

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-57-15

Druk nr 3595
Warszawa, 29 czerwca 2015 r.

Pani
Małgorzata Kidawa-Błońska
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy - Prawo bankowe,
ustawy o obrocie instrumentami
finansowymi oraz niektórych innych
ustaw** z projektami aktów wykonawczych.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister finansów.

Z poważaniem

(-) Ewa Kopacz

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Prawo bankowe, ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128 i 559) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 w ust. 1:
  - a) pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
    - „1) bank krajowy – bank mający siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; bank krajowy jest instytucją, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia nr 575/2013;
    - 2) bank zagraniczny – bank mający siedzibę na terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim; bank zagraniczny jest instytucją, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia nr 575/2013;”;
  - b) pkt 7 otrzymuje brzmienie:
    - „7) instytucja finansowa – instytucję finansową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia nr 575/2013;”;
  - c) w pkt 8 lit. a otrzymuje brzmienie:
    - „a) jednostkę dominującą, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia nr 575/2013, lub”;

---

¹⁾ Niniejsza ustawa:

- w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającą dyrektywę 2002/87/WE i uchylającą dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 338, z późn. zm.),
- służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, ustawę z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających, ustawę z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, ustawę z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, ustawę z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych oraz ustawę z dnia 4 marca 2010 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

- d) pkt 9 otrzymuje brzmienie:
  - „9) podmiot zależny – jednostkę zależną, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia nr 575/2013;”;
- e) pkt 12 i 13 otrzymują brzmienie:
  - „12) przedsiębiorstwo pomocniczych usług bankowych – przedsiębiorstwo usług pomocniczych, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 18 rozporządzenia nr 575/2013;
  - 13) właściwe władze nadzorcze – właściwe organy, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 40 rozporządzenia nr 575/2013;”;
- f) w pkt 15 lit. a otrzymuje brzmienie:
  - „a) bliskie powiązania, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 38 rozporządzenia nr 575/2013, lub”;
- g) pkt 16 otrzymuje brzmienie:
  - „16) podmioty powiązane kapitałowo lub organizacyjnie – grupę powiązanych klientów, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 39 rozporządzenia nr 575/2013;”;
- h) pkt 17 i 18 otrzymują brzmienie:
  - „17) instytucja kredytowa – instytucję, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia nr 575/2013, mającą siedzibę na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego;
  - 18) oddział instytucji kredytowej – oddział, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 17 rozporządzenia nr 575/2013, niebędący oddziałem banku krajowego ani oddziałem banku zagranicznego;”;
- i) pkt 22 i 23 otrzymują brzmienie:
  - „22) państwo macierzyste – państwo członkowskie pochodzenia, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 43 rozporządzenia nr 575/2013;
  - 23) państwo goszczące – przyjmujące państwo członkowskie, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 44 rozporządzenia nr 575/2013;”;
- j) uchyla się pkt 24,
- k) uchyla się pkt 28 i 29,
- l) uchyla się pkt 29b–32,
- m) dodaje się pkt 33–38 w brzmieniu:
  - „33) metody wewnętrzne – metody: wewnętrznych ratingów, modeli wewnętrznych, własnych oszacowań, zaawansowanego pomiaru,

wewnętrznych oszacowań oraz wewnętrznej oceny, o których mowa odpowiednio w art. 143 ust. 1, art. 221, art. 225, art. 259 ust. 3, art. 283, art. 312 ust. 2 i art. 363 rozporządzenia nr 575/2013;

- 34) ryzyko systemowe – ryzyko, o którym mowa w art. 4 pkt 15 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym;
- 35) bank istotny – bank istotny pod względem wielkości, organizacji wewnętrznej oraz rodzaju, zakresu i złożoności prowadzonej działalności, który:
  - a) spełnia co najmniej jeden z warunków:
    - akcje banku zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w rozumieniu art. 15 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 94 i 586 oraz z 2015 r. poz. 73),
    - udział banku w aktywach sektora bankowego jest nie mniejszy niż 2%,
    - udział banku w depozytach sektora bankowego jest nie mniejszy niż 2%,
    - udział banku w funduszach własnych sektora bankowego jest nie mniejszy niż 2% albo
  - b) został uznany za taki bank przez Komisję Nadzoru Finansowego;
- 36) państwo członkowskie – państwo członkowskie Unii Europejskiej;
- 37) ustawa o nadzorze makroostrożnościowym – ustawę z dnia ... o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. z ... r. poz. ...);
- 38) rozporządzenie nr 575/2013 – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.);

2) w art. 4a dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Komisja Nadzoru Finansowego może, w drodze decyzji, uznać za bank istotny bank niespełniający warunków, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 35 lit. a, mając na uwadze:

- 1) stopień złożoności struktury organizacyjnej banku;

- 2) złożoność użytkowanych systemów informatycznych;
  - 3) złożoność czynności wykonywanych przez bank;
  - 4) zidentyfikowanie banku jako globalnej instytucji o znaczeniu systemowym albo innej instytucji o znaczeniu systemowym na podstawie przepisów ustawy o nadzorze makroostrożnościowym.”;
- 3) w art. 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Bank jest obowiązany do sprzedaży składników majątku, o których mowa w ust. 1 pkt 4, w okresie nie dłuższym niż 5 lat od daty nabycia.”;
- 4) w art. 6a dodaje się ust. 9 w brzmieniu:
- „9. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, wykaz dokumentów, o których mowa w art. 6a ust. 5 pkt 1, uwzględniając potrzebę zapewnienia Komisji Nadzoru Finansowego dostępu do danych niezbędnych do prawidłowego sprawowania nadzoru, w tym oceny spełniania wymogów wydania zezwolenia na powierzenie przez bank wykonywania przez przedsiębiorcę lub przedsiębiorcę zagranicznego pośrednictwa w zakresie niektórych czynności.”;
- 5) po art. 6d dodaje się art. 6e w brzmieniu:
- „Art. 6e. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki funkcjonowania systemu zarządzania ryzykiem związanym z działalnością, o której mowa w art. 6a–6d, kierując się potrzebą zapewnienia uwzględniania przez bank ryzyka związanego z powierzeniem czynności, o których mowa w art. 6a ust. 1 i 7, w systemie zarządzania ryzykiem, prawidłowości funkcjonowania podmiotów działających na rynku bankowym, a także przejrzystości, stabilności i bezpieczeństwa tego rynku.”;
- 6) w art. 9 po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:
- „2a. System zarządzania obejmuje procedury anonimowego zgłaszania wskazanemu członkowi zarządu, a w szczególnych przypadkach radzie nadzorczej banku, naruszeń prawa oraz obowiązujących w banku procedur i standardów etycznych.
- 2b. W ramach procedur, o których mowa w ust. 2a, bank zapewnia pracownikom, którzy zgłaszają naruszenia, ochronę co najmniej przed działaniami o charakterze represyjnym, dyskryminacją lub innymi rodzajami niesprawiedliwego traktowania.”;

7) po art. 9a dodaje się art. 9aa w brzmieniu:

„Art. 9aa. 1. Bank jest obowiązany sporządzić i stosować politykę wynagrodzeń dla poszczególnych kategorii osób, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka banku, obejmującą wynagrodzenia i uznaniowe świadczenia emerytalne w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 73 rozporządzenia nr 575/2013, zwaną dalej „polityką wynagrodzeń”.

2. Zarząd banku opracowuje i wdraża politykę wynagrodzeń zatwierdzoną przez radę nadzorczą.

3. Stosowana przez bank polityka wynagrodzeń obejmuje także jego podmioty zależne oraz uwzględnia politykę wynagrodzeń stosowaną przez podmiot dominujący w stosunku do tego banku.

4. Komisja Nadzoru Finansowego gromadzi i analizuje informacje publikowane przez banki zgodnie z art. 450 ust. 1 lit. g–i rozporządzenia nr 575/2013 w celu monitorowania tendencji i praktyk w zakresie polityki wynagrodzeń stosowanej przez banki.

5. Bank, raz do roku, w terminie do dnia 31 stycznia, przekazuje Komisji Nadzoru Finansowego dane o liczbie osób określonych w ust. 1, których łączne wynagrodzenie w poprzednim roku wyniosło co najmniej równowartość 1 000 000 euro, wraz z informacjami dotyczącymi stanowisk zajmowanych przez te osoby oraz wartości głównych składników wynagrodzenia, przyznanych premii, nagród długookresowych oraz odprowadzonych składek emerytalnych.

6. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje informacje i dane, o których mowa w ust. 4 i 5, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego.

7. Równowartość w euro wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 5, oblicza się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w ostatnim dniu roboczym roku, za który przekazywane są dane.”;

8) w art. 9b ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zadaniem systemu zarządzania ryzykiem są identyfikacja, pomiar lub szacowanie, kontrola oraz monitorowanie ryzyka występującego w działalności banku służące zapewnieniu prawidłowości procesu wyznaczania i realizacji szczegółowych celów prowadzonej przez bank działalności.”;

9) art. 9c otrzymuje brzmienie:

„Art. 9c. 1. Celem systemu kontroli wewnętrznej jest zapewnienie:

- 1) skuteczności i efektywności działania banku;
- 2) wiarygodności sprawozdawczości finansowej;
- 3) przestrzegania zasad zarządzania ryzykiem w banku;
- 4) zgodności działania banku z przepisami prawa, regulacjami wewnętrznymi i standardami rynkowymi.

2. W ramach systemu kontroli wewnętrznej bank wyodrębnia:

- 1) funkcję kontroli mającą za zadanie zapewnienie przestrzegania mechanizmów kontrolnych dotyczących w szczególności zarządzania ryzykiem w banku, która obejmuje stanowiska, grupy ludzi lub jednostki organizacyjne odpowiedzialne za realizację zadań przypisanych tej funkcji;
- 2) komórkę do spraw zgodności mającą za zadanie identyfikację, ocenę, kontrolę i monitorowanie ryzyka braku zgodności działalności banku z przepisami prawa, regulacjami wewnętrznymi i standardami rynkowymi oraz raportowanie w tym zakresie;
- 3) niezależną komórkę audytu wewnętrznego mającą za zadanie badanie i ocenę, w sposób niezależny i obiektywny, adekwatności i skuteczności systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej, z wyłączeniem komórki audytu wewnętrznego.”;

10) po art. 9c dodaje się art. 9ca i art. 9cb w brzmieniu:

„Art. 9ca. 1. W banku istotnym działają:

- 1) komitet do spraw wynagrodzeń, który opiniuje i monitoruje przyjętą w banku politykę wynagrodzeń oraz wspiera organy banku w zakresie kształtowania i realizacji tej polityki,
  - 2) komitet do spraw ryzyka
- w skład których wchodzi osoby powoływane spośród członków rady nadzorczej banku.

2. Do zadań komitetu do spraw ryzyka należy w szczególności:

- 1) opiniowanie całościowej bieżącej i przyszłej gotowości banku do podejmowania ryzyka;

- 2) opiniowanie opracowanej przez zarząd banku strategii zarządzania ryzykiem w działalności banku oraz przedkładanych przez zarząd informacji dotyczących realizacji tej strategii;
- 3) wspieranie rady nadzorczej banku w nadzorowaniu wdrażania strategii zarządzania ryzykiem w działalności banku przez kadrę kierowniczą wyższego szczebla;
- 4) weryfikacja, czy ceny pasywów i aktywów oferowanych klientom w pełni uwzględniają model biznesowy banku i jego strategię w zakresie ryzyka, a w przypadku gdy ceny te nie odzwierciedlają w odpowiedni sposób rodzajów ryzyka zgodnie z tym modelem i tą strategią, przedstawianie zarządowi banku propozycji mających na celu zapewnienie adekwatności cen pasywów i aktywów do tych rodzajów ryzyka.

3. Bank zapewnia komitetowi do spraw wynagrodzeń dostęp do informacji, zasoby oraz wsparcie, niezbędne do realizacji jego zadań, w tym korzystania przez komitet z usług ekspertów zewnętrznych.

4. Na wniosek banku niebędącego bankiem istotnym, Komisja Nadzoru Finansowego może wyrazić zgodę na połączenie komitetu do spraw ryzyka z komitetem do spraw audytu, o którym mowa w art. 86 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym (Dz. U. Nr 77, poz. 649, z późn. zm.³⁾), o ile przynajmniej jeden z członków rady nadzorczej banku mających wchodzić w skład połączonego komitetu spełnia warunki niezależności. Do oceny spełniania warunków niezależności przepisy art. 56 ust. 3 pkt 1, 3 i 5 tej ustawy stosuje się odpowiednio.

Art. 9cb. Bank dokumentuje systemy oraz procesy, o których mowa w przepisach ustawy lub rozporządzenia nr 575/2013, oraz rejestruje transakcje, w sposób umożliwiający Komisji Nadzoru Finansowego nadzór zgodności działalności banku z tymi przepisami.”;

- 11) uchyla się art. 9d i art. 9e;

---

³⁾ Zmiany tekstu wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 182, poz. 1228, z 2012 r. poz. 855, z 2013 r. poz. 1036 oraz z 2014 r. poz. 768.

12) art. 9f otrzymuje brzmienie:

„Art. 9f. 1. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy sposób funkcjonowania w bankach systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej, w tym tryb anonimowego zgłaszania wskazanemu członkowi zarządu lub rady nadzorczej naruszeń prawa oraz obowiązujących w banku procedur i standardów etycznych, mając na względzie potrzebę zapewnienia skutecznego funkcjonowania organów statutowych banku i należytego podejścia do podejmowanego ryzyka w zakresie prowadzonej działalności, a także zapewnienie skutecznego działania mechanizmów wykrywania naruszeń;
- 2) szczegółowy zakres polityki wynagrodzeń i sposób jej ustalania, mając na względzie potrzebę zapewnienia właściwego funkcjonowania w banku polityki wynagrodzeń, w tym wyeliminowania negatywnego wpływu systemów wynagrodzeń na zarządzanie ryzykiem.

2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych może określić, w drodze rozporządzenia, sposób ograniczenia rodzajów i form instrumentów niepieniężnych, w jakich – zgodnie z przyjętą polityką wynagrodzeń – jest wypłacany zmienny składnik wynagrodzenia, kierując się potrzebą zapewnienia bezpieczeństwa i stabilności banku w długim okresie.”;

13) uchyla się art. 9g;

14) w art. 10a w ust. 4 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5–7 w brzmieniu:

- „5) udzielenie umownym lub instytucjonalnym systemom ochrony, o których mowa w art. 113 ust. 7 rozporządzenia nr 575/2013, informacji niezbędnych do realizacji ich zadań;
- 6) udzielenie Europejskiej Radzie ds. Ryzyka Systemowego, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego lub Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych informacji niezbędnych do realizacji ich zadań, jeżeli obowiązek taki wynika z przepisów dotyczących utworzenia i działalności tych podmiotów;
- 7) udzielenie Komitetowi Stabilności Finansowej, o którym mowa w ustawie o nadzorze makroostrożnościowym, informacji niezbędnych do realizacji przez niego zadań ustawowych.”;

15) po art. 10a dodaje się art. 10b w brzmieniu:

„Art. 10b. 1. Komisja Nadzoru Finansowego podaje do publicznej wiadomości, bez zbędnej zwłoki, informację o nałożeniu prawomocnej sankcji administracyjnej, w tym o rodzaju i charakterze naruszenia przepisów prawa, wraz ze wskazaniem imienia i nazwiska osoby lub nazwy (firmy) podmiotu, na które nałożono sankcję. Informacja ta jest zamieszczana na stronie internetowej Komisji Nadzoru Finansowego na okres pięciu lat, licząc od dnia jej zamieszczenia, z wyłączeniem wskazania imienia i nazwiska osoby, na którą nałożono sankcję, które są zamieszczane na okres nie dłuższy niż rok.

2. W informacji, o której mowa w ust. 1, Komisja Nadzoru Finansowego nie podaje imienia i nazwiska osoby fizycznej, w przypadku gdy opublikowanie tych danych:

- 1) byłyby środkiem niewspółmiernym do wagi dokonanego naruszenia;
- 2) stanowiłyby zagrożenie dla stabilności rynków finansowych;
- 3) zagroziłoby prowadzonemu postępowaniu karnemu lub postępowaniu karnemu-skarbowemu;
- 4) wyrządziłoby niewspółmierną szkodę tej osobie.

3. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego informacje o zastosowanych sankcjach administracyjnych, z uwzględnieniem art. 10a ust. 2.”;

16) w art. 11 w ust. 2:

a) pkt 16 otrzymuje brzmienie:

„16) odwołania członka zarządu lub rady nadzorczej banku,”,

b) uchyla się pkt 20,

c) po pkt 20 dodaje się pkt 20a w brzmieniu:

„20a) zalecenia bankowi przestrzegania dodatkowych wymogów w zakresie płynności zgodnie z art. 138 ust. 1 pkt 1a,”,

d) pkt 21 otrzymuje brzmienie:

„21) zalecenia bankowi utrzymywania dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych zgodnie z art. 138 ust. 1 pkt 2a,”;

17) po art. 13a dodaje się art. 13b w brzmieniu:

„Art. 13b. Komisja Nadzoru Finansowego gromadzi informacje publikowane przez banki zgodnie z art. 435 ust. 2 lit. c rozporządzenia nr 575/2013 i wykorzystuje je do analizy porównawczej praktyk zapewniających różnorodność w składzie organów

banku. Zgromadzone informacje oraz wyniki dokonanych analiz Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego.”;

18) w art. 20 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Do banku spółdzielczego stosuje się odpowiednio przepisy art. 22–22b, art. 22d i art. 22e, z tym że w przypadku banku spółdzielczego zrzeszonego w banku zrzeszającym: członkiem zarządu, o którym mowa w art. 22a ust. 4, jest prezes zarządu, przepisu art. 22a ust. 6 pkt 1 nie stosuje się, a przepis art. 22b stosuje się wyłącznie do powołania prezesa zarządu.”;

19) w art. 22 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Członków rady nadzorczej banku powołuje i – z zastrzeżeniem art. 22d – odwołuje walne zgromadzenie, uwzględniając ocenę spełniania wymogów, o których mowa w art. 22aa.

3. Bank niezwłocznie po powołaniu rady nadzorczej i dokonaniu zmiany jej składu przekazuje Komisji Nadzoru Finansowego informację o składzie rady nadzorczej i jego zmianie oraz wynikającą z oceny, o której mowa w ust. 2, informację o spełnieniu przez członków rady nadzorczej, których dotyczy informacja, wymogów określonych w art. 22aa.”;

20) art. 22a otrzymuje brzmienie:

„Art. 22a. 1. Zarząd banku składa się co najmniej z trzech osób fizycznych powoływanych i odwoływanych przez radę nadzorczą, z zastrzeżeniem art. 22b i art. 22d. Rada nadzorcza, powołując lub odwołując członków zarządu banku, uwzględnia ocenę spełniania wymogów, o których mowa w art. 22aa.

2. Rada nadzorcza niezwłocznie po powołaniu zarządu i po dokonaniu zmiany jego składu przekazuje Komisji Nadzoru Finansowego informację o składzie zarządu i jego zmianie oraz wynikającą z oceny, o której mowa w ust. 1, informację o spełnieniu przez członków zarządu wymogów, o których mowa w art. 22aa. Rada nadzorcza informuje Komisję Nadzoru Finansowego także o zatwierdzeniu i każdej zmianie wewnętrznego podziału kompetencji w zarządzie banku.

3. Prezes zarządu kieruje pracami zarządu. Prezesowi zarządu podlega komórka audytu wewnętrznego.

4. W zarządzie banku wyodrębnia się stanowisko członka zarządu nadzorującego lub stanowiska członków zarządu nadzorujących zarządzanie ryzykiem istotnym w działalności banku.

5. Zarząd ustala, a rada nadzorcza zatwierdza wewnętrzny podział kompetencji w zarządzie banku.

6. W ramach wewnętrznego podziału kompetencji w zarządzie banku:

- 1) nie mogą być łączone funkcje prezesa zarządu oraz członka zarządu, o którym mowa w ust. 4;
- 2) prezesowi zarządu banku nie może być powierzony nadzór nad obszarem działalności banku stwarzającym ryzyko istotne w działalności banku;
- 3) członkowi zarządu banku, o którym mowa w ust. 4, nie może być powierzony nadzór nad obszarem działalności banku stwarzającym ryzyko, którym zarządzenie nadzoruje;
- 4) poza kompetencjami, o których mowa w ust. 3 i 4, należy przyporządkować kompetencje w zakresie nadzoru nad:
  - a) ryzykiem braku zgodności działalności banku z przepisami prawa, regulacjami wewnętrznymi i standardami rynkowymi,
  - b) obszarem rachunkowości i sprawozdawczości finansowej, w tym kontroli finansowej.”;

21) po art. 22a dodaje się art. 22aa w brzmieniu:

„Art. 22aa. 1. Członkowie zarządu i rady nadzorczej banku powinni mieć wiedzę, umiejętności i doświadczenie, odpowiednie do pełnionych przez nich funkcji i powierzonych im obowiązków, oraz dawać rękojmię należytego wykonywania tych obowiązków, w tym poświęcać pełnieniu swych funkcji w banku niezbędny czas.

2. Liczba funkcji członka zarządu lub rady nadzorczej pełnionych jednocześnie przez członka zarządu lub rady nadzorczej banku powinna być uzależniona od indywidualnych okoliczności oraz charakteru, skali i stopnia złożoności działalności banku.

3. Członek zarządu lub rady nadzorczej banku istotnego może pełnić jednocześnie nie więcej niż:

- 1) jedną funkcję członka zarządu i dwie funkcje członka rady nadzorczej albo
- 2) cztery funkcje członka rady nadzorczej.

4. Za jedną funkcję, o której mowa w ust. 3, uznaje się:

- 1) funkcje członka zarządu lub rady nadzorczej pełnione w podmiotach należących do tej samej grupy kapitałowej w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 44 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2013 r. poz. 330, z późn. zm.⁴⁾);
- 2) funkcje członka zarządu lub rady nadzorczej pełnione w:
  - a) podmiotach objętych tym samym instytucjonalnym systemem ochrony spełniającym warunki, o których mowa w art. 113 ust. 7 rozporządzenia nr 575/2013, lub
  - b) podmiotach, w których bank posiada znaczny pakiet akcji, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 36 rozporządzenia nr 575/2013.

5. Przepisu ust. 3 nie stosuje się do funkcji pełnionych przez członka zarządu lub rady nadzorczej banku w podmiotach nieprowadzących działalności gospodarczej, jak również do reprezentantów Skarbu Państwa.

6. Na wniosek rady nadzorczej Komisja Nadzoru Finansowego, biorąc pod uwagę w szczególności zakres, skalę i złożoność działalności prowadzonej przez bank, może wyrazić zgodę na pełnienie przez członka zarządu lub rady nadzorczej banku istotnego jednej dodatkowej funkcji członka rady nadzorczej ponad ograniczenia przewidziane w ust. 3 i 4, jeżeli nie zagrozi to należytemu wykonywaniu przez członka zarządu lub rady nadzorczej powierzonych mu obowiązków w banku. Komisja Nadzoru Finansowego informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o wydanych zgodach.

7. Zarząd i rada nadzorcza banku powinny posiadać wiedzę, umiejętności i doświadczenie, odpowiednie do charakteru, skali i stopnia złożoności działalności banku, w tym głównych rodzajów ryzyka związanego z tą działalnością.

8. Członkowie zarządu i rady nadzorczej banku są obowiązani pełnić swoje funkcje w sposób uczciwy i rzetelny oraz kierować się niezależnością osądu, aby zapewnić skuteczną ocenę i weryfikację podejmowania i wykonania decyzji związanych z bieżącym zarządzaniem bankiem.

9. Bank jest obowiązany zapewnić środki niezbędne do przygotowania członków zarządu i rady nadzorczej banku do pełnienia przez nich funkcji i środki niezbędne do ich szkolenia.

---

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 613, z 2014 r. poz. 768 i 1100 oraz z 2015 r. poz. 4.

10. Przy wyborze kandydatów na członków zarządu lub rady nadzorczej banku właściwy organ banku uwzględnia szeroki zestaw cech i kompetencji istotnych z punktu widzenia potrzeby zapewnienia prawidłowości realizacji zadań przez zarząd lub radę nadzorczą. W tym celu właściwy organ przyjmuje polityki propagujące różnorodność w zakresie, o którym mowa w zdaniu poprzedzającym.”;

22) w art. 22b:

a) ust. 1–4 otrzymują brzmienie:

„1. Powołanie prezesa zarządu banku i członka zarządu banku, o którym mowa w art. 22a ust. 4, a także powierzenie funkcji członka zarządu banku, o którym mowa w tym przepisie, powołanemu członkowi zarządu następuje za zgodą Komisji Nadzoru Finansowego. Z wnioskiem o wyrażenie zgody występuje rada nadzorcza.

2. Rada nadzorcza banku, wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, przekazuje informacje i oświadczenia osób wskazanych w tym przepisie, odnoszące się do okresu ostatnich 5 lat, dotyczące:

- 1) identyfikacji tych osób;
- 2) wiedzy, umiejętności i doświadczenia tych osób, a w szczególności wykształcenia, przebiegu pracy zawodowej i ukończonych szkoleń zawodowych;
- 3) funkcji pełnionych w organach innych podmiotów;
- 4) karalności tych osób, prowadzonych przeciwko nim postępowań karnych i postępowań karnych-skarbowych;
- 5) sankcji administracyjnych nałożonych na te osoby lub inne podmioty w związku z zakresem odpowiedzialności tych osób;
- 6) postępowań sądowych, które mogą mieć negatywny wpływ na sytuację finansową tych osób, oraz postępowań administracyjnych, dyscyplinarnych lub egzekucyjnych, w których te osoby występowały lub występują jako strona;
- 7) znajomości języka polskiego;
- 8) innych okoliczności mogących mieć wpływ na ocenę spełniania przez te osoby wymogów określonych w art. 22aa.

3. Komisja Nadzoru Finansowego odmawia wyrażenia zgody, o której mowa w ust. 1, jeżeli osoba, której dotyczy wniosek o wyrażenie zgody:

- 1) nie spełnia wymogów określonych w art. 22aa;
- 2) była karana za przestępstwo umyślne lub przestępstwo skarbowe, z wyłączeniem przestępstw ściganych z oskarżenia prywatnego;
- 3) nie dopełniła obowiązku, o którym mowa w art. 138 ust. 4a – w przypadku osoby pełniącej funkcję członka zarządu banku;
- 4) nie posiada udowodnionej znajomości języka polskiego.

4. Komisja Nadzoru Finansowego odstąpi, w drodze decyzji wydanej na wniosek rady nadzorczej banku, od wymogu udowodnionej znajomości języka polskiego, o którym mowa w ust. 3 pkt 4, jeżeli nie jest to niezbędne ze względów nadzoru ostrożnościowego, biorąc w szczególności pod uwagę poziom dopuszczalnego ryzyka lub zakres działalności banku.”,

b) uchyla się ust. 5,

c) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Jeżeli nie zachodzą przesłanki określone w ust. 3, przepisu ust. 1 nie stosuje się do powołania na kolejną kadencję osób wymienionych w ust. 1 oraz do powołania w skład pierwszego zarządu banku osób zatwierdzonych w zezwoleniu na utworzenie tego banku.

7. Decyzja, o której mowa w ust. 1, może określać termin, do którego powinno nastąpić powołanie lub powierzenie funkcji, o którym mowa w ust. 1. W przypadku niedotrzymania tego terminu decyzja wygasa. Przepisu art. 162 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.”;

23) po art. 22c dodaje się art. 22d i art. 22e w brzmieniu:

„Art. 22d. 1. W przypadku gdy członek rady nadzorczej lub zarządu banku nie spełnia wymogów określonych w art. 22aa, Komisja Nadzoru Finansowego może podjąć decyzję o jego odwołaniu.

2. Odwołanie członka rady nadzorczej lub zarządu banku następuje z dniem doręczenia bankowi decyzji, o której mowa w ust. 1.

3. Mandat odwołanego członka rady nadzorczej lub zarządu banku wygasa z dniem doręczenia bankowi decyzji, o której mowa w ust. 1.

4. Rada nadzorcza banku może wnieść skargę do sądu administracyjnego na decyzję, o której mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Wniesienie

skargi nie wstrzymuje wykonania decyzji. Przepisu art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.

Art. 22e. 1. W toku postępowania w sprawie odwołania członka rady nadzorczej lub zarządu banku Komisja Nadzoru Finansowego może wydać postanowienie o zawieszeniu członka rady nadzorczej lub zarządu banku w czynnościach do zakończenia postępowania.

2. Zawieszenie w czynnościach członka rady nadzorczej lub zarządu banku następuje z dniem doręczenia bankowi postanowienia, o którym mowa w ust. 1.

3. Rada nadzorcza banku, w przypadku zawieszenia członka zarządu banku, może delegować członka rady nadzorczej, na okres nie dłuższy niż do zakończenia postępowania w sprawie odwołania członka zarządu banku, do czasowego wykonywania czynności członka zarządu banku, który został zawieszony.”;

24) w art. 25 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Bank, którego akcje zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, przekazuje Komisji Nadzoru Finansowego informację o akcjonariuszach posiadających akcje lub prawa z akcji w wysokości, o której mowa w ust. 1, zawierającą imiona i nazwiska albo nazwy tych akcjonariuszy oraz liczbę akcji lub praw z akcji, co najmniej raz na 12 miesięcy.”;

25) w art. 25h w ust. 2:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) osoby przewidziane do objęcia w banku stanowisk członków rady nadzorczej i zarządu spełniają wymogi określone w art. 22aa,”;

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) zapewni przestrzeganie przez bank krajowy wymogów ostrożnościowych wynikających z przepisów prawa, w tym wymogów w zakresie funduszy własnych, norm płynności, kontroli wewnętrznej, zarządzania ryzykiem, a w szczególności to, że struktura grupy, której bank stanie się częścią, będzie umożliwiać sprawowanie efektywnego nadzoru oraz skuteczną wymianę informacji pomiędzy właściwymi władzami nadzorczymi i ustalenie zakresów właściwości tych władz;”;

26) w art. 25l:

a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Jeżeli akcje zostaną nabyte lub objęte z naruszeniem przepisu ust. 1 albo nie zostaną zbyte w terminie, o którym mowa w ust. 5, Komisja Nadzoru Finansowego może nałożyć na akcjonariusza banku krajowego będącego osobą fizyczną karę pieniężną do wysokości 20 000 000 zł, a na akcjonariusza będącego osobą prawną karę pieniężną do wysokości 10% przychodu wykazanego w ostatnim zatwierdzonym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku takiego sprawozdania – karę finansową w wysokości do 10% prognozowanego przychodu określonego na podstawie sytuacji ekonomiczno-finansowej akcjonariusza. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez akcjonariusza albo straty, której akcjonariusz uniknął w wyniku naruszenia, karę pieniężną można ustalić w wysokości do dwukrotnej kwoty korzyści albo straty. Komisja Nadzoru Finansowego może także ustanowić w banku krajowym zarząd komisaryczny albo uchylić zezwolenie na utworzenie banku i podjąć decyzję o likwidacji banku. Przepisy art. 145, art. 147 ust. 3 i art. 153–156 stosuje się odpowiednio.”,

b) dodaje się ust. 7 i 8 w brzmieniu:

„7. Komisja Nadzoru Finansowego, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 6, uwzględnia w szczególności zakres i wagę naruszenia, uprzednie naruszenia przepisów ustawy przez akcjonariusza oraz jego sytuację finansową.

8. W przypadku gdy akcjonariusz jest podmiotem zależnym, za przychód, o którym mowa w ust. 6, przyjmuje się przychód za poprzedni rok obrotowy wynikający ze skonsolidowanego sprawozdania finansowego podmiotu dominującego na najwyższym poziomie konsolidacji.”;

27) w art. 25n ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Jeżeli akcje nie zostaną zbyte w terminie, o którym mowa w ust. 4, przepisy art. 25l ust. 6 i 7 stosuje się odpowiednio.”;

28) w art. 25o zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Bank zawiadamia Komisję Nadzoru Finansowego o każdym przypadku, o którym mowa w zdaniu pierwszym, niezwłocznie po uzyskaniu takiej informacji.”;

29) art. 25p otrzymuje brzmienie:

„Art. 25p. 1. Podmiot, który zamierza bezpośrednio lub pośrednio zbyć pakiet akcji banku krajowego:

- 1) uprawniający do wykonywania ponad 10% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu,
- 2) w wyniku zbycia którego pozostały w jego posiadaniu pakiet akcji będzie uprawniał do wykonywania mniej niż 10%, 20%, jednej trzeciej i 50% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu

– jest obowiązany powiadomić o swoim zamiarze Komisję Nadzoru Finansowego. W przypadku gdy statut banku krajowego przewiduje uprzywilejowanie lub ograniczenie akcji co do prawa głosu, powiadomienie powinno również dotyczyć udziału w kapitale zakładowym w wysokości odpowiadającej wielkościom określonym w zdaniu pierwszym i odpowiadającej mu liczbie głosów bez przywilejów i ograniczeń. Podmiot, który stał się bezpośrednio lub pośrednio podmiotem dominującym banku krajowego w sposób inny niż przez nabycie albo objęcie akcji lub praw z akcji banku krajowego w liczbie zapewniającej większość ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu, jest obowiązany każdorazowo zawiadomić Komisję Nadzoru Finansowego o zamiarze podjęcia działań zmierzających do utraty statusu podmiotu dominującego. Przepis art. 25 ust. 2–7 stosuje się odpowiednio.

2. Bank zawiadamia Komisję Nadzoru Finansowego o każdym przypadku zbycia akcji lub utraty statusu podmiotu dominującego, o których mowa w ust. 1, niezwłocznie po uzyskaniu takich informacji.

3. W przypadku naruszenia obowiązku, o którym mowa w ust. 1, przepisy art. 251 ust. 6 i 7 stosuje się odpowiednio.”;

30) art. 25r otrzymuje brzmienie:

„Art. 25r. Obowiązki, o których mowa w art. 25o i art. 25p ust. 1, stosuje się odpowiednio w przypadku nabycia i zbycia obligacji zamiennych na akcje banku krajowego, kwitów depozytowych, jak również innych papierów wartościowych, z których wynika prawo lub obowiązek nabycia akcji banku krajowego.”;

31) w art. 30:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) założyciele dają rękojmię ostrożnego i stabilnego zarządzania bankiem, osoby przewidziane do objęcia w banku stanowisk członków rady nadzorczej oraz

zarządu spełniają wymogi określone w art. 22aa, a członkowie zarządu, o których mowa w art. 22a ust. 3 i 4, posiadają udowodnioną znajomość języka polskiego;”;

b) ust. 1b otrzymuje brzmienie:

„1b. Dokonując w postępowaniu w sprawie zezwolenia na utworzenie banku oceny spełniania przez założycieli wymogu w zakresie rękojmi, o której mowa w ust. 1 pkt 2, Komisja Nadzoru Finansowego w szczególności uwzględnia kryteria określone w art. 25h ust. 2 oraz złożone w związku z postępowaniem zobowiązania założycieli dotyczące tworzonego banku lub ostrożnego i stabilnego nim zarządzania.”;

32) w art. 31:

a) w ust. 1 w pkt 3 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) założycieli i osób przewidzianych do objęcia w banku stanowisk członków zarządu oraz rady nadzorczej;”;

b) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) dokumenty dotyczące założycieli i ich sytuacji finansowej, w tym oświadczenia składane przez nich w tym zakresie;”;

c) w ust. 3 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) zasady funkcjonowania systemu zarządzania, w tym systemu kontroli wewnętrznej;”;

33) po art. 31 dodaje się art. 31a i art. 31b w brzmieniu:

„Art. 31a. Oświadczenia, o których mowa w art. 22b ust. 2 i art. 31 ust. 2 pkt 3, są składane pod rygorem odpowiedzialności karnej. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

Art. 31b. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy zakres informacji, o których mowa w art. 22a ust. 2,
- 2) dokumenty, które należy załączyć do wniosku, o którym mowa w art. 22b ust. 1, w celu przedstawienia informacji określonych w art. 22b ust. 2,

- 3) wykaz dokumentów, o których mowa w art. 31 ust. 2 pkt 3
– kierując się potrzebą zapewnienia Komisji Nadzoru Finansowego dostępu do danych niezbędnych do prawidłowego sprawowania nadzoru, w tym oceny spełniania wymogów ustawowych przez założycieli i członków organów banku, a także badania sytuacji finansowej założycieli.”;
- 34) w art. 40:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Utworzenie oddziału banku zagranicznego w kraju następuje na podstawie zezwolenia Komisji Nadzoru Finansowego wydanego na wniosek zainteresowanego banku.”;
- b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:
„6. Do postępowania przy tworzeniu oddziału banku zagranicznego w kraju stosuje się odpowiednio przepisy art. 32–38, z tym że informację, o której mowa w art. 36 ust. 3a, Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje również Komisji Europejskiej oraz powołanemu przez nią Europejskiemu Komitetowi Bankowemu.”;
- 35) w art. 42:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Banki zagraniczne i instytucje kredytowe mogą otwierać w Rzeczypospolitej Polskiej swoje przedstawicielstwa na podstawie zezwolenia Komisji Nadzoru Finansowego wydanego na wniosek zainteresowanego banku lub instytucji kredytowej.”;
- b) w ust. 7 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Komisja Nadzoru Finansowego uchyla zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy:”;
- 36) uchyla się art. 42f;
- 37) w art. 48h:
- a) w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:
„5) bank lub banki krajowe, o których mowa w pkt 1, spełniają określone w przepisach ustawy i rozporządzenia nr 575/2013 wymogi dotyczące funduszy własnych, kontroli dużych ekspozycji, limitów wielkości pakietów akcji, płynności oraz ryzyka rynkowego;”;

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Działalność instytucji finansowej mającej siedzibę na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego, prowadzona na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poprzez oddział lub w ramach działalności transgranicznej, podlega polskiemu ustawodawstwu od chwili otrzymania przez Komisję Nadzoru Finansowego od właściwego organu nadzoru tego państwa członkowskiego powiadomienia o niespełnianiu przez tę instytucję finansową warunków określonych w przepisach tego państwa, równoważnych do przewidzianych w ust. 1.”;

38) w art. 48k ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do oddziałów instytucji kredytowych przepisy art. 1–7, art. 9–11, art. 40a ust. 1, art. 49–70, art. 73–78a, art. 80–98, art. 101–112, art. 124, art. 124a, art. 133 ust. 3, art. 137, art. 138, art. 139 ust. 1 pkt 2 i 3, art. 141 i art. 171 ust. 4–7 stosuje się odpowiednio.”;

39) art. 71 otrzymuje brzmienie:

„Art. 71. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaje ekspozycji wymienionych w art. 400 ust. 2 i art. 493 ust. 3 rozporządzenia nr 575/2013, wobec których nie stosuje się przepisu art. 395 ust. 1 tego rozporządzenia, kierując się w szczególności potrzebą odzwierciedlenia faktycznego obciążenia funduszy własnych banku ryzykiem prowadzonej działalności, wynikającym z koncentracji ekspozycji.”;

40) w art. 79a ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Suma kredytów, pożyczek pieniężnych, gwarancji bankowych i poręczeń, o których mowa w ust. 1 i 3, nie może przekroczyć:

- 1) w banku w formie spółki akcyjnej i w banku państwowym – 10% kapitału podstawowego Tier I, o którym mowa w art. 50 rozporządzenia nr 575/2013,
- 2) w banku spółdzielczym – 25% kapitału podstawowego Tier I, o którym mowa w art. 50 rozporządzenia nr 575/2013

– przy czym wartość kredytów, pożyczek pieniężnych, gwarancji bankowych i poręczeń jest ustalana w sposób, w jaki bank oblicza wartość ekspozycji, o której mowa w art. 395 rozporządzenia nr 575/2013.”;

41) w art. 92b ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia oraz wzór rejestru wierzytelności wymienionych w umowie, o której mowa w art. 92a ust. 1 pkt 2, uwzględniając zakres danych wynikających z tej umowy oraz konieczność zapewnienia Komisji Nadzoru Finansowego dostępu do danych niezbędnych do prawidłowego sprawowania nadzoru.”;

42) w art. 105:

a) w ust. 1:

– w pkt 1b lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) stosowania metod wewnętrznych oraz innych metod i modeli, o których mowa w przepisach części trzeciej rozporządzenia nr 575/2013;”;

– pkt 1c otrzymuje brzmienie:

„1c) instytucjom, o których mowa w ust. 4, w zakresie niezbędnym do stosowania metod wewnętrznych oraz innych metod i modeli, o których mowa w przepisach części trzeciej rozporządzenia nr 575/2013;”;

– w pkt 2 w lit. v średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. w w brzmieniu:

„w) lustratorom związków rewizyjnych zrzeszających banki spółdzielcze na podstawie umowy zawartej z bankiem spółdzielczym;”;

b) w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) bankom – informacji stanowiących tajemnicę bankową w zakresie, w jakim informacje te są potrzebne w związku z wykonywaniem czynności bankowych oraz w związku ze stosowaniem metod wewnętrznych oraz innych metod i modeli, o których mowa w części trzeciej rozporządzenia nr 575/2013;”;

43) w art. 105a ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Banki oraz instytucje, o których mowa w art. 105 ust. 4, mogą przetwarzać stanowiące tajemnicę bankową informacje dotyczące osoby fizycznej po wygaśnięciu zobowiązania wynikającego z umowy zawartej z bankiem lub inną instytucją ustawowo upoważnioną do udzielania kredytów bez zgody osoby, której informacje dotyczą, do celów stosowania metod wewnętrznych oraz innych metod i modeli, o których mowa w części trzeciej rozporządzenia nr 575/2013.”;

44) art. 111a otrzymuje brzmienie:

„Art. 111a. 1. Bank podaje w sprawozdaniu z działalności jednostki, o którym mowa w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, dodatkowo informacje o jego działalności poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w podziale na poszczególne państwa członkowskie i państwa trzecie, w których posiada podmioty zależne, na zasadzie skonsolidowanej za dany rok obrotowy; informacje te zawierają:

- 1) nazwę, charakter i lokalizację geograficzną działalności;
- 2) dochód w danym roku wykazywany w sprawozdaniu finansowym;
- 3) liczbę pracowników w przeliczeniu na pełne etaty;
- 4) zysk lub stratę przed opodatkowaniem;
- 5) podatek dochodowy;
- 6) otrzymane finansowe wsparcie pochodzące ze środków publicznych, w szczególności na podstawie ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 158).

2. Bank podaje w sprawozdaniu z działalności jednostki, o którym mowa w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, również informację o stopie zwrotu z aktywów obliczonej jako iloraz zysku netto i sumy bilansowej.

3. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, podlega badaniu zgodnie z ustawą z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości i jest ogłaszane jako załącznik do rocznego lub skonsolidowanego sprawozdania finansowego banku.

4. Bank jest obowiązany ogłaszać, w sposób ogólnie dostępny, opis systemu zarządzania, w tym systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej oraz polityki wynagrodzeń, informację o powołaniu komitetu do spraw wynagrodzeń, a także informację o spełnianiu przez członków rady nadzorczej i zarządu wymogów określonych w art. 22aa.

5. Bank prowadzący stronę internetową jest obowiązany ogłaszać na niej informacje, o których mowa w ust. 1, 3 i 4.

6. Komisja Nadzoru Finansowego może, w uzasadnionych przypadkach, nakazać bankowi zwiększenie częstotliwości ogłaszania oraz stosowanie określonych środków przekazu i miejsc ogłaszania informacji, o których mowa w art. 431–455 rozporządzenia nr 575/2013, a także wyznaczyć bankowi terminy, w jakich będzie obowiązany dokonywać ogłoszenia.

7. Komisja Nadzoru Finansowego może nakazać podmiotowi dominującemu banku krajowego coroczne ogłaszanie, w sposób ogólnie dostępny – szczegółowo wskazany przez Komisję, w pełnej formie lub przez zamieszczenie odniesień do równoważnych informacji, opisu struktury prawnej oraz struktury zarządzania i struktury organizacyjnej grupy, w szczególności:

- 1) informacji o istnieniu bliskich powiązań między podmiotami wchodzącymi w skład grupy;
- 2) opisu systemu zarządzania podmiotów wchodzących w skład grupy, w tym systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej oraz polityki wynagrodzeń.”;

45) art. 126 i art. 127 otrzymują brzmienie:

„Art. 126. Banki są obowiązane posiadać fundusze własne w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 118 rozporządzenia nr 575/2013, dostosowane do rozmiaru prowadzonej działalności.

Art. 127. Instrumenty kapitałowe i pożyczki podporządkowane kwalifikują się jako instrumenty dodatkowe w Tier I oraz instrumenty w Tier II po uzyskaniu zgody Komisji Nadzoru Finansowego. Komisja Nadzoru Finansowego udziela zgody, jeżeli są spełnione warunki, o których mowa w:

- 1) art. 52 rozporządzenia nr 575/2013 – w odniesieniu do instrumentów dodatkowych w Tier I;
- 2) art. 63 rozporządzenia nr 575/2013 – w odniesieniu do instrumentów w Tier II.”;

46) w art. 128:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Bank jest obowiązany utrzymywać sumę funduszy własnych na poziomie nie niższym niż wyższa z następujących wartości:

- 1) wartość wynikająca ze spełnienia wymogów w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 92 rozporządzenia nr 575/2013;
- 2) oszacowana przez bank kwota, niezbędna do pokrycia wszystkich zidentyfikowanych, istotnych rodzajów ryzyka występujących w działalności banku oraz zmian otoczenia gospodarczego, uwzględniająca przewidywany poziom ryzyka (kapitał wewnętrzny).”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Bank opracowuje i wdraża strategię i procedury szacowania i stałego utrzymywania kapitału wewnętrznego.

1b. Bank zapewnia to, że strategię i procedury, o których mowa w ust. 1a, są skuteczne, kompleksowe i odpowiednie do charakteru, skali i złożoności działalności banku.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Bank dokonuje regularnych przeglądów strategii i procedur, o których mowa w ust. 1a.”,

d) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Bank przeciwdziała ryzyku nadmiernej dźwigni finansowej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 94 rozporządzenia nr 575/2013, uwzględniając potencjalny wzrost tego ryzyka spowodowany obniżeniem funduszy własnych w związku z oczekiwanymi lub zrealizowanymi stratami.”,

e) uchyla się ust. 3,

f) po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3g w brzmieniu:

„3a. Komisja Nadzoru Finansowego, uwzględniając charakter, skalę i złożoność działalności banku, monitoruje spełnianie przez bank wymogów w zakresie wykorzystania ratingów kredytowych przy przeprowadzaniu oceny wiarygodności kredytowej podmiotu lub instrumentu finansowego, o których mowa w art. 5a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie agencji ratingowych (Dz. Urz. UE L 302 z 17.11.2009, str. 1, z późn. zm.).

3b. Bank, który uzyskał zezwolenie na stosowanie metody wewnętrznej, przekazuje Komisji Nadzoru Finansowego i Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego, co najmniej raz w roku, wyniki obliczeń wymogów w zakresie funduszy własnych na podstawie stosowanej metody wewnętrznej, wraz z objaśnieniem tej metody.

3c. Komisja Nadzoru Finansowego może, w drodze konsultacji z Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego, opracować portfele odniesienia, dla których bank będzie obowiązany obliczać hipotetyczne wymogi w zakresie funduszy własnych, stosując metodę wewnętrzną, na którą uzyskał zezwolenie. W odniesieniu do wyników obliczeń przepis ust. 3b stosuje się odpowiednio.

3d. Bank przekazuje informacje, o których mowa w ust. 3b i 3c, zgodnie z szablonem opracowanym przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego, przyjętym przez Komisję Europejską w drodze wykonawczego standardu technicznego na podstawie art. 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz. Urz. UE L 331 z 15.12.2010, str. 12, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1093/2010”. Jeżeli Komisja Nadzoru Finansowego opracuje portfele, o których mowa w ust. 3c, bank przekazuje jednocześnie wyniki obliczeń, o których mowa w ust. 3b i 3c.

3e. Na podstawie informacji, o których mowa w ust. 3b i 3c, Komisja Nadzoru Finansowego monitoruje wartości wymogów w zakresie funduszy własnych, obliczonych przez banki z zastosowaniem metod wewnętrznych. Co najmniej raz w roku Komisja Nadzoru Finansowego dokonuje oceny jakości tych metod z uwzględnieniem metod:

- 1) których zastosowanie skutkuje znaczącymi różnicami w wymogach w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do takiej samej ekspozycji;
- 2) w przypadku których rozbieżność jest wyjątkowo duża lub mała, a także w przypadku których obserwuje się znaczące i systematyczne niedoszacowanie wymogów w zakresie funduszy własnych.

3f. Jeżeli z oceny, o której mowa w ust. 3e, wynikają znaczące różnice pomiędzy wynikami obliczeń wymogów w zakresie funduszy własnych, przekazanymi przez dany bank zgodnie z ust. 3b i 3c, a wynikami grupy banków charakteryzujących się podobnym profilem ryzyka portfela w zakresie ryzyka kredytowego lub grupy banków charakteryzujących się podobnym poziomem ryzyka bazowego portfela w zakresie ryzyka rynkowego lub gdy metody wewnętrzne stosowane przez ten bank wykazują niewiele cech wspólnych z metodami wewnętrznymi stosowanymi przez grupę banków charakteryzujących się podobnym profilem ryzyka portfela w zakresie ryzyka kredytowego lub grupę banków charakteryzujących się podobnym poziomem ryzyka bazowego portfela w zakresie ryzyka rynkowego, co prowadzi do znacznej rozbieżności wyników, Komisja Nadzoru Finansowego bada przyczyny takiej sytuacji, a jeżeli jest

możliwe jednoznaczne stwierdzenie, że metoda stosowana przez bank prowadzi do niedoszacowania wymogów w zakresie funduszy własnych, niewynikającego z różnic w ryzyku związanym z ekspozycjami lub transakcjami w portfelu odniesienia, Komisja może zastosować środek, o którym mowa w art. 138d ust. 1, oraz zalecić bankowi weryfikację stosowanej metody wewnętrznej i wprowadzenie w niej zmian.

3g. Przepisów ust. 3b–3f nie stosuje się do metody zaawansowanego pomiaru, o której mowa w art. 312 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013.”,

g) uchyla się ust. 4 i 5,

h) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób szacowania kapitału wewnętrznego i dokonywania przez bank przeglądów strategii i procedur, o których mowa w ust. 1a, uwzględniając potrzebę zapewnienia należytego podejścia do podejmowanego ryzyka w zakresie prowadzonej działalności, adekwatności strategii i procedur szacowania kapitału wewnętrznego do charakteru, skali i złożoności działalności banku, w tym dostosowania do nowych rodzajów ryzyka, znaczących zmian w strategii i planach działania oraz środowisku zewnętrznym, w którym działa bank.”,

i) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób traktowania przez banki znacznych pakietów akcji podmiotów spoza sektora finansowego, o których mowa w art. 89 ust. 3 rozporządzenia nr 575/2013,
- 2) wyższą wagę ryzyka dla ekspozycji zabezpieczonych hipotekami na nieruchomościach, o której mowa w art. 124 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013,
- 3) podejścia lub wymogi w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 327 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013,
- 4) limit wartości ekspozycji wobec klienta lub grupy powiązanych klientów niższy niż 150 000 000 euro, o którym mowa w art. 395 ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013,

- 5) wyższy wymóg dotyczący pokrycia płynności, o którym mowa w art. 412 ust. 5 zdanie drugie rozporządzenia nr 575/2013
– w zakresie odnoszącym się do działalności banków, uwzględniając konieczność utrzymywania przez banki odpowiedniego poziomu funduszy własnych i płynności oraz potrzebę zapewnienia stabilności, bezpieczeństwa i prawidłowego funkcjonowania rynku finansowego.”,
- j) uchyla się ust. 8–10;
- 47) art. 128a otrzymuje brzmienie:
„Art. 128a. Bank jest obowiązany udzielić na żądanie Komisji Nadzoru Finansowego informacji dotyczących struktury funduszy własnych, o których mowa w art. 126, oraz spełnienia wymogów i norm określonych w art. 128 i rozporządzeniu nr 575/2013.”;
- 48) w art. 128b uchyla się ust. 1;
- 49) uchyla się art. 128d;
- 50) w art. 130 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) nie więcej niż kwota odpisu dokonanego w bieżącym roku obrotowym z zysku za rok poprzedni na fundusz ogólnego ryzyka, o którym mowa w art. 26 ust. 1 lit. f rozporządzenia nr 575/2013.”;
- 51) w art. 133:
- a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) zgodności działalności banków z przepisami ustawy, rozporządzenia nr 575/2013, ustawy o Narodowym Banku Polskim, statutem oraz decyzją o wydaniu zezwolenia na utworzenie banku;”,
- b) w ust. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:
„5) badaniu przestrzegania limitów, o których mowa w art. 79a ustawy i art. 395 rozporządzenia nr 575/2013, oraz ocenie procesu identyfikacji, monitorowania i kontroli koncentracji ekspozycji, w tym dużych ekspozycji;”,
- c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. Czynności, o których mowa w ust. 2, mogą być wykonywane także w sposób określony w art. 138c ust. 2 pkt 3.”;

52) po art. 133 dodaje się art. 133a–133e w brzmieniu:

„Art. 133a. 1. Komisja Nadzoru Finansowego co najmniej raz w roku przeprowadza badanie i ocenę nadzorczą banku albo przegląd i weryfikację wyników poprzedniego badania i oceny nadzorczej.

2. Badanie i ocena nadzorcza obejmuje identyfikację wielkości i charakteru ryzyka, na jakie narażony jest bank, ocenę jakości procesu zarządzania ryzykiem, ocenę poziomu kapitału pokrywającego ryzyko wynikające z działalności banku oraz zarządzania bankiem, w tym zgodności działalności banku z przepisami ustawy, rozporządzenia nr 575/2013, ustawy o Narodowym Banku Polskim, ze statutem i decyzjami o wydaniu zezwolenia na utworzenie banku i rozpoczęcie przez niego działalności oraz ocenę działań podjętych przez bank w następstwie zastosowania środków, o których mowa w art. 138, art. 138c oraz art. 141.

3. W badaniu i ocenie nadzorczej Komisja Nadzoru Finansowego bierze pod uwagę ryzyko systemowe, jakie może stwarzać bank oraz wyniki identyfikacji, oceny i monitorowania ryzyka systemowego powstającego w systemie finansowym lub jego otoczeniu, a także działania na rzecz wyeliminowania bądź ograniczenia tego ryzyka z wykorzystaniem instrumentów makroostrożnościowych, wprowadzone przez Komitet Stabilności Finansowej zgodnie z ustawą o nadzorze makroostrożnościowym.

4. W badaniu i ocenie nadzorczej Komisja Nadzoru Finansowego bierze pod uwagę wyniki testów warunków skrajnych, w tym testów, o których mowa w art. 133b, oraz testów warunków skrajnych przeprowadzonych zgodnie z art. 177 rozporządzenia nr 575/2013 przez bank stosujący metodę wewnętrznych ratingów lub metodę modeli wewnętrznych, o których mowa odpowiednio w art. 143 ust. 1 i art. 363 rozporządzenia nr 575/2013.

5. Komisja Nadzoru Finansowego informuje bank o wyniku badania i oceny nadzorczej i w razie potrzeby podejmuje niezbędne środki zgodnie z art. 138, art. 138c, art. 138d i art. 141.

6. W przypadku gdy badanie i ocena nadzorcza wykaże, że bank może stwarzać ryzyko systemowe zgodnie z art. 23 rozporządzenia nr 1093/2010, Komisja Nadzoru Finansowego informuje o tym Europejski Urząd Nadzoru Bankowego oraz Komitet Stabilności Finansowej.

7. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego informacje dotyczące funkcjonowania procedur badania i oceny nadzorczej.

8. W przypadku gdy banki o podobnym profilu ryzyka, w szczególności o podobnej specyfice działalności lub podobnej lokalizacji geograficznej ekspozycji, są lub mogą być narażone na podobne ryzyko lub stwarzają podobne ryzyko dla systemu finansowego, Komisja Nadzoru Finansowego może, w odniesieniu do takich banków, przeprowadzić badanie i ocenę nadzorczą w podobny lub taki sam sposób. Komisja Nadzoru Finansowego informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o takich przypadkach.

9. Komisja Nadzoru Finansowego przyjmuje zgłoszenia naruszeń lub potencjalnych naruszeń przepisów ustawy oraz rozporządzenia nr 575/2013.

10. Informacje uzyskane w trybie, o którym mowa w ust. 9, w tym informacje, które mogłyby umożliwić identyfikację osoby dokonującej zgłoszenia oraz osoby, której zarzuca się naruszenie, a także informacja o fakcie dokonania zgłoszenia mogą być ujawnione tylko:

- 1) w zawiadomieniu o podejrzeniu popełnienia przestępstwa oraz w dokumentach przekazywanych w uzupełnieniu takiego zawiadomienia;
- 2) na żądanie sądu lub prokuratora w związku z toczącym się postępowaniem karnym lub postępowaniem karnym-skarbowym.

Art. 133b. Komisja Nadzoru Finansowego co najmniej raz w roku przeprowadza w banku nadzorcze testy warunków skrajnych w nadzorowanych bankach.

Art. 133c. 1. Komisja Nadzoru Finansowego raz w roku opracowuje program oceny nadzorczej. W uzasadnionych przypadkach Komisja Nadzoru Finansowego może dokonać aktualizacji tego programu.

2. Program oceny nadzorczej, o którym mowa w ust. 1, obejmuje banki:

- 1) w odniesieniu do których wyniki badania i oceny nadzorczej, o którym mowa w art. 133a, w tym wyniki testów warunków skrajnych, wskazują na istnienie znaczącego ryzyka pogorszenia ich sytuacji finansowej lub na dokonywanie naruszeń przepisów regulujących ich funkcjonowanie;
- 2) które stwarzają ryzyko systemowe;
- 3) inne – w uzasadnionych przypadkach.

Art. 133d. Komisja Nadzoru Finansowego co najmniej raz na trzy lata, w toku badania i oceny nadzorczej banku, dokonuje przeglądu spełniania przez bank wymogów dotyczących metod wewnętrznych.

Art. 133e. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, określi, w drodze rozporządzenia, kryteria i sposób przeprowadzania badania i oceny nadzorczej, o którym mowa w art. 133a, uwzględniając konieczność zapewnienia realizacji celów programu oceny nadzorczej oraz badania i oceny nadzorczej, a także sprawnego jego przebiegu.”;

53) w art. 136:

a) w ust. 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Biegły rewident przeprowadzający badanie sprawozdań finansowych banku oraz badanie, o którym mowa w art. 134 i art. 135, jest obowiązany niezwłocznie powiadomić Komisję Nadzoru Finansowego oraz radę nadzorczą i zarząd banku o ujawnionych faktach wskazujących na:”;

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) istnienie przesłanek do wyrażenia opinii z zastrzeżeniami do sprawozdania finansowego banku, wyrażenia opinii negatywnej lub odmowy wyrażenia opinii.”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Biegły rewident może odstąpić od powiadomienia rady nadzorczej i zarządu, o którym mowa w ust. 1, jeżeli przemawiają za tym ważne powody.”;

54) w art. 137 uchyla się pkt 1–4;

55) w art. 138:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) podjęcie środków koniecznych do przywrócenia płynności płatniczej lub osiągnięcia i przestrzegania innych norm dopuszczalnego ryzyka w działalności banku;”;

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) przestrzeganie dodatkowych wymogów w zakresie płynności, biorąc pod uwagę model biznesowy banku, stosowane przez bank zasady, procedury i mechanizmy w zakresie zarządzania ryzykiem płynności, wynik badania i oceny nadzorczej albo przeglądu i weryfikacji, o których mowa w art. 133a, oraz systemowe ryzyko płynności stwarzane przez bank;”;

- po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
  - „2a) przestrzeganie dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych ponad wartość wynikającą z wymogów obliczonych zgodnie ze szczegółowymi zasadami określonymi w rozporządzeniu nr 575/2013, w szczególności w przypadku:
    - a) negatywnych ustaleń dokonanych w wyniku czynności podejmowanych w ramach nadzoru bankowego, w tym odnoszących się do funkcjonowania systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej lub identyfikacji, monitorowania i kontroli koncentracji ekspozycji, w tym dużych ekspozycji,
    - b) stwierdzenia niedostosowania kapitału wewnętrznego do skali ryzyka występującego w działalności banku oraz istotnych nieprawidłowości w zarządzaniu ryzykiem,
    - c) stwierdzenia, że bank stwarza ryzyko systemowe;”
- pkt 5 otrzymuje brzmienie:
  - „5) zastosowanie szczególnych zasad tworzenia rezerw na ryzyko związane z działalnością banków lub odpisów z tytułu utraty wartości aktywów, lub szczególnego traktowania aktywów przy obliczaniu wymogów w zakresie funduszy własnych;”
- w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7–9 w brzmieniu:
  - „7) ograniczenie wysokości zmiennego składnika wynagrodzenia osób objętych polityką wynagrodzeń, jako odsetka przychodów netto, w przypadku gdy jego wysokość utrudnia spełnianie wymogów w zakresie funduszy własnych;
  - 8) wypełnianie dodatkowych obowiązków sprawozdawczych lub zwiększenie ich częstotliwości, w tym sprawozdawczości w zakresie funduszy własnych i płynności;
  - 9) ujawnianie dodatkowych informacji w zakresie wskazanym przez Komisję.”
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
  - „2. Komisja Nadzoru Finansowego może nakazać bankowi wstrzymanie wypłat z zysku lub wstrzymanie tworzenia nowych jednostek organizacyjnych do

czasu przywrócenia płynności płatniczej lub osiągnięcia innych norm dopuszczalnego ryzyka w działalności banku.”,

c) w ust. 3:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W razie stwierdzenia, że bank nie realizuje zaleceń określonych w ust. 1 lub nakazów określonych w ust. 2, a także gdy działalność banku jest wykonywana z naruszeniem przepisów niniejszej ustawy, przepisów innych ustaw regulujących działalność banku lub zasady jego organizacji, wraz z przepisami wydanymi na ich podstawie, oraz przepisów rozporządzenia nr 575/2013 i innych bezpośrednio stosowanych przepisów prawa Unii Europejskiej regulujących działalność banku lub zasady jego organizacji, lub z naruszeniem statutu albo stwarza zagrożenie dla interesów posiadaczy rachunków bankowych lub uczestników obrotu instrumentami finansowymi, Komisja Nadzoru Finansowego, po uprzednim upomnieniu na piśmie, może:”,

– pkt 3a otrzymuje brzmienie:

„3a) nałożyć na bank karę pieniężną w wysokości do 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku takiego sprawozdania – karę pieniężną w wysokości do 10% prognozowanego przychodu określonego na podstawie sytuacji ekonomiczno-finansowej banku; w przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez bank albo straty, której bank uniknął w wyniku naruszenia, karę pieniężną można ustalić w wysokości do dwukrotnej kwoty korzyści albo straty; przepisy art. 141 ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio;”,

d) po ust. 3a dodaje się ust. 3b w brzmieniu:

„3b. Komisja Nadzoru Finansowego, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 3 pkt 3a, uwzględnia w szczególności wagę naruszenia oraz czas jego trwania, przyczyny naruszenia, sytuację finansową banku, na który nakładana jest kara, oraz uprzednie naruszenia przez bank przepisów, o których mowa w ust. 3.”,

e) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Członek zarządu jest obowiązany poinformować Komisję Nadzoru Finansowego o postawieniu mu zarzutów w postępowaniu karnym, z wyłączeniem

zarzutów dotyczących przestępstwa ścięganego z oskarżenia prywatnego, lub w postępowaniu w sprawie o przestępstwo skarbowe, w terminie 30 dni od dnia postawienia zarzutów.”,

f) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Komisja Nadzoru Finansowego odwołuje członka zarządu banku w przypadku prawomocnego skazania go za przestępstwo umyślne lub przestępstwo skarbowe, z wyłączeniem przestępstw ścięganych z oskarżenia prywatnego, a także w przypadku niedopełnienia przez niego obowiązku, o którym mowa w ust. 4a.”;

56) uchyla się art. 138a;

57) w art. 138b:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja Nadzoru Finansowego, podejmując w ramach sprawowania nadzoru skonsolidowanego decyzję o zastosowaniu środka, o którym mowa w art. 138 ust. 1 pkt 1a lub 2a, współpracuje z właściwymi władzami nadzorczymi sprawującymi nadzór nad podmiotami działającymi w tym samym co bank holdingu, dążąc do osiągnięcia wspólnego stanowiska zarówno co do rozstrzygnięcia, jak i oceny jego przesłanek.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku zasięgnięcia opinii, o której mowa w ust. 3, Komisja Nadzoru Finansowego, wydając decyzję, o której mowa w ust. 1, bierze pod uwagę tę opinię oraz uzasadnia istotne odstępstwa od tej opinii. W decyzji Komisja Nadzoru Finansowego może określić warunki i terminy zastosowania środka, o którym mowa w art. 138 ust. 1 pkt 1a lub 2a.”,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku gdy właściwa władza nadzorcza sprawująca nadzór skonsolidowany nad bankiem krajowym działającym w jednym z holdingów, o których mowa w art. 141f ust. 1 pkt 2–5, zwraca się do Komisji Nadzoru Finansowego o opinię w sprawie zastosowania środka, o którym mowa w art. 138 ust. 1 pkt 1a lub 2a, przepisy ust. 1–4 stosuje się odpowiednio.”;

58) po art. 138b dodaje się art. 138c i art. 138d w brzmieniu:

„Art. 138c. 1. W przypadku negatywnych ustaleń dokonanych w wyniku czynności, o których mowa w art. 133a ust. 1, Komisja Nadzoru Finansowego może objąć banki zwiększonym nadzorem.

2. Nadzór, o którym mowa w ust. 1, obejmuje:

- 1) zwiększenie częstotliwości lub zakresu czynności podejmowanych w ramach nadzoru bankowego, o których mowa w art. 133 ust. 2, w tym przeprowadzanie dodatkowych przeglądów planów operacyjnych, strategicznych lub biznesowych banku;
- 2) nałożenie na bank dodatkowych obowiązków informacyjnych dotyczących przestrzegania przepisów ustawy lub rozporządzenia nr 575/2013;
- 3) delegowanie pracowników Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego do bieżącego wykonywania w banku czynności, o których mowa w art. 133 ust. 2.

3. Czynności, o których mowa w ust. 2 pkt 4, są wykonywane na podstawie upoważnienia Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, określającego w szczególności ich zakres, tryb wykonywania oraz okres, na jaki delegacja jest ustanawiana.

4. Pracownikom Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego, o których mowa w ust. 2 pkt 3, przysługuje prawo uczestniczenia w posiedzeniach organów banku oraz prawo do uzyskiwania informacji niezbędnych do wykonywania ich zadań.

Art. 138d. 1. Jeżeli w ramach przeglądu, o którym mowa w art. 133d, zostaną stwierdzone istotne nieprawidłowości w identyfikacji przez bank ryzyka z zastosowaniem metody wewnętrznej, Komisja Nadzoru Finansowego, w drodze decyzji, nakazuje bankowi przyjęcie wyższych mnożników niż przyjęte w stosowanej metodzie wewnętrznej, nakłada dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych lub podejmuje inne działania zmierzające do przywrócenia zgodności stosowanej metody z przepisami rozporządzenia nr 575/2013.

2. Jeżeli w odniesieniu do metody wewnętrznej dotyczącej ryzyka rynkowego liczne przekroczenia, o których mowa w art. 366 rozporządzenia nr 575/2013, wskazują, że metoda ta nie jest wystarczająco dokładna, Komisja Nadzoru Finansowego uchyla zezwolenie na stosowanie metody wewnętrznej lub nakazuje bankowi jej niezwłoczną zmianę.

3. W przypadku gdy bank przestał spełniać wymogi dotyczące metody wewnętrznej, na stosowanie której uzyskał zezwolenie, informuje o tym Komisję Nadzoru Finansowego. Jeżeli naruszenie wymogów rozporządzenia nr 575/2013 jest istotne, bank przedstawia Komisji Nadzoru Finansowego plan przywrócenia w odpowiednim czasie zgodności z tymi wymogami wraz ze wskazaniem terminu

realizacji tego planu. Jeżeli w ocenie Komisji Nadzoru Finansowego realizacja planu przedstawionego przez bank nie przywróci pełnej zgodności z wymogami rozporządzenia nr 575/2013 lub jeżeli wskazany termin realizacji planu jest nieodpowiedni, Komisja może wyznaczyć bankowi termin jego uzupełnienia albo opracowania nowego planu. W przypadku gdy bank nie przywróci w terminie określonym w planie zgodności z wymogami rozporządzenia nr 575/2013, a brak zgodności z tymi wymogami stanowi ich istotne naruszenie, Komisja Nadzoru Finansowego uchyla zezwolenie na stosowanie danej metody wewnętrznej lub ogranicza zakres udzielonego zezwolenia do obszarów, w których spełniane są te wymogi, lub w których zgodność może zostać osiągnięta w odpowiednim terminie.

4. Komisja Nadzoru Finansowego współpracuje z właściwą władzą nadzorczą, która udzieliła bankowi zezwolenia na stosowanie metody wewnętrznej w zakresie podejmowania przez tę władzę działań, o których mowa w ust. 1–3.”;

59) w art. 140c ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja Nadzoru Finansowego informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o każdym przypadku utraty mocy lub uchylecia zezwolenia na utworzenie banku krajowego lub oddziału banku zagranicznego.”;

60) w art. 141:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W razie niewykonywania zaleceń dotyczących prowadzenia działalności z naruszeniem przepisów, o których mowa w art. 138 ust. 3, statutu, odmowy udzielenia wyjaśnień, informacji, o których mowa w art. 139, lub w razie niewykonania obowiązków, określonych w rozdziale 11b, Komisja Nadzoru Finansowego może nakładać na członków zarządu banku kary pieniężne do wysokości 20 000 000 zł.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Komisja Nadzoru Finansowego, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, uwzględnia w szczególności wagę naruszenia, czas jego trwania, przyczyny naruszenia oraz sytuację finansową osoby, na którą nakładana jest kara.”;

61) w art. 141a:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W przypadku gdy instytucja kredytowa prowadząca działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poprzez oddział lub w ramach działalności transgranicznej narusza przepisy ustawy lub rozporządzenia nr 575/2013 albo w przypadku gdy istnieje uzasadnione prawdopodobieństwo ich naruszenia, Komisja Nadzoru Finansowego zawiadamia właściwe władze nadzorcze państwa macierzystego.

2. W przypadku uznania, że właściwe władze nadzorcze państwa macierzystego w sytuacji określonej w ust. 1 nie podjęły odpowiednich środków, Komisja Nadzoru Finansowego może skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego oraz zwrócić się do niego o pomoc zgodnie z art. 19 rozporządzenia nr 1093/2010.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W uzasadnionych przypadkach, przed podjęciem działań, o których mowa w ust. 1 i 2, Komisja Nadzoru Finansowego, mając na względzie potrzebę ochrony stabilności systemu finansowego, interesów deponentów, inwestorów i innych podmiotów, którym świadczone są usługi, może, bez konieczności uprzedniego pisemnego upomnienia, zastosować środki zgodnie z art. 138, do czasu podjęcia odpowiednich środków, w tym środków reorganizacyjnych równoważnych do środków określonych w rozdziale 12, przez właściwe władze nadzorcze państwa macierzystego. Komisja Nadzoru Finansowego niezwłocznie informuje Komisję Europejską, Europejski Urząd Nadzoru Bankowego oraz właściwe organy pozostałych zainteresowanych państw członkowskich o zastosowaniu tych środków.”,

c) dodaje się ust. 6–14 w brzmieniu:

„6. W przypadku gdy oddział instytucji kredytowej nie wypełnia obowiązków wynikających z art. 48l ust. 2 oraz art. 48m ust. 1, Komisja Nadzoru Finansowego może zastosować środki zgodnie z art. 138 ust. 3 pkt 1–3a i ust. 3b.

7. W interesie dobra ogólnego, o którym mowa w art. 48l ust. 2, Komisja Nadzoru Finansowego może wobec oddziału instytucji kredytowej zastosować odpowiednio środki zgodnie z art. 138 i art. 141.

8. W celu zapewnienia równych warunków działania banków krajowych i oddziałów instytucji kredytowych, w interesie dobra ogólnego, o którym mowa w art. 481 ust. 2, Komisja Nadzoru Finansowego, wydając rekomendacje, o których mowa w art. 137, może określić, w jakim zakresie rekomendacje te dotyczą również oddziałów instytucji kredytowych.

9. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, zastosowanie środków zgodnie z art. 138 nie może prowadzić do preferencyjnego traktowania wierzycieli instytucji kredytowej, o której mowa w ust. 1, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w stosunku do wierzycieli tej instytucji z innych państw członkowskich.

10. Środki podjęte zgodnie z ust. 3 mają zastosowanie do czasu podjęcia przez organy administracyjne lub sądowe państwa macierzystego środków reorganizacyjnych równoważnych do środków określonych w rozdziale 12.

11. Komisja Nadzoru Finansowego zaprzestaje stosowania środków zgodnie z ust. 3, w przypadku gdy uzna, że ustały przesłanki ich zastosowania określone w ust. 1 i 2.

12. W przypadku gdy właściwe władze nadzorcze państwa członkowskiego pochodzenia lub innego zainteresowanego państwa macierzystego zgłoszą sprzeciw wobec środków podjętych przez Komisję Nadzoru Finansowego zgodnie z ust. 3, Komisja Nadzoru Finansowego może skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego i zwrócić się do niego o pomoc zgodnie z art. 19 rozporządzenia nr 1093/2010.

13. Komisja Nadzoru Finansowego może zgłosić sprzeciw wobec środków równoważnych do środków, o których mowa w art. 138, podjętych przez właściwe władze nadzorcze państwa goszczącego w stosunku do oddziału banku krajowego. W przypadku zgłoszenia sprzeciwu Komisja Nadzoru Finansowego może również skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego i zwrócić się do niego o pomoc zgodnie z art. 19 rozporządzenia nr 1093/2010.

14. Komisja Nadzoru Finansowego może zgłosić sprzeciw wobec środków równoważnych do środków, o których mowa w art. 138, podjętych przez właściwe władze nadzorcze państwa goszczącego w stosunku do oddziału instytucji kredytowej prowadzącej działalność w tym państwie, które mają wpływ na prowadzoną przez tę instytucję działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poprzez oddział lub w ramach działalności transgranicznej. W przypadku

zgłoszenia sprzeciwu Komisja Nadzoru Finansowego może również skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego i zwrócić się do niego o pomoc zgodnie z art. 19 rozporządzenia nr 1093/2010.”;

62) w art. 141b dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W przypadku gdy właściwe władze nadzorcze państwa goszczącego poinformują Komisję Nadzoru Finansowego, że bank krajowy wykonujący czynności na jego terytorium poprzez oddział lub w ramach działalności transgranicznej nie przestrzega lub istnieje prawdopodobieństwo, że nie będzie przestrzegać przepisów prawa państwa goszczącego lub rozporządzenia nr 575/2013, Komisja Nadzoru Finansowego podejmuje wobec banku krajowego odpowiednie środki w ramach nadzoru prowadzące do usunięcia nieprawidłowości przez ten bank. Komisja Nadzoru Finansowego informuje właściwe władze nadzorcze państwa goszczącego o podjętych środkach.”;

63) w art. 141c:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Nadzór nad działalnością instytucji kredytowej prowadzącej działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poprzez oddział lub w ramach działalności transgranicznej sprawują, z zastrzeżeniem art. 42c ust. 1, właściwe władze nadzorcze państwa macierzystego.”,

b) uchyla się ust. 2;

64) w art. 141d ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pracownicy Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego wykonują czynności kontrolne w oddziałach instytucji kredytowych w zakresie określonym w art. 42c ust. 1, a w pozostałym zakresie – na podstawie upoważnienia, o którym mowa w ust. 2.”;

65) w art. 141e dodaje się ust. 4–7 w brzmieniu:

„4. Na żądanie właściwych władz nadzorczych państwa goszczącego, na którego terytorium bank krajowy prowadzi działalność poprzez oddział lub w ramach działalności transgranicznej, Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje informacje o sposobie uwzględnienia przekazanych przez te władze informacji dotyczących tego banku.

5. W przypadku gdy właściwe władze nadzorcze państwa goszczącego poinformują Komisję Nadzoru Finansowego, że nie zastosowała odpowiednich środków wobec banku krajowego, oraz podejmą odpowiednie środki w ramach nadzoru, Komisja

może skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego i zwrócić się do niego o pomoc zgodnie z art. 19 rozporządzenia nr 1093/2010, jeżeli nie zgadza się z podjętymi przez te władze środkami.

6. Komisja Nadzoru Finansowego może wystąpić do właściwych władz nadzorczych państwa macierzystego instytucji kredytowej, prowadzącej działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poprzez oddział lub w ramach działalności transgranicznej, o udzielenie informacji o sposobie uwzględnienia przekazanych przez Komisję Nadzoru Finansowego informacji dotyczących tej instytucji kredytowej.

7. W przypadku gdy po otrzymaniu informacji, o których mowa w ust. 6, Komisja Nadzoru Finansowego uzna, że właściwe władze nadzorcze państwa macierzystego nie zastosowały odpowiednich środków, podejmuje środki w ramach nadzoru w celu ochrony stabilności systemu finansowego, interesów deponentów, inwestorów i innych klientów, po poinformowaniu właściwych władz nadzorczych państwa macierzystego oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego.”;

66) w art. 141f:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku udziałów kapitałowych lub powiązań kapitałowych innych niż określone w art. 18 ust. 1 i 4 rozporządzenia nr 575/2013, banki przeprowadzają konsolidację metodą praw własności.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku braku porozumienia, o którym mowa w ust. 3, Komisja Nadzoru Finansowego i właściwe władze nadzorcze nad instytucjami kredytowymi w ramach współpracy przekazują sobie w szczególności informacje niezbędne do wykonywania nadzoru skonsolidowanego, nadzoru nad istotnymi oddziałami banków krajowych i istotnymi oddziałami instytucji kredytowych oraz podejmują działania określone w art. 138 ust. 1 pkt 2a i art. 138b, z zachowaniem warunków określonych w art. 131 ust. 3 pkt 2 i 3.”,

c) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Komisja Nadzoru Finansowego sprawuje nadzór skonsolidowany nad bankiem krajowym działającym w holdingu, w przypadku gdy:

1) bank krajowy jest podmiotem zależnym innego banku krajowego;

- 2) bank krajowy jest podmiotem zależnym instytucji finansowej albo dominującego podmiotu nieregulowanego w rozumieniu art. 3 pkt 5 ustawy o nadzorze uzupełniającym;
- 3) podmiotem dominującym wobec banku krajowego i instytucji kredytowej jest ta sama instytucja finansowa albo dominujący podmiot nieregulowany w rozumieniu art. 3 pkt 5 ustawy o nadzorze uzupełniającym, o ile ta instytucja finansowa albo ten dominujący podmiot nieregulowany ma siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) podmiotami dominującymi wobec banku krajowego i instytucji kredytowej są dominujące podmioty nieregulowane w rozumieniu art. 3 pkt 5 ustawy o nadzorze uzupełniającym lub instytucje finansowe z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz w innych państwach członkowskich, w których wydano zezwolenie na działanie tych instytucji kredytowych, o ile bank krajowy ma większą sumę bilansową od każdej z tych instytucji kredytowych;
- 5) podmiotem dominującym wobec banku oraz instytucji kredytowej jest dominujący podmiot nieregulowany w rozumieniu art. 3 pkt 5 ustawy o nadzorze uzupełniającym lub instytucja finansowa z siedzibą na terytorium państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska oraz państwa członkowskiego, w którym uzyskała zezwolenie na prowadzenie działalności którakolwiek z instytucji kredytowych będących podmiotem zależnym tej samej instytucji finansowej, o ile bank krajowy ma większą sumę bilansową od każdej z tych instytucji kredytowych.

7. W szczególnych przypadkach Komisja Nadzoru Finansowego może w drodze porozumienia uzgodnić z właściwymi władzami nadzorczymi, że kryteriów, o których mowa w ust. 6 pkt 3–5, nie stosuje się, jeżeli są one niewłaściwe z uwagi na specyfikę banku, instytucji kredytowej lub względną istotność ich działalności w Rzeczypospolitej Polskiej albo innych państwach członkowskich.”,

d) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W celu dokonania uzgodnienia, o którym mowa w ust. 8, właściwe władze nadzorcze mogą zasięgnąć opinii unijnej instytucji dominującej, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej w rozumieniu odpowiednio art. 4 ust. 1

pkt 29, 31 i 33 rozporządzenia nr 575/2013 albo instytucji kredytowej lub banku o najwyższej sumie bilansowej.”,

e) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Komisja Nadzoru Finansowego informuje unijną instytucję dominującą, unijną dominującą finansową spółkę holdingową, unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej albo bank o najwyższej sumie bilansowej o sprawowaniu przez siebie nadzoru skonsolidowanego.”,

f) po ust. 11 dodaje się ust. 11a–11d w brzmieniu:

„11a. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje zainteresowanym właściwym władzom nadzorczym oraz Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego dane dotyczące struktury prawnej oraz struktury zarządzania i struktury organizacyjnej holdingu, nad którym sprawuje nadzór skonsolidowany, w tym:

- 1) informacje o istnieniu bliskich powiązań między podmiotami wchodzącymi w skład holdingu;
- 2) opis systemu zarządzania podmiotów wchodzących w skład holdingu, w tym systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej oraz polityki wynagrodzeń.

11b. W przypadku wystąpienia sytuacji nadzwyczajnej, w tym określonej w art. 18 rozporządzenia nr 1093/2010, lub wystąpienia niekorzystnych zmian na rynkach, potencjalnie zagrażającej płynności na rynku i stabilności systemu finansowego państwa członkowskiego, w którym podmioty należące do tego samego holdingu co bank uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności lub państwa, w którym prowadzą działalność istotne oddziały banku, Komisja Nadzoru Finansowego, sprawując nadzór skonsolidowany, zawiadamia o tym fakcie niezwłocznie Europejski Urząd Nadzoru Bankowego, Europejską Radę ds. Ryzyka Systemowego, Komitet Stabilności Finansowej i Narodowy Bank Polski oraz przekazuje im informacje niezbędne do realizacji ich zadań.

11c. W przypadku gdy Narodowy Bank Polski uzyska informacje o wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej, o której mowa w ust. 11b, zawiadamia o tym niezwłocznie Komisję Nadzoru Finansowego, inne właściwe władze nadzorcze, które sprawują nadzór skonsolidowany nad podmiotami należącymi do holdingu, oraz Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.

11d. Jeżeli do prawidłowego wykonywania nadzoru skonsolidowanego przez Komisję Nadzoru Finansowego niezbędne są informacje o wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej, o której mowa w ust. 11b, będące w posiadaniu innej właściwej władzy nadzorczej, Komisja zwraca się bezpośrednio do tej władzy o ich udostępnienie.”;

67) w art. 141i ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Bank krajowy, o którym mowa w ust. 3, ustala politykę identyfikacji znaczących transakcji w rozumieniu ustawy o nadzorze uzupełniającym z podmiotami, o których mowa w ust. 3. Bank jest obowiązany informować Komisję Nadzoru Finansowego o każdej takiej transakcji, z wyłączeniem transakcji dotyczących ekspozycji w rozumieniu art. 389 rozporządzenia nr 575/2013.”;

68) uchyla się art. 141j;

69) w art. 141l ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia wykazu holdingów, tryb i terminy składania oraz aktualizacji zgłoszeń holdingów, a także wzór zgłoszenia holdingu, mając na względzie zapewnienie Komisji Nadzoru Finansowego dostępu do danych niezbędnych do prawidłowego sprawowania nadzoru oraz zapewnienie przejrzystości działania i stabilności rynku finansowego.”;

70) w art. 144:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Kurator może zaskarżyć uchwałę walnego zgromadzenia akcjonariuszy lub uchwałę walnego zgromadzenia banku spółdzielczego, które naruszają interes banku, odpowiednio zgodnie z art. 422 § 1 Kodeksu spółek handlowych albo art. 42 § 3 Prawa spółdzielczego.”;

b) ust. 10 i 11 otrzymują brzmienie:

„10. Osobie fizycznej pełniącej funkcję kuratora przysługuje prawo do urlopu wypoczynkowego w wysokości 26 dni na zasadach określonych w ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2014 r. poz. 1502 i 1662), w terminach uzgodnionych z Komisją Nadzoru Finansowego.

11. Okres pełnienia funkcji kuratora przez osobę fizyczną jest wliczany do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze. Do osób tych mają

zastosowanie przepisy o ubezpieczeniach społecznych i ubezpieczeniu zdrowotnym, o ile osoby te nie są objęte tymi ubezpieczeniami z innych tytułów.”;

71) w art. 145 w ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Na zarząd komisaryczny przechodzi prawo podejmowania uchwał i decyzji we wszystkich sprawach zastrzeżonych w ustawie i statucie do właściwości władz i organów banku, w szczególności zarząd komisaryczny może zaskarżyć uchwałę walnego zgromadzenia akcjonariuszy lub uchwałę walnego zgromadzenia banku spółdzielczego, które naruszają interes banku, odpowiednio zgodnie z art. 422 § 1 Kodeksu spółek handlowych albo art. 42 § 3 Prawa spółdzielczego.”;

72) w art. 146 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Członkowi zarządu komisarycznego, w przypadku złożenia wniosku zgodnie z art. 174 § 1 Kodeksu pracy, udziela się urlopu bezpłatnego na okres pełnienia tej funkcji.

2. Okres urlopu bezpłatnego, o którym mowa w ust. 1, jest wliczany do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.”;

73) w art. 171 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Kto bez zezwolenia prowadzi działalność polegającą na gromadzeniu środków pieniężnych innych osób fizycznych, prawnych lub jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej, w celu udzielania kredytów, pożyczek pieniężnych lub obciążania ryzykiem tych środków w inny sposób, podlega grzywnie do 10 000 000 złotych i karze pozbawienia wolności do lat 3.

2. Tej samej karze podlega, kto, prowadząc działalność zarobkową wbrew warunkom określonym w niniejszej ustawie, używa w nazwie jednostki organizacyjnej niebędącej bankiem lub do określenia jej działalności lub reklamy wyrazów „bank” lub „kasa”.”;

74) po rozdziale 13 dodaje się rozdział 13a w brzmieniu:

„Rozdział 13a

Wskaźniki w zakresie funduszy własnych banków w latach 2015–2023

Art. 171a. 1. Wartości procentowe, o których mowa w art. 467 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013, dla banków wynoszą 100%.

2. Wartości procentowe, o których mowa w art. 468 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013, dla banków wynoszą:

- 1) 60% – do dnia 31 grudnia 2015 r.;
- 2) 40% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.;
- 3) 20% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.

3. Z zastrzeżeniem ust. 4, na potrzeby stosowania art. 468 ust. 4, art. 469 ust. 1 lit. a i c, art. 474 lit. a oraz art. 476 lit. a rozporządzenia nr 575/2013 wartości procentowe, o których mowa w art. 478 ust. 1 tego rozporządzenia, dla banków wynoszą:

- 1) 40% – do dnia 31 grudnia 2015 r.;
- 2) 60% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.;
- 3) 80% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.

4. Na potrzeby stosowania art. 469 ust. 1 lit. a oraz art. 474 lit. a rozporządzenia nr 575/2013 wartości procentowe, o których mowa w art. 478 ust. 1 tego rozporządzenia, dla banków wynoszą 100% dla pozycji, o których mowa w art. 36 ust. 1 lit. g oraz art. 56 lit. b i e tego rozporządzenia.

5. Na potrzeby stosowania art. 469 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 575/2013 wartości procentowe, o których mowa w art. 478 ust. 2 tego rozporządzenia, dla banków wynoszą:

- 1) 10% – do dnia 31 grudnia 2015 r.;
- 2) 20% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.;
- 3) 30% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.;
- 4) 40% – od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2018 r.;
- 5) 50% – od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2019 r.;
- 6) 60% – od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.;
- 7) 70% – od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2021 r.;
- 8) 80% – od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r.;
- 9) 90% – od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2023 r.

6. Wartości procentowe, o których mowa w art. 479 ust. 3 rozporządzenia nr 575/2013, dla banków wynoszą:

- 1) 60% – do dnia 31 grudnia 2015 r.;
- 2) 40% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.;
- 3) 20% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.

7. Współczynnik, o którym mowa w art. 480 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013, dla banków wynosi 1.

8. Wartości procentowe, o których mowa w art. 481 ust. 3 rozporządzenia nr 575/2013, dla banków wynoszą:

- 1) 60% – do dnia 31 grudnia 2015 r.;
- 2) 40% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.;
- 3) 20% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.

9. Wartości procentowe, o których mowa w art. 486 ust. 5 rozporządzenia nr 575/2013, dla banków wynoszą:

- 1) 70% – do dnia 31 grudnia 2015 r.;
- 2) 60% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.;
- 3) 50% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.;
- 4) 40% – od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2018 r.;
- 5) 30% – od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2019 r.;
- 6) 20% – od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.;
- 7) 10% – od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2021 r.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 94 i 586 oraz z 2015 r. poz. 73) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3:

a) po pkt 4b dodaje się pkt 4c w brzmieniu:

„4c) rozporządzeniu 575/2013 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.);”;

b) pkt 31 otrzymuje brzmienie:

„31) zagranicznej instytucji kredytowej – rozumie się przez to instytucję kredytową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia 575/2013, prowadzącą na podstawie zezwolenia właściwego organu nadzoru na terytorium innego państwa członkowskiego działalność maklerską, lub prowadzącą na podstawie zezwolenia właściwego organu nadzoru na terytorium innego państwa członkowskiego rachunki, na których rejestrowane

są papiery wartościowe dopuszczone do obrotu na zagranicznym rynku regulowanym;”;

2) po art. 13 dodaje się art. 13a w brzmieniu:

„Art. 13a. 1. Komisja przyjmuje zgłoszenia naruszeń lub potencjalnych naruszeń przepisów ustawy oraz rozporządzenia 575/2013.

2. Informacje uzyskane w trybie, o którym mowa w ust. 1, w tym informacje, które mogłyby umożliwić identyfikację osoby dokonującej zgłoszenia oraz osoby, której zarzuca się naruszenie, a także informacja o fakcie dokonania zgłoszenia mogą być ujawnione tylko:

- 1) w zawiadomieniu o podejrzeniu popełnienia przestępstwa oraz w dokumentach przekazywanych w uzupełnieniu takiego zawiadomienia;
- 2) na żądanie sądu lub prokuratora w związku z toczącym się postępowaniem karnym lub postępowaniem karnym-skarbowym.”;

3) w art. 19 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Transakcja, której przedmiotem jest nabycie lub zbycie niebędących papierami wartościowymi instrumentów finansowych dopuszczonych do obrotu zorganizowanego lub która prowadzi do powstania takich instrumentów albo której przedmiotem jest nabycie lub zbycie niebędących papierami wartościowymi instrumentów finansowych niedopuszczonych do obrotu zorganizowanego, o ile transakcja będzie rozliczana przez podmiot rozliczający, o którym mowa w art. 45b ust. 1 pkt 2, nie stanowi gry ani zakładu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, ani też gry losowej lub zakładu wzajemnego w rozumieniu przepisów o grach hazardowych, nawet jeżeli według wyraźnej lub dorozumianej woli stron rzeczywiste spełnienie wzajemnych świadczeń jest wyłączone, a tylko jedna ze stron jest obowiązana zapłacić różnicę między umówioną ceną sprzedaży a ceną rynkową w czasie wykonania umowy.”;

4) w art. 24 w ust. 7 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.”;

- 5) w art. 40 w ust. 5 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) innych, niebędących podmiotami nadzorowanymi, o których mowa w art. 5 pkt 1, 2, 12 lub 13 ustawy o nadzorze, bankach krajowych i oddziałach instytucji kredytowych, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, wykonujących czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1–7;”;
- 6) w art. 45a ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Ilekroć w niniejszym dziale jest mowa o uczestniku, rozumie się przez to podmiot będący uczestnikiem odpowiednio Krajowego Depozytu, spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 lub ust. 2, CCP, izby rozliczeniowej lub izby rozrachunkowej.”;
- 7) w art. 45b w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) w przypadku, o którym mowa w art. 45h ust. 1 – Krajowy Depozyt, spółka, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2, izba rozliczeniowa lub CCP (podmiot rozliczający);”;
- 8) w art. 47 w ust. 7 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
„Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.”;
- 9) w art. 82:
a) w ust. 1 pkt 10 otrzymuje brzmienie:
„10) oświadczenia osób wymienionych w pkt 1, z wyłączeniem wspólników oraz komplementariuszy w przypadku domu maklerskiego działającego w formie spółki osobowej, którym nie przysługuje prawo prowadzenia spraw spółki lub jej reprezentowania zgodnie z przepisami ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, że nie były uznane prawomocnym orzeczeniem za winne popełnienia przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstwa określonego w art. 305, art. 307 lub art. 308 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej, przestępstwa określonego w ustawach, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym oraz że w okresie trzech lat poprzedzających dzień złożenia

wniosku nie zostały ukarane w trybie administracyjnym przez właściwy organ nadzoru za naruszenie przepisów wdrażających dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającą dyrektywę 2002/87/WE i uchylającą dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 338, z późn. zm.) lub rozporządzenia 575/2013;”;

b) w ust. 2 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) złożone przez akcjonariuszy będących osobami fizycznymi, posiadających co najmniej 10% ogólnej liczby głosów lub co najmniej 10% kapitału zakładowego wnioskodawcy, oświadczenia o źródle pochodzenia środków pieniężnych przeznaczonych na zapłatę za obejmowane lub nabywane akcje lub udziały wnioskodawcy;”;

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Oświadczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 10 oraz ust. 2 pkt 9, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.”;

10) w art. 83a:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1c w brzmieniu:

„1a. Firma inwestycyjna jest obowiązana posiadać procedury anonimowego zgłaszania wskazanemu członkowi zarządu, a w szczególnych przypadkach radzie nadzorczej, naruszeń prawa oraz obowiązujących w firmie inwestycyjnej procedur i standardów etycznych.

1b. W ramach procedur, o których mowa w ust. 1a, firma inwestycyjna zapewnia pracownikom, którzy zgłaszają naruszenia, ochronę co najmniej przed działaniami o charakterze represyjnym, dyskryminacją lub innymi rodzajami niesprawiedliwego traktowania.

1c. W przypadku domu maklerskiego działającego w formie spółki osobowej wymogi, o których mowa w ust. 1a, mają zastosowanie do komplementariuszy lub

wspólników, którym przysługuje prawo prowadzenia spraw spółki lub jej reprezentowania zgodnie z przepisami ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych.”,

b) dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Firma inwestycyjna jest obowiązana zarządzać ryzykiem w swojej działalności, przy czym dom maklerski, o którym mowa w art. 110a ust. 1 pkt 1, oraz dom maklerski będący firmą inwestycyjną, o której mowa w art. 95 ust. 2 rozporządzenia 575/2013, i który prowadzi działalność maklerską w zakresie, o którym mowa w art. 69 ust. 2 pkt 2 lub 4, stosują system zarządzania ryzykiem, o którym mowa w oddziale 2a.

6. Do domu maklerskiego będącego firmą inwestycyjną, o której mowa w art. 95 ust. 2 rozporządzenia 575/2013 i który prowadzi działalność maklerską w zakresie, o którym mowa w art. 69 ust. 2 pkt 2 lub 4, stosuje się art. 110a–110d, art. 110g–110r i art. 110z–110ze.”;

11) po art. 93a dodaje się art. 93b w brzmieniu:

„Art. 93b. W celu zapewnienia przestrzegania przez firmę inwestycyjną przepisów ustawy, przepisów wykonawczych lub rozporządzenia 575/2013 Komisja może zalecić tej firmie zaprzestanie w wyznaczonym terminie działania naruszającego te przepisy lub niepodejmowanie takiego działania w przyszłości.”;

12) w art. 94 w ust. 1:

a) uchyla się pkt 2,

b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) szczegółowe warunki techniczne i organizacyjne wymagane do prowadzenia działalności przez firmę inwestycyjną, bank, o którym mowa w art. 70 ust. 2, oraz do prowadzenia rachunków papierów wartościowych i rachunków zbiorczych przez bank powierniczy oraz szczegółowe warunki funkcjonowania systemu zarządzania ryzykiem w firmie inwestycyjnej niebędącej firmą, o której mowa w art. 95 ust. 2 rozporządzenia 575/2013 lub domem maklerskim, o którym mowa w art. 110a ust. 1 pkt 1, z uwzględnieniem konieczności zapewnienia bezpiecznego i sprawnego prowadzenia działalności przez te podmioty, biorąc pod uwagę jej zakres.”,

c) uchyla się pkt 5a i 6;

13) w art. 98:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Kapitał założycielski domu maklerskiego, który nie prowadzi działalności, o której mowa w art. 69 ust. 4 pkt 1, i który prowadzi jeden rodzaj lub kilka rodzajów działalności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1, 2, 4 i 5, będąc jednocześnie agentem ubezpieczeniowym albo brokerem ubezpieczeniowym w rozumieniu odpowiednio art. 7 ust. 1 oraz art. 20 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1450), wynosi co najmniej równowartość w złotych 25 000 euro.”

b) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W przypadku gdy dom maklerski nie prowadzi działalności, o której mowa w art. 69 ust. 4 pkt 1, i prowadzi jeden rodzaj lub kilka rodzajów działalności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1, 2, 4 i 5, oraz nie spełnia wymogu posiadania kapitału założycielskiego w wysokości ustalonej zgodnie z ust. 2 lub 4, jest obowiązany do zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z prowadzeniem działalności maklerskiej.”

c) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Równowartość kwot wyrażonych w euro, o których mowa w ust. 1–4, jest ustalana na każdy dzień bilansowy przy zastosowaniu średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski obowiązującego w dniu poprzedzającym ten dzień, przy czym na potrzeby postępowania w przedmiocie udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej – przy zastosowaniu średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w dniu poprzedzającym datę złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej.”;

14) uchyla się art. 98a–98j;

15) w art. 100:

a) w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Biegły rewident lub podmioty uprawnione do badania sprawozdań finansowych domu maklerskiego, podmiotu dominującego wobec domu maklerskiego lub podmiotu wywierającego na dom maklerski znaczny wpływ w rozumieniu art. 96 ust. 3 są obowiązane niezwłocznie przekazać Komisji oraz radzie nadzorczej i

zarządowi domu maklerskiego, podmiotu dominującego wobec domu maklerskiego lub podmiotu wywierającego na dom maklerski znaczny wpływ w rozumieniu art. 96 ust. 3 informacje, w posiadanie których weszły w związku z wykonywanymi czynnościami, dotyczące zdarzeń powodujących:”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Biegły rewident lub podmiot uprawniony do badania sprawozdań finansowych może odstąpić od powiadomienia rady nadzorczej i zarządu, o którym mowa w ust. 3, jeżeli przemawiają za tym ważne powody.

3b. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela biegły rewident oraz osoby wchodzące w skład organów zarządzających podmiotem uprawnionego do badania sprawozdań finansowych lub pozostających z tym podmiotem w stosunku pracy, badający sprawozdanie finansowe domu maklerskiego, są obowiązani niezwłocznie udzielać pisemnych lub ustnych informacji i wyjaśnień, a także sporządzać i przekazywać kopie dokumentów i innych nośników informacji, na koszt podmiotu, w celu umożliwienia wykonywania ustawowych zadań Komisji w zakresie nadzoru nad przestrzeganiem przepisów oddziału 2a oraz rozporządzenia 575/2013.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wykonanie obowiązku, o którym mowa w ust. 3 i 3b, nie narusza tajemnicy, o której mowa w art. 59 ustawy z dnia 7 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym.”;

16) w art. 103:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1h w brzmieniu:

„1a. W skład zarządu domu maklerskiego powinny wchodzić osoby posiadające wiedzę, kompetencje i doświadczenie niezbędne do zarządzania domem maklerskim, w tym zarządzania ryzykiem, z uwzględnieniem zakresu, skali i złożoności prowadzonej działalności. Dom maklerski jest obowiązany zapewnić podnoszenie przez członków organów domu maklerskiego kwalifikacji niezbędnych do należytego wykonywania powierzonych obowiązków.

1b. W skład organów domu maklerskiego nie mogą wchodzić osoby, które zostały uznane prawomocnym orzeczeniem za winne popełnienia przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu,

obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstwa określonego w art. 305, art. 307 lub art. 308 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej, przestępstwa określonego w ustawach, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, oraz przestępstwa stanowiącego naruszenie równoważnych przepisów obowiązujących w innych państwach członkowskich.

1c. Liczba funkcji członka zarządu lub rady nadzorczej pełnionych jednocześnie przez członka zarządu lub rady nadzorczej domu maklerskiego, o którym mowa w art. 110a ust. 1 pkt 1, powinna być uzależniona od indywidualnych okoliczności oraz charakteru, skali i stopnia złożoności działalności domu maklerskiego.

1d. Członek zarządu lub rady nadzorczej domu maklerskiego, o którym mowa w art. 110a ust. 1 pkt 1, spełniającego co najmniej jeden z warunków określonych w ust. 1h, może sprawować jednocześnie nie więcej niż:

- 1) jedną funkcję członka zarządu i dwie funkcje członka rady nadzorczej albo
- 2) cztery funkcje członka rady nadzorczej.

1e. Za jedną funkcję, o której mowa w ust. 1d, uznaje się:

- 1) funkcje członka zarządu lub rady nadzorczej sprawowane w podmiotach należących do tej samej grupy kapitałowej;
- 2) funkcje członka zarządu lub rady nadzorczej sprawowane w podmiotach:
  - a) objętych tym samym instytucjonalnym systemem ochrony spełniającym warunki, o których mowa w art. 113 ust. 7 rozporządzenia 575/2013,
  - b) w których dom maklerski posiada znaczny pakiet akcji, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 36 rozporządzenia 575/2013.

1f. Przepisu ust. 1d nie stosuje się do funkcji sprawowanych przez członka zarządu lub rady nadzorczej domu maklerskiego w podmiotach nieprowadzących działalności gospodarczej, jak również do reprezentantów Skarbu Państwa.

1g. Na wniosek rady nadzorczej Komisja, biorąc pod uwagę w szczególności zakres, skalę i złożoność działalności prowadzonej przez dom maklerski, może wyrazić zgodę na sprawowanie przez członka zarządu lub rady nadzorczej, o których mowa w ust. 1d, jednej dodatkowej funkcji członka rady nadzorczej ponad ograniczenia przewidziane w ust. 1d i 1e, jeżeli nie zagrazi to należytemu wykonywaniu przez członka zarządu lub rady nadzorczej powierzonych mu

obowiązków w domu maklerskim. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o wydanych zgodach.

1h. Przepis ust. 1d ma zastosowanie do domu maklerskiego, o którym mowa w art. 110a ust. 1 pkt 1, spełniającego co najmniej jeden z warunków:

- 1) instrumenty finansowe wyemitowane przez dom maklerski zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, o którym mowa w art. 15 ust. 1 pkt 1;
- 2) udział domu maklerskiego w aktywach sektora domów maklerskich jest nie mniejszy niż 2%;
- 3) udział domu maklerskiego w funduszach własnych sektora domów maklerskich jest nie mniejszy niż 2%.”,

b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. W przypadku domu maklerskiego działającego w formie spółki osobowej wymogi określone w ust. 1–1c mają zastosowanie do komplementariuszy lub wspólników, którym przysługuje prawo prowadzenia spraw spółki lub jej reprezentowania, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych.

3. Przepisy ust. 1–1h stosuje się również do finansowej spółki holdingowej oraz finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 20 i 21 rozporządzenia 575/2013, o ile spółka ta jest podmiotem dominującym wobec domu maklerskiego.”,

c) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Komisja gromadzi informacje ujawniane przez domy maklerskie zgodnie z art. 435 ust. 2 lit. c rozporządzenia 575/2013 i wykorzystuje je do analizy praktyk zapewniających różnorodność w składzie organów domów maklerskich.

5. Komisja przekazuje informacje, o których mowa w ust. 4, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego.”;

17) po art. 103 dodaje się art. 103a w brzmieniu:

„Art. 103a. Dom maklerski jest obowiązany utrzymywać przez cały okres swojej działalności poziom sumy kapitału zakładowego w wielkości, w jakiej został wpłacony, kapitału zapasowego, niepodzielonego zysku z lat ubiegłych oraz kapitałów rezerwowych z wyłączeniem kapitału z aktualizacji wyceny, pomniejszonej o niepokrytą

stratę z lat ubiegłych oraz o stratę netto bieżącego okresu w wysokości nie niższej niż poziom kapitału założycielskiego domu maklerskiego.”;

18) uchyla się art. 105–105g;

19) po art. 110 dodaje się oddziały 2a i 2b w brzmieniu:

„ODDZIAŁ 2A

Szczególne zasady prowadzenia działalności przez niektóre domy maklerskie

Art. 110a. 1. Ilekroć w niniejszym oddziale jest mowa o:

- 1) domu maklerskim – rozumie się przez to dom maklerski, którego zezwolenie na działalność maklerską obejmuje co najmniej jedną z czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 3, 6–8 lub ust. 4 pkt 1;
- 2) instytucji kredytowej – rozumie się przez to instytucję, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia 575/2013;
- 3) instytucji – rozumie się przez to instytucję, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia 575/2013;
- 4) finansowej spółce holdingowej – rozumie się przez to finansową spółkę holdingową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 20 rozporządzenia 575/2013;
- 5) finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej – rozumie się przez to finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 21 rozporządzenia 575/2013;
- 6) podmiocie dominującym – rozumie się przez to jednostkę dominującą, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia 575/2013, jak również podmiot uznany przez Komisję za dominujący zgodnie z ust. 2;
- 7) podmiocie zależnym – rozumie się przez to jednostkę zależną, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia 575/2013;
- 8) dominującej instytucji z państwa członkowskiego – rozumie się przez to dominującą instytucję z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 28 rozporządzenia 575/2013;
- 9) unijnej instytucji dominującej – rozumie się przez to unijną instytucję dominującą, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 29 rozporządzenia 575/2013;
- 10) dominującej finansowej spółce holdingowej z państwa członkowskiego – rozumie się przez to dominującą finansową spółkę holdingową z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 30 rozporządzenia 575/2013;

- 11) unijnej dominującej finansowej spółce holdingowej – rozumie się przez to unijną dominującą finansową spółkę holdingową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 31 rozporządzenia 575/2013;
- 12) dominującej finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej z państwa członkowskiego – rozumie się przez to dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 32 rozporządzenia 575/2013;
- 13) unijnej dominującej finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej – rozumie się przez to unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 33 rozporządzenia 575/2013;
- 14) udziale kapitałowym – rozumie się przez to posiadany bezpośrednio lub pośrednio udział dający prawo do co najmniej 20% kapitału innego podmiotu lub prawo do wykonywania co najmniej 20% głosów w organach innego podmiotu;
- 15) instytucji finansowej – rozumie się przez to instytucję finansową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia 575/2013;
- 16) spółce holdingowej o działalności mieszanej – rozumie się przez to holding mieszany, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 22 rozporządzenia 575/2013;
- 17) zagranicznej firmie inwestycyjnej – rozumie się przez to firmę inwestycyjną, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia 575/2013, z siedzibą w innym państwie członkowskim.

2. Komisja może, w drodze decyzji, uznać za podmiot dominujący wobec domu maklerskiego osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę nieposiadającą osobowości prawnej, jeśli wywiera ona znaczący wpływ na ten dom maklerski zgodnie z art. 96 ust. 3.

Art. 110b. 1. Dom maklerski opracowuje i wdraża odpowiedni i kompleksowy system zarządzania ryzykiem, w zakresie którego określa:

- 1) dokładny, przejrzysty i spójny podział zadań, obowiązków i odpowiedzialności w ramach struktury organizacyjnej;
- 2) skuteczne procedury w celu identyfikacji ryzyka, na które dom jest lub może być narażony, jego szacowania i monitorowania, a także zarządzania tym ryzykiem;
- 3) zasady i procedury raportowania w zakresie ryzyka, o którym mowa w pkt 2.

2. Dom maklerski wdraża system zarządzania ryzykiem, z zachowaniem proporcjonalności w stosunku do charakteru, skali i złożoności rodzajów ryzyka związanych z modelem biznesowym i działalnością prowadzoną przez dom maklerski.

3. W przypadku gdy uzasadnia to wielkość, struktura organizacyjna, charakter, zakres i złożoność działalności prowadzonej przez dom maklerski, ustanawia on komitet do spraw ryzyka. Zadaniem komitetu jest wspieranie zarządu domu maklerskiego w zakresie zarządzania ryzykiem.

Art. 110c. 1. Zarząd domu maklerskiego zapewnia skuteczne i ostrożne zarządzanie domem maklerskim, w tym właściwy i przejrzysty podział zadań, obowiązków i odpowiedzialności, a także prawidłowe funkcjonowanie systemu zarządzania ryzykiem w domu maklerskim. W szczególności zarząd domu maklerskiego:

- 1) określa cele strategiczne domu maklerskiego;
- 2) określa strategię domu maklerskiego w zakresie zarządzania ryzykiem i zapewnia jej wykonanie;
- 3) zapewnia integralność systemów rachunkowości i sprawozdawczości finansowej oraz ich zgodność z prawem i stosowanymi standardami.

2. Rada nadzorcza domu maklerskiego sprawuje nadzór nad wypełnianiem przez zarząd obowiązków, o których mowa w ust. 1, oraz ocenia adekwatność i skuteczność przyjętych rozwiązań, w tym zatwierdza system zarządzania ryzykiem.

3. Rada nadzorcza domu maklerskiego ma prawo dostępu do informacji dotyczących ryzyka związanego z działalnością domu maklerskiego, w szczególności ma prawo żądać informacji od osób wykonujących w domu maklerskim funkcje w zakresie zarządzania ryzykiem oraz żądać wyjaśnień od ekspertów zewnętrznych świadczących usługi w zakresie zarządzania ryzykiem na rzecz domu maklerskiego.

Art. 110d. Na potrzeby stosowania rozporządzenia 575/2013 zarząd domu maklerskiego jest organem zarządzającym w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 9 tego rozporządzenia, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.

Art. 110e. 1. Dom maklerski dokonuje oszacowania kapitału wewnętrznego. Kapitał wewnętrzny powinien zostać oszacowany w wysokości zapewniającej pokrycie wszystkich istotnych zidentyfikowanych rodzajów i skali ryzyka występujących w ramach prowadzonej przez ten dom działalności oraz innych istotnych rodzajów ryzyka mogących wystąpić w przyszłości. Dom maklerski opracowuje i wdraża odpowiednie,

skuteczne i kompletne strategie i procedury służące do oszacowania i utrzymywania kapitału wewnętrznego.

2. Dom maklerski utrzymuje w każdym czasie poziom funduszy własnych, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 118 rozporządzenia 575/2013, na poziomie nie niższym niż poziom kapitału wewnętrznego.

3. Dom maklerski dokonuje oszacowania kapitału wewnętrznego na poziomie jednostkowym. W przypadku gdy dom maklerski jest dominującą instytucją z państwa członkowskiego, dokonuje oszacowania kapitału wewnętrznego na zasadzie skonsolidowanej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 48 rozporządzenia 575/2013 zgodnie z art. 18–24 tego rozporządzenia.

4. Dom maklerski będący podmiotem zależnym od dominującej finansowej spółki holdingowej z państwa członkowskiego lub dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej z państwa członkowskiego szacuje kapitał wewnętrzny na podstawie skonsolidowanej sytuacji finansowej tej spółki zgodnie z art. 18–24 rozporządzenia 575/2013.

5. W przypadku gdy dom maklerski będący podmiotem zależnym od finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej lub dominująca wobec domu maklerskiego finansowa spółka holdingowa, lub dominująca wobec domu maklerskiego finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej posiada w państwie niebędącym państwem członkowskim:

- 1) podmiot zależny będący instytucją, instytucją finansową albo spółką zarządzania aktywami w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 19 rozporządzenia 575/2013 lub
  - 2) udział kapitałowy w podmiocie, o którym mowa w pkt 1
- dom maklerski szacuje kapitał wewnętrzny na zasadzie subskonsolidowanej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 49 rozporządzenia 575/2013.

Art. 110f. 1. W przypadku gdy zagraniczna firma inwestycyjna prowadzi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność w formie oddziału, Komisja może zwrócić się do właściwego organu nadzoru w innym państwie członkowskim, który udzielił tej firmie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, lub do właściwego organu nadzoru sprawującego nadzór skonsolidowany nad podmiotem dominującym, którego podmiotem zależnym jest ta zagraniczna firma inwestycyjna, z wnioskiem o uznanie oddziału tej firmy za istotny.

2. Jeżeli w terminie 2 miesięcy od dnia otrzymania przez właściwy organ nadzoru wniosku, o którym mowa w ust. 1, Komisja i właściwy organ nadzoru nie osiągną wspólnego stanowiska w sprawie uznania oddziału zagranicznej firmy inwestycyjnej za istotny, Komisja, w terminie 2 miesięcy od dnia upływu tego terminu, wydaje decyzję w przedmiocie uznania oddziału zagranicznej firmy inwestycyjnej za istotny, jeżeli jego działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej spełnia co najmniej jedną z następujących przesłanek:

- 1) udział w ogólnej wartości wkładów pieniężnych klientów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest wyższy niż 2%;
- 2) liczba klientów oddziału jest znacząca w skali działalności wykonywanej przez ten oddział na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) zawieszenie albo zakończenie działalności zagranicznej firmy inwestycyjnej może stanowić zagrożenie dla stabilności systemu finansowego lub dla bezpieczeństwa funkcjonowania systemów płatności, rozliczeń i rozrachunku na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Komisja, wydając decyzję, o której mowa w ust. 2, uwzględnia znane jej opinie i zastrzeżenia właściwego organu nadzoru.

4. Informację o decyzji, o której mowa w ust. 2, Komisja przekazuje właściwemu organowi nadzoru.

5. Na wniosek organu nadzoru z państwa członkowskiego, na którego terytorium dom maklerski prowadzi działalność w formie oddziału lub na którego terytorium działalność prowadzi oddział instytucji będącej podmiotem zależnym od domu maklerskiego, nad którym Komisja sprawuje nadzór skonsolidowany, Komisja oraz organ nadzoru z państwa członkowskiego mogą osiągnąć wspólne stanowisko w sprawie uznania oddziału domu maklerskiego lub instytucji za istotny w terminie dwóch miesięcy od dnia otrzymania wniosku przez Komisję.

6. W przypadku osiągnięcia wspólnego stanowiska albo wydania decyzji, Komisja podejmuje współpracę z właściwym organem nadzoru. W ramach współpracy Komisja:

- 1) udostępnia właściwemu organowi nadzoru informacje dotyczące nadzoru płynnościowego, sprawowanego nad działalnością prowadzoną przez dom maklerski w formie oddziału;
- 2) informuje właściwy organ nadzoru o wystąpieniu zaburzenia płynności oraz działaniach podjętych w związku z tym zaburzeniem;

- 3) w przypadku zaistnienia sytuacji, która zagraża płynności na rynku i stabilności systemu finansowego w którymkolwiek z państw członkowskich (sytuacja nadzwyczajna), koordynuje i planuje działania nadzorcze wobec domu maklerskiego, prowadzącego działalność w innym państwie członkowskim w formie oddziału, we współpracy z właściwym organem nadzoru oraz przekazuje Europejskiej Radzie ds. Ryzyka Systemowego i Komitetowi Stabilności Finansowej, o którym mowa w ustawie z dnia ... o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. z ... r. poz. ...), informacje istotne dla wykonywania ich zadań;
- 4) konsultuje działania nadzorcze nad domem maklerskim z właściwym organem nadzoru;
- 5) przekazuje właściwemu organowi nadzoru informacje o zmianach sytuacji finansowej domu maklerskiego, które mogą zagrozić jego działalności, oraz o sankcjach administracyjnych i środkach nadzorczych nałożonych przez Komisję na dom maklerski w zakresie funduszy własnych domu maklerskiego, a także o wynikach badania i oceny nadzorczej.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, Komisja może również ustanowić kolegium, w skład którego wchodzi właściwy organ nadzoru, o którym mowa w ust. 5; przepis art. 110j stosuje się odpowiednio.

Art. 110g. 1. Dom maklerski wypełnia obowiązki określone w art. 110b, art. 110c, art. 110p, art. 110r i art. 110z oraz sporządza i realizuje program postępowania naprawczego na zasadzie indywidualnej, chyba że zgodnie z art. 7 rozporządzenia 575/2013 podlega wyłącznie nadzorowi skonsolidowanemu.

2. W przypadku gdy dom maklerski jest podmiotem dominującym lub podmiotem zależnym, wypełnia obowiązki określone w art. 110b, art. 110c, art. 110p, art. 110r, art. 110z oraz sporządza i realizuje program postępowania naprawczego na zasadzie skonsolidowanej lub subskonsolidowanej, w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 48 lub 49 rozporządzenia 575/2013. Mechanizmy i procedury stosowane przez dom maklerski zapewniają spójność i integralność przyjętych rozwiązań oraz dostarczenie informacji i danych niezbędnych do nadzoru Komisji, także w stosunku do podmiotów zależnych, które nie podlegają nadzorowi na podstawie niniejszego oddziału i rozporządzenia 575/2013.

3. W przypadku gdy dom maklerski jest dominującą instytucją z państwa członkowskiego lub unijną instytucją dominującą, nadzór skonsolidowany jest sprawowany przez Komisję.

4. W przypadku gdy podmiotem dominującym wobec domu maklerskiego jest dominująca finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego, dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, unijna dominująca finansowa spółka holdingowa lub unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, nadzór skonsolidowany jest sprawowany przez Komisję, z zastrzeżeniem ust. 5–7.

5. W przypadku gdy podmiotem dominującym wobec domu maklerskiego oraz instytucji, której udzielono zezwolenia w innym państwie członkowskim, jest ta sama: dominująca finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego, dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, unijna dominująca finansowa spółka holdingowa lub unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, nadzór skonsolidowany jest sprawowany przez Komisję, jeżeli podmiot dominujący ma siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

6. W przypadku gdy podmioty dominujące wobec domu maklerskiego oraz instytucji, której udzielono zezwolenia w innym państwie członkowskim, obejmują co najmniej dwie finansowe spółki holdingowe lub finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej, których siedziby znajdują się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz w innym państwie członkowskim, a w każdym z tych państw członkowskich znajduje się instytucja kredytowa, nadzór skonsolidowany jest sprawowany przez Komisję, jeżeli instytucja kredytowa, która ma największą sumę bilansową, uzyskała zezwolenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, gdy finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej mają siedzibę w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska albo państwo członkowskie, w którym instytucja uzyskała zezwolenie, nadzór skonsolidowany jest sprawowany przez Komisję, jeżeli dom maklerski ma największą sumę bilansową. W takim przypadku dom maklerski jest uznawany za instytucję zależną od unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej lub od unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej.

8. Komisja i właściwy organ nadzoru nad instytucją mogą uzgodnić, w drodze porozumienia, odstąpienie od kryteriów określonych w ust. 5–7, gdyby zastosowanie tych kryteriów okazało się niewłaściwe ze względu na specyfikę domu maklerskiego lub instytucji i istotność ich działalności w poszczególnych państwach członkowskich oraz ustalić, że Komisja albo właściwy organ nadzoru będzie sprawował nadzór skonsolidowany. W takich przypadkach Komisja przed zawarciem porozumienia umożliwi wyrażenie opinii odpowiedniej unijnej instytucji dominującej, unijnej dominującej finansowej spółce holdingowej, unijnej dominującej finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej lub domowi maklerskiemu albo instytucji o większej sumie bilansowej, chyba że opinia została wyrażona wobec właściwego organu nadzoru z innego państwa członkowskiego.

9. O każdym przypadku zawarcia porozumienia, o którym mowa w ust. 8, Komisja powiadamia Komisję Europejską i Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.

10. Komisja, sprawując nadzór skonsolidowany:

- 1) koordynuje gromadzenie i wymianę informacji niezbędnych do sprawowania nadzoru;
- 2) planuje i koordynuje działania nadzorcze we współpracy z właściwymi organami nadzoru, których to dotyczy, a także, w uzasadnionych przypadkach, z Narodowym Bankiem Polskim.

11. W przypadku gdy właściwe organy nadzoru nie współpracują z Komisją sprawującą nadzór skonsolidowany w stopniu wymaganym do wykonania działań, o których mowa w ust. 10, Komisja może skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego, zgodnie z art. 19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz. Urz. UE L 331 z 15.12.2010, str. 12, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 1093/2010”.

12. Działania nadzorcze, o których mowa w ust. 10 pkt 2, obejmują również nałożenie sankcji zgodnie z art. 167, w związku z naruszeniem przepisów niniejszego oddziału lub rozporządzenia 575/2013, nałożenie środka nadzorczego, o którym mowa w art. 110zc ust. 1 pkt 9, lub nałożenie ograniczeń w stosowaniu zaawansowanej metody pomiaru do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych zgodnie z

art. 312 ust. 2 rozporządzenia 575/2013, a także przygotowywanie wspólnych ocen, realizację planów awaryjnych i przekazywanie informacji do publicznej wiadomości.

Art. 110h. 1. Komisja, podejmując decyzję w ramach sprawowania nadzoru skonsolidowanego, dąży do osiągnięcia wspólnego stanowiska z właściwymi organami nadzoru w zakresie:

- 1) stosowania art. 110e i prowadzenia badania i oceny nadzorczej, o którym mowa w art. 110s, w celu określenia adekwatności skonsolidowanego poziomu funduszy własnych grupy kapitałowej w odniesieniu do jej sytuacji finansowej i profilu ryzyka oraz poziomu funduszy własnych wymaganego do stosowania na poziomie jednostkowym w stosunku do każdego podmiotu w ramach grupy kapitałowej oraz na zasadzie skonsolidowanej;
- 2) środków dotyczących istotnych kwestii i ustaleń w zakresie sprawowania nadzoru nad spełnianiem wymogów dotyczących płynności, w tym związanych z prawidłowością zarządzania ryzykiem płynności oraz potrzebą określenia dostosowanych do domu maklerskiego wymogów dotyczących płynności.

2. Komisja wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1, w terminie:

- 1) 4 miesięcy od przekazania przez Komisję pozostałym zainteresowanym właściwym organom nadzoru sprawozdania zawierającego ocenę ryzyka grupy kapitałowej – w zakresie określonym w ust. 1 pkt 1;
- 2) miesiąca od sporządzenia oceny profilu ryzyka płynności grupy kapitałowej – w zakresie określonym w ust. 1 pkt 2.

3. Komisja w decyzji, o której mowa w ust. 1, uwzględnia ocenę ryzyka podmiotów zależnych przeprowadzoną przez właściwe organy nadzoru.

4. W przypadku braku wspólnego stanowiska Komisja, sprawując nadzór skonsolidowany, z własnej inicjatywy lub na wniosek każdego z zainteresowanych właściwych organów nadzoru może skonsultować się z Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego.

5. W przypadku gdy Komisja sprawuje nadzór nad domem maklerskim będącym podmiotem zależnym od unijnej instytucji dominującej, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, dąży do osiągnięcia wspólnego stanowiska z organem sprawującym nadzór skonsolidowany oraz z innymi właściwymi organami nadzoru. Komisja przedstawia tym organom ocenę ryzyka domu maklerskiego. W przypadku

braku wspólnego stanowiska Komisja może zwrócić się do organu sprawującego nadzór skonsolidowany z wnioskiem o skonsultowanie się z Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego.

6. W przypadku gdy Komisja, sprawując nadzór skonsolidowany, oraz właściwe organy nie osiągną wspólnego stanowiska w terminach, o których mowa w ust. 2, Komisja może wydać decyzję w sprawie zastosowania środków nadzorczych zgodnie z art. 110zc ust. 1 lub 3 na zasadzie skonsolidowanej, uwzględniając ocenę ryzyka jednostek zależnych przeprowadzoną przez właściwe organy nadzoru.

7. W przypadku gdy Komisja, sprawując nadzór skonsolidowany lub nadzór nad domem maklerskim będącym podmiotem zależnym od unijnej instytucji dominującej, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, oraz właściwe organy nie osiągną wspólnego stanowiska w terminach, o których mowa w ust. 2, Komisja może wydać decyzję w sprawie zastosowania środków nadzorczych zgodnie z art. 110zc ust. 1 lub 3 na zasadzie jednostkowej albo subskonsolidowanej, uwzględniając opinie i zastrzeżenia organu sprawującego nadzór skonsolidowany.

8. Jeżeli przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 2, którykolwiek z zainteresowanych właściwych organów nadzoru skieruje sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego zgodnie z art. 19 rozporządzenia 1093/2010, Komisja, sprawując nadzór skonsolidowany lub nadzór nad domem maklerskim będącym podmiotem zależnym od unijnej instytucji dominującej, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, wydaje decyzję po otrzymaniu decyzji wydanej przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego na podstawie art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, uwzględniając stanowisko przedstawione w decyzji tego Urzędu lub uzasadniając istotne odstępstwa. Terminy, o których mowa w ust. 2, uznaje się za terminy zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu rozporządzenia 1093/2010.

9. W przypadku gdy Komisja, sprawując nadzór skonsolidowany, wydała decyzję po osiągnięciu wspólnego stanowiska, o którym mowa w ust. 1, niezwłocznie przekazuje informację o tej decyzji zainteresowanym właściwym organom nadzoru.

10. W przypadku gdy Komisja, sprawując nadzór skonsolidowany, przy braku wspólnego stanowiska wydała decyzję, o której mowa w ust. 7, niezwłocznie przekazuje

zainteresowanym właściwym organom nadzoru informację o tej decyzji wraz z informacją o decyzjach przekazanych Komisji przez inne właściwe organy nadzoru.

11. W przypadku gdy Komisja, sprawując nadzór nad domem maklerskim będącym podmiotem zależnym od unijnej instytucji dominującej, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, wydała decyzję, o której mowa w ust. 8, niezwłocznie przekazuje informację o tej decyzji organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany nad domem maklerskim.

12. Przesłanki wydania decyzji, o których mowa w ust. 1, 7 i 8, podlegają weryfikacji co najmniej raz w roku. W przypadku gdy Komisja sprawuje nadzór skonsolidowany, weryfikacja przesłanek wydania decyzji może zostać przeprowadzona częściej na uzasadniony wniosek właściwego organu nadzoru dla instytucji będącej podmiotem zależnym od domu maklerskiego. W przypadku gdy dom maklerski jest podmiotem zależnym, Komisja może, w uzasadnionym przypadku, wystąpić z wnioskiem o wcześniejszą weryfikację przesłanek wydania decyzji do właściwego organu nadzoru, który sprawuje nadzór skonsolidowany nad grupą kapitałową.

13. Przesłanki wydania decyzji, o których mowa w ust. 7 i 8, Komisja weryfikuje raz w roku również na wniosek właściwego organu nadzoru, mając na względzie konieczność dalszego stosowania środka nadzorczego. W przypadku zmiany okoliczności Komisja może uchylić lub zmienić decyzję.

14. W przypadku gdy Komisja sprawuje nadzór skonsolidowany i właściwy organ nadzoru dla instytucji będącej podmiotem zależnym od domu maklerskiego wystąpi do Komisji z wnioskiem o wcześniejszą weryfikację przesłanek wydania decyzji w sprawie zastosowania środka nadzorczego, o którym mowa w art. 110zc ust. 1 pkt 9 lub ust. 3, Komisja może, w uzasadnionym przypadku, dokonać wcześniejszej weryfikacji, o ile wnioskujący organ dokona tożsamej weryfikacji w odniesieniu do instytucji będącej podmiotem zależnym od domu maklerskiego. W przypadku gdy dom maklerski jest podmiotem zależnym, Komisja może, w uzasadnionym przypadku, wystąpić z wnioskiem do właściwego organu nadzoru, który sprawuje nadzór skonsolidowany nad grupą kapitałową, o wcześniejszą weryfikację przesłanek wydania decyzji w sprawie zastosowania środka nadzorczego w postaci nałożenia dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych.

Art. 110i. 1. W przypadku wystąpienia sytuacji nadzwyczajnej, w tym określonej w art. 18 rozporządzenia 1093/2010, lub wystąpienia niekorzystnych zmian na rynkach, potencjalnie zagrażającej płynności na rynku i stabilności systemu finansowego państwa członkowskiego, w którym podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej co dom maklerski uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności, lub państwa, w którym prowadzą działalność istotne oddziały, o których mowa w art. 110f, Komisja, sprawując nadzór skonsolidowany, zawiadamia o tym fakcie niezwłocznie Europejski Urząd Nadzoru Bankowego, Europejską Radę ds. Ryzyka Systemowego, Komitet Stabilności Finansowej i Narodowy Bank Polski oraz przekazuje im informacje niezbędne do realizacji ich zadań.

2. W przypadku gdy Narodowy Bank Polski uzyska informacje o wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej, o której mowa w ust. 1, zawiadamia o tym niezwłocznie Komisję i właściwe organy nadzoru, które sprawują nadzór nad podmiotami należącymi do grupy kapitałowej, oraz Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.

3. Jeżeli do prawidłowego wykonywania nadzoru skonsolidowanego przez Komisję niezbędne są informacje będące w posiadaniu właściwego organu nadzoru, Komisja zwraca się bezpośrednio do tego organu o ich udostępnienie.

4. W przypadku gdy dom maklerski podlega nadzorowi skonsolidowanemu, Komisja może zawrzeć z właściwym organem nadzoru sprawującym nadzór skonsolidowany albo jeżeli Komisja sprawuje nadzór skonsolidowany z właściwym organem nadzoru dla podmiotu zależnego w grupie kapitałowej, porozumienie dotyczące współpracy i koordynacji działań nadzorczych, które określa dodatkowe zadania powierzone organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany, procedury podejmowania decyzji oraz tryb współpracy nadzorczej.

5. Komisja może zgodnie z porozumieniem, o którym mowa w ust. 4, z uwzględnieniem art. 28 rozporządzenia 1093/2010, delegować swoje zadania właściwemu organowi nadzoru tak, aby organ ten mógł skutecznie wykonywać zadania z zakresu nadzoru albo przyjmować zadania właściwego organu nadzoru. Porozumienie powinno określać w szczególności:

- 1) zakres delegowanych zadań;
- 2) zakres stosowania do delegowanych zadań przepisów prawa polskiego oraz prawa innego państwa członkowskiego;

- 3) obowiązek właściwego organu nadzoru informowania Komisji o podejmowanych działaniach nadzorczych oraz o ich skutkach;
- 4) warunki i tryb zmiany zakresu oraz odwołania delegowania zadań.

6. O zawarciu porozumienia, o którym mowa w ust. 4, Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego oraz dom maklerski.

7. Odwołanie delegowania zadań następuje w szczególności w przypadku zmiany stanu faktycznego, wskutek której podmiot wskazany w porozumieniu, o którym mowa w ust. 4, przestaje być podmiotem zależnym podmiotu dominującego, nad którym nadzór sprawuje właściwy organ nadzoru.

8. Na podstawie porozumienia, o którym mowa w ust. 4, Komisja może przyjmować jedynie takie zadania, jakie odpowiadają celom i zadaniom nadzoru.

9. Komisja zamieszcza porozumienie, o którym mowa w ust. 4, na swojej stronie internetowej niezwłocznie po jego zawarciu, ze wskazaniem podmiotu, o którym mowa w tym porozumieniu.

10. Jeżeli wykonanie decyzji lub innego rozstrzygnięcia właściwego organu nadzoru mogłoby zagrażać ostrożnemu i stabilnemu zarządzaniu domem maklerskim, Komisja może wypowiedzieć porozumienie, o którym mowa w ust. 4, i zawiesić wykonanie decyzji lub innego rozstrzygnięcia.

11. Jeżeli inny organ nadzoru odmawia zawarcia porozumienia, o którym mowa w ust. 4, albo pomimo zawarcia porozumienia nie stosuje się do jego postanowień, w tym nie udziela w wyznaczonym terminie informacji, o których udzielenie wnioskuje Komisja, Komisja może powiadomić o tym Europejski Urząd Nadzoru Bankowego oraz wypowiedzieć porozumienie.

Art. 110j. 1. W przypadku gdy Komisja sprawuje nadzór skonsolidowany nad domem maklerskim, może ustanowić kolegium złożone z właściwych organów nadzoru, zwane dalej „kolegium”. Prawo udziału w kolegium przysługuje także Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego.

2. W skład kolegium mogą wchodzić właściwe organy nadzoru sprawujące nadzór nad podmiotami zależnymi od domu maklerskiego, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, a także właściwe organy nadzoru w państwie, na którego terytorium prowadzą działalność istotne oddziały instytucji wchodzących w skład grupy kapitałowej domu maklerskiego. W uzasadnionych przypadkach w skład kolegium

mogą wchodzić także banki centralne z państw członkowskich. Właściwe organy nadzoru z państw trzecich mogą uczestniczyć w kolegium, jeżeli podmiot z państwa trzeciego wchodzi w skład grupy kapitałowej domu maklerskiego, a w tym państwie trzecim obowiązują przepisy dotyczące zachowania tajemnicy zawodowej w opinii Komisji równoważne zasadom określonym w ustawie, a w opinii wszystkich właściwych organów nadzoru z innych państw członkowskich zasadom wynikającym z ich równoważnych przepisów prawa.

3. Ustanowienie i funkcjonowanie kolegium odbywa się na podstawie porozumienia, zawartego z właściwymi organami nadzoru. Jeżeli właściwy organ nadzoru odmawia zawarcia porozumienia albo pomimo jego zawarcia nie stosuje się do jego postanowień, Komisja może zwrócić się o pomoc do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego zgodnie z art. 19 rozporządzenia 1093/2010.

4. Do zadań kolegium należy:

- 1) wymiana informacji między organami nadzoru;
- 2) wyrażanie opinii na temat delegowania zadań;
- 3) konsultowanie działań planowanych w ramach programów oceny nadzorczej wobec podmiotów z grupy kapitałowej objętych nadzorem skonsolidowanym;
- 4) zwiększanie efektywności nadzoru;
- 5) zapewnianie jednolitego stosowania wymogów, o których mowa w niniejszym oddziale lub w rozporządzeniu 575/2013, we wszystkich podmiotach należących do grupy kapitałowej objętej nadzorem skonsolidowanym;
- 6) planowanie i koordynowanie działań nadzorczych w sytuacji nadzwyczajnej.

5. W przypadku ustanowienia kolegium przez Komisję Komisja:

- 1) przewodniczy pracom kolegium;
- 2) zapewnia współpracę kolegium z właściwymi organami nadzoru z państw trzecich;
- 3) podejmuje decyzje o tym, które właściwe organy uczestniczą w posiedzeniach lub działaniach kolegium;
- 4) organizuje i koordynuje posiedzenia kolegium;
- 5) informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o działaniach kolegium, w szczególności w sytuacjach nadzwyczajnych, oraz przekazuje mu informacje, które są istotne dla ujednoczenia praktyk nadzorczych;
- 6) koordynuje gromadzenie i rozpowszechnianie informacji niezbędnych do zapewnienia jednolitości praktyk nadzorczych oraz niezbędnych do oceny

stabilności finansowej poszczególnych podmiotów wchodzących w skład grupy kapitałowej domu maklerskiego;

- 7) planuje i koordynuje działania nadzorcze we współpracy z właściwymi organami nadzoru;
- 8) planuje i koordynuje stosowanie środków nadzorczych, przygotowywanie wspólnych ocen, realizację planów awaryjnych i przekazywanie informacji do wiadomości publicznej.

6. Komisja, podejmując działania w zakresie sprawowanego nadzoru skonsolidowanego, uwzględnia skutki takich działań dla właściwych organów nadzoru wchodzących w skład kolegium, a także wpływ takich działań na stabilność systemów finansowych w państwach członkowskich, w których działają właściwe organy nadzoru wchodzące w skład kolegium.

Art. 110k. 1. Komisja współpracuje z innymi właściwymi organami nadzoru w zakresie sprawowanego nadzoru skonsolidowanego, w szczególności przekazuje im lub zwraca się do nich o informacje niezbędne do oceny stabilności finansowej instytucji lub instytucji finansowej w innym państwie członkowskim lub istotne dla wykonywania zadań nadzorczych. Przekazywane informacje mogą obejmować w szczególności:

- 1) określenie struktury prawnej grupy kapitałowej oraz jej struktury zarządzania, w tym struktury organizacyjnej, w odniesieniu do wszystkich podmiotów objętych nadzorem w zakresie, o którym mowa w niniejszym oddziale lub równoważnych przepisach obowiązujących w innym państwie członkowskim, podmiotów nieobjętych nadzorem w zakresie, o którym mowa w niniejszym oddziale lub równoważnych przepisach obowiązujących w innym państwie członkowskim, podmiotów zależnych nieobjętych nadzorem w zakresie, o którym mowa w niniejszym oddziale lub równoważnych przepisach obowiązujących w innym państwie członkowskim i istotnych oddziałów należących do grupy kapitałowej, podmiotów dominujących oraz określenie właściwych organów dla podmiotów objętych nadzorem, o którym mowa w niniejszym oddziale lub równoważnych przepisach obowiązujących w innym państwie członkowskim, wchodzących w skład grupy;
- 2) procedury gromadzenia informacji od instytucji wchodzących w skład danej grupy kapitałowej oraz weryfikacji tych informacji;

- 3) informacje dotyczące niekorzystnych sytuacji w instytucjach lub w innych podmiotach wchodzących w skład grupy kapitałowej, mogących mieć poważny wpływ na te instytucje lub podmioty;
- 4) sankcje nałożone zgodnie z art. 167 w związku z naruszeniem przepisów niniejszego oddziału lub rozporządzenia 575/2013 oraz środki nadzorcze podjęte przez Komisję zgodnie z niniejszym oddziałem, jeżeli jest to istotne dla zadań nadzorczych sprawowanych przez właściwe organy nadzoru, oraz nałożone ograniczenia w stosowaniu zaawansowanej metody pomiaru do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych zgodnie z art. 312 ust. 2 rozporządzenia 575/2013.

2. Komisja może powiadomić Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o każdym przypadku, w którym:

- 1) właściwy organ nadzoru nie przekazał niezbędnych informacji;
- 2) wniosek o współpracę, w szczególności dotyczący wymiany istotnych informacji, został odrzucony lub nie podjęto w jego sprawie żadnych działań w odpowiednim terminie.

3. Komisja, sprawując nadzór nad domem maklerskim zależnym od unijnej instytucji dominującej, może zwrócić się do właściwego organu nadzoru sprawującego nadzór skonsolidowany o informacje dotyczące praktyki nadzorczej przyjętej wobec instytucji wchodzących w skład grupy kapitałowej, do której należy dom maklerski.

4. Komisja, podejmując decyzję w przedmiocie nałożenia na dom maklerski będący podmiotem zależnym od instytucji sankcji zgodnie z art. 167, w związku z naruszeniem przepisów niniejszego oddziału oraz rozporządzenia 575/2013 lub nałożenia środka nadzorczego, o którym mowa w art. 110zc ust. 1 pkt 9, lub nałożenia ograniczeń w stosowaniu zaawansowanej metody pomiaru do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych zgodnie z art. 312 ust. 2 rozporządzenia 575/2013, zwraca się o opinię do organu sprawującego nadzór skonsolidowany nad tą instytucją, jeżeli nałożenie sankcji, środka nadzorczego lub ograniczeń może mieć wpływ na prawidłowe wykonywanie zadań nadzorczych przez właściwy organ nadzoru sprawujący nadzór skonsolidowany nad instytucją, której podmiotem zależnym jest dom maklerski.

5. Komisja może odstąpić od przeprowadzenia konsultacji z właściwym organem nadzoru sprawującym nadzór skonsolidowany, w przypadku gdy jest to niezbędne do

zapewnienia wykonania decyzji, o której mowa w ust. 4. W takim przypadku Komisja niezwłocznie informuje inne właściwe organy o wydaniu decyzji.

6. Komisja, dla celów stosowania niniejszego oddziału i rozporządzenia 575/2013, może zwrócić się do właściwych organów o przeprowadzenie weryfikacji informacji dotyczących instytucji, finansowej spółki holdingowej, finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, instytucji finansowej, spółki holdingowej o działalności mieszanej lub podmiotu zależnego, mających siedzibę w danym państwie członkowskim.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, Komisja może zwrócić się o umożliwienie Komisji lub jej upoważnionym przedstawicielom przeprowadzenia takiej weryfikacji.

8. Jeżeli Komisja otrzyma wniosek o przeprowadzenie weryfikacji od właściwego organu nadzoru z innego państwa członkowskiego, przeprowadza weryfikację we własnym zakresie lub umożliwia jej przeprowadzenie przez właściwy organ nadzoru składający wniosek bądź też umożliwia jej przeprowadzenie przez biegłego rewidenta lub podmiot uprawniony do badania sprawozdań finansowych lub inny podmiot posiadający wiedzę specjalistyczną; w takim przypadku stosuje się art. 25 ust. 3–7 ustawy o nadzorze.

Art. 110l. 1. W przypadku gdy dom maklerski, będąc podmiotem zależnym, nie jest objęty nadzorem skonsolidowanym zgodnie z art. 19 rozporządzenia 575/2013, Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel może żądać od podmiotu dominującego przekazania informacji niezbędnych do sprawowania nadzoru nad tym domem maklerskim.

2. Komisja, sprawując nadzór skonsolidowany, lub jej upoważniony przedstawiciel mogą żądać od podmiotu zależnego od domu maklerskiego, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, który nie jest objęty zakresem nadzoru skonsolidowanego, niezwłocznego udzielenia, na koszt tego podmiotu, określonych informacji, niezbędnych do sprawowania nadzoru nad domem maklerskim.

3. W przypadku gdy finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej podlega przepisom ustawy z dnia 15 kwietnia 2005 r. o nadzorze uzupełniającym nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń, zakładami reasekuracji i firmami inwestycyjnymi wchodzącymi w skład konglomeratu finansowego (Dz. U. z 2014 r.

poz. 1406), zwanej dalej „ustawą o nadzorze uzupełniającym”, w szczególności w odniesieniu do nadzoru opartego na ryzyku, Komisja, w przypadku gdy sprawuje nadzór skonsolidowany, może, po zasięgnięciu opinii pozostałych właściwych organów nadzoru odpowiedzialnych za nadzór nad podmiotami zależnymi, stosować do tej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej wyłącznie przepisy ustawy o nadzorze uzupełniającym.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego i Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych o wyłącznym stosowaniu ustawy o nadzorze uzupełniającym.

Art. 110m. 1. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela, skierowane bezpośrednio lub za pośrednictwem domu maklerskiego, spółka holdingowa o działalności mieszanej, będąca podmiotem dominującym wobec domu maklerskiego, oraz podmioty zależne tej spółki, są obowiązane przekazywać, na własny koszt, określone w żądaniu informacje, niezbędne do sprawowania nadzoru nad domem maklerskim.

2. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela osoby uprawnione do reprezentowania spółki holdingowej o działalności mieszanej, o której mowa w ust. 1, lub podmiotu zależnego od tej spółki lub osoby wchodzące w skład statutowych organów tej spółki lub podmiotu zależnego od niej, są obowiązane do niezwłocznego sporządzenia i przekazania, na koszt tej spółki holdingowej o działalności mieszanej lub podmiotu zależnego od niej, kopii określonych dokumentów i innych nośników informacji oraz do udzielenia wyjaśnień w celu umożliwienia Komisji sprawowania nadzoru nad domem maklerskim, będącym podmiotem zależnym od tej spółki holdingowej o działalności mieszanej.

3. Komisja, w ramach sprawowania nadzoru skonsolidowanego nad domem maklerskim, może żądać przekazania określonych informacji niezbędnych do sprawowania nadzoru przez nieobjęte tym nadzorem podmioty zależne w grupie kapitałowej, do której należy ten dom maklerski.

4. Z zastrzeżeniem art. 387–403 rozporządzenia 575/2013, w przypadku gdy podmiot dominujący domu maklerskiego jest spółką holdingową o działalności mieszanej, Komisja jest uprawniona w ramach sprawowanego nadzoru do monitorowania transakcji dokonywanych pomiędzy domem maklerskim a spółką holdingową o działalności mieszanej lub jej podmiotami zależnymi.

5. Dom maklerski wprowadza procedury zarządzania ryzykiem, w tym odpowiednie procedury sprawozdawcze i księgowo, w celu identyfikacji, pomiaru, monitorowania i kontrolowania transakcji dokonywanych z jego podmiotem dominującym będącym spółką holdingową o działalności mieszanej i podmiotami zależnymi tej spółki.

6. Dom maklerski zgłasza Komisji każdą istotną transakcję z podmiotami, o których mowa w ust. 4, inną niż transakcja, o której mowa w art. 394 ust. 1 i 2 rozporządzenia 575/2013. Procedury, o których mowa w ust. 5, oraz istotne transakcje podlegają kontroli Komisji.

Art. 110n. 1. Komisja prowadzi rejestr finansowych spółek holdingowych lub finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, w przypadku gdy sprawuje nadzór skonsolidowany nad domem maklerskim, wobec którego podmiotem dominującym jest finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej.

2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, zawiera firmę lub nazwę oraz adres siedziby finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej.

3. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, Komisja udostępnia Komisji Europejskiej, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego i właściwym organom nadzoru.

4. Dom maklerski jest obowiązany co najmniej raz w roku weryfikować, czy podmiot dominujący wobec domu maklerskiego jest finansową spółką holdingową, finansową spółką holdingową o działalności mieszanej lub spółką holdingową o działalności mieszanej. Dom maklerski przekazuje Komisji wyniki przeprowadzonej weryfikacji najpóźniej w terminie 15 dni po zatwierdzeniu skonsolidowanego sprawozdania podmiotu dominującego. W sytuacji gdy do końca pierwszego kwartału danego roku kalendarzowego nie jest dostępne zbadane i zatwierdzone skonsolidowane sprawozdanie finansowe podmiotu dominującego wobec domu maklerskiego, dom maklerski przeprowadza weryfikację według informacji dostępnych na koniec kwartału, a następnie przeprowadza weryfikację na podstawie zatwierdzonego sprawozdania podmiotu dominującego.

Art. 110o. 1. W przypadku domu maklerskiego, którego podmiot dominujący jest instytucją, finansową spółką holdingową albo finansową spółką holdingową o działalności mieszanej, której siedziba znajduje się w państwie trzecim, niepodlegającą

nadzorowi skonsolidowanemu zgodnie z art. 110g ust. 3–9, Komisja z urzędu, na wniosek tego podmiotu dominującego lub na wniosek instytucji będącej podmiotem zależnym od tego podmiotu dominującego, dokonuje oceny, czy dom maklerski podlega nadzorowi skonsolidowanemu sprawowanemu przez organ nadzoru państwa trzeciego na podstawie zasad równoważnych w stosunku do ustanowionych w niniejszym oddziale i wymogów określonych w art. 11–24 rozporządzenia 575/2013.

2. Komisja dokonuje oceny, o której mowa w ust. 1, jeżeli byłaby organem właściwym do sprawowania nadzoru skonsolidowanego w przypadku, o którym mowa w ust. 4.

3. Komisja, badając równoważność zasad, o której mowa w ust. 1, konsultuje się z właściwymi organami nadzoru sprawującymi nadzór nad instytucjami, które są podmiotami zależnymi od podmiotu dominującego, o którym mowa w ust. 1.

4. W przypadku gdy ocena równoważności zasad, o której mowa w ust. 1, nie wykaże pełnej równoważności, do nadzoru sprawowanego nad domem maklerskim Komisja stosuje przepisy niniejszego oddziału dotyczące sprawowania nadzoru skonsolidowanego lub podejmuje inne działania określone w niniejszym oddziale, które pozwalają osiągnąć cele nadzoru skonsolidowanego nad domem maklerskim. Komisja informuje właściwe organy nadzoru w innych państwach członkowskich, które nadzorują instytucje będące podmiotami zależnymi od podmiotów dominujących, o których mowa w ust. 1, o wyniku badania równoważności zasad i uzgadnia odpowiednie działania nadzorcze. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego i Komisję Europejską o podjętych działaniach nadzorczych.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, Komisja może, w drodze decyzji, nakazać domowi maklerskiemu podjęcie działań w celu zmiany struktury grupy kapitałowej w taki sposób, aby podmiotem dominującym wobec tego domu maklerskiego stała się finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, której siedziba znajduje się w państwie członkowskim, lub zastosować przepisy dotyczące nadzoru skonsolidowanego do skonsolidowanej pozycji tej finansowej spółki holdingowej lub tej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej.

Art. 110p. Dom maklerski dokumentuje systemy oraz procesy, o których mowa w przepisach niniejszego oddziału lub rozporządzenia 575/2013, oraz rejestruje transakcje,

w sposób umożliwiający Komisji nadzór zgodności działalności domu maklerskiego z tymi przepisami.

Art. 110r. 1. Dom maklerski zarządza ryzykiem płynności w sposób dostosowany do charakteru, zakresu i złożoności prowadzonej przez siebie działalności.

2. Komisja powiadamia Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o sankcjach administracyjnych i środkach nadzorczych podjętych wobec domu maklerskiego w związku z zagrożeniem utraty przez niego płynności.

Art. 110s. 1. Komisja dokonuje badania i oceny nadzorczej regulacji, strategii, procesów i mechanizmów wdrożonych przez dom maklerski, o którym mowa w art. 95 ust. 1, w zakresie zarządzania ryzykiem, w tym w celu realizacji przepisów niniejszego oddziału i rozporządzenia 575/2013.

2. W zakresie badania i oceny nadzorczej, o którym mowa w ust. 1, Komisja ocenia rodzaje ryzyka:

- 1) na które jest lub może być narażony dom maklerski;
- 2) jakie działalność domu maklerskiego stwarza dla rynku kapitałowego;
- 3) ujawnione w ramach testów warunków skrajnych.

3. W przypadku gdy badanie i ocena nadzorcza wykaże, że dom maklerski może stwarzać ryzyko systemowe zgodnie z art. 23 rozporządzenia 1093/2010, Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.

4. Komisja przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego informacje w zakresie funkcjonowania jej procedur badania i oceny nadzorczej.

5. Komisja zamieszcza na swojej stronie internetowej kryteria i metody stosowane w badaniu i ocenie nadzorczej domów maklerskich, a także informacje w zakresie spełniania przez domy maklerskie wymogów lub norm, o których mowa w niniejszym oddziale lub w rozporządzeniu 575/2013.

Art. 110t. 1. Komisja w każdym roku sporządza i realizuje program oceny nadzorczej, którym objęte są domy maklerskie, o których mowa w art. 95 ust. 1.

2. Program oceny nadzorczej określa w szczególności:

- 1) sposób wykonania przez Komisję planowanych działań nadzorczych, w tym alokacji dostępnych Komisji zasobów;
- 2) domy maklerskie, które mają podlegać zwiększonemu nadzorowi, oraz środki podjęte w celu zapewnienia takiego nadzoru;

3) plan wizyt nadzorczych lub kontroli w domu maklerskim, w tym w jego oddziałach i jednostkach zależnych mających siedzibę w innych państwach członkowskich.

3. Zwiększony nadzór, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, może obejmować w szczególności:

- 1) zwiększenie częstotliwości lub zakresu czynności nadzorczych w domu maklerskim;
- 2) zwiększenie obowiązków informacyjnych domu maklerskiego;
- 3) dodatkowe lub częstsze przeglądy planów operacyjnych, strategicznych lub biznesowych domu maklerskiego oraz tematyczne weryfikacje monitorujące szczególne rodzaje ryzyka, które mogą zaistnieć.

Art. 110u. Komisja co najmniej raz do roku przeprowadza nadzorcze testy warunków skrajnych w domach maklerskich.

Art. 110w. 1. W przypadku gdy dom maklerski stosuje do obliczania funduszy własnych metody, których zastosowanie wymaga zezwolenia Komisji zgodnie z częścią trzecią rozporządzenia 575/2013, Komisja co najmniej raz na 3 lata weryfikuje wypełnianie przez dom maklerski warunków określonych w rozporządzeniu 575/2013.

2. Jeżeli w ramach weryfikacji, o której mowa w ust. 1, zostaną stwierdzone istotne nieprawidłowości w zakresie identyfikacji ryzyka w stosowanej metodzie, w celu ich usunięcia oraz skorygowania ich negatywnych skutków Komisja, w drodze decyzji, nakazuje domowi maklerskiemu przyjęcie wyższych mnożników, nakłada dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych lub podejmuje inne działania zmierzające do przywrócenia zgodności stosowanej metody z przepisami rozporządzenia 575/2013.

3. Jeżeli w odniesieniu do modelu wewnętrznego dotyczącego ryzyka rynkowego liczne przekroczenia, o których mowa w art. 366 rozporządzenia 575/2013, wskazują, że model ten nie jest wystarczająco dokładny, Komisja uchyla zezwolenie na stosowanie modelu wewnętrznego przez dom maklerski lub nakazuje domowi maklerskiemu jego niezwłoczną zmianę.

4. W przypadku gdy dom maklerski przestał spełniać w istotnym zakresie wymogi określone w rozporządzeniu 575/2013 dotyczące metody, na stosowanie której uzyskał zezwolenie, Komisja może nakazać domowi maklerskiemu przedstawienie planu przywrócenia zgodności z tymi wymogami wraz ze wskazaniem terminu jego realizacji. W przypadku gdy w ocenie Komisji realizacja planu nie przywróci pełnej zgodności lub jeżeli wskazany przez dom maklerski termin jest nieodpowiedni, Komisja może nakazać

domowi maklerskiemu zmianę tego planu. W przypadku gdy dom maklerski nie przywróci w terminie zgodności z wymogami, a brak zgodności z tymi wymogami stanowi ich istotne naruszenie, Komisja uchyla zezwolenie na stosowanie danej metody lub ogranicza zakres udzielonego zezwolenia do obszarów, w których spełniane są te wymogi.

Art. 110z. 1. Dom maklerski jest obowiązany sporządzić i stosować politykę wynagrodzeń dla poszczególnych kategorii osób, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka domu maklerskiego, obejmującą wynagrodzenia i uznaniowe świadczenia emerytalne w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 73 rozporządzenia 575/2013, zwaną dalej „polityką wynagrodzeń”.

2. Zarząd domu maklerskiego opracowuje i wdraża politykę wynagrodzeń zatwierdzoną przez radę nadzorczą.

3. Stosowana przez dom maklerski polityka wynagrodzeń obejmuje także jego podmioty zależne oraz uwzględnia politykę wynagrodzeń stosowaną przez podmiot dominujący wobec tego domu maklerskiego.

4. Komisja gromadzi i analizuje informacje publikowane przez domy maklerskie zgodnie z art. 450 ust. 1 lit. g–i rozporządzenia 575/2013 w celu monitorowania tendencji i praktyk w zakresie polityki wynagrodzeń stosowanej przez domy maklerskie.

5. Dom maklerski raz do roku, w terminie do dnia 31 stycznia, przekazuje Komisji dane o liczbie osób określonych w ust. 1, których łączne wynagrodzenie w poprzednim roku wyniosło co najmniej równowartość 1 000 000 euro, wraz z informacjami dotyczącymi stanowisk zajmowanych przez te osoby oraz wartości głównych składników wynagrodzenia, przyznanych premii, nagród długookresowych oraz odprowadzonych składek emerytalnych.

6. Komisja przekazuje informacje i dane, o których mowa w ust. 4 i 5, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego.

7. Równowartość w euro wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 5, oblicza się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w dniu wypłaty danej kwoty.

8. W przypadku gdy uzasadnia to wielkość, struktura organizacyjna, charakter, zakres i złożoność działalności prowadzonej przez dom maklerski, ustanawia on komitet do spraw wynagrodzeń, w skład którego wchodzi co najmniej jeden członek rady

nadzorczej domu maklerskiego. Zadaniem komitetu jest wspieranie organów domu maklerskiego w zakresie kształtowania i realizacji polityki wynagrodzeń.

Art. 110za. 1. Dom maklerski podaje w sprawozdaniu z działalności jednostki, o którym mowa w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, dodatkowo informacje o jego działalności poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w podziale na poszczególne państwa członkowskie i państwa trzecie, w których posiada podmioty zależne, na zasadzie skonsolidowanej za dany rok obrotowy; informacje te zawierają:

- 1) nazwę, charakter i lokalizację geograficzną działalności;
- 2) przychody w danym roku wykazywane w sprawozdaniu finansowym;
- 3) liczbę pracowników w przeliczeniu na pełne etaty;
- 4) zysk lub stratę przed opodatkowaniem;
- 5) podatek dochodowy;
- 6) otrzymane finansowe wsparcie pochodzące ze środków publicznych, w szczególności na podstawie ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 158).

2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, podlega badaniu zgodnie z ustawą z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości i jest ogłaszane jako załącznik do rocznego jednostkowego lub skonsolidowanego sprawozdania finansowego domu maklerskiego.

3. Dom maklerski podaje w rocznym sprawozdaniu finansowym informację o stopie zwrotu z aktywów, obliczonej jako iloraz zysku netto i sumy bilansowej.

4. Dom maklerski ogłasza, w sposób ogólnie dostępny, opis systemu zarządzania ryzykiem oraz polityki wynagrodzeń, informację o powołaniu komitetu do spraw wynagrodzeń, o którym mowa w art. 110z ust. 8, a także informację o spełnianiu przez członków organów domu maklerskiego wymogów określonych w art. 103 ust. 1–1h.

5. Dom maklerski prowadzący stronę internetową ogłasza na niej informacje, o których mowa w ust. 1, 3 i 4.

6. Komisja może nakazać, w drodze decyzji, domowi maklerskiemu ogłaszanie:

- 1) częściej niż raz do roku informacji, o których mowa w części ósmej rozporządzenia 575/2013, wraz z określeniem terminów ich ogłaszania;
- 2) w sposób określony przez Komisję – informacji innych niż zamieszczone w sprawozdaniu finansowym.

7. Komisja może, w drodze decyzji, nakazać podmiotowi dominującemu wobec domu maklerskiego coroczne ogłaszanie, w sposób określony w art. 434 rozporządzenia

575/2013 albo w inny sposób, w pełnym zakresie lub poprzez zamieszczenie odesłań do odpowiednich dostępnych publicznie dokumentów, informacji w zakresie opisu formy prawnej tego podmiotu oraz struktury zarządzania i struktury organizacyjnej grupy kapitałowej.

Art. 110zb. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki szacowania przez dom maklerski kapitału wewnętrznego oraz dokonywania przeglądów procesu szacowania i utrzymywania tego kapitału,
- 2) szczegółowe warunki funkcjonowania systemu zarządzania ryzykiem w domu maklerskim, w tym skład, szczegółowe zadania i sposób funkcjonowania komitetu do spraw ryzyka,
- 3) kryteria techniczne opracowania programu oceny nadzorczej oraz badania i oceny nadzorczej,
- 4) szczegółowy zakres polityki wynagrodzeń i sposób jej ustalania

– mając na względzie potrzebę zapewnienia skutecznego funkcjonowania organów domu maklerskiego i należytego podejścia do podejmowanego ryzyka w zakresie prowadzonej działalności, właściwego funkcjonowania systemu zarządzania ryzykiem w domu maklerskim, szacowania kapitału wewnętrznego, realizacji celów programu oceny nadzorczej oraz badania i oceny nadzorczej, a także sprawnego ich przebiegu, jak również zapewnienia właściwego funkcjonowania w domu maklerskim polityki wynagrodzeń, w tym wyeliminowania negatywnego wpływu systemów wynagrodzeń na należyte zarządzanie ryzykiem oraz uwzględniając rozwiązania umożliwiające Komisji monitorowanie prawidłowości stosowanych w domach maklerskich wewnętrznych rozwiązań w zakresie zarządzania.

Art. 110zc. 1. W przypadku naruszenia przez dom maklerski przepisów niniejszego oddziału lub rozporządzenia 575/2013, a także w celu zapewnienia stosowania przepisów art. 110n i przepisów rozporządzenia 575/2013 oraz w przypadku gdy zachodzi uzasadnione prawdopodobieństwo naruszenia przez dom maklerski wymogów adekwatności kapitałowej w okresie kolejnych 12 miesięcy, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć następujące środki nadzorcze:

- 1) nakazać zmianę stosowanych rozwiązań, procedur, mechanizmów i strategii w zakresie systemu zarządzania ryzykiem oraz szacowania i utrzymywania kapitału wewnętrznego;

- 2) nakazać sporządzenie planu przywrócenia stanu zgodnego z przepisami prawa; w decyzji tej Komisja może wskazać termin realizacji tego planu;
- 3) nakazać zastosowanie szczególnych zasad polityki w zakresie wyceny aktywów lub szczególnego kwalifikowania aktywów w zakresie wymogów dotyczących funduszy własnych określonych w rozporządzeniu 575/2013;
- 4) nakazać ograniczenie zakresu lub rozmiaru prowadzonej przez dom maklerski działalności, w tym nakazać domowi maklerskiemu zbycie zorganizowanej części przedsiębiorstwa, która stanowi zagrożenie dla stabilności finansowej domu maklerskiego;
- 5) nakazać ograniczenie ryzyka w prowadzonej działalności;
- 6) nakazać ograniczenie wysokości zmiennego składnika wynagrodzenia, jako wyznaczonego procentu przychodów netto domu maklerskiego, w przypadku gdy jego utrzymanie w tej wysokości zagraża spełnianiu wymogów adekwatności kapitałowej;
- 7) nakazać domowi maklerskiemu zatrzymanie zysku netto i przeznaczenie go na zwiększenie funduszy własnych;
- 8) ograniczyć wypłatę zysków lub zakazać wypłaty zysków akcjonariuszom, udziałowcom lub posiadaczom instrumentów dodatkowych zaliczonych zgodnie z przepisami części drugiej tytułu pierwszego rozdziału 3 rozporządzenia 575/2013 do kapitału dodatkowego Tier I domu maklerskiego;
- 9) nałożyć na dom maklerski dodatkowe wymogi w zakresie płynności.
  2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 9, Komisja uwzględni:
    - 1) specyfikę działalności domu maklerskiego;
    - 2) stosowane przez dom maklerski rozwiązania w zakresie realizacji przepisów niniejszego oddziału i przepisów rozporządzenia 575/2013;
    - 3) wyniki badania i oceny nadzorczej domu maklerskiego;
    - 4) ryzyko płynności krajowego systemu finansowego.

3. W przypadku naruszenia przez dom maklerski przepisów w zakresie nadzoru nad domami maklerskimi, o którym mowa w niniejszym oddziale oraz w rozporządzeniu 575/2013, a także w celu zapewnienia stosowania przepisu art. 110n i przepisów rozporządzenia 575/2013 oraz w przypadku gdy zachodzi uzasadnione prawdopodobieństwo wystąpienia naruszenia przez dom maklerski wymogów adekwatności kapitałowej w okresie kolejnych 12 miesięcy, Komisja może, w drodze

decyzji, nałożyć na dom maklerski środek nadzorczy w postaci dodatkowych wymogów w zakresie posiadania wyższych funduszy własnych niż określone w rozporządzeniu 575/2013. Dodatkowe wymogi są nakładane, gdy:

- 1) dom maklerski nie spełnia wymogów określonych w art. 110b i art. 110c, art. 110e i art. 110g,
- 2) niektóre rodzaje ryzyka lub ich elementy nie są objęte funduszami własnymi, zgodnie z rozporządzeniem 575/2013,
- 3) zastosowanie innych środków nadzorczych może nie zapewnić we właściwym stopniu i czasie przestrzegania wymogów, o których mowa w przepisach niniejszego oddziału i przepisach rozporządzenia 575/2013,
- 4) z badania i oceny nadzorczej lub weryfikacji, o której mowa w art. 110w, wynika, że działalność domu maklerskiego doprowadzi do naruszenia wymogów w zakresie funduszy własnych,
- 5) pomimo zastosowania przez dom maklerski wymogów określonych w przepisach niniejszego oddziału lub rozporządzenia 575/2013 istnieje ryzyko niedoszacowania ryzyka w działalności domu lub
- 6) wyniki testów warunków skrajnych przeprowadzonych przez dom maklerski zgodnie z art. 377 rozporządzenia 575/2013 wskazują na istotne przekroczenie wymogów w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do korelacyjnego portfela handlowego w rozumieniu rozporządzenia 575/2013.

4. Komisja, wydając decyzję, o której mowa w ust. 3, uwzględnia:

- 1) ilościowe i jakościowe aspekty stosowanej przez dom maklerski procedury szacowania kapitału wewnętrznego, o której mowa w art. 110e;
- 2) obowiązujący w domu maklerskim system zarządzania ryzykiem;
- 3) wyniki badania i oceny nadzorczej w domu maklerskim;
- 4) ocenę ryzyka systemowego.

5. W przypadku gdy domy maklerskie o podobnym profilu ryzyka, w szczególności o podobnej specyfice działalności lub podobnej lokalizacji geograficznej ekspozycji, są lub mogą być narażone na podobne rodzaje ryzyka lub stwarzają podobne ryzyko dla systemu finansowego, Komisja może, w odniesieniu do takich domów maklerskich, przeprowadzić badanie i ocenę nadzorczą w podobny lub taki sam sposób. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o takich przypadkach.

Art. 110zd. 1. Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel mogą żądać przekazania jednorazowo lub z określoną częstotliwością informacji dotyczących spełniania obowiązków określonych przepisami niniejszego oddziału lub rozporządzenia 575/2013, jeżeli są one niezbędne do wykonywania nadzoru, od:

- 1) domu maklerskiego;
- 2) finansowej spółki holdingowej, finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej lub spółki holdingowej o działalności mieszanej, mających siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) osób uprawnionych do reprezentowania podmiotów, o których mowa w pkt 1 i 2, osób wchodzących w skład organów tych podmiotów lub pozostających z tymi podmiotami w stosunku pracy;
- 4) przedsiębiorców, którym podmioty wymienione w pkt 1 i 2 zleciły wykonywanie swoich czynności.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są przekazywane niezwłocznie lub w terminie wyznaczonym przez Komisję.

3. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela osoby uprawnione do reprezentowania domu maklerskiego lub wchodzące w skład jego organów albo pozostające z domem maklerskim w stosunku pracy są obowiązane do sporządzania i przekazywania, na koszt tego domu, dodatkowych informacji sprawozdawczych, niezwłocznie lub z określoną częstotliwością, w tym w zakresie sprawozdawczości dotyczącej sytuacji kapitałowej lub poziomu płynności, lub ujawniania innych informacji niezbędnych do wykonywania nadzoru w zakresie określonym przepisami niniejszego oddziału lub rozporządzenia 575/2013.

Art. 110ze. 1. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji, może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób traktowania przez domy maklerskie znacznych pakietów akcji podmiotów spoza sektora finansowego, o których mowa w art. 89 ust. 3 rozporządzenia 575/2013,
- 2) wagę ryzyka dla ekspozycji zabezpieczonych hipotekami na nieruchomościach, o której mowa w art. 124 ust. 2 rozporządzenia 575/2013,
- 3) podejścia lub wymogi w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 327 ust. 2 rozporządzenia 575/2013,

- 4) limit wartości ekspozycji wobec klienta lub grupy powiązanych klientów niższy niż 150 000 000 euro, o którym mowa w art. 395 ust. 1 rozporządzenia 575/2013,
  - 5) wyższy wymóg dotyczący pokrycia płynności, o którym mowa w art. 412 ust. 5 zdanie drugie rozporządzenia 575/2013,
  - 6) ogólne wytyczne, o których mowa w art. 416 ust. 1 rozporządzenia 575/2013
- w zakresie odnoszącym się do działalności domów maklerskich.

2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględni w szczególności konieczność zapewnienia spełniania wymogów ostrożnościowych przez domy maklerskie oraz potrzebę zapewnienia stabilności, bezpieczeństwa i prawidłowego funkcjonowania rynku finansowego.

3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji, może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaje ekspozycji wymienionych w art. 400 ust. 2 i art. 493 ust. 3 rozporządzenia 575/2013, wobec których nie stosuje się przepisu art. 395 ust. 1 tego rozporządzenia, kierując się w szczególności potrzebą odzwierciedlenia faktycznego obciążenia funduszy własnych domu maklerskiego ryzykiem prowadzonej działalności, wynikającym z koncentracji ekspozycji.

Art. 110zf. 1. Wartość procentowa, o której mowa w art. 478 ust. 1 rozporządzenia 575/2013, dla domu maklerskiego wynosi 100%.

2. Wartość procentowa, o której mowa w art. 479 ust. 3 rozporządzenia 575/2013, dla domu maklerskiego wynosi 0%.

3. Współczynnik, o którym mowa w art. 480 ust. 2 rozporządzenia 575/2013, dla domu maklerskiego wynosi 1.

4. Wartość procentowa, o której mowa w art. 486 ust. 5 rozporządzenia 575/2013, dla domu maklerskiego wynosi:

- 1) 40% – do dnia 31 grudnia 2015 r.;
- 2) 20% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.;
- 3) 0% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.

ODDZIAŁ 2B

Postępowanie naprawcze

Art. 110zg. 1. W przypadku wystąpienia sytuacji zagrażającej stabilności finansowej lub powstania niebezpieczeństwa niewypłacalności lub utraty płynności domu maklerskiego na poziomie jednostkowym lub skonsolidowanym dom maklerski

niezwłocznie zawiadamia o tym Komisję oraz przedstawia jej program postępowania naprawczego.

2. Za realizację programu postępowania naprawczego przez dom maklerski odpowiada zarząd domu maklerskiego.

3. Program postępowania naprawczego uwzględnia wielkość domu maklerskiego, a także skalę i stopień złożoności jego działalności.

4. Program postępowania naprawczego obejmuje w szczególności:

- 1) wskazanie sposobu przywrócenia stabilności finansowej, wypłacalności lub płynności;
- 2) założenia do programu i wskazanie istotnych etapów jego realizacji;
- 3) wskazanie zagrożeń dla realizacji programu i sposobu ich eliminacji.

5. Komisja może wyznaczyć domowi maklerskiemu termin na opracowanie programu postępowania naprawczego, o którym mowa w ust. 1, oraz zalecić jego uzupełnienie lub ponowne opracowanie.

6. W razie zaniechania działań określonych w ust. 1 lub 5 Komisja może, w drodze decyzji, nakazać domowi maklerskiemu wszczęcie postępowania naprawczego.

7. W okresie realizacji przez dom maklerski programu postępowania naprawczego zysk osiągniany przez dom maklerski jest przeznaczany w pierwszej kolejności na pokrycie strat, a następnie na zwiększenie funduszy własnych.

Art. 110zh. 1. Jeżeli program postępowania naprawczego nie jest wystarczający lub jego realizacja nie jest należyta, Komisja może:

- 1) wystąpić do zarządu domu maklerskiego z żądaniem zwołania nadzwyczajnego walnego zgromadzenia albo zgromadzenia wspólników w celu rozpatrzenia sytuacji domu maklerskiego, powzięcia decyzji o pokryciu straty bilansowej oraz podjęcia innych uchwał, w tym zwiększenia, w okresie nie dłuższym niż 6 miesięcy, funduszy własnych;
- 2) nakazać obniżenie lub wstrzymanie wypłaty niektórych zmiennych składników wynagrodzeń osób zajmujących stanowiska kierownicze w domu maklerskim, w tym przypadających za czas zajmowania stanowiska kierowniczego w domu maklerskim, nie dłużej niż za ostatnie 3 lata.

2. Zarząd domu maklerskiego powinien zwołać nadzwyczajne walne zgromadzenie albo zgromadzenie wspólników w ciągu 14 dni od dnia doręczenia decyzji Komisji w przedmiocie żądania, o którym mowa w ust. 1 pkt 1. Komisja może zwołać

nadzwyczajne walne zgromadzenie albo zgromadzenie wspólników, jeżeli zarząd domu maklerskiego nie zwołał tego zgromadzenia w tym terminie. Koszty zwołania i odbycia walnego zgromadzenia albo zgromadzenia wspólników obciążają dom maklerski.

3. Przerwy w walnym zgromadzeniu albo w zgromadzeniu wspólników nie mogą trwać łącznie dłużej niż 14 dni.

Art. 110zi. 1. Komisja może wydać decyzję o ustanowieniu kuratora nadzorującego wykonanie programu postępowania naprawczego przez dom maklerski, jeżeli jest to niezbędne do zapewnienia prawidłowego przebiegu postępowania naprawczego.

2. Kuratorowi przysługuje prawo uczestniczenia w posiedzeniach organów domu maklerskiego oraz prawo żądania informacji niezbędnych do wykonywania jego funkcji. Organy z odpowiednim wyprzedzeniem informują kuratora o posiedzeniach organów.

3. Organy domu maklerskiego niezwłocznie informują kuratora o powziętych uchwałach i decyzjach.

4. Kuratorowi przysługuje prawo wniesienia sprzeciwu wobec uchwał i decyzji zarządu, rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej domu maklerskiego. Oświadczenie o zamiarze wniesienia sprzeciwu zgłoszone na posiedzeniu rady nadzorczej, komisji rewizyjnej lub zarządu wstrzymuje wykonanie uchwały lub decyzji.

5. Sprzeciw, o którym mowa w ust. 4, kurator wnosi do sądu właściwego w sprawach gospodarczych w terminie 14 dni od daty powzięcia uchwały lub decyzji zarządu, rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej.

6. W przypadku braku wniesienia sprzeciwu do sądu w terminie, o którym mowa w ust. 5, lub w przypadku oświadczenia kuratora, że nie będzie zgłaszał sprzeciwu, uchwała lub decyzja, o której mowa w ust. 4, podlega wykonaniu.

7. Kurator może zaskarżyć uchwały walnego zgromadzenia albo zgromadzenia wspólników, które naruszają interes domu maklerskiego, zgodnie z art. 249 § 1 i art. 422 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych.

8. Od decyzji o ustanowieniu kuratora dom maklerski może wnieść skargę do sądu administracyjnego w terminie 7 dni od dnia doręczenia decyzji. Wniesienie skargi nie wstrzymuje wykonania decyzji. Przepisu art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. –

Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z późn. zm.⁵⁾), zwanej dalej „Kodeksem postępowania administracyjnego”, nie stosuje się.

9. Funkcję kuratora może pełnić osoba posiadająca kwalifikacje i doświadczenie zawodowe w zakresie organizacji i zasad działalności domu maklerskiego. Kuratorem może być również osoba prawna.

10. Komisja może żądać od kuratora wyjaśnień i informacji związanych z pełnieniem funkcji.

11. Kurator niezwłocznie zawiadamia Komisję o wszelkich zagrożeniach prawidłowej i terminowej realizacji programu postępowania naprawczego.

12. Kurator składa Komisji kwartalne sprawozdania ze swojej działalności zawierające ocenę realizacji przez zarząd domu maklerskiego programu postępowania naprawczego.

13. Wynagrodzenie kuratora ustala Komisja, z tym że nie może ono być wyższe niż wynagrodzenie prezesa domu maklerskiego, w którym ustanowiono kuratora. W przypadku domu maklerskiego działającego w formie spółki osobowej wynagrodzenie kuratora nie może przekraczać dziesięciokrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale roku poprzedniego, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego. Koszty związane z pełnieniem funkcji kuratora obciążają dom maklerski.

14. Komisja może odwołać kuratora nadzorującego wykonywanie programu postępowania naprawczego przez dom maklerski w przypadku jego rezygnacji, niewłaściwego pełnienia funkcji lub też innych względów uniemożliwiających mu należyte pełnienie tej funkcji.

15. Osobie fizycznej pełniącej funkcję kuratora przysługuje prawo do urlopu wypoczynkowego w wysokości 26 dni na zasadach określonych w ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2014 r. poz. 1502 i 1662) w terminach uzgodnionych z Komisją.

16. Okres pełnienia funkcji kuratora jest wliczany do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze. Do osób tych mają zastosowanie przepisy o

---

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 183 i 1195 oraz z 2015 r. poz. 211 i 702.

ubezpieczeniach społecznych i ubezpieczeniu zdrowotnym, o ile osoby te nie są objęte tymi ubezpieczeniami z innych tytułów.

Art. 110zj. 1. Jeżeli dom maklerski nie przekaże programu postępowania naprawczego zgodnie z art. 110zg ust. 1 albo gdy realizacja tego programu okaże się nieskuteczna, Komisja może podjąć decyzję o ustanowieniu zarządu komisarycznego na czas realizacji programu postępowania naprawczego. W decyzji o ustanowieniu zarządu komisarycznego Komisja określa jego zadania.

2. Ustanowienie zarządu komisarycznego nie wpływa na organizację i sposób działania domu maklerskiego.

3. Na zarząd komisaryczny przechodzi prawo prowadzenia spraw spółki i jej reprezentowania, w szczególności zarząd komisaryczny może zaskarżyć uchwałę walnego zgromadzenia albo zgromadzenia wspólników, które naruszają interes domu maklerskiego, zgodnie z art. 249 § 1 i art. 422 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych. Z dniem ustanowienia zarządu komisarycznego rada nadzorcza lub komisja rewizyjna zostają zawieszony, mandaty członków zarządu domu maklerskiego, a także prokury i pełnomocnictwa wygasają. Na czas trwania zarządu komisarycznego kompetencje innych organów domu maklerskiego zostają zawieszony.

4. Zarząd komisaryczny może dokonać zamknięcia ksiąg rachunkowych domu maklerskiego i sporządzić sprawozdanie finansowe domu maklerskiego na dzień wyznaczony przez Komisję oraz podjąć uchwałę o pokryciu straty za okres kończący się w tym dniu oraz straty za lata ubiegłe.

5. Zarząd komisaryczny wykonuje również zadania określone w decyzji o jego ustanowieniu.

6. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, rada nadzorcza, komisja rewizyjna albo wspólnik mający prawo prowadzenia spraw spółki lub jej reprezentowania może wnieść skargę do sądu administracyjnego w terminie 7 dni od daty doręczenia decyzji. Wniesienie skargi nie wstrzymuje wykonania decyzji. Przepisu art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.

7. Zarząd komisaryczny opracowuje i uzgadnia z Komisją program postępowania naprawczego, kieruje jego realizacją oraz nie rzadziej niż co 3 miesiące informuje Komisję, radę nadzorczą lub komisję rewizyjną o wynikach realizacji programu.

8. Ustanowienie zarządu komisarycznego podlega zgłoszeniu do rejestru właściwego dla domu maklerskiego.

9. Wniosek o wpis do rejestru zarządu komisarycznego, wykreślenia członków zarządu i prokurentów oraz zawieszenia rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej składa zarząd komisaryczny w terminie 7 dni od dnia wydania decyzji o jego ustanowieniu. Do uiszczenia opłaty sądowej od wniosku oraz opłaty za ogłoszenie wpisu w Monitorze Sądowym i Gospodarczym jest obowiązany dom maklerski.

10. Komisja może żądać od zarządu komisarycznego wyjaśnień i informacji związanych z wykonywaniem jego zadań.

Art. 110zk. 1. Członkowi zarządu komisarycznego, w przypadku złożenia wniosku zgodnie z art. 174 § 1 Kodeksu pracy, udziela się urlopu bezpłatnego na okres pełnienia tej funkcji.

2. Okres urlopu bezpłatnego, o którym mowa w ust. 1, jest wliczany do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.

3. Wynagrodzenie członków zarządu komisarycznego ustala Komisja, z tym że nie może ono być wyższe niż wynagrodzenie członków dotychczasowego zarządu. W przypadku domu maklerskiego działającego w formie spółki osobowej wynagrodzenie członków zarządu komisarycznego nie może przekraczać dziesięciokrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale roku poprzedniego, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego. Koszty działalności zarządu komisarycznego obciążają dom maklerski.

Art. 110zl. W przypadku domu maklerskiego działającego w formie spółki osobowej przepisy niniejszego oddziału dotyczące organów mają zastosowanie do komplementariuszy lub wspólników, którym przysługuje prawo prowadzenia spraw spółki lub jej reprezentowania, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych.”;

20) w art. 115 w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) podlegania przez zagraniczną osobę prawną w państwie jej siedziby wymogom w zakresie adekwatności kapitałowej równoważnym z wymogami określonymi w przepisach oddziału 2a i rozporządzenia 575/2013, oraz”;

21) w art. 119:

a) w ust. 4 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) oświadczenia osób, które będą kierować działalnością objętą wnioskiem, o nieuznaniu prawomocnym orzeczeniem za winnego popełnienia przestępstwa

skarbowego, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstwa określonego w art. 305, art. 307 lub art. 308 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej, przestępstwa określonego w ustawach, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, oraz przestępstwa stanowiącego naruszenie równoważnych przepisów obowiązujących w innych państwach.”,

b) ust. 5a otrzymuje brzmienie:

„5a. Oświadczenia, o których mowa w ust. 4 pkt 7 oraz w ust. 5 pkt 1, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.”;

22) w art. 148 w ust. 1 w pkt 2 w lit. k średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. l w brzmieniu:

„l) agenta firmy inwestycyjnej;”;

23) w art. 150 w ust. 1:

a) pkt 7a otrzymuje brzmienie:

„7a) przez dom maklerski podmiotowi podlegającemu w Rzeczypospolitej Polskiej lub w innym państwie członkowskim obowiązkom, o których mowa w oddziale 2a lub w rozporządzeniu 575/2013, w zakresie, w jakim jest to niezbędne do wykonania tych obowiązków;”;

b) po pkt 7a dodaje się pkt 7b w brzmieniu:

„7b) pomiędzy podmiotami zależnymi i dominującymi w grupie kapitałowej, do której należy dom maklerski, jeżeli informacje są objęte zakresem nadzoru skonsolidowanego, o ile przekazanie tych informacji jest niezbędne do wykonania obowiązków, o których mowa w art. 110b i art. 110c, art. 110e, art. 110g ust. 2, art. 110m, art. 110p, art. 110r, art. 110z lub art. 110za;”;

- c) w pkt 14:
- lit. b otrzymuje brzmienie:
„b) do publicznej wiadomości w trybie i na warunkach, o których mowa w art. 25 ust. 1 i 2b ustawy o nadzorze,”
  - lit. e otrzymuje brzmienie:
„e) w przypadkach określonych w art. 151 oraz art. 21 ust. 1, art. 21a i art. 22 ustawy o nadzorze, a także w art. 96 ust. 11 ustawy o ofercie publicznej,”
  - dodaje się lit. f w brzmieniu:
„f) do publicznej wiadomości w zakresie wyników testów warunków skrajnych przeprowadzonych zgodnie z art. 110u;”
- d) w pkt 15:
- wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„przez Komisję lub jej upoważnionego przedstawiciela:”
  - w lit. b średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c w brzmieniu:
„c) Komitetowi Stabilności Finansowej oraz Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, Europejskiej Radzie ds. Ryzyka Systemowego, Europejskiemu Systemowi Banków Centralnych, Europejskiemu Bankowi Centralnemu, bankom centralnym w innych państwach członkowskich oraz właściwemu organowi nadzoru, w zakresie koniecznym do realizacji zadań ustawowych;”
- 24) w art. 161:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Podmioty nadzorowane, o których mowa w art. 5 pkt 1, 2, 12 i 13 ustawy o nadzorze, są obowiązane do niezwłocznego informowania Komisji o każdym uzasadnionym podejrzeniu bezprawnego ujawnienia lub wykorzystania informacji poufnej w zakresie, trybie i na warunkach określonych w art. 40.”
- b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) innych, niebędących podmiotami nadzorowanymi, o których mowa w art. 5 pkt 1, 2, 12 lub 13 ustawy o nadzorze, bankach krajowych i oddziałach instytucji kredytowych, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia

1997 r. – Prawo bankowe, wykonujących czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2;”;

25) art. 162 otrzymuje brzmienie:

„Art. 162. Udzielenie zezwolenia, pozwolenia lub zgody przewidzianych niniejszą ustawą, rozporządzeniem 575/2013 – w zakresie zezwoleń, pozwoleń lub zgód udzielanych domom maklerskim, lub rozporządzeniem 648/2012 podlega opłacie w wysokości nie większej niż równowartość w złotych 4500 euro.”;

26) w art. 167:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) narusza przepisy ustawy lub innych ustaw mających zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej, w tym zasad i trybu jej wykonywania, przepisy wydane na ich podstawie lub przepisy rozporządzenia 575/2013 oraz innych bezpośrednio stosowanych przepisów prawa Unii Europejskiej mających zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej;”;

b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nałożyć na firmę inwestycyjną karę pieniężną w wysokości do 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, a w przypadku braku takiego sprawozdania – karę pieniężną w wysokości do 10% prognozowanego przychodu określonego w przedłożonej Komisji analizie ekonomiczno-finansowej, o której mowa w art. 82 ust. 1 pkt 9, albo w sprawozdaniu finansowym, o którym mowa w art. 82 ust. 2 pkt 6, albo”;

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2d w brzmieniu:

„2a. W przypadku gdy firma inwestycyjna jest pomiotem zależnym, właściwy przychód stanowi przychód wykazany w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy podmiotu dominującego.

2b. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lub ust. 2a.

2c. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej przez firmę inwestycyjną w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1–3 lub 6, zamiast kary, o której mowa w ust. 2 pkt 1, Komisja może

nałożyć karę pieniężną w wysokości do dwukrotnej kwoty osiągniętej korzyści lub unikniętej straty.

2d. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 2 i 2c, uwzględnia w szczególności wagę naruszenia i czas jego trwania, przyczyny naruszenia przepisów, sytuację finansową firmy inwestycyjnej, na którą jest nakładana kara oraz uprzednie naruszenia przez tę firmę przepisów, o których mowa w ust. 1 pkt 1.”,

- d) uchyla się ust. 7 i 8,
- e) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio w przypadku powzięcia przez Komisję informacji o naruszeniu przez dom maklerski prowadzący działalność maklerską na terytorium innego państwa członkowskiego przepisów regulujących prowadzenie działalności maklerskiej na terytorium tego państwa. W takim przypadku o zastosowaniu sankcji Komisja informuje właściwy organ nadzoru tego państwa członkowskiego.”;

27) w art. 167a:

- a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W przypadku gdy finansowa spółka holdingowa, finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej lub spółka holdingowa o działalności mieszanej naruszają przepisy ustawy, przepisy wydane na jej podstawie lub przepisy rozporządzenia 575/2013, Komisja może nakazać tym podmiotom usunięcie stwierdzonych naruszeń lub przyczyn tych naruszeń lub nałożyć na te podmioty karę pieniężną w wysokości do 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, a jeżeli ostatnie zbadane skonsolidowane sprawozdanie finansowe nie jest dostępne – do wysokości 20 000 000 zł, uwzględniając w szczególności wagę naruszenia, uprzednie naruszenia przepisów oraz sytuację finansową tych podmiotów.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Komisja może również nałożyć karę pieniężną do wysokości 20 000 000 zł na osoby odpowiedzialne za zaistniałe naruszenie, uwzględniając w szczególności wagę naruszenia oraz czas jego trwania, przyczyny naruszenia oraz sytuację finansową osoby, na którą nakładana jest kara.”,

- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2b i 2c w brzmieniu:

„2b. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej przez finansową spółkę holdingową, finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej lub spółkę holdingową o działalności mieszanej w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1, zamiast kary, o której mowa w ust. 1, Komisja może nałożyć karę pieniężną w wysokości do dwukrotnej kwoty osiągniętej korzyści lub unikniętej straty. Do ustalenia wysokości kary pieniężnej przepis ust. 1 stosuje się.

2c. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy.”,

- c) uchyla się ust. 3 i 4;

- 28) w art 169:

- a) uchyla się ust. 4 i 5,

- b) w ust. 11 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli mimo środków podjętych przez organ nadzoru, który udzielił zezwolenia zagranicznej firmie inwestycyjnej, działalność tej firmy stanowi zagrożenie dla prawidłowego funkcjonowania obrotu instrumentami finansowymi lub interesów inwestorów, Komisja może, po poinformowaniu tego organu, a w przypadku naruszenia przez zagraniczną firmę inwestycyjną przepisów oddziału 2a lub rozporządzenia 575/2013 także po poinformowaniu Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego:”,

- c) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. W przypadku, o którym mowa w ust. 11, przepisy ust. 6–8 stosuje się odpowiednio.”;

- 29) w art. 169a:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy dom maklerski, bank prowadzący działalność maklerską lub zagraniczna osoba prawna prowadząca działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej narusza przepisy regulujące prowadzenie działalności maklerskiej, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 20 000 000 zł na osoby odpowiedzialne za zaistniałe naruszenia,

uwzględniając w szczególności wagę naruszenia oraz czas jego trwania, przyczyny naruszenia oraz sytuację finansową osoby, na którą nakładana jest kara.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany narusza przepisy regulujące organizowanie rynku regulowanego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł na osoby odpowiedzialne za zaistniałe naruszenia, uwzględniając przesłanki, o których mowa w ust. 1.”,

c) uchyla się ust. 2;

30) art. 169b otrzymuje brzmienie:

„Art. 169b.1. Komisja przekazuje corocznie Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych informację o przypadkach zastosowania w poprzednim roku kalendarzowym sankcji, o których mowa w art. 165 ust. 1a, art. 166 ust. 1a i art. 169a ust. 1 i 1a, oraz sankcji, o których mowa w art. 167 ust. 1–3, z wyłączeniem cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej.

2. Z zastrzeżeniem wymogów dotyczących ochrony tajemnicy zawodowej, o których mowa w art. 147, Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o sankcjach nałożonych w związku z naruszeniem przepisów oddziału 2a lub rozporządzenia 575/2013, a także o wniesionych środkach odwoławczych oraz o sposobie ich rozpatrzenia.”;

31) po art. 176a dodaje się art. 176b w brzmieniu:

„Art. 176b. Na każdego, kto nie przekazał Komisji zgodnie z art. 110m ust. 1–3 i art. 110zd ust. 1 i 3 informacji na żądanie skierowane przez Komisję lub jej upoważnionego przedstawiciela, Komisja może nałożyć karę pieniężną w wysokości do 1 000 000 zł. Komisja, ustalając karę pieniężną, uwzględnia w szczególności wagę żądanej informacji dla sprawowanego nadzoru oraz sytuację finansową podmiotu lub osoby, na które jest nakładana kara.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1866) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 13 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Podstawę naliczania opłaty rocznej wnoszonej i obliczanej przez podmioty objęte systemem gwarantowania stanowi łączna kwota ekspozycji na ryzyko, określona w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i

firm inwestycyjnych, zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.), obliczona według zasad określonych na podstawie przepisów tego rozporządzenia i ustawy – Prawo bankowe.”;

2) w art. 14 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Bank Gospodarstwa Krajowego wnosi obowiązkowe opłaty roczne naliczone z zastosowaniem połowy stawek, o których mowa w art. 13.”;

3) w art. 14a dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Do Banku Gospodarstwa Krajowego przepisu ust. 1 nie stosuje się.”;

4) w art. 25 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Wysokość funduszu ochrony środków gwarantowanych w odniesieniu do Banku Gospodarstwa Krajowego jest ustalana jako iloczyn połowy stawki i sumy środków pieniężnych, o których mowa w ust. 2.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (Dz. U. z 2014 r. poz. 109) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) uchyla się art. 12;
- 2) uchyla się art. 20.

Art. 5. W ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego (Dz. U. z 2014 r. poz. 510 i 1146) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1e w brzmieniu:

„1a. BGK przestrzega:

- 1) zasad oraz wymogów ostrożnościowych określonych w art. 1–24 oraz art. 456–521 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 575/2013” oraz w aktach przyjętych zgodnie z przepisami tego rozporządzenia,
- 2) wymogów ostrożnościowych określonych w następujących przepisach rozporządzenia nr 575/2013 w zakresie:
  - a) funduszy własnych – art. 25–91,

- b) wymogów kapitałowych – art. 92–386,
- c) dużych ekspozycji – art. 387–403,
- d) ekspozycji z tytułu przeniesionego ryzyka kredytowego – art. 404–410,
- e) płynności – art. 411–428,
- f) dźwigni finansowej – art. 429–430,
- g) ujawniania informacji – art. 431–455

– chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.

1b. W odniesieniu do ekspozycji pozabilansowych BGK powstałych w wyniku udzielenia w ramach realizacji przez BGK programów rządowych poręczeń lub gwarancji, wynikających z poręczeń lub gwarancji portfela kredytowego, o którym mowa w art. 128b ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, a spełniających w banku udzielającym kredytu warunki kwalifikacji do kategorii ekspozycji detalicznych określone w art. 123 lit. a i b rozporządzenia nr 575/2013, BGK nie stosuje:

- 1) wymogów, o których mowa w art. 395 ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013;
- 2) zasad wyznaczania wymogu w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do ryzyka kredytowego, określonych w rozporządzeniu nr 575/2013, w zakresie:
  - a) weryfikacji spełniania przez ekspozycję warunków kwalifikacji do kategorii ekspozycji detalicznych, o których mowa w art. 123 rozporządzenia nr 575/2013,
  - b) indywidualnego klasyfikowania ekspozycji do kategorii ekspozycji detalicznych.

1c. W odniesieniu do ekspozycji pozabilansowych BGK powstałych wskutek udzielanych w formie reporeczeń BGK za zobowiązania funduszy poręczeniowych z tytułu udzielonych przez te fundusze poręczeń kredytów bankowych wynikających z poręczeń lub gwarancji portfela kredytowego, o którym mowa w art. 128b ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, a spełniających w banku udzielającym kredytu obejmowanego poręczeniem lub gwarancją warunki kwalifikacji do kategorii ekspozycji detalicznych określone w art. 123 lit. a i b rozporządzenia nr 575/2013, BGK nie stosuje:

- 1) wymogów, o których mowa w art. 395 ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013;

- 2) zasad wyznaczania wymogu w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do ryzyka kredytowego, określonych w rozporządzeniu nr 575/2013, w zakresie:
  - a) weryfikacji spełniania przez ekspozycję warunków kwalifikacji do kategorii ekspozycji detalicznych, o których mowa w art. 123 rozporządzenia nr 575/2013,
  - b) indywidualnego klasyfikowania ekspozycji do kategorii ekspozycji detalicznych,
  - c) klasyfikowania ekspozycji do kategorii ekspozycji przeterminowanych.

1d. W odniesieniu do ekspozycji pozabilansowych BGK powstałych w wyniku udzielenia przez BGK gwarancji w ramach linii gwarancyjnych w związku z realizacją programu rządowego, wynikających z gwarancji portfela kredytowego, o którym mowa w art. 128b ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, BGK nie stosuje:

- 1) wymogów, o których mowa w art. 395 ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013;
- 2) zasad wyznaczania wymogu w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do ryzyka kredytowego, określonych w rozporządzeniu nr 575/2013, w zakresie:
  - a) weryfikacji spełniania przez ekspozycję warunków kwalifikacji do kategorii ekspozycji detalicznych, o których mowa w art. 123 rozporządzenia nr 575/2013,
  - b) indywidualnego klasyfikowania ekspozycji do kategorii ekspozycji detalicznych.

1e. W zakresie nieobjętym przepisami ust. 1b–1d Komisja Nadzoru Finansowego może, na wniosek BGK, zwolnić ten bank z obowiązku przestrzegania wymogów ostrożnościowych, o których mowa w ust. 1a, lub ograniczyć ich stosowanie, uwzględniając konieczność zapewnienia bezpieczeństwa działalności BGK oraz zgromadzonych w nim środków, a także skuteczność realizacji zadań, o których mowa w art. 5.”,

- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje BGK środki na utrzymanie:

- 1) funduszy własnych na poziomie gwarantującym realizację zadań BGK, o których mowa w art. 5,

- 2) płynności, o której mowa w ust. 1a pkt 2 lit. e oraz w przepisach ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe – mając na względzie konieczność pokrycia ryzyka działalności bankowej ponoszonego przez BGK.”,
- c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3d w brzmieniu:
- „3a. Warunki oraz tryb przekazania środków, o których mowa w ust. 3, określa umowa zawarta między ministrem właściwym do spraw finansów publicznych a BGK.
- 3b. Zobowiązanie, o którym mowa w ust. 3, spełnia wymogi ochrony kredytowej w rozumieniu art. 213–215 rozporządzenia nr 575/2013, udzielonej przez Skarb Państwa. Ekspozycjom wobec BGK przypisuje się wagę ryzyka na zasadach określonych w art. 114 ust. 4 rozporządzenia nr 575/2013.
- 3c. Fundusz statutowy BGK stanowi instrument kapitałowy w rozumieniu art. 26 ust. 1 lit. a i art. 28 rozporządzenia nr 575/2013.
- 3d. Przy obliczaniu płynności niezbędnej do przestrzegania wymogów ostrożnościowych, o których mowa w ust. 1a pkt 2 lit. e, jako wpływy płynności określone w przepisach rozporządzenia nr 575/2013 BGK uwzględnia całość niewykorzystanych bezwarunkowych zobowiązań pozabilansowych otrzymywanych od Skarbu Państwa.”,
- d) dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:
- „5. BGK nie przyjmuje na siebie ekspozycji wobec:
- 1) grupy powiązanych klientów, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 39 rozporządzenia nr 575/2013, w tym z udziałem podmiotów, o których mowa w pkt 2 i 3,
  - 2) banku krajowego,
  - 3) funduszu inwestycyjnego, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 157 oraz z 2015 r. poz. 73)
- których wartość po uwzględnieniu skutku ograniczenia ryzyka kredytowego, o którym mowa w art. 399–403 rozporządzenia nr 575/2013, przekracza 50% wartości uznanego kapitału BGK, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 71 tego rozporządzenia.

6. Do ekspozycji, o których mowa w ust. 5, BGK nie stosuje wymogów ostrożnościowych w zakresie dużych ekspozycji, o których mowa w art. 395 ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013.”;

2) w art. 3a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu utrzymania przez BGK płynności, o której mowa w art. 3 ust. 1a pkt 2 lit. e, minister właściwy do spraw finansów publicznych może udzielić, w imieniu Skarbu Państwa, gwarancji spłaty kredytów oraz linii kredytowych przyznanych BGK przez bank krajowy, bank zagraniczny lub instytucję kredytową oraz spełnienia przez emitenta świadczeń pieniężnych wyemitowanych przez BGK dłużnych papierów wartościowych, w szczególności obligacji lub bankowych papierów wartościowych.”;

3) w art. 4 wprowadzenie do wyciszenia otrzymuje brzmienie:

„Do podstawowych celów działalności BGK, w zakresie określonym ustawą oraz odrębnymi przepisami, należy wspieranie polityki gospodarczej Rządu, rządowych programów społeczno-gospodarczych oraz programów samorządności lokalnej i rozwoju regionalnego, obejmujących w szczególności projekty:”;

4) po art. 4 dodaje się art. 4a w brzmieniu:

„Art. 4a. 1. W przypadku gdy inwestycja jest zgodna z podstawowymi celami działalności BGK, o których mowa w art. 4, BGK może dokonywać inwestycji w:

- 1) podmioty pozyskujące od inwestorów środki w celu inwestowania zgodnie z określoną przez te podmioty polityką inwestycyjną, z korzyścią dla tych inwestorów, które:
  - a) mają charakter ponadnarodowy, w szczególności Europejski Bank Centralny, Europejski Bank Inwestycyjny, Europejski Fundusz Inwestycyjny, europejskie finansowe instytucje rozwoju i bilateralne banki rozwoju, Bank Światowy, Międzynarodowy Fundusz Walutowy i inne instytucje ponadnarodowe oraz podobne organizacje międzynarodowe, lub
  - b) zostały utworzone przez: banki krajowe, banki zagraniczne, instytucje kredytowe, instytucje finansowe, międzynarodowe instytucje finansowe, krajowe lub zagraniczne podmioty sektora finansów publicznych, lub
  - c) zostały utworzone przez podmioty z udziałem instytucji, banków lub podmiotów, o których mowa w lit. a i b, lub

- d) zostały utworzone przez BGK wspólnie z instytucjami, bankami lub podmiotami, o których mowa w lit. a i b, lub podmiotami, o których mowa w lit. c, lub
  - e) prowadzą działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych;
- 2) instrumenty zbywane lub emitowane przez podmioty, o których mowa w pkt 1.
2. Przez inwestycje, o których mowa w ust. 1, rozumie się w szczególności nabycie lub objęcie akcji, udziałów, jednostek uczestnictwa, certyfikatów inwestycyjnych, innych instrumentów finansowych emitowanych lub oferowanych przez podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 1, lub powierzenie środków pieniężnych w zarządzanie tym podmiotom.”;
- 5) w art. 5 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:
- „6. W przypadku gdy BGK, na podstawie odrębnych przepisów lub programów rządowych, jest zobowiązany do realizacji zadań polegających na świadczeniu usług wypłat gotówkowych, przez świadczenie takich usług rozumie się również wypłaty gotówkowe realizowane przez inne banki krajowe na podstawie umowy zawartej przez BGK z tymi bankami.”;
- 6) w art. 5b ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może udzielić BGK pożyczki ze środków budżetu państwa na zwiększenie funduszy własnych.”;
- 7) w art. 5c ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. W przypadku gdy BGK posiada fundusze własne na poziomie wyższym niż poziom, który BGK jest zobowiązany utrzymywać zgodnie z ustawą z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe oraz wymogami ostrożnościowymi, których zgodnie z art. 3 ust. 1a przestrzega BGK, Rada Nadzorcza, na wniosek ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, może, w drodze uchwały, obniżyć fundusz statutowy. Wymogu uzyskania zezwolenia, o którym mowa w art. 77 rozporządzenia nr 575/2013, nie stosuje się.”;
- 8) po art. 5c dodaje się art. 5d w brzmieniu:
- „Art. 5d. Zysk netto BGK może zostać przeznaczony na:
- 1) zwiększenie funduszy własnych BGK;
  - 2) wpłatę do budżetu państwa;
  - 3) inne cele określone przez Radę Nadzorczą.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1537 oraz z 2015 r. poz. 73) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 po pkt 5b dodaje się pkt 5c w brzmieniu:

„5c) rozporządzeniu 575/2013 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.)”;
- 2) w art. 5 w pkt 17 dodaje się przecinek i dodaje się pkt 18–20 w brzmieniu:

„18) finansowe spółki holdingowe w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 20 rozporządzenia 575/2013, mające siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

19) finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 21 rozporządzenia 575/2013, mające siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

20) spółki holdingowe o działalności mieszanej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 22 rozporządzenia 575/2013, mające siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej”;
- 3) w art. 20 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) prawidłowego wykonywania określonych zadań w zakresie nadzoru, w tym zadań określonych ustawą o nadzorze uzupełniającym, a także rozporządzeniem 575/2013, lub”;
- 4) po art. 21 dodaje się art. 21a w brzmieniu:

„Art. 21a. W przypadku gdy dom maklerski prowadzi działalność maklerską na terytorium innego państwa członkowskiego, Komisja może przekazywać organowi nadzoru w tym państwie członkowskim informacje, które mogą ułatwić temu organowi nadzór nad domem maklerskim, w zakresie:

  - 1) zarządzania i struktury własnościowej domu maklerskiego;
  - 2) płynności, wypłacalności i ograniczania dużych ekspozycji;
  - 3) czynników, które mogą wywierać wpływ na ryzyko systemowe stwarzane przez dom maklerski;
  - 4) procedur zarządzania i procedur księgowych oraz mechanizmów kontroli wewnętrznej w domu maklerskim;

- 5) nadzoru sprawowanego nad domem maklerskim zgodnie z częścią szóstą rozporządzenia 575/2013, w zakresie, w jakim takie informacje są niezbędne do zapewnienia ochrony inwestorów w państwie członkowskim, w którym dom maklerski prowadzi działalność maklerską;
  - 6) wystąpienia zaburzenia płynności domu maklerskiego lub uzasadnionego prawdopodobieństwa, że takie zaburzenie płynności wystąpi, obejmujące również informacje na temat programu postępowania naprawczego oraz na temat środków nadzorczych podjętych w zakresie nadzoru nad płynnością domu maklerskiego;
  - 7) sposobu uwzględnienia informacji przekazanych przez organ nadzoru w państwie członkowskim, w którym dom maklerski prowadzi działalność maklerską, w zakresie działalności domu maklerskiego.”;
- 5) w art. 25 po ust. 2a dodaje się ust. 2b–2d w brzmieniu:

„2b. W przypadku naruszenia przez dom maklerski, finansową spółkę holdingową, finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej lub spółkę holdingową o działalności mieszanej przepisów oddziału 2a ustawy o obrocie instrumentami finansowymi lub rozporządzenia 575/2013 Komisja, w drodze uchwały, decyduje o przekazaniu do publicznej wiadomości informacji o naruszeniu, wraz ze wskazaniem imienia i nazwiska osoby lub nazwy (firmy) podmiotu, odpowiedzialnych za dane naruszenie.

2c. W informacji, o której mowa w ust. 2b, Komisja nie podaje imienia i nazwiska osoby fizycznej, w przypadku gdy opublikowanie tych danych:

- 1) byłyby środkiem niewspółmiernym do wagi dokonanego naruszenia;
- 2) stanowiłoby zagrożenie dla stabilności rynków finansowych;
- 3) zagroziłoby prowadzonemu postępowaniu karnemu lub postępowaniu karnemu-skarbowemu;
- 4) wyrządziłoby niewspółmierną szkodę tej osobie lub domowi maklerskiemu.

2d. Informacje, o których mowa w ust. 2b i 2c, są dostępne na stronie internetowej Komisji przez 5 lat, licząc od dnia ich udostępnienia, z wyłączeniem wskazania imienia i nazwiska osoby odpowiedzialnej za naruszenie, które jest dostępne na tej stronie nie dłużej niż rok.”;

- 6) w art. 26:
- a) w ust. 1:
- pkt 1 otrzymuje brzmienie:
    - „1) podmiotu nadzorowanego, o którym mowa w art. 5 pkt 1, 2, 4–6c i 8–20,”,
  - w pkt 2 na końcu zdania stawia się przecinek i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
    - „3) podmiotu zależnego od podmiotu, o którym mowa w art. 5 pkt 18–20”,
- b) po ust. 3a dodaje się ust. 3b w brzmieniu:
- „3b. W zakresie niezbędnym do zweryfikowania informacji przekazanych Komisji na podstawie art. 110m ust. 1–3 lub art. 110zd ust. 1 i 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel mogą przeprowadzić kontrolę, o której mowa w ust. 1, w podmiotach, które przekazały informacje, także w przypadku gdy podmioty te mają siedzibę poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W takim przypadku przeprowadzenie kontroli następuje po poinformowaniu organu nadzoru w państwie, na którego terytorium dany podmiot ma siedzibę.”;
- 7) w art. 30 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. W przypadku nieobecności kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej czynności kontrolne mogą być wszczęte po okazaniu legitymacji służbowej pracownikowi kontrolowanego lub przywołanemu świadkowi, którym powinien być funkcjonariusz publiczny, niebędący jednak pracownikiem organu przeprowadzającego kontrolę. W takim przypadku upoważnienie doręcza się kontrolowanemu niezwłocznie, nie później jednak niż trzeciego dnia od wszczęcia kontroli.”;
- 8) w art. 32 ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Na żądanie kontrolera osoby wchodzące w skład statutowych organów kontrolowanego lub osoby pozostające z kontrolowanym w stosunku pracy, zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze są obowiązane do niezwłocznego sporządzenia i przekazania, na koszt kontrolowanego, kopii dokumentów, korespondencji elektronicznej, rejestrów połączeń telefonicznych i rejestru przesyłu danych lub innych nośników informacji oraz udzielenia pisemnych lub ustnych wyjaśnień, dotyczących przedmiotu kontroli w terminie określonym w żądaniu.”;

9) po art. 32 dodaje się art. 32a w brzmieniu:

„Art. 32a. W przypadku gdy kontrolowany utrudnia lub uniemożliwia przeprowadzenie kontroli, kontroler może korzystać z pomocy funkcjonariuszy Policji. Funkcjonariusze Policji wykonują na polecenie kontrolera czynności umożliwiające sprawne i niezakłócone przeprowadzenie kontroli.”;

10) w art. 34:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dokumentów, innych nośników informacji i rejestrów;”;

b) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) zapisów obrazu;”;

11) w art. 34b dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Kontroler przekazuje kontrolowanemu na nośniku elektronicznym kopię wyjaśnień ustnych utrwalonych za pomocą urządzenia rejestrującego. Kontrolowany lub osoba przez niego upoważniona poświadcza pisemnie otrzymanie takiej kopii.”;

12) w art. 36:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wyniki kontroli zamieszcza się w protokole kontroli sporządzonym w trzech egzemplarzach, z których dwa otrzymuje kontrolowany w terminie 30 dni od przekazania mu informacji, o której mowa w art. 29 ust. 4. Protokoły doręcza się kontrolowanemu bezpośrednio lub za pokwitowaniem przez operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2012 r. poz. 1529), przekazywanym następnie nadawcy przez tego operatora.”;

b) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Kontrolowany lub osoba przez niego upoważniona parafuje również każdą stronę jednego z otrzymanych egzemplarzy protokołu, a następnie przekazuje ten egzemplarz Komisji, na zasadach i w trybie określonych w art. 36 ust. 1, w terminie 14 dni od doręczenia protokołu, z zastrzeżeniem ust. 2b–2d.”;

c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Kontroler, w terminie 30 dni od dnia otrzymania zastrzeżeń do protokołu kontroli, może dokonywać sprostowania oczywistych omyłek pisarskich w protokole kontroli. Zarządzający kontrolę informuje kontrolowanego pisemnie o dokonanych sprostowaniach.”;

13) w art. 37a ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Upoważnieni pracownicy urzędu Komisji mogą przeprowadzić w domu maklerskim lub podmiocie, o którym mowa w art. 5 pkt 18–20, wizytę nadzorczą w zakresie niezbędnym do realizacji programu nadzorczego, o którym mowa w art. 110t ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

2. Wizyta nadzorcza może być także przeprowadzona w przypadku postępowań dotyczących wydania przez Komisję zezwolenia, pozwolenia lub zgody, o których mowa w przepisach rozporządzenia 575/2013.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 614) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 2:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nadzór bankowy, sprawowany zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128 i ...), zwanej dalej „ustawą – Prawo bankowe”, ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 2013 r. poz. 908 i 1036 oraz z 2015 r. poz. 855), ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (Dz. U. z 2014 r. poz. 109 i ...) oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 575/2013”;;

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) nadzór nad rynkiem kapitałowym, sprawowany zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 94 i 586 oraz z 2015 r. poz. 73 i ...), ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1382), ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 157 oraz z 2015 r. poz. 73), zwanej dalej „ustawą o funduszach inwestycyjnych”, ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 197), ustawy z dnia

29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1537 oraz z 2015 r. poz. 73 i ...) oraz rozporządzenia nr 575/2013;”;

2) w art. 4:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Komisja jest właściwym organem w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 40 rozporządzenia nr 575/2013, z wyłączeniem:

- 1) wydawania aktów, o których mowa w art. 89 ust. 3, art. 124 ust. 2, art. 327 ust. 2, art. 395 ust. 1, art. 400 ust. 2 i 3, art. 412 ust. 5 zdanie drugie i art. 416 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia nr 575/2013;
- 2) spraw, o których mowa w art. 458 rozporządzenia nr 575/2013.”,

b) dodaje się ust. 4–6 w brzmieniu:

„4. Komisja zamieszcza na swojej stronie internetowej następujące dane:

- 1) ogólne kryteria i metody przyjęte w celu sprawdzenia przestrzegania przez bank przepisów art. 405–409 rozporządzenia nr 575/2013;
- 2) raz do roku, z zastrzeżeniem przepisów o tajemnicy zawodowej – podsumowanie wyniku sprawdzenia, o którym mowa w pkt 1, oraz informację o zastosowanych środkach w przypadku stwierdzenia naruszenia przez bank przepisów wymienionych w pkt 1.

5. Komisja, w przypadku wydania decyzji na podstawie art. 7 ust. 3 lub art. 9 ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013, zamieszcza na swojej stronie internetowej następujące informacje:

- 1) kryteria uwzględnione przy ocenie spełnienia przesłanek, o których mowa w art. 7 ust. 3 lit. a lub art. 9 ust. 2 tego rozporządzenia;
- 2) liczbę wydanych decyzji;
- 3) w formie zbiorczego zestawienia dla danego państwa członkowskiego:
  - a) łączną kwotę, na zasadzie skonsolidowanej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 48 rozporządzenia nr 575/2013, funduszy własnych w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 118 tego rozporządzenia dominującej instytucji z państwa członkowskiego, dla której została wydana decyzja, ulokowanych w jednostkach zależnych w państwie trzecim w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia nr 575/2013,
  - b) odsetek w łącznych funduszach własnych na zasadzie skonsolidowanej funduszy ulokowanych w jednostkach zależnych w państwie trzecim,

dominujących instytucji z państwa członkowskiego, dla których zostały wydane decyzje,

- c) odsetek w łącznych funduszach własnych na zasadzie skonsolidowanej funduszy ulokowanych w jednostkach zależnych w państwie trzecim wymaganych na podstawie art. 92 rozporządzenia nr 575/2013, dominujących instytucji z państwa członkowskiego, dla których zostały wydane decyzje.

6. Komisja zamieszcza na swojej stronie internetowej informacje o aktach prawnych regulujących wymogi ostrożnościowe mające zastosowanie do podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1 i 4.”;

3) w art. 5:

- a) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) Prezes Narodowego Banku Polskiego albo delegowany przez niego członek Zarządu Narodowego Banku Polskiego;”;

- b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. W posiedzeniach Komisji w sprawach rekomendacji, o których mowa w art. 137 ustawy – Prawo bankowe, mogą uczestniczyć z głosem doradczym wskazani Komisji przedstawiciele izb gospodarczych zrzeszających banki.

4. Każda z izb gospodarczych, o których mowa w ust. 3, jest uprawniona do wskazania Komisji jednego przedstawiciela.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

- „1) daniny publiczne, do których zalicza się: podatki, składki, opłaty, wpłaty z zysku przedsiębiorstw państwowych i jednoosobowych spółek Skarbu Państwa oraz banków państwowych, a także inne świadczenia pieniężne, których obowiązek ponoszenia na rzecz państwa, jednostek samorządu terytorialnego, państwowych funduszy celowych oraz innych jednostek sektora finansów publicznych wynika z odrębnych ustaw;”;

---

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 938 i 1646, z 2014 r. poz. 379, 911, 1146, 1626 i 1877 oraz z 2015 r. poz. 238 i 532.

2) w art. 40 w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w drodze zarządzenia – zasady rachunkowości oraz plany kont dla organów podatkowych podległych Ministrowi Finansów, w zakresie poboru i rozliczenia podatków, opłat, wpłat z zysku przedsiębiorstw państwowych i jednoosobowych spółek Skarbu Państwa oraz banków państwowych, a także innych niepodatkowych należności budżetowych, do których ustalania lub określania są uprawnione organy podatkowe”;

3) w art. 111 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wpłaty z zysku przedsiębiorstw państwowych i jednoosobowych spółek Skarbu Państwa oraz banków państwowych;”.

Art. 9. W ustawie z dnia 4 marca 2010 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 47, poz. 278, z późn. zm.⁷⁾) w art. 3 w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) usług finansowych, takich jak usługi z zakresu działalności kredytowej, doradztwa inwestycyjnego, obsługi papierów wartościowych oraz innych usług finansowych, o których mowa w załączniku nr I do dyrektywy 2013/36/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającej dyrektywę 2002/87/WE i uchylającej dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 338, z późn. zm.), określającym wykaz rodzajów działalności podlegających wzajemnemu uznawaniu.”.

Art. 10. Pozostają w mocy zgody, o których mowa w art. 127 ust. 3 pkt 2, ust. 4, 6 i 7, art. 128 ust. 3, 9 i 10 oraz wyłączenia, o których mowa w art. 128b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, a także zgody, o których mowa w art. 105 ust. 1 pkt 1–10 i art. 105c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 11. Do dnia, w którym znajdą zastosowanie wykonawcze standardy techniczne wydane na podstawie art. 136 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji

---

⁷⁾ Zmiany tekstu wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 112, poz. 654, Nr 227, poz. 1367 i Nr 228, poz. 1368.

kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.), w zakresie nieuregulowanym w tym rozporządzeniu stosuje się przepisy art. 105b ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 12. Za naruszenia przepisów ustaw zmienianych w art. 1 i art. 2, zaistniałe przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, sankcje administracyjne nakłada się według przepisów dotychczasowych, chyba że wymierzenie sankcji na podstawie ustaw zmienianych odpowiednio w art. 1 lub art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, byłoby względniejsze dla strony postępowania.

Art. 13. 1. Do badań i ocen nadzorczych rozpoczętych przed dniem 31 grudnia 2015 r. stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Komisja Nadzoru Finansowego opracowuje programy oceny nadzorczej i przeprowadza nadzorcze testy warunków skrajnych, o których mowa w przepisach ustaw zmienianych w art. 1 i art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, po raz pierwszy w roku następującym po roku, w którym ustawa weszła w życie.

Art. 14. Do kontroli wszczętych na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 6 i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 15. Na potrzeby stosowania art. 395 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 do dnia wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 71 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wyłącza się w odniesieniu do banków:

- 1) ekspozycje, o których mowa w art. 493 ust. 3 lit. a, d–g oraz j rozporządzenia;
- 2) 80% wartości ekspozycji, o których mowa w art. 493 ust. 3 lit. b rozporządzenia;
- 3) ekspozycje wobec własnych jednostek zależnych, w tym udziały kapitałowe i innego rodzaju udziały, w zakresie, w jakim te jednostki są objęte nadzorem Komisji Nadzoru Finansowego na zasadzie skonsolidowanej, o których mowa art. 493 ust. 3 lit. c rozporządzenia;

- 4) 50% pozabilansowych akredytyw dokumentowych średniego/niskiego ryzyka i pozabilansowych niewykorzystanych zobowiązań kredytowych średniego/niskiego ryzyka, o których mowa w art. 493 ust. 3 lit. i rozporządzenia.

Art. 16. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 9f, art. 9g i art. 128 ust. 6 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 9f ust. 1 i art. 128 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy;
- 2) art. 92b ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 92b ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy;
- 3) art. 137 pkt 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 31b ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy;
- 4) art. 137 pkt 1a ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 6a ust. 9 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy;
- 5) art. 1411 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 1411 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy;
- 6) art. 94 ust. 1 pkt 5 i 5a oraz art. 98i ust. 2 ustawy zmienianej w art. 2, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 5 oraz art. 110zb ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 137 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do dnia, w którym znajdą zastosowanie przepisy wydane na podstawie wniosku ustawodawczego, o którym mowa w art. 510 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie

wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012, z wyłączeniem przepisów w zakresie nadzorczych miar płynności krótkoterminowej oraz nadzorczych miar płynności określających współczynnik udziału podstawowej i uzupełniającej rezerwy płynności w aktywach ogółem, które zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 128 ust. 6a pkt 5 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, o ile w przepisach tych zostanie określony wyższy wymóg dotyczący pokrycia płynności wynoszący 100%, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2017 r.

Art. 17. Przepisy art. 48k ust. 2, art. 48m, art. 141a ust. 1–3 i ust. 9–14, art. 141b ust. 4, art. 141c, art. 141d ust. 1 oraz art. 141e ust. 4–7 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się od dnia 1 października 2015 r.

Art. 18. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

I. Część ogólna

Projektowana ustawa ma stanowić transpozycję do polskiego prawa przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającej dyrektywę 2002/87/WE i uchylającej dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 338), zwanej dalej „dyrektywą CRD IV”. Ponadto projektowane przepisy zmierzają do dostosowania prawa krajowego do rozwiązań przewidzianych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1), zwanym dalej „rozporządzeniem CRR”.

Bazyłejski Komitet Nadzorców Bankowych (zwany dalej „BCBS”) opublikował w 2004 r. tzw. Nową Umowę Kapitałową (tzw. Bazylea II), czyli zestaw rekomendacji dotyczących adekwatności kapitałowej banków. Wdrożenie nowych standardów miało przyczynić się do wzrostu bezpieczeństwa systemu bankowego. Nowa Umowa Kapitałowa została transponowana do prawa unijnego w dyrektywie 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (zwanej dalej „dyrektywą CRD”) oraz w dyrektywie 2006/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie adekwatności kapitałowej firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych (zwanej dalej „dyrektywą CAD”).

W reakcji na globalny kryzys finansowy BCBS opracował i opublikował w grudniu 2009 r. dokumenty konsultacyjne proponujące wprowadzenie istotnych zmian w Nowej Umowie Kapitałowej (tzw. Bazylea III). Po konsultacjach społecznych oraz zatwierdzeniu kierunku zmian przez państwa należące do grupy G20 w grudniu 2010 r. został opublikowany ostateczny tekst Bazylei III. Równoległe do prac w BCBS, Komisja Europejska rozpoczęła własne konsultacje nad pakietem regulacji CRD IV/CRR, którego głównym celem miało być przeniesienie propozycji zawartych w Bazylei III do prawa unijnego.

Dyrektywa CRD IV zakłada nowelizację i połączenie w jedną całość dyrektywy CRD oraz dyrektywy CAD. Rozporządzenie natomiast zawiera wszystkie przepisy techniczne z uchylonych dyrektyw CRD i CAD oraz nowe przepisy implementujące Bazyleę III. W stosunku do dotychczasowych przepisów zostały dodane bądź zmienione regulacje dotyczące

ryzyka płynności, procykliczności, dźwigni finansowej, definicji kapitałów oraz ryzyka kredytowego kontrahenta. Ponadto do dyrektywy CRD IV włączono zapisy dotyczące ładu korporacyjnego (*corporate governance*), sankcji (*sanctioning regimes*) oraz część zapisów poświęconych zarządzaniu kryzysowemu (*crisis management*), które dotyczą prewencji, mając na celu zapobieganie sytuacjom kryzysowym w instytucjach finansowych.

Dyrektywa CRD IV zawiera przepisy dotyczące koordynacji krajowych regulacji państw członkowskich w zakresie warunków podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe i firmy inwestycyjne, ram nadzoru nad tymi instytucjami (m.in. przepisy regulujące zezwolenie na prowadzenie działalności, korzystanie ze swobody przedsiębiorczości, uprawnienia organów nadzoru państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego w tym zakresie oraz proces nadzoru nad instytucjami kredytowymi) oraz ogólne przepisy dotyczące adekwatności kapitałowej. Szczegółowe wymogi kapitałowe dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych określone są w rozporządzeniu CRR. Ponadto dyrektywa zawiera nowe przepisy dotyczące sankcji, ładu korporacyjnego, buforów kapitałowych oraz przepisy zapobiegające nadmiernemu poleganiu na zewnętrznych ratingach kredytowych.

Rozporządzenie CRR zawiera przepisy adresowane do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, dotyczące adekwatności kapitałowej tych podmiotów, w pełni harmonizując standardy w tym zakresie na obszarze Unii Europejskiej. Rozporządzenie obejmuje w szczególności przepisy dotyczące funduszy własnych instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych (sposób identyfikowania, obliczania i minimalne wymogi), ryzyka kredytowego, ryzyka rynkowego, ryzyka operacyjnego, sekurytyzacji, dużych ekspozycji, płynności, dźwigni finansowej oraz uprawnień Komisji Europejskiej do wydawania aktów delegowanych, a także obowiązki informacyjne instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych. Celem dyrektywy CRD IV i rozporządzenia CRR jest wzmocnienie bezpieczeństwa systemu finansowego, zarówno na poziomie całego systemu, jak i indywidualnych podmiotów tworzących ten system. Środkami do jego osiągnięcia ma być usprawnienie nadzoru nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi oraz harmonizacja prawa w Unii Europejskiej w zakresie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe i firmy inwestycyjne, w zakresie sankcji, ładu korporacyjnego oraz przez możliwość nakładania buforów kapitałowych, jak również wprowadzenie ostrzejszych norm ostrożnościowych.

Przepisy dyrektywy CRD IV i rozporządzenia CRR uzupełniają się wzajemnie, tworząc jeden pakiet regulacyjny.

Co do zasady, rozporządzenie CRR obowiązuje w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich. W konsekwencji nie jest wymagane dokonywanie jego transpozycji do prawa krajowego. Jednak, mając na względzie fakt, że znaczną część przepisów rozporządzenia CRR stanowią przepisy przeniesione z uchylonych dyrektyw CRD i CAD, które mają swoje odzwierciedlenie w krajowych przepisach implementacyjnych, niezbędne jest dostosowanie tych przepisów do treści rozporządzenia. Dostosowanie to polegać będzie w głównej mierze na uchyleniu niektórych przepisów prawa polskiego, które powielają uregulowania ujęte w rozporządzeniu CRR, w tym dotyczących funduszy własnych i wymogów kapitałowych dla banków i domów maklerskich. Jednocześnie projektowana ustawa formułuje, tam gdzie rozporządzenie CRR daje możliwość skorzystania przez państwo członkowskie z tzw. opcji narodowych, upoważnienia do wydania przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych odpowiednich aktów wykonawczych.

W celu transpozycji dyrektywy CRD IV i dostosowania prawa krajowego do rozporządzenia CRR projektowana ustawa dokonuje zmiany ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających, ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego, ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym oraz ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Projektowana ustawa nie obejmuje przepisów transponujących przepisy tytułu VII rozdział 4 dyrektywy CRD IV (art. 128–142), bowiem zagadnienie buforów kapitałowych zostało ujęte w ustawie o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym, zwanej dalej „ustawą o nadzorze makroostrożnościowym”.

Uzupełnieniem transpozycji dyrektywy CRD IV będą przepisy aktów wykonawczych, które zostaną wydane na podstawie upoważnień przewidzianych w projekcie ustawy.

Przygotowanie projektu ustawy wymagało przyjęcia szeregu specyficznych rozwiązań zapewniających adekwatność dokonywanej implementacji przy jednoczesnym uwzględnieniu rozwiązań funkcjonujących w obecnie obowiązujących regulacjach dotyczących rynku finansowego i uwarunkowań systemowych. W tym kontekście podkreślenia wymaga kwestia prawidłowego wskazania w przepisach prawa krajowego właściwego organu w rozumieniu dyrektywy CRD IV i rozporządzenia CRR. Mając na względzie treść art. 4 ust. 1 pkt 40

rozporządzenia CRR oraz art. 3 ust. 1 pkt 36 dyrektywy CRD IV, co do zasady, za organ właściwy uznawać należy Komisję Nadzoru Finansowego (zwaną dalej również „KNF” lub „Komisją”). W tym zakresie konieczne stało się jednak wydzielenie z zakresu właściwości KNF niektórych kompetencji, co nastąpiło w dwóch obszarach. Po pierwsze, w zakresie kompetencji do stanowienia aktów normatywnych, których KNF stanowić nie może ze względu na konstytucyjnie zamknięty katalog źródeł powszechnie obowiązującego prawa oraz zamknięty katalog organów, którym ustawa może przyznać upoważnienie do rozporządzeń, o których mowa w art. 92 ust. 1 Konstytucji RP. Unormowanie zawarte w art. 92 ust. 1 Konstytucji RP w powiązaniu z zakazem dalszego przekazywania kompetencji w zakresie regulowania spraw przekazanych danemu organowi do uregulowania w drodze rozporządzenia (tzw. subdelegacji), wyrażonym w art. 92 ust. 2 Konstytucji RP, nakazuje w zakresie aktów normatywnych adresowanych zgodnie z przepisami rozporządzenia CRR do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych jako właściwy organ wskazywać każdorazowo ministra kierującego działem administracji rządowej. Ze względu na zakres regulacji będzie to minister właściwy do spraw instytucji finansowych. W tym zakresie minister właściwy do spraw instytucji finansowych będzie wyposażony w uprawnienie do fakultatywnego wydania rozporządzeń na podstawie art. 71 i art. 128 ust. 6a ustawy – Prawo bankowe oraz art. 110ze ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Mając na uwadze, że tylko ze względów ustrojowych odstępuje się od wykonywania całości kompetencji organu właściwego przez KNF, dążąc zarazem do możliwie pełnej realizacji celów prawodawcy europejskiego, w obydwu wyżej wskazanych ustawach przewidziano mechanizm współdziałania KNF z organem upoważnionym do wydania rozporządzenia poprzez wydawanie opinii, poprzedzającej wydanie rozporządzenia. Formalne wskazanie na czynny udział KNF jako organu współdziałającego w wydawaniu aktu wykonawczego w zakresie przewidzianym przepisami rozporządzenia CRR będzie stanowiło możliwie najpełniejszą realizację założeń tego rozporządzenia w ustrojowych ramach polskiego systemu prawa, a jednocześnie będzie stanowiło kierunkową realizację zaleceń Międzynarodowego Funduszu Walutowego wydanych po dokonaniu ostatniego przeglądu FSAP (*Financial Sector Assessment Program*) w 2013 r.

Podkreślić należy, że nieprzyznawanie KNF uprawnień do wydawania powszechnie obowiązujących aktów o charakterze generalnym i abstrakcyjnym uwarunkowane jest jedynie ze względów na wskazane wyżej unormowania ustrojowe, gdyż w ocenie nadzorczej (funkcjonalnej) instrumenty tego rodzaju niewątpliwie pozwalałyby w sposób bardziej efektywny realizować cele zdefiniowane przez prawodawcę europejskiego. Mając jednak na

względnie szczególne wymogi związane z możliwością zmiany ustawy zasadniczej, o czym stanowią przepisy rozdziału XII Konstytucji RP, przyjęto rozwiązania mieszczące się w obecnie obowiązujących ramach ustrojowych. Jednocześnie wszędzie tam, gdzie jako instrument wykonywania określonej kompetencji możliwe było wskazanie aktu stosowania prawa (o charakterze indywidualnym lub generalnym) bądź aktów generalnych o charakterze niewładczym, uprawnienie do działania przypisywano bezpośrednio KNF. W tym zakresie, w jakim dokonano podziału kompetencji pomiędzy KNF a ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, projekt odpowiada zatem obowiązującemu prawu, w tym w szczególności ustawie zasadniczej, a więc respektuje ograniczenia, jakimi w procesie stanowienia prawa związany jest ustawodawca.

Drugim obszarem projektowanych wyłączeń w zakresie kompetencji organu właściwego są kompetencje w zakresie nadzoru makroostrożnościowego. W tym zakresie prawodawca europejski przewidział możliwość wyznaczenia organu innego niż organ właściwy w pozostałym zakresie rozporządzenia CRR (art. 458 ust. 1 tego rozporządzenia). Stosownie do prowadzonych równolegle prac nad ustawą o nadzorze makroostrożnościowym kompetencje w tym zakresie przypisane mają być w szczególności nowo tworzonemu organowi w postaci Komitetu Stabilności Finansowej, który tym samym uzyska status organu wyznaczonego w rozumieniu art. 458 ust. 1 rozporządzenia CRR.

Tak zarysowany podział kompetencji w wymiarze legislacyjnym wyraża ust. 1a dodawany w art. 4 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym (art. 7 pkt 2 projektu) oraz odpowiednie przepisy upoważniające w ustawie – Prawo bankowe oraz w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi.

W związku z wątpliwościami dotyczącymi prawnego charakteru uchwał Komisji Nadzoru Finansowego, które nie mieszczą się w konstytucyjnym katalogu źródeł prawa powszechnie obowiązującego, projekt ustawy zakłada zastąpienie delegacji do wydawania uchwał o charakterze abstrakcyjnym i generalnym upoważnieniami dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych. Stosowne zmiany przewidziano w art. 1 pkt 4, 5, 12 (w zakresie projektowanego art. 9f ust. 1), 13, 33 (w zakresie dodawanego art. 31b), 41, pkt 46 lit. h, pkt 54 i 69 projektu.

Należy zaznaczyć, że w art. 1 pkt 12 przewidziano nowelizację art. 9f, a w pkt 13 uchylenie art. 9g ustawy – Prawo bankowe. Przepisy te stanowiły ustawowe upoważnienia dla Komisji Nadzoru Finansowego do określenia, w drodze uchwał, szczegółowych zasad funkcjonowania systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej oraz zasad ustalania polityki zmiennych składników wynagrodzeń osób zajmujących stanowiska kierownicze w banku.

Upoważnienia dla Komisji zostaną zastąpione delegacjami do wydania rozporządzeń przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, które obejmie swoim zakresem materię dotychczas uregulowaną w uchwale nr 258/2011 Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 4 października 2011 r. w sprawie szczegółowych zasad funkcjonowania systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej oraz szczegółowych warunków szacowania przez banki kapitału wewnętrznego i dokonywania przeglądów procesu szacowania i utrzymywania kapitału wewnętrznego oraz zasad ustalania polityki zmiennych składników wynagrodzeń osób zajmujących stanowiska kierownicze w banku (Dz. Urz. KNF Nr 11, poz. 42). Zgodnie z projektowaną ustawą stosowne delegacje będzie zawierał art. 9f ust. 1 i art. 128 ust. 6 ustawy – Prawo bankowe (art. 1 pkt 12 i pkt 46 lit. h projektu).

II. Część szczegółowa

1. Art. 1 – zmiany w ustawie – Prawo bankowe

W art. 1 projektu ustawy przewidziano zmiany w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe.

Przepis art. 1 pkt 1 dostosowuje słowniczek pojęć zamieszczony w art. 4 zmienianej ustawy do definicji ujętych w art. 3 dyrektywy CRD IV. Projektowane zmiany sprowadzają się w większości przypadków do wprowadzenia odesłań do rozporządzenia CRR, tożsamych z poszczególnymi przepisami dyrektywy. Przewiduje się jednak pewne wyjątki od wskazanej reguły. Dotyczą one zawartych w dyrektywie definicji instytucji kredytowej i ryzyka systemowego.

Z uwagi na przyjęte i ugruntowane w polskim systemie prawnym rozróżnienie pojęć banku krajowego, banku zagranicznego oraz instytucji kredytowej, zdecydowano się na pozostawienie tego rozróżnienia, jednak z uwzględnieniem stosownych odesłań do pojęcia instytucji kredytowej w rozumieniu rozporządzenia CRR. Na gruncie przepisów dyrektywy CRD IV i rozporządzenia CRR każdą z trzech wymienionych wyżej kategorii podmiotów należy bowiem traktować jako instytucję kredytową.

Pojęcie ryzyka systemowego zostało natomiast zdefiniowane w projektowanej ustawie o nadzorze makroostrożnościowym, dlatego zasadne wydaje się umieszczenie stosownego odesłania do tej ustawy. W art. 1 pkt 1 lit. j uchyla się definicję instytucji pośredniczącej. Zmiana ma charakter porządkujący, bowiem pojęcie zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 24 ustawy – Prawo bankowe nie jest stosowane w jej aktualnym tekście.

W art. 1 pkt 1 lit. k oraz l uchyla się definicje mające do tej pory zastosowanie przy określaniu właściwości organu nadzoru w zakresie sprawowania nadzoru skonsolidowanego.

W związku z jednoznacznym wskazaniem w przepisach ustawy przypadków, w których

nadzór skonsolidowany jest sprawowany przez Komisję Nadzoru Finansowego (nowelizowany art. 141f ust. 6 i 7 – por. art. 1 pkt 66 lit. c projektu ustawy), pojęcia definiowane w art. 4 ust. 1 pkt 28, 29 i 29b–32 nie będą miały zastosowania na gruncie znowelizowanej ustawy. Wyjątek stanowią przepisy art. 141f ust. 9 i 11, w których jest mowa o unijnej instytucji dominującej, unijnej finansowej spółce holdingowej oraz unijnej dominującej finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej, jednak w tych przypadkach za wystarczające uznano wprowadzenie odesłań do odpowiednich definicji w rozporządzeniu CRR.

W art. 4 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe zaproponowano dodanie definicji banku istotnego pod względem wielkości, organizacji wewnętrznej oraz rodzaju, zakresu i złożoności prowadzonej działalności (*vide* art. 1 pkt 1 lit. m projektu). Definicja ta jest, co do zasady, tożsama z definicją zawartą w § 6 ust. 4 uchwały nr 258/2011 Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 4 października 2011 r., która zostanie uchylona po wejściu w życie projektowanej ustawy. Proponowana definicja różni się od dotychczasowej wysokością progu procentowego udziału banku w aktywach, depozytach lub funduszach własnych sektora bankowego, od osiągnięcia którego zależy uznanie banku za istotny. Proponowane zwiększenie progu z 1 do 2% stanowi wynik konsultacji prowadzonych przez Ministerstwo Finansów z Komisją Nadzoru Finansowego oraz przedstawicielami sektora bankowego.

W art. 1 pkt 1 lit. m zaproponowano ponadto zdefiniowanie państwa członkowskiego, ustawy o nadzorze makroostrożnościowym oraz rozporządzenia CRR.

Jednocześnie w art. 1 pkt 2 przewidziano uzupełnienie art. 4a ustawy – Prawo bankowe o kryteria uznania banku za istotny w drodze decyzji Komisji Nadzoru Finansowego.

W art. 1 pkt 3 projektu ustawy zawarto propozycję zrównania okresu, w którym banki są zobowiązane do sprzedaży przejętych za długi pozostałych składników majątku, do okresu pięciu lat (tak jak w przypadku nieruchomości), co pozwoli bankom na bardziej elastyczne prowadzenie postępowań windykacyjnych związanych z ekspozycjami nieobsługiwanyymi wskutek ostatniego kryzysu (nowelizacja art. 6 ust. 2 ustawy – Prawo bankowe). W tym kontekście należy podkreślić, że ze względu na spowolnienie gospodarcze widoczne w ostatnich latach, znacznie wydłużył się proces zbycia niektórych aktywów innych niż nieruchomości. Przedłużenie okresu sprzedaży tych aktywów z 3 do 5 lat, powinno wywołać pozytywne skutki dla sektora bankowego.

Przepis art. 1 pkt 6 dokonuje implementacji art. 71 ust. 3 dyrektywy CRD IV.

Przepis art. 1 pkt 7 implementuje art. 75 ust. 1 i 3 oraz art. 92 ust. 1 dyrektywy CRD IV.

W art. 1 pkt 8 proponuje się nowelizację art. 9b ust. 1 ustawy – Prawo bankowe, określającego zadania systemu zarządzania ryzykiem. Proponowana zmiana polega na uzupełnieniu przepisu o element kontroli ryzyka, który jest *de facto* skonkretyzowany w art. 9b ust. 2 pkt 3 ustawy (stosowanie limitów ograniczających ryzyko) i stanowi element zarządzania ryzykiem, zgodnie z uchwałą nr 258/2011 Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 4 października 2011 r. (elementu kontroli ryzyka w zarządzaniu ryzykiem nie należy mylić z funkcją kontroli ryzyka w systemie kontroli wewnętrznej). Przepisy ustawy powinny jednoznacznie odzwierciedlać koncepcję, wedle której własne mechanizmy kontroli zawiera zarówno proces zarządzania ryzykiem (np. limity), jak i system kontroli wewnętrznej (np. podział obowiązków), który to system kontroli wewnętrznej, poprzez własne mechanizmy i ww. funkcję kontroli ryzyka zapewnia, że owe limity w zakresie zarządzania ryzykiem są przestrzegane.

W art. 1 pkt 9 zaprojektowano kompleksową zmianę w zakresie systemu kontroli wewnętrznej. Utrzymanie obecnego kształtu art. 9c ustawy – Prawo bankowe mogłoby bowiem skutkować niedostosowaniem obowiązującej regulacji nie tylko do Wytycznych Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (zwanego dalej „EUNB”) (EUNB, Wytyczne w sprawie zarządzania wewnętrznego (GL 44) – EBA, *Internal Governance*, GL 44, 2011), ale w znacznym stopniu utrudniałoby transpozycję szeregu obecnych wymogów pakietu CRD IV/CRR, które dodatkowo w przyszłości będą przez EUNB konkretyzowane. Przede wszystkim brak w obecnej treści art. 9c ustawy – Prawo bankowe pojęcia „funkcji kontroli ryzyka” (*risk control function*), odpowiedzialnej za przestrzeganie zasad zarządzania ryzykiem w banku. W obecnym art. 9c ust. 2 pkt 1 ustawy – Prawo bankowe jest bowiem mowa jedynie o „mechanizmach kontroli ryzyka”, co nie może być uważane za tożsame z funkcją kontroli ryzyka. Mechanizmom kontroli ryzyka (np. w postaci limitów, weryfikacji, zatwierdzeń czy podziału obowiązku) nie można bowiem przypisać ani wymaganej przez EUNB niezależności, ani zorganizować ich w odpowiednie komórki z niezależną osobą odpowiedzialną za działanie tej komórki (tzw. *Chief Risk Officer*, CRO).

Wymóg utworzenia funkcji kontroli ryzyka ustanowiony został wprost zarówno w wytycznych Komitetu Europejskich Nadzorców Bankowych (CEBS) (*Guidelines on the Application of the Supervisory Review Process under Pillar 2* (CP03 revised), 2006), jak i zastępujących je Wytycznych EUNB (EBA, *Guidelines on Internal Governance* (GL44), 2011). Zgodnie z art. 16 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego) *właściwe organy i instytucje finansowe*

dokładają wszelkich starań, aby zastosować się do tych wytycznych i zaleceń. Jednocześnie zgodnie z art. 74 ust. 3 dyrektywy CRD IV, EUNB wydaje wytyczne co do zasad, procedur i mechanizmów, odnośnie do zarządzania wewnętrznego, a więc m.in. kontroli wewnętrznej. Zestawiając powyższe z faktem, iż tzw. *Interactive Single Rulebook* prowadzona przez EUNB wskazuje, że Wytyczne EBA, *Guidelines on Internal Governance* (GL44) mają precyzować wymogi art. 74 dyrektywy CRD IV odnoszącego się do całego zarządzania wewnętrznego (w tym kontroli wewnętrznej), oraz faktem, że kolejne projekty Wytycznych EUNB, np. w sprawie oceny nadzorczej (EBA, *Supervisory Review and Evaluation Process – SREP*), wydawane na podstawie art. 107 ust. 3 dyrektywy CRD IV, także szeroko odnoszą się do funkcji kontroli ryzyka, propozycja nowego brzmienia art. 9c wydaje się tym bardziej uzasadniona. Należy jednocześnie podkreślić, iż mechanizmy kontroli ryzyka, o których mowa w obecnym art. 9c ust. 2 pkt 1 ustawy, zostały wprowadzone do ustawy – Prawo bankowe w związku z transpozycją poprzedniej dyrektywy, czyli dyrektywy CRD III (Sejm V kadencji, Druk nr 1240, s. 40), opierając się, jak się okazało w sposób niewłaściwy, na ww. wytycznych CEBS (*Guidelines on the Application of the Supervisory Review Process under Pillar 2* (CP03 revised), 2006), które przewidywały nie mechanizmy, a właśnie funkcję kontroli ryzyka. Tym bardziej więc w ramach implementacji dyrektywy CRD IV należy ten błąd naprawić.

Proponowana zmiana ma na celu również zdefiniowanie pozostałych dwóch funkcji systemu kontroli wewnętrznej, tj. funkcji braku zgodności (*compliance*) i funkcji audytu wewnętrznego, co m.in. umożliwi pełną transpozycję Wytycznych EUNB oraz ułatwi badanie sprawozdania finansowego przez biegłego rewidenta, dzięki zastosowaniu rozwiązań i pojęć podobnych do używanych w międzynarodowym standardzie rewizji finansowej ISA 315, dotyczącym identyfikowania i szacowania ryzyka istotnych nieprawidłowości w sprawozdaniu finansowym.

Przepis art. 1 pkt 10 dokonuje implementacji art. 4 ust. 6, art. 76 ust. 3 i art. 95 dyrektywy.

W art. 1 pkt 11 przewiduje się uchylenie art. 9d i art. 9e. Proponowana zmiana stanowi konsekwencję nowelizacji art. 9c. Przepisy art. 9d i art. 9e ust. 1 regulują w sposób fragmentaryczny zadania komórki audytu wewnętrznego. Uchylenie obecnego art. 9e ust. 2 ustawy – Prawo bankowe ma na celu uniknięcie dualizmu stanu prawnego, albowiem od momentu wejścia w życie ustawowej regulacji dotyczącej komitetu audytu (którego zadaniem jest m.in. monitorowanie audytu wewnętrznego) powołanie komitetu do spraw audytu wewnętrznego, o którym mowa w art. 9e ust. 2, wydaje się zbędne i stwarza prawną możliwość powoływania dwóch odrębnych komitetów z zachodzącymi na siebie zakresami

przedmiotowymi. Jeden miałby bowiem mieć obowiązek „monitorowania audytu wewnętrznego”, a drugi – „nadzorowania komórki do spraw audytu wewnętrznego”. Obowiązek powołania przez radę nadzorczą komitetu audytu (lub powierzenia jego obowiązków radzie nadzorczej, gdy ta liczy do 5 członków) wynika z art. 86 ustawy o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym i stanowi transpozycję art. 41 dyrektywy 2006/43/WE. Zgodnie z art. 2 i art. 86 ust. 1 przywołanej ustawy, obowiązek powołania komitetu audytu wewnętrznego ma zastosowanie do banków krajowych (ale już nie oddziałów banków, banków zagranicznych, banków spółdzielczych oraz spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych).

W art. 1 pkt 12 w zakresie projektowanego art. 9f ust. 2 przewidziano implementację art. 94 ust. 1 lit. 1 akapit drugi dyrektywy CRD IV. Przepis zawiera delegację ustawową do wydania przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych rozporządzenia określającego sposób ograniczenia rodzajów i form instrumentów niepieniężnych, w jakich – zgodnie z przyjętą polityką wynagrodzeń – może być wypłacany zmienny składnik wynagrodzenia.

Przepis art. 1 pkt 14 projektu rozszerza dopuszczalny zakres przekazywanych informacji oraz krąg podmiotów uprawnionych do odbioru informacji zawierających dane chronione przepisami o tajemnicy zawodowej. Zmiana uwarunkowana jest rozszerzeniem w dyrektywie CRD IV zarówno liczby podmiotów, którym KNF powinna udzielać określonych informacji, jak i zakresu merytorycznego tychże danych, które swoją treścią mogą obejmować informacje kwalifikujące się jako objęte tajemnicą zawodową. W tym zakresie przepis dokonuje wdrożenia art. 53 ust. 2 i 3 oraz art. 58 ust. 1 lit. b dyrektywy CRD IV. Rozszerzenie katalogu podmiotów uprawnionych do otrzymania informacji objętych tajemnicą zawodową o Komitet Stabilności Finansowej, utworzony na podstawie ustawy o nadzorze makroostrożnościowym, ma umożliwić realizację jego ustawowych zadań.

Przepis art. 1 pkt 15 dokonuje implementacji art. 68 dyrektywy CRD IV.

W art. 1 pkt 16 projektu ustawy wprowadza się zmiany w art. 11 ust. 2 pkt 16, 20 i 21 ustawy – Prawo bankowe, a także dodaje się pkt 20a. Przepis art. 11 ust. 2 zawiera katalog decyzji Komisji Nadzoru Finansowego, mających moc ostatecznych decyzji administracyjnych i podlegających natychmiastowemu wykonaniu. Przepis pkt 16 dotyczy odwołania członka zarządu banku. W związku z rozszerzeniem kompetencji KNF w przedmiocie odwoływania członków organów statutowych banków o możliwość odwoływania członków rad nadzorczych, a także mając na uwadze modyfikację katalogu środków nadzorczych, o których mowa w art. 138, projektowana nowelizacja stała się konieczna.

Jednocześnie w związku z projektowanym uchyleniem art. 138a i powiązaną zmianą w art. 138b ust. 1 ustawy – Prawo bankowe proponuje się uchylenie art. 11 ust. 2 pkt 20.

Dodawany przez art. 1 pkt 17 projektu ustawy przepis art. 13b stanowi implementację art. 91 ust. 11 dyrektywy CRD IV.

W art. 1 pkt 18 projektu ustawy przewiduje się dodanie w ustawie – Prawo bankowe przepisu art. 20 ust. 1a, na podstawie którego do banków działających w formie spółdzielni stosowane będą niektóre regulacje dotyczące składu organów statutowych banku, adresowane zgodnie z systematyką ustawy – Prawo bankowe wyłącznie do banków działających w formie spółek akcyjnych, w tym w szczególności przepisy o zawieszaniu w czynnościach i odwoływaniu przez KNF członków zarządu lub rady nadzorczej banku w przypadkach określonych w ustawie (tj. art. 22–22b, art. 22d i art. 22e). Jednocześnie proponuje się, aby w przypadku banku spółdzielczego zrzeszonego w banku zrzeszającym przepisy art. 22a ust. 4 i ust. 6 pkt 1–3, dotyczące odpowiednio obowiązku wyodrębnienia w zarządzie banku stanowiska członka lub członków zarządu nadzorującego (nadzorujących) zarządzanie ryzykiem istotnym w działalności banku oraz ograniczeń w zakresie ustalania wewnętrznego podziału kompetencji w zarządzie banku, nie miały zastosowania, a art. 22b miał zastosowanie tylko do powołania prezesa zarządu. Należy zauważyć, że zgodnie z uchylanym art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających, za zgodą Komisji Nadzoru Finansowego, w trybie art. 22b ustawy – Prawo bankowe, następuje powołanie jedynie prezesa zarządu banku spółdzielczego.

W art. 1 pkt 19 projektu ustawy zaproponowano zmianę ust. 2 i 3 w art. 22. Przepisy zgodnie z nowym brzmieniem obligują bank do przekazania Komisji Nadzoru Finansowego informacji zarówno o składzie rady nadzorczej oraz o zmianie jej składu, jak i o spełnianiu przez członków rady nadzorczej ustawowych wymogów. Należy podkreślić, że przepisy dyrektywy dotyczące wymogów stawianych członkom organu zarządzającego adresowane są zarówno do właściwego organu, jak i do instytucji kredytowej. Oznacza to, że do oceny spełniania tych wymogów zobowiązany jest, i to w pierwszej kolejności, również bank. Analogiczny przepis zaproponowano w art. 1 pkt 20 projektu ustawy w odniesieniu do członków zarządu banku (*vide* nowelizowany art. 22a ust. 1 i 2).

Przepis art. 1 pkt 20 dokonuje implementacji art. 13 ust. 1 i art. 88 ust. 1 dyrektywy CRD IV. Przewiduje się m.in. obowiązek ustalenia przez zarząd i zatwierdzenia przez radę nadzorczą podziału kompetencji w zarządzie banku, z uwzględnieniem powierzenia prezesowi funkcji kierowania pracami zarządu i wskazania podległości komórki audytu wewnętrznego prezesowi zarządu. W nowelizowanym art. 22a przewidziano również obowiązek

wyodrębnienia w zarządzie banku stanowiska członka lub członków zarządu nadzorującego (nadzorujących) zarządzanie ryzykiem istotnym w działalności banku.

Podległość audytu wewnętrznego bezpośrednio prezesowi banku wynika z Wytycznych EUNB w sprawie zarządzania wewnętrznego (GL 44), Międzynarodowych Standardów Praktyki Zawodowej Audytu Wewnętrznego autorstwa *The Institute of Internal Auditors*, których stosowanie zaleca EUNB. Zgodnie z pkt. 26c Wytycznych EUNB w sprawie zarządzania wewnętrznego (GL 44), kierownik komórki kontrolnej (a więc m.in. komórki audytu wewnętrznego) podlega osobie nieponoszącej odpowiedzialności za zarządzanie działalnością, którą monitoruje i kontroluje komórka kontrolna. Jako że do zadań komórki audytu wewnętrznego należy, z jednej strony, kontrola systemu zarządzania ryzykiem, systemu kontroli wewnętrznej, a także skuteczności działalności operacyjnej, a z drugiej strony – stawiany jest jej wymóg najwyższej niezależności, niemożliwe jest jej podporządkowanie pod żadnego z członków zarządu zajmującego się ww. obszarami w ramach wewnętrznego podziału zadań zarządu banku zgodnie z art. 371 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (dalej „k.s.h.”). Jednoczesne spełnienie wymogu niezależności i niepodlegania osobie nieponoszącej odpowiedzialności za zarządzanie działalnością, którą monitoruje i kontroluje komórka kontrolna, możliwe jest więc tylko wtedy, gdy kierownik komórki audytu wewnętrznego podlegać będzie prezesowi zarządu, któremu nie podlegają inne wymienione wyżej obszary.

O podległości kierownika audytu wobec prezesa zarządu wyraźnie stanowią wspomniane na wstępie Międzynarodowe Standardy Praktyki Zawodowej Audytu Wewnętrznego autorstwa *The Institute of Internal Auditors*, których stosowanie zaleca Europejski Urząd Nadzoru Bankowego w pkt. 29.5 ww. Wytycznych EUNB w sprawie zarządzania wewnętrznego (GL 44). Zgodnie ze standardem 1110 Międzynarodowych Standardów Praktyki Zawodowej Audytu Wewnętrznego (Niezależność organizacyjna) zarządzający audytem wewnętrznym musi podlegać takiemu szczeblowi zarządzania w organizacji, który pozwoli audytowi wewnętrznemu wypełniać jego obowiązki. Ponadto, co najważniejsze, zgodnie z dokumentem „Practice Advisories, Strongly Recommended Guidance 1110-1 Organizational Independence” tej samej organizacji (*The Institute of Internal Auditors*), powinna istnieć podwójna podległość komórki audytu wewnętrznego: tzw. podległość funkcjonalna wobec komitetu audytu i tzw. podległość administracyjna wobec CEO. Oznacza to, iż wedle standardów *The Institute of Internal Auditors*, których stosowanie zaleca EUNB, komórka audytu wewnętrznego, w przypadku zarządu, powinna podlegać prezesowi zarządu (*Chief Executive Officer*, CEO). Należy jednocześnie podkreślić, iż wskazana powyżej interpretacja

nie jest rozwiązaniem nowym, ale standardem stosowanym w sektorze bankowym od wielu lat. Zarówno Rekomendacja H Generalnego Inspektora Nadzoru Bankowego jeszcze z 2002 r., jak i zastępująca ją obecna Rekomendacja H KNF z 2011 r. wskazują, iż kierujący audytem wewnętrznym powinien podlegać prezesowi zarządu. Ponadto w dniu 27 listopada 2013 r. do Związku Banków Polskich zostało skierowane pismo UKNF (znak: DIB/0735/2/1/2013) wyjaśniające wszelkie intencje i wymogi zarówno europejskiego, jak i polskiego nadzorca w przedmiotowej sprawie. Z informacji posiadanych przez nadzór wynika, że we wszystkich bankach komercyjnych departament audytu wewnętrznego podlega prezesowi zarządu.

W art. 1 pkt 21 proponuje się dodanie art. 22aa implementującego art. 91 ust. 1–10 dyrektywy CRD IV.

W art. 1 pkt 22 projektu ustanawia się obowiązek uzyskania zgody KNF na powołanie prezesa zarządu oraz członka zarządu banku nadzorującego zarządzanie ryzykiem istotnym w działalności banku, a także na powierzenie funkcji członka zarządu banku nadzorującego zarządzanie ryzykiem istotnym w działalności banku powołanemu członkowi zarządu. Projektowane rozwiązanie ma zastąpić dotychczasowy wymóg uzyskania zgody w odniesieniu do dwóch członków zarządu, w tym prezesa. Z punktu widzenia bezpieczeństwa funkcjonowania banku szczególnie istotne jest bowiem właściwe zarządzanie ryzykiem, zatem osoba odpowiedzialna za ten aspekt działania banku powinna podlegać procedurze weryfikacji przez KNF pod kątem spełniania wszystkich przewidzianych w ustawie wymogów, w tym wymogów, o których mowa w projektowanym art. 22aa ustawy – Prawo bankowe. Na wymienione wyżej osoby nakłada się również obowiązek posiadania udowodnionej znajomości języka polskiego, dotychczas odnoszony generalnie do dwóch członków zarządu banku. Komisja Nadzoru Finansowego odstępuje na wniosek rady nadzorczej banku od tego wymogu, jeżeli jego spełnianie nie jest niezbędne ze względów nadzoru ostrożnościowego, a za odstępniem przemawia poziom dopuszczalnego ryzyka lub zakres działalności banku.

Jednocześnie w nowelizowanym art. 22b ust. 2 ustawy – Prawo bankowe sprecyzowano katalog informacji i oświadczeń dotyczących ww. osób, jakie rada nadzorcza jest obowiązana przekazać Komisji Nadzoru Finansowego wraz z wnioskiem o ich powołanie lub powierzenie funkcji w zakresie zarządzania ryzykiem istotnym w działalności banku.

Przepis art. 1 pkt 23 dokonuje wdrożenia art. 67 ust. 2 lit. d w zw. z art. 67 ust. 1 lit. p.

Przepis art. 1 pkt 24 implementuje art. 26 ust. 1 akapit drugi dyrektywy CRD IV.

W art. 1 pkt 25 lit. a zaproponowano zmianę w art. 25h ust. 2 pkt 2. Zgodnie z art. 25h ust. 1 pkt 3 Komisja Nadzoru Finansowego zgłasza sprzeciw co do nabycia albo objęcia akcji lub

praw z akcji lub co do stania się podmiotem dominującym banku krajowego, jeżeli jest to uzasadnione potrzebą ostrożnego i stabilnego zarządzania bankiem krajowym, z uwagi na możliwy wpływ podmiotu składającego zawiadomienie na bank krajowy lub z uwagi na ocenę sytuacji finansowej podmiotu składającego zawiadomienie. Na podstawie art. 25h ust. 2 pkt 2 (zgodnie z obecnym brzmieniem), dokonując oceny istnienia przesłanki, o której mowa w art. 25h ust. 1 pkt 3, KNF bada, czy podmiot składający zawiadomienie wykazał, że osoby, które będą kierować działalnością banku krajowego, dają rękojmię prowadzenia spraw banku w sposób należycie zabezpieczający interesy klientów banku i zapewniający bezpieczeństwo środków gromadzonych w banku oraz posiadają odpowiednie doświadczenie zawodowe. Uznano za pożądane doprecyzowanie, że wskazane w tym przepisie wymogi są tożsame z wymogami dla członków rady nadzorczej i zarządu banku, określonymi w art. 22aa ustawy – Prawo bankowe.

Zmiana przewidziana w art. 1 pkt 25 lit. b projektu ustawy jest uzasadniona potrzebą dostosowania siatki pojęciowej w przepisach krajowych do przepisów dyrektywy CRD IV i rozporządzenia CRR. Na gruncie przepisów unijnych stosowane jest bowiem, co do zasady, pojęcie „wymogów w zakresie funduszy własnych”, a nie „wymogów kapitałowych”, tak jak ma to miejsce w przepisach polskich.

W art. 1 pkt 26–30 przewiduje się wprowadzenie sankcji administracyjnych za nabycie lub objęcie akcji z naruszeniem art. 25l ust. 1 oraz za niezbycie akcji w terminie wyznaczonym przez Komisję Nadzoru Finansowego. Projektowane przepisy stanowią implementację art. 66 ust. 2, art. 67 ust. 1 i art. 68 dyrektywy CRD IV. Wysokość górnej granicy administracyjnej sankcji finansowej, jaką Komisja Nadzoru Finansowego może nałożyć na akcjonariusza banku krajowego będącego osobą fizyczną, stanowi implementację przepisu art. 66 ust. 2 lit. d oraz art. 67 ust. 2 lit. f wdrażanej dyrektywy. Dodanie kryteriów ustalenia wysokości kary pieniężnej ma na celu transpozycję art. 70 dyrektywy CRD IV. Dodatkowo projektowana nowelizacja art. 25o i dodawany art. 25p ust. 2 uzupełniają implementację art. 26 ust. 1 akapit pierwszy dyrektywy CRD IV, a art. 25p ust. 1 – implementację art. 25 tej dyrektywy.

Przepis art. 1 pkt 31 dokonuje wdrożenia art. 13 ust. 1 akapit drugi w zw. z art. 91 ust. 1 dyrektywy CRD IV. Projektowane rozwiązania polegają na objęciu wszystkich osób mających objąć stanowiska zarówno w zarządzie, jak i radzie nadzorczej banku wymogiem posiadania wiedzy, umiejętności i doświadczenia odpowiednich do pełnionych funkcji i powierzonych obowiązków oraz dawania rękojmi należytego wykonywania tych obowiązków. Dotychczas wymóg posiadania wykształcenia i doświadczenia zawodowego

niezbędnego do kierowania bankiem był skierowany wyłącznie do dwóch osób przewidzianych do objęcia w banku stanowisk członków zarządu, a wszyscy członkowie zarządu byli objęci wymogiem dawania rękojmi ostrożnego i stabilnego zarządzania bankiem. Należy podkreślić, że brak jest w dyrektywie wymogu „posiadania wykształcenia i doświadczenia niezbędnego do kierowania bankiem” (dyrektywa nigdzie nie wspomina o wykształceniu członków organu zarządzającego). Pozostawienie tego wymogu utrudniłoby lub wręcz uniemożliwiło stosowanie wytycznych EUNB w zakresie oceny ostrożnościowej członków organu zarządzającego, które to wytyczne, podobnie jak i dyrektywa, również nie pozwalają na kwestionowanie kompetencji tych osób tylko ze względu na ich wykształcenie (jego poziom lub profil).

Projektowany przepis art. 1 pkt 32 ściśle wiąże się ze zmianami ujętymi w art. 1 pkt 20, 22 i 31. Przewiduje dodatkowe elementy, które powinien zawierać wniosek do Komisji Nadzoru Finansowego o wydanie zezwolenia na utworzenie banku. W art. 31 ust. 2 pkt 3 wskazano, że dokumenty dotyczące założycieli i ich sytuacji finansowej obejmują również oświadczenia składane w tym zakresie.

W art. 1 pkt 33 przewidziano dodanie w ustawie – Prawo bankowe przepisów art. 31a i art. 31b. Pierwszy z nich wskazuje, że oświadczenia składane zgodnie z art. 22b ust. 2 i art. 31 ust. 2 pkt 3 tej ustawy są składane pod rygorem odpowiedzialności karnej, a klauzula zamieszczana w oświadczeniach zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Uzasadnienie dodania art. 31b zawarto w części ogólnej dokumentu.

Przepis art. 1 pkt 34 lit. b stanowi implementację art. 47 ust. 2 dyrektywy CRD IV. O udzieleniu zezwolenia na rozpoczęcie działalności przez oddział banku zagranicznego w kraju Komisja Nadzoru Finansowego będzie obowiązana poinformować nie tylko EUNB, ale także Komisję Europejską oraz Europejski Komitet Bankowy, powołany decyzją Komisji Europejskiej 2004/10/WE z dnia 5 listopada 2003 r. ustanawiającą Europejski Komitet Bankowy (Dz. Urz. UE L 3 z 07.01.2004, str. 36).

W art. 1 pkt 36 przewidziano uchylenie art. 42f, bowiem kwestie odnoszące się do funduszy własnych i wymaganego poziomu współczynnika wypłacalności są obecnie uregulowane bezpośrednio w przepisach rozporządzenia CRR. Proponowana zmiana jest analogiczna do art. 1 pkt 46 lit. a, w którym nowelizuje się art. 128 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe.

Projektowany przepis art. 1 pkt 37 lit. a dokonuje transpozycji art. 34 ust. 1 lit. d i e dyrektywy CRD IV, a art. 1 pkt 37 lit. b uzupełnia transpozycję art. 34 ust. 2 dyrektywy.

Zmiany zaprojektowane w art. 1 pkt 38 związane są z wejściem w życie normy LCR na podstawie aktu delegowanego Komisji (art. 460 CRR). Spowoduje to, że nadzór nad oddziałami instytucji kredytowych, w tym ich płynnością, będzie leżał w gestii nadzoru macierzystego, stąd konieczność usunięcia odwołań do nadzoru nad płynnością oddziałów instytucji kredytowych z kompetencji KNF. Proponowany przepis powinien wejść w życie z dniem rozpoczęcia obowiązywania wymogu dotyczącego pokrycia płynności, o którym mowa w art. 412 rozporządzenia nr 575/2013, określonym w akcie delegowanym Komisji, wydanym na podstawie art. 460 tego rozporządzenia, tj. z dniem 1 października 2015 r. (zob. przepis przejściowy – art. 17 projektu ustawy).

W art. 1 pkt 39 projektu ustawy proponuje się nowe brzmienie art. 71, określającego dotychczas limity w zakresie koncentracji wierzytelności banku. Należy podkreślić, że tożsame przepisy są obecnie zawarte w części czwartej rozporządzenia CRR, stąd zasadne wydaje się usunięcie regulacji krajowych powielających bezpośrednio stosowane przepisy unijne. Jednocześnie w nowelizowanym przepisie przewidziano upoważnienie dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do wydania rozporządzenia, w którym mogą zostać wskazane rodzaje ekspozycji banku wyłączone z limitu koncentracji uregulowanego w art. 395 ust. 1 rozporządzenia CRR. Możliwość zastosowania wyłączenia daje art. 400 ust. 2 i art. 493 ust. 3 rozporządzenia CRR. Art. 400 ust. 2 kompetencję w tym zakresie przyznaje właściwym organom (w Polsce jest nim KNF), które mogą korzystać z wyłączenia w indywidualnych przypadkach, jeżeli są spełnione warunki określone w art. 400 ust. 3 rozporządzenia CRR. Jednocześnie zgodnie z art. 493 ust. 3 w okresie przejściowym państwa członkowskie mogą wyłączyć w całości lub częściowo określone ekspozycje ze stosowania art. 395 ust. 1 (są to te same ekspozycje, które wymieniono w art. 400 ust. 2), stąd zasadne jest wprowadzenie stosownej delegacji w ustawie – Prawo bankowe.

Nowelizacja zaprojektowana w art. 1 pkt 40 stanowi dostosowanie art. 79a ust. 4 do zmienianych przepisów art. 71 i art. 127 ustawy – Prawo bankowe.

Przepisy art. 1 pkt 42 lit. a tiret pierwsze i drugie oraz lit. b projektu stanowią dostosowanie siatki pojęciowej w zakresie metod stosowanych przez banki do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych, stosowanej dotychczas na gruncie ustawy – Prawo bankowe do pakietu CRD IV/CRR. W celu dokonania niezbędnego ujednoczenia zwrot „metody statystyczne” proponuje się zastąpić pojęciem „metody wewnętrzne” (stosowanym zarówno w przepisach dyrektywy CRD IV, jak i rozporządzenia CRR) oraz pojęciem „inne metody i modele, o których mowa w przepisach części trzeciej rozporządzenia nr 575/2013”.

Przepis art. 1 pkt 42 lit. a tiret trzecie ma umożliwić lustratorom związków rewizyjnych zrzeszających banki spółdzielcze realizację ich ustawowych zadań, przez umożliwienie lustratorowi żądania udzielenia przez bank informacji stanowiących tajemnicą bankową. Przepis stanowi wdrożenie art. 63 dyrektywy CRD IV.

Uzasadnienie zmiany zaprojektowanej w art. 1 pkt 43 jest tożsame z uzasadnieniem przepisu art. 1 pkt 42 lit. a tiret pierwsze i drugie oraz lit. b.

Przepis art. 1 pkt 44 dokonuje wdrożenia przepisu art. 89 ust. 1 i 4, art. 90, art. 96 oraz art. 106 dyrektywy CRD IV. Usunięcie dotychczasowej treści art. 111a jest uzasadnione istnieniem tożsamej regulacji w przepisach części ósmej rozporządzenia CRR. Uchylenie art. 111a ust. 4 ustawy – Prawo bankowe będzie skutkowało utratą mocy obowiązującej uchwały nr 385/2008 Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie szczegółowych zasad i sposobu ogłaszania przez banki informacji o charakterze jakościowym i ilościowym dotyczących adekwatności kapitałowej oraz zakresu informacji podlegających ogłaszaniu (Dz. Urz. KNF Nr 8, poz. 39).

Przepis art. 1 pkt 45 implementuje art. 3 ust. 1 pkt 47 dyrektywy CRD IV. W związku z ujęciem materii funduszy własnych instytucji kredytowych w rozporządzeniu CRR, zasadne wydaje się wprowadzenie w ustawie – Prawo bankowe odesłania do definicji funduszy własnych zawartej w art. 4 ust. 1 pkt 118 tego rozporządzenia.

Strukturę funduszy własnych banków, w sposób jednolity na obszarze całej Unii Europejskiej, określają przepisy części drugiej rozporządzenia CRR. W konsekwencji uznano, że tożsame przepisy w art. 127 należy usunąć, a w ich miejsce wprowadzić obowiązek uzyskania zgody KNF na zaliczanie instrumentów kapitałowych oraz pożyczek podporządkowanych do funduszy własnych banku. Komisja będzie mogła wydać zgodę, jeżeli zostaną spełnione warunki określone w art. 52 (w przypadku instrumentów dodatkowych w Tier I) lub art. 63 rozporządzenia CRR (w przypadku instrumentów w Tier II). Stosowną zmianę przewidziano także w art. 1 pkt 45 projektu ustawy. Należy podkreślić, że możliwość uregulowania zgody na zaliczanie określonych instrumentów do kapitału dodatkowego Tier I i Tier II wynika z motywu 75 rozporządzenia CRR.

Przepisy rozporządzenia CRR ani dyrektywy CRD IV nie precyzują kwestii zawartych obecnie w art. 128 ust. 1 pkt 2, tj. obowiązku utrzymywania przez bank funduszy własnych na wyższym z poziomów wynikających z wymogów tzw. I i II filara (kapitał regulacyjny i kapitał ekonomiczny). W związku z tym w art. 1 pkt 46 lit. a projektu ustawy proponuje się utrzymanie dotychczasowej regulacji w omawianym obszarze, z jednoczesnym

uwzględnieniem odesłania do przepisów CRR, które określają wymogi w zakresie kapitału regulacyjnego.

Przepisy art. 1 pkt 46 lit. b i c dokonują wdrożenia art. 73 dyrektywy CRD IV.

Przepis art. 1 pkt 46 lit. d implementuje art. 87 dyrektywy CRD IV oraz pośrednio art. 67 ust. 1 lit. i oraz art. 98 ust. 6 tej dyrektywy.

Zgodnie z art. 1 pkt 46 lit. e przewiduje się uchylenie przepisu art. 128 ust. 3, który reguluje obowiązek uzyskania przez bank zgody Komisji Nadzoru Finansowego na stosowanie metod statystycznych do obliczania wymogów kapitałowych. Proponowana zmiana jest uzasadniona wejściem w życie przepisów rozporządzenia CRR, które określają obowiązki w zakresie uzyskiwania zezwoleń właściwego organu na stosowanie metod wewnętrznych oraz innych metod i modeli do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych, a także precyzują warunki udzielania takich zezwoleń.

Przepis art. 1 pkt 46 lit. f dokonuje implementacji art. 78 dyrektywy CRD IV.

W art. 1 pkt 46 lit. g uchyla się art. 128 ust. 4 i 5 ustawy – Prawo bankowe. Przepisy dotyczące stosowania przez banki ocen wiarygodności kredytowej do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych zawarte są w rozporządzeniu CRR.

W art. 1 pkt 46 lit. h proponuje się wprowadzenie upoważnienia dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, w miejsce upoważnień dla Komisji Nadzoru Finansowego, do wydania rozporządzenia określającego szczegółowy sposób szacowania kapitału wewnętrznego i dokonywania przez bank przeglądów strategii i procedur szacowania i stałego utrzymywania tego kapitału.

Ustalenie nowego brzmienia przepisu art. 128 ust. 6 spowoduje, z zastrzeżeniem przepisów przejściowych, uchylenie następujących uchwał Komisji Nadzoru Finansowego:

- uchwały nr 387/2008 Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie określenia ocen wiarygodności kredytowej nadawanych przez zewnętrzne instytucje oceny wiarygodności kredytowej, z których bank może korzystać w celu ustalenia wymogów kapitałowych i zakresu korzystania z tych ocen oraz ich powiązania ze stopniami jakości kredytowej (Dz. Urz. KNF Nr 8, poz. 41), wydanej na podstawie art. 128 ust. 6 pkt 6 ustawy – Prawo bankowe; przepisy dotyczące stosowania przez banki ocen wiarygodności kredytowej stanowią element treści rozporządzenia CRR;
- uchwały nr 76/2010 Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie zakresu i szczegółowych zasad wyznaczania wymogów kapitałowych z tytułu poszczególnych rodzajów ryzyka (Dz. Urz. KNF Nr 2, poz. 11), wydanej na podstawie art.

128 ust. 6 pkt 1, 3, 4, 5 i 7 oraz art. 141j ustawy – Prawo bankowe; przepisy dotyczące wyznaczania wymogów w zakresie funduszy własnych są zawarte w rozporządzeniu CRR; – uchwały nr 258/2011 Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 4 października 2011 r. w sprawie szczegółowych zasad funkcjonowania systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej oraz szczegółowych warunków szacowania przez banki kapitału wewnętrznego i dokonywania przeglądów procesu szacowania i utrzymywania kapitału wewnętrznego oraz zasad ustalania polityki zmiennych składników wynagrodzeń osób zajmujących stanowiska kierownicze w banku, wydanej na podstawie art. 9f, art. 9g oraz art. 128 ust. 6 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe; uchwała zostanie zastąpiona rozporządzeniem ministra właściwego do spraw instytucji finansowych.

Przepis art. 1 pkt 46 lit. i wprowadza delegację ustawową do wydania rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych w celu skorzystania z przewidzianych w przepisach rozporządzenia CRR tzw. opcji narodowych. Dodawany przepis służy zatem stosowaniu rozporządzenia CRR.

Uchylenie art. 128 ust. 8 – 10, przewidziane w art. 1 pkt 46 lit. j projektu ustawy, jest związane z pozostałymi zmianami w art. 128 i dostosowaniem regulacji krajowej do przepisów rozporządzenia CRR.

Art. 1 pkt 47 dostosowuje brzmienie art. 128a do zmienianych przepisów art. 126 — 128 ustawy – Prawo bankowe. Dotychczas przepis zobowiązywał bank do udzielania na żądanie Komisji Nadzoru Finansowego wszelkich informacji dotyczących struktury funduszy własnych, o których mowa w art. 127, oraz dotyczących spełnienia wymogów i norm określonych w art. 128. Należy jednak zauważyć, że zarówno strukturę funduszy własnych, jak i wymogi w zakresie tych funduszy określają obecnie przede wszystkim przepisy rozporządzenia CRR. Dlatego też zdecydowano się wprowadzić w zmienianym przepisie odesłanie do przepisów rozporządzenia CRR regulujących wskazane zagadnienia (pośrednie odesłanie przez art. 126 ustawy – Prawo bankowe w zakresie struktury funduszy własnych oraz odesłanie do art. 128 i do rozporządzenia nr 575/2013 w odniesieniu do wymogów i norm w zakresie tych funduszy).

W art. 1 pkt 48 przewidziano uchylenie ust. 1 w art. 128b ustawy – Prawo bankowe. Uchylany przepis umożliwiał Komisji Nadzoru Finansowego, na wniosek banku państwowego, wyłączenie części działalności lub całej działalności tego banku z obowiązku spełniania niektórych wymogów i norm, o których mowa w ustawie, o ile owa działalność jest związana z obsługą funduszy utworzonych, powierzonych lub przekazanych bankowi państwowemu na podstawie odrębnych ustaw lub w ramach realizacji przez ten bank

programów rządowych. Z uwagi na fakt, że dyrektywa CRD IV i rozporządzenie CRR umożliwiają wyłączenie stosowania wymogów określonych w tych aktach jedynie w odniesieniu do Banku Gospodarstwa Krajowego (a nie do każdego banku państwowego), stosowną regulację w tym zakresie przewidziano w art. 5 projektu ustawy, nowelizującym ustawę o Banku Gospodarstwa Krajowego (*vide* dodawany przepis art. 3 ust. 1e w ustawie o BGK).

W art. 1 pkt 49 zaprojektowano uchylenie art. 128d ustawy – Prawo bankowe, bowiem w zakresie wydawania wspólnych decyzji tożsamą regulację zawiera art. 20 rozporządzenia CRR, natomiast indywidualne decyzje Komisji Nadzoru Finansowego są wydawane na podstawie odrębnych przepisów.

Zmiana zaproponowana w art. 1 pkt 50 polega na dostosowaniu brzmienia art. 130 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe do zmodyfikowanego przepisu art. 127, przez odesłanie do rozporządzenia CRR w zakresie, w jakim reguluje ono zagadnienie funduszu ogólnego ryzyka bankowego.

Przepis art. 1 pkt 51 lit. a wdraża art. 4 ust. 1 i 2 dyrektywy CRD IV.

Przepis art. 1 pkt 51 lit. b dostosowuje brzmienie art. 133 ust. 2 pkt 5 ustawy – Prawo bankowe do aktualnego stanu prawnego, w którym limity koncentracji ekspozycji (wierzycelności) banku są określone w przepisach rozporządzenia CRR (*vide* art. 395 tego rozporządzenia).

Przepis art. 1 pkt 51 lit. c wraz z art. 1 pkt 58 (w zakresie dodawanego art. 138c ust. 2 pkt 4) stanowi implementację art. 99 ust. 3 lit. b dyrektywy CRD IV.

Przepis art. 1 pkt 52 wdraża: art. 71 ust. 1 i 2 dyrektywy CRD IV (dodawany art. 133a ust. 9 i 10), art. 97 i art. 98 dyrektywy CRD IV (dodawany art. 133a ust. 1–6), art. 99 ust. 1 i 2 (dodawany art. 133c), art. 100 (dodawany art. 133b), art. 101 ust. 1 zdanie pierwsze (dodawany art. 133d), art. 103 (dodawany art. 133a ust. 8) oraz art. 107 ust. 1 lit. a (dodawany art. 133a ust. 7). Dodawany art. 133e stanowi delegację ustawową do wydania rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, określającego kryteria i sposób przeprowadzania przez Komisję Nadzoru Finansowego badania i oceny nadzorczej.

Przepis art. 1 pkt 53 dokonuje implementacji art. 63 ust. 1 lit. c oraz ust. 2 zdanie drugie dyrektywy CRD IV.

W art. 1 pkt 54 projektu ustawy przewidziano uchylenie przepisów art. 137 pkt 1–4 ustawy – Prawo bankowe, zawierających upoważnienia dla Komisji Nadzoru Finansowego do wydawania niektórych uchwał. Uchylone przepisy upoważniające zostaną zastąpione upoważnieniami dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do wydania:

- na podstawie art. 6a ust. 9 – rozporządzenia obejmującego materię uchwały Nr 359/2012 Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 20 grudnia 2012 r. w sprawie wykazu dokumentów dotyczących działalności gospodarczej przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego załączanych do wniosku o udzielenie zezwoleń, o których mowa w art. 6a ust. 1 pkt 1 lit. m oraz art. 6d ust. 1 ustawy – Prawo bankowe (Dz. Urz. KNF z 2013 r. poz. 4),
- na podstawie art. 6e (delegacja fakultatywna) – rozporządzenia określającego szczegółowe warunki funkcjonowania systemu zarządzania ryzykiem związanym z działalnością outsourcingową,
- na podstawie art. 31b – rozporządzenia obejmującego materię uchwały Nr 389/2008 Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie wykazu dokumentów załączanych do wniosków do Komisji Nadzoru Finansowego w sprawach o wydanie zezwolenia na utworzenie banku, o wyrażenie zgody na powołanie członków zarządu banku oraz do informacji o składzie zarządu przedstawianej Komisji Nadzoru Finansowego przez radę nadzorczą banku (Dz. Urz. KNF Nr 8, poz. 43).

Wskazane wyżej uchwały Komisji Nadzoru Finansowego zostaną w konsekwencji uchylone i zastąpione rozporządzeniami Ministra Finansów.

W art. 137 poza wyżej opisanymi zmianami proponuje się rezygnację z upoważnienia dla KNF do wydania uchwały określającej wiążące banki normy płynności i inne normy dopuszczalnego ryzyka działalności banków (uchylenie dotychczasowego art. 137 pkt 3). Zaprojektowaną zmianę uzasadnia określenie norm płynności w przepisach rozporządzenia CRR (*vide* art. 412 i art. 460 rozporządzenia CRR oraz akt delegowany Komisji Europejskiej wydany na podstawie art. 460 ust. 1 rozporządzenia CRR). Jednocześnie, mając na uwadze art. 412 ust. 5 rozporządzenia CRR, który upoważnia państwa członkowskie do nałożenia na instytucje obowiązku utrzymywania wyższego wymogu dotyczącego pokrycia płynności w wysokości do 100% do czasu wprowadzenia minimalnego standardu w tej wysokości zgodnie z art. 460 rozporządzenia CRR, w art. 128 ust. 6a pkt 5 ustawy – Prawo bankowe przewidziano delegację dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do wydania rozporządzenia, w którym ten wyższy wymóg może zostać określony.

Zmiany proponowane w art. 1 pkt 55 lit. a tiret pierwsze i lit. b są związane z modyfikacją brzmienia art. 137 ustawy – Prawo bankowe (nowe brzmienie art. 137 nie obejmuje upoważnienia dla KNF do ustalania wiążących banki norm płynności oraz innych norm dopuszczalnego ryzyka w działalności banków, zatem odesłania do tego przepisu w zakresie owych norm, zawarte w art. 138 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, stały się nieaktualne).

Przepis art. 1 pkt 55 lit. a tiret drugie stanowi implementację art. 104 ust. 1 lit. k oraz art. 105 dyrektywy CRD IV.

W art. 1 pkt 55 lit. a tiret trzecie proponuje się przeniesienie uprawnienia nadzorczego KNF przewidzianego w art. 138a ust. 1 pkt 2 do dodawanego art. 138 ust. 1 pkt 2a. W ocenie nadzorca rozwiązanie przyjęte w trakcie transpozycji dyrektywy 2006/48/WE, tj. wprowadzenie możliwości nałożenia dodatkowego wymogu kapitałowego na mocy art. 138a, powodowało problemy z praktycznym zastosowaniem tego uprawnienia, gdyż przepis ten nie określał trybu jego stosowania. Można było jedynie domniemywać, że powinny być tu stosowane przepisy k.p.a., co z kolei mogłoby implikować konieczność wszczynania postępowania administracyjnego. Z tego względu w praktyce dużo łatwiejszy do zastosowania był przepis art. 138 ust. 1 pkt 2, który umożliwiał zobowiązanie banku do zwiększenia funduszy własnych w drodze zalecenia. Dodatkową korzyścią jest to, iż ustawa – Prawo bankowe umożliwia podejmowanie kolejnych działań nadzorczych w przypadku stwierdzenia braku realizacji zalecenia. Jednocześnie, mając na uwadze, że art. 138a ust. 1 pkt 1 jest powieleniem obecnego art. 138 ust. 1 pkt 2, powyższa zmiana uzasadnia uchYLENIE art. 138a, co z kolei przewidziano w art. 1 pkt 56 projektu ustawy.

Projektowany art. 138 ust. 1 pkt 2a stanowi jednocześnie wdrożenie art. 104 ust. 1 lit. a w związku z ust. 2 lit. a dyrektywy CRD IV oraz uwzględnia, kilkakrotnie sygnalizowane wyżej, ujednolicenie pojęciowe w odniesieniu do wymogów w zakresie funduszy własnych banku.

Przepis art. 1 pkt 55 lit. a tiret czwarte wprowadza zmianę polegającą na zastąpieniu pojęcia „wymogi kapitałowe” sformułowaniem „wymogi w zakresie funduszy własnych”, dostosowując tym samym art. 138 ust. 1 pkt 5 ustawy – Prawo bankowe do dyrektywy CRD IV i rozporządzenia CRR.

W art. 1 pkt 55 lit. a tiret piąte zaproponowano implementację art. 104 ust. 1 lit. j–l dyrektywy CRD IV.

W art. 1 pkt 55 lit. c i d zaprojektowano wdrożenie art. 66 ust. 2 lit. c i e dyrektywy CRD IV. Zmiana polega na usunięciu górnej granicy kary finansowej dla banku. Określając wysokość administracyjnej sankcji finansowej, przepis dyrektywy odnosi się jedynie do procentowej wartości przychodu, nie wprowadzając ograniczenia kwotowego. Jednocześnie, jeżeli możliwe jest ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez bank albo straty, której bank uniknął w wyniku naruszenia, nakładana kara finansowa będzie mogła być ustalona w wysokości dwukrotnej kwoty korzyści albo straty. Ponadto we wprowadzeniu do wyliczenia w art. 3 ustawy – Prawo bankowe zaproponowano katalog podstawowych dla działalności banków

aktów prawnych, których naruszenie może skutkować nałożeniem sankcji przez Komisję Nadzoru Finansowego. Dodanie kryteriów ustalania wysokości kary ma na celu wdrożenie art. 70 dyrektywy CRD IV.

W art. 1 pkt 51 lit. e i f przewidziano zmiany w art. 138, polegające na dodaniu nowego ust. 4a oraz modyfikacji ust. 5. W celu ujednoczenia zasad stosowanych przez KNF wobec nadzorowanych sektorów zasadne jest bowiem przyjęcie takich samych obowiązków wobec członków zarządu banku jak przewidziane w art. 71 ust. 6 i 7 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych. Rozszerzenie kompetencji KNF o możliwość odwołania członka zarządu banku w przypadku niedopełnienia przez niego obowiązku poinformowania Komisji o postawieniu mu zarzutów w postępowaniu karnym, z wyłączeniem zarzutów dotyczących przestępstwa ściągane z oskarżenia prywatnego, lub w postępowaniu w sprawie o przestępstwo skarbowe ma na celu przede wszystkim wzmocnienie bezpieczeństwa banku jako instytucji zaufania publicznego. Mając na uwadze 30-dniowy termin na przekazanie przez członka zarządu do KNF informacji o postawieniu mu zarzutów, skutek niedopełnienia obowiązku można traktować na równi z utratą rękojmi ostrożnego i stabilnego zarządzania bankiem oraz należytego wykonywania powierzonych obowiązków. Proponowana regulacja powinna wzmocnić zaufanie obywateli do banków, których wiarygodność zależy w równej mierze od profesjonalizmu oraz uczciwości i rzetelności kadry zarządzającej.

Zmiany zaproponowane w art. 1 pkt 57 polegają na wprowadzeniu odesłań do dodawanego art. 138 ust. 1 pkt 2a w miejsce odesłań do tożsamego przepisu art. 138a, który zgodnie z projektem ma zostać uchylony, a także odesłań do dodawanego art. 138 ust. 1 pkt 1a, dotyczącego zalecenia bankowi przestrzegania dodatkowych wymogów w zakresie płynności. Przepis dokonuje implementacji art. 113 dyrektywy CRD IV.

W art. 1 pkt 58 proponuje się dodanie art. 138c i art. 138d. Pierwszy z dodawanych przepisów stanowi implementację art. 99 ust. 3 dyrektywy CRD IV, natomiast drugi wdraża art. 101 dyrektywy w odniesieniu do uprawnień nadzorczych KNF w przypadku naruszenia przez bank wymogów dotyczących stosowanych metod wewnętrznych. Wprowadzenie środka nadzoru w formie przewidzianej w projektowanym art. 138c ust. 2 pkt 4 (delegowanie pracowników Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego do bieżącego wykonywania w banku czynności podejmowanych w ramach nadzoru) stanowi transpozycję art. 99 ust. 3 lit. b dyrektywy CRD IV. Przepis dyrektywy obliguje państwa członkowskie do wprowadzenia możliwości ustanawiania stałej obecności przedstawiciela właściwego organu (w Polsce jest nim KNF) w instytucji. Zgodnie z dyrektywą środek ten może być stosowany w stosownych przypadkach, na podstawie ustaleń podjętych w ramach badania i oceny nadzorczej instytucji.

Z uwagi na wysoką ogólność implementowanej regulacji, konieczne jest określenie w przepisach krajowych zakresu kompetencji przedstawicieli właściwego organu w instytucji. Przyjęto, że zakres ten może obejmować czynności nadzorcze wymienione w art. 133 ust. 2 ustawy – Prawo bankowe i podlega uszczegółowieniu w upoważnieniu Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego (*vide* dodawany art. 138c ust. 3). W upoważnieniu tym, które stanowi podstawę wykonywania czynności przez delegowanych pracowników, określa się także tryb wykonywania tych czynności oraz okres, na jaki delegacja ma zostać ustanowiona. Art. 1 pkt 59 stanowi implementację art. 20 ust. 5 dyrektywy CRD IV. W dyrektywie CRD IV odstąpiono od uregulowanego dotychczas w art. 17 ust. 2 uchylonej dyrektywy CRD obowiązku informowania Komisji Europejskiej oraz zainteresowanych osób o każdym cofnięciu zezwolenia, udzielanego instytucji kredytowej przed rozpoczęciem działalności. Obecnie taką informację krajowy organ nadzoru obowiązany jest przekazywać jedynie EUNB.

W art. 1 pkt 60 przewiduje się dostosowanie art. 141 ust. 1 do art. 66 ust. 2 lit. d dyrektywy CRD IV, wraz ze wskazaniem przepisów, których naruszenie może skutkować nałożeniem przez Komisję Nadzoru Finansowego kary pieniężnej na członka zarządu banku. Dodanie kryteriów ustalania wysokości kary pieniężnej ma na celu wdrożenie art. 70 dyrektywy CRD IV.

Przepisy art. 1 pkt 61 lit. a i b stanowią implementację art. 41 ust. 1 akapit pierwszy i ust. 2, art. 43 ust. 1 i 2 oraz art. 43 ust. 5 akapit pierwszy dyrektywy CRD IV, zaś art. 1 pkt 61 lit. c dokonuje transpozycji przepisów art. 43 ust. 2–4 i ust. 5 akapit drugi oraz art. 44 dyrektywy. Zmiany zaproponowane w art. 1 pkt 62 zmierzają do wdrożenia art. 41 ust. 1 akapit drugi dyrektywy CRD IV.

Uzasadnienie zmian zaprojektowanych w art. 1 pkt 63 i 64 jest tożsame z uzasadnieniem przepisu art. 1 pkt 38 projektu ustawy.

W art. 1 pkt 65 przewidziano implementację art. 50 ust. 4 dyrektywy CRD IV.

W art. 1 pkt 66 lit. a projektu zaproponowano dodanie przepisu art. 141f ust. 2a w ustawie – Prawo bankowe. Projektowana regulacja ma na celu zapewnienie stosowania jednolitych zasad sporządzania przez banki tzw. konsolidacji ostrożnościowej, o których mowa w przepisach rozporządzenia CRR, istotnej w procesie nadzoru nad sektorem bankowym.

Z uwagi na przedmiot regulacji, który chociaż zgodnie z art. 18 ust. 5 rozporządzenia CRR nie oznacza objęcia danych przedsiębiorstw nadzorem na zasadzie skonsolidowanej, lecz odnosi się do zasad sporządzania konsolidacji ostrożnościowej, proponuje się ujęcie przepisu w rozdziale 11b ustawy – Prawo bankowe dotyczącym nadzoru skonsolidowanego.

Przepis art. 1 pkt 66 lit. b projektu ustawy pozostaje w związku z uchycieniem art. 138a i przeniesieniem treści art. 138a ust. 1 pkt 2 do art. 138 ust. 1 pkt 2a.

Z kolei przepisy art. 1 pkt 66 lit. c–e dokonują transpozycji art. 111–113 dyrektywy CRD IV.

Przepis art. 141f ust. 6 zgodnie z projektowanym brzmieniem określa wyłącznie te przypadki, w których nadzór skonsolidowany sprawuje Komisja Nadzoru Finansowego. Zmieniany przepis odnosił się również do właściwości innych organów nadzoru, których kompetencje prawo polskie określać jednak nie może. Dodatkowo dotychczasowa regulacja mogła powodować trudności interpretacyjne. Proponowane rozwiązanie pozostaje spójne z dotychczasowym, a jednocześnie eliminuje nieuzasadniony swoisty zamęt terminologiczny.

W art. 1 pkt 66 lit. f przewidziano implementację art. 20 ust. 3 (dodawany przepis art. 141f ust. 11a) oraz art. 114 dyrektywy CRD IV (dodawane przepisy art. 141f ust. 11b–11d).

Zmiana przewidziana w art. 1 pkt 67 projektu jest konsekwencją wprowadzenia modyfikacji w art. 71 ustawy – Prawo bankowe.

W art. 1 pkt 68 przewiduje się uchycenie art. 141j ustawy – Prawo bankowe. Uchylany przepis stanowił jedno z upoważnień dla Komisji Nadzoru Finansowego, na podstawie którego wydana została uchwała nr 76/2010. Zmianę uzasadnia fakt, że jak wielokrotnie wskazuje się w niniejszym uzasadnieniu, przepisy dotyczące obliczania funduszy własnych, wymogów w zakresie funduszy własnych, współczynników adekwatności kapitałowej oraz limitów koncentracji zaangażowań stanowią materię rozporządzenia CRR.

W art. 1 pkt 69 wprowadza się upoważnienie dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do określenia, w drodze rozporządzenia, sposobu prowadzenia wykazu holdingów, trybu i terminów składania oraz aktualizacji zgłoszeń holdingów, a także wzoru zgłoszenia holdingu. Z zastrzeżeniem przepisu przejściowego moc obowiązującą utraci uchwała nr 390/2008 Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie sposobu prowadzenia wykazu holdingów, trybu składania i aktualizacji zgłoszeń holdingów oraz wzoru zgłoszenia holdingu (Dz. Urz. KNF Nr 8, poz. 44).

Art. 1 pkt 70 lit. a dostosowuje brzmienie przepisu art. 144 ust. 4 do przepisów ustawy o obrocie instrumentami finansowymi regulujących postępowanie naprawcze dla domów maklerskich. Zmiana ma służyć doprecyzowaniu brzmienia przepisu upoważniającego kuratora do zaskarżenia uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszy lub uchwały walnego zgromadzenia banku spółdzielczego, które naruszają interes banku. Zgodnie z dotychczasowym jego brzmieniem w sprawach tych kuratorowi przysługiwało uprawnienie przewidziane w art. 422 i art. 424 k.s.h., a w odniesieniu do banków spółdzielczych – w art. 42 Prawa spółdzielczego. Należy jednak zauważyć, że art. 422 k.s.h. statuuje możliwość

zaskarżania uchwał, natomiast art. 424 k.s.h. określa jedynie terminy wnoszenia powództwa. Wydaje się zatem, że redakcja przepisu powinna wskazywać, iż kuratorowi przysługuje legitymacja do zaskarżenia uchwały na podstawie art. 422 § 1 k.s.h. Przyznanie legitymacji do zaskarżenia uchwały spowoduje automatycznie konieczność stosowania terminów przewidzianych w art. 424 k.s.h.

W art. 1 pkt 70 lit. b i pkt 72 przewiduje się zmianę przepisów dotyczących kuratora i zarządu komisarycznego zmierzającą do zapewnienia ich zgodności z obowiązującymi przepisami prawa pracy. Proponowane zmiany pozostają spójne z ujętymi w art. 2 projektu ustawy przepisami regulującymi postępowanie naprawcze dla domów maklerskich.

Należy zauważyć, że zgodnie z Kodeksem pracy wymiar urlopu określany jest w dniach, bez dodatkowego wyszczególnienia, iż są to dni robocze. Konieczna zatem stała się nowelizacja art. 144 ust. 10.

Ponadto użyte w art. 146 ust. 1 pojęcie „macierzystego pracodawcy” nie występuje na gruncie przepisów prawa pracy, a dodatkowo zastosowane w tym przepisie określenie „w razie potrzeby” budziło wątpliwości, ponieważ implikowało konieczność oceny zasadności tej potrzeby, zaś z przepisu nie wynikało, kto dokonywałby takiej oceny. Uznano zatem, że bardziej uzasadnione byłoby użycie zwrotu określającego przesłanki o charakterze obiektywnym. W myśl projektowanej nowelizacji taką przesłanką będzie złożenie wniosku o udzielenie urlopu bezpłatnego zgodnie z art. 174 § 1 Kodeksu pracy.

Zgodnie z art. 144 ust. 11 i art. 146 ust. 2 okres pełnienia funkcji kuratora oraz okres urlopu bezpłatnego udzielonego członkowi zarządu komisarycznego zalicza się do okresu pracy i innych okresów, od których zależy nabycie uprawnień pracowniczych. Nie było jednakże jasne, od jakich „innych okresów”, o których mowa w przedmiotowych przepisach, zależeć miałyby nabycie uprawnień pracowniczych. Za zasadną uznano zatem odpowiednią zmianę analizowanych przepisów w celu zachowania spójności z przepisami prawa pracy. W konsekwencji w obu przypadkach zaproponowano wykreślenie zwrotu „inne okresy”.

W art. 1 pkt 71, w celu zachowania spójności z przepisami ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, zaproponowano zmianę w art. 145 ust. 2, przyznającą zarządowi komisarycznemu prawo zaskarżania uchwał walnego zgromadzenia akcjonariuszy lub uchwał walnego zgromadzenia banku spółdzielczego, które naruszają interes banku.

W art. 1 pkt 73 przewidziano podniesienie górnej granicy kary grzywny za prowadzenie bez zezwolenia działalności polegającej na gromadzeniu środków pieniężnych innych osób fizycznych, prawnych lub jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej, w celu udzielania kredytów, pożyczek pieniężnych lub obciążania ryzykiem tych środków

w inny sposób. Zmiana ta pośrednio wynika z przepisów dyrektywy CRD IV. Należy zauważyć, że art. 66 ust. 1 lit. a i b oraz art. 66 ust. 2 lit. d dyrektywy nakazują państwom członkowskim zapewnienie możliwości stosowania finansowej sankcji administracyjnej za prowadzenie działalności polegającej na przyjmowaniu depozytów lub innych środków podlegających zwrotowi przez podmioty niebędące instytucją kredytową oraz za rozpoczęcie przez instytucję kredytową działalności bez uzyskania zezwolenia, w maksymalnej wysokości 5 milionów euro. Mając na uwadze, że zmieniany przepis art. 171 ust. 1 określa sankcję karną, zgodnie z art. 65 ust. 1 nie zachodzi potrzeba wprowadzenia sankcji administracyjnej za tego rodzaju naruszenie w wysokości wskazanej w dyrektywie. Jednak należy uznać, że istotna rozbieżność między górną granicą sankcji administracyjnej wynikającej z dyrektywy a określoną w art. 171 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe maksymalną wysokością kary grzywny uzasadnia projektowaną nowelizację. Należy również podkreślić, że proponowana wysokość kary grzywny wydaje się z jednej strony uwzględniać wysoką społeczną szkodliwość prowadzenia działalności bankowej bez uzyskania zezwolenia, a jednocześnie potencjalną trudność w zabezpieczeniu wysokiej grzywny. Zaproponowana zmiana w ocenie projektodawcy będzie w wyższym stopniu realizowała przede wszystkim funkcję prewencyjną kary.

Art. 1 pkt 73 wprowadza również zmianę w art. 171 ust. 2, która ma na celu doprecyzowanie, iż sformułowanie „(...) wbrew warunkom określonym w ustawie (...)” nie odnosi się do aktu prawnego rangi ustawowej w ogólności, ale konkretnie do ustawy – Prawo bankowe.

Przepisy rozdziału 13a, dodawanego przez art. 1 pkt 74 projektu ustawy, umożliwiają stosowanie art. 467 ust. 2, art. 468 ust. 2, art. 478 ust. 1 i 2, art. 479 ust. 3, art. 480 ust. 2, art. 481 ust. 3 i 4 oraz art. 486 ust. 5 rozporządzenia CRR. Wymienione przepisy rozporządzenia CRR określają przedziały wartości procentowych i współczynników dotyczących kalkulacji funduszy własnych, do których ustalenia i opublikowania upoważnione są właściwe organy państw członkowskich. Propozycja umieszczenia określonych wartości procentowych i współczynników w przepisach rangi ustawowej wynika z wątpliwości natury konstytucyjnej, które towarzyszą rozważaniom nad możliwością tworzenia przez Komisję Nadzoru Finansowego, będącą właściwym organem w rozumieniu przepisów rozporządzenia CRR, norm o charakterze generalnym i abstrakcyjnym.

2. Art. 2 – zmiany w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi

Przepis art. 2 pkt 1 przewiduje nową definicję pojęcia „zagranicznej instytucji kredytowej” przez odesłanie do odpowiedniego przepisu rozporządzenia CRR i w powiązaniu z pojęciem instytucji kredytowej stosowanym na gruncie ustawy – Prawo bankowe, a także terminu

„rozporządzenie 575/2013” przez wskazanie, że należy przez nie rozumieć rozporządzenie CRR.

W art. 2 pkt 2 zaproponowano przepis wdrażający art. 71 ust. 1 i 2 dyrektywy CRD IV.

W art. 2 pkt 3 zaproponowano nowe brzmienie art. 19 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, zwanej dalej „ustawą o obrocie”, mając na uwadze, że w obecnym stanie prawnym spółka zależna Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych, tj. KDPW_CCP S.A., rozlicza nie tylko transakcje na instrumentach finansowych dopuszczonych do obrotu zorganizowanego. Uznano, iż zasadne jest rozszerzenie wyłączenia przewidzianego w art. 19 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi również na transakcje na instrumentach niedopuszczonych do obrotu zorganizowanego, o ile rozliczane są przez podmiot rozliczający, o którym mowa w art. 45b ust. 1 pkt 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

Art. 2 pkt 4, 8, 9 oraz 21 wprowadzają obowiązek zawarcia w oświadczeniach składanych przez osoby, o których mowa w zmienianych przepisach, klauzuli zastępującej pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

Art. 2 pkt 5 doprecyzowuje rozumienie pojęcia podmiotów nadzorowanych na potrzeby informowania Komisji Nadzoru Finansowego o uzasadnionym podejrzeniu manipulacji.

Zmiana przewidziana w art. 2 pkt 6 projektu ustawy stanowi konsekwencję proponowanej zmiany art. 45b ust. 1 pkt 2 (*vide* art. 2 pkt 7 projektu), w wyniku której zachodzi konieczność zmiany definicji „uczestnika”. Definicję „uczestnika” w art. 45a ust. 2 uzupełnia się o CCP, co łącznie z planowaną zmianą brzmienia art. 45b ust. 1 pkt 2, polegającą na dodaniu CCP do tego przepisu, ma umożliwić rozliczanie za pośrednictwem CCP innego niż KDPW, w związku z art. 45h ust. 1 ustawy.

W art. 2 pkt 7 zaproponowano uzupełnienie zawartego w art. 45b ust. 1 katalogu podmiotów uprawnionych lub zobowiązanych do świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych wynikających z zawartych transakcji mających za przedmiot instrumenty finansowe, podlegających rozliczeniu. Wśród tych podmiotów przepis art. 45b ust. 1 pkt 2 wymienia tzw. „podmioty rozliczające”, nie zaliczając do nich jednak CCP. Zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz. Urz. UE L 201 z 27.07.2012 r., str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem EMIR”, CCP rozliczając zawarte transakcje, przejmuje zobowiązania stron tych transakcji, stając się kupującym dla każdego sprzedającego i sprzedającym dla każdego kupującego. Rozporządzenie EMIR definiuje CCP,

natomiast nie określa modelu, zgodnie z którym CCP przejmuje zobowiązania stron rozliczanej transakcji, oraz nie reguluje stosunków prawnych wynikających z przyjętego modelu. Kwestia ta jest przedmiotem regulacji poszczególnych państw członkowskich. W Polsce przyjętym modelem rozliczeń jest nowacja rozliczeniowa uregulowana w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi.

Art. 2 pkt 10 lit. a dokonuje implementacji art. 71 ust. 3 dyrektywy CRD IV.

Przepis art. 2 pkt 10 lit. b wdraża art. 74 ust. 1 dyrektywy CRD IV. Uwzględniono w nim odmienne traktowanie, na gruncie przepisów dyrektywy CRD IV i rozporządzenia CRR, firm inwestycyjnych prowadzących działalność obejmującą czynności określone w art. 69 ust. 1 pkt 3, 6–8 lub ust. 4 pkt 1 zmienianej ustawy oraz domów maklerskich, będących firmami inwestycyjnymi, o których mowa w art. 95 ust. 2 rozporządzenia CRR.

Art. 2 pkt 11 dokonuje wdrożenia art. 67 ust. 2 lit. b dyrektywy CRD IV.

W art. 2 pkt 12 przewiduje się wprowadzenie zmian w art. 94 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, polegających na:

- uchyleniu podstawy prawnej do wydania przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych rozporządzenia dotyczącego zakresu i szczegółowych zasad wyznaczania całkowitego wymogu kapitałowego, w tym wymogów kapitałowych, dla domów maklerskich oraz określania maksymalnej wysokości kredytów, pożyczek i wyemitowanych dłużnych papierów wartościowych w stosunku do kapitałów dla tych domów maklerskich (odnośne przepisy znajdują swoje odzwierciedlenie w rozporządzeniu CRR);
- uwzględnieniu w delegacji ustawowej określonej w art. 94 ust. 1 pkt 5 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi odmiennej sytuacji prawnej firm inwestycyjnych, niebędących domami maklerskimi w rozumieniu dodawanego art. 110a ust. 1 pkt 1;
- uchyleniu upoważnień ustawowych zawartych w art. 94 ust. 1 pkt 5a i 6 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, dotyczących odpowiednio rozporządzenia określającego zasady ustalania przez dom maklerski polityki zmiennych składników wynagrodzeń osób zajmujących stanowiska kierownicze oraz rozporządzenia regulującego zakres, tryb i formę oraz terminy upowszechniania informacji związanych z adekwatnością kapitałową (przepisy dotyczące polityki wynagrodzeń, zawarte w rozporządzeniu wydanym na podstawie uchylanego art. 94 ust. 5a, zostaną ujęte w rozporządzeniu wydanym na podstawie dodawanego przepisu art. 110zb, natomiast przepisy rozporządzenia wydanego na podstawie uchylanego art. 94 ust. 1 pkt 6 znajdują się w rozporządzeniu CRR).

Przepis art. 2 pkt 13 dokonuje implementacji art. 28 ust. 2, art. 29 i art. 31 dyrektywy CRD IV.

W art. 2 pkt 14 przewiduje się uchylenie przepisów dotyczących adekwatności kapitałowej domów maklerskich (uchylenie art. 98a–98j). Regulację ostrożnościową dla firm inwestycyjnych zawierają przepisy rozporządzenia CRR oraz dodawane w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi przepisy oddziału 2a.

Art. 2 pkt 15 wdraża art. 63 dyrektywy CRD IV.

Art. 2 pkt 16 dokonuje implementacji art. 91 i art. 121 dyrektywy CRD IV.

W art. 2 pkt 17 przewiduje się wymóg utrzymywania przez domy maklerskie funduszy własnych nie niższych niż poziom kapitału założycielskiego.

Przewidziane w art. 2 pkt 18 uchylenie przepisów art. 105–105g ustawy o obrocie instrumentami finansowymi jest uwarunkowane uwzględnieniem tożsamyh przepisów w tekście rozporządzenia CRR.

W art. 2 pkt 19 proponuje się dodanie oddziałów 2a i 2b w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi, które dotyczą:

- szczegółowych zasad prowadzenia działalności przez domy maklerskie posiadające zezwolenie na działalność maklerską obejmujące co najmniej jedną z czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 3, 6–8 lub ust. 4 pkt 1 zmienianej ustawy,
- postępowania naprawczego w domach maklerskich.

Przepisy dodawanego oddziału 2a dokonują wdrożenia następujących przepisów dyrektywy CRD IV:

- art. 3 (dodawany art. 110a),
- art. 74 i art. 76 ust. 3 (dodawany art. 110b),
- art. 88 (dodawany art. 110c),
- art. 73 (dodawany art. 110e ust. 1 i 2),
- art. 108 (dodawany art. 110e ust. 3–5),
- art. 51 (dodawany art. 110f),
- art. 109 ust. 1 i 2 (dodawany art. 110g ust. 1 i 2),
- art. 111 (dodawany art. 110g ust. 3–9),
- art. 112 (dodawany art. 110g ust. 10–12),
- art. 113 (dodawany art. 110h),
- art. 114 (dodawany art. 110i ust. 1–3),
- art. 115 (dodawany art. 110i ust. 4–11),

- art. 7 i art. 116 (dodawany art. 110j),
- art. 117 (dodawany art. 110k ust. 1–5),
- art. 118 (dodawany art. 110k ust. 6–8),
- art. 119 (dodawany art. 110l ust. 1 i 2),
- art. 120 (dodawany art. 110l ust. 3 i 4),
- art. 122 (dodawany art. 110m ust. 1–3),
- art. 123 (dodawany art. 110m ust. 4–6),
- art. 125 (dodawany art. 110n),
- art. 127 (dodawany art. 110o),
- art. 4 ust. 6 (dodawany art. 110p),
- art. 86 ust. 1 i 3 (dodawany art. 110r),
- art. 97, art. 107 ust. 1 lit. a i art. 143 (dodawany art. 110s),
- art. 99 (dodawany art. 110t),
- art. 100 (dodawany art. 110u),
- art. 101 (dodawany art. 110w),
- art. 75, art. 92 i art. 95 (dodawany art. 110z),
- art. 89 ust. 1 i 4, art. 90, art. 96 i art. 106 (dodawany art. 110za),
- art. 104 (dodawany art. 110zc ust. 1, 3 i 4 oraz art. 110zd ust. 3),
- art. 105 (dodawany art. 110zc ust. 2),
- art. 103 (dodawany art. 110zc ust. 5),
- art. 65 ust. 3 lit. a (dodawany art. 110zd ust. 1 i 2).

W dodawanym art. 110zb przewidziano ustawowe upoważnienie dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do wydania rozporządzenia w zakresie procesu szacowania i utrzymywania kapitału wewnętrznego, w tym warunków dokonywania przeglądów tego procesu, systemu zarządzania ryzykiem w domu maklerskim, opracowania programu oceny nadzorczej oraz prowadzenia badania i oceny nadzorczej, a także ustalania polityki wynagrodzeń w domach maklerskich. Z kolei delegacja zaprojektowana w dodawanym art. 110ze umożliwi ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych skorzystanie z przewidzianych w rozporządzeniu CRR tzw. opcji narodowych.

W dodawanym art. 110zf określono wymagane przez art. 467–499 rozporządzenia CRR wartości i współczynniki dla domów maklerskich, zdefiniowanych w dodawanym art. 110a ust. 1 pkt 1. Wymienione przepisy rozporządzenia CRR określają przedziały wartości procentowych i współczynników dotyczących kalkulacji funduszy własnych, do których

ustalenia i publikowania upoważnione są właściwe organy państw członkowskich. Propozycja umieszczenia określonych wartości procentowych i współczynników w przepisach rangi ustawowej wynika z wątpliwości natury konstytucyjnej, które towarzyszą rozważaniom nad możliwością tworzenia przez Komisję Nadzoru Finansowego, będącą właściwym organem w rozumieniu przepisów rozporządzenia CRR, norm o charakterze generalnym i abstrakcyjnym.

Przepisy dodawanego oddziału 2b normują prowadzenie postępowania naprawczego w domach maklerskich. Mają one zastosowanie w przypadku wystąpienia trudnej sytuacji ekonomicznej domu maklerskiego. Projektowana regulacja jest tożsama z przepisami art. 142–146 ustawy – Prawo bankowe oraz art. 72a–73a ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych.

W art. 2 pkt 20 przewidziano nowelizację art. 115 ust. 4 pkt 2. Zgodnie z dotychczasowym brzmieniem przepisu zagraniczna osoba prawna prowadząca działalność maklerską na terytorium państwa należącego do OECD lub WTO z siedzibą na terytorium tego państwa może uzyskać zezwolenie na prowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalności maklerskiej w formie oddziału, o ile podlega w państwie jej siedziby wymogom kapitałowym równoważnym do wymogów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Ze względu na projektowane uchylenie art. 94 ust. 1 pkt 2, przy jednoczesnym uregulowaniu wymogów w zakresie adekwatności kapitałowej w przepisach dodawanego oddziału 2a, a także w przepisach rozporządzenia CRR, niezbędna jest odpowiednia modyfikacja brzmienia analizowanego przepisu art. 115 ust. 4 pkt 2, polegająca na wprowadzaniu odesłania do przepisów ostrożnościowych ujętych w oddziale 2a ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz w rozporządzeniu CRR.

W art. 2 pkt 22 przewidziano rozszerzenie katalogu osób obowiązanych do zachowania tajemnicy zawodowej o osoby wchodzące w skład statutowych organów agenta firmy inwestycyjnej.

W art. 2 pkt 23 dokonuje się wdrożenia art. 53 ust. 2 i 3 dyrektywy CRD IV.

Zmiana przewidziana w art. 2 pkt 24 jest analogiczna do zmiany zaprojektowanej w art. 2 pkt 5 projektu ustawy.

W związku z wejściem w życie rozporządzenia CRR i EMIR, których przepisy regulują również udzielanie zgód, pozwoleń oraz zezwoleń, konieczna stała się nowelizacja przepisu określającego wysokość opłaty za ich udzielenie. W konsekwencji w art. 2 pkt 25 projektu ustawy, zmieniającym art. 162 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi,

doprecyzowano, że udzielenie zezwolenia, pozwolenia lub zgody domom maklerskim, przewidzianej zarówno w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi, jak i w rozporządzeniu CRR, a także udzielenie zezwolenia, pozwolenia lub zgody przewidzianej w rozporządzeniu EMIR podlega opłacie w wysokości nie większej niż równowartość w złotych 4500 euro.

Art. 2 pkt 26 wdraża art. 65 ust. 1, art. 66 ust. 2 lit. c i e oraz ust. 2 akapit drugi, a także art. 67 ust. 2 lit. e i g dyrektywy CRD IV. Uwzględnienie kryteriów ustalania wysokości kary pieniężnej ma na celu wdrożenie art. 70 dyrektywy CRD IV.

Art. 2 pkt 27 implementuje art. 65 ust. 2, art. 66 ust. 2 lit. c–e i art. 67 ust. 2 lit. e–g dyrektywy CRD IV. Ponadto w nowelizowanym art. 167 ust. 1 pkt 1 zaproponowano katalog podstawowych dla działalności firm inwestycyjnych aktów prawnych, których naruszenie może skutkować nałożeniem sankcji przez Komisję Nadzoru Finansowego. Uwzględnienie kryteriów ustalania wysokości kar pieniężnych ma na celu wdrożenie art. 70 dyrektywy CRD IV.

Przepis art. 2 pkt 28 dokonuje transpozycji art. 50 ust. 4 dyrektywy CRD IV.

W art. 2 pkt 29 uzupełnia się wdrożenie art. 66 ust. 2 lit. d i art. 67 ust. 2 lit. f dyrektywy CRD IV. Uwzględnienie kryteriów ustalania wysokości kar pieniężnych ma na celu wdrożenie art. 70 dyrektywy CRD IV.

Art. 2 pkt 30 transponuje art. 69 ust. 1 dyrektywy CRD IV.

W art. 2 pkt 31 przewidziano finansową sankcję administracyjną za naruszenie obowiązków informacyjnych, o których mowa w dodawanym art. 110m ust. 1–3 i art. 110zd ust. 1 i 3.

3. Art. 3 – zmiany w ustawie o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym

Zmiana przewidziana w art. 3 pkt 1 projektu ustawy ma na celu dostosowanie przepisu art. 13 ust. 1a ustawy o BFG do zmian wynikających z wdrożenia dyrektywy CRD IV i dostosowuje jednocześnie siatkę pojęciową w odniesieniu do zagadnienia funduszy własnych do przepisów rozporządzenia CRR.

W art. 3 pkt 2–4, wobec uwarunkowań prawnych w zakresie bezpieczeństwa i stabilności funkcjonowania Banku Gospodarstwa Krajowego, proponuje się wprowadzenie odrębnych uregulowań w zakresie uczestnictwa BGK w systemie Bankowego Funduszu Gwarancyjnego. Nie bez znaczenia wydaje się być również ustawowa rola BGK przewidziana w art. 17 ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji finansowych, tj. ustawowego agenta wypłat z tytułu wykupowanych akcji rekapitalizowanych przedsiębiorstw. Z kolei forma prawna funkcjonowania BGK jako banku państwowego uniemożliwia wykorzystanie narzędzia przymusowego wykupu akcji, przewidzianego w tej ustawie. Ustawa z dnia

14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, stanowiąca implementację dyrektywy 94/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów, ma głównie na celu zapewnienie deponentom nieprofesjonalnym szybkiego dostępu (w terminie do 20 dni roboczych) do środków ulokowanych na depozytach bankowych – w przypadku ich niedostępności. W ramach realizacji Strategii w 2012 r. BGK zaprzestał prowadzenia rachunków depozytowych oraz rachunków bieżących osób fizycznych (najmniej profesjonalnych uczestników rynku finansowego), a ochronę przed niedostępnością środków gwarantują odpowiednie zapisy art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego.

W związku z powyższym proponuje się wprowadzenie 50% partycypacji BGK w opłacie rocznej uiszczanej na rzecz Bankowego Funduszu Gwarancyjnego (nowelizacja art. 14 ustawy) oraz obowiązku utrzymania funduszu ochrony środków gwarantowanych (nowelizacja art. 25 ustawy), a także całkowitej rezygnacji z konieczności ponoszenia przez BGK opłaty ostrożnościowej przeznaczonej na zasilenie funduszu stabilizacyjnego utworzonego w Bankowym Funduszu Gwarancyjnym głównie w celu wsparcia rekapitalizacyjnego banków realizujących programy naprawcze (nowelizacja art. 14a ustawy). Należy zauważyć, że szczególne bezpieczeństwo BGK jest pochodną konstytuujących go aktów prawnych. Ustawa z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego w art. 3 w ust. 3 stanowi, że minister właściwy do spraw finansów publicznych zapewnia BGK fundusze własne na poziomie gwarantującym realizację zadań BGK oraz środki na utrzymanie norm płynności płatniczej, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe. Podkreślenia wymaga fakt, że powyższe zobowiązanie odnosi się do całej działalności BGK, a nie tylko części zleconej przez państwo. W celu wypełnienia powyższego zobowiązania minister właściwy do spraw instytucji finansowych dysponuje odpowiednim zestawem narzędzi określonym w art. 3a (gwarancje Skarbu Państwa na płynność), art. 5a (dokapitalizowanie obligacjami Skarbu Państwa) oraz art. 5c (możliwość udzielenia pożyczki podporządkowanej ze środków budżetowych) ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego. Z art. 3 ust. 4 ustawy o Banku Gospodarstwa Krajowego wynika natomiast wprost, że w przypadku likwidacji BGK jego zobowiązania przejmuje Skarb Państwa.

Ponadto BGK jest podmiotem, który nie posiada zdolności upadłościowej. Zgodnie z art. 6 pkt 4 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze nie można ogłosić upadłości instytucji i osób prawnych utworzonych w drodze ustawy, chyba że ustawa ta stanowi inaczej. Nie można również ogłosić upadłości podmiotów utworzonych w wykonaniu

obowiązku nałożonego ustawą. Potwierdzeniem podmiotowego wyłączenia zdolności upadłościowej BGK jest art. 3 ust 2 ustawy o Banku Gospodarstwa Krajowego w jej obecnym brzmieniu, który przesądza, iż art. 6 pkt 4 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze ma zastosowanie do BGK.

4. Art. 4 – zmiany w ustawie o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających

Projektowane w art. 4 uchylenie art. 12 i art. 20 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających jest uzasadnione określeniem wymogów stawianych członkom organów statutowych banku w ustawie – Prawo bankowe, której przepisy stosuje się również do banków spółdzielczych.

5. Art. 5 – zmiany w ustawie o Banku Gospodarstwa Krajowego

W art. 5 pkt 1 lit. a przewidziano objęcie Banku Gospodarstwa Krajowego wymogami rozporządzenia CRR. Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 3 ust. 1 ustawy o BGK do jego działalności stosuje się przepisy ustawy – Prawo bankowe, o ile przepisy prawa nie stanowią inaczej. Jakkolwiek, na podstawie art. 2 ust. 5 pkt 18 dyrektywy CRD IV w zw. z art. 1 rozporządzenia CRR, BGK został podmiotowo wyłączony ze stosowania przepisów tego rozporządzenia, wyłączenie to należy w ocenie projektodawcy traktować jako uprawnienie do odmiennego, dowolnego ukształtowania w przepisach krajowych wymogów ostrożnościowych dla tego banku. Ustawodawca dysponuje zatem swobodą uznania w zakresie decyzji o objęciu Banku wymogami zarówno dyrektywy CRD IV (to objęcie zasadniczo ma miejsce z uwagi na stosowane przez BGK przepisy ustawy – Prawo bankowe, dokonującej wdrożenia dyrektywy), jak i rozporządzenia CRR. Wymaga również podkreślenia, że dotychczasowe ustawowe przepisy w zakresie wymogów ostrożnościowych, w zasadniczej części przeniesione na poziom rozporządzenia CRR, BGK jest obowiązany w obecnym stanie prawnym stosować. Owo przeniesienie stanowi uzasadnienie dla projektowanych zmian w ustawie – Prawo bankowe, dostosowujących prawo krajowe do rozporządzenia CRR, które w konsekwencji tego przeniesienia polegają w znacznej mierze na usunięciu niektórych obowiązujących przepisów w zakresie regulacji ostrożnościowej, powielających rozwiązania ujęte w rozporządzeniu. W związku z powyższym, w szczególności w konsekwencji projektowanego uchylenia uchwały nr 76/2010 Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie zakresu i szczegółowych zasad wyznaczania wymogów kapitałowych z tytułu poszczególnych rodzajów ryzyka (Dz. Urz. KNF Nr 2, poz. 11), powstaje konieczność rozstrzygnięcia na gruncie prawa krajowego, które przepisy będą regulowały wymogi ostrożnościowe dla BGK. Proponuje się więc rozwiązanie,

zgodnie z którym BGK jest zobowiązany do przestrzegania wymogów ostrożnościowych przewidzianych w przepisach rozporządzenia CRR, o ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej.

Niezależnie od zaproponowanego objęcia BGK przepisami rozporządzenia CRR, należy zauważyć, że w dodawanym art. 3 ust. 1e przewidziano możliwość wyłączenia lub ograniczenia obowiązku stosowania przez BGK niektórych wymogów i norm określonych w tym rozporządzeniu.

W art. 5 pkt 1 lit. b przewidziano nowelizację art. 3 ust. 3 ustawy o BGK. Przepis ten nakłada na ministra właściwego do spraw finansów publicznych obowiązek przekazywania środków na utrzymanie przez BGK odpowiedniego poziomu funduszy własnych i płynności. Ze względu na określenie wymogów w zakresie płynności zarówno w ustawie – Prawo bankowe, jak i w rozporządzeniu CRR, za zasadne uznano stosowne uzupełnienie przepisu. Warunki i tryb przekazywania środków ma określić umowa zawarta pomiędzy ministrem właściwym do spraw finansów publicznych a BGK (*vide* art. 5 pkt 1 lit. c projektu ustawy, w zakresie dodawanego art. 3 ust. 3a). Zobowiązanie do przekazywania środków na utrzymanie wymaganego poziomu funduszy własnych i płynności można traktować jako spełniające wymogi ochrony kredytowej w rozumieniu art. 213–215 rozporządzenia CRR, udzielonej przez Skarb Państwa, co w konsekwencji ma umożliwić przypisywanie ekspozycjom wobec BGK wagi ryzyka na potrzeby obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych na zasadach określonych w art. 114 ust. 4 rozporządzenia CRR, tj. wagi 0% (*vide* art. 5 pkt 1 lit. c w zakresie dodawanego art. 3 ust. 3b).

Oprócz zmian opisanych powyżej, w art. 5 pkt 1 lit. c przewidziano również dodanie przepisu umożliwiającego zaliczenie funduszu statutowego BGK do kapitału podstawowego Tier I w rozumieniu rozporządzenia CRR (*vide* dodawany art. 3 ust. 3c). Projektowana zmiana jest powiązana z proponowanym objęciem BGK wymogami CRR. Jednocześnie zaproponowano doprecyzowanie, że w przypadku BGK do wyliczania norm płynności płatniczej uwzględnia się przyrzeczenia właściciela udzielenia pożyczek lub złożenia wkładów pieniężnych (np. przyrzeczenia złożenia depozytu przez Ministra Finansów) (*vide* dodawany art. 3 ust. 3d). Unijne rozwiązania dotyczące norm płynności płatniczej, zawarte w art. 425 ust. 4 rozporządzenia CRR, literalnie odnoszą się bowiem wyłącznie do relacji (a przez to i możliwości grupowego wsparcia płynnościowego) w ramach grup bankowych. Podejście takie nie uwzględnia specyfiki funkcjonowania banków, wobec których funkcje organu właścicielskiego (akcjonariusza lub właściciela) sprawują podmioty sektora publicznego,

mające prawne możliwości zagwarantowania utrzymania norm płynności, np. w formie linii pożyczkowych, deklaracji złożenia lokat itp.

W art. 5 pkt 1 lit. d zaproponowano odrębne limity zaangażowania dla Banku Gospodarstwa Krajowego. Ustawowe określenie takich limitów wydaje się być właściwym rozwiązaniem, na co wskazują m.in. przykłady otoczenia regulacyjnego innych państwowych banków rozwoju. Proponowane zapisy dotyczą limitów koncentracji na poziomie 50% uznanego kapitału Banku Gospodarstwa Krajowego dla grup podmiotów powiązanych, poszczególnych banków krajowych oraz funduszy inwestycyjnych.

Stworzenie odrębnych norm koncentracji wierzytelności (ekspozycji) wydaje się uzasadnione wobec zadań stawianych przed BGK oraz z uwagi na uwarunkowania funkcjonowania BGK. Przykładem takiego zadania i mogącymi wystąpić trudnościami w zakresie przestrzegania pewnych norm ostrożnościowych określonych obecnie przez rozporządzenie CRR z jednoczesną pełną realizacją powierzonego zadania może być Program Inwestycje Polskie. Celem Programu Inwestycje Polskie jest zapewnienie utrzymania w gospodarce pożądanej dynamiki inwestycji w projekty infrastrukturalne o wydłużonym horyzoncie czasu, przy jednoczesnym wykorzystaniu długoterminowego finansowania oraz zaangażowania kapitałowego.

Program ten ma koncentrować się na stworzeniu warunków do długoterminowego finansowania rentownych projektów inwestycyjnych w obszarze infrastruktury energetycznej (dystrybucja i wytwarzanie) i gazowej (sieć przesyłowa, wydobywanie i magazyny), zagospodarowania złóż węglowodorowych (w tym gazu z łupków), infrastruktury transportowej, samorządowej (utylicacja odpadów, komunikacja), przemysłowej oraz telekomunikacyjnej. Program zorientowany jest na przedsięwzięcia rozwojowe, w oparciu o długoterminowe finansowanie inwestycji mających znaczenie dla gospodarki narodowej oraz strategicznych interesów państwa. W ramach Programu nie przewiduje się preferencyjnych warunków finansowania przedsiębiorców.

Realizacja Programu oparta jest na dwóch filarach mających zapewnić finansowanie przedsięwzięć inwestycyjnych:

- 1) BGK – zapewnienie finansowania dłużnego przedsięwzięć inwestycyjnych;
- 2) Spółce Polskie Inwestycje Rozwojowe S.A. – inwestycje kapitałowe w spółki celowe realizujące inwestycje oraz finansowanie *mezzanine*.

Każda z tych instytucji ma zostać docelowo dokapitalizowana akcjami spółek Skarbu Państwa o wartości do 10 mld zł. Dokapitalizowanie Spółki Polskie Inwestycje Rozwojowe S.A. umożliwi między innymi inwestowanie w spółki celowe, odpowiedzialne za przygotowanie

i prowadzenie projektów infrastrukturalnych. Dokapitalizowanie BGK pozwoli z kolei na zwiększenie akcji kredytowej i gwarancyjnej związanej z potrzebami długoterminowego finansowania tych inwestycji. Zakładanym wynikiem dokapitalizowania BGK jest uzyskanie efektu dźwigni finansowej do kwoty około 40 mld zł w pierwszych kilku latach działania Programu.

Środki na dokapitalizowanie dwóch powyżej wymienionych podmiotów stanowiących filary Programu Inwestycje Polskie będą pochodziły ze zbycia pakietów akcji PGE S.A., PKO BP S.A., PZU S.A. i Ciech S.A., które wnoszone będą sukcesywnie do obu podmiotów i na których wniesienie w grudniu ubiegłego roku wyraziła zgodę Rada Ministrów.

Instrumenty Programu to:

- 1) finansowanie dłużne (kredyty i gwarancje, obejmowanie obligacji) zapewnione przez BGK;
- 2) inwestycje kapitałowe Spółki Polskie Inwestycje Rozwojowe S.A. (poprzez objęcie części udziałów z odsprzedażą ich w przyszłości) wspólnie z kapitałem prywatnym;
- 3) wspieranie działalności inwestycyjnej samorządów poprzez: finansowanie dłużne (udzielanie kredytu i gwarancji przez BGK, gwarantowanie emisji obligacji) dla spółek komunalnych lub partnerów prywatnych w partnerstwie publiczno-prywatnym w rozumieniu ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym (Dz. U. z 2015 r. poz. 696), zwanym dalej „PPP”, gwarancje objęcia obligacji przychodowych emitowanych przez spółki komunalne oraz wspólninwestycje Polskich Inwestycji Rozwojowych S.A. jako udziałowca strony prywatnej w przypadku realizacji inwestycji w formule PPP.

Działalność BGK polega w szczególności na pełnieniu roli podmiotu oferującego na warunkach rynkowych usługi komplementarne w stosunku do innych podmiotów komercyjnych (zapewnienie „ostatniej złotówki” niezbędnej do sfinansowania projektu). Dodatkowo BGK współuczestniczy kapitałowo w Spółce Polskie Inwestycje Rozwojowe S.A. W przypadku gdyby relacje pomiędzy BGK a Polskimi Inwestycjami Rozwojowymi S.A. ograniczone były limitami koncentracji zaangażowania na poziomie grupy podmiotów powiązanych na podstawie art. 395 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia CRR (zaangażowanie Polskich Inwestycji Rozwojowych S.A. w liczne spółki celowe), skuteczność funkcjonowania całego Programu Inwestycje Polskie mogłaby być znacznie ograniczona. Nie wydaje się bowiem możliwe zaangażowanie przez Polskie Inwestycje Rozwojowe S.A. w podmioty (a właściwie w projekty realizowane przez te podmioty), które traktowane byłoby jako nieznaczące z punktu widzenia ryzyka (tj. żeby Polskie Inwestycje Rozwojowe S.A. nie

posiadały decydującego głosu w zarządzaniu spółkami celowymi), co nie powodowałoby konieczności rozpoznawania takich zaangażowań na poziomie grupowym. Projektowane rozwiązanie w odniesieniu do BGK jest dopuszczalne na gruncie przepisów dyrektywy CRD IV i rozporządzenia CRR.

W art. 5 pkt 2 proponuje się wskazanie, że minister właściwy do spraw finansów publicznych może udzielić, w imieniu Skarbu Państwa, gwarancji spłaty kredytów oraz linii kredytowych przyznanych BGK przez bank krajowy, bank zagraniczny lub instytucję kredytową oraz spełnienia przez emitenta świadczeń pieniężnych wyemitowanych przez BGK dłużnych papierów wartościowych, w szczególności obligacji lub bankowych papierów wartościowych, w celu utrzymania przez BGK norm płynności wynikających z rozporządzenia CRR.

W art. 5 pkt 3 projektu proponuje się rozszerzenie katalogu podstawowych celów działalności BGK, określonego w art. 4 ustawy o BGK, o wspieranie polityki gospodarczej rządu. Takie rozwiązanie, w powiązaniu z uzależnieniem możliwości zaangażowania BGK w inwestycje w instytucje wspólnego inwestowania oraz w instrumenty przezeń oferowane od zbieżności takiej inwestycji z realizacją podstawowych celów działalności BGK (dodawany art. 3 ust. 5), ma umożliwić BGK realizację przyjętej polityki inwestycyjnej służącej wspieraniu rozwoju gospodarczego.

W art. 5 pkt 4 proponuje się dodanie art. 4a. Projektowane rozwiązanie zmierza do ułatwienia BGK realizacji zadań publicznych z wykorzystaniem instytucji wspólnego inwestowania. Przykładem takich działań jest działalność Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego (zwanego dalej „EFI”).

EFI został założony w 1994 r. przez Europejski Bank Inwestycyjny, Komisję Europejską oraz inne europejskie instytucje finansowe. EFI należy do największych instytucji typu „fundusz funduszy” w Europie. EFI jest instytucją finansową Unii Europejskiej utworzoną do celów realizacji unijnej polityki wzrostu gospodarczego i zatrudnienia w Europie, poprzez wspieranie rozwoju małych i średnich przedsiębiorstw (zwanymi dalej „MŚP”). Celem EFI jest wspieranie rozwoju regionalnego oraz wspieranie przedsiębiorstw działających w segmencie nowych technologii. Główne obszary działalności EFI to: inwestycje kapitałowe typu *venture capital*, *private equity* w fundusze kapitałowe, inkubatory biznesu specjalizujące się w finansowaniu MŚP oraz udzielanie poręczeń instytucjom finansowym zajmującym się finansowaniem MŚP.

Na dzień 31 grudnia 2012 r. w skład akcjonariatu EFI wchodziły: Europejski Bank Inwestycyjny (62,1% udziału w kapitale), Komisja Europejska (30,0% udziału w kapitale), pozostali akcjonariusze – instytucje finansowe (7,9% udziału w kapitale). Biorąc pod uwagę

strukturę akcjonariatu, znaczenie dla Unii Europejskiej, specyfikę działania, wspieranie rozwoju gospodarczego w Europie, udział BGK w akcjonariacie byłby wskazany. Będąc akcjonariuszem EFI, BGK uzyska dostęp do bieżących informacji operacyjnych oraz finansowych funduszu.

Od 2013 r. BGK jest akcjonariuszem EFI (posiada 3 akcje). Z punktu widzenia Banku inwestycja w akcje EFI umożliwi BGK dalsze zacieśnianie współpracy z grupą kapitałową Europejskiego Banku Inwestycyjnego w zakresie wdrażania w Polsce programów mających na celu wspieranie i rozwój sektora MŚP. Pierwszym wspólnym projektem realizowanym przez EFI i BGK było utworzenie *Polish Growth Fund of Funds* (zwanego dalej „PGFF”), tj. Polskiego Funduszu Funduszy Wzrostu. W ramach PGFF, BGK zobowiązał się zaangażować środki w wysokości 60 mln euro, natomiast EFI w wysokości 30 mln euro. Środki PGFF, na mocy zapisów umowy, mają być zaangażowane w rozwój przedsiębiorstw charakteryzujących się wysokim wzrostem i innowacyjnością na terenie Polski. EFI przyjęło na siebie zobowiązanie poszukiwania nowych, prywatnych inwestorów zainteresowanych przystąpieniem do PGFF oraz angażowania 1 euro na każde 2 euro zainwestowane przez prywatnych inwestorów. Jednocześnie EFI jest zobowiązane do efektywnego zarządzania PGFF, w tym w szczególności realizowania inwestycji.

Głównym celem utworzenia PGFF jest:

- 1) zwiększenie dostępności finansowania dla firm w fazie wzrostu i ekspansji;
- 2) zapewnienie inwestorom w ramach PGFF zysków wynikających z założeń strategii inwestycyjnej poprzez stworzenie portfela inwestycji w fundusze inwestujące w podmioty z segmentu *lower mid-market / growth stage* (ok. 75%) oraz fundusze *venture capital* (ok. 25%);
- 3) decyzje inwestycyjne oparte na parametrach dotyczących jakości i wartości dodanej oraz możliwościach inwestycyjnych.

Z punktu widzenia realizacji strategii BGK kluczowe jest, że:

- 1) koncepcja PGFF jest zgodna z misją i strategią BGK. Fundusz z EFI umożliwi zwiększenie roli BGK we wspieraniu rozwoju przedsiębiorstw w sposób będący uzupełnieniem roli KFK S.A.;
- 2) w nowej perspektywie finansowej UE Fundusz umożliwi aktywizację środków prywatnych i nawiązanie bliższej współpracy z EFI.

EFI proponuje realizację pierwszej rundy finansowania w formie rachunku zarządzanego, a w przypadku dojścia do skutku drugiej rundy finansowania, w oparciu o strukturę na prawie luksemburskim.

Ponadto BGK pracuje nad uruchomieniem funduszu inwestycyjnego, tj. Funduszu Mieszkań na Wynajem (zwanego dalej „FMnW”), którego celem byłoby inwestowanie w nieruchomości z mieszkaniami gotowymi do zamieszkania oraz wynajmowanie tych mieszkań. Docelowa skala Funduszu to 5 mld zł. Fundusz będzie działał na zasadach rynkowych i zgodnie z najlepszymi praktykami stosowanymi na rynku. Oczekiwana i rynkowa stopa zwrotu z inwestycji w nieruchomości mieszkaniowe to 4% rocznie. Efektem powstania Funduszu powinno być zwiększenie dostępności mieszkań na wynajem, a co za tym idzie większa mobilność pracowników. Początkowo jedynym inwestorem będzie BGK.

Fundusz będzie inwestował w całe budynki mieszkalne. Zakłada się, że inwestycje Funduszu skoncentrowane będą na wykończonych mieszkaniach atrakcyjnych dla ludzi młodych – kawalerki lub mieszkania z jedną/dwoma sypialniami o powierzchni do 60 m kw. Nie będzie możliwości zakupu przez Fundusz pojedynczych mieszkań ani zbycia mieszkań w budynkach należących do Funduszu. Decyzje inwestycyjne Funduszu będą oparte na rachunku ekonomicznym. Początkowo Fundusz będzie inwestował tylko w dużych miastach, gdzie rynek najmu jest najbardziej rozwinięty. Każda nieruchomość będąca własnością Funduszu powinna być długoterminowo rentowna.

FMnW będzie działał na takich samych zasadach jak inne fundusze nieruchomościowe w Polsce. BGK planuje utworzyć, razem z TFI BGK, fundusz inwestycyjny zamknięty aktywów niepublicznych (zwany dalej „FIZ AN”). Za zarządzanie Funduszem odpowiedzialny będzie nowo powstały podmiot o roboczej nazwie BGK Nieruchomości. W takiej strukturze, zarówno TFI, podmiot zarządzający Funduszem (BGK Nieruchomości), jak i Fundusz Mieszkań na Wynajem (FIZ AN) będą pod nadzorem Komisji Nadzoru Finansowego. Operacyjne zarządzanie nieruchomościami będzie powierzone profesjonalnym podmiotom funkcjonującym jako zarządcy nieruchomości.

Aktualnie obowiązujące postanowienia statutu uprawniają BGK do prowadzenia działalności m.in. w zakresie:

- 1) obejmowania lub nabywania akcji i praw z akcji, udziałów innej osoby prawnej i jednostek uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych (§ 5 ust. 1 pkt 1 statutu);
- 2) lokowania środków pieniężnych w papierach wartościowych krajowych i zagranicznych (§ 5 ust. 1 pkt 9 statutu).

Poza zakresem wymienionych czynności pozostają niektóre formy prawne stosowane dla wehikulów inwestycyjnych, zarówno zarejestrowanych w Polsce (np. spółka komandytowa), jak i za granicą (np. luksemburskie fundusze inwestycyjne oparte na prawie kontraktowym, tzw. *fond commun de placement*). Niedostępność niektórych form prawnych uniemożliwia

BGK inwestycje kapitałowe w podmioty, których profil inwestycyjny byłby zgodny z celami działalności BGK. Z drugiej strony, w przypadku udziału BGK w tworzeniu instytucji wspólnego inwestowania, formy prawne dopuszczalne zgodnie z aktualnie obowiązującymi postanowieniami statutu mogą być nieakceptowalne dla potencjalnych inwestorów, co utrudni proces pozyskiwania środków i w konsekwencji finansowanie docelowych odbiorców kapitału.

Proponowane zmiany mają na celu umożliwienie BGK dokonywania inwestycji kapitałowych w instytucje wspólnego inwestowania oraz w instrumenty oferowane przez te instytucje. Pojęcie instytucji wspólnego inwestowania funkcjonuje w języku prawnym, tj. w ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych, ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi i ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych.

Powyższa propozycja wprowadza ograniczenie dla uczestniczenia BGK w instytucjach wspólnego inwestowania. Dotyczy ono podmiotów współinwestujących. Zapewnienie bezpośredniego lub pośredniego udziału międzynarodowych instytucji finansowych, banków krajowych, instytucji kredytowych, banków zagranicznych oraz krajowych lub zagranicznych podmiotów sektora finansów publicznych ma w założeniu podnosić wiarygodność przedsięwzięć. Doprecyzowuje się również kwestię inwestowania w fundusze inwestycyjne prowadzące działalność w oparciu o rozwiązania krajowe, tj. ustawę z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych.

W art. 5 pkt 5 proponuje się zmiany w zakresie świadczenia usług wypłat gotówkowych przez BGK (dodawany art. 5 ust. 6). Wymaga podkreślenia faktu, że BGK jest bankiem zorientowanym na obsługę jednostek sektora finansów publicznych oraz dużych transakcji finansowych. Ponadto należy wskazać, że BGK w ostatnich latach niemal całkowicie wycofał się z obsługi osób fizycznych, czego konsekwencją był spadek transakcji gotówkowych. W związku z powyższym wydaje się, że prowadzenie działalności kasowej przez wszystkie oddziały BGK może okazać się niecelowe. Proponuje się zatem, aby w przypadku gdy BGK, na podstawie odrębnych przepisów lub programów rządowych, zobowiązany jest do realizacji zadań polegających na świadczeniu usług wypłat gotówkowych, przez świadczenie takich usług uznawać również wypłaty gotówkowe realizowane przez inne banki krajowe na podstawie umowy zawartej przez BGK z takimi bankami.

Zmiana przewidziana w art. 5 pkt 6 projektu uzasadniona jest koniecznością zastąpienia pojęć funduszy podstawowych i uzupełniających pojęciem funduszy własnych, stosowanym na

gruncie ustawy – Prawo bankowe w związku z przepisami wdrażanej dyrektywy CRD IV oraz rozporządzenia CRR.

W art. 5 pkt 8 projektu proponuje się określenie celów, na które BGK może przeznaczyć osiągnięty zysk netto.

6. Art. 6 – zmiany w ustawie o nadzorze nad rynkiem kapitałowym

Zmiany zaprojektowane w art. 6 pkt 1 i 2 wprowadzają definicję rozporządzenia 575/2013 przez odesłanie do rozporządzenia CRR oraz rozszerzają katalog podmiotów nadzorowanych przez Komisję Nadzoru Finansowego o finansowe spółki holdingowe, finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej oraz holdingi mieszane w rozumieniu rozporządzenia CRR, mające siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 6 pkt 3 dokonuje wdrożenia art. 53 ust. 2 dyrektywy CRD IV.

Art. 6 pkt 4 implementuje art. 50 ust. 1–3 dyrektywy CRD IV.

Przepis art. 6 pkt 5 wdraża art. 67 i art. 68 dyrektywy CRD IV.

W art. 6 pkt 6 lit. a dokonuje się transpozycji art. 65 ust. 3 lit. b i c, zaś w lit. b – art. 122 ust. 2 dyrektywy CRD IV.

W art. 6 pkt 7–12 zaproponowano zmiany w przepisach ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym regulujących postępowanie kontrolne. Zmiany te wynikają z konieczności zapewnienia efektywności prowadzonych kontroli, który to wymóg nakładany jest przepisami dyrektywy CRD IV. Jednocześnie proponowane przepisy zmierzają do zapewnienia pełnej skuteczności przepisów transponujących postanowienia dyrektywy CRD IV, a także przepisów rozporządzenia CRR. Regulacje te ukierunkowane są na wyposażenie organów nadzoru w państwach członkowskich w skuteczne środki i mechanizmy w zakresie sprawowanego nadzoru nad instytucjami, w tym miejscu nad domami maklerskimi. Przedmiotowe propozycje mają jednocześnie na celu realizację postulatów płynących z opublikowanego w dniu 7 maja 2014 r. Raportu Najwyższej Izby Kontroli „Informacja o wynikach kontroli. Funkcjonowanie systemu ochrony klientów podmiotów rynku finansowego” (znak: KBF-4101-04-00/2013, Nr ewid. 13/2014/P/13/038/KBF). W dokumencie tym wskazano m.in., że system ochrony praw klientów podmiotów rynku finansowego nie osiągnął jeszcze optymalnego poziomu skuteczności. Naruszenie praw konsumentów obarczone było niskim ryzykiem poniesienia dotkliwych konsekwencji przez naruszających prawo przedsiębiorców, m.in. również ze względu na fakt ograniczonych w tym względzie możliwości Komisji Nadzoru Finansowego.

Projektowane przepisy obejmują nowelizację art. 30 ust. 2, art. 32 ust. 5, art. 34 oraz art. 36 ust. 1 i 2a, a także dodanie art. 32a, art. 34b ust. 4 oraz art. 36 ust. 5a. Zaproponowane zmiany są związane z:

- napotykanymi w praktyce nadzorczej trudnościami z wszczęciem kontroli w podmiotach, które nie mają lokalu przeznaczonego do obsługi publiczności (zmiana w art. 30 ust. 2),
- potrzebą usunięcia wątpliwości co do zakresu materiałów i danych, których może żądać kontroler (zmiana w art. 32 ust. 5),
- potrzebą zapewnienia sprawnego przebiegu kontroli przez umożliwienie kontrolerowi korzystania z pomocy funkcjonariuszy Policji (UKNF wskazuje, że obecnie brak w przepisach rozwiązań, które pozwoliłyby na prowadzenie kontroli w przypadku zablokowania czynności kontrolnych przez kontrolowanego) (dodawany art. 32a),
- potrzebą jednoznacznego przesądzenia, że ustaleń kontroli dokonuje się również na podstawie zapisów obrazu lub dźwięku (zmiana brzmienia art. 34),
- kwestią zapewnienia dostępu kontrolowanemu do wyjaśnień utrwalonych za pomocą urządzenia rejestrującego (analogicznie do dostępu do protokołu, w formie którego utrwalane są ustne wyjaśnienia) (zmiana w art. 34b ust. 4),
- potrzebą uzupełnienia regulacji w zakresie sposobu podpisywania protokołu przez kontrolowanego (zmiana brzmienia art. 36 ust. 1 i 2a),
- uregulowaniem kwestii trybu sprostowania oczywistych omyłek pisarskich, które wystąpiły w treści protokołu kontroli (dodawany ust. 5a w art. 36).

Jak nadmieniono powyżej, proponowana nowelizacja art. 32 ust. 5 jest uzasadniona potrzebą usunięcia wątpliwości co do zakresu materiałów i danych, których może żądać kontroler. Zgodnie z nowym brzmieniem przepisu na żądanie kontrolera osoby wchodzące w skład statutowych organów kontrolowanego lub osoby pozostające z kontrolowanym w stosunku pracy, zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze są obowiązane do niezwłocznego sporządzenia i przekazania, na koszt kontrolowanego, nie tylko kopii dokumentów lub innych nośników informacji oraz udzielenia pisemnych lub ustnych wyjaśnień dotyczących przedmiotu kontroli, w terminie określonym w żądaniu, lecz również sporządzenia i przekazania kopii korespondencji elektronicznej, rejestrów połączeń telefonicznych i rejestru przesyłu danych. Z doświadczeń nadzorczych wynika, że często tego rodzaju materiały są najistotniejszym źródłem informacji o faktycznych działaniach podmiotu kontrolowanego. Proponowana regulacja powinna wpłynąć na poprawę szybkości i efektywności prowadzonych kontroli. Dodatkowo należy zauważyć, że analogiczne

uprawnienia przysługują Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych na podstawie art. 62 ust. 1 rozporządzenia EMIR.

Jednocześnie projektowana nowelizacja art. 36 dotyczy możliwości doręczania protokołu kontroli drogą pocztową i polega na umożliwieniu nadawania takich przesyłek przez wszystkich operatorów pocztowych. Należy zwrócić uwagę, iż istotne znaczenie w postępowaniu kontrolnym ma zachowanie biegu terminów. Obowiązujące w polskim systemie prawnym regulacje umożliwiają doręczanie pism urzędowych za pośrednictwem każdego operatora pocztowego (*vide* np. art. 39 k.p.a., art. 131 § 1 k.p.c.). Należy jednak dostrzec, zwłaszcza w kontekście wskazanych wyżej regulacji, że ustawodawca w toku postępowania kontrolnego wiąże doniosłe skutki prawne z dokonywaniem czynności procesowych z zachowaniem określonych przez ustawę terminów. Jeśli zatem regulacje prawne wprowadzają możliwość składania pism urzędowych również drogą pocztową, to nadanie pisma urzędowego wyłącznie w placówce pocztowej operatora wyznaczonego gwarantuje dokonanie czynności procesowej w terminie (*vide* art. 57 § 5 pkt 2 k.p.a., art. 165 § 2 k.p.c.). Proponuje się zatem wskazanie w art. 36 ust. 1, iż protokoły będą doręczane przez operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe. Niezależnie od powyższego w proponowanej regulacji rozstrzygnięto, że organ wysyłający protokół otrzymuje potwierdzenie zwrotnie przekazywane do nadawcy.

Ponadto w projekcie określono zasady wnoszenia pism przez osobę kontrolowaną do organu kontrolującego, przez wskazanie w nowelizowanym art. 36 ust. 2a, że protokół można wnosić również drogą pocztową, oraz sprecyzowanie, w jakiej placówce pocztowej można dokonać skutecznie czynności procesowej i w wyznaczonym przez ustawę terminie.

W art. 6 pkt 13 przewiduje się dostosowanie art. 37a do zmiany w ustawie o obrocie, polegające na wprowadzeniu odesłania do przepisu ustawy o obrocie regulującego realizację programu nadzorczego. Jednocześnie uregulowano uprawnienie dla Komisji do przeprowadzenia wizyty nadzorczej w nadzorowanych podmiotach w przypadku prowadzenia postępowań dotyczących wydania zgód i zezwoleń, o których mowa w przepisach rozporządzenia CRR.

7. Art. 7 – zmiany w ustawie o nadzorze nad rynkiem finansowym

Zmiana w art. 7 pkt 1 przewiduje określenie ram prawnych nadzoru bankowego i nadzoru nad rynkiem kapitałowym, który ma być sprawowany również zgodnie z przepisami rozporządzenia CRR. Przepis wdraża art. 4 ust. 1 i 2 dyrektywy CRD IV.

Art. 7 pkt 2 lit. a uzupełnia implementację art. 4 ust. 1 i 2 dyrektywy CRD IV, przez uznanie Komisji Nadzoru Finansowego za tzw. właściwy organ wykonujący funkcje i obowiązki

określone w dyrektywie CRD IV i rozporządzeniu CRR. Z zakresu kompetencji KNF wyłącza się wydawanie niektórych aktów prawnych na podstawie rozporządzenia CRR, a także zadania związane ze sprawowaniem nadzoru makroostrożnościowego. Uzasadnienie systemowe zaprojektowanego rozwiązania przedstawiono w części I uzasadnienia.

Art. 7 pkt 2 lit. b implementuje art. 143 i art. 144 dyrektywy CRD IV.

W art. 7 pkt 3 lit. a proponuje się zmianę art. 5 ust. 2 pkt 3 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym, który reguluje udział przedstawiciela Narodowego Banku Polskiego w składzie Komisji Nadzoru Finansowego. Dotychczasowe doświadczenia ze stosowaniem przepisów, które regulują udział Prezesa NBP lub delegowanych albo wskazanych przezeń osób w składzie organów lub instytucji o kolegialnym charakterze, uzasadniają konieczność przyznania Prezesowi NBP uprawnień do delegowania do pełnienia funkcji członka KNF dowolnego spośród członków Zarządu NBP. Zgodnie z dotychczasowym brzmieniem przepisu Prezes NBP mógł delegować wyłącznie Wiceprezesa NBP. Należy podkreślić, że zgodnie z art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 2013 r. poz. 908, z późn. zm.), oprócz Prezesa NBP w skład Zarządu wchodzi od 6 do 8 członków Zarządu, w tym 2 wiceprezesów NBP.

Z uwagi na charakter instrumentu regulacyjnego, jakim są rekomendacje KNF, przepis art. 7 pkt 3 lit. b projektu ustawy wprowadza możliwość udziału z głosem doradczym przedstawicieli izb gospodarczych zrzeszających banki w posiedzeniach KNF w sprawach wydawania rekomendacji dotyczących dobrych praktyk ostrożnego i stabilnego zarządzania bankami. Należy podkreślić, że wydawanie rekomendacji przewiduje m.in. art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, w tym jednak przypadku przepis wskazuje na udział w wydawaniu takich rekomendacji Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej jako instytucji przedstawicielskiej sektora spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych.

8. Art. 8 – zmiany w ustawie o finansach publicznych

W art. 8 pkt 1 (zmiana w art. 5 ust. 2 pkt 1 ustawy o finansach publicznych) przewiduje się doprecyzowanie, że wpłaty z zysku banków państwowych, podobnie jak wpłaty z zysku przedsiębiorstw państwowych i jednoosobowych spółek Skarbu Państwa, stanowią daniny publiczne, będące źródłem dochodów publicznych.

Przepis art. 8 pkt 3, zmieniający art. 111 pkt 3 ustawy o finansach publicznych, przewiduje uwzględnienie w katalogu dochodów podatkowych i niepodatkowych budżetu państwa, obok wpłat z zysku przedsiębiorstw państwowych i jednoosobowych spółek Skarbu Państwa,

również wpłat z zysku banków państwowych. Projektowana zmiana jest konsekwencją nowelizacji przewidzianej w art. 8 pkt 1 projektu ustawy.

Zmiana w art. 40 ust. 4 pkt 2 ustawy o finansach publicznych przewidziana w art. 8 pkt 2 projektu ustawy ma na celu zapewnienie spójności wewnętrznej nowelizowanej ustawy i jest konieczna w związku ze zmianami zaprojektowanymi w art. 8 pkt 1 i 3.

9. Art. 9 – zmiana w ustawie o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

Zmiana ma na celu zastąpienie nieaktualnego odesłania do załącznika I w uchylonej dyrektywie 2006/48/WE odesłaniem do tożsamego załącznika w dyrektywie CRD IV.

10. Art. 10–17 – przepisy przejściowe

Art. 10–17 zawierają przepisy przejściowe. Zgodnie z art. 17 przepisy art. 48k ust. 2, art. 48m, art. 141a ust. 1–3 i ust. 9–14, art. 141b ust. 4, art. 141c, art. 141d ust. 1 oraz art. 141e ust. 4–7 stosuje się od dnia 1 października 2015 r., tj. z dniem rozpoczęcia obowiązywania wymogu dotyczącego pokrycia płynności, o którym mowa w art. 412 rozporządzenia CRR, określonym w akcie delegowanym Komisji Europejskiej, wydanym na podstawie art. 460 tego rozporządzenia. Przepis art. 17 dokonuje wdrożenia art. 151 dyrektywy CRD IV.

11. Art. 18 – wejście w życie ustawy

Przewiduje się, że ustawa wejdzie w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

III. Dodatkowe zmiany w art. 40 ust. 1 oraz art. 42 ust. 1 i 7 ustawy – Prawo bankowe (odpowiednio art. 1 pkt 34 lit. a oraz pkt 35 projektu ustawy)

Przepis art. 40 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe dotyczy utworzenia oddziału banku zagranicznego na terytorium Polski, które może nastąpić po uzyskaniu zezwolenia Komisji Nadzoru Finansowego, wydanego po uzgodnieniu z Ministrem Finansów (ministrem właściwym do spraw instytucji finansowych). Przyjęcie takiej regulacji jest przejawem wdrożenia zasady równego traktowania, której celem jest, aby dopuszczenie do wykonywania działalności bankowej w Polsce odbywało się na jednolitych zasadach zarówno względem banków krajowych, jak i oddziałów banków zagranicznych zamierzających podjąć działalność na terytorium Polski, tj. po uzyskaniu zezwolenia Komisji Nadzoru Finansowego. W doktrynie prawa bankowego udział ministra właściwego do spraw instytucji finansowych w procesie wydawania zezwolenia na utworzenie oddziału banku zagranicznego wydaje się co najmniej dyskusyjny (dr Bernard Smykla „Prawo bankowe. Komentarz” – wydawnictwo: C.H. Beck, 2011 r. – wydanie drugie), a przyczyna takiego stanu nie jest do końca zrozumiała (prof. dr hab. Hanna Gronkiewicz-Waltz „Prawo bankowe. Komentarz” – wydawnictwo: C.H.

Beck, 2013 r. – wydanie pierwsze), z uwagi na ustawowo określony skład Komisji Nadzoru Finansowego. W skład Komisji wchodzi bowiem przedstawiciel Ministra Finansów, a zatem poprzez Komisję Minister Finansów ma możliwość wyrażenia swojego stanowiska w kwestii utworzenia oddziału banku zagranicznego.

Należy wskazać, że utworzenie banku w formie spółki akcyjnej i banku spółdzielczego, które zgodnie z art. 30a ustawy – Prawo bankowe mogą być utworzone po uzyskaniu zezwolenia Komisji Nadzoru Finansowego, nie przewiduje udziału w tym procesie ministra właściwego do spraw instytucji finansowych.

Ustawą z dnia 16 września 2011 r. o redukcji niektórych obowiązków obywateli i przedsiębiorców (Dz. U. Nr 232, poz. 1378), która weszła w życie w dniu 1 stycznia 2012 r., został wprowadzony przepis art. 42 ust. 7. Na podstawie tego przepisu Komisja Nadzoru Finansowego, po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw instytucji finansowych, uchyla zezwolenie, o którym mowa w art. 42 ust. 1, w przypadku wystąpienia przesłanek określonych w art. 42 ust. 7 pkt 1–4.

Udział ministra właściwego do spraw instytucji finansowych nie jest natomiast przewidziany w procesie uchylecia zezwolenia na utworzenie oddziału banku zagranicznego, którego na podstawie art. 138 ust. 6a dokonuje Komisja Nadzoru Finansowego.

W celu ujednoczenia praktyki w zakresie wydawania zezwoleń na tworzenie banków, oddziałów i przedstawicielstw banków zagranicznych oraz oddziałów instytucji kredytowych, mając na względzie bezpośredni udział przedstawiciela Ministra Finansów w decyzjach podejmowanych przez Komisję Nadzoru Finansowego, proponuje się zmiany w przepisach art. 40 ust. 1, art. 42 ust. 1 oraz art. 42 ust. 7 ustawy – Prawo bankowe, eliminujące konieczność dodatkowego uzgadniania przez Komisję Nadzoru Finansowego proponowanych decyzji z ministrem właściwym do spraw instytucji finansowych.

Zgodnie z proponowanymi zmianami w art. 40 i art. 42 ust. 1, Komisja Nadzoru Finansowego będzie wydawać zezwolenie na utworzenie oddziału banku zagranicznego w kraju oraz na otwarcie przedstawicielstwa banku zagranicznego i instytucji kredytowej bez uzgodnienia z ministrem właściwym do spraw instytucji finansowych. Analogicznie, zgodnie z projektowanym nowym brzmieniem art. 42 ust. 7, Komisja Nadzoru Finansowego będzie uchylać zezwolenie na otwarcie przedstawicielstwa banku zagranicznego i instytucji kredytowej bez udziału ministra właściwego do spraw instytucji finansowych.

Proponowane zmiany są objęte zakresem przedmiotowym i podmiotowym dyrektywy CRD IV, ponieważ dotyczą podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe.

Dlatego uzasadnione wydaje się uwzględnienie ich wśród przepisów transponujących tę dyrektywę.

Zgodnie z wykazem prac legislacyjnych Rady Ministrów opracowanie projektu ustawy nastąpiło bez uprzedniego przyjęcia jego założeń (numer projektu w wykazie: UC102).

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie wymaga notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) oraz § 4 i § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979) projekt ustawy został udostępniony na stronach urzędowego informatora teleinformatycznego – Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Zgodnie z decyzją Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych, projekt ustawy został przekazany do EBC w celu uzyskania opinii.

Mając na uwadze termin implementacji dyrektywy CRD IV, który został wyznaczony na dzień 31 grudnia 2013 r., odstąpiono od wyznaczenia terminu wejścia w życie projektowanej ustawy zgodnie z zasadą określoną w § 1 ust. 1 uchwały nr 20 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednoczenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M.P. poz. 205).

Nazwa projektu Ustawa o zmianie ustawy – Prawo bankowe, ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Sekretarz Stanu Izabela Leszczyna Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Paweł Wendler +48 (22) 694 43 51; pawel.wendler@mf.gov.pl	Data sporządzenia 1 czerwca 2015 r. Źródło Prawo UE Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 338) – zwana dalej „dyrektywą 2013/36/UE”. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1) – zwane dalej „rozporządzeniem 575/2013”. Nr w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów UC 102

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Kryzys finansowy zapoczątkowany w 2008 r. wyeksponował znaczną wrażliwość rynku finansowego. Stało się tak m.in. z powodu braku dostatecznie solidnych regulacji odnoszących się do funkcjonowania rynku finansowego. Regulacje te ewoluowały na przestrzeni lat. Ideą towarzyszącą pracom nad dyrektywą CRD IV i rozporządzeniem CRR (zwanymi dalej łącznie „pakietem CRD IV/CRR”) było wzmocnienie bezpieczeństwa systemu finansowego, zarówno na poziomie całego systemu, jak i indywidualnego podmiotu. Większość rozwiązań zawartych w CRD IV w odniesieniu do banków i firm inwestycyjnych wywodzi się ze zbioru rekomendacji, opracowanego przez Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego, w sprawie wymogów kapitałowych w instytucjach kredytowych, zwanego „Bazyleą III”. Bardzo ważnymi obszarami, do których odnosi się pakiet CRD IV/CRR, są m.in.: podniesienie jakości i ilości funduszy własnych, pozwalających na większą absorpcję strat, objęcie wymogami kapitałowymi dodatkowych rodzajów ryzyka, ograniczenie współczynnika dźwigni, wprowadzenie norm płynności, doprecyzowanie zagadnień związanych z zarządzaniem ryzykiem, zwiększenie wymogów stawianych członkom organu zarządzającego banku oraz ograniczenia w zakresie wynagrodzeń – ustanowienie maksymalnego dopuszczalnego udziału zmiennych składników wynagrodzeń w ich całkowitym wynagrodzeniu.

Nadrzędnym celem pakietu CRD IV/CRR jest zapewnienie większej skuteczności uregulowań dotyczących kapitału i płynności banków w UE oraz zniwelowanie ich negatywnego wpływu na zaufanie obywateli do banków oraz na procykliczność systemu finansowego, przy jednoczesnym utrzymaniu konkurencyjnej pozycji unijnego sektora bankowego.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Wzmocnienie adekwatności kapitałowej przy wykorzystaniu proponowanych w projekcie ustawy narzędzi powinno zapobiegać niekontrolowanej upadłości instytucji kredytowych (banków) i firm inwestycyjnych, ograniczając tym samym ryzyko wystąpienia negatywnych konsekwencji dla stabilności finansowej i gospodarki, które mogłyby zostać wywołane problemami przedsiębiorstw powstałymi na skutek utraty bądź ograniczenia źródeł finansowania działalności gospodarczej. Projekt ustawy wpisuje się w unijną inicjatywę stworzenia silnego i konkurencyjnego rynku

Europejskiego, czego nie można osiągnąć bez wprowadzenia wspólnych zasad obowiązujących wszystkich uczestników rynku.

Rozwiązania ujęte w projekcie obejmują:

- wzmocnienie struktury organizacyjnej instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych,
- wprowadzenie nowych zasad mających na celu zwiększenie skuteczności zarządzania ryzykiem przez organy zarządzające instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych,
- określenie dodatkowych wymagań stawianych członkom rad nadzorczych i zarządów,
- nałożenie na instytucje obowiązku raportowania rodzajów prowadzonej działalności, rocznego obrotu, liczby pracowników itp. osobno dla każdego kraju, w którym prowadzą działalność,
- ograniczenie możliwości arbitrażu regulacyjnego poprzez harmonizację sankcji nadzorczych w UE,
- dostosowanie prawa polskiego do bezpośrednio stosowanych przepisów rozporządzenia 575/2013.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

W większości państw członkowskich nadal trwają prace związane z implementacją przepisów pakietu CRD IV/CRR do prawa krajowego. Zgodnie z informacją dostępną w bazie krajowych środków wykonawczych systemu EUR-lex, na dzień 1 stycznia 2014 r. jedynie sześć państw (Austria, Chorwacja, Hiszpania, Holandia, Niemcy, Słowacja) notyfikowało jego wdrożenie. Co do zasady, rozporządzenie 575/2013 nie wymaga implementacji z uwagi na charakter rozporządzenia jako źródła prawa Unii Europejskiej, które jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich od dnia 1 stycznia 2014 r. Konieczne jest natomiast dostosowanie prawa krajowego do przepisów rozporządzenia, w celu zapewnienia jego skuteczności. Środki zmierzające do implementacji pakietu CRD IV/CRR są zbliżone we wszystkich państwach należących do Unii Europejskiej, ponieważ mają realizować te same cele.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Banki	640 (w tym 69 banków komercyjnych i 571 banków spółdzielczych)	Raport GUS – Wyniki finansowe banków w 2013 r.	– zobowiązanie instytucji do raportowania rodzajów prowadzonej działalności, rocznego obrotu, liczby pracowników itp. osobno dla każdego kraju, w którym prowadzą działalność, – zmiana definicji kapitałów przyczyni się do obowiązku gromadzenia przez banki większej ilości kapitału najwyższej jakości, – w bankach ważnych systemowo wymagane będzie stworzenie komitetu do spraw ryzyka opiniującego przygotowaną przez zarząd banku strategię zarządzania ryzykiem oraz informacje dotyczące realizacji tej strategii
Domy maklerskie	55	Raport UKNF – Notatka dotycząca sytuacji finansowej domów maklerskich w 2013 roku	– wymagane będzie opracowanie i wdrożenie kompleksowego systemu zarządzania ryzykiem, - a w uzasadnionych przypadkach powołany zostanie komitet do spraw ryzyka, – zmiana definicji kapitałów

			przyczyni się do gromadzenia przez podmioty większej ilości kapitału najwyższej jakości
Kadra zarządzająca banków i domów maklerskich	Brak danych		– określenie dodatkowych wymagań stawianych członkom rad nadzorczych i zarządów, – ustalenie maksymalnej relacji pomiędzy stałą i zmienną częścią wynagrodzeń, – w określonych przypadkach możliwość obniżenia lub wstrzymania wypłaty zmiennego składnika wynagrodzenia

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Nie prowadzono konsultacji poprzedzających przygotowanie projektu ustawy.

Projekt ustawy był przedmiotem opiniowania i konsultacji publicznych, w ramach których przedstawiono go następującym podmiotom: Komisji Nadzoru Finansowego, Narodowemu Bankowi Polskiemu, Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Prezesowi Najwyższej Izby Kontroli, Rzecznikowi Praw Obywatelskich, Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego, Prezesowi Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa, Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych, Związkowi Banków Polskich, Krajowemu Związkowi Banków Spółdzielczych, Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, Giełdzie Papierów Wartościowych S.A., BondSpot S.A., Krajowemu Depozytowi Papierów Wartościowych S.A., Stowarzyszeniu Inwestorów Indywidualnych, Związkowi Maklerów i Doradców, Izbie Domów Maklerskich, Stowarzyszeniu Emitentów Giełdowych, Izbie Zarządzających Funduszami i Aktywami, Radzie Banków Depozytariuszy, Polskiemu Stowarzyszeniu Inwestorów Kapitałowych oraz Stowarzyszeniu Rynków Finansowych – ACI Polska.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
budżet państwa	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
JST	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
pozostałe jednostki (oddzielnie)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Wydatki ogółem	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
budżet państwa	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
JST	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
pozostałe jednostki (oddzielnie)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Saldo ogółem	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
budżet państwa	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
JST	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
pozostałe jednostki (oddzielnie)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Źródła finansowania	Wejście w życie projektowanej ustawy nie wiąże się z koniecznością poniesienia wydatków z budżetu państwa.											

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na dochody i wydatki sektora finansów publicznych. Ponadto projektowane przepisy ukierunkowane są na uniknięcie konieczności przeprowadzania ze środków publicznych interwencji na rynkach finansowanych, których celem miałyby być wsparcie dla instytucji finansowych.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki		
Niemierzalne	Banki i domy maklerskie	<u>Korzyści:</u> – w ujęciu długoterminowym projektowane rozwiązania zapewnią pozytywne skutki dla sektora finansowego poprzez wzmocnienie bazy kapitałowej oraz lepsze zabezpieczenie się przed ryzykiem płynności, dzięki czemu zostanie ograniczone ryzyko angażowania funduszy publicznych w ratowanie podmiotów zagrożonych upadłością w przyszłości, – upublicznianie pewnych danych nt. prowadzonej działalności daje obraz sytuacji instytucji, przez co zwiększa zaufanie klientów do niej, – silna i stabilna instytucja będzie w stanie realnie absorbować straty powstałe w toku prowadzonej działalności, – pakiet CRD IV/CRR zapewnia jednolity zbiór przepisów dla wszystkich państw członkowskich. <u>Koszty:</u> – zmiana definicji kapitałów przyczyni się do obowiązku gromadzenia przez banki większej ilości kapitału najwyższej jakości, – dostosowanie do wymagań regulacji wiąże się z dodatkowymi obciążeniami, np. obowiązkiem tworzenia bardziej rozbudowanego systemu zarządzania, – dostosowanie sprawozdawczości bankowej, procedur wewnętrznych i systemów teleinformatycznych do nowych wymogów.
	Kadra zarządzająca banków i domów maklerskich	<u>Korzyści:</u> – poprawnie skonstruowana polityka wynagrodzeń, dostosowana do profilu ryzyka instytucji, umożliwiająca zwiększanie wartości instytucji i dbanie o długoterminowe interesy instytucji i jej udziałowców, będzie stanowić przejrzysty obraz zasad wynagradzania, obowiązujących w danej instytucji. <u>Koszty:</u> – ograniczenie kwoty zmiennych składników wynagrodzenia – łączna wartość zmiennego składnika wynagrodzenia nie przekroczy 200% łącznego stałego składnika wynagrodzenia.

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie projektowanych rozwiązań będzie pozytywnie oddziaływać na sektor przedsiębiorstw i gospodarstw domowych, które deponują swoje oszczędności i uzyskują finansowanie od banków i firm inwestycyjnych. Zapewnią lepszą ochronę klientów (mniejsze zagrożenie upadłością instytucji) oraz umożliwią utrzymanie poziomu finansowania w okresie dekonunktury.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
Komentarz: Na instytucje kredytowe i firmy inwestycyjne nałożono dodatkowe obowiązki informacyjne. Podmioty obowiązane są publikować informacje o nazwie, charakterze i lokalizacji działalności, zatrudnieniu, obrotach, wynikach przed opodatkowaniem i otrzymanych dotacjach publicznych.	
9. Wpływ na rynek pracy	
Projektowane przepisy nie mają wpływu na rynek pracy.	
10. Wpływ na pozostałe obszary	
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe
	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Wejście w życie przepisów nie będzie miało wpływu na pozostałe obszary.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Pakiet CRD IV/CRR składa się z dyrektywy 2013/36/UE i rozporządzenia 575/2013, które wzajemnie się uzupełniają. Rozporządzenie 575/2013 weszło w życie z dniem 1 stycznia 2014 r. i, co do zasady, nie wymaga transpozycji, ponieważ obowiązuje bezpośrednio we wszystkich państwach członkowskich. Banki mają obowiązek stosowania rozporządzenia 575/2013, niezależnie od pozostających w mocy przepisów krajowych, regulujących tożsamą materię (np. wymogi kapitałowe, limity koncentracji wierzytelności), zgodnie z zasadą pierwszeństwa przepisów unijnych przed krajowymi. Aktualnie przewiduje się, że projektowana ustawa wejdzie w życie w drugiej połowie 2014 r.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Celem projektowanej ustawy jest implementacja dyrektywy 2013/36/UE do polskiego porządku prawnego oraz dostosowanie prawa polskiego do bezpośrednio stosowanych przepisów rozporządzenia 575/2013, dlatego też miernikiem określającym osiągnięcie zamierzonych celów będzie notyfikowanie wdrożenia dyrektywy CRD IV. Informacja ta zostanie zamieszczona w bazie krajowych środków wykonawczych systemu EUR-lex.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
– Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 338) – tabela zgodności – Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1) – tabela zgodności	

- Raport GUS – Wyniki finansowe banków w 2013 r., dostępne na stronie www.stat.gov.pl
- Raport UKNF– Notatka dotycząca sytuacji finansowej domów maklerskich w 2013 r., dostępne na stronie www.knf.gov.pl

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:		Ustawa o zmianie ustawy – Prawo bankowe, ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾:		DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywę 2006/48/WE oraz 2006/49/WE			
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ ²⁾					
Jedn. red.	Treść przepisu UE ³⁾	Konieczność wdrożenia	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
		T / N			
Art. 1	TYTUŁ I PRZEDMIOT, ZAKRES STOSOWANIA I DEFINICJE <i>Artykuł 1</i> Przedmiot Niniejsza dyrektywa ustanawia przepisy dotyczące: a) warunków dopuszczenia instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych (zwanych dalej łącznie „instytucjami”) do działalności; b) uprawnień i narzędzi nadzorczych w zakresie nadzoru ostrożnościowego sprawowanego przez właściwe organy nad instytucjami; c) nadzoru ostrożnościowego sprawowanego nad instytucjami przez właściwe organy w sposób, który jest zgodny z przepisami określonymi w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 d) wymogów w zakresie publikowania przez właściwe organy informacji w obszarze regulacji ostrożnościowej instytucji oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami.	N			

Art. 2 ust. 1	<i>Artykuł 2</i> Zakres stosowania 1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do instytucji.	N			
Art. 2 ust. 2	2. Art. 30 ma zastosowanie do przedsiębiorstw miejscowych.	N			
Art. 2 ust. 3	3. Art. 31 ma zastosowanie do firm, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013.	N			
Art. 2 ust. 4	4. Przepisy art. 34 i tytułu VII rozdział 3 mają zastosowanie do finansowych spółek holdingowych, finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej oraz holdingów mieszanych, których zarząd ma siedzibę na terytorium Unii.	N			
Art. 2 ust. 5	5. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do: 1) warunków dopuszczenia firm inwestycyjnych do działalności, w zakresie, w jakim działalność ta uregulowana jest w dyrektywie 2004/39/WE; 2) banków centralnych; 3) instytucji świadczących żyro pocztowe; 4) w Belgii: „Institut de Réescompte et de Garantie/Herdiscontering- en Waarborginstituut”; 5) w Danii: „Eksport Kredit Fonden”, „Eksport Kredit Fonden A/S”, „Danmarks Skibskredit A/S” oraz „KommuneKredit”; 6) w Niemczech: „Kreditanstalt für Wiederaufbau”, przedsiębiorstw uznanych na podstawie „Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz” za organy realizujące politykę mieszkaniową państwa, których główną działalnością nie są operacje bankowe, oraz przedsiębiorstw uznanych w tej ustawie za niekomercyjne przedsiębiorstwa mieszkaniowe; 7) w Estonii: „hoiu-laenuühistus” jako przedsiębiorstwa spółdzielcze, które są uznane w ramach „hoiu-laenuühistu seadus”;	N			

8) w Irlandii: „credit unions” i „friendly societies”; 9) w Grecji: „Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων” (Tamio Parakatathikon kai Danion); 10) w Hiszpanii: „Instituto de Crédito Oficial”; 11) we Francji: „Caisse des dépôts et consignations”; 12) we Włoszech: „Cassa depositi e prestiti”; 13) na Łotwie: „krājaizdevu sabiedrības”, przedsiębiorstw uznanych w ramach „krājaizdevu sabiedrību likums” za przedsiębiorstwa spółdzielcze świadczące usługi finansowe wyłącznie na rzecz swoich członków; 14) na Litwie: „kredito unijos” innych niż „Centrinė kredito unija”; 15) na Węgrzech: „MFB Magyar Fejlesztési Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság” oraz „Magyar Export-Import Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság”; 16) w Holandii: „Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV”, „NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij”, „NV Industriebank Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering” oraz „Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij NV”; 17) w Austrii: przedsiębiorstw uznanych za towarzystwa mieszkaniowe działające w interesie publicznym oraz „Österreichische Kontrollbank AG”; 18) w Polsce: „Spółdzielczych Kas Oszczędnościowo-Kredytowych” oraz „Banku Gospodarstwa Krajowego”; 19) w Portugalii: „Caixas Económicas” istniejących w dniu 1 stycznia 1986 r., z wyjątkiem tych, które zostały założone jako spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, i z wyjątkiem „Caixa Económica Montepio Geral”; 20) w Słowenii: „SID-Slovenska izvozna in razvojna banka, d.d. Ljubljana”; 21) w Finlandii: „Teollisen yhteistyön rahasto Oy/Fonden för industriellt samarbete AB” oraz „Finnvera Oy/Finnvera Abp”;				

	22) w Szwecji: „Svenska Skeppshypotekskassan”; 23) w Zjednoczonym Królestwie: „National Savings Bank”, „Commonwealth Development Finance Company Ltd”, „Agricultural Mortgage Corporation Ltd”, „Scottish Agricultural Securities Corporation Ltd”, „Crown Agents for overseas governments and administrations”, „credit unions” oraz „municipal banks”.				
Art. 2 ust. 6	6. Na użytek art. 34 i tytułu VII rozdział 3 podmioty, o których mowa w ust. 5 pkt 1 i pkt 3-23 niniejszego artykułu, uznaje się za instytucje finansowe.	N			
Art. 3 ust. 1 pkt 1	<i>Artykuł 3</i> Definicje 1. Na użytek niniejszej dyrektywy stosuje się poniższe definicje: 1) „instytucja kredytowa” oznacza instytucję kredytową zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013	T	Art. 1 pkt 1 lit. a i h (w zakresie pkt 17) Art. 2 pkt 19 (dodawa ny art. 110a ust. 1 pkt 2)	Art. 1. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2012 r. poz. 1376, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 4 w ust. 1: a) pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1) bank krajowy – bank mający siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; bank krajowy jest instytucją, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia nr 575/2013; 2) bank zagraniczny – bank mający siedzibę na terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim; bank zagraniczny jest instytucją, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia nr 575/2013;”; h) pkt 17 i 18 otrzymują brzmienie: „17) instytucja kredytowa – instytucję, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia nr 575/2013, mającą siedzibę na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego; 2) instytucji kredytowej – rozumie się przez to instytucję, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia 575/2013;	

Art. 3 ust. 1 pkt 2	2) „firma inwestycyjna” oznacza firmę inwestycyjną zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 2) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	T	Art. 2 pkt 19 (dodawany art. 110a ust. 1 pkt 1)	1) domu maklerskim – rozumie się przez to dom maklerski, którego zezwolenie na działalność maklerską obejmuje co najmniej jedną z czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 3, 6–8 lub ust. 4 pkt 1;	
Art. 3 ust. 1 pkt 3	3) „instytucja” oznacza instytucję zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 3) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	T	Art. 2 pkt 19 (dodawany art. 110a ust. 1 pkt 3)	3) instytucji – rozumie się przez to instytucję, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia 575/2013;	
Art. 3 ust. 1 pkt 4	4) „przedsiębiorstwo miejscowe” oznacza przedsiębiorstwo miejscowe zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 4) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	N			
Art. 3 ust. 1 pkt 5	5) „zakład ubezpieczeń” oznacza zakład ubezpieczeń zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 5) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 3 pkt 39 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 94, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o obrocie instrumentami finansowymi”.	
Art. 3 ust. 1 pkt 6	6) „zakład reasekuracji” oznacza zakład reasekuracji zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 6) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 3 pkt 39 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi).	
Art. 3 ust. 1 pkt 7	7) „organ zarządzający” oznacza organ lub organy instytucji, powołane zgodnie z przepisami krajowymi, które to organy są uprawnione do określania strategii, celów i ogólnego kierunku działań instytucji i które nadzorują i monitorują proces podejmowania decyzji przez kierownictwo, a w jego skład wchodzi osoby, które faktycznie kierują działalnością instytucji;	T	Art. 2 pkt 19 (dodawany art. 110d)	Art. 110d. Na potrzeby stosowania rozporządzenia 575/2013 zarząd domu maklerskiego jest organem zarządzającym w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 9 tego rozporządzenia, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej. Dodatkowo obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 18, art. 20 ust. 1 oraz art. 21 ustawy – Prawo bankowe w zw. z art. 368 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1030, z późn. zm.), zwanej dalej KSH.	

Art. 3 ust. 1 pkt 8	8) „funkcja nadzorcza organu zarządzającego” oznacza organ zarządzający działający w swojej roli nadzorowania i monitorowania procesu podejmowania decyzji przez kierownictwo;	T	Art. 2 pkt 19 (dodawany art. 110c ust. 2)	2. Rada nadzorcza domu maklerskiego sprawuje nadzór nad wypełnianiem przez zarząd obowiązków, o których mowa w ust. 1, oraz ocenia adekwatność i skuteczność przyjętych rozwiązań, w tym zatwierdza system zarządzania ryzykiem. Dodatkowo obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 18, art. 20 ust. 1 oraz art. 22 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe).	
Art. 3 ust. 1 pkt 9	9) „kadra kierownicza wyższego szczebla” oznacza osoby fizyczne pełniące funkcje wykonawcze w ramach instytucji, odpowiedzialne wobec organu zarządzającego za bieżące zarządzanie instytucją;	N		Przepis nie wymaga implementacji do polskiego porządku prawnego, w którym występuje dwuszczeblowy model ładu korporacyjnego. W modelu tym za bieżące zarządzanie instytucją ponosi odpowiedzialność zarząd.	
Art. 3 ust. 1 pkt 10	10) „ryzyko systemowe” oznacza ryzyko zakłócenia systemu finansowego, które może spowodować poważne negatywne konsekwencje dla systemu finansowego i realnej gospodarki;	T	Art. 1 pkt 1 lit. m (w zakresie pkt 34)	34) ryzyko systemowe – ryzyko, o którym mowa w art. 4 pkt 15 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym;	
Art. 3 ust. 1 pkt 11	11) „ryzyko modelu” oznacza potencjalną stratę, jaką może ponieść instytucja, w wyniku decyzji, które mogły zasadniczo opierać się na danych uzyskanych przy zastosowaniu modeli wewnętrznych, z powodu błędów w opracowaniu, wdrażaniu lub stosowaniu takich modeli;	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (§ 13 pkt 8 uchwały Nr 258/2011 Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 4 października 2011 r. w sprawie <i>szczegółowych zasad funkcjonowania systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej oraz szczegółowych warunków szacowania przez banki kapitału wewnętrznego i dokonywania przeglądów procesu szacowania i utrzymywania kapitału wewnętrznego oraz zasad ustalania polityki zmiennych składników wynagrodzeń osób zajmujących stanowiska kierownicze w banku</i> (Dz. Urz. KNF Nr 11, poz. 42), zwanej dalej „uchwałą nr 258/2011”, a także § 26 pkt 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 września 2012 r. w sprawie <i>określenia szczegółowych warunków technicznych i organizacyjnych dla firm inwestycyjnych, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, i banków powierniczych oraz warunków szacowania przez dom maklerski kapitału wewnętrznego</i> (Dz. U. z 2012 r. poz. 1072), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie wymogów technicznych i organizacyjnych”.	

Art. 3 ust. 1 pkt 12	12) „jednostka inicjująca” oznacza jednostkę inicjującą zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 13) rozporządzenia (UE) nr 575/2013,	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (§ 13 pkt 4 uchwały nr 258/2011 oraz § 26 pkt 4 rozporządzenia w sprawie wymogów technicznych i organizacyjnych).	
Art. 3 ust. 1 pkt 13	13) „jednostka sponsorująca” oznacza jednostkę sponsorującą zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 14) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (§ 13 pkt 4 uchwały nr 258/2011 oraz § 26 pkt 4 rozporządzenia w sprawie wymogów technicznych i organizacyjnych).	
Art. 3 ust. 1 pkt 14	14) „jednostka dominująca” oznacza jednostkę dominującą zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 15) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	T	Art. 1 pkt 1 lit. c Art. 2 pkt 19 (dodawany art. 110a ust. 1 pkt 6)	c) w pkt 8 lit. a otrzymuje brzmienie: „a) jednostkę dominującą, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia nr 575/2013,” 6) podmiocie dominującym – rozumie się przez to jednostkę dominującą, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia 575/2013, jak również podmiot uznany przez Komisję za dominujący zgodnie z ust. 2;	
Art. 3 ust. 1 pkt 15	15) „jednostka zależna” oznacza jednostkę zależną zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 16) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	T	Art. 1 pkt 1 lit. d Art. 2 pkt 19 (dodawany art. 110a ust. 1 pkt 7)	d) pkt 9 otrzymuje brzmienie: 9) podmiot zależny – jednostkę zależną, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia nr 575/2013;”, 7) podmiocie zależnym – rozumie się przez to jednostkę zależną, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia 575/2013;	
Art. 3 ust. 1 pkt 16	16) „oddział” oznacza oddział zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 17) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	T	Art. 1 pkt 1 lit. h (w zakresie pkt 18)	18) oddział instytucji kredytowej – oddział, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 17 rozporządzenia nr 575/2013, niebędący oddziałem banku krajowego ani oddziałem banku zagranicznego;”,	
Art. 3 ust. 1 pkt 17	17) „przedsiębiorstwo usług pomocniczych” oznacza przedsiębiorstwo usług pomocniczych zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 18) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	T	Art. 1 pkt 1 lit. e (w zakresie	"12) przedsiębiorstwo pomocniczych usług bankowych – przedsiębiorstwo usług pomocniczych, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 18 rozporządzenia	

			pkt 12)	nr 575/2013;	
Art. 3 ust. 1 pkt 18	18) „spółka zarządzania aktywami” oznacza spółkę zarządzania aktywami zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 19) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	T	Art. 2 pkt 19 (w zakresie art. 110e ust. 5)	5. W przypadku gdy dom maklerski będący podmiotem zależnym od finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej lub dominująca wobec domu maklerskiego finansowa spółka holdingowa, lub dominująca wobec domu maklerskiego finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej posiada w państwie niebędącym państwem członkowskim: 1) podmiot zależny będący instytucją, instytucją finansową albo spółką zarządzania aktywami w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 19 rozporządzenia 575/2013 lub 2) udział kapitałowy w podmiocie, o którym mowa w pkt 1 – dom maklerski szacuje kapitał wewnętrzny na zasadzie subsolidowanej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 49 rozporządzenia 575/2013. Ponadto również obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 3 pkt 39a ustawy o obrocie instrumentami finansowymi).	
Art. 3 ust. 1 pkt 19	19) „finansowa spółka holdingowa” oznacza finansową spółkę holdingową zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 20) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	T	Art. 2 pkt 19 (dodawany art. 110a ust. 1 pkt 4)	4) finansowej spółce holdingowej – rozumie się przez to finansową spółkę holdingową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 20 rozporządzenia 575/2013; Ponadto również obowiązujący przepis prawa polskiego zapewnia wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 4 ust. 1 pkt 10 ustawy – Prawo bankowe).	
Art. 3 ust. 1 pkt 20	20) „finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej” oznacza finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 21) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	T	Art. 2 pkt 19 (dodawany art. 110a ust. 1 pkt 5)	5) finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej – rozumie się przez to finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 21 rozporządzenia 575/2013; Ponadto również obowiązujący przepis prawa polskiego zapewnia wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 3 pkt 5	

				ustawy z dnia 15 kwietnia 2005 r. o nadzorze uzupełniającym nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń, zakładami reasekuracji i firmami inwestycyjnymi wchodzącymi w skład konglomeratu finansowego (Dz. U. z 2014 r. poz. 1406).	
Art. 3 ust. 1 pkt 21	21) „holding mieszany” oznacza holding mieszany zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 22) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	T	Art. 2 pkt 19 (dodawany art. 110a ust. 1 pkt 16)	16) spółce holdingowej o działalności mieszanej – rozumie się przez to holding mieszany, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 22 rozporządzenia 575/2013. Ponadto również obowiązujący przepis prawa polskiego zapewnia wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 4 ust. 1 pkt 11 ustawy – Prawo bankowe).	
Art. 3 ust. 1 pkt 22	22) „instytucja finansowa” oznacza instytucję finansową zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 26) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	T	Art. 1 pkt 1 lit. b Art. 2 pkt 19 (dodawany art. 110a ust. 1 pkt 15)	b) pkt 7 otrzymuje brzmienie: „7) instytucja finansowa – instytucję finansową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia nr 575/2013;”, 15) instytucji finansowej – rozumie się przez to instytucję finansową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia 575/2013;	
Art. 3 ust. 1 pkt 23	23) „podmiot sektora finansowego” oznacza podmiot sektora finansowego zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 27) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	N			
Art. 3 ust. 1 pkt 24	24) „dominująca instytucja z państwa członkowskiego” oznacza dominująca instytucja z państwa członkowskiego zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 28) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	T	Art. 2 pkt 19 (dodawany art. 110a ust. 1 pkt 8)	8) dominującej instytucji z państwa członkowskiego – rozumie się przez to dominującą instytucję z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 28 rozporządzenia 575/2013;	
Art. 3 ust. 1 pkt 25	25) „unijna instytucja dominująca” oznacza unijną instytucję dominującą zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 29) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	T	Art. 2 pkt 19 (dodawany art. 110a ust. 1 pkt 8)	9) unijnej instytucji dominującej – rozumie się przez to unijną instytucję dominującą, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 29 rozporządzenia 575/2013;	

			110a ust. 1 pkt 9)		
Art. 3 ust. 1 pkt 26	26) „dominująca finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego” oznacza dominującą finansową spółkę holdingową z państwa członkowskiego zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 30) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	T	Art. 2 pkt 19 (dodawany art. 110a ust. 1 pkt 10)	10) dominującej finansowej spółce holdingowej z państwa członkowskiego – rozumie się przez to dominującą finansową spółkę holdingową z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 30 rozporządzenia 575/2013;	
Art. 3 ust. 1 pkt 27	27) „unijna dominująca finansowa spółka holdingowa” oznacza unijną dominującą finansową spółkę holdingową zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 31) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	T	Art. 2 pkt 19 (dodawany art. 110a ust. 1 pkt 11)	11) unijnej dominującej finansowej spółce holdingowej – rozumie się przez to unijną dominującą finansową spółkę holdingową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 31 rozporządzenia 575/2013;	
Art. 3 ust. 1 pkt 28	28) „dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego” oznacza dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej z państwa członkowskiego zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 32) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	T	Art. 2 pkt 19 (dodawany art. 110a ust. 1 pkt 12)	12) dominującej finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej z państwa członkowskiego – rozumie się przez to dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 32 rozporządzenia 575/2013;	
Art. 3 ust. 1 pkt 29	29) „unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej” oznacza unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 33) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	T	Art. 2 pkt 19 (dodawany art. 110a ust. 1 pkt 13)	13) unijnej dominującej finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej – rozumie się przez to unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 33 rozporządzenia 575/2013;	
Art. 3 ust. 1 pkt 30	30) „instytucja o znaczeniu systemowym” oznacza unijną instytucją dominującą, unijną dominującą finansową spółką holdingową, unijną dominującą finansową spółką holdingową o działalności mieszanej, albo instytucję, której upadek lub wadliwe funkcjonowanie mogłyby spowodować powstanie ryzyka systemowego;	T		Przepis zostanie wdrożony w ustawie o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym.	
Art. 3 ust. 1 pkt 31	31) „kontrahent centralny” oznacza kontrahenta centralnego zdefiniowanego w art. 4 ust. 1 pkt 34) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 3 pkt 49 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi).	

Art. 3 ust. 1 pkt 32	32) „udział kapitałowy” oznacza udział kapitałowy zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 35) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;		Art. 2 pkt 19 (dodawany art. 110a ust. 1 pkt 14)	14) udziale kapitałowym – rozumie się przez to posiadany bezpośrednio lub pośrednio udział dający prawo do co najmniej 20% kapitału innego podmiotu lub prawo do wykonywania co najmniej 20% głosów w organach innego podmiotu;	
Art. 3 ust. 1 pkt 33	33) „znaczny pakiet akcji” oznacza znaczny pakiet akcji zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 36) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	T	Art. 1 pkt 29	29) art. 25p otrzymuje brzmienie: „Art. 25p. 1. Podmiot, który zamierza bezpośrednio lub pośrednio zbyć pakiet akcji banku krajowego: 1) uprawniający do wykonywania ponad 10% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu, 2) w wyniku zbycia którego pozostały w jego posiadaniu pakiet akcji będzie uprawniał do wykonywania mniej niż 10%, 20%, jednej trzeciej i 50% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu – jest obowiązany powiadomić o swoim zamiarze Komisję Nadzoru Finansowego. W przypadku gdy statut banku krajowego przewiduje uprzywilejowanie lub ograniczenie akcji co do prawa głosu, powiadomienie powinno również dotyczyć udziału w kapitale zakładowym w wysokości odpowiadającej wielkościom określonym w zdaniu pierwszym i odpowiadającej mu liczbie głosów bez przywilejów i ograniczeń. Podmiot, który stał się bezpośrednio lub pośrednio podmiotem dominującym banku krajowego w sposób inny niż przez nabycie albo objęcie akcji lub praw z akcji banku krajowego w liczbie zapewniającej większość ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu, jest obowiązany każdorazowo zawiadomić Komisję Nadzoru Finansowego o zamiarze podjęcia działań zmierzających do utraty statusu podmiotu dominującego. Przepisy art. 25 ust. 2–7 stosuje się odpowiednio. 2. Bank zawiadamia Komisję Nadzoru Finansowego o każdym przypadku zbycia akcji lub utraty statusu podmiotu dominującego, o których mowa w ust. 1, niezwłocznie po uzyskaniu takich informacji. 3. W przypadku naruszenia obowiązku, o którym mowa w ust. 1, przepisy art. 25l ust. 6 i 7 stosuje się	

				odpowiednio.”; Ponadto również obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 25 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe).	
Art. 3 ust. 1 pkt 34	34) „kontrola” oznacza kontrolę zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 37) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 4 ust. 1 pkt 14 ustawy – Prawo bankowe).	
Art. 3 ust. 1 pkt 35	35) „bliskie powiązania” oznaczają bliskie powiązania zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 38) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	T	Art. 1 pkt 1 lit. f	f) w pkt 15 lit. a otrzymuje brzmienie: „a) bliskie powiązania, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 38 rozporządzenia nr 575/2013 lub”;	
Art. 3 ust. 1 pkt 36	36) „właściwy organ” oznacza właściwy organ zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 40) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	T	Art. 1 pkt 1 lit. e (w zakresie pkt 13)	13) właściwe władze nadzorcze – właściwe organy, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 40 rozporządzenia nr 575/2013;”;	
Art. 3 ust. 1 pkt 37	37) „organ sprawujący nadzór skonsolidowany” oznacza organ sprawujący nadzór skonsolidowany zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 41) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	N			
Art. 3 ust. 1 pkt 38	38) „zezwozenie” oznacza zezwolenie zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 42) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	N			
Art. 3 ust. 1 pkt 39	39) „państwo członkowskie pochodzenia” oznacza państwo członkowskie pochodzenia zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 43) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	T	Art. 1 pkt 1 lit. i (w zakresie pkt 22)	i) pkt 22 i 23 otrzymują brzmienie: „22) państwo macierzyste – państwo członkowskie pochodzenia, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 43 rozporządzenia nr 575/2013;	
Art. 3 ust. 1 pkt 40	40) „przyjmujące państwo członkowskie” oznacza przyjmujące państwo członkowskie zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 44) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	T	Art. 1 pkt 1 lit. i (w zakresie pkt 23)	23) państwo goszczące – przyjmujące państwo członkowskie, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 44 rozporządzenia nr 575/2013;”;	
Art. 3 ust. 1 pkt 41	41) „banki centralne wchodzące w skład ESBC” oznaczają banki centralne wchodzące w skład ESBC zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 45) rozporządzenia (UE)	N			

	nr 575/2013;				
Art. 3 ust. 1 pkt 42	42) „banki centralne” oznaczają banki centralne zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 46) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	N			
Art. 3 ust. 1 pkt 43	43) „sytuacja skonsolidowana” oznacza sytuację skonsolidowaną centralnie zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 47) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	T		Przepis zostanie wdrożony w ustawie o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym.	
Art. 3 ust. 1 pkt 44	44) „na zasadzie skonsolidowanej” ma znaczenie zgodne z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 48) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	T		Przepis zostanie wdrożony w ustawie o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym.	
Art. 3 ust. 1 pkt 45	45) „na zasadzie subskonsolidowanej” ma znaczenie zgodne z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 49) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	T		Przepis zostanie wdrożony w ustawie o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym.	
Art. 3 ust. 1 pkt 46	46) „instrument finansowy” oznacza instrument finansowy zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 50) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi).	
Art. 3 ust. 1 pkt 47	47) „fundusze własne” oznaczają fundusze własne zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 118) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	T	Art. 1 pkt 45 (w zakresie art. 126) Art. 2 pkt 19 (w zakresie dodawanego art. 110e ust. 2)	45) art. 126 i art. 127 otrzymują brzmienie: „Art. 126. Banki są obowiązane posiadać fundusze własne w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 118 rozporządzenia nr 575/2013, dostosowane do rozmiaru prowadzonej działalności. 2. Dom maklerski utrzymuje w każdym czasie poziom funduszy własnych, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 118 rozporządzenia 575/2013, na poziomie nie niższym niż poziom kapitału wewnętrznego.	

Art. 3 ust. 1 pkt 48	48) „ryzyko operacyjne” oznacza ryzyko operacyjne zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 52) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (§ 1 załącznika nr 14 do uchwały Nr 76/2010 Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie zakresu i szczegółowych zasad wyznaczania wymogów kapitałowych z tytułu poszczególnych rodzajów ryzyka (Dz. Urz. KNF Nr 2, poz. 11), zwanej dalej „uchwałą nr 76/2010” oraz § 1 załącznika nr 11 do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 18 listopada 2009 r. w sprawie zakresu i szczegółowych zasad wyznaczania całkowitego wymogu kapitałowego, w tym wymogów kapitałowych, dla domów maklerskich oraz określenia maksymalnej wysokości kredytów, pożyczek i wyemitowanych dłużnych papierów wartościowych w stosunku do kapitałów (Dz. U. z 2013 r. poz. 959), zwanego dalej rozporządzeniem CWK.	
Art. 3 ust. 1 pkt 49	49) „ograniczanie ryzyka kredytowego” oznacza ograniczanie ryzyka kredytowego zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 57) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (załącznik nr 17 do uchwały nr 76/2010 oraz załącznik nr 7 do rozporządzenia CWK).	
Art. 3 ust. 1 pkt 50	50) „sekurytyzacja” oznacza sekurytyzację zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 61) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (§ 1 załącznika nr 18 do uchwały nr 76/2010 oraz § 1 załącznika nr 8 do rozporządzenia CWK).	
Art. 3 ust. 1 pkt 51	51) „pozycja sekurytyzacyjna” oznacza pozycję sekurytyzacyjną zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 62) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (§ 5 załącznika nr 18 do uchwały nr 76/2010 oraz § 5 załącznika nr 8 do rozporządzenia CWK).	
Art. 3 ust. 1 pkt 52	52) „jednostka specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji” oznacza jednostkę specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 66) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (§ 9 załącznika nr 18 do uchwały nr 76/2010 oraz § 9 załącznika nr 8 do rozporządzenia CWK).	
Art. 3 ust. 1 pkt 53	53) „uznaniowe świadczenia emerytalne” oznaczają uznaniowe świadczenia emerytalne zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 73) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	T	Art. 1 pkt 7 (dodawany art. 9aa ust. 1)	7) po art. 9a dodaje się art. 9aa w brzmieniu: „Art. 9aa. 1. Bank jest obowiązany sporządzić i stosować politykę wynagrodzeń dla poszczególnych kategorii osób, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka banku, obejmującą wynagrodzenia i uznaniowe świadczenia emerytalne	

			Art. 2 pkt 19 (w zakresie dodawanego art. 110z ust. 1)	w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 73 rozporządzenia nr 575/2013, zwaną dalej „polityką wynagrodzeń”. Art. 110z. 1. Dom maklerski jest obowiązany sporządzić i stosować politykę wynagrodzeń dla poszczególnych kategorii osób, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka domu maklerskiego, obejmującą wynagrodzenia i uznaniowe świadczenia emerytalne w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 73 rozporządzenia 575/2013, zwaną dalej "polityką wynagrodzeń".	
Art. 3 ust. 1 pkt 54	54) „portfel handlowy” oznacza portfel handlowy zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 86) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (§ 1 załącznika nr 3 do uchwały nr 76/2010 oraz § 1 załącznika nr 1 do rozporządzenia CWK).	
Art. 3 ust. 1 pkt 55	55) „rynek regulowany” oznacza rynek regulowany zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 92) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 14 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi).	
Art. 3 ust. 1 pkt 56	56) „dźwignia finansowa” oznacza dźwignię finansową zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 93) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	T	Art. 1 pkt 46 lit. d	d) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: "2a. Bank przeciwdziała ryzyku nadmiernej dźwigni finansowej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 94 rozporządzenia nr 575/2013, uwzględniając potencjalny wzrost tego ryzyka spowodowany obniżeniem funduszy własnych w związku z oczekiwanymi lub zrealizowanymi stratami.",	
Art. 3 ust. 1 pkt 57	57) „ryzyko nadmiernej dźwigni” oznacza ryzyko nadmiernej dźwigni zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 94) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	T	Jw.	Jw.	
Art. 3 ust. 1 pkt 58	58) „zewnętrzna instytucja oceny wiarygodności kredytowej” oznacza zewnętrzną instytucję oceny wiarygodności kredytowej zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 98) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	N			
Art. 3 ust. 1 pkt 59	59) „metody wewnętrzne” oznaczają metody wewnętrznych ratingów, o których mowa w art. 143 ust. 1, metody wewnętrznych modeli, o których mowa w art. 221, metody szacunków własnych, o których mowa w art. 225, metody zaawansowanych pomiarów,	T	Art. 1 pkt 1 lit. m (w zakresie pkt 33)	m) dodaje się pkt 33–38 w brzmieniu: „33) metody wewnętrzne – metody: wewnętrznych ratingów, modeli wewnętrznych, własnych oszacowań, zaawansowanego pomiaru, wewnętrznych oszacowań oraz wewnętrznej oceny, o których mowa odpowiednio	

	o których mowa w art. 312 ust. 2, metodę wewnętrznych modeli, o której mowa w art. 283 i art. 363 i metodę wewnętrznej oceny, o której mowa w art. 259 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;			w art. 143 ust. 1, art. 221, art. 225, art. 259 ust. 3, art. 283, art. 312 ust. 2 i art. 363 rozporządzenia nr 575/2013;	
Art. 3 ust. 2	2. Zawarte w niniejszej dyrektywie odniesienia do organu zarządzającego oraz, zgodnie z prawem krajowym, funkcja zarządcza i funkcja nadzorcza organu zarządzającego jest przypisana różnym organom lub różnym członkom jednego organu, państwa członkowskie określają odpowiedzialne organy lub odpowiedzialnych członków organu zarządzającego zgodnie z przepisami krajowymi, chyba że określono inaczej w niniejszej dyrektywie.	T	Art. 2 pkt 19 (dodawany art. 110d)	Art. 110d. Na potrzeby stosowania rozporządzenia 575/2013 zarząd domu maklerskiego jest organem zarządzającym w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 9 tego rozporządzenia, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.	
Art. 4 ust. 1	TYTUŁ II WŁAŚCIWE ORGANY <i>Artykuł 4</i> Wyznaczenie właściwych organów i ich uprawnienia 1. Państwa członkowskie wyznaczają właściwe organy, które wykonują funkcje i obowiązki przewidziane niniejszą dyrektywą i rozporządzeniem (UE) nr 575/2013. Przekazują one Komisji i EUNB informacje na temat tych organów, wskazując ewentualny podział funkcji i obowiązków.	T	Art. 1 pkt 51 lit. a Art. 6 pkt 1 i 2	47) w art. 133: a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie: "2) zgodności działalności banków z przepisami ustawy, rozporządzenia nr 575/2013, ustawy o Narodowym Banku Polskim, statutem oraz decyzją o wydaniu zezwolenia na utworzenie banku;" Art. 6. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1537 oraz z 2015 r. poz. 73) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 2 po pkt 5b dodaje się pkt 5c w brzmieniu: „5c) rozporządzeniu 575/2013 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.)”; 2) w art. 5 po pkt 17 dodaje się przecinek i pkt 18–20 w brzmieniu: „18) finansowe spółki holdingowe w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 20 rozporządzenia 575/2013, mające siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, 19) finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 21	

			Art. 7 pkt 1 i 2 lit. a	rozporządzenia 575/2013, mające siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, 20) spółki holdingowe o działalności mieszanej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 22 rozporządzenia 575/2013, mające siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej”; Art. 7. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 614) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 1 w ust. 2: a) pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) nadzór bankowy, sprawowany zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128 i ...), zwanej dalej „ustawą – Prawo bankowe”, ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 2013 r. poz. 908 i 1036), ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (Dz. U. z 2014 r. poz. 109 i ...) oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 575/2013”; b) pkt 4 otrzymuje brzmienie: „4) nadzór nad rynkiem kapitałowym, sprawowany zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 94 i 586 oraz z 2015 r. poz. 73 i ...), ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1382), ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 157 oraz z 2015 r. poz. 73), zwanej dalej „ustawą o funduszach inwestycyjnych”, ustawy z dnia	

				26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 197), ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1537 oraz z 2015 r. poz. 73 i ...) oraz rozporządzenia nr 575/2013;”; 2) w art. 4: a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Komisja jest właściwym organem w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 40 rozporządzenia nr 575/2013, z wyłączeniem: 1) wydawania aktów, o których mowa w art. 89 ust. 3, art. 124 ust. 2, art. 327 ust. 2, art. 395 ust. 1, art. 400 ust. 2 i 3, art. 412 ust. 5 zdanie drugie i art. 416 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia nr 575/2013; 2) spraw, o których mowa w art. 458 rozporządzenia nr 575/2013.”;	
Art. 4 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają monitorowanie przez właściwe organy działalności instytucji, a w stosownych przypadkach – działalności finansowych spółek holdingowych i finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, w celu oceny zgodności z wymogami określonymi w niniejszej dyrektywie i rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013.	T	Jw. Art. 6 pkt 6 lit. a	Jw. 6) w art. 26: a) w ust. 1: – pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) podmiotu nadzorowanego, o którym mowa w art. 5 pkt 1, 2, 4–6c i 8–20,”; – w pkt 2 na końcu zdania stawia się przecinek i dodaje się pkt 3 w brzmieniu: „3) podmiotu zależnego od podmiotu, o którym mowa w art. 5 pkt 18–20”;	
Art. 4 ust. 3	3. Państwa członkowskie zapewniają wprowadzanie odpowiednich środków umożliwiających właściwym organom uzyskanie informacji niezbędnych, by ocenić przestrzeganie przez instytucje, a w stosownych przypadkach – przez finansowe spółki holdingowe i finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej, wymogów, o których mowa w ust. 2, i by wszcząć dochodzenie w sprawie ewentualnych naruszeń tych wymogów.	T	Jw.	Jw.	

Art. 4 ust. 4	4. Państwa członkowskie zapewniają posiadanie przez właściwe organy specjalistycznej wiedzy, zasobów, zdolności operacyjnej, uprawnień oraz niezależności, których wymaga wykonywanie funkcji związanych z nadzorem ostrożnościowym, dochodzeniami i sankcjami, określonych w niniejszej dyrektywie i w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013.	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy, w szczególności przepisy ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym (m. in. art. 7 ust. 1, art. 9), przepisy uchwały nr 111/2006 Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 5 grudnia 2006 r. w sprawie określenia zasad postępowania osób wchodzących w skład Komisji Nadzoru Finansowego (Dz. Urz. KNF z 2007 r. Nr 2, poz. 4), przepisy ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy czy postanowienia Regulaminu Organizacyjnego Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego.	
Art. 4 ust. 5	5. Państwa członkowskie wymagają od instytucji przedkładania właściwym organom państw członkowskich ich pochodzenia wszelkich informacji potrzebnych do oceny przestrzegania przez te podmioty przepisów przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Państwa członkowskie zapewniają ponadto istnienie w instytucjach mechanizmów kontroli wewnętrznej oraz procedur administracyjnych i księgowych, które umożliwiają w każdej chwili kontrolowanie przestrzegania tych przepisów przez te instytucje.	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy. Art. 4 ust. 5 nie jest przepisem nowym. Odpowiada mu art. 35 ust. 1 uchylonej dyrektywy 2006/49/WE. Przepis ten został wdrożony do polskiego porządku prawnego w przepisach dotyczących sprawozdawczości, a także m. in. w art. 9c ustawy – Prawo bankowe oraz w art. 82 ust. 2 pkt 3 i art. 94 ust. 1 pkt 5 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.	
Art. 4 ust. 6	6. Państwa członkowskie zapewniają rejestrowanie przez instytucje wszystkich ich transakcji oraz udokumentowanie przez te instytucje systemów i procesów, które podlegają przepisom niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w sposób umożliwiający właściwym organom sprawdzenie w każdej chwili zgodności z niniejszą dyrektywą i z rozporządzeniem (UE) nr 575/2013.	T	Art. 1 pkt 10 (dodawany art. 9cb) Art. 2 pkt 19 (dodawany art. 110p)	Art. 9cb. Bank dokumentuje systemy oraz procesy, o których mowa w przepisach ustawy lub rozporządzenia nr 575/2013, oraz rejestruje transakcje, w sposób umożliwiający Komisji Nadzoru Finansowego nadzór zgodności działalności banku z tymi przepisami.”; Art. 110p. Dom maklerski dokumentuje systemy oraz procesy, o których mowa w przepisach niniejszego oddziału lub rozporządzenia 575/2013, oraz rejestruje transakcje, w sposób umożliwiający Komisji nadzór zgodności działalności domu maklerskiego z tymi przepisami. Ponadto również obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (rozdział 4. uchwały nr 258/2011).	

Art. 4 ust. 7	7. Państwa członkowskie zapewniają, by funkcje nadzoru zgodnie z niniejszą dyrektywą i rozporządzeniem (UE) nr 575/2013 i wszelkie pozostałe funkcje właściwych organów były odrębne i niezależne od funkcji dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Państwa członkowskie informują o tym Komisję i EUNB, określając ewentualny podział obowiązków.	N		Przepisy ustawy wdrażającej dyrektywę 2014/59/UE (BRR) wykonywanie funkcji w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przypisują Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, który nie jest właściwym organem w rozumieniu dyrektywy CRD IV i rozporządzenia CRR. Notyfikacja w tym zakresie została przekazana do EUNB w dniu 23 grudnia 2014 r.	
Art. 4 ust. 8	8. Państwa członkowskie zapewniają, by w przypadku gdy organy inne niż właściwe organy, dysponują uprawnieniami w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, te inne organy współpracowały ściśle i konsultowały się z właściwymi organami w odniesieniu do przygotowania planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.	N		Przepis odnosi się do zakresu podmiotowego i przedmiotowego dyrektywy BRR, która zostanie wdrożona w nowej ustawie o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym.	
Art. 5	<i>Artykuł 5</i> Koordinacja wewnątrz państw członkowskich W przypadku gdy w państwie członkowskim istnieje więcej niż jeden właściwy organ sprawujący nadzór ostrożnościowy nad instytucjami kredytowymi, firmami inwestycyjnymi i instytucjami finansowymi, państwo członkowskie podejmuje wymagane środki w celu zapewnienia koordynacji prac tych organów.	N		Przepis nie ma zastosowania. Organem właściwym sprawującym nadzór ostrożnościowy nad instytucjami kredytowymi, firmami inwestycyjnymi i instytucjami finansowymi jest Komisja Nadzoru Finansowego.	
Art. 6	<i>Artykuł 6</i> Współpraca w ramach Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego Podczas wykonywania swoich obowiązków właściwe organy uwzględniają zbieżność instrumentów nadzoru oraz praktyk nadzorczych przy stosowaniu przepisów ustawowych, wykonawczych i wymogów administracyjnych przyjętych na mocy niniejszej dyrektywy i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013. W tym celu państwa członkowskie: a) zapewniają prowadzenie przez właściwe organy, będące stronami Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego (ESNF), współpracy w duchu zaufania i pełnego wzajemnego poszanowania, w szczególności	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (m. in. art. 131 ust. 2, 3 i 3a, art. 133 ust. 1a, art. 138b, art. 140a, art. 141a–141f ustawy – Prawo bankowe, art. 20–22 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym).	

	przy zapewnianiu przepływu stosownych i wiarygodnych informacji między nimi a pozostałymi stronami ESNF, zgodnie z zasadą lojalnej współpracy określonej w art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej; b) zapewniają uczestnictwo właściwych organów w działaniach EUNB, a w stosownych przypadkach – w kolegiach organów nadzoru; c) zapewniają dokładanie przez właściwe organy wszelkich starań w celu zastosowania się do wytycznych i zaleceń wydawanych przez EUNB zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 i reagowanie na ostrzeżenia i zalecenia wydawane przez ERRS zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1092/2010; d) zapewniają prowadzenie przez właściwe organy ścisłej współpracy z ERRS; e) gwarantują, że zakres uprawnień powierzonych właściwym organom na poziomie krajowym nie będzie utrudniał im wykonywania obowiązków wynikających z członkostwa w EUNB, a w stosownych przypadkach – w ERRS, lub z przepisów niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr 575/2013.				
Art. 7	<i>Artykuł 7</i> Unijny wymiar działań nadzorczych Wykonując swoje ogólne obowiązki, właściwe organy z każdego państwa członkowskiego należycie uwzględniają potencjalny wpływ swoich decyzji na stabilność systemów finansowych we wszystkich innych zainteresowanych państwach członkowskich, w szczególności w sytuacjach nadzwyczajnych, w oparciu o informacje dostępne w danym czasie.	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy, w szczególności art. 2 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym, który stanowi, że celem nadzoru nad rynkiem finansowym jest zapewnienie prawidłowego funkcjonowania tego rynku, jego stabilności, bezpieczeństwa oraz przejrzystości, art. 141f ust. 20 i 21 ustawy – Prawo bankowe oraz art. 98a ust. 12d ustawy o obrocie instrumentami finansowymi (projekt ustawy przewiduje co prawda uchylenie przepisu, ale dodawany art. 110j ust. 6 jest z uchylanym przepisem tożsamy).	
Art. 8 ust. 1	TYTUŁ III WARUNKI PODEJMOWANIA DZIAŁALNOŚCI PRZEZ INSTYTUCJE KREDYTOWE <i>ROZDZIAŁ 1</i> <i>Ogólne warunki podejmowania działalności przez instytucje kredytowe</i>	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 30–36 ustawy – Prawo bankowe).	

	<i>Artykuł 8</i> Zezwolenie 1. Państwa członkowskie wymagają uzyskania przez instytucje kredytowe zezwolenia przed rozpoczęciem działalności. Nie naruszając przepisów art. 10–14, państwa te określają warunki uzyskiwania takich zezwoleń i powiadamiają o nich EUNB.				
Art. 8 ust. 2	2. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia: a) informacji, które należy przekazać właściwym organom we wniosku o udzielenie instytucji kredytowej zezwolenia, w tym programu działalności, o którym mowa w art. 10; b) wymogów mających zastosowanie do akcjonariuszy i udziałowców posiadających znaczne pakiety akcji zgodnie z art. 14; oraz c) przeszkód, które mogą uniemożliwić właściwemu organowi skuteczne sprawowanie funkcji nadzorczych, o których mowa w art. 14. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a), b) i c), zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N			
Art. 8 ust. 3	3. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w zakresie standardowych formularzy, szablonów i procedur służących przekazywaniu informacji, o których mowa w ust. 2 akapit pierwszy lit. a). Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N			
Art. 8 ust. 4	4. EUNB przedłoży Komisji projekty standardów technicznych, o których mowa w ust. 2 i 3, do dnia 31 grudnia 2015 r.	N			
Art. 9	<i>Artykuł 9</i>	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 5 ust. 4 w zw. z art.	

ust. 1	Zakaz prowadzenia przez osoby lub przedsiębiorstwa inne niż instytucje kredytowe działalności polegającej na przyjmowaniu od ludności depozytów lub innych środków podlegających zwrotowi 1. Państwa członkowskie wprowadzają zakaz prowadzenia przez osoby lub przedsiębiorstwa niebędące instytucjami kredytowymi działalności polegającej na przyjmowaniu od ludności depozytów lub innych środków finansowych podlegających zwrotowi.			5 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe).	
Art. 9 ust. 2	2. Ust. 1 nie ma zastosowania do przyjmowania depozytów lub innych środków finansowych podlegających zwrotowi przez państwo członkowskie, władze regionalne lub lokalne państwa członkowskiego, przez międzynarodowe instytucje publiczne, których członkiem jest co najmniej jedno państwo członkowskie, ani do przypadków wyraźnie objętych przepisami krajowymi lub unijnymi, pod warunkiem jednak, że działalność ta podlega regulacjom i mechanizmom kontroli mającym na celu ochronę deponentów i inwestorów.	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 5 ust. 5 w zw. z art. 5 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe).	
Art. 10	<i>Artykuł 10</i> Program działalności i struktura organizacyjna Państwa członkowskie wymagają, aby do wniosków o udzielenie zezwolenia dołączany był program działalności, który określa planowane rodzaje działalności, oraz struktura organizacyjna instytucji kredytowej.	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 31 ust. 1 – 3 ustawy – Prawo bankowe).	
Art. 11	<i>Artykuł 11</i> Potrzeby ekonomiczne Państwa członkowskie nie wymagają, aby wniosek o udzielenie zezwolenia rozpatrywany był pod kątem potrzeb ekonomicznych rynku.	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego nie uzależniają podjęcia decyzji o udzieleniu zezwolenia od potrzeb ekonomicznych rynku.	
Art. 12 ust. 1	<i>Artykuł 12</i> Kapitał założycielski 1. Bez uszczerbku dla innych ogólnych warunków przewidzianych w prawie krajowym, właściwe organy odmawiają udzielenia zezwolenia na rozpoczęcie	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 32 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe).	

	działalności przez instytucje kredytową, gdy instytucja kredytowa nie posiada wydzielonych funduszy własnych ani lub gdy kapitał założycielski danej instytucji wynosi mniej niż 5 mln EUR.				
Art. 12 ust. 2	2. Kapitał założycielski obejmuje tylko jedną lub więcej pozycji, o których mowa w art. 26 ust. 1 lit. a)–e) rozporządzenia (UE) nr 575/2013.	N	Jw.	Jw.	
Art. 12 ust. 3	3. Państwa członkowskie mogą postanowić, że instytucje kredytowe, które nie spełniają wymogu posiadania wydzielonych funduszy własnych, a które już istniały w dniu 15 grudnia 1979 r., mogą nadal prowadzić swoją działalność. Państwa członkowskie mogą zwolnić te instytucje kredytowe z obowiązku stosowania się do wymogu określonego w art. 13 ust. 1 akapit pierwszy.	N		Przepis nie ma zastosowania.	
Art. 12 ust. 4	4. Państwa członkowskie mogą udzielić zezwolenia poszczególnym kategoriom instytucji kredytowych, których kapitał założycielski wynosi mniej niż określono w ust. 1, z zastrzeżeniem następujących warunków: a) kapitał założycielski wynosi nie mniej niż 1 mln EUR; b) zainteresowane państwa członkowskie powiadamiają Komisję i EUNB o powodach skorzystania z tej możliwości.	T		Obowiązujące przepisy prawa polskiego przewidują możliwość udzielenia zezwolenia na rozpoczęcie działalności instytucjom kredytowym (bankom spółdzielczym, których założyciele wyrazili zamiar zawarcia umowy zrzeczenia), których kapitał założycielski jest niższy niż 5 mln euro i wynosi nie mniej niż 1 mln euro (art. 31 ust. 1 pkt 3 lit. b oraz art. 36 ust. 3 pkt 2 w zw. z art. 32 ust. 2 ustawy – Prawo bankowe).	
Art. 13 ust. 1	<i>Artykuł 13</i> Faktyczne kierowanie działalnością oraz miejsce siedziby zarządu 1. Właściwe organy udzielają zezwolenia na rozpoczęcie działalności przez instytucję kredytową jedynie wtedy, gdy przynajmniej dwie osoby faktycznie kierować działalnością wnioskującej instytucji kredytowej. Właściwe organy odmawiają udzielenia zezwolenia, jeśli członkowie organu zarządzającego nie spełniają wymogów, o których mowa w art. 91 ust. 1.	T	Art. 1 pkt 18 Art. 1 pkt 20	18) w art. 20 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Do banku spółdzielczego stosuje się odpowiednio przepisy art. 22–22b, art. 22d i art. 22e, z tym że w przypadku banku spółdzielczego zrzeszonego w banku zrzeszającym: członkiem zarządu, o którym mowa w art. 22a ust. 4, jest prezes zarządu, przepisu art. 22a ust. 6 pkt 1 nie stosuje się, a przepis art. 22b stosuje się wyłącznie do powołania prezesa zarządu.”; 20) w art. 22 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie: „2. Członków rady nadzorczej banku powołuje i – z zastrzeżeniem art. 22d – odwołuje walne zgromadzenie, uwzględniając ocenę spełniania wymogów, o których mowa w art. 22aa. 3. Bank niezwłocznie po powołaniu rady nadzorczej	

			Art. 1 pkt 21	i dokonaniu zmiany jej składu przekazuje Komisji Nadzoru Finansowego informację o składzie rady nadzorczej i jego zmianie oraz wynikającą z oceny, o której mowa w ust. 2, informację o spełnieniu przez członków rady nadzorczej, których dotyczy informacja, wymogów określonych w art. 22aa.”; 21) art. 22a otrzymuje brzmienie: „Art. 22a. 1. Zarząd banku składa się co najmniej z trzech osób fizycznych powoływanych i odwoływanych przez radę nadzorczą, z zastrzeżeniem art. 22b i art. 22d. Rada nadzorcza, powołując lub odwołując członków zarządu banku, uwzględnia ocenę spełniania wymogów, o których mowa w art. 22aa. 2. Rada nadzorcza niezwłocznie po powołaniu zarządu i po dokonaniu zmiany jego składu przekazuje Komisji Nadzoru Finansowego informację o składzie zarządu i jego zmianie oraz wynikającą z oceny, o której mowa w ust. 1, informację o spełnieniu przez członków zarządu wymogów, o których mowa w art. 22aa. Rada nadzorcza informuje Komisję Nadzoru Finansowego także o zatwierdzeniu i każdej zmianie wewnętrznego podziału kompetencji w zarządzie banku. 3. Prezes zarządu kieruje pracami zarządu. Prezesowi zarządu podlega komórka audytu wewnętrznego. 4. W zarządzie banku wyodrębnia się stanowisko członka zarządu nadzorującego lub stanowiska członków zarządu nadzorujących zarządzanie ryzykiem istotnym w działalności banku. 5. Zarząd ustala, a rada nadzorcza zatwierdza wewnętrzny podział kompetencji w zarządzie banku. 6. W ramach wewnętrznego podziału kompetencji w zarządzie banku: 1) nie mogą być łączone funkcje prezesa zarządu oraz członka zarządu, o którym mowa w ust. 4; 2) prezesowi zarządu banku nie może być powierzony nadzór nad obszarem działalności banku generującym ryzyko istotne w działalności banku; 3) członkowi zarządu banku, o którym mowa w ust. 4,	

			Art. 1 pkt 22	nie może być powierzony nadzór nad obszarem działalności banku generującym ryzyko, którym zarządzanie nadzoruje; 4) poza kompetencjami, o których mowa w ust. 3 i 4, należy przyporządkować kompetencje w zakresie nadzoru nad: a) ryzykiem braku zgodności działalności banku z przepisami prawa, regulacjami wewnętrznymi i standardami rynkowymi, b) obszarem rachunkowości i sprawozdawczości finansowej, w tym kontroli finansowej.”; 22) w art. 22b: a) ust. 1–4 otrzymują brzmienie: „1. Powołanie prezesa zarządu banku i członka zarządu banku, o którym mowa w art. 22a ust. 4, a także powierzenie funkcji członka zarządu banku, o którym mowa w tym przepisie, powołanemu członkowi zarządu następuje za zgodą Komisji Nadzoru Finansowego. Z wnioskiem o wyrażenie zgody występuje rada nadzorcza. 2. Rada nadzorcza banku, wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, przekazuje informacje i oświadczenia osób wskazanych w tym przepisie, odnoszące się do okresu ostatnich 5 lat, dotyczące: 1) identyfikacji tych osób; 2) wiedzy, umiejętności i doświadczenia tych osób, a w szczególności wykształcenia, przebiegu pracy zawodowej i ukończonych szkoleń zawodowych; 3) funkcji pełnionych w organach innych podmiotów; 4) karalności tych osób, prowadzonych przeciwko nim postępowań karnych i postępowań karnych-skarbowych; 5) sankcji administracyjnych nałożonych na te osoby lub inne podmioty w związku z zakresem odpowiedzialności tych osób; 6) postępowań sądowych, które mogą mieć negatywny	

			wpływ na sytuację finansową tych osób, oraz postępowań administracyjnych, dyscyplinarnych lub egzekucyjnych, w których te osoby występowały lub występują jako strona; 7) znajomości języka polskiego; 8) innych okoliczności mogących mieć wpływ na ocenę spełniania przez te osoby wymogów określonych w art. 22aa. 3. Komisja Nadzoru Finansowego odmawia wyrażenia zgody, o której mowa w ust. 1, jeżeli osoba, której dotyczy wniosek o wyrażenie zgody: 1) nie spełnia wymogów określonych w art. 22aa; 2) była karana za przestępstwo umyślne lub przestępstwo skarbowe, z wyłączeniem przestępstw ściganych z oskarżenia prywatnego; 3) nie dopełniła obowiązku, o którym mowa w art. 138 ust. 4a – w przypadku osoby pełniącej funkcję członka zarządu banku; 4) nie posiada udowodnionej znajomości języka polskiego. 4. Komisja Nadzoru Finansowego odstąpi, w drodze decyzji wydanej na wniosek rady nadzorczej banku, od wymogu udowodnionej znajomości języka polskiego, o którym mowa w ust. 3 pkt 4, jeżeli nie jest to niezbędne ze względów nadzoru ostrożnościowego, biorąc w szczególności pod uwagę poziom dopuszczalnego ryzyka lub zakres działalności banku.” b) uchyla się ust. 5, c) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie: „6. Jeżeli nie zachodzą przesłanki określone w ust. 3, przepisu ust. 1 nie stosuje się do powołania na kolejną kadencję osób wymienionych w ust. 1 oraz do powołania w skład pierwszego zarządu banku osób zatwierdzonych w zezwoleniu na utworzenie tego banku. 7. Decyzja, o której mowa w ust. 1, może określać termin, do którego powinno nastąpić powołanie lub powierzenie funkcji, o którym mowa w ust. 1.

			Art. 1 pkt 32 lit. a	W przypadku niedotrzymania tego terminu decyzja wygasa. Przepisu art. 162 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.”; 32) w art. 31: a) w ust. 1 w pkt 3 lit. a otrzymuje brzmienie: „a) założycieli i osób przewidzianych do objęcia w banku stanowisk członków zarządu oraz rady nadzorczej,”	
Art. 13 ust. 2 lit. a	2. Każde państwo członkowskie wymaga, aby: a) instytucja kredytowa będąca osobą prawną i posiadająca na mocy prawa krajowego statutową siedzibę miała siedzibę zarządu w tym samym państwie członkowskim, w którym posiada statutową siedzibę;	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 13a ustawy – Prawo bankowe).	
Art. 13 ust. 2 lit. b	b) instytucja kredytowa inna niż tak, o której mowa w lit. a), miała swoją siedzibę zarządu w państwie członkowskim, które wydało jej zezwolenie i w którym faktycznie prowadzi swoją działalność.	N		Jw.	
Art. 14 ust. 1	<i>Artykuł 14</i> Akcjonariusze i udziałowcy 1. Właściwe organy odmawiają udzielenia zezwolenia na rozpoczęcie działalności przez instytucję kredytową, chyba że instytucja kredytowa poinformowała je o tożsamości swoich bezpośrednich lub pośrednich akcjonariuszy lub udziałowców, będących osobami fizycznymi lub prawnymi, posiadających znaczne pakiety akcji lub udziałów, oraz o wartości takich pakietów, lub, w przypadku, gdy żaden z takich akcjonariuszy lub udziałowców nie posiada znacznego pakietu akcji, o dwudziestu największych akcjonariuszach lub udziałowcach. Dokonując oceny spełnienia kryteriów dotyczących znacznego pakietu akcji, pod uwagę bierze się prawa głosu, o których mowa w art. 9 i 10 dyrektywy 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach,	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 31 ust. 1, ust. 2 pkt 3, art. 137 ustawy – Prawo bankowe).	

	których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym (1), i warunki dotyczące ich konsolidacji określone w art. 12 ust. 4 i 5 tej dyrektywy. Państwa członkowskie nie biorą pod uwagę praw głosu ani akcji, które instytucje posiadają z racji gwarantowania emisji instrumentów finansowych lub subemisji instrumentów finansowych z gwarancją przejęcia emisji, w tym uwzględnionych w sekcji A pkt 6 załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE, pod warunkiem że prawa te nie są wykonywane lub wykorzystywane w inny sposób w celu ingerencji w sposób zarządzania emitentem oraz że zostaną zbyte w ciągu roku od daty nabycia.				
Art. 14 ust. 2	2. Właściwe organy nie odmawiają udzielenia zezwolenia na rozpoczęcie działalności przez instytucję kredytową, jeśli mając na uwadze potrzebę zapewnienia należytego i ostrożnego zarządzania instytucją kredytową, nie są przekonane co do odpowiedniego charakteru akcjonariuszy lub udziałowców, w szczególności w przypadku gdy nie są spełnione kryteria określone w art. 23 ust. 1. Stosuje się art. 23 ust. 2 i 3 oraz art. 24.	N		Jw.	
Art. 14 ust. 3	3. W przypadku bliskich powiązań między instytucją kredytową a inną osobą fizyczną lub prawną właściwe organy udzielają zezwolenia tylko wówczas, gdy powiązania te nie stanowią przeszkody w skutecznym wykonywaniu ich funkcji nadzorczych. Właściwe organy odmawiają udzielenia zezwolenia na rozpoczęcie działalności przez instytucję kredytową, jeśli skuteczne wykonywanie funkcji nadzorczych nie jest możliwe z powodu przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych państwa trzeciego mających zastosowanie do co najmniej jednej osoby fizycznej lub prawnej, z którą instytucja kredytowa posiada bliskie powiązania, bądź też z powodu trudności w egzekwowaniu tych przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych. Właściwe organy wymagają od instytucji kredytowych przedkładania im informacji, których potrzebują do stałego monitorowania przestrzegania warunków	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 37 ustawy – Prawo bankowe).	

	określonych w niniejszym ustępie.				
Art. 15	<i>Artykuł 15</i> Odmowa udzielenia zezwolenia W przypadku odmowy udzielenia przez właściwy organ zezwolenia na rozpoczęcie działalności przez instytucję kredytową, organ ten powiadamia wnioskodawcę o swojej decyzji i jej powodach w terminie sześciu miesięcy od daty otrzymania wniosku lub, jeśli wniosek jest niekompletny, w terminie sześciu miesięcy od dnia otrzymania informacji wymaganych do podjęcia decyzji. W każdym przypadku decyzję o udzieleniu lub o odmowie udzielenia zezwolenia podejmuje się w terminie 12 miesięcy od daty otrzymania wniosku.	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 33 i art. 38 ustawy – Prawo bankowe).	
Art. 16 ust. 1	<i>Artykuł 16</i> Uprzednie konsultacje z właściwymi organami innych państw członkowskich 1. Przed udzieleniem instytucji kredytowej zezwolenia właściwy organ przeprowadza konsultacje z właściwymi organami innego państwa członkowskiego, jeżeli instytucja kredytowa jest: a) jednostką zależną instytucji kredytowej działającej na podstawie zezwolenia udzielonego w tym innym państwie członkowskim; b) jednostką zależną wobec jednostki dominującej w stosunku do instytucji kredytowej działającej na podstawie zezwolenia udzielonego w tym innym państwie członkowskim; c) kontrolowana przez te same osoby fizyczne lub prawne, które kontrolują instytucję kredytową działającą na podstawie zezwolenia udzielonego w tym innym państwie członkowskim.	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 140a ust. 1 ustawy – Prawo bankowe).	

Art. 16 ust. 2	2. Przed udzieleniem zezwolenia instytucji kredytowej właściwy organ przeprowadza konsultacje z właściwym organem, który jest odpowiedzialny za nadzór nad zakładami ubezpieczeń lub firmami inwestycyjnymi w danym państwie członkowskiego, w którym dana instytucja kredytowa jest: a) jednostką zależną zakładu ubezpieczeń lub firmy inwestycyjnej, które posiadają zezwolenie na prowadzenie działalności na terenie Unii; b) jednostką zależną wobec jednostki dominującej w stosunku do zakładu ubezpieczeń lub firmy inwestycyjnej, które posiadają zezwolenie na prowadzenie działalności na terenie Unii; c) kontrolowana przez te same osoby fizyczne lub prawne, które kontrolują zakład ubezpieczeń lub firmę inwestycyjną posiadające zezwolenie na prowadzenie działalności na terenie Unii.	N		Jw.	
Art. 16 ust. 3	3. Odpowiednie właściwe organy, o których mowa w ust. 1 i 2, konsultują się ze sobą w szczególności podczas dokonywania oceny odpowiedniości akcjonariuszy oraz reputacji i doświadczenia członków organu zarządzającego biorących udział w zarządzaniu innym podmiotem należącym do tej samej grupy. Organy te przekazują sobie wszelkie informacje na temat odpowiedniości akcjonariuszy oraz reputacji i doświadczenia członków organu zarządzającego, które są istotne przy udzielaniu zezwoleń oraz prowadzeniu stałej oceny przestrzegania warunków prowadzenia działalności.	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 140a ust. 2 ustawy – Prawo bankowe).	
Art. 17	<i>Artykuł 17</i> Oddziały instytucji kredytowych działające na podstawie zezwolenia udzielonego w innym państwie członkowskim Przyjmujące państwa członkowskie nie wymagają zezwolenia od oddziałów instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia udzielonego w innym państwie członkowskim oraz nie wymagają wyposażenia tych oddziałów w wydzielony kapitał założycielski. Zakładanie i nadzorowanie takich	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 48j i art. 48k ustawy – Prawo bankowe).	

	oddziałów odbywa się zgodnie z przepisami art. 35, art. 36 ust. 1, 2 i 3, art. 37, art. 40–46 oraz art. 49, 74 i 75.				
	<i>Artykuł 18</i> Cofnięcie zezwolenia Właściwe organy mogą cofnąć zezwolenie udzielone instytucji kredytowej tylko w przypadkach, gdy taka instytucja kredytowa: a) nie wykorzystwała zezwolenia w ciągu 12 miesięcy, wyraźnie zrzekła się zezwolenia lub nie prowadziła działalności od ponad sześciu miesięcy, chyba że zainteresowane państwo członkowskie wprowadziło przepis stanowiący, że w takich przypadkach zezwolenie wygasa; b) uzyskała zezwolenie wskutek przedłożenia nieprawdziwych informacji lub w jakikolwiek inny niezgodny z prawem sposób; c) nie spełnia już warunków, na podstawie których udzielono zezwolenia; d) nie spełnia już wymogów ostrożnościowych określonych w częściach: trzeciej, czwartej lub szóstej rozporządzenia (UE) nr 575/2013 lub nałożonych zgodnie z art. 104 ust. 1 lit. a) lub art. 105 niniejszej dyrektywy lub nie gwarantuje już zdolności wywiązywania się z zobowiązań wobec swoich wierzycieli, a w szczególności nie zapewnia już bezpieczeństwa aktywom powierzonym jej przez deponentów; e) spełnia inne warunki cofnięcia zezwolenia przewidziane przepisami prawa krajowego; lub f) popełnia jedno z naruszeń, o których mowa w art. 67 ust. 1.	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 38 oraz art. 138 ust. 3 pkt 4 i ust. 6 – 6b ustawy – Prawo bankowe).	
Art. 19	<i>Artykuł 19</i> Nazwa instytucji kredytowych Do celów wykonywania swojej działalności instytucje kredytowe mogą używać na całym obszarze Unii tej samej nazwy, jakiej używają w państwie członkowskim,	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 3 ustawy – Prawo bankowe).	

	w którym posiadają siedzibę zarządu, niezależnie od przepisów, które mogą obowiązywać w przyjmującym państwie członkowskim, dotyczących używania określeń „bank”, „bank oszczędnościowy” lub innych nazw dotyczących bankowości. W przypadku gdy istnieje ryzyko powstania nieporozumienia, przyjmujące państwo członkowskie może wymagać, aby nazwie instytucji, w celu jej doprecyzowania, towarzyszyły pewne informacje wyjaśniające.				
Art. 20 ust. 1	<i>Artykuł 20</i> Powiadamianie o udzieleniu i cofnięciu zezwolenia 1. Właściwe organy powiadamiają EUNB o każdym zezwoleniu udzielonym na podstawie art. 8.	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 36 ust. 3a ustawy – Prawo bankowe).	
Art. 20 ust. 2	2. Wykaz zawierający nazwę wszystkich instytucji kredytowych, którym udzielono zezwolenia, jest publikowany przez EUNB na jego stronie internetowej oraz regularnie aktualizowany.	N			
Art. 20 ust. 3	3. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany udostępnia zainteresowanym właściwym organom oraz EUNB wszelkie informacje dotyczące grupy instytucji kredytowych zgodnie z art. 14 ust. 3, art. 74 ust. 1 i art. 109 ust. 2, w szczególności dotyczące struktury prawnej i organizacyjnej grupy oraz zarządzania tą grupą.	T	Art. 1 pkt 66 lit. f (w zakresie dodawanego ust. 11a)	f) po ust. 11 dodaje się ust. 11a–11d w brzmieniu: „11a. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje zainteresowanym właściwym władzom nadzorczym oraz Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego dane dotyczące struktury prawnej oraz struktury zarządzania i struktury organizacyjnej holdingu, nad którą sprawuje nadzór skonsolidowany, w tym: 1) informacje o istnieniu bliskich powiązań między podmiotami wchodzącymi w skład holdingu; 2) opis systemu zarządzania podmiotów wchodzących w skład holdingu, w tym systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej oraz polityki wynagrodzeń.	
Art. 20 ust. 4	4. W wykazie, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, umieszcza się nazwy instytucji kredytowych, które nie dysponują kapitałem w wysokości określonej w art. 12 ust. 1, i wskazuje się, że okoliczność ta dotyczy tych instytucji kredytowych.	N			
Art. 20	5. Właściwe organy powiadamiają EUNB o każdym	T	Art. 1	59) w art. 140c ust. 1 otrzymuje brzmienie:	

ust. 5	cofnięciu zezwolenia, podając powody cofnięcia.		pkt 59	„1. Komisja Nadzoru Finansowego informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o każdym przypadku utraty mocy lub uchylecia zezwolenia na utworzenie banku krajowego lub oddziału banku zagranicznego.”;	
Art. 21 ust. 1	<i>Artykuł 21</i> Zwolnienia dotyczące instytucji kredytowych trwale powiązanych z organem centralnym 1. Właściwe organy mogą zwolnić z wymogów określonych w art. 10, 12 i art. 13 ust. 1 niniejszej dyrektywy instytucję kredytową, o której mowa w art. 10 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, na warunkach tam określonych. Państwa członkowskie mogą utrzymać i stosować istniejące prawo krajowe w zakresie stosowania takiego zwolnienia, o ile przepisy takie nie są sprzeczne z niniejszą dyrektywą lub z rozporządzeniem (UE) nr 575/2013.	N		Przepis nie ma zastosowania.	
Art. 21 ust. 2	2. W przypadku zastosowania przez właściwe organy zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, art. 17, 33, 34 i 35, art. 36 ust. 1–3 oraz art. 39–46, tytułu VII rozdział 2 sekcja II i tytułu VII rozdział 4 stosuje się do całego podmiotu, który tworzy organ centralny wraz ze swoimi instytucjami powiązanymi.	N		Jw.	
Art. 22 ust. 1	<i>ROZDZIAŁ 2</i> Znacny pakiet akcji instytucji kredytowej <i>Artykuł 22</i> Powiadomienie o planowanym nabyciu znacznego pakietu akcji i ocena tego nabycia 1. Państwa członkowskie wymagają, by każda osoba fizyczna lub prawna bądź grupa takich osób działających w porozumieniu (zwana dalej „potencjalnym nabywcą”), która postanowiła nabyć, bezpośrednio lub pośrednio, znaczny pakiet akcji instytucji kredytowej lub zwiększyć, bezpośrednio lub pośrednio, taki znaczny pakiet akcji instytucji kredytowej, w wyniku czego udział posiadanych praw głosu lub posiadanego kapitału osiągnie bądź przekroczy 20 %, 30 % lub 50 % albo	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 25 ust.1–7 ustawy – Prawo bankowe).	

	instytucja kredytowa stanie się jednostką zależną w stosunku do tej osoby (operacja zwana dalej „planowanym nabyciem”), uprzednio poinformowała w formie pisemnej organy właściwe dla instytucji kredytowej, w której zamierza ona nabyć lub zwiększyć znaczny pakiet akcji, o wielkości tego pakietu oraz przekazała odpowiednie informacje, określone zgodnie z art. 23 ust. 4. Państwa członkowskie nie są zobowiązane do stosowania progu 30 %, jeżeli zgodnie z art. 9 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2004/109/WE stosują próg w wysokości jednej trzeciej.				
Art. 22 ust. 2	2. Właściwe organy wystosowują do potencjalnego nabywcy pisemne potwierdzenie odbioru powiadomienia zgodnie z ust. 1 lub dodatkowych informacji zgodnie z ust. 3, bezzwłocznie, nie później niż w ciągu dwóch dni roboczych od ich otrzymania. Właściwe organy przeprowadzają ocenę, o której mowa w art. 23 ust. 1 (zwaną dalej „oceną”), w terminie nie dłuższym niż 60 dni roboczych od dnia pisemnego potwierdzenia odbioru powiadomienia i wszystkich dokumentów, których załączenia do powiadomienia wymaga państwo członkowskie na podstawie wykazu określonego w art. 23 ust. 4 (który to okres zwany jest dalej „okresem oceny”). Właściwe organy powiadamiają potencjalnego nabywcę o terminie, w którym upływa okres oceny, w chwili potwierdzenia odbioru.	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 25g i art. 25i ustawy – Prawo bankowe).	
Art. 22 ust. 3	3. Podczas okresu oceny i nie później niż pięćdziesiątego dnia roboczego okresu oceny właściwe organy mogą w razie potrzeby zwrócić się o dalsze informacje, które są konieczne do ukończenia oceny. Wniosek ten przekazuje się w formie pisemnej i wskazuje się w nim szczegółowo, jakie dodatkowe informacje są wymagane. Bieg okresu oceny ulega zwieszeniu na czas od dnia przekazania przez właściwe organy wniosku o informacje do dnia otrzymania odpowiedzi na niego od potencjalnego nabywcy. Okres zawieszenia nie przekracza 20 dni roboczych. Właściwe organy mogą wystosowywać według własnego uznania ewentualne dalsze wnioski o uzupełnienie lub wyjaśnienie informacji, jednak wnioski te nie powodują zawieszenia	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 25g ustawy – Prawo bankowe).	

	biegu okresu oceny.				
Art. 22 ust. 4	4. Właściwe organy mogą przedłużyć okres, na jaki został zawieszony bieg okresu oceny wspomniany w ust. 3 akapit drugi, do maksymalnie trzydziestu dni roboczych, jeżeli siedziba lub miejsce zamieszkania potencjalnego nabywcy mieści się poza terytorium Unii lub podlega on regulacji państwa trzeciego lub jest osobą fizyczną lub prawną, która nie podlega nadzorowi na podstawie niniejszej dyrektywy lub dyrektyw 2009/65/WE, 2009/138/WE i 2004/39/WE.	N		Jw.	
Art. 22 ust. 5	5. Jeśli właściwe organy zdecydowały się sprzeciwić planowanemu nabyciu, informują o tym potencjalnego nabywcę w formie pisemnej w terminie dwóch dni roboczych od zakończenia oceny, lecz przed upływem okresu oceny, podając uzasadnienie. Odpowiednie uzasadnienie takiej decyzji może, z zastrzeżeniem przepisów krajowych, zostać podane do publicznej wiadomości na żądanie potencjalnego nabywcy. Brak takiego żądania ze strony potencjalnego nabywcy nie stanowi dla państwa członkowskiego przeszkody, aby zezwolić właściwemu organowi na opublikowanie tego uzasadnienia.	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 25h ustawy – Prawo bankowe).	
Art. 22 ust. 6	6. Jeśli przed upływem okresu oceny właściwe organy nie wyrażą w formie pisemnej sprzeciwu wobec planowanego nabycia, planowane nabycie uznaje się za zatwierdzone.	N		Jw.	
Art. 22 ust. 7	7. Właściwe organy mogą określić maksymalny termin na sfinalizowanie planowanego nabycia i przedłużyć go w stosownych przypadkach.	N		Jw.	
Art. 22 ust. 8	8. Państwa członkowskie nie mogą ustanawiać w odniesieniu do powiadomienia właściwych organów i zatwierdzenia przez nie bezpośredniego lub pośredniego nabycia praw głosu lub kapitału bardziej restrykcyjnych wymogów niż wymogi określone w niniejszej dyrektywie.	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy.	
Art. 22 ust. 9	9. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ustanowienia wspólnych procedur, formularzy i szablonów na	N			

	potrzeby procesu konsultacji między odpowiednimi właściwymi organami, o którym mowa w art. 24. EUNB przedłoży Komisji projekty standardów technicznych, o których mowa w ust. 9 i 10, do dnia 31 grudnia 2015 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.				
Art. 23 ust. 1	<i>Artykuł 23</i> Kryteria oceny 1. W ramach oceny powiadomienia przewidzianego w art. 22 ust. 1 oraz informacji, o których mowa w art. 22 ust. 3, właściwe organy, dla zapewnienia należytego i ostrożnego zarządzania instytucją kredytową, której akcje mają zostać nabyte, oraz mając na względzie prawdopodobny wpływ potencjalnego nabywcy na tę instytucję kredytową, oceniają odpowiedniość potencjalnego nabywcy oraz bezpieczeństwo finansowe planowanego nabycia na podstawie poniższych kryteriów: a) reputacja potencjalnego nabywcy; b) reputacja, wiedza, umiejętności i doświadczenie, zgodnie z art. 91 ust. 1, wszelkich członków organu zarządzającego oraz wszelkich członków kadry kierowniczej wyższego szczebla, którzy będą kierować działalnością instytucji kredytowej w wyniku planowanego nabycia; c) solidność finansowa potencjalnego nabywcy, w szczególności w odniesieniu do rodzaju działalności prowadzonej i planowanej przez instytucję kredytową, której akcje mają zostać nabyte; d) czy instytucja kredytowa będzie w stanie spełnić, jak również nadal spełniać w przyszłości, wymogi ostrożnościowe wynikające z niniejszej dyrektywy oraz rozporządzenia (UE) nr 575/2013, a w stosownych przypadkach również z innych przepisów unijnych, w szczególności dyrektyw 2002/87/WE i 2009/110/WE, w tym czy struktura grupy, której będzie częścią,	T	Art. 1 pkt 25	25) w art. 25h w ust. 2: a) pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) osoby przewidziane do objęcia w banku stanowisk członków rady nadzorczej i zarządu spełniają wymogi określone w art. 22aa;”, b) pkt 4 otrzymuje brzmienie: „4) zapewni przestrzeganie przez bank krajowy wymogów ostrożnościowych wynikających z przepisów prawa, w tym wymogów w zakresie funduszy własnych, norm płynności, kontroli wewnętrznej, zarządzania ryzykiem, a w szczególności to, że struktura grupy, której bank stanie się częścią, będzie umożliwiać sprawowanie efektywnego nadzoru oraz skuteczną wymianę informacji pomiędzy właściwymi władzami nadzorczymi i ustalenie zakresów właściwości tych władz;”; Ponadto również obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 25h ustawy – Prawo bankowe w pozostałym zakresie).	

	umożliwia sprawowanie skutecznego nadzoru, skuteczną wymianę informacji między właściwymi organami oraz podział obowiązków pomiędzy właściwymi organami; e) czy istnieją uzasadnione podstawy, by podejrzewać, że w związku z planowanym nabyciem dokonuje się, dokonano lub usiłowano dokonać prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu w rozumieniu art. 1 dyrektywy 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu lub że proponowane nabycie może zwiększyć takie ryzyko.				
Art. 23 ust. 2	2. Właściwe organy mogą wyrazić sprzeciw wobec planowanego nabycia jedynie wówczas, gdy na podstawie kryteriów określonych w ust. 1 istnieją ku temu uzasadnione powody lub jeżeli informacje przekazane przez potencjalnego nabywcę są niekompletne.	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 25h ust. 1 ustawy – Prawo bankowe).	
Art. 23 ust. 3	3. Państwa członkowskie nie nakładają żadnych wstępnych warunków dotyczących wielkości pakietu, jaki musi zostać nabyty, ani nie zezwalają swoim właściwym organom na dokonywanie oceny planowanego nabycia pod kątem potrzeb ekonomicznych rynku.	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy.	
Art. 23 ust. 4	4. Państwa członkowskie publikują wykaz informacji, które są niezbędne do przeprowadzenia oceny oraz które muszą zostać przekazane właściwym organom w chwili powiadomienia, o którym mowa w art. 22 ust. 1. Zakres wymaganych informacji jest proporcjonalny i dostosowany do charakteru potencjalnego nabywcy i planowanego nabycia. Państwa członkowskie nie wymagają informacji, które nie są istotne dla przeprowadzenia oceny ostrożnościowej.	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 25b ustawy – Prawo bankowe).	
Art. 23 ust. 5	5. Niezależnie od przepisów art. 22 ust. 2, 3 i 4, w przypadku gdy właściwy organ otrzyma powiadomienie o co najmniej dwóch planowanych transakcjach nabycia lub zwiększenia znacznych pakietów akcji tej samej instytucji kredytowej, traktuje on potencjalnych nabywców w sposób	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 6 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z późn. zm.).	

	niedyskryminujący.				
Art. 24 ust. 1	<i>Artykuł 24</i> Współpraca właściwych organów 1. Odpowiednie właściwe organy w pełni konsultują się ze sobą podczas przeprowadzania oceny, w przypadku gdy potencjalny nabywca jest jednym z poniższych podmiotów: a) instytucją kredytową, zakładem ubezpieczeń, zakładem reasekuracji, firmą inwestycyjną lub spółką zarządzającą w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2009/65/WE (zwaną dalej „spółką zarządzającą UCITS”), posiadającymi zezwolenie na prowadzenie działalności w innym państwie członkowskim lub w sektorze innym niż sektor, w którym ma nastąpić transakcja nabycia; b) jednostką dominującą w stosunku do instytucji kredytowej, zakładu ubezpieczeń, zakładu reasekuracji, firmy inwestycyjnej lub spółki zarządzającej UCITS, posiadających zezwolenie na prowadzenie działalności w innym państwie członkowskim lub w sektorze innym niż sektor, w którym ma nastąpić transakcja nabycia; c) osobą fizyczną lub prawną kontrolującą instytucję kredytową, zakład ubezpieczeń, zakład reasekuracji, firmę inwestycyjną lub spółkę zarządzającą UCITS, posiadające zezwolenie na prowadzenie działalności w innym państwie członkowskim lub w sektorze innym niż sektor, w którym ma nastąpić transakcja nabycia.	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 25f w zw. z art. 25a ust. 3 ustawy – Prawo bankowe).	
Art. 24 ust. 2	2. Właściwe organy niezwłocznie przekazują sobie wszelkie informacje niezbędne lub istotne dla przeprowadzenia oceny. W tym celu właściwe organy przekazują sobie na żądanie wszelkie istotne informacje, a także przekazują wszelkie niezbędne informacje z własnej inicjatywy. Decyzja właściwego organu, który wydał zezwolenie instytucji kredytowej, której akcje mają zostać nabyte, zawiera wszelkie opinie lub zastrzeżenia wyrażone przez właściwy organ odpowiedzialny za nadzór nad potencjalnym nabywcą.	N		Jw.	
Art. 25	<i>Artykuł 25</i>	T	Art. 1	30) art. 25r otrzymuje brzmienie:	

	Powiadomienie w przypadku zbycia znacznego pakietu akcji Państwa członkowskie wymagają od każdej osoby fizycznej lub prawnej, która postanowiła zbyć bezpośrednio lub pośrednio znaczny pakiet akcji instytucji kredytowej, aby osoba ta uprzednio w formie pisemnej powiadomiła o zbyciu właściwe organy, wraz z informacją o wielkości pakietu akcji, który zamierza zbyć. Osoba taka powiadamia również właściwe organy w przypadku podjęcia decyzji o zmniejszeniu posiadanego znacznego pakietu akcji, w wyniku czego udział posiadanych praw głosu lub posiadanego kapitału spadłby poniżej 20 %, 30 % lub 50 % lub instytucja kredytowa przestałaby być jednostką zależną w stosunku do takiej osoby. Państwa członkowskie nie są zobowiązane do stosowania progu 30 %, jeżeli zgodnie z art. 9 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2004/109/WE stosują próg w wysokości jednej trzeciej.		pkt 30	„Art. 25r. Obowiązki, o których mowa w art. 25o i art. 25p ust. 1, stosuje się odpowiednio w przypadku nabycia i zbycia obligacji zamiennych na akcje banku krajowego, kwitów depozytowych, jak również innych papierów wartościowych, z których wynika prawo lub obowiązek nabycia akcji banku krajowego.”; Ponadto również obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 25p ustawy – Prawo bankowe).	
Art. 26 ust. 1	<i>Artykuł 26</i> Obowiązki informacyjne i sankcje 1. Instytucje kredytowe powiadamiają właściwe organy, gdy tylko uzyskają stosowną wiedzę, o wszelkich transakcjach nabycia lub zbycia pakietów ich akcji, w wyniku których wielkość pakietów akcji przekroczy jeden z progów określonych w art. 22 ust. 1 i art. 25 lub spadnie poniżej jednego z tych progów. Instytucje kredytowe dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym przynajmniej raz do roku przekazują właściwym organom nazwiska lub nazwy akcjonariuszy i udziałowców posiadających znaczne pakiety akcji i wielkość tych pakietów na podstawie, na przykład, informacji uzyskanych na dorocznym walnym zgromadzeniu akcjonariuszy i udziałowców lub uzyskanych w wyniku zastosowania się do przepisów dotyczących spółek dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym.	T	Art. 1 pkt 24	24) w art. 25 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Bank, którego akcje zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, przekazuje Komisji Nadzoru Finansowego informację o akcjonariuszach posiadających akcje lub prawa z akcji w wysokości, o której mowa w ust. 1, zawierającą imiona i nazwiska albo nazwy tych akcjonariuszy oraz liczbę akcji lub praw z akcji, co najmniej raz na 12 miesięcy.”;	
			Art. 1 pkt 28	28) w art. 25o zdanie drugie otrzymuje brzmienie: „Bank zawiadamia Komisję Nadzoru Finansowego o każdym przypadku, o którym mowa w zdaniu pierwszym, niezwłocznie po uzyskaniu takiej informacji.”;	
Art. 26 ust. 2	2. W przypadku gdy wpływ wywierany przez osoby określone w art. 22 ust. 1 może okazać się niekorzystny dla ostrożnego i należytego zarządzania instytucją, państwa członkowskie wymagają od właściwych	T	Art. 1 pkt 26	26) w art. 25l: a) ust. 6 otrzymuje brzmienie: „6. Jeżeli akcje zostaną nabyte lub objęte z naruszeniem	

	organów podjęcia odpowiednich środków, aby zapobiec tej sytuacji. Środki te mogą obejmować: nakazy sądowe, sankcje, z zastrzeżeniem art. 65–72, wobec członków organu zarządzającego i kadry kierowniczej lub zawieszenie prawa wykonywania głosu z akcji lub udziałów posiadanych przez danych akcjonariuszy lub udziałowców danej instytucji kredytowej. Podobne środki stosuje się wobec osób fizycznych lub prawnych, które nie dopełnią obowiązku uprzedniego powiadomienia właściwych organów w sytuacjach określonych w art. 22 ust. 1, z zastrzeżeniem art. 65–72. Jeśli mimo sprzeciwu właściwych organów dochodzi do nabycia pakietu akcji, państwa członkowskie, niezależnie od zastosowania wszelkich innych sankcji, zawieszają wykonywanie danych praw głosu lub unieważniają głosy oddane, bądź też zastrzegają możliwość ich unieważnienia.		Art. 1 pkt 29	przepisu ust. 1 albo nie zostaną zbyte w terminie, o którym mowa w ust. 5, Komisja Nadzoru Finansowego może nałożyć na akcjonariusza banku krajowego będącego osobą fizyczną karę pieniężną do wysokości 20 000 000 zł, a na akcjonariusza będącego osobą prawną karę pieniężną do wysokości 10% przychodu wykazanego w ostatnim zatwierdzonym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku takiego sprawozdania - karę finansową w wysokości do 10% prognozowanego przychodu określonego na podstawie sytuacji ekonomiczno-finansowej akcjonariusza. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez akcjonariusza albo straty, której akcjonariusz uniknął w wyniku naruszenia, karę pieniężną można ustalić w wysokości do dwukrotnej kwoty korzyści albo straty. Komisja Nadzoru Finansowego może także ustanowić w banku krajowym zarząd komisaryczny albo uchylić zezwolenie na utworzenie banku i podjąć decyzję o likwidacji banku. Przepisy art. 145, art. 147 ust. 3 i art. 153–156 stosuje się odpowiednio.”, b) dodaje się ust. 7 i 8 w brzmieniu: „7. Komisja Nadzoru Finansowego, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 6, uwzględnia w szczególności zakres i wagę naruszenia, uprzednie naruszenia przepisów ustawy przez akcjonariusza oraz jego sytuację finansową. 8. W przypadku gdy akcjonariusz jest podmiotem zależnym, za przychód, o którym mowa w ust. 6, przyjmuje się przychód za poprzedni rok obrotowy wynikający ze skonsolidowanego sprawozdania finansowego podmiotu dominującego na najwyższym poziomie konsolidacji.”; 29) art. 25p otrzymuje brzmienie: „Art. 25p. 1. Podmiot, który zamierza bezpośrednio lub pośrednio zbyć pakiet akcji banku krajowego: 1) uprawniający do wykonywania ponad 10% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu, 2) w wyniku zbycia którego pozostały w jego	

				posiadaniu pakiet akcji będzie uprawniał do wykonywania mniej niż 10%, 20%, jednej trzeciej i 50% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu – jest obowiązany powiadomić o swoim zamiarze Komisję Nadzoru Finansowego. W przypadku gdy statut banku krajowego przewiduje uprzywilejowanie lub ograniczenie akcji co do prawa głosu, powiadomienie powinno również dotyczyć udziału w kapitale zakładowym w wysokości odpowiadającej wielkościom określonym w zdaniu pierwszym i odpowiadającej mu liczbie głosów bez przywilejów i ograniczeń. Podmiot, który stał się bezpośrednio lub pośrednio podmiotem dominującym banku krajowego w sposób inny niż przez nabycie albo objęcie akcji lub praw z akcji banku krajowego w liczbie zapewniającej większość ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu, jest obowiązany każdorazowo zawiadomić Komisję Nadzoru Finansowego o zamiarze podjęcia działań zmierzających do utraty statusu podmiotu dominującego. Przepisy art. 25 ust. 2–7 stosuje się odpowiednio. 2. Bank zawiadamia Komisję Nadzoru Finansowego o każdym przypadku zbycia akcji lub utraty statusu podmiotu dominującego, o których mowa w ust. 1, niezwłocznie po uzyskaniu takich informacji. 3. W przypadku naruszenia obowiązku, o którym mowa w ust. 1, przepisy art. 251 ust. 6 i 7 stosuje się odpowiednio.”;	
Art. 27	<i>Artykuł 27</i> Kryteria dotyczące znacznych pakietów akcji Dokonując oceny spełnienia kryteriów dotyczących znacznego pakietu akcji, o których mowa art. 22, 25 i 26, pod uwagę bierze się prawa głosu, o których mowa w art. 9, 10 i 11 dyrektywy 2004/109/WE, oraz warunki dotyczące ich konsolidacji określone w art. 12 ust. 4 i 5 tej dyrektywy. Dokonując oceny spełnienia kryteriów dotyczących znacznego pakietu akcji, o których mowa w art. 26, państwa członkowskie nie biorą pod uwagę praw głosu ani akcji, które instytucje mogą posiadać z racji	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 25 ust. 9 ustawy – Prawo bankowe).	

	gwarantowania emisji instrumentów finansowych lub subemisji instrumentów finansowych z gwarancją przejęcia emisji uwzględnionych w sekcji A pkt 6 załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE, pod warunkiem że prawa te nie są wykonywane ani używane w inny sposób w celu ingerencji w sposób zarządzania emitentem oraz że zostaną zbyte w ciągu roku od daty nabycia.				
Art. 28 ust. 1	TYTUŁ IV KAPITAŁ ZAŁOŻYCIELSKI FIRM INWESTYCYJNYCH <i>Artykuł 28</i> Kapitał założycielski firm inwestycyjnych 1. Kapitał założycielski firm inwestycyjnych obejmuje wyłącznie jedna lub więcej pozycji określonych w art. 26 ust. 1 lit. a)–e) rozporządzenia (UE) nr 575/2013.	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 97 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi).	
Art. 28 ust. 2	2. Wszystkie inne firmy inwestycyjne niż te, o których mowa w art. 29, posiadają kapitał założycielski w wysokości 730 000 EUR.	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 98 ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi).	
Art. 29 ust. 1	<i>Artykuł 29</i> Kapitał założycielski firm inwestycyjnych szczególnego rodzaju 1. Firmy inwestycyjne, które nie zawierają transakcji, których przedmiotem są instrumenty finansowe, na własny rachunek ani nie gwarantują emisji instrumentów finansowych z gwarancją przejęcia emisji, ale przechowują środki pieniężne lub papiery wartościowe klientów oraz oferują co najmniej jedną z niżej wymienionych usług, posiadają kapitał założycielski w wysokości 125 000 EUR: a) przyjmowanie i przekazywanie zleceń inwestorów dotyczących instrumentów finansowych; b) wykonywanie zleceń inwestorów dotyczących instrumentów finansowych; c) zarządzanie indywidualnymi portfelami inwestycji	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 98 ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi).	

	w instrumenty finansowe.				
Art. 29 ust. 2	2. Właściwe organy mogą zezwolić firmie inwestycyjnej, która wykonuje zlecenia inwestorów dotyczące instrumentów finansowych, na utrzymywanie takich instrumentów na własny rachunek, jeśli spełnione są następujące warunki: a) takie pozycje powstają jedynie wówczas, gdy firmie nie udaje się dokładnie dopasować zleceń inwestorów; b) łączna wartość rynkowa wszystkich takich pozycji podlega ograniczeniu do 15 % kapitału założycielskiego firmy; c) firma spełnia wymogi określone w art. 92–95 oraz części czwartej rozporządzenia (UE) nr 575/2013; d) takie pozycje mają charakter uboczny i tymczasowy oraz są utrzymywane jedynie przez okres niezbędny do przeprowadzenia danej transakcji.	N		Przepis nie ma zastosowania.	
Art. 29 ust. 3	3. Państwa członkowskie mogą obniżyć kwotę określoną w ust. 1 do wysokości 50 000 EUR, jeśli dana firma nie posiada zezwolenia na przechowywanie środków pieniężnych lub papierów wartościowych klientów ani na zawieranie transakcji na własny rachunek, ani na gwarantowanie emisji z gwarancją przejęcia emisji.	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 98 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi).	
Art. 29 ust. 4	4. Utrzymywanie pozycji w instrumentach finansowych z portfela niehandlowego celem inwestowania funduszy własnych nie jest traktowane jako zawieranie transakcji na własny rachunek w odniesieniu do usług określonych w ust. 1 lub do celów ust. 3.	N		Przepis nie ma zastosowania.	
Art. 30	<i>Artykuł 30</i> Kapitał założycielski przedsiębiorstw miejscowych Przedsiębiorstwa miejscowe posiadają kapitał założycielski w wysokości 50 000 EUR, o ile korzystają ze swobody przedsiębiorczości lub swobody świadczenia usług określonych w art. 31 i 32 dyrektywy 2004/39/WE.	N		Przepis nie ma zastosowania.	
Art. 31	<i>Artykuł 31</i>	T	Art. 2 pkt 13	b) ust. 9 otrzymuje brzmienie:	

ust. 1	Ochrona przed ryzykiem w odniesieniu do firm nieuprawnionych do przechowywania środków pieniężnych ani papierów wartościowych klientów 1. W przypadku firm określonych w art. 4 ust. 1 pkt 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 ochrona przed ryzykiem ma jedną z następujących postaci: a) kapitału założycielskiego w wysokości 50 000 EUR; lub b) ubezpieczenia odpowiedzialności z tytułu prowadzenia działalności zawodowej obejmującego całe terytorium Unii lub innej porównywalnej gwarancji odnoszącej się do odpowiedzialności wynikającej z zaniedbań zawodowych, na kwotę co najmniej 1 000 000 EUR na każde roszczenie i łącznie 1 500 000 EUR rocznie na wszystkie roszczenia; lub c) kapitału założycielskiego w połączeniu z ubezpieczeniem odpowiedzialności z tytułu prowadzenia działalności zawodowej, które razem zapewniają poziom ochrony równorzędny poziomowi określonemu w lit. a) lub b). Komisja dokonuje okresowego przeglądu kwot określonych w akapicie pierwszym.		lit. b	„9. W przypadku gdy dom maklerski nie prowadzi działalności, o której mowa w art. 69 ust. 4 pkt 1, i prowadzi jeden rodzaj lub kilka rodzajów działalności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1, 2, 4 i 5, oraz nie spełnia wymogu posiadania kapitału założycielskiego w wysokości ustalonej zgodnie z ust. 2 lub 4, jest obowiązany do zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z prowadzeniem działalności maklerskiej.”, Ponadto również obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 98 ust. 9a i 9b ustawy o obrocie instrumentami finansowymi).	
Art. 31 ust. 2	2. Jeżeli firma, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, jest zarejestrowana również na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/92/WE z dnia 9 grudnia 2002 r. w sprawie pośrednictwa ubezpieczeniowego, spełnia ona wymogi określone w art. 4 ust. 3 tej dyrektywy, a ochrona przed ryzykiem ma w jej przypadku jedną z następujących postaci: a) kapitału założycielskiego w wysokości 25 000 EUR; lub b) ubezpieczenia odpowiedzialności z tytułu prowadzenia działalności zawodowej obejmującego całe terytorium Unii lub innej porównywalnej gwarancji odnoszącej się do odpowiedzialności wynikającej z zaniedbań zawodowych, na kwotę co najmniej 500 000 EUR na każde roszczenie i łącznie 750 000 EUR rocznie na wszystkie roszczenia; lub	T	Art. 2 pkt 13 lit. a i c	13) w art. 98: a) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Kapitał założycielski domu maklerskiego, który nie prowadzi działalności, o której mowa w art. 69 ust. 4 pkt 1, i który prowadzi jeden rodzaj lub kilka rodzajów działalności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1, 2, 4 i 5, będąc jednocześnie agentem ubezpieczeniowym albo brokerem ubezpieczeniowym w rozumieniu odpowiednio art. 7 ust. 1 oraz art. 20 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1450), wynosi co najmniej równowartość w złotych 25 000 euro.”, c) ust. 10 otrzymuje brzmienie: "10. Równowartość kwot wyrażonych w euro, o których mowa w ust. 1–4, jest ustalana na każdy dzień bilansowy przy zastosowaniu średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski	

	c) kapitału założycielskiego w połączeniu z ubezpieczeniem odpowiedzialności z tytułu prowadzenia działalności zawodowej, które razem zapewniają poziom ochrony równorzędny poziomowi określone w lit. a) lub b).			obowiązującego w dniu poprzedzającym ten dzień, przy czym na potrzeby postępowania w przedmiocie udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej – przy zastosowaniu średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w dniu poprzedzającym datę złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej.";	
Art. 32 ust. 1	<i>Artykuł 32</i> Przepisy przejściowe 1. Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 28 ust. 2, art. 29 ust. 1 i 3 oraz art. 30 państwa członkowskie mogą utrzymać ważność zezwoleń udzielonych firmom inwestycyjnym i przedsiębiorstwom objętym przepisami art. 30, które już istniały w dniu 31 grudnia 1995 r. lub przed tym dniem, a których fundusze własne nie osiągają poziomu kapitału założycielskiego określonego dla nich w art. 28 ust. 2, art. 29 ust. 1 lub 3 lub w art. 30. Fundusze własne takich firm inwestycyjnych lub przedsiębiorstw nie spadają poniżej najwyższego poziomu referencyjnego obliczonego w dniu 23 marca 1995 r. lub przed tym dniem. Poziom referencyjny stanowi średni poziom dzienny funduszy własnych wyliczany dla sześciomiesięcznego okresu poprzedzającego datę wyliczenia. Poziom ten oblicza się co sześć miesięcy za analogiczny okres poprzedni.	N		Przepis nie ma zastosowania.	
Art. 32 ust. 2	2. W przypadku przejęcia kontroli nad firmą inwestycyjną lub przedsiębiorstwem objętymi ust. 1 przez osobę fizyczną lub prawną inną niż osoba, która wcześniej kontrolowała tę firmę inwestycyjną lub to przedsiębiorstwo, fundusze własne tej firmy lub tego przedsiębiorstwa osiągają co najmniej poziom określony dla nich w art. 28 ust. 2, art. 29 ust. 1 lub 3 lub w art. 30, z wyjątkiem przypadku pierwszego przekazania kontroli w drodze dziedziczenia po dniu 31 grudnia 1995 r. za	N		Jw.	

	zgodą właściwych organów oraz przez okres nie dłuższy niż dziesięć lat od daty tego przekazania kontroli.				
Art. 32 ust. 3	3. W przypadku gdy następuje połączenie dwóch lub więcej firm inwestycyjnych lub przedsiębiorstw objętych przepisem art. 30, fundusze własne firmy powstałej w wyniku tego połączenia nie muszą osiągnąć poziomu określonego w art. 28 ust. 2, art. 29 ust. 1 lub 3 lub w art. 30. Niemniej jednak w żadnym momencie, kiedy nie został osiągnięty poziom określony w art. 28 ust. 2, art. 29 ust. 1 lub 3 lub w art. 30, fundusze własne firmy powstałej w wyniku połączenia nie mogą spaść poniżej całkowitych funduszy własnych łączących się ze sobą firm w chwili połączenia.	N		Jw.	
Art. 32 ust. 4	4. Fundusze własne firm inwestycyjnych i przedsiębiorstw objętych przepisem art. 30 nie spadają poniżej poziomu określonego w art. 28 ust. 2, art. 29 ust. 1 lub 3 lub w art. 30 oraz w ust. 1 i 3 niniejszego artykułu.	N		Jw.	
Art. 32 ust. 5	5. Jeżeli właściwe organy uznają za niezbędne, w celu zapewnienia wypłacalności takich firm inwestycyjnych lub przedsiębiorstw, tak aby spełniony był wymóg określony w ust. 4, nie mają zastosowania ust. 1, 2 ani 3.	N		Jw.	
Art. 33	TYTUŁ V PRZEPISY DOTYCZĄCE SWOBODY PRZEDSIĘBIORCZOŚCI I SWOBODY ŚWIADCZENIA USŁUG <i>ROZDZIAŁ 1</i> Zasady ogólne <i>Artykuł 33</i> Instytucje kredytowe Państwa członkowskie zapewniają na swoim terytorium możliwość prowadzenia działalności, której rodzaje wymieniono w załączniku I, zgodnie z art. 35, art. 36 ust. 1, 2 i 3, art. 39 ust. 1 i 2 oraz art. 40–46, przez każdą instytucję kredytową posiadającą zezwolenie udzielone przez właściwe organy innego państwa członkowskiego i nadzorowaną przez te organy, która to działalność	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 48i i art. 48j ustawy – Prawo bankowe).	

	polega na zakładaniu oddziałów lub świadczeniu usług, pod warunkiem że taka działalność jest objęta wyżej wymienionym zezwoleniem.				
Art. 34 ust. 1	<i>Artykuł 34</i> Institucje finansowe 1. Państwa członkowskie zapewniają na swoim terytorium możliwość prowadzenia działalności, której rodzaje wymieniono w załączniku I, zgodnie z art. 35, art. 36 ust. 1, 2 i 3, art. 39 ust. 1 i 2 oraz art. 40–46, przez każdą instytucję finansową z innego państwa członkowskiego, która to działalność polega na zakładaniu oddziałów lub świadczeniu usług, niezależnie od tego, czy instytucja ta stanowi jednostkę zależną instytucji kredytowej, czy też jednostkę zależną, której współwłaścicielami są dwie instytucje kredytowe lub większa ich liczba, o ile akt założycielski i umowa spółki tej instytucji zezwalają na prowadzenie tego rodzaju działalności, a instytucja spełnia wszystkie następujące warunki: a) jednostka dominująca lub jednostki dominujące posiadają zezwolenie na prowadzenie działalności instytucji kredytowych w państwie członkowskim, którego ustawodawstwu podlega dana instytucja finansowa; b) przedmiotowa działalność jest faktycznie prowadzona na terytorium tego samego państwa członkowskiego; c) jednostka dominująca lub jednostki dominujące dysponują co najmniej 90 % praw głosu wynikających z akcji lub udziałów w kapitale instytucji finansowej; d) jednostka dominująca lub jednostki dominujące spełniają wymogi właściwych organów dotyczące ostrożnego zarządzania instytucją finansową oraz złożyły oświadczenie, za zgodą właściwych organów odpowiedniego państwa członkowskiego pochodzenia, o przyjęciu solidarnej odpowiedzialności za zobowiązania zaciągnięte przez instytucję finansową; e) instytucja finansowa jest faktycznie objęta, w szczególności w zakresie przedmiotowej działalności, skonsolidowanym nadzorem sprawowanym nad jednostką dominującą lub nad każdą z jednostek	T	Art. 1 pkt 37 lit. a	37) w art. 48h: a) w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie: "5) bank lub banki krajowe, o których mowa w pkt 1, spełniają określone w przepisach ustawy i rozporządzenia nr 575/2013 wymogi dotyczące funduszy własnych, kontroli dużych ekspozycji, limitów wielkości pakietów akcji, płynności oraz ryzyka rynkowego"; Ponadto obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 48h i 48n ustawy – Prawo bankowe).	

	dominujących, zgodnie z przepisami tytułu VII rozdział 3 niniejszej dyrektywy oraz części pierwszej tytuł II rozdział 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w szczególności na potrzeby wymogów w zakresie funduszy własnych określonych w art. 92 niniejszego rozporządzenia, kontroli dużych ekspozycji, o których mowa w części czwartej tego rozporządzenia, oraz limitów wielkości pakietów akcji określonych w art. 89 i 90 tego rozporządzenia. Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia weryfikują spełnienie tych warunków i na tej podstawie wystawiają instytucji finansowej odpowiednie zaświadczenie stwierdzające spełnienie warunków i stanowiące element powiadomienia, o którym mowa w art. 35 i 39.				
Art. 34 ust. 2	2. Jeśli instytucja finansowa, o której mowa w ust. 1 akapit pierwszy, przestaje spełniać którykolwiek z nałożonych warunków, właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia powiadamiają o tym właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego, a działalność prowadzona przez tę instytucję finansową w przyjmującym państwie członkowskim podlega odtąd przepisom przyjmującego państwa członkowskiego.	T	Art. 1 pkt 37 lit. b	b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu: "4a. Działalność instytucji finansowej mającej siedzibę na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego, prowadzona na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poprzez oddział lub w ramach działalności transgranicznej, podlega polskiemu ustawodawstwu od chwili otrzymania przez Komisję Nadzoru Finansowego od właściwego organu nadzoru tego państwa członkowskiego powiadomienia o niespełnianiu przez tę instytucję finansową warunków określonych w przepisach tego państwa, równoważnych do przewidzianych w ust. 1."; Ponadto również obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 48h ust. 4 ustawy – Prawo bankowe).	
Art. 34 ust. 3	3. Ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do jednostek zależnych instytucji finansowej, o której mowa w ust. 1 akapit pierwszy.	N		Jw.	
Art. 35 ust. 1	<i>ROZDZIAŁ 2</i> <i>Swoboda przedsiębiorczości przysługująca instytucjom kredytowym</i> <i>Artykuł 35</i>	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 48c ust. 1 ustawy – Prawo bankowe).	

	Wymóg powiadomienia oraz kontakty między właściwymi organami 1. Instytucja kredytowa pragnąca założyć oddział na terytorium innego państwa członkowskiego powiadamia o tym właściwe organy swojego państwa członkowskiego pochodzenia.				
Art. 35 ust. 2	2. Państwa członkowskie wymagają, aby każda instytucja kredytowa pragnąca założyć oddział na terytorium innego państwa członkowskiego przekazała w powiadomieniu, o którym mowa w ust. 1, wszystkie następujące informacje: a) państwo członkowskie, na terytorium którego planuje założyć oddział; b) program działalności, określający, między innymi, przewidywany zakres działalności i strukturę organizacyjną oddziału; c) adres w przyjmującym państwie członkowskim, pod którym można otrzymać dokumenty; d) nazwiska osób, które będą odpowiedzialne za zarządzanie oddziałem.	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 48c ust. 2 ustawy – Prawo bankowe).	
Art. 35 ust. 3	3. O ile właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia, uwzględniając planowany zakres działalności oddziału, nie mają powodu kwestionować adekwatności struktury administracyjnej lub kondycji finansowej instytucji kredytowej, to w ciągu trzech miesięcy od otrzymania informacji określonych w ust. 2 przekazują te informacje właściwym organom przyjmującego państwa członkowskiego i odpowiednio zawiadamiają zainteresowaną instytucję kredytową. Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia podają również informacje o wysokości i strukturze funduszy własnych oraz o łącznej wysokości wymogów w zakresie funduszy własnych instytucji kredytowej określonych w art. 92 rozporządzenia (UE) nr 575/2013. W drodze odstępstwa od akapitu drugiego, w przypadku, o którym mowa w art. 34, właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia przekazują informacje o wysokości i strukturze funduszy własnych instytucji finansowej oraz o łącznych kwotach ekspozycji na	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 48c ust. 4 ustawy – Prawo bankowe).	

	ryzyko obliczonych zgodnie z art. 92 ust. 3 i 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do instytucji kredytowej będącej jej jednostką dominującą.				
Art. 35 ust. 4	4. W przypadku gdy właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia odmawiają przekazania informacji określonych w ust. 2 właściwym organom przyjmującego państwa członkowskiego, podają one zainteresowanej instytucji kredytowej uzasadnienie swojej odmowy w terminie trzech miesięcy od otrzymania wszystkich informacji. Taka odmowa lub brak odpowiedzi podlegają zaskarżeniu do sądu w państwie członkowskim pochodzenia.	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 48d ust. 1 i 2 ustawy – Prawo bankowe).	
Art. 35 ust. 5	5. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia informacji, które należy zawrzeć w powiadomieniu zgodnie z niniejszym artykułem. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N			
Art. 35 ust. 6	6. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ustanowienia standardowych formularzy, szablonów i procedur na potrzeby takiego powiadomienia. Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N			
Art. 35 ust. 7	7. EUNB przedłoży Komisji projekty standardów technicznych, o których mowa w ust. 5 i 6, do dnia 1 stycznia 2014 r.	N			
Art. 36 ust. 1	<i>Artykuł 36</i> Rozpoczęcie działalności 1. Przed rozpoczęciem działalności przez oddział instytucji kredytowej, w okresie dwóch miesięcy od otrzymania informacji, o których mowa w art. 35,	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 48l ust. 1 i 2 ustawy – Prawo bankowe).	

	właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego przygotowują się do nadzoru nad instytucją kredytową, zgodnie z rozdziałem 4, a jeśli jest to konieczne, wskazują warunki, na jakich – w interesie dobra ogólnego – prowadzona ma być działalność w przyjmującym państwie członkowskim.				
Art. 36 ust. 2	2. Oddział może zostać założony i rozpocząć swoją działalność z chwilą otrzymania zawiadomienia od właściwych organów przyjmującego państwa członkowskiego lub z chwilą upływu okresu przewidzianego w ust. 1 i nieotrzymania w tym czasie żadnego zawiadomienia od tych organów.	N		Jw.	
Art. 36 ust. 3	3. W przypadku zmiany jakichkolwiek informacji przekazanych zgodnie z art. 35 ust. 2 lit. b), c) lub d) instytucja kredytowa powiadamia o tej zmianie w formie pisemnej właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego najpóźniej na miesiąc przed dokonaniem zmiany, w celu umożliwienia właściwym organom państwa członkowskiego pochodzenia podjęcia decyzji na skutek powiadomienia zgodnie z art. 35, a właściwym organom przyjmującego państwa członkowskiego – podjęcia decyzji określającej warunki dokonania tej zmiany zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu.	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 48e i art. 48l ust. 3 ustawy – Prawo bankowe).	
Art. 36 ust. 4	4. Przyjmuje się, że oddziały, które rozpoczęły swoją działalność, zgodnie z przepisami obowiązującymi w przyjmujących państwach członkowskich, przed dniem 1 stycznia 1993 r., poddane zostały procedurze określonej w art. 35 oraz w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu. Począwszy od dnia 1 stycznia 1993 r. oddziały te podlegają przepisom ust. 3 niniejszego artykułu oraz art. 33 i 52, a także przepisom rozdziału 4.	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 48k ust. 1 i 2 ustawy – Prawo bankowe).	
Art. 36 ust. 5	5. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia informacji, które należy zawrzeć w powiadomieniu zgodnie z niniejszym artykułem. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14	N			

	rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.				
Art. 36 ust. 6	6. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ustanowienia standardowych formularzy, szablonów i procedur na potrzeby takiego powiadomienia. Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N			
Art. 36 ust. 7	7. EUNB przedłoży Komisji projekty standardów technicznych, o których mowa w ust. 5 i 6, do dnia 1 stycznia 2014 r.	N			
Art. 37	<i>Artykuł 37</i> Powiadomienie o odmowach Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i EUNB o liczbie i charakterze przypadków, w których miała miejsce odmowa na podstawie art. 35 i art. 36 ust. 3.	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 48d ust. 3 ustawy – Prawo bankowe).	
Art. 38	<i>Artykuł 38</i> Agregacja oddziałów Jako jeden oddział traktuje się dowolną liczbę miejsc prowadzenia działalności ustanowionych w tym samym państwie członkowskim przez daną instytucję kredytową posiadającą siedzibę główną w innym państwie członkowskim.	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 4 ust. 1 pkt 18–20 ustawy – Prawo bankowe).	
Art. 39 ust. 1	<i>ROZDZIAŁ 3</i> Korzystanie ze swobody świadczenia usług <i>Artykuł 39</i> Procedura powiadomienia 1. Każda instytucja kredytowa pragnąca skorzystać ze swobody świadczenia usług poprzez prowadzenie po raz pierwszy działalności na terytorium innego państwa członkowskiego powiadamia właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia o rodzajach działalności, wymienionych w wykazie w załączniku I, które	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 48f ust. 1 ustawy – Prawo bankowe).	

	zamierza prowadzić.				
Art. 39 ust. 2	2. W terminie jednego miesiąca od otrzymania powiadomienia przewidzianego w ust. 1 właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia przesyłają to powiadomienie właściwym organom przyjmującego państwa członkowskiego.	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 48f ust. 2 ustawy – Prawo bankowe).	
Art. 39 ust. 3	3. Niniejszy artykuł nie ma wpływu na prawa nabyte przez instytucje kredytowe świadczące usługi przed dniem 1 stycznia 1993 r.	N		Przepis nie ma zastosowania.	
Art. 39 ust. 4	4. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia informacji, które należy zawrzeć w powiadomieniu zgodnie z niniejszym artykułem. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N			
Art. 39 ust. 5	5. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ustanowienia standardowych formularzy, szablonów i procedur na potrzeby takiego powiadomienia. Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N			
Art. 39 ust. 6	6. EUNB przedłoży Komisji projekty standardów technicznych, o których mowa w ust. 4 i 5, do dnia 1 stycznia 2014 r.	N			
Art. 40	<i>ROZDZIAŁ 4</i> <i>Uprawnienia właściwych organów przyjmującego państwa członkowskiego</i> <i>Artykuł 40</i> Wymogi sprawozdawcze Właściwe organy przyjmujących państw członkowskich mogą wymagać, aby wszystkie instytucje kredytowe	N		Obowiązujący przepis prawa polskiego zapewnia wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 48m ustawy – Prawo bankowe).	

	posiadające oddziały na ich terytorium przekazywały im okresowo sprawozdania dotyczące działalności prowadzonej przez te instytucje w tych przyjmujących państwach członkowskich. Sprawozdania te mogą być wymagane wyłącznie do celów informacyjnych lub statystycznych, do celów stosowania art. 51 ust. 1 lub do celów nadzoru zgodnie z niniejszym rozdziałem. Podlegają one wymogom tajemnicy zawodowej lub służbowej co najmniej równoważnym wymogom, o których mowa w art. 53 ust. 1. Właściwe organy przyjmujących państw członkowskich mogą w szczególności wymagać od instytucji kredytowych, o których mowa w akapicie pierwszym, przekazania informacji w celu umożliwienia właściwym organom oceny tego, czy dany oddział jest istotny w rozumieniu art. 51 ust. 1.				
Art. 41 ust. 1	<i>Artykuł 41</i> Środki podejmowane przez właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia w związku z działalnością prowadzoną w przyjmującym państwie członkowskim 1. W przypadku gdy właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego stwierdzą na podstawie informacji przekazanych na mocy art. 50 przez właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia, że instytucja kredytowa posiadająca oddział lub świadcząca usługi na jego terytorium spełnia jeden z poniższych warunków w odniesieniu do działalności prowadzonej w tym przyjmującym państwie członkowskim, organy te powiadamiają właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia: a) instytucja kredytowa nie przestrzega krajowych przepisów transponujących niniejszą dyrektywę lub rozporządzenia (UE) nr 575/2013; b) istnieje istotne ryzyko, że instytucja kredytowa nie będzie przestrzegać krajowych przepisów transponujących niniejszą dyrektywę lub przepisów rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia	T	Art. 1 pkt 61 lit. a i b	61) w art. 141a: a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1. W przypadku gdy instytucja kredytowa prowadząca działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poprzez oddział lub w ramach działalności transgranicznej narusza przepisy ustawy lub rozporządzenia nr 575/2013 albo w przypadku gdy istnieje uzasadnione prawdopodobieństwo ich naruszenia, Komisja Nadzoru Finansowego zawiadamia właściwe władze nadzorcze państwa macierzystego. 2. W przypadku uznania, że właściwe władze nadzorcze państwa macierzystego w sytuacji określonej w ust. 1 nie podjęły odpowiednich środków, Komisja Nadzoru Finansowego może skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego oraz zwrócić się do niego o pomoc zgodnie z art. 19 rozporządzenia nr 1093/2010.”, b) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. W uzasadnionych przypadkach, przed podjęciem działań, o których mowa w ust. 1 i 2, Komisja Nadzoru Finansowego, mając na względzie potrzebę ochrony stabilności systemu finansowego, interesów deponentów, inwestorów i innych podmiotów, którym	

	niezwłocznie podejmują wszelkie odpowiednie środki celem zapewnienia, aby dana instytucja kredytowa zaradziła nieprzestrzeganiu przepisów lub podjęła środki zapobiegające ryzyku nieprzestrzegania przepisów. Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia powiadamiają niezwłocznie właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego o tych środkach.			świadczony są usługi, może, bez konieczności uprzedniego pisemnego upomnienia, zastosować środki zgodnie z art. 138, do czasu podjęcia odpowiednich środków, w tym środków reorganizacyjnych równoważnych do środków określonych w rozdziale 12, przez właściwe władze nadzorcze państwa macierzystego. Komisja Nadzoru Finansowego niezwłocznie informuje Komisję Europejską, Europejski Urząd Nadzoru Bankowego oraz właściwe organy pozostałych zainteresowanych państw członkowskich o zastosowaniu tych środków.”, 62) w art. 141b dodaje się ust. 4 w brzmieniu: „4. W przypadku gdy właściwe władze nadzorcze państwa goszczącego poinformują Komisję Nadzoru Finansowego, że bank krajowy wykonujący czynności na jego terytorium poprzez oddział lub w ramach działalności transgranicznej nie przestrzega lub istnieje prawdopodobieństwo, że nie będzie przestrzegać przepisów prawa państwa goszczącego lub rozporządzenia nr 575/2013, Komisja Nadzoru Finansowego podejmuje wobec banku krajowego odpowiednie środki w ramach nadzoru prowadzące do usunięcia nieprawidłowości przez ten bank. Komisja Nadzoru Finansowego informuje właściwe władze nadzorcze państwa goszczącego o podjętych środkach.”;	
Art. 41 ust. 2	2. W przypadku uznania przez właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego, że właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia nie wypełniły lub nie wypełnią swoich obowiązków wynikających z ust. 1 akapit drugi, mogą one przekazać sprawę do EUNB oraz zwrócić się do niego o pomoc zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. W przypadku podjęcia działań przez EUNB zgodnie z tym artykułem, podejmuje on wszelkie decyzje na podstawie art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia w terminie 24 godzin. EUNB może też z własnej inicjatywy, zgodnie z art. 19 ust. 1 akapit drugi tego rozporządzenia, podjąć działania mające na celu umożliwienie właściwym organom wypracowania porozumienia.	T	Art. 1 pkt 61 lit. a i b	Jw.	

Art. 42	<i>Artykuł 42</i> Uzasadnienie podjętych środków i powiadomienie o nich Wszelkie środki podjęte na mocy art. 41 ust. 1, art. 43 lub 44, a wiążące się ze stosowaniem kar lub ograniczaniem możliwości korzystania ze swobody świadczenia usług lub swobody przedsiębiorczości, są odpowiednio uzasadniane i podawane do wiadomości zainteresowanej instytucji kredytowej.	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 138 ust. 6 i art. 141b ust. 2 i 3 ustawy – Prawo bankowe).	
Art. 43	<i>Artykuł 43</i> Środki zapobiegawcze 1. Przed zastosowaniem procedury określonej w art. 41 właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego mogą – w sytuacjach nadzwyczajnych, w oczekiwaniu na podjęcie środków przez właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia lub środków służących reorganizacji, o których mowa w art. 3 dyrektywy 2001/24/WE – podjąć wszelkie środki zapobiegawcze konieczne do ochrony przed niestabilnością finansową, która poważnie zagroziłaby zbiorowym interesom deponentów, inwestorów i klientów w przyjmującym państwie członkowskim. 2. Wszelkie środki zapobiegawcze na podstawie ust. 1 są proporcjonalne w stosunku do zamierzonego celu, czyli zapewnienia ochrony przed niestabilnością finansową, która poważnie zagroziłaby takim zbiorowym interesom deponentów, inwestorów i klientów w przyjmującym państwie członkowskim. Takie środki zapobiegawcze mogą obejmować wstrzymanie płatności. Stosowane środki nie prowadzą do preferencyjnego traktowania wierzycieli instytucji kredytowej w przyjmującym państwie członkowskim w stosunku do wierzycieli z innych państw członkowskich. 3. Wszelkie środki zapobiegawcze na podstawie ust. 1 przestają obowiązywać w momencie podjęcia przez organy administracyjne lub sądowe państwa członkowskiego pochodzenia środków służących reorganizacji zgodnie z art. 3 dyrektywy 2001/24/WE. 4. Właściwe organy przyjmującego państwa	T	Art. 1 pkt 61	61) w art. 141a: a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1. W przypadku gdy instytucja kredytowa prowadząca działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poprzez oddział lub w ramach działalności transgranicznej narusza przepisy ustawy lub rozporządzenia nr 575/2013 albo w przypadku gdy istnieje uzasadnione prawdopodobieństwo ich naruszenia, Komisja Nadzoru Finansowego zawiadamia właściwe władze nadzorcze państwa macierzystego. 2. W przypadku uznania, że właściwe władze nadzorcze państwa macierzystego w sytuacji określonej w ust. 1 nie podjęły odpowiednich środków, Komisja Nadzoru Finansowego może skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego oraz zwrócić się do niego o pomoc zgodnie z art. 19 rozporządzenia nr 1093/2010.”, b) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. W uzasadnionych przypadkach, przed podjęciem działań, o których mowa w ust. 1 i 2, Komisja Nadzoru Finansowego, mając na względzie potrzebę ochrony stabilności systemu finansowego, interesów deponentów, inwestorów i innych podmiotów, którym świadczone są usługi, może, bez konieczności uprzedniego pisemnego upomnienia, zastosować środki zgodnie z art. 138, do czasu podjęcia odpowiednich środków, w tym środków reorganizacyjnych równoważnych do środków określonych w rozdziale 12, przez właściwe władze nadzorcze państwa macierzystego. Komisja Nadzoru Finansowego	

	członkowskiego zaprzestają stosowania środków zapobiegawczych, w przypadku gdy uznają one, że środki te stały się nieaktualne na podstawie art. 41, chyba że przestaną one obowiązywać zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu. 5. O środkach zapobiegawczych podjętych na podstawie ust. 1 niezwłocznie powiadamia się Komisję, EUNB i właściwe organy pozostałych zainteresowanych państw członkowskich. W przypadku gdy właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia lub innego państwa członkowskiego, którego to dotyczy, zgłoszą sprzeciw wobec środków podjętych przez właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego, organy te mogą skierować sprawę do EUNB i zwrócić się do niego o pomoc zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. W przypadku podjęcia działań przez EUNB zgodnie z tym artykułem, podejmuje on wszelkie decyzje na podstawie art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia w terminie 24 godzin. EUNB może też z własnej inicjatywy zgodnie z art. 19 ust. 1 akapit drugi tego rozporządzenia podjąć działania mające na celu umożliwienie właściwym organom wypracowania porozumienia.		niezwłocznie informuje Komisję Europejską, Europejski Urząd Nadzoru Bankowego oraz właściwe organy pozostałych zainteresowanych państw członkowskich o zastosowaniu tych środków.”, c) dodaje się ust. 6–14 w brzmieniu: „6. W przypadku gdy oddział instytucji kredytowej nie wypełnia obowiązków wynikających z art. 48l ust. 2 oraz art. 48m ust. 1, Komisja Nadzoru Finansowego może zastosować środki zgodnie z art. 138 ust. 3 pkt 1–3a i ust. 3b. 7. W interesie dobra ogólnego, o którym mowa w art. 48l ust. 2, Komisja Nadzoru Finansowego może wobec oddziału instytucji kredytowej zastosować odpowiednio środki zgodnie z art. 138 i art. 141. 8. W celu zapewnienia równych warunków działania banków krajowych i oddziałów instytucji kredytowych, w interesie dobra ogólnego, o którym mowa w art. 48l ust. 2, Komisja Nadzoru Finansowego, wydając rekomendacje, o których mowa w art. 137, może określić, w jakim zakresie rekomendacje te dotyczą również oddziałów instytucji kredytowych. 9. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, zastosowanie środków zgodnie z art. 138 nie może prowadzić do preferencyjnego traktowania wierzycieli instytucji kredytowej, o której mowa w ust. 1, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w stosunku do wierzycieli tej instytucji z państw członkowskich. 10. Środki podjęte zgodnie z ust. 3 mają zastosowanie do czasu podjęcia przez organy administracyjne lub sądowe państwa macierzystego środków reorganizacyjnych równoważnych do środków określonych w rozdziale 12. 11. Komisja Nadzoru Finansowego zaprzestaje stosowania środków zgodnie z ust. 3 w przypadku gdy uzna, że ustały przesłanki ich zastosowania określone w ust. 1 i 2. 12. W przypadku gdy właściwe władze nadzorcze państwa członkowskiego pochodzenia lub innego zainteresowanego państwa macierzystego zgłoszą sprzeciw wobec środków podjętych przez Komisję	

				Nadzoru Finansowego zgodnie z ust. 3, Komisja Nadzoru Finansowego może skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego i zwrócić się do niego o pomoc zgodnie z art. 19 rozporządzenia nr 1093/2010. 13. Komisja Nadzoru Finansowego może zgłosić sprzeciw wobec środków równoważnych do środków, o których mowa w art. 138, podjętych przez właściwe władze nadzorcze państwa goszczącego w stosunku do oddziału banku krajowego. W przypadku zgłoszenia sprzeciwu Komisja Nadzoru Finansowego może również skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego i zwrócić się do niego o pomoc zgodnie z art. 19 rozporządzenia nr 1093/2010. 14. Komisja Nadzoru Finansowego może zgłosić sprzeciw wobec środków równoważnych do środków, o których mowa w art. 138, podjętych przez właściwe władze nadzorcze państwa goszczącego w stosunku do oddziału instytucji kredytowej prowadzącej działalność w tym państwie, które mają wpływ na prowadzoną przez tę instytucję działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poprzez oddział lub w ramach działalności transgranicznej. W przypadku zgłoszenia sprzeciwu Komisja Nadzoru Finansowego może również skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego i zwrócić się do niego o pomoc zgodnie z art. 19 rozporządzenia nr 1093/2010.”;	
Art. 44	<i>Artykuł 44</i> Uprawnienia przyjmujących państw członkowskich Przyjmujące państwa członkowskie mogą, niezależnie od art. 40 i 41, korzystać z uprawnień przyznanych im na mocy niniejszej dyrektywy do podejmowania odpowiednich środków mających na celu zapobieganie nieprawidłowościom lub karanie popełnianych na ich terytorium naruszeń przepisów przyjętych przez nie na podstawie niniejszej dyrektywy lub w interesie dobra ogólnego. Do uprawnień takich należy, między innymi, ewentualne uniemożliwienie instytucjom kredytowym naruszającym przepisy inicjowania wszelkich dalszych transakcji na terytorium tych państw członkowskich.	T	Art. 1 pkt 61 lit. b	Jw.	

Art. 45	<i>Artykuł 45</i> Środki podejmowane po cofnięciu zezwolenia W przypadku cofnięcia zezwolenia właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia powiadamiają o tym fakcie niezwłocznie właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego. Właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego podejmują odpowiednie środki uniemożliwiające danej instytucji kredytowej inicjowanie dalszych transakcji na terytorium tego państwa oraz zabezpieczające interesy deponentów.	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 48g, art. 48k ust. 2 w zw. z art. 138 ust. 3 pkt 3 oraz art. 138 ust. 6d ustawy – Prawo bankowe).	
Art. 46	<i>Artykuł 46</i> Reklama Żaden przepis niniejszego rozdziału nie uniemożliwia instytucjom kredytowym, których siedziba zarządu znajduje się w innych państwach członkowskich, reklamowania swoich usług za pomocą wszelkich dostępnych środków przekazu w przyjmującym państwie członkowskim, z zastrzeżeniem ewentualnych przepisów dotyczących formy i treści tego rodzaju reklam przyjętych w interesie dobra ogólnego.	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (przepisy rozdziału 2a ustawy – Prawo bankowe).	
Art. 47 ust. 1	TYTUŁ VI STOSUNKI Z PAŃSTWAMI TRZECIMI <i>Artykuł 47</i> Powiadomienie dotyczące oddziałów z państw trzecich oraz warunki dopuszczenia instytucji kredytowych posiadających takie oddziały do działalności 1. Państwa członkowskie nie stosują wobec oddziałów instytucji kredytowych mających siedzibę zarządu w państwie trzecim, które rozpoczynają lub kontynuują prowadzenie działalność, przepisów skutkujących ich preferencyjnym traktowaniem w stosunku do oddziałów instytucji kredytowych mających siedzibę zarządu w Unii.	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 41 ustawy – Prawo bankowe).	
Art. 47	2. Właściwe organy powiadamiają Komisję, EUNB i Europejski Komitet Bankowy ustanowiony decyzją	T	Art. 1 pkt 34	b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:	

ust. 2	Komisji 2004/10/WE (1) o wszystkich zezwoleniach dla oddziałów udzielonych instytucjom kredytowym mającym siedzibę zarządu w państwie trzecim.		lit. b	b) ust. 6 otrzymuje brzmienie: „6. Do postępowania przy tworzeniu oddziału banku zagranicznego w kraju stosuje się odpowiednio przepisy art. 32–38, z tym że informację, o której mowa w art. 36 ust. 3a, Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje również Komisji Europejskiej oraz powołanemu przez nią Europejskiemu Komitetowi Bankowemu.”;	
Art. 47 ust. 3	3. Unia może zgodzić się, na podstawie porozumień zawartych z państwem trzecim lub większą ich liczbą, na stosowanie przepisów, które zapewniają oddziałom instytucji kredytowej mającej siedzibę zarządu w państwie trzecim identyczne traktowanie na całym terytorium Unii.	N			
Art. 48	<i>Artykuł 48</i> Współpraca z organami nadzoru państw trzecich w sprawowaniu nadzoru na zasadzie skonsolidowanej 1. Komisja, na wniosek państwa członkowskiego lub działając z własnej inicjatywy, może przedkładać Radzie wnioski w sprawie wynegocjowania porozumień z państwem trzecim lub większą ich liczbą, dotyczących sposobów sprawowania nadzoru na zasadzie skonsolidowanej nad: a) instytucjami, których jednostki dominujące posiadają siedzibę zarządu w państwie trzecim; b) instytucjami mającymi siedzibę w państwach trzecich, których jednostki dominujące, będące instytucją, finansową spółką holdingową lub finansową spółką holdingową o działalności mieszanej, posiadają siedzibę zarządu w Unii. 2. W porozumieniach, o których mowa w ust. 1, dąży się w szczególności do zapewnienia: a) możliwości uzyskania przez właściwe organy państw członkowskich informacji koniecznych do sprawowania nadzoru – w oparciu o skonsolidowaną sytuację finansową – nad instytucjami, finansowymi spółkami holdingowymi oraz finansowymi spółkami holdingowymi o działalności mieszanej mającymi siedzibę w Unii, które posiadają jednostki zależne	N			

	będące instytucjami lub instytucjami finansowymi mającymi siedzibę w państwie trzecim, lub też posiadają udziały kapitałowe w takich podmiotach; b) możliwości uzyskania przez organy nadzoru państw trzecich informacji koniecznych do sprawowania nadzoru nad jednostkami dominującymi, których siedziba zarządu znajduje się na ich terytorium i które posiadają jednostki zależne będące instytucjami lub instytucjami finansowymi mającymi siedzibę w co najmniej jednym państwie członkowskim, lub też posiadają udziały kapitałowe w takich podmiotach; oraz c) możliwości uzyskania przez EUNB od właściwych organów państw członkowskich informacji otrzymanych od krajowych organów państw trzecich zgodnie z art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. 3. Nie naruszając art. 218 TFUE, Komisja, wspierana przez Europejski Komitet Bankowy, bada wyniki negocjacji, o których mowa w ust. 1, a także powstałą sytuację. 4. EUNB wspiera Komisję na potrzeby niniejszego artykułu zgodnie z art. 33 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.				
Art. 49 ust. 1	TYTUŁ VII NADZÓR OSTROŻNOŚCIOWY <i>ROZDZIAŁ 1</i> <i>Zasady nadzoru ostrożnościowego</i> Sekcja I Uprawnienia i obowiązki państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego <i>Artykuł 49</i> Uprawnienia właściwych organów państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego 1. Za ostrożnościowy nadzór nad instytucją, w tym nad działalnością prowadzoną przez tę instytucję zgodnie z art. 33 i 34, odpowiedzialne są właściwe organy	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 131 ust. 1 i 2 i art. 141c ustawy – Prawo bankowe oraz art. 118 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi).	

	państwa członkowskiego pochodzenia, bez uszczerbku dla przepisów niniejszej dyrektywy, które powierzają taki obowiązek właściwym organom przyjmującego państwa członkowskiego.				
Art. 49 ust. 2	2. Przepisy ust. 1 nie stanowią przeszkody w prowadzeniu nadzoru skonsolidowanego.	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 141f ust. 2 ustawy – Prawo bankowe).	
Art. 49 ust. 3	3. Działania podejmowane przez przyjmujące państwo członkowskie nie mogą pociągać za sobą dyskryminacyjnego lub restrykcyjnego traktowania instytucji ze względu na fakt, że instytucja ta działa na podstawie zezwolenia udzielonego w innym państwie członkowskim.	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy.	
Art. 50 ust. 1	<i>Artykuł 50</i> Współpraca dotycząca nadzoru 1. Właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich prowadzą ścisłą współpracę przy nadzorze nad instytucjami prowadzącymi działalność, w szczególności za pośrednictwem oddziału, w innym państwie członkowskim lub w innych państwach członkowskich niż państwo siedziby instytucji. Organy te przekazują sobie wszelkie informacje dotyczące zarządzania i stosunków właścicielskich w takich instytucjach mogące ułatwiać nadzór nad nimi i analizę warunków udzielania im zezwolenia, a także wszelkie informacje mogące pomóc w monitorowaniu tych instytucji, w szczególności dotyczące ich płynności i wypłacalności, gwarantowania depozytów, ograniczania dużych ekspozycji, innych czynników, które mogą wywierać wpływ na ryzyko systemowe stwarzane przez instytucję, procedur administracyjnych i księgowych oraz mechanizmów kontroli wewnętrznej.	T	Art. 6 pkt 4	4) po art. 21 dodaje się art. 21a w brzmieniu: „Art. 21a. W przypadku gdy dom maklerski prowadzi działalność maklerską na terytorium innego państwa członkowskiego, Komisja może przekazywać organowi nadzoru w tym państwie członkowskim informacje, które mogą ułatwić temu organowi nadzór nad domem maklerskim, w zakresie: 1) zarządzania i struktury własnościowej domu maklerskiego; 2) płynności, wypłacalności i ograniczania dużych ekspozycji; 3) czynników, które mogą wywierać wpływ na ryzyko systemowe stwarzane przez dom maklerski; 4) procedur zarządzania i procedur księgowych oraz mechanizmów kontroli wewnętrznej w domu maklerskim; 5) nadzoru sprawowanego nad domem maklerskim zgodnie z częścią szóstą rozporządzenia 575/2013, w zakresie, w jakim takie informacje są niezbędne do zapewnienia ochrony inwestorów w państwie członkowskim, w którym dom maklerski prowadzi działalność maklerską; 6) wystąpienia zaburzenia płynności domu maklerskiego lub uzasadnionego prawdopodobieństwa, że takie zaburzenie płynności wystąpi, obejmujące	

				również informacje na temat programu postępowania naprawczego oraz na temat środków nadzorczych podjętych w zakresie nadzoru nad płynnością domu maklerskiego; 7) sposobu uwzględnienia informacji przekazanych przez organ nadzoru w państwie członkowskim, w którym dom maklerski prowadzi działalność maklerską, w zakresie działalności domu maklerskiego.”; Ponadto również obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 141e ustawy – Prawo bankowe).	
Art. 50 ust. 2	2. Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia niezwłocznie udostępniają właściwym organom przyjmujących państw członkowskich wszelkie informacje i ustalenia dotyczące nadzoru płynnościowego – sprawowanego zgodnie z częścią szóstą rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i tytułem VII rozdział 3 niniejszej dyrektywy – nad działalnością prowadzoną przez instytucję za pośrednictwem jej oddziałów, w zakresie, w jakim takie informacje i ustalenia są istotne z punktu widzenia ochrony deponentów lub inwestorów w przyjmującym państwie członkowskim.	T		Jw.	
Art. 50 ust. 3	3. Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia niezwłocznie informują właściwe organy wszystkich przyjmujących państw członkowskich o wystąpieniu zaburzenia płynności lub gdy zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że takie zaburzenie płynności wystąpi. Informacje te obejmują również szczegółowe informacje na temat procesu opracowywania i wdrożenia planu naprawczego oraz na temat wszelkich środków w zakresie nadzoru ostrożnościowego podjętych w tym kontekście.	T		Jw.	
Art. 50 ust. 4	4. Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia na prośbę właściwych organów przyjmującego państwa członkowskiego przekazują im informacje i wyjaśnienia na temat sposobu uwzględnienia informacji i ustaleń przekazanych przez właściwe organy przyjmującego państwa	T	Art. 1 pkt 65	65) w art. 141e dodaje się ust. 4–7 w brzmieniu: „4. Na żądanie właściwych władz nadzorczych państwa goszczącego, na którego terytorium bank krajowy prowadzi działalność poprzez oddział lub w ramach działalności transgranicznej, Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje informacje o sposobie	

	członkowskiego. W przypadku gdy, po przekazaniu informacji i ustaleń, właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego utrzymują, że właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia nie podjęły żadnych odpowiednich środków, właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego mogą po poinformowaniu właściwych organów państwa członkowskiego pochodzenia oraz EUNB podjąć stosowne środki służące zapobieżeniu dalszym naruszeniom, w celu ochrony interesów deponentów, inwestorów i innych podmiotów, którym świadczone są usługi, lub by chronić stabilność systemu finansowego. W przypadku gdy właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia nie zgadzają się ze środkami, jakie mają podjąć właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego, mogą one skierować sprawę do EUNB zwrócić się do niego o pomoc zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. W przypadku podjęcia działań przez EUNB zgodnie z tym artykułem, podejmuje on wszelkie decyzje w terminie jednego miesiąca.		Art. 2 pkt 28 lit. b	uwzględnienia przekazanych przez te władze informacji dotyczących tego banku. 5. W przypadku gdy właściwe władze nadzorcze państwa goszczącego poinformują Komisję Nadzoru Finansowego, że nie zastosowała odpowiednich środków wobec banku krajowego, oraz podejmą odpowiednie środki w ramach nadzoru, Komisja może skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego i zwrócić się do niego o pomoc zgodnie z art. 19 rozporządzenia nr 1093/2010, jeżeli nie zgadza się z podjętymi przez te władze środkami. 6. Komisja Nadzoru Finansowego może wystąpić do właściwych władz nadzorczych państwa macierzystego instytucji kredytowej, prowadzącej działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poprzez oddział lub w ramach działalności transgranicznej, o udzielenie informacji o sposobie uwzględnienia przekazanych przez Komisję Nadzoru Finansowego informacji dotyczących tej instytucji kredytowej. 7. W przypadku gdy po otrzymaniu informacji, o których mowa w ust. 6, Komisja Nadzoru Finansowego uzna, że właściwe władze nadzorcze państwa macierzystego nie zastosowały odpowiednich środków, podejmuje środki w ramach nadzoru w celu ochrony stabilności systemu finansowego, interesów deponentów, inwestorów i innych klientów, po poinformowaniu właściwych władz nadzorczych państwa macierzystego oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego.”; b) w ust. 11 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Jeżeli mimo środków podjętych przez organ nadzoru, który udzielił zezwolenia zagranicznej firmie inwestycyjnej, działalność tej firmy stanowi zagrożenie dla prawidłowego funkcjonowania obrotu instrumentami finansowymi lub interesów inwestorów, Komisja może, po poinformowaniu tego organu, a w przypadku naruszenia przez zagraniczną firmę inwestycyjną przepisów oddziału 2a lub rozporządzenia 575/2013 także po poinformowaniu Europejskiego	

				Urzędu Nadzoru Bankowego.”,	
Art. 50 ust. 5	5. Właściwe organy mogą kierować do EUNB sprawy, w których wniosek o współpracę, w szczególności dotyczący wymiany informacji, został odrzucony, lub gdy w odpowiednim terminie nie podjęto w sprawie tego wniosku żadnych działań. Nie naruszając art. 258 TFUE, EUNB może w takich przypadkach podjąć działania zgodnie z uprawnieniami przyznanymi mu na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. EUNB może też z własnej inicjatywy, zgodnie z art. 19 ust. 1 akapit drugi tego rozporządzenia, podjąć działania mające na celu umożliwienie właściwym organom wypracowania porozumienia w sprawie wymiany informacji na mocy niniejszego artykułu.	T	Art. 2 pkt 19 (dodawany art. 110i ust. 11)	11. Jeżeli inny organ nadzoru odmawia zawarcia porozumienia, o którym mowa w ust. 4, albo pomimo zawarcia porozumienia nie stosuje się do jego postanowień, w tym nie udziela w wyznaczonym terminie informacji, o których udzielenie wnioskowała Komisja, Komisja może powiadomić o tym Europejski Urząd Nadzoru Bankowego oraz wypowiedzieć porozumienie. Ponadto również obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 131 ust. 3a ustawy – Prawo bankowe).	
Art. 50 ust. 6	6. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu sprecyzowania informacji, o których mowa w niniejszym artykule. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N			
Art. 50 ust. 7	7. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych służących ustanowieniu standardowych formularzy, szablonów i procedur do celów wymiany informacji, które mogą ułatwić monitorowanie instytucji. Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N			
Art. 50 ust. 8	8. EUNB przedłoży Komisji projekty standardów technicznych, o których mowa w ust. 6 i 7, do dnia 1 stycznia 2014 r.	N			
Art. 51 ust. 1	<i>Artykuł 51</i> Istotne oddziały 1. Właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego mogą zwrócić się do organu	T	Art. 2 pkt 19 (dodawany art. 110f ust.	Art. 110f. 1. W przypadku gdy zagraniczna firma inwestycyjna prowadzi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność w formie oddziału, Komisja może zwrócić się do właściwego organu nadzoru w innym państwie członkowskim, który udzielił tej firmie	

sprawującego nadzór skonsolidowany – w przypadkach, gdy zastosowanie ma art. 112 ust. 1 – lub do właściwych organów państwa członkowskiego pochodzenia z wnioskiem o uznanie za istotny oddziału instytucji innej niż firma inwestycyjna objęta art. 95 rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Wniosek ten zawiera powody uzasadniające uznanie danego oddziału za istotny ze szczególnym uwzględnieniem: a) kwestii, czy udział w rynku oddziału pod względem depozytów przekracza 2 % w przyjmującym państwie członkowskim; b) prawdopodobnego wpływu zawieszenia lub zamknięcia działalności instytucji na płynność systemową oraz na systemy płatnicze, rozrachunkowe i rozliczeniowe w przyjmującym państwie członkowskim; c) wielkości oraz znaczenia oddziału pod względem liczby klientów w kontekście systemu bankowego lub finansowego przyjmującego państwa członkowskiego. Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego oraz, w przypadku gdy zastosowanie ma art. 112 ust. 1 - organ sprawujący nadzór skonsolidowany, dokładają wszelkich starań w celu podjęcia wspólnej decyzji w sprawie uznania oddziału za istotny. W przypadku gdy wspólna decyzja nie zostanie podjęta w terminie dwóch miesięcy od otrzymania wniosku zgodnie z akapitem pierwszym, właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego podejmują swoją własną decyzję w sprawie uznania oddziału za istotny w ciągu kolejnych dwóch miesięcy. Przy podejmowaniu swoich decyzji właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego uwzględniają wszelkie opinie i zastrzeżenia organu sprawującego nadzór skonsolidowany lub właściwych organów państwa członkowskiego pochodzenia. Decyzje, o których mowa w akapicie trzecim i czwartym, przedstawiane są w dokumencie zawierającym treść decyzji wraz z jej pełnym uzasadnieniem i przekazywane są zainteresowanym	1-4)	zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, lub do właściwego organu nadzoru sprawującego nadzór skonsolidowany nad podmiotem dominującym, którego podmiotem zależnym jest ta zagraniczna firma inwestycyjna, z wnioskiem o uznanie oddziału tej firmy za istotny. 2. Jeżeli w terminie 2 miesięcy od dnia otrzymania przez właściwy organ nadzoru wniosku, o którym mowa w ust. 1, Komisja i właściwy organ nadzoru nie osiągną wspólnego stanowiska w sprawie uznania oddziału zagranicznej firmy inwestycyjnej za istotny, Komisja, w terminie 2 miesięcy od dnia upływu tego terminu, wydaje decyzję w przedmiocie uznania oddziału zagranicznej firmy inwestycyjnej za istotny, jeżeli jego działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej spełnia co najmniej jedną z następujących przesłanek: 1) udział w ogólnej wartości wkładów pieniężnych klientów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest wyższy niż 2%; 2) liczba klientów oddziału jest znacząca w skali działalności wykonywanej przez ten oddział na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 3) zawieszenie albo zakończenie działalności zagranicznej firmy inwestycyjnej może stanowić zagrożenie dla stabilności systemu finansowego lub dla bezpieczeństwa funkcjonowania systemów płatności, rozliczeń i rozrachunku na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. 3. Komisja, wydając decyzję, o której mowa w ust. 2, uwzględnia znane jej opinie i zastrzeżenia właściwego organu nadzoru. 4. Informację o decyzji, o której mowa w ust. 2, Komisja przekazuje właściwemu organowi nadzoru. Ponadto również obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 11 ust. 2 pkt 28 oraz art. 141f ust. 12–17 ustawy – Prawo bankowe).	

	właściwym organom oraz uznawane za rozstrzygające i stosowane przez właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich. Uznanie oddziału za istotny nie wpływa na prawa i obowiązki właściwych organów wynikające z niniejszej dyrektywy.				
Art. 51 ust. 2	2. Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia przekazują właściwym organom przyjmującego państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę istotny oddział, informacje, o których mowa w art. 117 ust. 1 lit. c) i d), oraz wykonują zadania, o których mowa w art. 112 ust. 1 lit. c), we współpracy z właściwymi organami przyjmującego państwa członkowskiego. W przypadku gdy właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia uzyska wiedzę o sytuacji nadzwyczajnej, zgodnie z art. 114 ust. 1, niezwłocznie zawiadamia o tym fakcie organy, o których mowa w art. 58 ust. 4 i art. 59 ust. 1. Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia informują właściwe organy przyjmujących państw członkowskich, w których istotne oddziały mają siedzibę, o wynikach procesu oceny ryzyka, o którym mowa w art. 97, oraz, w stosownych przypadkach, w art. 113 ust. 2, przeprowadzonego w instytucjach posiadających takie oddziały. Informują one również o decyzjach podjętych na podstawie art. 104 i 105, o ile te oceny i decyzje są istotne dla tych oddziałów. Właściwe organy państw członkowskich pochodzenia konsultują się z właściwymi organami przyjmujących państw członkowskich, w których istotne oddziały mają siedzibę, w kwestii działań operacyjnych wymaganych na podstawie art. 86 ust. 11, w przypadku gdy jest to istotne w kontekście ryzyka płynności dotyczącego waluty przyjmującego państwa członkowskiego. W przypadku nieprzeprowadzenia przez właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia konsultacji z właściwymi organami przyjmującego państwa członkowskiego lub w przypadku gdy po przeprowadzeniu takich konsultacji właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego utrzymują, że	T	Art. 2 pkt 19 (dodawany art. 110f ust. 5 i 6)	5. Na wniosek organu nadzoru z państwa członkowskiego, na którego terytorium dom maklerski prowadzi działalność w formie oddziału lub na którego terytorium działalność prowadzi oddział instytucji będącej podmiotem zależnym od domu maklerskiego, nad którym Komisja sprawuje nadzór skonsolidowany, Komisja oraz organ nadzoru z państwa członkowskiego mogą osiągnąć wspólne stanowisko w sprawie uznania oddziału domu maklerskiego lub instytucji za istotny w terminie dwóch miesięcy od dnia otrzymania wniosku przez Komisję. 6. W przypadku osiągnięcia wspólnego stanowiska albo wydania decyzji, Komisja podejmuje współpracę z właściwym organem nadzoru. W ramach współpracy Komisja: 1) udostępnia właściwemu organowi nadzoru informacje dotyczące nadzoru płynnościowego, sprawowanego nad działalnością prowadzoną przez dom maklerski w formie oddziału; 2) informuje właściwy organ nadzoru o wystąpieniu zaburzenia płynności oraz działaniach podjętych w związku z tym zaburzeniem; 3) w przypadku zaistnienia sytuacji, która zagraża płynności na rynku i stabilności systemu finansowego w którymkolwiek z państw członkowskich (sytuacja nadzwyczajna), koordynuje i planuje działania nadzorcze wobec domu maklerskiego, prowadzącego działalność w innym państwie członkowskim w formie oddziału, we współpracy z właściwym organem nadzoru oraz przekazuje Europejskiej Radzie ds. Ryzyka Systemowego i Komitetowi Stabilności Finansowej, o którym mowa w ustawie z dnia ... o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. z ... r. poz. ...), informacje istotne	

	działania operacyjne wymagane art. 86 ust. 11 są nieodpowiednie, właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego mogą skierować sprawę do EUNB zwrócić się do niego o pomoc zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.			dla wykonywania ich zadań; 4) konsultuje działania nadzorcze nad domem maklerskim z właściwym organem nadzoru; 5) przekazuje właściwemu organowi nadzoru informacje o zmianach sytuacji finansowej domu maklerskiego, które mogą zagrozić jego działalności, oraz o sankcjach administracyjnych i środkach nadzorczych nałożonych przez Komisję na dom maklerski w zakresie funduszy własnych domu maklerskiego, a także o wynikach badania i oceny nadzorczej. Ponadto również obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 11 ust. 2 pkt 28 oraz art. 141f ust. 12–17 ustawy – Prawo bankowe).	
Art. 51 ust. 3	3. W przypadkach, w których art. 116 nie ma zastosowania, właściwe organy sprawujące nadzór nad instytucją posiadającą istotne oddziały w innych państwach członkowskich ustanawiają kolegium organów nadzoru i przewodniczą mu, aby ułatwić współpracę zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu oraz zgodnie z art. 50. Podstawę ustanowienia i funkcjonowania kolegium stanowią pisemne uzgodnienia, których dokonuje właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia po konsultacjach z zainteresowanymi właściwymi organami. Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia decyduje, które właściwe organy uczestniczą w danym posiedzeniu lub w danych działaniach kolegium. W swojej decyzji właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia uwzględnia zasadność – z punktu widzenia tych organów – działalności nadzorczej, która ma zostać zaplanowana lub podlegać koordynacji, w szczególności ewentualny wpływ na stabilność systemów finansowych w zainteresowanych państwach członkowskich, o którym mowa w art. 7, oraz na obowiązki, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu. Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia z wyprzedzeniem wyczerpująco powiadamia wszystkich członków kolegium o organizacji takich posiedzeń,	T	Art. 2 pkt 19 (dodawany art. 110f ust. 7)	7. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, Komisja może również ustanowić kolegium, w skład którego wchodzi właściwy organ nadzoru, o którym mowa w ust. 5; przepis art. 110j stosuje się odpowiednio. Ponadto również obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 11 ust. 2 pkt 28 oraz art. 141f ust. 12–17 ustawy – Prawo bankowe).	

	głównych zagadnieniach do omówienia i działaniach, które należy przeanalizować. Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia w odpowiednim czasie wyczerpująco informuje również wszystkich członków kolegium o działaniach podjętych w trakcie tych posiedzeń lub podjętych środkach.				
Art. 51 ust. 4	4. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia ogólnych warunków funkcjonowania kolegiów organów nadzoru. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w ust. 1, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N			
Art. 51 ust. 5	5. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ustalenia zasad operacyjnego funkcjonowania kolegiów organów nadzoru. Komisja jest uprawniona do przyjmowania tych wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w ust. 1, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N			
Art. 51 ust. 6	6. EUNB przedłoży Komisji projekty standardów technicznych, o których mowa w ust. 4 i 5, do dnia 31 grudnia 2014 r.	N			
Art. 52 ust. 1	<i>Artykuł 52</i> Kontrola na miejscu i inspekcja oddziałów z siedzibą w innym państwie członkowskim 1. W przypadku gdy instytucja działająca na podstawie zezwolenia udzielonego w innym państwie członkowskim prowadzi działalność za pośrednictwem oddziału, przyjmujące państwo członkowskie zapewnia właściwym organom państwa członkowskiego pochodzenia, po uprzednim zawiadomieniu właściwych organów przyjmującego państwa członkowskiego, możliwość przeprowadzania na miejscu - samodzielnie lub za pośrednictwem osób wyznaczonych do tego celu - kontroli informacji, o których mowa w art. 50, i inspekcji takich oddziałów.	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 141d ustawy – Prawo bankowe oraz art. 26 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym).	

Art. 52 ust. 2	2. W celu przeprowadzenia inspekcji oddziałów, właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia mogą korzystać z jednej z pozostałych procedur określonych w art. 118.	N		Jw.	
Art. 52 ust. 3	3. Właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego są uprawnione do przeprowadzania w poszczególnych przypadkach kontroli na miejscu i inspekcji działalności prowadzonej przez oddziały instytucji na terytorium tego państwa członkowskiego oraz do żądania od oddziału udostępnienia informacji na temat jego działalności oraz informacji do celów nadzoru, jeśli uznają to za istotne z uwagi na stabilność systemu finansowego przyjmującego państwa członkowskiego. Przed przeprowadzeniem takich kontroli i inspekcji właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego konsultują się z właściwymi organami państwa członkowskiego pochodzenia. Po przeprowadzeniu takich kontroli i inspekcji właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego przekazują właściwym organom państwa członkowskiego pochodzenia uzyskane informacje oraz ustalenia, które są istotne dla procesu oceny ryzyka w odniesieniu do instytucji lub dla stabilności systemu finansowego w przyjmującym państwie członkowskim. Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia należycie uwzględniają te informacje oraz ustalenia przy formułowaniu swojego programu oceny nadzorczej, o którym mowa w art. 99, mając również na względzie stabilność systemu finansowego w przyjmującym państwie członkowskim.	N		Jw.	
Art. 52 ust. 4	4. Kontrole na miejscu i inspekcje oddziałów są przeprowadzane zgodnie z prawem państwa członkowskiego, w którym kontrola lub inspekcja ma miejsce.	N		Jw.	
Art. 53 ust. 1	Sekcja II Wymiana informacji i tajemnica zawodowa lub służbowa <i>Artykuł 53</i> Tajemnica zawodowa lub służbowa	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 10a ustawy – Prawo bankowe, art. 16 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym oraz art. 19 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym).	

	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie osoby obecnie lub w przeszłości zatrudnione przez właściwe organy oraz biegli rewidenci lub eksperci działający w imieniu właściwych organów podlegali obowiązkowi zachowania tajemnicy zawodowej lub służbowej. Bez uszczerbku dla przypadków podlegających przepisom prawa karnego, informacje poufne, które takie osoby, inspektorzy nadzoru lub eksperci uzyskują w trakcie pełnienia swoich obowiązków, mogą być ujawniane jedynie w postaci skróconej lub zbiorczej, która uniemożliwia zidentyfikowanie poszczególnych instytucji kredytowych. W przypadku ogłoszenia upadłości lub przeprowadzenia przymusowej likwidacji instytucji kredytowej informacje poufne, które nie dotyczą osób trzecich uczestniczących w próbach ratowania tej instytucji kredytowej, mogą być jednak ujawnione w postępowaniach cywilnych.				
Art. 53 ust. 2	2. Ust. 1 nie stanowi przeszkody dla wymiany informacji między właściwymi organami ani dla przekazywania informacji ERRS, EUNB lub Europejskiemu Urzędowi Nadzoru (Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) („EUNGiPW”) ustanowionemu rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 przez właściwe organy zgodnie z niniejszą dyrektywą, rozporządzeniem (UE) nr 575/2013, innymi dyrektywami mającymi zastosowanie do instytucji kredytowych oraz z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1092/2010, z art. 31, 35 i 36 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 oraz art. 31 i 36 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010. Do informacji tych zastosowanie ma ust. 1.	Art. 1 pkt 14	14) w art. 10a w ust. 4 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5–7 w brzmieniu: „5) udzielenie umownym lub instytucjonalnym systemom ochrony, o których mowa w art. 113 ust. 7 rozporządzenia nr 575/2013, informacji niezbędnych do realizacji ich zadań; 6) udzielenie Europejskiej Radzie ds. Ryzyka Systemowego, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego lub Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych informacji niezbędnych do realizacji ich zadań, jeżeli obowiązek taki wynika z przepisów dotyczących utworzenia i działalności tych podmiotów; 7) udzielenie Komitetowi Stabilności Finansowej, o którym mowa w ustawie o nadzorze makroostrożnościowym, informacji niezbędnych do realizacji przez niego zadań ustawowych.”;	Art. 2 pkt 23	23) w art. 150 w ust. 1: a) pkt 7a otrzymuje brzmienie:

			„7a) przez dom maklerski podmiotowi podlegającemu w Rzeczypospolitej Polskiej lub w innym państwie członkowskim obowiązkom, o których mowa w oddziale 2a lub w rozporządzeniu 575/2013, w zakresie, w jakim jest to niezbędne do wykonania tych obowiązków;”, b) po pkt 7a dodaje się pkt 7b w brzmieniu: „7b) pomiędzy podmiotami zależnymi i dominującymi w grupie kapitałowej, do której należy dom maklerski, jeżeli informacje są objęte zakresem nadzoru skonsolidowanego, o ile przekazanie tych informacji jest niezbędne do wykonania obowiązków, o których mowa w art. 110b i art. 110c, art. 110e, art. 110g ust. 2, art. 110m, art. 110p, art. 110r, art. 110z lub art. 110za;”, c) w pkt 14: – lit. b otrzymuje brzmienie: „b) do publicznej wiadomości w trybie i na warunkach, o których mowa w art. 25 ust. 1 i 2b ustawy o nadzorze;”, – lit. e otrzymuje brzmienie: „e) w przypadkach określonych w art. 151 oraz art. 21 ust. 1, art. 21a i art. 22 ustawy o nadzorze, a także w art. 96 ust. 11 ustawy o ofercie publicznej;”, – dodaje się lit. f w brzmieniu: „f) do publicznej wiadomości w zakresie wyników testów warunków skrajnych przeprowadzonych zgodnie z art. 110u;”, d) w pkt 15: – wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „przez Komisję lub jej upoważnionego przedstawiciela.” – w lit. b średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c w brzmieniu: „c) Komitetowi Stabilności Finansowej oraz Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych,

				Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, Europejskiej Radzie ds. Ryzyka Systemowego, Europejskiemu Systemowi Banków Centralnych, Europejskiemu Bankowi Centralnemu, bankom centralnym w innych państwach członkowskich oraz właściwemu organowi nadzoru, w zakresie koniecznym do realizacji zadań ustawowych;”;	
Art. 53 ust. 3	3. Ust. 1 nie stanowią przeszkody dla publikowania przez właściwe organy wyników testów warunków skrajnych przeprowadzonych zgodnie z art. 100 niniejszej dyrektywy lub art. 32 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 ani dla przekazywania EUNB przez właściwe organy wyników testów warunków skrajnych na potrzeby publikowania przez EUNB wyników ogólnounijnych testów warunków skrajnych.	T	Jw.	Jw.	
Art. 54	<i>Artykuł 54</i> Wykorzystanie informacji poufnych Właściwe organy otrzymujące poufne informacje zgodnie z art. 53 wykorzystują te informacje wyłącznie w ramach pełnienia swoich obowiązków i wyłącznie do poniższych celów: a) do sprawdzenia, czy spełnione zostały warunki regulujące dopuszczanie instytucji kredytowych do działalności, oraz w celu ułatwienia monitorowania prowadzenia takiej działalności, w ujęciu jednostkowym lub skonsolidowanym, w szczególności w odniesieniu do monitorowania płynności, wypłacalności, dużych ekspozycji, procedur administracyjnych i księgowych oraz mechanizmów kontroli wewnętrznej; b) w celu nałożenia sankcji; c) w postępowaniu wszczętym w wyniku odwołania od decyzji wydanej przez właściwy organ, w tym w postępowaniu sądowym wszczętym na podstawie art. 72;	N	Artykuł	Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 10a ustawy – Prawo bankowe, art. 16 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym oraz art. 19 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym).	

	d) w postępowaniu sądowym wszczętym na podstawie przewidzianych prawem unijnym przepisów szczególnych dotyczących instytucji kredytowych.				
Art. 55	<i>Artykuł 55</i> Umowy o współpracy Zgodnie z art. 33 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 państwa członkowskie i EUNB mogą zawierać umowy o współpracy – przewidujące wymianę informacji – z właściwymi organami państw trzecich lub z organami nadzoru bądź podmiotami państw trzecich zgodnie z art. 56 i art. 57 ust. 1 niniejszej dyrektywy wyłącznie wówczas, gdy ujawniane informacje objęte są gwarancją zachowania wymogów tajemnicy zawodowej lub służbowej co najmniej równoważnych wymogom określonym w art. 53 ust. 1 niniejszej dyrektywy. Taka wymiana informacji służy wykonywaniu zadań nadzorczych przez te organy lub podmioty. W przypadku gdy informacje pochodzą z innego państwa członkowskiego, są one ujawniane jedynie za wyraźną zgodą organów, które je ujawniły, a – w stosownych przypadkach – ujawnienie może nastąpić wyłącznie do celów, na które organy te wyraziły zgodę.	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 131 ust. 3 ustawy – Prawo bankowe, art. 16 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym oraz art. 19 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym).	
Art. 56	<i>Artykuł 56</i> Wymiana informacji między organami Art. 53 ust. 1 i art. 54 nie stanowią przeszkody dla wymiany informacji między właściwymi organami w ramach państwa członkowskiego lub między właściwymi organami różnych państw członkowskich, lub między właściwymi organami a następującymi podmiotami, w ramach sprawowania ich funkcji nadzorczych: a) organami, na których spoczywa publiczny obowiązek nadzorowania innych podmiotów sektora finansowego, oraz organami odpowiedzialnymi za nadzorowanie rynków finansowych; b) organami lub podmiotami, które są odpowiedzialne za utrzymywanie stabilności systemu finansowego w państwach członkowskich za pomocą uregulowań	T	Art. 1 pkt 14	14) w art. 10a w ust. 4 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5–7 w brzmieniu: „5) udzielenie umownym lub instytucjonalnym systemom ochrony, o których mowa w art. 113 ust. 7 rozporządzenia nr 575/2013, informacji niezbędnych do realizacji ich zadań; 6) udzielenie Europejskiej Radzie ds. Ryzyka Systemowego, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego lub Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych informacji niezbędnych do realizacji ich zadań, jeżeli obowiązek taki wynika z przepisów dotyczących utworzenia i działalności tych podmiotów; 7) udzielenie Komitetowi Stabilności Finansowej, o którym mowa w ustawie o nadzorze makroostrożnościowym, informacji niezbędnych do realizacji przez niego zadań ustawowych.”;	

makroostrożnościowych; c) podmiotami lub organami zajmującymi się reorganizacją w celu ochrony stabilności systemu finansowego; d) umownymi lub instytucjonalnymi systemami ochrony, o których mowa w art. 113 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; e) organami uczestniczącymi w postępowaniu likwidacyjnym i upadłościowym wobec instytucji oraz w innych podobnych postępowaniach; f) osobami odpowiedzialnymi za przeprowadzanie ustawowych badań sprawozdań finansowych instytucji, zakładów ubezpieczeń i instytucji finansowych. Art. 53 ust. 1 i art. 54 nie stanowią przeszkody dla ujawniania podmiotom, które zarządzają systemami gwarancji depozytów i systemami rekompensat dla inwestorów, informacji koniecznych do wykonywania ich obowiązków. Wszystkie otrzymane informacje są objęte wymogami tajemnicy zawodowej lub służbowej, co najmniej równoważnymi wymogom, o których mowa w art. 53 ust. 1.		Art. 2 pkt 23	23) w art. 150 w ust. 1: a) pkt 7a otrzymuje brzmienie: „7a) przez dom maklerski podmiotowi podlegającemu w Rzeczypospolitej Polskiej lub w innym państwie członkowskim obowiązkom, o których mowa w oddziale 2a lub w rozporządzeniu 575/2013, w zakresie, w jakim jest to niezbędne do wykonania tych obowiązków;”, b) po pkt 7a dodaje się pkt 7b w brzmieniu: „7b) pomiędzy podmiotami zależnymi i dominującymi w grupie kapitałowej, do której należy dom maklerski, jeżeli informacje są objęte zakresem nadzoru skonsolidowanego, o ile przekazanie tych informacji jest niezbędne do wykonania obowiązków, o których mowa w art. 110b i art. 110c, art. 110e, art. 110g ust. 2, art. 110m, art. 110p, art. 110r, art. 110z lub art. 110za;”, c) w pkt 14: – lit. b otrzymuje brzmienie: „b) do publicznej wiadomości w trybie i na warunkach, o których mowa w art. 25 ust. 1 i 2b ustawy o nadzorze;”, – lit. e otrzymuje brzmienie: „e) w przypadkach określonych w art. 151 oraz art. 21 ust. 1, art. 21a i art. 22 ustawy o nadzorze, a także w art. 96 ust. 11 ustawy o ofercie publicznej;”, – dodaje się lit. f w brzmieniu: „f) do publicznej wiadomości w zakresie wyników testów warunków skrajnych przeprowadzonych zgodnie z art. 110u;”, d) w pkt 15: – wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „przez Komisję lub jej upoważnionego przedstawiciela.” – w lit. b średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c w brzmieniu: „c) Komitetowi Stabilności Finansowej oraz	

				Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, Europejskiej Radzie ds. Ryzyka Systemowego, Europejskiemu Systemowi Banków Centralnych, Europejskiemu Bankowi Centralnemu, bankom centralnym w innych państwach członkowskich oraz właściwemu organowi nadzoru, w zakresie koniecznym do realizacji zadań ustawowych;”; Ponadto również obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 10a ustawy – Prawo bankowe, art. 150 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, art. 53 ust. 4 i 5 oraz przepisy części trzeciej tytuł II i III ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze oraz art. 17b ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym).	
Art. 57	<i>Artykuł 57</i> Wymiana informacji z organami zajmującymi się dozorem 1. Niezależnie od art. 53, 54 i 55 państwa członkowskie mogą zezwolić na wymianę informacji między właściwymi organami a organami odpowiedzialnymi za nadzorowanie: a) organów uczestniczących w postępowaniu likwidacyjnym i upadłościowym instytucji oraz w innych podobnych postępowaniach; b) umownych lub instytucjonalnych systemów ochrony, o których mowa w art. 113 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; c) osób odpowiedzialnych za przeprowadzanie ustawowych badań sprawozdań finansowych instytucji, zakładów ubezpieczeń i instytucji finansowych. 2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, państwa członkowskie wymagają spełnienia co najmniej następujących warunków: a) wymiana informacji odbywa się w celu wykonywania zadań, o których mowa w ust. 1;	N		Jw.	

b) otrzymywane informacje są objęte wymogami tajemnicy zawodowej lub służbowej, co najmniej równoważnymi wymogom, o których mowa w art. 53 ust. 1; c) w przypadku gdy informacje pochodzą z innego państwa członkowskiego, nie mogą one zostać ujawnione bez wyraźnej zgody właściwych organów, które je ujawniły, a – w stosownych przypadkach – ujawnienie może nastąpić wyłącznie do celów, na które organy te wyraziły zgodę. 3. Niezależnie od art. 53, 54 i 55 państwa członkowskie mogą zezwolić, w celu wzmocnienia stabilności systemu finansowego oraz jego integralności na wymianę informacji między właściwymi organami a organami lub podmiotami odpowiedzialnymi z mocy prawa za wykrywanie i badanie naruszeń prawa spółek. W takich przypadkach państwa członkowskie wymagają spełnienia co najmniej następujących warunków: a) wymiana informacji odbywa się w celu wykrywania i badania naruszeń prawa spółek; b) otrzymane informacje są objęte wymogami zachowania tajemnicy zawodowej lub służbowej, co najmniej równoważnymi wymogom, o których mowa w art. 53 ust. 1; c) w przypadku gdy informacje pochodzą z innego państwa członkowskiego, nie mogą one zostać ujawnione bez wyraźnej zgody właściwych organów, które je ujawniły, a – w stosownych przypadkach – ujawnienie może nastąpić wyłącznie do celów, na które organy te wyraziły zgodę. 4. Jeśli organy lub podmioty, o których mowa w ust. 1, wykonują swoje zadania w zakresie wykrywania lub badania naruszeń z pomocą osób wyznaczonych do tego celu ze względu na swoje szczególne kompetencje i niezatrudnionych w sektorze publicznym, państwo członkowskie może rozszerzyć możliwość wymiany informacji przewidzianą w ust. 3 akapit pierwszy na takie osoby, zgodnie z warunkami określonymi w ust. 3 akapit drugi. 5. Właściwe organy przekazują EUNB nazwy organów				

	lub podmiotów, które mogą otrzymywać informacje na mocy niniejszego artykułu. 6. W celu wykonania przepisów ust. 4 organy lub podmioty określone w ust. 3 przekazują właściwym organom, które ujawniły dane informacje, nazwiska i dokładny zakres obowiązków osób, którym informacje te mają zostać przesłane.				
Art. 58	<i>Artykuł 58</i> Przekazywanie informacji dotyczących zagadnień pieniężnych, systemowych i płatniczych oraz zagadnień związanych z ochroną depozytów 1. Żaden przepis niniejszego rozdziału nie uniemożliwia przekazywania przez właściwy organ informacji następującym podmiotom do celów wykonywania ich zadań: a) bankom centralnym wchodzącym w skład ESBC i innym podmiotom pełniącym podobną funkcję występującym w charakterze organów kształtujących politykę pieniężną, w przypadku gdy informacje te są istotne w kontekście wykonywania ich stosownych zadań ustawowych lub statutowych, w tym prowadzenia polityki pieniężnej i zapewniania w związku z tym płynności, nadzoru nad systemami płatniczymi, rozliczeniowymi i rozrachunkowymi oraz zabezpieczania stabilności systemu finansowego; b) umownym lub instytucjonalnym systemom ochrony, o których mowa w art. 113 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; c) w stosownych przypadkach – innym organom publicznym odpowiedzialnym za nadzorowanie systemów płatniczych; d) ERRS, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru (Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) („EUNUiPPE”) ustanowionemu rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010, oraz EUNGiPW, w przypadku gdy dane informacje są istotne w kontekście wykonywania przez nie swoich zadań wynikających z rozporządzeń (UE) nr 1092/2010,	N		Jw.	

	(UE) nr 1094/2010 lub (UE) nr 1095/2010. Państwa członkowskie podejmują stosowne środki, by wyeliminować przeszkody utrudniające właściwym organom przekazywanie informacji zgodnie z akapitem pierwszym. 2. Żaden przepis niniejszego rozdziału nie stanowi przeszkody dla organów lub podmiotów, o których mowa w ust. 1, w przekazywaniu właściwym organom informacji, które mogą być potrzebne właściwym organom do celów określonych w art. 54. 3. Informacje otrzymane zgodnie z ust. 1 i 2 są objęte wymogami zachowania tajemnicy zawodowej lub służbowej, co najmniej równorzędnymi wymogom, o których mowa w art. 53 ust. 1. 4. Państwa członkowskie podejmują wszelkie konieczne środki w celu zapewnienia, że w sytuacji nadzwyczajnej, o której mowa w art. 114 ust. 1, właściwe organy niezwłocznie przekazują informacje bankom centralnym wchodzącym w skład ESBC, w przypadku gdy takie informacje są istotne dla wykonywania przez nie swoich zadań ustawowych lub statutowych, w tym prowadzenia polityki pieniężnej i zapewniania w związku z tym płynności, nadzoru nad systemami płatniczymi, rozliczeniowymi i rozrachunkowymi oraz zabezpieczania stabilności systemu finansowego, oraz przekazują informacje ERRS, w przypadku gdy takie informacje są istotne dla wykonywania przez nią swoich zadań ustawowych lub statutowych.				
Art. 59 ust. 1	<i>Artykuł 59</i> Przekazywanie informacji innymi podmiotom 1. Niezależnie od art. 53 ust. 1 i art. 54 państwa członkowskie mogą, na mocy przepisów prawa krajowego, zezwolić na ujawnienie niektórych informacji innym działom centralnej administracji rządowej odpowiedzialnym za przepisy dotyczące nadzorowania instytucji, instytucji finansowych i zakładów ubezpieczeń oraz osobom występującym w imieniu tych działów. Ujawnienie tych informacji może mieć jednak miejsce jedynie wówczas, gdy jest to niezbędne na potrzeby	N		Jw.	

	nadzoru ostrożnościowego oraz prewencji i działań naprawczych wobec upadających instytucji. Bez uszczerbku dla ust. 2 w niniejszym artykule, osoby mające dostęp do tych informacji podlegają wymogowi zachowania tajemnicy zawodowej lub służbowej co najmniej równoważnym z przepisami, o których mowa w art. 53 ust. 1. W sytuacji nadzwyczajnej, o której mowa w art. 114 ust. 1, państwa członkowskie zezwalają właściwym organom na ujawnianie informacji, które są istotne dla działań określonych w akapicie pierwszym niniejszego ustępu we wszystkich zainteresowanych państwach członkowskich.				
Art. 59 ust. 2	2. Państwa członkowskie mogą zezwolić na ujawnianie niektórych informacji dotyczących nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami parlamentarnym komisjom śledczym w danym państwie członkowskim, trybunałom obrachunkowym w danym państwie członkowskim oraz innym podmiotom odpowiedzialnym za prowadzenie dochodzeń w danym państwie członkowskim, na następujących warunkach: a) podmioty te posiadają precyzyjnie określone uprawnienia na mocy prawa krajowego w zakresie prowadzenia kontroli lub dochodzeń dotyczących działań organów odpowiedzialnych za nadzór nad instytucjami lub za przepisy regulujące taki nadzór; b) informacje te są bezwzględnie konieczne do realizacji uprawnień, o których mowa w lit. a); c) osoby posiadające dostęp do informacji podlegają na podstawie krajowego prawa wymogom dochowania tajemnicy zawodowej lub służbowej co najmniej równoważnym wymogom, o których mowa w art. 53 ust. 1; d) w przypadku gdy informacje pochodzą z innego państwa członkowskiego, nie są one ujawniane bez wyraźnej zgody właściwych organów, które je ujawniły, a ujawnienie może nastąpić wyłącznie do celów, na które organy te wyraziły zgodę. W zakresie, w jakim ujawnienie informacji dotyczących nadzoru ostrożnościowego wiąże się z koniecznością	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (w szczególności art. 10a ustawy – Prawo bankowe, art. 21 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym oraz przepisy ustawy z dnia 21 stycznia 1999 r. o sejmowej komisji śledczej (Dz. U. z 2009 r. Nr 151 , poz. 1218, z późn. zm.) (vide art. 11e, art. 11f, art. 11h i art. 11i).	

	przetwarzania danych osobowych, przetwarzanie takich danych przez podmioty, o których mowa w akapicie pierwszym, prowadzone jest zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami prawa krajowego transponującymi dyrektywę 95/46/WE.				
Art. 60	<i>Artykuł 60</i> Ujawnianie informacji uzyskanych w wyniku kontroli na miejscu i inspekcji Państwa członkowskie zapewniają, aby informacje uzyskane zgodnie z art. 52 ust. 3, art. 53 ust. 2 i art. 56 oraz informacje uzyskane w drodze kontroli na miejscu lub inspekcji, o których mowa w art. 52 ust. 1 i 2, nie były ujawniane na podstawie art. 59, z wyjątkiem przypadków wyraźnej zgody właściwych organów, które ujawniły te informacje, lub właściwych organów państwa członkowskiego, w którym przeprowadzono taką kontrolę na miejscu lub inspekcję.	N		Por. art. 56.	
Art. 61 ust. 1	<i>Artykuł 61</i> Ujawnianie informacji dotyczących usług rozliczeniowych i rozrachunkowych 1. Żaden przepis niniejszego rozdziału nie stanowi przeszkody w przekazywaniu przez właściwe organy państwa członkowskiego informacji określonych w art. 53, 54 i 55 izbie rozliczeniowej lub innym podobnym podmiotom uprawnionym na mocy prawa krajowego do świadczenia usług rozliczeniowych lub rozrachunkowych dla jednego z rynków krajowych, jeśli organy te uznają przekazanie tych informacji za konieczne w celu zapewnienia właściwego funkcjonowania tych podmiotów w odniesieniu do niewykonania zobowiązań lub potencjalnego niewykonania zobowiązań przez uczestników rynku. Otrzymane informacje są objęte wymogami zachowania tajemnicy zawodowej lub służbowej, co najmniej równoważnymi wymogom, o których mowa w art. 53 ust. 1.	N		Jw.	
Art. 61 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają jednak, by informacje otrzymane zgodnie z art. 53 ust. 2 nie były ujawniane w okolicznościach, o których mowa w ust. 1	N		Jw.	

	bez wyraźnej zgody właściwych organów, które je ujawniły.				
Art. 62	<i>Artykuł 62</i> Przetwarzanie danych osobowych Przetwarzanie danych osobowych do celów niniejszej dyrektywy odbywa się zgodnie z dyrektywą 95/46/WE, a w stosownych przypadkach – z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001.	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1182, z późn. zm.), transponującej dyrektywę 95/46/WE (vide art. 3 ust. 2 pkt 2 tej ustawy). Analizowany przepis dyrektywy CRD IV nie wymaga również implementacji w zakresie, w jakim odsyła do rozporządzenia (WE) nr 45/2001, ponieważ akt ten dotyczy przetwarzania danych osobowych przez instytucje i organy unijne.	
Art. 63 ust. 1	Sekcja III Obowiązki osób odpowiedzialnych za przeprowadzenie ustawowego badania rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych <i>Artykuł 63</i> Obowiązki osób odpowiedzialnych za przeprowadzenie prawnej kontroli rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych 1. Państwa członkowskie zapewniają uregulowanie, zgodnie z którym każda osoba posiadająca stosowne uprawnienia zgodnie z dyrektywą 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie ustawowych badań rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych, a wykonująca w instytucji zadanie opisane w art. 51 dyrektywy Rady 78/660/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek, art. 37 dyrektywy Rady 83/349/EWG z dnia 13 czerwca 1983 r. w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych lub art. 73 dyrektywy 2009/65/WE bądź też jakiegokolwiek inne zadanie ustawowe, ma co najmniej obowiązek bezzwłocznie zgłaszać właściwym organom wszelkie fakty lub decyzje dotyczące tej instytucji, o których osoba ta uzyska wiedzę w trakcie wykonywania swoich zadań, a które mogą: a) stanowić istotne naruszenie przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych, które określają	T	Art. 1 pkt 53	49) w art. 136: a) w ust. 1: – wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: "Biegły rewident przeprowadzający badanie sprawozdań finansowych banku oraz badanie, o którym mowa w art. 134 i art. 135, jest obowiązany niezwłocznie powiadomić Komisję Nadzoru Finansowego oraz radę nadzorczą i zarząd banku o ujawnionych faktach wskazujących na:", – pkt 4 otrzymuje brzmienie: "4) istnienie przesłanek do wyrażenia opinii z zastrzeżeniami do sprawozdania finansowego banku, wyrażenia opinii negatywnej lub odmowy wyrażenia opinii.", b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: "1a. Biegły rewident może odstąpić od powiadomienia rady nadzorczej i zarządu, o którym mowa w ust. 1, jeżeli przemawiają za tym ważne powody.";	
			Art. 2 pkt 15	15) w art. 100: a) w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Biegły rewident lub podmioty uprawnione do badania sprawozdań finansowych domu maklerskiego, podmiotu dominującego wobec domu maklerskiego lub	

	warunki udzielania zezwolenia instytucjom lub szczególnie regulują prowadzenie działalności przez instytucje; b) mieć wpływ na ciągłość działania instytucji; c) skutkować odmową zatwierdzenia sprawozdań finansowych lub wydaniem opinii z zastrzeżeniem. Państwa członkowskie przewidują obowiązek zgłaszania przez osobę, o której mowa w akapicie pierwszym, wszelkich faktów lub decyzji, o których uzyska wiedzę w trakcie wykonywania swoich zadań określonych w akapicie pierwszym w jednostce blisko powiązanej – ze względu na istnienie stosunku kontroli – z instytucją, w której osoba ta wykonuje wspomniane zadania.			podmiotu wywierającego na dom maklerski znaczny wpływ w rozumieniu art. 96 ust. 3 są obowiązane niezwłocznie przekazać Komisji oraz radzie nadzorczej i zarządowi domu maklerskiego, podmiotu dominującego wobec domu maklerskiego lub podmiotu wywierającego na dom maklerski znaczny wpływ w rozumieniu art. 96 ust. 3 informacje, w posiadanie których weszły w związku z wykonywanymi czynnościami, dotyczące zdarzeń powodujących.”; b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu: „3a. Biegły rewident lub podmiot uprawniony do badania sprawozdań finansowych może odstąpić od powiadomienia rady nadzorczej i zarządu, o którym mowa w ust. 3, jeżeli przemawiają za tym ważne powody. 3b. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela biegły rewident oraz osoby wchodzące w skład organów zarządzających podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań finansowych lub pozostających z tym podmiotem w stosunku pracy, badający sprawozdanie finansowe domu maklerskiego, są obowiązani niezwłocznie udzielać pisemnych lub ustnych informacji i wyjaśnień, a także sporządzać i przekazywać kopie dokumentów i innych nośników informacji, na koszt podmiotu, w celu umożliwienia wykonywania ustawowych zadań Komisji w zakresie nadzoru nad przestrzeganiem przepisów oddziału 2a oraz rozporządzenia 575/2013.”; c) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Wykonanie obowiązku, o którym mowa w ust. 3 i 3b, nie narusza tajemnicy, o której mowa w art. 59 ustawy z dnia 7 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym.”; Ponadto art. 136 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe oraz art. 100 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi w pozostałym zakresie również zapewnia wdrożenie przepisu dyrektywy.	
Art. 63	2. Ujawnienie właściwym organom wszelkich faktów	T	Jw.	Jw.	

ust. 2	lub decyzji, o których mowa w ust. 1, przez osoby posiadające stosowne uprawnienia w rozumieniu dyrektywy 2006/43/WE i działające w dobrej wierze, nie stanowi naruszenia ewentualnych ograniczeń dotyczących ujawniania informacji przewidzianych w umowie lub w jakimkolwiek przepisie ustawowym, wykonawczym lub administracyjnym, ani nie pociąga za sobą żadnej odpowiedzialności tych osób. Takie fakty lub decyzje ujawnia się jednocześnie organowi zarządzającemu instytucji, chyba że ważne powody przemawiają za tym, by tego nie czynić.		Art. 1 pkt 42 lit. a tiret trzecie	– w pkt 2 w lit. v średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. w w brzmieniu: „w) lustratorom związków rewizyjnych zrzeszających banki spółdzielcze na podstawie umowy zawartej z bankiem spółdzielczym;”, Ponadto art. 105 ust. 1 pkt 2 lit. i oraz art. 136 ust. 2 ustawy – Prawo bankowe również zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy.	
Art. 64 ust. 1	Sekcja IV Uprawnienia nadzorcze, uprawnienie do nakładania sankcji oraz prawo do odwołania <i>Artykuł 64</i> Uprawnienia nadzorcze i uprawnienia do nakładania sankcji 1. Właściwym organom przyznaje się wszelkie uprawnienia nadzorcze do interwencji w działalność instytucji, które to uprawnienia są niezbędne do wykonywania przez te organy ich funkcji, w tym w szczególności prawo do cofnięcia zezwolenia zgodnie z art. 18, uprawnienia wymagane zgodnie z art. 102 oraz uprawnienia określone w art. 104 i 105.	T		Zarówno poszczególne przepisy projektu ustawy jak i obowiązujące przepisy prawa polskiego (np. art. 251, art. 138, art. 138b, art. 141 ustawy – Prawo bankowe oraz przepisy działu VIII ustawy o obrocie instrumentami finansowymi) zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy.	
Art. 64 ust. 2	2. Właściwe organy wykonują swoje uprawnienia nadzorcze i uprawnienia do nakładania sankcji zgodnie z niniejszą dyrektywą i przepisami krajowymi, w dowolny z następujących sposobów: a) bezpośrednio; b) we współpracy z innymi organami; c) na swoją odpowiedzialność, oddelegowując uprawnienia na rzecz tych organów; d) przez złożenie wniosku do właściwych organów sądowych.	T		Jw.	
Art. 65 ust. 1	<i>Artykuł 65</i> Sankcje administracyjne i inne środki	T		Jw. Dodatkowo art. 171 ustawy – Prawo bankowe przewiduje m. in. sankcję karną za prowadzenie bez	

	administracyjne 1. Bez uszczerbku dla uprawnień nadzorczych właściwych organów, o których mowa w art. 64, oraz prawa państw członkowskich do wprowadzania i nakładania sankcji karnych, państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji administracyjnych i innych środków administracyjnych odnoszących się do naruszeń przepisów krajowych transponujących niniejszą dyrektywę oraz rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz podejmują wszelkie konieczne środki, by zapewnić wykonanie tych przepisów dotyczących sankcji. W przypadku podjęcia przez państwa członkowskie decyzji o niewprowadzaniu przepisów dotyczących sankcji administracyjnych w przypadku naruszeń, które podlegają krajowemu prawu karnemu, informują one Komisję o odpowiednich przepisach prawa karnego. Sankcje administracyjne i inne środki administracyjne muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.			zezwolenia działalności polegającej na gromadzeniu środków pieniężnych innych osób fizycznych, prawnych lub jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej, w celu udzielania kredytów, pożyczek pieniężnych lub obciążania ryzykiem tych środków w inny sposób. Tej samej karze podlega, kto, prowadząc działalność zarobkową wbrew warunkom określonym w ustawie, używa w nazwie jednostki organizacyjnej niebędącej bankiem lub do określenia jej działalności lub reklamy wyrazów "bank" lub "kasa".	
Art. 65 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, by w przypadku obowiązków, o których mowa w ust. 1 i którym podlegają instytucje, finansowe spółki holdingowe i finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej, istniała możliwość – w razie naruszenia przepisów krajowych mających na celu transponowanie niniejszej dyrektywy lub naruszenia rozporządzenia (UE) nr 575/2013 – zastosowania sankcji, z zastrzeżeniem warunków określonych w prawie krajowym, w stosunku do członków organu zarządzającego oraz innych osób fizycznych, które w świetle prawa krajowego ponoszą odpowiedzialność za dane naruszenie.	T	Art. 2 pkt 27 lit. a i b	28) w art. 167a: a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1. W przypadku gdy finansowa spółka holdingowa, finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej lub spółka holdingowa o działalności mieszanej naruszają przepisy ustawy, przepisy wydane na jej podstawie lub przepisy rozporządzenia 575/2013, Komisja może nakazać tym podmiotom usunięcie stwierdzonych naruszeń lub przyczyn tych naruszeń lub nałożyć na te podmioty karę pieniężną w wysokości do 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, a jeżeli ostatnie zbadane skonsolidowane sprawozdanie finansowe nie jest dostępne – do wysokości 20 000 000 zł, uwzględniając w szczególności wagę naruszenia, uprzednie naruszenia przepisów oraz sytuację finansową tych podmiotów. 2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Komisja może również nałożyć karę pieniężną do wysokości 20 000 000 zł na osoby odpowiedzialne za zaistniałe naruszenie, uwzględniając w szczególności wagę naruszenia oraz czas jego trwania, przyczyny	

				naruszenia oraz sytuację finansową osoby, na którą nakładana jest kara.”, b) po ust. 2 dodaje się ust. 2b i 2c w brzmieniu: „2b. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej przez finansową spółkę holdingową, finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej lub spółkę holdingową o działalności mieszanej w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1, zamiast kary, o której mowa w ust. 1, Komisja może nałożyć karę pieniężną w wysokości do dwukrotnej kwoty osiągniętej korzyści lub unikniętej straty. Do ustalenia wysokości kary pieniężnej przepis ust. 1 stosuje się. 2c. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy.”,	
Art. 65 ust. 3	3. Właściwym organom przyznaje się wszelkie uprawnienia w zakresie gromadzenia informacji i uprawnienia dochodzeniowe niezbędne do wypełniania ich funkcji. Bez uszczerbku dla innych odpowiednich przepisów niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr 575/2013 uprawnienia te obejmują: a) uprawnienie do wezwania następujących osób fizycznych lub prawnych do udzielenia wszelkich informacji niezbędnych do wykonywania zadań powierzonych właściwym organom, w tym informacji, które powinny być przekazywane w regularnych odstępach i w określonych formatach do celów nadzorczych i związanych z nimi celów statystycznych: (i) instytucje mające siedzibę w danym państwie członkowskim; (ii) finansowe spółki holdingowe mające siedzibę w danym państwie członkowskim; (iii) finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej mające siedzibę w danym państwie członkowskim; (iv) holdingi mieszane mające siedzibę	T	Art. 2 pkt 19 (w zakresie art. 110zd ust. 1 i 2)	Art. 110zd. 1. Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel mogą żądać przekazania jednorazowo lub z określoną częstotliwością informacji dotyczących spełniania obowiązków określonych przepisami niniejszego oddziału lub rozporządzenia 575/2013, jeżeli są one niezbędne do wykonywania nadzoru, od: 1) domu maklerskiego; 2) finansowej spółki holdingowej, finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej lub spółki holdingowej o działalności mieszanej, mających siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 3) osób uprawnionych do reprezentowania podmiotów, o których mowa w pkt 1 i 2, osób wchodzących w skład organów tych podmiotów lub pozostających z tymi podmiotami w stosunku pracy; 4) przedsiębiorców, którym podmioty wymienione w pkt 1 i 2 zleciły wykonywanie swoich czynności. 2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są przekazywane niezwłocznie lub w terminie wyznaczonym przez Komisję.	

ust. 1	Sankcje administracyjne i inne środki administracyjne w przypadku naruszeń wymogów dotyczących zezwolenia oraz wymogów dotyczących nabywania znacznych pakietów akcji lub udziałów 1. Państwa członkowskie zapewniają, by ich przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne przewidywały sankcje administracyjne i inne środki administracyjne co najmniej w przypadku: a) prowadzenia działalności polegającej na przyjmowaniu depozytów lub innych środków podlegających zwrotowi przez podmioty niebędące instytucją kredytową, naruszając art. 9; b) rozpoczęcia działalności instytucji kredytowej bez uzyskania zezwolenia, naruszając art. 9; c) nabycia, bezpośrednio lub pośrednio, znacznego pakietu akcji lub udziałów instytucji kredytowej lub zwiększenia, bezpośrednio lub pośrednio, posiadanego znacznego pakietu akcji lub udziałów instytucji kredytowej, w wyniku czego udział posiadanych praw głosu lub posiadanego kapitału osiągnie bądź przekroczy progi, o których mowa w art. 22 ust. 1, albo instytucja kredytowa stanie się jednostką zależną nabywcy bez uprzedniego poinformowania w formie pisemnej organów właściwych dla instytucji kredytowej, w której planuje się nabycie lub zwiększenie znacznego pakietu akcji lub udziałów, w trakcie okresu oceny, lub mimo sprzeciwu właściwych organów, naruszając art. 22 ust. 1; d) zbycia, bezpośrednio lub pośrednio, znacznego pakietu akcji lub udziałów instytucji kredytowej lub zmniejszenia posiadanego znacznego pakietu akcji lub udziałów, w wyniku czego udział posiadanych praw głosu lub posiadanego kapitału spadłby poniżej progów, o których mowa w art. 25, albo instytucja kredytowa przestałaby być jednostką zależną, bez uprzedniego powiadomienia w formie pisemnej właściwych organów.		pkt 26, 27 i 29	a) ust. 6 otrzymuje brzmienie: „6. Jeżeli akcje zostaną nabyte lub objęte z naruszeniem przepisu ust. 1 albo nie zostaną zbyte w terminie, o którym mowa w ust. 5, Komisja Nadzoru Finansowego może nałożyć na akcjonariusza banku krajowego będącego osobą fizyczną karę pieniężną do wysokości 20 000 000 zł, a na akcjonariusza będącego osobą prawną karę pieniężną do wysokości 10% przychodu wykazanego w ostatnim zatwierdzonym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku takiego sprawozdania - karę finansową w wysokości do 10% prognozowanego przychodu określonego na podstawie sytuacji ekonomiczno - finansowej akcjonariusza. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez akcjonariusza albo straty, której akcjonariusz uniknął w wyniku naruszenia, karę pieniężną można ustalić w wysokości do dwukrotnej kwoty korzyści albo straty. Komisja Nadzoru Finansowego może także ustanowić w banku krajowym zarząd komisaryczny albo uchylić zezwolenie na utworzenie banku i podjąć decyzję o likwidacji banku. Przepisy art. 145, art. 147 ust. 3 i art. 153–156 stosuje się odpowiednio.”, b) dodaje się ust. 7 i 8 w brzmieniu: „7. Komisja Nadzoru Finansowego, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 6, uwzględnia w szczególności zakres i wagę naruszenia, uprzednie naruszenia przepisów ustawy przez akcjonariusza oraz jego sytuację finansową. 8. W przypadku gdy akcjonariusz jest podmiotem zależnym, za przychód, o którym mowa w ust. 6, przyjmuje się przychód za poprzedni rok obrotowy wynikający ze skonsolidowanego sprawozdania finansowego podmiotu dominującego na najwyższym poziomie konsolidacji.”; 27) w art. 25n ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. Jeżeli akcje nie zostaną zbyte w terminie, o którym mowa w ust. 4, przepisy art. 25l ust. 6 i 7 stosuje się odpowiednio.”;	

				29) art. 25p otrzymuje brzmienie: „Art. 25p. 1. Podmiot, który zamierza bezpośrednio lub pośrednio zbyć pakiet akcji banku krajowego: 1) uprawniający do wykonywania ponad 10% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu, 2) w wyniku zbycia którego pozostały w jego posiadaniu pakiet akcji będzie uprawniał do wykonywania mniej niż 10%, 20%, jednej trzeciej i 50% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu – jest obowiązany powiadomić o swoim zamiarze Komisję Nadzoru Finansowego. W przypadku gdy statut banku krajowego przewiduje uprzywilejowanie lub ograniczenie akcji co do prawa głosu, powiadomienie powinno również dotyczyć udziału w kapitale zakładowym w wysokości odpowiadającej wielkościom określonym w zdaniu pierwszym i odpowiadającej mu liczbie głosów bez przywilejów i ograniczeń. Podmiot, który stał się bezpośrednio lub pośrednio podmiotem dominującym banku krajowego w sposób inny niż przez nabycie albo objęcie akcji lub praw z akcji banku krajowego w liczbie zapewniającej większość ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu, jest obowiązany każdorazowo zawiadomić Komisję Nadzoru Finansowego o zamiarze podjęcia działań zmierzających do utraty statusu podmiotu dominującego. Przepis art. 25 ust. 2–7 stosuje się odpowiednio. 2. Bank zawiadamia Komisję Nadzoru Finansowego o każdym przypadku zbycia akcji lub utraty statusu podmiotu dominującego, o których mowa w ust. 1, niezwłocznie po uzyskaniu takich informacji. 3. W przypadku naruszenia obowiązku, o którym mowa w ust. 1, przepisy art. 25l ust. 6 i 7 stosuje się odpowiednio.”; Ponadto również obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy	

				(art. 171 ustawy – Prawo bankowe).	
Art. 66 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają możliwość stosowania w przypadkach, o których mowa w ust. 1, sankcji administracyjnych i innych środków administracyjne, które obejmują co najmniej: a) podanie do publicznej wiadomości informacji wskazującej osobę fizyczną, instytucję, finansową spółkę holdingową lub finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej odpowiedzialne za naruszenie i charakter naruszenia; b) nakaz zobowiązujący odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną do zaprzestania określonego postępowania oraz powstrzymania się od jego ponownego podejmowania; c) w przypadku osoby prawnej, administracyjne sankcje finansowe w maksymalnej wysokości 10 % całkowitych rocznych obrotów netto przedsiębiorstwa w poprzednim roku obrachunkowym, w tym dochodu brutto, na który składają się odsetki należne i podobne przychody, dochód z akcji i innych papierów wartościowych o stałej lub zmiennej stopie dochodu oraz należności z tytułu prowizji lub opłat, zgodnie z art. 3165 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; d) w przypadku osoby fizycznej, administracyjne sankcje finansowe w maksymalnej wysokości 5 000 000 EUR lub, w państwie członkowskim, którego walutą nie jest euro, równowartość tej kwoty w walucie krajowej na dzień 17 lipca 2013 r.; e) administracyjne sankcje finansowe w maksymalnej wysokości równej dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych w wyniku naruszenia, w przypadku gdy możliwe jest ustalenie kwoty uzyskanych korzyści; f) zawieszenie praw głosu akcjonariusza lub akcjonariuszy odpowiedzialnych za naruszenia, o których mowa w ust. 1. W przypadku gdy przedsiębiorstwo, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. c) jest jednostką zależną jednostki dominującej, odpowiedni dochód brutto stanowi dochód brutto za poprzedni rok obrachunkowy wynikający ze skonsolidowanego sprawozdania	T		Jw.	

	finansowego jednostki dominującej na najwyższym poziomie konsolidacji.				
Art. 67 ust. 1	<i>Artykuł 67</i> Inne przepisy 1. Przepisy niniejszego artykułu stosuje się co najmniej we wszystkich następujących sytuacjach: a) instytucja uzyskała zezwolenie w oparciu o oświadczenie niezgodne z prawdą lub w jakikolwiek inny nieprawidłowy sposób; b) instytucja nie powiadomi właściwych organów, z naruszeniem art. 26 ust. 1 akapit pierwszy, gdy tylko uzyska stosowną wiedzę o transakcjach nabycia lub zbycia jej akcji lub udziałów, w wyniku których wielkość pakietów lub udziałów akcji przekroczy jeden z progów określonych w art. 22 ust. 1 lub art. 25 lub spadnie poniżej jednego z tych progów; c) instytucja notowana na rynku regulowanym wymienionym w wykazie publikowanym przez EUNGiPW zgodnie z art. 47 dyrektywy 2004/39/WE nie przekazuje właściwym organom, przynajmniej raz do roku, nazwisk lub nazw akcjonariuszy i udziałowców posiadających znaczne pakiety akcji oraz danych na temat wielkości tych pakietów, z naruszeniem art. 26 ust. 1 akapit drugi niniejszej dyrektywy; d) instytucja nie posiada rozwiązań w zakresie zarządzania wymaganych przez właściwe organy zgodnie z przepisami prawa krajowego transponującymi art. 74; e) instytucja nie przekaze właściwym organom informacji dotyczących przestrzegania obowiązku spełnienia wymogów w zakresie funduszy własnych określonych w art. 92 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, naruszając tym art. 99 ust. 1 tego rozporządzenia, lub przekazane informacje są niekompletne lub niedokładne; f) instytucja nie przekaze właściwym organom informacji dotyczących danych, o których mowa w art. 101 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, lub przekazane informacje są niekompletne lub niedokładne; g) instytucja nie przekaze właściwym organom		Art. 1 pkt 15	15) po art. 10a dodaje się art. 10b w brzmieniu: „Art. 10b. 1. Komisja Nadzoru Finansowego podaje do publicznej wiadomości, bez zbędnej zwłoki, informację o nałożeniu prawomocnej sankcji administracyjnej, w tym o rodzaju i charakterze naruszenia przepisów prawa, wraz ze wskazaniem imienia i nazwiska osoby lub nazwy (firmy) podmiotu, na które nałożono sankcję. Informacja ta jest zamieszczana na stronie internetowej Komisji Nadzoru Finansowego na okres pięciu lat, licząc od dnia jej zamieszczenia, z wyłączeniem wskazania imienia i nazwiska osoby, na którą nałożono sankcję, które są zamieszczane na okres nie dłuższy niż rok. 2. W informacji, o której mowa w ust. 1, Komisja Nadzoru Finansowego nie podaje imienia i nazwiska osoby fizycznej, w przypadku gdy opublikowanie tych danych: 1) byłoby środkiem niewspółmiernym do wagi dokonanego naruszenia; 2) stanowiłoby zagrożenie dla stabilności rynków finansowych; 3) zagroziłoby prowadzonemu postępowaniu karnemu lub postępowaniu karnemu-skarbowemu; 4) wyrządziłoby niewspółmierną szkodę tej osobie. 3. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego informacje o zastosowanych sankcjach administracyjnych, z uwzględnieniem art. 10a ust. 2.”; 16) w art. 11 w ust. 2: a) pkt 16 otrzymuje brzmienie: „16) odwołania członka zarządu lub rady nadzorczej banku,” b) uchyla się pkt 20,	
			Art. 1 pkt 16		

			Art. 1 pkt 55 lit. c	Nadzoru Finansowego może wydać postanowienie o zawieszeniu członka rady nadzorczej lub zarządu banku w czynnościach do zakończenia postępowania. 2. Zawieszenie w czynnościach członka rady nadzorczej lub zarządu banku następuje z dniem doręczenia bankowi postanowienia, o którym mowa w ust. 1. 3. Rada nadzorcza banku, w przypadku zawieszenia członka zarządu banku, może delegować członka rady nadzorczej, na okres nie dłuższy niż do zakończenia postępowania w sprawie odwołania członka zarządu banku, do czasowego wykonywania czynności członka zarządu banku, który został zawieszony.”; c) w ust. 3: – wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „W razie stwierdzenia, że bank nie realizuje zaleceń określonych w ust. 1 lub nakazów określonych w ust. 2, a także gdy działalność banku jest wykonywana z naruszeniem przepisów niniejszej ustawy, przepisów innych ustaw regulujących działalność banku lub zasady jego organizacji, wraz z przepisami wydanymi na ich podstawie, oraz przepisów rozporządzenia nr 575/2013 i innych bezpośrednio stosowanych przepisów prawa Unii Europejskiej regulujących działalność banku lub zasady jego organizacji, lub z naruszeniem statutu albo stwarza zagrożenie dla interesów posiadaczy rachunków bankowych lub uczestników obrotu instrumentami finansowymi, Komisja Nadzoru Finansowego, po uprzednim upomnieniu na piśmie, może:”; – pkt 3a otrzymuje brzmienie: „3a) nałożyć na bank karę pieniężną w wysokości do 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku takiego sprawozdania – karę pieniężną w wysokości do 10% prognozowanego przychodu określonego na podstawie sytuacji ekonomiczno-finansowej banku; w przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez bank albo straty, której bank uniknął w wyniku naruszenia, karę pieniężną można ustalić	

			Art. 1 pkt 60 Art. 2 pkt 11 Art. 2 pkt 26 lit. a–c	w wysokości do dwukrotnej kwoty korzyści albo straty; przepisy art. 141 ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio;”, 60) w art. 141: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. W razie niewykonywania zaleceń dotyczących prowadzenia działalności z naruszeniem przepisów, o których mowa w art. 138 ust. 3, statutu, odmowy udzielenia wyjaśnień, informacji, o których mowa w art. 139, lub w razie niewykonania obowiązków, określonych w rozdziale 11b, Komisja Nadzoru Finansowego może nakładać na członków zarządu banku kary pieniężne do wysokości 20 000 000 zł.”, b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Komisja Nadzoru Finansowego, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, uwzględnia w szczególności wagę naruszenia, czas jego trwania, przyczyny naruszenia oraz sytuację finansową osoby, na którą nakładana jest kara”. 11) po art. 93a dodaje się art. 93b w brzmieniu: „Art. 93b. W celu zapewnienia przestrzegania przez firmę inwestycyjną przepisów ustawy, przepisów wykonawczych lub rozporządzenia 575/2013 Komisja może zalecić tej firmie zaprzestanie w wyznaczonym terminie działania naruszającego te przepisy lub niepodejmowanie takiego działania w przyszłości.”; 26) w art. 167: a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) narusza przepisy ustawy lub innych ustaw mających zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej, w tym zasad i trybu jej wykonywania, przepisy wydane na ich podstawie lub przepisy rozporządzenia 575/2013 oraz innych bezpośrednio stosowanych przepisów prawa Unii Europejskiej mających zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej;”,	

			Art. 2 pkt 26 lit. e	b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) nałożyć na firmę inwestycyjną karę pieniężną w wysokości do 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, a w przypadku braku takiego sprawozdania – karę pieniężną w wysokości do 10% prognozowanego przychodu określonego w przedłożonej Komisji analizie ekonomiczno-finansowej, o której mowa w art. 82 ust. 1 pkt 9, albo w sprawozdaniu finansowym, o którym mowa w art. 82 ust. 2 pkt 6, albo”; c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2d w brzmieniu: „2a. W przypadku gdy firma inwestycyjna jest pomiotem zależnym, właściwy przychód stanowi przychód wykazany w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy podmiotu dominującego. 2b. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lub ust. 2a. 2c. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej przez firmę inwestycyjną w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1–3 lub 6, zamiast kary, o której mowa w ust. 2 pkt 1, Komisja może nałożyć karę pieniężną w wysokości do dwukrotnej kwoty osiągniętej korzyści lub unikniętej straty. 2d. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 2 i 2c, uwzględnia w szczególności wagę naruszenia i czas jego trwania, przyczyny naruszenia przepisów, sytuację finansową firmy inwestycyjnej, na którą jest nakładana kara oraz uprzednie naruszenia przez tę firmę przepisów, o których mowa w ust. 1 pkt 1.”; e) ust. 9 otrzymuje brzmienie: „9. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio w przypadku powzięcia przez Komisję informacji	

			Art. 2 pkt 27 lit. a i b	o naruszeniu przez dom maklerski prowadzący działalność maklerską na terytorium innego państwa członkowskiego przepisów regulujących prowadzenie działalności maklerskiej na terytorium tego państwa. W takim przypadku o zastosowaniu sankcji Komisja informuje właściwy organ nadzoru tego państwa członkowskiego."; 27) w art. 167a: a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1. W przypadku gdy finansowa spółka holdingowa, finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej lub spółka holdingowa o działalności mieszanej naruszają przepisy ustawy, przepisy wydane na jej podstawie lub przepisy rozporządzenia 575/2013, Komisja może nakazać tym podmiotom usunięcie stwierdzonych naruszeń lub przyczyn tych naruszeń lub nałożyć na te podmioty karę pieniężną w wysokości do 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, a jeżeli ostatnie zbadane skonsolidowane sprawozdanie finansowe nie jest dostępne – do wysokości 20 000 000 zł, uwzględniając w szczególności wagę naruszenia, uprzednie naruszenia przepisów oraz sytuację finansową tych podmiotów. 2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Komisja może również nałożyć karę pieniężną do wysokości 20 000 000 zł na osoby odpowiedzialne za zaistniałe naruszenie, uwzględniając w szczególności wagę naruszenia oraz czas jego trwania, przyczyny naruszenia oraz sytuację finansową osoby, na którą nakładana jest kara.”, b) po ust. 2 dodaje się ust. 2b i 2c w brzmieniu: „2b. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej przez finansową spółkę holdingową, finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej lub spółkę holdingową o działalności mieszanej w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1, zamiast kary, o której mowa w ust. 1, Komisja może nałożyć karę pieniężną w wysokości do dwukrotnej kwoty	

			osiągniętej korzyści lub unikniętej straty. Do ustalenia wysokości kary pieniężnej przepis ust. 1 stosuje się. 2c. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy.” 29) w art. 169a: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. W przypadku gdy dom maklerski, bank prowadzący działalność maklerską lub zagraniczna osoba prawna prowadząca działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej narusza przepisy regulujące prowadzenie działalności maklerskiej, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 20 000 000 zł na osoby odpowiedzialne za zaistniałe naruszenia, uwzględniając w szczególności wagę naruszenia oraz czas jego trwania, przyczyny naruszenia oraz sytuację finansową osoby, na którą nakładana jest kara.” b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. W przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany narusza przepisy regulujące organizowanie rynku regulowanego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł na osoby odpowiedzialne za zaistniałe naruszenia, uwzględniając przesłanki, o których mowa w ust. 1.” 31) po art. 176a dodaje się art. 176b w brzmieniu: „Art. 176b. Na każdego, kto nie przekazał Komisji zgodnie z art. 110m ust. 1–3 i art. 110zd ust. 1 i 3 informacji na żądanie skierowane przez Komisję lub jej upoważnionego przedstawiciela, Komisja może nałożyć karę pieniężną w wysokości do 1 000 000 zł. Komisja, ustalając karę pieniężną, uwzględnia w szczególności wagę żądanej informacji dla sprawowanego nadzoru oraz sytuację finansową podmiotu lub osoby, na które jest nakładana kara.”	
		Art. 2 pkt 29 lit. a i b		
		Art. 2 pkt 31		
		Art. 6 pkt 5		

				5) w art. 25 po ust. 2a dodaje się ust. 2b–2d w brzmieniu: „2b. W przypadku naruszenia przez dom maklerski, finansową spółkę holdingową, finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej lub spółkę holdingową o działalności mieszanej przepisów oddziału 2a ustawy o obrocie instrumentami finansowymi lub rozporządzenia 575/2013 Komisja, w drodze uchwały, decyduje o przekazaniu do publicznej wiadomości informacji o naruszeniu, wraz ze wskazaniem imienia i nazwiska osoby lub nazwy (firmy) podmiotu, odpowiedzialnych za dane naruszenie. 2c. W informacji, o której mowa w ust. 2b, Komisja nie podaje imienia i nazwiska osoby fizycznej, w przypadku gdy opublikowanie tych danych: 1) byłoby środkiem niewspółmiernym do wagi dokonanego naruszenia; 2) stanowiłoby zagrożenie dla stabilności rynków finansowych; 3) zagroziłoby prowadzonemu postępowaniu karnemu lub postępowaniu karnemu-skarbowemu; 4) wyrządziłoby niewspółmierną szkodę tej osobie lub domowi maklerskiemu. 2d. Informacje, o których mowa w ust. 2b i 2c, są dostępne na stronie internetowej Komisji przez 5 lat, licząc od dnia ich udostępnienia, z wyłączeniem wskazania imienia i nazwiska osoby odpowiedzialnej za naruszenie, które jest dostępne na tej stronie nie dłużej niż rok.”; Ponadto również obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 138 ust. 3 pkt 3 i 4 oraz ust. 6 i 6a ustawy – Prawo bankowe oraz art. 167, art. 167a, art. 169 i art. 169a ustawy o obrocie instrumentami finansowymi).	
Art. 67 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, że w przypadkach, o których mowa w ust. 1, istnieje możliwość stosowania sankcji administracyjnych i innych środków administracyjnych, które obejmują co najmniej:	T	Jw.	Jw.	

a) podanie do publicznej wiadomości informacji wskazującej osobę fizyczną, instytucję, finansową spółkę holdingową lub finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej odpowiedzialne za naruszenie i charakter naruszenia; b) nakaz zobowiązujący odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną do zaprzestania określonego postępowania oraz powstrzymania się od jego ponownego podejmowania; c) w przypadku instytucji, cofnięcie zezwolenia udzielonego instytucji, zgodnie z art. 18; d) z zastrzeżeniem art. 65 ust. 2, tymczasowy zakaz sprawowania funkcji w instytucjach wobec członka organu zarządzającego instytucji lub wobec każdej innej osoby fizycznej, uznanych za odpowiedzialnych za popełnienie naruszenia; e) w przypadku osoby prawnej, administracyjne sankcje finansowe w maksymalnej wysokości 10 % całkowitych rocznych obrotów netto przedsiębiorstwa w poprzednim roku obrachunkowym, w tym dochodu brutto, który obejmuje odsetki należne i podobne przychody, dochód z akcji i innych papierów wartościowych o stałej/zmiennej stopie dochodu oraz należności z tytułu prowizji lub opłat, zgodnie z art. 316 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; f) w przypadku osoby fizycznej, administracyjne sankcje finansowe w maksymalnej wysokości 5 000 000 EUR lub, w państwie członkowskim, którego walutą nie jest euro, równowartość tej kwoty w walucie krajowej na dzień 17 lipca 2013 r.; g) administracyjne sankcje finansowe w maksymalnej wysokości równej dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia, w przypadku gdy możliwe jest ustalenie kwoty uzyskanych korzyści lub unikniętych strat. W przypadku gdy przedsiębiorstwo, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. e), jest jednostką zależną wobec jednostki dominującej, właściwy dochód brutto stanowi dochód brutto za poprzedni rok obrachunkowy wynikający ze skonsolidowanego sprawozdania finansowego jednostki dominującej na najwyższym				

	poziomie konsolidacji.				
Art. 68 ust. 1	<i>Artykuł 68</i> Publikowanie informacji o nałożonych sankcjach administracyjnych 1. Państwa członkowskie zapewniają, by właściwe organy publikowały na swojej urzędowej stronie internetowej informacje co najmniej o sankcjach administracyjnych, od których nie przysługuje odwołanie, nałożonych za naruszenie przepisów prawa krajowego transponujących niniejszą dyrektywę lub rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w tym informacje dotyczące rodzaju i charakteru naruszenia oraz tożsamości osoby fizycznej lub prawnej, na którą nałożono sankcje, bez zbędnej zwłoki po powiadomieniu tych osób o tych sankcjach. W przypadku gdy państwa członkowskie zezwalają na publikowanie informacji o sankcjach, od których przysługuje prawo do odwołania, bez zbędnej zwłoki publikują one na swojej urzędowej stronie internetowej również informacje o statusie postępowania odwoławczego i o jego wyniku.	T	Art. 1 pkt 15	15) po art. 10a dodaje się art. 10b w brzmieniu: „Art. 10b. 1. Komisja Nadzoru Finansowego podaje do publicznej wiadomości, bez zbędnej zwłoki, informację o nałożeniu prawomocnej sankcji administracyjnej, w tym o rodzaju i charakterze naruszenia przepisów prawa, wraz ze wskazaniem imienia i nazwiska osoby lub nazwy (firmy) podmiotu, na które nałożono sankcję. Informacja ta jest zamieszczana na stronie internetowej Komisji Nadzoru Finansowego na okres pięciu lat, licząc od dnia jej zamieszczenia, z wyłączeniem wskazania imienia i nazwiska osoby, na którą nałożono sankcję, które są zamieszczane na okres nie dłuższy niż rok. 2. W informacji, o której mowa w ust. 1, Komisja Nadzoru Finansowego nie podaje imienia i nazwiska osoby fizycznej, w przypadku gdy opublikowanie tych danych: 1) byłoby środkiem niewspółmiernym do wagi dokonanego naruszenia; 2) stanowiłoby zagrożenie dla stabilności rynków finansowych; 3) zagroziłoby prowadzonemu postępowaniu karnemu lub postępowaniu karnemu-skarbowemu; 4) wyrządziłoby niewspółmierną szkodę tej osobie. 3. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego informacje o zastosowanych sankcjach administracyjnych, z uwzględnieniem art. 10a ust. 2.”;	
			Art. 6 pkt 5	5) w art. 25 po ust. 2a dodaje się ust. 2b–2d w brzmieniu: „2b. W przypadku naruszenia przez dom maklerski, finansową spółkę holdingową, finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej lub spółkę holdingową o działalności mieszanej przepisów oddziału 2a ustawy o obrocie instrumentami finansowymi lub rozporządzenia 575/2013 Komisja,	

				w drodze uchwały, decyduje o przekazaniu do publicznej wiadomości informacji o naruszeniu, wraz ze wskazaniem imienia i nazwiska osoby lub nazwy (firmy) podmiotu, odpowiedzialnych za dane naruszenie. 2c. W informacji, o której mowa w ust. 2b, Komisja nie podaje imienia i nazwiska osoby fizycznej, w przypadku gdy opublikowanie tych danych: 1) byłyby środkiem niewspółmiernym do wagi dokonanego naruszenia; 2) stanowiłyby zagrożenie dla stabilności rynków finansowych; 3) zagrażałyby prowadzonemu postępowaniu karnemu lub postępowaniu karnemu-skarbowemu; 4) wyrządziłyby niewspółmierną szkodę tej osobie lub domowi maklerskiemu. 2d. Informacje, o których mowa w ust. 2b i 2c, są dostępne na stronie internetowej Komisji przez 5 lat, licząc od dnia ich udostępnienia, z wyłączeniem wskazania imienia i nazwiska osoby odpowiedzialnej za naruszenie, które jest dostępne na tej stronie nie dłużej niż rok.”;	
Art. 68 ust. 2	2. Właściwe organy publikują informacje o nałożonych sankcjach na zasadzie anonimowej w sposób, który jest zgodny z prawem krajowym, w każdej z poniższych sytuacji: a) jeżeli – w przypadku nałożenia sankcji na osobę fizyczną – w ramach wcześniejszej obowiązkowej oceny proporcjonalności takiej publikacji zostanie uznane, że opublikowanie danych osobowych jest środkiem nieproporcjonalnym; b) jeżeli opublikowanie tych informacji stanowiłoby zagrożenie dla stabilności rynków finansowych lub zagrażałoby prowadzonemu dochodzeniu karnemu; c) jeżeli, na ile można to ustalić, opublikowanie tych informacji wyrządziłoby niewspółmierną szkodę zaangażowanym instytucjom lub osobom fizycznym. Ewentualnie, jeżeli okoliczności, o których mowa	T	Jw.	Jw.	

	w akapicie pierwszym, prawdopodobnie przestaną występować w przeciągu rozsądnego okresu, opublikowanie tego rodzaju danych można opóźnić o taki okres.				
Art. 68 ust. 3	3. Właściwe organy zapewniają, by informacje publikowane zgodnie z ust. 1 lub 2 widniały na ich urzędowej stronie internetowej przez co najmniej pięć lat. Opublikowane dane osobowe widnieją na urzędowej stronie internetowej właściwego organu jedynie przez okres, który jest konieczny zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami o ochronie danych.	T	Jw.	Jw.	
Art. 68 ust. 4	4. W terminie do 18 lipca 2015 r. EUNB przedstawi Komisji sprawozdanie na temat publikowania przez państwa członkowskie informacji o sankcjach na zasadzie anonimowej, jak przewidziano w ust. 2, w szczególności w przypadku gdy w praktykach stosowanych przez państwa członkowskie w tym względzie wystąpiły znaczące rozbieżności. Ponadto EUNB przedstawi Komisji sprawozdanie na temat wszelkich znaczących rozbieżności w odniesieniu do okresu, przez jaki publikowane są informacje o sankcjach na mocy prawa krajowego.	N			
Art. 69 ust. 1	<i>Artykuł 69</i> Wymiana informacji o sankcjach i prowadzenie centralnej bazy danych przez EUNB 1. Z zastrzeżeniem wymogów tajemnicy zawodowej lub służbowej, o których mowa w art. 53 ust. 1 właściwe organy informują EUNB o wszelkich sankcjach administracyjnych, w tym o wszelkich stałych zakazach nałożonych na mocy art. 65, 66 i 67, w tym o wszelkich odwołaniach od nich, i ich wynikach. EUNB prowadzi centralną bazę danych o zgłoszonych mu sankcjach administracyjnych wyłącznie do celów wymiany informacji między właściwymi organami. Do bazy tej dostęp mają wyłącznie właściwe organy i jest ona aktualizowana na podstawie informacji przez nie przekazywanych.	T	Art. 1 pkt 15 (w zakresie art. 10b ust. 3) Art. 2 pkt 19 (w zakresie dodawanego art. 110r ust. 2) Art. 2	3. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego informacje o zastosowanych sankcjach administracyjnych, z uwzględnieniem art. 10a ust. 2.”; Art. 110r. 1. Dom maklerski zarządza ryzykiem płynności w sposób dostosowany do charakteru, zakresu i złożoności prowadzonej przez siebie działalności. 2. Komisja powiadamia Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o sankcjach administracyjnych i środkach nadzorczych podjętych wobec domu maklerskiego w związku z zagrożeniem utraty przez niego płynności. 30) art. 169b otrzymuje brzmienie:	

			pkt 30	„Art. 169b.1. Komisja przekazuje corocznie Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych informację o przypadkach zastosowania w poprzednim roku kalendarzowym sankcji, o których mowa w art. 165 ust. 1a, art. 166 ust. 1a i art. 169a ust. 1 i 1a, oraz sankcji, o których mowa w art. 167 ust. 1–3, z wyłączeniem cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej. 2. Z zastrzeżeniem wymogów dotyczących ochrony tajemnicy zawodowej, o których mowa w art. 147, Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o sankcjach nałożonych w związku z naruszeniem przepisów oddziału 2a lub rozporządzenia 575/2013, a także o wniesionych środkach odwoławczych oraz o sposobie ich rozpatrzenia.”;	
Art. 69 ust. 2	2. W przypadku gdy właściwy organ przeprowadza ocenę dobrej opinii do celów art. 13 ust. 1, art. 16 ust. 3, art. 91 ust. 1 i art. 121, sprawdza dane w bazie EUNB dotyczącej sankcji administracyjnych. W przypadku gdy status postępowania odwoławczego zmienił się lub odwołanie było skuteczne, EUNB na wniosek właściwych organów usuwa lub aktualizuje wszelkie odnośne wpisy w bazie danych.	N		KNF może korzystać z bazy EUNB dotyczącej sankcji administracyjnych badając rękojmię prawidłowego wykonywania powierzonych obowiązków przez członków organu zarządzającego banku/domu maklerskiego (badanie dobrej opinii). Ponadto KNF przysługuje prawo do uzyskania informacji o osobach, których dane osobowe zgromadzone zostały w Krajowym Rejestrze Karnym zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 7b ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. z 2012 r. poz. 654, z późn. zm.).	
Art. 69 ust. 3	3. Właściwe organy sprawdzają zgodnie z prawem krajowym, czy rejestr karny nie zawiera informacji o odnośnym wyroku skazującym zapadłym wobec danej osoby. Wymiana informacji w tym celu jest prowadzona zgodnie z decyzją 2009/316/WSiSW i decyzją ramową 2009/315/WSiSW wdrożonymi do prawa krajowego.	N		Jw.	
Art. 69 ust. 4	4. EUNB prowadzi stronę internetową zawierającą łącza do informacji o sankcjach administracyjnych opublikowanych przez każdy właściwy organ na mocy art. 68 i wskazuje okres, przez który każde państwo członkowskie publikuje informacje o sankcjach administracyjnych.	N			

Art. 70	<i>Artykuł 70</i> Skuteczne stosowanie sankcji i wykonywanie przez właściwe organy uprawnień do nakładania sankcji Państwa członkowskie zapewniają uwzględnianie przez właściwe organy – przy ustalaniu rodzaju sankcji lub innych środków administracyjnych oraz wysokości administracyjnych sankcji finansowych – wszelkich istotnych okoliczności, w tym w stosownych przypadkach: a) wagi naruszenia i czasu jego trwania; b) stopnia odpowiedzialności osoby fizycznej lub prawnej odpowiedzialnej za dane naruszenie; c) sytuacji finansowej osoby fizycznej lub prawnej odpowiedzialnej za dane naruszenie, określonej na przykład poprzez wysokość całkowitych obrotów osoby prawnej lub roczny dochód osoby fizycznej; d) skala korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez osobę fizyczną lub prawną odpowiedzialną za dane naruszenie, o ile można te korzyści lub straty ustalić; e) straty poniesione przez osoby trzecie w związku z naruszeniem, o ile można je ustalić; f) gotowość osoby fizycznej lub prawnej odpowiedzialną za dane naruszenie do współpracy z właściwym organem; g) uprzednie naruszenia popełnione przez osobę fizyczną lub prawną odpowiedzialną za dane naruszenie; h) wszelkie potencjalne skutki systemowe naruszenia.	T	Por. art. 67 ust. 1 i 2	Por. art. 67 ust. 1 i 2.	
Art. 71	<i>Artykuł 71</i> Zgłaszanie naruszeń 1. Państwa członkowskie zapewniają ustanowienie przez właściwe organy skutecznych i niezawodnych mechanizmów sprzyjających zgłaszaniu właściwym organom potencjalnych lub faktycznych naruszeń przepisów krajowych mających na celu transponowanie niniejszej dyrektywy oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013.	T	Art. 1 pkt 6	6) w art. 9 po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu: „2a. System zarządzania obejmuje procedury anonimowego zgłaszania wskazanemu członkowi zarządu, a w szczególnych przypadkach radzie nadzorczej banku, naruszeń prawa oraz obowiązujących w banku procedur i standardów etycznych. 2b. W ramach procedur, o których mowa w ust. 2a, bank zapewnia pracownikom, którzy zgłaszają naruszenia, ochronę co najmniej przed działaniami o charakterze represyjnym, dyskryminacją lub innymi	

	2. Mechanizmy, o których mowa w ust. 1, obejmują przynajmniej: a) szczególne procedury odbierania zgłoszeń w sprawie naruszeń oraz działania następcze; b) stosowną ochronę pracowników instytucji, którzy zgłaszają naruszenia popełnione w danej instytucji, przynajmniej przed działaniami odwetowymi, dyskryminacją lub innymi rodzajami niesprawiedliwego traktowania; c) ochronę danych osobowych zarówno osoby dokonującej zgłoszenia naruszeń, jak i osoby, której zarzuca się popełnienie naruszenia, zgodnie z zasadami określonymi w dyrektywie 95/46/WE; d) przejrzyste zasady zapewniające zachowanie we wszelkich przypadkach poufności tożsamości osoby, która zgłasza naruszenia popełnione w danej instytucji, chyba że jej ujawnienia wymaga prawo krajowe w związku z dalszym dochodzeniem lub późniejszym postępowaniem sądowym. 3. Państwa członkowskie wymagają, by instytucje posiadały odpowiednie procedury zgłaszania przez swoich pracowników naruszeń wewnątrz firmy za pośrednictwem specjalnego, niezależnego i autonomicznego kanału. Takim kanałem mogą być również rozwiązania zapewniane przez partnerów społecznych. Zastosowanie ma taka sama ochrona, jak w przypadku ust. 2 lit. b), c) i d).		Art. 1 pkt 52 (w zakresie art. 133a ust. 9 i 10) Art. 2 pkt 2 Art. 2 pkt 10	rodzajami niesprawiedliwego traktowania.”; 9. Komisja Nadzoru Finansowego przyjmuje zgłoszenia naruszeń lub potencjalnych naruszeń przepisów ustawy oraz rozporządzenia nr 575/2013. 10. Informacje uzyskane w trybie, o którym mowa w ust. 9, w tym informacje, które mogłyby umożliwić identyfikację osoby dokonującej zgłoszenia oraz osoby, której zarzuca się naruszenie, a także informacja o fakcie dokonania zgłoszenia mogą być ujawnione tylko: 1) w zawiadomieniu o podejrzeniu popełnienia przestępstwa oraz w dokumentach przekazywanych w uzupełnieniu takiego zawiadomienia; 2) na żądanie sądu lub prokuratora w związku z toczącym się postępowaniem karnym lub postępowaniem karnym-skarbowym. 2) po art. 13 dodaje się art. 13a w brzmieniu: „Art. 13a. 1. Komisja przyjmuje zgłoszenia naruszeń lub potencjalnych naruszeń przepisów ustawy oraz rozporządzenia 575/2013. 2. Informacje uzyskane w trybie, o którym mowa w ust. 1, w tym informacje, które mogłyby umożliwić identyfikację osoby dokonującej zgłoszenia oraz osoby, której zarzuca się naruszenie, a także informacja o fakcie dokonania zgłoszenia mogą być ujawnione tylko: 1) w zawiadomieniu o podejrzeniu popełnienia przestępstwa oraz w dokumentach przekazywanych w uzupełnieniu takiego zawiadomienia; 2) na żądanie sądu lub prokuratora w związku z toczącym się postępowaniem karnym lub postępowaniem karnym-skarbowym.”; 10) w art. 83a: a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1c w brzmieniu:	

			lit. a	„1a. Firma inwestycyjna jest obowiązana posiadać procedury anonimowego zgłaszania wskazanemu członkowi zarządu, a w szczególnych przypadkach radzie nadzorczej, naruszeń prawa oraz obowiązujących w firmie inwestycyjnej procedur i standardów etycznych. 1b. W ramach procedur, o których mowa w ust. 1a, firma inwestycyjna zapewnia pracownikom, którzy zgłaszają naruszenia, ochronę co najmniej przed działaniami o charakterze represyjnym, dyskryminacją lub innymi rodzajami niesprawiedliwego traktowania. 1c. W przypadku domu maklerskiego działającego w formie spółki osobowej wymogi, o których mowa w ust. 1a, mają zastosowanie do komplementariuszy lub wspólników, którym przysługuje prawo prowadzenia spraw spółki lub jej reprezentowania zgodnie z przepisami ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych.”,	
Art. 72	<i>Artykuł 72</i> Prawo do odwołania Państwa członkowskie zapewniają prawo do odwołania od decyzji i środków podjętych zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi przyjętymi zgodnie z niniejszą dyrektywą lub rozporządzeniem (UE) nr 575/2013. Państwa członkowskie zapewniają również prawo do odwołania w przypadku niepodjęcia decyzji w sprawie wniosku o udzielenie zezwolenia w terminie sześciu miesięcy od złożenia wniosku, który zawiera wszystkie informacje wymagane na podstawie obowiązujących przepisów krajowych transponujących niniejszą dyrektywę.	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 11 ust. 5 i 6 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym).	
Art. 73	<i>ROZDZIAŁ 2</i> Procedury przeglądu Sekcja I Proces oceny adekwatności kapitału wewnętrznego <i>Artykuł 73</i> Kapitał wewnętrzny	T	Art. 1 pkt 46 lit. a–c	46) w art. 128: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Bank jest obowiązany utrzymywać sumę funduszy własnych na poziomie nie niższym niż wyższa z następujących wartości: 1) wartość wynikająca ze spełnienia wymogów w zakresie funduszy własnych, o których mowa	

	Instytucje posiadają należyte, skuteczne i kompletne strategie i procedury służące do oceny i stałego utrzymywania kwoty, rodzaju i struktury kapitału wewnętrznego, które uważają za odpowiednie do zabezpieczenia rodzaju i skali ryzyka, na które są lub mogą być narażone. Wspomniane strategie i procedury są poddawane regularnym przeglądom wewnętrznym, których zadaniem jest zapewnienie utrzymania kompleksowości tych strategii i procedur oraz ich proporcjonalności w stosunku do charakteru, skali i złożoności działalności danej instytucji.		Art. 2 pkt 19 (w zakresie dodawanego art. 110e ust. 1 i 2)	w art. 92 rozporządzenia nr 575/2013; 2) oszacowana przez bank kwota, niezbędna do pokrycia wszystkich zidentyfikowanych, istotnych rodzajów ryzyka występujących w działalności banku oraz zmian otoczenia gospodarczego, uwzględniająca przewidywany poziom ryzyka (kapitał wewnętrzny).”; b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu: „1a. Bank opracowuje i wdraża strategie i procedury szacowania i stałego utrzymywania kapitału wewnętrznego. 1b. Bank zapewnia to, że strategie i procedury, o których mowa w ust. 1a, są skuteczne, kompleksowe i odpowiednie do charakteru, skali i złożoności działalności banku.”; c) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Bank dokonuje regularnych przeglądów strategii i procedur, o których mowa w ust. 1a.”; Art. 110e. 1. Dom maklerski dokonuje oszacowania kapitału wewnętrznego. Kapitał wewnętrzny powinien zostać oszacowany w wysokości zapewniającej pokrycie wszystkich istotnych zidentyfikowanych rodzajów i skali ryzyka występujących w ramach prowadzonej przez ten dom działalności oraz innych istotnych rodzajów ryzyka mogących wystąpić w przyszłości. Dom maklerski opracowuje i wdraża odpowiednie, skuteczne i kompletne strategie i procedury służące do oszacowania i utrzymywania kapitału wewnętrznego. 2. Dom maklerski utrzymuje w każdym czasie poziom funduszy własnych, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 118 rozporządzenia 575/2013, na poziomie nie niższym niż poziom kapitału wewnętrznego.	
Art. 74 ust. 1	Sekcja II Zasady, procedury i mechanizmy obowiązujące w instytucjach Podsekcja 1	T	Art. 1 pkt 8 i 9	8) w art. 9b ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Zadaniem systemu zarządzania ryzykiem są identyfikacja, pomiar lub szacowanie, kontrola oraz monitorowanie ryzyka występującego w działalności banku służące zapewnieniu prawidłowości procesu	

	Zasady ogólne <i>Artykuł 74</i> Zarządzanie wewnętrzne oraz plany naprawcze i plany uporządkowanej likwidacji 1. Instytucje posiadają solidne zasady zarządzania obejmujące jasną strukturę organizacyjną z dobrze określonymi, przejrzystymi i spójnymi zakresami odpowiedzialności, skuteczne procedury służące identyfikacji ryzyka, na które instytucje są lub mogą być narażone, zarządzaniu tym ryzykiem, jego monitorowaniu i raportowaniu oraz odpowiednie mechanizmy kontroli wewnętrznej obejmujące należyte procedury administracyjne i księgowość oraz politykę wynagrodzeń i praktyki w tym względzie, które są zgodne z zasadami należytego i skutecznego zarządzania ryzykiem i sprzyjają takiemu zarządzaniu ryzykiem.		Art. 1 pkt 32 lit. c Art. 2 pkt 10	wyznaczania i realizacji szczegółowych celów prowadzonej przez bank działalności.”; 9) art. 9c otrzymuje brzmienie: „Art. 9c. 1. Celem systemu kontroli wewnętrznej jest zapewnienie: 1) skuteczności i efektywności działania banku; 2) wiarygodności sprawozdawczości finansowej; 3) przestrzegania zasad zarządzania ryzykiem w banku; 4) zgodności działania banku z przepisami prawa, regulacjami wewnętrznymi i standardami rynkowymi. 2. W ramach systemu kontroli wewnętrznej bank wyodrębnia: 1) funkcję kontroli mającą za zadanie zapewnienie przestrzegania mechanizmów kontrolnych dotyczących w szczególności zarządzania ryzykiem w banku, która obejmuje stanowiska, grupy ludzi lub jednostki organizacyjne odpowiedzialne za realizację zadań przypisanych tej funkcji; 2) komórkę do spraw zgodności mającą za zadanie identyfikację, ocenę, kontrolę i monitorowanie ryzyka braku zgodności działalności banku z przepisami prawa, regulacjami wewnętrznymi i standardami rynkowymi oraz raportowanie w tym zakresie; 3) niezależną komórkę audytu wewnętrznego mającą za zadanie badanie i ocenę, w sposób niezależny i obiektywny, adekwatności i skuteczności systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej, z wyłączeniem komórki audytu wewnętrznego.”; c) w ust. 3 pkt 4 otrzymuje brzmienie: „4) zasady funkcjonowania systemu zarządzania, w tym systemu kontroli wewnętrznej;”; b) dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu: „5. Firma inwestycyjna jest obowiązana zarządzać ryzykiem w swojej działalności, przy czym dom	

		lit. b	maklerski, o którym mowa w art. 110a ust. 1 pkt 1, oraz dom maklerski będący firmą inwestycyjną, o której mowa w art. 95 ust. 2 rozporządzenia 575/2013, i który prowadzi działalność maklerską w zakresie, o którym mowa w art. 69 ust. 2 pkt 2 lub 4, stosując system zarządzania ryzykiem, o którym mowa w oddziale 2a. 6. Do domu maklerskiego będącego firmą inwestycyjną, o której mowa w art. 95 ust. 2 rozporządzenia 575/2013 i który prowadzi działalność maklerską w zakresie, o którym mowa w art. 69 ust. 2 pkt 2 lub 4, stosuje się art. 110a–110d, art. 110g–110r i art. 110z–110ze.”;	
		Art. 2 pkt 19 (dodawany art. 110b)	Art. 110b. 1. Dom maklerski opracowuje i wdraża odpowiedni i kompleksowy system zarządzania ryzykiem, w zakresie którego określa: 1) dokładny, przejrzysty i spójny podział zadań, obowiązków i odpowiedzialności w ramach struktury organizacyjnej; 2) skuteczne procedury w celu identyfikacji ryzyka, na które dom jest lub może być narażony, jego szacowania i monitorowania, a także zarządzania tym ryzykiem; 3) zasady i procedury raportowania w zakresie ryzyka, o którym mowa w pkt 2. 2. Dom maklerski wdraża system zarządzania ryzykiem, z zachowaniem proporcjonalności w stosunku do charakteru, skali i złożoności rodzajów ryzyka związanych z modelem biznesowym i działalnością prowadzoną przez dom maklerski. 3. W przypadku gdy uzasadnia to wielkość, struktura organizacyjna, charakter, zakres i złożoność działalności prowadzonej przez dom maklerski, ustanawia on komitet do spraw ryzyka. Zadaniem komitetu jest wspieranie zarządu domu maklerskiego w zakresie zarządzania ryzykiem. Ponadto również obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie art. 74 ust. 1 dyrektywy (art. 9 – 10 i art. 31 ust. 3 pkt 3 ustawy – Prawo bankowe).	

Art. 74 ust. 2	2. Zasady, procedury i mechanizmy, o których mowa w ust. 1, muszą być kompleksowe i proporcjonalne w stosunku do charakteru, skali i złożoności rodzajów ryzyka nieodłącznie związanych z danym modelem biznesowym oraz działalnością danej instytucji. Uwzględnia się kryteria techniczne ustanowione w art. 76–95.	T	Jw.	Jw.	
Art. 74 ust. 3	3. EUNB wydaje wytyczne co do zasad, procedur i mechanizmów, o których mowa w ust. 1, zgodnie z ust. 2.	N			
Art. 74 ust. 4	4. Właściwe organy zapewniają, aby wprowadzone zostały plany naprawcze służące poprawie sytuacji finansowej instytucji, w związku z wcześniejszym znacznym pogorszeniem tej sytuacji oraz plany uporządkowanej likwidacji. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, jeżeli po konsultacji z krajowym organem makroostrożnościowym właściwe organy uznają, że upadłość danej instytucji w związku z, między innymi, jej wielkością, jej modelem biznesowym lub jej wzajemnymi powiązaniami z innymi instytucjami lub też ogólnie z systemem finansowym nie będzie miała negatywnych skutków dla rynków finansowych, innych instytucji lub dla warunków finansowania, można zmniejszyć wymogi dotyczące sporządzania, utrzymywania oraz aktualizacji przez instytucję planów naprawczych oraz dotyczące sporządzania przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w konsultacji z właściwym organem, planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Instytucje ściśle współpracują z organem dokonującym restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz przekazują mu wszelkie informacje niezbędne do przygotowywania i sporządzania wykonalnych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zawierających warianty uporządkowanego przeprowadzenia restrukturyzacji i likwidacji instytucji w przypadku upadłości, zgodnie z zasadą proporcjonalności. Zgodnie z art. 25 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, EUNB jest uprawniony do uczestniczenia w opracowywaniu i koordynacji skutecznych i spójnych	N		Art. 74 ust. 4 dyrektywy CRD IV został uchylony przez art. 124 dyrektywy 2014/59/UE.	

	planów naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także przyczynianiać się do ich opracowywania i koordynacji. W tym względzie EUNB jest informowany na temat opracowywania i koordynacji planów naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także jest uprawniony do uczestniczenia w posiedzeniach dotyczących tych kwestii. W przypadku gdy tego rodzaju posiedzenia lub działania mają miejsce, EUNB jest informowany z wyprzedzeniem o organizacji takich posiedzeń, o głównych kwestiach, które mają być omawiane, oraz o działaniach, które mają być rozważane.				
Art. 75 ust. 1	<i>Artykuł 75</i> Nadzór nad polityką wynagrodzeń 1. Właściwe organy gromadzą informacje ujawnione zgodnie z kryteriami ujawniania informacji ustanowionymi w art. 450 ust. 1 lit. g), h) i i) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i wykorzystują te informacje w celu przeprowadzenia analiz porównawczych tendencji i praktyk w dziedzinie wynagrodzeń. Właściwe organy przekazują EUNB te informacje.	T	Art. 1 pkt 7 (w zakresie art. 9aa ust. 4) Art. 2 pkt 19 (w zakresie art. 110z ust. 4)	4. Komisja Nadzoru Finansowego gromadzi i analizuje informacje publikowane przez banki zgodnie z art. 450 ust. 1 lit. g–i rozporządzenia nr 575/2013 w celu monitorowania tendencji i praktyk w zakresie polityki wynagrodzeń stosowanej przez banki. 4. Komisja gromadzi i analizuje informacje publikowane przez domy maklerskie zgodnie z art. 450 ust. 1 lit. g–i rozporządzenia 575/2013 w celu monitorowania tendencji i praktyk w zakresie polityki wynagrodzeń stosowanej przez domy maklerskie.	
Art. 75 ust. 2	2. EUNB wydaje wytyczne dotyczące prawidłowej polityki wynagrodzeń zgodnej z zasadami określonymi w art. 92–95. Wytyczne uwzględniają zasady prawidłowej polityki wynagrodzeń, określone w zaleceniu Komisji 2009/384/WE z dnia 30 kwietnia 2009 r. w sprawie polityki wynagrodzeń w sektorze usług finansowych (1). EUNGiPW współpracuje ściśle z EUNB, aby opracować wytyczne dotyczące polityki wynagrodzeń dla kategorii pracowników zaangażowanych w świadczenie usług inwestycyjnych i prowadzenie działalności inwestycyjnej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 2 dyrektywy 2004/39/WE.	N			

	EUNB wykorzystuje informacje przekazywane przez właściwe organy zgodnie z ust. 1 do przeprowadzania analiz porównawczych tendencji i praktyk w dziedzinie wynagrodzeń w skali Unii.				
Art. 75 ust. 3	3. Właściwe organy gromadzą informacje na temat liczby osób fizycznych przypadających na instytucję, których wynagrodzenie wynosi co najmniej 1 milion EUR w danym roku obrachunkowym, w tym informacje dotyczące ich zakresu obowiązków, obszaru działalności oraz głównych składników wynagrodzenia, premii, nagrody długookresowej i składek emerytalnych. Informacje te przekazuje się EUNB, który publikuje je w formie zbiorczej dla państw członkowskich pochodzenia we wspólnym formacie sprawozdawczym. EUNB może opracować wytyczne ułatwiające wdrożenie niniejszego ustępu i zapewnienie spójności gromadzonych informacji.	T	Art. 1 pkt 7 (dodawany art. 9aa ust. 5–7)	5. Bank, raz do roku, w terminie do dnia 31 stycznia, przekazuje Komisji Nadzoru Finansowego dane o liczbie osób określonych w ust. 1, których łączne wynagrodzenie w poprzednim roku wyniosło co najmniej równowartość 1 000 000 euro, wraz z informacjami dotyczącymi stanowisk zajmowanych przez te osoby oraz wartości głównych składników wynagrodzenia, przyznanych premii, nagród długookresowych oraz odprowadzonych składek emerytalnych. 6. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje informacje i dane, o których mowa w ust. 4 i 5, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego. 7. Równowartość w euro wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 5, oblicza się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w ostatnim dniu roboczym roku, za który przekazywane są dane.”;	
			Art. 2 pkt 19 (dodawany art. 110z ust. 5–7)	5. Dom maklerski raz do roku, w terminie do dnia 31 stycznia, przekazuje Komisji dane o liczbie osób określonych w ust. 1, których łączne wynagrodzenie w poprzednim roku wyniosło co najmniej równowartość 1 000 000 euro, wraz z informacjami dotyczącymi stanowisk zajmowanych przez te osoby oraz wartości głównych składników wynagrodzenia, przyznanych premii, nagród długookresowych oraz odprowadzonych składek emerytalnych. 6. Komisja przekazuje informacje i dane, o których mowa w ust. 4 i 5, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego. 7. Równowartość w euro wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 5, oblicza się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w dniu wypłaty danej kwoty.	

Art. 76 ust. 1	Podsekcja 2 Kryteria techniczne dotyczące organizacji i traktowania ryzyka <i>Artykuł 76</i> Traktowanie ryzyka 1. Państwa członkowskie zapewniają zatwierdzanie przez organ zarządzający strategii i polityk dotyczących podejmowania, monitorowania i ograniczania ryzyka, na które jest lub może być narażona instytucja, a także zarządzania takim ryzykiem, włącznie z ryzykiem, jakie niesie otoczenie makroekonomiczne danej instytucji w związku ze stanem cyklu koniunkturalnego; zapewniają również dokonywanie przez ten organ okresowych przeglądów tych strategii i polityk.	T	Art. 1 pkt 20	20) art. 22a otrzymuje brzmienie: „Art. 22a. 1. Zarząd banku składa się co najmniej z trzech osób fizycznych powoływanych i odwoływanych przez radę nadzorczą, z zastrzeżeniem art. 22b i art. 22d. Rada nadzorczą, powołując lub odwołując członków zarządu banku, uwzględni ocenę spełniania wymogów, o których mowa w art. 22aa. 2. Rada nadzorczą niezwłocznie po powołaniu zarządu i po dokonaniu zmiany jego składu przekazuje Komisji Nadzoru Finansowego informację o składzie zarządu i jego zmianie oraz wynikającą z oceny, o której mowa w ust. 1, informację o spełnieniu przez członków zarządu wymogów, o których mowa w art. 22aa. Rada nadzorczą informuje Komisję Nadzoru Finansowego także o zatwierdzeniu i każdej zmianie wewnętrznego podziału kompetencji w zarządzie banku. 3. Prezes zarządu kieruje pracami zarządu. Prezesowi zarządu podlega komórka audytu wewnętrznego. 4. W zarządzie banku wyodrębnia się stanowisko członka zarządu nadzorującego lub stanowiska członków zarządu nadzorujących zarządzanie ryzykiem istotnym w działalności banku. 5. Zarząd ustala, a rada nadzorczą zatwierdza wewnętrzny podział kompetencji w zarządzie banku. 6. W ramach wewnętrznego podziału kompetencji w zarządzie banku: 1) nie mogą być łączone funkcje prezesa zarządu oraz członka zarządu, o którym mowa w ust. 4; 2) prezesowi zarządu banku nie może być powierzony nadzór nad obszarem działalności banku stwarzającym ryzyko istotne w działalności banku; 3) członkowi zarządu banku, o którym mowa w ust. 4, nie może być powierzony nadzór nad obszarem działalności banku stwarzającym ryzyko, którym zarządzanie nadzoruje; 4) poza kompetencjami, o których mowa w ust. 3 i 4, należy przyporządkować kompetencje w zakresie nadzoru nad:	

			Art. 2 pkt 19 (dodawany art. 110b)	a) ryzykiem braku zgodności działalności banku z przepisami prawa, regulacjami wewnętrznymi i standardami rynkowymi, b) obszarem rachunkowości i sprawozdawczości finansowej, w tym kontroli finansowej.”; Art. 110b. 1. Dom maklerski opracowuje i wdraża odpowiedni i kompleksowy system zarządzania ryzykiem, w zakresie którego określa: 1) dokładny, przejrzysty i spójny podział zadań, obowiązków i odpowiedzialności w ramach struktury organizacyjnej; 2) skuteczne procedury w celu identyfikacji ryzyka, na które dom jest lub może być narażony, jego szacowania i monitorowania, a także zarządzania tym ryzykiem; 3) zasady i procedury raportowania w zakresie ryzyka, o którym mowa w pkt 2. 2. Dom maklerski wdraża system zarządzania ryzykiem, z zachowaniem proporcjonalności w stosunku do charakteru, skali i złożoności rodzajów ryzyka związanych z modelem biznesowym i działalnością prowadzoną przez dom maklerski. 3. W przypadku gdy uzasadnia to wielkość, struktura organizacyjna, charakter, zakres i złożoność działalności prowadzonej przez dom maklerski, ustanawia on komitet do spraw ryzyka. Zadaniem komitetu jest wspieranie zarządu domu maklerskiego w zakresie zarządzania ryzykiem.	
Art. 76 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, by organ zarządzający poświęcał wystarczająco dużo czasu analizom kwestii ryzyka. Organ zarządzający bierze czynny udział w zarządzaniu wszystkimi rodzajami istotnego ryzyka, o których mowa w niniejszej dyrektywie i w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 oraz w wycenie aktywów i korzystaniu z zewnętrznych ratingów kredytowych i wewnętrznych modeli związanych z tymi rodzajami ryzyka; zapewnia także przydzielenie odpowiednich zasobów w tym celu. Instytucja musi	T	Jw.	Jw.	

	opracować zasady podległości służbowej wobec organu zarządzającego, które dotyczą wszystkich rodzajów istotnego ryzyka oraz strategii w zakresie zarządzania ryzykiem i ich zmian.				
Art. 76 ust. 3	3. Państwa członkowskie zapewniają, by instytucje, które są istotne ze względu na ich wielkość, strukturę organizacyjną, a także charakter, zakres i złożoność prowadzonej przez siebie działalności, ustanawiały komitet ds. ryzyka złożony z członków organu zarządzającego, którzy nie pełnią żadnej funkcji wykonawczej w danej instytucji. Członkowie komitetu ds. ryzyka dysponują odpowiednią wiedzą, umiejętnościami i umiejętnościami fachowymi, by w pełni zrozumieć i monitorować strategię w zakresie ryzyka i gotowość danej instytucji do podejmowania ryzyka. Komitet ds. ryzyka udziela porad organowi zarządzającemu w odniesieniu do całościowej bieżącej i przyszłej gotowości instytucji do podejmowania ryzyka oraz jej strategii w tym zakresie, a także pomaga organowi zarządzającemu w nadzorowaniu wdrażania tej strategii przez kadrę kierowniczą wyższego szczebla. Organ zarządzający pozostaje całościowo odpowiedzialny za ryzyka. Komitet ds. ryzyka weryfikuje, czy ceny pasywów i aktywów oferowanych klientom w pełni uwzględniały model biznesowy danej instytucji i jej strategię w zakresie ryzyka. W przypadku gdy ceny nie odzwierciedlają odpowiednio ryzyk zgodnie z modelem biznesowym i strategią w zakresie ryzyka, komitet ds. ryzyka przedstawia organowi zarządzającemu plan naprawczy. Właściwe organy mogą zezwolić instytucji, która nie jest uznawana za istotną, zgodnie z akapitem pierwszym, na połączenie komitetu ds. ryzyka z komitetem ds. audytu, o którym mowa w art. 41 dyrektywy 2006/43/WE. Członkowie wspólnego komitetu muszą dysponować odpowiednią wiedzą, umiejętnościami i umiejętnościami fachowymi, które są niezbędne do pracy w komitecie ds. ryzyka i komitecie ds. audytu.	T	Art. 1 pkt 10 (dodawany art. 9ca)	10) po art. 9c dodaje się art. 9ca i art. 9cb w brzmieniu : „Art. 9ca. 1. W banku istotnym działają: 1) komitet do spraw wynagrodzeń, który opiniuje i monitoruje przyjętą w banku politykę wynagrodzeń oraz wspiera organy banku w zakresie kształtowania i realizacji tej polityki, 2) komitet do spraw ryzyka – w skład których wchodzi osoby powoływane spośród członków rady nadzorczej banku. 2. Do zadań komitetu do spraw ryzyka należy w szczególności: 1) opiniowanie całościowej bieżącej i przyszłej gotowości banku do podejmowania ryzyka; 2) opiniowanie opracowanej przez zarząd banku strategii zarządzania ryzykiem w działalności banku oraz przedkładanych przez zarząd informacji dotyczących realizacji tej strategii; 3) wspieranie rady nadzorczej banku w nadzorowaniu wdrażania strategii zarządzania ryzykiem w działalności banku przez kadrę kierowniczą wyższego szczebla; 4) weryfikacja, czy ceny pasywów i aktywów oferowanych klientom w pełni uwzględniają model biznesowy banku i jego strategię w zakresie ryzyka, a w przypadku gdy ceny te nie odzwierciedlają w odpowiedni sposób rodzajów ryzyka zgodnie z tym modelem i tą strategią, przedstawianie zarządowi banku propozycji mających na celu zapewnienie adekwatności cen pasywów i aktywów do tych rodzajów ryzyka. 3. Bank zapewnia komitetowi do spraw wynagrodzeń dostęp do informacji, zasoby oraz wsparcie, niezbędne do realizacji jego zadań, w tym korzystania przez komitet z usług ekspertów zewnętrznych. 4. Na wniosek banku niebędącego bankiem istotnym, Komisja Nadzoru Finansowego może wyrazić zgodę na	

				połączenie komitetu do spraw ryzyka z komitetem do spraw audytu, o którym mowa w art. 86 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym (Dz. U. Nr 77, poz. 649, z późn. zm.), o ile przynajmniej jeden z członków rady nadzorczej banku mających wchodzić w skład połączonego komitetu spełnia warunki niezależności. Do oceny spełniania warunków niezależności przepisy art. 56 ust. 3 pkt 1, 3 i 5 tej ustawy stosuje się odpowiednio.	
			Art. 2 pkt 19 (dodawany art. 110b ust. 3)	3. W przypadku gdy uzasadnia to wielkość, struktura organizacyjna, charakter, zakres i złożoność działalności prowadzonej przez dom maklerski, ustanawia on komitet do spraw ryzyka. Zadaniem komitetu jest wspieranie zarządu domu maklerskiego w zakresie zarządzania ryzykiem.	
Art. 76 ust. 4	4. Państwa członkowskie zapewniają, by organ zarządzający pełniący funkcję nadzorczą, a jeśli ustanowiony został komitet ds. ryzyka – również i ten komitet, miały odpowiedni dostęp do informacji dotyczących ryzyka, na jakie narażona jest instytucja, a w razie potrzeby i w stosownych przypadkach, dostęp do funkcji zarządzania ryzykiem i do doradztwa ekspertów zewnętrznych. Organ zarządzający pełniący funkcję nadzorczą, a jeśli ustanowiony został komitet ds. ryzyka – również i ten komitet, określają charakter, ilość, format i częstotliwość informacji dotyczących ryzyka, które mają otrzymywać. Aby wspomóc opracowanie należytych polityk wynagrodzeń i praktyk w tym względzie, komitet ds. ryzyka, bez uszczerbku dla zadań komitetu ds. wynagrodzenia, analizuje, czy zachęty przewidziane w systemie wynagradzania uwzględniają ryzyko, kapitał, płynność oraz prawdopodobieństwo i termin otrzymania dochodów.	T	Jw.	Jw.	
Art. 76 ust. 5	5. Państwa członkowskie zapewniają, zgodnie z wymogiem proporcjonalności ustanowionym w art. 7 ust. 2 dyrektywy Komisji 2006/73/WE, niezależność	T	Art. 1 pkt 8 i 9	8) w art. 9b ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Zadaniem systemu zarządzania ryzykiem są identyfikacja, pomiar lub szacowanie, kontrola oraz	

funkcji zarządzania ryzykiem w ramach instytucji od funkcji realizujących zadania operacyjne oraz posiadanie przez tę funkcję dostatecznych uprawnień, statusu, zasobów i dostępu do organu zarządzającego. Państwa członkowskie zapewniają, by funkcja zarządzania ryzykiem zapewniała identyfikację każdego istotnego ryzyka, jego pomiar i należytą sprawozdawczość w tym zakresie. Państwa członkowskie zapewniają, by funkcja zarządzania ryzykiem była aktywnie zaangażowana w opracowywanie strategii instytucji w zakresie ryzyka oraz podejmowanie wszystkich decyzji dotyczących zarządzania istotnym ryzykiem oraz by była w stanie dostarczyć kompletny obraz całego katalogu ryzyk, na jakie narażona jest instytucja. W razie konieczności państwa członkowskie zapewniają, by funkcja zarządzania ryzykiem miała możliwość powiadamiania bezpośrednio organu zarządzającego pełniącego funkcję nadzorczą, niezależnie od kadry kierowniczej wyższego szczebla, oraz informowania tego organu o niepokojących kwestiach i ostrzegania go w stosownych przypadkach, jeżeli pojawią się zmiany dotyczące ryzyka szczególnego, które wpływają lub mogą wpłynąć na instytucję, bez uszczerbku dla zakresu odpowiedzialności organu zarządzającego pełniącego funkcję nadzorczą lub kierowniczą na mocy niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Kierownik funkcji zarządzania ryzykiem jest niezależnym członkiem kadry kierowniczej wyższego szczebla, któremu wyraźnie powierzono odpowiedzialność za funkcję zarządzania ryzykiem. W przypadku gdy charakter, skala i złożoność działalności danej instytucji nie uzasadniają wyznaczenia osoby pełniącej tylko tę funkcję, inny pracownik wysokiego szczebla w ramach instytucji może pełnić tę funkcję, o ile nie zachodzi konflikt interesów. Kierownik funkcji zarządzania ryzykiem nie może zostać zwolniony z tej funkcji bez uprzedniej zgody organu zarządzającego pełniącego funkcję nadzorczą i w razie konieczności ma możliwość bezpośredniego dostępu do organu zarządzającego pełniącego funkcję		Art. 2 pkt 19 (dodawany art. 110b)	monitorowanie ryzyka występującego w działalności banku służące zapewnieniu prawidłowości procesu wyznaczania i realizacji szczegółowych celów prowadzonej przez bank działalności.”; 9) art. 9c otrzymuje brzmienie: „Art. 9c. 1. Celem systemu kontroli wewnętrznej jest zapewnienie: 1) skuteczności i efektywności działania banku; 2) wiarygodności sprawozdawczości finansowej; 3) przestrzegania zasad zarządzania ryzykiem w banku; 4) zgodności działania banku z przepisami prawa, regulacjami wewnętrznymi i standardami rynkowymi. 2. W ramach systemu kontroli wewnętrznej bank wyodrębnia: 1) funkcję kontroli mającą za zadanie zapewnienie przestrzegania mechanizmów kontrolnych dotyczących w szczególności zarządzania ryzykiem w banku, która obejmuje stanowiska, grupy ludzi lub jednostki organizacyjne odpowiedzialne za realizację zadań przypisanych tej funkcji; 2) komórkę do spraw zgodności mającą za zadanie identyfikację, ocenę, kontrolę i monitorowanie ryzyka braku zgodności działalności banku z przepisami prawa, regulacjami wewnętrznymi i standardami rynkowymi oraz raportowanie w tym zakresie; 3) niezależną komórkę audytu wewnętrznego mającą za zadanie badanie i ocenę, w sposób niezależny i obiektywny, adekwatności i skuteczności systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej, z wyłączeniem komórki audytu wewnętrznego.”; Art. 110b. 1. Dom maklerski opracowuje i wdraża odpowiedni i kompleksowy system zarządzania ryzykiem, w zakresie którego określa: 1) dokładny, przejrzysty i spójny podział zadań, obowiązków i odpowiedzialności w ramach struktury organizacyjnej;	

	nadzorcza. Stosowanie niniejszej dyrektywy pozostaje bez uszczerbku dla stosowania dyrektywy 2006/73/WE do firm inwestycyjnych.			2) skuteczne procedury w celu identyfikacji ryzyka, na które dom jest lub może być narażony, jego szacowania i monitorowania, a także zarządzania tym ryzykiem; 3) zasady i procedury raportowania w zakresie ryzyka, o którym mowa w pkt 2. 2. Dom maklerski wdraża system zarządzania ryzykiem, z zachowaniem proporcjonalności w stosunku do charakteru, skali i złożoności rodzajów ryzyka związanych z modelem biznesowym i działalnością prowadzoną przez dom maklerski. 3. W przypadku gdy uzasadnia to wielkość, struktura organizacyjna, charakter, zakres i złożoność działalności prowadzonej przez dom maklerski, ustanawia on komitet do spraw ryzyka. Zadaniem komitetu jest wspieranie zarządu domu maklerskiego w zakresie zarządzania ryzykiem.	
Art. 77 ust. 1	<i>Artykuł 77</i> Wewnętrzne metody obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych 1. Właściwe organy zachęcają instytucje, które są istotne ze względu na ich wielkość, strukturę organizacyjną, a także charakter, skalę oraz złożoność ich działalności, do rozwijania potencjału w zakresie wewnętrznej oceny ryzyka kredytowego i szerszego korzystania z metody wewnętrznych ratingów do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do ryzyka kredytowego, jeżeli ich ekspozycje są istotne w wartościach bezwzględnych i jeżeli mają one jednocześnie znaczną liczbę istotnych kontrahentów. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla kryteriów określonych w części trzeciej tytule I rozdział 3 sekcja 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.	T		Przepis zostanie wdrożony przez wydanie rekomendacji KNF dla podmiotów nadzorowanych.	
Art. 77 ust. 2	2. Właściwe organy, biorąc pod uwagę charakter, skalę i złożoność działalności instytucji, monitorują, czy nie opierają się one wyłącznie lub w mechaniczny sposób na zewnętrznych ratingach kredytowych w celu oceny zdolności kredytowej danego podmiotu lub instrumentu finansowego.	T	Art. 1 pkt 46 lit. f (dodawany ust. 3a)	f) po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3g w brzmieniu: „3a. Komisja Nadzoru Finansowego, uwzględniając charakter, skalę i złożoność działalności banku, monitoruje spełnianie przez bank wymogów w zakresie wykorzystania ratingów kredytowych przy przeprowadzaniu oceny wiarygodności kredytowej podmiotu lub instrumentu finansowego, o których	

				mowa w art. 5a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie agencji ratingowych (Dz. Urz. UE L 302 z 17.11.2009, str. 1, z późn. zm.).	
Art. 77 ust. 3	3. Właściwe organy zachęcają instytucje, biorąc pod uwagę ich wielkość, strukturę organizacyjną, a także charakter, skalę i złożoność ich działalności, do rozwijania potencjału w zakresie wewnętrznej oceny ryzyka szczególnego i szerszego korzystania z wewnętrznych modeli obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do ryzyka szczególnego z tytułu instrumentów dłużnych w portfelu handlowym, wraz z wewnętrznymi modelami obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do ryzyka niewykonania zobowiązań i ryzyka migracji, jeżeli ich ekspozycje na ryzyko szczególne są istotne w wartościach bezwzględnych i jeżeli mają one znaczną liczbę istotnych pozycji w instrumentach dłużnych różnych emitentów. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla spełnienia kryteriów określonych w części trzeciej tytułu IV rozdział 5 sekcje 1–5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.	T		Przepis zostanie wdrożony przez wydanie rekomendacji KNF dla podmiotów nadzorowanych.	
Art. 77 ust. 4	4. EUNB opracuje projekty regulacyjnych standardów technicznych, by bliżej zdefiniować pojęcie „ekspozycji na ryzyko szczególne, które są istotne w wartościach bezwzględnych”, o którym mowa w ust. 3 akapit pierwszy, oraz progi dotyczące znacznej liczby istotnych kontrahentów i pozycji w instrumentach dłużnych różnych emitentów. EUNB przedłoży Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2014 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N			

Art. 78 ust. 1–5	<i>Artykuł 78</i> Analiza porównawcza metod wewnętrznych stosowanych do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych przeprowadzana do celów nadzorczych 1. Właściwe organy zapewniają, by instytucje, którym zezwolono na stosowanie metod wewnętrznych do obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem lub wymogów w zakresie funduszy własnych, z wyjątkiem ryzyka operacyjnego, zgłaszały wyniki obliczeń opartych na ich metodach wewnętrznych, które dotyczą ich ekspozycji lub pozycji objętych portfelami odniesienia. Wyniki obliczeń wraz z objaśnieniem metod zastosowanych do ich uzyskania instytucje przekazują właściwym organom odpowiednio często, nie rzadziej jednak niż raz w roku. 2. Właściwe organy zapewniają, by instytucje przekazywały wyniki obliczeń, o których mowa w ust. 1, właściwemu organowi i EUNB zgodnie z szablonem opracowanym przez EUNB zgodnie z ust. 8. W przypadku gdy właściwe organy postanowią opracować specjalne portfele, czynią to konsultując się z EUNB i zapewniają, by instytucje zgłaszały wyniki obliczeń odrębnie od wyników obliczeń na potrzeby portfeli EUNB. 3. Na podstawie informacji przekazanych przez instytucje zgodnie z ust. 1 właściwe organy monitorują zakres wartości ekspozycji ważonej ryzykiem lub wymogów dotyczących funduszy własnych, w zależności od przypadku, z wyjątkiem ryzyka operacyjnego, które zostały uzyskane przez te instytucje z zastosowaniem metod wewnętrznych, w odniesieniu do ekspozycji lub transakcji w portfelu odniesienia. Co najmniej raz w roku właściwe organy dokonują oceny jakości tych metod, szczególną uwagę zwracając na: a) metody, które wykazują znaczące różnice w wymogach w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do tej samej ekspozycji; b) metody, w przypadku których rozbieżność jest wyjątkowo duża lub mała, a także w przypadku których	T	Art. 1 pkt 46 lit. f (dodawany art. 128 ust. 3b–3g)	3b. Bank, który uzyskał zezwolenie na stosowanie metody wewnętrznej, przekazuje Komisji Nadzoru Finansowego i Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego, co najmniej raz w roku, wyniki obliczeń wymogów w zakresie funduszy własnych na podstawie stosowanej metody wewnętrznej, wraz z objaśnieniem tej metody. 3c. Komisja Nadzoru Finansowego może, w drodze konsultacji z Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego, opracować portfele odniesienia, dla których bank będzie obowiązany obliczać hipotetyczne wymogi w zakresie funduszy własnych, stosując metodę wewnętrzną, na którą uzyskał zezwolenie. W odniesieniu do wyników obliczeń przepis ust. 3b stosuje się odpowiednio. 3d. Bank przekazuje informacje, o których mowa w ust. 3b i 3c, zgodnie z szablonem opracowanym przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego, przyjętym przez Komisję Europejską w drodze wykonawczego standardu technicznego na podstawie art. 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz. Urz. UE L 331 z 15.12.2010, str. 12, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1093/2010”. Jeżeli Komisja Nadzoru Finansowego opracuje portfele, o których mowa w ust. 3c, bank przekazuje jednocześnie wyniki obliczeń, o których mowa w ust. 3b i 3c. 3e. Na podstawie informacji, o których mowa w ust. 3b i 3c, Komisja Nadzoru Finansowego monitoruje wartości wymogów w zakresie funduszy własnych, obliczonych przez banki z zastosowaniem metod wewnętrznych. Co najmniej raz w roku Komisja Nadzoru Finansowego dokonuje oceny jakości tych metod z uwzględnieniem metod: 1) których zastosowanie skutkuje znaczącymi różnicami w wymogach w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do takiej samej ekspozycji;	

	obszeruje się znaczące i systematyczne niedoszacowywanie wymogów w zakresie funduszy własnych. Na podstawie informacji, o których mowa w ust. 2, EUNB przygotowuje sprawozdanie, które ma pomóc właściwym organom w ocenie jakości metod wewnętrznych. 4. W przypadku gdy między danymi instytucjami a większością ich odpowiedników istnieje znacząca rozbieżność lub gdy metody wykazują niewiele cech wspólnych, co prowadzi do znacznej rozbieżności wyników, właściwe organy badają przyczyny takiej sytuacji, a jeśli można jednoznacznie stwierdzić, że metoda stosowana przez instytucję prowadzi do niedoszacowania wymogów w zakresie funduszy własnych, które nie wynika z różnic w ryzykach bazowych ekspozycji lub pozycji, podejmuje działania naprawcze. 5. Właściwe organy zapewniają zgodność swoich decyzji co do zasadności działań naprawczych, o których mowa w ust. 4, z zasadą, w myśl której takie działania muszą zachowywać założenia metody wewnętrznej, a zatem: a) nie prowadzą do wprowadzenia metod standardowych lub preferowanych; b) nie tworzą nieprawidłowych zachęt; lub c) nie prowadzą do zachowań stadnych.			2) w przypadku których rozbieżność jest wyjątkowo duża lub mała, a także w przypadku których obserwuje się znaczące i systematyczne niedoszacowanie wymogów w zakresie funduszy własnych. 3f. Jeżeli z oceny, o której mowa w ust. 3e, wynikają znaczące różnice pomiędzy wynikami obliczeń wymogów w zakresie funduszy własnych, przekazanych przez dany bank zgodnie z ust. 3b i 3c, a wynikami grupy banków charakteryzujących się podobnym profilem ryzyka portfela w zakresie ryzyka kredytowego lub grupy banków charakteryzujących się podobnym poziomem ryzyka bazowego portfela w zakresie ryzyka rynkowego lub gdy metody wewnętrzne stosowane przez ten bank wykazują niewiele cech wspólnych z metodami wewnętrznymi stosowanymi przez grupę banków charakteryzujących się podobnym profilem ryzyka portfela w zakresie ryzyka kredytowego lub grupę banków charakteryzujących się podobnym poziomem ryzyka bazowego portfela w zakresie ryzyka rynkowego, co prowadzi do znacznej rozbieżności wyników, Komisja Nadzoru Finansowego bada przyczyny takiej sytuacji, a jeżeli jest możliwe jednoznaczne stwierdzenie, że metoda stosowana przez bank prowadzi do niedoszacowania wymogów w zakresie funduszy własnych, niewynikającego z różnic w ryzyku związanym z ekspozycjami lub transakcjami w portfelu odniesienia, Komisja może zastosować środek, o którym mowa w art. 138d ust. 1, oraz zalecić bankowi weryfikację stosowanej metody wewnętrznej i wprowadzenie w niej zmian. 3g. Przepisów ust. 3b–3f nie stosuje się do metody zaawansowanego pomiaru, o której mowa w art. 312 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013.”,	
Art. 78 ust. 6	6. EUNB może wydać wytyczne i zalecenia zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, w przypadku gdy uzna je za konieczne na podstawie informacji i ocen, o których mowa w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu, aby poprawić praktyki nadzorcze lub praktyki stosowane przez instytucje w zakresie metod wewnętrznych.	N			

Art. 78 ust. 7	7. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia: a) procedur wymiany wyników ocen przeprowadzanych zgodnie z ust. 3 między właściwymi organami i z EUNB; b) standardów oceny przeprowadzanej przez właściwe organy, o której to ocenie mowa w ust. 3. EUNB przedstawi te projekty regulacyjnych standardów technicznych Komisji do dnia 1 stycznia 2014 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N			
Art. 78 ust. 8	8. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia: a) szablonu, definicji i rozwiązań w zakresie technologii informacyjnych, które należy stosować w Unii do sporządzenia sprawozdań, o których mowa w ust. 2; b) portfela lub portfeli odniesienia, o których mowa w ust. 1. EUNB przedstawi te projekty wykonawczych standardów technicznych Komisji do dnia 1 stycznia 2014 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N			
Art. 78 ust. 9	9. Do dnia 1 kwietnia 2015 r. i po konsultacji z EUNB Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie funkcjonowania analizy porównawczej modeli wewnętrznych, w tym z zakresu modelu. W stosownym przypadku po sprawozdaniu przedstawiony zostanie wniosek ustawodawczy.	N			
Art. 79	<i>Artykuł 79</i> Ryzyko kredytowe i ryzyko kontrahenta	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (§ 13 pkt 1 i § 55 ust. 2 uchwały nr 258/2011 oraz § 26 pkt 2 rozporządzenia	

	Właściwe organy zapewniają, co następuje: a) podstawą decyzji o udzieleniu kredytu są właściwe i jasno określone kryteria oraz dokładnie określona jest procedura zatwierdzania, zmieniania, przedłużania i refinansowania kredytów; b) instytucje posiadają wewnętrzne metody pozwalające im na dokonanie oceny ryzyka kredytowego ekspozycji wobec poszczególnych dłużników, papierów wartościowych lub pozycji sekurytyzacyjnych, oraz ryzyka kredytowego na poziomie portfela. W szczególności wewnętrzne metody nie opierają się wyłącznie lub w mechaniczny sposób na zewnętrznych ratingach kredytowych. Jeżeli wymogi w zakresie funduszy własnych opierają się na ratingach zewnętrznej instytucji oceny wiarygodności kredytowej (ECAI) lub na fakcie nieposiadania ratingu przez ekspozycję, instytucje nie są zwolnione z uwzględnienia dodatkowo innych istotnych informacji przy ocenie alokacji kapitału wewnętrznego; c) instytucja na bieżąco zarządza różnymi portfelami obciążonymi ryzykiem kredytowym oraz zarządzanie ekspozycjami, a także monitorowanie takich portfeli i ekspozycji, w tym identyfikacja kredytów problemowych i zarządzanie nimi oraz dokonywanie odpowiednich korekt wartości i tworzenie rezerw, działa w oparciu o skuteczne systemy; d) dywersyfikacja portfeli kredytowych jest dostosowana do rynków docelowych instytucji oraz jej ogólnej strategii kredytowej.			w sprawie wymogów technicznych i organizacyjnych).	
Art. 80	<i>Artykuł 80</i> Ryzyko rezydualne Właściwe organy zapewniają, by uwzględniane było i kontrolowane – także za pomocą sformułowanych w formie pisemnej polityk i procedur – ryzyko mniejszej niż zakładano skuteczności wykorzystywanych przez instytucję uznanych technik ograniczenia ryzyka kredytowego.	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (§ 13 pkt 2 uchwały nr 258/2011 i § 26 pkt 3 rozporządzenia w sprawie wymogów technicznych i organizacyjnych).	
Art. 81	<i>Artykuł 81</i>	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (§ 13 pkt 3 uchwały nr	

	Ryzyko koncentracji Właściwe organy zapewniają, by uwzględniane było i kontrolowane – także za pomocą sformułowanych w formie pisemnej polityk i procedur – ryzyko koncentracji z tytułu ekspozycji wobec każdego kontrahenta, w tym kontrahentów centralnych, grup powiązanych kontrahentów i kontrahentów działających w tym samym sektorze gospodarki, regionie geograficznym, prowadzących tę samą działalność lub obrót takimi samymi towarami, a także z tytułu stosowania technik ograniczenia ryzyka kredytowego, oraz w szczególności ryzyka związane z dużymi pośrednimi ekspozycjami kredytowymi, takimi jak pojedynczy wystawca zabezpieczenia.			258/2011 i § 26 pkt 5 rozporządzenia w sprawie wymogów technicznych i organizacyjnych).	
Art. 82 ust. 1	<i>Artykuł 82</i> Ryzyko sekurytyzacyjne 1. Właściwe organy zapewniają ocenę ryzyka z tytułu transakcji sekurytyzacyjnych, w których instytucje kredytowe działają jako inwestor, jednostka inicjująca lub jednostka sponsorująca, w tym ryzyka utraty reputacji, występującego w odniesieniu do złożonych struktur czy produktów, oraz uwzględnianie tego ryzyka za pomocą odpowiednich polityk i procedur, w celu zapewnienia pełnego odzwierciedlenia ekonomicznej istoty transakcji w decyzjach dotyczących oceny ryzyka i zarządzania ryzykiem.	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (§ 13 pkt 4 uchwały nr 258/2011 i § 26 pkt 4 rozporządzenia w sprawie wymogów technicznych i organizacyjnych).	
Art. 82 ust. 2	2. Właściwe organy zapewniają, by instytucje, które inicjują odnawialne transakcje sekurytyzacyjne z opcją przedterminowej spłaty, posiadały plany zachowania płynności mające na celu uwzględnienie skutków zarówno planowej, jak i przedterminowej spłaty należności.	N		Jw.	
Art. 83 ust. 1	<i>Artykuł 83</i> Ryzyko rynkowe 1. Właściwe organy zapewniają wdrożenie polityk i procedur dotyczących identyfikacji i pomiaru wszystkich istotnych źródeł i skutków ryzyka rynkowego oraz zarządzania nimi.	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (§ 13 pkt 6 uchwały nr 258/2011 i § 26 pkt 7 rozporządzenia w sprawie wymogów technicznych i organizacyjnych).	

Art. 83 ust. 2	2. Jeżeli krótka pozycja staje się wymagalna przed długą pozycją, właściwe organy zapewniają podjęcie przez instytucje działań również na wypadek ryzyka płynności.	N		Jw.	
Art. 83 ust. 3	3. Kapitał wewnętrzny jest adekwatny w stosunku do istotnych ryzyk rynkowych, które nie są objęte wymogiem w zakresie funduszy własnych. Instytucje, które podczas obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka pozycji zgodnie z częścią trzecią tytuł IV rozdział 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 dokonały kompensowania swoich pozycji w jednej lub większej liczbie akcji wchodzących w skład indeksu giełdowego z pozycją lub pozycjami z tytułu terminowego kontraktu typu futures na indeks giełdowy lub z tytułu innego produktu powiązanego z indeksem giełdowym, dysponują odpowiednim kapitałem wewnętrznym w wysokości zabezpieczającej przed podstawowym ryzykiem straty w wyniku zmiany wartości kontraktu terminowego typu futures lub innego produktu, która nie byłaby w pełni zgodna ze zmianą kursów akcji wchodzących w skład indeksu. Instytucje dysponują takim odpowiednim kapitałem wewnętrznym przypadku gdy posiadają one przeciwstawne pozycje w terminowych kontraktach typu futures na indeksy giełdowe, które nie są identyczne pod względem terminu realizacji kontraktu lub składu indeksu, bądź też pod względem obu tych cech. Stosując zasady określone w art. 345 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, instytucje zapewniają posiadanie dostatecznego kapitału wewnętrznego na wypadek ryzyka straty istniejącego w okresie pomiędzy podjęciem początkowego zobowiązania a następnym dniem roboczym.	N		Jw.	
Art. 84	<i>Artykuł 84</i> Ryzyko stopy procentowej wynikające z działalności w ramach portfela niehandlowego Właściwe organy zapewniają wdrożenie przez instytucje systemów identyfikacji i oceny ryzyka z tytułu potencjalnych zmian stóp procentowych, które wpływają na działalność niehandlową instytucji, a także systemów	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (§ 13 pkt 7 uchwały nr 258/2011 i § 26 pkt 8 rozporządzenia w sprawie wymogów technicznych i organizacyjnych).	

	zarządzania takim ryzykiem.				
Art. 85	<i>Artykuł 85</i> Ryzyko operacyjne 1. Właściwe organy zapewniają wdrożenie przez instytucje polityk i procedur służących do oceny ekspozycji na ryzyko operacyjne, w tym ryzyko modelu, i ryzyko obejmujące zdarzenia rzadko występujące, lecz mające poważne skutki, a także do zarządzania taką ekspozycją. Instytucje określają, co stanowi ryzyko operacyjne do celów wspomnianych polityk i procedur. 2. Właściwe organy zapewniają istnienie planów awaryjnych i planów utrzymania ciągłości działania w celu zapewnienia instytucji możliwości prowadzenia bieżącej działalności i ograniczenia strat w przypadku poważnego zakłócenia działalności gospodarczej.	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (§ 13 pkt 8 uchwały nr 258/2011 i § 26 pkt 1 rozporządzenia w sprawie wymogów technicznych i organizacyjnych).	
Art. 86	<i>Artykuł 86</i> Ryzyko płynności 1. Właściwe organy zapewniają posiadanie przez instytucje solidnych strategii, polityk, procedur i systemów identyfikacji i pomiaru ryzyka płynności oraz zarządzania takim ryzykiem i monitorowania go w różnych odpowiednich horyzontach czasowych, w tym w systemie intra-day, tak by instytucje utrzymywały odpowiednie bufony płynnościowe. Te strategie, polityki, procedury i systemy są dopasowywane do linii biznesowych, walut, oddziałów i podmiotów prawnych, a także uwzględniają odpowiednie mechanizmy alokacji w odniesieniu do kosztów płynności, korzyści i ryzyka. 2. Strategie, polityki, procedury i systemy, o których mowa w ust. 1, są proporcjonalne do stopnia złożoności, profilu ryzyka, zakresu działalności instytucji i tolerancji na ryzyko określonej przez organ zarządzający, a także odzwierciedlają znaczenie instytucji w każdym państwie członkowskim, w którym instytucja ta prowadzi działalność. Instytucje informują o tolerancji ryzyka w odniesieniu do wszystkich istotnych linii biznesowych. 3. Właściwe organy zapewniają, by instytucje, biorąc	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (§ 13 pkt 9 uchwały nr 258/2011 i § 26 pkt 9 rozporządzenia w sprawie wymogów technicznych i organizacyjnych).	

pod uwagę charakter, zakres i złożoność prowadzonej przez siebie działalności, posiadały profile ryzyka płynności, które są spójne z profilami wymaganymi dla prawidłowo funkcjonującego i solidnego systemu i nie wykraczają poza te profile. Właściwe organy monitorują rozwój sytuacji w zakresie profili ryzyka płynności, np. strukturę produktu i jego ilość, zarządzanie ryzykiem, polityki w zakresie finansowania i koncentrację finansowania. Właściwe organy podejmują skuteczne działanie, w przypadku gdy rozwój sytuacji, o którym mowa w akapicie drugim, może doprowadzić instytucję lub system do utraty stabilności. Właściwe organy informują EUNB o wszelkich działaniach przeprowadzanych zgodnie z akapitem trzecim. W stosownych przypadkach EUNB wydaje zalecenia zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1093/2010. 4. Właściwe organy zapewniają opracowanie przez instytucje metod mających na celu identyfikację i pomiar pozycji płynności, zarządzanie tymi pozycjami oraz ich monitorowanie. Metody te uwzględniają bieżące i przewidywane istotne przepływy pieniężne w ramach aktywów, pasywów, pozycji pozabilansowych, w tym zobowiązań warunkowych, oraz wynikające z nich możliwe skutki ryzyka utraty reputacji. 5. Właściwe organy zapewniają dokonywanie przez instytucje rozróżnienia pomiędzy aktywami stanowiącymi zabezpieczenie zobowiązań a aktywami wolnymi od obciążeń, które są stale dostępne, szczególnie w sytuacjach nadzwyczajnych. Zapewniają one również uwzględnianie przez instytucje podmiotu prawnego, u którego znajdują się aktywa, państwa, w którym aktywa są zgodnie z prawem zapisane w rejestrze lub na rachunku, a także ich kwalifikowalności, oraz monitorują możliwość uruchomienia aktywów we właściwym czasie. 6. Właściwe organy zapewniają uwzględnianie przez instytucje również istniejących ograniczeń ustawowych, wykonawczych i operacyjnych w stosunku do możliwego transferu płynności i aktywów wolnych od				

obciążeń pomiędzy podmiotami, zarówno wewnątrz Europejskiego Obszaru Gospodarczego, jak i poza nim. 7. Właściwe organy zapewniają uwzględnianie przez instytucje różnych narzędzi ograniczania ryzyka płynności, w tym systemu limitów i buforów płynnościowych, aby instytucje te były w stanie przetrwać szereg różnych skrajnych warunków, a także branie przez nie pod uwagę odpowiedniej dywersyfikacji struktury finansowania i dostępu do źródeł finansowania. Ustalenia te podlegają regularnym przeglądom. 8. Właściwe organy zapewniają uwzględnianie przez instytucje alternatywnych scenariuszy dotyczących poziomów płynności i narzędzi ograniczających ryzyko oraz przeprowadzanie przez nie co najmniej raz do roku przeglądów założeń leżących u podstaw decyzji dotyczących pozycji płynności. Alternatywne scenariusze do wyżej wymienionych celów dotyczą w szczególności pozycji pozabilansowych i innych zobowiązań warunkowych, w tym jednostek specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji (SSPE) lub innych jednostek specjalnego przeznaczenia, o których mowa w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013, w stosunku do których instytucja pełni rolę jednostki sponsorującej lub dostarcza znaczące wsparcie na utrzymanie płynności. 9. Właściwe organy gwarantują, że instytucje biorą pod uwagę potencjalne skutki alternatywnych scenariuszy, które są dostosowane do konkretnych instytucji, obejmują cały rynek i stanowią połączenie różnych scenariuszy. Uwzględnia się również różne okresy i zmienne natężenie warunków skrajnych. 10. Właściwe organy zapewniają dostosowanie przez instytucje ich strategii, wewnętrznych polityk i limitów dotyczących ryzyka płynności oraz opracowanie skutecznych planów awaryjnych, z uwzględnieniem rezultatów alternatywnych scenariuszy, o których mowa w ust. 8. 11. Właściwe organy zapewniają posiadanie przez instytucje awaryjnych planów płynności określających właściwe strategie i odpowiednie środki wykonawcze w celu pokrycia ewentualnego braku płynności, w tym w stosunku do oddziałów mających siedzibę w innych państwach członkowskich. Właściwe organy				

	zapewniają, by plany te były testowane przez instytucje co najmniej raz do roku, uaktualniane na podstawie rezultatów alternatywnych scenariuszy określonych w ust. 8, zgłaszane kadrze kierowniczej wyższego szczebla i przez nią zatwierdzane, tak aby można było odpowiednio dostosować wewnętrzne polityki i procedury. Instytucje podejmują z wyprzedzeniem konieczne działania operacyjne w celu zapewnienia możliwości natychmiastowego wdrożenia awaryjnych planów płynności. W przypadku instytucji kredytowych takie działania operacyjne obejmują posiadanie zabezpieczenia dostępnego w trybie natychmiastowym na potrzeby pozyskania finansowania z banku centralnego. Obejmuje to posiadanie zabezpieczenia, w razie potrzeby – w walucie innego państwa członkowskiego lub walucie państwa trzeciego, w stosunku do którego instytucja kredytowa posiada ekspozycje, oraz, jeżeli jest to konieczne z punktu widzenia operacyjnego, na terytorium przyjmującego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, którego waluty dotyczy jej ekspozycja.				
Art. 87	<i>Artykuł 87</i> Ryzyko nadmiernej dźwigni finansowej 1. Właściwe organy zapewniają posiadanie przez instytucje polityk i procedur służących identyfikacji ryzyka nadmiernej dźwigni finansowej, zarządzania takim ryzykiem i monitorowania go. Wskaźniki ryzyka nadmiernej dźwigni finansowej obejmują wskaźnik dźwigni określony zgodnie z art. 429 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i w przypadku niedopasowania między aktywami i zobowiązaniami. 2. Właściwe organy zapewniają ostrożnościowe przeciwdziałanie przez instytucje ryzyku nadmiernej dźwigni finansowej poprzez odpowiednie uwzględnianie potencjalnego wzrostu ryzyka nadmiernej dźwigni finansowej spowodowanego obniżeniem funduszy własnych instytucji w związku ze spodziewanymi lub zrealizowanymi stratami, w zależności od mających zastosowanie zasad rachunkowości. W tym celu instytucje są w stanie przetrwać szereg różnych zdarzeń powodujących napięcia finansowe, dotyczących ryzyka	T	Art. 1 pkt 46 lit. d	d) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: "2a. Bank przeciwdziała ryzyku nadmiernej dźwigni finansowej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 94 rozporządzenia nr 575/2013, uwzględniając potencjalny wzrost tego ryzyka spowodowany obniżeniem funduszy własnych w związku z oczekiwanymi lub zrealizowanymi stratami.",	

	nadmiernej dźwigni finansowej.				
Art. 88 ust. 1	Podsekcja 3 Zarządzanie <i>Artykuł 88</i> Zasady zarządzania 1. Państwa członkowskie zapewniają określenie przez organ zarządzający zasad zarządzania, które zapewniają skuteczne i ostrożne zarządzanie instytucją, w tym podziału obowiązków w organizacji oraz zapobiegania konfliktom interesów; zapewniają też nadzorowanie przez ten organ wdrażania tych zasad i jego odpowiedzialność za to działanie. Zasady te są zgodne z następującymi warunkami: a) organ zarządzający musi ponosić ogólną odpowiedzialność za instytucję oraz, zatwierdza i nadzoruje strategiczne cele instytucji, jej strategię w zakresie ryzyka i zarządzanie wewnętrzne oraz nadzoruje wdrażanie tych celów, strategii i zarządzania; b) organ zarządzający musi zapewniać integralność systemów rachunkowości i sprawozdawczości finansowej, w tym kontroli finansowej i operacyjnej, oraz zgodność z prawem i stosownymi standardami; c) organ zarządzający musi nadzorować proces ujawniania i przekazywania informacji; d) organ zarządzający musi być odpowiedzialny za zapewnienie skutecznego nadzoru nad kadrą kierowniczą wyższego szczebla; e) przewodniczący organu zarządzającego w zakresie swojej funkcji nadzorczej wobec instytucji nie może pełnić jednocześnie funkcji dyrektora wykonawczego w ramach tej samej instytucji, chyba że jest to uzasadnione przez instytucję, a właściwe organy wyraziły na to zgodę. Państwa członkowskie zapewniają monitorowanie i dokonywanie przez organ zarządzający okresowych ocen skuteczności zasad zarządzania obowiązujących w instytucji i podejmowanie przez ten organ odpowiednich kroków w celu eliminowania wszelkich	T	Art. 1 pkt 20	20) art. 22a otrzymuje brzmienie: „Art. 22a. 1. Zarząd banku składa się co najmniej z trzech osób fizycznych powoływanych i odwoływanych przez radę nadzorczą, z zastrzeżeniem art. 22b i art. 22d. Rada nadzorczą, powołując lub odwołując członków zarządu banku, uwzględnia ocenę spełniania wymogów, o których mowa w art. 22aa. 2. Rada nadzorczą niezwłocznie po powołaniu zarządu i po dokonaniu zmiany jego składu przekazuje Komisji Nadzoru Finansowego informację o składzie zarządu i jego zmianie oraz wynikającą z oceny, o której mowa w ust. 1, informację o spełnieniu przez członków zarządu wymogów, o których mowa w art. 22aa. Rada nadzorczą informuje Komisję Nadzoru Finansowego także o zatwierdzeniu i każdej zmianie wewnętrznego podziału kompetencji w zarządzie banku. 3. Prezes zarządu kieruje pracami zarządu. Prezesowi zarządu podlega komórka audytu wewnętrznego. 4. W zarządzie banku wyodrębnia się stanowisko członka zarządu nadzorującego lub stanowiska członków zarządu nadzorujących zarządzanie ryzykiem istotnym w działalności banku. 5. Zarząd ustala, a rada nadzorczą zatwierdza wewnętrzny podział kompetencji w zarządzie banku. 6. W ramach wewnętrznego podziału kompetencji w zarządzie banku: 1) nie mogą być łączone funkcje prezesa zarządu oraz członka zarządu, o którym mowa w ust. 4; 2) prezesowi zarządu banku nie może być powierzony nadzór nad obszarem działalności banku stwarzającym ryzyko istotne w działalności banku; 3) członkowi zarządu banku, o którym mowa w ust. 4, nie może być powierzony nadzór nad obszarem działalności banku stwarzającym ryzyko, którym zarządzanie nadzoruje; 4) poza kompetencjami, o których mowa w ust. 3 i 4, należy przyporządkować kompetencje w zakresie	

	niedociągnięć.		Art. 2 pkt 19 (dodawany art. 110c)	nadzoru nad: a) ryzykiem braku zgodności działalności banku z przepisami prawa, regulacjami wewnętrznymi i standardami rynkowymi, b) obszarem rachunkowości i sprawozdawczości finansowej, w tym kontroli finansowej.”; Art. 110c. 1. Zarząd domu maklerskiego zapewnia skuteczne i ostrożne zarządzanie domem maklerskim, w tym właściwy i przejrzysty podział zadań, obowiązków i odpowiedzialności, a także prawidłowe funkcjonowanie systemu zarządzania ryzykiem w domu maklerskim. W szczególności zarząd domu maklerskiego: 1) określa cele strategiczne domu maklerskiego; 2) określa strategię domu maklerskiego w zakresie zarządzania ryzykiem i zapewnia jej wykonanie; 3) zapewnia integralność systemów rachunkowości i sprawozdawczości finansowej oraz ich zgodność z prawem i stosowanymi standardami. 2. Rada nadzorcza domu maklerskiego sprawuje nadzór nad wypełnianiem przez zarząd obowiązków, o których mowa w ust. 1, oraz ocenia adekwatność i skuteczność przyjętych rozwiązań, w tym zatwierdza system zarządzania ryzykiem. 3. Rada nadzorcza domu maklerskiego ma prawo dostępu do informacji dotyczących ryzyka związanego z działalnością domu maklerskiego, w szczególności ma prawo żądać informacji od osób wykonujących w domu maklerskim funkcje w zakresie zarządzania ryzykiem oraz żądać wyjaśnień od ekspertów zewnętrznych świadczących usługi w zakresie zarządzania ryzykiem na rzecz domu maklerskiego. Ponadto również obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 9–9b ustawy – Prawo bankowe).

Art. 88 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, by instytucje, które są istotne ze względu na swoją wielkość, strukturę organizacyjną, a także charakter, zakres i złożoność prowadzonej przez siebie działalności, ustanawiały komitet ds. nominacji złożony z członków organu zarządzającego, którzy nie pełnią żadnej funkcji wykonawczej w danej instytucji. Komitet ds. nominacji: a) określa i zaleca, do zatwierdzenia przez organ zarządzający lub do zatwierdzenia podczas walnego zgromadzenia, kandydatów na wolne stanowiska w organie zarządzającym, ocenia równowagę pod względem wiedzy, umiejętności, różnorodności i doświadczenia organu zarządzającego oraz przygotowuje opis wymaganych zadań i umiejętności w odniesieniu do konkretnej nominacji oraz ocenia przewidywane zaangażowanie pod względem poświęcanego czasu. Ponadto komitet ds. nominacji podejmuje decyzję w sprawie wartości docelowej reprezentacji niedostatecznie reprezentowanej płci w organie zarządzającym i przygotowuje politykę dotyczącą sposobu zwiększenia liczby osób niedostatecznie reprezentowanej płci w organie zarządzającym, tak aby osiągnąć tę wartość docelową. Wartość docelową, politykę i jej realizację podaje się do wiadomości publicznej zgodnie z art. 435 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013; b) okresowo, co najmniej raz do roku, ocenia strukturę, wielkość, skład i skuteczność działania organu zarządzającego oraz przedstawia zalecenia dla organu zarządzającego w odniesieniu do wszelkich zmian; c) okresowo, co najmniej raz do roku, ocenia wiedzę, umiejętności i doświadczenie poszczególnych członków organu zarządzającego oraz organu zarządzającego jako całości oraz odpowiednio przedstawia organowi zarządzającemu sprawozdanie na ten temat; d) okresowo dokonuje przeglądu polityki organu zarządzającego w odniesieniu do doboru i powoływania kadry kierowniczej wyższego szczebla i przedstawia	N		Przepis nie ma zastosowania.	

	zalecenia organowi zarządzającemu. Realizując te zadania, komitet ds. nominacji w miarę możliwości i na bieżąco uwzględnia potrzebę zapewnienia, by proces decyzyjny w organie zarządzającym nie został zdominowany przez osobę lub niewielką grupę osób w sposób, który niekorzystnie wpłynie na interes instytucji jako takiej. Komitet ds. nominacji ma możliwość korzystania z wszelkich właściwych rodzajów zasobów, które uzna za właściwe, w tym doradztwa zewnętrznego, i otrzymuje w tym celu odpowiednie finansowanie. W przypadku gdy zgodnie z przepisami krajowymi organ zarządzający nie posiada uprawnień w zakresie procedury doboru i wyznaczania jakichkolwiek swoich członków, niniejszy ustęp nie ma zastosowania.				
Art. 89 ust. 1	<i>Artykuł 89</i> Sprawozdawczość w odniesieniu do poszczególnych państw 1. Od dnia 1 stycznia 2015 r. państwa członkowskie wymagają od wszystkich instytucji, aby corocznie ujawniały, podając w podziale na państwo członkowskie i państwo trzecie, w którym mają siedzibę, następujące informacje na zasadzie skonsolidowanej na dany rok obrachunkowy: a) nazwę(-y), charakter działalności i lokalizację geograficzną; b) obrót, c) liczbę pracowników w przeliczeniu na pełne etaty; d) zysk lub stratę przed opodatkowaniem; e) podatek dochodowy; f) otrzymane dotacje publiczne.	T	Art. 1 pkt 44 (w zakresie art. 111a ust. 1)	44) art. 111a otrzymuje brzmienie: „Art. 111a. 1. Bank podaje w sprawozdaniu z działalności jednostki, o którym mowa w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, dodatkowo informacje o jego działalności poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w podziale na poszczególne państwa członkowskie i państwa trzecie, w których posiada podmioty zależne, na zasadzie skonsolidowanej za dany rok obrotowy; informacje te zawierają: 1) nazwę, charakter i lokalizację geograficzną działalności; 2) dochód w danym roku wykazywany w sprawozdaniu finansowym; 3) liczbę pracowników w przeliczeniu na pełne etaty; 4) zysk lub stratę przed opodatkowaniem; 5) podatek dochodowy; 6) otrzymane finansowe wsparcie pochodzące ze środków publicznych, w szczególności na podstawie ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 158).	

			Art. 2 pkt 19 (w zakresie art. 110za ust. 1)	Art. 110za. 1. Dom maklerski podaje w sprawozdaniu z działalności jednostki, o którym mowa w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, dodatkowo informacje o jego działalności poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w podziale na poszczególne państwa członkowskie i państwa trzecie, w których posiada podmioty zależne, na zasadzie skonsolidowanej za dany rok obrotowy; informacje te zawierają: 1) nazwę, charakter i lokalizację geograficzną działalności; 2) przychody w danym roku wykazywane w sprawozdaniu finansowym; 3) liczbę pracowników w przeliczeniu na pełne etaty; 4) zysk lub stratę przed opodatkowaniem; 5) podatek dochodowy; 6) otrzymane finansowe wsparcie pochodzące ze środków publicznych, w szczególności na podstawie ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 158).	
Art. 89 ust. 2	2. Niezależnie od ust. 1 państwa członkowskie wymagają od instytucji ujawnienia informacji, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) i c), po raz pierwszy w terminie do 1 lipca 2014 r.	N			
Art. 89 ust. 3	3. Do dnia 1 lipca 2014 r. informacje, o których mowa w ust. 1 lit. d), e) i f), są przekazywane Komisji w sposób poufny przez wszystkie unijne globalne instytucje o znaczeniu systemowym, posiadające zezwolenie w Unii, określone na szczeblu międzynarodowym. Komisja, po konsultacji z odpowiednio EUNB, EUNUiPPE i EUNGiPW, przeprowadza ogólną ocenę dotyczącą potencjalnych negatywnych skutków gospodarczych publicznego ujawnienia takich informacji, w tym skutków dla konkurencyjności, inwestycji i dostępności kredytów oraz stabilności systemu finansowego. Do dnia 31 grudnia 2014 r. Komisja przedkłada sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. W przypadku gdy w sprawozdaniu Komisji opisane	N			

	zostaną znaczne negatywne skutki, Komisja rozważy sporządzenie odpowiedniego wniosku ustawodawczego dotyczącego zmiany obowiązków w zakresie ujawniania informacji, określonych w ust. 1 oraz może, zgodnie z art. 145 lit. h), odroczyć stosowanie tych obowiązków. Komisja co roku dokonuje przeglądu konieczności przedłużenia tego odroczenia.				
Art. 89 ust. 4	4. Informacje, o których mowa w ust. 1, podlegają badaniu zgodnie z dyrektywą 2006/43/WE i są publikowane, w miarę możliwości, jako załącznik do rocznych sprawozdań finansowych danej instytucji lub, w stosownych przypadkach, do jej skonsolidowanych sprawozdań finansowych.	T	Art. 1 pkt 44 (w zakresie art. 111a ust. 3) Art. 2 pkt 19 (w zakresie art. 110za ust. 2)	3. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, podlega badaniu zgodnie z ustawą z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości i jest ogłaszane jako załącznik do rocznego lub skonsolidowanego sprawozdania finansowego banku. 2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, podlega badaniu zgodnie z ustawą z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości i jest ogłaszane jako załącznik do rocznego jednostkowego lub skonsolidowanego sprawozdania finansowego domu maklerskiego.	
Art. 89 ust. 5	5. W zakresie, w jakim przyszłe unijne akty ustawodawcze wprowadzą obowiązki w zakresie ujawniania informacji wykraczające poza obowiązki określone w niniejszym artykule, niniejszy artykuł przestanie obowiązywać i zostanie odpowiednio uchylony.	N			
Art. 90	<i>Artykuł 90</i> Podawanie do wiadomości publicznej stopy zwrotu z aktywów Instytucje w swoim sprawozdaniu rocznym wśród kluczowych wskaźników ujawniają również stopę zwrotu z aktywów, obliczaną jako iloraz zysku netto przez ich sumę bilansową.	T	Art. 1 pkt 44 (w zakresie art. 111a ust. 2) Art. 2 pkt 19 (w zakresie art.	2. 2. Bank podaje w sprawozdaniu z działalności jednostki, o którym mowa w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, również informację o stopie zwrotu z aktywów obliczonej jako iloraz zysku netto i sumy bilansowej. 3. Dom maklerski podaje w rocznym sprawozdaniu finansowym informację o stopie zwrotu z aktywów, obliczonej jako iloraz zysku netto i sumy bilansowej.	

Art. 91 ust. 1	<i>Artykuł 91</i> Organ zarządzający 1. Członkowie organu zarządzającego zawsze cieszą się wystarczająco dobrą opinią i posiadają wystarczającą wiedzę, umiejętności i doświadczenie do wykonywania swoich obowiązków. Ogólny skład organu zarządzającego odzwierciedla odpowiednio szeroki zakres doświadczeń. Członkowie organu zarządzającego spełniają w szczególności wymagania określone w ust. 2-8.	T	110za ust. 3) Art. 1 pkt 21 (dodawany art. 22aa ust. 1) Art. 1 pkt 31 Art. 2 pkt 16 lit. a (dodawane ust. 1a i 1b) i lit. b (w zakresie art. 103	21) po art. 22a dodaje się art. 22aa w brzmieniu: „Art. 22aa. 1. Członkowie zarządu i rady nadzorczej banku powinni mieć wiedzę, umiejętności i doświadczenie, odpowiednie do pełnionych przez nich funkcji i powierzonych im obowiązków, oraz dawać rękojmię należytego wykonywania tych obowiązków, w tym poświęcać pełnieniu swych funkcji w banku niezbędny czas. 31) w art. 30: a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) założyciele dają rękojmię ostrożnego i stabilnego zarządzania bankiem, osoby przewidziane do objęcia w banku stanowisk członków rady nadzorczej oraz zarządu spełniają wymogi określone w art. 22aa, a członkowie zarządu, o których mowa w art. 22a ust. 3 i 4, posiadają udowodnioną znajomość języka polskiego;” b) ust. 1b otrzymuje brzmienie: „1b. Dokonując w postępowaniu w sprawie zezwolenia na utworzenie banku oceny spełniania przez założycieli wymogu w zakresie rękojmi, o której mowa w ust. 1 pkt 2, Komisja Nadzoru Finansowego w szczególności uwzględnia kryteria określone w art. 25h ust. 2 oraz złożone w związku z postępowaniem zobowiązania założycieli dotyczące tworzonego banku lub ostrożnego i stabilnego nim zarządzania.”; 16) w art. 103: a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1h w brzmieniu: „1a. W skład zarządu domu maklerskiego powinny wchodzić osoby posiadające wiedzę, kompetencje i doświadczenie niezbędne do zarządzania domem maklerskim, w tym zarządzania ryzykiem, z uwzględnieniem zakresu, skali i złożoności prowadzonej działalności. Dom maklerski jest	

			ust. 2)	obowiązany zapewnić podnoszenie przez członków organów domu maklerskiego kwalifikacji niezbędnych do należytego wykonywania powierzonych obowiązków. 1b. W skład organów domu maklerskiego nie mogą wchodzić osoby, które zostały uznane prawomocnym orzeczeniem za winne popełnienia przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstwa określonego w art. 305, art. 307 lub art. 308 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej, przestępstwa określonego w ustawach, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, oraz przestępstwa stanowiącego naruszenie równoważnych przepisów obowiązujących w innych państwach członkowskich. b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie: "2. W przypadku domu maklerskiego działającego w formie spółki osobowej wymogi określone w ust. 1–1c mają zastosowanie do komplementariuszy lub wspólników, którym przysługuje prawo prowadzenia spraw spółki lub jej reprezentowania, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych.",	
Art. 91 ust. 2	2. Wszyscy członkowie organu zarządzającego poświęcają wystarczająco dużo czasu wykonywaniu swoich funkcji w instytucji.	T	Art. 1 pkt 21 (dodawany art. 22aa ust. 1)	21) po art. 22a dodaje się art. 22aa w brzmieniu: „Art. 22aa. 1. Członkowie zarządu i rady nadzorczej banku powinni mieć wiedzę, umiejętności i doświadczenie, odpowiednie do pełnionych przez nich funkcji i powierzonych im obowiązków, oraz dawać rękojmię należytego wykonywania tych obowiązków, w tym poświęcać pełnieniu swych funkcji w banku niezbędny czas. Ponadto również obowiązujące przepisy prawa polskiego, w zakresie w jakim określają obowiązki członków organów statutowych instytucji, zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy, determinując ilość poświęcanego czasu niezbędnego do ich wykonania	

				w określonych ustawowo terminach.	
Art. 91 ust. 3	3. Liczba funkcji dyrektorskich, jaką członek organu zarządzającego może pełnić jednocześnie, uwzględnia indywidualne okoliczności oraz charakter, skalę i stopień złożoności działalności instytucji. Jeżeli instytucja jest istotna ze względu na swoją wielkość, strukturę organizacyjną, a także charakter, zakres i stopień złożoności prowadzonej przez nią działalności, członkowie jej organu zarządzającego nie mogą sprawować, począwszy od dnia 1 lipca 2014 r., jednocześnie więcej niż jednej z następujących kombinacji funkcji dyrektorskich, chyba że reprezentują państwo członkowskie: a) jedna funkcja dyrektora wykonawczego i dwie funkcje dyrektora niewykonawczego; b) cztery funkcje dyrektora niewykonawczego.	T	Art. 1 pkt 21 (dodawany art. 22aa ust. 2 i 3) Art. 2 pkt 16 lit. a (w zakresie art. 103 ust. 1c i 1d)	2. Liczba funkcji członka zarządu lub rady nadzorczej pełnionych jednocześnie przez członka zarządu lub rady nadzorczej banku powinna być uzależniona od indywidualnych okoliczności oraz charakteru, skali i stopnia złożoności działalności banku. 3. Członek zarządu lub rady nadzorczej banku istotnego może pełnić jednocześnie nie więcej niż: 1) jedną funkcję członka zarządu i dwie funkcje członka rady nadzorczej albo 2) cztery funkcje członka rady nadzorczej. 1c. Liczba funkcji członka zarządu lub rady nadzorczej pełnionych jednocześnie przez członka zarządu lub rady nadzorczej domu maklerskiego, o którym mowa w art. 110a ust. 1 pkt 1, powinna być uzależniona od indywidualnych okoliczności oraz charakteru, skali i stopnia złożoności działalności domu maklerskiego. 1d. Członek zarządu lub rady nadzorczej domu maklerskiego, o którym mowa w art. 110a ust. 1 pkt 1, spełniającego co najmniej jeden z warunków określonych w ust. 1h, może sprawować jednocześnie nie więcej niż: 1) jedną funkcję członka zarządu i dwie funkcje członka rady nadzorczej albo 2) cztery funkcje członka rady nadzorczej.	
Art. 91 ust. 4	4. Na użytek ust. 3 następujące funkcje liczone są jako jedna funkcja dyrektorska: a) funkcje dyrektora wykonawczego lub niewykonawczego sprawowane w ramach tej samej grupy; b) funkcje dyrektora wykonawczego lub niewykonawczego sprawowane w ramach: (i) instytucji, które są objęte tym samym instytucjonalnym systemem ochrony, jeżeli	T	Art. 1 pkt 21 (dodawany art. 22aa ust. 4)	4. Za jedną funkcję, o której mowa w ust. 3, uznaje się: 1) funkcje członka zarządu lub rady nadzorczej pełnione w podmiotach należących do tej samej grupy kapitałowej w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 44 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2013 r. poz. 330, z późn. zm.)); 2) funkcje członka zarządu lub rady nadzorczej pełnione w: a) podmiotach objętych tym samym instytucjonalnym	

	spełnione są warunki określone w art. 113 ust. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013, lub (ii) przedsiębiorstw (w tym jednostek niefinansowych), w których instytucja posiada znaczny pakiet akcji.		Art. 2 pkt 16 lit. a (w zakresie art. 103 ust. 1e)	systemem ochrony spełniającym warunki, o których mowa w art. 113 ust. 7 rozporządzenia nr 575/2013, lub b) podmiotach, w których bank posiada znaczny pakiet akcji, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 36 rozporządzenia nr 575/2013. 1e. Za jedną funkcję, o której mowa w ust. 1d, uznaje się: 1) funkcje członka zarządu lub rady nadzorczej sprawowane w podmiotach należących do tej samej grupy kapitałowej; 2) funkcje członka zarządu lub rady nadzorczej sprawowane w podmiotach: a) objętych tym samym instytucjonalnym systemem ochrony spełniającym warunki, o których mowa w art. 113 ust. 7 rozporządzenia 575/2013, b) w których dom maklerski posiada znaczny pakiet akcji, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 36 rozporządzenia 575/2013.	
Art. 91 ust. 5	5. Funkcje dyrektorskie w organizacjach, które nie realizują celów głównie komercyjnych nie są brane pod uwagę na użytek ust. 3.	T	Art. 1 pkt 21 (dodawany art. 22aa ust. 5) Art. 2 pkt 16 lit. a (w zakresie art. 103 ust. 1f)	5. Przepisu ust. 3 nie stosuje się do funkcji pełnionych przez członka zarządu lub rady nadzorczej banku w podmiotach nieprowadzących działalności gospodarczej, jak również do reprezentantów Skarbu Państwa. 1f. Przepisu ust. 1d nie stosuje się do funkcji sprawowanych przez członka zarządu lub rady nadzorczej domu maklerskiego w podmiotach nieprowadzących działalności gospodarczej, jak również do reprezentantów Skarbu Państwa.	
Art. 91 ust. 6	6. Właściwe organy mogą zezwolić członkom organu zarządzającego na sprawowanie jednej dodatkowej funkcji dyrektora niewykonawczego; Właściwe organy regularnie informują EUNB o takich zezwoleniach.	T	Art. 1 pkt 21 (dodawany art. 22aa ust.	6. Na wniosek rady nadzorczej Komisja Nadzoru Finansowego, biorąc pod uwagę w szczególności zakres, skalę i złożoność działalności prowadzonej przez bank, może wyrazić zgodę na pełnienie przez członka zarządu lub rady nadzorczej banku istotnego jednej dodatkowej funkcji członka rady nadzorczej	

			6) Art. 2 pkt 16 lit. a (w zakresie art. 103 ust. 1g)	ponad ograniczenia przewidziane w ust. 3 i 4, jeżeli nie zagrazi to należytemu wykonywaniu przez członka zarządu lub rady nadzorczej powierzonych mu obowiązków w banku. Komisja Nadzoru Finansowego informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o wydanych zgodach. 1g. Na wniosek rady nadzorczej Komisja, biorąc pod uwagę w szczególności zakres, skalę i złożoność działalności prowadzonej przez dom maklerski, może wyrazić zgodę na sprawowanie przez członka zarządu lub rady nadzorczej, o których mowa w ust. 1d, jednej dodatkowej funkcji członka rady nadzorczej ponad ograniczenia przewidziane w ust. 1d i 1e, jeżeli nie zagrazi to należytemu wykonywaniu przez członka zarządu lub rady nadzorczej powierzonych mu obowiązków w domu maklerskim. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o wydanych zgodach.	
Art. 91 ust. 7	7. Organ zarządzający posiada jako całość odpowiednią wiedzę, umiejętności i doświadczenie, by zrozumieć działalność instytucji, w tym główne ryzyka;	T	Art. 1 pkt 21 (dodawany art. 22aa ust. 7) Art. 1 pkt 18 Por. także art. 91	7. Zarząd i rada nadzorcza banku powinny posiadać wiedzę, umiejętności i doświadczenie, odpowiednie do charakteru, skali i stopnia złożoności działalności banku, w tym głównych rodzajów ryzyka związanego z tą działalnością. 18) w art. 20 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Do banku spółdzielczego stosuje się odpowiednio przepisy art. 22–22b, art. 22d i art. 22e, z tym że w przypadku banku spółdzielczego zrzeszonego w banku zrzeszającym: członkiem zarządu, o którym mowa w art. 22a ust. 4, jest prezes zarządu, przepisu art. 22a ust. 6 pkt 1 nie stosuje się, a przepis art. 22b stosuje się wyłącznie do powołania prezesa zarządu.”; Por. także art. 91 ust. 1.	

			ust. 1		
Art. 91 ust. 8	8. Poszczególni członkowie organu zarządzającego działają w sposób uczciwy i etyczny oraz zachowują niezależność osądu, tak by móc w razie konieczności skutecznie oceniać i kwestionować decyzje kadry kierowniczej wyższego szczebla i by móc skutecznie nadzorować i monitorować proces podejmowania decyzji przez kierownictwo.	T	Art. 1 pkt 21 (dodawany art. 22aa ust. 8) Por. także art. 91 ust. 1	8. Członkowie zarządu i rady nadzorczej banku są obowiązani pełnić swoje funkcje w sposób uczciwy i rzetelny oraz kierować się niezależnością osądu, aby zapewnić skuteczną ocenę i weryfikację podejmowania i wykonania decyzji związanych z bieżącym zarządzaniem bankiem. Por. także art. 91 ust. 1.	
Art. 91 ust. 9	9. Instytucje przeznaczają odpowiednie zasoby ludzkie i finansowe na wprowadzenie w obowiązki i szkolenie członków organu zarządzającego.	T	Art. 1 pkt 21 (dodawany art. 22aa ust. 9) Art. 2 pkt 16 lit. a (w zakresie dodawanego art. 103 ust. 1a zdanie drugie).	9. Bank jest obowiązany zapewnić środki niezbędne do przygotowania członków zarządu i rady nadzorczej banku do pełnienia przez nich funkcji i środki niezbędne do ich szkolenia. 16) w art. 103: a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1h w brzmieniu: „1a. W skład zarządu domu maklerskiego powinny wchodzić osoby posiadające wiedzę, kompetencje i doświadczenie niezbędne do zarządzania domem maklerskim, w tym zarządzania ryzykiem, z uwzględnieniem zakresu, skali i złożoności prowadzonej działalności. Dom maklerski jest obowiązany zapewnić podnoszenie przez członków organów domu maklerskiego kwalifikacji niezbędnych do należytego wykonywania powierzonych obowiązków.	
Art. 91 ust. 10	10. Państwa członkowskie lub właściwe organy nakładają na instytucje i ich komitety ds. nominacji obowiązek uwzględniania szerokiego zestawu cech i kompetencji przy zatrudnianiu członków organu zarządzającego i wprowadzenia w tym celu polityki propagującej różnorodność w ramach organu zarządzającego.	T	Art. 1 pkt 21 (dodawany art. 22aa ust. 10)	10. Przy wyborze kandydatów na członków zarządu lub rady nadzorczej banku właściwy organ banku uwzględnia szeroki zestaw cech i kompetencji istotnych z punktu widzenia potrzeby zapewnienia prawidłowości realizacji zadań przez zarząd lub radę nadzorczą. W tym celu właściwy organ przyjmuje polityki propagujące różnorodność w zakresie, o którym mowa w zdaniu poprzedzającym.”;	

			Por. także art. 91 ust. 1	Por. także art. 91 ust. 1.	
Art. 91 ust. 11	11. Właściwe organy gromadzą informacje ujawnione zgodnie z art. 435 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i wykorzystują je do analizy porównawczej praktyk zapewniających różnorodność. Właściwe organy przekazują te informacje EUNB. EUNB wykorzystuje te informacje do analizy porównawczej praktyk zapewniających różnorodność na szczeblu Unii.	T	Art. 1 pkt 17 Art. 2 pkt 16 lit. c	17) po art. 13a dodaje się art. 13b w brzmieniu: „Art. 13b. Komisja Nadzoru Finansowego gromadzi informacje publikowane przez banki zgodnie z art. 435 ust. 2 lit. c rozporządzenia nr 575/2013 i wykorzystuje je do analizy porównawczej praktyk zapewniających różnorodność w składzie organów banku. Zgromadzone informacje oraz wyniki dokonanych analiz Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego.”; c) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu: „4. Komisja gromadzi informacje ujawniane przez domy maklerskie zgodnie z art. 435 ust. 2 lit. c rozporządzenia 575/2013 i wykorzystuje je do analizy praktyk zapewniających różnorodność w składzie organów domów maklerskich. 5. Komisja przekazuje informacje, o których mowa w ust. 4, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego.”;	
Art. 91 ust. 12	12. EUNB wydaje wytyczne dotyczące: a) pojęcia „poświęcania wystarczającej ilości czasu” przez członka organu zarządzającego na wykonywanie jego funkcji, w odniesieniu do indywidualnych okoliczności oraz charakteru, skali i stopnia złożoności działalności instytucji; b) pojęcia „posiadania przez organ zarządzający jako całość odpowiedniej wiedzy, umiejętności i doświadczenia”, o czym mowa w ust. 7; c) pojęć: „uczciwości”, „etyki” i „niezależności osądu” członka organu zarządzającego, o czym mowa w ust. 8; d) pojęcia „odpowiednich zasobów ludzkich i finansowych na wprowadzanie w obowiązki i szkolenie członków organu zarządzającego”, o czym mowa w ust. 9;	N			

	e) pojęcia „różnorodności”, którą należy uwzględnić przy wyborze członków organu zarządzającego, o czym mowa w ust. 10. EUNB wyda te wytyczne do dnia 31 grudnia 2015 r.				
Art. 91 ust. 13	13. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla przepisów dotyczących reprezentacji pracowniczej w organie zarządzającym zawartych w prawie krajowym.	N			
Art. 92 ust. 1	<i>Artykuł 92</i> Polityka wynagrodzeń 1. Właściwe organy zapewniają stosowanie ust. 2 niniejszego artykułu oraz art. 93, 94 i 95 do instytucji na poziomie grupy, jednostki dominującej i jednostki zależnej, w tym instytucji mających siedzibę w centrach finansowych offshore.	T	Art. 1 pkt 7 (dodawany art. 9aa ust. 3) Art. 2 pkt 19 (dodawany art. 110z ust. 3)	3. Stosowana przez bank polityka wynagrodzeń obejmuje także jego podmioty zależne oraz uwzględnia politykę wynagrodzeń stosowaną przez podmiot dominujący w stosunku do tego banku. 3. Stosowana przez dom maklerski polityka wynagrodzeń obejmuje także jego podmioty zależne oraz uwzględnia politykę wynagrodzeń stosowaną przez podmiot dominujący wobec tego domu maklerskiego.	
Art. 92 ust. 2 lit. a	2. Właściwe organy gwarantują, że instytucje, ustanawiając i stosując politykę łącznych wynagrodzeń – obejmującą wynagrodzenia i uznaniowe świadczenia emerytalne – dla poszczególnych kategorii pracowników, w tym kadry kierowniczej wyższego szczebla, osób podejmujących ryzyko działalności oraz personelu sprawującego funkcje kontrolne i wszystkich pracowników, którzy otrzymują łączne wynagrodzenie mieszczące się w tym samym przedziale co wynagrodzenie kadry kierowniczej wyższego szczebla i osób podejmujących ryzyko działalności i których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka tych instytucji, przestrzegają następujących zasad, w taki sposób i w takim zakresie, który odpowiada ich wielkości, strukturze organizacyjnej oraz charakterowi, zakresowi i stopnia złożoności ich działalności: a) polityka wynagrodzeń jest zgodna z należywym	T	Art. 1 pkt 7 (dodawany art. 9aa ust. 1 i 2) Art. 2 pkt 19 (dodawany art. 110z ust.	7) po art. 9a dodaje się art. 9aa w brzmieniu: „Art. 9aa. 1. Bank jest obowiązany sporządzić i stosować politykę wynagrodzeń dla poszczególnych kategorii osób, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka banku, obejmującą wynagrodzenia i uznaniowe świadczenia emerytalne w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 73 rozporządzenia nr 575/2013, zwaną dalej „polityką wynagrodzeń”. 2. Zarząd banku opracowuje i wdraża politykę wynagrodzeń zatwierdzoną przez radę nadzorczą. Art. 110z. 1. Dom maklerski jest obowiązany sporządzić i stosować politykę wynagrodzeń dla poszczególnych kategorii osób, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka domu maklerskiego, obejmującą wynagrodzenia i uznaniowe świadczenia emerytalne w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt	

	i skutecznym zarządzaniem ryzykiem, sprzyja takiemu zarządzaniu ryzykiem i nie zachęca do podejmowania ryzyka wykraczającego poza poziom ryzyka tolerowanego przez daną instytucję;		1 i 2)	73 rozporządzenia 575/2013, zwaną dalej „polityką wynagrodzeń”. 2. Zarząd domu maklerskiego opracowuje i wdraża politykę wynagrodzeń zatwierdzoną przez radę nadzorczą. Ponadto obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (§ 29–31 uchwały nr 258/2011 i § 6–8 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 2 grudnia 2011 r. w sprawie zasad ustalania przez dom maklerski polityki zmiennych składników wynagrodzeń osób zajmujących stanowiska kierownicze (Dz. U. Nr 263, poz. 1569).	
Art. 92 ust. 2 lit. b	b) polityka wynagrodzeń jest zgodna ze strategią działalności, celami, wartościami i długoterminowymi interesami instytucji oraz uwzględnia środki mające na celu zapobieganie konfliktom interesów;	T		Jw.	
Art. 92 ust. 2 lit. c	c) organ zarządzający instytucji pełniący funkcję nadzorczą przyjmuje ogólne zasady polityki wynagrodzeń, dokonuje ich okresowych przeglądów i jest odpowiedzialny za nadzór nad wdrażaniem tej polityki;	T		Jw.	
Art. 92 ust. 2 lit. d	d) stan wdrożenia polityki wynagrodzeń podlega co najmniej raz do roku scentralizowanemu i niezależnemu przeglądowi wewnętrznemu pod kątem zgodności z politykami i procedurami dotyczącymi wynagrodzeń, które zostały przyjęte przez organ zarządzający pełniący funkcję nadzorczą;	T		Jw.	
Art. 92 ust. 2 lit. e	e) pracownicy sprawujący funkcje kontrolne są niezależni od jednostek organizacyjnych, które nadzorują, cieszą się odpowiednim autorytetem i otrzymują wynagrodzenie za osiągnięte cele związane z ich funkcjami, niezależnie od wyników obszarów działalności, które kontrolują;	T		Jw.	
Art. 92 ust. 2 lit. f	f) wynagrodzenie pracowników wysokiego szczebla zajmujących się funkcjami zarządzania ryzykiem oraz zgodności z przepisami jest bezpośrednio nadzorowane przez komitet ds. wynagrodzeń, o którym mowa	T		Jw.	

	w art. 95, lub, jeżeli nie powołano takiego komitetu, przez organ zarządzający pełniący funkcję nadzorczą;				
Art. 92 ust. 2 lit. g	g) polityka wynagrodzeń, uwzględniająca krajowe kryteria ustalania płac, obejmuje wyraźnie wyodrębnione kryteria określania: (i) podstawowego stałego wynagrodzenia, które przede wszystkim powinno odzwierciedlać odpowiednie doświadczenie zawodowe i zakres odpowiedzialności organizacyjnej przewidziany w opisie stanowiska jako element warunków zatrudnienia, oraz (ii) wynagrodzenia zmiennego, które powinno odzwierciedlać zrównoważone i dostosowane do ryzyka wyniki, a także osiągnięte wyniki wykraczające poza zakres obowiązków wyrażony w opisie stanowiska jako element warunków zatrudnienia.	T		Jw.	
Art. 93	<i>Artykuł 93</i> Institucje korzystające z interwencji rządowej W przypadku instytucji korzystających z wyjątkowych interwencji rządowych, oprócz zasad określonych w art. 92 ust. 2 mają zastosowanie następujące zasady: a) zmienny składnik wynagrodzenia jest ściśle ograniczony do odsetka przychodów netto, w przypadku gdy jego wysokość stoi w sprzeczności z możliwością utrzymania należytej bazy kapitałowej oraz terminowym wycofaniem się ze wsparcia publicznego; b) odpowiednie właściwe organy wymagają od instytucji restrukturyzacji wynagrodzeń w sposób zgodny z należytych zarządzaniem ryzykiem i długoterminowym wzrostem, w tym między innymi poprzez wprowadzenie w stosownych przypadkach ograniczenia wynagrodzeń członków organu zarządzającego danej instytucji; c) w przypadkach innych niż uzasadnione nie wypłaca się zmiennego składnika wynagrodzenia członkom organu zarządzającego danej instytucji.	T		Jw.	
Art. 94 ust. 1	<i>Artykuł 94</i>	T		Jw.	

lit. a	Zmienne składniki wynagrodzenia 1. Do zmiennych składników wynagrodzenia, oprócz zasad określonych w art. 92 ust. 2 i na tych samych warunkach co określone w tym artykule, mają zastosowanie następujące zasady: a) w przypadku wynagrodzeń zależnych od wyników podstawą do określenia łącznej wysokości wynagrodzenia jest ocena wyników danego pracownika i danej jednostki organizacyjnej w połączeniu z całościowymi wynikami instytucji; przy ocenie indywidualnych wyników bierze się pod uwagę kryteria finansowe i niefinansowe;				
Art. 94 ust. 1 lit. b	b) ocena wyników powinna odbywać się na przestrzeni kilku lat, tak aby procedura oceny opierała się na wynikach z dłuższego okresu i aby faktyczna wypłata składników wynagrodzenia zależnych od wyników była rozłożona na okres uwzględniający bazowy cykl koniunkturalny instytucji kredytowej i ryzyko związane z prowadzoną przez nią działalnością gospodarczą;	T		Jw.	
Art. 94 ust. 1 lit. c	c) łączna wysokość zmiennych składników wynagrodzenia nie ogranicza zdolności instytucji do zwiększania jej bazy kapitałowej;	T		Jw.	
Art. 94 ust. 1 lit. d	d) gwarantowane zmienne wynagrodzenie nie jest zgodne z należytyim zarządzaniem ryzykiem lub zasadą wynagradzania za wyniki i nie wchodzi w zakres przyszłych planów wynagradzania;	T		Jw.	
Art. 94 ust. 1 lit. e	e) gwarantowane zmienne składniki wynagrodzenia mają charakter wyjątkowy, występują jedynie przy rekrutacji nowych pracowników, w przypadku gdy instytucja dysponuje należytą i solidną bazą kapitałową, i ograniczają się do pierwszego roku zatrudnienia;	T		Jw.	
Art. 94 ust. 1 lit. f	f) stosunek składników stałych łącznego wynagrodzenia do składników zmiennych jest odpowiednio wyważony, a stałe składniki stanowią na tyle dużą część łącznego wynagrodzenia, aby możliwe było prowadzenie całkowicie elastycznej polityki dotyczącej zmiennych składników wynagrodzenia, w tym niewypłacanie zmiennego składnika wynagrodzenia;	T		Jw.	

Art. 94 ust. 1 lit. g ppkt (i)	g) instytucje określają odpowiedni stosunek składników stałych łącznego wynagrodzenia do składników zmiennych, przy czym zastosowanie mają następujące zasady: (i) Składnik zmienny nie przekracza 100 % stałego składnika łącznego wynagrodzenia każdej osoby. Państwa członkowskie mogą wprowadzić niższy maksymalny odsetek.	T		Jw. Ponadto implementację przepisu uzupełni rozporządzenie wydane na podstawie art. 9f ust. 1 ustawy – Prawo bankowe oraz art. 110zb ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.	
Art. 94 ust. 1 lit. g ppkt (ii) akapit 1	(ii) Państwa członkowskie mogą zezwolić akcjonariuszom, właścicielom lub udziałowcom instytucji na zatwierdzenie wyższego maksymalnego poziomu stosunku stałych składników wynagrodzenia do składników zmiennych, pod warunkiem że łączny poziom zmiennego składnika nie przekroczy 200 % stałego składnika łącznego wynagrodzenia każdej osoby. Państwa członkowskie mogą wprowadzić niższy maksymalny odsetek.	T		Jw.	
Art. 94 ust. 1 lit. g ppkt (ii) akapit 2 tiret pierwsze	Ewentualne zatwierdzenie stosunku na poziomie wyższym niż określono w akapicie pierwszym niniejszego punktu odbywa się zgodnie z następującą procedurą: — akcjonariusze, właściciele lub udziałowcy instytucji podejmują działania zgodnie ze szczegółowym zaleceniem instytucji zawierającym powody i zakres wnioskowanego zatwierdzenia, w tym liczbę pracowników, których to dotyczy, ich funkcji, a także spodziewanego wpływu na wymóg w sprawie utrzymania prawidłowej bazy kapitałowej;	T		Jw.	
Art. 94 ust. 1 lit. g ppkt (ii) akapit 2 tiret drugie	— Akcjonariusze lub właściciele lub udziałowcy instytucji stanowią większością co najmniej 66 %, pod warunkiem że reprezentowane jest co najmniej 50 % akcji lub równoważnych tytułów własności, lub gdy warunek ten nie jest spełniony, stanowią większością 75 % reprezentowanych tytułów własności,	T		Jw.	
Art. 94 ust. 1 lit. g ppkt (ii)	— instytucja powiadamia wszystkich akcjonariuszy lub właścicieli lub udziałowców instytucji, zapewniając rozsądny okres powiadomienia z wyprzedzeniem, że będzie starać się o zatwierdzenie zgodnie z akapitem	T		Jw.	

akapit 2 tiret trzecie	pierwszym niniejszego punktu;				
Art. 94 ust. 1 lit. g ppkt (ii) akapit 2 tiret czwarte	— instytucja niezwłocznie informuje właściwy organ o zaleceniu dla jej akcjonariuszy lub właścicieli lub udziałowców, w tym o proponowanym wyższym maksymalnym stosunku oraz o powodach jego określenia, i jest w stanie wykazać właściwemu organowi, że proponowany wyższy stosunek nie stoi w sprzeczności z obowiązkami instytucji na mocy niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr 575/2013, z uwzględnieniem w szczególności obowiązków w zakresie funduszy własnych instytucji;	T		Jw.	
Art. 94 ust. 1 lit. g ppkt (ii) akapit 2 tiret piąte	— instytucja informuje niezwłocznie właściwy organ o decyzjach podjętych przez jej akcjonariuszy lub udziałowców, w tym o ewentualnym zatwierdzonym wyższym maksymalnym stosunku zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego punktu, a właściwe organy wykorzystują otrzymane informacje do analizy porównawczej praktyk instytucji w tym względzie. Właściwe organy przekazują te informacje EUNB, który publikuje je na zasadzie zbiorczej dla państw członkowskich pochodzenia we wspólnym formacie sprawozdawczym. EUNB może opracować wytyczne ułatwiające wdrożenie niniejszego tiret i zapewnienie spójności gromadzonych informacji;	T		Jw.	
Art. 94 ust. 1 lit. g ppkt (ii) akapit 2 tiret szóste	— personel, którego bezpośrednio dotyczą wyższe maksymalne poziomy zmiennego wynagrodzenia, o których mowa w niniejszym podpunkcie, nie może mieć, w stosownych przypadkach, możliwości wykonywania, bezpośrednio ani pośrednio, żadnych praw głosu, którymi mogą dysponować jako akcjonariusze lub właściciele lub udziałowcy instytucji.	T		Jw.	
Art. 94 ust. 1 lit. g ppkt (iii)	(iii) Państwa członkowskie mogą zezwolić instytucjom na zastosowanie stopy dyskontowej, o której mowa w akapicie drugim niniejszego podpunktu, na poziomie maksymalnie 25 % łącznego wynagrodzenia zmiennego, pod warunkiem że jest ono wypłacane w instrumentach, które są odraczane na okres nie krótszy niż 5 lat. Państwa członkowskie mogą wprowadzić niższy	T		Jw.,	

	maksymalny odsetek. EUNB przygotowuje i publikuje w terminie do 31 marca 2014 r. wytyczne dotyczące mającej zastosowanie hipotetycznej stopy dyskontowej biorąc pod uwagę wszystkie odpowiednie czynniki, w tym stopę inflacji i ryzyko inflacji, które obejmują długość odroczenia. Wytyczne EUNB dotyczące stopy dyskontowej szczegółowo określają, w jaki sposób zachęcić do stosowania instrumentów, które są odraczane na okres nie krótszy niż 5 lat.				
Art. 94 ust. 1 lit. h	h) płatności z tytułu przedterminowego rozwiązania umowy odzwierciedlają wyniki osiągnięte w dłuższym okresie i nie wynagradzają złych wyników ani uchybień;	T	Por. art. 92 ust. 2	Por. art. 92 ust. 2.	
Art. 94 ust. 1 lit. i	i) pakiety wynagrodzenia w związku z odprawami lub wykupem umów poprzedniego zatrudnienia muszą być zgodne z długoterminowymi interesami instytucji, w tym rozwiązaniami w zakresie wstrzymania, zwłoki, wykonania i cofnięcia;	T		Jw.	
Art. 94 ust. 1 lit. j	j) mierzenie wyników na potrzeby obliczania zmiennych składników wynagrodzenia lub puli zmiennych składników wynagrodzenia obejmuje korektę z tytułu wszelkich obecnych i przyszłych rodzajów ryzyka i uwzględnia koszt kapitału oraz wymaganą płynność;	T		Jw.	
Art. 94 ust. 1 lit. k	k) przyznając zmienne składniki wynagrodzenia w obrębie instytucji, uwzględnia się także wszelkie rodzaje obecnego i przyszłego ryzyka;	T		Jw.	
Art. 94 ust. 1 lit. l	l) znaczna część każdego zmiennego składnika wynagrodzenia, stanowiąca w każdym przypadku co najmniej 50 %, składa się z następujących składników w pewnym stosunku: (i) akcje lub odpowiadające im tytuły własności, w zależności od struktury prawnej danej instytucji, lub instrumenty związane z akcjami albo równoważne instrumenty niepieniężne, w przypadku instytucji nienotowanej na giełdzie; (ii) w miarę możliwości – inne instrumenty w rozumieniu art. 52 lub 63 rozporządzenia	T	Art. 1 pkt 12 (w zakresie art. 9f ust. 2)	Jw. 2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych może określić, w drodze rozporządzenia, sposób ograniczenia rodzajów i form instrumentów niepieniężnych, w jakich – zgodnie z przyjętą polityką wynagrodzeń – jest wypłacany zmienny składnik wynagrodzenia, kierując się potrzebą zapewnienia bezpieczeństwa i stabilności banku w długim okresie.	

	(UE) nr 575/2013 lub inne instrumenty, które mogą zostać w pełni przekształcone w instrumenty kapitału podstawowego Tier I lub które mogą podlegać odpisowi obniżającemu wartość, które w każdym wypadku odpowiednio odzwierciedlają jakość kredytową instytucji kontynuującej działalność i są przeznaczone do wykorzystania do celów zmiennego wynagrodzenia. Instrumenty, o których mowa w niniejszej literze, podlegają odpowiednim zasadom ograniczającym rozporządzanie nimi, służącym dostosowaniu zachęt do długoterminowych interesów danej instytucji. Państwa członkowskie lub ich właściwe organy mogą wprowadzać ograniczenia co do rodzajów i form tych instrumentów lub – w stosownych przypadkach – niektórych z nich zakazać. Niniejsza litera ma zastosowanie zarówno do części zmiennego składnika wynagrodzenia odroczonej zgodnie z lit. m), jak i do nieodroczonej części zmiennego składnika wynagrodzenia;				
Art. 94 ust. 1 lit. m	m) znaczna część, która stanowi co najmniej 40 % zmiennych składników wynagrodzenia, jest odroczone na okres nie krótszy niż od trzech do pięciu lat i jest właściwie dostosowywana do charakteru działalności, związanych z nią ryzyk i działań danego pracownika. Wynagrodzenie płatne w ramach uzgodnień o odroczeniu wypłaty przysługuje nie wcześniej, niż to wynika z zasady proporcjonalności. W przypadku szczególnie wysokiego zmiennego składnika wynagrodzenia odroczeniu wypłaty podlega co najmniej 60 % jego kwoty. Długość okresu odroczenia ustala się zgodnie z cyklem koniunkturalnym, charakterem działalności, ryzykiem z nią związanym oraz działaniami odnośnego pracownika;	T	Por. art. 92 ust. 2	Por. art. 92 ust. 2.	
Art. 94 ust. 1 lit. n	n) zmienny składnik wynagrodzenia, w tym również jego odroczone część, jest wypłacany lub przysługuje do niego uprawnienie tylko wówczas, jeżeli nie wpływa to niekorzystnie na sytuację finansową całej instytucji oraz jest to uzasadnione na podstawie wyników tej instytucji, danej jednostki organizacyjnej i zainteresowanego	T		Jw.	

	pracownika. Bez uszczerbku dla ogólnych zasad krajowego prawa zobowiązań i prawa pracy, łączna wysokość zmiennego składnika wynagrodzenia podlega generalnie znacznej redukcji w sytuacji, gdy instytucja uzyskuje słabsze lub ujemne wyniki finansowe, z uwzględnieniem zarówno obecnego wynagrodzenia, jak i redukcji wypłat kwot uzyskanych wcześniej, między innymi na podstawie ustaleń dotyczących zmniejszenia wysokości lub cofnięcia wypłaty zmiennego składnika wynagrodzenia; Do 100 % łącznego zmiennego wynagrodzenia podlega ustaleniom dotyczącym zmniejszenia wysokości lub cofnięcia wypłaty. Instytucje określają szczególne kryteria dotyczące stosowania zmniejszenia wysokości lub cofnięcia wypłaty. Takie kryteria obejmują w szczególności sytuacje, w których członek personelu: (i) uczestniczył w działaniach, których wynikiem były znaczne straty dla instytucji, lub był odpowiedzialny za takie działania; (ii) nie spełnił odpowiednich standardów dotyczących kompetencji i reputacji;				
Art. 94 ust. 1 lit. o	o) polityka w zakresie świadczeń emerytalnych jest zgodna ze strategią działalności, celami, wartościami i długoterminowymi interesami instytucji; Jeżeli pracownik opuszcza instytucję przed osiągnięciem wieku emerytalnego, instytucja zatrzymuje uznaniowe świadczenia emerytalne przez okres 5 lat w postaci instrumentów, o których mowa w lit. l). Pracownikowi, który osiąga wiek emerytalny, uznaniowe świadczenia emerytalne wypłaca się w formie instrumentów, o których mowa w lit. l), przy czym ustanawia się ograniczenie rozporządzania tymi instrumentami na okres pięciu lat;	T		Jw.	
Art. 94 ust. 1 lit. p	p) od pracowników wymagane jest, by zobowiązali się nie korzystać z osobistych strategii hedgingowych ani ubezpieczeń dotyczących wynagrodzenia i odpowiedzialności w celu podważania skutków uwzględniania ryzyka w mającym do nich zastosowanie systemie wynagradzania;	T		Jw.	

Art. 94 ust. 1 lit. q	q) zmienny składnik wynagrodzenia nie jest wypłacany za pomocą kanałów bądź metod ułatwiających obchodzenie niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr 575/2013.	T		Jw.	
Art. 94 ust. 2	2. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w odniesieniu do określania klas instrumentów, które spełniają warunki określone w ust. 1 lit. 1) ppkt (ii), oraz w odniesieniu do kryteriów jakościowych i właściwych kryteriów ilościowych ustalania kategorii pracowników, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka instytucji zgodnie z art. 92 ust. 2. EUNB przedłoży Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 31 marca 2014 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N			
Art. 95 ust. 1	<i>Artykuł 95</i> Komitet ds. wynagrodzeń 1. Właściwe organy zapewniają powoływanie przez instytucje o istotnym znaczeniu pod względem wielkości, strukturze organizacyjnej oraz charakteru, zakresu i stopnia złożoności ich działalności komitetu ds. wynagrodzeń. Komitet ds. wynagrodzeń powołuje się w sposób umożliwiający mu wydawanie kompetentnej i niezależnej opinii na temat polityki i praktyki wynagrodzeń oraz zachęt wprowadzanych z myślą o zarządzaniu ryzykiem, kapitałem i płynnością.	T	Art. 1 pkt 10	10) po art. 9c dodaje się art. 9ca i art. 9cb w brzmieniu : „Art. 9ca. 1. W banku istotnym działają: 1) komitet do spraw wynagrodzeń, który opiniuje i monitoruje przyjętą w banku politykę wynagrodzeń oraz wspiera organy banku w zakresie kształtowania i realizacji tej polityki, 2) komitet do spraw ryzyka – w skład których wchodzi osoby powoływane spośród członków rady nadzorczej banku. 2. Do zadań komitetu do spraw ryzyka należy w szczególności: 1) opiniowanie całościowej bieżącej i przyszłej gotowości banku do podejmowania ryzyka; 2) opiniowanie opracowanej przez zarząd banku strategii zarządzania ryzykiem w działalności banku oraz przedkładanych przez zarząd informacji dotyczących realizacji tej strategii; 3) wspieranie rady nadzorczej banku w nadzorowaniu wdrażania strategii zarządzania ryzykiem w działalności	

				banku przez kadre kierowniczą wyższego szczebla; 4) weryfikacja, czy ceny pasywów i aktywów oferowanych klientom w pełni uwzględniają model biznesowy banku i jego strategię w zakresie ryzyka, a w przypadku gdy ceny te nie odzwierciedlają w odpowiedni sposób rodzajów ryzyka zgodnie z tym modelem i tą strategią, przedstawianie zarządowi banku propozycji mających na celu zapewnienie adekwatności cen pasywów i aktywów do tych rodzajów ryzyka. 3. Bank zapewnia komitetowi do spraw wynagrodzeń dostęp do informacji, zasoby oraz wsparcie, niezbędne do realizacji jego zadań, w tym korzystania przez komitet z usług ekspertów zewnętrznych. 4. Na wniosek banku niebędącego bankiem istotnym, Komisja Nadzoru Finansowego może wyrazić zgodę na połączenie komitetu do spraw ryzyka z komitetem do spraw audytu, o którym mowa w art. 86 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym (Dz. U. Nr 77, poz. 649, z późn. zm.), o ile przynajmniej jeden z członków rady nadzorczej banku mających wchodzić w skład połączonego komitetu spełnia warunki niezależności. Do oceny spełniania warunków niezależności przepisy art. 56 ust. 3 pkt 1, 3 i 5 tej ustawy stosuje się odpowiednio. 8. W przypadku gdy uzasadnia to wielkość, struktura organizacyjna, charakter, zakres i złożoność działalności prowadzonej przez dom maklerski, ustanawia on komitet do spraw wynagrodzeń, w skład którego wchodzi co najmniej jeden członek rady nadzorczej domu maklerskiego. Zadaniem komitetu jest wspieranie organów domu maklerskiego w zakresie kształtowania i realizacji polityki wynagrodzeń.	
Art. 95 ust. 2	2. Właściwe organy zapewniają, by komitet ds. wynagrodzeń odpowiadał za przygotowanie decyzji dotyczących wynagrodzeń, również tych, które mają wpływ na ryzyko i zarządzanie ryzykiem w danej instytucji i które mają być podejmowane przez organ zarządzający. Przewodniczący oraz członkowie komitetu	T	Jw.	Jw.	

	ds. wynagrodzeń są członkami organu zarządzającego, którzy nie sprawują żadnych funkcji wykonawczych w danej instytucji. Jeżeli w prawie krajowym przewiduje się reprezentację pracowników w organie zarządzającym, w Komitecie ds. wynagrodzeń jest co najmniej jeden reprezentant pracowników. W przygotowaniu takich decyzji komitet ds. wynagrodzeń bierze pod uwagę długoterminowy interes akcjonariuszy, inwestorów i innych zainteresowanych stron danej instytucji, a także interes publiczny.				
Art. 96	<i>Artykuł 96</i> Prowadzenie strony internetowej poświęconej ładowi korporacyjnemu i wynagrodzeniu Instytucje, które prowadzą stronę internetową, wyjaśniają na niej, w jaki sposób przestrzegają one wymogów art. 88–95.	T	Art. 1 pkt 44 (w zakresie art. 111a ust. 4 i 5) Art. 2 pkt 19 (w zakresie art. 110za ust. 4 i 5)	4. Bank jest obowiązany ogłaszać, w sposób ogólnie dostępny, opis systemu zarządzania, w tym systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej oraz polityki wynagrodzeń, informację o powołaniu komitetu do spraw wynagrodzeń, a także informację o spełnianiu przez członków rady nadzorczej i zarządu wymogów określonych w art. 22aa. 5. Bank prowadzący stronę internetową jest obowiązany ogłaszać na niej informacje, o których mowa w ust. 1, 3 i 4. 4. Dom maklerski ogłasza, w sposób ogólnie dostępny, opis systemu zarządzania ryzykiem oraz polityki wynagrodzeń, informację o powołaniu komitetu do spraw wynagrodzeń, o którym mowa w art. 110z ust. 8, a także informację o spełnianiu przez członków organów domu maklerskiego wymogów określonych w art. 103 ust. 1–1h. 5. Dom maklerski prowadzący stronę internetową ogłasza na niej informacje, o których mowa w ust. 1, 3 i 4.	
Art. 97 ust. 1	Sekcja III Proces przeglądu i oceny nadzorczej <i>Artykuł 97</i> Przeгляд i ocena nadzorcza 1. Uwzględniając określone w art. 98 kryteria techniczne, właściwe organy dokonują przeglądu uregulowań, strategii, procesów i mechanizmów	T	Art. 1 pkt 52 (dodawany art. 133a ust. 1–7)	52) po art. 133 dodaje się art. 133a–133e w brzmieniu: „Art. 133a. 1. Komisja Nadzoru Finansowego co najmniej raz w roku przeprowadza badanie i ocenę nadzorczą banku albo przegląd i weryfikację wyników poprzedniego badania i oceny nadzorczej. 2. Badanie i ocena nadzorcza obejmuje identyfikację wielkości i charakteru ryzyka, na jakie narażony jest bank, ocenę jakości procesu zarządzania ryzykiem,	

	wdrożonych przez instytucje w celu zastosowania się do przepisów niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz oceniają: a) ryzyka, na które instytucje są lub mogą być narażone; b) ryzyka, jakie instytucja stwarza dla systemu finansowego, biorąc pod uwagę identyfikację i pomiar ryzyka systemowego na mocy art. 23 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 lub, w stosownych przypadkach, zalecenia ERRS; oraz c) ryzyka ujawnione w ramach testów warunków skrajnych, biorąc pod uwagę charakter, skalę i złożoność działalności instytucji.		ocenę poziomu kapitału pokrywającego ryzyko wynikające z działalności banku oraz zarządzania bankiem, w tym zgodności działalności banku z przepisami ustawy, rozporządzenia nr 575/2013, ustawy o Narodowym Banku Polskim, ze statutem i decyzjami o wydaniu zezwolenia na utworzenie banku i rozpoczęcie przez niego działalności oraz ocenę działań podjętych przez bank w następstwie zastosowania środków, o których mowa w art. 138, art. 138c oraz art. 141. 3. W badaniu i ocenie nadzorczej Komisja Nadzoru Finansowego bierze pod uwagę ryzyko systemowe, jakie może stwarzać bank oraz wyniki identyfikacji, oceny i monitorowania ryzyka systemowego powstającego w systemie finansowym lub jego otoczeniu, a także działania na rzecz wyeliminowania bądź ograniczenia tego ryzyka z wykorzystaniem instrumentów makroostrożnościowych, wprowadzone przez Komitet Stabilności Finansowej zgodnie z ustawą o nadzorze makroostrożnościowym. 4. W badaniu i ocenie nadzorczej Komisja Nadzoru Finansowego bierze pod uwagę wyniki testów warunków skrajnych, w tym testów, o których mowa w art. 133b, oraz testów warunków skrajnych przeprowadzonych zgodnie z art. 177 rozporządzenia nr 575/2013 przez bank stosujący metodę wewnętrznych ratingów lub metodę modeli wewnętrznych, o których mowa odpowiednio w art. 143 ust. 1 i art. 363 rozporządzenia nr 575/2013. 5. Komisja Nadzoru Finansowego informuje bank o wyniku badania i oceny nadzorczej i w razie potrzeby podejmuje niezbędne środki zgodnie z art. 138, art. 138c, art. 138d i art. 141. 6. W przypadku gdy badanie i ocena nadzorcza wykaże, że bank może stwarzać ryzyko systemowe zgodnie z art. 23 rozporządzenia nr 1093/2010, Komisja Nadzoru Finansowego informuje o tym Europejski Urząd Nadzoru Bankowego oraz Komitet Stabilności Finansowej. 7. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego informacje dotyczące funkcjonowania procedur badania	

			Art. 2 pkt 19 (dodawany art. 110s)	i oceny nadzorczej. Art. 110s. 1. Komisja dokonuje badania i oceny nadzorczej regulacji, strategii, procesów i mechanizmów wdrożonych przez dom maklerski, o którym mowa w art. 95 ust. 1, w zakresie zarządzania ryzykiem, w tym w celu realizacji przepisów niniejszego oddziału i rozporządzenia 575/2013. 2. W zakresie badania i oceny nadzorczej, o którym mowa w ust. 1, Komisja ocenia rodzaje ryzyka: 1) na które jest lub może być narażony dom maklerski; 2) jakie działalność domu maklerskiego stwarza dla rynku kapitałowego; 3) ujawnione w ramach testów warunków skrajnych. 3. W przypadku gdy badanie i ocena nadzorcza wykaże, że dom maklerski może stwarzać ryzyko systemowe zgodnie z art. 23 rozporządzenia 1093/2010, Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego. 4. Komisja przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego informacje w zakresie funkcjonowania jej procedur badania i oceny nadzorczej. 5. Komisja zamieszcza na swojej stronie internetowej kryteria i metody stosowane w badaniu i ocenie nadzorczej domów maklerskich, a także informacje w zakresie spełniania przez domy maklerskie wymogów lub norm, o których mowa w niniejszym oddziale lub w rozporządzeniu 575/2013. Ponadto również obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (uchwała nr 312/2012 Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie trybu wykonywania nadzoru nad działalnością bankową (Dz. Urz. KNF z 2012 r. poz. 20) oraz rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 20 listopada 2009 r. w sprawie przeprowadzania badania i oceny nadzorczej domów maklerskich (Dz. U. Nr 207, poz. 1596)).	

Art. 97 ust. 2	2. Przegląd i ocena, o których mowa w ust. 1, obejmują swoim zakresem wszystkie wymogi niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr 575/2013.	T	Jw.	Jw.	
Art. 97 ust. 3	3. Na podstawie przeglądu i oceny, o których mowa w ust. 1, właściwe organy ustalają, czy uregulowania, strategie, procesy i mechanizmy wdrożone przez instytucje, a także fundusze własne i płynność tych instytucji zapewniają należyte zarządzanie ryzykiem i ochronę przed nim.	T	Jw.	Jw.	
Art. 97 ust. 4	4. Właściwe organy ustalają częstotliwość i intensywność przeglądów i ocen, o których mowa w ust. 1, uwzględniając wielkość, znaczenie systemowe, charakter, skalę i złożoność działalności danej instytucji oraz zasadę proporcjonalności. W przypadku instytucji objętych programem oceny nadzorczej, o których mowa w art. 99 ust. 2, przegląd i ocena podlegają aktualizacji przynajmniej raz w roku.	T	Jw.	Jw.	
Art. 97 ust. 5	5. Państwa członkowskie zapewniają, by gdy przegląd wykáže, że instytucja może generować ryzyko systemowe zgodnie z art. 23 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, właściwe organy niezwłocznie informowały EUNB o wynikach przeglądu.	T	Jw.	Jw.	
Art. 98 ust. 1 lit. a	<i>Artykuł 98</i> Kryteria techniczne przeglądu i oceny nadzorczej 1. Oprócz ryzyka kredytowego, rynkowego i operacyjnego przegląd oraz ocena dokonywane przez właściwe organy zgodnie z art. 97 obejmują co najmniej: a) wyniki testu warunków skrajnych przeprowadzonego zgodnie z art. 177 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 przez instytucje, które stosują podejście oparte na ratingach wewnętrznych;	T	Jw.	Jw.	
Art. 98 ust. 1 lit. b	b) ekspozycję na ryzyko koncentracji, a także zarządzanie nim przez instytucje, w tym spełnienie przez te instytucje wymogów określonych w części czwartej rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i art. 81 niniejszej dyrektywy;	T	Jw.	Jw.	

Art. 98 ust. 1 lit. c	c) solidność, odpowiedni charakter i sposób stosowania polityk i procedur wdrożonych przez instytucje w celu zarządzania ryzykiem rezydualnym związanym z użyciem uznanych technik ograniczania ryzyka kredytowego;	T	Jw.	Jw.	
Art. 98 ust. 1 lit. d	d) stopień, w jakim fundusze własne instytucji są adekwatne do należności, które zostały poddane sekurytyzacji, ze względu na istotę ekonomiczną transakcji, w tym stopień zrealizowanego transferu ryzyka;	T	Jw.	Jw.	
Art. 98 ust. 1 lit. e	e) ekspozycję instytucji na ryzyko płynności, pomiary tego ryzyka przez instytucje i zarządzanie nim, w tym prowadzenie analiz scenariuszy alternatywnych, zarządzanie narzędziami ograniczającymi ryzyko (w szczególności poziom, skład i jakość buforów płynnościowych) i skuteczne plany awaryjne;	T	Jw.	Jw.	
Art. 98 ust. 1 lit. f	f) wpływ efektów dywersyfikacji oraz wskazanie, w jaki sposób efekty te zostały uwzględnione w systemie pomiaru ryzyka;	T	Jw.	Jw.	
Art. 98 ust. 1 lit. g	g) wyniki testów warunków skrajnych przeprowadzanych przez instytucje stosujące model wewnętrzny do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego zgodnie z częścią trzecią tytuł IV rozdział 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	T	Jw.	Jw.	
Art. 98 ust. 1 lit. h	h) lokalizację geograficzną ekspozycji instytucji;	T	Jw.	Jw.	
Art. 98 ust. 1 lit. i	i) model biznesowy instytucji;	T	Jw.	Jw.	
Art. 98 ust. 1 lit. j	j) ocenę ryzyka systemowego, zgodnie z kryteriami określonymi w art. 97.	T	Jw.	Jw.	
Art. 98	2. Na użytek ust. 1 lit. e) właściwe organy regularnie	T	Jw.	Jw.	

ust. 2	przeprowadzają kompleksową ocenę zarządzania ryzykiem płynności przez instytucje i działają na rzecz opracowywania należytych metod wewnętrznych. Podczas przeprowadzania tych przeglądów właściwe organy mają na uwadze rolę jaką pełnią te instytucje na rynkach finansowych. Właściwe organy każdego państwa członkowskiego należycie uwzględniają potencjalny wpływ swoich decyzji na stabilność systemu finansowego we wszystkich innych państwach członkowskich, których one dotyczą.				
Art. 98 ust. 3	3. Właściwe organy sprawdzają, czy instytucja nie dostarczyła ukrytego wsparcia programowi sekurytyzacji. Jeśli stwierdzono, że takie ukryte wsparcie ze strony instytucji miało miejsce więcej niż jeden raz, właściwy organ podejmuje stosowne środki, uznając za bardziej prawdopodobne, że dana instytucja będzie wspierać programy sekurytyzacji również w przyszłości, nie osiągając przez to istotnego transferu ryzyka.	T	Jw.	Jw.	
Art. 98 ust. 4	4. W celu dokonania ustaleń, o których mowa w art. 97 ust. 3 niniejszej dyrektywy, właściwe organy analizują, czy korekty wyceny dokonane w odniesieniu do pozycji lub portfeli objętych portfelem handlowym zgodnie z art. 105 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, umożliwiają instytucji, w normalnych warunkach rynkowych, sprzedanie lub zabezpieczenie w krótkim czasie swoich pozycji bez ponoszenia znaczących strat.	T	Jw.	Jw.	
Art. 98 ust. 5	5. Przegląd i ocena przeprowadzone przez właściwe organy obejmują ekspozycję instytucji na ryzyko stopy procentowej wynikające z działalności zaliczonej do portfela niehandlowego. Konieczne jest podjęcie środków przynajmniej w przypadku instytucji, których wartość ekonomiczna obniża się o ponad 20 % ich funduszy własnych w wyniku nagłej i nieoczekiwanej zmiany poziomu stóp procentowych o 200 punktów bazowych lub zmiany określonej w wytycznych EUNB.	T	Jw.	Jw.	
Art. 98 ust. 6	6. Przegląd i ocena przeprowadzone przez właściwe organy obejmują ekspozycję instytucji na ryzyko nadmiernej dźwigni finansowej odzwierciedlone przez wskaźniki nadmiernej dźwigni finansowej, w tym przez	T	Jw. Art. 1 pkt 46	Jw. d) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. Bank przeciwdziałła ryzyku nadmiernej dźwigni	

	wskaźnik dźwigni określony zgodnie z art. 429 rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Określając adekwatność wskaźnika dźwigni instytucji oraz uregulowań, strategii, procesów i mechanizmów wdrożonych przez instytucje w celu zarządzania ryzykiem nadmiernej dźwigni finansowej, właściwe organy uwzględniają model biznesowy tych instytucji.		lit. d	finansowej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 94 rozporządzenia nr 575/2013, uwzględniając potencjalny wzrost tego ryzyka spowodowany obniżeniem funduszy własnych w związku z oczekiwanymi lub zrealizowanymi stratami.”,	
Art. 98 ust. 7	7. Przegląd i ocena przeprowadzone przez właściwe organy obejmują zasady zarządzania instytucji, ich kulturę i wartości korporacyjne, a także zdolność członków organu zarządzającego do wykonywania swoich obowiązków. Przeprowadzając ten przegląd i tę ocenę, właściwe organy mają dostęp co najmniej do porządków obrad i dokumentacji uzupełniającej na posiedzenia organu zarządzającego i jego komitetów, a także do rezultatów wewnętrznych lub zewnętrznych ocen efektywności organu zarządzającego.	T	Por. art. 97 ust. 1	Por. art. 97 ust. 1.	
Art. 99 ust. 1	<i>Artykuł 99</i> Program oceny nadzorczej 1. Właściwe organy co najmniej raz w roku przyjmują program oceny nadzorczej dla instytucji, które nadzorują. Program oceny nadzorczej uwzględnia przegląd i ocenę nadzorczą zgodnie z art. 97. Zawiera on następujące informacje: a) wskazanie sposobu, w jaki właściwe organy mają zamiar przeprowadzić swoje zadania i dokonać alokacji swoich zasobów; b) określenie, które instytucje mają podlegać zwiększonemu nadzorowi, oraz środków podjętych w celu zapewnienia takiego nadzoru w sposób wskazany w ust. 3; c) plan inspekcji w lokalach instytucji, w tym w jej oddziałach i jednostkach zależnych mających siedzibę w innych państwach członkowskich, zgodnie z art. 52, 119 i 122.	T	Art. 1 pkt 51 lit. c Art. 1 pkt 52 (dodawany art. 133c) Art. 1	c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. Czynności, o których mowa w ust. 2, mogą być wykonywane także w sposób określony w art. 138c ust. 2 pkt 3.”; Art. 133c. 1. Komisja Nadzoru Finansowego raz w roku opracowuje program oceny nadzorczej. W uzasadnionych przypadkach Komisja Nadzoru Finansowego może dokonać aktualizacji tego programu. 2. Program oceny nadzorczej, o którym mowa w ust. 1, obejmuje banki: 1) w odniesieniu do których wyniki badania i oceny nadzorczej, o którym mowa w art. 133a, w tym wyniki testów warunków skrajnych, wskazują na istnienie znaczącego ryzyka pogorszenia ich sytuacji finansowej lub na dokonywanie naruszeń przepisów regulujących ich funkcjonowanie; 2) które stwarzają ryzyko systemowe; 3) inne – w uzasadnionych przypadkach. 58) po art. 138b dodaje się art. 138c i art. 138d	

		pkt 58 (dodawa ny art. 138c)	w brzmieniu: „Art. 138c. 1. W przypadku negatywnych ustaleń dokonanych w wyniku czynności, o których mowa w art. 133a ust. 1, Komisja Nadzoru Finansowego może objąć banki zwiększonym nadzorem. 2. Nadzór, o którym mowa w ust. 1, obejmuje: 1) zwiększenie częstotliwości lub zakresu czynności podejmowanych w ramach nadzoru bankowego, o których mowa w art. 133 ust. 2, w tym przeprowadzanie dodatkowych przeglądów planów operacyjnych, strategicznych lub biznesowych banku; 2) nałożenie na bank dodatkowych obowiązków informacyjnych dotyczących przestrzegania przepisów ustawy lub rozporządzenia nr 575/2013; 3) delegowanie pracowników Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego do bieżącego wykonywania w banku czynności, o których mowa w art. 133 ust. 2. 3. Czynności, o których mowa w ust. 2 pkt 4, są wykonywane na podstawie upoważnienia Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, określającego w szczególności ich zakres, tryb wykonywania oraz okres, na jaki delegacja jest ustanawiana. 4. Pracownikom Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego, o których mowa w ust. 2 pkt 3, przysługuje prawo uczestniczenia w posiedzeniach organów banku oraz prawo do uzyskiwania informacji niezbędnych do wykonywania ich zadań.	
		Art. 2 pkt 19 (dodawa ny art. 110t)	Art. 110t. 1. Komisja w każdym roku sporządza i realizuje program oceny nadzorczej, którym objęte są domy maklerskie, o których mowa w art. 95 ust. 1. 2. Program oceny nadzorczej określa w szczególności: 1) sposób wykonania przez Komisję planowanych działań nadzorczych, w tym alokacji dostępnych Komisji zasobów; 2) domy maklerskie, które mają podlegać zwiększonemu nadzorowi, oraz środki podjęte w celu	

			Art. 6 pkt 13	zapewnienia takiego nadzoru; 3) plan wizyt nadzorczych lub kontroli w domu maklerskim, w tym w jego oddziałach i jednostkach zależnych mających siedzibę w innych państwach członkowskich. 3. Zwiększony nadzór, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, może obejmować w szczególności: 1) zwiększenie częstotliwości lub zakresu czynności nadzorczych w domu maklerskim; 2) zwiększenie obowiązków informacyjnych domu maklerskiego; 3) dodatkowe lub częstsze przeglądy planów operacyjnych, strategicznych lub biznesowych domu maklerskiego oraz tematyczne weryfikacje monitorujące szczególne rodzaje ryzyka, które mogą zaistnieć. 13) w art. 37a ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1. Upoważnieni pracownicy urzędu Komisji mogą przeprowadzić w domu maklerskim lub podmiocie, o którym mowa w art. 5 pkt 18–20, wizytę nadzorczą w zakresie niezbędnym do realizacji programu nadzorczego, o którym mowa w art. 110t ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. 2. Wizyta nadzorcza może być także przeprowadzona w przypadku postępowań dotyczących wydania przez Komisję zezwolenia, pozwolenia lub zgody, o których mowa w przepisach rozporządzenia 575/2013.”.	
Art. 99 ust. 2	2. Programy oceny nadzorczej obejmują następujące instytucje: a) instytucje, w odniesieniu do których wyniki testów warunków skrajnych, o których mowa w art. 98 ust. 1 lit. a) i g) i w art. 100, lub wyniki przeglądu i oceny nadzorczej zgodnie z art. 97, wskazują na istnienie znaczącego ryzyka dla ich bieżącej solidności finansowej lub na naruszenia przepisów krajowych przyjętych w celu transponowania niniejszej dyrektywy oraz rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	T	Jw.	Jw.	

	b) instytucje, które stwarzają ryzyko systemowe dla systemu finansowego; c) wszelkie inne instytucje, w odniesieniu do których właściwe organy uznają to za konieczne.				
Art. 99 ust. 3	3. W stosownych przypadkach na mocy art. 97, podejmuje się w szczególności następujące środki: a) zwiększenie liczby lub częstotliwości czynności kontrolnych na miejscu w instytucji; b) stała obecność przedstawiciela właściwego organu w instytucji; c) dodatkowe lub częstsze sprawozdania przedstawiane przez instytucję; d) dodatkowe lub częstsze przeglądy planów operacyjnych, strategicznych lub biznesowych instytucji; e) tematyczne kontrole monitorujące ryzyka szczególnie, które mogą zaistnieć.	T	Jw.	Jw.	
Art. 99 ust. 4	4. Przyjęcie programu oceny nadzorczej przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia nie uniemożliwia właściwym organom przyjmującego państwa członkowskiego przeprowadzania na zasadzie indywidualnej weryfikacji i kontroli dotyczących działalności prowadzonej przez oddziały instytucji mieszczące się na ich terytorium zgodnie z art. 52 ust. 3.	T	Jw.	Jw.	
Art. 100 ust. 1	<i>Artykuł 100</i> Nadzorczy test warunków skrajnych 1. Właściwe organy przeprowadzają w miarę potrzeb, jednak co najmniej raz do roku, nadzorcze testy warunków skrajnych w instytucjach, które nadzorują, w celu ułatwienia przeglądu i oceny nadzorczej prowadzonych zgodnie z art. 97.	T	Art. 1 pkt 52 (dodawany art. 133a ust. 4) Art. 1 pkt 52 (dodawany art.	4. W badaniu i ocenie nadzorczej Komisja Nadzoru Finansowego bierze pod uwagę wyniki testów warunków skrajnych, w tym testów, o których mowa w art. 133b, oraz testów warunków skrajnych przeprowadzonych zgodnie z art. 177 rozporządzenia nr 575/2013 przez bank stosujący metodę wewnętrznych ratingów lub metodę modeli wewnętrznych, o których mowa odpowiednio w art. 143 ust. 1 i art. 363 rozporządzenia nr 575/2013. Art. 133b. Komisja Nadzoru Finansowego co najmniej raz w roku przeprowadza w banku nadzorcze testy warunków skrajnych w nadzorowanych bankach.	

			133b) Art. 2 pkt 19 (dodawany art. 110u)	Art. 110u. Komisja co najmniej raz do roku przeprowadza nadzorcze testy warunków skrajnych w domach maklerskich.	
Art. 100 ust. 2	2. EUNB wydaje wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 w celu zapewnienia stosowania przez właściwe organy wspólnych metod podczas przeprowadzania corocznych nadzorczych testów warunków skrajnych.	N			
Art. 101 ust. 1	<i>Artykuł 101</i> Bieżący przegląd pozwolenia na stosowanie metod wewnętrznych 1. Właściwe organy regularnie, co najmniej raz na trzy lata, dokonują przeglądu zgodności instytucji z wymogami dotyczącymi metod, których stosowanie do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych zgodnie z częścią trzecią rozporządzenia (UE) nr 575/2013 wymaga uprzedniego pozwolenia ze strony właściwych organów. Uwzględniają one w szczególności zmiany w działalności gospodarczej instytucji oraz wdrażanie tych metod w odniesieniu do nowych produktów. Jeżeli stwierdzone zostaną istotne niedociągnięcia w zakresie identyfikacji ryzyka w stosowanej przez instytucję metodzie wewnętrznej, właściwe organy zapewniają skorygowanie tych niedociągnięć lub podjąć odpowiednie kroki, by złagodzić ich skutki, w tym poprzez narzucenie wyższych mnożników, nałożenie narzutów kapitałowych lub podjęcie innych stosownych i skutecznych środków.	T	Art. 1 pkt 52 (dodawany art. 133d) Art. 1 pkt 58 (dodawany art. 138d ust. 1 i 4) Art. 2 pkt 19 (dodawany art. 110w)	Art. 133d. Komisja Nadzoru Finansowego co najmniej raz na trzy lata, w toku badania i oceny nadzorczej banku, dokonuje przeglądu spełniania przez bank wymogów dotyczących metod wewnętrznych. Art. 138d. 1. Jeżeli w ramach przeglądu, o którym mowa w art. 133d, zostaną stwierdzone istotne nieprawidłowości w identyfikacji przez bank ryzyka z zastosowaniem metody wewnętrznej, Komisja Nadzoru Finansowego, w drodze decyzji, nakazuje bankowi przyjęcie wyższych mnożników niż przyjęte w stosowanej metodzie wewnętrznej, nakłada dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych lub podejmuje inne działania zmierzające do przywrócenia zgodności stosowanej metody z przepisami rozporządzenia nr 575/2013. 4. Komisja Nadzoru Finansowego współpracuje z właściwą władzą nadzorczą, która udzieliła bankowi zezwolenia na stosowanie metody wewnętrznej w zakresie podejmowania przez tę władzę działań, o których mowa w ust. 1–3.”; Art. 110w. 1. W przypadku gdy dom maklerski stosuje do obliczania funduszy własnych metody, których zastosowanie wymaga zezwolenia Komisji zgodnie z częścią trzecią rozporządzenia 575/2013, Komisja co najmniej raz na 3 lata weryfikuje wypełnianie przez	

			ust. 1 i 2)	dom maklerski warunków określonych w rozporządzeniu 575/2013. 2. Jeżeli w ramach weryfikacji, o której mowa w ust. 1, zostaną stwierdzone istotne nieprawidłowości w zakresie identyfikacji ryzyka w stosowanej metodzie, w celu ich usunięcia oraz skorygowania ich negatywnych skutków Komisja, w drodze decyzji, nakazuje domowi maklerskiemu przyjęcie wyższych mnożników, nakłada dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych lub podejmuje inne działania zmierzające do przywrócenia zgodności stosowanej metody z przepisami rozporządzenia 575/2013.	
Art. 101 ust. 2	2. Właściwe organy dokonują w szczególności przeglądu i oceny tego, czy w przypadku tych metod instytucja stosuje dobrze opracowane i aktualne techniki i praktyki.	T	Jw.	Jw.	
Art. 101 ust. 3	3. Jeżeli w odniesieniu do modelu wewnętrznego dotyczącego ryzyka rynkowego liczne przekroczenia, o których mowa w art. 366 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, wskazują, że model ten nie jest lub przestał być wystarczająco dokładny, właściwe organy uchylają pozwolenie na stosowanie modelu wewnętrznego lub wprowadzają odpowiednie środki zapewniające jego niezwłoczne poprawienie.	T	Art. 1 pkt 58 (dodawany art. 138d ust. 2 i 4) Art. 2 pkt 19 (dodawany art. 110w ust. 3)	2. Jeżeli w odniesieniu do metody wewnętrznej dotyczącej ryzyka rynkowego liczne przekroczenia, o których mowa w art. 366 rozporządzenia nr 575/2013, wskazują, że metoda ta nie jest wystarczająco dokładna, Komisja Nadzoru Finansowego uchyla zezwolenie na stosowanie metody wewnętrznej lub nakazuje bankowi jej niezwłoczną zmianę. 4. Komisja Nadzoru Finansowego współpracuje z właściwą władzą nadzorczą, która udzieliła bankowi zezwolenia na stosowanie metody wewnętrznej w zakresie podejmowania przez tę władzę działań, o których mowa w ust. 1–3.”; 3. Jeżeli w odniesieniu do modelu wewnętrznego dotyczącego ryzyka rynkowego liczne przekroczenia, o których mowa w art. 366 rozporządzenia 575/2013, wskazują, że model ten nie jest wystarczająco dokładny, Komisja uchyla zezwolenie na stosowanie modelu wewnętrznego przez dom maklerski lub nakazuje domowi maklerskiemu jego niezwłoczną zmianę.	
Art. 101 ust. 4	4. Jeśli instytucja otrzymała pozwolenie na stosowanie metody, której stosowanie do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych zgodnie z częścią trzecią rozporządzenia (UE) nr 575/2013 wymaga uprzedniego	T	Art. 1 pkt 58 (dodawany art.	3. W przypadku gdy bank przestał spełniać wymogi dotyczące metody wewnętrznej, na stosowanie której uzyskał zezwolenie, informuje o tym Komisję Nadzoru Finansowego. Jeżeli naruszenie wymogów	

	pozwolenia ze strony właściwych organów, ale nie spełnia już wymogów koniecznych do stosowania tej metody, właściwe organy zobowiązują daną instytucję do wykazania, zgodnie z wymogami właściwych organów, że skutek braku zgodności nie ma istotnego znaczenia, w przypadkach których to dotyczy, z punktu widzenia spełniania wymogów rozporządzenia (UE) nr 575/2013, lub do przedstawienia planu przywrócenia w odpowiednim czasie zgodności z wymogami i ustanawiają termin realizacji tego planu. Właściwe organy wymagają poprawienia tego planu, jeżeli mimo jego realizacji uzyskanie pełnej zgodności jest mało prawdopodobne lub jeżeli termin jest nieodpowiedni. Jeżeli prawdopodobne jest, że instytucja nie będzie w stanie przywrócić zgodności w odpowiednim terminie, a – w stosownych przypadkach – nie wykazała w satysfakcjonujący sposób, że skutek braku zgodności z wymogami jest nieistotny, pozwolenie na stosowanie danej metody zostaje uchylone lub ograniczone do obszarów, w których spełniane są wymogi, lub do obszarów, w których zgodność może zostać osiągnięta w odpowiednim terminie.	138d ust. 3 i 4) Art. 2 pkt 19 (dodawany art. 110w ust. 4)	rozporządzenia nr 575/2013 jest istotne, bank przedstawia Komisji Nadzoru Finansowego plan przywrócenia w odpowiednim czasie zgodności z tymi wymogami wraz ze wskazaniem terminu realizacji tego planu. Jeżeli w ocenie Komisji Nadzoru Finansowego realizacja planu przedstawionego przez bank nie przywróci pełnej zgodności z wymogami rozporządzenia nr 575/2013 lub jeżeli wskazany termin realizacji planu jest nieodpowiedni, Komisja może wyznaczyć bankowi termin jego uzupełnienia albo opracowania nowego planu. W przypadku gdy bank nie przywróci w terminie określonym w planie zgodności z wymogami rozporządzenia nr 575/2013, a brak zgodności z tymi wymogami stanowi ich istotne naruszenie, Komisja Nadzoru Finansowego uchyla zezwolenie na stosowanie danej metody wewnętrznej lub ogranicza zakres udzielonego zezwolenia do obszarów, w których spełniane są te wymogi, lub w których zgodność może zostać osiągnięta w odpowiednim terminie. 4. Komisja Nadzoru Finansowego współpracuje z właściwą władzą nadzorczą, która udzieliła bankowi zezwolenia na stosowanie metody wewnętrznej w zakresie podejmowania przez tę władzę działań, o których mowa w ust. 1–3.”; 4. W przypadku gdy dom maklerski przestał spełniać w istotnym zakresie wymogi określone w rozporządzeniu 575/2013 dotyczące metody, na stosowanie której uzyskał zezwolenie, Komisja może nakazać domowi maklerskiemu przedstawienie planu przywrócenia zgodności z tymi wymogami wraz ze wskazaniem terminu jego realizacji. W przypadku gdy w ocenie Komisji realizacja planu nie przywróci pełnej zgodności lub jeżeli wskazany przez dom maklerski termin jest nieodpowiedni, Komisja może nakazać domowi maklerskiemu zmianę tego planu. W przypadku gdy dom maklerski nie przywróci w terminie zgodności z wymogami, a brak zgodności z tymi wymogami stanowi ich istotne naruszenie Komisja uchyla zezwolenie na stosowanie danej metody lub ogranicza zakres udzielonego zezwolenia do	

				obszarów, w których spełniane są te wymogi.	
Art. 101 ust. 5	5. W celu wspierania stałej wiarygodności metod wewnętrznych w Unii EUNB analizuje metody wewnętrzne w poszczególnych instytucjach, w tym spójność wdrażania definicji niewykonania zobowiązania oraz sposób traktowania przez te instytucje podobnych ryzyk lub ekspozycji. EUNB opracowuje wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, zawierające wartości referencyjne uzyskane w oparciu o tę analizę. Właściwe organy uwzględniają wyniki tej analizy oraz wartości referencyjne w celu dokonania przeglądu pozwoleń na stosowanie metod wewnętrznych, których udzieliły instytucjom.	N			
Art. 102 ust. 1	Sekcja IV Środki i uprawnienia nadzorcze <i>Artykuł 102</i> Środki nadzorcze 1. Właściwe organy zobowiązują wszystkie instytucje do podejmowania na wczesnym etapie środków koniecznych do zaradzenia istotnym problemom w następujących okolicznościach: a) instytucja nie spełnia wymogów niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr 575/2013; b) właściwe organy dysponują dowodami, że prawdopodobne jest, że instytucja ta naruszy wymogi niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w ciągu najbliższych 12 miesięcy.	T	Art. 1 pkt 55 lit. a i b	55) w art. 138: a) w ust. 1: – pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) podjęcie środków koniecznych do przywrócenia płynności płatniczej lub osiągnięcia i przestrzegania innych norm dopuszczalnego ryzyka w działalności banku;”, – po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu: „1a) przestrzeganie dodatkowych wymogów w zakresie płynności, biorąc pod uwagę model biznesowy banku, stosowane przez bank zasady, procedury i mechanizmy w zakresie zarządzania ryzykiem płynności, wynik badania i oceny nadzorczej albo przeglądu i weryfikacji, o których mowa w art. 133a, oraz systemowe ryzyko płynności stwarzane przez bank;”, – po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu: „2a) przestrzeganie dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych ponad wartość wynikającą z wymogów obliczonych zgodnie ze szczegółowymi zasadami określonymi w rozporządzeniu nr 575/2013, w szczególności w przypadku: a) negatywnych ustaleń dokonanych w wyniku czynności podejmowanych w ramach nadzoru	

			Art. 2 pkt 19	bankowego, w tym odnoszących się do funkcjonowania systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej lub identyfikacji, monitorowania i kontroli koncentracji ekspozycji, w tym dużych ekspozycji, b) stwierdzenia niedostosowania kapitału wewnętrznego do skali ryzyka występującego w działalności banku oraz istotnych nieprawidłowości w zarządzaniu ryzykiem, c) stwierdzenia, że bank stwarza ryzyko systemowe;”, – pkt 5 otrzymuje brzmienie: „5) zastosowanie szczególnych zasad tworzenia rezerw na ryzyko związane z działalnością banków lub odpisów z tytułu utraty wartości aktywów, lub szczególnego traktowania aktywów przy obliczaniu wymogów w zakresie funduszy własnych;”, – w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7–9 w brzmieniu: „7) ograniczenie wysokości zmiennego składnika wynagrodzenia osób objętych polityką wynagrodzeń, jako odsetka przychodów netto, w przypadku gdy jego wysokość utrudnia spełnianie wymogów w zakresie funduszy własnych; 8) wypełnianie dodatkowych obowiązków sprawozdawczych lub zwiększenie ich częstotliwości, w tym sprawozdawczości w zakresie funduszy własnych i płynności; 9) ujawnianie dodatkowych informacji w zakresie wskazanym przez Komisję.”, b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Komisja Nadzoru Finansowego może nakazać bankowi wstrzymanie wypłat z zysku lub wstrzymanie tworzenia nowych jednostek organizacyjnych do czasu przywrócenia płynności płatniczej lub osiągnięcia innych norm dopuszczalnego ryzyka w działalności banku.”, Art. 110zc. 1. W przypadku naruszenia przez dom maklerski przepisów niniejszego oddziału lub	

			(dodawany art. 110zc)	rozporządzenia 575/2013, a także w celu zapewnienia stosowania przepisów art. 110n i przepisów rozporządzenia 575/2013 oraz w przypadku gdy zachodzi uzasadnione prawdopodobieństwo naruszenia przez dom maklerski wymogów adekwatności kapitałowej w okresie kolejnych 12 miesięcy, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć następujące środki nadzorcze: 1) nakazać zmianę stosowanych rozwiązań, procedur, mechanizmów i strategii w zakresie systemu zarządzania ryzykiem oraz szacowania i utrzymywania kapitału wewnętrznego; 2) nakazać sporządzenie planu przywrócenia stanu zgodnego z przepisami prawa; w decyzji tej Komisja może wskazać termin realizacji tego planu; 3) nakazać zastosowanie szczególnych zasad polityki w zakresie wyceny aktywów lub szczególnego kwalifikowania aktywów w zakresie wymogów dotyczących funduszy własnych określonych w rozporządzeniu 575/2013; 4) nakazać ograniczenie zakresu lub rozmiaru prowadzonej przez dom maklerski działalności, w tym nakazać domowi maklerskiemu zbycie zorganizowanej części przedsiębiorstwa, która stanowi zagrożenie dla stabilności finansowej domu maklerskiego; 5) nakazać ograniczenie ryzyka w prowadzonej działalności; 6) nakazać ograniczenie wysokości zmiennego składnika wynagrodzenia, jako wyznaczonego procentu przychodów netto domu maklerskiego, w przypadku gdy jego utrzymanie w tej wysokości zagraża spełnianiu wymogów adekwatności kapitałowej; 7) nakazać domowi maklerskiemu zatrzymanie zysku netto i przeznaczenie go na zwiększenie funduszy własnych; 8) ograniczyć wypłatę zysków lub zakazać wypłaty zysków akcjonariuszom, udziałowcom lub posiadaczom instrumentów dodatkowych zaliczonych zgodnie z przepisami części drugiej tytułu pierwszego rozdziału 3 rozporządzenia 575/2013 do kapitału dodatkowego	

				Tier I domu maklerskiego; 9) nałożyć na dom maklerski dodatkowe wymogi w zakresie płynności. 2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 9, Komisja uwzględnia: 1) specyfikę działalności domu maklerskiego; 2) stosowane przez dom maklerski rozwiązania w zakresie realizacji przepisów niniejszego oddziału i przepisów rozporządzenia 575/2013; 3) wyniki badania i oceny nadzorczej domu maklerskiego; 4) ryzyko płynności krajowego systemu finansowego. 3. W przypadku naruszenia przez dom maklerski przepisów w zakresie nadzoru nad domami maklerskimi, o którym mowa w niniejszym oddziale oraz w rozporządzeniu 575/2013, a także w celu zapewnienia stosowania przepisu art. 110n i przepisów rozporządzenia 575/2013 oraz w przypadku gdy zachodzi uzasadnione prawdopodobieństwo wystąpienia naruszenia przez dom maklerski wymogów adekwatności kapitałowej w okresie kolejnych 12 miesięcy, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć na dom maklerski środek nadzorczy w postaci dodatkowych wymogów w zakresie posiadania wyższych funduszy własnych niż określone w rozporządzeniu 575/2013. Dodatkowe wymogi są nakładane, gdy: 1) dom maklerski nie spełnia wymogów określonych w art. 110b i art. 110c, art. 110e i art. 110g, 2) niektóre rodzaje ryzyka lub ich elementy nie są objęte funduszami własnymi, zgodnie z rozporządzeniem 575/2013, 3) zastosowanie innych środków nadzorczych może nie zapewnić we właściwym stopniu i czasie przestrzegania wymogów, o których mowa w przepisach niniejszego oddziału i przepisach rozporządzenia 575/2013, 4) z badania i oceny nadzorczej lub weryfikacji, o której mowa w art. 110w, wynika, że działalność domu maklerskiego doprowadzi do naruszenia wymogów	

				w zakresie funduszy własnych, 5) pomimo zastosowania przez dom maklerski wymogów określonych w przepisach niniejszego oddziału lub rozporządzenia 575/2013 istnieje ryzyko niedoszacowania ryzyka w działalności domu lub 6) wyniki testów warunków skrajnych przeprowadzonych przez dom maklerski zgodnie z art. 377 rozporządzenia 575/2013 wskazują na istotne przekroczenie wymogów w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do korelacyjnego portfela handlowego w rozumieniu rozporządzenia 575/2013. 4. Komisja, wydając decyzję, o której mowa w ust. 3, uwzględnia: 1) ilościowe i jakościowe aspekty stosowanej przez dom maklerski procedury szacowania kapitału wewnętrznego, o której mowa w art. 110e; 2) obowiązujący w domu maklerskim system zarządzania ryzykiem; 3) wyniki badania i oceny nadzorczej w domu maklerskim; 4) ocenę ryzyka systemowego. 5. W przypadku gdy domy maklerskie o podobnym profilu ryzyka, w szczególności o podobnej specyfice działalności lub podobnej lokalizacji geograficznej ekspozycji, są lub mogą być narażone na podobne rodzaje ryzyka lub stwarzają podobne ryzyko dla systemu finansowego, Komisja może, w odniesieniu do takich domów maklerskich, przeprowadzić badanie i ocenę nadzorczą w podobny lub taki sam sposób. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o takich przypadkach. Ponadto również obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 138 ustawy – Prawo bankowe w pozostałym zakresie).	
Art. 102	2. Do celów ust. 1 uprawnienia właściwych organów obejmują uprawnienia, o których mowa w art. 104.	T	Jw.	Jw.	

ust. 2					
Art. 103 ust. 1	<i>Artykuł 103</i> Stosowanie środków nadzorczych wobec instytucji o podobnym profilu ryzyka 1. W przypadku gdy właściwe organy stwierdzą zgodnie z art. 97, że instytucje o podobnym profilu ryzyka, np. te o podobnym modelu biznesowym lub podobnej lokalizacji geograficznej ekspozycji, są lub mogą być narażone na podobne ryzyka lub że stwarzają podobne ryzyko dla systemu finansowego, organy te mogą stosować do tych instytucji, w podobny lub identyczny sposób, przegląd nadzorczy lub procedurę oceny, o których mowa w art. 97. W tym celu państwa członkowskie zapewniają, że właściwe organy dysponują koniecznymi uprawnieniami prawnymi do nakładania na te instytucje, w podobny lub identyczny sposób, wymogów na mocy niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w tym w szczególności, że wykonują one uprawnienia nadzorcze na mocy art. 104, 105 i 106. Rodzaje instytucji, o których mowa w akapicie pierwszym, można w szczególności określić z zastosowaniem kryteriów, o których mowa w art. 98 ust. 1 lit. j).	T	Art. 1 pkt 52 (dodawany art. 133a ust. 8) Art. 2 pkt 19 (dodawany art. 110zc ust. 5)	8. W przypadku gdy banki o podobnym profilu ryzyka, w szczególności o podobnej specyfice działalności lub podobnej lokalizacji geograficznej ekspozycji, są lub mogą być narażone na podobne ryzyko lub stwarzają podobne ryzyko dla systemu finansowego, Komisja Nadzoru Finansowego może, w odniesieniu do takich banków, przeprowadzić badanie i ocenę nadzorczą w podobny lub taki sam sposób. Komisja Nadzoru Finansowego informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o takich przypadkach. 5. W przypadku gdy domy maklerskie o podobnym profilu ryzyka, w szczególności o podobnej specyfice działalności lub podobnej lokalizacji geograficznej ekspozycji, są lub mogą być narażone na podobne rodzaje ryzyka lub stwarzają podobne ryzyko dla systemu finansowego, Komisja może, w odniesieniu do takich domów maklerskich, przeprowadzić badanie i ocenę nadzorczą w podobny lub taki sam sposób. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o takich przypadkach.	
Art. 103 ust. 2	2. Właściwe organy powiadamiają EUNB o przypadkach, w których stosują one ust. 1. EUNB monitoruje praktyki nadzorcze i wydaje wytyczne w celu określenia, w jaki sposób należy oceniać podobne ryzyka i jak można zapewnić jednolite stosowanie ust. 1 w całej Unii. Wytyczne te przyjmowane są zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	T	Jw.	Jw.	
Art. 104 ust. 1	<i>Artykuł 104</i> Uprawnienia nadzorcze 1. Do celów art. 97, 98 ust. 4, art. 101 ust. 4, art. 102 i 103 oraz do celów stosowania rozporządzenia (UE) nr 575/2013 właściwe organy dysponują przynajmniej uprawnieniami do: a) wymagania od instytucji posiadania funduszy	T	Por. art. 102 ust. 1 Art. 2 pkt 19 (dodawany art. 110zc ust. 5)	Por. art. 102 ust. 1. 3. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela osoby uprawnione do reprezentowania domu maklerskiego lub wchodzące w skład jego organów albo pozostające z domem maklerskim	

własnych przewyższających wymogi kapitałowe określone w rozdział 4 niniejszego tytułu i w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 dotyczące elementów ryzyka i rodzajów ryzyka nieobjętych art. 1 tego rozporządzenia oraz tytułem VII, rozdział 4 niniejszej dyrektywy; b) wymagania wzmocnienia rozwiązań, procedur, mechanizmów oraz strategii wdrożonych w celu zastosowania się do przepisów art. 73 i 74; c) wymagania od instytucji przedstawienia planu przywrócenia zgodności z wymogami nadzorczymi zgodnie z niniejszą dyrektywą i z rozporządzeniem (UE) nr 575/2013 oraz określenia terminu wdrożenia tego planu, w tym poprawek dotyczących zakresu i terminu; d) wymagania od instytucji stosowania szczególnej polityki w zakresie rezerw lub szczególnego traktowania aktywów w kontekście wymogów w zakresie funduszy własnych; e) ograniczania działalności, operacji lub sieci instytucji lub żądania zbycia działalności, która stanowi nadmierne zagrożenie dla stabilności instytucji; f) wymagania ograniczenia ryzyka nieodłącznie związanego z działalnością, produktami i systemami instytucji; g) wymagania od instytucji ograniczenia wysokości zmiennego składnika wynagrodzenia jako odsetka przychodów netto, w przypadku gdy jego wysokość utrudnia utrzymanie prawidłowej bazy kapitałowej; h) wymagania od instytucji przeznaczenia zysków netto na zwiększenie funduszy własnych; i) ograniczenia lub zakazania dokonywania przez instytucję wypłat zysków lub odsetek między akcjonariuszy, udziałowców lub posiadaczy instrumentów dodatkowych w Tier I, w przypadku gdy zakaz taki nie stanowi zdarzenia niewykonania zobowiązania ze strony instytucji; j) nakładania dodatkowych obowiązków sprawozdawczych lub zwiększenia ich częstotliwości, w tym w zakresie sprawozdawczości na temat sytuacji		110zd ust. 3)	w stosunku pracy są obowiązane do sporządzania i przekazywania, na koszt tego domu, dodatkowych informacji sprawozdawczych, niezwłocznie lub z określoną częstotliwością, w tym w zakresie sprawozdawczości dotyczącej sytuacji kapitałowej lub poziomu płynności, lub ujawniania innych informacji niezbędnych do wykonywania nadzoru w zakresie określonym przepisami niniejszego oddziału lub rozporządzenia 575/2013.	

	kapitałowej i poziomu płynności; k) nakładania szczególnych wymogów w zakresie płynności, w tym ograniczeń w zakresie niedopasowania terminów zapadalności między aktywami i pasywami; l) wymagania ujawniania dodatkowych informacji.				
Art. 104 ust. 2	2. Dodatkowe wymogi w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 1 lit. a), są nakładane przez właściwe organy przynajmniej w przypadkach, gdy: a) instytucja nie spełnia wymogu określonego w art. 73 i 74 niniejszej dyrektywy lub w art. 393 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; b) pewne rodzaje ryzyka lub elementy ryzyka nie są objęte wymogami w zakresie funduszy własnych określonymi w rozdział 4 niniejszego tytułu lub w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013; c) samo zastosowanie innych środków administracyjnych prawdopodobnie nie poprawi w wystarczającym stopniu i we właściwym czasie zasad, procedur, mechanizmów i strategii; d) z przeglądu, o którym mowa w art. 98 ust. 4 lub art. 101 ust. 4, wynika, że nieprzestrzeganie wymogów dotyczących stosowania danej metody prawdopodobnie doprowadzi do niedostatecznych wymogów w zakresie funduszy własnych; e) istnieje możliwość, że ryzyko zostało niedoszacowane pomimo przestrzegania mających zastosowanie wymogów niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr 575/2013; lub f) instytucja zgłasza właściwemu organowi zgodnie z art. 377 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, że wyniki testu warunków skrajnych, o którym mowa w tym artykule, istotnie przekraczają wymóg w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do korelacyjnego portfela transakcyjnego.	T	Jw.	Jw.	
Art. 104 ust. 3	3. W celu określenia odpowiedniego poziomu funduszy własnych na podstawie przeglądu i oceny przeprowadzonych zgodnie z sekcją III właściwe organy oceniają, czy konieczne jest nałożenie dodatkowego	T	Jw.	Jw.	

	wymogu w zakresie funduszy własnych na poziomie przekraczającym wymóg w zakresie funduszy własnych w celu uwzględnienia ryzyk, na które jest lub może być narażona instytucja, biorąc przy tym pod uwagę: a) ilościowe i jakościowe aspekty procedury oceny stosowanej przez instytucję, o której to procedurze mowa w art. 73; b) obowiązujące w ramach instytucji zasady, procedury i mechanizmy, o których mowa w art. 74; c) wynik przeglądu i oceny przeprowadzonych zgodnie z art. 97 lub 101; d) ocenę ryzyka systemowego.				
Art. 105	<i>Artykuł 105</i> Szczególne wymogi w zakresie płynności W celu określenia odpowiedniego poziomu wymogów w zakresie płynności na podstawie przeglądu i oceny przeprowadzonych zgodnie z sekcją III właściwe organy oceniają, czy konieczne jest nałożenie szczególnego wymogu w zakresie funduszy własnych w celu uwzględnienia ryzyk płynności, na które jest lub może być narażona instytucja, biorąc przy tym pod uwagę następujące kwestie: a) konkretny model biznesowy instytucji; b) stosowane przez instytucję zasady, procedury i mechanizmy, o których mowa w sekcji II i w szczególności w art. 86; c) wynik przeglądu i oceny przeprowadzonych zgodnie z art. 97; d) systemowe ryzyko płynności, które zagraża integralności rynków finansowych w danym państwie członkowskim. W szczególności, bez uszczerbku dla art. 67, właściwe organy powinny rozważyć potrzebę stosowania sankcji administracyjnych lub innych środków administracyjnych, w tym dodatkowych wymogów ostrożnościowych, których poziom jest zasadniczo powiązany z rozbieżnością między faktycznym poziomem płynności danej instytucji a ewentualnymi	T	Jw.	Jw.	

	wymogami dotyczącymi płynności i stabilnego finansowania określonymi na poziomie krajowym lub unijnym.				
Art. 106 ust. 1	<i>Artykuł 106</i> Szczególne wymogi dotyczące publikacji 1. Państwa członkowskie uprawniają właściwe organy do nakładania na instytucje następujących wymogów: a) publikowania informacji, o których mowa w części ósmej rozporządzenia (UE) nr 575/2013, częściej niż raz do roku oraz do ustalania terminów tej publikacji; b) korzystania z określonych środków przekazu i miejsc do celów publikacji innych niż sprawozdania finansowe.	T	Art. 1 pkt 44 (w zakresie art. 111a ust. 6 i 7) Art. 2 pkt 19 (dodawany art. 110za ust. 6 i 7)	6. Komisja Nadzoru Finansowego może, w uzasadnionych przypadkach, nakazać bankowi zwiększenie częstotliwości ogłaszania oraz stosowanie określonych środków przekazu i miejsc ogłaszania informacji, o których mowa w art. 431–455 rozporządzenia nr 575/2013, a także wyznaczyć bankowi terminy, w jakich będzie obowiązany dokonywać ogłoszenia. 7. Komisja Nadzoru Finansowego może nakazać podmiotowi dominującemu banku krajowego coroczne ogłaszanie, w sposób ogólnie dostępny – szczegółowo wskazany przez Komisję, w pełnej formie lub przez zamieszczenie odniesień do równoważnych informacji, opisu struktury prawnej oraz struktury zarządzania i struktury organizacyjnej grupy, w szczególności: 1) informacji o istnieniu bliskich powiązań między podmiotami wchodzącymi w skład grupy; 2) opisu systemu zarządzania podmiotów wchodzących w skład grupy, w tym systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej oraz polityki wynagrodzeń.”; 6. Komisja może nakazać, w drodze decyzji, domowi maklerskiemu ogłaszanie: 1) częściej niż raz do roku informacji, o których mowa w części ósmej rozporządzenia 575/2013, wraz z określeniem terminów ich ogłaszania; 2) w sposób określony przez Komisję – informacji innych niż zamieszczone w sprawozdaniu finansowym. 7. Komisja może, w drodze decyzji, nakazać podmiotowi dominującemu wobec domu maklerskiego coroczne ogłaszanie, w sposób określony w art. 434 rozporządzenia 575/2013 albo w inny sposób, w pełnym zakresie lub poprzez zamieszczenie odesłań do odpowiednich dostępnych publicznie dokumentów, informacji w zakresie opisu formy prawnej tego	

				podmiotu oraz struktury zarządzania i struktury organizacyjnej grupy kapitałowej.	
Art. 106 ust. 2	2. Państwa członkowskie uprawnniają właściwe organy do nakładania na jednostki dominujące wymogu corocznego publikowania, w pełnej formie lub poprzez zamieszczenie odniesień do równoważnych informacji, opisu ich struktury prawnej oraz struktury zarządzania i struktury organizacyjnej grupy instytucji zgodnie z art. 14 ust. 3, art. 74 ust. 1 i art. 109 ust. 2.	T	Jw.	Jw.	
Art. 107 ust. 1	<i>Artykuł 107</i> Spójność przeglądów nadzorczych, ocen i środków nadzorczych 1. Właściwe organy informują EUNB na temat: a) funkcjonowania ich procedur przeglądu i oceny, o których mowa w art. 97; b) metody stosowanej przy podejmowaniu decyzji, o których mowa w art. 98, 100, 101, 102, 104 oraz 105 w sprawie procedur, o których mowa w lit. a). EUNB ocenia informacje przekazane przez właściwe organy do celów rozwijania spójności przeglądu nadzorczego i procesu oceny. Urząd może się zwrócić do właściwych organów o dodatkowe informacje, aby zakończyć swoją ocenę na zasadzie proporcjonalności, zgodnie z art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	T	Art. 1 pkt 52 (dodawany art. 133a ust. 7) Art. 2 pkt 19 (dodawany art. 110s ust. 4)	7. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego informacje dotyczące funkcjonowania procedur badania i oceny nadzorczej. 4. Komisja przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego informacje w zakresie funkcjonowania jej procedur badania i oceny nadzorczej.	
Art. 107 ust. 2	2. EUNB co roku przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat stopnia zbieżności w stosowaniu niniejszego rozdziału między państwami członkowskimi. W celu podwyższenia stopnia tej zbieżności EUNB przeprowadza wzajemne oceny zgodnie z art. 30 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N			
Art. 107 ust. 3	3. EUNB wydaje wytyczne skierowane do właściwych organów zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 w celu bardziej szczegółowego określenia, w sposób, który jest odpowiedni do wielkości, organizacji, struktury organizacyjnej instytucji oraz do charakteru, zakresu i złożoności ich działalności,	N			

	wspólnych procedur i metod dotyczących procedur przeglądu nadzorczego i oceny, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu i w art. 97 oraz oceny organizacji i traktowania ryzyk, o których mowa w art. 76–87, w szczególności związanych z ryzykiem koncentracji zgodnie z art. 81.				
Art. 108 ust. 1	Sekcja V Poziom stosowania <i>Artykuł 108</i> Proces oceny adekwatności kapitału wewnętrznego 1. Właściwe organy zobowiązują każdą instytucję niebędącą jednostką zależną w państwie członkowskim, w którym udzielono jej zezwolenia na działalność i w którym podlega nadzorowi, oraz niebędącą jednostką dominującą, a także każdą instytucję nieobjętą konsolidacją zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 do indywidualnego spełniania obowiązków określonych w art. 73 niniejszej dyrektywy. Właściwe organy mogą zwolnić instytucję kredytową zgodnie z art. 10 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, z obowiązków określonych w art. 73 niniejszej dyrektywy. W przypadku gdy właściwe organy odstępują od obowiązku spełniania wymogów w zakresie funduszy własnych na zasadzie skonsolidowanej, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, obowiązki określone w art. 73 niniejszej dyrektywy mają zastosowanie na zasadzie indywidualnej.	T	Art. 2 pkt 19 (dodawany art. 110e ust. 3–5)	3. Dom maklerski dokonuje oszacowania kapitału wewnętrznego na poziomie jednostkowym. W przypadku gdy dom maklerski jest dominującą instytucją z państwa członkowskiego, dokonuje oszacowania kapitału wewnętrznego na zasadzie skonsolidowanej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 48 rozporządzenia 575/2013 zgodnie z art. 18–24 tego rozporządzenia. 4. Dom maklerski będący podmiotem zależnym od dominującej finansowej spółki holdingowej z państwa członkowskiego lub dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej z państwa członkowskiego szacuje kapitał wewnętrzny na podstawie skonsolidowanej sytuacji finansowej tej spółki zgodnie z art. 18–24 rozporządzenia 575/2013. 5. W przypadku gdy dom maklerski będący podmiotem zależnym od finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej lub dominująca wobec domu maklerskiego finansowa spółka holdingowa, lub dominująca wobec domu maklerskiego finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej posiada w państwie niebędącym państwem członkowskim: 1) podmiot zależny będący instytucją, instytucją finansową albo spółką zarządzania aktywami w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 19 rozporządzenia 575/2013 lub 2) udział kapitałowy w podmiocie, o którym mowa w pkt 1 – dom maklerski szacuje kapitał wewnętrzny na zasadzie subskonsolidowanej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 49 rozporządzenia 575/2013.	
Art. 108	2. Właściwe organy zobowiązują dominujące instytucje w państwie członkowskim, w zakresie i w sposób, które	T	Jw.	Jw.	

ust. 2	są określone w części pierwszej tytuł II rozdział 2 sekcje 2 i 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, do spełnienia obowiązków określonych w art. 73 niniejszej dyrektywy na zasadzie skonsolidowanej.				
Art. 108 ust. 3	3. Właściwe organy zobowiązują instytucje kontrolowane przez dominującą finansową spółkę holdingową lub dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, w zakresie i w sposób, które są określone w części pierwszej tytuł II rozdział 2 sekcje 2 i 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, do spełnienia obowiązków określonych w art. 73 niniejszej dyrektywy na podstawie skonsolidowanej sytuacji tej finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej. Jeżeli dominująca finansowa spółka holdingowa lub dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego kontroluje więcej niż jedną instytucję, akapit pierwszy stosuje się jedynie do instytucji objętej nadzorem skonsolidowanym zgodnie z art. 111.	T	Jw.	Jw.	
Art. 108 ust. 4	4. Właściwe organy wymagają od instytucji będących jednostkami zależnymi stosowania wymogów określonych w art. 73 na zasadzie subskonsolidowanej, jeżeli wspomniane instytucje lub jednostka dominująca będąca finansową spółką holdingową lub finansową spółką holdingową o działalności mieszanej posiadają w państwie trzecim jednostkę zależną będącą instytucją lub instytucją finansową, lub spółką zarządzania aktywami zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 5 dyrektywy 2002/87/WE, lub posiadają udziały kapitałowe w takim przedsiębiorstwie.	T	Jw.	Jw.	
Art. 109 ust. 1	<i>Artykuł 109</i> Zasady, procedury i mechanizmy obowiązujące w instytucji 1. Właściwe organy zobowiązują instytucje do spełniania wymogów ustanowionych w sekcji II niniejszego rozdziału na zasadzie indywidualnej, chyba że właściwe organy skorzystają z odstępstwa przewidzianego w art. 7 rozporządzenia (UE)	T	Art. 2 pkt 19 (dodawany art. 110g ust. 1 i 2)	Art. 110g. 1. Dom maklerski wypełnia obowiązki określone w art. 110b, art. 110c, art. 110p, art. 110r i art. 110z oraz sporządza i realizuje program postępowania naprawczego na zasadzie indywidualnej, chyba że zgodnie z art. 7 rozporządzenia 575/2013 podlega wyłącznie nadzorowi skonsolidowanemu. 2. W przypadku gdy dom maklerski jest podmiotem dominującym lub podmiotem zależnym, wypełnia	

	nr 575/2013.			obowiązki określone w art. 110b, art. 110c, art. 110p, art. 110r, art. 110z oraz sporządza i realizuje program postępowania naprawczego na zasadzie skonsolidowanej lub subskonsolidowanej, w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 48 lub 49 rozporządzenia 575/2013. Mechanizmy i procedury stosowane przez dom maklerski zapewniają spójność i integralność przyjętych rozwiązań oraz dostarczenie informacji i danych niezbędnych do nadzoru Komisji, także w stosunku do podmiotów zależnych, które nie podlegają nadzorowi na podstawie niniejszego oddziału i rozporządzenia 575/2013.	
Art. 109 ust. 2	2. Właściwe organy wymagają od jednostek dominujących i jednostek zależnych objętych niniejszą dyrektywą spełnienia wymogów określonych w sekcji II niniejszego rozdziału na zasadzie skonsolidowanej lub subskonsolidowanej, aby zapewnić spójność i wdrożenie stosowanych przez nie zasad, procedur i mechanizmów wymaganych na mocy sekcji II niniejszego rozdziału oraz aby umożliwić przedstawienie wszelkich danych i informacji wymaganych do celów nadzoru. Właściwe organy zapewniają w szczególności, by jednostki dominujące i jednostki zależne objęte niniejszą dyrektywą wdrażały takie zasady, procedury i mechanizmy w swoich jednostkach zależnych nieobjętych niniejszą dyrektywą. Te zasady, procedury i mechanizmy są również spójne i wdrażane, a te jednostki zależne także są w stanie przedstawić wszelkie dane i informacje wymagane do celów nadzoru.	T	Jw.	Jw.	
Art. 109 ust. 3	3. Wymogi wynikające z sekcji II niniejszego rozdziału dotyczące jednostek zależnych, które nie są objęte niniejszą dyrektywą, nie mają zastosowania, jeżeli unijna dominująca instytucja lub instytucje kontrolowane przez unijną dominującą finansową spółkę holdingową lub unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, mogą wykazać wobec właściwych organów, że stosowanie przepisów zawartych w sekcji II jest niezgodne z prawem na mocy przepisów państwa trzeciego, w którym dana jednostka zależna posiada swoją siedzibę.	T	Jw.	Jw.	
Art.	<i>Artykuł 110</i>	N			

110 ust. 1	Przegląd, ocena i środki nadzorcze 1. Właściwe organy stosują procedury przeglądu i oceny, o których mowa w sekcji III niniejszego rozdziału, oraz środki nadzorcze, o których mowa w sekcji IV niniejszego rozdziału, zgodnie z poziomem stosowania wymogów rozporządzenia (UE) nr 575/2013 określonych w części pierwszej tytuł II tego rozporządzenia.				
Art. 110 ust. 2	2. W przypadku gdy właściwe organy odstępują od stosowania wymogów w zakresie funduszy własnych na zasadzie skonsolidowanej, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, wymogi określone w art. 97 niniejszej dyrektywy stosuje się w odniesieniu do nadzoru nad firmami inwestycyjnymi na zasadzie indywidualnej.	N			
Art. 111	<i>ROZDZIAŁ 3</i> <i>Nadzór skonsolidowany</i> Sekcja I Zasady prowadzenia nadzoru skonsolidowanego <i>Artykuł 111</i> Określenie organu sprawującego nadzór skonsolidowany 1. W przypadku gdy jednostka dominująca jest dominującą instytucją w państwie członkowskim lub unijną dominującą instytucją, nadzór skonsolidowany sprawowany jest przez właściwe organy, które udzieliły tej jednostce zezwolenia. 2. W przypadku gdy jednostką dominującą instytucji jest dominująca finansowa spółka holdingowa lub dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej w państwie członkowskim lub unijna dominująca finansowa spółka holdingowa, lub unijna dominująca spółka holdingowa o działalności mieszanej, nadzór skonsolidowany sprawowany jest przez właściwe organy, które udzieliły zezwolenia. 3. W przypadku gdy jednostką dominującą instytucji, którym udzielono zezwolenia w co najmniej dwóch państwach członkowskich, jest ta sama dominująca	T	Art. 1 pkt 66 lit. c–e	c) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie: „6. Komisja Nadzoru Finansowego sprawuje nadzór skonsolidowany nad bankiem krajowym działającym w holdingu, w przypadku gdy: 1) bank krajowy jest podmiotem zależnym innego banku krajowego; 2) bank krajowy jest podmiotem zależnym instytucji finansowej albo dominującego podmiotu nieregulowanego w rozumieniu art. 3 pkt 5 ustawy o nadzorze uzupełniającym; 3) podmiotem dominującym wobec banku krajowego i instytucji kredytowej jest ta sama instytucja finansowa albo dominujący podmiot nieregulowany w rozumieniu art. 3 pkt 5 ustawy o nadzorze uzupełniającym, o ile ta instytucja finansowa albo ten dominujący podmiot nieregulowany ma siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 4) podmiotami dominującymi wobec banku krajowego i instytucji kredytowej są dominujące podmioty nieregulowane w rozumieniu art. 3 pkt 5 ustawy o nadzorze uzupełniającym lub instytucje finansowe z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz w innych państwach członkowskich, w których wydano zezwolenie na działanie tych instytucji kredytowych,	

finansowa spółka holdingowa lub ta sama dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej w państwie członkowskim, ta sama unijna dominująca finansowa spółka holdingowa, lub ta sama unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, nadzór skonsolidowany sprawowany jest przez organy właściwe dla instytucji działającej na podstawie zezwolenia udzielonego w tym państwie członkowskim, w którym utworzona została finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej. W przypadku gdy jednostki dominujące instytucji, którym udzielono zezwolenia w co najmniej dwóch państwach członkowskich, obejmują co najmniej dwie finansowe spółki holdingowe lub finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej, których siedziby zarządu znajdują się w różnych państwach członkowskich, a w każdym z tych państw członkowskich znajduje się instytucja kredytowa, nadzór skonsolidowany sprawowany jest przez organ właściwy dla instytucji kredytowej o największej sumie bilansowej. 4. W przypadku gdy jednostką dominującą co najmniej dwóch instytucji, którym udzielono zezwolenia na prowadzenie działalności w Unii, jest ta sama finansowa spółka holdingowa lub ta sama finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej i żadna z tych instytucji nie posiada zezwolenia w państwie członkowskim, w którym ta finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej została utworzona, nadzór skonsolidowany sprawowany jest przez właściwy organ, który udzielił zezwolenia instytucji o największej sumie bilansowej; ta ostatnia jest traktowana do celów niniejszej dyrektywy jako instytucja kontrolowana przez unijną dominującą finansową spółkę holdingową lub przez unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej. 5. W szczególnych przypadkach właściwe organy mogą na mocy wspólnego porozumienia odstąpić od kryteriów określonych w ust. 3 i 4, gdyby zastosowanie tych kryteriów okazało się niewłaściwe, mając na uwadze instytucje i relatywne znaczenie działalności			o ile bank krajowy ma większą sumę bilansową od każdej z tych instytucji kredytowych; 5) podmiotem dominującym wobec banku oraz instytucji kredytowej jest dominujący podmiot nieregulowany w rozumieniu art. 3 pkt 5 ustawy o nadzorze uzupełniającym lub instytucja finansowa z siedzibą na terytorium państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska oraz państwa członkowskiego, w którym uzyskała zezwolenie na prowadzenie działalności którakolwiek z instytucji kredytowych będących podmiotem zależnym tej samej instytucji finansowej, o ile bank krajowy ma większą sumę bilansową od każdej z tych instytucji kredytowych. 7. W szczególnych przypadkach Komisja Nadzoru Finansowego może w drodze porozumienia uzgodnić z właściwymi władzami nadzorczymi, że kryteriów, o których mowa w ust. 6 pkt 3–5, nie stosuje się, jeżeli są one niewłaściwe z uwagi na specyfikę banku, instytucji kredytowej lub względną istotność ich działalności w Rzeczypospolitej Polskiej albo innych państwach członkowskich.”, d) ust. 9 otrzymuje brzmienie: „9. W celu dokonania uzgodnienia, o którym mowa w ust. 8, właściwe władze nadzorcze mogą zasięgnąć opinii unijnej instytucji dominującej, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej w rozumieniu odpowiednio art. 4 ust. 1 pkt 29, 31 i 33 rozporządzenia nr 575/2013 albo instytucji kredytowej lub banku o najwyższej sumie bilansowej.”, e) ust. 11 otrzymuje brzmienie: „11. Komisja Nadzoru Finansowego informuje unijną instytucję dominującą, unijną dominującą finansową spółkę holdingową, unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej albo bank o najwyższej sumie bilansowej o sprawowaniu przez siebie nadzoru skonsolidowanego.”,	

	prowadzonej przez nie w poszczególnych państwach, oraz wyznaczyć inny właściwy organ do sprawowania nadzoru skonsolidowanego. W takich przypadkach właściwe organy przed podjęciem decyzji dają możliwość wyrażenia opinii na temat tej decyzji, stosownie do przypadku, odpowiedniej unijnej dominującej instytucji, unijnej dominującej finansowej spółce holdingowej, unijnej dominującej finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej lub instytucji o największej sumie bilansowej. 6. Właściwe organy powiadamiają Komisję i EUNB o każdym porozumieniu objętym zakresem ust. 5.		Art. 2 pkt 19 (dodawany art. 110g ust. 3–9)	3. W przypadku gdy dom maklerski jest dominującą instytucją z państwa członkowskiego lub unijną instytucją dominującą, nadzór skonsolidowany jest sprawowany przez Komisję. 4. W przypadku gdy podmiotem dominującym wobec domu maklerskiego jest dominująca finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego, dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, unijna dominująca finansowa spółka holdingowa lub unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, nadzór skonsolidowany jest sprawowany przez Komisję, z zastrzeżeniem ust. 5–7. 5. W przypadku gdy podmiotem dominującym wobec domu maklerskiego oraz instytucji, której udzielono zezwolenia w innym państwie członkowskim, jest ta sama: dominująca finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego, dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, unijna dominująca finansowa spółka holdingowa lub unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, nadzór skonsolidowany jest sprawowany przez Komisję, jeżeli podmiot dominujący ma siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. 6. W przypadku gdy podmioty dominujące wobec domu maklerskiego oraz instytucji, której udzielono zezwolenia w innym państwie członkowskim, obejmują co najmniej dwie finansowe spółki holdingowe lub finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej, których siedziby znajdują się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz w innym państwie członkowskim, a w każdym z tych państw członkowskich znajduje się instytucja kredytowa, nadzór skonsolidowany jest sprawowany przez Komisję, jeżeli instytucja kredytowa, która ma największą sumę bilansową, uzyskała zezwolenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. 7. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, gdy finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej mają siedzibę w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita	

				Polska albo państwo członkowskie, w którym instytucja uzyskała zezwolenie, nadzór skonsolidowany jest sprawowany przez Komisję, jeżeli dom maklerski ma największą sumę bilansową. W takim przypadku dom maklerski jest uznawany za instytucję zależną od unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej lub od unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej. 8. Komisja i właściwy organ nadzoru nad instytucją mogą uzgodnić, w drodze porozumienia, odstępianie od kryteriów określonych w ust. 5–7, gdyby zastosowanie tych kryteriów okazało się niewłaściwe ze względu na specyfikę domu maklerskiego lub instytucji i istotność ich działalności w poszczególnych państwach członkowskich oraz ustalić, że Komisja albo właściwy organ nadzoru będzie sprawował nadzór skonsolidowany. W takich przypadkach Komisja przed zawarciem porozumienia umożliwi wyrażenie opinii odpowiedniej unijnej instytucji dominującej, unijnej dominującej finansowej spółce holdingowej, unijnej dominującej finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej lub domowi maklerskiemu albo instytucji o większej sumie bilansowej, chyba że opinia została wyrażona wobec właściwego organu nadzoru z innego państwa członkowskiego. 9. O każdym przypadku zawarcia porozumienia, o którym mowa w ust. 8, Komisja powiadamia Komisję Europejską i Europejski Urząd Nadzoru Bankowego. Ponadto również obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 141f ust. 10 ustawy – Prawo bankowe).	
Art. 112	<i>Artykuł 112</i> Koordinacja działalności nadzorczej przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany 1. Oprócz obowiązków nałożonych niniejszą dyrektywą i rozporządzeniem (UE) nr 575/2013 organ sprawujący nadzór skonsolidowany realizuje następujące działania: a) koordynację gromadzenia i rozpowszechniania istotnych lub niezbędnych informacji w sytuacjach	T	Art. 1 pkt 66	b) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. W przypadku braku porozumienia, o którym mowa w ust. 3, Komisja Nadzoru Finansowego i właściwe władze nadzorcze nad instytucjami kredytowymi w ramach współpracy przekazują sobie w szczególności informacje niezbędne do wykonywania nadzoru skonsolidowanego, nadzoru nad istotnymi oddziałami banków krajowych i istotnymi oddziałami instytucji kredytowych oraz podejmują działania określone	

	normalnych i nadzwyczajnych; b) planowanie i koordynację działań nadzorczych w sytuacjach normalnych, również w odniesieniu do działań przewidzianych w tytule VII rozdział 3, we współpracy z właściwymi organami, których to dotyczy; c) planowanie i koordynację działań nadzorczych we współpracy z właściwymi organami, których to dotyczy, a gdy zajdzie taka konieczność – z bankami centralnymi wchodzącymi w skład ESBC, w czasie przygotowań do sytuacji nadzwyczajnych i w trakcie takich sytuacji, w tym gdy zaistnieją niekorzystne zmiany w instytucjach lub na rynkach finansowych, z wykorzystaniem, o ile to możliwe, istniejących kanałów komunikacji w celu usprawnienia zarządzania w sytuacji kryzysowej. 2. W przypadku gdy organ sprawujący nadzór skonsolidowany nie wykona działań, o których mowa w ust. 1, lub jeżeli właściwe organy nie współpracują z organem sprawującym nadzór skonsolidowany w stopniu wymaganym do wykonania działań wyszczególnionych w ust. 1, każdy zainteresowany właściwy organ może skierować sprawę do EUNB zwrócić się do niego o pomoc zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. EUNB może –z własnej inicjatywy zgodnie z art. 19 ust. 1 akapit drugi tego rozporządzenia – podjąć również działania wspierające właściwe organy w przypadku braku porozumienia w sprawie koordynacji działań nadzorczych na mocy niniejszego artykułu. 3. Planowanie i koordynowanie działań nadzorczych, o których mowa w ust. 1 lit. c) niniejszego artykułu, obejmuje środki wyjątkowe, o których mowa w art. 117 ust. 1 lit. d) i art. 117 ust. 4 lit. b), przygotowywanie wspólnych ocen, realizację planów awaryjnych i informowanie opinii publicznej.		Art. 2 pkt 19 (dodawany art. 110g ust. 10–12)	w art. 138 ust. 1 pkt 2a i art. 138b, z zachowaniem warunków określonych w art. 131 ust. 3 pkt 2 i 3.”, 10. Komisja, sprawując nadzór skonsolidowany: 1) koordynuje gromadzenie i wymianę informacji niezbędnych do sprawowania nadzoru; 2) planuje i koordynuje działania nadzorcze we współpracy z właściwymi organami nadzoru, których to dotyczy, a także, w uzasadnionych przypadkach, z Narodowym Bankiem Polskim. 11. W przypadku gdy właściwe organy nadzoru nie współpracują z Komisją sprawującą nadzór skonsolidowany w stopniu wymaganym do wykonania działań, o których mowa w ust. 10, Komisja może skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego, zgodnie z art. 19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz. Urz. UE L 331 z 15.12.2010, str. 12, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 1093/2010”. 12. Działania nadzorcze, o których mowa w ust. 10 pkt 2, obejmują również nałożenie sankcji zgodnie z art. 167, w związku z naruszeniem przepisów niniejszego oddziału lub rozporządzenia 575/2013, nałożenie środka nadzorczego, o którym mowa w art. 110zc ust. 1 pkt 9, lub nałożenie ograniczeń w stosowaniu zaawansowanej metody pomiaru do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych zgodnie z art. 312 ust. 2 rozporządzenia 575/2013, a także przygotowywanie wspólnych ocen, realizację planów awaryjnych i przekazywanie informacji do publicznej wiadomości. Ponadto również obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 141f ust. 3 i 18–21 ustawy – Prawo bankowe).	

Art. 113	<i>Artykuł 113</i> Wspólne decyzje na temat wymogów ostrożnościowych dostosowanych do konkretnych instytucji 1. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany i właściwe organy odpowiedzialne za nadzór nad jednostkami zależnymi unijnej dominującej instytucji lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej, lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej w państwie członkowskim podejmują wszelkie starania, aby wypracować wspólną decyzję: a) w sprawie stosowania art. 73 i 97 w celu określenia adekwatności skonsolidowanego poziomu funduszy własnych tej grupy instytucji w odniesieniu do jej sytuacji finansowej i profilu ryzyka oraz poziomu funduszy własnych wymaganego do stosowania art. 104 ust. 1 lit. a) w stosunku do każdego podmiotu w ramach grupy instytucji oraz na zasadzie skonsolidowanej; b) w sprawie środków dotyczących wszelkich ważnych kwestii i istotnych ustaleń związanych z nadzorem nad płynnością, w tym związanych z prawidłowością organizacji i traktowania ryzyka zgodnie z wymogami art. 86 i związanych z potrzebą określenia dostosowanych do instytucji wymogów dotyczących płynności, zgodnie z art. 105 niniejszej dyrektywy. 2. Wspólne decyzje, o których mowa w ust. 1, są podejmowane: a) do celów ust. 1 lit. a) w terminie czterech miesięcy po dostarczeniu pozostałym zainteresowanym właściwym organom sprawozdania zawierającego ocenę ryzyka grupy instytucji zgodnie z art. 73 i 97 oraz art. 104 ust. 1 lit. a) przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany; b) do celów ust. 1 lit. b) w terminie jednego miesiąca po przedłożeniu przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany sprawozdania zawierającego ocenę profilu ryzyka płynności grupy instytucji zgodnie z art. 86 i 105. We wspólnych decyzjach należy uwzględnić się ponadto ocenę ryzyka jednostek zależnych	T	Art. 1 pkt 57 Art. 2 pkt 19 (dodawany art. 110h)	57) w art. 138b: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Komisja Nadzoru Finansowego, podejmując w ramach sprawowania nadzoru skonsolidowanego decyzję o zastosowaniu środka, o którym mowa w art. 138 ust. 1 pkt 1a lub 2a, współpracuje z właściwymi władzami nadzorczymi sprawującymi nadzór nad podmiotami działającymi w tym samym co bank holdingu, dążąc do osiągnięcia wspólnego stanowiska zarówno co do rozstrzygnięcia, jak i oceny jego przesłanek.”, b) ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. W przypadku zasięgnięcia opinii, o której mowa w ust. 3, Komisja Nadzoru Finansowego, wydając decyzję, o której mowa w ust. 1, bierze pod uwagę tę opinię oraz uzasadnia istotne odstępstwa od tej opinii. W decyzji Komisja Nadzoru Finansowego może określić warunki i terminy zastosowania środka, o którym mowa w art. 138 ust. 1 pkt 1a lub 2a.”, c) ust. 6 otrzymuje brzmienie: „6. W przypadku gdy właściwa władza nadzorcza sprawująca nadzór skonsolidowany nad bankiem krajowym działającym w jednym z holdingów, o których mowa w art. 141f ust. 1 pkt 2–5, zwraca się do Komisji Nadzoru Finansowego o opinię w sprawie zastosowania środka, o którym mowa w art. 138 ust. 1 pkt 1a lub 2a, przepisy ust. 1–4 stosuje się odpowiednio.”; Art. 110h. 1. Komisja, podejmując decyzję w ramach sprawowania nadzoru skonsolidowanego, dąży do osiągnięcia wspólnego stanowiska z właściwymi organami nadzoru w zakresie: 1) stosowania art. 110e i prowadzenia badania i oceny nadzorczej, o którym mowa w art. 110s, w celu określenia adekwatności skonsolidowanego poziomu funduszy własnych grupy kapitałowej w odniesieniu do jej sytuacji finansowej i profilu ryzyka oraz poziomu funduszy własnych wymaganego do stosowania na	

przeprowadzoną przez odpowiednie właściwe organy zgodnie z art. 73 i 97. Wspólne decyzje przedstawiane są w dokumencie zawierającym treść decyzji wraz z jej pełnym uzasadnieniem; jest on przedkładany unijnej dominującej instytucji przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany. W przypadku braku porozumienia organ sprawujący nadzór skonsolidowany, na wniosek dowolnego z pozostałych zainteresowanych właściwych organów, konsultuje się z EUNB. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany może skonsultować się z EUNB z własnej inicjatywy. 3. W przypadku gdy właściwe organy nie podejmą takiej wspólnej decyzji w terminach, o których mowa w ust. 2, decyzję o zastosowaniu art. 73, 86 i 97, art. 104 ust. 1 lit. a) i art. 105 podejmuje na zasadzie skonsolidowanej organ sprawujący nadzór skonsolidowany po należytych uwzględnieniu oceny ryzyka jednostek zależnych przeprowadzonej przez odpowiednie właściwe organy. Jeżeli przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 2, którykolwiek z zainteresowanych właściwych organów skieruje sprawę do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, organ sprawujący nadzór skonsolidowany odracza podjęcie decyzji w oczekiwaniu na decyzję, którą EUNB może podjąć zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, oraz podejmuje decyzję zgodną z decyzją EUNB. Terminy, o których mowa w ust. 2, uznaje się za terminy zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia. (UE) nr 1093/2010 podejmuje decyzję w terminie jednego miesiąca. Sprawy nie kieruje się do EUNB po upływie czteromiesięcznego terminu lub jednomiesięcznego terminu, stosownie do przypadku, lub też po podjęciu wspólnej decyzji. Decyzję o zastosowaniu art. 73, 86 i 97, art. 104 ust. 1 lit. a) oraz art. 105 podejmują zainteresowane właściwe organy odpowiedzialne za nadzór nad jednostkami zależnymi unijnej dominującej instytucji kredytowej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, na zasadzie indywidualnej lub subskonsolidowanej, po należytych uwzględnieniu opinii i zastrzeżeń wyrażonych przez organ sprawujący nadzór			poziomie jednostkowym w stosunku do każdego podmiotu w ramach grupy kapitałowej oraz na zasadzie skonsolidowanej; 2) środków dotyczących istotnych kwestii i ustaleń w zakresie sprawowania nadzoru nad spełnianiem wymogów dotyczących płynności, w tym związanych z prawidłowością zarządzania ryzykiem płynności oraz potrzebą określenia dostosowanych do domu maklerskiego wymogów dotyczących płynności. 2. Komisja wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1, w terminie: 1) 4 miesięcy od przekazania przez Komisję pozostałym zainteresowanym właściwym organom nadzoru sprawozdania zawierającego ocenę ryzyka grupy kapitałowej – w zakresie określonym w ust. 1 pkt 1; 2) miesiąca od sporządzenia oceny profilu ryzyka płynności grupy kapitałowej – w zakresie określonym w ust. 1 pkt 2. 3. Komisja w decyzji, o której mowa w ust. 1, uwzględnia ocenę ryzyka podmiotów zależnych przeprowadzoną przez właściwe organy nadzoru. 4. W przypadku braku wspólnego stanowiska Komisja, sprawując nadzór skonsolidowany, z własnej inicjatywy lub na wniosek każdego z zainteresowanych właściwych organów nadzoru może skonsultować się z Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego. 5. W przypadku gdy Komisja sprawuje nadzór nad domem maklerskim będącym podmiotem zależnym od unijnej instytucji dominującej, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, dąży do osiągnięcia wspólnego stanowiska z organem sprawującym nadzór skonsolidowany oraz z innymi właściwymi organami nadzoru. Komisja przedstawia tym organom ocenę ryzyka domu maklerskiego. W przypadku braku wspólnego stanowiska Komisja może zwrócić się do organu sprawującego nadzór skonsolidowany z wnioskiem o skonsultowanie się z Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego. 6. W przypadku gdy Komisja, sprawując nadzór	

skonsolidowany. Jeżeli pod koniec któregoś z terminów, o których mowa w ust. 2, którykolwiek z zainteresowanych właściwych organów skieruje sprawę do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, właściwe organy odraczają podjęcie decyzji w oczekiwaniu na decyzję, którą EUNB podejmuje zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, oraz podejmują decyzję zgodną z decyzją EUNB. Terminy, o których mowa w ust. 2, uznaje się za terminy zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia. EUNB podejmuje decyzję w terminie jednego miesiąca. Sprawy nie kieruje się do EUNB po upływie czteromiesięcznego terminu lub jednomiesięcznego terminu, stosownie do przypadku, lub też po podjęciu wspólnej decyzji. Decyzje przedstawiane są w dokumencie zawierającym treść decyzji wraz z ich pełnym uzasadnieniem i uwzględniają ocenę ryzyka, opinie i zastrzeżenia pozostałych właściwych organów wyrażone przed upływem terminów, o których mowa w ust. 2. Dokument jest przedkładany przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany wszystkim zainteresowanym właściwym organom oraz unijnej dominującej instytucji. W przypadku gdy przeprowadzono konsultacje z EUNB, wszystkie właściwe organy biorą pod uwagę jego rady i wyjaśniają wszelkie istotne odstępstwa od nich. 4. Wspólne decyzje, o których mowa w ust. 1, i decyzje, o których mowa w ust. 3, podjęte przez właściwe organy w przypadku braku wspólnej decyzji, są uznawane za rozstrzygające i są stosowane przez właściwe organy w państwach członkowskich, których to dotyczy. Wspólne decyzje, o których mowa w ust. 1, i każda decyzja podjęta w przypadku braku wspólnej decyzji zgodnie z ust. 3, są aktualizowane corocznie lub, w wyjątkowych przypadkach, wtedy gdy właściwy organ odpowiedzialny za nadzór nad jednostkami zależnymi unijnej dominującej instytucji lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej, lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej zwraca się do organu sprawującego nadzór skonsolidowany z pisemnym i zawierającym pełne uzasadnienie wnioskiem			skonsolidowany, oraz właściwe organy nie osiągną wspólnego stanowiska w terminach, o których mowa w ust. 2, Komisja może wydać decyzję w sprawie zastosowania środków nadzorczych zgodnie z art. 110zc ust. 1 lub 3 na zasadzie skonsolidowanej, uwzględniając ocenę ryzyka jednostek zależnych przeprowadzoną przez właściwe organy nadzoru. 7. W przypadku gdy Komisja, sprawując nadzór skonsolidowany lub nadzór nad domem maklerskim będącym podmiotem zależnym od unijnej instytucji dominującej, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej, lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, oraz właściwe organy nie osiągną wspólnego stanowiska w terminach, o których mowa w ust. 2, Komisja może wydać decyzję w sprawie zastosowania środków nadzorczych zgodnie z art. 110zc ust. 1 lub 3 na zasadzie jednostkowej albo subskonsolidowanej, uwzględniając opinie i zastrzeżenia organu sprawującego nadzór skonsolidowany. 8. Jeżeli przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 2, którykolwiek z zainteresowanych właściwych organów nadzoru skieruje sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego zgodnie z art. 19 rozporządzenia 1093/2010, Komisja, sprawując nadzór skonsolidowany lub nadzór nad domem maklerskim będącym podmiotem zależnym od unijnej instytucji dominującej, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, wydaje decyzję po otrzymaniu decyzji wydanej przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego na podstawie art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, uwzględniając stanowisko przedstawione w decyzji Urzędu lub uzasadniając istotne odstępstwa. Terminy, o których mowa w ust. 2, uznaje się za terminy zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu rozporządzenia 1093/2010. 9. W przypadku gdy Komisja, sprawując nadzór skonsolidowany, wydała decyzję po osiągnięciu wspólnego stanowiska, o którym mowa w ust. 1, niezwłocznie przekazuje informację o tej decyzji	

	o aktualizację decyzji w sprawie stosowania art. 104 ust. 1 lit. a) i art. 105. W tym ostatnim przypadku aktualizacja może być dokonana na zasadzie dwustronnej przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany oraz właściwy organ składający wniosek. 5. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania procedury wspólnej decyzji, o której mowa w niniejszym artykule, w odniesieniu do zastosowania art. 73, 86 i 97, art. 104 ust. 1 lit. a) i art. 105 w celu ułatwienia podejmowania wspólnych decyzji. EUNB przedłoży Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia 1 lipca 2014 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.			zainteresowanym właściwym organom nadzoru. 10. W przypadku gdy Komisja, sprawując nadzór skonsolidowany, przy braku wspólnego stanowiska wydała decyzję, o której mowa w ust. 7, niezwłocznie przekazuje zainteresowanym właściwym organom nadzoru informację o tej decyzji wraz z informacją o decyzjach przekazanych Komisji przez inne właściwe organy nadzoru. 11. W przypadku gdy Komisja, sprawując nadzór nad domem maklerskim będącym podmiotem zależnym od unijnej instytucji dominującej, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, wydała decyzję, o której mowa w ust. 8, niezwłocznie przekazuje informację o tej decyzji organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany nad domem maklerskim. 12. Przesłanki wydania decyzji, o których mowa w ust. 1, 7 i 8, podlegają weryfikacji co najmniej raz w roku. W przypadku gdy Komisja sprawuje nadzór skonsolidowany, weryfikacja przesłanek wydania decyzji może zostać przeprowadzona częściej na uzasadniony wniosek właściwego organu nadzoru dla instytucji będącej podmiotem zależnym od domu maklerskiego. W przypadku gdy dom maklerski jest podmiotem zależnym, Komisja może, w uzasadnionym przypadku, wystąpić z wnioskiem o wcześniejszą weryfikację przesłanek wydania decyzji do właściwego organu nadzoru, który sprawuje nadzór skonsolidowany nad grupą kapitałową. 13. Przesłanki wydania decyzji, o których mowa w ust. 7 i 8, Komisja weryfikuje raz w roku również na wniosek właściwego organu nadzoru, mając na względzie konieczność dalszego stosowania środka nadzorczego. W przypadku zmiany okoliczności Komisja może uchylić lub zmienić decyzję. 14. W przypadku gdy Komisja sprawuje nadzór skonsolidowany i właściwy organ nadzoru dla instytucji będącej podmiotem zależnym od domu maklerskiego wystąpi do Komisji z wnioskiem o wcześniejszą weryfikację przesłanek wydania decyzji w sprawie zastosowania środka nadzorczego, o którym mowa	

				w art. 110zc ust. 1 pkt 9 lub ust. 3, Komisja może, w uzasadnionym przypadku, dokonać wcześniejszej weryfikacji, o ile wnioskujący organ dokona tożsamej weryfikacji w odniesieniu do instytucji będącej podmiotem zależnym od domu maklerskiego. W przypadku gdy dom maklerski jest podmiotem zależnym, Komisja może, w uzasadnionym przypadku, wystąpić z wnioskiem do właściwego organu nadzoru, który sprawuje nadzór skonsolidowany nad grupą kapitałową, o wcześniejszą weryfikację przesłanek wydania decyzji w sprawie zastosowania środka nadzorczego w postaci nałożenia dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych. Ponadto również obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 138b ustawy – Prawo bankowe w pozostałym zakresie).	
Art. 114	<i>Artykuł 114</i> Wymogi dotyczące informowania w sytuacjach nadzwyczajnych 1. W przypadku wystąpienia sytuacji nadzwyczajnej, w tym sytuacji określonej w art. 18 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 lub sytuacji niekorzystnych zmian na rynkach, która to sytuacja potencjalnie zagraża płynności na rynku i stabilności systemu finansowego w którymkolwiek z państw członkowskich, gdzie podmioty grupy otrzymały zezwolenie na działalność lub gdzie mają siedzibę istotne oddziały, o których mowa w art. 51, organ sprawujący nadzór skonsolidowany, z zastrzeżeniem rozdziału 1 sekcja 2 oraz, w stosownych przypadkach, art. 54 i 58 dyrektywy 2004/39/WE, zawiadamia w najkrótszym możliwym terminie EUNB i organy, o których mowa w art. 58 ust. 4 i art. 59, oraz przekazuje im wszystkie informacje kluczowe dla realizacji ich zadań. Obowiązki te dotyczą wszystkich właściwych organów. Jeżeli bank centralny wchodzący w skład ESBC dowiadyuje się o sytuacji opisanej w akapicie pierwszym, zawiadamia o tym w najkrótszym możliwym terminie właściwe organy, o których mowa w art. 112, oraz	T	Art. 1 pkt 66 lit. f (dodawany art. 141f ust. 11b–11d)	11b. W przypadku wystąpienia sytuacji nadzwyczajnej, w tym określonej w art. 18 rozporządzenia nr 1093/2010, lub wystąpienia niekorzystnych zmian na rynkach, potencjalnie zagrażającej płynności na rynku i stabilności systemu finansowego państwa członkowskiego, w którym podmioty należące do tego samego holdingu co bank uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności lub państwa, w którym prowadzą działalność istotne oddziały banku, Komisja Nadzoru Finansowego, sprawując nadzór skonsolidowany, zawiadamia o tym fakcie niezwłocznie Europejski Urząd Nadzoru Bankowego, Europejską Radę ds. Ryzyka Systemowego, Komitet Stabilności Finansowej i Narodowy Bank Polski oraz przekazuje im informacje niezbędne do realizacji ich zadań. 11c. W przypadku gdy Narodowy Bank Polski uzyska informacje o wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej, o której mowa w ust. 11b, zawiadamia o tym niezwłocznie Komisję Nadzoru Finansowego, inne właściwe władze nadzorcze, które sprawują nadzór skonsolidowany nad podmiotami należącymi do holdingu, oraz Europejski Urząd Nadzoru Bankowego. 11d. Jeżeli do prawidłowego wykonywania nadzoru	

	EUNB. O ile to możliwe, właściwy organ i organ, o którym mowa w art. 58 ust. 4, wykorzystują istniejące kanały komunikacji. 2. W przypadku gdy organ sprawujący nadzór skonsolidowany potrzebuje informacji, które już zostały przekazane innemu właściwemu organowi, kontaktuje się z tym organem, kiedy jest to możliwe, w celu uniknięcia wielokrotnego przekazywania tych samych informacji różnym organom zaangażowanym w nadzór.		Art. 2 pkt 19 (dodawany art. 110i ust. 1–3)	skonsolidowanego przez Komisję Nadzoru Finansowego niezbędne są informacje o wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej, o której mowa w ust. 11b, będące w posiadaniu innej właściwej władzy nadzorczej, Komisja zwraca się bezpośrednio do tej władzy o ich udostępnienie.”; Art. 110i. 1. W przypadku wystąpienia sytuacji nadzwyczajnej, w tym określonej w art. 18 rozporządzenia 1093/2010, lub wystąpienia niekorzystnych zmian na rynkach, potencjalnie zagrażającej płynności na rynku i stabilności systemu finansowego państwa członkowskiego, w którym podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej co dom maklerski uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności, lub państwa, w którym prowadzą działalność istotne oddziały, o których mowa w art. 110f, Komisja, sprawując nadzór skonsolidowany, zawiadamia o tym fakcie niezwłocznie Europejski Urząd Nadzoru Bankowego, Europejską Radę ds. Ryzyka Systemowego, Komitet Stabilności Finansowej i Narodowy Bank Polski oraz przekazuje im informacje niezbędne do realizacji ich zadań. 2. W przypadku gdy Narodowy Bank Polski uzyska informacje o wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej, o której mowa w ust. 1, zawiadamia o tym niezwłocznie Komisję i właściwe organy nadzoru, które sprawują nadzór nad podmiotami należącymi do grupy kapitałowej, oraz Europejski Urząd Nadzoru Bankowego. 3. Jeżeli do prawidłowego wykonywania nadzoru skonsolidowanego przez Komisję niezbędne są informacje będące w posiadaniu właściwego organu nadzoru, Komisja zwraca się bezpośrednio do tego organu o ich udostępnienie.	
Art. 115	<i>Artykuł 115</i> Uzgodnienia dotyczące koordynacji i współpracy 1. W celu usprawnienia nadzoru i zapewnienia jego skuteczności organ sprawujący nadzór skonsolidowany oraz pozostałe właściwe organy dysponują pisemnymi	T	Art. 2 pkt 19 (dodawany art. 110i ust. 4–11)	4. W przypadku gdy dom maklerski podlega nadzorowi skonsolidowanemu, Komisja może zawrzeć z właściwym organem nadzoru sprawującym nadzór skonsolidowany albo jeżeli Komisja sprawuje nadzór skonsolidowany z właściwym organem nadzoru dla podmiotu zależnego w grupie kapitałowej,	

	uzgodnieniami dotyczącymi koordynacji i współpracy. W uzgodnieniach tych mogą zostać określone dodatkowe zadania powierzone organom sprawującym nadzór skonsolidowany oraz wyszczególnione procedury dotyczące podejmowania decyzji i współpracy z innymi właściwymi organami. 2. Właściwe organy odpowiedzialne za udzielenie zezwolenia jednostce zależnej jednostki dominującej będącej instytucją mogą, na mocy dwustronnego porozumienia i zgodnie z art. 28 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, przekazać swoje kompetencje w zakresie nadzoru właściwym organom, które udzieliły zezwolenia jednostce dominującej i sprawują nad nią nadzór, tak aby organy te mogły przejąć odpowiedzialność za nadzór nad tą jednostką zależną zgodnie z niniejszą dyrektywą. EUNB jest powiadamiany o istnieniu i treści takich porozumień. Przekazuje on te informacje właściwym organom pozostałych państw członkowskich oraz Europejskiemu Komitetowi Bankowemu.		porozumienie dotyczące współpracy i koordynacji działań nadzorczych, które określa dodatkowe zadania powierzone organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany, procedury podejmowania decyzji oraz tryb współpracy nadzorczej. 5. Komisja może zgodnie z porozumieniem, o którym mowa w ust. 4, z uwzględnieniem art. 28 rozporządzenia 1093/2010, delegować swoje zadania właściwemu organowi nadzoru tak, aby organ ten mógł skutecznie wykonywać zadania z zakresu nadzoru albo przyjmować zadania właściwego organu nadzoru. Porozumienie powinno określać w szczególności: 1) zakres delegowanych zadań; 2) zakres stosowania do delegowanych zadań przepisów prawa polskiego oraz prawa innego państwa członkowskiego; 3) obowiązek właściwego organu nadzoru informowania Komisji o podejmowanych działaniach nadzorczych oraz o ich skutkach; 4) warunki i tryb zmiany zakresu oraz odwołania delegowania zadań. 6. O zawarciu porozumienia, o którym mowa w ust. 4, Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego oraz dom maklerski. 7. Odwołanie delegowania zadań następuje w szczególności w przypadku zmiany stanu faktycznego, wskutek której podmiot wskazany w porozumieniu, o którym mowa w ust. 4, przestaje być podmiotem zależnym podmiotu dominującego, nad którym nadzór sprawuje właściwy organ nadzoru. 8. Na podstawie porozumienia, o którym mowa w ust. 4, Komisja może przyjmować jedynie takie zadania, jakie odpowiadają celom i zadaniom nadzoru. 9. Komisja zamieszcza porozumienie, o którym mowa w ust. 4, na swojej stronie internetowej niezwłocznie po jego zawarciu, ze wskazaniem podmiotu, o którym mowa w tym porozumieniu. 10. Jeżeli wykonanie decyzji lub innego rozstrzygnięcia właściwego organu nadzoru mogłoby zagrażać	

				ostrożnemu i stabilnemu zarządzaniu domem maklerskim, Komisja może wypowiedzieć porozumienie, o którym mowa w ust. 4, i zawiesić wykonanie decyzji lub innego rozstrzygnięcia. 11. Jeżeli inny organ nadzoru odmawia zawarcia porozumienia, o którym mowa w ust. 4, albo pomimo zawarcia porozumienia nie stosuje się do jego postanowień, w tym nie udziela w wyznaczonym terminie informacji, o których udzielenie wniosowała Komisja, Komisja może powiadomić o tym Europejski Urząd Nadzoru Bankowego oraz wypowiedzieć porozumienie. Ponadto również obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 141f ust. 3–4 ustawy – Prawo bankowe).	
Art. 116 ust. 1	<i>Artykuł 116</i> Kolegia organów nadzoru 1. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany ustanawia kolegia organów nadzoru w celu ułatwienia wykonywania zadań, o których mowa w art. 112 i 113 oraz art. 114 ust. 1, oraz, z zastrzeżeniem wymogów poufności określonych w ust. 2 niniejszego artykułu i w prawie Unii, zapewnia w stosownych przypadkach odpowiednią koordynację i współpracę z odpowiednimi organami nadzoru państw trzecich. EUNB przyczynia się do wspierania i monitorowania wydajnego, skutecznego i jednolitego funkcjonowania kolegiów organów nadzoru, o których mowa w niniejszym artykule, zgodnie z art. 21 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. W tym celu EUNB uczestniczy w tym procesie, w stosownych przypadkach, i jest uznawany za organ właściwy do tego celu. Kolegia organów nadzoru zapewniają ramy umożliwiające organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany, EUNB i pozostałym zainteresowanym właściwym organom realizację następujących zadań: a) wymianę informacji między nimi, a także z EUNB zgodnie z art. 21 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010;	T	Art. 2 pkt 19 (dodawany art. 110j)	Art. 110j. 1. W przypadku gdy Komisja sprawuje nadzór skonsolidowany nad domem maklerskim, może ustanowić kolegium złożone z właściwych organów nadzoru, zwane dalej „kolegium”. Prawo udziału w kolegium przysługuje także Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego. 2. W skład kolegium mogą wchodzić właściwe organy nadzoru sprawujące nadzór nad podmiotami zależnymi od domu maklerskiego, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, a także właściwe organy nadzoru w państwie, na którego terytorium prowadzą działalność istotne oddziały instytucji wchodzących w skład grupy kapitałowej domu maklerskiego. W uzasadnionych przypadkach w skład kolegium mogą wchodzić także banki centralne z państw członkowskich. Właściwe organy nadzoru z państw trzecich mogą uczestniczyć w kolegium, jeżeli podmiot z państwa trzeciego wchodzi w skład grupy kapitałowej domu maklerskiego, a w tym państwie trzecim obowiązują przepisy dotyczące zachowania tajemnicy zawodowej w opinii Komisji równoważne zasadom określonym w ustawie, a w opinii wszystkich właściwych organów nadzoru z innych państw członkowskich zasadom wynikającym z ich	

	b) akceptację, w stosownych przypadkach, powierzania zadań i delegowania obowiązków na zasadzie dobrowolności; c) określanie programów oceny nadzorczej, o których mowa w art. 99, na podstawie oceny ryzyka grupy zgodnie z art. 97; d) zwiększanie efektywności nadzoru poprzez wyeliminowanie zbędnych powielających się wymogów nadzorczych, włącznie z tymi, które dotyczą wniosków o dostarczenie informacji, o których mowa w art. 114 i art. 117 ust. 3; e) jednolite stosowanie wymogów ostrożnościowych zgodnie z niniejszą dyrektywą i rozporządzeniem (UE) nr 575/2013 we wszystkich podmiotach należących do grupy instytucji, bez uszczerbku dla możliwości i swobód uznania przewidzianych w przepisach unijnych; f) stosowanie art. 112 ust. 1 lit. c) z uwzględnieniem pracy wykonywanej przez ewentualne inne fora utworzone w tym obszarze.		równoważnych przepisów prawa. 3. Ustanowienie i funkcjonowanie kolegium odbywa się na podstawie porozumienia, zawartego z właściwymi organami nadzoru. Jeżeli właściwy organ nadzoru odmawia zawarcia porozumienia albo pomimo jego zawarcia nie stosuje się do jego postanowień, Komisja może zwrócić się o pomoc do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego zgodnie z art. 19 rozporządzenia 1093/2010. 4. Do zadań kolegium należy: 1) wymiana informacji między organami nadzoru; 2) wyrażanie opinii na temat delegowania zadań; 3) konsultowanie działań planowanych w ramach programów oceny nadzorczej wobec podmiotów z grupy kapitałowej objętych nadzorem skonsolidowanym; 4) zwiększanie efektywności nadzoru; 5) zapewnianie jednolitego stosowania wymogów, o których mowa w niniejszym oddziale lub w rozporządzeniu 575/2013, we wszystkich podmiotach należących do grupy kapitałowej objętej nadzorem skonsolidowanym; 6) planowanie i koordynowanie działań nadzorczych w sytuacji nadzwyczajnej. 5. W przypadku ustanowienia kolegium przez Komisję Komisja: 1) przewodniczy pracom kolegium; 2) zapewnia współpracę kolegium z właściwymi organami nadzoru z państw trzecich; 3) podejmuje decyzje o tym, które właściwe organy uczestniczą w posiedzeniach lub działaniach kolegium; 4) organizuje i koordynuje posiedzenia kolegium; 5) informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o działaniach kolegium, w szczególności w sytuacjach nadzwyczajnych, oraz przekazuje mu informacje, które są istotne dla ujednoczenia praktyk nadzorczych; 6) koordynuje gromadzenie i rozpowszechnianie	

				informacji niezbędnych do zapewnienia jednolitości praktyk nadzorczych oraz niezbędnych do oceny stabilności finansowej poszczególnych podmiotów wchodzących w skład grupy kapitałowej domu maklerskiego; 7) planuje i koordynuje działania nadzorcze we współpracy z właściwymi organami nadzoru; 8) planuje i koordynuje stosowanie środków nadzorczych, przygotowywanie wspólnych ocen, realizację planów awaryjnych i przekazywanie informacji do wiadomości publicznej. 6. Komisja, podejmując działania w zakresie sprawowanego nadzoru skonsolidowanego, uwzględnia skutki takich działań dla właściwych organów nadzoru wchodzących w skład kolegium, a także wpływ takich działań na stabilność systemów finansowych w państwach członkowskich, w których działają właściwe organy nadzoru wchodzące w skład kolegium. Ponadto również obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 141f ust. 18–21 ustawy – Prawo bankowe).	
Art. 116 ust. 2	2. Właściwe organy wchodzące w skład kolegiów organów nadzoru oraz EUNB ściśle ze sobą współpracują. Wymogi poufności wynikające z rozdziału I sekcja II niniejszej dyrektywy i art. 54 i 58 dyrektywy 2004/39/WE nie uniemożliwiają właściwym organom wymiany informacji poufnych w ramach kolegiów organów nadzoru. Ustanowienie i funkcjonowanie kolegiów organów nadzoru nie wpływa na prawa i obowiązki właściwych organów wynikające z niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr 575/2013.	T	Jw.	Jw. Ponadto wdrożenie przepisu dyrektywy zapewnia również art. 141f ust. 3 i 3g ustawy – Prawo bankowe.	
Art. 116 ust. 3	3. Ustanowienie i funkcjonowanie kolegiów odbywa się na podstawie pisemnych ustaleń, o których mowa w art. 110, określonych przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany po przeprowadzeniu konsultacji z zainteresowanymi właściwymi organami.	T	Por. art. 116 ust. 1	Por. art. 116 ust. 1.	

Art. 116 ust. 4	4. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia ogólnych warunków funkcjonowania kolegiów organów nadzoru. EUNB przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 31 grudnia 2014 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N			
Art. 116 ust. 5	5. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia zasad operacyjnego funkcjonowania kolegiów organów nadzoru. EUNB przedstawi Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 31 grudnia 2014 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N			
Art. 116 ust. 6	6. W kolegiach organów nadzoru mogą uczestniczyć właściwe organy odpowiedzialne za nadzór nad jednostkami zależnymi unijnej dominującej instytucji lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej, lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, a także właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego, w którym mają siedzibę istotne oddziały, o których mowa w art. 51, w stosownych przypadkach banki centralne wchodzące w skład ESBC, a także organy nadzoru państw trzecich, w stosownych przypadkach i z zastrzeżeniem wymogów poufności równoważnych – zdaniem wszystkich właściwych organów – wymogom określonym w rozdziale 1 sekcja II niniejszej dyrektywy oraz, w stosownych przypadkach, także w art. 54 i 58 dyrektywy 2004/39/WE.	T	Por. art. 116 ust. 1	Por. art. 116 ust. 1.	
Art. 116 ust. 7	7. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany przewodniczy posiedzeniom kolegium i podejmuje decyzje o tym, które właściwe organy uczestniczą w posiedzeniach lub działaniach kolegium. Organ	T	Jw.	Jw.	

	sprawujący nadzór skonsolidowany z wyprzedzeniem wyczerpująco powiadamia wszystkich członków kolegium o organizacji takich posiedzeń, głównych zagadnieniach do omówienia i działaniach, które należy przeanalizować. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany w odpowiednim czasie wyczerpująco informuje także wszystkich członków kolegium o działaniach podjętych w trakcie tych posiedzeń lub podjętych środkach.				
Art. 116 ust. 8	8. W swoich decyzjach organ sprawujący nadzór skonsolidowany uwzględnia zasadność – dla tych organów – działania nadzorczego, które ma zostać zaplanowane lub skoordynowane, w szczególności potencjalny wpływ na stabilność systemów finansowych w zainteresowanych państwach członkowskich, o której mowa w art. 7, i na obowiązki, o których mowa w art. 51 ust. 2.	T	Jw.	Jw.	
Art. 116 ust. 9	9. Z zastrzeżeniem wymogów poufności wynikających z rozdziału 1 sekcja II niniejszej dyrektywy oraz w stosownych przypadkach także z art. 54 i 58 dyrektywy 2004/39/WE, organ sprawujący nadzór skonsolidowany informuje EUNB o działaniach kolegium organów nadzoru, w tym w sytuacjach nadzwyczajnych, oraz przekazuje EUNB wszystkie informacje, które są szczególnie istotne dla zbieżności praktyk nadzorczych. W przypadku braku porozumienia między właściwymi organami w sprawie funkcjonowania kolegiów organów nadzoru, każdy z zainteresowanych właściwych organów może skierować sprawę do EUNB zwrócić się do niego o pomoc zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. EUNB może –z własnej inicjatywy zgodnie z art. 19 ust. 1 akapit drugi tego rozporządzenia – podjąć również działania wspierające właściwe organy w przypadku braku porozumienia w sprawie funkcjonowania kolegiów organów nadzoru na mocy niniejszego artykułu.	T	Jw.	Jw.	
Art. 117	<i>Artykuł 117</i>	T	Art. 2 pkt 19	Art. 110k. 1. Komisja współpracuje z innymi właściwymi organami nadzoru w zakresie	

ust. 1	Obowiązki w zakresie współpracy 1. Właściwe organy ściśle ze sobą współpracują. Przekazują sobie nawzajem wszelkie informacje niezbędne lub istotne dla wykonywania przez pozostałe organy zadań nadzorczych na mocy niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr 575/2013. W tym celu właściwe organy przekazują sobie na wniosek wszelkie istotne informacje, a także przekazują wszelkie niezbędne informacje z własnej inicjatywy. Właściwe organy współpracują z EUNB na potrzeby niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr 575/2013 zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1093/2010. Właściwe organy przekazują EUNB wszelkie informacje konieczne do wypełniania jego obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy, rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, zgodnie z art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. Informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, uważane są za niezbędne, jeżeli mogłyby w znaczący sposób wpłynąć na ocenę solidności finansowej instytucji lub instytucji finansowej w innym państwie członkowskim. W szczególności, organy sprawujące nadzór skonsolidowany nad unijnymi dominującymi instytucjami i instytucjami kontrolowanymi przez unijne dominujące finansowe spółki holdingowe lub unijne dominujące finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej przekazują wszystkie istotne informacje właściwym organom w innych państwach członkowskich, które to organy sprawują nadzór nad jednostkami zależnymi tych jednostek dominujących. Przy określaniu zakresu istotnych informacji brane jest pod uwagę znaczenie tych jednostek zależnych w systemie finansowym danych państw członkowskich. Istotne informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, obejmują w szczególności: a) określenie struktury prawnej grupy oraz jej struktury zarządzania, w tym struktury organizacyjnej, w odniesieniu do wszystkich podmiotów objętych regulacją, podmiotów nieobjętych regulacją, jednostek zależnych nieobjętych regulacją i istotnych oddziałów		(dodawany art. 110k ust. 1–5)	sprawowanego nadzoru skonsolidowanego, w szczególności przekazuje im lub zwraca się do nich o informacje niezbędne do oceny stabilności finansowej instytucji lub instytucji finansowej w innym państwie członkowskim lub istotne dla wykonywania zadań nadzorczych. Przekazywane informacje mogą obejmować w szczególności: 1) określenie struktury prawnej grupy kapitałowej oraz jej struktury zarządzania, w tym struktury organizacyjnej, w odniesieniu do wszystkich podmiotów objętych nadzorem w zakresie, o którym mowa w niniejszym oddziale lub równoważnych przepisach obowiązujących w innym państwie członkowskim, podmiotów nieobjętych nadzorem w zakresie, o którym mowa w niniejszym oddziale lub równoważnych przepisach obowiązujących w innym państwie członkowskim, podmiotów zależnych nieobjętych nadzorem w zakresie, o którym mowa w niniejszym oddziale lub równoważnych przepisach obowiązujących w innym państwie członkowskim i istotnych oddziałów należących do grupy kapitałowej, podmiotów dominujących oraz określenie właściwych organów dla podmiotów objętych nadzorem, o którym mowa w niniejszym oddziale lub równoważnych przepisach obowiązujących w innym państwie członkowskim, wchodzących w skład grupy; 2) procedury gromadzenia informacji od instytucji wchodzących w skład danej grupy kapitałowej oraz weryfikacji tych informacji; 3) informacje dotyczące niekorzystnych sytuacji w instytucjach lub w innych podmiotach wchodzących w skład grupy kapitałowej, mogących mieć poważny wpływ na te instytucje lub podmioty; 4) sankcje nałożone zgodnie z art. 167 w związku z naruszeniem przepisów niniejszego oddziału lub rozporządzenia 575/2013 oraz środki nadzorcze podjęte przez Komisję zgodnie z niniejszym oddziałem, jeżeli jest to istotne dla zadań nadzorczych sprawowanych przez właściwe organy nadzoru, oraz nałożone ograniczenia w stosowaniu zaawansowanej metody pomiaru do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych zgodnie z art. 312 ust. 2 rozporządzenia	

	należących do grupy, jednostek dominujących, zgodnie z art. 14 ust. 3, art. 74 ust. 1 i art. 109 ust. 2, oraz określenie właściwych organów dla podmiotów objętych regulacją wchodzących w skład danej grupy; b) procedury gromadzenia informacji od instytucji wchodzących w skład danej grupy oraz weryfikacji tych informacji; c) niekorzystny rozwój sytuacji w instytucjach lub w innych jednostkach wchodzących w skład grupy, mogący mieć poważny wpływ na te instytucje; d) poważne sankcje i środki wyjątkowe podjęte przez właściwe organy zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy, w tym nałożenie szczególnego wymogu w zakresie funduszy własnych zgodnie z art. 104 oraz nałożenie ewentualnych ograniczeń w stosowaniu zaawansowanej metody pomiaru do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych zgodnie z art. 312 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.		575/2013. 2. Komisja może powiadomić Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o każdym przypadku, w którym: 1) właściwy organ nadzoru nie przekazał niezbędnych informacji; 2) wniosek o współpracę, w szczególności dotyczący wymiany istotnych informacji, został odrzucony lub nie podjęto w jego sprawie żadnych działań w odpowiednim terminie. 3. Komisja, sprawując nadzór nad domem maklerskim zależnym od unijnej instytucji dominującej, może zwrócić się do właściwego organu nadzoru sprawującego nadzór skonsolidowany o informacje dotyczące praktyki nadzorczej przyjętej wobec instytucji wchodzących w skład grupy kapitałowej, do której należy dom maklerski. 4. Komisja, podejmując decyzję w przedmiocie nałożenia na dom maklerski będący podmiotem zależnym od instytucji sankcji zgodnie z art. 167, w związku z naruszeniem przepisów niniejszego oddziału oraz rozporządzenia 575/2013 lub nałożenia środka nadzorczego, o którym mowa w art. 110zc ust. 1 pkt 9, lub nałożenia ograniczeń w stosowaniu zaawansowanej metody pomiaru do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych zgodnie z art. 312 ust. 2 rozporządzenia 575/2013, zwraca się o opinię do organu sprawującego nadzór skonsolidowany nad tą instytucją, jeżeli nałożenie sankcji, środka nadzorczego lub ograniczeń może mieć wpływ na prawidłowe wykonywanie zadań nadzorczych przez właściwy organ nadzoru sprawujący nadzór skonsolidowany nad instytucją, której podmiotem zależnym jest dom maklerski. 5. Komisja może odstąpić od przeprowadzenia konsultacji z właściwym organem nadzoru sprawującym nadzór skonsolidowany, w przypadku gdy jest to niezbędne do zapewnienia wykonania decyzji, o której mowa w ust. 4. W takim przypadku Komisja niezwłocznie informuje inne właściwe organy o wydaniu decyzji.	

				Ponadto również obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 131 ust. 1 i 2 oraz art. 141f ust. 4 ustawy – Prawo bankowe).	
Art. 117 ust. 2	2. Właściwe organy mogą powiadamiać EUNB o wszelkich sytuacjach, w których: a) właściwy organ nie przekazał niezbędnych informacji; b) wniosek o współpracę, w szczególności dotyczący wymiany istotnych informacji, został odrzucony lub nie podjęto w jego sprawie żadnych działań w odpowiednim terminie. Nie naruszając przepisów art. 258 TFUE, EUNB może podjąć działania zgodnie z uprawnieniami przyznanymi mu na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. EUNB może –z własnej inicjatywy zgodnie z art. 19 ust. 1 akapit drugi tego rozporządzenia – podjąć również działania mające na celu umożliwienie właściwym organom opracowania spójnych praktyk w zakresie współpracy.	T	Jw.	Jw.	
Art. 117 ust. 3	3. Właściwe organy odpowiedzialne za nadzór nad instytucjami kontrolowanymi przez unijną dominującą instytucję kontaktują się w miarę możliwości z organem sprawującym nadzór skonsolidowany, gdy potrzebują informacji w zakresie wdrażania podejść i metod określonych w niniejszej dyrektywie i rozporządzeniu (UE) nr 575/2013, które to informacje mogą być już dostępne organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany.	T	Jw.	Jw.	
Art. 117 ust. 4	4. Właściwe organy, których to dotyczy, przed podjęciem decyzji konsultują się ze sobą w odniesieniu do następujących kwestii, w przypadkach gdy decyzje te mają znaczenie w kontekście zadań nadzorczych wykonywanych przez inne właściwe organy: a) wymagające zatwierdzenia lub zezwolenia ze strony właściwych organów zmiany w składzie akcjonariatu, w strukturze organizacyjnej lub strukturze zarządzania instytucji kredytowych wchodzących w skład danej grupy; oraz	T	Jw.	Jw.	

	b) poważne sankcje lub nadzwyczajne środki przewidziane przez właściwe organy, w tym nałożenie szczególnego wymogu w zakresie funduszy własnych zgodnie z art. 104 oraz nałożenie ewentualnych ograniczeń w stosowaniu zaawansowanej metody pomiaru do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych zgodnie z art. 312 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Do celów lit. b) zawsze przeprowadza się konsultacje z organem sprawującym nadzór skonsolidowany. Właściwy organ może jednak podjąć decyzję o niekonsultowaniu się z innymi właściwymi organami w przypadkach pilnych lub jeśli taka konsultacja mogłaby zagrozić skuteczności jego decyzji. W takich przypadkach właściwy organ bezzwłocznie informuje inne właściwe organy po podjęciu decyzji.				
Art. 118	<i>Artykuł 118</i> Weryfikacja informacji dotyczących jednostek w innych państwach członkowskich Jeżeli podczas stosowania niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr 575/2013 właściwe organy danego państwa członkowskiego chcą w konkretnych przypadkach sprawdzić informacje dotyczące instytucji, finansowej spółki holdingowej, finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, instytucji finansowej, przedsiębiorstwa usług pomocniczych, holdingu mieszanego, jednostki zależnej, o której mowa w art. 125 lub jednostki zależnej określonej, o której mowa w art. 119 ust. 3, mających siedzibę w innym państwie członkowskim, o przeprowadzenie takiej weryfikacji zwracają się do właściwych organów tego innego państwa członkowskiego. Organy otrzymujące taki wniosek podejmują w jego sprawie działania w ramach swoich kompetencji, przeprowadzając weryfikację we własnym zakresie lub umożliwiając jej przeprowadzenie przez organy składające wniosek, bądź też umożliwiając jej przeprowadzenie przez audytora lub eksperta. Właściwy organ składający wniosek może, jeżeli wyraża taką wolę, uczestniczyć w weryfikacji, jeżeli on sam nie przeprowadza weryfikacji.	T	Art. 2 pkt 19 (dodawany art. 110k ust. 6-8)	6. Komisja, dla celów stosowania niniejszego oddziału i rozporządzenia 575/2013, może zwrócić się do właściwych organów o przeprowadzenie weryfikacji informacji dotyczących instytucji, finansowej spółki holdingowej, finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, instytucji finansowej, spółki holdingowej o działalności mieszanej lub podmiotu zależnego, mających siedzibę w danym państwie członkowskim. 7. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, Komisja może zwrócić się o umożliwienie Komisji lub jej upoważnionym przedstawicielom przeprowadzenia takiej weryfikacji. 8. Jeżeli Komisja otrzyma wniosek o przeprowadzenie weryfikacji od właściwego organu nadzoru z innego państwa członkowskiego, przeprowadza weryfikację we własnym zakresie lub umożliwia jej przeprowadzenie przez właściwy organ nadzoru składający wniosek bądź też umożliwia jej przeprowadzenie przez biegłego rewidenta lub podmiot uprawniony do badania sprawozdań finansowych lub inny podmiot posiadający wiedzę specjalistyczną; w takim przypadku stosuje się art. 25 ust. 3-7 ustawy o nadzorze.	

				Ponadto również obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 141f ust. 3 ustawy – Prawo bankowe).	
Art. 119	Sekcja II Finansowe spółki holdingowe, finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej oraz holdingi mieszane <i>Artykuł 119</i> Objęcie spółek holdingowych nadzorem skonsolidowanym 1. Państwa członkowskie w stosownych przypadkach przyjmują wszelkie niezbędne środki w celu objęcia finansowych spółek holdingowych i finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej nadzorem skonsolidowanym. 2. W przypadku gdy jednostka zależna będąca instytucją nie jest objęta nadzorem skonsolidowanym na mocy jednego z przypadków określonych w art. 19 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, właściwe organy państwa członkowskiego, w którym ta jednostka zależna ma siedzibę, mogą zwrócić się do jednostki dominującej o informacje, które mogą ułatwić im nadzór nad tą jednostką zależną. 3. Państwa członkowskie umożliwiają swoim właściwym organom odpowiedzialnym za sprawowanie nadzoru skonsolidowanego zwrócić się o informacje, o których mowa w art. 122, do jednostek zależnych instytucji, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, które nie są objęte zakresem nadzoru skonsolidowanego. W takim przypadku stosuje się procedury przekazywania i weryfikowania tych informacji określone we wspomnianym artykule.	T	Art. 2 pkt 19 (dodawany art. 110l ust. 1 i 2)	Art. 110l. 1. W przypadku gdy dom maklerski, będąc podmiotem zależnym, nie jest objęty nadzorem skonsolidowanym zgodnie z art. 19 rozporządzenia 575/2013, Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel może żądać od podmiotu dominującego przekazania informacji niezbędnych do sprawowania nadzoru nad tym domem maklerskim. 2. Komisja, sprawując nadzór skonsolidowany, lub jej upoważniony przedstawiciel mogą żądać od podmiotu zależnego od domu maklerskiego, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, który nie jest objęty zakresem nadzoru skonsolidowanego, niezwłocznego udzielenia, na koszt tego podmiotu, określonych informacji, niezbędnych do sprawowania nadzoru nad domem maklerskim. Ponadto również obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 141f i art. 141i ustawy – Prawo bankowe).	
Art. 120 ust. 1	<i>Artykuł 120</i> Nadzór nad finansowymi spółkami holdingowymi o działalności mieszanej 1. W przypadku gdy finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej podlega równoważnym	T	Art. 2 pkt 19 (dodawany art. 110l ust. 3 i 4)	3. W przypadku gdy finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej podlega przepisom ustawy z dnia 15 kwietnia 2005 r. o nadzorze uzupełniającym nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń, zakładami reasekuracji i firmami inwestycyjnymi wchodzącymi w skład konglomeratu finansowego (Dz.	

	przepisom na mocy niniejszej dyrektywy i dyrektywy 2002/87/WE, w szczególności w odniesieniu do nadzoru opartego na ryzyku, organ sprawujący nadzór skonsolidowany może, po skonsultowaniu się z pozostałymi właściwymi organami odpowiedzialnymi za nadzór nad jednostkami zależnymi, stosować do tej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej jedynie dyrektywę 2002/87/WE.			U. z 2014 r. poz. 1406), zwanej dalej „ustawą o nadzorze uzupełniającym”, w szczególności w odniesieniu do nadzoru opartego na ryzyku, Komisja, w przypadku gdy sprawuje nadzór skonsolidowany, może, po zasięgnięciu opinii pozostałych właściwych organów nadzoru odpowiedzialnych za nadzór nad podmiotami zależnymi, stosować do tej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej wyłącznie przepisy ustawy o nadzorze uzupełniającym. 4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego i Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych o wyłącznym stosowaniu ustawy o nadzorze uzupełniającym.	
Art. 120 ust. 2	2. W przypadku gdy finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej podlega równoważnym przepisom na mocy niniejszej dyrektywy i dyrektywy 2009/138/WE, w szczególności w odniesieniu do nadzoru opartego na ryzyku, organ sprawujący nadzór skonsolidowany może, w porozumieniu z organem sprawującym nadzór nad grupą w sektorze ubezpieczeń, stosować do tej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej jedynie te przepisy niniejszej dyrektywy, które dotyczą najbardziej istotnego sektora finansowego zgodnie z definicją w art. 3 ust. 2 dyrektywy 2002/87/WE.	T	Jw.	Jw.	
Art. 120 ust. 3	3. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany informuje EUNB i EUNUiPPE ustanowiony rozporządzeniem (UE) nr 1094/2010 o decyzjach podjętych na mocy ust. 1 i 2.	T	Jw.	Jw.	
Art. 120 ust. 4	4. EUNB, EUNUiPPE i EUNGiPW w ramach wspólnego komitetu, o którym mowa w art. 54 rozporządzeń (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 1095/2010 opracowują wytyczne mające na celu zapewnienie zbieżności praktyk nadzorczych oraz w ciągu trzech lat od przyjęcia tych wytycznych opracowują w tym samym celu projekt regulacyjnych standardów technicznych. Komisja jest uprawniona do przyjmowania	N			

	regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzeń (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 1095/2010.				
Art. 121	<i>Artykuł 121</i> Kwalifikacje dyrektorów Państwa członkowskie wymagają, aby członkowie organu zarządzającego finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej cieszyli się odpowiednio dobrą opinią i posiadali wystarczającą wiedzę, umiejętności i doświadczenie – o których mowa w art. 91 ust. 1 – do wykonywania tych obowiązków, biorąc pod uwagę rolę finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej.	T	Art. 2 pkt 16 lit. b	c) ust. 3 otrzymuje brzmienie: "3. Przepisy ust. 1–1h stosuje się również do finansowej spółki holdingowej oraz finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 20 i 21 rozporządzenia 575/2013, o ile spółka ta jest podmiotem dominującym wobec domu maklerskiego.", Ponadto również obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 141i ust. 2 ustawy – Prawo bankowe i art. 13 ustawy o nadzorze uzupełniającym).	
Art. 122	<i>Artykuł 122</i> Wnioski o informacje oraz kontrole 1. Do czasu dalszej koordynacji metod konsolidacji państwa członkowskie zapewniają, by w przypadku gdy jednostka dominująca co najmniej jednej instytucji jest holdingiem mieszanym, właściwe organy odpowiedzialne za udzielenie zezwolenia tym instytucjom i nadzór nad nimi wymagały od nich – zwracając się do holdingu mieszanego i jej jednostek zależnych, bezpośrednio lub za pośrednictwem jednostek zależnych będących instytucjami – przedstawienia wszelkich informacji istotnych dla sprawowania nadzoru nad tymi jednostkami zależnymi. 2. Państwa członkowskie zapewniają, by ich właściwe organy miały możliwość przeprowadzania kontroli na miejscu w celu zweryfikowania informacji otrzymanych od holdingów mieszanych i od ich jednostek zależnych lub możliwość zlecenia takich kontroli inspektorom zewnętrznym. Jeżeli holding mieszany lub jedna z jego jednostek zależnych jest zakładem ubezpieczeń, można również zastosować procedurę określoną w art. 125. Jeżeli holding mieszany lub jedna z jego jednostek zależnych mają siedzibę w państwie członkowskim innym niż to, w którym ma siedzibę jednostka zależna	T	Art. 2 pkt 19 (dodawany art. 110m ust. 1–3)	Art. 110m. 1. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela, skierowane bezpośrednio lub za pośrednictwem domu maklerskiego, spółka holdingowa o działalności mieszanej, będąca podmiotem dominującym wobec domu maklerskiego, oraz podmioty zależne tej spółki, są obowiązane przekazywać, na własny koszt, określone w żądaniu informacje, niezbędne do sprawowania nadzoru nad domem maklerskim. 2. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela osoby uprawnione do reprezentowania spółki holdingowej o działalności mieszanej, o której mowa w ust. 1, lub podmiotu zależnego od tej spółki lub osoby wchodzące w skład statutowych organów tej spółki lub podmiotu zależnego od niej, są obowiązane do niezwłocznego sporządzenia i przekazania, na koszt tej spółki holdingowej o działalności mieszanej lub podmiotu zależnego od niej, kopii określonych dokumentów i innych nośników informacji oraz do udzielenia wyjaśnień w celu umożliwienia Komisji sprawowania nadzoru nad domem maklerskim, będącym podmiotem zależnym od tej spółki holdingowej o działalności mieszanej. 3. Komisja, w ramach sprawowania nadzoru skonsolidowanego nad domem maklerskim, może żądać	

	będąca instytucją, kontrole na miejscu dotyczącą informacji przeprowadza się zgodnie z procedurą określoną w art. 118.		Art. 6 pkt 6 lit. b	przekazania określonych informacji niezbędnych do sprawowania nadzoru przez nieobjęte tym nadzorem podmioty zależne w grupie kapitałowej, do której należy ten dom maklerski. b) po ust. 3a dodaje się ust. 3b w brzmieniu: „3b. W zakresie niezbędnym do zweryfikowania informacji przekazanych Komisji na podstawie art. 110m ust. 1–3 lub art. 110zd ust. 1 i 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel mogą przeprowadzić kontrolę, o której mowa w ust. 1, w podmiotach, które przekazały informacje, także w przypadku gdy podmioty te mają siedzibę poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W takim przypadku przeprowadzenie kontroli następuje po poinformowaniu organu nadzoru w państwie, na którego terytorium dany podmiot ma siedzibę.”; Ponadto również obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 141g i art. 141h ustawy – Prawo bankowe.	
Art. 123	<i>Artykuł 123</i> Nadzór 1. Nie naruszając przepisów części czwartej rozporządzenia (UE) nr 575/2013, państwa członkowskie zapewniają, by – w przypadku gdy jednostka dominująca jednej lub większej liczby instytucji jest holdingiem mieszanym – właściwe organy odpowiedzialne za nadzór nad tymi instytucjami sprawowały ogólny nadzór nad transakcjami dokonywanymi między instytucją a holdingiem mieszanym oraz jej jednostkami zależnymi. 2. Właściwe organy wymagają od instytucji wprowadzenia odpowiednich procedur zarządzania ryzykiem oraz mechanizmów kontroli wewnętrznej, w tym należytych procedur sprawozdawczych i księgowych w celu odpowiedniego identyfikowania, pomiaru, monitorowania i kontrolowania transakcji	T	Art. 2 pkt 19 (dodawany art. 110m ust. 4–6)	4. Z zastrzeżeniem art. 387–403 rozporządzenia 575/2013, w przypadku gdy podmiot dominujący domu maklerskiego jest spółką holdingową o działalności mieszanej, Komisja jest uprawniona w ramach sprawowanego nadzoru do monitorowania transakcji dokonywanych pomiędzy domem maklerskim a spółką holdingową o działalności mieszanej lub jej podmiotami zależnymi. 5. Dom maklerski wprowadza procedury zarządzania ryzykiem, w tym odpowiednie procedury sprawozdawcze i księgowość, w celu identyfikacji, pomiaru, monitorowania i kontrolowania transakcji dokonywanych z jego podmiotem dominującym będącym spółką holdingową o działalności mieszanej i podmiotami zależnymi tej spółki. 6. Dom maklerski zgłasza Komisji każdą istotną transakcję z podmiotami, o których mowa w ust. 4, inną niż transakcja, o której mowa w art. 394 ust. 1 i 2	

	dokonywanych z ich dominującym holdingiem mieszanym i jego jednostkami zależnymi. Właściwe organy wymagają od instytucji zgłaszania każdej istotnej transakcji z tymi podmiotami, innej niż transakcja, o której mowa w art. 394 rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Te procedury oraz istotne transakcje podlegają kontroli właściwych organów.			rozporządzenia 575/2013. Procedury, o których mowa w ust. 5, oraz istotne transakcje podlegają kontroli Komisji. Ponadto również obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 141i ust. 1 i 4 ustawy – Prawo bankowe).	
Art. 124	<i>Artykuł 124</i> Wymiana informacji 1. Państwa członkowskie zapewniają, aby nie istniały żadne przeszkody prawne uniemożliwiające wymianę jakichkolwiek informacji, które byłyby istotne do celów sprawowania nadzoru zgodnie z art. 110 i rozdziałem 3, mającą miejsce między przedsiębiorstwami objętymi zakresem nadzoru skonsolidowanego, holdingami mieszanymi i ich jednostkami zależnymi lub jednostkami zależnymi, o których mowa w art. 119 ust. 3. 2. W przypadku gdy jednostka dominująca i którakolwiek z jej jednostek zależnych będących instytucjami mają siedziby w różnych państwach członkowskich, właściwe organy poszczególnych państw członkowskich przekazują sobie wszystkie istotne informacje umożliwiające lub ułatwiające sprawowanie nadzoru skonsolidowanego. W przypadku gdy właściwe organy państwa członkowskiego, w którym siedzibę ma jednostka dominująca, same nie sprawują nadzoru skonsolidowanego na podstawie art. 111, mogą one zostać poproszone przez właściwe organy odpowiedzialne za sprawowanie takiego nadzoru o wystąpienie do jednostki dominującej o wszelkie informacje, które byłyby istotne do celów sprawowania nadzoru skonsolidowanego oraz przekazanie ich tym organom. 3. Państwa członkowskie upoważniają swoje właściwe organy do wymiany informacji określonych w ust. 2, przy założeniu że w przypadku finansowych spółek holdingowych, finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, instytucji finansowych lub	T	Art. 2 pkt 23 lit. a i b	23) w art. 150 w ust. 1: a) pkt 7a otrzymuje brzmienie: „7a) przez dom maklerski podmiotowi podlegającemu w Rzeczypospolitej Polskiej lub w innym państwie członkowskim obowiązkom, o których mowa w oddziale 2a lub w rozporządzeniu 575/2013, w zakresie, w jakim jest to niezbędne do wykonania tych obowiązków;” b) po pkt 7a dodaje się pkt 7b w brzmieniu: „7b) pomiędzy podmiotami zależnymi i dominującymi w grupie kapitałowej, do której należy dom maklerski, jeżeli informacje są objęte zakresem nadzoru skonsolidowanego, o ile przekazanie tych informacji jest niezbędne do wykonania obowiązków, o których mowa w art. 110b i art. 110c, art. 110e, art. 110g ust. 2, art. 110m, art. 110p, art. 110r, art. 110z lub art. 110za;” Ponadto również obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 141i ustawy – Prawo bankowe).	

	przedsiębiorstw usług pomocniczych, gromadzenie lub posiadanie informacji nie oznacza, że od właściwych organów wymaga się pełnienia roli nadzorczej w stosunku do tych instytucji lub przedsiębiorstw na zasadzie jednostkowej. Podobnie państwa członkowskie upoważniają swoje właściwe organy do wymiany informacji określonych w art. 122, przy założeniu że gromadzenie lub posiadanie informacji nie oznacza, że właściwe organy odgrywają rolę nadzorczą w stosunku do holdingu mieszanego i tych z jego jednostek zależnych, które nie są instytucjami kredytowymi, lub w stosunku do jednostek zależnych, o których mowa w art. 119 ust. 3.				
Art. 125	<i>Artykuł 125</i> Współpraca 1. W przypadku gdy instytucja, finansowa spółka holdingowa, finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej lub holding mieszany kontrolują co najmniej jedną jednostkę zależną będącą zakładem ubezpieczeń lub innym przedsiębiorstwem świadczącym usługi inwestycyjne objęte wymogiem uzyskania zezwolenia, właściwe organy oraz organy, którym powierzono publiczne zadanie nadzorowania zakładów ubezpieczeń lub takich innych przedsiębiorstw świadczących usługi inwestycyjne, ściśle ze sobą współpracują. Bez uszczerbku dla ich odpowiednich obowiązków, organy te przekazują sobie informacje mogące uprościć ich zadania i umożliwić nadzór nad działalnością i ogólną sytuacją finansową nadzorowanych przez nie przedsiębiorstw. 2. Informacje uzyskane w ramach nadzoru skonsolidowanego, w szczególności wszelka wymiana informacji między właściwymi organami przewidziana w niniejszej dyrektywie, podlegają wymogom zachowania tajemnicy zawodowej lub służbowej, co najmniej równoważnym wymogom, o których mowa w art. 53 ust. 1 niniejszej dyrektywy w odniesieniu do instytucji kredytowych lub na mocy dyrektywie 2004/39/WE w odniesieniu do firm inwestycyjnych. 3. Właściwe organy odpowiedzialne za nadzór skonsolidowany sporządzają wykazy finansowych	T	Art. 2 pkt 19 (dodawany art. 110n)	Art. 110n. 1. Komisja prowadzi rejestr finansowych spółek holdingowych lub finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, w przypadku gdy sprawuje nadzór skonsolidowany nad domem maklerskim, wobec którego podmiotem dominującym jest finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej. 2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, zawiera firmę lub nazwę oraz adres siedziby finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej. 3. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, Komisja udostępnia Komisji Europejskiej, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego i właściwym organom nadzoru. 4. Dom maklerski jest obowiązany co najmniej raz w roku weryfikować, czy podmiot dominujący wobec domu maklerskiego jest finansową spółką holdingową, finansową spółką holdingową o działalności mieszanej lub spółką holdingową o działalności mieszanej. Dom maklerski przekazuje Komisji wyniki przeprowadzonej weryfikacji najpóźniej w terminie 15 dni po zatwierdzeniu skonsolidowanego sprawozdania podmiotu dominującego. W sytuacji gdy do końca pierwszego kwartału danego roku kalendarzowego nie jest dostępne zbadane i zatwierdzone skonsolidowane sprawozdanie finansowe podmiotu dominującego wobec domu maklerskiego, dom maklerski przeprowadza weryfikację według informacji	

	spółek holdingowych lub finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, o których mowa w art. 11 rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Wykazy te są przekazywane właściwym organom pozostałych państw członkowskich, a także EUNB i Komisji.			dostępnych na koniec kwartału, a następnie przeprowadza weryfikację na podstawie zatwierdzonego sprawozdania podmiotu dominującego. Ponadto również obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 10a, art. 141h i art. 141l ustawy – Prawo bankowe, art. 16 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym, art. 19 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, art. 265 i 266 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553).	
Art. 126	<i>Artykuł 126</i> Sankcje Zgodnie z rozdziałem 1 sekcja IV niniejszego tytułu, państwa członkowskie zapewniają możliwość nakładania sankcji administracyjnych lub podejmowania innych środków administracyjnych mających na celu usunięcie stwierdzonych naruszeń przepisów lub przyczyn takich naruszeń w stosunku do finansowych spółek holdingowych, finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej i holdingów mieszanych lub osób faktycznie nimi zarządzających, które naruszają przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne przyjęte w celu transponowania przepisów niniejszego rozdziału.	T	Art. 2 pkt 27 lit. a i b	27) w art. 167a: a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1. W przypadku gdy finansowa spółka holdingowa, finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej lub spółka holdingowa o działalności mieszanej naruszają przepisy ustawy, przepisy wydane na jej podstawie lub przepisy rozporządzenia 575/2013, Komisja może nakazać tym podmiotom usunięcie stwierdzonych naruszeń lub przyczyn tych naruszeń lub nałożyć na te podmioty karę pieniężną w wysokości do 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, a jeżeli ostatnie zbadane skonsolidowane sprawozdanie finansowe nie jest dostępne – do wysokości 20 000 000 zł, uwzględniając w szczególności wagę naruszenia, uprzednie naruszenia przepisów oraz sytuację finansową tych podmiotów. 2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Komisja może również nałożyć karę pieniężną do wysokości 20 000 000 zł na osoby odpowiedzialne za zaistniałe naruszenie, uwzględniając w szczególności wagę naruszenia oraz czas jego trwania, przyczyny naruszenia oraz sytuację finansową osoby, na którą nakładana jest kara.”, b) po ust. 2 dodaje się ust. 2b i 2c w brzmieniu: „2b. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej przez finansową spółkę holdingową, finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej lub spółkę	

				holdingową o działalności mieszanej w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1, zamiast kary, o której mowa w ust. 1, Komisja może nałożyć karę pieniężną w wysokości do dwukrotnej kwoty osiągniętej korzyści lub unikniętej straty. Do ustalenia wysokości kary pieniężnej przepis ust. 1 stosuje się. 2c. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy.”, Ponadto również obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 171 ust. 6 i 7 ustawy – Prawo bankowe).	
Art. 127 ust. 1	<i>Artykuł 127</i> Ocena równoważności nadzoru skonsolidowanego w państwach trzecich 1. W przypadku gdy instytucja, której jednostka dominująca jest instytucją lub finansową spółką holdingową, lub finansową spółką holdingową o działalności mieszanej, której siedziba zarządu znajduje się w państwie trzecim, nie podlega nadzorowi skonsolidowanemu na mocy art. 111, właściwe organy dokonują oceny, czy instytucja podlega nadzorowi skonsolidowanemu sprawowanemu przez organ nadzoru państwa trzeciego, równoważnemu nadzorowi podlegającemu zasadom ustanowionym w niniejszej dyrektywie i wymogom części pierwszej tytuł II rozdział 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Oceny dokonuje – na wniosek jednostki dominującej lub jakiegokolwiek podmiotu objętego regulacją posiadającego zezwolenie na prowadzenie działalności w Unii, lub z własnej inicjatywy – właściwy organ, który odpowiadałby za nadzór skonsolidowany, gdyby zastosowanie miał ust. 3. Ten właściwy organ konsultuje się z pozostałymi właściwymi organami, których to dotyczy.	T	Art. 2 pkt 19 (dodawany art. 110o)	Art. 110o. 1. W przypadku domu maklerskiego, którego podmiot dominujący jest instytucją, finansową spółką holdingową albo finansową spółką holdingową o działalności mieszanej, której siedziba znajduje się w państwie trzecim, niepodlegającą nadzorowi skonsolidowanemu zgodnie z art. 110g ust. 3–9, Komisja z urzędu, na wniosek tego podmiotu dominującego lub na wniosek instytucji będącej podmiotem zależnym od tego podmiotu dominującego, dokonuje oceny, czy dom maklerski podlega nadzorowi skonsolidowanemu sprawowanemu przez organ nadzoru państwa trzeciego na podstawie zasad równoważnych w stosunku do ustanowionych w niniejszym oddziale i wymogów określonych w art. 11–24 rozporządzenia 575/2013. 2. Komisja dokonuje oceny, o której mowa w ust. 1, jeżeli byłaby organem właściwym do sprawowania nadzoru skonsolidowanego w przypadku, o którym mowa w ust. 4. 3. Komisja, badając równoważność zasad, o której mowa w ust. 1, konsultuje się z właściwymi organami nadzoru sprawującymi nadzór nad instytucjami, które są podmiotami zależnymi od podmiotu dominującego, o którym mowa w ust. 1. 4. W przypadku gdy ocena równoważności zasad,	

				o której mowa w ust. 1, nie wykaże pełnej równoważności, do nadzoru sprawowanego nad domem maklerskim Komisja stosuje przepisy niniejszego oddziału dotyczące sprawowania nadzoru skonsolidowanego lub podejmuje inne działania określone w niniejszym oddziale, które pozwalają osiągnąć cele nadzoru skonsolidowanego nad domem maklerskim. Komisja informuje właściwe organy nadzoru w innych państwach członkowskich, które nadzorują instytucje będące podmiotami zależnymi od podmiotów dominujących, o których mowa w ust. 1, o wyniku badania równoważności zasad i uzgadnia odpowiednie działania nadzorcze. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego i Komisję Europejską o podjętych działaniach nadzorczych. 5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, Komisja może, w drodze decyzji, nakazać domowi maklerskiemu podjęcie działań w celu zmiany struktury grupy kapitałowej w taki sposób, aby podmiotem dominującym wobec tego domu maklerskiego stała się finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, której siedziba znajduje się w państwie członkowskim, lub zastosować przepisy dotyczące nadzoru skonsolidowanego do skonsolidowanej pozycji tej finansowej spółki holdingowej lub tej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej. Ponadto również obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 141k ust. 3–5 ustawy – Prawo bankowe).	
Art. 127 ust. 2	2. Komisja może zwrócić się do Europejskiego Komitetu Bankowego o wydanie ogólnych wytycznych dotyczących tego, czy zasady dotyczące nadzoru skonsolidowanego stosowane przez organy nadzoru państw trzecich umożliwiają osiągnięcie celów nadzoru skonsolidowanego, określonych w niniejszym rozdziale, w odniesieniu do instytucji, których jednostka dominująca posiada siedzibę zarządu w państwie trzecim. Europejski Komitet Bankowy poddaje wszelkie takie wytyczne przeglądowi oraz uwzględnia wszelkie zmiany wprowadzone w zasadach dotyczących nadzoru	T	Jw.	Jw.	

	skonsolidowanego stosowanych przez takie właściwe organy. EUNB pomaga Komisji i Europejskiemu Komitetowi Bankowemu w wypełnianiu tych zadań, w tym w ocenie, czy tego rodzaju wytyczne powinny zostać zaktualizowane. Właściwy organ dokonujący oceny, o której mowa w ust. 1 akapit pierwszy, uwzględni wszelkie takie wytyczne. Do tego celu przed podjęciem decyzji właściwy organ konsultuje się z EUNB.				
Art. 127 ust. 3	3. W braku takiego równoważnego nadzoru państwa członkowskie stosują do danej instytucji odpowiednio niniejszą dyrektywę i rozporządzenie (UE) nr 575/2013 lub umożliwiają swoim właściwym organom stosowanie innych odpowiednich technik nadzoru, które pozwalają osiągnąć cele nadzoru skonsolidowanego nad instytucjami. Stosowane techniki nadzoru uzgadnia, po konsultacji z pozostałymi zainteresowanymi właściwymi organami, właściwy organ, który odpowiadałby za nadzór skonsolidowany, Właściwe organy mogą w szczególności wymagać utworzenia finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, której siedziba zarządu znajduje się w Unii, oraz zastosować przepisy w sprawie nadzoru skonsolidowanego do skonsolidowanej pozycji tej finansowej spółki holdingowej lub do skonsolidowanej pozycji tej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej. Techniki nadzoru mają za zadanie osiągnąć cele skonsolidowanego nadzoru określone w niniejszym rozdziale; pozostałe zaangażowane właściwe organy, EUNB i Komisja są powiadamiane o tych technikach.	T	Jw.	Jw.	
Art. 128 pkt 1	<i>ROZDZIAŁ 4</i> <i>Bufory kapitałowe</i> Sekcja I Bufory <i>Artykuł 128</i>	T		Przepis zostanie wdrożony w ustawie o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym.	

	Definicje				
	Na użytek niniejszego rozdziału stosuje się następujące definicje: 1) „bufor zabezpieczający” oznacza fundusze własne, do których utrzymywania jest zobowiązana instytucja zgodnie z art. 129;				
Art. 128 pkt 2	2) „specyficzny dla instytucji bufor antycykliczny” oznacza fundusze własne, do których utrzymywania instytucja jest zobowiązana zgodnie z art. 130;	T		Jw.	
Art. 128 pkt 3	3) „bufor globalnych instytucji o znaczeniu systemowym” oznacza fundusze własne, utrzymywania których wymaga art. 131 ust. 4;	T		Jw.	
Art. 128 pkt 4	4) „bufor innych instytucji o znaczeniu systemowym” oznacza fundusze własne, utrzymywania których wymaga art. 131 ust. 5;	T		Jw.	
Art. 128 pkt 5	5) „bufor ryzyka systemowego” oznacza fundusze własne, do utrzymywania których instytucja jest lub może być zobowiązana zgodnie z art. 133;	T		Jw.	
Art. 128 pkt 6	6) „wymóg połączonego bufora” oznacza łączny kapitał podstawowy Tier I, który jest wymagany do pokrycia wymaganego bufora zabezpieczającego, powiększony o następujące elementy, stosownie do przypadku: a) specyficzny dla instytucji bufor antycykliczny; b) bufor globalnych instytucji o znaczeniu systemowym; c) bufor innych instytucji o znaczeniu systemowym; d) bufor ryzyka systemowego;	T		Jw.	
Art. 128 pkt 7	7) „wskaźnik bufora antycyklicznego” oznacza wskaźnik, który instytucje muszą stosować przy obliczaniu specyficznego dla instytucji bufora antycyklicznego i który jest ustalany zgodnie z art. 136 i art. 137 lub przez odpowiedni organ państwa trzeciego w zależności od przypadku;	T		Jw.	
Art. 128	8) „instytucja działająca na podstawie zezwolenia udzielonego w danym państwie” oznacza instytucję,	T		Jw.	

pkt 8	która uzyskała zezwolenie w państwie członkowskim, w którym za wyznaczenie wskaźnika bufora antycyklicznego odpowiedzialny jest konkretny wyznaczony organ;				
Art. 128 pkt 9	9) „wartość odniesienia dotycząca bufora” oznacza wartość odniesienia dla bufora obliczaną zgodnie art. 135 ust. 1. Niniejszy rozdział nie ma zastosowania do firm inwestycyjnych, które nie posiadają zezwolenia na świadczenie usług inwestycyjnych wymienionych w sekcji A pkt 3 oraz 6 załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE.	T		Jw.	
Art. 129 ust. 1	<i>Artykuł 129</i> Wymóg dotyczący utrzymywania bufora zabezpieczającego 1. Państwa członkowskie zobowiązują instytucje do utrzymywania, oprócz kapitału podstawowego Tier I utrzymywanego w celu spełnienia wymogu w zakresie funduszy własnych nałożonego w art. 92 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, bufora zabezpieczającego z kapitału podstawowego Tier I na poziomie 2,5 % ich łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 tego rozporządzenia na zasadzie indywidualnej i skonsolidowanej, zgodnie z częścią pierwszą tytułu II tego rozporządzenia.	T		Jw.	
Art. 129 ust. 2	2. W drodze odstępstwa od ust. 1 państwo członkowskie może zwolnić małe i średnie firmy inwestycyjne z wymogów ustanowionych w tym ustępie, jeśli takie zwolnienie nie zagraża stabilności systemu finansowego tego państwa członkowskiego. Decyzja o zastosowaniu takiego zwolnienia jest w pełni uzasadniana, zawiera wyjaśnienie, dlaczego zwolnienie to nie zagraża stabilności systemu finansowego danego państwa członkowskiego, oraz dokładną definicję małych i średnich firm inwestycyjnych objętych zwolnieniem. Państwo członkowskie, które postanowi zastosować takie zwolnienie, powiadamia odpowiednio Komisję, ERRS, EUNB oraz właściwe organy zainteresowanych	T		Jw.	

	państw członkowskich.				
Art. 129 ust. 3	3. Do celu ust. 2 państwo członkowskie wyznacza organ odpowiedzialny za stosowanie niniejszego artykułu. Organem tym jest właściwy organ lub wyznaczony organ.	T		Jw.	
Art. 129 ust. 4	4. Do celu ust. 2 firmy inwestycyjne klasyfikuje się jako małe lub średnie zgodnie z zaleceniem Komisji 2003/361/WE z dnia 6 maja 2003 r. w sprawie definicji mikro, małych i średnich przedsiębiorstw.	T		Jw.	
Art. 129 ust. 5	5. Instytucje nie wykorzystują kapitału podstawowego Tier I utrzymywanego w celu spełnienia wymogu określonego w ust. 1 niniejszego artykułu do spełnienia wymogów nałożonych na mocy art. 104.	T		Jw.	
Art. 129 ust. 6	6. W przypadku gdy instytucja nie spełnia w pełni wymogu ust. 1 niniejszego artykułu, podlega ograniczeniom w zakresie wypłat zysków określonym w art. 141 ust. 2 i 3.	T		Jw.	
Art. 130 ust. 1	<i>Artykuł 130</i> Wymóg utrzymania specyficznego dla instytucji bufora antycyklicznego 1. Państwa członkowskie zobowiązują instytucje do utrzymywania specyficznego dla instytucji bufora antycyklicznego na poziomie ich łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 pomnożonej przez średnią ważoną wskaźników bufora antycyklicznego obliczaną zgodnie z art. 140 niniejszej dyrektywy, na zasadzie indywidualnej i skonsolidowanej, zgodnie z częścią pierwszą tytułu II tego rozporządzenia.	T		Jw.	
Art. 130 ust. 2	2. W drodze odstępstwa od ust. 1 państwo członkowskie może zwolnić małe i średnie firmy inwestycyjne z wymogów ustanowionych w tym ustępie, jeśli takie zwolnienie nie zagraża stabilności systemu finansowego tego państwa członkowskiego. Decyzja o zastosowaniu takiego zwolnienia jest w pełni uzasadniana, zawiera wyjaśnienie, dlaczego zwolnienie	T		Jw.	

	to nie zagraża stabilności systemu finansowego danego państwa członkowskiego, oraz dokładną definicję małych i średnich firm inwestycyjnych objętych zwolnieniem. Państwo członkowskie, które postanowi zastosować takie zwolnienie, powiadamia odpowiednio Komisję, ERRS, EUNB oraz właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich.				
Art. 130 ust. 3	3. Do celu ust. 2 państwo członkowskie wyznacza organ odpowiedzialny za stosowanie niniejszego artykułu. Organem tym jest właściwy organ lub wyznaczony organ.	T		Jw.	
Art. 130 ust. 4	4. Do celu ust. 2 firmy inwestycyjne klasyfikuje się jako małe i średnie zgodnie z zaleceniem 2003/361/WE.	T		Jw.	
Art. 130 ust. 5	5. Instytucje spełniają wymóg nałożony na mocy ust. 1 za pomocą kapitału podstawowego Tier I, który ma charakter dodatkowy w stosunku do wszelkiego kapitału podstawowego Tier I utrzymywanego w celu spełnienia wymogu w zakresie funduszy własnych nałożonego na mocy art. 92 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, wymogu utrzymania bufora zabezpieczającego na mocy art. 129 niniejszej dyrektywy i wszelkich wymogów nałożonych na mocy art. 100 niniejszej dyrektywy.	T		Jw.	
Art. 130 ust. 6	6. W przypadku gdy instytucja nie spełnia w pełni wymogu na mocy ust. 1 niniejszego artykułu, podlega ograniczeniom w zakresie wypłat zysków określonym w art. 141 ust. 2 i 3.	T		Jw.	
Art. 131 ust. 1	<i>Artykuł 131</i> Globalne i inne instytucje o znaczeniu systemowym 1. Państwa członkowskie wyznaczają organ odpowiedzialny za określanie, na zasadzie skonsolidowanej, globalnych instytucji o znaczeniu systemowym i, na zasadzie indywidualnej, subskonsolidowanej lub skonsolidowanej, stosownie do przypadku, innych instytucji o znaczeniu systemowym, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności na obszarze ich jurysdykcji. Organem tym jest właściwy	T		Jw.	

	organ lub wyznaczony organ. Państwa członkowskie mogą wyznaczyć więcej niż jeden organ. Globalne instytucje o znaczeniu systemowym są unijną instytucją dominującą, unijną dominującą finansową spółką holdingową, unijną dominującą finansową spółką holdingową o działalności mieszanej lub instytucją. Globalne instytucje o znaczeniu systemowym nie są instytucją, która jest jednostką zależną unijnej instytucji dominującej, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej. Inne instytucje o znaczeniu systemowym są albo unijną instytucją dominującą, unijną dominującą finansową spółką holdingową, unijną dominującą finansową spółką holdingową o działalności mieszanej, albo instytucją.				
Art. 131 ust. 2	2. Metoda określania globalnych instytucji o znaczeniu systemowym oparta jest na następujących kategoriach: a) wielkość grupy; b) wzajemne powiązania danej grupy z systemem finansowym; c) zastępowalność usług lub infrastruktury finansowej zapewnianych przez daną grupę; d) złożoność grupy; e) transgraniczna działalność grupy, w tym transgraniczna działalność między państwami członkowskimi oraz między państwem członkowskim a państwem trzecim. Każda kategoria otrzymuje równą wagę i składa się z wymiernych wskaźników. Rezultatem zastosowania metody jest ogólny wynik dla każdego ocenianego podmiotu, o którym mowa w ust. 1, który pozwala na określenie i zakwalifikowanie globalnych instytucji o znaczeniu systemowym do podkategorii zgodnie z opisem w ust. 9.	T		Jw.	
Art. 131 ust. 3	3. Inne instytucje o znaczeniu systemowym są określane zgodnie z ust. 1. Znaczenie systemowe oceniane jest na podstawie co najmniej jednego z następujących kryteriów:	T		Jw.	

	a) wielkość; b) znaczenie dla gospodarki Unii lub danego państwa członkowskiego; c) znaczenie działalności transgranicznej; d) wzajemne powiązania danej instytucji lub grupy z systemem finansowym. EUNB, w porozumieniu z ERRS, opublikuje do dnia 1 stycznia 2015 r. wytyczne dotyczące kryteriów określania warunków stosowania niniejszego ustępu w odniesieniu do oceny innych instytucji o znaczeniu systemowym. Wytyczne te będą uwzględniać międzynarodowe ramy dotyczące krajowych instytucji o znaczeniu systemowym, a także specyfikę unijną i krajową.				
Art. 131 ust. 4	4. Każda globalna instytucja o znaczeniu systemowym utrzymuje, na zasadzie skonsolidowanej, bufor globalnej instytucji o znaczeniu systemowym odpowiadający podkategorii, do której zakwalifikowano daną globalną instytucję o znaczeniu systemowym. Bufor ten składa się z kapitału podstawowego Tier I i ma względem niego charakter uzupełniający.	T		Jw.	
Art. 131 ust. 5	5. Właściwy organ lub wyznaczony organ mogą na każdą inną instytucję o znaczeniu systemowym nałożyć, na zasadzie indywidualnej, subskonsolidowanej lub skonsolidowanej, stosownie do przypadku, wymóg utrzymania bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym w wysokości do 2 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, przy uwzględnieniu kryteriów określania innych instytucji o znaczeniu systemowym. Bufor ten składa się z kapitału podstawowego Tier I i ma względem niego charakter uzupełniający.	T		Jw.	
Art. 131 ust. 6	6. Nakładając bufor ryzyka innej instytucji o znaczeniu systemowym, właściwy organ lub wyznaczony organ przestrzegają następujących zasad:	T		Jw.	
	a) bufor ryzyka innej instytucji o znaczeniu systemowym nie może pociągać za sobą nieproporcjonalnych niekorzystnych skutków dla całości lub części systemu				

	finansowego innych państw członkowskich lub Unii jako całości, stanowiąc lub stwarzając przeszkodę dla funkcjonowania rynku wewnętrznego; b) bufor ryzyka innej instytucji o znaczeniu systemowym musi być poddawany przeglądowi przez właściwy organ lub wyznaczony organ co najmniej raz do roku.				
Art. 131 ust. 7	7. Przed ustaleniem lub ponownym ustaleniem bufora ryzyka innej instytucji o znaczeniu systemowym właściwy organ lub wyznaczony organ z miesięcznym wyprzedzeniem powiadamiają Komisję, ERRS, EUNB oraz właściwe i wyznaczone organy zainteresowanych państw członkowskich o publikacji decyzji, o której mowa w ust. 5. Powiadomienie to zawiera szczegółowy opis następujących elementów: a) uzasadnienie, dlaczego uznaje się, że bufor ryzyka innej instytucji o znaczeniu systemowym może być skuteczny i proporcjonalny do celu ograniczenia ryzyka; b) ocenę prawdopodobnego pozytywnego lub negatywnego wpływu bufora ryzyka innej instytucji o znaczeniu systemowym na rynek wewnętrzny w oparciu o informacje, które są dostępne państwu członkowskiemu; c) wskaźnik bufora ryzyka innej instytucji o znaczeniu systemowym, który państwo członkowskie chce określić.	T		Jw.	
Art. 131 ust. 8	8. Bez uszczerbku dla art. 133 i ust. 5 niniejszego artykułu, w przypadku gdy inna instytucja o znaczeniu systemowym jest jednostką zależną albo globalnej instytucji o znaczeniu systemowym, albo innej instytucji o znaczeniu systemowym, która jest unijną instytucją dominującą i podlega buforowi innej instytucji o znaczeniu systemowym na zasadzie skonsolidowanej, wówczas bufor, który ma zastosowanie na poziomie indywidualnym lub subskonsolidowanym dla tej innej instytucji o znaczeniu systemowym, nie przekracza wyższej z następujących wartości: a) 1 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE)	T		Jw.	

	nr 575/2013; oraz b) wskaźnik bufora globalnej instytucji o znaczeniu systemowym lub innej instytucji o znaczeniu systemowym mający zastosowanie do danej grupy na poziomie skonsolidowanym.				
Art. 131 ust. 9	9. Globalne instytucje o znaczeniu systemowym są podzielone na co najmniej pięć podkategorii. Najniższa granica i granice pomiędzy poszczególnymi podkategoriami ustalane są za pomocą wyników uzyskiwanych przy zastosowaniu metody określania. Górne wyniki między sąsiednimi podkategoriami są określone jasno i są zgodne z zasadą występowania stałego liniowego wzrostu znaczenia systemowego, w związku z czym między poszczególnymi podkategoriami występuje liniowy wzrost wymogu dotyczącego dodatkowego kapitału podstawowego Tier I, z wyjątkiem najwyższej podkategorii. Do celów niniejszego ustępu znaczenie systemowe jest wpływem, jaki trudności, z którymi borykają się globalne instytucje o znaczeniu systemowym, mogą mieć na globalny rynek finansowy. Najniższej podkategorii przypisuje się bufor globalnej instytucji o znaczeniu systemowym na poziomie 1 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, a bufor przypisany każdej podkategorii wzrasta o stopień wynoszący 0,5 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 aż do czwartej podkategorii włącznie. Najwyższa podkategoria bufora globalnej instytucji o znaczeniu systemowym podlega buforowi w wysokości 3,5 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.	T		Jw.	
Art. 131 ust. 10	10. Bez uszczerbku dla ust. 1 i 9 właściwy organ lub wyznaczony organ mogą, kierując się należytych osądem nadzorczym: a) przenieść globalną instytucję o znaczeniu systemowym z niższej do wyższej podkategorii; b) zakwalifikować podmiot, o którym mowa w ust. 1, którego łączny wynik jest niższy od górnego wyniku najniższej podkategorii, do tej podkategorii lub do	T		Jw.	

	wyższej podkategorii, kwalifikując go tym samym jako globalną instytucję o znaczeniu systemowym.				
Art. 131 ust. 11	11. Jeżeli właściwy organ lub wyznaczony organ podejmą decyzję zgodnie z ust. 10 lit. b), decyzję tę i jej uzasadnienie zgłoszą EUNB.	T		Jw.	
Art. 131 ust. 12	12. Właściwy organ lub wyznaczony organ powiadamiają Komisję, ERRS i EUNB o nazwach globalnych instytucji o znaczeniu systemowym oraz innych instytucji o znaczeniu systemowym, a także o odpowiedniej podkategorii, do której zakwalifikowano globalne instytucje o znaczeniu systemowym; podają także ich nazwy do wiadomości publicznej. Właściwe organy lub wyznaczone organy podają do wiadomości publicznej podkategorię, do której zakwalifikowano globalną instytucję o znaczeniu systemowym. Właściwy organ lub wyznaczony organ przeprowadzają co roku przegląd określenia globalnych instytucji o znaczeniu systemowym i innych instytucji o znaczeniu systemowym oraz zakwalifikowanie globalnych instytucji o znaczeniu systemowym do odpowiednich podkategorii, a także przekazują wynik zainteresowanej instytucji o znaczeniu systemowym, Komisji, ERRS i EUNB oraz podają zaktualizowany wykaz określonych instytucji o znaczeniu systemowym do wiadomości publicznej i podają do wiadomości publicznej podkategorię, do której zakwalifikowano poszczególne zidentyfikowane globalne instytucje o znaczeniu systemowym.	T		Jw.	
Art. 131 ust. 13	13. Instytucje o znaczeniu systemowym nie korzystają z kapitału podstawowego Tier I, utrzymywanego w celu spełnienia wymogów na mocy ust. 4 i 5, do spełnienia jakichkolwiek wymogów nałożonych na mocy art. 92 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i art. 129 i 130 niniejszej dyrektywy ani jakichkolwiek wymogów nałożonych na mocy art. 102 i 104 niniejszej dyrektywy.	T		Jw.	
Art. 131 ust. 14	14. W przypadku gdy grupa, na zasadzie skonsolidowanej, podlega następującym wymogom, zastosowanie ma wyższy z tych dwóch buforów: a) bufor globalnej instytucji o znaczeniu systemowym	T		Jw.	

	i bufor innej instytucji o znaczeniu systemowym b) bufor globalnej instytucji o znaczeniu systemowym, bufor innej instytucji o znaczeniu systemowym, i bufor ryzyka systemowego zgodnie z art. 133. W przypadku gdy instytucja, na zasadzie indywidualnej lub subskonsolidowanej, podlega buforowi innej instytucji o znaczeniu systemowym i buforowi ryzyka systemowego zgodnie z art. 133, zastosowanie ma wyższy z nich.				
Art. 131 ust. 15	15. Niezależnie od przepisów ust. 14, w przypadku gdy bufor ryzyka systemowego ma zastosowanie do wszystkich ekspozycji znajdujących się w państwie członkowskim, które ustala ten bufor, aby zareagować na ryzyko makroostrożnościowe tego państwa członkowskiego, ale nie ma zastosowania do ekspozycji poza tym państwem członkowskim, ten bufor ryzyka systemowego ma charakter dodatkowy względem bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym lub globalnej instytucji o znaczeniu systemowym, który ma zastosowanie zgodnie z niniejszym artykułem.	T		Jw.	
Art. 131 ust. 16	16. W przypadku gdy ust. 14 ma zastosowanie, a instytucja jest częścią grupy lub podgrupy, do której należy globalna instytucja o znaczeniu systemowym lub inna instytucja o znaczeniu systemowym, instytucji tej nie uznaje się za podlegającą, na zasadzie indywidualnej, wymogowi połączonego bufora, który jest niższy od sumy bufora zabezpieczającego, bufora antycyklicznego oraz bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym lub bufora ryzyka systemowego – w zależności od tego, która z tych dwóch wartości jest wyższa, mającego do niej zastosowanie na zasadzie indywidualnej.	T		Jw.	
Art. 131 ust. 17	17. W przypadku gdy ust. 15 ma zastosowanie, a instytucja jest częścią grupy lub podgrupy, do której należy globalna instytucja o znaczeniu systemowym lub inna instytucja o znaczeniu systemowym, instytucji tej nie uznaje się za podlegającą, na zasadzie indywidualnej, wymogowi połączonego bufora, który jest niższy od sumy bufora zabezpieczającego, bufora antycyklicznego oraz sumy bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym i bufora ryzyka systemowego mającego do	T		Jw.	

	niej zastosowanie na zasadzie indywidualnej.				
Art. 131 ust. 18	18. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia do celów niniejszego artykułu metody, według której właściwy organ lub wyznaczony organ określają unijną dominującą instytucję lub unijną dominującą finansową spółkę holdingową lub unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej jako globalną instytucję o znaczeniu systemowym, oraz w celu określenia metody definiowania podkategorii oraz kwalifikowania globalnych instytucji o znaczeniu systemowym w oparciu o ich znaczenie systemowe, przy uwzględnieniu wszelkich standardów uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym. EUNB przedłoży Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 czerwca 2014 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapitach pierwszym i drugim, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N			
Art. 132 ust. 1	<i>Artykuł 132</i> Sprawozdawczość 1. Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie do dnia 31 grudnia 2015 r. sprawozdanie, sporządzone na podstawie rozwoju sytuacji międzynarodowej i opinii EUNB, na temat możliwości rozszerzenia ram dotyczących globalnych instytucji o znaczeniu systemowym na dodatkowe rodzaje instytucji o znaczeniu systemowym w Unii, w stosownych przypadkach wraz z wnioskiem ustawodawczym.	N			
Art. 132 ust. 2	2. Do dnia 31 grudnia 2016 r. – po skonsultowaniu się z ERRS i EUNB – Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat tego, czy należy zmienić przepisy dotyczące globalnych instytucji o znaczeniu systemowym określonych w art. 131, w stosownych przypadkach wraz z wnioskiem ustawodawczym. Każdy taki wniosek należy uwzględnić rozwój międzynarodowej sytuacji	N			

	regulacyjnej i obejmuje przegląd, w stosownych przypadkach, procesu kwalifikowania specyficznych dla instytucji buforów innych instytucji o znaczeniu systemowym w ramach grupy przy uwzględnieniu wszelkiego możliwego nienależytego wpływu na realizację strukturalnego rozdzielenia w ramach państw członkowskich.				
Art. 133 ust. 1	<i>Artykuł 133</i> Wymóg utrzymywania bufora ryzyka systemowego 1. Każde państwo członkowskie może wprowadzić bufor ryzyka systemowego z kapitału podstawowego Tier I w odniesieniu do sektora finansowego lub co najmniej jednego podzbioru tego sektora w celu zapobiegania i ograniczania długoterminowych niecyklicznych ryzyk systemowych lub makroostrożnościowych nieobjętych rozporządzeniem (UE) nr 575/2013, rozumianego jako ryzyko zakłócenia w systemie finansowym, które może mieć poważne negatywne skutki dla systemu finansowego i gospodarki realnej w danym państwie członkowskim.	T		Por. art. 128 pkt 1.	
Art. 133 ust. 2	2. Na użytek ust. 1 państwo członkowskie wyznacza organ odpowiedzialny za ustalenie bufora ryzyka systemowego i określenie zbiorów instytucji, do których ma on zastosowanie. Organem tym jest właściwy organ lub wyznaczony organ.	T		Jw.	
Art. 133 ust. 3	3. Na użytek ust. 1 instytucje mogą być zobowiązane do utrzymywania, oprócz kapitału podstawowego Tier I utrzymywanego w celu spełnienia wymogu w zakresie funduszy własnych nałożonego w art. 92 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, bufora ryzyka systemowego kapitału podstawowego Tier I w wysokości co najmniej 1 % w oparciu o kwoty ekspozycji, wobec których zastosowanie ma bufor ryzyka systemowego zgodnie z ust. 8 niniejszego artykułu, na zasadzie indywidualnej, skonsolidowanej lub subskonsolidowanej, stosownie do przypadku, zgodnie z częścią pierwszą tytułu II tego rozporządzenia. Odpowiedni właściwy lub wyznaczony organ może wymagać od instytucji utrzymywania bufora ryzyka systemowego na poziomie zarówno indywidualnym i skonsolidowanym.	T		Jw.	

Art. 133 ust. 4	4. Instytucje nie korzystają z kapitału podstawowego Tier I, utrzymywanego w celu spełnienia wymogu na mocy ust. 3, do spełnienia jakichkolwiek wymogów nałożonych na mocy art. 92 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i art. 129 i 130 niniejszej dyrektywy ani jakichkolwiek wymogów nałożonych na mocy art. 102 i 104 niniejszej dyrektywy. W przypadku gdy grupa, która została określona jako instytucja o znaczeniu systemowym podlegająca buforowi globalnej instytucji o znaczeniu systemowym lub buforowi innej instytucji o znaczeniu systemowym na zasadzie skonsolidowanej zgodnie z art. 131, podlega także buforowi ryzyka systemowego na zasadzie skonsolidowanej zgodnie z niniejszym artykułem, zastosowanie ma wyższy z tych buforów. W przypadku gdy instytucja, na zasadzie indywidualnej lub subskonsolidowanej, podlega buforowi innej instytucji o znaczeniu systemowym zgodnie z art. 131 i buforowi ryzyka systemowego zgodnie z niniejszym artykułem, zastosowanie ma wyższy z nich.	T		Jw.	
Art. 133 ust. 5	5. Niezależnie od ust. 4, w przypadku gdy bufor ryzyka systemowego ma zastosowanie do wszystkich ekspozycji znajdujących się w państwie członkowskim, które ustala ten bufor, aby zareagować na ryzyko makroostrożnościowe tego państwa członkowskiego, ale nie ma zastosowania do ekspozycji poza tym państwem członkowskim, ten bufor ryzyka systemowego stosuje się łącznie z buforem innej instytucji o znaczeniu systemowym lub globalnej instytucji o znaczeniu systemowym, który ma zastosowanie zgodnie z art. 131.	T		Jw.	
Art. 133 ust. 6	6. W przypadku gdy ust. 4 ma zastosowanie, a instytucja jest częścią grupy lub podgrupy, do której należy globalna instytucja o znaczeniu systemowym lub inna instytucja o znaczeniu systemowym, instytucji tej nie uznaje się za podlegającą, na zasadzie indywidualnej, wymogowi połączonego bufora, który jest niższy od sumy bufora zabezpieczającego, bufora antycyklicznego oraz – w zależności od tego, która z tych dwóch wartości jest wyższa - bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym lub bufora ryzyka systemowego, mającego do niej zastosowanie na zasadzie indywidualnej.	T		Jw.	

Art. 133 ust. 7	7. W przypadku gdy ust. 5 ma zastosowanie, a instytucja jest częścią grupy lub podgrupy, do której należy globalna instytucja o znaczeniu systemowym lub inna instytucja o znaczeniu systemowym, instytucji tej nie uznaje się za podlegającą, na zasadzie indywidualnej, wymogowi połączonego bufora, który jest niższy od sumy bufora zabezpieczającego, bufora antycyklicznego oraz sumy bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym i bufora ryzyka systemowego mającego do niej zastosowanie na zasadzie indywidualnej.	T		Jw.	
Art. 133 ust. 8	8. Bufor ryzyka systemowego może mieć zastosowanie do ekspozycji znajdujących się w państwie członkowskim, które ustala ten bufor, i może mieć także zastosowanie do ekspozycji w państwach trzecich. Bufor ryzyka systemowego może mieć także zastosowanie do ekspozycji znajdujących się w innych państwach członkowskich z zastrzeżeniem ust. 15 i 18.	T		Jw.	
Art. 133 ust. 9	9. Bufora ryzyka systemowego ma zastosowanie do wszystkich instytucji lub co najmniej jednego ich podzbioru, dla których to instytucji zgodnie z niniejszą dyrektywą właściwe są organy danego państwa członkowskiego, i jest on ustalany stopniowo lub w trybie przyspieszonym - każdorazowo w drodze korekty o kolejne 0,5 punktu procentowego. Istnieje możliwość wprowadzenia różnych wymogów dla różnych podzbiorów sektora.	T		Jw.	
Art. 133 ust. 10	10. Nakładając wymóg utrzymania bufora ryzyka systemowego, właściwy organ lub wyznaczony organ przestrzegają następujących zasad: a) bufor ryzyka systemowego nie może pociągać za sobą nieproporcjonalnych niekorzystnych skutków dla całości lub części systemu finansowego innych państw członkowskich lub Unii jako całości, stanowiąc lub stwarzając przeszkodę dla funkcjonowania rynku wewnętrznego; b) bufor ryzyka systemowego musi być poddawany przeglądowi przez właściwy organ lub wyznaczony organ co najmniej raz na dwa lata.	T		Jw.	

Art. 133 ust. 11	11. Przed ustaleniem lub ponownym ustaleniem wskaźnika bufora ryzyka systemowego w wysokości do 3 % właściwy organ lub wyznaczony organ powiadamiają z miesięcznym wyprzedzeniem Komisję, ERSS, EUNB oraz właściwe i wyznaczone organy zainteresowanych państw członkowskich o publikacji decyzji, o której mowa w ust. 16. Jeśli bufor ma zastosowanie do ekspozycji w państwach trzecich, właściwy organ lub wyznaczony organ powiadamiają także organy nadzoru tych państw trzecich. Powiadomienie to zawiera szczegółowy opis następujących elementów: a) ryzyka systemowego lub makroostrożnościowego w państwie członkowskim; b) powodów, dla których rozmiar ryzyk systemowego lub makroostrożnościowego zagraża stabilności systemu finansowego na szczeblu krajowym, uzasadniając wskaźnik bufora ryzyka systemowego; c) uzasadnienie, dlaczego uznaje się, że bufor ryzyka systemowego może być skuteczny i proporcjonalny do celu ograniczenia ryzyka; d) ocenę prawdopodobnego pozytywnego lub negatywnego wpływu bufora ryzyka systemowego na rynek wewnętrzny w oparciu o informacje, które są dostępne państwu członkowskiemu; e) wyjaśnienie, dlaczego żaden z istniejących środków w niniejszej dyrektywie lub w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013, z wyłączeniem art. 458 i 459 tego rozporządzenia, sam lub w połączeniu z innymi nie wystarczy, by zaradzić wskazanemu ryzyku makroostrożnościowemu lub systemowemu, z uwzględnieniem stosunkowej skuteczności tych środków; f) wskaźnik bufora ryzyka systemowego, którego państwo członkowskie chce wymagać.	T		Jw.	
Art. 133 ust. 12	12. Przed ustaleniem lub ponownym ustaleniem wskaźnika bufora ryzyka systemowego na poziomie przekraczającym 3 %, właściwy organ lub wyznaczony organ powiadamiają Komisję, ERRS, EUNB oraz właściwe i wyznaczone organy zainteresowanych	T		Jw.	

	państw członkowskich. Jeśli bufor ma zastosowanie do ekspozycji w państwach trzecich, właściwy organ lub wyznaczony organ powiadamiają także organy nadzoru tych państw trzecich. Powiadomienie to zawiera szczegółowy opis następujących elementów: a) ryzyka systemowego lub makroostrożnościowego w państwie członkowskim; b) powodów, dla których rozmiar ryzyka systemowego lub makroostrożnościowego zagraża stabilności systemu finansowego na szczeblu krajowym, uzasadniając wskaźnik bufora ryzyka systemowego; c) uzasadnienie, dlaczego uznaje się, że bufor ryzyka systemowego może być skuteczny i proporcjonalny do celu ograniczenia ryzyka; d) ocenę prawdopodobnego pozytywnego lub negatywnego wpływu bufora ryzyka systemowego na rynek wewnętrzny w oparciu o informacje, które są dostępne państwu członkowskiemu; e) wyjaśnienie, dlaczego żaden z istniejących środków w niniejszej dyrektywie lub w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013, z wyłączeniem art. 458 i 459 tego rozporządzenia, sam lub w połączeniu z innymi nie wystarczy, by zaradzić wskazanemu ryzyku makroostrożnościowemu lub systemowemu, z uwzględnieniem stosunkowej skuteczności tych środków; f) wskaźnik bufora ryzyka systemowego, którego państwo członkowskie chce wymagać.				
Art. 133 ust. 13	13. Właściwy organ lub wyznaczony organ mogą począwszy od dnia 1 stycznia 2015 r., ustalać lub ponownie ustalać wskaźnik bufora ryzyka systemowego, który ma zastosowanie do ekspozycji w tym państwie członkowskim, i może także mieć zastosowanie do ekspozycji w państwach trzecich, na poziomie do 5 % łącznie, postępując zgodnie z procedurą określoną w ust. 11. Ustalając lub ponownie ustalając wskaźnik bufora ryzyka systemowego na poziomie przekraczającym 5 %, przestrzega się procedur określonych w ust. 12.	T		Jw.	
Art.	14. Jeśli wskaźnik bufora ryzyka systemowego ma	T		Jw.	

133 ust. 14	zostać ustalony na poziomie między 3 % a 5 % zgodnie z ust. 13, właściwy organ lub wyznaczony organ w państwie członkowskim ustalającym ten bufor zawsze powiadamiają o tym Komisję i czekają na jej opinię przed przyjęciem przedmiotowych środków. Jeśli Komisja wyda opinię negatywną, właściwy organ lub wyznaczony organ w państwie członkowskim ustalającym ten bufor stosują się do tej opinii lub wyjaśniają, dlaczego tego nie uczyniły. W przypadku gdy jeden podzbiór sektora finansowego obejmuje jednostkę zależną jednostki dominującej, która ma siedzibę w innym państwie członkowskim, właściwy organ lub wyznaczony organ powiadamiają organy tego państwa członkowskiego, Komisję i ERRS. W terminie jednego miesiąca od dokonania powiadomienia Komisja i ERRS wydają zalecenie dotyczące środków podejmowanych zgodnie z niniejszym ustępem. W przypadku gdy organy nie mogą dojść do porozumienia, a także w przypadku negatywnego zalecenia zarówno Komisji, jak i ERRS, właściwy organ lub wyznaczony organ może skierować sprawę do EUNB zwrócić się do niego o pomoc zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. Decyzję o ustaleniu bufora w odniesieniu do tych ekspozycji zawiesza się do czasu podjęcia decyzji przez EUNB.				
Art. 133 ust. 15	15. W terminie miesiąca od powiadomienia, o którym mowa w ust. 12, ERRS przekazuje Komisji opinię na temat tego, czy bufor ryzyka systemowego uznany został za właściwy. EUNB również może przedstawić Komisji opinię na temat bufora zgodnie z art. 34 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. W terminie dwóch miesięcy od dokonania powiadomienia Komisja, w stosownych przypadkach uwzględniając opinie ERRS i EUNB, i jeśli jest przekonana, że bufor ryzyka systemowego nie pociąga za sobą nieproporcjonalnych niekorzystnych skutków dla całości lub części systemu finansowego innych państw członkowskich lub Unii jako całości, stanowiąc lub stwarzając przeszkodę dla prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego, przyjmuje akt wykonawczy zezwalający właściwemu organowi lub wyznaczonemu organowi na przyjęcie proponowanego	T		Jw.	

	środka.				
Art. 133 ust. 16	16. Każdy właściwy organ lub wyznaczony organ ogłaszają ustalenie bufora ryzyka systemowego poprzez publikację na stosownej stronie internetowej. Ogłoszenie takie zawiera co najmniej następujące informacje: a) wskaźnik bufora ryzyka systemowego; b) instytucje, do których ma zastosowanie bufor ryzyka systemowego; c) uzasadnienie wprowadzenia bufora ryzyka systemowego; d) datę, od której instytucje obowiązują ustalony lub ponownie ustalony bufor ryzyka systemowego; oraz e) nazwy państw, w przypadku gdy ekspozycje w tych państwach są uwzględnione w buforze ryzyka systemowego. Gdyby publikacja, o której mowa w lit. c), zagrozić stabilności systemu finansowego, ogłoszenie nie będzie zawierać informacji na mocy lit. c).	T		Jw.	
Art. 133 ust. 17	17. W przypadku gdy instytucja nie spełnia w pełni wymogu ust. 1 niniejszego artykułu, podlega ograniczeniom w zakresie wypłat zysków określonym w art. 141 ust. 2 i 3. W przypadku gdy te ograniczenia w zakresie wypłat zysków prowadzą do niezadowalającej poprawy poziomu kapitału podstawowego Tier I instytucji w świetle stosownego ryzyka systemowego, właściwe organy mogą przyjąć dodatkowe środki zgodnie z art. 64.	T		Jw.	
Art. 133 ust. 18	18. Po powiadomieniu, o którym mowa w ust. 11, państwa członkowskie mogą stosować bufor do wszystkich ekspozycji. W przypadku gdy właściwy organ lub wyznaczony organ podejmą decyzję o ustaleniu bufora na poziomie do 3 % w oparciu o ekspozycje w innych państwach członkowskich, bufor ten musi mieć jednakowy poziom w odniesieniu do wszystkich ekspozycji znajdujących się w obrębie Unii.	T		Jw.	

Art. 134 ust. 1	<i>Artykuł 134</i> Uznawanie wskaźnika bufora ryzyka systemowego 1. Inne państwa członkowskie mogą uznać wskaźnik bufora ryzyka systemowego ustalony zgodnie z art. 133 i mogą stosować ten wskaźnik bufora wobec instytucji działających na podstawie zezwolenia udzielonego w danym państwie w przypadku ekspozycji w państwie członkowskim, które ustaliło ten wskaźnik bufora.	T		Jw.	
Art. 134 ust. 2	2. Jeśli państwa członkowskie uznają wskaźnik bufora ryzyka systemowego dla instytucji działających na podstawie zezwolenia udzielonego w danym państwie, państwa te powiadamiają Komisję, ERRS, EUNB i państwo członkowskie, które ustaliło ten wskaźnik bufora systemowego.	T		Jw.	
Art. 134 ust. 3	3. Podejmując decyzję w sprawie uznania wskaźnika bufora ryzyka systemowego, państwo członkowskie uwzględnia informacje przedstawione zgodnie z art. 133 ust. 11, 12 lub 13 przez państwo członkowskie, które ustaliło ten wskaźnik bufora.	T		Jw.	
	4. Państwo członkowskie, które ustaliło wskaźnik bufora ryzyka systemowego zgodnie z art. 133, może zwrócić się do ERRS o wydanie zalecenia określonego w art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1092/2010 dla jednego lub kilku państw członkowskich, które mogą uznać wskaźnik bufora ryzyka systemowego.	T		Jw.	
Art. 135 ust. 1	Sekcja II Ustalanie i obliczanie buforów antycyklicznych <i>Artykuł 135</i> Wytyczne ERRS w sprawie ustalania wskaźników bufora antycyklicznego 1. ERRS może wydać w formie zaleceń zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1092/2010 wytyczne dla organów wyznaczonych przez państwa członkowskie na mocy art. 136 ust. 1 w sprawie ustalania wskaźników buforów antycyklicznych; wytyczne te zawierają następujące elementy:	N			

	a) zasady, którymi wyznaczone organy powinny się kierować przy dokonywaniu osądu właściwego wskaźnika bufora antycyklicznego celem zapewnienia, by organy przyjmowały należyte podejście do stosownych cykli makroekonomicznych i wspierały należyty i spójny proces podejmowania decyzji we wszystkich państwach członkowskich; b) ogólne wytyczne w sprawie: (i) mierzenia i obliczania odchyleń od długoterminowych tendencji w zakresie wskaźników kredytów do produktu krajowego brutto (PKB); (ii) obliczania wartości odniesienia dotyczących bufora wymaganych na mocy art. 136 ust. 2; c) wytyczne w sprawie zmiennych, które oznaczają akumulację ryzyka ogólnosystemowego związanego z okresami nadmiernego wzrostu akcji kredytowej w systemie finansowym, w szczególności w sprawie odpowiedniego wskaźnika kredytów do PKB i jego odchylenia od długoterminowej tendencji, oraz w sprawie innych istotnych czynników – w tym reagowania na zmiany w sytuacji gospodarczej w obrębie poszczególnych sektorów gospodarki – które powinny być uwzględniane w decyzjach wyznaczonych organów w sprawie właściwego wskaźnika bufora antycyklicznego na mocy art. 136; d) wytyczne dotyczące zmiennych, w tym kryteria jakościowe, które wskazują na to, że bufor powinien zostać utrzymany, obniżony lub całkowicie zniesiony.				
Art. 135 ust. 2	2. W przypadku gdy ERRS wydała zalecenie na mocy ust. 1, uwzględnia ona należycie różnice pomiędzy państwami członkowskimi, w szczególności specyfikę państw członkowskich mających małe i otwarte gospodarki.	N			
Art. 135 ust. 3	3. W przypadku gdy ERRS wydała zalecenie na mocy ust. 1, dokonuje ona przeglądu tego zalecenia i w razie konieczności uaktualnia je w świetle doświadczeń w zakresie ustalania buforów na mocy niniejszej dyrektywy lub zmian praktyk uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym.	N			

Art. 136 ust. 1	<i>Artykuł 136</i> Ustalanie wskaźników bufora antycyklicznego 1. Każde państwo członkowskie wyznacza organ lub podmiot publiczny (zwany dalej „wyznaczonym organem”), który jest odpowiedzialny za ustalanie wskaźnika bufora antycyklicznego dla tego państwa członkowskiego.	T		Por. art. 128 pkt 1.	
Art. 136 ust. 2	2. Każdy wyznaczony organ oblicza co kwartał wartość odniesienia dotyczącą bufora, którą kieruje się przy ustalaniu wskaźnika bufora antycyklicznego zgodnie z ust. 3. Wartość odniesienia dotycząca bufora odzwierciedla w racjonalny sposób cykl kredytowy i ryzyka związane z nadmiernym wzrostem akcji kredytowej w państwie członkowskim, a także należyście uwzględnia specyfikę gospodarki danego państwa. Wartość ta opiera się na odchyleniach od długoterminowych tendencji w zakresie wskaźnika kredytów do PKB, uwzględniając przy tym między innymi: a) wskaźnik wzrostu akcji kredytowej w danym państwie, w szczególności wskaźnik odzwierciedlający zmiany dotyczące wskaźnika kredytów przyznanych w danym państwie członkowskim do PKB; b) wszelkie bieżące wytyczne stosowane przez ERRS zgodnie z art. 135 ust. 1 lit. b).	T		Jw.	
Art. 136 ust. 3	3. Każdy wyznaczony organ co kwartał dokonuje oceny wskaźnika bufora antycyklicznego dla swojego państwa członkowskiego i ustala właściwy wskaźnik, uwzględniając przy tym: a) wartość odniesienia dotyczącą bufora obliczoną zgodnie z ust. 2; b) wszelkie bieżące wytyczne stosowane przez ERRS zgodnie z art. 135 ust. 1 lit. a), c) i d) oraz wszelkie zalecenia wydane przez ERRS w sprawie ustalania wskaźnika bufora; c) inne zmienne, które wyznaczony organ uzna za istotne z punktu widzenia reagowania na cykliczne ryzyko systemowe.	T		Jw.	

Art. 136 ust. 4	4. Wskaźnik bufora antycyklicznego, wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, instytucji, które mają ekspozycje kredytowe w tym państwie członkowskim, musi zawierać się w przedziale 0–2,5 %, przy kalibracji krokowej o 0,25 punktu procentowego lub o wielokrotność 0,25 punktu procentowego. Jeżeli jest to uzasadnione ze względów określonych w ust. 3, wyznaczony organ może ustalić wskaźnik bufora antycyklicznego na poziomie przekraczającym 2,5 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, do celu określonego w art. 140 ust. 2 niniejszej dyrektywy.	T		Jw.	
Art. 136 ust. 5	5. W przypadku gdy wyznaczony organ ustala wskaźnik bufora antycyklicznego na poziomie powyżej zera po raz pierwszy lub w przypadku późniejszego podwyższenia przez wyznaczony organ obowiązującego poziomu wskaźnika bufora antycyklicznego, podejmuje on również decyzję co do daty, od której instytucje muszą stosować ten nowy podwyższony bufor do celów obliczania ich specyficznego dla instytucji bufora antycyklicznego. Termin ten nie może być późniejszy niż 12 miesięcy od daty ogłoszenia podwyższonego poziomu bufora zgodnie z ust. 7. Jeżeli termin ten przypada na mniej niż 12 miesięcy od daty ogłoszenia podwyższonego poziomu bufora, taki krótszy termin rozpoczęcia stosowania musi być uzasadniony wyjątkowymi okolicznościami.	T		Jw.	
Art. 136 ust. 6	6. Jeżeli wyznaczony organ obniża obowiązujący wskaźnik bufora antycyklicznego, to bez względu na to, czy jest on obniżony do zera, organ ten podejmuje również decyzję w sprawie zakładanego okresu, podczas którego nie przewiduje się wzrostu bufora. Ustalenia dotyczące takiego zakładanego okresu nie są jednak wiążące dla wyznaczonego organu.	T		Jw.	
Art. 136 ust. 7	7. Każdy wyznaczony organ ogłasza kwartalnie ustalenia dotyczące wskaźnika bufora antycyklicznego w drodze publikacji na swojej stronie internetowej. Ogłoszenie takie zawiera co najmniej następujące informacje:	T		Jw.	

	a) mający zastosowanie wskaźnik bufora antycyklicznego; b) odpowiedni wskaźnik kredytów do PKB i jego odchylenie od długoterminowej tendencji; c) wartość odniesienia dotyczącą bufora obliczoną zgodnie z ust. 2; d) uzasadnienie takiego wskaźnika bufora; e) w przypadku podwyższenia wskaźnika bufora – datę, od której instytucje muszą stosować podwyższony wskaźnik bufora do celów obliczania ich specyficznego dla instytucji bufora antycyklicznego; f) w przypadku gdy data, o której mowa w lit. e), przypada na mniej niż 12 miesięcy od daty ogłoszenia zgodnie z niniejszym ustępem – odniesienie do wyjątkowych okoliczności uzasadniających taki krótszy termin rozpoczęcia stosowania; g) w przypadku obniżenia wskaźnika bufora – zakładany okres, podczas którego nie przewiduje się podwyższania wskaźnika bufora, wraz z uzasadnieniem tego okresu. Wyznaczone organy podejmują wszelkie racjonalne kroki celem koordynacji terminu takiego ogłoszenia. Wyznaczone organy każdorazowo powiadamiają ERRS o kwartalnych ustaleniach wskaźnika bufora antycyklicznego oraz przekazują jej informacje określone w lit. a)–g). ERRS publikuje na swojej stronie internetowej wszystkie wskaźniki bufora, o których została powiadomiona, i związane z nimi informacje.				
Art. 137 ust. 1	<i>Artykuł 137</i> Uznawanie wskaźników bufora antycyklicznego na poziomie powyżej 2,5 % 1. W przypadku gdy wyznaczony organ, zgodnie z art. 136 ust. 5, lub odpowiedni organ państwa trzeciego ustalił wskaźnik bufora antycyklicznego na poziomie powyżej 2,5 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, pozostałe wyznaczone organy mogą uznać ten wskaźnik bufora do celów obliczeń przeprowadzanych przez instytucje działające na	T		Jw.	

	podstawie zezwolenia udzielonego w danym państwie, dotyczących ich specyficznych dla instytucji buforów antycyklicznych.				
Art. 137 ust. 2	2. W przypadku gdy wyznaczony organ zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu uznaje wskaźnik bufora na poziomie powyżej 2,5 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, ogłasza to poprzez publikację na swojej stronie internetowej. Ogłoszenie takie zawiera co najmniej następujące informacje: a) mający zastosowanie wskaźnik bufora antycyklicznego; b) państwo członkowskie lub państwa trzecie, do których ma on zastosowanie; c) w przypadku podwyższenia wskaźnika bufora – datę, od której instytucje działające na podstawie zezwolenia udzielonego w państwie członkowskim wyznaczonego organu muszą stosować ten podwyższony wskaźnik bufora do celów obliczania ich specyficznego dla instytucji bufora antycyklicznego; d) w przypadku gdy data, o której mowa w lit. c), przypada na mniej niż 12 miesięcy od daty ogłoszenia, o którym mowa w niniejszym ustępie – odniesienie do wyjątkowych okoliczności uzasadniających taki krótszy termin rozpoczęcia stosowania.	T		Jw.	
Art. 138	<i>Artykuł 138</i> Zalecenie ERRS w sprawie wskaźników bufora antycyklicznego państwa trzeciego Zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1092/2010 ERRS może wydać zalecenie dla wyznaczonych organów w sprawie właściwego wskaźnika bufora antycyklicznego dla ekspozycji wobec takiego państwa trzeciego, w przypadku gdy: a) wskaźnik bufora antycyklicznego nie został ustalony i opublikowany przez odpowiedni organ państwa trzeciego (zwany dalej „odpowiednim organem państwa trzeciego”) dla państwa trzeciego, wobec którego ekspozycje kredytowe posiada co najmniej jedna	N			

	instytucja w Unii; b) ERRS stwierdzi, że wskaźnik bufora antycyklicznego, który został ustalony i opublikowany przez odpowiedni organ państwa trzeciego dla państwa trzeciego nie wystarcza, by w odpowiedni sposób chronić instytucje w Unii przed ryzykiem nadmiernego wzrostu akcji kredytowej w tym państwie, lub wyznaczony organ powiadamia ERRS, że w jego opinii dany wskaźnik bufora jest niewystarczający, by zrealizować ten cel.				
Art. 139 ust. 1	<i>Artykuł 139</i> Decyzja wyznaczonych organów w sprawie wskaźników bufora antycyklicznego w państwie trzecim 1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie niezależnie od tego, czy ERRS wydała zalecenie dla wyznaczonych organów, o którym mowa w art. 138.	N			
Art. 139 ust. 2	2. W okolicznościach, o których mowa w art. 138 lit. a), wyznaczone organy mogą ustalić wskaźnik bufora antycyklicznego, który musi być stosowany przez instytucje działające na podstawie zezwolenia udzielonego w danym państwie do celów obliczania ich specyficznego dla instytucji bufora antycyklicznego.	T		Por. art. 128 pkt 1.	
Art. 139 ust. 3	3. W przypadku gdy wskaźnik bufora antycyklicznego został ustalony i opublikowany przez odpowiedni organ państwa trzeciego dla państwa trzeciego, wyznaczony organ może ustalić inny wskaźnik bufora dla tego państwa trzeciego do celów obliczenia przez instytucje działające na podstawie zezwolenia udzielonego w danym państwie ich specyficznego dla instytucji bufora antycyklicznego, jeżeli instytucje te mają podstawy, by uznać, że wskaźnik bufora ustalony przez odpowiedni organ państwa trzeciego nie wystarcza, by w odpowiedni sposób chronić te instytucje przed ryzykiem nadmiernego wzrostu akcji kredytowej w tym państwie. Wykonując swoje uprawnienia zgodnie z akapitem pierwszym, wyznaczony organ nie ustala wskaźnika bufora antycyklicznego poniżej poziomu ustalonego przez odpowiedni organ państwa trzeciego, chyba że	T		Jw.	

	wskaźnik ten wynosi ponad 2,5 % – wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 instytucji, które mają ekspozycje kredytowe w tym państwie trzecim. Aby osiągnąć spójność w zakresie ustalania wielkości buforów w odniesieniu do państw trzecich, ERRS może wydawać zalecenia dotyczące ustalania tych wielkości.				
Art. 139 ust. 4	4. W przypadku gdy wyznaczony organ ustala wskaźnik bufora antycyklicznego dla państwa trzeciego zgodnie z ust. 2 lub 3, na poziomie powyżej istniejącego mającego zastosowanie wskaźnika bufora antycyklicznego, wyznaczony organ podejmuje również decyzję w sprawie daty, od której instytucje działające na podstawie zezwolenia udzielonego w danym państwie muszą stosować ten bufor do celów obliczania ich specyficznego dla instytucji bufora antycyklicznego. Termin ten nie jest późniejszy niż 12 miesięcy od daty ogłoszenia wskaźnika bufora zgodnie z ust. 5. Jeżeli termin ten przypada na mniej niż 12 miesięcy od daty ogłoszenia, taki krótszy termin rozpoczęcia stosowania musi być uzasadniony wyjątkowymi okolicznościami.	T		Jw.	
Art. 139 ust. 5	5. Wyznaczone organy publikują wszelkie ustalenia dotyczące wskaźnika bufora antycyklicznego dla państwa trzeciego zgodnie z ust. 2 lub 3 na swoich stronach internetowych, podając następujące informacje: a) wskaźnik bufora antycyklicznego oraz państwo trzecie, do którego ma on zastosowanie; b) uzasadnienie takiego wskaźnika bufora; c) w przypadku ustalenia wskaźnika bufora na poziomie powyżej zera po raz pierwszy lub jego podwyższenia – datę, od której instytucje muszą stosować taki podwyższony wskaźnik bufora do celów obliczania ich specyficznego dla instytucji bufora antycyklicznego; d) w przypadku gdy data, o której mowa w lit. c), przypada na mniej niż 12 miesięcy od daty publikacji na mocy niniejszego ustępu – odniesienie do wyjątkowych okoliczności uzasadniających taki krótszy termin rozpoczęcia stosowania.	T		Jw.	

Art. 140 ust. 1	<i>Artykuł 140</i> Obliczanie specyficznych dla instytucji wskaźników bufora antycyklicznego 1. Specyficzny dla instytucji wskaźnik bufora antycyklicznego składa się ze średniej ważonej wskaźników bufora antycyklicznego mających zastosowanie w jurysdykcjach, w których znajdują się stosowne ekspozycje kredytowe instytucji, lub stosowanych do celów niniejszego artykułu na mocy art. 139 ust. 2 lub 3. W celu obliczenia średniej ważonej, o której mowa w akapicie pierwszym, państwa członkowskie zobowiązują instytucje do stosowania do wszystkich mających zastosowanie wskaźników bufora antycyklicznego swoich, określonych zgodnie z częścią trzecią tytułu II i IV rozporządzenia (UE) nr 575/2013, łącznych wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka kredytowego, związanego z odnośnymi ekspozycjami kredytowymi na danym terytorium, podzielonych przez ich łączne wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka kredytowego związanego z wszystkimi odnośnymi ekspozycjami kredytowymi tych instytucji.	T		Jw.	
Art. 140 ust. 2	2. W przypadku gdy, zgodnie z art. 136 ust. 5, wyznaczony organ ustala wskaźnik bufora antycyklicznego na poziomie powyżej 2,5 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, państwa członkowskie zapewniają stosowanie następujących wskaźników bufora w stosunku do odnośnych ekspozycji kredytowych znajdujących się w państwie członkowskim wyznaczonego organu (zwanym dalej „państwem członkowskim A”) do celów obliczeń wymaganych zgodnie z ust. 1, w tym, w stosownym przypadku, do celów obliczania składnika kapitału skonsolidowanego, który dotyczy danej instytucji: a) instytucje działające na podstawie zezwolenia udzielonego w danym państwie stosują wskaźnik bufora na poziomie powyżej 2,5 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko;	T		Jw.	

	b) instytucje działające na podstawie zezwolenia udzielonego w innym państwie członkowskim stosują wskaźnik bufora antycyklicznego wynoszący 2,5 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko, jeżeli wyznaczony organ w państwie członkowskim, w którym udzielono im zezwolenia, nie uznał wskaźnika bufora na poziomie powyżej 2,5 % zgodnie z art. 137 ust. 1; c) instytucje działające na podstawie zezwolenia udzielonego w innym państwie członkowskim stosują wskaźnik bufora antycyklicznego ustalony przez wyznaczony organ państwa członkowskiego A, jeżeli wyznaczony organ w państwie członkowskim, w którym udzielono im zezwolenia, uznał wskaźnik bufora zgodnie z art. 137.				
Art. 140 ust. 3	3. W przypadku gdy wskaźnik bufora antycyklicznego wyznaczony dla państwa trzeciego przez odpowiedni organ państwa trzeciego wynosi powyżej 2,5 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, państwa członkowskie zapewniają stosowanie następujących wskaźników bufora w stosunku do odnośnych ekspozycji kredytowych znajdujących się w tym państwie trzecim do celów obliczeń wymaganych zgodnie z ust. 1, w tym, w stosownym przypadku, do celów obliczania składnika kapitału skonsolidowanego, który dotyczy danej instytucji: a) instytucje stosują wskaźnik bufora antycyklicznego wynoszący 2,5 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko, jeżeli wyznaczony organ w państwie członkowskim, w którym udzielono im zezwolenia, nie uznał wskaźnika bufora na poziomie powyżej 2,5 % zgodnie z art. 137 ust. 1; b) instytucje stosują wskaźnik bufora antycyklicznego ustalony przez odpowiedni organ państwa trzeciego, jeżeli wyznaczony organ w państwie członkowskim, w którym udzielono im zezwolenia, uznał wskaźnik bufora zgodnie z art. 137.	T		Jw.	
Art. 140 ust. 4	4. Odpowiednie ekspozycje kredytowe obejmują wszystkie kategorie ekspozycji inne niż te wymienione w art. 112 lit. a) - f) rozporządzenia (UE) nr 575/2013,	T		Jw.	

	które podlegają: a) wymogom w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka kredytowego zgodnie z częścią trzecią tytuł II tego rozporządzenia; b) w przypadku gdy ekspozycja dotyczy portfela handlowego – wymogom w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego zgodnie z częścią trzecią tytuł IV rozdział 2 tego rozporządzenia lub z tytułu dodatkowego ryzyka niewykonania zobowiązań i ryzyka migracji zgodnie z częścią trzecią tytuł IV rozdział 5 tego rozporządzenia; c) w przypadku gdy ekspozycja ma charakter sekurytyzacyjny – wymogom w zakresie funduszy własnych zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 5 tego rozporządzenia.				
Art. 140 ust. 5	5. Instytucje określają lokalizację geograficzną odnośnej ekspozycji kredytowej zgodnie z regulacyjnymi standardami technicznymi przyjętymi zgodnie z ust. 7.	T		Jw.	
Art. 140 ust. 6	6. Do celów obliczeń wymaganych zgodnie z ust. 1: a) wskaźnik bufora antycyklicznego dla państwa członkowskiego ma zastosowanie od daty określonej w informacjach opublikowanych zgodnie z art. 136 ust. 7 lit. e) lub art. 137 ust. 2) lit. c), jeżeli skutkiem takiej decyzji jest podwyższenie wskaźnika bufora; b) z zastrzeżeniem lit. c) wskaźnik bufora antycyklicznego dla państwa trzeciego ma zastosowanie 12 miesięcy po dacie ogłoszenia zmiany wskaźnika bufora przez odpowiedni organ państwa trzeciego, niezależnie od tego, czy organ ten wymaga od instytucji zarejestrowanych w tym państwie trzecim rozpoczęcia stosowania zmiany w krótszym terminie, jeżeli skutkiem takiej decyzji jest podwyższenie wskaźnika bufora; c) w przypadku gdy wyznaczony organ państwa członkowskiego pochodzenia instytucji ustala wskaźnik bufora antycyklicznego dla państwa trzeciego zgodnie z art. 139 ust. 2 lub 3 lub uznaje wskaźnik bufora antycyklicznego dla państwa trzeciego zgodnie z art. 137, dany wskaźnik bufora ma zastosowanie od daty określonej w informacjach opublikowanych	T		Jw.	

	zgodnie z art. 139 ust. 5 lit. c) lub art. 137 ust. 2) lit. c), jeżeli skutkiem takiej decyzji jest podwyższenie wskaźnika bufora; d) wskaźnik bufora antycyklicznego ma zastosowanie natychmiast, jeżeli skutkiem takiej decyzji jest obniżenie wskaźnika bufora. Do celów lit. b) zmianę wskaźnika bufora antycyklicznego dla państwa trzeciego uważa się za ogłoszoną dnia, w którym została ona podana do publicznej wiadomości przez odpowiedni organ państwa trzeciego zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami krajowymi.				
Art. 140 ust. 7	7. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia metody ustalenia lokalizacji geograficznej odnośnych ekspozycji kredytowych, o których mowa w ust. 5. EUNB przedstawi Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2014 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N			
Art. 141 ust. 1	Sekcja III Środki chroniące kapitał <i>Artykuł 141</i> Ograniczenia dotyczące wypłat zysków 1. Państwa członkowskie zakazują każdej instytucji, która spełnia łączny wymóg w zakresie buforów, dokonywania wypłaty zysków związanej z kapitałem podstawowym Tier I w zakresie, w jakim obniżyłoby to jej kapitał podstawowy Tier I do poziomu, przy którym łączny wymóg w zakresie buforów nie byłby już spełniany.	T		Por. art. 128 pkt 1.	
Art. 141 ust. 2	2. Państwa członkowskie zobowiązują instytucje, które nie spełniają łącznego wymogu w zakresie buforów, do obliczania maksymalnej kwoty podlegającej wypłacie („MDA”) zgodnie z ust. 4 i do powiadamiania	T		Jw.	

	właściwego organu o tej MDA. W przypadku gdy zastosowanie ma akapit pierwszy, państwa członkowskie zabraniają takim instytucjom podejmowania jakiegokolwiek z następujących działań przed obliczeniem przez daną instytucję MDA: a) dokonywania wypłaty zysków związanej z kapitałem podstawowym Tier I; b) podejmowania zobowiązań do wypłat zmiennych składników wynagrodzenia lub uznaniowych świadczeń emerytalnych czy też wypłat zmiennych składników wynagrodzenia, jeżeli zobowiązanie do płatności zostało podjęte w okresie, gdy instytucja nie spełniała łącznych wymogów w zakresie buforów; c) dokonywania płatności z tytułu instrumentów dodatkowych w Tier I.				
Art. 141 ust. 3	3. W czasie gdy instytucja nie spełnia swojego łącznego wymogu w zakresie buforów lub wykracza poza ten wymóg, państwa członkowskie zabraniają instytucji dokonywania wypłat zysków w wysokości przekraczającej MDA obliczoną zgodnie z ust. 4 w formie działań, o których mowa w ust. 2 lit. a), b) i c).	T		Jw.	
Art. 141 ust. 4	4. Państwa członkowskie zobowiązują instytucje do obliczania MDA jako iloczynu sumy obliczonej zgodnie z ust. 5 i współczynnika określonego zgodnie z ust. 6. Od MDA odejmuje się wszelkie działania, o których mowa w ust. 2 akapit drugi lit. a), b) lub c).	T		Jw.	
Art. 141 ust. 5	5. Suma, która ma zostać pomnożona zgodnie z ust. 4, składa się z: a) zysków z bieżącego okresu niewłączonych do kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 26 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, które uzyskano od momentu podjęcia ostatniej decyzji w sprawie wypłaty zysków lub dowolnego z działań, o których mowa w ust. 2 akapit drugi lit. a), b) lub c) niniejszego artykułu; powiększonych o b) zyski roczne niewłączone do kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 26 ust. 2 rozporządzenia (UE)	T		Jw.	

	nr 575/2013, które uzyskano od momentu podjęcia ostatniej decyzji w sprawie wypłaty zysków lub dowolnego z działań, o których mowa w ust. 2 akapit drugi lit. a), b) lub c) niniejszego artykułu; pomniejszych o c) kwoty, które byłyby należne jako podatek, gdyby pozycje określone w lit. a) oraz b) niniejszego ustępu zostały zatrzymane.				
Art. 141 ust. 6	6. Współczynnik ustala się w następujący sposób: a) w przypadku gdy kapitał podstawowy Tier I utrzymywany przez instytucję, który nie jest wykorzystywany do spełnienia wymogu w zakresie funduszy własnych na mocy art. 92 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczony zgodnie z art. 92 ust. 3 tego rozporządzenia, znajduje się w pierwszym (tzn. najniższym) kwartylu łącznego wymogu w zakresie buforów, współczynnik ten wynosi 0; b) w przypadku gdy kapitał podstawowy Tier I utrzymywany przez instytucję, który nie jest wykorzystywany do spełnienia wymogu w zakresie funduszy własnych na mocy art. 92 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczony zgodnie z art. 92 ust. 3 tego rozporządzenia, znajduje się w drugim kwartylu łącznego wymogu w zakresie buforów, współczynnik ten wynosi 0,2; c) w przypadku gdy kapitał podstawowy Tier I utrzymywany przez instytucję, który nie jest wykorzystywany do spełnienia wymogu w zakresie funduszy własnych na mocy art. 92 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczony zgodnie z art. 92 ust. 3 tego rozporządzenia, znajduje się w trzecim kwartylu łącznego wymogu w zakresie buforów, współczynnik ten wynosi 0,4; d) w przypadku gdy kapitał podstawowy Tier I utrzymywany przez instytucję, który nie jest wykorzystywany do spełnienia wymogu w zakresie	T		Jw.	

	funduszy własnych na mocy art. 92 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczony zgodnie z art. 92 ust. 3 tego rozporządzenia, znajduje się w czwartym (tzn. najwyższym) kwartylu łącznego wymogu w zakresie buforów, współczynnik ten wynosi 0,6. Dolne i górne kresy poszczególnych kwartyli łącznego wymogu w zakresie buforów obliczane są w następujący sposób: $\text{Dolny kres kwartylu} = \frac{\text{łączny wymóg w zakresie bufora}}{4} \times (Q_n - 1)$ $\text{Górny kres kwartylu} = \frac{\text{łączny wymóg w zakresie bufora}}{4} \times Q_n$ „Q_n” oznacza numer porządkowy danego kwartylu.				
Art. 141 ust. 7	7. Ograniczenia nałożone niniejszym artykułem mają zastosowanie tylko w przypadku płatności, które prowadzą do obniżenia kapitału podstawowego Tier I lub do zmniejszenia zysków, i gdy zawieszenie płatności lub brak płatności nie stanowią niewykonania zobowiązania ani warunku wszczęcia postępowania w ramach procedury niewypłacalności mającej zastosowanie do instytucji.	T		Jw.	
Art. 141 ust. 8	8. W przypadku gdy instytucja nie spełnia łącznego wymogu w zakresie buforów i planuje wypłatę zysków podlegających podziałowi lub podejmuje działania, o których mowa w ust. 2 akapit drugi lit. a), b) lub c), powiadamia o tym właściwy organ i przedstawia następujące informacje: a) wysokość kapitału utrzymywanego przez instytucję, w rozbiciu na następujące pozycje: (i) kapitał podstawowy Tier I, (ii) kapitał dodatkowy Tier I, (iii) kapitał Tier II; b) wysokość jej zysków z bieżącego okresu i zysków	T		Jw.	

	rocznych; c) MDA obliczoną zgodnie z ust. 4; d) wysokość zysków podlegających podziałowi, które instytucja ma zamiar przeznaczyć na: (i) wypłaty dywidendy; (ii) wykup akcji własnych; (iii) płatności z tytułu instrumentów dodatkowych w Tier I; (iv) wypłaty zmiennych składników wynagrodzenia lub uznaniowych świadczeń emerytalnych, zarówno poprzez podjęcie nowego zobowiązania do płatności, jak i wypłaty wynikające z zobowiązania do płatności podjętego w okresie, gdy instytucja nie spełniała swoich łącznych wymogów w zakresie buforów.				
Art. 141 ust. 9	9. Instytucja posiada zasady zapewniające poprawne obliczanie wysokości zysków podlegających podziałowi i MDA oraz jest w stanie wykazać ich poprawność na żądanie właściwych organów.	T		Jw.	
Art. 141 ust. 10	10. Do celów ust. 1 i 2 wypłata związana z kapitałem podstawowym Tier I obejmuje, co następuje: a) wypłatę dywidend pieniężnych; b) przydział opłaconych całkowicie lub częściowo akcji gratisowych lub innych instrumentów kapitałowych, o których mowa w art. 26 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013; c) umorzenie lub wykup przez instytucję jej własnych udziałów lub innych instrumentów kapitałowych, o których mowa w art. 26 ust. 1 lit. a) tego rozporządzenia; d) spłatę kwot wypłaconych w związku z instrumentami kapitałowymi, o których mowa w art. 26 ust. 1 lit. a) tego rozporządzenia; e) wypłatę pozycji, o których mowa w art. 26 ust. 1 lit. b)–e) tego rozporządzenia.	T		Jw.	

Art. 142 ust. 1	<i>Artykuł 142</i> Plan ochrony kapitału 1. W przypadku gdy instytucja nie spełnia łącznego wymogu w zakresie buforów, przygotowuje ona plan ochrony kapitału i przedkłada go właściwemu organowi nie później niż pięć dni roboczych od dnia, w którym stwierdziła, że nie spełnia tego wymogu, chyba że właściwy organ zezwoli na dłuższy termin nieprzekraczający 10 dni. Właściwe organy udzielają takich zezwoleń, wyłącznie biorąc pod uwagę indywidualną sytuację instytucji kredytowej i uwzględniając skalę i złożoność jej działalności.	T		Jw.	
Art. 142 ust. 2	2. Plan ochrony kapitału obejmuje następujące pozycje: a) przewidywane przychody i wydatki oraz prognozowany bilans; b) środki w celu podwyższenia współczynników kapitałowych instytucji; c) plan i ramy czasowe podwyższenia funduszy własnych w celu osiągnięcia pełnej zgodności z łącznym wymogiem w zakresie buforów; d) wszelkie inne informacje, które właściwy organ uważa za konieczne do przeprowadzenia oceny wymaganej na mocy ust. 3.	T		Jw.	
Art. 142 ust. 3	3. Właściwy organ ocenia plan ochrony kapitału i zatwierdza ten plan tylko wówczas, gdy uzna, że po jego wdrożeniu zaistnieje uzasadnione prawdopodobieństwo, że pozwoli on utrzymać lub pozyskać kapitał wystarczający, by umożliwić instytucji spełnienie jej łącznych wymogów w zakresie buforów w okresie, który właściwy organ uznaje za stosowny.	T		Jw.	
Art. 142 ust. 4	4. Jeżeli właściwy organ nie zatwierdzi planu ochrony kapitału zgodnie z ust. 3, nakłada on jeden lub obydwa z następujących środków: a) zobowiązuje instytucję do podwyższenia funduszy własnych do określonych poziomów w określonych	T		Jw.	

	terminach; b) wykonuje swoje uprawnienia na mocy art. 102 w zakresie nakładania bardziej rygorystycznych ograniczeń dotyczących wypłat zysków niż te przewidziane w art. 141.				
Art. 143 ust. 1	TYTUŁ VIII UJAWNIANIE INFORMACJI PRZEZ WŁAŚCIWE ORGANY <i>Artykuł 143</i> Wymogi ogólne w zakresie ujawniania informacji 1. Właściwe organy publikują następujące informacje: a) teksty przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych oraz ogólne wytyczne przyjęte w danym państwie członkowskim w dziedzinie regulacji ostrożnościowych; b) sposoby korzystania z możliwości i swobód uznania przewidzianych w prawie unijnym; c) ogólne kryteria i metody stosowane podczas przeglądu i oceny, o których mowa w art. 97; d) nie naruszając przepisów ustanowionych w tytule VII rozdział 1 sekcja II niniejszej dyrektywy oraz w art. 54 i 58 dyrektywy 2004/39/WE – zbiorcze dane statystyczne w zakresie kluczowych aspektów wdrażania zasad ostrożnościowych w każdym państwie członkowskim, w tym liczbę i charakter środków nadzorczych podjętych zgodnie z art. 102 ust. 1 lit. a) oraz kar administracyjnych nałożonych zgodnie z art. 65.	T	Art. 2 pkt 19 (w zakresie art. 110s ust. 5) Art. 7 pkt 2 lit. b (dodawany art. 4 ust. 4 i 6)	5. Komisja zamieszcza na swojej stronie internetowej kryteria i metody stosowane w badaniu i ocenie nadzorczej domów maklerskich, a także informacje w zakresie spełniania przez domy maklerskie wymogów lub norm, o których mowa w niniejszym oddziale lub w rozporządzeniu 575/2013. b) dodaje się ust. 4–6 w brzmieniu: „4. Komisja zamieszcza na swojej stronie internetowej następujące dane: 1) ogólne kryteria i metody przyjęte w celu sprawdzenia przestrzegania przez bank przepisów art. 405–409 rozporządzenia nr 575/2013; 2) raz do roku, z zastrzeżeniem przepisów o tajemnicy zawodowej – podsumowanie wyniku sprawdzenia, o którym mowa w pkt 1, oraz informacje o zastosowanych środkach w przypadku stwierdzenia naruszenia przez bank przepisów wymienionych w pkt 1. 6. Komisja zamieszcza na swojej stronie internetowej informacje o aktach prawnych regulujących wymogi ostrożnościowe mające zastosowanie do podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1 i 4.”; Ponadto również obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (ustawa z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 197, poz. 1172, z późn. zm.) oraz ustawa z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2014 r. poz. 782, z późn. zm.).	

Art. 143 ust. 2	2. Informacje opublikowane zgodnie z ust. 1 pozwalają na wymierne porównanie metod przyjętych przez właściwe organy poszczególnych państw członkowskich. Ujawniane informacje są publikowane w jednakowym formacie i regularnie uaktualniane. Ujawniane informacje są dostępne pod jednym wspólnym adresem elektronicznym.	T	Jw.	Jw.	
Art. 143 ust. 3	3. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia formatu, struktury, spisu treści i daty corocznej publikacji informacji wymienionych w ust. 1. EUNB przedstawi Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2014 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N			
Art. 144 ust. 1	<i>Artykuł 144</i> Szczególne wymogi dotyczące ujawniania informacji 1. Do celów części piątej rozporządzenia (UE) nr 575/2013 właściwe organy publikują następujące informacje: a) ogólne kryteria i metody przyjęte w celu dokonania przeglądu zgodności z art. 405–409 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; b) nie naruszając przepisów tytułu VII rozdział 1 sekcja II – podsumowanie wyniku kontroli nadzorczej oraz opis środków nałożonych w przypadkach niezgodności z art. 405–409 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 określanych corocznie.	T	Art. 7 pkt 2 lit. b (w zakresie ust. 4)	b) dodaje się ust. 4–6 w brzmieniu: „4. Komisja zamieszcza na swojej stronie internetowej następujące dane:: 1) ogólne kryteria i metody przyjęte w celu sprawdzenia przestrzegania przez bank przepisów art. 405–409 rozporządzenia nr 575/2013; 2) raz do roku, z zastrzeżeniem przepisów o tajemnicy zawodowej – podsumowanie wyniku sprawdzenia, o którym mowa w pkt 1, oraz informację o zastosowanych środkach w przypadku stwierdzenia naruszenia przez bank przepisów wymienionych w pkt 1.	
Art. 144 ust. 2	2. Właściwy organ państwa członkowskiego korzystający ze swobody uznania określonej w art. 7 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 publikuje następujące informacje: a) kryteria, według których stwierdza, że nie ma aktualnych ani przewidywanych istotnych przeszkód natury praktycznej lub prawnej dla szybkiego transferu	T	Art. 7 pkt 2 lit. b (w zakresie ust. 5)	5. Komisja, w przypadku wydania decyzji na podstawie art. 7 ust. 3 lub art. 9 ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013, zamieszcza na swojej stronie internetowej następujące informacje: 1) kryteria uwzględnione przy ocenie spełnienia przesłanek, o których mowa w art. 7 ust. 3 lit. a lub art. 9 ust. 2 tego rozporządzenia;	

	funduszy własnych lub spłaty zobowiązań; b) liczbę dominujących instytucji, które korzystają ze swobody uznania przewidzianej w art. 7 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, a wśród nich liczbę instytucji posiadających jednostki zależne w państwie trzecim; c) w zbiorczej formie dla danego państwa członkowskiego: (i) łączną kwotę, na zasadzie skonsolidowanej, funduszy własnych dominującej instytucji w państwie członkowskim, która korzysta ze swobody uznania przewidzianej w art. 7 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, ulokowanych w jednostkach zależnych w państwie trzecim; (ii) odsetek funduszy własnych ulokowanych w jednostkach zależnych w państwie trzecim w łącznych funduszach własnych, na zasadzie skonsolidowanej, instytucji dominujących w państwie członkowskim, które korzystają ze swobody uznania przewidzianej w art. 7 ust. 3 tego rozporządzenia; (iii) odsetek funduszy własnych ulokowanych w jednostkach zależnych w państwie trzecim w łącznych funduszach własnych wymaganych na mocy art. 92 tego rozporządzenia, na zasadzie skonsolidowanej, instytucji dominujących w państwie członkowskim, które korzysta ze swobody uznania przewidzianej w art. 7 ust. 3 tego rozporządzenia.			2) liczbę wydanych decyzji; 3) w formie zbiorczego zestawienia dla danego państwa członkowskiego: a) łączną kwotę, na zasadzie skonsolidowanej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 48 rozporządzenia nr 575/2013, funduszy własnych w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 118 tego rozporządzenia dominującej instytucji z państwa członkowskiego, dla której została wydana decyzja, ulokowanych w jednostkach zależnych w państwie trzecim w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia nr 575/2013, b) odsetek w łącznych funduszach własnych na zasadzie skonsolidowanej funduszy ulokowanych w jednostkach zależnych w państwie trzecim, dominujących instytucji z państwa członkowskiego, dla których zostały wydane decyzje, c) odsetek w łącznych funduszach własnych na zasadzie skonsolidowanej funduszy ulokowanych w jednostkach zależnych w państwie trzecim wymaganych na podstawie art. 92 rozporządzenia nr 575/2013, dominujących instytucji z państwa członkowskiego, dla których zostały wydane decyzje.	
Art. 144 ust. 3	3. Właściwy organ państwa członkowskiego korzystający ze swobody uznania określonej w art. 9 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 publikuje wszystkie następujące informacje: a) kryteria, według których stwierdza, że nie ma aktualnych ani przewidywanych istotnych przeszkód natury praktycznej lub prawnej dla szybkiego transferu funduszy własnych lub spłaty zobowiązań; b) liczbę dominujących instytucji, które korzystają ze swobody uznania przewidzianej w art. 9 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, oraz liczbę takich	T	Jw.	Jw.	

	instytucji dominujących, w skład których wchodzi jednostki zależne, w państwie trzecim; c) w zbiorczej formie dla państwa członkowskiego: (i) łączną kwotę ulokowanych w jednostkach zależnych w państwie trzecim funduszy własnych instytucji dominujących, które korzystają ze swobody uznania przewidzianej w art. 9 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; (ii) odsetek funduszy własnych ulokowanych w jednostkach zależnych w państwie trzecim w łącznych funduszach własnych instytucji dominujących, które korzystają ze swobody uznania przewidzianej w art. 9 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; (iii) odsetek funduszy własnych ulokowanych w jednostkach zależnych w państwie trzecim w łącznych funduszach własnych wymaganych na mocy art. 92 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 instytucji dominujących, które korzystają ze swobody uznania przewidzianej w art. 9 ust. 1 tego rozporządzenia.				
Art. 145	TYTUŁ IX AKTY DELEGOWANE I WYKONAWCZE <i>Artykuł 145</i> Akty delegowane Komisja posiada uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 148 w odniesieniu do: a) precyzowania definicji ustanowionych w art. 3 i 128, celem zapewnienia jednolitego stosowania niniejszej dyrektywy; b) precyzowania definicji ustanowionych w art. 3 i 128, w celu uwzględnienia przy stosowaniu niniejszej dyrektywy zmian zachodzących na rynkach finansowych; c) dostosowywania terminologii i formułowania definicji ustanowionych w art. 3, stosownie do późniejszych	N			

	aktów dotyczących instytucji i kwestii pokrewnych; d) korekt kwot, o których mowa w art. 31 ust. 1, w celu uwzględnienia zmian w Europejskim Indeksie Cen Konsumenckich opublikowanym przez Eurostat, zgodnie z korektami dokonywanymi na mocy art. 4 ust. 7 dyrektywy 2002/92/WE, oraz w tym samym czasie co te korekty; e) rozszerzenia wykazu, o którym mowa w art. 33 i 34, zamieszczonego w załączniku I, lub dostosowywania terminologii stosowanej w tym wykazie do zmian zachodzących na rynkach finansowych; f) określania obszarów, w których właściwe organy wymieniają informacje określone w art. 50; g) dostosowywania przepisów art. 76–88 i art. 98 w celu uwzględnienia zmian zachodzących na rynkach finansowych (w szczególności związanych z nowymi produktami finansowymi) albo w standardach lub wymogach rachunkowości, które uwzględniają przepisy unijnego prawa, lub też zmian odnoszących się do zbieżności praktyk nadzorczych; h) odraczania obowiązku ujawniania zgodnie z art. 89 ust. 3 akapit drugi w przypadku gdy w sprawozdaniu Komisji przedłożonym zgodnie z akapitem pierwszym tego ustępu zostały stwierdzone znaczne negatywne skutki; i) dostosowywania kryteriów podanych w art. 23 ust. 1 w celu uwzględnienia przyszłych zmian i zapewnienia jednolitego stosowania niniejszej dyrektywy.				
Art. 146	<i>Artykuł 146</i> Akty wykonawcze Następujące środki przyjmuje się jako akty wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 147 ust. 2: a) dostosowania techniczne wykazu zawartego w art. 2; b) zmiana kwoty kapitału założycielskiego określonej w art. 12 i tytule IV, aby uwzględnić zmiany natury gospodarczej i pieniężnej.	N			

Art. 147	<i>Artykuł 147</i> Europejski Komitet Bankowy 1. W odniesieniu do przyjmowania aktów wykonawczych Komisję wspiera Europejski Komitet Bankowy. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu art. 3 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. 2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.	N			
Art. 148	<i>Artykuł 148</i> Wykonywanie przekazanych uprawnień 1. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych powierza się Komisji na warunkach określonych w niniejszym artykule. 2. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 145, obowiązuje przez czas nieokreślony od 17 lipca 2013 r. 3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 145, może zostać odwołane w dowolnym momencie przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnień określonych w tej decyzji. Staje się ona skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> lub od późniejszej daty, która jest w niej określona. Nie wpływa ona na ważność aktów delegowanych już obowiązujących. 4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja powiadamia o tym równocześnie Parlament Europejski i Radę. 5. Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. 145 wchodzi w życie wyłącznie w przypadku, gdy Parlament Europejski ani Rada nie zgłoszą sprzeciwu w terminie 3 miesięcy od zawiadomienia o tym akcie Parlamentu Europejskiego i Rady lub też jeśli przed upływem tego terminu Parlament Europejski i Rada poinformują Komisję, że nie zamierzają zgłosić sprzeciwu. Wspomniany termin przedłuża się o 3 miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.	N			
Art.	<i>Artykuł 149</i>	N			

149	Sprzeciw wobec regulacyjnych standardów technicznych W przypadku gdy Komisja przyjmuje regulacyjny standard techniczny zgodnie z niniejszą dyrektywą, który jest taki sam jak projekt regulacyjnego standardu technicznego przedłożony przez EUNB, okres, w którym Parlament Europejski i Rada mogą wyrazić sprzeciw wobec tego regulacyjnego standardu technicznego wynosi miesiąc od daty powiadomienia. Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady okres ten jest przedłużany o jeden miesiąc. W drodze odstępstwa od art. 13 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 okres, w którym Parlament Europejski lub Rada mogą wyrazić sprzeciw wobec tego regulacyjnego standardu technicznego, może, w stosownych przypadkach, zostać przedłużony o jeden miesiąc.				
Art. 150	TYTUŁ X ZMIANY W DYREKTYWIE 2002/87/WE <i>Artykuł 150</i> Zmiany w dyrektywie 2002/87/WE W art. 21a dyrektywy 2002/87/WE wprowadza się następujące zmiany: a) w ust. 2 uchyla się lit. a); b) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. W celu zapewnienia spójnego stosowania metod obliczania wymienionych w załączniku I część II niniejszej dyrektywy w związku z art. 49 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i art. 228 ust. 1 dyrektywy 2009/138/WE, jednak bez uszczerbku dla art. 6 ust. 4 niniejszej dyrektywy, Europejskie Urzędy Nadzoru opracowują za pośrednictwem Wspólnego Komitetu projekty regulacyjnych standardów technicznych w odniesieniu do art. 6 ust. 2 niniejszej dyrektywy. Europejskie Urzędy Nadzoru przedstawią Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie pięciu miesięcy od daty rozpoczęcia stosowania, o której mowa w art. 309 ust. 1 dyrektywy	N			

	2009/138/WE. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 oraz rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”.				
Art. 151	TYTUŁ XI PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE <i>ROZDZIAŁ 1</i> <i>Przepisy przejściowe dotyczące nadzoru nad instytucjami korzystającymi ze swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług</i> <i>Artykuł 151</i> Zakres stosowania 1. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się zamiast przepisów art. 40, 41, 43, 49, 50 i 51 do daty rozpoczęcia stosowania wymogu dotyczącego pokrycia płynności na podstawie aktu delegowanego przyjętego zgodnie z art. 460 rozporządzenia (UE) nr 575/2013. 2. W celu zapewnienia pełnego dostosowania procesu stopniowego wprowadzania uzgodnień nadzorczych dotyczących płynności do zmian jednolitych zasad dotyczących płynności, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 145, odraczając datę, o której mowa w ust. 1, o maksymalnie dwa lata, w przypadku gdy jednolite zasady dotyczące płynności nie zostały jeszcze wprowadzone w Unii, ponieważ standardy międzynarodowe w sprawie nadzoru płynnościowego nie zostały jeszcze uzgodnione w dniu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.	T	Art. 17	Art. 17. Przepisy art. 48k ust. 2, art. 48m, art. 141a ust. 1–3 i ust. 9–14, art. 141b ust. 4, art. 141c, art. 141d ust. 1 oraz art. 141e ust. 4–7 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się od dnia 1 października 2015 r.	
Art. 152	<i>Artykuł 152</i> Wymogi w zakresie sprawozdawczości Przyjmujące państwa członkowskie mogą do celów statystycznych wymagać, aby wszystkie instytucje kredytowe posiadające oddziały na ich terytoriach przekazywały właściwym organom tych państw okresowe sprawozdania dotyczące działalności	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 48m ustawy – Prawo bankowe).	

	prowadzonej przez nie w tych przyjmujących państwach członkowskich. Wypełniając obowiązki nałożone na nie w art. 156 niniejszej dyrektywy, przyjmujące państwa członkowskie mogą wymagać, aby oddziały instytucji kredytowych z innych państw członkowskich przedstawiały te same informacje, jakich wymagają one w tym celu od krajowych instytucji kredytowych.				
Art. 153	<i>Artykuł 153</i> Środki podejmowane przez właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia w związku z działalnością prowadzoną w przyjmującym państwie członkowskim 1. W przypadku, gdy właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego stwierdzają, że instytucja kredytowa posiadająca oddział lub świadcząca usługi na terytorium tego państwa nie przestrzega przepisów prawnych przyjętych w tym państwie członkowskim na mocy przepisów niniejszej dyrektywy dotyczących uprawnień właściwych organów przyjmującego państwa członkowskiego, organy te wymagają, aby dana instytucja kredytowa zaradziła tej sytuacji. 2. Jeśli dana instytucja kredytowa nie podejmie niezbędnych kroków, właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego powiadamiają o tym właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia. 3. Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia jak najszybciej podejmują wszelkie właściwe środki celem zapewnienia, by dana instytucja kredytowa zaradziła tej sytuacji. O charakterze tych środków zostają powiadomione właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego. 4. Jeśli mimo podjęcia środków przez państwo członkowskie pochodzenia lub w sytuacji, gdy środki te okazują się nieadekwatne lub nie zostały przewidziane w danym państwie członkowskim, a dana instytucja kredytowa w dalszym ciągu narusza obowiązujące w przyjmującym państwie członkowskim przepisy prawne, o których mowa w ust. 1, wówczas państwo to, po zawiadomieniu właściwych organów państwa	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 141a i 141b ustawy – Prawo bankowe).	

	członkowskiego pochodzenia, może podjąć odpowiednie środki, aby zapobiec dalszym naruszeniom lub wymierzyć w związku z nimi karę, jak również, o ile będzie to konieczne, aby uniemożliwić danej instytucji kredytowej inicjowanie dalszych transakcji na jego terytorium. Państwa członkowskie zapewniają możliwość doręczania na ich terytorium dokumentów prawnych niezbędnych do zastosowania tych środków wobec instytucji kredytowych.				
Art. 154	<i>Artykuł 154</i> Środki zapobiegawcze Przed zastosowaniem procedury przewidzianej w art. 153 właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego mogą – w sytuacjach nadzwyczajnych – podjąć wszelkie środki zapobiegawcze niezbędne do ochrony interesów deponentów, inwestorów i innych podmiotów, na rzecz których świadczone są usługi. Komisja i właściwe organy pozostałych zainteresowanych państw członkowskich są jak najszybciej informowane o takich środkach. Po konsultacji z właściwymi organami zainteresowanych państw członkowskich Komisja może zobowiązać dane państwo członkowskie do zmiany lub uchylecia takich środków.	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 141a ustawy – Prawo bankowe).	
Art. 155 ust. 1	<i>Artykuł 155</i> Odpowiedzialność 1. Za ostrożnościowy nadzór nad instytucją, w tym nad działalnością prowadzoną przez tę instytucję zgodnie z art. 33 i 34, odpowiedzialne są właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia, bez uszczerbku dla przepisów niniejszej dyrektywy, które nakładają ten obowiązek na właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego.	N	Por. art. 49 ust. 1	Por. art. 49 ust. 1.	
Art. 155 ust. 2	2. Ustęp 1 nie stanowi przeszkody dla nadzoru na zasadzie skonsolidowanej na mocy niniejszej dyrektywy.	N	Por. art. 49 ust. 2	Por. art. 49 ust. 2.	
Art. 155	3. Wykonując swoje ogólne obowiązki, właściwe organy z jednego państwa członkowskiego należycie	N	Por. art.	Por. art. 49 ust. 3.	

ust. 3	uwzględniają potencjalny wpływ swoich decyzji na stabilność systemów finansowych we wszystkich pozostałych zainteresowanych państwach członkowskich, w szczególności w sytuacjach nadzwyczajnych, w oparciu o informacje dostępne w danym czasie.		49 ust. 3		
Art. 156	<i>Artykuł 156</i> Nadzór płynnościowy Do czasu dalszej koordynacji przyjmujące państwa członkowskie pozostają odpowiedzialne za nadzorowanie płynności oddziałów instytucji kredytowych we współpracy z właściwymi organami państw członkowskich pochodzenia. Bez uszczerbku dla środków niezbędnych dla wzmocnienia Europejskiego Systemu Walutowego przyjmujące państwa członkowskie pozostają w pełni odpowiedzialne za działania wynikające z realizacji ich polityki pieniężnej. Działania te nie mogą pociągać za sobą dyskryminacyjnego lub restrykcyjnego traktowania instytucji kredytowej ze względu na fakt, że instytucja ta działa na podstawie zezwolenia udzielonego w innym państwie członkowskim.	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 48k ust. 2, art. 141c i art. 141d ustawy – Prawo bankowe).	
Art. 157	<i>Artykuł 157</i> Współpraca dotycząca nadzoru Właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich współpracują ze sobą ściśle w celu nadzorowania instytucji działających – w szczególności za pośrednictwem oddziału – w co najmniej jednym państwie członkowskim innym niż to, w którym instytucje te posiadają siedzibę zarządu. Organy te przekazują sobie wszelkie informacje dotyczące zarządzania i stosunków właścicielskich w takich instytucjach mogące ułatwiać nadzór nad nimi i analizę warunków udzielania im zezwolenia, a także wszelkie informacje mogące pomóc w monitorowaniu tych instytucji, w szczególności dotyczące ich płynności i wypłacalności, gwarantowania depozytów, ograniczania dużych ekspozycji, procedur	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 141e ustawy – Prawo bankowe).	

	administracyjnych i księgowych oraz mechanizmów kontroli wewnętrznej.				
Art. 158 ust. 1	<i>Artykuł 158</i> Istotne oddziały 1. Właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego mogą zwrócić się do organu sprawującego nadzór skonsolidowany w przypadkach, w których stosuje się art. 112 ust. 1, lub do właściwych organów państwa członkowskiego pochodzenia z wnioskiem o uznanie oddziału instytucji innej niż firma inwestycyjna podlegająca art. 95 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 za istotny.	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 141f ust. 12–21 ustawy – Prawo bankowe).	
Art. 158 ust. 2	2. Wniosek ten zawiera powody uzasadniające uznanie danego oddziału za istotny ze szczególnym uwzględnieniem: a) kwestii, czy udział w rynku oddziału pod względem depozytów przekracza 2 % w przyjmującym państwie członkowskim; b) prawdopodobnego wpływu zawieszenia lub zamknięcia działalności instytucji na płynność systemową oraz na systemy płatnicze, rozrachunkowe i rozliczeniowe w przyjmującym państwie członkowskim; c) wielkości oraz znaczenia oddziału pod względem liczby klientów w kontekście systemu bankowego lub finansowego przyjmującego państwa członkowskiego. Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego, a w przypadkach, w których stosuje się art. 112 ust. 1, organ sprawujący nadzór skonsolidowany, dokładają wszelkich starań w celu podjęcia wspólnej decyzji w sprawie uznania oddziału za istotny. W przypadku gdy wspólna decyzja nie zostanie podjęta w terminie dwóch miesięcy od otrzymania wniosku zgodnie z akapitem pierwszym, właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego podejmują swoją własną decyzję dotyczącą uznania oddziału za istotny w ciągu kolejnych dwóch miesięcy. Przy podejmowaniu swoich decyzji właściwe organy	N		Jw.	

	przyjmującego państwa członkowskiego uwzględniają wszelkie opinie i zastrzeżenia organu sprawującego nadzór skonsolidowany lub właściwych organów państwa członkowskiego pochodzenia. Decyzje, o których mowa w akapitach drugim i trzecim, przedstawiane są w dokumencie zawierającym treść decyzji wraz z jej pełnym uzasadnieniem i przekazywane są zainteresowanym właściwym organom oraz uznawane za rozstrzygające i stosowane przez właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich. Uznanie oddziału za istotny nie wpływa na prawa i obowiązki właściwych organów wynikające z niniejszej dyrektywy.				
Art. 158 ust. 3	3. Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia przekazują właściwym organom przyjmującego państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę istotny oddział, informacje, o których mowa w art. 117 ust. 1 lit. c) i d), oraz wykonują zadania, o których mowa w art. 112 ust. 1 lit. c), we współpracy z właściwymi organami przyjmującego państwa członkowskiego.	N		Jw.	
Art. 158 ust. 4	4. W przypadku gdy właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia uzyska wiedzę o sytuacji nadzwyczajnej, o której mowa w art. 114 ust. 1, zawiadamia o tym fakcie najszybciej jak to możliwe organy, o których mowa w art. 58 ust. 4 i w art. 59 ust. 1.	N		Jw.	
Art. 158 ust. 5	5. W przypadkach, w których art. 116 nie ma zastosowania, właściwe organy sprawujące nadzór nad instytucją posiadającą istotne oddziały w innych państwach członkowskich ustanawiają kolegium organów nadzorczych i przewodniczą mu, aby ułatwić wydanie wspólnej decyzji o uznaniu danego oddziału za istotny zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu oraz wymianę informacji zgodnie z art. 60. Podstawę ustanowienia i funkcjonowania kolegium stanowią pisemne uzgodnienia, których dokonuje właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia po konsultacjach z zainteresowanymi właściwymi organami. Właściwy	N		Jw.	

	organ państwa członkowskiego pochodzenia decyduje, które właściwe organy uczestniczą w danym posiedzeniu lub w danych działaniach kolegium.				
Art. 158 ust. 6	6. W swojej decyzji właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia uwzględnia zasadność – dla tych organów – działalności nadzorczej, która ma zostać zaplanowana lub podlegać koordynacji, w szczególności ewentualny wpływ na stabilność systemów finansowych w zainteresowanych państwach członkowskich, o których mowa w art. 155 ust. 3, oraz na obowiązki, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.	N		Jw.	
Art. 158 ust. 7	7. Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia z wyprzedzeniem wyczerpująco powiadamia wszystkich członków kolegium o organizacji takich posiedzeń, głównych zagadnieniach do omówienia i działaniach, które należy przeanalizować. Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia w odpowiednim czasie wyczerpująco informuje również wszystkich członków kolegium o działaniach podjętych w trakcie tych posiedzeń lub podjętych środkach.	N		Jw.	
Art. 159 ust. 1	<i>Artykuł 159</i> Kontrole na miejscu 1. W przypadku gdy instytucja działająca na podstawie zezwolenia udzielonego w innym państwie członkowskim prowadzi działalność za pośrednictwem oddziału, przyjmujące państwa członkowskie zapewniają właściwym organom państwa członkowskiego pochodzenia możliwość, po uprzednim zawiadomieniu właściwych organów przyjmującego państwa członkowskiego, przeprowadzania na miejscu kontroli informacji, o których mowa w art. 50, samodzielnie przez pośrednika.	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 141d ust. 2 ustawy – Prawo bankowe).	
Art. 159 ust. 2	2. W celu kontroli na miejscu oddziałów właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia mogą również korzystać z jednej z pozostałych procedur ustanowionych w art. 118.	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 141h ustawy – Prawo bankowe).	

Art. 159 ust. 3	3. Ustępy 1 i 2 nie mają wpływu na prawa właściwych organów przyjmującego państwa członkowskiego do przeprowadzania, w ramach obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy, kontroli na miejscu oddziałów z siedzibą na jego terytorium.	N		Jw.	
Art. 160 ust. 1	<i>ROZDZIAŁ 2</i> Przepisy przejściowe dotyczące buforów kapitałowych <i>Artykuł 160</i> Przepisy przejściowe dotyczące buforów kapitałowych 1. Niniejszy artykuł wprowadza modyfikacje do wymogów określonych w art. 129 i 130 w odniesieniu do okresu przejściowego trwającego od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2018 r.	T		Przepis zostanie wdrożony w ustawie o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym.	
Art. 160 ust. 2	2. W okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.: a) bufor zabezpieczający składa się z kapitału podstawowego Tier I równego 0,625 % łącznych kwot ekspozycji ważonych ryzykiem dotyczących instytucji, obliczonych zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; b) specyficzny dla instytucji bufor antycykliczny wynosi nie więcej niż 0,625 % łącznych kwot ekspozycji ważonych ryzykiem dotyczących instytucji, obliczonych zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.	T		Jw.	
Art. 160 ust. 3	3. W okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.: a) bufor zabezpieczający składa się z kapitału podstawowego Tier I równoważnego 1,25 % łącznych kwot ekspozycji ważonych ryzykiem dotyczących instytucji, obliczonych zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; b) specyficzny dla instytucji bufor antycykliczny nie wynosi więcej niż 1,25 % łącznych kwot ekspozycji ważonych ryzykiem dotyczących instytucji, obliczonych zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE)	T		Jw.	

	nr 575/2013.				
Art. 160 ust. 4	4. W okresie od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2018 r.: a) bufor zabezpieczający składa się z kapitału podstawowego Tier I równego 1,875 % łącznych kwot ekspozycji ważonych ryzykiem dotyczących instytucji, obliczonych zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; b) specyficzny dla instytucji bufor antycykliczny wynosi nie więcej niż 1,875 % łącznych kwot ekspozycji ważonych ryzykiem dotyczących instytucji, obliczonych zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.	T		Jw.	
Art. 160 ust. 5	5. Wymóg w zakresie planu ochrony kapitału oraz ograniczenia dotyczące wypłat zysków, o których mowa w art. 141 i 142, mają zastosowanie w okresie przejściowym od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2018 r., w przypadku gdy instytucje nie spełniają połączonych wymogów w zakresie bufora uwzględniając wymogi określone w ust. 2–4 niniejszego artykułu.	T		Jw.	
Art. 160 ust. 6	6. Państwa członkowskie mogą zastosować krótszy okres przejściowy niż określono w ust. 1-4, i tym samym wprowadzić w życie bufor zabezpieczający i bufor antycykliczny od dnia 31 grudnia 2013 r.. W przypadku zastosowania przez państwo członkowskie krótszego okresu przejściowego, powiadamia o tym odpowiednio stosowne strony, w tym Komisję, ERRS, EUNB i odpowiednie kolegium organów nadzoru. Taki krótszy okres przejściowy może zostać uznany przez inne państwa członkowskie. Jeżeli inne państwo członkowskie uzna taki krótszy okres przejściowy, powiadamia o tym Komisję, ERRS, EUNB, i odpowiednie kolegium organów nadzoru.	T		Jw.	
Art. 160 ust. 7	7. W przypadku gdy państwo członkowskie nakłada krótszy okres przejściowy w odniesieniu do bufora antycyklicznego, taki krótszy okres ma zastosowanie tylko do celów obliczania specyficznego dla instytucji bufora antycyklicznego przez instytucje działające na	T		Jw.	

	podstawie zezwolenia udzielonego w państwie członkowskim, za które to instytucje odpowiedzialny jest wyznaczony organ.				
Art. 161 ust. 1	ROZDZIAŁ 3 Przepisy końcowe Artykuł 161 Przeгляд i sprawozdanie 1. Komisja dokonuje okresowego przeglądu wdrożenia niniejszej dyrektywy w celu zapewnienia, by jej wdrożenie nie skutkowało wyraźną dyskryminacją instytucji ze względu na ich strukturę prawną bądź model właścicielski.	N			
Art. 161 ust. 2	2. W następstwie przeglądu, w ścisłej współpracy z EUNB Komisja, w terminie do 30 czerwca 2016 r., przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, w stosownym przypadku wraz z wnioskiem legislacyjnym, na temat przepisów dotyczących wynagrodzeń zawartych w niniejszej dyrektywie i rozporządzeniu (UE) nr 575/2013, biorąc pod uwagę rozwój sytuacji międzynarodowej i ze szczególnym uwzględnieniem: a) ich skuteczności, wdrażania i egzekwowania, w tym z określeniem wszelkich luk prawnych wynikających z zastosowania do tych przepisów zasady proporcjonalności; b) skutków zgodności z zasadą określoną w art. 94 ust. 1 lit. g) w odniesieniu do: (i) konkurencyjności i stabilności finansowej; oraz (ii) wszelkich członków personelu pracujących faktycznie i fizycznie w jednostkach zależnych mających siedzibę poza EOG podlegających instytucjom dominującym mającym siedzibę w EOG. Przeгляд ten będzie dotyczył w szczególności tego, czy zasada określona w art. 94 ust. 1 lit. g) powinien być nadal stosowany w odniesieniu do jakichkolwiek członków personelu objętych lit. b) ppkt (ii) w akapicie	N			

	pierwszym.				
Art. 161 ust. 3	3. Począwszy od 2014 r. EUNB we współpracy z EUNUiPPE i EUNGiPW dwa razy w roku publikuje sprawozdanie na temat zakresu, w jakim przepisy państw członkowskich nawiązują do zewnętrznych ratingów kredytowych dla celów regulacyjnych, oraz kroków podejmowanych przez państwa członkowskie celem ograniczenia takich nawiązań. W sprawozdaniach tych przedstawia się również, w jaki sposób właściwe organy wypełniają swoje obowiązki określone w art. 77 ust. 1 i 3 oraz w art. 79 lit. b). Sprawozdania te określają również stopień zbieżności praktyk nadzorczych w tym zakresie.	N			
Art. 161 ust. 4	4. Do dnia 31 grudnia 2014 r. Komisja przeprowadzi przegląd i sporządzi sprawozdanie na temat stosowania art. 108 i 109 oraz przedłoży to sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, w stosownym przypadku wraz z wnioskiem ustawodawczym.	N			
Art. 161 ust. 5	5. Do dnia 31 grudnia 2016 r. Komisja przeprowadzi przegląd i sporządzi sprawozdanie na temat wyników stosowania art. 91 ust. 11, w tym na temat prawidłowości przeprowadzania porównawczych analiz praktyk w zakresie zróżnicowania; weźmie pod uwagę wszystkie odpowiednie elementy rozwoju sytuacji w Unii i sytuacji międzynarodowej oraz przedłoży to sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, w stosownym przypadku wraz z wnioskiem ustawodawczym.	N			
Art. 161 ust. 6	6. Do dnia 31 grudnia 2015 r. Komisja skonsultuje się z ERRS, EUNB, EUNUiPPE, EUNGiPW oraz innymi odpowiednimi stronami w sprawie skuteczności ustaleń o wymianie informacji na mocy niniejszej dyrektywy, zarówno w okresach normalnej działalności, jak i podczas występowania warunków skrajnych.	N			
Art. 161 ust. 7	7. Do dnia 31 grudnia 2015 r. EUNB przeprowadzi przegląd i przedłoży Komisji sprawozdanie w sprawie stosowania przepisów niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr 575/2013 dotyczących współpracy Unii i państw członkowskich z państwami	N			

	trzecimi. W ramach tego sprawozdania określone zostaną wszelkie obszary, które wymagają dalszych zmian w zakresie współpracy i wymiany informacji. EUNB opublikuje sprawozdanie na swojej stronie internetowej.				
Art. 161 ust. 8	8. Po otrzymaniu upoważnienia od Komisji EUNB sprawdza, czy niniejsza dyrektywa i rozporządzenie (UE) nr 575/2013 odpowiednio uwzględniają podmioty sektora finansowego, które deklarują, że prowadzą działalność zgodnie z islamskimi zasadami bankowości. Komisja zapoznaje się ze sprawozdaniem przygotowanym przez EUNB i w stosownym przypadku przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wnioski ustawodawczy.	N			
Art. 161 ust. 9	9. Do dnia 1 lipca 2014 r. EUNB przedstawi Komisji sprawozdanie na temat korzystania przez instytucje kredytowe z operacji długoterminowego refinansowania prowadzonych przez banki centralne wchodzące w skład ESBC i z podobnych środków wsparcia finansowania oferowanych przez banki centralne, a także na temat korzyści płynących z tych operacji i środków. W oparciu o to sprawozdanie i po konsultacji z EBC Komisja przedstawi do dnia 31 grudnia 2014 r. Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące korzystania z ich operacji refinansowania i z podobnych środków wsparcia finansowania, a także korzyści płynących z tych operacji i środków w odniesieniu do instytucji kredytowych posiadających zezwolenie na prowadzenie działalności w Unii, w stosownych przypadkach wraz z wnioskiem ustawodawczym dotyczącym korzystania z takich operacji refinansowania i z podobnych środków wsparcia finansowania.	N			
Art. 162 ust. 1	<i>Artykuł 162</i> Transpozycja 1. Do 31 grudnia 2013 r. państwa członkowskie przyjmą i opublikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie stosują te przepisy od 31 grudnia	N			

	2013 r.. Państwa członkowskie przekazują Komisji oraz EUNB teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą. W przypadku gdy dokumenty towarzyszące powiadomieniu o środkach transpozycji przekazane przez państwa członkowskie nie są wystarczające do pełnej oceny zgodności przepisów transpozycyjnych z pewnymi artykułami niniejszej dyrektywy, Komisja może na wniosek EUNB w ramach wykonywania jego zadań zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1093/2010 lub z własnej inicjatywy wymagać od państw członkowskich przekazania bardziej szczegółowych informacji dotyczących transpozycji i wykonywania tych przepisów i niniejszej dyrektywy.”				
Art. 162 ust. 2	2. W drodze odstępstwa od ust. 1, przepisy tytułu VII rozdział 4 mają zastosowanie od dnia 1 stycznia 2016 r.	T		Przepis zostanie wdrożony w ustawie o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym.	
Art. 162 ust. 3	3. Przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 94 ust. 1 lit. g) nakładają na instytucje wymóg stosowania zawartych w tym artykule zasad do wynagrodzenia przyznawanego za świadczone usługi lub osiągnięte wyniki od roku 2014, należnego z tytułu umów zawartych przed 31 grudnia 2013 r. datą lub po tej dacie.	N			
Art. 162 ust. 4	4. Przepisy określone w ust. 1 i 2 przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Przepisy te zawierają także wskazanie, że w istniejących przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odniesienia do dyrektyw uchylonych niniejszą dyrektywą odczytuje się jako odniesienia do niniejszej dyrektywy. Metody dokonywania takiego odniesienia i formułowania takiego wskazania określone są przez państwa członkowskie.	N			
Art. 162 ust. 5	5. W drodze odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu, art. 131 mają zastosowanie od dnia 1 stycznia 2016 r. Państwa członkowskie wprowadzają w życie art. 131	T		Przepis zostanie wdrożony w ustawie o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym.	

	ust. 4 od dnia 1 stycznia 2016 r. w następujący sposób: a) 25 % bufora globalnej instytucji o znaczeniu systemowym, ustalonego zgodnie z art. 131 ust. 4, w 2016 r.; b) 50 % bufora globalnej instytucji o znaczeniu systemowym, ustalonego zgodnie z art. 131 ust. 4, w 2017 r.; c) 75 % bufora globalnej instytucji o znaczeniu systemowym, ustalonego zgodnie z art. 131 ust.42, w 2018 r.; oraz d) 100 % bufora globalnej instytucji o znaczeniu systemowym, ustalonego zgodnie z art. 131 ust. 4, w 2019 r.				
Art. 162 ust. 6	6. W drodze odstępstwa od ust. 2 niniejszego artykułu przepisy art. 133 mają zastosowanie od 31 grudnia 2013 r.	T		Jw.	
Art. 163	<i>Artykuł 163</i> Uchylenie Dyrektywy 2006/48/WE i 2006/49/WE zostają uchylone ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2014 r. Odniesienia do uchylonych dyrektyw odczytuje się jako odniesienia do niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr 575/2013 zgodnie z tabelą korelacji w załączniku II do niniejszej dyrektywy i w załączniku IV do rozporządzenia (UE) nr 575/2013.	N			
Art. 164	<i>Artykuł 164</i> Wejście w życie Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>.	N			
Art. 165	<i>Artykuł 165</i> Adresaci Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.	N			

	Sporządzono w Brukseli dnia 26 czerwca 2013 r.			
Załącznik I	<i>ZAŁĄCZNIK I</i> WYKAZ RODZAJÓW DZIAŁALNOŚCI PODLEGAJĄCYCH WZAJEMNEMU UZNAWANIU 1. Przyjmowanie depozytów i innych środków podlegających zwrotowi. 2. Udzielanie kredytów, w tym między innymi: kredyt konsumencki, umowy kredytowe dotyczące nieruchomości, faktoring z regresem lub bez, finansowanie transakcji handlowych (w tym forfaiting). 3. Leasing finansowy. 4. Usługi płatnicze zgodnie z definicją w art. 4 ust. 3 dyrektywy 2007/64/WE. 5. Emisja innych środków płatności i administrowanie nimi (np. czeków podróżnych i czeków bankierskich), o ile działalność ta nie jest objęta pkt 4. 6. Gwarancje i zobowiązania. 7. Obrót na własny rachunek lub na rachunek klienta dowolną z następujących pozycji: a) instrumentami rynku pieniężnego (czekami, weksłami, certyfikatami depozytowymi itp.); b) dewizami; c) opcjami i terminowymi umowami na instrumenty finansowe typu „futures”; d) instrumentami stopy procentowej i wymiany walutowej; e) zbywalnymi papierami wartościowymi. 8. Uczestniczenie w emisji papierów wartościowych i świadczenie usług związanych z taką emisją. 9. Doradztwo dla przedsiębiorstw gospodarczych w zakresie struktury kapitałowej, strategii przemysłowej i kwestii z nimi związanych, jak również doradztwo i usługi dotyczące łączenia się oraz nabywania przedsiębiorstw gospodarczych. 10. Pośrednictwo na rynku pieniężnym.	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 5, art. 6, art. 48b, art. 48h i art. 48j ustawy – Prawo bankowe, art. 4 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 873).

	11. Zarządzanie portfelem i doradztwo inwestycyjne. 12. Przechowywanie papierów wartościowych i administrowanie nimi. 13. Usługi w zakresie opiniowania kredytobiorców. 14. Przechowywanie w sejfach. 15. Emisja pieniądza elektronicznego. Usługi oraz działalność przewidziane w sekcjach A i B załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE odnoszące się do instrumentów finansowych przewidzianych w sekcji C załącznika I do tej dyrektywy, podlegają wzajemnemu uznawaniu zgodnie z niniejszą dyrektywą.				
POZOSTAŁE PRZEPISY PROJEKTU⁴⁾					
Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu			
Art. 1 pkt 1 lit. j	j) uchyla się pkt 24,	W art. 1 pkt 1 lit. j uchyla się definicję instytucji pośredniczącej. Zmiana ma charakter porządkujący, bowiem pojęcie zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 24 ustawy – Prawo bankowe nie jest stosowane w jej aktualnym tekście.			
Art. 1 pkt 1 lit. k	k) uchyla się pkt 28 i 29,	W art. 1 pkt 1 lit. k oraz l uchyla się definicje mające do tej pory zastosowanie przy określaniu właściwości organu nadzoru w zakresie sprawowania nadzoru skonsolidowanego. W związku z jednoznacznym wskazaniem w przepisach ustawy przypadków, w których nadzór skonsolidowany jest sprawowany przez Komisję Nadzoru Finansowego (nowelizowany art. 141f ust. 6 i 7 – por. art. 1 pkt 66 lit. c projektu ustawy), pojęcia definiowane w art. 4 ust. 1 pkt 28, 29 i 29b–32 nie będą miały zastosowania na gruncie znowelizowanej ustawy. Wyjątek stanowią przepisy art. 141f ust. 9 i 11, w których jest mowa o unijnej instytucji dominującej, unijnej finansowej spółce holdingowej oraz unijnej dominującej finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej, jednak w tych przypadkach za wystarczające uznano wprowadzenie odesłań do odpowiednich definicji w rozporządzeniu CRR.			
Art. 1 pkt 1 lit. l	l) uchyla się pkt 29b–32,	Jw.			
Art. 1 pkt 1 lit. m (w zakresie art. 4 ust.	34) ryzyko systemowe – ryzyko, o którym mowa w art. 4 pkt 15 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym;	Pojęcie ryzyka systemowego zostało zdefiniowane w projektowanej ustawie o nadzorze makroostrożnościowym, dlatego zasadne wydaje się umieszczenie stosownego odesłania do tej ustawy.			

1 pkt 34)	Art. 1 pkt 1 lit. m (w zakresie art. 4 ust. 1 pkt 35) i pkt 2 35) bank istotny – bank istotny pod względem wielkości, organizacji wewnętrznej oraz rodzaju, zakresu i złożoności prowadzonej działalności, który: a) spełnia co najmniej jeden z warunków: – akcje banku zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w rozumieniu art. 15 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 94 i 586 oraz z 2015 r. poz. 73), – udział banku w aktywach sektora bankowego jest nie mniejszy niż 2%, – udział banku w depozytach sektora bankowego jest nie mniejszy niż 2%, – udział banku w funduszach własnych sektora bankowego jest nie mniejszy niż 2% albo b) został uznany za taki bank przez Komisję Nadzoru Finansowego; 2) w art. 4a dodaje się ust. 4 w brzmieniu: „4. Komisja Nadzoru Finansowego może, w drodze decyzji, uznać za bank istotny bank niespełniający warunków, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 35 lit. a, mając na uwadze: 1) stopień złożoności struktury organizacyjnej banku; 2) złożoność użytkowanych systemów informatycznych; 3) złożoność czynności wykonywanych przez bank; 4) zidentyfikowanie banku jako globalnej instytucji o znaczeniu systemowym albo innej instytucji o znaczeniu systemowym na podstawie przepisów ustawy o nadzorze makroostrożnościowym.”;	W art. 4 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe zaproponowano ponadto dodanie definicji banku istotnego pod względem wielkości, organizacji wewnętrznej oraz rodzaju, zakresu i złożoności prowadzonej działalności. Definicja ta jest co do zasady tożsama z definicją zawartą w § 6 ust. 4 uchwały Nr 258/2011 Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 4 października 2011 r. w sprawie szczegółowych zasad funkcjonowania systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej oraz szczegółowych warunków szacowania przez banki kapitału wewnętrznego i dokonywania przeglądów procesu szacowania i utrzymywania kapitału wewnętrznego oraz zasad ustalania polityki zmiennych składników wynagrodzeń osób zajmujących stanowiska kierownicze w banku (Dz. Urz. KNF Nr 11, poz. 42), która zostanie uchylona po wejściu w życie projektowanej ustawy. Proponowana definicja różni się od dotychczasowej wysokością progu procentowego udziału banku w aktywach, depozytach lub funduszach własnych sektora bankowego, od osiągnięcia którego zależy uznanie banku za istotny. Proponowane zwiększenie progu z 1 do 2% stanowi wynik konsultacji prowadzonych przez Ministerstwo Finansów z Komisją Nadzoru Finansowego oraz przedstawicielami sektora bankowego.
Art. 1 pkt 3	3) w art. 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Bank jest obowiązany do sprzedaży składników majątku, o których mowa w ust. 1 pkt 4, w okresie nie dłuższym niż 5 lat od daty nabycia.”;	W art. 1 pkt 3 projektu ustawy zawarto propozycję zrównania okresu, w którym banki są zobowiązane do sprzedaży przejętych za długi pozostałych składników majątku, do okresu pięciu lat (tak jak w przypadku nieruchomości), co pozwoli bankom na bardziej elastyczne prowadzenie postępowań windykacyjnych związanych z ekspozycjami nieobsługiwanymi wskutek ostatniego kryzysu (nowelizacja art. 6 ust. 2 ustawy – Prawo bankowe). W tym kontekście należy podkreślić, że ze względu na spowolnienie gospodarcze widoczne w ostatnich latach, znacznie wydłużył się proces zbycia niektórych aktywów innych niż nieruchomości. Przedłużenie okresu sprzedaży tych aktywów z 3 do 5 lat, powinno wywołać pozytywne skutki dla sektora bankowego.

Art. 1 pkt 4, 5, 12 (w zakresie art. 9f ust. 1), 13	4) w art. 6a dodaje się ust. 9 w brzmieniu: „9. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, wykaz dokumentów, o których mowa w art. 6a ust. 5 pkt 1, uwzględniając potrzebę zapewnienia Komisji Nadzoru Finansowego dostępu do danych niezbędnych do prawidłowego sprawowania nadzoru, w tym oceny spełniania wymogów wydania zezwolenia na powierzenie przez bank wykonywania przez przedsiębiorcę lub przedsiębiorcę zagranicznego pośrednictwa w zakresie niektórych czynności.”; 5) po art. 6d dodaje się art. 6e w brzmieniu: „Art. 6e. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki funkcjonowania systemu zarządzania ryzykiem związanym z działalnością, o której mowa w art. 6a–6d, kierując się potrzebą zapewnienia uwzględniania przez bank ryzyka związanego z powierzeniem czynności, o których mowa w art. 6a ust. 1 i 7, w systemie zarządzania ryzykiem, prawidłowości funkcjonowania podmiotów działających na rynku bankowym, a także przejrzystości, stabilności i bezpieczeństwa tego rynku.”; 12) art. 9f otrzymuje brzmienie: „Art. 9f. 1. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia: 1) szczegółowy sposób funkcjonowania w bankach systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej, w tym tryb anonimowego zgłaszania wskazanemu członkowi zarządu lub rady nadzorczej naruszeń prawa oraz obowiązujących w banku procedur i standardów etycznych, mając na względzie potrzebę zapewnienia skutecznego funkcjonowania organów statutowych banku i należytego podejścia do podejmowanego ryzyka w zakresie prowadzonej działalności, a także zapewnienie skutecznego działania mechanizmów wykrywania naruszeń; 2) szczegółowy zakres polityki wynagrodzeń i sposób jej ustalania, mając na względzie potrzebę zapewnienia właściwego funkcjonowania w banku polityki wynagrodzeń, w tym wyeliminowania negatywnego wpływu systemów wynagrodzeń na zarządzanie ryzykiem. 13) uchyla się art. 9g;	W związku z wątpliwościami dotyczącymi prawnego charakteru uchwał Komisji Nadzoru Finansowego, które nie mieszczą się w konstytucyjnym katalogu źródeł prawa powszechnie obowiązującego, projekt ustawy zakłada zastąpienie delegacji do wydawania uchwał o charakterze abstrakcyjnym i generalnym upoważnieniami dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych. Stosowne zmiany przewidziano w art. 1 pkt 4, 5, 12 (w zakresie projektowanego art. 9f ust. 1), 13, 33 (w zakresie dodawanego art. 31b), 41, 46 lit. h, 54 i 69 projektu. Należy zaznaczyć, że w art. 1 pkt 12 przewidziano nowelizację art. 9f, a w pkt 13 uchylenie art. 9g ustawy – Prawo bankowe. Przepisy te stanowiły ustawowe upoważnienia dla Komisji Nadzoru Finansowego do określenia, w drodze uchwał, szczegółowych zasad funkcjonowania systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej oraz zasad ustalania polityki zmiennych składników wynagrodzeń osób zajmujących stanowiska kierownicze w banku. Upoważnienia dla Komisji zostaną zastąpione delegacjami do wydania rozporządzeń przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, które obejmie swoim zakresem materię dotychczas uregulowaną w uchwale Nr 258/2011 Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 4 października 2011 r. w sprawie szczegółowych zasad funkcjonowania systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej oraz szczegółowych warunków szacowania przez banki kapitału wewnętrznego i dokonywania przeglądów procesu szacowania i utrzymywania kapitału wewnętrznego oraz zasad ustalania polityki zmiennych składników wynagrodzeń osób zajmujących stanowiska kierownicze w banku (Dz. Urz. KNF Nr 11, poz. 42). Zgodnie z projektowaną ustawą stosowne delegacje będzie zawierał art. 9f ust. 1 i art. 128 ust. 6 ustawy – Prawo bankowe (art. 1 pkt 12 i 46 lit. h projektu).

	33) po art. 31 dodaje się art. 31a i art. 31b w brzmieniu: (...) Art. 31b. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia: 1) szczegółowy zakres informacji, o których mowa w art. 22a ust. 2, 2) dokumenty, które należy załączyć do wniosku, o którym mowa w art. 22b ust. 1, w celu przedstawienia informacji określonych w art. 22b ust. 2, 3) wykaz dokumentów, o których mowa w art. 31 ust. 2 pkt 3 – kierując się potrzebą zapewnienia Komisji Nadzoru Finansowego dostępu do danych niezbędnych do prawidłowego sprawowania nadzoru, w tym oceny spełniania wymogów ustawowych przez założycieli i członków organów banku, a także badania sytuacji finansowej założycieli.”;	
Art. 1 pkt 34 lit. a	34) w art. 40: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: "1. Utworzenie oddziału banku zagranicznego w kraju następuje na podstawie zezwolenia Komisji Nadzoru Finansowego wydanego na wniosek zainteresowanego banku.",	Przepis art. 40 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe dotyczy utworzenia oddziału banku zagranicznego na terytorium Polski, które może nastąpić po uzyskaniu zezwolenia Komisji Nadzoru Finansowego, wydanego po uzgodnieniu z Ministrem Finansów (ministrem właściwym do spraw instytucji finansowych). Przyjęcie takiej regulacji jest przejawem wdrożenia zasady równego traktowania, której celem jest aby dopuszczenie do wykonywania działalności bankowej w Polsce odbywało się na jednolitych zasadach zarówno względem banków krajowych, jak i oddziałów banków zagranicznych zamierzających podjąć działalność na terytorium Polski, tj. po uzyskaniu zezwolenia Komisji Nadzoru Finansowego. W doktrynie prawa bankowego udział ministra właściwego do spraw instytucji finansowych w procesie wydawania zezwolenia na utworzenie oddziału banku zagranicznego wydaje się co najmniej dyskusyjny (dr Bernard Smykła „Prawo bankowe. Komentarz – wydawnictwo: C.H. Beck, 2011 r. – wydanie drugie), a przyczyna takiego stanu nie jest do końca zrozumiała (prof. dr hab. Hanna Gronkiewicz-Waltz „Prawo bankowe. Komentarz” – wydawnictwo: C.H. Beck, 2013 r. – wydanie pierwsze), z uwagi na ustawowo określony skład Komisji Nadzoru Finansowego. W skład Komisji wchodzi bowiem przedstawiciel Ministra Finansów, a zatem poprzez Komisję Minister Finansów ma możliwość wyrażenia swojego stanowiska w kwestii utworzenia oddziału banku zagranicznego. Należy wskazać, że utworzenie banku w formie spółki akcyjnej i banku spółdzielczego, które zgodnie z art. 30a ustawy – Prawo bankowe mogą być utworzone po uzyskaniu zezwolenia Komisji Nadzoru Finansowego nie przewiduje udziału w tym procesie ministra właściwego do spraw instytucji finansowych. Ustawą z dnia 16 września 2011 r. o redukcji niektórych obowiązków obywateli i przedsiębiorców (Dz. U. Nr 232, poz. 1378), która weszła w życie w dniu 1 stycznia 2012 r. został wprowadzony przepis art. 42 ust. 7. Na podstawie tego przepisu Komisja Nadzoru Finansowego, po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw instytucji finansowych,

		uchyla zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, w przypadku wystąpienia przesłanek określonych w ust. 7 pkt 1–4. Udział ministra właściwego do spraw instytucji finansowych nie jest natomiast przewidziany w procesie uchylecia zezwolenia na utworzenie oddziału banku zagranicznego, którego na podstawie art. 138 ust. 6a dokonuje Komisja Nadzoru Finansowego. W celu ujednoczenia praktyki w zakresie wydawania zezwoleń na tworzenie banków, oddziałów i przedstawicielstw banków zagranicznych oraz oddziałów instytucji kredytowych, mając na względzie bezpośredni udział przedstawiciela Ministra Finansów w decyzjach podejmowanych przez Komisję Nadzoru Finansowego, proponuje się zmiany w przepisach art. 40 ust. 1, 42 ust. 1 oraz 42 ust. 7 ustawy – Prawo bankowe, eliminujące konieczność dodatkowego uzgadniania przez Komisję Nadzoru Finansowego proponowanych decyzji z ministrem właściwym do spraw instytucji finansowych. Zgodnie z proponowanymi zmianami w art. 40 i art. 42 ust. 1, Komisja Nadzoru Finansowego będzie wydawać zezwolenie na utworzenie oddziału banku zagranicznego w kraju oraz na otwarcie przedstawicielstwa banku zagranicznego i instytucji kredytowej bez uzgodnienia z ministrem właściwym do spraw instytucji finansowych. Analogicznie, zgodnie z projektowanym nowym brzmieniem art. 42 ust. 7, Komisja Nadzoru Finansowego będzie uchylać zezwolenie na otwarcie przedstawicielstwa banku zagranicznego i instytucji kredytowej bez udziału ministra właściwego do spraw instytucji finansowych. Proponowane zmiany są objęte zakresem przedmiotowym i podmiotowym dyrektywy CRD IV, ponieważ dotyczą podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe. Dlatego uzasadnione wydaje się uwzględnienie ich wśród przepisów transponujących tę dyrektywę.
Art. 1 pkt 35	35) w art. 42: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Banki zagraniczne i instytucje kredytowe mogą otwierać w Rzeczypospolitej Polskiej swoje przedstawicielstwa na podstawie zezwolenia Komisji Nadzoru Finansowego wydanego na wniosek zainteresowanego banku lub instytucji kredytowej.”, b) w ust. 7 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Komisja Nadzoru Finansowego uchyla zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy:”;	Jw.
Art. 1 pkt 36	36) uchyla się art. 42f;	W art. 1 pkt 36 przewidziano uchylenie art. 42f, bowiem kwestie odnoszące się do funduszy własnych i wymaganego poziomu współczynnika wypłacalności są obecnie uregulowane bezpośrednio w przepisach rozporządzenia CRR. Proponowana zmiana jest analogiczna do art. 1 pkt 42 lit. a, w którym nowelizuje się art. 128 ust. 1 ustawy – Prawo

		bankowe.
Art. 1 pkt 39	39) art. 71 otrzymuje brzmienie: "Art. 71. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaje ekspozycji wymienionych w art. 400 ust. 2 i art. 493 ust. 3 rozporządzenia nr 575/2013, wobec których nie stosuje się przepisu art. 395 ust. 1 tego rozporządzenia, kierując się w szczególności potrzebą odzwierciedlenia faktycznego obciążenia funduszy własnych banku ryzykiem prowadzonej działalności, wynikającym z koncentracji ekspozycji.";	W art. 1 pkt 39 projektu ustawy proponuje się nowe brzmienie art. 71, określającego dotychczas limity w zakresie koncentracji wierzytelności banku. Należy podkreślić, że tożsame przepisy są obecnie zawarte w części czwartej rozporządzenia CRR, stąd zasadne wydaje się usunięcie regulacji krajowych powielających bezpośrednio stosowane przepisy unijne. Jednocześnie w nowelizowanym przepisie przewidziano upoważnienie dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do wydania rozporządzenia, w którym mogą zostać wskazane rodzaje ekspozycji banku wyłączone z limitu koncentracji uregulowanego w art. 395 ust. 1 CRR. Możliwość zastosowania wyłączenia daje art. 400 ust. 2 i art. 493 ust. 3 rozporządzenia CRR. Art. 400 ust. 2 kompetencję w tym zakresie przyznaje właściwym organom (w Polsce jest nim KNF), które mogą korzystać z wyłączenia w indywidualnych przypadkach, jeżeli są spełnione warunki określone w art. 400 ust. 3 CRR. Jednocześnie zgodnie z art. 493 ust. 3 w okresie przejściowym państwa członkowskie mogą wyłączyć w całości lub częściowo określone ekspozycje ze stosowania art. 395 ust. 1 (są to te same ekspozycje, które wymieniono w art. 400 ust. 2), stąd zasadne jest wprowadzenie stosownej delegacji w ustawie – Prawo bankowe.
Art. 1 pkt 40	35) w art. 79a ust. 4 otrzymuje brzmienie: "4. Suma kredytów, pożyczek pieniężnych, gwarancji bankowych i poręczeń, o których mowa w ust. 1 i 3, nie może przekroczyć: 1) w banku w formie spółki akcyjnej i w banku państwowym – 10% kapitału podstawowego Tier I, o którym mowa w art. 50 rozporządzenia nr 575/2013, 2) w banku spółdzielczym – 25% kapitału podstawowego Tier I, o którym mowa w art. 50 rozporządzenia nr 575/2013 – przy czym wartość kredytów, pożyczek pieniężnych, gwarancji bankowych i poręczeń jest ustalana w sposób, w jaki bank oblicza wartość ekspozycji, o której mowa w art. 395 rozporządzenia nr 575/2013.";	Nowelizacja zaprojektowana w art. 1 pkt 40 stanowi dostosowanie art. 79a ust. 4 do zmienianych przepisów art. 71 i 127 ustawy – Prawo bankowe.
Art. 1 pkt 41	41) w art. 92b ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia oraz wzór rejestru wierzytelności wymienionych w umowie, o której mowa w art. 92a ust. 1 pkt 2, uwzględniając zakres danych wynikających z tej umowy oraz konieczność zapewnienia Komisji Nadzoru Finansowego dostępu do danych niezbędnych do prawidłowego sprawowania nadzoru.”;	W związku z wątpliwościami dotyczącymi prawnego charakteru uchwał Komisji Nadzoru Finansowego, które nie mieszczą się w konstytucyjnym katalogu źródeł prawa powszechnie obowiązującego, projekt ustawy zakłada zastąpienie delegacji do wydawania uchwał o charakterze abstrakcyjnym i generalnym upoważnieniami dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych. Stosowne zmiany przewidziano w art. 1 pkt 4, 5, 12 (w zakresie projektowanego art. 9f ust. 1), 13, 33 (w zakresie dodawanego art. 31b), 41, 46 lit. h, 54 i 69 projektu.
Art. 1 pkt 42 lit. a tiret pierwsze i	42) w art. 105: a) w ust. 1: – w pkt 1b lit. c otrzymuje brzmienie:	Przepisy art. 1 pkt 42 lit. a tiret pierwsze i drugie oraz lit. b projektu stanowią dostosowanie siatki pojęciowej w zakresie metod stosowanych przez banki do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych, stosowanej dotychczas na gruncie ustawy – Prawo bankowe do pakietu CRD IV/CRR. W celu dokonania niezbędnego ujednoczenia zwrot „metody statystyczne” proponuje się zastąpić pojęciem „metody wewnętrzne”

drugie	„c) stosowania metod wewnętrznych oraz innych metod i modeli, o których mowa w przepisach części trzeciej rozporządzenia nr 575/2013;”, – pkt 1c otrzymuje brzmienie: „1c) instytucjom, o których mowa w ust. 4, w zakresie niezbędnym do stosowania metod wewnętrznych oraz innych metod i modeli, o których mowa w przepisach części trzeciej rozporządzenia nr 575/2013;”,	(stosowanym zarówno w przepisach dyrektywy CRD IV, jak i rozporządzenia CRR) oraz pojęciem „inne metody i modele, o których mowa w przepisach części trzeciej rozporządzenia nr 575/2013”.
Art. 1 pkt 42 lit. b	b) w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie: "1) bankom – informacji stanowiących tajemnicę bankową w zakresie, w jakim informacje te są potrzebne w związku z wykonywaniem czynności bankowych oraz w związku ze stosowaniem metod wewnętrznych oraz innych metod i modeli, o których mowa w części trzeciej rozporządzenia nr 575/2013;”;	Jw.
Art. 1 pkt 43	43) w art. 105a ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Banki oraz instytucje, o których mowa w art. 105 ust. 4, mogą przetwarzać stanowiące tajemnicę bankową informacje dotyczące osoby fizycznej po wygaśnięciu zobowiązania wynikającego z umowy zawartej z bankiem lub inną instytucją ustawowo upoważnioną do udzielania kredytów bez zgody osoby, której informacje dotyczą, do celów stosowania metod wewnętrznych oraz innych metod i modeli, o których mowa w części trzeciej rozporządzenia nr 575/2013.”;	Jw.
Art. 1 pkt 45 (w zakresie art. 127)	45) art. 126 i art. 127 otrzymują brzmienie: Art. 127. Instrumenty kapitałowe i pożyczki podporządkowane kwalifikują się jako instrumenty dodatkowe w Tier I oraz instrumenty w Tier II po uzyskaniu zgody Komisji Nadzoru Finansowego. Komisja Nadzoru Finansowego udziela zgody, jeżeli są spełnione warunki, o których mowa w: 1) art. 52 rozporządzenia nr 575/2013 – w odniesieniu do instrumentów dodatkowych w Tier I; 2) art. 63 rozporządzenia nr 575/2013 – w odniesieniu do instrumentów w Tier II.”;	Strukturę funduszy własnych banków, w sposób jednolity na obszarze całej Unii Europejskiej, określają przepisy części drugiej rozporządzenia CRR. W konsekwencji uznano, że tożsame przepisy w art. 127 należy usunąć, a w ich miejsce wprowadzić obowiązek uzyskania zgody KNF na zaliczanie instrumentów kapitałowych oraz pożyczek podporządkowanych do funduszy własnych banku. Komisja będzie mogła wydać zgodę jeżeli zostaną spełnione warunki określone w art. 52 (w przypadku instrumentów dodatkowych w Tier I) lub art. 63 rozporządzenia CRR (w przypadku instrumentów w Tier II). Stosowną zmianę przewidziano w art. 1 pkt 45 projektu ustawy. Należy podkreślić, że możliwość uregulowania zgody na zaliczanie określonych instrumentów do kapitału dodatkowego Tier I i Tier II wynika z motywu 75 rozporządzenia CRR.
Art. 1 pkt 46 lit. e	e) uchyla się ust. 3,	Zgodnie z art. 1 pkt 46 lit. e przewiduje się uchylenie przepisu art. 128 ust. 3, który reguluje obowiązek uzyskania przez bank zgody Komisji Nadzoru Finansowego na stosowanie metod statystycznych do obliczania wymogów kapitałowych. Proponowana zmiana jest uzasadniona wejściem w życie przepisów rozporządzenia CRR, które określają obowiązki w zakresie uzyskiwania zezwoleń właściwego organu na stosowanie metod wewnętrznych oraz innych metod i modeli do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych, a także precyzują warunki udzielania takich zezwoleń.

Art. 1 pkt 46 lit. g	g) uchyla się ust. 4 i 5,	W art. 1 pkt 46 lit. g uchyla się art. 128 ust. 4 i 5 ustawy – Prawo bankowe. Przepisy dotyczące stosowania przez banki ocen wiarygodności kredytowej do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych zawarte są w rozporządzeniu CRR.
Art. 1 pkt 46 lit. h	h) ust. 6 otrzymuje brzmienie: „6. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób szacowania kapitału wewnętrznego i dokonywania przez bank przeglądów strategii i procedur, o których mowa w ust. 1a, uwzględniając potrzebę zapewnienia należytego podejścia do podejmowanego ryzyka w zakresie prowadzonej działalności, adekwatności strategii i procedur szacowania kapitału wewnętrznego do charakteru, skali i złożoności działalności banku, w tym dostosowania do nowych rodzajów ryzyka, znaczących zmian w strategii i planach działania oraz środowisku zewnętrznym, w którym działa bank.”,	W związku z wątpliwościami dotyczącymi prawnego charakteru uchwał Komisji Nadzoru Finansowego, które nie mieszczą się w konstytucyjnym katalogu źródeł prawa powszechnie obowiązującego, projekt ustawy zakłada zastąpienie delegacji do wydawania uchwał o charakterze abstrakcyjnym i generalnym upoważnieniami dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych. Stosowne zmiany przewidziano w art. 1 pkt 4, 5, 12 (w zakresie projektowanego art. 9f ust. 1), 13, 33 (w zakresie dodawanego art. 31b), 41, 46 lit. h, 54 i 69 projektu.
Art. 1 pkt 46 lit. i	i) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu: „6a. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, może określić, w drodze rozporządzenia: 1) sposób traktowania przez banki znacznych pakietów akcji podmiotów spoza sektora finansowego, o których mowa w art. 89 ust. 3 rozporządzenia nr 575/2013, 2) wyższą wagę ryzyka dla ekspozycji zabezpieczonych hipotekami na nieruchomościach, o której mowa w art. 124 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013, 3) podejścia lub wymogi w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 327 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013, 4) limit wartości ekspozycji wobec klienta lub grupy powiązanych klientów niższy niż 150 000 000 euro, o którym mowa w art. 395 ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013, 5) wyższy wymóg dotyczący pokrycia płynności, o którym mowa w art. 412 ust. 5 zdanie drugie rozporządzenia nr 575/2013 – w zakresie odnoszącym się do działalności banków, uwzględniając konieczność utrzymywania przez banki odpowiedniego poziomu funduszy własnych i płynności oraz potrzebę zapewnienia stabilności, bezpieczeństwa i prawidłowego funkcjonowania rynku finansowego.”,	Przepis art. 1 pkt 46 lit. i wprowadza delegację ustawową do wydania rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych w celu skorzystania z przewidzianych w przepisach rozporządzenia CRR tzw. opcji narodowych. Dodawany przepis służy zatem stosowaniu rozporządzenia CRR.
Art. 1 pkt 46 lit. j	j) uchyla się ust. 8–10;	Uchylenie art. 128 ust. 8–10, przewidziane w art. 1 pkt 46 lit. j projektu ustawy, jest związane z pozostałymi zmianami w art. 128 i dostosowaniem regulacji krajowej do

		przepisów rozporządzenia CRR.
Art. 1 pkt 47	47) art. 128a otrzymuje brzmienie: „Art. 128a. Bank jest obowiązany udzielić na żądanie Komisji Nadzoru Finansowego informacji dotyczących struktury funduszy własnych, o których mowa w art. 126, oraz spełnienia wymogów i norm określonych w art. 128 i rozporządzeniu nr 575/2013.”;	Art. 1 pkt 43 dostosowuje brzmienie art. 128a do zmienianych przepisów art. 126–128 ustawy – Prawo bankowe. Dotychczas przepis zobowiązywał bank do udzielania na żądanie Komisji Nadzoru Finansowego wszelkich informacji dotyczących struktury funduszy własnych, o których mowa w art. 127, oraz dotyczących spełnienia wymogów i norm określonych w art. 128. Należy jednak zauważyć, że zarówno strukturę funduszy własnych jak i wymogi w zakresie tych funduszy określają obecnie przede wszystkim przepisy rozporządzenia CRR. Dlatego też zdecydowano się wprowadzić w zmienianym przepisie odesłanie do przepisów CRR regulujących wskazane zagadnienia (pośrednie odesłanie przez art. 126 ustawy – Prawo bankowe w zakresie struktury funduszy własnych oraz odesłanie do art. 128 i do rozporządzenia nr 575/2013 w odniesieniu do wymogów i norm w zakresie tych funduszy).
Art. 1 pkt 48	48) w art. 128b uchyla się ust. 1;	W art. 1 pkt 48 przewidziano uchylenie ust. 1 w art. 128b ustawy – Prawo bankowe. Uchylany przepis umożliwiał Komisji Nadzoru Finansowego, na wniosek banku państwowego, wyłączenie części działalności lub całej działalności tego banku z obowiązku spełniania niektórych wymogów i norm, o których mowa w ustawie, o ile owa działalność jest związana z obsługą funduszy utworzonych, powierzonych lub przekazanych bankowi państwowemu na podstawie odrębnych ustaw, lub w ramach realizacji przez ten bank programów rządowych. Z uwagi na fakt, że dyrektywa CRD IV i rozporządzenie CRR umożliwiają wyłączenie stosowania wymogów określonych w tych aktach jedynie w odniesieniu do Banku Gospodarstwa Krajowego (a nie do każdego banku państwowego), stosowną regulację przewidziano w art. 5 projektu ustawy, nowelizującym ustawę o Banku Gospodarstwa Krajowego (vide dodawany przepis art. 3 ust. 1e w ustawie o BGK).
Art. 1 pkt 49	49) uchyla się art. 128d;	W art. 1 pkt 49 zaprojektowano uchylenie art. 128d ustawy – Prawo bankowe, bowiem w zakresie wydawania wspólnych decyzji tożsamą regulację zawiera art. 20 rozporządzenia CRR, natomiast indywidualne decyzje Komisji Nadzoru Finansowego są wydawane na podstawie odrębnych przepisów.
Art. 1 pkt 50	50) w art. 130 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie: "2) nie więcej niż kwota odpisu dokonanego w bieżącym roku obrotowym z zysku za rok poprzedni na fundusz ogólnego ryzyka, o którym mowa w art. 26 ust. 1 lit. f rozporządzenia nr 575/2013.”;	Zmiana zaproponowana w art. 1 pkt 50 polega na dostosowaniu brzmienia art. 130 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe do zmodyfikowanego przepisu art. 127, przez odesłanie do rozporządzenia CRR w zakresie, w jakim reguluje ono zagadnienie funduszu ogólnego ryzyka bankowego.
Art. 1 pkt 51 lit. b	b) w ust. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie: "5) badaniu przestrzegania limitów, o których mowa w art. 79a ustawy i art. 395 rozporządzenia nr 575/2013, oraz ocenie procesu identyfikacji, monitorowania i kontroli koncentracji ekspozycji, w tym dużych ekspozycji”;	Przepis art. 1 pkt 51 lit. b dostosowuje brzmienie art. 133 ust. 2 pkt 5 ustawy – Prawo bankowe do aktualnego stanu prawnego, w którym limity koncentracji ekspozycji (wierzytelności) banku są określone w przepisach rozporządzenia CRR (vide art. 395 tego rozporządzenia).

Art. 1 pkt 54	54) w art. 137 uchyla się pkt 1–4;	W związku z wątpliwościami dotyczącymi prawnego charakteru uchwał Komisji Nadzoru Finansowego, które nie mieszczą się w konstytucyjnym katalogu źródeł prawa powszechnie obowiązującego, projekt ustawy zakłada zastąpienie delegacji do wydawania uchwał o charakterze abstrakcyjnym i generalnym upoważnieniami dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych. Stosowne zmiany przewidziano w art. 1 pkt 4, 5, 12 (w zakresie projektowanego art. 9f ust. 1), 13, 33 (w zakresie dodawanego art. 31b), 41, 46 lit. h, 54 i 69 projektu. W art. 1 pkt 54 projektu ustawy przewidziano uchylenie przepisów art. 137 pkt 1–4 ustawy – Prawo bankowe, zawierających upoważnienia dla Komisji Nadzoru Finansowego do wydawania niektórych uchwał. Uchylone przepisy upoważniające zostaną zastąpione upoważnieniami dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do wydania: na podstawie art. 6a ust. 9 – rozporządzenia obejmującego materię uchwały Nr 359/2012 Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 20 grudnia 2012 r. w sprawie wykazu dokumentów dotyczących działalności gospodarczej przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego załączanych do wniosku o udzielenie zezwoleń, o których mowa w art. 6a ust. 1 pkt 1 lit. m oraz art. 6d ust. 1 ustawy – Prawo bankowe (Dz. Urz. KNF z 2013 r. poz. 4), na podstawie art. 6e (delegacja fakultatywna) – rozporządzenia określającego szczegółowe warunki funkcjonowania systemu zarządzania ryzykiem związanym z działalnością outsourcingową, na podstawie art. 31b – rozporządzenia obejmującego materię uchwały Nr 389/2008 Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie wykazu dokumentów załączanych do wniosków do Komisji Nadzoru Finansowego w sprawach o wydanie zezwolenia na utworzenie banku, o wyrażenie zgody na powołanie członków zarządu banku oraz do informacji o składzie zarządu przedstawianej Komisji Nadzoru Finansowego przez radę nadzorczą banku (Dz. Urz. KNF Nr 8, poz. 43). Wskazane wyżej uchwały Komisji Nadzoru Finansowego zostaną w konsekwencji uchylone i zastąpione rozporządzeniami Ministra Finansów. W art. 137 poza wyżej opisanymi zmianami proponuje się rezygnację z upoważnienia dla KNF do wydania uchwały określającej wiążące banki normy płynności i inne normy dopuszczalnego ryzyka działalności banków (uchylenie dotychczasowego art. 137 pkt 3). Zaprojektowaną zmianę uzasadnia określenie norm płynności w przepisach rozporządzenia CRR (vide art. 412 i 460 CRR oraz akt delegowany Komisji Europejskiej wydany na podstawie art. 460 ust. 1 CRR). Jednocześnie mając na uwadze art. 412 ust. 5 CRR, który upoważnia państwa członkowskie do nałożenia na instytucje obowiązku utrzymywania wyższego wymogu dotyczącego pokrycia płynności w wysokości do 100% do czasu wprowadzenia minimalnego standardu w tej wysokości zgodnie z art. 460 CRR, w art. 128 ust. 6a pkt 5 ustawy – Prawo bankowe przewidziano delegację dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do wydania rozporządzenia, w którym ten

		wyższy wymóg może zostać określony.
Art. 1 pkt 55 lit. e	e) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu: „4a. Członek zarządu jest obowiązany poinformować Komisję Nadzoru Finansowego o postawieniu mu zarzutów w postępowaniu karnym, z wyłączeniem zarzutów dotyczących przestępstwa ściganego z oskarżenia prywatnego, lub w postępowaniu w sprawie o przestępstwo skarbowe, w terminie 30 dni od dnia postawienia zarzutów.”,	W art. 1 pkt 55 lit. e i f przewidziano zmiany w art. 138, polegające na dodaniu nowego ust. 4a oraz modyfikacji ust. 5. W celu ujednoczenia zasad stosowanych przez KNF wobec nadzorowanych sektorów zasadne jest bowiem przyjęcie takich samych obowiązków wobec członków zarządu banku, jak przewidziane w art. 71 ust. 6 i 7 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo – kredytowych. Rozszerzenie kompetencji KNF o możliwość odwołania członka zarządu banku w przypadku niedopełnienia przez niego obowiązku poinformowania Komisji o postawieniu mu zarzutów w postępowaniu karnym, z wyłączeniem zarzutów dotyczących przestępstwa ściganego z oskarżenia prywatnego, lub w postępowaniu w sprawie o przestępstwo skarbowe, ma na celu przede wszystkim wzmocnienie bezpieczeństwa banku, jako instytucji zaufania publicznego. Mając na uwadze 30 dniowy termin na przekazanie przez członka zarządu do KNF informacji o postawieniu mu zarzutów, skutek niedopełnienia obowiązku można traktować na równi z utratą rękojmi ostrożnego i stabilnego zarządzania bankiem oraz należytego wykonywania powierzonych obowiązków. Proponowana regulacja powinna wzmocnić zaufanie obywateli do banków, których wiarygodność zależy w równej mierze od profesjonalizmu oraz uczciwości i rzetelności kadry zarządzającej.
Art. 1 pkt 55 lit. f	f) ust. 5 otrzymuje brzmienie: "5. Komisja Nadzoru Finansowego odwołuje członka zarządu banku w przypadku prawomocnego skazania go za przestępstwo umyślne lub przestępstwo skarbowe, z wyłączeniem przestępstw ściganych z oskarżenia prywatnego, a także w przypadku niedopełnienia przez niego obowiązku, o którym mowa w ust. 4a.”;	Jw.
Art. 1 pkt 56	56) uchyla się art. 138a;	W art. 1 pkt 55 lit. a tiret trzecie proponuje się przeniesienie uprawnienia nadzorczego KNF przewidzianego w art. 138a ust. 1 pkt 2 do dodawanego art. 138 ust. 1 pkt 2a. W ocenie nadzorcy rozwiązanie przyjęte w trakcie transpozycji dyrektywy 2006/48/WE, tj. wprowadzenie możliwości nałożenia dodatkowego wymogu kapitałowego na mocy art. 138a, powodowało problemy z praktycznym zastosowaniem tego uprawnienia, gdyż przepis ten nie określał trybu jego stosowania. Można było jedynie domniemywać, że powinny być tu stosowane przepisy k.p.a., co z kolei mogłoby implikować konieczność wszczynania postępowania administracyjnego. Z tego względu w praktyce dużo łatwiejszy do zastosowania był przepis art. 138 ust. 1 pkt 2, który umożliwiał zobowiązanie banku do zwiększenia funduszy własnych w drodze zalecenia. Dodatkową korzyścią jest to, iż ustawa – Prawo bankowe umożliwia podejmowanie kolejnych działań nadzorczych w przypadku stwierdzenia braku realizacji zalecenia. Jednocześnie mając na uwadze, że art. 138a ust. 1 pkt 1 jest powieleniem obecnego art. 138 ust. 1 pkt 2, powyższa zmiana uzasadnia uchycenie art. 138a, co z kolei przewidziano w art. 1 pkt 56 projektu ustawy.
Art. 1 pkt 57	57) w art. 138b: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:	Zmiany zaproponowane w art. 1 pkt 53 polegają na wprowadzeniu odesłań do art. 138 ust. 1 pkt 2a w miejsce odesłań do tożsamego przepisu art. 138a, który zgodnie

	„1. Komisja Nadzoru Finansowego, podejmując w ramach sprawowania nadzoru skonsolidowanego decyzję o zastosowaniu środka, o którym mowa w art. 138 ust. 1 pkt 1a lub 2a, współpracuje z właściwymi władzami nadzorczymi sprawującymi nadzór nad podmiotami działającymi w tym samym co bank holdingu, dążąc do osiągnięcia wspólnego stanowiska zarówno co do rozstrzygnięcia, jak i oceny jego przesłanek.”, b) ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. W przypadku zasięgnięcia opinii, o której mowa w ust. 3, Komisja Nadzoru Finansowego, wydając decyzję, o której mowa w ust. 1, bierze pod uwagę tę opinię oraz uzasadnia istotne odstępstwa od tej opinii. W decyzji Komisja Nadzoru Finansowego może określić warunki i terminy zastosowania środka, o którym mowa w art. 138 ust. 1 pkt 1a lub 2a.”, c) ust. 6 otrzymuje brzmienie: „6. W przypadku gdy właściwa władza nadzorcza sprawująca nadzór skonsolidowany nad bankiem krajowym działającym w jednym z holdingów, o których mowa w art. 141f ust. 1 pkt 2–5, zwraca się do Komisji Nadzoru Finansowego o opinię w sprawie zastosowania środka, o którym mowa w art. 138 ust. 1 pkt 1a lub 2a, przepisy ust. 1–4 stosuje się odpowiednio.”;	z projektem ma zostać uchylony.
Art. 1 pkt 63	63) w art. 141c: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: "1. Nadzór nad działalnością instytucji kredytowej prowadzącej działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poprzez oddział lub w ramach działalności transgranicznej sprawują, z zastrzeżeniem art. 42c ust. 1, właściwe władze nadzorcze państwa macierzystego."	Uzasadnienie zmian zaprojektowanych w art. 1 pkt 63 i 64 jest tożsame z uzasadnieniem przepisu art. 1 pkt 38 projektu ustawy.
Art. 1 pkt 64	64) w art. 141d ust. 1 otrzymuje brzmienie: "1. Pracownicy Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego wykonują czynności kontrolne w oddziałach instytucji kredytowych, w zakresie określonym w art. 42c ust. 1, a w pozostałym zakresie – na podstawie upoważnienia, o którym mowa w ust. 2.";	Jw.
Art. 1 pkt 66 lit. a	66) w art. 141f: a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. W przypadku udziałów kapitałowych lub powiązań kapitałowych innych niż określone w art. 18 ust. 1 i 4 rozporządzenia nr 575/2013, banki przeprowadzają konsolidację metodą praw własności.”,	W art. 1 pkt 66 lit. a projektu zaproponowano dodanie przepisu art. 141f ust. 2a w ustawie – Prawo bankowe. Projektowana regulacja ma na celu zapewnienie stosowania jednolitych zasad sporządzania przez banki tzw. konsolidacji ostrożnościowej, o których mowa w przepisach rozporządzenia CRR, istotnej w procesie nadzoru nad sektorem bankowym. Z uwagi na przedmiot regulacji, który chociaż zgodnie z art. 18 ust. 5 rozporządzenia CRR nie oznacza objęcia danych przedsiębiorstw nadzorem na zasadzie skonsolidowanej lecz odnosi się do zasad sporządzania konsolidacji ostrożnościowej, proponuje się ujęcie

		przepisu w rozdziale 11b ustawy – Prawo bankowe dotyczącym nadzoru skonsolidowanego.
Art. 1 pkt 66 lit. b	b) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. W przypadku braku porozumienia, o którym mowa w ust. 3, Komisja Nadzoru Finansowego i właściwe władze nadzorcze nad instytucjami kredytowymi w ramach współpracy przekazują sobie w szczególności informacje niezbędne do wykonywania nadzoru skonsolidowanego, nadzoru nad istotnymi oddziałami banków krajowych i istotnymi oddziałami instytucji kredytowych oraz podejmują działania określone w art. 138 ust. 1 pkt 2a i art. 138b, z zachowaniem warunków określonych w art. 131 ust. 3 pkt 2 i 3.”	Przepis art. 1 pkt 66 lit. b projektu ustawy pozostaje w związku z uchycieniem art. 138a i przeniesieniem treści art. 138a ust. 1 pkt 2 do art. 138 ust. 1 pkt 2a.
Art. 1 pkt 67	67) w art. 141i ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Bank krajowy, o którym mowa w ust. 3, ustala politykę identyfikacji znaczących transakcji w rozumieniu ustawy o nadzorze uzupełniającym z podmiotami, o których mowa w ust. 3. Bank jest obowiązany informować Komisję Nadzoru Finansowego o każdej takiej transakcji, z wyłączeniem transakcji dotyczących ekspozycji w rozumieniu art. 389 rozporządzenia nr 575/2013.”;	Zmiana przewidziana w art. 1 pkt 67 projektu jest konsekwencją wprowadzenia modyfikacji w art. 71 ustawy – Prawo bankowe.
Art. 1 pkt 68	68) uchyla się art. 141j;	W art. 1 pkt 68 przewiduje się uchycenie art. 141j ustawy – Prawo bankowe. Uchylany przepis stanowił jedno z upoważnień dla Komisji Nadzoru Finansowego, na podstawie którego wydana została uchwała Nr 76/2010. Zmianę uzasadnia fakt, że jak wielokrotnie wskazuje się w niniejszym uzasadnieniu, przepisy dotyczące obliczania funduszy własnych, wymogów w zakresie funduszy własnych, współczynników adekwatności kapitałowej oraz limitów koncentracji zaangażowań stanowią materię rozporządzenia CRR.
Art. 1 pkt 69	69) w art. 141l ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia wykazu holdingów, tryb i terminy składania oraz aktualizacji zgłoszeń holdingów, a także wzór zgłoszenia holdingu, mając na względzie zapewnienie Komisji Nadzoru Finansowego dostępu do danych niezbędnych do prawidłowego sprawowania nadzoru oraz zapewnienie przejrzystości działania i stabilności rynku finansowego.”;	W związku z wątpliwościami dotyczącymi prawnego charakteru uchwał Komisji Nadzoru Finansowego, które nie mieszczą się w konstytucyjnym katalogu źródeł prawa powszechnie obowiązującego, projekt ustawy zakłada zastąpienie delegacji do wydawania uchwał o charakterze abstrakcyjnym i generalnym upoważnieniami dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych. Stosowne zmiany przewidziano w art. 1 pkt 4, 5, 12 (w zakresie projektowanego art. 9f ust. 1), 13, 33 (w zakresie dodawanego art. 31b), 41, 46 lit. h, 54 i 69 projektu. W art. 1 pkt 69 wprowadza się upoważnienie dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do określenia, w drodze rozporządzenia, sposobu prowadzenia wykazu holdingów, trybu i terminów składania oraz aktualizacji zgłoszeń holdingów, a także wzoru zgłoszenia holdingu. Z zastrzeżeniem przepisu przejściowego moc obowiązującą utraci uchwała Nr 390/2008 Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 17 grudnia 2008 r.

		w sprawie sposobu prowadzenia wykazu holdingów, trybu składania i aktualizacji zgłoszeń holdingów oraz wzoru zgłoszenia holdingu (Dz. Urz. KNF Nr 8, poz. 44).
Art. 1 pkt 70 lit. a	70) w art. 144: a) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Kurator może zaskarżyć uchwałę walnego zgromadzenia akcjonariuszy lub uchwałę walnego zgromadzenia banku spółdzielczego, które naruszają interes banku, odpowiednio zgodnie z art. 422 § 1 Kodeksu spółek handlowych albo art. 42 § 3 Prawa spółdzielczego.”,	Art. 1 pkt 70 lit. a dostosowuje brzmienie przepisu art. 144 ust. 4 do przepisów ustawy o obrocie instrumentami finansowymi regulujących postępowanie naprawcze dla domów maklerskich. Zmiana ma służyć doprecyzowaniu brzmienia przepisu upoważniającego kuratora do zaskarżenia uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszy lub uchwały walnego zgromadzenia banku spółdzielczego, które naruszają interes banku. Zgodnie z dotychczasowym jego brzmieniem w sprawach tych kuratorowi przysługiwało uprawnienie przewidziane w art. 422 i art. 424 Kodeksu spółek handlowych, a w odniesieniu do banków spółdzielczych – w art. 42 Prawa spółdzielczego. Należy jednak zauważyć, że art. 422 k.s.h. statuuje możliwość zaskarżania uchwał, natomiast art. 424 określa jedynie terminy wnoszenia powództwa. Wydaje się zatem, że redakcja przepisu powinna wskazywać, iż kuratorowi przysługuje legitymacja do zaskarżenia uchwały na podstawie art. 422 § 1 k.s.h. Przyznanie legitymacji do zaskarżenia uchwały spowoduje automatycznie konieczność stosowania terminów przewidzianych w art. 424 k.s.h.
Art. 1 pkt 70 lit. b	b) ust. 10 i 11 otrzymują brzmienie: „10. Osobie fizycznej pełniącej funkcję kuratora przysługuje prawo do urlopu wypoczynkowego w wysokości 26 dni na zasadach określonych w ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2014 r. poz. 1502 i 1662), w terminach uzgodnionych z Komisją Nadzoru Finansowego. 11. Okres pełnienia funkcji kuratora przez osobę fizyczną jest wliczany do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze. Do osób tych mają zastosowanie przepisy o ubezpieczeniach społecznych i ubezpieczeniu zdrowotnym, o ile osoby te nie są objęte tymi ubezpieczeniami z innych tytułów.”;	W art. 1 pkt 70 lit. b i pkt 72 przewiduje się zmianę przepisów dotyczących kuratora i zarządu komisarycznego zmierzającą do zapewnienia ich zgodności z obowiązującymi przepisami prawa pracy. Proponowane zmiany pozostają spójne z ujętymi w art. 2 projektu ustawy przepisami regulującymi postępowanie naprawcze dla domów maklerskich. Należy zauważyć, że zgodnie z Kodeksem pracy wymiar urlopu określany jest w dniach, bez dodatkowego wyszczególnienia, iż są to dni robocze. Konieczna zatem stała się nowelizacja art. 144 ust. 10. Ponadto użyte w art. 146 ust. 1 pojęcie „macierzystego pracodawcy” nie występuje na gruncie przepisów prawa pracy, a ponadto zastosowane w tym przepisie określenie „w razie potrzeby” budziło wątpliwości, ponieważ implikowało konieczność oceny zasadności tej potrzeby, zaś z przepisu nie wynikało, kto dokonywałby takiej oceny. Uznano zatem, że bardziej uzasadnione byłoby użycie zwrotu określającego przesłanki o charakterze obiektywnym. W myśl projektowanej nowelizacji taką przesłanką będzie złożenie wniosku o udzielenie urlopu bezpłatnego zgodnie z art. 174 § 1 Kodeksu pracy. Zgodnie z art. 144 ust. 11 i art. 146 ust. 2 okres pełnienia funkcji kuratora oraz okres urlopu bezpłatnego udzielonego członkowi zarządu komisarycznego zalicza się do okresu pracy i innych okresów, od których zależy nabycie uprawnień pracowniczych. Nie było jednakże jasne, od jakich „innych okresów”, o których mowa w przedmiotowych przepisach, zależałoby nabycie uprawnień pracowniczych. Za zasadną uznano zatem odpowiednią zmianę analizowanych przepisów w celu zachowania spójności z przepisami prawa pracy. W konsekwencji w obu przypadkach zaproponowano wykreślenie zwrotu „inne okresy”.

Art. 1 pkt 71	71) w art. 145 w ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „Na zarząd komisaryczny przechodzi prawo podejmowania uchwał i decyzji we wszystkich sprawach zastrzeżonych w ustawie i statucie do właściwości władz i organów banku, w szczególności zarząd komisaryczny może zaskarżyć uchwałę walnego zgromadzenia akcjonariuszy lub uchwałę walnego zgromadzenia banku spółdzielczego, które naruszają interes banku, odpowiednio zgodnie z art. 422 § 1 Kodeksu spółek handlowych albo art. 42 § 3 Prawa spółdzielczego.”;	W art. 1 pkt 71, w celu zachowania spójności z przepisami ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, zaproponowano zmianę w art. 145 ust. 2, przyznając zarządowi komisarycznemu prawo zaskarżania uchwał walnego zgromadzenia akcjonariuszy lub uchwał walnego zgromadzenia banku spółdzielczego, które naruszają interes banku.
Art. 1 pkt 72	72) w art. 146 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: "1. Członkowi zarządu komisarycznego, w przypadku złożenia wniosku zgodnie z art. 174 § 1 Kodeksu pracy, udziela się urlopu bezpłatnego na okres pełnienia tej funkcji. 2. Okres urlopu bezpłatnego, o którym mowa w ust. 1, jest wliczany do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.";	Vide uzasadnienie do art. 1 pkt 70 lit. b.
Art. 1 pkt 73	73) w art. 171 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: "1. Kto bez zezwolenia prowadzi działalność polegającą na gromadzeniu środków pieniężnych innych osób fizycznych, prawnych lub jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej, w celu udzielania kredytów, pożyczek pieniężnych lub obciążania ryzykiem tych środków w inny sposób, podlega grzywnie do 10 000 000 złotych i karze pozbawienia wolności do lat 3. 2. Tej samej karze podlega, kto, prowadząc działalność zarobkową wbrew warunkom określonym w niniejszej ustawie, używa w nazwie jednostki organizacyjnej niebędącej bankiem lub do określenia jej działalności lub reklamy wyrazów "bank" lub "kasa".";	W art. 1 pkt 73 przewidziano podniesienie górnej granicy kary grzywny za prowadzenie bez zezwolenia działalności polegającej na gromadzeniu środków pieniężnych innych osób fizycznych, prawnych lub jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej, w celu udzielania kredytów, pożyczek pieniężnych lub obciążania ryzykiem tych środków w inny sposób. Zmiana ta pośrednio wynika z przepisów dyrektywy CRD IV. Należy zauważyć, że art. 66 ust. 1 lit. a i b i art. 66 ust. 2 lit. d dyrektywy nakazują państwom członkowskim zapewnienie możliwości stosowania finansowej sankcji administracyjnej za prowadzenie działalności polegającej na przyjmowaniu depozytów lub innych środków podlegających zwrotowi przez podmioty niebędące instytucją kredytową oraz za rozpoczęcie przez instytucję kredytową działalności bez uzyskania zezwolenia, w maksymalnej wysokości 5 milionów euro. Mając na uwadze, że zmieniany przepis art. 171 ust. 1 określa sankcję karną, zgodnie z art. 65 ust. 1 nie zachodzi potrzeba wprowadzenia sankcji administracyjnej za tego rodzaju naruszenie w wysokości wskazanej w dyrektywie. Jednak należy uznać, że istotna rozbieżność między górną granicą sankcji administracyjnej wynikającej z dyrektywy, a określoną w art. 171 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe maksymalną wysokością kary grzywny, uzasadnia projektowaną nowelizację. Należy również podkreślić, że proponowana wysokość kary grzywny wydaje się z jednej strony uwzględniać wysoką społeczną szkodliwość prowadzenia działalności bankowej bez uzyskania zezwolenia, a jednocześnie potencjalną trudność w zabezpieczeniu wysokiej grzywny. Zaproponowana zmiana w ocenie projektodawcy będzie w wyższym stopniu realizowała przede wszystkim funkcję prewencyjną kary. Art. 1 pkt 73 wprowadza również zmianę w art. 171 ust. 2, która ma na celu doprecyzowanie, iż sformułowanie „(...) wbrew warunkom określonym w ustawie (...)” nie odnosi się do aktu prawnego rangi ustawowej w ogólności, ale konkretnie do ustawy – Prawo bankowe.

Art. 1 pkt 74	74) po rozdziale 13 dodaje się rozdział 13a w brzmieniu: „Rozdział 13a Wskaźniki w zakresie funduszy własnych banków w latach 2015-2023 Art. 171a. 1. Wartości procentowe, o których mowa w art. 467 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013, dla banków wynoszą 100%. 2. Wartości procentowe, o których mowa w art. 468 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013, dla banków wynoszą: 1) 60% – do dnia 31 grudnia 2015 r.; 2) 40% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; 3) 20% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. 3. Z zastrzeżeniem ust. 4, na potrzeby stosowania art. 468 ust. 4, art. 469 ust. 1 lit. a i c, art. 474 lit. a oraz art. 476 lit. a rozporządzenia nr 575/2013 wartości procentowe, o których mowa w art. 478 ust. 1 tego rozporządzenia, dla banków wynoszą: 1) 40% – do dnia 31 grudnia 2015 r.; 2) 60% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; 3) 80% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. 4. Na potrzeby stosowania art. 469 ust. 1 lit. a oraz art. 474 lit. a rozporządzenia nr 575/2013 wartości procentowe, o których mowa w art. 478 ust. 1 tego rozporządzenia, dla banków wynoszą 100% dla pozycji, o których mowa w art. 36 ust. 1 lit. g oraz art. 56 lit. b i e tego rozporządzenia. 5. Na potrzeby stosowania art. 469 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 575/2013 wartości procentowe, o których mowa w art. 478 ust. 2 tego rozporządzenia, dla banków wynoszą: 1) 10% – do dnia 31 grudnia 2015 r.; 2) 20% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; 3) 30% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.; 4) 40% – od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2018 r.; 5) 50% – od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2019 r.; 6) 60% – od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.; 7) 70% – od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2021 r.; 8) 80% – od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r.;	Przepisy rozdziału 13a, dodawanego przez art. 1 pkt 74 projektu ustawy, umożliwiają stosowanie art. 467 ust. 2, art. 468 ust. 2, art. 478 ust. 1 i 2, art. 479 ust. 3, art. 480 ust. 2, art. 481 ust. 3 i 4 oraz art. 486 ust. 5 rozporządzenia CRR. Wymienione przepisy rozporządzenia CRR określają przedziały wartości procentowych i współczynników dotyczących kalkulacji funduszy własnych, do ustalenia i opublikowania których upoważnione są właściwe organy państw członkowskich. Propozycja umieszczenia określonych wartości procentowych i współczynników w przepisach rangi ustawowej wynika z wątpliwości natury konstytucyjnej, które towarzyszą rozważaniom nad możliwością tworzenia przez Komisję Nadzoru Finansowego, będącą właściwym organem w rozumieniu przepisów rozporządzenia CRR, norm o charakterze generalnym i abstrakcyjnym.

	9) 90% – od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. 6. Wartości procentowe, o których mowa w art. 479 ust. 3 rozporządzenia nr 575/2013, dla banków wynoszą: 1) 60% – do dnia 31 grudnia 2015 r.; 2) 40% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; 3) 20% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. 7. Współczynnik, o którym mowa w art. 480 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013, dla banków wynosi 1. 8. Wartości procentowe, o których mowa w art. 481 ust. 3 rozporządzenia nr 575/2013, dla banków wynoszą: 1) 60% – do dnia 31 grudnia 2015 r.; 2) 40% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; 3) 20% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. 9. Wartości procentowe, o których mowa w art. 486 ust. 5 rozporządzenia nr 575/2013, dla banków wynoszą: 1) 70% – do dnia 31 grudnia 2015 r.; 2) 60% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; 3) 50% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.; 4) 40% – od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2018 r.; 5) 30% – od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2019 r.; 6) 20% – od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.; 7) 10% – od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2021 r.”.	
Art. 2 pkt 1	Art. 2. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 94 i 586 oraz z 2015 r. poz. 73) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 3: a) po pkt 4b dodaje się pkt 4c w brzmieniu: „4c) rozporządzeniu 575/2013 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.);”;	Przepis art. 2 pkt 1 przewiduje nową definicję pojęcia „zagranicznej instytucji kredytowej” przez odesłanie do odpowiedniego przepisu rozporządzenia CRR i w powiązaniu z pojęciem instytucji kredytowej stosowanym na gruncie ustawy – Prawo bankowe, a także terminu „rozporządzenie 575/2013” przez wskazanie, że należy przez nie rozumieć rozporządzenie CRR.

	b) pkt 31 otrzymuje brzmienie: „31) zagranicznej instytucji kredytowej - rozumie się przez to instytucję kredytową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia 575/2013, prowadzącą na podstawie zezwolenia właściwego organu nadzoru na terytorium innego państwa członkowskiego działalność maklerską, lub prowadzącą na podstawie zezwolenia właściwego organu nadzoru na terytorium innego państwa członkowskiego rachunki, na których rejestrowane są papiery wartościowe dopuszczone do obrotu na zagranicznym rynku regulowanym;”;	
Art. 2 pkt 3	3) w art. 19 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Transakcja, której przedmiotem jest nabycie lub zbycie niebędących papierami wartościowymi instrumentów finansowych dopuszczonych do obrotu zorganizowanego lub która prowadzi do powstania takich instrumentów albo której przedmiotem jest nabycie lub zbycie niebędących papierami wartościowymi instrumentów finansowych niedopuszczonych do obrotu zorganizowanego, o ile transakcja będzie rozliczana przez podmiot rozliczający, o którym mowa w art. 45b ust. 1 pkt 2, nie stanowi gry ani zakładu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, ani też gry losowej lub zakładu wzajemnego w rozumieniu przepisów o grach hazardowych, nawet jeżeli według wyraźnej lub dorozumianej woli stron rzeczywiste spełnienie wzajemnych świadczeń jest wyłączone, a tylko jedna ze stron jest obowiązana zapłacić różnicę między umówioną ceną sprzedaży a ceną rynkową w czasie wykonania umowy.”;	W art. 2 pkt 3 zaproponowano nowe brzmienie art. 19 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, mając na uwadze, że w obecnym stanie prawnym spółka zależna Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych, tj. KDPW_CCP S. A., rozlicza nie tylko transakcje na instrumentach finansowych dopuszczonych do obrotu zorganizowanego. Uznano, iż zasadnym jest rozszerzenie wyłączenia przewidzianego w art. 19 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi również na transakcje na instrumentach niedopuszczonych do obrotu zorganizowanego, o ile rozliczane są przez podmiot rozliczający, o którym mowa w art. 45b ust. 1 pkt 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.
Art. 2 pkt 4	4) w art. 24 w ust. 7 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu: „Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.”;	Art. 2 pkt 4, 8, 9 oraz 21 wprowadzają obowiązek zawarcia w oświadczeniach składanych przez osoby, o których mowa w zmienianych przepisach, klauzuli zastępującej pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.
Art. 2 pkt 5	5) w art. 40 w ust. 5 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) innych, niebędących podmiotami nadzorowanymi, o których mowa w art. 5 pkt 1, 2, 12 lub 13 ustawy o nadzorze, bankach krajowych i oddziałach instytucji kredytowych, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, wykonujących czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1–7;”;	Art. 2 pkt 5 doprecyzowuje rozumienie pojęcia podmiotów nadzorowanych na potrzeby informowania Komisji Nadzoru Finansowego o uzasadnionym podejrzeniu manipulacji.
Art. 2 pkt 6	6) w art. 45a ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Ilekroć w niniejszym dziale jest mowa o uczestniku, rozumie się przez to podmiot będący uczestnikiem odpowiednio Krajowego Depozytu, spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań,	Zmiana przewidziana w art. 2 pkt 6 projektu ustawy stanowi konsekwencję proponowanej zmiany art. 45b ust. 1 pkt 2 (vide art. 2 pkt 7 projektu), w wyniku której zachodzi konieczność zmiany definicji uczestnika. Definicję „uczestnika” w art. 45a ust. 2 uzupełnia się o CCP, co łącznie z planowaną zmianą brzmienia art. 45b ust. 1 pkt 2,

	o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 lub ust. 2, CCP, izby rozliczeniowej lub izby rozrachunkowej.”;	polegającą na dodaniu CCP do tego przepisu, ma umożliwić rozliczanie za pośrednictwem CCP innego niż KDPW, w związku z art. 45h ust. 1 ustawy.
Art. 2 pkt 7	7) w art. 45b w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) w przypadku, o którym mowa w art. 45h ust. 1 – Krajowy Depozyt, spółka, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2, izba rozliczeniowa lub CCP (podmiot rozliczający);”;	W art. 2 pkt 7 zaproponowano uzupełnienie zawartego w art. 45b ust. 1 katalogu podmiotów uprawnionych lub zobowiązanych do świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych wynikających z zawartych transakcji mających za przedmiot instrumenty finansowe, podlegających rozliczeniu. Wśród tych podmiotów przepis art. 45b ust. 1 pkt 2 wymienia tzw. „podmioty rozliczające”, nie zaliczając do nich jednak CCP. Zgodnie z przepisami rozporządzenia EMIR, CCP rozliczając zawarte transakcje, przejmuje zobowiązania stron tych transakcji, stając się kupującym dla każdego sprzedającego i sprzedającym dla każdego kupującego. Rozporządzenie EMIR definiuje CCP, natomiast nie określa modelu, zgodnie z którym CCP przejmuje zobowiązania stron rozliczanej transakcji oraz nie reguluje stosunków prawnych wynikających z przyjętego modelu. Kwestia ta jest przedmiotem regulacji poszczególnych państw członkowskich. W Polsce przyjętym modelem rozliczeń jest nowacja rozliczeniowa uregulowana w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi.
Art. 2 pkt 8	8) w art. 47 w ust. 7 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu: „Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.”;	Vide uzasadnienie do art. 2 pkt 4.
Art. 2 pkt 9	9) w art. 82: a) w ust. 1 pkt 10 otrzymuje brzmienie: „10) oświadczenia osób wymienionych w pkt 1, z wyłączeniem współników oraz komplementariuszy w przypadku domu maklerskiego działającego w formie spółki osobowej, którym nie przysługuje prawo prowadzenia spraw spółki lub jej reprezentowania zgodnie z przepisami ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, że nie były uznane prawomocnym orzeczeniem za winne popełnienia przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstwa określonego w art. 305, art. 307 lub art. 308 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej, przestępstwa określonego w ustawach, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym oraz że w okresie trzech lat poprzedzających dzień złożenia wniosku nie zostały ukarane w trybie administracyjnym przez właściwy organ nadzoru za naruszenie przepisów wdrażających dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającą	Jw.

	dyrektywę 2002/87/WE i uchylającą dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 338, z późn. zm.) lub rozporządzenia 575/2013;”, b) w ust. 2 pkt 9 otrzymuje brzmienie: „9) złożone przez akcjonariuszy będących osobami fizycznymi, posiadających co najmniej 10% ogólnej liczby głosów lub co najmniej 10% kapitału zakładowego wnioskodawcy, oświadczenia o źródle pochodzenia środków pieniężnych przeznaczonych na zapłatę za obejmowane lub nabywane akcje lub udziały wnioskodawcy;”, c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. Oświadczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 10 oraz ust. 2 pkt 9, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.”;	
Art. 2 pkt 12	12) w art. 94 w ust. 1: a) uchyla się pkt 2, b) pkt 5 otrzymuje brzmienie: „5) szczegółowe warunki techniczne i organizacyjne wymagane do prowadzenia działalności przez firmę inwestycyjną, bank, o którym mowa w art. 70 ust. 2, oraz do prowadzenia rachunków papierów wartościowych i rachunków zbiorczych przez bank powierniczy oraz szczegółowe warunki funkcjonowania systemu zarządzania ryzykiem w firmie inwestycyjnej niebędącej firmą, o której mowa w art. 95 ust. 2 rozporządzenia 575/2013 lub domem maklerskim, o którym mowa w art. 110a ust. 1 pkt 1, z uwzględnieniem konieczności zapewnienia bezpiecznego i sprawnego prowadzenia działalności przez te podmioty, biorąc pod uwagę jej zakres.”; c) uchyla się pkt 5a i 6;	W art. 2 pkt 12 przewiduje się wprowadzenie zmian w art. 94 ustawy o obrocie, polegających na: – uchyleniu podstawy prawnej do wydania przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych rozporządzenia dotyczącego zakresu i szczegółowych zasad wyznaczania całkowitego wymogu kapitałowego, w tym wymogów kapitałowych, dla domów maklerskich oraz określania maksymalnej wysokości kredytów, pożyczek i wyemitowanych dłużnych papierów wartościowych w stosunku do kapitałów dla tych domów maklerskich (odnośne przepisy znajdują swoje odzwierciedlenie w rozporządzeniu CRR); – uwzględnieniu w delegacji ustawowej określonej w art. 94 ust. 1 pkt 5 ustawy o obrocie odmiennej sytuacji prawnej firm inwestycyjnych, nie będących domami maklerskimi w rozumieniu dodawanego art. 110a ust. 1 pkt 1; – uchyleniu upoważnień ustawowych zawartych w art. 94 ust. 1 pkt 5a i 6 ustawy o obrocie, dotyczących odpowiednio rozporządzenia określającego zasady ustalania przez dom maklerski polityki zmiennych składników wynagrodzeń osób zajmujących stanowiska kierownicze oraz rozporządzenia regulującego zakres, tryb i formę oraz terminy upowszechniania informacji związanych z adekwatnością kapitałową (przepisy dotyczące polityki wynagrodzeń, zawarte w rozporządzeniu wydanym na podstawie uchylanego art. 94 ust. 5a zostaną ujęte w rozporządzeniu wydanym na podstawie dodawanego przepisu art. 110zb, natomiast przepisy rozporządzenia wydanego na podstawie uchylanego art. 94 ust. 1 pkt 6 znajdują się w rozporządzeniu CRR).

Art. 2 pkt 14	14) uchyla się art. 98a–98j;	W art. 2 pkt 14 przewiduje się uchylenie przepisów dotyczących adekwatności kapitałowej domów maklerskich (uchylenie art. 98a–98j). Regulację ostrożnościową dla firm inwestycyjnych zawierają przepisy rozporządzenia CRR oraz dodawane w ustawie o obrocie przepisy oddziału 2a.
Art. 2 pkt 17	17) po art. 103 dodaje się art. 103a w brzmieniu: "Art. 103a. Dom maklerski jest obowiązany utrzymywać przez cały okres swojej działalności poziom sumy kapitału zakładowego w wielkości, w jakiej został wpłacony, kapitału zapasowego, niepodzielonego zysku z lat ubiegłych oraz kapitałów rezerwowych z wyłączeniem kapitału z aktualizacji wyceny, pomniejszonej o niepokrytą stratę z lat ubiegłych oraz o stratę netto bieżącego okresu w wysokości nie niższej niż poziom kapitału założycielskiego domu maklerskiego.";	W art. 2 pkt 17 przewiduje się wymóg utrzymywania przez domy maklerskie funduszy własnych nie niższych niż poziom kapitału założycielskiego.
Art. 2 pkt 18	18) uchyla się art. 105–105g;	Przewidziane w art. 2 pkt 18 uchylenie przepisów art. 105–105g ustawy o obrocie jest uwarunkowane uwzględnieniem tożsamych przepisów w tekście rozporządzenia CRR.
Art. 2 pkt 19 (w zakresie dodawanego art. 110ze)	Art. 110ze. 1. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji, może określić, w drodze rozporządzenia: 1) sposób traktowania przez domy maklerskie znacznych pakietów akcji podmiotów spoza sektora finansowego, o których mowa w art. 89 ust. 3 rozporządzenia 575/2013, 2) wagę ryzyka dla ekspozycji zabezpieczonych hipotekami na nieruchomościach, o której mowa w art. 124 ust. 2 rozporządzenia 575/2013, 3) podejścia lub wymogi w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 327 ust. 2 rozporządzenia 575/2013, 4) limit wartości ekspozycji wobec klienta lub grupy powiązanych klientów niższy niż 150 000 000 euro, o którym mowa w art. 395 ust. 1 rozporządzenia 575/2013, 5) wyższy wymóg dotyczący pokrycia płynności, o którym mowa w art. 412 ust. 5 zdanie drugie rozporządzenia 575/2013, 6) ogólne wytyczne, o których mowa w art. 416 ust. 1 rozporządzenia 575/2013 – w zakresie odnoszącym się do działalności domów maklerskich. 2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia w szczególności konieczność zapewnienia spełniania wymogów ostrożnościowych przez domy maklerskie oraz potrzebę zapewnienia stabilności, bezpieczeństwa	Delegacja zaprojektowana w dodawanym art. 110ze umożliwia ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych skorzystanie z przewidzianych w rozporządzeniu CRR tzw. opcji narodowych.

	i prawidłowego funkcjonowania rynku finansowego. 3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji, może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaje ekspozycji wymienionych w art. 400 ust. 2 i art. 493 ust. 3 rozporządzenia 575/2013, wobec których nie stosuje się przepisu art. 395 ust. 1 tego rozporządzenia, kierując się w szczególności potrzebą odzwierciedlenia faktycznego obciążenia funduszy własnych domu maklerskiego ryzykiem prowadzonej działalności, wynikającym z koncentracji ekspozycji.	
Art. 2 pkt 19 (w zakresie dodawanego art. 110zf)	Art. 110zf. 1. Wartość procentowa, o której mowa w art. 478 ust. 1 rozporządzenia 575/2013, dla domu maklerskiego wynosi 100%. 2. Wartość procentowa, o której mowa w art. 479 ust. 3 rozporządzenia 575/2013, dla domu maklerskiego wynosi 0%. 3. Współczynnik, o którym mowa w art. 480 ust. 2 rozporządzenia 575/2013, dla domu maklerskiego wynosi 1. 4. Wartość procentowa, o której mowa w art. 486 ust. 5 rozporządzenia 575/2013, dla domu maklerskiego wynosi: 1) 40% – do dnia 31 grudnia 2015 r.; 2) 20% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; 3) 0% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.	W dodanym art. 110zf określono wymagane przez art. 467–499 rozporządzenia CRR wartości i współczynniki dla domów maklerskich, zdefiniowanych w dodanym art. 110a ust. 1 pkt 1. Wymienione przepisy rozporządzenia CRR określają przedziały wartości procentowych i współczynników dotyczących kalkulacji funduszy własnych, do ustalenia i publikowania których upoważnione są właściwe organy państw członkowskich. Propozycja umieszczenia określonych wartości procentowych i współczynników w przepisach rangi ustawowej wynika z wątpliwości natury konstytucyjnej, które towarzyszą rozważaniom nad możliwością tworzenia przez Komisję Nadzoru Finansowego, będącą właściwym organem w rozumieniu przepisów rozporządzenia CRR, norm o charakterze generalnym i abstrakcyjnym.
Art. 2 pkt 19 (w zakresie dodanych art. 110zg–110zl)	Oddział 2b Postępowanie naprawcze Art. 110zg. 1. W przypadku wystąpienia sytuacji zagrażającej stabilności finansowej lub powstania niebezpieczeństwa niewypłacalności lub utraty płynności domu maklerskiego na poziomie jednostkowym lub skonsolidowanym dom maklerski niezwłocznie zawiadamia o tym Komisję oraz przedstawia jej program postępowania naprawczego. 2. Za realizację programu postępowania naprawczego przez dom maklerski odpowiada zarząd domu maklerskiego. 3. Program postępowania naprawczego uwzględnia wielkość domu maklerskiego, a także skalę i stopień złożoności jego działalności. 4. Program postępowania naprawczego obejmuje w szczególności: 1) wskazanie sposobu przywrócenia stabilności finansowej, wypłacalności lub płynności; 2) założenia do programu i wskazanie istotnych etapów jego realizacji;	Przepisy dodanego oddziału 2b normują prowadzenie postępowania naprawczego w domach maklerskich. Mają one zastosowanie w przypadku wystąpienia trudnej sytuacji ekonomicznej domu maklerskiego. Projektowana regulacja jest tożsama z przepisami art. 142–146 ustawy – Prawo bankowe oraz art. 72a–73a ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych.

3) wskazanie zagrożeń dla realizacji programu i sposobu ich eliminacji. 5. Komisja może wyznaczyć domowi maklerskiemu termin na opracowanie programu postępowania naprawczego, o którym mowa w ust. 1, oraz zalecić jego uzupełnienie lub ponowne opracowanie. 6. W razie zaniechania działań określonych w ust. 1 lub 5 Komisja może, w drodze decyzji, nakazać domowi maklerskiemu wszczęcie postępowania naprawczego. 7. W okresie realizacji przez dom maklerski programu postępowania naprawczego zysk osiągnany przez dom maklerski jest przeznaczany w pierwszej kolejności na pokrycie strat, a następnie na zwiększenie funduszy własnych. Art. 110zh. 1. Jeżeli program postępowania naprawczego nie jest wystarczający lub jego realizacja nie jest należyta, Komisja może: 1) wystąpić do zarządu domu maklerskiego z żądaniem zwołania nadzwyczajnego walnego zgromadzenia albo zgromadzenia wspólników w celu rozpatrzenia sytuacji domu maklerskiego, powzięcia decyzji o pokryciu straty bilansowej oraz podjęcia innych uchwał, w tym zwiększenia, w okresie nie dłuższym niż 6 miesięcy, funduszy własnych; 2) nakazać obniżenie lub wstrzymanie wypłaty niektórych zmiennych składników wynagrodzeń osób zajmujących stanowiska kierownicze w domu maklerskim, w tym przypadających za czas zajmowania stanowiska kierowniczego w domu maklerskim, nie dłużej niż za ostatnie 3 lata. 2. Zarząd domu maklerskiego powinien zwołać nadzwyczajne walne zgromadzenie albo zgromadzenie wspólników w ciągu 14 dni od dnia doręczenia decyzji Komisji w przedmiocie żądania, o którym mowa w ust. 1 pkt 1. Komisja może zwołać nadzwyczajne walne zgromadzenie albo zgromadzenie wspólników, jeżeli zarząd domu maklerskiego nie zwołał tego zgromadzenia w tym terminie. Koszty zwołania i odbycia walnego zgromadzenia albo zgromadzenia wspólników obciążają dom maklerski. 3. Przerwy w walnym zgromadzeniu albo w zgromadzeniu wspólników nie mogą trwać łącznie dłużej niż 14 dni. Art. 110zi. 1. Komisja może wydać decyzję o ustanowieniu kuratora nadzorującego wykonanie programu postępowania naprawczego przez dom maklerski, jeżeli jest to niezbędne do zapewnienia prawidłowego przebiegu postępowania naprawczego. 2. Kuratorowi przysługuje prawo uczestniczenia w posiedzeniach organów domu maklerskiego oraz prawo żądania informacji niezbędnych do wykonywania jego funkcji. Organy z odpowiednim wyprzedzeniem informują kuratora o posiedzeniach organów.	

3. Organy domu maklerskiego niezwłocznie informują kuratora o powziętych uchwałach i decyzjach.
4. Kuratorowi przysługuje prawo wniesienia sprzeciwu wobec uchwał i decyzji zarządu, rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej domu maklerskiego. Oświadczenie o zamiarze wniesienia sprzeciwu zgłoszone na posiedzeniu rady nadzorczej, komisji rewizyjnej lub zarządu wstrzymuje wykonanie uchwały lub decyzji.
5. Sprzeciw, o którym mowa w ust. 4, kurator wnosi do sądu właściwego w sprawach gospodarczych w terminie 14 dni od daty powzięcia uchwały lub decyzji zarządu, rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej.
6. W przypadku braku wniesienia sprzeciwu do sądu w terminie, o którym mowa w ust. 5, lub w przypadku oświadczenia kuratora, że nie będzie zgłaszał sprzeciwu, uchwała lub decyzja, o której mowa w ust. 4, podlega wykonaniu.
7. Kurator może zaskarżyć uchwały walnego zgromadzenia albo zgromadzenia wspólników, które naruszają interes domu maklerskiego, zgodnie z art. 249 § 1 i art. 422 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych.
8. Od decyzji o ustanowieniu kuratora dom maklerski może wnieść skargę do sądu administracyjnego w terminie 7 dni od dnia doręczenia decyzji. Wniesienie skargi nie wstrzymuje wykonania decyzji. Przepisu art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z późn. zm.), zwanej dalej „Kodeksem postępowania administracyjnego”, nie stosuje się.
9. Funkcję kuratora może pełnić osoba posiadająca kwalifikacje i doświadczenie zawodowe w zakresie organizacji i zasad działalności domu maklerskiego. Kuratorem może być również osoba prawna.
10. Komisja może żądać od kuratora wyjaśnień i informacji związanych z pełnieniem funkcji.
11. Kurator niezwłocznie zawiadamia Komisję o wszelkich zagrożeniach prawidłowej i terminowej realizacji programu postępowania naprawczego.
12. Kurator składa Komisji kwartalne sprawozdania ze swojej działalności zawierające ocenę realizacji przez zarząd domu maklerskiego programu postępowania naprawczego.
13. Wynagrodzenie kuratora ustala Komisja, z tym że nie może ono być wyższe niż wynagrodzenie prezesa domu maklerskiego, w którym ustanowiono kuratora. W przypadku domu maklerskiego działającego w formie spółki osobowej wynagrodzenie kuratora nie może przekraczać dziesięciokrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze

przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale roku poprzedniego, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego. Koszty związane z pełnieniem funkcji kuratora obciążają dom maklerski.

14. Komisja może odwołać kuratora nadzorującego wykonywanie programu postępowania naprawczego przez dom maklerski w przypadku jego rezygnacji, niewłaściwego pełnienia funkcji lub też innych względów uniemożliwiających mu należyte pełnienie tej funkcji.

15. Osobie fizycznej pełniącej funkcję kuratora przysługuje prawo do urlopu wypoczynkowego w wysokości 26 dni na zasadach określonych w ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2014 r. poz. 1502 i 1662) w terminach uzgodnionych z Komisją.

16. Okres pełnienia funkcji kuratora jest wliczany do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze. Do osób tych mają zastosowanie przepisy o ubezpieczeniach społecznych i ubezpieczeniu zdrowotnym, o ile osoby te nie są objęte tymi ubezpieczeniami z innych tytułów.

Art. 110zj. 1. Jeżeli dom maklerski nie przekaze programu postępowania naprawczego zgodnie z art. 110zg ust. 1 albo gdy realizacja tego programu okaże się nieskuteczna, Komisja może podjąć decyzję o ustanowieniu zarządu komisarycznego na czas realizacji programu postępowania naprawczego. W decyzji o ustanowieniu zarządu komisarycznego Komisja określa jego zadania.

2. Ustanowienie zarządu komisarycznego nie wpływa na organizację i sposób działania domu maklerskiego.

3. Na zarząd komisaryczny przechodzi prawo prowadzenia spraw spółki i jej reprezentowania, w szczególności zarząd komisaryczny może zaskarżyć uchwały walnego zgromadzenia albo zgromadzenia wspólników, które naruszają interes domu maklerskiego, zgodnie z art. 249 § 1 i art. 422 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych. Z dniem ustanowienia zarządu komisarycznego rada nadzorcza lub komisja rewizyjna zostają zawieszona, mandaty członków zarządu domu maklerskiego, a także prokury i pełnomocnictwa wygasają. Na czas trwania zarządu komisarycznego kompetencje innych organów domu maklerskiego zostają zawieszona.

4. Zarząd komisaryczny może dokonać zamknięcia ksiąg rachunkowych domu maklerskiego i sporządzić sprawozdanie finansowe domu maklerskiego na dzień wyznaczony przez Komisję oraz podjąć uchwałę o pokryciu straty za okres kończący się w tym dniu oraz straty za lata ubiegłe.

5. Zarząd komisaryczny wykonuje również zadania określone w decyzji

o jego ustanowieniu.

6. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, rada nadzorcza, komisja rewizyjna albo wspólnik mający prawo prowadzenia spraw spółki lub jej reprezentowania może wnieść skargę do sądu administracyjnego w terminie 7 dni od daty doręczenia decyzji. Wniesienie skargi nie wstrzymuje wykonania decyzji. Przepisu art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.

7. Zarząd komisaryczny opracowuje i uzgadnia z Komisją program postępowania naprawczego, kieruje jego realizacją oraz nie rzadziej niż co 3 miesiące informuje Komisję, radę nadzorczą lub komisję rewizyjną o wynikach realizacji programu.

8. Ustanowienie zarządu komisarycznego podlega zgłoszeniu do rejestru właściwego dla domu maklerskiego.

9. Wniosek o wpis do rejestru zarządu komisarycznego, wykreślenia członków zarządu i prokurentów oraz zawieszenia rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej składa zarząd komisaryczny w terminie 7 dni od dnia wydania decyzji o jego ustanowieniu. Do uiszczenia opłaty sądowej od wniosku oraz opłaty za ogłoszenie wpisu w Monitorze Sądowym i Gospodarczym jest obowiązany dom maklerski.

10. Komisja może żądać od zarządu komisarycznego wyjaśnień i informacji związanych z wykonywaniem jego zadań.

Art. 110zk. 1. Członkowi zarządu komisarycznego, w przypadku złożenia wniosku zgodnie z art. 174 § 1 Kodeksu pracy, udziela się urlopu bezpłatnego na okres pełnienia tej funkcji.

2. Okres urlopu bezpłatnego, o którym mowa w ust. 1, jest wliczany do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.

3. Wynagrodzenie członków zarządu komisarycznego ustala Komisja, z tym że nie może ono być wyższe niż wynagrodzenie członków dotychczasowego zarządu. W przypadku domu maklerskiego działającego w formie spółki osobowej wynagrodzenie członków zarządu komisarycznego nie może przekraczać dziesięciokrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale roku poprzedniego, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego. Koszty działalności zarządu komisarycznego obciążają dom maklerski.

Art. 110zl. W przypadku domu maklerskiego działającego w formie spółki osobowej przepisy niniejszego oddziału dotyczące organów mają zastosowanie do komplementariuszy lub wspólników, którym przysługuje prawo prowadzenia spraw spółki lub jej reprezentowania, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek

	handlowych.”;	
Art. 2 pkt 20	20) w art. 115 w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) podlegania przez zagraniczną osobę prawną w państwie jej siedziby wymogom w zakresie adekwatności kapitałowej równoważnym z wymogami określonymi w przepisach oddziału 2a i rozporządzenia 575/2013, oraz”;	W art. 2 pkt 20 przewidziano nowelizację art. 115 ust. 4 pkt 2. Zgodnie z dotychczasowym brzmieniem przepisu zagraniczna osoba prawna prowadząca działalność maklerską na terytorium państwa należącego do OECD lub WTO z siedzibą na terytorium tego państwa może uzyskać zezwolenie na prowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalności maklerskiej w formie oddziału, o ile podlega w państwie jej siedziby wymogom kapitałowym równoważnym do wymogów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2 ustawy o obrocie. Ze względu na projektowane uchylenie art. 94 ust. 1 pkt 2, przy jednoczesnym uregulowaniu wymogów w zakresie adekwatności kapitałowej w przepisach dodawanego oddziału 2a, a także w przepisach rozporządzenia CRR, niezbędna jest odpowiednia modyfikacja brzmienia analizowanego przepisu art. 115 ust. 4 pkt 2, polegająca na wprowadzaniu odesłania do przepisów ostrożnościowych ujętych w oddziale 2a ustawy o obrocie oraz w rozporządzeniu CRR.
Art. 2 pkt 21	21) w art. 119: a) w ust. 4 pkt 7 otrzymuje brzmienie: „7) oświadczenia osób, które będą kierować działalnością objętą wnioskiem, o nieuznaniu prawomocnym orzeczeniem za winnego popełnienia przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstwa określonego w art. 305, art. 307 lub art. 308 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej, przestępstwa określonego w ustawach, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, oraz przestępstwa stanowiącego naruszenie równoważnych przepisów obowiązujących w innych państwach.”; b) ust. 5a otrzymuje brzmienie: „5a. Oświadczenia, o których mowa w ust. 4 pkt 7 oraz w ust. 5 pkt 1, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.”;	Vide uzasadnienie do art. 2 pkt 3.
Art. 2 pkt 22	22) w art. 148 w ust. 1 w pkt 2 w lit. k średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. l w brzmieniu: "l) agenta firmy inwestycyjnej;"	W art. 2 pkt 22 przewidziano rozszerzenie katalogu osób obowiązanych do zachowania tajemnicy zawodowej o osoby wchodzące w skład statutowych organów agenta firmy inwestycyjnej.
Art. 2 pkt 24	24) w art. 161: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:	Zmiana przewidziana w art. 2 pkt 24 jest analogiczna do zmiany zaprojektowanej w art. 2 pkt 4.

	„1. Podmioty nadzorowane, o których mowa w art. 5 pkt 1, 2, 12 i 13 ustawy o nadzorze, są obowiązane do niezwłocznego informowania Komisji o każdym uzasadnionym podejrzeniu bezprawnego ujawnienia lub wykorzystania informacji poufnej w zakresie, trybie i na warunkach określonych w art. 40.”, b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) innych, niebędących podmiotami nadzorowanymi, o których mowa w art. 5 pkt 1, 2, 12 lub 13 ustawy o nadzorze, bankach krajowych i oddziałach instytucji kredytowych, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, wykonujących czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2;”;	
Art. 2 pkt 25	25) art. 162 otrzymuje brzmienie: „Art. 162. Udzielenie zezwolenia, pozwolenia lub zgody przewidzianych niniejszą ustawą, rozporządzeniem 575/2013 – w zakresie zezwoleń, pozwoleń lub zgód udzielanych domom maklerskim, lub rozporządzeniem 648/2012 podlega opłacie w wysokości nie większej niż równowartość w złotych 4500 euro.”;	W związku z wejściem w życie rozporządzenia CRR i EMIR, których przepisy regulują również udzielanie zgód, pozwoleń oraz zezwoleń, konieczna stała się nowelizacja przepisu określającego wysokość opłaty za ich udzielenie. W konsekwencji w art. 2 pkt 25 projektu ustawy, zmieniającym art. 162 ustawy o obrocie, doprecyzowano, że udzielenie zezwolenia, pozwolenia lub zgody domom maklerskim, przewidzianej zarówno w ustawie o obrocie jaki i w rozporządzeniu CRR, a także udzielenie zezwolenia, pozwolenia lub zgody przewidzianej w rozporządzeniu EMIR, podlega opłacie w wysokości nie większej niż równowartość w złotych 4500 euro.
Art. 2 pkt 31	31) po art. 176a dodaje się art. 176b w brzmieniu: „Art. 176b. Na każdego, kto nie przekazał Komisji zgodnie z art. 110m ust. 1–3 i art. 110zd ust. 1 i 3 informacji na żądanie skierowane przez Komisję lub jej upoważnionego przedstawiciela, Komisja może nałożyć karę pieniężną w wysokości do 1 000 000 zł. Komisja, ustalając karę pieniężną, uwzględnia w szczególności wagę żądanej informacji dla sprawowanego nadzoru oraz sytuację finansową podmiotu lub osoby, na które jest nakładana kara.”.	W at. 2 pkt 31 przewidziano finansową sankcję administracyjną za naruszenie obowiązków informacyjnych, o których mowa w dodawanym art. 110m ust. 1–3 i art. 110zd ust. 1 i 3.
Art. 3 pkt 1	Art. 3. W ustawie z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1866) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 13 ust. 1a otrzymuje brzmienie: "1a. Podstawę naliczania opłaty rocznej wnoszonej i obliczanej przez podmioty objęte systemem gwarantowania stanowi łączna kwota eskpozycji na ryzyko, określona w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.), obliczona według zasad określonych na	Zmiana przewidziana w art. 3 pkt 1 projektu ustawy ma na celu dostosowanie przepisu art. 13 ust. 1a ustawy o BFG do zmian wynikających z wdrożenia dyrektywy CRD IV i dostosowuje jednocześnie siatkę pojęciową w odniesieniu do zagadnienia funduszy własnych do przepisów rozporządzenia CRR.

	podstawie przepisów tego rozporządzenia i ustawy – Prawo bankowe.”;	
Art. 3 pkt 2–4	2) w art. 14 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: "2a. Bank Gospodarstwa Krajowego wnosi obowiązkowe opłaty roczne naliczone z zastosowaniem połowy stawek, o których mowa w art. 13.”; 3) w art. 14a dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu: "2. Do Banku Gospodarstwa Krajowego przepisu ust. 1 nie stosuje się.”; 4) w art. 25 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu: "3a. Wysokość funduszu ochrony środków gwarantowanych w odniesieniu do Banku Gospodarstwa Krajowego jest ustalana jako iloczyn połowy stawki i sumy środków pieniężnych, o których mowa w ust. 2.”.	W art. 3 pkt 2–4, wobec uwarunkowań prawnych w zakresie bezpieczeństwa i stabilności funkcjonowania Banku Gospodarstwa Krajowego, proponuje się wprowadzenie odrębnych uregulowań w zakresie uczestnictwa BGK w systemie Bankowego Funduszu Gwarancyjnego. Nie bez znaczenia wydaje się być również ustawowa rola BGK przewidziana w art. 17 ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji finansowych, tj. ustawowego agenta wypłat z tytułu wykupowanych akcji rekapitalizowanych przedsiębiorstw. Z kolei forma prawna funkcjonowania BGK jako banku państwowego uniemożliwia wykorzystanie narzędzia przymusowego wykupu akcji, przewidzianego w tej ustawie. Ustawa z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, stanowiąca implementację dyrektywy 94/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów, ma głównie na celu zapewnienie deponentom nieprofesjonalnym szybkiego dostępu (w terminie do 20 dni roboczych) do środków ulokowanych na depozytach bankowych – w przypadku ich niedostępności. W ramach realizacji Strategii w 2012 r. BGK zaprzestał prowadzenia rachunków depozytowych oraz rachunków bieżących osób fizycznych (najmniej profesjonalnych uczestników rynku finansowego), a ochronę przed niedostępnością środków gwarantują odpowiednie zapisy art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego. W związku z powyższym proponuje się wprowadzenie 50 % partycypacji BGK w opłacie rocznej uiszczanej na rzecz Bankowego Funduszu Gwarancyjnego (nowelizacja art. 14 ustawy) oraz obowiązku utrzymania funduszu ochrony środków gwarantowanych (nowelizacja art. 25 ustawy), a także całkowitej rezygnacji z konieczności ponoszenia przez BGK opłaty ostrożnościowej przeznaczonej na zasilenie funduszu stabilizacyjnego utworzonego w Bankowym Funduszu Gwarancyjnym głównie w celu wsparcia rekapitalizacyjnego banków realizujących programy naprawcze (nowelizacja art. 14a ustawy). Należy zauważyć, że szczególne bezpieczeństwo BGK jest pochodną konstytuujących go aktów prawnych. Ustawa z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego w art. 3 w ust. 3 stanowi, że minister właściwy do spraw finansów publicznych zapewnia BGK fundusze własne na poziomie gwarantującym realizację zadań BGK oraz środki na utrzymanie norm płynności płatniczej, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe. Podkreślenia wymaga fakt, że powyższe zobowiązanie odnosi się do całej działalności BGK, a nie tylko części zleconej przez państwo. W celu wypełnienia powyższego zobowiązania minister właściwy do spraw instytucji finansowych dysponuje odpowiednim zestawem narzędzi określonym w art. 3a (gwarancje Skarbu Państwa na płynność), art. 5a (dokapitalizowanie obligacjami Skarbu Państwa) oraz art. 5c (możliwość udzielenia pożyczki podporządkowanej ze środków budżetowych) ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego. Z art. 3 ust. 4 ustawy o Banku Gospodarstwa Krajowego wynika natomiast wprost, że w przypadku likwidacji BGK, jego zobowiązania przejmuje Skarb Państwa. Ponadto BGK jest podmiotem, który nie posiada zdolności upadłościowej. Zgodnie z art. 6

		pkt 4 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze nie można ogłosić upadłości instytucji i osób prawnych utworzonych w drodze ustawy, chyba że ustawa ta stanowi inaczej. Nie można również ogłosić upadłości podmiotów utworzonych w wykonaniu obowiązku nałożonego ustawą. Potwierdzeniem podmiotowego wyłączenia zdolności upadłościowej BGK jest art. 3 ust 2 ustawy o Banku Gospodarstwa Krajowego w jej obecnym brzmieniu, który przesądza, iż art. 6 pkt 4 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze ma zastosowanie do BGK.
Art. 4	Art. 4 W ustawie z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (Dz. U. z 2014 r. poz. 109) wprowadza się następujące zmiany: 1) uchyla się art. 12; 2) uchyla się art. 20.	Projektowane w art. 4 uchylenie art. 12 i 20 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających jest uzasadnione określeniem wymogów stawianych członkom organów statutowych banku w ustawie – Prawo bankowe, której przepisy stosuje się również do banków spółdzielczych.
Art. 5 pkt 1 lit. a	Art. 5. W ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego (Dz. U. z 2014 r. poz. 510 i 1146) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 3: a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1e w brzmieniu: „1a. BGK przestrzega: 1) zasad oraz wymogów ostrożnościowych określonych w art. 1–24 oraz art. 456–521 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 575/2013” oraz w aktach przyjętych zgodnie z przepisami tego rozporządzenia, 2) wymogów ostrożnościowych określonych w następujących przepisach rozporządzenia nr 575/2013 w zakresie: a) funduszy własnych – art. 25–91, b) wymogów kapitałowych – art. 92–386, c) dużych ekspozycji – art. 387–403, d) ekspozycji z tytułu przeniesionego ryzyka kredytowego – art. 404–410, e) płynności – art. 411–428, f) dźwigni finansowej – art. 429–430, g) ujawniania informacji – art. 431–455	W art. 5 pkt 1 lit. a przewidziano objęcie Banku Gospodarstwa Krajowego wymogami rozporządzenia CRR. Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 3 ust. 1 ustawy o BGK do jego działalności stosuje się przepisy ustawy – Prawo bankowe, o ile przepisy prawa nie stanowią inaczej. Jakkolwiek na podstawie art. 2 ust. 5 pkt 18 dyrektywy CRD IV w zw. z art. 1 rozporządzenia CRR, BGK został podmiotowo wyłączony ze stosowania przepisów tego rozporządzenia, wyłączenie to należy w ocenie projektodawcy traktować jako uprawnienie do odmiennego, dowolnego ukształtowania w przepisach krajowych wymogów ostrożnościowych dla tego banku. Ustawodawca dysponuje zatem swobodą uznania w zakresie decyzji o objęciu Banku wymogami zarówno dyrektywy CRD IV (to objęcie zasadniczo ma miejsce z uwagi na stosowane przez BGK przepisy ustawy – Prawo bankowe, dokonującej wdrożenia dyrektywy), jak i rozporządzenia CRR. Wymaga również podkreślenia, że dotychczasowe ustawowe przepisy w zakresie wymogów ostrożnościowych, w zasadniczej części przeniesione na poziom rozporządzenia CRR, BGK jest obowiązany w obecnym stanie prawnym stosować. Owo przeniesienie stanowi uzasadnienie dla projektowanych zmian w ustawie – Prawo bankowe, dostosowujących prawo krajowe do rozporządzenia CRR, które w konsekwencji tego przeniesienia polegają w znacznej mierze na usunięciu niektórych obowiązujących przepisów w zakresie regulacji ostrożnościowej, powielających rozwiązania ujęte w rozporządzeniu. W związku z powyższym, w szczególności w konsekwencji projektowanego uchylenia uchwały Nr 76/2010 Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie zakresu i szczegółowych zasad wyznaczania wymogów kapitałowych z tytułu poszczególnych rodzajów ryzyka (Dz. Urz. KNF Nr 2, poz. 11) powstaje konieczność rozstrzygnięcia na gruncie prawa krajowego, które przepisy będą regulowały wymogi ostrożnościowe dla BGK. Proponuje się więc rozwiązanie, zgodnie z którym BGK jest zobowiązany do przestrzegania wymogów ostrożnościowych przewidzianych w przepisach rozporządzenia CRR, o ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej. Niezależnie od zaproponowanego objęcia BGK przepisami rozporządzenia CRR, należy zauważyć, że w dodawanym art. 3 ust. 1e przewidziano możliwość wyłączenia lub ograniczenia obowiązku stosowania przez BGK niektórych wymogów i norm określonych

– chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej. 1b. W odniesieniu do ekspozycji pozabilansowych BGK powstałych w wyniku udzielenia w ramach realizacji przez BGK programów rządowych poręczeń lub gwarancji, wynikających z poręczeń lub gwarancji portfela kredytowego, o którym mowa w art. 128b ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, a spełniających w banku udzielającym kredytu warunki kwalifikacji do kategorii ekspozycji detalicznych określone w art. 123 lit. a i b rozporządzenia nr 575/2013, BGK nie stosuje: 1) wymogów, o których mowa w art. 395 ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013; 2) zasad wyznaczania wymogu w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do ryzyka kredytowego, określonych w rozporządzeniu nr 575/2013, w zakresie: a) weryfikacji spełniania przez ekspozycję warunków kwalifikacji do kategorii ekspozycji detalicznych, o których mowa w art. 123 rozporządzenia nr 575/2013, b) indywidualnego klasyfikowania ekspozycji do kategorii ekspozycji detalicznych. 1c. W odniesieniu do ekspozycji pozabilansowych BGK powstałych wskutek udzielanych w formie reporeczeń BGK za zobowiązania funduszy poręczeniowych z tytułu udzielonych przez te fundusze poręczeń kredytów bankowych wynikających z poręczeń lub gwarancji portfela kredytowego, o którym mowa w art. 128b ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, a spełniających w banku udzielającym kredytu obejmowanego poręczeniem lub gwarancją warunki kwalifikacji do kategorii ekspozycji detalicznych określone w art. 123 lit. a i b rozporządzenia nr 575/2013, BGK nie stosuje: 1) wymogów, o których mowa w art. 395 ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013; 2) zasad wyznaczania wymogu w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do ryzyka kredytowego, określonych w rozporządzeniu nr 575/2013, w zakresie: a) weryfikacji spełniania przez ekspozycję warunków kwalifikacji do kategorii ekspozycji detalicznych, o których mowa w art. 123 rozporządzenia nr 575/2013, b) indywidualnego klasyfikowania ekspozycji do kategorii ekspozycji detalicznych, c) klasyfikowania ekspozycji do kategorii ekspozycji przeterminowanych. 1d. W odniesieniu do ekspozycji pozabilansowych BGK powstałych w wyniku udzielenia przez BGK gwarancji w ramach linii gwarancyjnych	w tym rozporządzeniu.

	w związku z realizacją programu rządowego, wynikających z gwarancji portfela kredytowego, o którym mowa w art. 128b ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, BGK nie stosuje: 1) wymogów, o których mowa w art. 395 ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013; 2) zasad wyznaczania wymogu w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do ryzyka kredytowego, określonych w rozporządzeniu nr 575/2013, w zakresie: a) weryfikacji spełniania przez ekspozycję warunków kwalifikacji do kategorii ekspozycji detalicznych, o których mowa w art. 123 rozporządzenia nr 575/2013, b) indywidualnego klasyfikowania ekspozycji do kategorii ekspozycji detalicznych. 1e. W zakresie nieobjętym przepisami ust. 1b–1d Komisja Nadzoru Finansowego może, na wniosek BGK, zwolnić ten bank z obowiązku przestrzegania wymogów ostrożnościowych, o których mowa w ust. 1a, lub ograniczyć ich stosowanie, uwzględniając konieczność zapewnienia bezpieczeństwa działalności BGK oraz zgromadzonych w nim środków, a także skuteczność realizacji zadań, o których mowa w art. 5.”,	
Art. 5 pkt 1 lit. b	b) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje BGK środki na utrzymanie: 1) funduszy własnych na poziomie gwarantującym realizację zadań BGK, o których mowa w art. 5, 2) płynności, o której mowa w ust. 1a pkt 2 lit. e oraz w przepisach ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe – mając na względzie konieczność pokrycia ryzyka działalności bankowej ponoszonego przez BGK.”,	W art. 5 pkt 1 lit. b przewidziano nowelizację art. 3 ust. 3 ustawy o BGK. Przepis ten nakłada na ministra właściwego do spraw finansów publicznych obowiązek przekazywania środków na utrzymanie przez BGK odpowiedniego poziomu funduszy własnych i płynności. Ze względu na określenie wymogów w zakresie płynności zarówno w ustawie – Prawo bankowe jak i w rozporządzeniu CRR, za zasadne uznano stosowne uzupełnienie przepisu. Warunki i tryb przekazywania środków ma określić umowa zawarta pomiędzy ministrem właściwym do spraw finansów publicznych a BGK (vide art. 5 pkt 1 lit. c projektu ustawy, w zakresie dodawanego art. 3 ust. 3a). Zobowiązanie do przekazywania środków na utrzymanie wymaganego poziomu funduszy własnych i płynności można traktować jako spełniające wymogi ochrony kredytowej w rozumieniu art. 213–215 rozporządzenia CRR, udzielonej przez Skarb Państwa, co w konsekwencji ma umożliwić przypisywanie ekspozycjom wobec BGK wagi ryzyka na potrzeby obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych na zasadach określonych w art. 114 ust. 4 rozporządzenia CRR, tj. wagi 0% (vide art. 5 pkt 1 lit. c w zakresie dodawanego art. 3 ust. 3b).
Art. 5 pkt 1 lit. c	c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3d w brzmieniu: „3a. Warunki oraz tryb przekazania środków, o których mowa w ust. 3, określa umowa zawarta między ministrem właściwym do spraw finansów publicznych a BGK. 3b. Zobowiązanie, o którym mowa w ust. 3, spełnia wymogi ochrony kredytowej w rozumieniu art. 213–215 rozporządzenia nr 575/2013,	Oprócz zmian opisanych powyżej, w art. 5 pkt 1 lit. c przewidziano również dodanie przepisu umożliwiającego zaliczenie funduszu statutowego BGK do kapitału podstawowego Tier I w rozumieniu rozporządzenia CRR (vide dodawany art. 3 ust. 3c). Projektowana zmiana jest powiązana z proponowanym objęciem BGK wymogami CRR. Jednocześnie zaproponowano doprecyzowanie, że w przypadku BGK do wyliczania norm płynności płatniczej uwzględnia się przyrzeczenia właściciela udzielenia pożyczek lub złożenia wkładów pieniężnych (np. przyrzeczenia złożenia depozytu przez Ministra

	udzielonej przez Skarb Państwa. Ekspozycjom wobec BGK przypisuje się wagę ryzyka na zasadach określonych w art. 114 ust. 4 rozporządzenia nr 575/2013. 3c. Fundusz statutowy BGK stanowi instrument kapitałowy w rozumieniu art. 26 ust. 1 lit. a i art. 28 rozporządzenia nr 575/2013. 3d. Przy obliczaniu płynności niezbędnej do przestrzegania wymogów ostrożnościowych, o których mowa w ust. 1a pkt 2 lit. e, jako wpływy płynności określone w przepisach rozporządzenia nr 575/2013 BGK uwzględnia całość niewykorzystanych bezwarunkowych zobowiązań pozabilansowych otrzymywanych od Skarbu Państwa.”,	Finansów) (vide dodawany art. 3 ust. 3d). Unijne rozwiązania dotyczące norm płynności płatniczej, zawarte w art. 425 ust. 4 rozporządzenia CRR, literalnie odnoszą się bowiem wyłącznie do relacji (a przez to i możliwości grupowego wsparcia płynnościowego) w ramach grup bankowych. Podejście takie nie uwzględnia specyfiki funkcjonowania banków, wobec których funkcje organu właścicielskiego (akcjonariusza lub właściciela) sprawują podmioty sektora publicznego, mające prawne możliwości zagwarantowania utrzymania norm płynności, np. w formie linii pożyczkowych, deklaracji złożenia lokat, itp.
Art. 5 pkt 1 lit. d	d) dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu: „5. BGK nie przyjmuje na siebie ekspozycji wobec: 1) grupy powiązanych klientów, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 39 rozporządzenia nr 575/2013, w tym z udziałem podmiotów, o których mowa w pkt 2 i 3, 2) banku krajowego, 3) funduszu inwestycyjnego, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 157 oraz z 2015 r. poz. 73) – których wartość po uwzględnieniu skutku ograniczenia ryzyka kredytowego, o którym mowa w art. 399–403 rozporządzenia nr 575/2013, przekracza 50% wartości uznanego kapitału BGK, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 71 tego rozporządzenia. 6. Do ekspozycji, o których mowa w ust. 5, BGK nie stosuje wymogów ostrożnościowych w zakresie dużych ekspozycji, o których mowa w art. 395 ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013.”;	W art. 5 pkt 1 lit. d zaproponowano odrębne limity zaangażowania dla Banku Gospodarstwa Krajowego. Ustawowe określenie takich limitów wydaje się być właściwym rozwiązaniem, na co wskazują m. in. przykłady otoczenia regulacyjnego innych państwowych banków rozwoju. Proponowane zapisy dotyczą limitów koncentracji na poziomie 50% uznanego kapitału Banku Gospodarstwa Krajowego dla grup podmiotów powiązanych, poszczególnych banków krajowych oraz funduszy inwestycyjnych. Stworzenie odrębnych norm koncentracji wierzytelności (ekspozycji) wydaje się uzasadnione wobec zadań stawianych przed BGK oraz z uwagi na uwarunkowania funkcjonowania BGK. Przykładem takiego zadania i mogącymi wystąpić trudnościami w zakresie przestrzegania pewnych norm ostrożnościowych określonych obecnie przez rozporządzenie CRR z jednoczesną pełną realizacją powierzonego zadania może być Program Inwestycje Polskie. Celem Programu Inwestycje Polskie jest zapewnienie utrzymania w gospodarce pożądanej dynamiki inwestycji w projekty infrastrukturalne o wydłużonym horyzoncie czasu, przy jednoczesnym wykorzystaniu długoterminowego finansowania oraz zaangażowania kapitałowego. Program ten ma koncentrować się na stworzeniu warunków dla długoterminowego finansowania rentownych projektów inwestycyjnych w obszarze infrastruktury energetycznej (dystrybucja i wytwarzanie) i gazowej (sieć przesyłowa, wydobywanie i magazyny), zagospodarowania złóż węglowodorowych (w tym gazu z łupków), infrastruktury transportowej, samorządowej (utyliczacja odpadów, komunikacja), przemysłowej oraz telekomunikacyjnej. Program zorientowany jest na przedsięwzięcia rozwojowe, w oparciu o długoterminowe finansowanie inwestycji mających znaczenie dla gospodarki narodowej oraz strategicznych interesów państwa. W ramach programu nie przewiduje się preferencyjnych warunków finansowania przedsiębiorców. Realizacja Programu oparta jest na dwóch filarach mających zapewnić finansowanie przedsięwzięć inwestycyjnych: 1) BGK – zapewnienie finansowania dłużnego przedsięwzięć inwestycyjnych;

		2) Spółce Polskie Inwestycje Rozwojowe S.A. – inwestycje kapitałowe w spółki celowe realizujące inwestycje oraz finansowanie <i>mezzanine</i>. Każda z tych instytucji ma zostać docelowo dokapitalizowana akcjami spółek Skarbu Państwa o wartości do 10 mld zł. Dokapitalizowanie Spółki Polskie Inwestycje Rozwojowe S.A. umożliwi między innymi inwestowanie w spółki celowe, odpowiedzialne za przygotowanie i prowadzenie projektów infrastrukturalnych. Dokapitalizowanie BGK pozwoli z kolei na zwiększenie akcji kredytowej i gwarancyjnej związanej z potrzebami długoterminowego finansowania tych inwestycji. Zakładanym wynikiem dokapitalizowania BGK jest uzyskanie efektu dźwigni finansowej do kwoty około 40 mld zł w pierwszych kilku latach działania Programu. Środki na dokapitalizowanie dwóch powyżej wymienionych podmiotów stanowiących filary Programu Inwestycje Polskie będą pochodziły ze zbycia pakietów akcji PGE S.A., PKO BP S.A., PZU S.A. i Ciech S.A., które wnoszone będą sukcesywnie do obu podmiotów i na wniesienie których w grudniu ubiegłego roku wyraziła zgodę Rada Ministrów. Instrumenty Programu to: 1) finansowanie dłużne (kredyty i gwarancje, obejmowanie obligacji) zapewnione przez BGK; 2) inwestycje kapitałowe Spółki Polskie Inwestycje Rozwojowe S.A. (poprzez objęcie części udziałów z odsprzedażą ich w przyszłości) wspólnie z kapitałem prywatnym; 3) wspieranie działalności inwestycyjnej samorządów poprzez: finansowanie dłużne (udzielanie kredytu i gwarancji przez BGK, gwarantowanie emisji obligacji) dla spółek komunalnych lub partnerów prywatnych w partnerstwie publiczno-prywatnym w rozumieniu ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym (Dz. U. z 2009 r. Nr 19, poz. 100, z późn. zm.), zwanym dalej „PPP”, gwarancje objęcia obligacji przychodowych emitowanych przez spółki komunalne oraz współinwestycje Polskich Inwestycji Rozwojowych S.A. jako udziałowca strony prywatnej w przypadku realizacji inwestycji w formule PPP. Działalność BGK polega w szczególności na pełnieniu roli podmiotu oferującego na warunkach rynkowych usługi komplementarne w stosunku do innych podmiotów komercyjnych (zapewnienie „ostatniej złotówki” niezbędnej do sfinansowania projektu). Dodatkowo, BGK współuczestniczy kapitałowo w Spółce Polskie Inwestycje Rozwojowe S.A. W przypadku gdyby relacje pomiędzy BGK a Polskimi Inwestycjami Rozwojowymi S.A. ograniczone były limitami koncentracji zaangażowania na poziomie grupy podmiotów powiązanych na podstawie art. 395 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia CRR (zaangażowanie Polskich Inwestycji Rozwojowych S.A. w liczne spółki celowe), skuteczność funkcjonowania całego Programu Inwestycje Polskie mogłaby być znacznie ograniczona. Nie wydaje się bowiem możliwe zaangażowanie przez Polskie Inwestycje Rozwojowe S.A. w podmioty (a właściwie w projekty realizowane przez te podmioty),

		które traktowane byłyby jako nieznaczące z punktu widzenia ryzyka (tj. żeby Polskie Inwestycje Rozwojowe S.A. nie posiadały decydującego głosu w zarządzaniu spółkami celowymi), co nie powodowałoby konieczności rozpoznawania takich zaangażowań na poziomie grupowym. Projektowane rozwiązanie w odniesieniu do BGK jest dopuszczalne na gruncie przepisów dyrektywy CRD IV i rozporządzenia CRR.
Art. 5 pkt 2	2) w art. 3a ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. W celu utrzymania przez BGK płynności, o której mowa w art. 3 ust. 1a pkt 2 lit. e, minister właściwy do spraw finansów publicznych może udzielić, w imieniu Skarbu Państwa, gwarancji spłaty kredytów oraz linii kredytowych przyznanych BGK przez bank krajowy, bank zagraniczny lub instytucję kredytową oraz spełnienia przez emitenta świadczeń pieniężnych wyemitowanych przez BGK dłużnych papierów wartościowych, w szczególności obligacji lub bankowych papierów wartościowych.”;	W art. 5 pkt 2 proponuje się wskazanie, że minister właściwy do spraw finansów publicznych może udzielić, w imieniu Skarbu Państwa, gwarancji spłaty kredytów oraz linii kredytowych przyznanych BGK przez bank krajowy, bank zagraniczny lub instytucję kredytową, oraz spełnienia przez emitenta świadczeń pieniężnych wyemitowanych przez BGK dłużnych papierów wartościowych, w szczególności obligacji lub bankowych papierów wartościowych, w celu utrzymania przez BGK norm płynności wynikających z rozporządzenia CRR.
Art. 5 pkt 3	3) w art. 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: "Do podstawowych celów działalności BGK, w zakresie określonym ustawą oraz odrębnymi przepisami, należy wspieranie polityki gospodarczej Rządu, rządowych programów społeczno-gospodarczych oraz programów samorządności lokalnej i rozwoju regionalnego, obejmujących w szczególności projekty:";	W art. 5 pkt 3 projektu proponuje się rozszerzenie katalogu podstawowych celów działalności BGK, określonego w art. 4 ustawy o BGK, o wspieranie polityki gospodarczej rządu. Takie rozwiązanie, w powiązaniu z uzależnieniem możliwości zaangażowania BGK w inwestycje w instytucje wspólnego inwestowania oraz w instrumenty prezeń oferowane od zbieżności takiej inwestycji z realizacją podstawowych celów działalności BGK (dodawany art. 3 ust. 5), ma umożliwić BGK realizację przyjętej polityki inwestycyjnej służącej wspieraniu rozwoju gospodarczego.
Art. 5 pkt 4	4) po art. 4 dodaje się art. 4a w brzmieniu: „Art. 4a. 1. W przypadku gdy inwestycja jest zgodna z podstawowymi celami działalności BGK, o których mowa w art. 4, BGK może dokonywać inwestycji w: 1) podmioty pozyskujące od inwestorów środki w celu inwestowania zgodnie z określoną przez te podmioty polityką inwestycyjną, z korzyścią dla tych inwestorów, które: a) mają charakter ponadnarodowy, w szczególności Europejski Bank Centralny, Europejski Bank Inwestycyjny, Europejski Fundusz Inwestycyjny, europejskie finansowe instytucje rozwoju i bilateralne banki rozwoju, Bank Światowy, Międzynarodowy Fundusz Walutowy i inne instytucje ponadnarodowe oraz podobne organizacje międzynarodowe, lub b) zostały utworzone przez: banki krajowe, banki zagraniczne, instytucje kredytowe, instytucje finansowe, międzynarodowe instytucje finansowe, krajowe lub zagraniczne podmioty sektora finansów publicznych, lub c) zostały utworzone przez podmioty z udziałem instytucji, banków lub podmiotów, o których mowa w lit. a i b, lub d) zostały utworzone przez BGK wspólnie z instytucjami, bankami lub	W art. 5 pkt 4 proponuje się dodanie art. 4a. Projektowane rozwiązanie zmierza do ułatwienia BGK realizacji zadań publicznych z wykorzystaniem instytucji wspólnego inwestowania. Przykładem takich działań jest działalność Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego (zwanego dalej „EFI”). EFI został założony w 1994 r. przez Europejski Bank Inwestycyjny, Komisję Europejską oraz inne europejskie instytucje finansowe. EFI należy do największych instytucji typu „fundusz funduszy” w Europie. EFI jest instytucją finansową Unii Europejskiej utworzoną dla celów realizacji unijnej polityki wzrostu gospodarczego i zatrudnienia w Europie, poprzez wspieranie rozwoju małych i średnich przedsiębiorstw (zwanymi dalej „MŚP”). Celem EFI jest wspieranie rozwoju regionalnego oraz wspieranie przedsiębiorstw działających w segmencie nowych technologii. Główne obszary działalności EFI to: inwestycje kapitałowe typu <i>venture capital</i> , <i>private equity</i> w fundusze kapitałowe, inkubatory biznesu specjalizujące się w finansowaniu MŚP oraz udzielanie poręczeń instytucjom finansowym zajmujących się finansowaniem MŚP. Na dzień 31 grudnia 2012 r. w skład akcjonariatu EFI wchodziły: Europejski Bank Inwestycyjny (62,1% udziału w kapitale), Komisja Europejska (30,0% udziału w kapitale), pozostali akcjonariusze – instytucje finansowe (7,9% udziału w kapitale). Biorąc pod uwagę strukturę akcjonariatu, znaczenie dla Unii Europejskiej, specyfikę działania, wspieranie rozwoju gospodarczego w Europie, udział BGK w akcjonariacie byłby wskazany. Będąc akcjonariuszem EFI, BGK uzyska dostęp do bieżących informacji

podmiotami, o których mowa w lit. a i b, lub podmiotami, o których mowa w lit. c, lub e) prowadzą działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych; 2) instrumenty zbywane lub emitowane przez podmioty, o których mowa w pkt 1. 2. Przez inwestycje, o których mowa w ust. 1, rozumie się w szczególności nabycie lub objęcie akcji, udziałów, jednostek uczestnictwa, certyfikatów inwestycyjnych, innych instrumentów finansowych emitowanych lub oferowanych przez podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 1, lub powierzenie środków pieniężnych w zarządzanie tym podmiotom.”;	operacyjnych oraz finansowych funduszu. Od 2013 r. BGK jest akcjonariuszem EFI (posiada 3 akcje). Z punktu widzenia Banku inwestycja w akcje EFI umożliwia BGK dalsze zacieśnianie współpracy z grupą kapitałową Europejskiego Banku Inwestycyjnego w zakresie wdrażania w Polsce programów mających na celu wspieranie i rozwój sektora MŚP. Pierwszym wspólnym projektem realizowanym przez EFI i BGK było utworzenie <i>Polish Growth Fund of Funds</i> (zwanego dalej „PGFF”), tj. Polskiego Funduszu Funduszy Wzrostu. W ramach PGFF, BGK zobowiązał się zaangażować środki w wysokości 60 mln euro, natomiast EFI w wysokości 30 mln euro. Środki PGFF, na mocy zapisów umowy, mają być zaangażowane w rozwój przedsiębiorstw charakteryzujących się wysokim wzrostem i innowacyjnością na terenie Polski. EFI przyjęło na siebie zobowiązanie poszukiwania nowych, prywatnych inwestorów zainteresowanych przystąpieniem do PGFF oraz angażowaniu 1 euro na każde 2 euro zainwestowane przez prywatnych inwestorów. Jednocześnie EFI jest zobowiązane do efektywnego zarządzania PGFF, w tym w szczególności realizowania inwestycji. Głównym celem utworzenia PGFF jest: 1) zwiększenie dostępności finansowania dla firm w fazie wzrostu i ekspansji; 2) zapewnienie inwestorom w ramach PGFF zysków wynikających z założeń strategii inwestycyjnej poprzez stworzenie portfela inwestycji w fundusze inwestujące w podmioty z segmentu <i>lower mid-market / growth stage</i> (ok. 75%) oraz fundusze <i>venture capital</i> (ok. 25%); 3) decyzje inwestycyjne oparte na parametrach dotyczących jakości i wartości dodanej oraz możliwościach inwestycyjnych. Z punktu widzenia realizacji strategii BGK kluczowe jest, że: 1) koncepcja PGFF jest zgodna z misją i strategią BGK. Fundusz z EFI umożliwi zwiększenie roli BGK we wspieraniu rozwoju przedsiębiorstw w sposób będący uzupełnieniem roli KFK S.A.; 2) w nowej perspektywie finansowej UE Fundusz umożliwi aktywizację środków prywatnych i nawiązanie bliższej współpracy z EFI. EFI proponuje realizację pierwszej rundy finansowania w formie rachunku zarządzanego, a w przypadku dojścia do skutku drugiej rundy finansowania, w oparciu o strukturę na prawie luksemburskim. Ponadto BGK pracuje nad uruchomieniem funduszu inwestycyjnego, tj. Funduszu Mieszkań na Wynajem (zwanego dalej „FMnW”), którego celem byłoby inwestowanie w nieruchomości z mieszkaniami gotowymi do zamieszkania oraz wynajmowanie tych mieszkań. Docelowa skala Funduszu to 5 mld zł. Fundusz będzie działał na zasadach rynkowych i zgodnie z najlepszymi praktykami stosowanymi na rynku. Oczekiwana i rynkowa stopa zwrotu z inwestycji w nieruchomości mieszkaniowe to 4% rocznie. Efektem powstania Funduszu powinno być zwiększenie dostępności mieszkań na

		wynajem, a co za tym idzie większa mobilność pracowników. Początkowo jedynym inwestorem będzie BGK. Fundusz będzie inwestował w całe budynki mieszkalne. Zakłada się, że inwestycje Funduszu skoncentrowane będą na wykończonych mieszkaniach atrakcyjnych dla ludzi młodych – kawalerki lub mieszkania z jedną/dwoma sypialniami o powierzchni do 60 m kw. Nie będzie możliwości zakupu przez Fundusz pojedynczych mieszkań ani zbycia mieszkań w budynkach należących do Funduszu. Decyzje inwestycyjne Funduszu będą oparte na rachunku ekonomicznym. Początkowo Fundusz będzie inwestował tylko w dużych miastach, gdzie rynek najmu jest najbardziej rozwinięty. Każda nieruchomość będąca własnością Funduszu powinna być długoterminowo rentowna. FMnW będzie działał na takich samych zasadach jak inne fundusze nieruchomościowe w Polsce. BGK planuje utworzyć, razem z TFI BGK, fundusz inwestycyjny zamknięty aktywów niepublicznych (zwany dalej „FIZ AN”). Za zarządzanie Funduszem odpowiedzialny będzie nowopowstały podmiot o roboczej nazwie BGK Nieruchomości. W takiej strukturze, zarówno TFI, podmiot zarządzający Funduszem (BGK Nieruchomości), jak i Fundusz Mieszkań na Wynajem (FIZ AN) będą pod nadzorem Komisji Nadzoru Finansowego. Operacyjne zarządzanie nieruchomościami będzie powierzone profesjonalnym podmiotom funkcjonującym jako zarządcy nieruchomości. Aktualnie obowiązujące postanowienia statutu uprawniają BGK do prowadzenia działalności m. in. w zakresie: 1) obejmowania lub nabywania akcji i praw z akcji, udziałów innej osoby prawnej i jednostek uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych (§ 5 ust. 1 pkt 1 statutu); 2) lokowania środków pieniężnych w papierach wartościowych krajowych i zagranicznych (§ 5 ust. 1 pkt 9 statutu). Poza zakresem wymienionych czynności pozostają niektóre formy prawne stosowane dla wehikulów inwestycyjnych, zarówno zarejestrowanych w Polsce (np. spółka komandytowa), jak i za granicą (np. luksemburskie fundusze inwestycyjne oparte na prawie kontraktowym, tzw. <i>fond commun de placement</i>). Niedostępność niektórych form prawnych uniemożliwia BGK inwestycje kapitałowe w podmioty, których profil inwestycyjny byłby zgodny z celami działalności BGK. Z drugiej strony, w przypadku udziału BGK w tworzeniu instytucji wspólnego inwestowania, formy prawne dopuszczalne zgodnie z aktualnie obowiązującymi postanowieniami statutu mogą być nieakceptowalne dla potencjalnych inwestorów, co utrudni proces pozyskiwania środków i w konsekwencji finansowanie docelowych odbiorców kapitału. Proponowane zmiany mają na celu umożliwienie BGK dokonywania inwestycji kapitałowych w instytucje wspólnego inwestowania oraz w instrumenty oferowane przez te instytucje. Pojęcie instytucji wspólnego inwestowania funkcjonuje w języku prawnym, tj. w ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych, ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi i ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych.

		Powyższa propozycja wprowadza ograniczenie dla uczestniczenia BGK w instytucjach wspólnego inwestowania. Dotyczy ono podmiotów współinwestujących. Zapewnienie bezpośredniego lub pośredniego udziału międzynarodowych instytucji finansowych, banków krajowych, instytucji kredytowych, banków zagranicznych oraz krajowych lub zagranicznych podmiotów sektora finansów publicznych ma w założeniu podnosić wiarygodność przedsięwzięć. Doprecyzowuje się również kwestię inwestowania w fundusze inwestycyjne prowadzące działalność w oparciu o rozwiązania krajowe, tj. ustawę z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych.
Art. 5 pkt 5	5) w art. 5 dodaje się ust. 6 w brzmieniu: "6. W przypadku gdy BGK, na podstawie odrębnych przepisów lub programów rządowych, jest zobowiązany do realizacji zadań polegających na świadczeniu usług wypłat gotówkowych, przez świadczenie takich usług rozumie się również wypłaty gotówkowe realizowane przez inne banki krajowe na podstawie umowy zawartej przez BGK z tymi bankami.";	W art. 5 pkt 5 proponuje się zmiany w zakresie świadczenia usług wypłat gotówkowych przez BGK (dodawany art. 5 ust. 6). Wymaga podkreślenia fakt, że BGK jest bankiem zorientowanym na obsługę jednostek sektora finansów publicznych oraz dużych transakcji finansowych. Ponadto należy wskazać, że BGK w ostatnich latach niemal całkowicie wycofał się z obsługi osób fizycznych, czego konsekwencją był spadek transakcji gotówkowych. W związku z powyższym wydaje się, że prowadzenie działalności kasowej przez wszystkie oddziały BGK może okazać się niecelowe. Proponuje się zatem aby w przypadku gdy BGK, na podstawie odrębnych przepisów lub programów rządowych, zobowiązany jest do realizacji zadań polegających na świadczeniu usług wypłat gotówkowych, przez świadczenie takich usług uznawać również wypłaty gotówkowe realizowane przez inne banki krajowe na podstawie umowy zawartej przez BGK z takimi bankami.
Art. 5 pkt 6	6) w art. 5b ust. 1 otrzymuje brzmienie: "1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może udzielić BGK pożyczki ze środków budżetu państwa na zwiększenie funduszy własnych.";	Zmiana przewidziana w art. 5 pkt 6 projektu uzasadniona jest koniecznością zastąpienia pojęć funduszy podstawowych i uzupełniających pojęciem funduszy własnych, stosowanym na gruncie ustawy – Prawo bankowe w związku z przepisami wdrażanej dyrektywy CRD IV oraz rozporządzenia CRR.
Art. 5 pkt 7	7) w art. 5c ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. W przypadku gdy BGK posiada fundusze własne na poziomie wyższym niż poziom, który BGK jest zobowiązany utrzymywać zgodnie z ustawą z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe oraz wymogami ostrożnościowymi, których zgodnie z art. 3 ust. 1a przestrzega BGK, Rada Nadzorcza, na wniosek ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, może, w drodze uchwały, obniżyć fundusz statutowy. Wymogu uzyskania zezwolenia, o którym mowa w art. 77 rozporządzenia nr 575/2013, nie stosuje się.”;	Vide uzasadnienie do art. 5 pkt 1 lit. c.
Art. 5 pkt 8	8) po art. 5c dodaje się art. 5d w brzmieniu: "Art. 5d. Zysk netto BGK może zostać przeznaczony na: 1) zwiększenie funduszy własnych BGK; 2) wpłatę do budżetu państwa;	W art. 5 pkt 8 projektu proponuje się określenie celów, na które BGK może przeznaczyć osiągnięty zysk netto.

	3) inne cele określone przez Radę Nadzorczą."	
Art. 6 pkt 1	Art. 6. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1537 oraz z 2015 r. poz. 73) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 2 po pkt 5b dodaje się pkt 5c w brzmieniu: „5c) rozporządzeniu 575/2013 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.)”;	Zmiana zaprojektowana w art. 6 pkt 1 wprowadza definicję rozporządzenia 575/2013.
Art. 6 pkt 7–12	7) w art. 30 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. W przypadku nieobecności kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej czynności kontrolne mogą być wszczęte po okazaniu legitymacji służbowej pracownikowi kontrolowanego lub przywołanemu świadkowi, którym powinien być funkcjonariusz publiczny, niebędący jednak pracownikiem organu przeprowadzającego kontrolę. W takim przypadku upoważnienie doręcza się kontrolowanemu niezwłocznie, nie później jednak niż trzeciego dnia od wszczęcia kontroli.”; 8) w art. 32 ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. Na żądanie kontrolera osoby wchodzące w skład statutowych organów kontrolowanego lub osoby pozostające z kontrolowanym w stosunku pracy, zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze są obowiązane do niezwłocznego sporządzenia i przekazania, na koszt kontrolowanego, kopii dokumentów, korespondencji elektronicznej, rejestrów połączeń telefonicznych i rejestru przesyłu danych lub innych nośników informacji oraz udzielenia pisemnych lub ustnych wyjaśnień, dotyczących przedmiotu kontroli w terminie określonym w żądaniu.”; 9) po art. 32 dodaje się art. 32a w brzmieniu: „Art. 32a. W przypadku gdy kontrolowany utrudnia lub uniemożliwia przeprowadzenie kontroli, kontroler może korzystać z pomocy funkcjonariuszy Policji. Funkcjonariusze Policji wykonują na polecenie kontrolera czynności umożliwiające sprawne i niezakłócone przeprowadzenie kontroli.”; 10) w art. 34: a) pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) dokumentów, innych nośników informacji i rejestrów”;	W art. 6 pkt 7–12 zaproponowano zmiany w przepisach ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym regulujących postępowanie kontrolne. Zmiany te wynikają z konieczności zapewnienia efektywności prowadzonych kontroli, który to wymóg nakładany jest przepisami dyrektywy CRD IV. Jednocześnie proponowane przepisy zmierzają do zapewnienia pełnej skuteczności przepisów transponujących postanowienia dyrektywy CRD IV, a także przepisów rozporządzenia CRR. Regulacje te ukierunkowane są na wyposażenie organów nadzoru w państwach członkowskich w skuteczne środki i mechanizmy w zakresie sprawowanego nadzoru nad instytucjami, w tym miejscu nad domami maklerskimi. Przedmiotowe propozycje mają jednocześnie na celu realizację postulatów płynących z opublikowanego w dniu 7 maja 2014 r. Raportu Najwyższej Izby Kontroli „Informacja o wynikach kontroli. Funkcjonowanie systemu ochrony klientów podmiotów rynku finansowego” (znak: KBF-4101-04-00/2013, Nr ewid. 13/2014/P/13/038/KBF). W dokumencie tym wskazano m. in. że system ochrony praw klientów podmiotów rynku finansowego nie osiągnął jeszcze optymalnego poziomu skuteczności. Naruszenie praw konsumentów obarczone było niskim ryzykiem poniesienia dotkliwych konsekwencji przez naruszających prawo przedsiębiorców, m. in. również ze względu na fakt ograniczonych w tym względzie możliwości Komisji Nadzoru Finansowego. Projektowane przepisy obejmują nowelizację art. 30 ust. 2, art. 32 ust. 5, art. 34 oraz art. 36 ust. 1 i 2a, a także dodanie art. 32a, art. 34b ust. 4 oraz art. 36 ust. 5a. Zaproponowane zmiany są związane z: – napotykanymi w praktyce nadzorczej trudnościami z wszczęciem kontroli w podmiotach, które nie mają lokalu przeznaczanego do obsługi publiczności (zmiana w art. 30 ust. 2), – potrzebą usunięcia wątpliwości co do zakresu materiałów i danych, których może żądać kontroler (zmiana w art. 32 ust. 5), – potrzebą zapewnienia sprawnego przebiegu kontroli przez umożliwienie kontrolerowi korzystania z pomocy funkcjonariuszy Policji (UKNF wskazuje, że obecnie brak w przepisach rozwiązań, które pozwoliłyby na prowadzenie kontroli

b) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu: „4a) zapisów obrazu;”; 11) w art. 34b dodaje się ust. 4 w brzmieniu: „4. Kontroler przekazuje kontrolowanemu na nośniku elektronicznym kopię wyjaśnień ustnych utrwalonych za pomocą urządzenia rejestrującego. Kontrolowany lub osoba przez niego upoważniona poświadcza pisemnie otrzymanie takiej kopii.”; 12) w art. 36: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Wyniki kontroli zamieszcza się w protokole kontroli sporządzonym w trzech egzemplarzach, z których dwa otrzymuje kontrolowany w terminie 30 dni od przekazania mu informacji, o której mowa w art. 29 ust. 4. Protokoły doręcza się kontrolowanemu bezpośrednio lub za pokwitowaniem przez operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2012 r. poz. 1529), przekazywanym następnie nadawcy przez tego operatora.”; b) ust. 2a otrzymuje brzmienie: „2a. Kontrolowany lub osoba przez niego upoważniona parafuje również każdą stronę jednego z otrzymanych egzemplarzy protokołu, a następnie przekazuje ten egzemplarz Komisji, na zasadach i w trybie określonych w art. 36 ust. 1, w terminie 14 dni od doręczenia protokołu, z zastrzeżeniem ust. 2b–2d.”; c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu: „5a. Kontroler, w terminie 30 dni od dnia otrzymania zastrzeżeń do protokołu kontroli, może dokonywać sprostowania oczywistych omyłek pisarskich w protokole kontroli. Zarządzający kontrolę informuje kontrolowanego pisemnie o dokonanych sprostowaniach.”;	w przypadku zablokowania czynności kontrolnych przez kontrolowanego) (dodawany art. 32a), – potrzebą jednoznacznego przesądzenia, że ustaleń kontroli dokonuje się również na podstawie zapisów obrazu lub dźwięku (zmiana brzmienia art. 34), – kwestią zapewnienia dostępu kontrolowanemu do wyjaśnień utrwalonych za pomocą urządzenia rejestrującego (analogicznie do dostępu do protokołu, w formie którego utrwalane są ustne wyjaśnienia) (zmiana w art. 34b ust. 4), – potrzebą uzupełnienia regulacji w zakresie sposobu podpisywania protokołu przez kontrolowanego (zmiana brzmienia art. 36 ust. 1 i 2a), – uregulowaniem kwestii trybu sprostowania oczywistych omyłek pisarskich, które wystąpiły w treści protokołu kontroli (dodawany ust. 5a w art. 36). Jak nadmieniono powyżej, proponowana nowelizacja art. 32 ust. 5 jest uzasadniona potrzebą usunięcia wątpliwości co do zakresu materiałów i danych, których może żądać kontroler. Zgodnie z nowym brzmieniem przepisu na żądanie kontrolera osoby wchodzące w skład statutowych organów kontrolowanego lub osoby pozostające z kontrolowanym w stosunku pracy, zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze są obowiązane do niezwłocznego sporządzenia i przekazania, na koszt kontrolowanego, nie tylko kopii dokumentów lub innych nośników informacji oraz udzielenia pisemnych lub ustnych wyjaśnień dotyczących przedmiotu kontroli, w terminie określonym w żądaniu, lecz również sporządzenia i przekazania kopii korespondencji elektronicznej, rejestrów połączeń telefonicznych i rejestru przesyłu danych. Z doświadczeń nadzorczych wynika, że często tego rodzaju materiały są najistotniejszym źródłem informacji o faktycznych działaniach podmiotu kontrolowanego. Proponowana regulacja powinna wpłynąć na poprawę szybkości i efektywności prowadzonych kontroli. Dodatkowo należy zauważyć, że analogiczne uprawnienia przysługują Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych na podstawie art. 62 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji. Jednocześnie projektowana nowelizacja art. 36 dotyczy możliwości doręczania protokołu kontroli drogą pocztową i polega na umożliwieniu nadawania takich przesyłek przez wszystkich operatorów pocztowych. Należy zwrócić uwagę, iż istotne znaczenie w postępowaniu kontrolnym ma zachowanie biegu terminów. Obowiązujące w polskim systemie prawnym regulacje umożliwiają doręczanie pism urzędowych za pośrednictwem każdego operatora pocztowego (vide: np. art. 39 kpa, art. 131 § 1 kpc). Należy jednak dostrzec, zwłaszcza w kontekście wskazanych wyżej regulacji, że ustawodawca w toku postępowania kontrolnego wiąże doniosłe skutki prawne z dokonywaniem czynności procesowych z zachowaniem określonych przez ustawę terminów. Jeśli zatem regulacje prawne wprowadzają możliwość składania pism urzędowych również drogą pocztową, to nadanie pisma urzędowego wyłącznie w placówce pocztowej operatora wyznaczonego gwarantuje dokonanie czynności procesowej w terminie (vide: art. 57 § 5 pkt 2 kpa,

		art. 165 § 2 kpc). Proponuje się zatem wskazanie w art. 36 ust. 1, iż protokoły będą doręczane przez operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe. Niezależnie od powyższego w proponowanej regulacji rozstrzygnięto, że organ wysyłający protokół otrzymuje potwierdzenie zwrotnie przekazywane do nadawcy. Ponadto w projekcie określono zasady wnoszenia pism przez osobę kontrolowaną do organu kontrolującego, przez wskazanie w nowelizowanym art. 36 ust. 2a, że protokół można wносить również drogą pocztową oraz sprecyzowanie w jakiej placówce pocztowej można dokonać skutecznie czynności procesowej i w wyznaczonym przez ustawę terminie.
Art. 6 pkt 13	13) w art. 37a ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1. Upoważnieni pracownicy urzędu Komisji mogą przeprowadzić w domu maklerskim lub podmiocie, o którym mowa w art. 5 pkt 18–20, wizytę nadzorczą w zakresie niezbędnym do realizacji programu nadzorczego, o którym mowa w art. 110t ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. 2. Wizyta nadzorcza może być także przeprowadzona w przypadku postępowań dotyczących wydania przez Komisję zezwolenia, pozwolenia lub zgody, o których mowa w przepisach rozporządzenia 575/2013.”.	W art. 6 pkt 13 przewiduje się dostosowanie art. 37a do zmiany w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi, polegające na wprowadzeniu odesłania do przepisu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi regulującego realizację programu nadzorczego. Jednocześnie uregulowano uprawnienie dla Komisji do przeprowadzenia wizyty nadzorczej w nadzorowanych podmiotach w przypadku prowadzenia postępowań dotyczących wydania zgód i zezwoleń, o których mowa w przepisach rozporządzenia CRR.
Art. 7 pkt 3 lit. a	3) w art. 5: a) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie: "3) Prezes Narodowego Banku Polskiego albo delegowany przez niego członek Zarządu Narodowego Banku Polskiego;"	W art. 7 pkt 3 lit. a proponuje się zmianę art. 5 ust. 2 pkt 3 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym, który reguluje udział przedstawiciela Narodowego Banku Polskiego w składzie Komisji Nadzoru Finansowego. Dotychczasowe doświadczenia ze stosowaniem przepisów, które regulują udział Prezesa NBP lub delegowanych albo wskazanych przezeń osób w składzie organów lub instytucji o kolegialnym charakterze uzasadniają konieczność przyznania Prezesowi NBP uprawnienia do delegowania do pełnienia funkcji członka KNF dowolnego spośród członków Zarządu NBP. Zgodnie z dotychczasowym brzmieniem przepisu Prezes NBP mógł delegować wyłącznie Wiceprezesa NBP. Należy podkreślić, że zgodnie z art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 2013 r. poz. 908, z późn. zm.), oprócz Prezesa NBP w skład Zarządu wchodzi od 6 do 8 członków Zarządu, w tym 2 wiceprezesów NBP.
Art. 7 pkt 3 lit. b	b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu: "3. W posiedzeniach Komisji w sprawach rekomendacji, o których mowa w art. 137 ustawy – Prawo bankowe, mogą uczestniczyć z głosem doradczym wskazani Komisji przedstawiciele izb gospodarczych zrzeszających banki. 4. Każda z izb gospodarczych, o których mowa w ust. 3, jest uprawniona do wskazania Komisji jednego przedstawiciela."	Z uwagi na charakter instrumentu regulacyjnego jakim są rekomendacje KNF, przepis art. 7 pkt 3 lit. b projektu ustawy wprowadza możliwość udziału z głosem doradczym przedstawicieli izb gospodarczych zrzeszających banki w posiedzeniach KNF w sprawach wydawania rekomendacji dotyczących dobrych praktyk ostrożnego i stabilnego zarządzania bankami. Należy podkreślić, że wydawanie rekomendacji przewiduje m. in. art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo–kredytowych, w tym jednak przypadku przepis wskazuje na udział w wydawaniu takich rekomendacji Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo–Kredytowej, jako instytucji przedstawicielskiej sektora spółdzielczych kas oszczędnościowo–kredytowych.

Art. 8 pkt 1	Art. 8. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 5 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie: "1) daniny publiczne, do których zalicza się: podatki, składki, opłaty, wpłaty z zysku przedsiębiorstw państwowych i jednoosobowych spółek Skarbu Państwa oraz banków państwowych, a także inne świadczenia pieniężne, których obowiązek ponoszenia na rzecz państwa, jednostek samorządu terytorialnego, państwowych funduszy celowych oraz innych jednostek sektora finansów publicznych wynika z odrębnych ustaw;"	W art. 8 pkt 1 (zmiana w art. 5 ust. 2 pkt 1 ustawy o finansach publicznych) przewiduje się doprecyzowanie, że wpłaty z zysku banków państwowych, podobnie jak wpłaty z zysku przedsiębiorstw państwowych i jednoosobowych spółek Skarbu Państwa, stanowią daniny publiczne, będące źródłem dochodów publicznych.
Art. 8 pkt 2	2) w art. 40 w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie: "2) w drodze zarządzenia – zasady rachunkowości oraz plany kont dla organów podatkowych podległych Ministrowi Finansów, w zakresie poboru i rozliczenia podatków, opłat, wpłat z zysku przedsiębiorstw państwowych i jednoosobowych spółek Skarbu Państwa oraz banków państwowych, a także innych niepodatkowych należności budżetowych, do których ustalania lub określania są uprawnione organy podatkowe";	Zmiana w art. 40 ust. 4 pkt 2 ustawy o finansach publicznych przewidziana w art. 8 pkt 2 projektu ustawy ma na celu zapewnienie spójności wewnętrznej nowelizowanej ustawy i jest konieczna w związku ze zmianami zaprojektowanymi w art. 8 pkt 1 i 3.
Art. 8 pkt 3	3) w art. 111 pkt 3 otrzymuje brzmienie: "3) wpłaty z zysku przedsiębiorstw państwowych i jednoosobowych spółek Skarbu Państwa oraz banków państwowych;"	Przepis art. 8 pkt 3, zmieniający art. 111 pkt 3 ustawy o finansach publicznych, przewiduje uwzględnienie w katalogu dochodów podatkowych i niepodatkowych budżetu państwa, obok wpłat z zysku przedsiębiorstw państwowych i jednoosobowych spółek Skarbu Państwa, również wpłat z zysku banków państwowych. Projektowana zmiana jest konsekwencją nowelizacji przewidzianej w art. 8 pkt 1 projektu ustawy.
Art. 9	Art. 9. W ustawie z dnia 4 marca 2010 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 47, poz. 278, z późn. zm.) w art. 3 w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie: "2) usług finansowych, takich jak usługi z zakresu działalności kredytowej, doradztwa inwestycyjnego, obsługi papierów wartościowych oraz innych usług finansowych, o których mowa w załączniku nr I do dyrektywy 2013/36/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającej dyrektywę 2002/87/WE i uchylającej dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 338, z późn. zm.), określającym wykaz rodzajów działalności podlegających wzajemnemu uznawaniu."	Zmiana ma na celu zastąpienie nieaktualnego odesłania do załącznika I w uchylonej dyrektywie 2006/48/WE odesłaniem do tożsamego załącznika w dyrektywie CRD IV.
Art. 10–17	Art. 10. Pozostają w mocy zgody, o których mowa w art. 127 ust. 3 pkt 2, ust. 4, 6 i 7, art. 128 ust. 3, 9 i 10 oraz wyłączenia, o których mowa w art. 128b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, a także zgody, o których mowa w art. 105 ust. 1 pkt 1–10	Art. 10–17 zawierają przepisy przejściowe.

i art. 105c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 11. Do dnia, w którym znajdą zastosowanie wykonawcze standardy techniczne wydane na podstawie art. 136 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.), w zakresie nieuregulowanym w tym rozporządzeniu stosuje się przepisy art. 105b ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 12. Za naruszenia przepisów ustaw zmienianych w art. 1 i art. 2, zaistniałe przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, sankcje administracyjne nakłada się według przepisów dotychczasowych, chyba że wymierzenie sankcji na podstawie ustaw zmienianych odpowiednio w art. 1 lub art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, byłoby względniejsze dla strony postępowania.

Art. 13. 1. Do badań i ocen nadzorczych rozpoczętych przed dniem 31 grudnia 2015 r. stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Komisja Nadzoru Finansowego opracowuje programy oceny nadzorczej i przeprowadza nadzorcze testy warunków skrajnych, o których mowa w przepisach ustaw zmienianych w art. 1 i art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, po raz pierwszy w roku następującym po roku, w którym ustawa weszła w życie.

Art. 14. Do kontroli wszczętych na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 6 i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 15. Na potrzeby stosowania art. 395 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 do dnia wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 71 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wyłącza się w odniesieniu do banków:

- 1) ekspozycje, o których mowa w art. 493 ust. 3 lit. a, d–g oraz j rozporządzenia;
- 2) 80% wartości ekspozycji, o których mowa w art. 493 ust. 3 lit. b rozporządzenia;
- 3) ekspozycje wobec własnych jednostek zależnych, w tym udziały kapitałowe i innego rodzaju udziały, w zakresie, w jakim te jednostki są objęte nadzorem Komisji Nadzoru Finansowego na zasadzie

skonsolidowanej, o których mowa art. 493 ust. 3 lit. c rozporządzenia;

4) 50% pozabilansowych akredytyw dokumentowych średniego/niskiego ryzyka i pozabilansowych niewykorzystanych zobowiązań kredytowych średniego/niskiego ryzyka, o których mowa w art. 493 ust. 3 lit. i rozporządzenia.

Art. 16. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

1) art. 9f, art. 9g i art. 128 ust. 6 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 9f ust. 1 i art. 128 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy;

2) art. 92b ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 92b ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy;

3) art. 137 pkt 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 31b ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy;

4) art. 137 pkt 1a ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 6a ust. 9 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy;

5) art. 141l ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 141l ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy;

6) art. 94 ust. 1 pkt 5 i 5a oraz art. 98i ust. 2 ustawy zmienianej w art. 2, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 5 oraz art. 110zb ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 137 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do dnia, w którym znajdują zastosowanie przepisy wydane na podstawie wniosku ustawodawczego, o którym mowa w art. 510 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego

	i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012, z wyłączeniem przepisów w zakresie nadzorczych miar płynności krótkoterminowej oraz nadzorczych miar płynności określających współczynnik udziału podstawowej i uzupełniającej rezerwy płynności w aktywach ogółem, które zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 128 ust. 6a pkt 5 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, o ile w przepisach tych zostanie określony wyższy wymóg dotyczący pokrycia płynności wynoszący 100%, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2017 r. Art. 17. Przepisy art. 48k ust. 2, art. 48m, art. 141a ust. 1–3 i ust. 9–14, art. 141b ust. 4, art. 141c, art.141d ust. 1 oraz art. 141e ust. 4–7 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się od dnia 1 października 2015 r.	
Art. 18	Art. 18. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.	Przepis określa termin wejścia w życie ustawy.

¹⁾ W wypadku projektu usuwającego naruszenie Komisji należy wpisać nr naruszenia, zaś w wypadku wykonywania orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości (czy to w trybie prejudycjalnym czy skargowym) należy podać datę wyroku i sygnaturę sprawy.

²⁾ Tabelę zbieżności dla przepisów Unii Europejskiej można wygenerować przy pomocy systemu e-step (www.e-step.pl/urzednik). W wypadku konieczności dodania uzasadnienia dla przekroczenia minimum europejskiego należy dodać odpowiednią kolumnę.

³⁾ W tej części należy wskazać przepisy dyrektywy, decyzji ramowej, przepisy prawa UE, których naruszenie wskazała Komisja lub których wykładni dokonał Trybunał Sprawiedliwości.

⁴⁾ W tej części należy wskazać wszystkie przepisy projektu aktu prawnego, które nie zostały wymienione w pierwszej części tabeli. Ze względu na konieczność ograniczenia projektów implementujących prawo UE do przepisów wyłącznie i ściśle dostosowawczych przepisy wykraczające poza ten zakres powinny mieć charakter wyjątkowy i być opatrzone uzasadnieniem konieczności ich wprowadzenia.

(*) jeżeli do wdrożenia danego przepisu UE potrzebne jest oprócz przepisu przenoszącego treść, także wprowadzenie przepisów zapewniających stosowanie (np. przepisy proceduralne, przepisy karne itp.), w tabeli powinny znaleźć się wszystkie te przepisy wraz z oznaczeniem ich jednostek redakcyjnych

(**) w wypadku wprowadzenia przepisów, które przekraczają minimum ustanowione przepisami UE (o ile jest to dopuszczalne) konieczne jest uzasadnienie zastosowania takiej normy

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:		Ustawa o zmianie ustawy – Prawo bankowe, ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾:		ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012			
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ ²⁾					
Jedn. red.	Treść przepisu UE ³⁾	Konieczność wdrożenia	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
	T / N				
Art. 1	Część PIERWSZA. PRZEPISY OGÓLNE Tytuł I. PRZEDMIOT, ZAKRES STOSOWANIA I DEFINICJE Artykuł 1. Zakres stosowania W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się jednolity zbiór przepisów dotyczących ogólnych wymogów ostrożnościowych, które muszą być przestrzegane przez instytucje objęte nadzorem w ramach dyrektywy 2013/36/UE w odniesieniu do następujących kwestii: a) wymogów w zakresie funduszy własnych odnoszących się do całkowicie wymiernych, jednolitych i ustandaryzowanych elementów ryzyka kredytowego, ryzyka rynkowego, ryzyka operacyjnego oraz ryzyka rozliczenia; b) wymogów ograniczających duże ekspozycje; c) po wejściu w życie aktu delegowanego, o którym mowa w art. 460 - wymogów dotyczących płynności odnoszących się do całkowicie wymiernych, jednolitych i ustandaryzowanych elementów ryzyka płynności;	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	d) obowiązków sprawozdawczych w odniesieniu do lit. a), b) oraz c) oraz w odniesieniu do dźwigni finansowej; e) wymogów dotyczących podawania informacji do wiadomości publicznej. Niniejsze rozporządzenie nie reguluje wymogów dotyczących ujawniania informacji nakładanych na właściwe organy w dziedzinie regulacji ostrożnościowej i sprawowania nadzoru nad instytucjami zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE.				
Art. 2	Artykuł 2. Uprawnienia nadzorcze W celu zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem właściwe organy mają uprawnienia przewidziane w dyrektywie 2013/36/UE i przestrzegają ustanowionych w niej procedur.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 3	Artykuł 3. Stosowanie bardziej rygorystycznych wymogów przez instytucje Niniejsze rozporządzenie nie uniemożliwia instytucjom posiadania funduszy własnych oraz ich składników przewyższających wymogi przewidziane w niniejszym rozporządzeniu lub stosowania środków bardziej rygorystycznych niż przewidziane w niniejszym rozporządzeniu.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 1	Artykuł 4. Definicje 1. Na użytek niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje: (1) "instytucja kredytowa" oznacza przedsiębiorstwo, którego działalność polega na przyjmowaniu depozytów lub innych funduszy podlegających zwrotowi od klientów oraz na udzielaniu kredytów na swój własny rachunek;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

Art. 4 ust. 1 pkt 2	(2) "firma inwestycyjna" oznacza osobę fizyczną lub prawną określone w art. 4 ust. 1 pkt 1 dyrektywy 2004/39/WE, które podlegają wymogom nałożonym tą dyrektywą, z wyjątkiem: a) instytucji kredytowych; b) przedsiębiorstw miejscowych; c) firm, które nie mają zezwolenia na świadczenie usługi dodatkowej, o której mowa w pkt 1 sekcji B załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE, i które wykonują wyłącznie jedną lub więcej z usług inwestycyjnych i rodzajów działalności inwestycyjnej wymienionych w pkt 1), 2), 4) i 5) sekcji A załącznika I do wspomnianej dyrektywy i które nie mają zezwolenia na przechowywanie środków pieniężnych ani papierów wartościowych swoich klientów i które z tego powodu nie mogą w żadnym momencie być zadłużone wobec tych klientów;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 3	(3) "instytucja" oznacza instytucję kredytową lub firmę inwestycyjną;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 4	(4) "przedsiębiorstwo miejscowe" oznacza przedsiębiorstwo działające na własny rachunek na rynkach opcji lub kontraktów terminowych typu future lub innych instrumentów pochodnych i na rynkach kasowych wyłącznie w celu zabezpieczenia pozycji na rynkach instrumentów pochodnych lub działające na rachunek innych uczestników tych rynków, oraz które ma gwarancję uczestników rozliczających działających na tych samych rynkach, gdy odpowiedzialność za egzekwowanie wykonania kontraktów zawartych przez takie przedsiębiorstwa przyjmują na siebie uczestnicy rozliczający działający na tych samych rynkach;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 5	(5) "zakład ubezpieczeń" oznacza zakład ubezpieczeń zdefiniowany w art. 13 pkt 1) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i	N/przepis stosowany jest			

	prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II) ;	bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 6	(6) "zakład reasekuracji" oznacza zakład reasekuracji zdefiniowany w art. 13 pkt 4) dyrektywy 2009/138/WE;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 7	(7) "przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania" oznacza przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) określone w art. 1 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) , w tym - o ile nie określono inaczej - podmioty państwa trzeciego prowadzące podobną działalność i podlegające nadzorowi na mocy prawa Unii lub prawa państwa trzeciego, które stosuje wymogi nadzorcze i regulacyjne co najmniej równoważne z takimi wymogami stosowanymi w Unii; alternatywny fundusz inwestycyjny (AFI) określony w art. 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi , lub AFI spoza UE zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 lit. aa) tej dyrektywy;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 8	(8) "podmiot sektora publicznego" oznacza niekomercyjny organ administracji podległy rządowi centralnym, samorządom regionalnym lub władzom lokalnym, bądź organom, które pełnią takie same funkcje jak samorządy regionalne i władze lokalne, lub niekomercyjne przedsiębiorstwo, którego właścicielem lub założycielem i jednostką sponsorującą są: rządy centralne, samorządy regionalne lub władze lokalne, dysponujące porozumieniami w sprawie bezpośrednich gwarancji, i może obejmować niezależne administracyjnie organy regulowane prawnie, które znajdują się pod nadzorem publicznym;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

Art. 4 ust. 1 pkt 9	(9) "organ zarządzający" oznacza organ zarządzający zdefiniowany w art. 3 ust. 1 pkt 7). dyrektywy 2013/36/UE;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 10	(10) "kadra kierownicza wyższego szczebla" oznacza kadrę kierowniczą wyższego szczebla zdefiniowaną w art. 3 ust. 1 pkt 9) dyrektywy 2013/36/UE;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 11	(11) "ryzyko systemowe" oznacza ryzyko systemowe zdefiniowane w art. 3 ust. 1 pkt 10) dyrektywy 2013/36/UE;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 12	(12) "ryzyko modelu" oznacza ryzyko modelu zdefiniowane w art. 3 ust. 1 pkt 11) dyrektywy 2013/36/UE;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 13	(13) "jednostka inicjująca" oznacza jedno z poniższych: a) jednostkę, która samodzielnie lub za pośrednictwem jednostek powiązanych, bezpośrednio lub pośrednio, była zaangażowana w pierwotną umowę dającą początek zobowiązaniom lub potencjalnym zobowiązaniom dłużnika lub potencjalnego dłużnika, stanowiących podstawę ekspozycji objętej sekurytyzacją; lub b) jednostkę, która kupuje ekspozycje osoby trzeciej na własny rachunek, a następnie poddaje je sekurytyzacji;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4	(14) "jednostka sponsorująca" oznacza instytucję, inną	N/przepis			

ust. 1 pkt 14	niż instytucja inicjująca, która ustanawia program emisji papierów dłużnych przedsiębiorstw zabezpieczonych aktywami lub inny program sekuryzacyjny, w ramach którego kupowane są ekspozycje od jednostek będących osobą trzecią, i zarządza tym programem;	s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 4 ust. 1 pkt 15	(15) "jednostka dominująca" oznacza: a) jednostkę dominującą w rozumieniu art. 1 i 2 dyrektywy 83/349/EWG; b) do celów sekcji II rozdziałów 3 i 4 tytułu VII oraz tytułu VIII dyrektywy 2013/36/UE i części piątej niniejszego rozporządzenia - jednostkę dominującą w rozumieniu art. 1 ust. 1 dyrektywy 83/349/EWG oraz wszelkie jednostki, które w rzeczywistości wywierają dominujący wpływ na inne jednostki;	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 4 ust. 1 pkt 16	(16) "jednostka zależna" oznacza: a) jednostkę zależną w rozumieniu art. 1 i 2 dyrektywy 83/349/EWG; b) jednostkę zależną w rozumieniu art. 1 ust. 1 dyrektywy 83/349/EWG oraz wszelkie jednostki, na które jednostka dominująca w rzeczywistości wywiera dominujący wpływ. Jednostki zależne danej jednostki zależnej uznaje się również za jednostki zależne jednostki będącej ich jednostką dominującą najwyższego szczebla;	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 4 ust. 1 pkt 17	(17) "oddział" oznacza miejsce prowadzenia działalności, które stanowi prawnie zależną część instytucji i które realizuje bezpośrednio wszystkie lub niektóre spośród transakcji nieodłącznie związanych z działalnością instytucji;	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 4 ust. 1 pkt 18	(18) "przedsiębiorstwo usług pomocniczych" oznacza przedsiębiorstwo, którego główna działalność polega na posiadaniu majątku lub zarządzaniu nim, zarządzaniu usługami przetwarzania danych lub na wszelkiej innej podobnej działalności o charakterze pomocniczym w stosunku do głównej działalności co	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			

	najmniej jednej instytucji;				
Art. 4 ust. 1 pkt 19	(19) "spółka zarządzania aktywami" oznacza spółkę zarządzania aktywami określoną w art. 2 pkt 5 dyrektywy 2002/87/WE i zarządzającego alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (ZAFI) zdefiniowanego w art. 4 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2011/61/UE, w tym - o ile nie określono inaczej - podmioty państwa trzeciego prowadzące podobną działalność i podlegające prawu państwa trzeciego, które stosuje wymogi nadzorcze i regulacyjne co najmniej równoważne z takimi wymogami stosowanymi w Unii;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 20	(20) "finansowa spółka holdingowa" oznacza instytucję finansową, której jednostki zależne są wyłącznie lub głównie instytucjami lub instytucjami finansowymi, przy czym przynajmniej jedna z tych jednostek zależnych jest instytucją, oraz która nie jest finansową spółką holdingową o działalności mieszanej;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 21	(21) "finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej" oznacza finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej zdefiniowaną w art. 2 pkt 15 dyrektywy 2002/87/WE;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 22	(22) "holding mieszany" oznacza jednostkę dominującą inną niż finansowa spółka holdingowa lub instytucja bądź finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, wśród której jednostek zależnych znajduje się co najmniej jedna instytucja;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 23	(23) "zakład ubezpieczeń z państwa trzeciego" oznacza zakład ubezpieczeń z państwa trzeciego zdefiniowany w art. 13 pkt 3) dyrektywy 2009/138/WE;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1	(24) "zakład reasekuracji z państwa trzeciego" oznacza zakład reasekuracji z państwa trzeciego	N/przepis			

pkt 24	zdefiniowany w art. 13 pkt 6) dyrektywy 2009/138/WE;	stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 25	(25) "uznana firma inwestycyjna z państwa trzeciego" oznacza firmę spełniającą wszystkie wskazane poniżej warunki: a) gdyby miała ona swoją siedzibę w Unii, byłaby objęta zakresem definicji firmy inwestycyjnej; b) posiada ona zezwolenie wydane w państwie trzecim; c) podlega ona zasadom ostrożnościowym, uznawanym przez właściwe organy za przynajmniej tak restrykcyjne jak zasady ustanowione w niniejszym rozporządzeniu lub w dyrektywie 2013/36/UE, oraz które spełniają te zasady;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 26	(26) "instytucja finansowa" oznacza przedsiębiorstwo inne niż instytucja, którego podstawową działalnością jest nabywanie pakietów akcji lub wykonywanie co najmniej jednego spośród rodzajów działalności wymienionych w pkt 2-12 i pkt 15 załącznika I do dyrektywy 2013/36/UE, pojęcie to obejmuje finansowe spółki holdingowe, finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej, instytucje płatnicze w rozumieniu dyrektywy 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku i spółki zarządzania aktywami, nie obejmuje jednak ubezpieczeniowych spółek holdingowych i ubezpieczeniowych spółek holdingowych prowadzących działalność mieszaną;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 27	(27) "podmiot sektora finansowego" oznacza dowolny z poniższych podmiotów: a) instytucję; b) instytucję finansową; c) przedsiębiorstwo usług pomocniczych uwzględnione w skonsolidowanej sytuacji finansowej instytucji; d) zakład ubezpieczeń;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	e) zakład ubezpieczeń z państwa trzeciego; f) zakład reasekuracji; g) zakład reasekuracji z państwa trzeciego; h) ubezpieczeniową spółkę holdingową; i) holding mieszany; j) ubezpieczeniową spółkę holdingową prowadzącą działalność mieszaną zdefiniowaną w art. 212 ust. 1 lit. g) dyrektywy 2009/138/WE; k) przedsiębiorstwo wyłączone z zakresu stosowania przepisów dyrektywy 2009/138/WE zgodnie z art. 4 tej dyrektywy; l) przedsiębiorstwo z państwa trzeciego mające główny przedmiot działalności porównywalny z głównym przedmiotem działalności dowolnego z podmiotów, o których mowa w lit. a)-k);				
Art. 4 ust. 1 pkt 28	(28) "dominująca instytucja z państwa członkowskiego" oznacza instytucję w państwie członkowskim, której jednostką zależną jest instytucja lub instytucja finansowa lub która posiada udziały w takiej instytucji lub instytucji finansowej oraz która nie jest sama jednostką zależną w stosunku do innej instytucji mającej zezwolenie wydane w tym samym państwie członkowskim ani w stosunku do finansowej spółki holdingowej bądź finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej założonej w tym samym państwie członkowskim;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 29	(29) "unijna instytucja dominująca" oznacza dominującą instytucję w państwie członkowskim, która nie jest jednostką zależną w stosunku do innej instytucji mającej zezwolenie wydane w dowolnym państwie członkowskim lub w stosunku do finansowej spółki holdingowej bądź finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej założonej w dowolnym państwie członkowskim;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 30	(30) "dominująca finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego" oznacza finansową spółkę holdingową, która nie jest sama jednostką zależną w	N/przepis stosowany			

	stosunku do instytucji mającej zezwolenie wydane w tym samym państwie członkowskim ani w stosunku do finansowej spółki holdingowej bądź finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej założonej w tym samym państwie członkowskim;	y jest bezpośrednio		
Art. 4 ust. 1 pkt 31	(31) "unijna dominująca finansowa spółka holdingowa" oznacza dominującą finansową spółkę holdingową w państwie członkowskim, która nie jest sama jednostką zależną w stosunku do instytucji mającej zezwolenie wydane w dowolnym państwie członkowskim ani w stosunku do innej finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej założonej w dowolnym państwie członkowskim;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio		
Art. 4 ust. 1 pkt 32	(32) "dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego" oznacza finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, która nie jest sama jednostką zależną w stosunku do instytucji mającej zezwolenie wydane w tym samym państwie członkowskim ani w stosunku do finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej założonej w tym samym państwie członkowskim;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio		
Art. 4 ust. 1 pkt 33	(33) "unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej" oznacza dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej w państwie członkowskim, która nie jest sama jednostką zależną w stosunku do instytucji mającej zezwolenie wydane w dowolnym państwie członkowskim ani w stosunku do innej finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej założonej w dowolnym państwie członkowskim;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio		
Art. 4 ust. 1 pkt 34	(34) "kontrahent centralny" oznacza kontrahenta centralnego zdefiniowanego w art. 2 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio		

Art. 4 ust. 1 pkt 35	(35) "udział kapitałowy" oznacza udział kapitałowy w rozumieniu art. 17 zdanie pierwsze czwartej dyrektywy Rady 78/660/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek lub posiadanie - bezpośrednio lub pośrednio - co najmniej 20 % praw głosu lub kapitału przedsiębiorstwa;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 36	(36) "znacznym pakietem akcji" oznacza posiadany bezpośrednio lub pośrednio udział w przedsiębiorstwie reprezentujący co najmniej 10 % kapitału lub praw głosu lub umożliwiający wywieranie znacznego wpływu na zarządzanie tym przedsiębiorstwem;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 37	(37) "kontrola" oznacza związek zachodzący między jednostką dominującą a jej jednostką zależną, zgodnie z definicją w art. 1 dyrektywy Rady 83/349/EWG, oraz standardy rachunkowości, którym podlega instytucja na mocy rozporządzenia (WE) nr 1606/2002, bądź też podobny związek między jakąkolwiek osobą fizyczną lub prawną a przedsiębiorstwem;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 38	(38) "bliskie powiązania" oznaczają sytuację, w której co najmniej dwie osoby fizyczne lub prawne są ze sobą związane w dowolny poniższy sposób: a) udział kapitałowy w formie posiadania, bezpośrednio lub poprzez stosunek kontroli, co najmniej 20 % praw głosu lub kapitału przedsiębiorstwa; b) stosunek kontroli; c) obie lub wszystkie osoby są trwale związane z jedną i tą samą osobą trzecią przez stosunek kontroli;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 39	(39) "grupa powiązanych klientów" oznacza dowolne z poniższych: a) co najmniej dwie osoby fizyczne lub prawne, które - jeżeli nie wykazano inaczej - stanowią jedno ryzyko, ponieważ jedna z nich sprawuje bezpośrednio lub pośrednio kontrolę nad tą drugą osobą lub nad pozostałymi osobami;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	b) co najmniej dwie osoby fizyczne lub prawne, między którymi nie zachodzi stosunek kontroli opisany w lit. a), lecz które należy uznać za stanowiące jedno ryzyko, gdyż są one na tyle wzajemnie ze sobą powiązane, iż powstanie problemów finansowych u jednej z nich, w szczególności trudności z finansowaniem lub spłatą zobowiązań, prawdopodobnie oznaczałoby, że druga osoba lub wszystkie pozostałe osoby również napotkałyby trudności z finansowaniem lub ze spłatą. Niezależnie od lit. a) i b), w przypadku gdy rząd centralny sprawuje bezpośrednią kontrolę nad więcej niż jedną osobą fizyczną lub prawną, lub jest bezpośrednio wzajemnie powiązany z więcej niż jedną osobą fizyczną lub prawną, zbiór składający się z rządu centralnego i wszystkich osób fizycznych lub prawnych bezpośrednio lub pośrednio kontrolowanych przez rząd centralny zgodnie z lit. a) lub wzajemnie powiązanych z rządem centralnym zgodnie z lit. b) może nie być uznany za grupę powiązanych klientów. Istnienie grupy powiązanych klientów utworzonej przez rząd centralny i inne osoby fizyczne lub prawne może być za to rozpatrywane oddzielnie dla każdej z osób bezpośrednio kontrolowanych przez rząd centralny zgodnie z lit. a) lub bezpośrednio wzajemnie powiązanych z rządem centralnym zgodnie z lit. b) oraz wszystkich osób fizycznych i prawnych, które są kontrolowane przez tę osobę zgodnie z lit. a) lub wzajemnie powiązane z tą osobą zgodnie z lit. b), włącznie z rządem centralnym. Ta sama zasada ma zastosowanie do samorządów regionalnych lub władz lokalnych, do których stosuje się art. 115 ust. 2;				
Art. 4 ust. 1 pkt 40	(40) "właściwy organ" oznacza organ lub podmiot publiczny oficjalnie uznany, który na podstawie tego prawa jest upoważniony do sprawowania nadzoru nad instytucjami, w ramach systemu nadzorczego funkcjonującego w danym państwie członkowskim;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 41	(41) "organ sprawujący nadzór skonsolidowany" oznacza właściwy organ odpowiedzialny za sprawowanie nadzoru na zasadzie skonsolidowanej nad	N/przepis stosowany			

	unijnymi instytucjami dominującymi oraz instytucjami kontrolowanymi przez unijne dominujące finansowe spółki holdingowe lub unijne dominujące finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej;	y jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 42	(42) "zezwolenie" oznacza akt, wydany w jakiegokolwiek formie przez organy, na mocy którego udzielono zezwolenia na prowadzenie działalności;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 43	(43) "państwo członkowskie pochodzenia" oznacza państwo członkowskie, w którym danej instytucji udzielono zezwolenia;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 44	(44) "przyjmujące państwo członkowskie" oznacza państwo członkowskie, w którym dana instytucja ma oddział lub świadczy usługi;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 45	(45) "banki centralne wchodzące w skład ESBC" oznaczają krajowe banki centralne, które są członkami Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC) oraz Europejski Bank Centralny (EBC);	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 46	(46) "banki centralne" oznaczają banki centralne wchodzące w skład ESBC i banki centralne państw trzecich;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 47	(47) "sytuacja skonsolidowana" oznacza sytuację powstałą w wyniku zastosowania wymogów przedstawionych w niniejszym rozporządzeniu zgodnie z częścią pierwszą, tytułem II rozdział 2 w odniesieniu	N/przepis stosowany jest			

	do instytucji w taki sposób, jakby instytucja ta stanowiła, razem z inną jednostką lub innymi jednostkami, pojedynczą instytucję;	bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 48	(48) "na zasadzie skonsolidowanej" oznacza "na podstawie sytuacji skonsolidowanej";	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 49	(49) "na zasadzie subskonsolidowanej" oznacza na podstawie skonsolidowanej sytuacji instytucji dominującej, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, z wyłączeniem podgrupy podmiotów, lub na podstawie skonsolidowanej sytuacji instytucji dominującej, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, które nie są ostateczną instytucją dominującą, finansową spółką holdingową lub finansową spółką holdingową o działalności mieszanej;	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 50	(50) "instrument finansowy" oznacza dowolny z poniższych: a) umowę, w wyniku której powstają zarówno aktywa finansowe dla jednej strony, jak i zobowiązania finansowe lub instrumenty kapitałowe w odniesieniu do drugiej strony; b) instrument określony w sekcji C załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE; c) instrument pochodny; d) pierwotny instrument finansowy; e) instrument pieniężny. Instrumenty, o których mowa w lit. a), b) oraz c), stanowią instrumenty finansowe wyłącznie w przypadku, gdy ich wartość jest pochodną ceny bazowego instrumentu finansowego lub innych bazowych pozycji, stóp lub wskaźników;	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1	(51) "kapitał założycielski" oznacza kwotę i rodzaje funduszy własnych określone w art. 12 dyrektywy	N/przepisy			Projektowane zmiany w zakresie funduszy własnych

pkt 51	2013/36/UE dla instytucji kredytowych oraz w tytule IV tej dyrektywy dla firm inwestycyjnych;	stosowan y jest bezpośre dnio			dostosowują nazewnictwo do rozporządzenia CRR
Art. 4 ust. 1 pkt 52	(52) "ryzyko operacyjne" oznacza ryzyko straty wynikające z nieodpowiednich lub zawodnych procedur wewnętrznych, błędów ludzi i systemów lub ze zdarzeń zewnętrznych, obejmując także ryzyko prawne	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 4 ust. 1 pkt 53	(53) "ryzyko rozmycia" oznacza ryzyko zmniejszenia kwoty należnej poprzez kredyty gotówkowe lub niegotówkowe udzielane dłużnikowi;	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 4 ust. 1 pkt 54	(54) "prawdopodobieństwo niewykonania zobowiązania" lub "(PD)" oznacza prawdopodobieństwo niewykonania zobowiązania przez kontrahenta w okresie jednego roku;	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 4 ust. 1 pkt 55	(55) "strata z tytułu niewykonania zobowiązania" lub "(LGD)" oznacza stosunek straty na ekspozycji z powodu niewykonania zobowiązania przez kontrahenta do kwoty należności w chwili niewykonania zobowiązania;	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 4 ust. 1 pkt 56	(56) "współczynnik konwersji" oznacza stosunek niewykorzystanej w chwili obecnej kwoty zobowiązań, która w chwili niewykonania zobowiązania mogłaby być wykorzystana, stanowiąc wówczas kwotę należności, do niewykorzystanej w chwili obecnej kwoty zobowiązań; kwota zobowiązania ustalana jest w oparciu o zakomunikowany limit, chyba że limit niezakomunikowany jest wyższy;	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 4 ust. 1	(57) "ograniczanie ryzyka kredytowego" oznacza technikę stosowaną przez instytucję do zmniejszania	N/przepi s			

pkt 57	ryzyka kredytowego związanego z ekspozycją lub ekspozycjami utrzymywanymi przez daną instytucję;	stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 4 ust. 1 pkt 58	(58) "ochrona kredytowa rzeczywista" oznacza technikę ograniczania ryzyka kredytowego, w ramach której zmniejszenie ryzyka kredytowego z tytułu ekspozycji instytucji wynika z prawa tej instytucji - w przypadku niewykonania zobowiązania przez kontrahenta lub zaistnienia innych określonych zdarzeń kredytowych związanych z kontrahentem - do upłynnienia, uzyskania transferu lub przejęcia, zatrzymania określonych aktywów lub kwot, bądź też zmniejszenia kwoty ekspozycji do kwoty równej różnicy pomiędzy kwotą ekspozycji a kwotą roszczenia wobec tej instytucji, lub zastąpienia kwoty ekspozycji taką kwotą;	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 4 ust. 1 pkt 59	(59) "ochrona kredytowa nierzeczywista" oznacza technikę ograniczania ryzyka kredytowego, w ramach której zmniejszenie ryzyka kredytowego instytucji z tytułu ekspozycji wynika z obowiązku zapłacenia przez osobę trzecią określonej kwoty w przypadku niewykonania zobowiązania przez kredytobiorcę lub wystąpienia innych określonych zdarzeń kredytowych;	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 4 ust. 1 pkt 60	(60) "bankowy instrument pieniężny" oznacza certyfikat depozytowy, obligacje, w tym obligacje zabezpieczone lub wszelkie inne instrumenty niepodporządkowane, które zostały wyemitowane przez instytucję, za które instytucja otrzymała już pełną płatność i które instytucja ta bezwarunkowo zwraca po ich wartości nominalnej;	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 4 ust. 1 pkt 61	(61) "sekurytyzacja" oznacza transakcję lub program, w wyniku których ryzyko kredytowe związane z ekspozycją lub pulą ekspozycji ulega podziałowi na transze charakteryzujące się obiema następującymi cechami: a) płatności w ramach transakcji lub programu zależą od dochodów z tytułu ekspozycji lub puli ekspozycji; b) hierarchia transz określa rozkład strat w czasie	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			

	trwania transakcji lub programu;				
Art. 4 ust. 1 pkt 62	(62) "pozycja sekurytyzacyjna" oznacza ekspozycję z tytułu sekurytyzacji;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 63	(63) "resekurytyzacja" oznacza sekurytyzację, w przypadku której ryzyko związane z bazową pulą ekspozycji jest dzielone na transze i co najmniej jedna z ekspozycji bazowych jest pozycją sekurytyzacyjną;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 64	(64) "pozycja resekurytyzacyjna" oznacza ekspozycję z tytułu resekurytyzacji;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 65	(65) "wsparcie jakości kredytowej" oznacza ustalenie umowne, na mocy którego jakość kredytowa pozycji sekurytyzacyjnej ulega poprawie w stosunku do sytuacji braku takiego wsparcia, w tym wsparcie zapewniane przez transze podporządkowane w ramach procesu sekurytyzacji i inne rodzaje ochrony kredytowej;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 66	(66) "jednostka specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji" lub "(SSPE)" oznacza instytucję powierniczą lub inny podmiot, inny niż instytucja, utworzony w celu przeprowadzenia jednej lub więcej sekurytyzacji, którego działalność ogranicza się do działań odpowiednich dla osiągnięcia tego celu i którego struktura ma na celu oddzielenie zobowiązań SSPE od zobowiązań instytucji inicjującej, a posiadacze udziałów w takiej jednostce mają prawo zastawiać je lub zamieniać bez żadnych ograniczeń;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1	(67) "transza" oznacza ustalony umownie segment ryzyka kredytowego związanego z ekspozycją lub	N/przepis			

pkt 67	wieloma ekspozycjami, przy czym pozycja w takim segmencie obciążona jest większym lub mniejszym ryzykiem straty kredytowej niż pozycja o tej samej kwocie w każdym innym segmencie, przy czym nie uwzględnia się ochrony kredytowej zapewnianej przez osoby trzecie bezpośrednio posiadaczom pozycji w danym segmencie lub innych segmentach;	stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 68	(68) "wycena rynkowa" oznacza wycenę pozycji dokonywaną według łatwo dostępnych cen zamknięcia, pochodzących z niezależnych źródeł, takich jak kursy giełdowe, notowania elektroniczne lub kwotowania pochodzące od kilku niezależnych, renomowanych maklerów;	N/przepi s stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 69	(69) "wycena według modelu" oznacza jakąkolwiek wycenę, którą należy odwzorować, ekstrapolować lub obliczyć w inny sposób na podstawie pojedynczych danych rynkowych lub większej ich liczby;	N/przepi s stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 70	(70) "niezależna weryfikacja cen" oznacza proces, za pomocą którego ceny rynkowe lub dane wejściowe wyceny według modelu regularnie sprawdza się pod względem ich dokładności i niezależności;	N/przepi s stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 71	(71) "uznany kapitał" oznacza sumę następujących elementów: a) kapitału Tier I, o którym mowa w art. 25; b) kapitału Tier II, o którym mowa w art. 71, który jest równy lub mniejszy niż jedna trzecia kapitału Tier I;	N/przepi s stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 72	(72) "uznana giełda" oznacza giełdę spełniającą wszystkie wskazane poniżej warunki: a) stanowi rynek regulowany; b) dysponuje mechanizmem rozliczeniowym, w ramach którego umowy wymienione w załączniku II podlegają codziennym wymogom dotyczącym ustalenia wartości depozytu zabezpieczającego, które	N/przepi s stosowan y jest bezpośrednio			

	to wymogi w opinii właściwych organów stanowią odpowiednie zabezpieczenie tych umów;				
Art. 4 ust. 1 pkt 73	(73) "uznaniowe świadczenia emerytalne" oznaczają rozbudowane świadczenia emerytalne przyznawane na zasadzie uznaniowej przez instytucję pracownikowi jako część pakietu wynagrodzenia zmiennego, które nie obejmują nabytych świadczeń przyznanych pracownikowi w ramach systemu emerytalnego przedsiębiorstwa;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 74	(74) "bankowo-hipoteczna wartość nieruchomości" oznacza wartość nieruchomości określoną w drodze ostrożnej oceny przyszłej zbywalności nieruchomości przy uwzględnieniu długoterminowych cech nieruchomości, normalnych warunków rynkowych i warunków na rynku lokalnym, obecnego użytkowania oraz odpowiednich alternatywnych możliwości użytkowania nieruchomości;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 75	(75) "nieruchomość mieszkalna" oznacza lokal mieszkalny zajmowany przez właściciela lub najemcę tego lokalu, w tym prawo do zamieszkania w położonym w Szwecji lokalu mieszkalnym należącym do spółdzielni mieszkaniowej;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 76	(76) "wartość rynkowa" w odniesieniu do nieruchomości oznacza szacunkową kwotę, jaką w dniu wyceny można uzyskać za nieruchomość w transakcji sprzedaży zawieranej na warunkach rynkowych pomiędzy kupującym a sprzedającym, którzy mają stanowczy zamiar zawarcia umowy, działają z rozeznaniem i postępują rozsądnie oraz nie znajdują się w sytuacji przymusowej;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 77	(77) "mające zastosowanie standardy rachunkowości" oznaczają standardy rachunkowości, którym instytucja podlega na mocy rozporządzenia (WE) nr 1606/2002 lub dyrektywy 86/635/EWG;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4	(78) "jednoroczny współczynnik niewykonania	N/przepis			

ust. 1 pkt 78	zobowiązania" oznacza stosunek liczby przypadków niewykonania zobowiązania, do których doszło w okresie obejmującym jeden rok poprzedzający datę T, do liczby dłużników zaklasyfikowanych do tej klasy lub puli na rok przed upływem tej daty;	s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 4 ust. 1 pkt 79	(79) "finansowanie nieruchomości spekulacyjnych" oznacza udzielanie kredytów w celu nabycia, zagospodarowania lub zabudowy gruntu w związku z nieruchomością bądź nabycia, zagospodarowania lub zabudowy takiej nieruchomości i w związku z taką nieruchomością, z zamiarem jej odsprzedaży w celu osiągnięcia zysku;	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 4 ust. 1 pkt 80	(80) "finansowanie handlu" oznacza finansowanie, w tym gwarancje, związane z wymianą towarów i usług za pomocą produktów finansowych o ustalonym krótkim terminie zapadalności zasadniczo nieprzekraczającym jednego roku bez automatycznego prolongowania;	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 4 ust. 1 pkt 81	(81) "oficjalnie wspierane kredyty eksportowe" oznaczają pożyczki lub kredyty służące finansowaniu eksportu towarów i usług, na które to pożyczki lub kredyty oficjalna agencja kredytów eksportowych udziela gwarancji, ubezpieczenia lub bezpośredniego finansowania;	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 4 ust. 1 pkt 82	(82) "umowa z udzielonym przyrzeczeniem odkupu" i "umowa z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu" oznaczają jakąkolwiek umowę, za pomocą której instytucja lub jej kontrahent przenoszą na drugą stronę papiery wartościowe lub towary albo zagwarantowane prawa do jednego z poniższych: a) prawa do papierów wartościowych lub towarów, gdy gwarancji takiej udzieliła uznana giełda posiadająca prawo do tych papierów lub towarów, przy czym umowa nie zezwala instytucji na przeniesienie ani zastaw danego papieru wartościowego lub towaru na rzecz więcej niż jednego kontrahenta jednocześnie, a warunkiem transakcji jest zobowiązanie do odkupu tych papierów; b) zastępczych papierów wartościowych lub towarów	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			

	o tych samych cechach, po określonej cenie w przyszłym terminie, który został ustalony lub zostanie ustalony przez stronę przenoszącą; dla instytucji sprzedającej papiery wartościowe lub towary transakcja ta stanowi umowę z udzielonym przyrzeczeniem odkupu, natomiast dla instytucji kupującej papiery lub towary stanowi ona umowę z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu;				
Art. 4 ust. 1 pkt 83	(83) "transakcja odkupu" oznacza każdą transakcję na mocy umowy z udzielonym przyrzeczeniem odkupu lub umowy z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 84	(84) "zwykła umowa z udzielonym przyrzeczeniem odkupu" oznacza transakcję odkupu pojedynczych lub podobnych, niezłożonych aktywów w odróżnieniu od koszyka aktywów;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 85	(85) "pozycje przeznaczone do obrotu" oznaczają dowolne z poniższych: a) pozycje otwierane na własny rachunek i pozycje związane z obsługą klienta oraz dokonywaniem wyceny rynkowej b) pozycje przeznaczone do odsprzedaży w krótkim terminie; c) pozycje przeznaczone do wygenerowania korzyści związanych z faktycznymi lub oczekiwanymi krótkoterminowymi różnicami między cenami zakupu a cenami sprzedaży lub z innego rodzaju wahaniami cen lub stóp procentowych;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 86	(86) "portfel handlowy" oznacza wszystkie pozycje w instrumentach finansowych i w towarach, które to pozycje instytucja przeznacza do obrotu lub do celów zabezpieczenia pozycji przeznaczonych do obrotu;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

Art. 4 ust. 1 pkt 87	(87) "wielostronna platforma obrotu" oznacza wielostronną platformę obrotu zdefiniowaną w art. 4 pkt 15 dyrektywy 2004/39/WE;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 88	(88) "kwalifikujący się kontrahent centralny" oznacza kontrahenta centralnego, który otrzymał zezwolenie zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 lub został uznany zgodnie z art. 25 tego rozporządzenia;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 89	(89) "fundusz na wypadek niewykonania zobowiązania" oznacza fundusz ustanowiony przez kontrahenta centralnego zgodnie z art. 42 rozporządzenia (UE) 648/2012 i wykorzystywany zgodnie z art. 45 tego rozporządzenia;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 90	(90) "wniesiony z góry wkład do funduszu kontrahenta centralnego na wypadek niewykonania zobowiązania" oznacza wkład wniesiony przez instytucję do funduszu kontrahenta centralnego na wypadek niewykonania zobowiązania;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 91	(91) "ekspozycja z tytułu transakcji" oznacza bieżącą ekspozycję, w tym zmienny depozyt zabezpieczający należny członkowi rozliczającemu, ale jeszcze nieotrzymany, oraz potencjalną przyszłą ekspozycję członka rozliczającego lub klienta wobec kontrahenta centralnego, wynikające z umów i transakcji wymienionych w art. 301 ust. 1 lit. a)-e), a także początkowy depozyt zabezpieczający;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 92	(92) "rynek regulowany" oznacza rynek regulowany zdefiniowany w art. 4 pkt 14) dyrektywy 2004/39/WE;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

Art. 4 ust. 1 pkt 93	(93) "dźwignia finansowa" oznacza względną - w stosunku do funduszy własnych danej instytucji - wielkość posiadanych przez instytucję aktywów, zobowiązań pozabilansowych oraz zobowiązań warunkowych dotyczących płatności lub dostawy lub dostarczenia zabezpieczenia, z uwzględnieniem zobowiązań z tytułu otrzymanych środków finansowych, zaciągniętych zobowiązań, umów dotyczących instrumentów pochodnych lub umów z udzielonym przyrzeczeniem odkupu, lecz z wyjątkiem zobowiązań, które można wyegzekwować wyłącznie w przypadku likwidacji instytucji;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 94	(94) "ryzyko nadmiernej dźwigni" oznacza ryzyko wynikające z podatności instytucji na zagrożenia z powodu dźwigni finansowej lub warunkowej dźwigni finansowej, które może wymagać podjęcia niezamierzonych działań korygujących jej plan biznesowy, w tym awaryjnej sprzedaży aktywów mogącej przynieść straty lub spowodować konieczność korekty wyceny jej pozostałych aktywów;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 95	(95) "korekta ryzyka kredytowego" oznacza kwotę celowej i ogólnej rezerwy na straty kredytowe uwzględnionej w sprawozdaniu finansowym instytucji zgodnie z mającymi zastosowanie standardami rachunkowości;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 96	(96) "wewnętrzny instrument zabezpieczający" oznacza pozycję, która znacznie kompensuje elementy ryzyka składowego pomiędzy portfelem handlowym a pozycją lub zestawami pozycji w portfelu bankowym;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 97	(97) "zobowiązanie referencyjne" oznacza zobowiązanie wykorzystywane do celów określenia wartości pieniężnego rozrachunku kredytowego instrumentu pochodnego;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

Art. 4 ust. 1 pkt 98	(98) "zewnętrzna instytucja oceny wiarygodności kredytowej" lub "ECAI" oznacza agencję ratingową zarejestrowaną lub certyfikowaną zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie agencji ratingowych lub bank centralny wystawiający ratingi kredytowe wyłączone z zakresu stosowania rozporządzenia (WE) nr 1060/2009;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 99	(99) "Wyznaczona ECAI" oznacza ECAI wyznaczoną przez instytucję;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 100	(100) "skumulowane inne całkowite dochody" mają takie samo znaczenie jak w Międzynarodowym Standardzie Rachunkowości (MSR) 1, mającym zastosowanie zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 101	(101) "podstawowe fundusze własne" oznaczają podstawowe fundusze własne w rozumieniu art. 88 dyrektywy 2009/138/WE;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 102	(102) "pozycje ubezpieczeniowe funduszy własnych Tier I" oznaczają pozycje podstawowych funduszy własnych przedsiębiorstw podlegających wymogom dyrektywy 2009/138/WE w przypadku, gdy pozycje te są klasyfikowane w Tier I w rozumieniu dyrektywy 2009/138/WE, zgodnie z art. 94 ust. 1 tej dyrektywy;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 103	(103) "dodatkové pozycje ubezpieczeniowe funduszy własnych Tier I" oznaczają pozycje podstawowych funduszy własnych przedsiębiorstw podlegających wymogom dyrektywy 2009/138/WE, w przypadku gdy pozycje te są klasyfikowane w Tier I w rozumieniu dyrektywy 2009/138/WE, zgodnie z art. 94 ust. 1 tej dyrektywy, a włączenie tych pozycji jest ograniczone	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	przez akty delegowane przyjęte zgodnie z art. 99 tej dyrektywy;				
Art. 4 ust. 1 pkt 104	(104) "pozycje ubezpieczeniowe funduszy własnych Tier II" oznaczają pozycje podstawowych funduszy własnych przedsiębiorstw podlegających wymogom dyrektywy 2009/138/WE, w przypadku gdy pozycje te są klasyfikowane w kapitale Tier II w rozumieniu dyrektywy 2009/138/WE, zgodnie z art. 94 ust. 2 tej dyrektywy;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 105	(105) "pozycje ubezpieczeniowe funduszy własnych Tier III" oznaczają pozycje ubezpieczeniowe podstawowych funduszy własnych przedsiębiorstw podlegających wymogom dyrektywy 2009/138/WE, w przypadku gdy pozycje te są klasyfikowane w kapitale Tier III w rozumieniu dyrektywy 2009/138/WE, zgodnie z art. 94 ust. 3 tej dyrektywy;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 106	(106) "aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego" mają takie samo znaczenie jak w mających zastosowanie standardach rachunkowości;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 107	(107) "aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego oparte na przyszłej rentowności" oznaczają aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego, których przyszła wartość może zostać zrealizowana tylko w przypadku, gdy instytucja wygeneruje w przyszłości dochód do opodatkowania;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 108	(108) "rezerwy z tytułu odroczonego podatku dochodowego" mają takie samo znaczenie jak w mających zastosowanie standardach rachunkowości;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 109	(109) "aktywa funduszu emerytalnego ze zdefiniowanymi świadczeniami" oznaczają, w stosownych przypadkach, aktywa określonego funduszu lub programu emerytalnego, których wartość	N/przepis stosowany jest			

	została obliczona po odjęciu od nich kwoty zobowiązań w ramach tego samego funduszu lub programu;	bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 110	(110) "wypłaty zysku" oznaczają wypłatę dywidend lub odsetek w dowolnej postaci;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 111	(111) "przedsiębiorstwo finansowe" ma takie samo znaczenie jak w art. 13 pkt 25 lit. b) i d) dyrektywy 2009/138/WE;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 112	(112) "fundusze ogólnego ryzyka bankowego" mają takie samo znaczenie jak w art. 38 dyrektywy 86/635/EWG;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 113	(113) "wartość firmy" ma takie samo znaczenie jak w mających zastosowanie standardach rachunkowości;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 114	(114) "pośredni udział kapitałowy" oznacza każdą ekspozycję wobec jednostki pośredniczącej, która ma ekspozycję z tytułu instrumentów kapitałowych wyemitowanych przez podmiot sektora finansowego, jeżeli - w przypadku trwałego spisania instrumentów kapitałowych wyemitowanych przez podmiot sektora finansowego w rachunek strat - strata, którą instytucja by w związku z tym poniosła, nie różniłaby się w istotny sposób od straty, którą instytucja by poniosła z tytułu bezpośredniego posiadania takich instrumentów kapitałowych wyemitowanych przez podmiot sektora finansowego;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

Art. 4 ust. 1 pkt 115	(115) "wartości niematerialne i prawne" mają takie samo znaczenie jak w mających zastosowanie standardach rachunkowości i obejmują wartość firmy;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 116	(116) "inne instrumenty kapitałowe" oznaczają instrumenty kapitałowe emitowane przez podmioty sektora finansowego, które nie kwalifikują się jako kapitał podstawowy Tier I, instrumenty dodatkowe w Tier I lub instrumenty w Tier II lub pozycje ubezpieczeniowe funduszy własnych Tier I, dodatkowe pozycje ubezpieczeniowe funduszy własnych Tier I, pozycje ubezpieczeniowe funduszy własnych Tier II lub pozycje ubezpieczeniowe funduszy własnych Tier III;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 117	(117) "kapitał rezerwowý" oznacza kapitały w rozumieniu mających zastosowanie standardach rachunkowości, których ujawnienie jest wymagane zgodnie z mającymi zastosowanie standardami rachunkowości, z wyjątkiem wszelkich kwot już uwzględnionych w ramach skumulowanych innych całkowitych dochodów lub zysków zatrzymanych;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 118	(118) "fundusze własne" oznaczają sumę kapitału Tier I i kapitału Tier II;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 119	(119) "instrumenty funduszy własnych" oznaczają instrumenty kapitałowe wyemitowane przez instytucję kwalifikującą się jako kapitał podstawowy Tier I, instrumenty dodatkowe w Tier I lub instrumenty w Tier II;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 120	(120) "udział mniejszości" oznacza kwotę kapitału podstawowego Tier I jednostki zależnej instytucji, który to udział przypada osobom fizycznym lub prawnym innym niż osoby objęte zakresem	N/przepis stosowany jest			

	konsolidacji ostrożnościowej danej instytucji;	bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 121	(121) "zysk" ma takie samo znaczenie jak w mających zastosowanie standardach rachunkowości;	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 122	(122) "krzyżowe powiązanie kapitałowe" oznacza posiadanie przez instytucję instrumentów funduszy własnych lub innych instrumentów kapitałowych wyemitowanych przez podmioty sektora finansowego, w przypadku gdy jednostki te posiadają również instrumenty funduszy własnych wyemitowane przez daną instytucję;	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 123	(123) "zyski zatrzymane" oznaczają zyski i straty wynikające z ostatecznego zastosowania wyniku finansowego zgodnie z mającymi zastosowanie standardami rachunkowości;	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 124	(124) "ażio emisyjne" ma takie samo znaczenie jak w mających zastosowanie standardach rachunkowości;	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 125	(125) "różnice przejściowe" mają takie samo znaczenie jak w mających zastosowanie standardach rachunkowości;	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1 pkt 126	(126) "syntetyczny udział kapitałowy" oznacza inwestycję instytucji w instrument finansowy, którego wartość jest bezpośrednio powiązana z wartością instrumentów kapitałowych wyemitowanych przez podmiot sektora finansowego;	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			

		dnio			
Art. 4 ust. 1 pkt 127	(127) "system powiązanych gwarancji" oznacza system, który spełnia wszystkie poniższe warunki: a) instytucje są objęte tym samym instytucjonalnym systemem ochrony, o którym mowa w art. 113 ust. 7; b) instytucje są w pełni skonsolidowane zgodnie z art. 1 ust. 1 lit. b), c), d) lub art. 1 ust. 2 dyrektywy 83/349/EWG i są objęte skonsolidowanym nadzorem instytucji, która jest jednostką dominującą w danym państwie członkowskim zgodnie z przepisami części pierwszej tytuł II rozdział 2 niniejszego rozporządzenia oraz z zastrzeżeniem wymogów w zakresie funduszy własnych; c) instytucja dominująca w danym państwie członkowskim oraz jednostki zależne ustanowione są w tym samym państwie członkowskim i muszą posiadać zezwolenie, a także podlegają nadzorowi ze strony tego samego właściwego organu; d) instytucja dominująca w danym państwie członkowskim oraz jednostki zależne zawarły umowne lub ustawowe uzgodnienie w sprawie odpowiedzialności, które chroni te instytucje, a w szczególności gwarantuje ich płynność i wypłacalność w celu uniknięcia upadłości, gdyby okazała się ona konieczna; e) istnieją uzgodnienia zapewniające szybkie dostarczenie środków finansowych w postaci kapitału i płynności, jeżeli jest to wymagane na mocy umownego lub ustawowego uzgodnienia w sprawie odpowiedzialności, o którym mowa w lit. d); f) adekwatność uzgodnień, o których mowa w lit. d) i e), jest regularnie monitorowana przez właściwy organ; g) minimalny okres wypowiedzenia w przypadku dobrowolnego odstąpienia jednostki zależnej od uzgodnienia w sprawie odpowiedzialności wynosi 10 lat; h) właściwy organ ma prawo zakazać dobrowolnego odstąpienia jednostki zależnej od uzgodnienia w sprawie odpowiedzialności;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

Art. 4 ust. 1 pkt 128	(128) "pozycje podlegające podziałowi" oznaczają kwotę zysku na koniec ostatniego roku budżetowego powiększoną o wszelki zysk przeniesiony oraz kapitały dostępne w tym celu przed wypłatami zysku posiadaczom instrumentów funduszy własnych i pomniejszoną o ewentualne przeniesione straty, zysk niepodlegający podziałowi na mocy przepisów prawa lub wewnętrznych przepisów danej instytucji oraz o kwoty umieszczone w kapitałach niepodlegających podziałowi zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym lub statutem instytucji, przy czym te straty i kapitały określa się na podstawie jednostkowego sprawozdania finansowego danej instytucji, nie zaś na podstawie skonsolidowanego sprawozdania finansowego.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 2	2. W przypadku odniesienia w niniejszym rozporządzeniu do nieruchomości lub nieruchomości mieszkalnych lub komercyjnych bądź hipoteki na takich nieruchomościach obejmuje to udziały w fińskich przedsiębiorstwach mieszkaniowych, działających zgodnie z fińską ustawą o przedsiębiorstwach mieszkaniowych z 1991 r. lub późniejszymi równoważnymi aktami prawnymi. Państwa członkowskie lub ich właściwe organy mogą zezwolić na to, by udziały będące równoważnymi pośrednimi udziałami kapitałowymi w nieruchomości były traktowane jak bezpośrednie udziały kapitałowe w nieruchomości, pod warunkiem że tego rodzaju pośrednie udziały kapitałowe są szczegółowo uregulowane w prawie krajowym danego państwa członkowskiego oraz, w przypadku gdy stanowią zabezpieczenie, zapewniają równoważną ochronę wierzycieli.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 3	3. Finansowanie handlu, o którym mowa w ust. 1 pkt 80), jest zasadniczo niezatwierdzone i wymaga dostatecznej pomocniczej dokumentacji transakcyjnej wszystkich żądań wypłaty, co umożliwia odmowę finansowania w przypadku jakichkolwiek wątpliwości co do zdolności kredytowej lub co do pomocniczej dokumentacji transakcyjnej. Spłata ekspozycji z tytułu finansowania handlu jest zazwyczaj niezależna od kredytobiorcy, zamiast tego fundusze pochodzą ze	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	środków pieniężnych otrzymanych od importerów lub ze sprzedaży towarów objętych importem.				
Art. 5 pkt 1	Artykuł 5. Definicje odnoszące się do wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka kapitałowego. Na użytek przepisów części trzeciej, tytuł II, zastosowanie mają następujące definicje: (1) "ekspozycja" oznacza pozycję aktywów lub pozycję pozabilansową;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 5 pkt 2	(2) "strata" oznacza, do celów części trzeciej tytuł II, stratę ekonomiczną, w tym istotne skutki dyskonta, oraz istotne pośrednie i bezpośrednie koszty inkasa, którego przedmiotem jest dany instrument;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 5 pkt 3	(3) "oczekiwana strata" lub "(EL)" oznacza stosunek kwoty oczekiwanej straty na ekspozycji w związku z potencjalnym niewykonaniem zobowiązania przez kontrahenta lub wartości rozmycia w skali jednego roku do kwoty należności w chwili niewykonania zobowiązania.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 6 ust. 1	Tytuł II. POZIOM STOSOWANIA WYMOGÓW Rozdział 1. Stosowanie wymogów na zasadzie indywidualnej Artykuł 6. Zasady ogólne 1. Instytucje wypełniają obowiązki określone w częściach od drugiej do piątej oraz ósmej na zasadzie indywidualnej.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 6 ust. 2	2. Każda instytucja będąca jednostką zależną w państwie członkowskim, w którym posiada zezwolenie na prowadzenie działalności i podlega nadzorowi, lub będąca jednostką dominującą, oraz od każdej instytucji objętej konsolidacją zgodnie z art. 19 nie wymaga się wypełniania obowiązków określonych w art. 89, 90	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	oraz 91 na zasadzie indywidualnej.				
Art. 6 ust. 3	3. Od każdej instytucji będącej jednostką dominującą lub jednostką zależną oraz od każdej instytucji objętej konsolidacją zgodnie z art. 19 nie wymaga się wypełniania obowiązków określonych w części ósmej na zasadzie indywidualnej.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 6 ust. 4	4. Instytucje kredytowe i firmy inwestycyjne, które mają zezwolenie na świadczenie usług inwestycyjnych i prowadzenia działalności wymienionych w pkt 3) i 6) sekcji A załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE, wypełniają obowiązki określone w części szóstej na zasadzie indywidualnej. W oczekiwaniu na sprawozdanie Komisji zgodnie z art. 508 ust. 3 właściwe organy mogą zwolnić firmy inwestycyjne z wymogu wypełniania obowiązków określonych w części szóstej, z uwzględnieniem charakteru, skali i stopnia złożoności działalności danej firmy inwestycyjnej.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 6 ust. 5	5. Instytucje, z wyjątkiem firm inwestycyjnych, o których mowa w art. 95 ust. 1 i art. 96 ust. 1, oraz instytucji, w odniesieniu do których właściwe organy zastosowały odstępstwo określone w art. 7 ust. 1 lub 3, wypełniają obowiązki określone w części siódmej na zasadzie indywidualnej.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 7 ust. 1	Artykuł 7. Odstępstwo od stosowania wymogów ostrożnościowych na zasadzie indywidualnej 1. Właściwe organy mogą odstąpić od stosowania przepisów art. 6 ust. 1 w odniesieniu do każdej jednostki zależnej instytucji, gdy zarówno jednostka zależna, jak i instytucja podlegają zezwoleniu i nadzorowi danego państwa członkowskiego, a jednostka zależna jest objęta nadzorem na zasadzie skonsolidowanej razem z instytucją, która jest wobec niej jednostką dominującą, i gdy spełnione są wszystkie poniższe warunki, w celu zapewnienia odpowiedniego podziału funduszy własnych pomiędzy jednostką dominującą a jej jednostkami zależnymi:	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	a) nie istnieją obecnie ani nie są przewidywane w przyszłości istotne przeszkody praktyczne lub prawne dla szybkiego transferu funduszy własnych lub spłaty zobowiązań przez jednostkę dominującą; b) jednostka dominująca wykaże przed właściwym organem, że jednostka zależna jest ostrożnie zarządzana, i oświadczy, za zgodą właściwego organu, że gwarantuje pokrycie zobowiązań zaciągniętych przez jednostkę zależną, albo ryzyko w jednostce zależnej ma znaczenie marginalne; c) procedury oceny, pomiaru i kontroli ryzyka w jednostce dominującej obejmują jednostkę zależną; d) jednostka dominująca dysponuje ponad 50 % praw głosu z akcji w kapitale jednostki zależnej lub ma prawo do powoływania lub odwoływania większości członków organu zarządzającego jednostką zależną.				
Art. 7 ust. 2	2. Właściwe organy mogą wykorzystać możliwość przewidzianą w ust. 1, gdy jednostka dominująca jest finansową spółką holdingową lub finansową spółką holdingową o działalności mieszanej założoną w tym samym państwie członkowskim co instytucja, pod warunkiem że podlega ona takiemu samemu nadzorowi jak instytucje, w szczególności standardom ustanowionym w art. 11 ust. 1.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 7 ust. 3	3. Właściwe organy mogą odstąpić od stosowania przepisów art. 6 ust. 1 w stosunku do dominującej instytucji z państwa członkowskiego, gdy instytucja ta podlega zezwoleniu i nadzorowi danego państwa członkowskiego i jest objęta nadzorem na zasadzie skonsolidowanej oraz gdy spełnione są wszystkie poniższe warunki, w celu zapewnienia odpowiedniego podziału funduszy własnych pomiędzy jednostką dominującą a jej jednostkami zależnymi: a) nie istnieją obecnie ani nie są przewidywane w przyszłości istotne przeszkody praktyczne lub prawne dla szybkiego transferu funduszy własnych lub spłaty zobowiązań wobec instytucji dominującej z państwa członkowskiego; b) procedury oceny, pomiaru i kontroli ryzyka istotne	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	dla nadzoru skonsolidowanego obejmują instytucję dominującą z państwa członkowskiego. Właściwy organ korzystający z przepisów niniejszego ustępu informuje o tym fakcie właściwe organy wszystkich pozostałych państw członkowskich.				
Art. 8 ust. 1	Artykuł 8. Odstępstwo od stosowania wymogów dotyczących płynności na zasadzie indywidualnej 1. Właściwe organy mogą w pełni lub częściowo odstąpić od stosowania przepisów określonych w części szóstej w odniesieniu do instytucji i jej wszystkich lub niektórych jednostek zależnych w Unii oraz sprawować nad nimi nadzór jako nad wydzieloną podgrupą płynnościową, o ile spełniają one wszystkie określone poniżej warunki: a) instytucja dominująca na zasadzie skonsolidowanej lub instytucja zależna na zasadzie subskonsolidowanej wypełniają obowiązki określone w części szóstej; b) instytucja dominująca na zasadzie skonsolidowanej lub instytucja zależna na zasadzie subskonsolidowanej stale monitorują i nadzorują poziom płynności wszystkich instytucji wchodzących w skład grupy lub podgrupy, które zostały objęte odstępstwem, i zapewniają wystarczający poziom płynności wszystkich tych instytucji; c) instytucje zawarły umowy, które są zadowalające dla właściwych organów i które przewidują swobodny przepływ środków między tymi instytucjami, aby umożliwić im wywiązywanie się z indywidualnych i wspólnych zobowiązań w terminie ich wymagalności; d) nie istnieją obecnie ani nie są przewidywane w przyszłości istotne przeszkody praktyczne lub prawne dla wykonania umów, o których mowa w lit. c). Do dnia 1 stycznia 2014 r. Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat wszelkich przeszkód prawnych, które mogą uniemożliwić stosowanie lit. c) akapitu pierwszego; Komisja jest również proszona, by w stosownym przypadku przedłożyć do dnia 31 grudnia 2015 r.	N/prze s stosowan y jest bezpośre dnio			

	wniosek ustawodawczy precyzujący, które z tych przeszkód należy usunąć.				
Art. 8 ust. 2	2. Właściwe organy mogą odstąpić w całości lub w części od stosowania przepisów określonych w części szóstej w odniesieniu do instytucji i wszystkich lub niektórych jej jednostek zależnych, gdy wszystkie instytucje wchodzące w skład wydzielonej podgrupy płynnościowej uzyskały zezwolenie w tym samym państwie członkowskim i pod warunkiem spełnienia warunków określonych w ust. 1.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 8 ust. 3	3. W przypadku gdy instytucje wchodzące w skład wydzielonej podgrupy płynnościowej uzyskały zezwolenie w kilku państwach członkowskich, przepisy ust. 1 stosuje się wyłącznie po zastosowaniu procedury określonej w art. 21 i tylko w odniesieniu do instytucji, których właściwe organy osiągną porozumienie w sprawie następujących kwestii: a) ich oceny zgodności organizacji i sposobu ujmowania ryzyka płynności z warunkami określonymi w art. 86 dyrektywy 2013/36/UE w całej wydzielonej podgrupie płynnościowej; b) podziału kwot, lokalizacji oraz tytułu własności do wymaganych aktywów płynnych, które mają być utrzymywane w obrębie wydzielonej podgrupy płynnościowej; c) ustalenia minimalnych kwot aktywów płynnych, które mają utrzymywać instytucje, w odniesieniu do których zostanie zastosowane odstępstwo od stosowania przepisów określonych w części szóstej; d) konieczności ustanowienia bardziej rygorystycznych parametrów niż przewidziane w części szóstej; e) nieograniczonej wymiany kompletnych informacji między właściwymi organami; f) pełnego zrozumienia konsekwencji zastosowania takiego odstępstwa.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 8 ust. 4	4. Właściwe organy mogą stosować przepisy ust. 1, 2 i 3 również w odniesieniu do instytucji będących członkami tego samego instytucjonalnego systemu	N/przepis stosowany			

	ochrony, o którym mowa w art. 113 ust. 7 lit. b), pod warunkiem że spełniają one wszystkie warunki określone w art. 113 ust. 7, oraz w odniesieniu do innych instytucji powiązanych stosunkiem, o którym mowa w art. 113 ust. 6, pod warunkiem że spełniają one wszystkie warunki w nim określone. W takim przypadku właściwe organy wskazują jedną z instytucji objętych odstępstwem, która ma spełniać wymogi określone w części szóstej na podstawie skonsolidowanej sytuacji wszystkich instytucji wchodzących w skład wydzielonej podgrupy płynnościowej.	y jest bezpośrednio			
Art. 8 ust. 5	5. W przypadku gdy przyznano odstępstwo na mocy ust. 1 lub 2, właściwe organy mogą również zastosować art. 86 dyrektywy 2013/36/UE, lub jego elementy, na poziomie wydzielonej podgrupy płynnościowej i odstąpić od zastosowania art. 86 dyrektywy 2013/36/UE, lub jego elementów, w indywidualnych przypadkach.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 9 ust. 1	Artykuł 9. Metoda konsolidacji indywidualnej 1. Z zastrzeżeniem przepisów ust. 2 i 3 niniejszego artykułu oraz art. 144 ust. 3 dyrektywy 2013/36/UE właściwe organy mogą w poszczególnych przypadkach zezwolić instytucjom dominującym na uwzględnienie w obliczeniach ich wymogu na podstawie art. 6 ust. 1 jednostek zależnych, które spełniają warunki określone w art. 7 ust. 1 lit. c) i d) oraz które posiadają istotne ekspozycje lub istotne zobowiązania wobec danej instytucji dominującej.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 9 ust. 2	2. Podejście określone w ust. 1 jest dopuszczalne wyłącznie w przypadku, gdy dominująca instytucja przedstawi w całości właściwym organom okoliczności i regulacje, w tym regulacje prawne, ze względu na które nie istnieją obecnie i nie są przewidywane w przyszłości istotne przeszkody praktyczne lub prawne dla szybkiego transferu funduszy własnych lub terminowej spłaty zobowiązań wobec jednostki dominującej przez jej jednostkę zależną.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

Art. 9 ust. 3	3. Jeżeli właściwy organ korzysta z możliwości przewidzianej w ust. 1, informuje on regularnie i nie rzadziej niż raz w roku właściwe organy we wszystkich pozostałych państwach członkowskich o zastosowaniu przepisów ust. 1 oraz o okolicznościach i regulacjach, o których mowa w ust. 2. Jeżeli jednostka zależna znajduje się w państwie trzecim, właściwe organy przekazują te same informacje również właściwym organom tego państwa trzeciego.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 10 ust. 1	Artykuł 10. Odstępstwo w przypadku instytucji kredytowych trwale powiązanych z organem centralnym 1. Właściwe organy mogą - zgodnie z prawem krajowym - częściowo lub całkowicie odstąpić od stosowania wymogów określonych w częściach od drugiej do ósmej w odniesieniu do instytucji kredytowej lub instytucji kredytowych mających siedzibę w tym samym państwie członkowskim i trwale powiązanych z organem centralnym sprawującym nad nimi nadzór i ustanowionym w tym samym państwie członkowskim, o ile spełnione są poniższe warunki: a) zobowiązania organu centralnego i instytucji powiązanych są zobowiązaniami solidarnymi lub zobowiązania jego instytucji powiązanych są całkowicie gwarantowane przez organ centralny; b) wypłacalność i płynność organu centralnego oraz wszystkich instytucji powiązanych są monitorowane jako całość na podstawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych tych instytucji; c) zarząd organu centralnego jest uprawniony do wydawania poleceń zarządom instytucji powiązanych. Państwa członkowskie mogą zachować i stosować obowiązujące ustawodawstwo krajowe w zakresie stosowania odstępstwa, o którym mowa w akapicie pierwszym, o ile ustawodawstwo to nie jest sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem i dyrektywą 2013/36/UE.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 10	2. Jeżeli właściwe organy są przekonane, że warunki	N/przepis			

ust. 2	określone w ust. 1 zostały spełnione, i jeżeli zobowiązania organu centralnego są całkowicie gwarantowane przez powiązane instytucje, właściwe organy mogą odstąpić od stosowania przepisów części od drugiej do ósmej wobec organu centralnego na zasadzie indywidualnej.	s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 11 ust. 1	Rozdział 2. Konsolidacja ostrożnościowa Seksja 1. Stosowanie wymogów na zasadzie skonsolidowanej Artykuł 11. Podejście ogólne 1. Dominujące instytucje z państwa członkowskiego wypełniają, w zakresie określonym i w sposób przewidziany w art. 18, zobowiązania ustanowione w częściach od drugiej do czwartej oraz w części siódmej na podstawie swojej sytuacji skonsolidowanej. Instytucje dominujące i ich jednostki zależne objęte niniejszym rozporządzeniem ustanawiają właściwą strukturę organizacyjną i odpowiednie mechanizmy kontroli wewnętrznej, aby zapewnić należyte przetwarzanie i przekazywanie danych wymaganych do celów konsolidacji. Zapewniają one w szczególności, by jednostki zależne nieobjęte niniejszym rozporządzeniem wdrażały zasady, procedury i mechanizmy zapewniające właściwą konsolidację.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 11 ust. 2	2. Instytucje kontrolowane przez dominującą finansową spółkę holdingową lub dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej z państwa członkowskiego wypełniają, w zakresie określonym i w sposób przewidziany w art. 18, obowiązki określone w częściach od drugiej do czwartej oraz w części siódmej na podstawie skonsolidowanej sytuacji tej finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej. Jeżeli dominująca finansowa spółka holdingowa lub dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego kontrolują więcej niż jedną instytucję, akapit pierwszy	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			

	stosuje się jedynie do instytucji objętej nadzorem na zasadzie skonsolidowanej zgodnie z art. 111 dyrektywy 2013/36/UE.				
Art. 11 ust. 3	3. Unijne instytucje dominujące oraz instytucje kontrolowane przez unijne dominujące finansowe spółki holdingowe oraz instytucje kontrolowane przez unijne dominujące finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej wypełniają obowiązki określone w części szóstej na podstawie skonsolidowanej sytuacji danej instytucji dominującej, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, jeżeli grupa kapitałowa obejmuje co najmniej jedną instytucję, które uzyskały zezwolenie na świadczenie usług inwestycyjnych oraz prowadzenie działalności wymienionych w pkt 3) i 6) sekcji A załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE. W oczekiwaniu na sprawozdanie Komisji zgodnie z art. 508 ust. 2 - jeżeli grupa obejmuje tylko firmy inwestycyjne - właściwe organy mogą zwolnić firmy inwestycyjne z wymogu wypełniania obowiązków określonych w części szóstej na zasadzie skonsolidowanej, z uwzględnieniem charakteru, skali i stopnia złożoności działalności danej firmy inwestycyjnej.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 11 ust. 4	4. W przypadku stosowania przepisów art. 10 organ centralny, o którym mowa w tym artykule, spełnia wymogi określone w częściach od drugiej do ósmej na podstawie skonsolidowanej sytuacji jako całości, na którą składa się ten organ centralny wraz z jego instytucjami powiązanymi.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 11 ust. 5	5. Dodatkowo w stosunku do wymogów zawartych w ust. 1-4 i bez uszczerbku dla innych przepisów niniejszego rozporządzenia i dyrektywy 2013/36/UE, w przypadku gdy jest to uzasadnione dla celów nadzorczych specyfiką ryzyka lub specyfiką struktury kapitałowej danej instytucji, lub gdy państwa członkowskie przyjmują przepisy krajowe wymagające strukturalnego rozdzielenia działań w ramach grupy bankowej, właściwe organy mogą wymagać, by takie strukturalnie rozdzielone instytucje wypełniały obowiązki określone w częściach od drugiej do	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	czwartej i od szóstej do ósmej niniejszego rozporządzenia oraz w tytule VII dyrektywy 2013/36/UE na zasadzie subskonsolidowanej. Stosowanie podejścia określonego w akapicie pierwszym pozostaje bez uszczerbku dla skutecznego nadzoru na zasadzie skonsolidowanej i nie może pociągać za sobą nieproporcjonalnych negatywnych skutków dla całości lub części systemu finansowego innych państw członkowskich lub Unii jako całości, ani nie może stanowić ani stwarzać przeszkody dla funkcjonowania rynku wewnętrznego.				
Art. 12	Artykuł 12. Finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej posiadające zarówno zależną instytucję kredytową, jak i zależną firmę inwestycyjną W przypadku gdy finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej posiadają co najmniej jedną instytucję kredytową i jedną firmę inwestycyjną będące jednostkami zależnymi, do instytucji kredytowej stosuje się wymogi mające zastosowanie na podstawie skonsolidowanej sytuacji finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 13 ust. 1	Artykuł 13. Stosowanie wymogów dotyczących ujawniania informacji na zasadzie skonsolidowanej 1. Unijne instytucje dominujące wypełniają obowiązki określone w części ósmej na podstawie swojej sytuacji skonsolidowanej. Istotne jednostki zależne unijnych instytucji dominujących i te jednostki zależne, które mają istotne znaczenie dla swojego rynku lokalnego, ujawniają informacje określone w art. 437, 438, 440, 442, 450, 451 oraz 453 na zasadzie indywidualnej lub subskonsolidowanej.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 13 ust. 2	2. Instytucje kontrolowane przez unijną dominującą finansową spółkę holdingową lub unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej	N/przepis stosowany			

	wypełniają obowiązki określone w części ósmej na podstawie skonsolidowanej sytuacji tej finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej. Istotne jednostki zależne unijnych dominujących finansowych spółek holdingowych lub unijnych dominujących spółek holdingowych o działalności mieszanej i te jednostki zależne, które mają istotne znaczenie dla swojego rynku lokalnego, ujawniają informacje określone w art. 437, 438, 440, 442, 450, 451 oraz 453 na zasadzie indywidualnej lub subskonsolidowanej.	y jest bezpośrednio			
Art. 13 ust. 3	3. Ust. 1 oraz 2 nie mają pełnego ani częściowego zastosowania do unijnych instytucji dominujących, instytucji kontrolowanych przez unijną dominującą finansową spółkę holdingową lub unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej w zakresie, w jakim podmioty te są objęte równoważnymi informacjami ujawnianymi na zasadzie skonsolidowanej przez jednostkę dominującą mającą siedzibę w państwie trzecim.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 13 ust. 4	4. W przypadku stosowania przepisów art. 10 organ centralny, o którym mowa w tym artykule, spełnia wymogi określone w części ósmej na podstawie skonsolidowanej sytuacji tego organu centralnego. Przepisy art. 18 ust. 1 mają zastosowanie do organu centralnego, a instytucje powiązane traktuje się jako jednostki zależne tego organu centralnego.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 14 ust. 1	Artykuł 14. Stosowanie wymogów określonych w części piątej na zasadzie skonsolidowanej 1. Jednostki dominujące i ich jednostki zależne objęte przepisami niniejszego rozporządzenia wypełniają obowiązki określone w części piątej na zasadzie skonsolidowanej lub subskonsolidowanej, aby zapewnić spójność i wdrożenie zasad, procedur i mechanizmów wymaganych w tych przepisach oraz aby umożliwić uzyskanie wszelkich danych i informacji istotnych do celów nadzoru. Zapewniają one w szczególności, by jednostki zależne nieobjęte	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	niniejszym rozporządzeniem wdrażały zasady, procedury i mechanizmy zapewniające zgodność z tymi przepisami.				
Art. 14 ust. 2	2. Przy stosowaniu przepisów art. 92 na zasadzie skonsolidowanej lub subskonsolidowanej instytucje stosują dodatkową wagę ryzyka zgodnie z art. 407, jeżeli wymogi ustanowione w art. 405 lub 406 zostaną naruszone na poziomie podmiotu mającego siedzibę w państwie trzecim, objętego konsolidacją zgodnie z art. 18, gdy naruszenie to jest istotne z punktu widzenia ogólnego profilu ryzyka grupy.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 14 ust. 3	3. Wynikające z części piątej obowiązki dotyczące jednostek zależnych, które same nie są objęte niniejszym rozporządzeniem, nie mają zastosowania, jeżeli unijna instytucja dominująca lub instytucje kontrolowane przez unijną dominującą finansową spółkę holdingową lub unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej mogą wykazać wobec właściwych organów, że stosowanie przepisów zawartych w części piątej jest niezgodne z prawem na mocy przepisów państwa trzeciego, w którym dana jednostka zależna ma swoją siedzibę.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 15 ust. 1	Artykuł 15. Odstępstwo od stosowania wymogów w zakresie funduszy własnych na zasadzie skonsolidowanej dla grup firm inwestycyjnych 1. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany może w poszczególnych przypadkach odstąpić od stosowania przepisów części trzeciej niniejszego rozporządzenia i tytułu VII rozdział 4 dyrektywy 2013/36/UE na zasadzie skonsolidowanej, pod warunkiem że spełnione są następujące warunki: a) każda unijna firma inwestycyjna wchodząca w skład danej grupy korzysta z alternatywnych metod obliczania łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko, o której mowa w art. 95 ust. 2; b) wszystkie firmy inwestycyjne wchodzące w skład danej grupy należą do kategorii wskazanych w art. 95 ust. 1 oraz art. 96 ust. 1;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	c) każda unijna firma inwestycyjna wchodząca w skład danej grupy spełnia wymogi nałożone w art. 95 na zasadzie indywidualnej i jednocześnie pomniejsza swoje pozycje kapitału podstawowego Tier I o wszelkie zobowiązania warunkowe wobec firm inwestycyjnych, instytucji finansowych, spółek zarządzania aktywami oraz przedsiębiorstw usług pomocniczych, które w innym wypadku podlegałyby konsolidacji; d) dowolna finansowa spółka holdingowa będąca dominującą finansową spółką holdingową z państwa członkowskiego dla dowolnej firmy inwestycyjnej w danej grupie posiada kapitał co najmniej w wysokości określonej tutaj jako suma pozycji, o których mowa w art. 26 ust. 1, art. 51 ust. 1 oraz art. 62 ust. 1, tak aby pokryć sumę następujących pozycji: (i) sumę pełnej wartości księgowej wszelkich pakietów akcji, należności podporządkowanych oraz instrumentów, o których mowa w art. 36 ust. 1 lit. h) oraz i), art. 56 ust. 1 lit. c) i d) oraz art. 66 ust. 1 lit. c) i d) w firmach inwestycyjnych, instytucjach finansowych, spółkach zarządzania aktywami oraz przedsiębiorstwach usług pomocniczych, które w innym wypadku podlegałyby konsolidacji; oraz (ii) łączną kwotę wszelkich zobowiązań warunkowych wobec firm inwestycyjnych, instytucji finansowych, spółek zarządzania aktywami oraz przedsiębiorstw usług pomocniczych, które w innym wypadku podlegałyby konsolidacji; e) w skład grupy nie wchodzi instytucje kredytowe. Jeżeli spełnione są kryteria określone w akapicie pierwszym, każda unijna firma inwestycyjna ustanawia systemy monitorowania i kontroli źródeł kapitału i finansowania wszystkich finansowych spółek holdingowych, firm inwestycyjnych, instytucji finansowych, spółek zarządzania aktywami oraz przedsiębiorstw usług pomocniczych w ramach grupy.				
Art. 15 ust. 2	2. Właściwe organy mogą również zastosować odstępstwo w przypadku, gdy finansowe spółki holdingowe utrzymują fundusze własne w kwocie niższej od kwoty obliczonej na podstawie ust. 1 lit. d),	N/przepis stosowany jest			

	ale nie niższej niż suma wymogów w zakresie funduszy własnych nakładanych indywidualnie na firmy inwestycyjne, instytucje finansowe, spółki zarządzania aktywami oraz przedsiębiorstwa usług pomocniczych, które w innym wypadku podlegałyby konsolidacji, i łącznej kwoty wszelkich zobowiązań warunkowych wobec firm inwestycyjnych, instytucji finansowych, spółek zarządzania aktywami oraz przedsiębiorstw usług pomocniczych, które w innym wypadku podlegałyby konsolidacji. Do celów niniejszego ustępu wymóg w zakresie funduszy własnych dla firm inwestycyjnych z państw trzecich, instytucji finansowych, spółek zarządzania aktywami oraz przedsiębiorstw usług pomocniczych oznacza referencyjny wymóg w zakresie funduszy własnych.	bezpośrednio			
Art. 16	Artykuł 16. Odstępstwo od stosowania wymogów dotyczących wskaźnika dźwigni na zasadzie skonsolidowanej dla grup firm inwestycyjnych W przypadku gdy wszystkie podmioty wchodzące w skład grupy firm inwestycyjnych, w tym jednostka dominująca, są firmami inwestycyjnymi, które są wyłączone ze stosowania wymogów określonych w części siódmej na zasadzie indywidualnej zgodnie z art. 6 ust. 5, dominująca firma inwestycyjna może podjąć decyzję o niestosowaniu wymogów określonych w części siódmej na zasadzie skonsolidowanej.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 17 ust. 1	Artykuł 17. Nadzór nad firmami inwestycyjnymi objętymi odstępstwem od obowiązku stosowania wymogów w zakresie funduszy własnych na zasadzie skonsolidowanej 1. Firmy inwestycyjne należące do grupy, której przyznano odstępstwo przewidziane w art. 15, powiadamiają właściwe organy o ryzykach mogących stanowić zagrożenie dla ich sytuacji finansowej, w tym o ryzykach związanych ze strukturą i źródłami ich funduszy własnych, kapitału wewnętrznego i finansowania.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

Art. 17 ust. 2	2. W przypadku gdy właściwe organy odpowiedzialne za nadzór ostrożnościowy nad firmą inwestycyjną odstępują od obowiązku sprawowania nadzoru na zasadzie skonsolidowanej zgodnie z art. 15, podejmują one inne stosowne środki celem monitorowania ryzyk, w szczególności dużych ekspozycji, w skali całej grupy, w tym we wszelkich przedsiębiorstwach niemających siedziby w państwie członkowskim.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 17 ust. 3	3. W przypadku gdy właściwe organy odpowiedzialne za nadzór ostrożnościowy nad firmą inwestycyjną odstępują od stosowania wymogów w zakresie funduszy własnych na zasadzie skonsolidowanej zgodnie z art. 15, wymogi określone w części ósmej stosuje się na zasadzie indywidualnej.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 18 ust. 1	Sekcja 2. Metody przeprowadzania konsolidacji ostrożnościowej Artykuł 18. Metody przeprowadzania konsolidacji ostrożnościowej 1. Instytucje zobowiązane do spełnienia wymogów określonych w sekcji 1 na podstawie swojej skonsolidowanej sytuacji przeprowadzają pełną konsolidację wszystkich instytucji oraz instytucji finansowych będących ich jednostkami zależnymi lub, w stosownych przypadkach, jednostkami zależnymi tej samej dominującej finansowej spółki holdingowej lub dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej. Przepisów ust. 2-8 niniejszego artykułu nie stosuje się w przypadku, gdy na podstawie skonsolidowanej sytuacji danej instytucji zastosowanie mają przepisy części szóstej.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 18 ust. 2	2. Właściwe organy mogą jednak w poszczególnych przypadkach zezwolić na zastosowanie konsolidacji proporcjonalnej stosownie do udziału, jaki jednostka dominująca posiada w kapitale jednostki zależnej. Konsolidacja proporcjonalna może być dozwolona wyłącznie po spełnieniu wszystkich wskazanych poniżej warunków: a) odpowiedzialność jednostki dominującej ogranicza się do udziału, jaki jednostka dominująca posiada w	N/przepis stosowany jest bezpośrednio	Art. 1 pkt 66	66) w art. 141f: a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. W przypadku udziałów kapitałowych lub powiązań kapitałowych innych niż określone w art. 18 ust. 1 i 4 rozporządzenia nr 575/2013, banki przeprowadzają konsolidację metodą praw własności.”,	

	kapitale jednostki zależnej, ze względu na odpowiedzialność pozostałych udziałowców lub członków; b) wypłacalność wspomnianych pozostałych udziałowców lub członków jest zadowalająca; c) odpowiedzialność pozostałych udziałowców i członków została wyraźnie określona w wiążący prawnie sposób.				
Art. 18 ust. 3	3. W przypadku gdy przedsiębiorstwa są powiązane w rozumieniu art. 12 ust. 1 dyrektywy 83/349/EWG, właściwe organy określają sposób, w jaki konsolidacja ma zostać przeprowadzona.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 18 ust. 4	4. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany wymaga przeprowadzenia konsolidacji proporcjonalnej zgodnie z posiadanymi udziałami w kapitale instytucji i instytucji finansowych zarządzanych przez przedsiębiorstwo objęte konsolidacją wraz z przedsiębiorstwem lub przedsiębiorstwami nieobjętymi konsolidacją w przypadku, gdy odpowiedzialność tych przedsiębiorstw ogranicza się do udziałów, jakie posiadają w kapitale.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 18 ust. 5	5. W przypadku udziałów kapitałowych lub powiązań kapitałowych innych niż określone w ust. 1 i 2 właściwe organy określają, czy i w jaki sposób należy przeprowadzić konsolidację. W szczególności mogą one zezwolić na zastosowanie metody praw własności lub wymagać zastosowania tej metody. Stosowanie tej metody nie oznacza jednak objęcia danych przedsiębiorstw nadzorem na zasadzie skonsolidowanej.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 18 ust. 6	6. Właściwe organy określają, czy i w jaki sposób należy przeprowadzić konsolidację w następujących przypadkach:	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
	a) gdy w opinii właściwych organów instytucja wywiera znaczny wpływ na co najmniej jedną instytucję lub instytucję finansową, ale nie posiada udziałów kapitałowych w tych instytucjach ani innych				

	powiązań kapitałowych z nimi; oraz b) gdy co najmniej dwie instytucje lub instytucje finansowe są wspólnie zarządzane, a sytuacja ta nie wynika z umowy lub z klauzuli aktów założycielskich lub umów spółki. W szczególności właściwe organy mogą zezwolić na stosowanie metody przewidzianej w art. 12 dyrektywy 83/349/EWG lub wymagać jej stosowania. Stosowanie tej metody nie oznacza jednak objęcia danych przedsiębiorstw nadzorem skonsolidowanym.				
Art. 18 ust. 7	7. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia warunków, zgodnie z którymi przeprowadza się konsolidację w przypadkach, o których mowa w ust. 2-6 niniejszego artykułu. EUNB przedstawi Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 31 grudnia 2016 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 18 ust. 8	8. Jeżeli wymagane jest prowadzenie nadzoru skonsolidowanego zgodnie z art. 111 dyrektywy 2013/36/UE, przedsiębiorstwa usług pomocniczych oraz spółki zarządzania aktywami określone w art. 2 pkt 5) dyrektywy 2002/87/WE są obejmowane konsolidacją w przypadkach przewidzianych w tym artykule i zgodnie z przedstawionymi w nim metodami.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 19 ust. 1	Artykuł 19. Jednostki wyłączone z zakresu konsolidacji ostrożnościowej 1. Instytucja, instytucja finansowa lub przedsiębiorstwo usług pomocniczych będące jednostką zależną lub przedsiębiorstwem, w kapitale którego utrzymywany jest udział kapitałowy, nie muszą być objęte konsolidacją, w przypadku gdy	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	łączna kwota aktywów i pozycji pozabilansowych danego przedsiębiorstwa jest niższa od mniejszej z następujących dwóch kwot: a) 10 mln EUR; b) 1 % łącznej kwoty aktywów oraz pozycji pozabilansowych jednostki dominującej lub przedsiębiorstwa posiadającego udział kapitałowy.				
Art. 19 ust. 2	2. Właściwe organy odpowiedzialne za sprawowanie nadzoru na zasadzie skonsolidowanej zgodnie z art. 111 dyrektywy 2013/36/UE mogą w poszczególnych przypadkach postanowić, że instytucja, instytucja finansowa lub przedsiębiorstwo usług pomocniczych, które stanowią jednostkę zależną lub w kapitale których utrzymywany jest udział kapitałowy, nie muszą być objęte konsolidacją w następujących okolicznościach: a) jeżeli dane przedsiębiorstwo ma siedzibę w państwie trzecim, w którym występują przeszkody prawne dla przekazywania niezbędnych informacji; b) jeżeli z punktu widzenia celów monitorowania instytucji kredytowych dane przedsiębiorstwo ma jedynie marginalne znaczenie; c) jeżeli w opinii właściwych organów odpowiedzialnych za sprawowanie nadzoru na zasadzie skonsolidowanej konsolidacja sytuacji finansowej danego przedsiębiorstwa byłaby niewłaściwa lub myląca w odniesieniu do celów nadzoru nad instytucjami kredytowymi.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 19 ust. 3	3. Jeżeli w przypadkach, o których mowa w ust. 1 oraz ust. 2 lit. b), określone tam kryteria spełnia kilka przedsiębiorstw, są one również obejmowane konsolidacją, gdy wspólnie mają istotne znaczenie z punktu widzenia wspomnianych celów.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 20 ust. 1	Artykuł 20. Wspólne decyzje w sprawie wymogów ostrożnościowych 1. Właściwe organy współpracują ze sobą, w pełnym	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	porozumieniu: a) w przypadku wniosków o zezwolenia, o których mowa w art. 143 ust. 1, art. 151 ust. 4 i 9, art. 283, art. 312 ust. 2 oraz art. 363, przedłożonych odpowiednio przez unijną instytucję dominującą i jej jednostki zależne lub wspólnie przez jednostki zależne unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, w celu podjęcia decyzji o udzieleniu zezwolenia oraz określenia ewentualnych warunków udzielenia takiego zezwolenia; b) do celów określenia, czy kryteria dla zastosowania szczególnego podejścia wewnątrz grupy, o którym mowa w art. 422 ust. 9 i art. 425 ust. 5, uzupełnione regulacyjnymi standardami technicznymi EUNB, o których mowa w art. 422 ust. 10 i art. 425 ust. 6, zostały spełnione. Wnioski są przedkładane wyłącznie organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany. Wniosek, o którym mowa w art. 312 ust. 2, zawiera opis metod stosowanych podczas alokacji kapitału ryzyka operacyjnego pomiędzy poszczególne podmioty wchodzące w skład grupy. Wniosek zawiera informację, czy i w jaki sposób efekty dywersyfikacji zostaną uwzględnione w systemie pomiaru ryzyka.	dnio			
Art. 20 ust. 2	2. Właściwe organy dokładają wszelkich starań, aby w ciągu sześciu miesięcy podjąć wspólną decyzję w sprawie: a) wniosku, o którym mowa w ust. 1 lit. a); b) oceny kryteriów i określenia szczególnego podejścia, o których mowa w ust. 1 lit. b). Przedmiotowa wspólna decyzja zostaje przedstawiona w dokumencie zawierającym w pełni uzasadnioną decyzję, który zostaje przekazany przez właściwy organ podmiotowi składającemu wniosek, o którym mowa w ust. 1.	N/prze s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 20 ust. 3	3. Okres, o którym mowa w ust. 2, rozpoczyna się: a) w dniu otrzymania kompletnego wniosku, o którym mowa w ust. 1 lit. a), przez organ sprawujący nadzór	N/prze s stosowan			

	skonsolidowany. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany niezwłocznie przekazuje kompletny wniosek pozostałym właściwym organom; b) w dniu otrzymania przez właściwe organy sprawozdania przygotowanego przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany zawierającego analizę wspólnych zobowiązań grupy przez jej poszczególnych członków.	y jest bezpośrednio		
Art. 20 ust. 4	4. Jeżeli właściwe organy nie wydadzą wspólnej decyzji w terminie sześciu miesięcy, organ sprawujący nadzór skonsolidowany podejmuje własną decyzję w sprawie ust. 1 lit. a). Decyzja wydana przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany nie ogranicza uprawnień przyznanych właściwym organom na mocy art. 105 dyrektywy 2013/36/UE. Decyzja zostaje przedstawiona w dokumencie zawierającym w pełni uzasadnioną decyzję i uwzględnia opinie i zastrzeżenia pozostałych właściwych organów wyrażone w terminie sześciu miesięcy. Decyzja zostaje przekazana unijnej instytucji dominującej, unijnej dominującej finansowej spółce holdingowej lub unijnej dominującej finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej oraz pozostałym właściwym organom przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany. Jeżeli po upływie terminu sześciu miesięcy którykolwiek z zainteresowanych właściwych organów skierował sprawę do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, organ sprawujący nadzór skonsolidowany odracza podjęcie decyzji w sprawie ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu w oczekiwaniu na decyzję, którą EUNB może podjąć zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia w sprawie jego decyzji, oraz podejmuje decyzję zgodną z decyzją EUNB. Okres sześciu miesięcy uznaje się za okres postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia. EUNB podejmuje decyzję w terminie 1 miesiąca. Sprawy nie kieruje się do EUNB po upływie wspomnianego terminu sześciu miesięcy ani po podjęciu wspólnej decyzji.	N/prze pis stosowan y jest bezpośrednio		

Art. 20 ust. 5	5. Jeżeli właściwe organy nie wydadzą wspólnej decyzji w terminie sześciu miesięcy, właściwy organ odpowiedzialny za nadzór nad daną jednostką zależną na zasadzie indywidualnej podejmuje własną decyzję w sprawie ust. 1 lit. b). Decyzja zostaje przedstawiona w dokumencie zawierającym w pełni uzasadnioną decyzję i uwzględnia opinie i zastrzeżenia pozostałych właściwych organów wyrażone w terminie sześciu miesięcy. Decyzja zostaje przekazana organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany, który informuje unijną instytucję dominującą, unijną dominującą finansową spółkę holdingową lub unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej. Jeżeli po upływie terminu sześciu miesięcy organ sprawujący nadzór skonsolidowany skieruje sprawę do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, właściwy organ odpowiedzialny za nadzór nad daną jednostką zależną na zasadzie indywidualnej odracza podjęcie decyzji w sprawie ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu w oczekiwaniu na decyzję, którą EUNB może podjąć zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia w sprawie jego decyzji, oraz podejmuje decyzję zgodną z decyzją EUNB. Okres sześciu miesięcy uznaje się za okres postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia. EUNB podejmuje decyzję w terminie 1 miesiąca. Sprawy nie kieruje się do EUNB po upływie wspomnianego terminu sześciu miesięcy ani po podjęciu wspólnej decyzji.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 20 ust. 6	6. Jeżeli unijna instytucja dominująca oraz jej jednostki zależne, jednostki zależne unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej korzystają w sposób jednolity z metody zaawansowanego pomiaru, o której mowa w art. 312 ust. 2, lub metody IRB, o której mowa w art. 138, właściwe organy zezwalają na spełnienie kryteriów kwalifikujących określonych, odpowiednio, w art. 321 i 322 lub w części trzeciej tytuł II rozdział 3 sekcja 6	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	przez instytucję dominującą wraz z jej jednostkami zależnymi w sposób zgodny ze strukturą grupy oraz stosowanymi przez nią systemami, procedurami i metodami zarządzania ryzykiem.				
Art. 20 ust. 7	7. Decyzje, o których mowa w ust. 2, 4 i 5 uznaje się za ostateczne; są one stosowane przez właściwe organy w zainteresowanych państwach członkowskich.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 20 ust. 8	8. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia procedury wspólnego podejmowania decyzji, o której mowa w ust. 1 lit. a), w odniesieniu do wniosków o udzielenie zezwoleń, o których mowa w art. 143 ust. 1, art. 151 ust. 4 i 9, art. 283, art. 312 ust. 2 i art. 363, w celu usprawnienia procesu wspólnego podejmowania decyzji. EUNB przedstawi Komisji projekt tych wykonawczych standardów technicznych do dnia 31 grudnia 2014 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 21 ust. 1	Artykuł 21. Wspólne decyzje w sprawie poziomu stosowania wymogów dotyczących płynności 1. Po złożeniu wniosku przez unijną instytucję dominującą lub unijną dominującą finansową spółkę holdingową lub unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej lub podlegającą subkonsolidacji jednostkę zależną unijnej instytucji dominującej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej organ sprawujący nadzór skonsolidowany oraz właściwe organy odpowiedzialne za nadzór nad jednostkami zależnymi unijnej instytucji dominującej lub unijnej	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	dominującej finansowej spółki holdingowej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej z państwa członkowskiego dokładają wszelkich starań, aby podjąć wspólną decyzję co do tego, czy spełnione są warunki określone w art. 8 ust. 1 lit. a)-d), oraz w sprawie określenia wydzielonej podgrupy płynnościowej do celów stosowania przepisów art. 8. Wspólną decyzję podejmuje się w terminie sześciu miesięcy od przedstawienia przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany sprawozdania określającego wydzielone podgrupy płynnościowe na podstawie kryteriów ustanowionych w art. 8. Jeżeli porozumienie nie zostanie osiągnięte w terminie sześciu miesięcy, organ sprawujący nadzór skonsolidowany konsultuje się z EUNB na wniosek któregośkolwiek z pozostałych zainteresowanych właściwych organów. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany może skonsultować się z EUNB z własnej inicjatywy. Wspólna decyzja może również nakładać ograniczenia w odniesieniu do lokalizacji oraz własności aktywów płynnych, a także ustanowić wymogi w zakresie minimalnych kwot aktywów płynnych, jakie muszą posiadać instytucje wyłączone z zakresu stosowania części szóstej. Wspólna decyzja zostaje przedstawiona w dokumencie zawierającym w pełni uzasadnioną decyzję, który zostaje przekazany instytucji dominującej w ramach podgrupy płynnościowej przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany.				
Art. 21 ust. 2	2. Jeżeli wspólna decyzja nie zostanie podjęta w terminie sześciu miesięcy, każdy właściwy organ odpowiedzialny za nadzór indywidualny podejmuje samodzielną decyzję. Każdy właściwy organ może jednak w terminie sześciu miesięcy skonsultować się z EUNB w kwestii tego, czy warunki określone w art. 8 ust. 1 lit. a)-d) zostały spełnione. W takim przypadku EUNB może przeprowadzić niewiążącą mediację zgodnie z art. 31 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, a wszystkie zainteresowane właściwe organy odraczają podjęcie	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			

	swoich decyzji do momentu zakończenia niewiążącej mediacji. Jeżeli w trakcie prowadzonej mediacji właściwe organy nie osiągną porozumienia w terminie 3 miesięcy, każdy właściwy organ odpowiedzialny za nadzór indywidualny podejmuje samodzielną decyzję, z uwzględnieniem proporcjonalności korzyści i ryzyka na poziomie państwa członkowskiego instytucji dominującej oraz proporcjonalności korzyści i ryzyka na poziomie państwa członkowskiego jednostki zależnej. Sprawy nie kieruje się do EUNB po upływie wspomnianego terminu sześciu miesięcy ani po podjęciu wspólnej decyzji. Wspólna decyzja, o której mowa w ust. 1, oraz decyzje, o których mowa w akapicie drugim niniejszego ustępu, są wiążące.				
Art. 21 ust. 3	3. Każdy odpowiedni właściwy organ może również w terminie tych sześciu miesięcy skonsultować się z EUNB w przypadku różnicy zdań co do warunków określonych w art. 8 ust. 3 lit. a)-d). W takim przypadku EUNB może przeprowadzić niewiązącą mediację zgodnie z art. 31 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, a wszystkie zainteresowane właściwe organy odraczają wówczas podjęcie decyzji do momentu zakończenia niewiążącej mediacji. Jeżeli w trakcie prowadzonej mediacji właściwe organy nie osiągną porozumienia w terminie 3 miesięcy, każdy właściwy organ odpowiedzialny za nadzór indywidualny podejmuje samodzielną decyzję.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 22	Artykuł 22. Subkonsolidacja w przypadku jednostek w państwach trzecich Instytucje zależne stosują wymogi określone w art. 89-91 oraz w części trzeciej i piątej na podstawie swojej sytuacji subskonsolidowanej, jeżeli instytucje te lub jednostka dominująca będąca finansową spółką holdingową lub finansową spółką holdingową o działalności mieszanej mają jako jednostkę zależną w państwie trzecim instytucję lub instytucję finansową lub posiadają udziały kapitałowe w takim przedsiębiorstwie.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

Art. 23	Artykuł 23. Przedsiębiorstwa w państwach trzecich Do celów prowadzenia nadzoru na zasadzie skonsolidowanej zgodnie z przepisami niniejszego rozdziału terminy "firma inwestycyjna", "instytucja kredytowa", "instytucja finansowa" oraz "instytucja" obejmują również przedsiębiorstwa mające swoją siedzibę w państwach trzecich, które jeżeli miałyby swoją siedzibę w Unii, byłyby objęte definicjami tych terminów zawartymi w art. 4. Termin "instytucja" obejmuje również przedsiębiorstwa z siedzibą w państwach trzecich, które jeżeli miałyby swoją siedzibę w Unii, byłyby objęte definicjami terminów "instytucja kredytowa" lub "firma inwestycyjna".	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 24 ust. 1	Artykuł 24. Wycena aktywów i pozycji pozabilansowych 1. Wyceny aktywów i pozycji pozabilansowych dokonuje się zgodnie z mającymi zastosowanie standardami rachunkowości.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 24 ust. 2	2. W drodze odstępstwa od ust. 1 właściwe organy mogą wymagać, by instytucje dokonywały wyceny aktywów i pozycji pozabilansowych oraz określały fundusze własne zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości stosownie do przepisów rozporządzenia (WE) nr 1606/2002.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 25	Część DRUGA. FUNDUSZE WŁASNE Tytuł I. SKŁADNIKI FUNDUSZY WŁASNYCH Rozdział 1. Kapitał Tier I Artykuł 25. Kapitał Tier I Na kapitał Tier I instytucji składa się suma kapitału podstawowego Tier I i kapitału dodatkowego Tier I instytucji.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 26	Rozdział 2. Kapitał podstawowy Tier I	N/przepis			

ust. 1	Sekcja 1. Pozycje i instrumenty w kapitale podstawowym Tier I Artykuł 26. Pozycje kapitału podstawowego Tier I 1. Pozycje kapitału podstawowego Tier I instytucji składają się z następujących elementów: a) instrumentów kapitałowych, o ile spełnione zostały warunki określone w art. 28, lub w stosownych przypadkach, w art. 29; b) akcje emisyjnych związanych z instrumentami, o których mowa w lit. a); c) zysków zatrzymanych; d) skumulowanych innych całkowitych dochodów; e) kapitału rezerwowego; f) funduszy ogólnego ryzyka bankowego. Pozycje, o których mowa w lit. c)-f), uznaje się za kapitał podstawowy Tier I wyłącznie wtedy, gdy dana instytucja ma możliwość nieograniczonego i niezwłocznego wykorzystania ich do pokrycia ryzyk lub strat, gdy tylko one wystąpią.	stosowany jest bezpośrednio			
Art. 26 ust. 2	2. Do celów ust. 1 lit. c) instytucje mogą włączyć zyski z bieżącego okresu lub zyski roczne do kapitału podstawowego Tier I przed podjęciem przez instytucję formalnej decyzji potwierdzającej ostateczny wynik finansowy instytucji w danym roku wyłącznie po uzyskaniu uprzedniego zezwolenia właściwego organu. Właściwy organ udziela zezwolenia, jeżeli spełnione są następujące warunki: a) zyski te zostały zweryfikowane przez niezależne od danej instytucji osoby odpowiedzialne za badanie sprawozdań finansowych tej instytucji; b) instytucja wykazała w sposób zadowalający właściwy organ, że kwota tych zysków została pomniejszona o wszelkie możliwe do przewidzenia obciążenia lub dywidendy. Weryfikacja zysków z bieżącego okresu lub zysków	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	rocznych instytucji musi zapewniać odpowiedni poziom gwarancji, że zyski te zostały ocenione zgodnie z zasadami ustanowionymi w mających zastosowanie standardach rachunkowości.				
Art. 26 ust. 3	3. Właściwe organy oceniają, czy emisje instrumentów w kapitale podstawowym Tier I spełniają kryteria określone w art. 28, lub w stosownych przypadkach, w art. 27. W odniesieniu do emisji, które mają miejsce po dniu 28 czerwca 2013 r., instytucje klasyfikują instrumenty kapitałowe jako instrumenty w kapitale podstawowym Tier I dopiero po uzyskaniu zezwolenia od właściwych organów, które mogą konsultować się z EUNB. W przypadku instrumentów kapitałowych, z wyjątkiem pomocy państwa, których klasyfikacja jako uznanych instrumentów w kapitale podstawowym Tier I została zatwierdzona przez właściwy organ, ale gdy zdaniem EUNB ustalenie, czy kryteria określone w art. 28, lub w stosownych przypadkach, w art. 27, zostały spełnione, jest bardzo skomplikowane, właściwe organy przedstawiają EUNB swoje uzasadnienie. Na podstawie informacji otrzymanych od każdego właściwego organu EUNB sporządza, prowadzi i publikuje wykaz wszystkich form instrumentów kapitałowych w każdym państwie członkowskim, które kwalifikują się jako instrumenty w kapitale podstawowym Tier I. EUNB po raz pierwszy sporządzi ten wykaz i opublikuje go w terminie do dnia 28 lipca 2015 r. Po zakończeniu procesu przeglądu przewidzianego w art. 80 i w przypadku gdy istnieją istotne dowody na to, że instrumenty te nie spełniają kryteriów określonych w art. 28, lub w stosownych przypadkach, w art. 27, EUNB może, w odpowiednich przypadkach, podjąć decyzję o wykreśleniu z wykazu instrumentów kapitałowych, które nie stanowią pomocy państwa, wyemitowanych po dniu 28 czerwca 2013 r.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 26 ust. 4	4. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania znaczenia terminu "możliwy do przewidzenia" na potrzeby ustalenia, czy odliczone zostały wszelkie	N/przepis stosowany jest			

	możliwe do przewidzenia obciążenia lub dywidendy. EUNB przedstawi Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie do dnia 28 lipca 2013 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	bezpośrednio			
Art. 27 ust. 1	Artykuł 27. Instrumenty kapitałowe towarzystw ubezpieczeń wzajemnych, spółdzielni, instytucji oszczędnościowych lub podobnych instytucji stanowiące pozycje kapitału podstawowego Tier I 1. Pozycje kapitału podstawowego Tier I obejmują wszelkie instrumenty kapitałowe wyemitowane przez instytucję zgodnie z postanowieniami jej statutu, o ile spełnione są następujące warunki: a) instytucja należy do rodzaju określonego zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym, a właściwe organy uznają ją za kwalifikującą się jako dowolny z następujących podmiotów: (i) towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych, (ii) spółdzielnia, (iii) instytucja oszczędnościowa; (iv) podobna instytucja; (v) instytucja kredytowa, która w całości należy do jednej z instytucji, o których mowa w ppkt (i)-(iv), i która uzyskała zgodę odpowiedniego właściwego organu na zastosowanie przepisów niniejszego artykułu, pod warunkiem że i tak długo jak 100 % akcji zwykłych wyemitowanych przez instytucję kredytową znajduje się, bezpośrednio lub pośrednio, w posiadaniu jednej z instytucji, o których mowa w tych podpunktach; b) w stosownych przypadkach spełnione są warunki określone w art. 28, lub w stosownych przypadkach, w art. 29.	N/prze s stosowan y jest bezp średnio			

	Te towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych, spółdzielnie lub instytucje oszczędnościowe uznane jako takie na mocy mającego zastosowanie prawa krajowego przed dniem 31 grudnia 2012 r. nadal klasyfikuje się jako takie do celów przepisów niniejszej części, pod warunkiem że wciąż spełniają one warunki, które zdecydowały o ich uznaniu.				
Art. 27 ust. 2	2. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia warunków, zgodnie z którymi właściwe organy mogą uznać, że dany rodzaj przedsiębiorstwa uznawany na mocy mającego zastosowanie prawa krajowego kwalifikuje się jako towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych, spółdzielnia, instytucja oszczędnościowa lub podobna instytucja do celów niniejszej części. EUNB przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie do dnia 28 lipca 2013 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 28 ust. 1	Artykuł 28. Instrumenty w kapitale podstawowym Tier I 1. Instrumenty kapitałowe kwalifikują się jako instrumenty w kapitale podstawowym Tier I wyłącznie wtedy, gdy spełnione są wszystkie wskazane poniżej warunki: a) instrumenty są emitowane bezpośrednio przez instytucję po wcześniejszym wydaniu zgody przez właścicieli instytucji lub, jeżeli jest to dozwolone na mocy mającego zastosowanie prawa krajowego, przez organ zarządzający instytucji; b) instrumenty są opłacone, a ich zakup nie jest finansowany bezpośrednio ani pośrednio przez instytucję; c) instrumenty spełniają wszystkie przedstawione poniżej warunki związane z ich klasyfikacją:	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	(i) kwalifikują się jako kapitał w rozumieniu art. 22 dyrektywy 86/635/EWG; (ii) zostały sklasyfikowane jako kapitał własny w rozumieniu mających zastosowanie standardów rachunkowości; (iii) zostały sklasyfikowane jako kapitał własny do celów określenia niewypłacalności w kategoriach bilansowych, w stosownych przypadkach zgodnie z prawem krajowym dotyczącym niewypłacalności; d) instrumenty zostały wyraźnie i oddzielnie ujawnione w bilansie w sprawozdaniu finansowym instytucji; e) instrumenty są wieczyste; f) kwota główna instrumentów nie może zostać zmniejszona ani spłacona, z wyjątkiem wymienionych poniżej przypadków: (i) likwidacji instytucji; (ii) uznaniowego odkupu instrumentów lub zastosowania innych uznaniowych środków obniżenia kapitału, w przypadku gdy instytucja uzyskała uprzednie zezwolenie właściwego organu zgodnie z art. 77; g) przepisy regulujące dane instrumenty nie wskazują bezpośrednio ani pośrednio, że kwota główna instrumentów będzie lub może zostać zmniejszona lub spłacona w innych okolicznościach niż podczas likwidacji instytucji, a instytucja nie ogłasza sama takiej informacji przed emisją instrumentów lub w momencie ich emisji, z wyjątkiem instrumentów, o których mowa w art. 27, w przypadku których instytucja, zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym, nie może odmówić ich wykupu; h) instrumenty spełniają następujące warunki w zakresie wypłat zysków: (i) nie dochodzi do preferencyjnego traktowania przy wypłacie zysków w zakresie kolejności wypłaty, w tym także w odniesieniu do innych instrumentów w kapitale podstawowym Tier I, a warunki regulujące dane instrumenty nie przyznają				

	preferencyjnych praw w zakresie wypłat zysków; (ii) wypłaty zysków na rzecz posiadaczy instrumentów mogą być dokonywane wyłącznie z pozycji podlegających podziałowi; (iii) warunki regulujące kwestie związane z instrumentami nie przewidują możliwości zastosowania górnego pułapu lub innego ograniczenia maksymalnego poziomu wypłat zysków; nie dotyczy to jednak instrumentów, o których mowa w art. 27; (iv) poziom wypłat zysków nie jest określany na podstawie kwoty, za którą instrumenty zostały zakupione w momencie ich emisji; nie dotyczy to jednak instrumentów, o których mowa w art. 27; (v) warunki regulujące kwestie związane z instrumentami nie obejmują żadnego zobowiązania instytucji do wypłat zysków na rzecz posiadaczy tych instrumentów, a instytucja nie podlega takiemu zobowiązaniu na innej podstawie; (vi) niewypłacenie zysków nie stanowi przypadku niewykonania zobowiązania przez instytucję; (vii) anulowanie wypłaty zysków nie nakłada żadnych ograniczeń na instytucję; i) w porównaniu z wszystkimi instrumentami kapitałowymi wyemitowanymi przez instytucję dane instrumenty absorbują pierwszą i proporcjonalnie największą część występujących strat, a każdy z instrumentów absorbuje straty w takim samym stopniu, jak wszystkie pozostałe instrumenty w kapitale podstawowym Tier I; j) w przypadku niewypłacalności lub likwidacji instytucji instrumenty mają niższy stopień uprzywilejowania niż wszystkie inne roszczenia; k) instrumenty upoważniają ich posiadaczy do należności z tytułu rezydualnych aktywów instytucji, których wartość w przypadku likwidacji instytucji i po spłaceniu wszystkich należności uprzywilejowanych jest proporcjonalna do kwoty takich wyemitowanych instrumentów i nie można wyznaczyć jej stałego poziomu lub górnego pułapu; nie dotyczy to jednak				

	instrumentów kapitałowych, o których mowa w art. 27; l) instrumenty nie są zabezpieczone ani objęte gwarancją, która zwiększa stopień uprzywilejowania należności, przez dowolną z następujących jednostek: (i) instytucję lub jej jednostki zależne; (ii) jednostkę dominującą instytucji lub jej jednostki zależne; (iii) dominującą finansową spółkę holdingową lub jej jednostki zależne; (iv) holding mieszany lub jego jednostki zależne; (v) finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej i jej jednostki zależne; (vi) jakiegokolwiek przedsiębiorstwo mające bliskie powiązania z jednostkami, o których mowa w ppkt (i)-(v); m) instrumenty nie podlegają żadnym porozumieniom, umownym lub innego rodzaju, które zwiększają stopień uprzywilejowania należności z tytułu instrumentów w przypadku niewypłacalności lub likwidacji. Warunek określony w akapicie pierwszym lit. j) uznaje się za spełniony, niezależnie od tego, czy instrumenty są ujęte w instrumentach dodatkowych w Tier I lub instrumentach w Tier II na mocy art. 484 ust. 3, pod warunkiem że charakteryzują się one równym stopniem uprzywilejowania.				
Art. 28 ust. 2	2. Warunki określone w ust. 1 lit. i) uznaje się za spełnione niezależnie od odpisu trwale obniżającego wartość kwoty głównej instrumentów dodatkowych w Tier I lub instrumentów w Tier II. Warunek określony w ust. 1 lit. f) uznaje się za spełniony, niezależnie od obniżenia kwoty głównej danego instrumentu kapitałowego w ramach procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wskutek odpisu aktualizującego wartość instrumentów kapitałowych wymaganego przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiedzialny za daną instytucję.	N/przepi s stosowan y jest bezpośrednio			

	Warunek określony w ust. 1 lit. g) uznaje się za spełniony, niezależnie od przepisów regulujących dany instrument kapitałowy wskazujących bezpośrednio lub pośrednio, że kwota główna danego instrumentu zostanie lub może zostać obniżona w ramach procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wskutek odpisu aktualizującego wartość instrumentów kapitałowych wymaganego przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiedzialny za daną instytucję.				
Art. 28 ust. 3	3. Warunek określony w ust. 1 lit. h) ppkt (iii) uznaje się za spełniony, niezależnie od instrumentu, z którego wypłaca się wielokrotność dywidendy, pod warunkiem że taka wielokrotność dywidendy nie będzie oznaczać wypłaty zysków powodującej nieproporcjonalny odpływ funduszy własnych.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 28 ust. 4	4. Do celów ust. 1 lit. h) ppkt (i) zróżnicowana wypłata zysków odzwierciedla wyłącznie zróżnicowane prawa głosu. W tym względzie wyższe wypłaty zysków mają zastosowanie wyłącznie do instrumentów w kapitale podstawowym Tier I z mniejszą liczbą praw głosu lub bez takich praw.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 28 ust. 5	5. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia: a) mającej zastosowanie formy i charakteru pośredniego finansowania instrumentów funduszy własnych; b) czy i kiedy wielokrotna wypłata zysków mogłaby stanowić nieproporcjonalny odpływ funduszy własnych; c) definicji preferencyjnej wypłaty zysków; EUNB przedstawi Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie do dnia 28 lipca 2013 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

Art. 29 ust. 1	Artykuł 29. Instrumenty kapitałowe emitowane przez towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych, spółdzielnie, instytucje oszczędnościowe i podobne instytucje 1. Instrumenty kapitałowe emitowane przez towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych, spółdzielnie, instytucje oszczędnościowe i podobne instytucje kwalifikują się jako instrumenty w kapitale podstawowym Tier I wyłącznie wtedy, gdy spełnione są warunki określone w art. 28, z uwzględnieniem zmian wynikających z zastosowania niniejszego artykułu.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 29 ust. 2	2. Wykup instrumentów kapitałowych spełnia następujące warunki: a) instytucja może odmówić wykupu instrumentów, chyba że takie działanie jest zabronione na mocy mającego zastosowanie prawa krajowego; b) w przypadku gdy odmowa wykupu instrumentów przez instytucję jest zabroniona na mocy mającego zastosowanie prawa krajowego, przepisy regulujące dane instrumenty dają instytucji możliwość ograniczenia wykupu; c) odmowa wykupu instrumentów lub, w stosownych przypadkach, ograniczenie wykupu instrumentów, nie może stanowić przypadku niewykonania zobowiązania przez instytucję.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 29 ust. 3	3. Instrumenty kapitałowe mogą przewidywać górny pułap lub ograniczenie maksymalnego poziomu wypłaty zysków wyłącznie w przypadku, gdy taki górny pułap lub ograniczenie zostały ustanowione zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym lub statutem danej instytucji.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 29 ust. 4	4. Jeżeli w przypadku niewypłacalności lub likwidacji instytucji instrumenty kapitałowe zapewniają ich posiadaczowi prawa do jej kapitałów, które są ograniczone do wartości nominalnej danych instrumentów, ograniczenie to stosuje się w takim samym stopniu wobec posiadaczy wszystkich innych	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	wyemitowanych przez tę instytucję instrumentów w kapitale podstawowym Tier I. Warunek ustanowiony w akapicie pierwszym pozostaje bez uszczerbku dla możliwości zaliczenia przez towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych, spółdzielnię, instytucję oszczędnościową lub podobną instytucję do instrumentów kapitału podstawowego Tier I, które nie przyznają praw głosu posiadaczowi tych instrumentów i które spełniają wszystkie poniższe warunki: a) w przypadku niewypłacalności lub likwidacji danej instytucji roszczenie posiadaczy instrumentów nieprzyznających praw głosu jest proporcjonalne do udziału, jaki w ogóle instrumentów w kapitale podstawowym Tier I stanowią te instrumenty nieprzyznające praw głosu; b) instrumenty te na innej podstawie kwalifikują się do instrumentów w kapitale podstawowym Tier I.				
Art. 29 ust. 5	5. Jeżeli w przypadku niewypłacalności lub likwidacji instytucji instrumenty kapitałowe uprawniają ich posiadaczy do roszczeń wobec aktywów instytucji, których wysokość jest ustalona lub podlega górnemu pułapowi, ograniczenie to stosuje się w takim samym stopniu w odniesieniu do wszystkich posiadaczy wszystkich wyemitowanych przez instytucję instrumentów w kapitale podstawowym Tier I.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 29 ust. 6	6. EUNB opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia charakteru ograniczeń wykupu koniecznych, w przypadku gdy na mocy mającego zastosowanie prawa krajowego instytucja nie może odmówić wykupu instrumentów funduszy własnych. EUNB przedstawi Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie do dnia 28 lipca 2013 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

Art. 30	Artykuł 30. Konsekwencje zaprzestania spełniania warunków obowiązujących w odniesieniu do instrumentów w kapitale podstawowym Tier I W przypadku instrumentu w kapitale podstawowym Tier 1, jeżeli warunki określone w art. 28, lub w stosownych przypadkach, w art. 29, przestaną być spełniane, zastosowanie ma, co następuje: a) dany instrument natychmiast przestaje się kwalifikować jako instrument w kapitale podstawowym Tier I; b) ażio emisyjne związane z tym instrumentem natychmiast przestaje się kwalifikować jako pozycje kapitału podstawowego Tier I.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 31 ust. 1	Artykuł 31. Instrumenty kapitałowe subskrybowane przez organy publiczne w sytuacjach nadzwyczajnych 1. W sytuacjach nadzwyczajnych właściwe organy mogą zezwolić instytucjom na ujęcie w kapitale podstawowym Tier I instrumentów kapitałowych, które spełniają co najmniej warunki określone w art. 28 ust. 1 lit. b)-e), gdy spełnione są wszystkie następujące warunki: a) instrumenty kapitałowe wyemitowano przed 1 stycznia 2014; b) instrumenty kapitałowe zostały przez Komisję uznane za pomoc państwa; c) instrumenty kapitałowe wyemitowano w kontekście środków dokapitalizujących zgodnie z zasadami pomocy państwa obowiązującymi w danym momencie; d) instrumenty kapitałowe są w całości subskrybowane i posiadane przez państwo lub odpowiedni organ publiczny lub podmiot publiczny; e) instrumenty kapitałowe są w stanie absorbować straty; f) z wyjątkiem instrumentów kapitałowych, o których mowa w art. 27, w przypadku likwidacji, te	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	instrumenty kapitałowe upoważniają ich posiadaczy do należności z tytułu rezydualnych aktywów instytucji po spłaceniu wszystkich należności uprzywilejowanych; g) istnieją odpowiednie mechanizmy wycofania się państwa lub, w stosownych przypadkach, odpowiedniego organu publicznego lub podmiotu publicznego; h) właściwy organ udzielił uprzedniego zezwolenia i opublikował swoją decyzję wraz z jej wyjaśnieniem.				
Art. 31 ust. 2	2. Do celów niniejszego rozporządzenia EUNB, na uzasadniony wniosek odpowiedniego właściwego organu i we współpracy z nim, uznaje instrumenty kapitałowe, o których mowa w ust. 1, za równoważne z instrumentami w kapitale podstawowym Tier I.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 32 ust. 1	Sekcja 2. Filtry ostrożnościowe Artykuł 32. Aktywa sekurytyzowane 1. Instytucja wyłącza z elementów swoich funduszy własnych każdy wzrost wartości jej kapitału własnego, zgodnie z mającymi zastosowanie standardami rachunkowości, związany z aktywami sekurytyzowanymi, w tym: a) wzrost związany z przyszłymi przychodami z tytułu marż będących źródłem zysku ze sprzedaży dla instytucji; b) w przypadku gdy instytucja jest jednostką inicjującą sekurytyzację, zyski netto z kapitalizacji przyszłych przychodów z aktywów sekurytyzowanych stanowiące wsparcie jakości kredytowej dla pozycji sekurytyzacyjnych.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 32 ust. 2	2. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu dalszego doprecyzowania pojęcia "zysku ze sprzedaży", o którym mowa w ust. 1 lit. a). EUNB przedstawi Komisji powyższe projekty	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	regulacyjnych standardów technicznych w terminie do dnia 28 lipca 2013 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	dnio			
Art. 33 ust. 1	Artykuł 33. Instrumenty zabezpieczające przepływy pieniężne oraz zmiany wartości zobowiązań własnych 1. Instytucje nie włączają następujących pozycji do żadnego elementu funduszy własnych: a) rezerw odzwierciedlających wartość godziwą związanych z zyskami lub stratami z tytułu instrumentów zabezpieczających przepływy pieniężne z tytułu instrumentów finansowych, które nie zostały wycenione według wartości godziwej, w tym przewidywanych przepływów pieniężnych; b) zysków lub strat z tytułu zobowiązań instytucji, wycenionych według wartości godziwej, które wynikają ze zmian zdolności kredytowej instytucji; c) wszystkich zysków i strat wartości godziwej wynikających z własnego ryzyka kredytowego instytucji związanego z instrumentami pochodnymi będącymi zobowiązaniami.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 33 ust. 2	2. Do celów ust. 1 lit. c) instytucje nie kompensują zysków i strat wartości godziwej wynikających z własnego ryzyka kredytowego instytucji podobnymi zyskami i stratami z tytułu swojego ryzyka kredytowego kontrahenta.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 33 ust. 3	3. Bez uszczerbku dla ust. 1 lit. b) instytucje mogą włączyć do funduszy własnych kwotę zysków i strat z tytułu swoich zobowiązań, w przypadku gdy spełnione są wszystkie poniższe warunki: a) zobowiązania te mają postać obligacji, o których mowa w art. 52 ust. 4 dyrektywy 2009/65/WE; b) zmiany wartości aktywów i zobowiązań instytucji	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	wynikają z takich samych zmian zdolności kredytowej danej instytucji; c) istnieje bliska odpowiedniość między wartością obligacji, o których mowa w lit. a), a wartością aktywów instytucji; d) możliwy jest wykup kredytów hipotecznych poprzez odkupienie obligacji finansujących kredyty hipoteczne według wartości rynkowej lub nominalnej.				
Art. 33 ust. 4	4. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia, czym jest bliska odpowiedniość między wartością obligacji a wartością aktywów instytucji, o czym mowa w ust. 3 lit. c). EUNB przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do 30 września 2013 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 34	Artykuł 34. Dodatkowe korekty wartości Przy obliczaniu kwoty swoich funduszy własnych instytucje stosują wymogi art. 105 w odniesieniu do wszystkich swoich aktywów wycenianych według wartości godziwej oraz odliczają kwotę wszelkich niezbędnych dodatkowych korekt wartości od kapitału podstawowego Tier I.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 35	Artykuł 35. Niezrealizowane zyski i straty wyceniane według wartości godziwej Instytucje nie dokonują korekt w celu usunięcia ze swoich funduszy własnych niezrealizowanych zysków lub strat z tytułu posiadanych aktywów lub zobowiązań wycenianych według wartości godziwej, z wyjątkiem pozycji, o których mowa w art. 33.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 36	Sekcja 3. Odliczenia od pozycji kapitału	N/przepis			

ust. 1	podstawowego tier i, wyłączenia i opcje alternatywne Podsekcja 1 Odliczenia od pozycji kapitału podstawowego Tier I Artykuł 36. Odliczenia od pozycji kapitału podstawowego Tier I 1. Instytucje odliczają od pozycji kapitału podstawowego Tier I następujące pozycje: a) straty za bieżący rok obrachunkowy; b) wartości niematerialne i prawne; c) aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego oparte na przyszłej rentowności; d) w przypadku instytucji obliczających kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem metodą wewnętrznych ratingów (metoda IRB) - kwoty ujemne będące wynikiem obliczeń kwot oczekiwanej straty, o których mowa w art. 158 i 159; e) aktywa funduszu emerytalnego ze zdefiniowanymi świadczeniami ujęte w bilansie instytucji; f) posiadane przez instytucję bezpośrednio, pośrednio i syntetyczne udziały kapitałowe w instrumentach własnych w kapitale podstawowym Tier I, w tym instrumenty własne w kapitale podstawowym Tier I, do których zakupu instytucja jest faktycznie lub warunkowo zobowiązana na mocy istniejącego zobowiązania umownego; g) bezpośrednio, pośrednio i syntetyczne udziały kapitałowe w instrumentach w kapitale podstawowym Tier I podmiotów sektora finansowego, jeżeli podmioty te mają z instytucją krzyżowe powiązanie kapitałowe, uznane przez właściwy organ za mające na celu sztuczne zawyżanie funduszy własnych instytucji; h) mającą zastosowanie wartość posiadanych przez instytucję bezpośrednich, pośrednich i syntetycznych udziałów kapitałowych w instrumentach w kapitale podstawowym Tier I podmiotów sektora finansowego, jeżeli instytucja nie dokonała znacznej inwestycji w te podmioty;	s stosowan y jest bezpośre dnio			

	i) mającą zastosowanie wartość posiadanych przez instytucję bezpośrednich, pośrednich i syntetycznych udziałów kapitałowych w instrumentach w kapitale podstawowym Tier I podmiotów sektora finansowego, jeżeli instytucja dokonała znacznej inwestycji w te podmioty; j) kwotę pozycji, którą należy odliczyć od pozycji dodatkowych w Tier I na podstawie art. 56 i która przekracza wartość kapitału dodatkowego Tier I instytucji; k) kwotę ekspozycji następujących pozycji kwalifikujących się do wagi ryzyka równej 1250 %, gdy instytucja odlicza tę kwotę ekspozycji od kwoty pozycji kapitału podstawowego Tier I jako rozwiązanie alternatywne wobec stosowania wagi ryzyka równej 1250 %: (i) znacznych pakietów akcji poza sektorem finansowym; (ii) pozycji sekurytyzacyjnych, zgodnie z art. 243 ust. 1 lit. b), art. 244 ust. 1 lit. b) i art. 258; (iii) dostaw instrumentów z późniejszym terminem rozliczenia, zgodnie z art. 379 ust. 3; (iv) pozycji w koszyku, w odniesieniu do których instytucja nie może określić wagi ryzyka przy zastosowaniu metody wewnętrznych ratingów, zgodnie z art. 153 ust. 8; (v) ekspozycji kapitałowych przy zastosowaniu metody modeli wewnętrznych, zgodnie z art. 155 ust. 4; l) wszelkie obciążenia podatkowe związane z pozycjami kapitału podstawowego Tier I dające się przewidzieć w chwili wyliczenia tego kapitału, z wyjątkiem przypadków, w których instytucja odpowiednio koryguje kwotę pozycji kapitału podstawowego Tier I, o ile takie obciążenia podatkowe obniżają kwotę, którą można maksymalnie wykorzystać w celu pokrycia ryzyk lub strat.				
Art. 36	2. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania	N/przepis			

ust. 2	stosowania odliczeń, o których mowa w ust. 1 lit. a), c), e), f), h), i) oraz l) niniejszego artykułu, oraz związanych z tym odliczeń, o których mowa w art. 56 lit. a), c), d) i f) oraz w art. 66 lit. a), c) i d). EUNB przedstawi Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie do dnia 28 lipca 2013 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 36 ust. 3	3. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania rodzajów instrumentów kapitałowych instytucji finansowych oraz - w porozumieniu z Europejskim Urzędem Nadzoru (Europejskim Urzędem Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) (EUNUiPPE) utworzonym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. - zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji z państwa trzeciego, a także przedsiębiorstw wyłączonych z zakresu stosowania dyrektywy 2009/138/WE zgodnie z art. 4 tej dyrektywy, których wartość odlicza się od następujących składników funduszy własnych: a) pozycji kapitału podstawowego Tier I; b) pozycji dodatkowych w Tier I; c) pozycji w Tier II. EUNB przedstawi Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie do dnia 28 lipca 2013 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 37	Artykuł 37. Odliczanie wartości niematerialnych i prawnych	N/przepi s stosowan			

	Instytucje określają kwotę wartości niematerialnych i prawnych, którą należy odliczyć zgodnie z następującymi zasadami: a) odliczaną kwotę pomniejsza się o kwotę powiązanej rezerwy z tytułu odroczonego podatku dochodowego, która byłaby rozwiązana w przypadku utraty wartości składnika aktywów w postaci wartości niematerialnych i prawnych lub wyłączenia zgodnie z mającymi zastosowanie standardami rachunkowości; b) odliczana kwota zawiera wartość firmy uwzględnioną w wycenie znacznych inwestycji instytucji.	y jest bezpośrednio			
Art. 38 ust. 1	Artykuł 38. Odliczanie aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego opartych na przyszłej rentowności 1. Instytucje określają kwotę aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego opartych na przyszłej rentowności, którą należy odliczyć zgodnie z niniejszym artykułem.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 38 ust. 2	2. Z wyjątkiem przypadków, w których spełnione są warunki określone w ust. 3, kwotę aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego opartych na przyszłej rentowności oblicza się, nie pomniejszając jej o kwotę powiązanych rezerw z tytułu odroczonego podatku dochodowego instytucji.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 38 ust. 3	3. Kwota aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego opartych na przyszłej rentowności może być pomniejszona o kwotę powiązanych rezerw z tytułu odroczonego podatku dochodowego instytucji, pod warunkiem że spełnione są następujące warunki: a) jednostka posiada prawnie możliwe do wyegzekwowania prawo na mocy mającego zastosowanie prawa krajowego do kompensowania tych bieżących należności podatkowych bieżącymi zobowiązaniami podatkowymi; b) te aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego i rezerwy z tytułu odroczonego podatku dochodowego dotyczą podatków nałożonych przez ten	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	sam organ podatkowy i na tę samą podlegającą opodatkowaniu jednostkę.				
Art. 38 ust. 4	4. Powiązane rezerwy z tytułu odroczonego podatku dochodowego instytucji wykorzystywane do celów określonych w ust. 3 nie mogą obejmować rezerw z tytułu odroczonego podatku dochodowego, o które pomniejsza się kwotę wartości niematerialnych i prawnych, ani odliczanych obowiązkowo aktywów funduszu emerytalnego ze zdefiniowanymi świadczeniami.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 38 ust. 5	5. Kwotę powiązanych rezerw z tytułu odroczonego podatku dochodowego, o których mowa w ust. 4, przyporządkowuje się do: a) aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego opartych na przyszłej rentowności i wynikających z różnic przejściowych, które to aktywa nie podlegają odliczeniu zgodnie z art. 48 ust. 1; b) wszystkich pozostałych aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego opartych na przyszłej rentowności. Instytucje przyporządkowują powiązane rezerwy z tytułu odroczonego podatku dochodowego na podstawie proporcjonalnego udziału pozycji, o których mowa w lit. a) i b), w składzie aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego opartych na przyszłej rentowności.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 39 ust. 1	Artykuł 39. Nadpłaty podatku, straty podatkowe przeniesione na poprzednie lata oraz aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego nieoparte na przyszłej rentowności 1. Poniższych pozycji nie odlicza się od kwoty funduszy własnych i podlegają one wadze ryzyka zgodnie z przepisami części trzeciej tytuł II rozdziału 2 lub 3, stosownie do przypadku: a) nadpłaty podatku dokonane przez instytucję za bieżący rok;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	b) bieżące straty podatkowe instytucji przeniesione na poprzednie lata, stanowiące podstawę do roszczenia wobec rządu centralnego, samorządu regionalnego lub lokalnego organu podatkowego bądź należności od nich;				
Art. 39 ust. 2	2. Aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego nieoparte na przyszłej rentowności ograniczają się do aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego wynikających z różnic przejściowych, jeżeli spełnione są wszystkie poniższe warunki: a) są one bezzwłocznie, automatycznie i obowiązkowo zastępowane ulgą podatkową w przypadku, gdy instytucja zgłasza stratę, kiedy jej roczne sprawozdanie finansowe jest formalnie zatwierdzone, lub w przypadku likwidacji lub w przypadku niewypłacalności instytucji; b) na mocy mającego zastosowanie krajowego prawa podatkowego instytucja jest w stanie odliczyć ulgę podatkową, o której mowa w lit. a), od wszelkich zobowiązań podatkowych tej instytucji lub dowolnego innego przedsiębiorstwa uwzględnionego w tej samej konsolidacji co instytucja do celów podatkowych na mocy tego prawa lub dowolnego innego przedsiębiorstwa objętego nadzorem na zasadzie skonsolidowanej zgodnie z przepisami części pierwszej tytuł II rozdział 2; c) w przypadku gdy kwota ulg podatkowych, o których mowa w lit. b), przekracza kwotę zobowiązań podatkowych, o których mowa w tej literze, każda taka nadwyżka jest bezzwłocznie zastępowana bezpośrednim roszczeniem wobec rządu centralnego państwa członkowskiego, w którym dana instytucja jest zarejestrowana. Instytucje stosują wobec aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego wagę ryzyka równą 100 %, jeżeli spełnione są warunki określone w lit. a), b oraz c).	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 40	Artykuł 40. Odliczanie kwot ujemnych będących wynikiem obliczenia kwot oczekiwanej straty	N/przepis stosowany			

	Kwoty, która ma być odliczona zgodnie z art. 36 ust. 1 lit. d), nie pomniejsza się o wzrost poziomu aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego opartych na przyszłej rentowności ani o inne dodatkowe skutki podatkowe, jakie mogłyby wystąpić w przypadku wzrostu poziomu rezerw do poziomu oczekiwanych strat, o których mowa w tytule I rozdział 3 sekcja 3.	y jest bezpośrednio			
Art. 41 ust. 1	Artykuł 41. Odliczanie aktywów funduszu emerytalnego ze zdefiniowanymi świadczeniami 1. Do celów art. 36 ust. 1 lit. e) kwotę odliczanych aktywów funduszu emerytalnego ze zdefiniowanymi świadczeniami pomniejsza się o następujące elementy: a) kwotę każdej powiązanej rezerwy z tytułu odroczonego podatku dochodowego, która mogłaby zostać rozwiązana w przypadku utraty wartości aktywów lub wyłączenia zgodnie z mającymi zastosowanie standardami rachunkowości; b) kwotę aktywów funduszu emerytalnego ze zdefiniowanymi świadczeniami, z których instytucja może korzystać w sposób nieograniczony, pod warunkiem że wcześniej otrzymała zezwolenie od właściwego organu. Te aktywa, wykorzystywane do pomniejszenia odliczanej kwoty, otrzymują wagę ryzyka zgodnie z przepisami, w stosownych przypadkach, części trzeciej tytuł II rozdział 2 lub 3.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 41 ust. 2	2. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia kryteriów, na podstawie których właściwy organ zezwala instytucji na zmniejszenie kwoty aktywów funduszu emerytalnego ze zdefiniowanymi świadczeniami zgodnie z ust. 1 lit. b). EUNB przedstawi Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie do dnia 28 lipca 2013 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.			
Art. 42	Artykuł 42. Odliczanie posiadanych instrumentów własnych w kapitale podstawowym Tier I Do celów art. 36 ust. 1 lit. f) instytucje obliczają wartość posiadanych instrumentów własnych w kapitale podstawowym Tier I na podstawie pozycji długich brutto, z uwzględnieniem następujących wyjątków: a) instytucje mogą obliczać wartość posiadanych instrumentów własnych w kapitale podstawowym Tier I na podstawie pozycji długiej netto, pod warunkiem że spełnione są oba poniższe warunki: (i) pozycje długie i krótkie mają taką samą ekspozycję bazową, a pozycje krótkie nie są związane z ryzykiem kontrahenta; (ii) albo zarówno pozycje długie, jak i krótkie są ujęte w portfelu handlowym, albo w portfelu bankowym; b) instytucje określają kwotę odliczenia z tytułu posiadanych bezpośrednich, pośrednich i syntetycznych udziałów kapitałowych w postaci indeksowych papierów wartościowych, obliczając ekspozycję bazową z tytułu instrumentów własnych w kapitale podstawowym Tier I objętych tymi indeksami; c) instytucje mogą kompensować pozycje długie brutto w instrumentach własnych w kapitale podstawowym Tier I związane z posiadanymi indeksowymi papierami wartościowymi względem pozycji krótkich w instrumentach własnych w kapitale podstawowym Tier I związanych z pozycjami krótkimi, których przedmiotem są indeksy bazowe, również jeżeli te pozycje krótkie obejmują ryzyko kontrahenta, pod warunkiem że spełnione są oba poniższe warunki: (i) pozycje długie i krótkie są ujęte w tych samych indeksach bazowych; (ii) albo zarówno pozycje długie, jak i krótkie są ujęte w portfelu handlowym, albo w portfelu	N/przepis stosowany jest bezpośrednio		

	bankowym.				
Art. 43	Artykuł 43. Znaczna inwestycja w podmiot sektora finansowego Do celów odliczenia znaczna inwestycja instytucji w podmiot sektora finansowego ma miejsce, jeżeli spełniony jest dowolny z poniższych warunków: a) instytucja posiada więcej niż 10 % instrumentów w kapitale podstawowym Tier I wyemitowanych przez ten podmiot; b) instytucja ma bliskie powiązania z tym podmiotem i posiada instrumenty w kapitale podstawowym Tier I wyemitowane przez ten podmiot; c) instytucja posiada instrumenty w kapitale podstawowym Tier I wyemitowane przez ten podmiot i podmiot ten nie jest objęty konsolidacją zgodnie z częścią pierwszą tytuł II rozdział 2, ale do celów sprawozdawczości finansowej na podstawie mających zastosowanie standardów rachunkowości jest objęty taką samą konsolidacją rachunkowości jak instytucja.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 44	Artykuł 44. Odliczanie posiadanych instrumentów w kapitale podstawowym Tier I podmiotów sektora finansowego oraz w przypadkach, gdy instytucja ma krzyżowe powiązanie kapitałowe służące sztuczemu zawyżaniu funduszy własnych Instytucje dokonują odliczeń, o których mowa w art. 36 ust. 1 lit. g), h) oraz i), zgodnie z następującymi zasadami: a) wartość posiadanych instrumentów w kapitale podstawowym Tier I oraz innych instrumentów kapitałowych podmiotów sektora finansowego oblicza się na podstawie pozycji długich brutto; b) do celów odliczenia pozycje ubezpieczeniowe funduszy własnych w Tier I traktuje się jako posiadane instrumenty w kapitale podstawowym Tier I.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 45	Artykuł 45.	N/przepis			

	Odliczanie posiadanych instrumentów w kapitale podstawowym Tier I podmiotów sektora finansowego Instytucje dokonują odliczeń, o których mowa w art. 36 ust. 1 lit. h) oraz i), zgodnie z następującymi zasadami: a) instytucje mogą obliczać posiadane bezpośrednio, pośrednio i syntetycznie instrumenty w kapitale podstawowym Tier I podmiotów sektora finansowego na podstawie pozycji długiej netto dotyczącej tej samej ekspozycji bazowej, pod warunkiem że spełnione są oba poniższe warunki: (i) zapadalność pozycji krótkiej odpowiada zapadalności pozycji długiej lub rezydualny termin zapadalności wynosi co najmniej rok; (ii) zarówno pozycje długie, jak i pozycje krótkie są ujęte albo w portfelu handlowym, albo w portfelu bankowym; b) instytucje określają kwotę odliczenia z tytułu posiadanych bezpośrednich, pośrednich i syntetycznych udziałów kapitałowych w postaci indeksowych papierów wartościowych, obliczając ekspozycję bazową z tytułu instrumentów kapitałowych podmiotów sektora finansowego objętych tymi indeksami.	stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 46 ust. 1	Artykuł 46. Odliczanie udziałów kapitałowych w instrumentach w kapitale podstawowym Tier I w przypadkach, gdy instytucja nie dokonała znacznej inwestycji w podmiot sektora finansowego 1. Do celów art. 36 ust. 1 lit. h) instytucje obliczają mającą zastosowanie kwotę do odliczenia poprzez pomnożenie wartości, o której mowa w lit. a) niniejszego ustępu, przez współczynnik będący wynikiem obliczenia, o którym mowa w lit. b) niniejszego ustępu: a) kwota łączna, o jaką wartość posiadanych przez instytucję bezpośrednich, pośrednich i syntetycznych udziałów kapitałowych w instrumentach w kapitale podstawowym Tier I oraz instrumentach dodatkowych	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			

	w Tier I i instrumentach w Tier II podmiotów sektora finansowego, w które instytucja nie dokonała znacznej inwestycji, przekracza 10 % kwoty łącznej pozycji kapitału podstawowego Tier I instytucji, obliczonej po zastosowaniu do pozycji kapitału podstawowego Tier I następujących elementów: (i) przepisów art. 32-35; (ii) odliczeń, o których mowa w art. 36 ust. 1 lit. a)-g), lit. k) ppkt (ii)-(v) oraz lit. l), z wyjątkiem wartości odliczanej w związku z aktywami z tytułu odroczonego podatku dochodowego opartymi na przyszłej rentowności i wynikającymi z różnic przejściowych; (iii) przepisów art. 44 i 45; b) kwota posiadanych przez instytucję bezpośrednich, pośrednich i syntetycznych udziałów kapitałowych w instrumentach w kapitale podstawowym Tier I wyemitowanych przez te podmioty sektora finansowego, w które dana instytucja nie dokonała znacznej inwestycji, podzielona przez kwotę łączną posiadanych przez instytucję bezpośrednich, pośrednich i syntetycznych udziałów kapitałowych w instrumentach funduszy własnych tych podmiotów sektora finansowego.				
Art. 46 ust. 2	2. Instytucje wyłączają pozycje z tytułu gwarantowania emisji utrzymywane nie dłużej niż przez pięć dni roboczych z kwoty, o której mowa w ust. 1 lit. a), oraz z obliczenia współczynnika, o którym mowa w ust. 1 lit. b).	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 46 ust. 3	3. Kwota do odliczenia na mocy ust. 1 zostaje rozdzielona pomiędzy wszystkie posiadane instrumenty w kapitale podstawowym Tier I. Instytucje określają część posiadanych instrumentów w kapitale podstawowym Tier I, którą odlicza się zgodnie z ust. 1, mnożąc kwotę określoną w lit. a) niniejszego ustępu przez część określoną w lit. b) niniejszego ustępu:	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
	a) wartość udziałów kapitałowych, którą należy odliczyć zgodnie z ust. 1;				

	b) reprezentowana przez każdy posiadany instrument w kapitale podstawowym Tier I część łącznej kwoty posiadanych przez instytucję bezpośrednich, pośrednich i syntetycznych udziałów kapitałowych w instrumentach w kapitale podstawowym Tier I wyemitowanych przez podmioty sektora finansowego, w które instytucja ta nie dokonała znacznej inwestycji.				
Art. 46 ust. 4	4. Wartość udziałów kapitałowych określonych w art. 36 ust. 1 lit. h), która wynosi co najwyżej 10 % wartości pozycji kapitału podstawowego Tier I instytucji po zastosowaniu przepisów określonych w ust. 1 lit. a) ppkt (i)-(iii), nie podlega odliczeniu i jest objęta wagą ryzyka mającą zastosowanie, w stosownych przypadkach, zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdziały 2 lub 3 oraz z wymogami określonymi w części trzeciej tytuł IV.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 46 ust. 5	5. Instytucje określają część posiadanych instrumentów funduszy własnych, która podlega waznieniu ryzykiem, poprzez podzielenie kwoty określonej w lit. a) przez kwotę określoną w lit. b): a) wartość udziałów kapitałowych, która musi podlegać waznieniu ryzykiem zgodnie z ust. 4; b) kwota określona w ppkt (i) podzielona przez kwotę określoną w ppkt (ii): (i) łączna kwota instrumentów w kapitale podstawowym Tier I; (ii) kwota łączna posiadanych przez instytucję bezpośrednich, pośrednich i syntetycznych udziałów kapitałowych w instrumentach w kapitale podstawowym Tier I podmiotów sektora finansowego, w które instytucja ta nie dokonała znacznej inwestycji.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 47	Artykuł 47. Odliczanie posiadanych instrumentów w kapitale podstawowym Tier I w przypadkach, gdy instytucja dokonała znacznej inwestycji w podmiot sektora finansowego Do celów art. 36 ust. 1 lit. i) mająca zastosowanie	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	kwota odliczana od kwoty pozycji kapitału podstawowego Tier I nie zawiera pozycji z tytułu gwarantowania emisji utrzymywanych nie dłużej niż przez pięć dni roboczych i jest określana zgodnie z art. 44 i 45 oraz przepisami podsekcji 2.				
Art. 48 ust. 1	Podsekcja 2 Wyłączenia i opcje alternatywne dotyczące odliczeń od pozycji kapitału podstawowego Tier I Artykuł 48. Progowe wyłączenia dotyczące odliczeń od pozycji kapitału podstawowego Tier I 1. Dokonując odliczeń wymaganych zgodnie z art. 36 ust. 1 lit. c) oraz i), instytucje nie muszą odliczać kwot pozycji wymienionych w lit. a) i b) niniejszego ustępu, których łączna wartość nie przekracza kwoty progowej, o której mowa w ust. 2: a) aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego opartych na przyszłej rentowności i wynikających z różnic przejściowych, których łączna wartość wynosi co najwyżej 10 % wartości pozycji kapitału podstawowego Tier I instytucji, obliczonej po zastosowaniu następujących przepisów: (i) art. 32-35; (ii) art. 36 ust. 1 lit. a)-h), lit. k) ppkt (ii)-(v) oraz lit. l), z wyjątkiem aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego opartych na przyszłej rentowności i wynikających z różnic przejściowych; b) jeżeli instytucja dokonała znacznej inwestycji w podmiot sektora finansowego - posiadanych przez tę instytucję bezpośrednich, pośrednich i syntetycznych udziałów kapitałowych w instrumentach w kapitale podstawowym Tier I tych podmiotów, których łączna wartość wynosi co najwyżej 10 % wartości pozycji kapitału podstawowego Tier I instytucji, obliczonej po zastosowaniu następujących przepisów: (i) art. 32-35; (ii) art. 36 ust. 1 lit. a)-h), lit. k) ppkt (ii)-(v) oraz lit. l), z wyjątkiem aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego opartych na przyszłej	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			

	rentowności i wynikających z różnic przejściowych.				
Art. 48 ust. 2	2. Do celów ust. 1 kwota progowa jest równa kwocie, o której mowa w lit. a) niniejszego ustępu pomnożonej przez wartość procentową, o której mowa w lit. b) niniejszego ustępu: a) pozostała kwota pozycji w kapitale podstawowym Tier I po pełnym zastosowaniu korekt i odliczeń, o których mowa w art. 32-36, oraz bez stosowania progowych wyłączeń określonego w niniejszym artykule; b) 17,65 %.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 48 ust. 3	3. Do celów ust. 1 instytucja określa część aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego w łącznej kwocie pozycji, której to części nie trzeba odliczać, dzieląc kwotę określoną w lit. a) niniejszego artykułu przez kwotę określoną w lit. b) niniejszego artykułu: a) kwota aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego opartych na przyszłej rentowności i wynikających z różnic przejściowych, których łączna wartość wynosi co najwyżej 10 % wartości pozycji kapitału podstawowego Tier I instytucji; b) suma następujących wartości: (i) kwota, o której mowa w lit. a); (ii) kwota posiadanych przez instytucję bezpośrednich, pośrednich i syntetycznych udziałów kapitałowych w instrumentach funduszy własnych podmiotów sektora finansowego, w które instytucja dokonała znaczącej inwestycji, przy czym łączna wartość tych udziałów wynosi co najwyżej 10 % wartości pozycji kapitału podstawowego Tier I instytucji. Odsetek znaczących inwestycji w łącznej kwocie pozycji, którego nie trzeba odliczać, wynosi jeden minus część, o której mowa w akapicie pierwszym.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 48 ust. 4	4. Kwotom pozycji niepodlegających odliczeniu zgodnie z ust. 1 przypisuje się wagę ryzyka równą 250 %.	N/przepis stosowany jest			

		bezpośrednio			
Art. 49 ust. 1	Artykuł 49. Wymogi dotyczące odliczeń w przypadku zastosowania konsolidacji, dodatkowego nadzoru lub instytucjonalnych systemów ochrony 1. Do celów obliczania funduszy własnych na zasadzie indywidualnej, na zasadzie subskonsolidowanej i na zasadzie skonsolidowanej, gdy właściwe organy wymagają, by instytucje stosowały metodę 1, 2 lub 3 z załącznika I do dyrektywy 2002/87/WE, lub zezwalają instytucjom na stosowanie tych metod, właściwe organy mogą zezwolić instytucjom na to, by nie odliczały posiadanych instrumentów funduszy własnych podmiotu sektora finansowego, w którym instytucja dominująca, dominująca finansowa spółka holdingowa lub dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej lub instytucja dokonały znacznej inwestycji, pod warunkiem że spełnione są warunki określone w lit. a)-e) niniejszego ustępu: a) podmiot sektora finansowego jest zakładem ubezpieczeń, zakładem reasekuracji lub ubezpieczeniową spółką holdingową; b) ten zakład ubezpieczeń, zakład reasekuracji lub ubezpieczeniowa spółka holdingowa są objęte tym samym dodatkowym nadzorem na mocy dyrektywy 2002/87/WE co instytucja dominująca, dominująca finansowa spółka holdingowa lub dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej lub instytucja, które posiadają dane udziały; c) instytucja otrzymała uprzednie zezwolenie właściwych organów; d) przed wydaniem zezwolenia, o którym mowa w lit. c), i w sposób nieustanny, właściwe organy są przekonane, że poziom zintegrowanego zarządzania, zarządzania ryzykiem oraz kontroli wewnętrznej w odniesieniu do podmiotów, które byłyby objęte zakresem konsolidacji w ramach metody 1, 2 lub 3, jest odpowiedni;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	e) udziały kapitałowe w podmiocie należą do jednego z następujących podmiotów: (i) dominującej instytucji kredytowej; (ii) dominującej finansowej spółki holdingowej; (iii) dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej; (iv) instytucji; (v) jednostki zależnej jednego z podmiotów, o których mowa w ppkt (i)-(iv), objętej zakresem konsolidacji na mocy przepisów części pierwszej tytuł II rozdział 2. Wybraną metodę stosuje się w sposób jednolity przez cały czas.				
Art. 49 ust. 2	2. Do celów obliczania funduszy własnych na zasadzie indywidualnej i na zasadzie subskonsolidowanej instytucje podlegające nadzorowi na zasadzie skonsolidowanej zgodnie z przepisami części pierwszej tytuł II rozdział 2 nie odliczają posiadanych instrumentów funduszy własnych wyemitowanych przez podmioty sektora finansowego objęte zakresem nadzoru skonsolidowanego, chyba że - w konkretnym celu, zwłaszcza na potrzeby strukturalnego rozdzielenia działań z zakresu bankowości oraz na potrzeby planowania działań dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji - właściwe organy określą takie odliczenia. Zastosowanie podejścia, o którym mowa w akapicie pierwszym, nie może pociągać za sobą nieproporcjonalnych niekorzystnych skutków dla całości lub części systemu finansowego innych państw członkowskich lub Unii jako całości, stanowiąc lub stwarzając przeszkodę dla funkcjonowania rynku wewnętrznego.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 49 ust. 3	3. Do celów obliczania funduszy własnych na zasadzie indywidualnej lub na zasadzie subskonsolidowanej właściwe organy mogą zezwolić instytucjom na to, by nie odliczały posiadanych instrumentów funduszy własnych w następujących przypadkach:	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	a) gdy dana instytucja ma udział kapitałowy w innej instytucji i spełnione są warunki, o których mowa w ppkt (i)-(v): (i) instytucje są objęte tym samym instytucjonalnym systemem ochrony, o którym mowa w art. 113 ust. 7; (ii) właściwe organy udzieliły zezwolenia, o którym mowa w art. 113 ust. 7; (iii) spełnione są warunki określone w art. 113 ust. 7; (iv) instytucjonalny system ochrony sporządza skonsolidowany bilans, o którym mowa w art. 111 ust. 7 lit. e), lub - gdy nie ma on obowiązku sporządzania skonsolidowanego sprawozdania finansowego - rozszerzone zagregowane obliczenie, które w sposób zadowalający właściwe organy jest równoważne z przepisami dyrektywy 86/635/EWG, które obejmuje pewne dostosowania przepisów dyrektywy 83/349/EWG lub rozporządzenia (WE) nr 1606/2002, regulujące skonsolidowane sprawozdania finansowe grup instytucji kredytowych. Równoważność takiego rozszerzonego zagregowanego obliczenia weryfikuje audytor zewnętrzny; potwierdza się w szczególności fakt, że w obliczeniu wyklucza się wielokrotne wykorzystywanie składników, które mogą być używane do obliczania funduszy własnych, oraz wszelkie nieodpowiednie tworzenie funduszy własnych pomiędzy członkami instytucjonalnego systemu ochrony. Skonsolidowany bilans lub rozszerzone zagregowane obliczenie przedstawia się właściwym organom nie rzadziej niż z częstotliwością określoną w art. 99; (v) instytucje objęte instytucjonalnym systemem ochrony razem spełniają na zasadzie skonsolidowanej lub w rozszerzonym ujęciu zagregowanym wymogi określone w art. 92 i prowadzą sprawozdawczość na temat spełniania tych wymogów zgodnie z art. 99. W ramach instytucjonalnego systemu ochrony nie jest	dnio			

	wymagane odliczanie udziału posiadanego przez członków spółdzielni lub podmioty prawne, które nie są członkami takiego systemu ochrony, pod warunkiem że wyklucza się wielokrotne wykorzystywanie składników, które mogą być używane do obliczania funduszy własnych, oraz wszelkie nieodpowiednie tworzenie funduszy własnych pomiędzy członkami instytucjonalnego systemu ochrony a udziałowcem mniejszościowym, gdy jest on instytucją; b) jeżeli regionalna instytucja kredytowa posiada pakiet akcji w swojej centralnej lub innej regionalnej instytucji kredytowej oraz jeżeli są spełnione warunki określone w lit. a) ppkt (i)-(v).				
Art. 49 ust. 4	4. Posiadane udziały, w odniesieniu do których nie dokonuje się odliczeń zgodnie z ust. 1, 2 lub 3, klasyfikuje się jako ekspozycje i stosuje się do nich wagę ryzyka zgodnie z przepisami części trzeciej tytułu II rozdziału 2 lub 3, stosownie do przypadku.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 49 ust. 5	5. W przypadku gdy instytucja stosuje metody 1 lub 2 określone w załączniku I do dyrektywy 2002/87/WE, instytucja ta ujawnia dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych i współczynnik adekwatności kapitałowej konglomeratu finansowego, obliczone zgodnie z art. 6 i załącznikiem I do tej dyrektywy.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 49 ust. 6	6. EUNB, EUNUiPPE i Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (EUNGiPW) ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 opracowują za pośrednictwem Wspólnego Komitetu projekty regulacyjnych standardów technicznych, aby do celów niniejszego artykułu określić warunki stosowania metod obliczania wymienionych w załączniku I część II dyrektywy 2002/87/WE do celów stosowania opcji alternatywnych w stosunku do odliczania, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. EUNB, EUNUiPPE i EUNGiPW przedstawią Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	technicznych w terminie do dnia 28 lipca 2013 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 odpowiednio rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 oraz rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.				
Art. 50	Sekcja 4. Kapitał podstawowy Tier I Artykuł 50. Kapitał podstawowy Tier I Kapitał podstawowy Tier I instytucji składa się z pozycji kapitału podstawowego Tier I po wprowadzeniu korekt wymaganych w art. 32-35 oraz po zastosowaniu odliczeń na podstawie art. 36, a także wyłączeń i opcji alternatywnych określonych w art. 48, 49 i 79.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 51	Rozdział 3. Kapitał dodatkowy Tier I Sekcja 1. Pozycje dodatkowe w tier i i instrumenty dodatkowe w Tier I Artykuł 51. Pozycje dodatkowe w Tier I Do pozycji dodatkowych w Tier I należą: a) instrumenty kapitałowe, jeżeli spełnione są warunki określone w art. 52 ust. 1; b) azio emisyjne związane z instrumentami, o których mowa w lit. a). Instrumenty ujęte w lit. a) nie kwalifikują się jako pozycje kapitału podstawowego Tier I lub Tier II.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 52 ust. 1	Artykuł 52. Instrumenty dodatkowe w Tier I 1. Instrumenty kapitałowe kwalifikują się jako instrumenty dodatkowe w Tier I wyłącznie, jeżeli spełnione są poniższe warunki: a) instrumenty są wyemitowane i opłacone;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

b) instrumenty nie są kupowane przez jeden z następujących podmiotów: (i) instytucję lub jej jednostki zależne; (ii) przedsiębiorstwo, w którym instytucja posiada udział kapitałowy w postaci co najmniej 20 % praw głosu lub kapitału tego przedsiębiorstwa posiadanych bezpośrednio lub poprzez stosunek kontroli; c) zakup instrumentów nie jest finansowany bezpośrednio ani pośrednio przez instytucję; d) w przypadku niewypłacalności instytucji instrumenty te mają niższy stopień uprzywilejowania niż instrumenty w Tier II; e) instrumenty nie są zabezpieczone ani objęte gwarancją, która zwiększa stopień uprzywilejowania należności, przez dowolną z następujących jednostek: (i) instytucję lub jej jednostki zależne; (ii) jednostkę dominującą instytucji lub jej jednostki zależne; (iii) dominującą finansową spółkę holdingową lub jej jednostki zależne; (iv) holding mieszany lub jego jednostki zależne; (v) finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej lub jej jednostki zależne; (vi) jakiegokolwiek przedsiębiorstwo mające bliskie powiązania z podmiotami, o których mowa w ppkt (i)-(v); f) instrumenty nie podlegają żadnym porozumieniom, umownym lub innego rodzaju, które zwiększają stopień uprzywilejowania należności z tytułu instrumentów w przypadku niewypłacalności lub likwidacji; g) instrumenty są wieczyste, a przepisy regulujące kwestie z nimi związane nie zachęcają instytucji do ich wykupu; h) jeżeli w przepisach regulujących dane instrumenty uwzględniono co najmniej jedną opcję kupna, opcję tę				

	można wykonywać według wyłącznego uznania emitenta; i) wbudowaną w instrumenty opcję wykupu można wykonać, a instrumenty wykupić lub odkupić wyłącznie wtedy, gdy spełnione są warunki określone w art. 77, i nie wcześniej niż po upływie pięciu lat od daty emisji, chyba że spełnione zostały warunki określone w art. 78 ust. 4; j) przepisy regulujące dane instrumenty nie wskazują bezpośrednio ani pośrednio, że wbudowaną w instrumenty opcję wykupu można wykonać, a instrumenty wykupić lub odkupić, a instytucja nie ogłasza sama takiej informacji, z wyjątkiem następujących przypadków: (i) likwidacji instytucji; (ii) uznaniowego odkupu instrumentów lub zastosowania innych uznaniowych środków obniżenia kwoty kapitału dodatkowego Tier I, w przypadku gdy instytucja uzyskała uprzednie zezwolenie właściwego organu zgodnie z art. 77; k) instytucja nie wskazuje bezpośrednio ani pośrednio, że właściwy organ przyjąłby wniosek o przyznanie prawa do skorzystania z opcji wykupu, prawa do wykupu lub odkupu instrumentów; l) wypłaty zysków w ramach danych instrumentów spełniają następujące warunki: (i) są one dokonywane z pozycji podlegających podziałowi; (ii) poziom wypłaty zysków z tytułu instrumentów nie będzie zmieniany w oparciu o zdolność kredytową instytucji lub jej jednostki dominującej; (iii) przepisy regulujące dane instrumenty dają instytucji pełną swobodę uznania w każdym momencie, jeżeli chodzi o anulowanie wypłaty zysków z tytułu instrumentów na czas nieokreślony i na zasadzie nieskumulowanej; instytucja może wykorzystywać takie anulowane płatności w sposób nieograniczony w celu wypełniania swoich zobowiązań w terminach ich wymagalności;				

	(iv) anulowanie wypłaty zysków nie stanowi przypadku niewykonania zobowiązania przez instytucję; (v) anulowanie wypłaty zysków nie nakłada żadnych ograniczeń na instytucję; m) instrumenty nie wpływają na ustalenie, czy wartość zobowiązań instytucji przekracza wartość jej aktywów, jeżeli takie ustalenie stanowi test niewypłacalności zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym; n) przepisy regulujące dane instrumenty wymagają, z chwilą wystąpienia zdarzenia inicjującego, dokonania trwałego lub tymczasowego odpisu obniżającego wartość kwoty głównej instrumentów lub zamiany tych instrumentów na instrumenty w kapitale podstawowym Tier I; o) przepisy regulujące dane instrumenty nie zawierają żadnych elementów, które mogłyby utrudnić dokapitalizowanie instytucji; p) jeżeli instrumenty nie są emitowane bezpośrednio przez instytucję, muszą być spełnione oba poniższe warunki: (i) instrumenty są emitowane za pośrednictwem jednostki prowadzącej działalność w ramach konsolidacji zgodnie z częścią pierwszą tytułu II rozdział 2; (ii) dochody są natychmiast dostępne do dyspozycji tej instytucji bez ograniczeń, w formie spełniającej warunki określone w niniejszym ustępie. Warunek określony w akapicie pierwszym lit. d) uznaje się za spełniony, niezależnie od tego, czy instrumenty są ujęte w instrumentach dodatkowych w Tier I lub instrumentach w Tier II na mocy art. 484 ust. 3, pod warunkiem że charakteryzują się one równym stopniem uprzywilejowania.				
Art. 52 ust. 2	2. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia wszystkich następujących elementów: a) formy i charakteru zachęt do wykupu;	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	b) charakteru wszelkich zapisów podwyższających wartość kwoty głównej danego instrumentu dodatkowego w Tier I po dokonaniu tymczasowego odpisu obniżającego wartość jego kwoty głównej; c) procedur i terminów dotyczących: (i) stwierdzenia, że wystąpiło zdarzenie inicjujące; (ii) zapisu podwyższającego wartość kwoty głównej danego instrumentu dodatkowego w Tier I po dokonaniu tymczasowego odpisu obniżającego wartość jego kwoty głównej; d) cech instrumentów, które mogłyby utrudnić dokapitalizowanie instytucji; e) wykorzystania jednostek specjalnego przeznaczenia do pośredniej emisji instrumentów funduszy własnych. EUNB przedstawi Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie do dnia 28 lipca 2013 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	dnio			
Art. 53	Artykuł 53. Ograniczenia dotyczące anulowania wypłaty zysków z tytułu instrumentów dodatkowych w Tier I oraz cechy mogące utrudniać dokapitalizowanie instytucji Do celów art. 49 ust. 1 lit. l) ppkt (v) i art. 52 ust. 1 lit. o) przepisy regulujące kwestie związane z instrumentami dodatkowymi w Tier I nie obejmują w szczególności następujących kwestii: a) wymogu dokonania wypłaty zysków z tytułu instrumentów w przypadku wypłaty z tytułu wyemitowanego przez instytucję instrumentu mającego taki sam stopień uprzywilejowania jak instrument dodatkowy w Tier I, w tym instrument w kapitale podstawowym Tier I, lub niższy; b) wymogu anulowania wypłaty zysków z tytułu instrumentów w kapitale podstawowym Tier I,	N/prze s stosowan y jest bezpośre dnio			

	instrumentów dodatkowych w Tier I lub instrumentów w Tier II w przypadku niedokonania wypłat z tytułu takich instrumentów dodatkowych w Tier I; c) obowiązku zastąpienia płatności odsetek lub dywidend płatnością dowolnego innego rodzaju. W innym przypadku instytucja nie podlega takiemu obowiązkowi.				
Art. 54 ust. 1	Artykuł 54. Odpis obniżający wartość lub zamiana instrumentów dodatkowych w Tier I 1. Do celów art. 52 ust. 1 lit. n) do instrumentów dodatkowych w Tier I stosuje się następujące przepisy: a) zdarzenie inicjujące ma miejsce, jeżeli współczynnik kapitałowy instytucji dotyczący kapitału podstawowego Tier I, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. a), spadł poniżej któregośkolwiek z poniższych poziomów: (i) 5,125 %; (ii) poziomu wyższego niż 5,125 %, jeżeli został on ustalony przez instytucję i określony w przepisach regulujących dany instrument; b) w przepisach regulujących dany instrument instytucje mogą określić co najmniej jedno zdarzenie inicjujące oprócz tego, o którym mowa w lit. a); c) jeżeli przepisy regulujące dane instrumenty zawierają wymóg zamiany instrumentów na instrumenty w kapitale podstawowym Tier I z chwilą wystąpienia zdarzenia inicjującego, w przepisach tych określa się: (i) współczynnik takiej zamiany oraz limit dozwolonej kwoty zamiany; (ii) zakres, w jakim instrumenty będą podlegały zamianie na instrumenty w kapitale podstawowym Tier I; d) jeżeli przepisy regulujące dane instrumenty zawierają wymóg dotyczący dokonania odpisu obniżającego wartość kwoty głównej z chwilą wystąpienia zdarzenia inicjującego, odpis skutkuje	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	obniżeniem wszystkich następujących wartości: (i) należności posiadacza instrumentu w przypadku niewypłacalności lub likwidacji instytucji; (ii) kwoty, którą należy zapłacić w przypadku opcji kupna lub wykupu instrumentu; (iii) wypłat zysków z tytułu instrumentu.				
Art. 54 ust. 2	2. Odpis obniżający wartość lub zamiana instrumentu dodatkowego w Tier I generują - na mocy mających zastosowanie standardów rachunkowości - pozycje, które kwalifikują się jako pozycje kapitału podstawowego Tier I.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 54 ust. 3	3. Wartość instrumentów dodatkowych w Tier I ujmowana w pozycjach dodatkowych w Tier I jest ograniczona do minimalnej wartości pozycji kapitału podstawowego Tier I, które byłyby wygenerowane, gdyby kwota główna instrumentów dodatkowych w Tier I została w pełni odpisana lub objęta zamianą na instrumenty kapitału podstawowego Tier I.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 54 ust. 4	4. Łączna wartość instrumentów dodatkowych w Tier I, która podlega wymogowi odpisania lub zamiany z chwilą wystąpienia zdarzenia inicjującego, nie jest mniejsza od niższej z następujących wartości:	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
	a) kwoty wymaganej do pełnego przywrócenia współczynnika kapitału podstawowego Tier I instytucji do wartości 5,125 %; b) pełnej kwoty głównej danego instrumentu.				
Art. 54 ust. 5	5. W przypadku wystąpienia zdarzenia inicjującego instytucje podejmują następujące działania:	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
	a) niezwłocznie informują właściwe organy; b) informują posiadaczy instrumentów dodatkowych w Tier I; c) bezzwłocznie i nie później niż w terminie jednego miesiąca dokonują odpisu obniżającego wartość kwoty głównej instrumentów lub zamieniają te instrumenty na instrumenty w kapitale podstawowym Tier I				

	zgodnie z wymogami określonymi w niniejszym artykule.				
Art. 54 ust. 6	6. Instytucja emitująca instrumenty dodatkowe w Tier I, które w przypadku wystąpienia zdarzenia inicjującego podlegają zamianie na kapitał podstawowy Tier I, zapewnia, aby jej kapitał zakładowy był cały czas wystarczający do celów zamiany - w razie wystąpienia zdarzenia inicjującego - wszystkich takich zamiennych instrumentów dodatkowych w Tier I na akcje. Wszystkie niezbędne zezwolenia muszą zostać już uzyskane w terminie emisji takich zamiennych instrumentów dodatkowych w Tier I. Instytucja przez cały czas posiada konieczne uprzednie zezwolenie na emisję instrumentów w kapitale podstawowym Tier I, na które takie instrumenty dodatkowe w Tier I zostałyby zamienione z chwilą wystąpienia zdarzenia inicjującego.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 54 ust. 7	7. instytucja emitująca instrumenty dodatkowe w Tier I, które w przypadku wystąpienia zdarzenia inicjującego podlegają zamianie na kapitał podstawowy Tier I, zapewnia brak przeszkód proceduralnych dla dokonania takiej zamiany na mocy swoich dokumentów założycielskich lub dokumentach statutowych lub innych postanowień umownych.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 55	Artykuł 55. Konsekwencje zaprzestania spełniania warunków obowiązujących w odniesieniu do instrumentów dodatkowych w Tier I W przypadku instrumentów dodatkowych w Tier I, jeżeli przestaną być spełniane warunki określone w art. 52 ust. 1, mają zastosowanie następujące konsekwencje: a) dany instrument natychmiast przestaje się kwalifikować jako instrument dodatkowy w Tier I; b) część azio emisyjnych związana z tym instrumentem natychmiast przestaje się kwalifikować jako pozycja dodatkowa w Tier I.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 56	Sekcja 2. Odliczenia od pozycji dodatkowych w Tier I				

	Artykuł 56. Odliczenia od pozycji dodatkowych w Tier I Instytucje odliczają od pozycji dodatkowych w Tier I: a) posiadane przez instytucję bezpośrednio, pośrednio i syntetyczne udziały kapitałowe we własnych instrumentach dodatkowych w Tier I, w tym własnych instrumentach dodatkowych w Tier I, które instytucja mogłaby mieć obowiązek kupić na mocy istniejących zobowiązań umownych; b) bezpośrednio, pośrednio i syntetyczne udziały kapitałowe w instrumentach dodatkowych w Tier I podmiotów sektora finansowego, z którymi instytucja ma krzyżowe powiązania kapitałowe uznane przez właściwy organ za służące sztucznemu zawyżaniu funduszy własnych instytucji; c) mającą zastosowanie i określoną zgodnie z art. 60 wartość bezpośrednich, pośrednich i syntetycznych udziałów kapitałowych w instrumentach dodatkowych w Tier I podmiotów sektora finansowego, jeżeli instytucja nie dokonała znacznej inwestycji w te podmioty; d) posiadane przez instytucję bezpośrednio, pośrednio i syntetyczne udziały kapitałowe w instrumentach dodatkowych w Tier I podmiotów sektora finansowego, jeżeli instytucja dokonała znacznej inwestycji w te podmioty, z wyjątkiem pozycji z tytułu gwarantowania emisji utrzymywanych nie dłużej niż przez pięć dni roboczych; e) kwotę pozycji, którą należy odliczyć od pozycji w Tier II na podstawie art. 66 przekraczających wartość kapitału Tier II instytucji; f) wszelkie obciążenia podatkowe związane z pozycjami dodatkowymi w Tier I dające się przewidzieć w chwili wyliczenia tego kapitału, z wyjątkiem przypadków, w których instytucja odpowiednio koryguje kwotę pozycji dodatkowych w Tier I, o ile takie obciążenia podatkowe obniżają kwotę tych pozycji, którą można maksymalnie wykorzystać w celu pokrycia ryzyka lub strat.				

Art. 57	Artykuł 57. Odliczanie posiadanych własnych instrumentów dodatkowych w Tier I Do celów art. 56 lit. a) instytucje obliczają wartość posiadanych własnych instrumentów dodatkowych w Tier I na podstawie pozycji długich brutto z uwzględnieniem następujących wyjątków: a) instytucje mogą obliczać wartość posiadanych własnych instrumentów dodatkowych w Tier I na podstawie pozycji długiej netto, pod warunkiem że spełnione są oba poniższe warunki: (i) pozycje długie i krótkie mają taką samą ekspozycję bazową, a pozycje krótkie nie są związane z ryzykiem kontrahenta; (ii) albo zarówno pozycje długie, jak i krótkie są ujęte w portfelu handlowym, albo są ujęte w portfelu bankowym; b) instytucje określają kwotę odliczenia z tytułu posiadanych bezpośrednich, pośrednich lub syntetycznych udziałów kapitałowych w postaci indeksowych papierów wartościowych, obliczając ekspozycję bazową z tytułu własnych instrumentów dodatkowych w Tier I objętych tymi indeksami; c) instytucje mogą kompensować pozycje długie brutto we własnych instrumentach dodatkowych w Tier I w związku z posiadanymi indeksowymi papierami wartościowymi względem pozycji krótkich we własnych instrumentach dodatkowych w Tier I związanych z pozycjami krótkimi w indeksach bazowych, również jeżeli te pozycje krótkie wiążą się z ryzykiem kontrahenta, pod warunkiem że spełnione są oba poniższe warunki: (i) pozycje długie i krótkie są ujęte w tych samych indeksach bazowych; (ii) albo zarówno pozycje długie, jak i krótkie są ujęte w portfelu handlowym, albo w portfelu bankowym.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 58	Artykuł 58.	N/przepis			

	Odliczanie posiadanych instrumentów dodatkowych w Tier I podmiotów sektora finansowego oraz w przypadkach, gdy instytucja ma krzyżowe powiązanie kapitałowe służące sztuczemu zawyżaniu funduszy własnych Instytucje dokonują odliczeń wymaganych na mocy art. 56 lit. b), c) i d) zgodnie z następującymi zasadami: a) wartość posiadanych instrumentów dodatkowych w Tier I oblicza się na podstawie pozycji długich brutto; b) do celów odliczenia dodatkowe pozycje ubezpieczeniowe funduszy własnych w Tier I traktuje się jako posiadane instrumenty dodatkowe w Tier I.	s stosowan y jest bezpośrednio		
Art. 59	Artykuł 59. Odliczanie posiadanych instrumentów dodatkowych w Tier I podmiotów sektora finansowego Instytucje dokonują odliczeń wymaganych na mocy art. 56 lit. c) i d) zgodnie z następującymi zasadami: a) instytucje mogą obliczać posiadane bezpośrednio, pośrednio i syntetycznie instrumentów dodatkowych w Tier I podmiotów sektora finansowego na podstawie pozycji długiej netto dotyczącej tej samej ekspozycji bazowej, pod warunkiem że spełnione są oba poniższe warunki: (i) zapadalność pozycji krótkiej odpowiada zapadalności pozycji długiej lub rezydualny termin zapadalności wynosi co najmniej rok; (ii) albo zarówno pozycje długie, jak i krótkie są ujęte w portfelu handlowym, albo w portfelu bankowym; b) instytucje określają kwotę odliczenia z tytułu posiadanych bezpośrednich, pośrednich i syntetycznych udziałów kapitałowych w postaci indeksowych papierów wartościowych, obliczając ekspozycję bazową z tytułu instrumentów kapitałowych podmiotów sektora finansowego objętych tymi indeksami.	N/przepi s stosowan y jest bezpośrednio		
Art. 60	Artykuł 60.	N/przepi		

ust. 1	Odliczanie posiadanych instrumentów dodatkowych w Tier I w przypadkach, gdy instytucja nie dokonała znacznej inwestycji w podmiot sektora finansowego 1. Do celów art. 56 lit. c) instytucje obliczają mającą zastosowanie kwotę do odliczenia poprzez pomnożenie wartości, o której mowa w lit. a) niniejszego ustępu, przez współczynnik będący wynikiem obliczenia, o którym mowa w lit. b) niniejszego ustępu: a) kwota łączna, o jaką wartość posiadanych przez instytucję bezpośrednich, pośrednich i syntetycznych udziałów kapitałowych w instrumentach w kapitale podstawowym Tier I oraz instrumentach dodatkowych w Tier I i instrumentach w Tier II podmiotów sektora finansowego przekracza 10 % wartości pozycji kapitału podstawowego Tier I instytucji, obliczonej po zastosowaniu następujących elementów: (i) art. 32-35; (ii) art. 36 ust. 1 lit. a)-g), lit. k) ppkt (ii)-(v) oraz lit. l), z wyjątkiem aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego opartych na przyszłej rentowności i wynikających z różnic przejściowych; (iii) art. 44 i 45; b) kwota posiadanych przez instytucję bezpośrednich, pośrednich i syntetycznych udziałów kapitałowych w instrumentach dodatkowych w Tier I tych podmiotów sektora finansowego, w które instytucja nie dokonała znacznej inwestycji, podzielona przez kwotę łączną wszystkich posiadanych przez instytucję bezpośrednich, pośrednich i syntetycznych udziałów kapitałowych w instrumentach w kapitale podstawowym Tier I oraz instrumentach dodatkowych w Tier I i instrumentach w Tier II tych podmiotów sektora finansowego.	s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 60 ust. 2	2. Instytucje wyłączają pozycje z tytułu gwarantowania emisji utrzymywane nie dłużej niż przez pięć dni roboczych z kwoty, o której mowa w ust. 1 lit. a), oraz z obliczenia współczynnika, o którym mowa w ust. 1 lit. b).	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			

Art. 60 ust. 3	3. Kwota do odliczenia na mocy ust. 1 zostaje rozdzielona pomiędzy wszystkie posiadane instrumenty dodatkowe w Tier I. Kwotę do odliczenia od każdego instrumentu dodatkowego w Tier I na mocy ust. 1 oblicza się poprzez pomnożenie kwoty określonej w lit. a) niniejszego ustępu przez część określoną w lit. b) niniejszego ustępu: a) wartość udziałów kapitałowych, którą należy odliczyć zgodnie z ust. 1; b) kwota określona w ppkt (i) podzielona przez kwotę określoną w ppkt (ii): (i) łączna kwota instrumentu dodatkowego w Tier I; (ii) łączna kwota posiadanych przez instytucję bezpośrednich, pośrednich i syntetycznych udziałów kapitałowych w instrumentach dodatkowych Tier I podmiotów sektora finansowego, w które instytucja ta nie dokonała znacznej inwestycji.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 60 ust. 4	4. Wartość udziałów kapitałowych określonych w art. 56 lit. c), która wynosi co najwyżej 10 % wartości pozycji kapitału podstawowego Tier I instytucji po zastosowaniu przepisów określonych w ust. 1 lit. a) ppkt (i), (ii) oraz (iii), nie podlega odliczeniu i jest objęta wagą ryzyka mającą zastosowanie, w stosownych przypadkach, zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdziału 2 lub 3 oraz z wymogami określonymi w części trzeciej tytuł IV.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 60 ust. 5	5. Instytucje określają część posiadanych instrumentów funduszy własnych, która podlega waznieniu ryzykiem, poprzez podzielenie kwoty określonej w lit. a) przez kwotę określoną w lit. b): a) wartość udziałów kapitałowych, która musi podlegać waznieniu ryzykiem zgodnie z ust. 4; b) kwota określona w ppkt (i) podzielona przez kwotę określoną w ppkt (ii): (i) łączna kwota instrumentów w kapitale podstawowym Tier I; (ii) kwota łączna posiadanych przez instytucję bezpośrednich, pośrednich i syntetycznych udziałów	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	kapitałowych w instrumentach w kapitale podstawowym Tier I podmiotów sektora finansowego, w które instytucja ta nie dokonała znacznej inwestycji.			
Art. 61	Sekcja 3. Kapitał dodatkowy Tier I Artykuł 61. Kapitał dodatkowy Tier I Kapitał dodatkowy Tier I danej instytucji składa się z pozycji dodatkowych w Tier I po odliczeniu pozycji, o których mowa w art. 56, oraz po zastosowaniu art. 79.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio		
Art. 62	Rozdział 4. Kapitał Tier II Sekcja 1. Pozycje i instrumenty w Tier II Artykuł 62. Pozycje w Tier II Pozycje w Tier II składają się z następujących elementów: a) instrumentów kapitałowych i pożyczek podporządkowanych, o ile spełnione zostały warunki określone w art. 63; b) azio emisyjnych związanych z instrumentami, o których mowa w lit. a); c) w przypadku instytucji obliczających kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 2 - korekty z tytułu ogólnego ryzyka kredytowego, przed skutkami podatkowymi, w wysokości do maksymalnie 1,25 % kwot ekspozycji ważonych ryzykiem obliczanych zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 2; d) w przypadku instytucji obliczających kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 3 - kwoty dodatnie, przed skutkami podatkowymi, wynikające z obliczeń określonych w art. 158 i 159 w wysokości do maksymalnie 0,6 % kwot ekspozycji ważonych ryzykiem obliczanych na podstawie części trzeciej tytuł II rozdział 3.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio		

	Pozycje ujęte w lit. a) nie kwalifikują się jako pozycje kapitału podstawowego Tier I ani pozycje dodatkowe w Tier I.				
Art. 63	Artykuł 63. Instrumenty w Tier II Instrumenty kapitałowe i pożyczki podporządkowane kwalifikują się jako instrumenty w Tier II, jeżeli są spełnione następujące warunki: a) instrumenty zostały wyemitowane lub pożyczki podporządkowane zostały zaciągnięte, stosownie do przypadku, i w pełni opłacone; b) instrumenty nie są kupowane, a pożyczki podporządkowane nie są przyznawane, stosownie do przypadku, przez żaden z następujących podmiotów: (i) instytucję lub jej jednostki zależne; (ii) przedsiębiorstwo, w którym instytucja posiada udział kapitałowy w postaci co najmniej 20 % praw głosu lub kapitału tego przedsiębiorstwa posiadanych bezpośrednio lub poprzez stosunek kontroli; c) zakup instrumentów lub przyznanie pożyczek podporządkowanych - stosownie do przypadku - nie są finansowane bezpośrednio ani pośrednio przez instytucję; d) należność z tytułu kwoty głównej danych instrumentów na mocy przepisów regulujących te instrumenty lub należność z tytułu kwoty głównej pożyczek podporządkowanych na mocy przepisów regulujących pożyczki podporządkowane - stosownie do przypadku - są w pełni podporządkowane należnościom wszystkich wierzycieli niepodporządkowanych; e) instrumenty ani pożyczki podporządkowane - stosownie do przypadku - nie są zabezpieczone ani objęte gwarancją, która zwiększa stopień uprzywilejowania należności, przez dowolną z następujących jednostek: (i) instytucję lub jej jednostki zależne;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

(ii) jednostkę dominującą instytucji lub jej jednostki zależne; (iii) dominującą finansową spółkę holdingową lub jej jednostki zależne; (iv) holding mieszany lub jego jednostki zależne; (v) finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej lub jej jednostki zależne; (vi) jakiekolwiek przedsiębiorstwo mające bliskie powiązania z jednostkami, o których mowa w ppkt (i)-(v); f) przedmiotowe instrumenty ani pożyczki podporządkowane, stosownie do przypadku, nie podlegają żadnemu porozumieniu, które w innych przypadkach zwiększa stopień uprzywilejowania danej należności z tytułu, odpowiednio, przedmiotowych instrumentów lub pożyczek podporządkowanych; g) przedmiotowe instrumenty lub pożyczki podporządkowane, stosownie do przypadku, mają pierwotny termin zapadalności wynoszący co najmniej 5 lat; h) przepisy regulujące dane instrumenty lub pożyczki podporządkowane, stosownie do przypadku, nie zawierają żadnej zachęty do wykupu lub spłaty - stosownie do przypadku - kwoty głównej tych instrumentów lub pożyczek przez daną instytucję przed terminem ich zapadalności; i) jeżeli dane instrumenty lub pożyczki podporządkowane, stosownie do przypadku, obejmują, stosownie do przypadku, co najmniej jedną opcję kupna lub co najmniej jedną opcję spłaty przed terminem, dane opcje wykonuje się według wyłącznego uznania emitenta lub dłużnika, stosownie do przypadku; j) wbudowaną w instrumenty lub pożyczki podporządkowane, stosownie do przypadku, opcję wykupu można wykonać, a instrumenty lub te pożyczki wykupić, spłacić lub odkupić lub spłacić przed terminem wyłącznie wtedy, gdy spełnione są warunki określone w art. 77, i nie wcześniej niż po				

	upływie pięciu lat od daty emisji lub zaciągnięcia, stosownie do przypadku, chyba że spełnione zostały warunki określone w art. 78 ust. 4; k) przepisy regulujące dane instrumenty lub pożyczki podporządkowane, stosownie do przypadku, nie wskazują bezpośrednio ani pośrednio, że przedmiotowe instrumenty lub pożyczki podporządkowane, stosownie do przypadku, będą lub mogą być wykupywane, spłacane, odkupywane lub spłacane przed terminem - stosownie do przypadku - przez instytucję inną niż instytucja znajdująca się w stanie niewypłacalności lub likwidacji, a instytucja w żaden inny sposób nie przedstawia takiej wskazówki; l) przepisy regulujące dane instrumenty lub pożyczki podporządkowane, stosownie do przypadku, nie dają posiadaczowi prawa do przyspieszenia planowanej przyszłej płatności odsetek lub kwoty głównej w innych przypadkach niż niewypłacalność lub likwidacja danej instytucji; m) wysokość płatności odsetek lub dywidendy - stosownie do przypadku - należnych z tytułu instrumentów lub pożyczek podporządkowanych, stosownie do przypadku, nie będzie zmieniana w oparciu o zdolność kredytową instytucji ani jej jednostki dominującej; n) w przypadku gdy instrumenty nie są emitowane bezpośrednio przez instytucję lub gdy pożyczki podporządkowane nie są zaciągnięte bezpośrednio przez instytucję - stosownie do przypadku - muszą zostać spełnione oba poniższe warunki: (i) instrumenty są emitowane lub pożyczki podporządkowane zaciągnięte - stosownie do przypadku - za pośrednictwem podmiotu, które są częścią konsolidacji zgodnie z częścią pierwszą tytułu II rozdział 2; (ii) dochody są natychmiast dostępne do dyspozycji tej instytucji bez ograniczeń, w formie spełniającej warunki określone w niniejszym ustępie.				
Art. 64	Artykuł 64. Amortyzacja instrumentów w Tier II	N/przepis			

	Zakres, w jakim instrumenty w Tier II kwalifikują się jako pozycje w Tier II w trakcie ostatnich pięciu lat okresu zapadalności danych instrumentów, oblicza się, mnożąc wynik obliczenia określonego w lit. a) przez kwotę, o której mowa w lit. b): a) kwota nominalna instrumentów lub pożyczek podporządkowanych w pierwszym dniu ostatniego pięcioletniego okresu ich umownego terminu zapadalności podzielona przez liczbę dni kalendarzowych w tym okresie; b) liczba pozostałych dni kalendarzowych umownego terminu zapadalności instrumentów lub pożyczek podporządkowanych.	stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 65	Artykuł 65. Konsekwencje zaprzestania spełniania warunków obowiązujących w odniesieniu do instrumentów w Tier II W przypadku instrumentu w Tier II, który przestanie spełniać warunki określone w art. 63, mają zastosowanie następujące konsekwencje: a) dany instrument natychmiast przestaje się kwalifikować jako instrument w Tier II; b) część azio emisyjnych związana z tym instrumentem natychmiast przestaje się kwalifikować jako pozycje w Tier II.	N/przepi s stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 66	Sekcja 2. Odliczenia od pozycji w Tier II Artykuł 66. Odliczenia od pozycji w Tier II Od pozycji w Tier II odlicza się: a) posiadane przez instytucję bezpośrednio, pośrednio i syntetyczne udziały kapitałowe w instrumentach własnych w Tier II, w tym instrumentach własnych w Tier II, które instytucja mogłaby mieć obowiązek kupić na mocy istniejących zobowiązań umownych; b) bezpośrednio, pośrednio i syntetyczne udziały kapitałowe w instrumentach w Tier II podmiotów	N/przepi s stosowan y jest bezpośrednio			

	sektora finansowego, z którymi instytucja ma krzyżowe powiązania kapitałowe uznane przez właściwy organ za służące sztucznemu zawyżaniu funduszy własnych instytucji; c) mającą zastosowanie i określoną zgodnie z art. 70 wartość bezpośrednich, pośrednich i syntetycznych udziałów kapitałowych w instrumentach w Tier II podmiotów sektora finansowego, jeżeli instytucja nie dokonała znacznej inwestycji w te podmioty; d) posiadane przez instytucję bezpośrednio, pośrednio i syntetyczne udziały kapitałowe w instrumentach w Tier II podmiotów sektora finansowego, jeżeli instytucja dokonała znacznej inwestycji w te podmioty, z wyjątkiem pozycji z tytułu gwarantowania emisji utrzymywanych nie dłużej niż przez pięć dni roboczych.				
Art. 67	Artykuł 67. Odliczanie posiadanych instrumentów własnych w Tier II Do celów art. 66 lit. a) instytucje obliczają wartość udziałów kapitałowych na podstawie pozycji długich brutto z uwzględnieniem następujących wyjątków: a) instytucje mogą obliczać wartość posiadanych udziałów kapitałowych na podstawie pozycji długiej netto, pod warunkiem że spełnione są oba poniższe warunki: (i) pozycje długie i krótkie mają taką samą ekspozycję bazową, a pozycje krótkie nie wiążą się z ryzykiem kontrahenta; (ii) albo zarówno pozycje długie, jak i krótkie są ujęte w portfelu handlowym, albo są ujęte w portfelu bankowym; b) instytucje określają kwotę odliczenia z tytułu posiadanych bezpośrednich, pośrednich i syntetycznych udziałów kapitałowych w postaci indeksowych papierów wartościowych, obliczając ekspozycję bazową z tytułu instrumentów własnych w Tier II objętych tymi indeksami; c) instytucje mogą kompensować pozycje długie brutto	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	w instrumentach własnych w Tier II w związku z indeksowymi papierami wartościowymi względem pozycji krótkich w instrumentach własnych w Tier II związanych z pozycjami krótkimi w indeksach bazowych, również jeżeli te pozycje krótkie wiążą się z ryzykiem kontrahenta, pod warunkiem że spełnione są oba poniższe warunki: (i) pozycje długie i krótkie są ujęte w tych samych indeksach bazowych; (ii) albo zarówno pozycje długie, jak i krótkie są ujęte w portfelu handlowym, albo są ujęte w portfelu bankowym.				
Art. 68	Artykuł 68. Odliczanie posiadanych instrumentów w Tier II podmiotów sektora finansowego oraz w przypadkach, gdy instytucja ma krzyżowe powiązanie kapitałowe służące sztuczemu zawyżaniu funduszy własnych Instytucje dokonują odliczeń wymaganych w art. 66 lit. b), c) i d) zgodnie z następującymi zasadami: a) posiadane instrumenty w Tier II oblicza się na podstawie pozycji długich brutto; b) do celów odliczenia posiadane pozycje ubezpieczeniowe funduszy własnych w Tier II i Tier III traktuje się jako posiadane instrumenty w Tier II.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 69	Artykuł 69. Odliczanie posiadanych instrumentów w Tier II podmiotów sektora finansowego Instytucje dokonują odliczeń wymaganych w art. 66 lit. c) i d) zgodnie z następującymi zasadami: a) instytucje mogą odliczać posiadane bezpośrednio, pośrednio i syntetycznie instrumenty w Tier II podmiotów sektora finansowego na podstawie pozycji długiej netto dotyczącej tej samej ekspozycji bazowej, pod warunkiem że spełnione są oba poniższe warunki: (i) zapadalność pozycji krótkiej odpowiada zapadalności pozycji długiej lub rezydualny termin zapadalności wynosi co najmniej rok;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	(ii) zarówno pozycje długie, jak i krótkie są ujęte albo w portfelu handlowym, albo w portfelu bankowym; b) instytucje określają kwotę odliczenia z tytułu posiadanych bezpośrednich, pośrednich i syntetycznych udziałów kapitałowych w postaci indeksowych papierów wartościowych, dokonując przeglądu ekspozycji bazowej z tytułu instrumentów kapitałowych podmiotów sektora finansowego objętych tymi indeksami.				
Art. 70 ust. 1	Artykuł 70. Odliczanie instrumentów w Tier II w przypadkach, gdy instytucja nie dokonała znacznej inwestycji w stosowny podmiot 1. Do celów art. 66 lit. c) instytucje obliczają mającą zastosowanie kwotę do odliczenia poprzez pomnożenie wartości, o której mowa w lit. a) niniejszego ustępu, przez współczynnik będący wynikiem obliczenia, o którym mowa w lit. b) niniejszego ustępu: a) kwota łączna, o jaką wartość posiadanych przez instytucję bezpośrednich, pośrednich i syntetycznych udziałów kapitałowych w instrumentach w kapitale podstawowym Tier I oraz instrumentach dodatkowych w Tier I i instrumentach w Tier II podmiotów sektora finansowego przekracza 10 % wartości pozycji kapitału podstawowego Tier I instytucji, obliczonej po zastosowaniu następujących elementów: (i) art. 32-35; (ii) art. 36 ust. 1 lit. a)-g), lit. k) ppkt (ii)-(v) oraz lit. l), z wyjątkiem wartości odliczanej w związku z aktywami z tytułu odroczonego podatku dochodowego opartymi na przyszłej rentowności i wynikającymi z różnic przejściowych; (iii) art. 44 i 45; b) kwota posiadanych przez instytucję bezpośrednich, pośrednich i syntetycznych udziałów kapitałowych w instrumentach w Tier II podmiotów sektora finansowego podzielona przez kwotę łączną wszystkich posiadanych przez instytucję	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	bezpośrednich, pośrednich i syntetycznych udziałów kapitałowych w instrumentach w kapitale podstawowym Tier I oraz instrumentach dodatkowych w Tier I i instrumentach w Tier II tych podmiotów sektora finansowego.			
Art. 70 ust. 2	2. Instytucje wyłączają pozycje z tytułu gwarantowania emisji utrzymywane nie dłużej niż przez pięć dni roboczych z kwoty, o której mowa w ust. 1 lit. a), oraz z obliczenia współczynnika, o którym mowa w ust. 1 lit. b).	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio		
Art. 70 ust. 3	3. Kwota do odliczenia na mocy ust. 1 zostaje rozdzielona pomiędzy wszystkie posiadane instrumenty w Tier II. Kwota do odliczenia od każdego instrumentu w Tier II jest obliczana poprzez pomnożenie kwoty określonej w lit. a) niniejszego ustępu przez część określoną w lit. b) niniejszego ustępu: a) łączna wartość udziałów kapitałowych, którą należy odliczyć zgodnie z ust. 1; b) kwota określona w ppkt (i) podzielona przez kwotę określoną w ppkt (ii): (i) łączna kwota instrumentu w Tier II; (ii) łączna kwota posiadanych przez instytucję bezpośrednich, pośrednich i syntetycznych udziałów kapitałowych w instrumentach Tier II podmiotów sektora finansowego, w które instytucja ta nie dokonała znacznej inwestycji.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio		
Art. 70 ust. 4	4. Wartość udziałów kapitałowych określonych w art. 66 ust. 1 lit. c), która wynosi co najwyżej 10 % wartości pozycji kapitału podstawowego Tier I instytucji po zastosowaniu przepisów określonych w ust. 1 lit. a) ppkt (i)-(iii), nie podlega odliczeniu i jest objęta wagą ryzyka mającą zastosowanie, w stosownych przypadkach, zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdziału 2 lub 3 oraz z wymogami określonymi w części trzeciej tytuł IV.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio		
Art. 70	5. Instytucje określają część posiadanych instrumentów	N/przepisy		

ust. 5	funduszy własnych, która podlega wazeniu ryzykiem, poprzez podzielenie kwoty określonej w lit. a) przez kwotę określoną w lit. b): a) wartość udziałów kapitałowych, która musi podlegać wazeniu ryzykiem zgodnie z ust. 4; b) kwota określona w ppkt (i) podzielona przez kwotę określoną w ppkt (ii): (i) łączna kwota instrumentów w kapitale podstawowym Tier I; (ii) kwota łączna posiadanych przez instytucję bezpośrednich, pośrednich i syntetycznych udziałów kapitałowych w instrumentach w kapitale podstawowym Tier I podmiotów sektora finansowego, w które instytucja ta nie dokonała znacznej inwestycji.	s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 71	Sekcja 3. Kapitał Tier II Artykuł 71. Kapitał Tier II Na kapitał Tier II instytucji składają się pozycje w Tier II tej instytucji po odliczeniach, o których mowa w art. 66, oraz po zastosowaniu art. 79.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 72	Rozdział 5. Fundusze własne Artykuł 72. Fundusze własne Fundusze własne danej instytucji stanowią sumę jej kapitału Tier I i kapitału Tier II.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 73 ust. 1	Rozdział 6. Wymogi ogólne Artykuł 73. Wypłaty zysków z tytułu instrumentów funduszy własnych 1. Instrumenty kapitałowe, w odniesieniu do których do wyłącznego uznania instytucji pozostaje decyzja w sprawie wypłaty zysków w formie innej niż środki pieniężne lub instrument funduszy własnych, nie mogą się kwalifikować jako instrumenty w kapitale	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			

	podstawowym Tier I, instrumenty dodatkowe w Tier I lub instrumenty w Tier II, chyba że instytucja uzyskała uprzednio zezwolenie właściwych organów.				
Art. 73 ust. 2	2. Właściwe organy udzielają zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, wyłącznie wtedy, gdy uznają, że spełnione zostały wszystkie poniższe warunki: a) swoboda uznania, o której mowa w ust. 1, ani forma ewentualnych wypłat zysków nie miałyby negatywnego wpływu na zdolność instytucji do anulowania płatności z tytułu danego instrumentu; b) swoboda uznania, o której mowa w ust. 1, ani forma ewentualnych wypłat zysków nie miałyby negatywnego wpływu na zdolność danego instrumentu do pokrycia strat; c) swoboda uznania, o której mowa w ust. 1, ani forma ewentualnych wypłat zysków nie obniżyłyby w inny sposób jakości danego instrumentu kapitałowego.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 73 ust. 3	3. Instrumenty kapitałowe, w odniesieniu do których osoba prawna inna niż instytucja, które je wyemitowała, dysponuje swobodą uznania w zakresie decyzji o tym, że wypłaty zysków z tytułu instrumentu dokonuje się w formie innej niż środki pieniężne lub instrument funduszy własnych, lub w zakresie żądania wypłaty zysków w formie innej niż środki pieniężne lub instrument funduszy własnych, nie kwalifikują się jako instrumenty w kapitale podstawowym Tier I, instrumenty dodatkowe w Tier I lub instrumenty w Tier II.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 73 ust. 4	4. Instytucje mogą wykorzystywać szeroki indeks giełdowy jako jedną z podstaw określenia poziomu wypłat zysków z tytułu instrumentów dodatkowych w Tier I i instrumentów w Tier II.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 73 ust. 5	5. Przepisy ust. 4 nie mają zastosowania, gdy dana instytucja jest podmiotem referencyjnym w takim szerokim indeksie giełdowym, chyba że spełnione są oba poniższe warunki:	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	a) instytucja uważa, że ruchy w tym szerokim indeksie giełdowym nie są znacząco skorelowane ze zdolnością kredytową instytucji, jej instytucji dominującej lub dominującej finansowej spółki holdingowej lub dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej lub dominującego holdingu mieszanego; b) właściwy organ nie doszedł do innego wniosku niż wniosek, o którym mowa w lit. a).	dnio			
Art. 73 ust. 6	6. Instytucje zgłaszają i ujawniają szerokie indeksy giełdowe, na których opierają się ich instrumenty kapitałowe.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 73 ust. 7	7. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia warunków, zgodnie z którymi indeksy będzie się uznawać za kwalifikujące się jako szerokie indeksy giełdowe do celów ust. 4. EUNB przedstawi Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie do dnia 28 lipca 2013 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 74	Artykuł 74. Posiadane instrumenty kapitałowe wyemitowane przez regulowane podmioty sektora finansowego, które nie kwalifikują się jako kapitał regulacyjny Instytucje od żadnych składników funduszy własnych nie odliczają posiadanych bezpośrednich, pośrednich lub syntetycznych instrumentów kapitałowych wyemitowanych przez regulowany podmiot sektora finansowego, które nie kwalifikują się jako kapitał regulacyjny tego podmiotu. Instytucje stosują do takich udziałów kapitałowych wagi ryzyka zgodnie z	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	przepisami, w stosownych przypadkach, części trzeciej tytuł II rozdziału 2 lub 3.				
Art. 75	Artykuł 75. Wymogi w zakresie odliczenia i zapadalności dotyczące pozycji krótkich Wymogi w zakresie zapadalności pozycji krótkich, o których mowa w art. 45 lit. a), art. 59 lit. a) i art. 69 lit. a), uznaje się za spełnione w odniesieniu do posiadanych pozycji, jeżeli spełnione są następujące warunki: a) instytucja ma umowne prawo sprzedać w określonym dniu w przyszłości kontrahentowi dostarczającemu instrument zabezpieczający pozycję długą, która jest przedmiotem zabezpieczenia; b) kontrahent dostarczający instytucji instrument zabezpieczający jest umownie zobowiązany kupić od instytucji w takim określonym dniu w przyszłości pozycję długą, o której mowa w lit. a).	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 76 ust. 1	Artykuł 76. Portfele indeksowe obejmujące instrumenty kapitałowe 1. Do celów art. 42 lit. a), art. 45 lit. a), art. 57 lit. a), art. 59 lit. a), art. 67 lit. a) i art. 69 lit. a) instytucje mogą zmniejszyć kwotę pozycji długiej w instrumencie kapitałowym o część indeksu, która składa się z tej samej ekspozycji bazowej będącej przedmiotem zabezpieczenia, pod warunkiem spełnienia poniższych warunków: a) albo zarówno pozycja długa będąca przedmiotem zabezpieczenia jak i pozycja krótka w indeksie stosowanym do zabezpieczenia tej pozycji długiej są ujęte w portfelu handlowym, albo są one obie ujęte w portfelu bankowym; b) pozycje, o których mowa w lit. a), są wykazywane w wartości godziwej w bilansie instytucji; c) pozycja krótka, o której mowa w lit. a), kwalifikuje się jako efektywny instrument zabezpieczający w ramach procedur kontroli wewnętrznej obowiązujących w instytucji;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	d) właściwe organy oceniają adekwatność procedur kontroli, o których mowa w lit. c), co najmniej raz w roku i wciąż uważają je za odpowiednie.				
Art. 76 ust. 2	2. W przypadku gdy właściwy organ udzielił uprzednio zezwolenia, instytucja może zastosować ostrożne oszacowanie ekspozycji bazowej danej instytucji z tytułu instrumentów kapitałowych objętych indeksami jako rozwiązanie alternatywne wobec obliczania przez instytucję swojej ekspozycji z tytułu pozycji, o których mowa w lit. a) lub b) lub w obu tych literach: a) instrumentów własnych w kapitale podstawowym Tier I, instrumentów dodatkowych w Tier I i instrumentów w Tier II objętych indeksami; b) instrumentów w kapitale podstawowym Tier I, instrumentów dodatkowych w Tier I i instrumentów w Tier II podmiotów sektora finansowego, objętych indeksami.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 76 ust. 3	3. Właściwe organy udzielają zezwolenia, o którym mowa w ust. 2, wyłącznie wtedy, gdy dana instytucja wykazała w sposób je zadowalający, że monitorowanie jej ekspozycji bazowej z tytułu pozycji, o których mowa w ust. 2 lit. a) lub b) lub, w stosownych przypadkach, lit. a) i b), byłoby dla instytucji uciążliwe pod względem operacyjnym.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 76 ust. 4	4. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia: a) stopnia ostrożności wymaganego przy oszacowaniach stosowanych jako rozwiązanie alternatywne wobec obliczania ekspozycji bazowej, o której mowa w ust. 2; b) znaczenia pojęcia "uciążliwy pod względem operacyjnym" do celów ust. 3. EUNB przedstawi Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie do dnia 28 lipca 2013 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.				
Art. 77	Artykuł 77. Warunki obniżenia funduszy własnych Dana instytucja ma obowiązek uzyskać uprzednio zezwolenie od właściwego organu, aby przeprowadzić jedno lub oba następujące działania: a) obniżenie, wykup lub odkup instrumentów w kapitale podstawowym Tier I emitowanych przez daną instytucję w sposób dozwolony mającym zastosowanie prawem krajowym; b) przeprowadzenie wezwania do sprzedaży, wykupu, spłaty lub odkupu instrumentów dodatkowych w Tier I lub instrumentów w Tier II - stosownie do przypadku - przed upłynięciem ich umownego terminu zapadalności.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 78 ust. 1	Artykuł 78. Zezwolenie nadzorcze na obniżenie funduszy własnych 1. Właściwy organ wydaje zezwolenie na obniżenie, odkup, wezwanie do sprzedaży lub wykup przez instytucję instrumentów w kapitale podstawowym Tier I, instrumentów dodatkowych w Tier I lub instrumentów w Tier II, jeżeli jest spełniony dowolny z następujących warunków: a) przed lub w tym samym czasie co działanie, o którym mowa w art. 77, instytucja zastępuje instrumenty, o których mowa w art. 77, instrumentami funduszy własnych o tej samej lub większej jakości na warunkach, które są stabilne z punktu widzenia zdolności dochodowej danej instytucji; b) instytucja wykazała w sposób zadowalający właściwy organ, że po dokonaniu przedmiotowego działania fundusze własne instytucji przekroczyłyby wymogi określone w art. 92 ust. 1 niniejszego rozporządzenia oraz wymóg połączonego bufora zdefiniowany w art. 128 pkt 6) dyrektywy 2013/36/UE. o margines, który właściwy organ może uznać za konieczny na podstawie art. 104 ust. 3 dyrektywy 2013/36/UE.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

Art. 78 ust. 2	2. Przy ocenianiu na mocy ust. 1 lit. a) stabilności instrumentów zastępujących z punktu widzenia zdolności dochodowej danej instytucji, właściwe organy biorą pod uwagę stopień, w jakim te zastępujące instrumenty kapitałowe byłyby bardziej kosztowne dla instytucji niż instrumenty, które miałyby one zastąpić.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 78 ust. 3	3. Jeżeli instytucja podejmuje działanie, o którym mowa w art. 77 lit. a), a odmowa wykupu instrumentów w kapitale podstawowym Tier I, o których mowa w art. 27, jest zabroniona mającym zastosowanie prawem krajowym, właściwy organ może odstąpić od warunków określonych w ust. 1 niniejszego artykułu, pod warunkiem że właściwy organ zażąda od danej instytucji ograniczenia wykupu takich instrumentów w oparciu o odpowiednią podstawę.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 78 ust. 4	4. Właściwe organy mogą zezwolić instytucjom na wykup instrumentów dodatkowych w Tier I lub instrumentów w Tier II przed upływem 5 lat od daty emisji, jeżeli spełnione są warunki określone w ust. 1 i w lit. a) lub b) niniejszego ustępu: a) nastąpiła zmiana w regulacyjnej klasyfikacji tych instrumentów, która mogłaby spowodować ich wyłączenie z funduszy własnych lub ich reklasyfikację jako formę funduszy własnych niższej jakości, przy spełnieniu obu poniższych warunków: (i) właściwy organ uznaje tę zmianę za wystarczająco pewną; (ii) instytucja wykazuje w sposób zadowalający właściwe organy, że regulacyjna reklasyfikacja tych instrumentów nie była w sposób racjonalny możliwa do przewidzenia w chwili ich emisji; b) nastąpiła zmiana w mającym zastosowanie opodatkowaniu tych instrumentów, a instytucja wykazuje w sposób zadowalający właściwe organy, że zmiana ta jest istotna i że nie była w sposób racjonalny możliwa do przewidzenia w chwili emisji tych instrumentów.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

Art. 78 ust. 5	5. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia następujących elementów: a) znaczenia pojęcia "stabilny z punktu widzenia zdolności dochodowej danej instytucji"; b) odpowiednich podstaw ograniczenia wykupu, o których mowa w ust. 3; c) wymogów w zakresie procedur składania przez instytucję wniosków o zezwolenie od właściwego organu na przeprowadzenie działania wymienionego w art. 77, w tym procedury, którą należy zastosować w przypadku wykupu akcji wyemitowanych dla członków spółdzielni, oraz terminu przetwarzania takiego wniosku, jak również wymogów w zakresie danych, które powinny być w takim wniosku zawarte. EUNB przedstawi Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie do dnia 28 lipca 2013 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N/przepis stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 79 ust. 1	Artykuł 79. Tymczasowe odstępstwo od odliczania z funduszy własnych 1. Jeżeli dana instytucja posiada tymczasowo instrumenty kapitałowe podmiotu sektora finansowego lub udzieliła takim podmiotom pożyczek podporządkowanych, stosownie do przypadku, które kwalifikują się jako instrumenty w kapitale podstawowym Tier I, instrumenty dodatkowe w Tier I lub instrumenty w Tier II, a właściwy organ uważa, że celem tych posiadanych udziałów jest pomoc finansowa przeznaczona na reorganizację i uratowanie tej jednostki, właściwy organ może tymczasowo odstąpić od stosowania przepisów dotyczących odliczania, które w przeciwnym razie miałyby zastosowanie do tych instrumentów.	N/przepis stosowan y jest bezpośrednio			

Art. 79 ust. 2	2. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia pojęcia "tymczasowo" do celów ust. 1 oraz warunków, zgodnie z którymi właściwy organ może uznać, że celem tych tymczasowo posiadanych udziałów jest pomoc finansowa przeznaczona na reorganizację oraz uratowanie danej jednostki. EUNB przedstawi Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie do dnia 28 lipca 2013 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 80 ust. 1	Artykuł 80. Ciągły przegląd jakości funduszy własnych 1. EUNB monitoruje jakość instrumentów funduszy własnych emitowanych przez instytucje w całej Unii oraz niezwłocznie powiadamia Komisję, jeżeli istnieje istotny dowód na to, że instrumenty te nie spełniają kryteriów określonych w art. 28, lub w stosownych przypadkach, w art. 29. Właściwe organy niezwłocznie, na wniosek EUNB, przekazują wszystkie informacje, jakie EUNB uzna za stosowne w odniesieniu do wyemitowanych nowych instrumentów kapitałowych, aby umożliwić EUNB monitorowanie jakości instrumentów funduszy własnych emitowanych przez instytucje w całej Unii.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 80 ust. 2	2. Powiadomienie zawiera następujące elementy: a) szczegółowe wyjaśnienie charakteru i zakresu stwierdzonego braku; b) doradztwo techniczne dotyczące działania Komisji, jakie zdaniem EUNB należy podjąć; c) znaczne zmiany w metodzie EUNB dotyczącej testów warunków skrajnych badających wypłacalność instytucji.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

Art. 80 ust. 3	3. EUNB zapewnia Komisji doradztwo techniczne w zakresie wszelkich znaczących zmian, jakie uzna za konieczne do wprowadzenia w definicji funduszy własnych w wyniku: a) istotnych zmian w normach rynkowych lub w praktyce rynkowej; b) zmian w odpowiednich normach prawnych lub standardach rachunkowości; c) znacznych zmian w metodzie EUNB dotyczącej testów warunków skrajnych badających wypłacalność instytucji.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 80 ust. 4	4. EUNB zapewnia Komisji doradztwo techniczne do dnia 1 stycznia 2014 r. w zakresie ewentualnych sposobów ujmowania niezrealizowanych zysków wycenianych według wartości godziwej innych niż włączenie ich do kapitału podstawowego Tier I bez dokonania korekty. W stosownych zaleceniach uwzględnia się odpowiednie zmiany międzynarodowych standardów rachunkowości oraz międzynarodowych porozumień dotyczących norm ostrożnościowych dla banków.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 81 ust. 1	Tytuł II. UDZIAŁY MNIejszości ORAZ INSTRUMENTY DODATKOWE W TIER I I INSTRUMENTY W TIER II EMITOWANE PRZEZ JEDNOSTKI ZALEŻNE Artykuł 81. Udziały mniejszości, które kwalifikują się do włączenia do skonsolidowanego kapitału podstawowego Tier I 1. Udziały mniejszości obejmują sumę instrumentów w kapitale podstawowym Tier I, azio emisyjne związane z tymi instrumentami, zyski zatrzymane oraz kapitał rezerwy jednostki zależnej, jeżeli spełnione są następujące warunki: a) jednostką zależną jest jeden z następujących podmiotów: (i) instytucja;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	(ii) przedsiębiorstwo, które na mocy mającego zastosowanie prawa krajowego podlega wymogom niniejszego rozporządzenia i dyrektywy 2013/36/UE; b) jednostka zależna jest w pełni objęta konsolidacją na podstawie części pierwszej tytuł II rozdział 2; c) pozycje w kapitale podstawowym Tier I, o których mowa w części wprowadzającej niniejszego ustępu, należą do osób innych niż przedsiębiorstwa objęte konsolidacją na podstawie części pierwszej tytuł II rozdział 2.				
Art. 81 ust. 2	2. Jako skonsolidowany kapitał podstawowy Tier I nie kwalifikują się udziały mniejszości finansowane bezpośrednio lub pośrednio - za pośrednictwem jednostki specjalnego przeznaczenia lub w inny sposób - przez jednostkę dominującą instytucji lub jej jednostki zależne.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 82	Artykuł 82. Kwalifikujący się kapitał dodatkowy Tier I, kapitał Tier I, kapitał Tier II i kwalifikujące się fundusze własne Kwalifikujący się kapitał dodatkowy Tier I, kapitał Tier I, kapitał Tier II i kwalifikujące się fundusze własne obejmują, w stosownych przypadkach, udziały mniejszości, instrumenty dodatkowe w Tier I lub instrumenty w Tier II, a także powiązane zyski zatrzymane i azio emisyjne jednostki zależnej, jeżeli spełnione są następujące warunki: a) jednostką zależną jest jeden z następujących podmiotów: (i) instytucja; (ii) przedsiębiorstwo, które na mocy mającego zastosowanie prawa krajowego podlega wymogom niniejszego rozporządzenia i dyrektywy 2013/36/UE; b) dana jednostka zależna jest w pełni objęta zakresem konsolidacji na podstawie części pierwszej tytuł II rozdział 2;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	c) przedmiotowe instrumenty należą do osób innych niż przedsiębiorstwa objęte konsolidacją na podstawie części pierwszej tytuł II rozdział 2.				
Art. 83 ust. 1	Artykuł 83. Kwalifikujący się kapitał dodatkowy Tier I i kapitał Tier II emitowany przez jednostkę specjalnego przeznaczenia 1. Instrumenty dodatkowe w Tier I i instrumenty w Tier II emitowane przez jednostkę specjalnego przeznaczenia oraz powiązane azio emisyjne uwzględnia się, w stosownych przypadkach, w kwalifikującym się kapitale dodatkowym Tier I, kapitale Tier I lub kapitale Tier II lub w kwalifikujących się funduszach własnych wyłącznie wtedy, gdy spełnione są następujące warunki: a) jednostka specjalnego przeznaczenia emitująca te instrumenty jest w pełni objęta konsolidacją na podstawie części pierwszej tytuł II rozdział 2; b) przedmiotowe instrumenty oraz powiązane azio emisyjne uwzględnia się w kwalifikującym się kapitale dodatkowym Tier I wyłącznie wtedy, gdy spełnione są warunki określone w art. 52 ust. 1; c) przedmiotowe instrumenty oraz powiązane azio emisyjne uwzględnia się w kwalifikującym się kapitale Tier II wyłącznie wtedy, gdy spełnione są warunki określone w art. 63; d) jedynym aktywem posiadanym przez jednostkę specjalnego przeznaczenia jest jej inwestycja w fundusze własne jednostki dominującej lub jej jednostki zależnej, która jest w pełni objęta konsolidacją na podstawie części pierwszej tytuł II rozdział 2 i której forma spełnia stosowne warunki określone, w stosownych przypadkach, w art. 52 ust. 1 lub art. 63. Jeżeli właściwy organ uznaje aktywa danej jednostki specjalnego przeznaczenia inne niż jej inwestycja w fundusze własne jednostki dominującej lub jej jednostki zależnej, która jest objęta konsolidacją na podstawie części pierwszej tytuł II rozdział 2, za minimalne i nieznaczne jak na taką jednostkę,	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	właściwy organ może odstąpić od warunku określonego w akapicie pierwszym lit. d).			
Art. 83 ust. 2	2. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia rodzajów aktywów, które mogą odnosić się do funkcjonowania jednostek specjalnego przeznaczenia, oraz pojęć "minimalny" i "nieznaczny", o których mowa w ust. 1 akapit drugi. EUNB przedstawi Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie do dnia 28 lipca 2013 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio		
Art. 84 ust. 1	Artykuł 84. Udziały mniejszości uwzględniane w skonsolidowanym kapitale podstawowym Tier I 1. Instytucje określają wartość udziałów mniejszości jednostki zależnej, które uwzględnia się w skonsolidowanym kapitale podstawowym Tier I, poprzez odjęcie od udziałów mniejszości tego przedsiębiorstwa iloczynu wartości, o której mowa w lit. a), i wartości procentowej, o której mowa w lit. b): a) kapitał podstawowy Tier I danej jednostki zależnej pomniejszony o mniejszą z następujących wartości: (i) wartość kapitału podstawowego Tier I danej jednostki zależnej, która musi odpowiadać sumie wymogu określonego w art. 92 ust. 1 lit. a), wymogów, o których mowa w art. 458 i 459, szczególnych wymogów w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 104 dyrektywy 2013/36/UE, wymogu połączonego bufora zdefiniowanego w art. 128 pkt 6 dyrektywy 2013/36/UE, wymogów, o których mowa w art. 500, oraz wszelkich dodatkowych lokalnych regulacji nadzorczych w państwach trzecich, o ile te wymogi ma spełniać kapitał podstawowy Tier I; (ii) wartość skonsolidowanego kapitału Tier I, która	N/przepis stosowany jest bezpośrednio		

	dotyczy danej jednostki zależnej i która na zasadzie skonsolidowanej musi odpowiadać sumie wymogu określonego w art. 92 ust. 1 lit. a), wymogów, o których mowa w art. 458 i 459, szczególnych wymogów w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 104 dyrektywy 2013/36/UE, wymogu połączonego bufora, o którym mowa w art. 128 pkt 6 dyrektywy 2013/36/UE, wymogów, o których mowa w art. 500, oraz wszelkich dodatkowych lokalnych regulacji nadzorczych w państwach trzecich, o ile te wymogi ma spełniać kapitał podstawowy Tier I; b) udziały mniejszości danej jednostki zależnej wyrażone jako odsetek wszystkich instrumentów w kapitale podstawowym Tier I danego przedsiębiorstwa oraz powiązanych z emisyjnymi, zysków zatrzymanych i kapitału rezerwowego.				
Art. 84 ust. 2	2. Obliczenie, o którym mowa w ust. 1, przeprowadza się na zasadzie subskonsolidowanej dla każdej jednostki zależnej, o której mowa w art. 81 ust. 1. Institucja może podjąć decyzję o nieprzeprowadzeniu takiego obliczenia w odniesieniu do jednostki zależnej, o której mowa w art. 81 ust. 1. W przypadku gdy instytucja podejmuje taką decyzję, udziały mniejszości tej jednostki zależnej nie mogą być ujęte w skonsolidowanym kapitale podstawowym Tier I.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 84 ust. 3	3. W przypadku gdy właściwy organ odstępuje od stosowania wymogów ostrożnościowych na zasadzie indywidualnej, określonych w art. 7, udziału mniejszości w jednostkach zależnych, do których ma zastosowanie takie odstępstwo, nie ujmuje się w funduszach własnych na zasadzie subskonsolidowanej lub skonsolidowanej, stosownie do przypadku.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 84 ust. 4	4. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia sposobu obliczenia subkonsolidacji wymaganej zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu, art. 85 i 87. EUNB przedstawi Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie do dnia 28 lipca 2013 r.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.				
Art. 84 ust. 5	5. Właściwe organy mogą przyznać odstępstwo od stosowania niniejszego artykułu dominującej finansowej spółce holdingowej, która spełnia wszystkie poniższe warunki: a) jej podstawową działalnością jest nabywanie pakietów akcji; b) podlega ona nadzorowi ostrożnościowemu na zasadzie skonsolidowanej; c) obejmuje ona konsolidację instytucję zależną, w której ma jedynie mniejszościowy pakiet akcji z racji stosunku kontroli, zgodnie z definicją w art. 1 dyrektywy 83/349/EWG; d) ponad 90 % skonsolidowanego wymaganego kapitału podstawowego Tier I pochodzi z instytucji zależnej, o której mowa w lit. c), obliczonego na zasadzie subskonsolidowanej. W przypadku gdy po dniu 28 czerwca 2013 r. dominująca finansowa spółka holdingowa która spełnia warunki określone w akapicie pierwszym, stanie się dominującą finansową spółką holdingową o działalności mieszanej, właściwe organy mogą przyznać tej dominującej finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej odstępstwo, o którym mowa w akapicie pierwszym, pod warunkiem że spółka ta spełnia warunki przewidziane w tym akapicie.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 84 ust. 6	6. W przypadku gdy instytucje kredytowe trwale powiązane w ramach sieci z organem centralnym oraz instytucje ustanowione w ramach instytucjonalnego systemu ochrony, z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 113 ust. 7, posiadają system powiązanych gwarancji, który stanowi, że nie istnieją obecnie ani nie są przewidywane w przyszłości istotne przeszkody praktyczne lub prawne dla transferu funduszy własnych w kwocie przewyższającej wymogi	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	regulacyjne od kontrahenta do instytucji kredytowej, instytucje te są wyłączone z przepisów niniejszego artykułu dotyczących odliczeń i mogą w pełni ujmować wszelki udział mniejszości istniejący w ramach systemu powiązanych gwarancji.			
Art. 85 ust. 1	Artykuł 85. Kwalifikujące się instrumenty w Tier I uwzględnione w skonsolidowanym kapitale Tier I 1. Instytucje określają wartość kwalifikującego się kapitału Tier I danej jednostki zależnej, który uwzględnia się w skonsolidowanych funduszach własnych, poprzez odjęcie od funduszy własnych tego przedsiębiorstwa iloczynu wartości, o której mowa w lit. a), i wartości procentowej, o której mowa w lit. b): a) kapitał Tier I danej jednostki zależnej pomniejszony o mniejszą z następujących wartości: (i) wartość kapitału Tier I danej jednostki zależnej, która musi odpowiadać sumie wymogu określonego w art. 92 ust. 1 lit. b), wymogów, o których mowa w art. 458 i 459, szczególnych wymogów w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 104 dyrektywy 2013/36/UE, wymogu połączonego bufora, o którym mowa w art. 128 pkt 6 dyrektywy 2013/36/UE, wymogów, o których mowa w art. 500, oraz wszelkich dodatkowych lokalnych regulacji nadzorczych w państwach trzecich, o ile te wymogi ma spełniać kapitał Tier I; (ii) wartość skonsolidowanego kapitału Tier I, która dotyczy danej jednostki zależnej i która na zasadzie skonsolidowanej musi odpowiadać sumie wymogu określonego w art. 92 ust. 1 lit. b), wymogów, o których mowa w art. 458 i 459, szczególnych wymogów w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 104 dyrektywy 2013/36/UE, wymogu połączonego bufora, o którym mowa w art. 128 pkt 6 dyrektywy 2013/36/UE, wymogów, o których mowa w art. 500, oraz wszelkich dodatkowych lokalnych regulacji nadzorczych w państwach trzecich, o ile te wymogi ma spełniać kapitał Tier I; b) kwalifikujący się kapitał Tier I danej jednostki	N/prze s stosowan y jest bezpośre dnio		

	zależnej wyrażony jako odsetek wszystkich instrumentów w Tier I danego przedsiębiorstwa oraz powiązanych azio emisyjnych, zysków zatrzymanych i kapitału rezerwowego.				
Art. 85 ust. 2	2. Obliczenie, o którym mowa w ust. 1, przeprowadza się na zasadzie subskonsolidowanej dla każdej jednostki zależnej, o której mowa w art. 81 ust. 1. Instytucja może podjąć decyzję o nieprzeprowadzeniu takiego obliczenia w odniesieniu do jednostki zależnej, o której mowa w art. 81 ust. 1. W przypadku gdy instytucja podejmuje taką decyzję, kwalifikujący się kapitał Tier I tej jednostki zależnej nie może być ujęty w skonsolidowanym kapitale Tier I.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 85 ust. 3	3. W przypadku gdy właściwy organ odstępuje od stosowania wymogów ostrożnościowych na zasadzie indywidualnej, określonych w art. 7, instrumentów w Tier I w jednostkach zależnych, do których ma zastosowanie takie odstępstwo, nie ujmuje się w funduszach własnych na zasadzie subskonsolidowanej lub skonsolidowanej, stosownie do przypadku.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 86	Artykuł 86. Kwalifikujący się kapitał Tier I uwzględniony w skonsolidowanym kapitale dodatkowym Tier I Bez uszczerbku dla art. 84 ust. 5 i 6 instytucje określają wartość kwalifikującego się kapitału Tier I danej jednostki zależnej, którą uwzględnia się w skonsolidowanym kapitale dodatkowym Tier I, poprzez odjęcie udziałów mniejszości tego przedsiębiorstwa uwzględnionych w skonsolidowanym kapitale podstawowym Tier I od kwalifikującego się kapitału Tier I tego przedsiębiorstwa uwzględnionego w skonsolidowanym kapitale Tier I.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 87 ust. 1	Artykuł 87. Kwalifikujące się fundusze własne uwzględnione w skonsolidowanych funduszach własnych 1. Instytucje określają wartość kwalifikujących się funduszy własnych danej jednostki zależnej, którą uwzględnia się w skonsolidowanych funduszach	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			

	własnych, poprzez odjęcie od kwalifikujących się funduszy własnych tego przedsiębiorstwa iloczynu wartości, o której mowa w lit. a), i wartości procentowej, o której mowa w lit. b): a) fundusze własne danej jednostki zależnej pomniejszone o mniejszą z następujących wartości: (i) wartość funduszy własnych danej jednostki zależnej, która musi odpowiadać sumie wymogu określonego w art. 92 ust. 1 lit. c), wymogów, o których mowa w art. 458 i 459, szczególnych wymogów w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 104 dyrektywy 2013/36/UE, wymogu połączonego bufora, o którym mowa w art. 128 pkt 6 dyrektywy 2013/36/UE, wymogów, o których mowa w art. 500, oraz wszelkich dodatkowych lokalnych regulacji nadzorczych w państwach trzecich; (ii) wartość funduszy własnych danej jednostki zależnej, która dotyczy danej jednostki zależnej i która na zasadzie skonsolidowanej musi odpowiadać sumie wymogu określonego w art. 92 ust. 1 lit. c), wymogów, o których mowa w art. 458 i 459, szczególnych wymogów w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 104 dyrektywy 2013/36/UE, wymogu połączonego bufora, o którym mowa w art. 128 pkt 6 dyrektywy 2013/36/UE, wymogów, o których mowa w art. 500, oraz wszelkich dodatkowych lokalnych regulacji nadzorczych w państwach trzecich; b) kwalifikujące się fundusze własne danego przedsiębiorstwa wyrażone jako odsetek wszystkich instrumentów funduszy własnych danej jednostki zależnej, które uwzględnia się w pozycjach kapitału podstawowego Tier I, w pozycjach dodatkowych w Tier I i w pozycjach w Tier II oraz powiązanych azio emisyjnych, zysków zatrzymanych i kapitału rezerwowego.				
Art. 87 ust. 2	2. Obliczenie, o którym mowa w ust. 1, przeprowadza się na zasadzie subskonsolidowanej dla każdej jednostki zależnej, o której mowa w art. 81 ust. 1. Instytucja może podjąć decyzję o nieprzeprowadzeniu	N/przepis stosowany jest			

	takiego obliczenia w odniesieniu do jednostki zależnej, o której mowa w art. 81 ust. 1. W przypadku gdy instytucja podejmuje taką decyzję, kwalifikujące się fundusze własne tej jednostki zależnej nie mogą być ujęte w skonsolidowanych funduszach własnych.	bezpośrednio			
Art. 87 ust. 3	3. W przypadku gdy właściwy organ odstępuje od stosowania wymogów ostrożnościowych na zasadzie indywidualnej, określonych w art. 7, instrumentów funduszy własnych w jednostkach zależnych, do których ma zastosowanie takie odstępstwo, nie ujmuje się w funduszach własnych na zasadzie subskonsolidowanej lub skonsolidowanej, stosownie do przypadku.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 88	Artykuł 88. Kwalifikujące się instrumenty funduszy własnych uwzględnione w skonsolidowanym kapitale Tier II Bez uszczerbku dla art. 84 ust. 5 i 6 instytucje określają wartość kwalifikujących się funduszy własnych danej jednostki zależnej, którą uwzględnia się w skonsolidowanym kapitale Tier II, poprzez odjęcie kwalifikującego się kapitału Tier I danej jednostki, który uwzględnia się w skonsolidowanym kapitale Tier I, od kwalifikujących się funduszy własnych danej jednostki uwzględnionych w skonsolidowanych funduszach własnych.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 89 ust. 1	Tytuł III. ZNACZNE PAKIETY AKCJI POZA SEKTOREM FINANSOWYM Artykuł 89. Ważenie ryzyka i zakaz posiadania znacznych pakietów akcji poza sektorem finansowym 1. Znaczny pakiet akcji w wysokości przekraczającej 15 % uznanego kapitału danej instytucji posiadanych w przedsiębiorstwie, które nie jest jednym z następujących podmiotów, podlega przepisom zawartym w ust. 3: a) podmiotem sektora finansowego; b) przedsiębiorstwem, które nie jest podmiotem sektora finansowego, prowadzącym działalność, którą	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	właściwy organ uznaje za dowolną z poniższych: (i) bezpośrednio rozszerzenie działalności bankowej; (ii) działalność pomocniczą wobec działalności bankowej; (iii) leasing, faktoring, zarządzanie funduszami powierniczymi, zarządzanie usługami przetwarzania danych lub wszelkie inne podobne rodzaje działalności.				
Art. 89 ust. 2	2. Łączna wartość znacznych pakietów akcji danej instytucji posiadanych w przedsiębiorstwach innych niż podmioty, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b), przekraczająca 60 % jej uznanego kapitału podlega przepisom zawartym w ust. 3.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 89 ust. 3	3. Właściwe organy stosują wymogi określone w lit. a) lub b) do znacznych pakietów akcji instytucji, o których mowa w ust. 1 i 2: a) do celów obliczania wymogów kapitałowych zgodnie z częścią trzecią instytucje stosują wagę ryzyka równą 1250 % wobec większej z poniższych wartości: (i) wartości znacznych pakietów akcji, o których mowa w ust. 1, przekraczającej 15 % uznanego kapitału; (ii) łącznej wartości znacznych pakietów akcji, o których mowa w ust. 2, przekraczającej 60 % uznanego kapitału danej instytucji; b) właściwe organy zakazują instytucjom posiadania znacznych pakietów akcji, o których mowa w ust. 1 i 2, których wartość przekracza wielkości procentowe uznanego kapitału określone w tych ustępach; Właściwe organy podają do wiadomości publicznej, czy wybrały przepisy lit. a) czy lit. b).	T	Art. 1 pkt 46 lit. i	i) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu: „6a. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, może określić, w drodze rozporządzenia: 1) sposób traktowania przez banki znacznych pakietów akcji podmiotów spoza sektora finansowego, o których mowa w art. 89 ust. 3 rozporządzenia nr 575/2013, 2) wyższą wagę ryzyka dla ekspozycji zabezpieczonych hipotekami na nieruchomościach, o której mowa w art. 124 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013, 3) podejścia lub wymogi w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 327 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013, 4) limit wartości ekspozycji wobec klienta lub grupy powiązanych klientów niższy niż 150 000 000 euro, o którym mowa w art. 395 ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013, 5) wyższy wymóg dotyczący pokrycia płynności, o którym mowa w art. 412 ust. 5 zdanie drugie rozporządzenia nr 575/2013 – w zakresie odnoszącym się do działalności banków, uwzględniając konieczność utrzymywania przez banki	

			Art. 2 pkt 19 (w zakresie dodawanego art. 110ze ust. 1 i 2)	odpowiedniego poziomu funduszy własnych i płynności oraz potrzebę zapewnienia stabilności, bezpieczeństwa i prawidłowego funkcjonowania rynku finansowego.”, Art. 110ze. 1. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji, może określić, w drodze rozporządzenia: 1) sposób traktowania przez domy maklerskie znacznych pakietów akcji podmiotów spoza sektora finansowego, o których mowa w art. 89 ust. 3 rozporządzenia 575/2013, 2) wagę ryzyka dla ekspozycji zabezpieczonych hipotekami na nieruchomościach, o której mowa w art. 124 ust. 2 rozporządzenia 575/2013, 3) podejścia lub wymogi w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 327 ust. 2 rozporządzenia 575/2013, 4) limit wartości ekspozycji wobec klienta lub grupy powiązanych klientów niższy niż 150 000 000 euro, o którym mowa w art. 395 ust. 1 rozporządzenia 575/2013, 5) wyższy wymóg dotyczący pokrycia płynności, o którym mowa w art. 412 ust. 5 zdanie drugie rozporządzenia 575/2013, 6) ogólne wytyczne, o których mowa w art. 416 ust. 1 rozporządzenia 575/2013 – w zakresie odnoszącym się do działalności domów maklerskich. 2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia w szczególności konieczność zapewnienia spełniania wymogów ostrożnościowych przez domy maklerskie oraz potrzebę zapewnienia stabilności, bezpieczeństwa i prawidłowego funkcjonowania rynku finansowego.	
Art. 89 ust. 4	4. Do celów ust. 1 lit. b) EUNB wydaje wytyczne określające następujące pojęcia: a) działalność stanowiąca bezpośrednie rozszerzenie	N/przepis stosowan			

	działalności bankowej; b) działalność pomocnicza wobec działalności bankowej; c) podobne rodzaje działalności. Wytyczne te przyjmuje się zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	y jest bezpośrednio			
Art. 90	Artykuł 90. Rozwiązanie alternatywne wobec wagi ryzyka równej 1250 % W ramach alternatywy dla stosowania wagi ryzyka równej 1250 % w odniesieniu do kwot przekraczających limity określone w art. 89 ust. 1 i 2 instytucje mogą odliczyć te wartości od pozycji kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 36 ust. 1 lit. k).	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 91 ust. 1	Artykuł 91. Wyjątki 1. Akcji przedsiębiorstw, które nie zostały wskazane w art. 89 ust. 1 lit. a) i b), nie uwzględnia się przy obliczaniu limitów uznanego kapitału określonych w tym artykule, jeżeli spełniony jest dowolny z następujących warunków: a) przedmiotowe akcje są posiadane tymczasowo podczas udzielania pomocy finansowej danemu przedsiębiorstwu, zgodnie z art. 79; b) posiadane akcje stanowią pozycję z tytułu gwarantowania emisji utrzymywaną nie dłużej niż przez 5 dni roboczych; c) akcje te są posiadane w imieniu samej instytucji lub na rachunek innych podmiotów.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 91 ust. 2	2. W obliczeniach określonych w art. 89 nie są uwzględniane akcje, które nie są finansowymi aktywami trwałymi, o których mowa w art. 35 ust. 2 dyrektywy 86/635/EWG.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

Art. 92 ust. 1	Część TRZECIA. WYMOGI KAPITAŁOWE Tytuł I. WYMOGI OGÓLNE, WYCENA I SPRAWOZDAWCZOŚĆ Rozdział 1. Wymagany poziom funduszy własnych Sekcja 1. Wymogi w zakresie funduszy własnych obowiązujące instytucje Artykuł 92. Wymogi w zakresie funduszy własnych 1. Z zastrzeżeniem art. 93 i 94 instytucje zawsze spełniają następujące wymogi w zakresie funduszy własnych: a) współczynnik kapitału podstawowego Tier I na poziomie 4,5 %; b) współczynnik kapitału Tier I na poziomie 6 %; c) łączny współczynnik kapitałowy na poziomie 8 %.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 92 ust. 2	2. Instytucje obliczają swoje współczynniki kapitałowe w następujący sposób: a) współczynnik kapitału podstawowego Tier I stanowi kapitał podstawowy Tier I danej instytucji wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko; b) współczynnik kapitału Tier I stanowi kapitał Tier I danej instytucji wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko; c) łączny współczynnik kapitałowy stanowi fundusze własne danej instytucji wyrażone jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 92 ust. 3	3. Łączną kwotę ekspozycji na ryzyko oblicza się po uwzględnieniu przepisów określonych w ust. 4 jako sumę lit. a)-f) niniejszego ustępu: a) kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem dla ryzyka kredytowego i ryzyka rozmycia obliczane zgodnie z tytułem II i z art. 379, w odniesieniu do całej działalności gospodarczej danej instytucji, z wyjątkiem kwot ekspozycji ważonej ryzykiem pochodzących z działalności zaliczanej do portfela handlowego danej	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

instytucji; b) wymogów w zakresie funduszy własnych określonych zgodnie z przepisami części trzeciej lub tytułem IV niniejszej części, w stosownych przypadkach, w odniesieniu do działalności zaliczanej do portfela handlowego danej instytucji dla następujących elementów: (i) ryzyka pozycji; (ii) dużych ekspozycji przekraczających limity określone w art. 395-401 w zakresie, w jakim zezwala się instytucji na przekroczenie tych limitów; c) wymogów w zakresie funduszy własnych określonych zgodnie z przepisami, odpowiednio, tytułu IV lub tytułu V, z wyjątkiem art. 379, w odniesieniu do następujących elementów: (i) ryzyka walutowego; (ii) ryzyka rozliczenia; (iii) ryzyka cen towarów; d) wymogów w zakresie funduszy własnych obliczanych zgodnie z tytułem VI w odniesieniu do ryzyka korekty wyceny kredytowej instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym innych niż kredytowe instrumenty pochodne, które uznaje się za zmniejszające kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem w odniesieniu do ryzyka kredytowego; e) wymogów w zakresie funduszy własnych określanych zgodnie z tytułem III w odniesieniu do ryzyka operacyjnego; f) kwot ekspozycji ważonych ryzykiem określanych zgodnie z tytułem II w odniesieniu do ryzyka kontrahenta wynikającego z działalności zaliczanej do portfela handlowego danej instytucji w odniesieniu do następujących rodzajów transakcji i umów: (i) kontraktów wymienionych w załączniku II i kredytowych instrumentów pochodnych; (ii) transakcji odkupu, transakcji udzielania lub				

	zaciągania pożyczek papierów wartościowych lub towarów opartych na papierach wartościowych lub na towarach; (iii) transakcji z obowiązkiem uzupełnienia zabezpieczenia kredytowego opartych na papierach wartościowych lub na towarach; (iv) transakcji z długim terminem rozliczenia.				
Art. 92 ust. 4	4. Przy obliczaniu łącznej kwoty ekspozycji, o której mowa w ust. 3, mają zastosowanie następujące przepisy: a) wymogi w zakresie funduszy własnych, o których mowa w lit. c), d oraz e) tego ustępu, uwzględniają wymogi wynikające z całościowej działalności gospodarczej danej instytucji; b) instytucje mnożą wymogi w zakresie funduszy własnych określone w lit. b)-e) tego ustępu przez 12,5.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 93 ust. 1	Artykuł 93. Wymóg dotyczący kapitału założycielskiego w przypadku instytucji kontynuujących działalność 1. Wysokość funduszy własnych instytucji nie może spaść poniżej kwoty kapitału założycielskiego wymaganego w chwili udzielenia zezwolenia.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 93 ust. 2	2. Instytucje kredytowe, które istniały już w dniu 1 stycznia 1993 r. i w których kwota funduszy własnych nie osiąga wymaganej kwoty kapitału założycielskiego, mogą w dalszym ciągu prowadzić działalność. W takim przypadku kwota funduszy własnych tych instytucji nie może spaść poniżej najwyższego poziomu osiągniętego po dniu 22 grudnia 1989 r.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 93 ust. 3	3. Posiadające zezwolenia firmy inwestycyjne i firmy, które były objęte przepisami art. 6 dyrektywy 2006/49/WE, które już istniały przed dniem 31 grudnia 1995 r. i w których wartość funduszy własnych nie osiąga wymaganej kwoty kapitału założycielskiego, mogą nadal prowadzić działalność. Wartość funduszy własnych takich firm lub firm inwestycyjnych nie	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	spada poniżej najwyższego poziomu referencyjnego obliczonego po dacie ogłoszenia zawartej w dyrektywie Rady 93/6/EWG z dnia 15 marca 1993 r. w sprawie adekwatności kapitałowej przedsiębiorstw inwestycyjnych i instytucji kredytowych . Poziom referencyjny stanowi średni poziom dzienny funduszy własnych obliczany dla sześciomiesięcznego okresu poprzedzającego datę obliczenia. Poziom ten oblicza się co sześć miesięcy za analogiczny okres poprzedni.				
Art. 93 ust. 4	4. Jeżeli kontrolę nad instytucją kwalifikującą się do kategorii określonej w ust. 2 lub 3 przejmuje osoba fizyczna lub prawna inna niż osoba, która wcześniej kontrolowała tę instytucję, kwotę funduszy własnych tej instytucji doprowadza się do wymaganej kwoty kapitału założycielskiego.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 93 ust. 5	5. Jeżeli następuje połączenie co najmniej dwóch instytucji kwalifikujących się do kategorii określonej w ust. 2 lub 3, kwota funduszy własnych instytucji powstałej w wyniku tego połączenia nie spada poniżej sumy funduszy własnych połączonych instytucji w chwili połączenia, o ile nie została osiągnięta wymagana kwota kapitału założycielskiego.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 93 ust. 6	6. Jeżeli właściwe organy uznają, że w celu zapewnienia wypłacalności danej instytucji niezbędne jest spełnienie wymogu określonego w ust. 1, nie mają zastosowania przepisy zawarte w ust. 2-5.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 94 ust. 1	Artykuł 94. Odstępstwo w odniesieniu do działalności zaliczanej do portfela handlowego prowadzonej na małą skalę 1. Instytucje mogą zastępować wymóg kapitałowy, o którym mowa w art. 92 ust. 3 lit. b), wymogiem kapitałowym obliczanym zgodnie z lit. a) tego ustępu w odniesieniu do ich działalności zaliczanej do portfela handlowego, pod warunkiem że wielkość ich bilansowej i pozabilansowej działalności zaliczanej do portfela handlowego spełnia oba następujące warunki: a) zazwyczaj wynosi mniej niż 5 % całkowitej kwoty	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	aktywów i kwota 15 mln EUR; b) nigdy nie przekracza 6 % całkowitej kwoty aktywów i kwoty 20 mln EUR.				
Art. 94 ust. 2	2. Przy obliczaniu wielkości operacji bilansowych i pozabilansowych instytucje stosują następujące zasady: a) instrumenty dłużne wycenia się według cen rynkowych lub wartości nominalnych, akcje - według cen rynkowych, a instrumenty pochodne - według nominalnych lub rynkowych wartości instrumentów bazowych, których dotyczą; b) wartość bezwzględna pozycji dłużnych sumuje się z wartością bezwzględną pozycji krótkich.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 94 ust. 3	3. Jeżeli dana instytucja nie spełnia warunków zawartych w ust. 1 lit. b), niezwłocznie powiadamia o tym właściwy organ. Jeżeli po dokonaniu swojej oceny właściwy organ ustali, że wymóg zawarty w ust. 1 lit. a) nie jest spełniony, i powiadomi o tym daną instytucję, instytucja ta zaprzestaje stosowania ust. 1 od następnego dnia sprawozdawczego.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 95 ust. 1	Sekcja 2. Wymogi w zakresie funduszy własnych obowiązujące firmy inwestycyjne posiadające ograniczone zezwolenie na świadczenie usług inwestycyjnych Artykuł 95. Wymogi w zakresie funduszy własnych obowiązujące firmy inwestycyjne posiadające ograniczone zezwolenie na świadczenie usług inwestycyjnych 1. Do celów art. 92 ust. 3 firmy inwestycyjne, które nie posiadają zezwolenia na świadczenie usług inwestycyjnych i prowadzenie działalności wymienionych w pkt 3) i 6) sekcji A załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE, obliczają łączną kwotę ekspozycji na ryzyko w sposób określony w ust. 2.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 95 ust. 2	2. Firmy inwestycyjne, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, oraz firmy, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 lit. c), które świadczą usługi	N/przepis stosowany			

	inwestycyjne i prowadzą działalność wymienione w pkt 2) i 4) sekcji A załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE, obliczają łączną kwotę ekspozycji na ryzyko jako wyższą z następujących wartości: a) suma pozycji, o których mowa w art. 92 ust. 3 lit. a)-d) oraz f) po zastosowaniu art. 87 ust. 4; b) 12,5 pomnożone przez kwotę określoną w art. 97. Firmy, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 lit. c), które świadczą działalność i usługi inwestycyjne wymienione w pkt 2) i 4) sekcji A załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE, spełniają wymogi określone w art. 92 ust. 1 i 2 na podstawie łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko, o której mowa w akapicie pierwszym. Właściwe organy mogą ustalić wymogi w zakresie funduszy własnych dla firm, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 lit. c), które świadczą usługi inwestycyjne i prowadzą działalność wymienione w pkt 2) i 4) sekcji A załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE, jako wymogi w zakresie funduszy własnych, które byłyby wiążące dla tych firm zgodnie z krajowymi środkami transpozycji obowiązującymi na dzień 31 grudnia 2013 r. w odniesieniu do dyrektywy 2006/49/WE i dyrektywy 2006/48/WE.	y jest bezpośrednio			
Art. 95 ust. 3	3. Firmy inwestycyjne, o których mowa w ust. 1, podlegają wszystkim pozostałym przepisom dotyczącym ryzyka operacyjnego zawartym w tytule VII rozdział 3 sekcja II podsekcja 1 dyrektywy 2013/36/UE.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 96 ust. 1	Artykuł 96. Wymogi w zakresie funduszy własnych obowiązujące firmy inwestycyjne, które utrzymują kapitał założycielski zgodnie z art. 28 ust. 2 dyrektywy 2013/36/UE 1. Do celów art. 87 ust. 3 następujące kategorie firm inwestycyjnych, które utrzymują kapitał założycielski zgodnie z art. 28 ust. 2 dyrektywy 2013/36/UE, obliczają łączną kwotę ekspozycji na ryzyko w sposób	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	określony w ust. 2 niniejszego artykułu: a) firmy inwestycyjne, które zawierają transakcje na własny rachunek wyłącznie w celu wykonania lub wywiązania się ze zlecenia klienta lub w celu uzyskania dostępu do systemu rozliczeń i rozrachunku lub uznanej giełdy, działając w roli agenta lub wykonując zlecenie klienta; b) firmy inwestycyjne, które spełniają wszystkie następujące warunki: (i) które nie przechowują środków pieniężnych ani papierów wartościowych klienta; (ii) które zawierają transakcje jedynie na własny rachunek; (iii) które nie mają zewnętrznych klientów; (iv) których transakcje są wykonywane i rozliczane na odpowiedzialność instytucji rozliczeniowej, a także są przez taką instytucję gwarantowane.				
Art. 96 ust. 2	2. W odniesieniu do firm inwestycyjnych, o których mowa w ust. 1, łączną kwotę ekspozycji na ryzyko oblicza się jako sumę następujących elementów: a) przepisów art. 92 ust. 3 lit. a)-d) oraz f) po zastosowaniu art. 92 ust. 4; b) kwoty, o której mowa w art. 97, pomnożonej przez liczbę 12,5.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 96 ust. 3	3. Firmy inwestycyjne, o których mowa w ust. 1, podlegają wszystkim pozostałym przepisom dotyczącym ryzyka operacyjnego zawartym w tytule VII rozdział 3 sekcja II podsekcja 1 dyrektywy 2013/36/UE.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 97 ust. 1	Artykuł 97. Fundusze własne oparte na stałych kosztach pośrednich 1. Zgodnie z art. 95 i 96 firma inwestycyjna i firmy, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 lit. c), które świadczą usługi inwestycyjne i prowadzą działalność	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	określone w pkt 2) i 4) sekcji A załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE, utrzymują uznany kapitał na poziomie co najmniej jednej czwartej stałych kosztów pośrednich poniesionych w roku poprzednim.				
Art. 97 ust. 2	2. W przypadku zmiany działalności firmy inwestycyjnej w stosunku do roku poprzedniego, którą to zmianę właściwy organ uznaje za istotną, organ ten może skorygować wymóg określony w ust. 1.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 97 ust. 3	3. Jeżeli dana firma inwestycyjna nie prowadzi jeszcze działalności przez pełny rok, licząc od dnia podjęcia tej działalności, utrzymuje ona uznany kapitał na poziomie co najmniej jednej czwartej stałych kosztów pośrednich przewidywanych w planie biznesowym, chyba że właściwy organ zażąda skorygowania tego planu.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 97 ust. 4	4. EUNB, w porozumieniu z EUNGiPW, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania następujących elementów: a) obliczania wymogu posiadania uznanego kapitału w wysokości co najmniej jednej czwartej stałych kosztów pośrednich poniesionych w roku poprzednim; b) warunków korygowania przez właściwe organy wymogu posiadania uznanego kapitału w wysokości co najmniej jednej czwartej stałych kosztów pośrednich poniesionych w roku poprzednim; c) obliczania prognozowanych stałych kosztów pośrednich w przypadku firmy inwestycyjnej, która nie prowadzi jeszcze działalności przez pełny rok. EUNB przedstawi Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 1 marca 2014 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

Art. 98 ust. 1	Artykuł 98. Fundusze własne w odniesieniu do firm inwestycyjnych na zasadzie skonsolidowanej 1. W przypadku firm inwestycyjnych, o których mowa w art. 95 ust. 1, wchodzących w skład grupy, która nie obejmuje żadnych instytucji kredytowych, dominująca firma inwestycyjna z państwa członkowskiego stosuje przepisy art. 92 na poziomie skonsolidowanym w następujący sposób: a) stosowanie łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej w sposób określony w art. 95 ust. 2; b) fundusze własne obliczane na podstawie skonsolidowanej sytuacji dominującej firmy inwestycyjnej lub, stosownie do przypadku, sytuacji finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej.	N/przepi s stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 98 ust. 2	2. W przypadku firm inwestycyjnych, o których mowa w art. 96 ust. 1, wchodzących w skład grupy, która nie obejmuje żadnych instytucji kredytowych, dominująca firma inwestycyjna z państwa członkowskiego i firma inwestycyjna kontrolowana przez finansową spółkę holdingową lub finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej stosują przepisy art. 92 na zasadzie skonsolidowanej w następujący sposób: a) stosuje łączną kwotę ekspozycji na ryzyko obliczoną w sposób określony w art. 96 ust. 2; b) stosuje fundusze własne obliczane na podstawie skonsolidowanej sytuacji dominującej firmy inwestycyjnej lub, stosownie do przypadku, sytuacji finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, zgodnie z przepisami rozdziału 2 tytułu II części pierwszej.	N/przepi s stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 99 ust. 1	Rozdział 2. Wymogi w zakresie obliczeń i sprawozdawczości Artykuł 99. Sprawozdawczość dotycząca wymogów w zakresie funduszy własnych i informacje finansowe	N/przepi s stosowan y jest bezpośrednio			

	1. Co najmniej raz na pół roku instytucje przedstawiają właściwym organom sprawozdanie dotyczące obowiązków określonych w art. 92.				
Art. 99 ust. 2	2. Instytucje, które podlegają przepisom art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1606/2002, i instytucje kredytowe, inne niż instytucje kredytowe określone w art. 4 tego rozporządzenia, które przygotowują swoje skonsolidowane sprawozdania finansowe zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości przyjętymi zgodnie z procedurą określoną w art. 6 ust. 2 tego rozporządzenia, przedstawiają również informacje finansowe.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 99 ust. 3	3. Właściwe organy mogą wymagać, by instytucje kredytowe, które stosują międzynarodowe standardy rachunkowości stosownie do przepisów rozporządzenia (WE) nr 1606/2002 na potrzeby przedstawiania informacji dotyczących funduszy własnych na zasadzie skonsolidowanej na mocy art. 24 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, przedstawiały również informacje finansowe zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 99 ust. 4	4. Informacje finansowe, o których mowa w ust. 2 i w ust. 3 akapit pierwszy, przedstawia się w zakresie, w jakim jest to niezbędne do uzyskania kompleksowego obrazu profilu ryzyka działalności instytucji i obrazu ryzyk systemowych stwarzanych przez instytucje dla sektora finansowego lub gospodarki realnej zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1093/2010.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 99 ust. 5	5. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia jednolitych formatów, częstotliwości i terminów przedstawiania sprawozdań, definicji i rozwiązań informatycznych, które mają być stosowane w Unii do sprawozdawczości, o której mowa w ust. 1-4. Wymogi dotyczące sprawozdawczości są proporcjonalne do charakteru, skali i stopnia złożoności działalności instytucji. EUNB przedstawi Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie do	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	dnia 28 lipca 2013 r. Komisja zostaje uprawniona do przyjmowania technicznych standardów wykonawczych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.				
Art. 99 ust. 6	6. W przypadku gdy właściwy organ stwierdzi, że - w odniesieniu do instytucji innych niż te, o których mowa w ust. 2 i 3, które podlegają standardom rachunkowości na podstawie dyrektywy 86/635/EWG - informacje finansowe wymagane na mocy ust. 2 są konieczne do uzyskania kompleksowego obrazu profilu ryzyka działalności instytucji i obrazu ryzyk systemowych stwarzanych przez instytucje dla sektora finansowego lub gospodarki realnej, właściwy organ konsultuje się z EUNB w sprawie rozszerzenia na takie instytucje wymogów dotyczących sprawozdawczości w odniesieniu do informacji finansowych na zasadzie skonsolidowanej, o ile nie przedstawiają one jeszcze informacji na takiej zasadzie. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia formatów, które powinny stosować instytucje i za pomocą których właściwe organy mogą rozszerzyć wymogi zgodnie z akapitem pierwszym. EUNB przedstawi Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie do dnia 28 lipca 2013 r. Komisja zostaje uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie drugim, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 99 ust. 7	7. W przypadku gdy właściwy organ uzna informacje nieobjęte wykonawczym standardem technicznym, o którym mowa w ust. 5, za konieczne do celów określonych w ust. 4, powiadamia EUNB i ERRS o dodatkowych informacjach, których włączenie do wykonawczego standardu technicznego, o którym mowa w ust. 5, uznaje za konieczne.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 100	Artykuł 100.	N/przepisy			

	Dodatkowe wymogi dotyczące sprawozdawczości Institucje zgłaszają właściwym organom poziom stosowania, przynajmniej w ujęciu zagregowanym, umów z udzielonym przyrzeczeniem odkupu, udzielania pożyczek papierów wartościowych oraz wszelkich form obciążeń aktywów. EUNB ujmuje te informacje w wykonawczym standardzie technicznym dotyczącym sprawozdawczości, o którym mowa w art. 99 ust. 5.	s stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 101 ust. 1	Artykuł 101. Szczegółowe obowiązki sprawozdawcze 1. Institucje przedstawiają właściwym organom raz na pół roku następujące dane dotyczące każdego krajowego rynku nieruchomości, wobec którego posiadają ekspozycję: a) straty z tytułu ekspozycji, w odniesieniu do których instytucja uznała nieruchomość mieszkalną jako zabezpieczenie, do niższej z następujących wartości: kwoty stanowiącej zabezpieczenie i 80 % wartości rynkowej lub 80 % bankowo-hipotecznej wartości nieruchomości, chyba że zostanie postanowione inaczej na mocy art. 124 ust. 2; b) całkowite straty z tytułu ekspozycji, w odniesieniu do których instytucja uznała nieruchomość mieszkalną jako zabezpieczenie, do części ekspozycji traktowanej jako w pełni zabezpieczona nieruchomością mieszkalną zgodnie z art. 124 ust. 1; c) wartość ekspozycji wszystkich należności z tytułu ekspozycji, w odniesieniu do których instytucja uznała nieruchomość mieszkalną jako zabezpieczenie, ograniczona do części traktowanej jako w pełni zabezpieczona nieruchomością mieszkalną zgodnie z art. 124 ust. 1; d) straty z tytułu ekspozycji, w odniesieniu do których instytucja uznała nieruchomość komercyjną jako zabezpieczenie, do niższej z następujących wartości: kwoty stanowiącej zabezpieczenie i 50 % wartości rynkowej lub 60 % bankowo-hipotecznej wartości nieruchomości, chyba że zostanie postanowione	N/przepi s stosowan y jest bezpośrednio			

	inaczej na mocy art. 124 ust. 2; e) całkowite straty z tytułu ekspozycji, w odniesieniu do których instytucja uznała nieruchomość komercyjną jako zabezpieczenie, do części ekspozycji traktowanej jako w pełni zabezpieczona nieruchomością komercyjną zgodnie z art. 124 ust. 1; f) wartość ekspozycji wszystkich należności z tytułu ekspozycji, w odniesieniu do których instytucja uznała nieruchomość komercyjną jako zabezpieczenie, ograniczona do części traktowanej jako w pełni zabezpieczona nieruchomością komercyjną zgodnie z art. 124 ust. 1.				
Art. 101 ust. 2	2. Dane, o których mowa w ust. 1, są przedstawiane właściwemu organowi państwa członkowskiego pochodzenia odnośnej instytucji. W przypadku instytucji posiadającej oddział w innym państwie członkowskim dane odnoszące się do tego oddziału przedstawia się również właściwym organom przyjmującego państwa członkowskiego. Dane są przedstawiane oddzielnie dla każdego rynku nieruchomości w Unii, wobec którego odnośna instytucja ma ekspozycję.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 101 ust. 3	3. Właściwe organy corocznie publikują zagregowane dane określone w ust. 1 lit. a)-f) wraz z danymi historycznymi, jeżeli są one dostępne. Właściwy organ na wniosek innego właściwego organu z państwa członkowskiego lub EUNB dostarcza temu właściwemu organowi lub na wniosek EUNB bardziej szczegółowe informacje dotyczące sytuacji na rynkach nieruchomości mieszkalnych lub komercyjnych w danym państwie członkowskim.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 101 ust. 4	4. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia: a) jednolitych formatów, definicji, częstotliwości i terminów przedstawiania sprawozdań, a także rozwiązań informatycznych dotyczących pozycji, o których mowa w ust. 1; b) jednolitych formatów, definicji, częstotliwości i terminów przedstawiania sprawozdań, a także	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	rozwiązań informatycznych w zakresie zagregowanych danych, o których mowa w ust. 2. EUNB przedstawi Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie do dnia 28 lipca 2013 r. Komisja zostaje uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.				
Art. 102 ust. 1	Rozdział 3. Portfel handlowy Artykuł 102. Wymogi w zakresie portfela handlowego 1. Pozycje w portfelu handlowym albo nie podlegają żadnym ograniczeniom w zakresie ich zbywalności, albo można je zabezpieczyć.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 102 ust. 2	2. Przeznaczenie do obrotu wykazuje się na podstawie strategii, zasad i procedur ustanowionych przez instytucję w celu zarządzania daną pozycją lub portfelem zgodnie z art. 103.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 102 ust. 3	3. Instytucje ustanawiają i utrzymują systemy i mechanizmy kontroli w celu zarządzania swoimi portfelami handlowymi zgodnie z art. 104 i 105.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 102 ust. 4	4. Przy obliczaniu wymogów kapitałowych w odniesieniu do ryzyka pozycji instytucje mogą uwzględnić wewnętrzne instrumenty zabezpieczające, pod warunkiem że zabezpieczenia te są przeznaczone do obrotu oraz że są spełnione wymogi art. 103-106.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 103	Artykuł 103. Zarządzanie portfelem handlowym	N/przepis stosowany jest			

	Zarządzając swoimi pozycjami lub zestawami pozycji w portfelu handlowym, instytucja spełnia wszystkie następujące wymogi: a) instytucja ustanawia dobrze udokumentowaną strategię handlową w odniesieniu do pozycji/instrumentu lub portfeli, zatwierdzoną przez kadrę kierowniczą wyższego szczebla, obejmującą oczekiwany okres posiadania; b) instytucja ustanawia jasno określone zasady i procedury w odniesieniu do aktywnego zarządzania pozycjami otwieranymi w jednostce odpowiedzialnej za handel. W ramach tych zasad i procedur uwzględnia się następujące kwestie: (i) które pozycje mogą być otwierane przez poszczególne jednostki odpowiedzialne za handel; (ii) limity pozycji są ustalone i monitorowane pod względem adekwatności; (iii) dealerzy mogą swobodnie otwierać pozycję i nią zarządzać w ramach uzgodnionych limitów oraz zgodnie z zatwierdzoną strategią; (iv) kadra kierownicza wyższego szczebla otrzymuje sprawozdania na temat pozycji, co stanowi integralną część procesu zarządzania ryzykiem danej instytucji; (v) pozycje monitoruje się aktywnie, z uwzględnieniem źródeł informacji rynkowych, przeprowadza się także ocenę zbywalności lub możliwości zabezpieczenia pozycji bądź wiążących się z nią rodzajów ryzyka, w tym oceny, jakości i dostępności wejściowych danych rynkowych do procesu wyceny, poziomu obrotu rynkowego, wielkości pozycji będących w obrocie rynkowym; (vi) aktywne procedury przeciwdziałania oszustwom i środki kontrolne w tej dziedzinie; c) instytucja ustanawia jasno określone zasady i procedury w celu monitorowania pozycji pod kątem strategii handlowej instytucji, w tym monitorowania wielkości obrotu i pozycji, dla których zostały przekroczone wyznaczone pierwotnie okresy	bezpośrednio			

	posiadania.				
Art. 104 ust. 1	Artykuł 104. Uwzględnienie w portfelu handlowym 1. Instytucje ustanawiają jasno określone zasady i procedury dotyczące określania, które pozycje należy uwzględnić w portfelu handlowym w związku z obliczaniem ich wymogów kapitałowych, zgodnie z wymogami określonymi w art. 102 oraz z definicją portfela handlowego zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 86, z uwzględnieniem możliwości i praktyk danej instytucji w zakresie zarządzania ryzykiem. Instytucja dokumentuje w pełni przestrzeganie tych zasad i procedur oraz poddaje je okresowemu audytowi wewnętrznemu.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 104 ust. 2	2. Instytucje ustanawiają jasno określone zasady i procedury ogólnego zarządzania portfelem handlowym. Przedmiotowe zasady i procedury określają przynajmniej: a) działalność, którą instytucja uznaje za handlową i zalicza do portfela handlowego do celów wymogu w zakresie funduszy własnych; b) zakres, w jakim pozycja podlega codziennej wycenie rynkowej w drodze odniesienia do aktywnego, płynnego rynku dwustronnego; c) w przypadku pozycji podlegających wycenie według modelu - zakres, w jakim instytucja może: (i) rozpoznać wszystkie istotne ryzyka związane z pozycją; (ii) zabezpieczyć się przed wszystkimi istotnymi ryzykami związanymi z pozycją za pomocą instrumentów, dla których istnieje aktywny, płynny rynek dwustronny; (iii) dokonywać miarodajnych oszacowań podstawowych założeń i parametrów stosowanych w modelu; d) zakres, w jakim instytucja może i jest zobowiązana generować wyceny dotyczące pozycji, które mogą być walidowane przez organ zewnętrzny w jednolity	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	sposób; e) zakres, w jakim ograniczenia prawne lub inne wymogi operacyjne wpłynęłyby negatywnie na zdolność instytucji do upłynnienia lub zabezpieczenia pozycji w krótkim okresie; f) zakres, w jakim instytucja może i jest zobowiązana aktywnie zarządzać ryzykami związanymi z pozycjami w ramach swojej działalności handlowej; g) zakres, w jakim instytucja może dokonywać transferu ryzyka lub pozycji między portfelem bankowym a handlowym oraz kryteria dla takich transferów.				
Art. 105 ust. 1	1. Wszystkie pozycje portfela handlowego podlegają normom w zakresie ostrożnej wyceny określonym w niniejszym artykule. Instytucje w szczególności zapewniają, aby w ramach ostrożnej wyceny ich pozycji portfela handlowego osiągnięto odpowiedni stopień pewności, uwzględniający dynamiczny charakter pozycji portfela handlowego, wymagania wynikające z podejścia ostrożnościowego oraz zasady działania i cel wymogów kapitałowych w odniesieniu do pozycji portfela handlowego.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 105 ust. 2	2. Instytucje ustanawiają i utrzymują systemy i mechanizmy kontroli wystarczające do zapewniania ostrożnych i wiarygodnych oszacowań dotyczących wyceny. Przedmiotowe systemy i mechanizmy kontroli zawierają co najmniej następujące elementy: a) udokumentowane zasady i procedury dotyczące procesu wyceny, w tym wyraźnie określony zakres odpowiedzialności za poszczególne obszary wchodzące w skład procesu wyceny, źródła informacji rynkowych oraz ocenę ich adekwatności, wytyczne dotyczące stosowania nieobserwowalnych parametrów wejściowych odzwierciedlających założenia instytucji odnośnie do tego, jakie parametry zastosowałby uczestnicy rynku do celów wyceny pozycji, częstotliwość dokonywania niezależnej wyceny, godziny ustalania dziennych cen zamknięcia, procedury korekty wycen, procedury weryfikacji na koniec miesiąca oraz weryfikacji doraźnej;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	b) struktura raportowania w dziale odpowiedzialnym za proces wyceny jest jasna i niezależna od jednostki operacyjnej. Ostatnim ogniwem struktury raportowania jest organ zarządzający.				
Art. 105 ust. 3	3. Instytucje aktualizują wycenę pozycji portfela handlowego co najmniej raz dziennie.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 105 ust. 4	4. Instytucje dokonują w miarę możliwości wyceny swoich pozycji według wartości rynkowej, w tym przy stosowaniu metody ujmowania pozycji w portfelu handlowym.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 105 ust. 5	5. Dokonując wyceny rynkowej, instytucja stosuje ostrożniejszy z kursów kupna/sprzedaży, chyba że dana instytucja może dokonać zamknięcia po średnim kursie rynkowym. W przypadku gdy instytucje korzystają z tego odstępstwa, co 6 miesięcy informują one swoje właściwe organy o odnośnych pozycjach i przedstawiają dowody na to, że mogą dokonać zamknięcia po średnim kursie rynkowym.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 105 ust. 6	6. Jeżeli wycena rynkowa nie jest możliwa, instytucje dokonują ostrożnej wyceny swoich pozycji i portfeli według modelu, w tym przy obliczaniu wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu pozycji portfela handlowego.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 105 ust. 7	7. Dokonując wyceny według modelu, instytucje spełniają następujące wymogi: a) kadra kierownicza wyższego szczebla zna składniki portfela handlowego lub innych pozycji wycenianych według wartości godziwej, które są poddawane wycenie według modelu, i rozumie, że wycena tego typu wprowadza znaczną niepewność do	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	sprawozdawczości dotyczącej ryzyka i wyników przedsiębiorstwa; b) instytucje wykorzystują dane rynkowe odpowiadające w miarę możliwości cenom rynkowym oraz dokonują z dużą częstotliwością oceny adekwatności danych rynkowych dla konkretnej pozycji podlegającej wycenie oraz parametrów modelu; c) w miarę dostępności instytucje stosują metody wyceny, które stanowią przyjętą praktykę rynkową w odniesieniu do danych instrumentów finansowych lub towarów; d) jeżeli model został stworzony przez samą instytucję, opiera się on na stosownych założeniach, które zostały oszacowane i sprawdzone przez osoby odpowiednio do tego wykwalifikowane, niezwiązane z procesem tworzenia modelu; e) instytucje ustanawiają procedury formalnej kontroli zmian oraz przechowują zabezpieczoną kopię modelu, którą stosują do okresowego sprawdzania wycen; f) jednostka zarządzająca ryzykiem ma świadomość słabych punktów stosowanych modeli oraz zna sposoby jak najlepszego ich odzwierciedlenia w wynikach wyceny; oraz g) modele instytucji są poddawane okresowemu przeglądowi w celu określenia dokładności ich funkcjonowania, w tym dokonania oceny ciągłej prawidłowości założeń, analizy zysków i strat w zestawieniu z czynnikami ryzyka oraz porównania rzeczywistych wartości zamknięcia z wynikami modelu. Do celów lit. d) model opracowuje się lub zatwierdza niezależnie od jednostki odpowiadającej za handel; poddaje się go niezależnym testom, które obejmują walidację danych matematycznych, założeń oraz zastosowanego oprogramowania.				
Art. 105 ust. 8	8. Oprócz codziennej wyceny rynkowej lub wyceny według modelu instytucje dokonują niezależnej weryfikacji cen. Weryfikacji cen rynkowych i danych wejściowych modelu dokonuje osoba lub jednostka	N/przepis stosowany jest			

	niezależna od osób lub jednostek będących beneficjentami portfela handlowego, co najmniej raz w miesiącu lub częściej, w zależności od charakteru rynku lub działalności handlowej. Jeżeli niedostępne są niezależne źródła cen lub źródła te są bardziej subiektywne, właściwe może okazać się zastosowanie środków ostrożności, takich jak korekta wyceny.	bezpośrednio			
Art. 105 ust. 9	9. Instytucje ustanawiają i stosują procedury dotyczące uwzględniania korekt wyceny.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 105 ust. 10	10. Instytucje oficjalnie uwzględniają następujące korekty wyceny: niezrealizowane marże kredytowe, koszty zamknięcia, ryzyka operacyjne, niepewność dotycząca cen rynkowych, przedterminowe rozwiązanie umowy, koszty inwestycji i finansowania, przyszłe koszty administracyjne oraz, w stosownych przypadkach, ryzyko modelu.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 105 ust. 11	11. Instytucje ustanawiają i stosują procedury dotyczące obliczania korekty bieżącej wyceny wszystkich pozycji mniej płynnych, które mogą powstać w szczególności na skutek zdarzeń rynkowych lub sytuacji związanych z instytucją, takich jak pozycje o dużej koncentracji lub pozycje, dla których przekroczono pierwotnie wyznaczone okresy posiadania. W razie konieczności instytucje przeprowadzają takie korekty oprócz wszelkich zmian dotyczących wartości pozycji, które są wymagane do celów sprawozdawczości finansowej, oraz opracowują takie korekty w celu odzwierciedlenia braku płynności danej pozycji. Zgodnie z tymi procedurami, podejmując decyzję o ewentualnej konieczności dokonania korekty wyceny w przypadku pozycji mniej płynnych, instytucje uwzględniają kilka czynników. Czynniki te obejmują następujące elementy: a) czas, jaki byłby potrzebny do zabezpieczenia pozycji lub ryzyk związanych z pozycją; b) zmienność i średnią wartość różnicy pomiędzy ceną	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	kupna a ceną sprzedaży; c) dostępność kwotowań rynkowych (liczba i wskazanie animatorów rynku) oraz zmienność i średnią wielkość wolumenów obrotu, w tym wolumenów obrotu w okresach występowania napięć na rynku; d) koncentracje na rynku; e) struktura pozycji pod względem terminów zapadalności; f) zakres, w jakim wycena opiera się na metodzie wyceny według modelu; g) wpływ innych rodzajów ryzyka związanego z modelem.				
Art. 105 ust. 12	12. W przypadku stosowania wycen sporządzonych przez osoby trzecie lub wycen według modelu instytucje rozważają, czy należy zastosować korektę wyceny. Instytucje rozważają oprócz tego potrzebę dokonania korekt z tytułu pozycji mniej płynnych oraz dokonują na bieżąco oceny, czy są one w dalszym ciągu adekwatne. Instytucje oceniają wprost również potrzebę dokonania korekt związanych z niepewnością co do danych wejściowych dotyczących parametrów wykorzystywanych w modelach.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 105 ust. 13	13. W odniesieniu do złożonych produktów, w tym ekspozycji sekurytyzacyjnych i kredytowych instrumentów pochodnych uruchamianych n-tym niewykonaniem zobowiązania, instytucje oceniają wprost, czy istnieje potrzeba stosowania korekt wyceny, aby odzwierciedlić model ryzyka związanego z ewentualnym zastosowaniem niewłaściwej metody wyceny oraz model ryzyka związanego z zastosowaniem nieobserwowalnych (i potencjalnie niewłaściwych) parametrów kalibracji w modelu wyceny.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 105 ust. 14	14. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia warunków, zgodnie z którymi do celów ust. 1 niniejszego artykułu stosuje się wymogi art. 105.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	EUNB przedstawi Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie do dnia 28 lipca 2013 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	dnio			
Art. 106 ust. 1	Artykuł 106. Wewnętrzne instrumenty zabezpieczające 1. Wewnętrzny instrument zabezpieczający spełnia w szczególności następujące wymogi: a) jego głównym celem nie jest uniknięcie lub obniżenie wymogów w zakresie funduszy własnych; b) jest on we właściwy sposób udokumentowany i podlega określonym wewnętrznym procedurom zatwierdzenia i audytu; c) jest obsługiwany na warunkach rynkowych; d) ryzykiem rynkowym wywołanym wewnętrznym instrumentem zabezpieczającym zarządza się w sposób dynamiczny w portfelu handlowym w ramach zatwierdzonych limitów; e) jest on uważnie monitorowany. Monitorowanie odbywa się przy zachowaniu odpowiednich procedur.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 106 ust. 2	2. Wymogi ust. 1 stosuje się bez uszczerbku dla wymogów mających zastosowanie do pozycji zabezpieczonej, która należy do portfela bankowego.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 106 ust. 3	3. W drodze odstępstwa od ust. 1 i 2, jeżeli instytucja zabezpiecza ekspozycję na ryzyko kredytowe zaliczaną do portfela bankowego lub ekspozycję na ryzyko kontrahenta przy użyciu kredytowego instrumentu pochodnego zaliczanego do portfela handlowego tej instytucji, stosując wewnętrzny instrument	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	zabezpieczający, uznaje się, że do celów obliczenia kwot ekspozycji ważonych ryzykiem ekspozycja zaliczana do portfela bankowego lub ekspozycja na ryzyko kontrahenta nie jest zabezpieczona, chyba że instytucja nabędzie od uznanego zewnętrznego dostawcy ochrony odpowiedni kredytowy instrument pochodny, który spełnia wymogi w zakresie ochrony kredytowej nieruchomości w portfelu bankowym. Bez uszczerbku dla przepisów art. 299 ust. 2 lit. h), jeżeli taka ochrona od zewnętrznego dostawcy zostaje zakupiona i uznana do celów obliczenia wymogów kapitałowych jako instrument zabezpieczający ekspozycję zaliczaną do portfela bankowego, do tych samych celów do portfela handlowego nie zalicza się ani wewnętrznego, ani zewnętrznego zabezpieczającego kredytowego instrumentu pochodnego.			
Art. 107 ust. 1	Tytuł II. WYMOGI KAPITAŁOWE Z TYTUŁU RYZYKA KREDYTOWEGO Rozdział 1. Zasady ogólne Artykuł 107. Metody szacowania ryzyka kredytowego 1. Do obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem do celów art. 92 ust. 3 lit. a) i f) instytucje stosują albo metodę standardową przewidzianą w rozdziale 2, albo jeżeli zezwoliły na to właściwe organy zgodnie z art. 143, metodę wewnętrznych ratingów (IRB) przewidzianą w rozdziale 3.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio		
Art. 107 ust. 2	2. W odniesieniu do ekspozycji z tytułu transakcji i w odniesieniu do wkładów do funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania wnoszonych na rzecz kontrahentów centralnych, do obliczania swoich kwot ekspozycji ważonych ryzykiem do celów art. 92 ust. 3 lit. a) i f) instytucje stosują metodę określoną w rozdziale 6 sekcja 9. W odniesieniu do wszystkich innych rodzajów ekspozycji wobec kontrahenta centralnego instytucje traktują te ekspozycje następujący sposób: a) jako ekspozycje wobec instytucji w przypadku innych rodzajów ekspozycji wobec kwalifikującego się	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio		

	kontrahenta centralnego; b) jako ekspozycje wobec przedsiębiorstw w przypadku innych rodzajów ekspozycji wobec niekwalifikującego się kontrahenta centralnego.				
Art. 107 ust. 3	3. Na użytek niniejszego rozporządzenia instytucje traktują ekspozycje wobec firm inwestycyjnych z państwa trzeciego oraz ekspozycje wobec instytucji kredytowych z państwa trzeciego a także ekspozycje wobec izb rozliczeniowych i giełd z państwa trzeciego jako ekspozycje wobec instytucji wyłącznie wtedy, gdy państwo trzecie stosuje ostrożnościowe wymogi nadzorcze i regulacyjne wobec tego podmiotu, które są co najmniej równoważne z takimi wymogami stosowanymi w Unii.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 107 ust. 4	4. Do celów ust. 3 Komisja może przyjąć za pomocą aktów wykonawczych i przy zastosowaniu procedury oceny, o której mowa w art. 464 ust. 2, decyzję dotyczącą tego, czy dane państwo trzecie stosuje ostrożnościowe wymogi nadzorcze i regulacyjne co najmniej równoważne z wymogami stosowanymi w Unii. W przypadku braku takiej decyzji do dnia 1 stycznia 2015 r. instytucje mogą nadal traktować ekspozycje wobec podmiotów, o których mowa w ust. 3, jako ekspozycje wobec instytucji, o ile odpowiednie właściwe organy uznały państwo trzecie jako kwalifikujące się do przedmiotowej metody ujmowania przed dniem 1 stycznia 2014 r.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 108 ust. 1	Artykuł 108. Stosowanie techniki ograniczania ryzyka kredytowego według metody standardowej i metody IRB 1. W odniesieniu do ekspozycji, do której dana instytucja stosuje metodę standardową zgodnie z rozdziałem 2 lub metodę IRB zgodnie z rozdziałem 3, nie korzystając jednak z własnych oszacowań wartości straty z tytułu niewykonania zobowiązania (LGD) i współczynników konwersji zgodnie z art. 151, dana instytucja może zastosować ograniczanie ryzyka kredytowego zgodnie z rozdziałem 4 przy obliczaniu kwot ekspozycji ważonych ryzykiem do celów art. 92 ust. 3 lit. a) i f) lub, w stosownych przypadkach, kwot	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	oczekiwanej straty do celów obliczeń, o których mowa w art. 36 ust. 1 lit. d) i art. 62 lit. c).				
Art. 108 ust. 2	2. W odniesieniu do ekspozycji, do której dana instytucja stosuje metodę IRB, korzystając z własnych oszacowań wartości LGD i współczynników konwersji zgodnie z art. 151, dana instytucja może zastosować ograniczanie ryzyka kredytowego zgodnie z rozdziałem 3.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 109 ust. 1	Artykuł 109. Sposób ujmowania sekurytyzowanych ekspozycji według metody standardowej i metody IRB 1. Jeżeli do obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem w odniesieniu do kategorii ekspozycji, do której by zaklasyfikowano sekurytyzowane ekspozycje zgodnie z art. 112, dana instytucja stosuje metodę standardową zgodnie z rozdziałem 2, oblicza ona kwotę ekspozycji ważonych ryzykiem w odniesieniu do pozycji sekurytyzacyjnej zgodnie z art. 245, 246 i 251-258. Instytucje stosujące metodę standardową mogą również stosować metodę wewnętrznych oszacowań w przypadkach, w których jest to dozwolone na podstawie art. 259 ust. 3.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 109 ust. 2	2. Jeżeli do obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem w odniesieniu do kategorii ekspozycji, do której by zaklasyfikowano sekurytyzowaną ekspozycję zgodnie z art. 147, dana instytucja stosuje metodę IRB zgodnie z rozdziałem 3, oblicza ona kwotę ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z art. 245, 246 i art. 259-266. Z wyjątkiem metody wewnętrznych oszacowań, gdy metodę IRB stosuje się jedynie w odniesieniu do części sekurytyzowanych ekspozycji stanowiących przedmiot danej sekurytyzacji, instytucja stosuje metodę odpowiadającą przeważającemu udziałowi sekurytyzowanych ekspozycji stanowiących przedmiot tej sekurytyzacji.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 110 ust. 1	Artykuł 110. Metoda ujmowania korekt z tytułu ryzyka	N/przepis stosowany			

	kredytowego 1. Instytucje stosujące metodę standardową ujmują korekty z tytułu ogólnego ryzyka kredytowego zgodnie z art. 62 lit. c).	y jest bezpośrednio			
Art. 110 ust. 2	2. Instytucje stosujące metodę IRB ujmują korekty z tytułu ogólnego ryzyka kredytowego zgodnie z art. 159, art. 62 lit. d) i art. 36 ust. 1 lit. d). Do celów niniejszego artykułu oraz rozdziałów 2 i 3 korekty z tytułu ogólnego i szczególnego ryzyka kredytowego nie uwzględniają funduszy ogólnego ryzyka bankowego.	N/przepis stosowany y jest bezpośrednio			
Art. 110 ust. 3	3. Instytucje stosujące metodę IRB, które wykorzystują metodę standardową w odniesieniu do części ich ekspozycji na zasadzie skonsolidowanej lub indywidualnej zgodnie z art. 148 i 150, określają część korekty z tytułu ogólnego ryzyka kredytowego, do której należy przypisać sposób ujmowania korekty z tytułu ogólnego ryzyka kredytowego według metody standardowej i sposób ujmowania korekty z tytułu ogólnego ryzyka kredytowego według metody IRB w następujący sposób: a) w stosownych przypadkach, jeżeli instytucja objęta konsolidacją stosuje wyłącznie metodę IRB, do korekt z tytułu ogólnego ryzyka kredytowego tej instytucji przypisuje się sposób ujmowania określony w ust. 2; b) w stosownych przypadkach, jeżeli instytucja objęta konsolidacją stosuje wyłącznie metodę standardową, do korekty z tytułu ogólnego ryzyka kredytowego tej instytucji przypisuje się sposób ujmowania określony w ust. 1; c) pozostałą część korekty z tytułu ryzyka kredytowego przypisuje się do tych dwóch metod proporcjonalnie, zgodnie z udziałem kwot ekspozycji ważonych ryzykiem podlegających metodzie standardowej i podlegających metodzie IRB.	N/przepis stosowany y jest bezpośrednio			
Art. 110 ust. 4	4. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia sposobu obliczania korekt z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego i korekt z tytułu ogólnego ryzyka	N/przepis stosowany y jest			

	kredytowego w ramach mających zastosowanie standardów rachunkowości w odniesieniu do: a) wartości ekspozycji według metody standardowej, o której mowa w art. 111; b) wartości ekspozycji według metody IRB, o której mowa w art. 166-168; c) sposobu ujmowania kwot oczekiwanej straty, o których mowa w art. 159; d) wartości ekspozycji na potrzeby obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem z tytułu pozycji sekurytyzacyjnej, o której mowa w art. 246 i 266; e) określenia niewykonania zobowiązania zgodnie z art. 178; EUNB przedstawi Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie do dnia 28 lipca 2013 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania technicznych standardów regulacyjnych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	bezpóśrednio			
Art. 111 ust. 1	Rozdział 2. Metoda standardowa Sekcja 1. Zasady ogólne Artykuł 111. Wartość ekspozycji 1. Wartością ekspozycji składnika aktywów jest wartość księgowa tego składnika, która pozostaje po dokonaniu korekt z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego, dodatkowych korekt wartości zgodnie z art. 34 i 110 oraz innych redukcji funduszy własnych związanych z danym składnikiem aktywów. Wartością ekspozycji z tytułu pozycji pozabilansowej wymienionej w załączniku I jest następujący odsetek jej wartości nominalnej po zmniejszeniu korekt z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego: a) 100 % w przypadku pozycji pełnego ryzyka; b) 50 % w przypadku pozycji średniego ryzyka;	N/przeписы stosowany jest bezpośrednio			

	c) 20 % w przypadku pozycji średniego/niskiego ryzyka; d) 0 % w przypadku pozycji niskiego ryzyka. Pozycje pozabilansowe, o których mowa w akapicie pierwszym zdanie drugie, klasyfikuje się do kategorii ryzyka zgodnie z załącznikiem I. W przypadku gdy instytucja stosuje kompleksową metodę ujmowania zabezpieczeń finansowych zgodnie z art. 223, wartość ekspozycji z tytułu papierów wartościowych lub towarów zbywanych, przekazywanych lub pożyczanych w ramach transakcji odkupu lub transakcji udzielania lub zaciągania pożyczek papierów wartościowych lub towarów oraz transakcji z obowiązkiem uzupełnienia zabezpieczenia kredytowego wzrasta o korektę z tytułu zmienności odpowiednią dla takich papierów wartościowych lub towarów, zgodnie z przepisami art. 223-225.				
Art. 111 ust. 2	2. Wartość ekspozycji z tytułu instrumentu pochodnego wymienionego w załączniku II określa się zgodnie z rozdziałem 6, z uwzględnieniem skutków umów nowacji oraz innych umów o kompensowaniu zobowiązań do celów tych metod zgodnie z rozdziałem 6. Wartość ekspozycji z tytułu transakcji odkupu, transakcji udzielania lub zaciągania pożyczek papierów wartościowych lub towarów, transakcji z długim terminem rozliczenia i transakcji z obowiązkiem uzupełnienia zabezpieczenia kredytowego można ustalać zgodnie z rozdziałem 6 albo z rozdziałem 4.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 111 ust. 3	3. Jeżeli ekspozycja jest objęta ochroną kredytową rzeczywistą, wartość ekspozycji mająca zastosowanie do danej pozycji może zostać zmieniona zgodnie z rozdziałem 4.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 112	Artykuł 112. Kategorie ekspozycji Każdą ekspozycję klasyfikuje się do jednej z następujących kategorii ekspozycji:	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	a) ekspozycje wobec rządów centralnych lub banków centralnych; b) ekspozycje wobec samorządów regionalnych lub władz lokalnych; c) ekspozycje wobec podmiotów sektora publicznego; d) ekspozycje wobec wielostronnych banków rozwoju; e) ekspozycje wobec organizacji międzynarodowych; f) ekspozycje wobec instytucji; g) ekspozycje wobec przedsiębiorstw; h) ekspozycje detaliczne; i) ekspozycje zabezpieczone hipotekami na nieruchomościach; j) ekspozycje, których dotyczy niewykonanie zobowiązania; k) ekspozycje związane ze szczególnie wysokim ryzykiem; l) ekspozycje w postaci obligacji zabezpieczonych; m) pozycje stanowiące pozycje sekurytyzacyjne; n) ekspozycje wobec instytucji i przedsiębiorstw posiadających krótkoterminową ocenę kredytową; o) ekspozycje w postaci jednostek uczestnictwa lub udziałów w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania; p) ekspozycje kapitałowe; q) inne pozycje.	dnio			
Art. 113 ust. 1	Artykuł 113. Obliczanie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem 1. Do celów obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem wagi ryzyka przypisuje się wszystkim ekspozycjom, chyba że odejmuje się je od funduszy własnych, zgodnie z przepisami sekcji 2. Wagi ryzyka są przypisywane w oparciu o kategorię ekspozycji, do której jest zaklasyfikowana dana ekspozycja, oraz - w zakresie określonym w sekcji 2 - o jej jakość	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	kredytową. Jakość kredytową można określić poprzez odniesienie do ocen kredytowych opracowanych przez ECAI lub ocen kredytowych opracowanych przez agencje kredytów eksportowych zgodnie z sekcją 3.				
Art. 113 ust. 2	2. Do celów przypisywania wagi ryzyka zgodnie z ust. 1 wartość ekspozycji mnoży się przez wagę ryzyka wskazaną lub określoną zgodnie z sekcją 2.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 113 ust. 3	3. Jeżeli ekspozycja objęta jest ochroną kredytową, waga ryzyka mająca zastosowanie do takiej pozycji może zostać zmieniona zgodnie z rozdziałem 4.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 113 ust. 4	4. Kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem w przypadku sekurytyzowanych ekspozycji są obliczane zgodnie z rozdziałem 5.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 113 ust. 5	5. Ekspozycjom, w odniesieniu do których w sekcji 2 nie określono żadnych obliczeń, przypisuje się wagę ryzyka równą 100 %.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 113 ust. 6	6. Z wyjątkiem ekspozycji stanowiących podstawę pozycji kapitału podstawowego Tier I, pozycji dodatkowych w Tier I lub pozycji w Tier II, instytucja może pod warunkiem uzyskania uprzedniej zgody właściwych organów podjąć decyzję o niestosowaniu wymogów ust. 1 niniejszego artykułu w odniesieniu do ekspozycji danej instytucji wobec kontrahenta, który jest w stosunku do niej jednostką dominującą, jednostką zależną, jednostką zależną wobec jednostki dominującej danej instytucji lub jednostką powiązaną stosunkiem określonym w art. 12 ust. 1 dyrektywy	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			

	83/349/EWG. Właściwe organy są upoważnione do udzielenia zgody, jeżeli spełnione są następujące warunki: a) kontrahent jest instytucją, finansową spółką holdingową lub finansową spółką holdingową o działalności mieszanej, instytucją finansową, spółką zarządzania aktywami lub przedsiębiorstwem usług pomocniczych, objętymi odpowiednimi wymogami ostrożnościowymi; b) kontrahent jest objęty tą samą pełną konsolidacją co dana instytucja; c) kontrahent jest objęty tymi samymi procedurami oceny, pomiaru i kontroli ryzyka co dana instytucja; d) kontrahent ma siedzibę w tym samym państwie członkowskim co dana instytucja; e) nie istnieją obecnie ani nie są przewidywane w przyszłości istotne przeszkody praktyczne lub prawne dla szybkiego transferu funduszy własnych lub spłaty należności przez kontrahenta na rzecz danej instytucji. Jeżeli dana instytucja jest zgodnie z niniejszym ustępem upoważniona do niestosowania wymogów zawartych w ust. 1, może ona przypisać wagę ryzyka równą 0 %.				
Art. 113 ust. 7	7. Z wyjątkiem ekspozycji stanowiących podstawę pozycji kapitału podstawowego Tier I, pozycji dodatkowych w Tier I i pozycji w Tier II, instytucje mogą - pod warunkiem uzyskania uprzedniego zezwolenia od właściwych organów - podjąć decyzję o niestosowaniu wymogów ust. 1 niniejszego artykułu w odniesieniu do ekspozycji wobec kontrahentów, z którymi dana instytucja przystąpiła do instytucjonalnego systemu ochrony stanowiącego umowne lub ustawowe uzgodnienie w sprawie odpowiedzialności, które chroni te instytucje, a w szczególności gwarantuje ich płynność i wypłacalność w celu uniknięcia upadłości, gdyby okazała się ona konieczna. Właściwe organy są upoważnione do udzielenia zezwolenia, jeżeli spełnione są następujące warunki: a) spełnione są wymogi określone w ust. 6 lit. a), d) i	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			Rozporządzenie CRR przewiduje również obowiązek spełnienia w 2015 r. wymogu pokrycia płynności (<i>Liquidity Coverage Ratio</i> – „LCR”), tj. normy płynności krótkoterminowej, która zobliguje banki do utrzymywania wysokiej jakości płynnych aktywów w wystarczającej ilości do pokrycia odpływów gotówkowych w ciągu następujących 30 dni kalendarzowych. Jednocześnie art. 8 rozporządzenia CRR umożliwia powołanie grupy

e); b) uzgodnienia gwarantują, że instytucjonalny system ochrony jest w stanie udzielić niezbędnego wsparcia, zgodnie z zobowiązaniami, z funduszy, do których ma łatwy dostęp; c) instytucjonalny system ochrony ma odpowiednie i jednakowo zorganizowane mechanizmy monitorowania i klasyfikowania ryzyka, co daje całościowy przegląd sytuacji ryzyka wszystkich indywidualnych członków oraz instytucjonalnego systemu ochrony jako całości, a także daje odpowiednie możliwości oddziaływania; mechanizmy te odpowiednio kontrolują ekspozycje, których dotyczy niewykonanie zobowiązania, zgodnie z art. 178 ust. 1; d) instytucjonalny system ochrony zapewnia własny przegląd ryzyka, który jest udostępniany poszczególnym członkom; e) w ramach instytucjonalnego systemu ochrony corocznie sporządza się i publikuje skonsolidowane sprawozdanie dotyczące tego systemu jako całości i obejmujące: bilans, rachunek zysków i strat, sprawozdanie na temat sytuacji i sprawozdanie na temat ryzyka, bądź też sprawozdanie dotyczące tego systemu jako całości i obejmujące: zagregowany bilans, zagregowany rachunek zysków i strat, sprawozdanie na temat sytuacji i sprawozdanie na temat ryzyka; f) członkowie instytucjonalnego systemu ochrony są zobowiązani do zachowania minimum 24-miesięcznego okresu wypowiedzenia, jeżeli zamierzają zaprzestać korzystania z instytucjonalnego systemu ochrony; g) wyklucza się wielokrotne wykorzystywanie składników, które mogą być używane do obliczania funduszy własnych (która to praktyka zwana jest dalej "wielokrotnym finansowaniem"), oraz wszelkie nieodpowiednie tworzenie funduszy własnych pomiędzy członkami instytucjonalnego systemu ochrony; h) instytucjonalny system ochrony opiera się na szerokim udziale instytucji kredytowych o zasadniczo				płynnościowej, która zwolni banki z obowiązku spełniania LCR na bazie indywidualnej i umożliwi jego spełnienie na poziomie grupy lub systemu ochrony instytucjonalnej (<i>Institutional Protection Scheme</i> – „IPS”). W celu umożliwienia bankom zrzeszającym i bankom spółdzielczym skorzystania z możliwości powołania grupy płynnościowej, projekt ustawy przewiduje możliwość powołania systemu ochrony instytucjonalnej. Warunki, jakie musi spełniać taki system, określone są w art. 113 ust. 7 rozporządzenia CRR i wiążą się m. in. z koniecznością wzajemnego gwarantowania zobowiązań przez członków systemu, powołaniem funduszu pomocowego, zorganizowaniem mechanizmów monitorowania ryzyka w całym systemie oraz zatwierdzeniem systemu przez Komisję Nadzoru Finansowego. Należy podkreślić, że utworzenie IPS ma charakter dobrowolny i będzie tworzony wyłącznie przez zainteresowane podmioty.

	jednolitym profilu działalności; i) adekwatność mechanizmów, o których mowa w lit. c) i d), podlega zatwierdzeniu przez odpowiednie właściwe organy i jest przez nie monitorowana w regularnych odstępach czasu. Jeżeli dana instytucja podejmuje zgodnie z niniejszym ustępem decyzję o niestosowaniu wymogów zawartych w ust. 1, może ona przypisać wagę ryzyka równą 0 %.																		
Art. 114 ust. 1	Sekcja 2. Wagi ryzyka Artykuł 114. Ekspozycje wobec rządów centralnych lub banków centralnych 1. Ekspozycjom wobec rządów centralnych i banków centralnych przypisuje się wagę ryzyka równą 100 %, chyba że mają zastosowanie metody ujmowania określone w ust. 2-7.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio																	
Art. 114 ust. 2	2. Ekspozycjom wobec rządów centralnych i banków centralnych, które posiadają ocenę kredytową sporządzoną przez wyznaczoną ECAI, przypisuje się wagę ryzyka według tabeli 1, która odpowiada ocenie kredytowej ECAI zgodnie z art. 136. <i>Tabela 1</i> <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <thead> <tr> <th style="text-align: left;">Stopień jakości kredytowej</th> <th>1</th> <th>2</th> <th>3</th> <th>4</th> <th>5</th> <th>6</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td style="text-align: left;">Waga ryzyka</td> <td>0 %</td> <td>20 %</td> <td>50 %</td> <td>100 %</td> <td>100 %</td> <td>150 %</td> </tr> </tbody> </table>	Stopień jakości kredytowej	1	2	3	4	5	6	Waga ryzyka	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Stopień jakości kredytowej	1	2	3	4	5	6													
Waga ryzyka	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %													
Art. 114 ust. 3	3. Ekspozycjom wobec EBC przypisuje się wagę ryzyka równą 0 %.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio																	
Art. 114 ust. 4	4. Ekspozycjom wobec rządów centralnych i banków centralnych państw członkowskich, denominowanym i finansowanym w walucie krajowej tego rządu centralnego i banku centralnego, przypisuje się wagę	N/przepis stosowany jest																	

	ryzyka równą 0 %.	bezpośre dnio			
Art. 114 ust. 5	5. Do dnia 31 grudnia 2017 r. w odniesieniu do ekspozycji wobec rządów centralnych lub banków centralnych państw członkowskich, denominowanych i finansowanych w walucie krajowej któregośkolwiek państwa członkowskiego, przypisuje się tę samą wagę ryzyka, która byłaby przypisana do takich ekspozycji denominowanych i finansowanych w walucie krajowej tego państwa.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 114 ust. 6	6. W odniesieniu do ekspozycji wskazanych w ust. 5: a) w 2018 r. obliczone kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem wyniosą 20 % wagi ryzyka przypisanej tym ekspozycjom zgodnie z art. 114 ust. 2; b) w 2019 r. obliczone kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem wyniosą 50 % wagi ryzyka przypisanej tym ekspozycjom zgodnie z art. 114 ust. 2; c) w 2020 r. i w latach kolejnych obliczone kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem wyniosą 100 % wagi ryzyka przypisanej tym ekspozycjom zgodnie z art. 114 ust. 2.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 114 ust. 7	7. Jeżeli właściwe organy państwa trzeciego, które stosują środki nadzorcze i regulacyjne co najmniej równoważne ze środkami stosowanymi w Unii, przypisują ekspozycjom wobec ich rządu centralnego i banku centralnego, denominowanym i finansowanym w walucie krajowej, wagę ryzyka niższą niż waga ryzyka wskazana w ust. 1-2, instytucje mogą ważyć takie ekspozycje ryzykiem w taki sam sposób. Do celów niniejszego ustępu Komisja może przyjąć za pomocą aktów wykonawczych i przy zastosowaniu procedury oceny, o której mowa w art. 464 ust. 2, decyzję dotyczącą tego, czy dane państwo trzecie stosuje środki nadzorcze i regulacyjne co najmniej równoważne ze środkami stosowanymi w Unii. W przypadku braku takiej decyzji do dnia 1 stycznia 2015 r. instytucje mogą nadal stosować do ekspozycji wobec rządu centralnego lub banku centralnego państwa trzeciego metodę ujmowania określoną w niniejszym	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			

	ustępie, jeżeli odpowiednie właściwe organy uznały państwo trzecie jako kwalifikujące się do przedmiotowej metody ujmowania przed dniem 1 stycznia 2014 r.				
Art. 115 ust. 1	Artykuł 115. Ekspozycje wobec samorządów regionalnych lub władz lokalnych 1. Ekspozycje wobec samorządów regionalnych lub władz lokalnych są ważne ryzykiem jako ekspozycje wobec instytucji, chyba że traktuje się je jako ekspozycje wobec rządu centralnego na podstawie ust. 2 lub 4 lub przypisuje się im wagę ryzyka zgodnie z ust. 5. Traktowania preferencyjnego nie stosuje się w przypadku ekspozycji krótkoterminowych określonych w art. 119 ust. 2 i art. 120 ust. 2.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 115 ust. 2	2. Ekspozycje wobec samorządów regionalnych lub władz lokalnych traktuje się jako ekspozycje wobec rządu centralnego, w którego jurysdykcji są ustanowione, jeżeli nie istnieje różnica w zakresie ryzyka między tymi ekspozycjami z powodu szczególnych uprawnień w zakresie zasilania własnego budżetu samorządów regionalnych lub władz lokalnych oraz istnienia szczególnych środków instytucjonalnych, których celem jest ograniczenie ryzyka niewykonania zobowiązania. EUNB prowadzi publicznie dostępną bazę danych dotyczących wszystkich samorządów regionalnych i władz lokalnych w Unii, które odpowiednie właściwe organy traktują jako ekspozycje wobec swoich rządów centralnych.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 115 ust. 3	3. Ekspozycje wobec kościołów lub wspólnot religijnych będących osobą prawną prawa publicznego, o ile podmioty te pobierają podatki zgodnie z ustawodawstwem, które je do tego uprawnia, traktuje się jako ekspozycje wobec samorządów regionalnych i władz lokalnych. W tym przypadku ust. 2 nie ma zastosowania i do celów art. 150 ust. 1 lit. a) nie wyklucza się zezwolenia na stosowanie metody standardowej.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

Art. 115 ust. 4	4. Jeżeli właściwe organy podlegające jurysdykcji państwa trzeciego, które stosuje środki nadzorcze i regulacyjne co najmniej równoważne ze środkami stosowanymi w Unii, traktują ekspozycje wobec samorządów regionalnych lub władz lokalnych jako ekspozycje wobec ich rządu centralnego i nie istnieje różnica w zakresie ryzyka między tymi ekspozycjami z powodu szczególnych uprawnień w zakresie zasilania własnego budżetu samorządów regionalnych lub władz lokalnych oraz szczególnych środków instytucjonalnych mających na celu ograniczenie ryzyka niewykonania zobowiązania, instytucje mogą ważyć ryzykiem ekspozycje wobec tych samorządów regionalnych i władz lokalnych w taki sam sposób. Do celów niniejszego ustępu Komisja może przyjąć za pomocą aktów wykonawczych i przy zastosowaniu procedury oceny, o której mowa w art. 464 ust. 2, decyzję dotyczącą tego, czy państwo trzecie stosuje środki nadzorcze i regulacyjne co najmniej równoważne ze środkami stosowanymi w Unii. W przypadku braku takiej decyzji do dnia 1 stycznia 2015 r. instytucje mogą nadal stosować wobec państwa trzeciego metodę ujmowania określoną w niniejszym ustępie, jeżeli odpowiednie właściwe organy uznały państwo trzecie jako kwalifikujące się do przedmiotowej metody ujmowania przed dniem 1 stycznia 2014 r.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 115 ust. 5	5. Ekspozycjom wobec samorządów regionalnych lub władz lokalnych państw członkowskich, które to ekspozycje nie są wspomniane w ust. 2-4 i które są denominowane i finansowane w walucie krajowej tych samorządów regionalnych i władz lokalnych, przypisuje się wagę ryzyka równą 20 %.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 116 ust. 1	Artykuł 116. Ekspozycje wobec podmiotów sektora publicznego 1. Ekspozycjom wobec podmiotów sektora publicznego, które nie mają oceny kredytowej sporządzonej przez wyznaczoną ECAI, przypisuje się wagę ryzyka według stopnia jakości kredytowej, który przypisuje się zgodnie z poniższą tabelą 2	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	ekspozycjom wobec rządu centralnego w jurysdykcji, w której zarejestrowano dany podmiot sektora publicznego. <i>Tabela 2</i> <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <thead> <tr> <th style="text-align: left;">Stopień jakości kredytowej, do którego zaklasyfikowano rząd centralny</th> <th style="text-align: center;">1</th> <th style="text-align: center;">2</th> <th style="text-align: center;">3</th> <th style="text-align: center;">4</th> <th style="text-align: center;">5</th> <th style="text-align: center;">6</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td style="text-align: left;">Waga ryzyka</td> <td style="text-align: center;">20 %</td> <td style="text-align: center;">50 %</td> <td style="text-align: center;">100 %</td> <td style="text-align: center;">100 %</td> <td style="text-align: center;">100 %</td> <td style="text-align: center;">150 %</td> </tr> </tbody> </table> W przypadku ekspozycji wobec podmiotów sektora publicznego zarejestrowanych w państwach, w których rząd centralny nie ma ratingu, waga ryzyka wynosi 100 %.	Stopień jakości kredytowej, do którego zaklasyfikowano rząd centralny	1	2	3	4	5	6	Waga ryzyka	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %				
Stopień jakości kredytowej, do którego zaklasyfikowano rząd centralny	1	2	3	4	5	6													
Waga ryzyka	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %													
Art. 116 ust. 2	2. Ekspozycje wobec podmiotów sektora publicznego mających ocenę kredytową sporządzoną przez wyznaczoną ECAI traktuje się zgodnie z art. 120. Traktowania preferencyjnego nie stosuje się wobec tych podmiotów w przypadku ekspozycji krótkoterminowych określonych w art. 119 ust. 2 i art. 120 ust. 2.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio																	
Art. 116 ust. 3	3. W przypadku ekspozycji wobec podmiotów sektora publicznego z pierwotnym terminem zapadalności wynoszącym maksymalnie 3 miesiące waga ryzyka wynosi 20 %.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio																	
Art. 116 ust. 4	4. W wyjątkowych przypadkach ekspozycje wobec podmiotów sektora publicznego mogą być traktowane jak ekspozycje wobec rządu centralnego, samorządu regionalnego lub władz lokalnych, w których jurysdykcji mają one swoją siedzibę, o ile zgodnie z opinią właściwych organów tej jurysdykcji ryzyko takich ekspozycji jest jednakowe, ponieważ rząd centralny, samorząd regionalny lub władze lokalne wystawiły odpowiednią gwarancję.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio																	
Art. 116 ust. 5	5. Jeżeli właściwe organy podlegające jurysdykcji państwa trzeciego, które stosują środki nadzorcze i regulacyjne co najmniej równoważne ze środkami	N/przepis stosowany																	

	stosowanymi w Unii, traktują ekspozycje wobec podmiotów sektora publicznego zgodnie z ust. 1 lub 2, instytucje mogą ważyć ryzykiem ekspozycje wobec tych podmiotów sektora publicznego w ten sam sposób. W przeciwnym razie instytucje stosują wagę ryzyka równą 100 %. Do celów niniejszego ustępu Komisja może przyjąć za pomocą aktów wykonawczych i przy zastosowaniu procedury oceny, o której mowa w art. 464 ust. 2, decyzję dotyczącą tego, czy państwo trzecie stosuje środki nadzorcze i regulacyjne co najmniej równoważne ze środkami stosowanymi w Unii. W przypadku braku takiej decyzji do dnia 1 stycznia 2015 r. instytucje mogą nadal stosować wobec państwa trzeciego metodę ujmowania określoną w niniejszym ustępie, jeżeli odpowiednie właściwe organy uznały państwo trzecie jako kwalifikujące się do przedmiotowej metody ujmowania przed dniem 1 stycznia 2014 r.	y jest bezpośre dnio		
Art. 117 ust. 1	Artykuł 117. Ekspozycje wobec wielostronnych banków rozwoju 1. Ekspozycje wobec wielostronnych banków rozwoju, które nie są wspomniane w ust. 2, traktuje się w taki sam sposób jak ekspozycje wobec instytucji. Traktowania preferencyjnego nie stosuje się w przypadku ekspozycji krótkoterminowych określonych w art. 119 ust. 2, art. 120 ust. 2 i art. 121 ust. 3. Międzypamerykańską Korporację Inwestycyjną, Czarnomorski Bank Handlu i Rozwoju, Środkowoamerykański Bank Integracji Gospodarczej oraz CAF - Bank Rozwoju Ameryki Łacińskiej uznaje się za wielostronne banki rozwoju.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio		
Art. 117 ust. 2	2. Ekspozycjom wobec następujących wielostronnych banków rozwoju przypisuje się wagę ryzyka równą 0 %: a) Międzynarodowy Bank Odbudowy i Rozwoju; b) Międzynarodowa Korporacja Finansowa; c) Międzypamerykański Bank Rozwoju;	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio		

	d) Azjatycki Bank Rozwoju; e) Afrykański Bank Rozwoju; f) Bank Rozwoju Rady Europy; g) Nordycki Bank Inwestycyjny; h) Karaibski Bank Rozwoju; i) Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju; j) Europejski Bank Inwestycyjny; k) Europejski Fundusz Inwestycyjny; l) Wielostronna Agencja Gwarancji Inwestycyjnych; m) międzynarodowy instrument finansowy na rzecz szczepień; n) Islamski Bank Rozwoju.				
Art. 117 ust. 3	3. Zadeklarowanym należnym wpłatom na poczet kapitału Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego przypisuje się wagę ryzyka równą 20 %.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 118	Artykuł 118. Ekspozycje wobec organizacji międzynarodowych Ekspozycjom wobec następujących organizacji międzynarodowych przypisuje się wagę ryzyka równą 0 %: a) Unia; b) Międzynarodowy Fundusz Walutowy; c) Bank Rozrachunków Międzynarodowych; d) Europejski Instrument Stabilności Finansowej; e) Europejski Mechanizm Stabilności; f) międzynarodowa instytucja finansowa ustanowiona przez co najmniej dwa państwa członkowskie, której celem jest gromadzenie środków i zapewnienie pomocy finansowej na rzecz jej członków, którzy	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	doświadczają poważnych problemów finansowych albo są nimi zagrożeni.				
Art. 119 ust. 1	Artykuł 119. Ekspozycje wobec instytucji 1. Ekspozycjom wobec instytucji, które mają ocenę kredytową sporządzoną przez wyznaczoną ECAI, przypisuje się wagę ryzyka zgodnie z art. 120. Ekspozycjom wobec instytucji, które nie mają oceny kredytowej sporządzonej przez wyznaczoną ECAI, przypisuje się wagę ryzyka zgodnie z art. 121.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 119 ust. 2	2. Ekspozycjom wobec instytucji, których to ekspozycji rezydualny termin zapadalności nie przekracza 3 miesięcy i które są denominowane i finansowane w walucie krajowej kredytobiorcy, przypisuje się wagę ryzyka o jedną kategorię mniej korzystną niż preferencyjna waga ryzyka, jak określono w art. 114 ust. 4-7, przypisana ekspozycjom wobec rządu centralnego, w którego jurysdykcji instytucja jest zarejestrowana.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 119 ust. 3	3. Ekspozycjom, których rezydualny termin zapadalności nie przekracza 3 miesięcy, denominowanym i finansowanym w walucie krajowej kredytobiorcy, nie przypisuje się wagi ryzyka mniejszej niż 20 %.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 119 ust. 4	4. Ekspozycje wobec instytucji w postaci rezerw obowiązkowych wymaganych przez EBC lub przez bank centralny państwa członkowskiego, które mają być utrzymywane przez instytucję, mogą być wazone ryzykiem jako ekspozycje wobec banku centralnego danego państwa członkowskiego, jeżeli: a) rezerwy są utrzymywane zgodnie z rozporządzeniem (WE) Europejskiego Banku Centralnego nr 1745/2003 z dnia 12 września 2003 r. dotyczącym stosowania rezerw obowiązkowych lub zgodnie z wymogami krajowymi, równoważnymi pod każdym istotnym względem z tym rozporządzeniem; b) w przypadku bankructwa lub niewypłacalności	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	instytucji, w której utrzymywane są rezerwy, są one terminowo i w pełnej wysokości spłacane na rzecz instytucji i nie służą do pokrycia innych zobowiązań instytucji.																		
Art. 119 ust. 5	5. Ekspozycje wobec instytucji finansowych mających zezwolenie na działalność wydane przez właściwe organy i przez nie nadzorowanych oraz podlegających wymogom ostrożnościowym porównywalnym pod kątem surowości z wymogami stosowanymi wobec instytucji traktuje się jako ekspozycje wobec instytucji.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio																	
Art. 120 ust. 1	Artykuł 120. Ekspozycje wobec instytucji mających rating 1. Ekspozycjom z rezydualnym terminem zapadalności wynoszącym maksymalnie trzy miesiące wobec instytucji, która mają ocenę kredytową sporządzoną przez wyznaczoną ECAI, przypisuje się wagę ryzyka według tabeli 3, która odpowiada ocenie kredytowej ECAI zgodnie z art. 136. <i>Tabela 3</i> <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <thead> <tr> <th style="text-align: left;">Stopień jakości kredytowej</th> <th>1</th> <th>2</th> <th>3</th> <th>4</th> <th>5</th> <th>6</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td style="text-align: left;">Waga ryzyka</td> <td>20 %</td> <td>50 %</td> <td>50 %</td> <td>100 %</td> <td>100 %</td> <td>150 %</td> </tr> </tbody> </table>	Stopień jakości kredytowej	1	2	3	4	5	6	Waga ryzyka	20 %	50 %	50 %	100 %	100 %	150 %	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Stopień jakości kredytowej	1	2	3	4	5	6													
Waga ryzyka	20 %	50 %	50 %	100 %	100 %	150 %													
Art. 120 ust. 2	2. Ekspozycjom z rezydualnym terminem zapadalności wynoszącym maksymalnie trzy miesiące wobec instytucji, która ma ocenę kredytową sporządzoną przez wyznaczoną ECAI, przypisuje się wagę ryzyka według tabeli 4, która odpowiada ocenie kredytowej ECAI zgodnie z art. 136: <i>Tabela 4</i> <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <thead> <tr> <th style="text-align: left;">Stopień jakości kredytowej</th> <th>1</th> <th>2</th> <th>3</th> <th>4</th> <th>5</th> <th>6</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td style="text-align: left;">Waga ryzyka</td> <td>20 %</td> <td>20 %</td> <td>20 %</td> <td>50 %</td> <td>50 %</td> <td>150 %</td> </tr> </tbody> </table>	Stopień jakości kredytowej	1	2	3	4	5	6	Waga ryzyka	20 %	20 %	20 %	50 %	50 %	150 %	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Stopień jakości kredytowej	1	2	3	4	5	6													
Waga ryzyka	20 %	20 %	20 %	50 %	50 %	150 %													
Art. 120 ust. 3	3. Związek pomiędzy traktowaniem krótkoterminowej oceny kredytowej zgodnie z art. 131 a ogólnym traktowaniem preferencyjnym ekspozycji	N/przepis stosowany																	

	krótkoterminowych określonym w ust. 2 jest następujący: a) przy braku oceny ekspozycji krótkoterminowych ogólne traktowanie preferencyjne ekspozycji krótkoterminowych określone w ust. 2 stosuje się do wszystkich ekspozycji z rezydualnym terminem zapadalności wynoszącym maksymalnie trzy miesiące wobec instytucji; b) jeżeli istnieje ocena krótkoterminowa i zgodnie z tą oceną należy stosować nie mniej korzystną wagę ryzyka niż w przypadku stosowania ogólnego traktowania preferencyjnego dla ekspozycji krótkoterminowych zgodnie z ust. 2, ocenę krótkoterminową stosuje się wyłącznie w przypadku tej konkretnej ekspozycji. Wobec innych ekspozycji krótkoterminowych stosuje się ogólne traktowanie preferencyjne obowiązujące dla ekspozycji krótkoterminowych zgodnie z ust. 2; c) jeżeli istnieje ocena krótkoterminowa i zgodnie z tą oceną należy stosować mniej korzystną wagę ryzyka niż w przypadku stosowania ogólnego traktowania preferencyjnego dla ekspozycji krótkoterminowych zgodnie z ust. 2, nie stosuje się ogólnego traktowania preferencyjnego dla ekspozycji krótkoterminowych, a wszystkim krótkoterminowym należnościom bez ratingu przypisuje się taką samą wagę ryzyka jak waga ryzyka stosowana zgodnie z konkretną oceną krótkoterminową.	y jest bezpośrednio		
Art. 121 ust. 1	Artykuł 121. Ekspozycje wobec instytucji nieposiadających ratingu 1. Ekspozycjom wobec instytucji, które nie mają oceny kredytowej sporządzonej przez wyznaczoną ECAI, przypisuje się wagę ryzyka według stopnia jakości kredytowej, który przypisuje się zgodnie z poniższą tabelą 5 ekspozycjom wobec rządu centralnego w jurysdykcji, w której instytucja jest zarejestrowana.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio		

	Tabela 5										
	Stopień jakości kredytowej, który przypisano rządowi centralnemu	1	2	3	4	5					6
	Waga ryzyka ekspozycji	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %					150 %
Art. 121 ust. 2	2. W przypadku ekspozycji wobec instytucji niemających ratingu zarejestrowanych w państwach, w których rząd centralny nie ma ratingu, waga ryzyka wynosi 100 %.						N/przepis stosowany jest bezpośrednio				
Art. 121 ust. 3	3. W przypadku ekspozycji z rezydualnym terminem zapadalności wynoszącym maksymalnie trzy miesiące wobec instytucji niemających ratingu, waga ryzyka wynosi 20 %.						N/przepis stosowany jest bezpośrednio				
Art. 121 ust. 4	4. Niezależnie od ust. 2 i 3 w odniesieniu do ekspozycji z tytułu finansowania handlu, o których mowa w art. 162 ust. 3 akapit drugi lit. b), wobec instytucji niemających ratingu, waga ryzyka wynosi 50 %, natomiast w przypadku gdy rezydualny termin zapadalności tych ekspozycji z tytułu finansowania handlu wobec instytucji niemających ratingu nie przekracza trzech miesięcy, waga ryzyka wynosi 20 %.						N/przepis stosowany jest bezpośrednio				
Art. 122 ust. 1	Artykuł 122. Ekspozycje wobec przedsiębiorstw 1. Ekspozycjom, które mają ocenę kredytową sporządzoną przez wyznaczoną ECAI, przypisuje się wagę ryzyka według tabeli 6, która odpowiada ocenie kredytowej ECAI zgodnie z art. 136.						N/przepis stosowany jest bezpośrednio				

	Tabela 6										
	Stopień jakości kredytowej	1	2	3	4	5					6
	Waga ryzyka	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %					150 %
Art. 122 ust. 2	2. Ekspozycjom, które nie mają takiej oceny kredytowej, przypisuje się wagę ryzyka równą 100 % lub wagę ryzyka ekspozycji wobec rządu centralnego jurysdykcji, w której dane przedsiębiorstwo jest zarejestrowane, w zależności od tego, która waga jest wyższa.						N/przepisy stosowany jest bezpośrednio				
Art. 123	Artykuł 123. Ekspozycje detaliczne Ekspozycjom, które spełniają następujące kryteria, przypisuje się wagę ryzyka równą 75 %: a) ekspozycja dotyczy osoby fizycznej lub osób fizycznych bądź małego lub średniego przedsiębiorstwa (MSP); b) ekspozycja jest jedną ze znacznej liczby ekspozycji cechujących się podobnymi właściwościami, dzięki którym ryzyka związane z tego rodzaju kredytami są znacznie zmniejszone; c) łączna kwota zobowiązań klienta będącego dłużnikiem lub grupy powiązanych klientów wobec instytucji i jednostek dominujących oraz ich jednostek zależnych, w tym wszelkich ekspozycji, których dotyczy niewykonanie zobowiązania, jednak z wyjątkiem ekspozycji z pełnym i całkowitym zabezpieczeniem w formie nieruchomości mieszkalnych, które to ekspozycje zostały przypisane do kategorii ekspozycji określonej w art. 112 lit. i), nie przekracza - zgodnie z wiedzą instytucji - kwoty 1 mln EUR. Instytucja podejmuje zasadne kroki w celu uzyskania tej wiedzy. Papiery wartościowe nie kwalifikują się do objęcia kategorią ekspozycji detalicznych. Ekspozycje, które nie spełniają kryteriów, o których mowa w lit. a)-c) akapitu pierwszego, nie kwalifikują						N/przepisy stosowany jest bezpośrednio				

	się do objęcia kategorią ekspozycji detalicznych. Wartość bieżąca minimalnych detalicznych opłat leasingowych kwalifikuje się do objęcia kategorią ekspozycji detalicznych.				
Art. 124 ust. 1	Artykuł 124. Ekspozycje zabezpieczone hipotekami na nieruchomościach 1. Ekspozycji lub jakiegokolwiek części ekspozycji w pełni zabezpieczonej hipoteką na nieruchomości przypisuje się wagę ryzyka równą 100 %, jeżeli nie zostały spełnione warunki na mocy art. 125 i 126, z wyjątkiem jakiegokolwiek części ekspozycji, którą przypisano do innej kategorii ekspozycji. Części ekspozycji, która przekracza wartość hipoteki na nieruchomość, przypisuje się wagę ryzyka mającą zastosowanie do niezabezpieczonych ekspozycji danego kontrahenta. Część ekspozycji traktowana jako w pełni zabezpieczona nieruchomością nie przekracza wysokości zabezpieczenia odpowiadającej wartości rynkowej lub - w państwach członkowskich, które ustanowiły w przepisach ustawowych lub wykonawczych surowe kryteria oceny bankowo-hipotecznej wartości nieruchomości - bankowo-hipotecznej wartości przedmiotowej nieruchomości.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 124 ust. 2	2. W oparciu o dane zebrane na podstawie art. 101 i o wszelkie inne odpowiednie wskaźniki właściwe organy okresowo i co najmniej raz w roku oceniają, czy waga ryzyka równa 35 % dla ekspozycji zabezpieczonych hipotekami na nieruchomościach mieszkalnych, o których mowa w art. 125, i waga ryzyka równa 50 % dla ekspozycji zabezpieczonych na nieruchomościach komercyjnych, o których mowa w art. 126, znajdujących się na ich terytorium są właściwie oparte na: a) przypadkach strat dotyczących ekspozycji zabezpieczonych nieruchomościami; b) przyszłych tendencjach na rynkach nieruchomości. Właściwe organy mogą ustanawiać wyższą wagę	T	Art. 1 pkt 46 lit. i	i) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu: „6a. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, może określić, w drodze rozporządzenia: 1) sposób traktowania przez banki znacznych pakietów akcji podmiotów spoza sektora finansowego, o których mowa w art. 89 ust. 3 rozporządzenia nr 575/2013, 2) wyższą wagę ryzyka dla ekspozycji zabezpieczonych hipotekami na nieruchomościach, o której mowa w art. 124 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013, 3) podejścia lub wymogi w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 327 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013,	

	ryzyka lub surowsze kryteria niż wagi i kryteria ustanowione w przepisach art. 125 ust. 2 i art. 126 ust. 2, w stosownych przypadkach, kierując się względami stabilności finansowej. W przypadku ekspozycji zabezpieczonych hipotekami na nieruchomościach mieszkalnych właściwy organ ustala wagę ryzyka w przedziale pomiędzy 35 % a 150 %. W przypadku ekspozycji zabezpieczonych nieruchomościami komercyjnymi właściwy organ ustala wagę ryzyka w przedziale pomiędzy 50 % a 150 %. W ramach tych wartości wyższą wagę ryzyka ustala się na podstawie przypadków strat i z uwzględnieniem przyszłych tendencji na rynkach nieruchomości oraz względów stabilności finansowej. W przypadku gdy ocena wykaże, że wagi ryzyka określone w art. 125 ust. 2 i art. 126 ust. 2 nie odzwierciedlają rzeczywistych ryzyk związanych z co najmniej jednym segmentem takich ekspozycji związanym z nieruchomościami, w pełni zabezpieczonych hipotekami na nieruchomościach mieszkalnych lub nieruchomościach komercyjnych zlokalizowanych na co najmniej jednej części ich terytorium, właściwe organy ustalają, dla tych segmentów ekspozycji związanych z nieruchomościami, wyższą wagę ryzyka odpowiadającą rzeczywistym ryzykom. Właściwe organy konsultują się z EUNB w sprawie korekt stosowanych wag ryzyka i kryteriów, które będą obliczane zgodnie z kryteriami określonymi w niniejszym ustępie, jak ustalono w regulacyjnych standardach technicznych, o których mowa w ust. 4 niniejszego artykułu. EUNB publikuje wagi ryzyka i kryteria, które właściwe organy ustanawiają dla ekspozycji, o których mowa w art. 125, 126 i 199.		Art. 2 pkt 19 (w zakresie dodawanego art. 110ze ust. 1 i 2)	4) limit wartości ekspozycji wobec klienta lub grupy powiązanych klientów niższy niż 150 000 000 euro, o którym mowa w art. 395 ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013, 5) wyższy wymóg dotyczący pokrycia płynności, o którym mowa w art. 412 ust. 5 zdanie drugie rozporządzenia nr 575/2013 – w zakresie odnoszącym się do działalności banków, uwzględniając konieczność utrzymywania przez banki odpowiedniego poziomu funduszy własnych i płynności oraz potrzebę zapewnienia stabilności, bezpieczeństwa i prawidłowego funkcjonowania rynku finansowego.”, Art. 110ze. 1. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji, może określić, w drodze rozporządzenia: 1) sposób traktowania przez domy maklerskie znacznych pakietów akcji podmiotów spoza sektora finansowego, o których mowa w art. 89 ust. 3 rozporządzenia 575/2013, 2) wagę ryzyka dla ekspozycji zabezpieczonych hipotekami na nieruchomościach, o której mowa w art. 124 ust. 2 rozporządzenia 575/2013, 3) podejścia lub wymogi w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 327 ust. 2 rozporządzenia 575/2013, 4) limit wartości ekspozycji wobec klienta lub grupy powiązanych klientów niższy niż 150 000 000 euro, o którym mowa w art. 395 ust. 1 rozporządzenia 575/2013, 5) wyższy wymóg dotyczący pokrycia płynności, o którym mowa w art. 412 ust. 5 zdanie drugie rozporządzenia 575/2013, 6) ogólne wytyczne, o których mowa w art. 416 ust. 1 rozporządzenia 575/2013 – w zakresie odnoszącym się do działalności domów maklerskich. 2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych,	

				wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia w szczególności konieczność zapewnienia spełniania wymogów ostrożnościowych przez domy maklerskie oraz potrzebę zapewnienia stabilności, bezpieczeństwa i prawidłowego funkcjonowania rynku finansowego.	
Art. 124 ust. 3	3. Jeżeli właściwe organy ustalają bardziej rygorystyczną wagę ryzyka lub bardziej rygorystyczne kryteria, instytucjom przysługuje 6-miesięczny okres przejściowy przed zastosowaniem nowych wag ryzyka.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 124 ust. 4	4. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia: a) surowych kryteriów oceny wartości bankowo-hipotecznej, o której mowa w ust. 1; b) warunków, o których mowa w ust. 2 i które właściwe organy uwzględniają przy określaniu wyższych wag ryzyka, w szczególności pojęcia "względy stabilności finansowej". EUNB przedstawi Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 31 grudnia 2014 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 124 ust. 5	5. Instytucje jednego państwa członkowskiego stosują wagi ryzyka i kryteria określone przez właściwe organy innego państwa członkowskiego w odniesieniu do ekspozycji zabezpieczonych hipotekami na nieruchomościach komercyjnych i mieszkalnych znajdujących się w tym innym państwie członkowskim.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 125 ust. 1	Artykuł 125. Ekspozycje w pełni i całkowicie zabezpieczone hipoteką na nieruchomości mieszkalnej	N/przepisy stosowane jest			

	1. O ile właściwe organy nie zdecydowały inaczej zgodnie z art. 124 ust. 2, ekspozycje w pełni i całkowicie zabezpieczone hipoteką na nieruchomością mieszkalną traktuje się w następujący sposób: a) ekspozycjom lub dowolnym częściom ekspozycji w pełni i całkowicie zabezpieczonym hipoteką na nieruchomości mieszkalnej, która jest lub będzie zamieszkana lub przeznaczona pod wynajem przez właściciela lub - w przypadku przedsiębiorstw inwestowania indywidualnego - użytkownika, przypisuje się wagę ryzyka równą 35 %; b) ekspozycjom wobec leasingobiorcy z tytułu transakcji leasingu dotyczących nieruchomości mieszkalnych, w których instytucja występuje jako leasingodawca, a leasingobiorca ma prawo zakupu, przypisuje się wagę ryzyka 35 %, pod warunkiem że ekspozycja instytucji jest w pełni i całkowicie zabezpieczona prawem własności instytucji do tej nieruchomości.	bezpośrednio			
Art. 125 ust. 2	2. Instytucje uznają ekspozycję lub dowolną część ekspozycji jako w pełni i całkowicie zabezpieczoną do celów ust. 1 wyłącznie wtedy, gdy spełnione są następujące warunki: a) wartość nieruchomości nie zależy zasadniczo od jakości kredytowej kredytobiorcy. Instytucje mogą wykluczyć sytuacje, w których czynniki czysto makroekonomiczne wpływają zarówno na wartość nieruchomości, jak i na spłatę należności przez kredytobiorcę, z procesu określania istotności takiej zależności; b) ryzyko kredytobiorcy nie zależy zasadniczo od przychodów generowanych przez nieruchomość lub projekt budowlany stanowiące przedmiot zabezpieczenia, ale od zdolności kredytobiorcy do spłaty zobowiązania z innych źródeł, a w konsekwencji spłata kredytu nie zależy zasadniczo od przepływu środków pieniężnych generowanego przez nieruchomość służącą jako zabezpieczenie. W przypadku tych innych źródeł instytucje określają maksymalne wskaźniki wartości kredytu do dochodu w ramach ich polityki kredytowej i przy przyznawaniu	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	kredytu uzyskują właściwe dowody potwierdzające odpowiednie przychody; c) spełnione są wymogi określone w art. 208 oraz zasady wyceny określone w art. 229 ust. 1; d) o ile nie określono inaczej zgodnie z art. 124 ust. 2, część kredytu, której przypisano wagę ryzyka równą 35 % nie przekracza 80 %, wartości rynkowej przedmiotowej nieruchomości lub 80 % bankowo-hipotecznej wartości przedmiotowej nieruchomości w państwach członkowskich, które ustanowiły w przepisach ustawowych lub wykonawczych surowe kryteria oceny bankowo-hipotecznej wartości nieruchomości.				
Art. 125 ust. 3	3. Instytucje mogą odstąpić od stosowania ust. 2 lit. b) w przypadku ekspozycji w pełni i całkowicie zabezpieczonych hipoteką na nieruchomości mieszkalnej, która znajduje się na terytorium państwa członkowskiego, jeżeli właściwy organ tego państwa członkowskiego opublikował dowody wykazujące, że na tym terytorium znajduje się dobrze rozwinięty i ugruntowany rynek nieruchomości mieszkalnych, a wskaźniki strat nie przekraczają następujących limitów: a) straty z tytułu udzielonych kredytów zabezpieczonych nieruchomościami mieszkalnymi do 80 % wartości rynkowej lub 80 % bankowo-hipotecznej wartości nieruchomości, o ile nie zdecydowano inaczej w art. 124 ust. 2, nie przekraczają w żadnym roku 0,3 % wartości niespłaconych kredytów zabezpieczonych nieruchomością mieszkalną; b) całkowite straty z tytułu udzielonych kredytów zabezpieczonych nieruchomościami mieszkalnymi nie przekraczają w żadnym roku 0,5 % wartości niespłaconych kredytów zabezpieczonych nieruchomością mieszkalną.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 125 ust. 4	4. Jeżeli w danym roku nie jest spełniony jeden z limitów wymienionych w ust. 3, nie ma możliwości stosowania ust. 3, zastosowanie ma natomiast warunek zawarty w ust. 2 lit. b) do momentu, gdy warunki	N/przepis stosowany jest			

	określone w ust. 3 zostaną spełnione w kolejnym roku.	bezpośrednio			
Art. 126 ust. 1	Artykuł 126. Ekspozycje w pełni i całkowicie zabezpieczone hipoteką na nieruchomości komercyjnej 1. O ile właściwe organy nie zadecydowały inaczej zgodnie z art. 124 ust. 2, ekspozycje w pełni i całkowicie zabezpieczone hipoteką na nieruchomością komercyjną traktuje się w następujący sposób: a) ekspozycjom lub dowolnym częściom ekspozycji w pełni i całkowicie zabezpieczonym hipoteką na lokalach biurowych lub innych nieruchomościach komercyjnych można przypisać wagę ryzyka równą 50 %; b) ekspozycjom związanym z transakcjami leasingu nieruchomości dotyczącymi lokalów biurowych lub innych nieruchomości komercyjnych, w których instytucja występuje jako leasingodawca, a leasingobiorcy przysługuje prawo zakupu, można przypisać wagę ryzyka 50 %, pod warunkiem że ekspozycja instytucji jest w pełni i całkowicie zabezpieczona prawem własności instytucji do tej nieruchomości.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 126 ust. 2	2. Instytucje uznają ekspozycję lub dowolną część ekspozycji jako w pełni i całkowicie zabezpieczoną do celów ust. 1 wyłącznie wtedy, gdy spełnione są następujące warunki: a) wartość nieruchomości nie zależy zasadniczo od jakości kredytowej kredytobiorcy. Instytucje mogą wykluczyć sytuacje, w których czynniki czysto makroekonomiczne wpływają zarówno na wartość nieruchomości, jak i na spłatę należności przez kredytobiorcę, z procesu określania istotności takiej zależności; b) ryzyko kredytobiorcy nie zależy zasadniczo od przychodów generowanych przez nieruchomość lub projekt budowlany stanowiące przedmiot zabezpieczenia, ale od zdolności kredytobiorcy do spłaty zobowiązania z innych źródeł, a w konsekwencji	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	spłata kredytu nie zależy zasadniczo od przepływu środków pieniężnych generowanego przez nieruchomość służącą jako zabezpieczenie; c) spełnione są wymogi określone w art. 208 oraz zasady wyceny określone w art. 229 ust. 1; d) wagę ryzyka równą 50 %, o ile nie określono inaczej w art. 124 ust. 2, przypisuje się części kredytu, która nie przekracza 50 % wartości rynkowej przedmiotowej nieruchomości lub 60 %, o ile nie określono inaczej w art. 124 ust. 2, bankowo-hipotecznej wartości przedmiotowej nieruchomości w państwach członkowskich, które ustanowiły w przepisach ustawowych lub wykonawczych surowe kryteria oceny bankowo-hipotecznej wartości nieruchomości.				
Art. 126 ust. 3	3. Instytucje mogą odstąpić od stosowania ust. 2 lit. b) w przypadku ekspozycji w pełni i całkowicie zabezpieczonych hipoteką na nieruchomości komercyjnej, która znajduje się na terytorium państwa członkowskiego, jeżeli właściwy organ tego państwa członkowskiego opublikował dowody wykazujące, że na tym terytorium znajduje się dobrze rozwinięty i ugruntowany rynek nieruchomości komercyjnych, przy czym wskaźniki strat nie przekraczają następujących limitów: a) straty z tytułu udzielonych kredytów zabezpieczonych nieruchomościami komercyjnymi do 50 % wartości rynkowej lub 60 % bankowo-hipotecznej wartości nieruchomości, o ile nie określono inaczej w art. 124 ust. 2, nie przekraczają 0,3 % wartości niespłaconych kredytów zabezpieczonych nieruchomością komercyjną; b) całkowite straty z tytułu udzielonych kredytów zabezpieczonych nieruchomościami komercyjnymi nie przekraczają 0,5 % wartości niespłaconych kredytów zabezpieczonych nieruchomością komercyjną.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 126 ust. 4	4. Jeżeli w danym roku jeden z limitów wymienionych w ust. 3 nie jest spełniony, nie ma możliwości stosowania ust. 3, zastosowanie ma natomiast warunek zawarty w ust. 2 lit. b) do momentu, gdy warunki	N/przepis stosowany jest			

	określone w ust. 3 zostaną spełnione w kolejnym roku.	bezpośrednio			
Art. 127 ust. 1	Artykuł 127. Ekspozycje, których dotyczy niewykonanie zobowiązania 1. Niezabezpieczonej części każdej pozycji, w przypadku gdy dłużnik nie wykonał zobowiązania zgodnie z art. 178, lub - w przypadku ekspozycji detalicznych - niezabezpieczonej części każdego instrumentu kredytowego, z którym wiąże się niewykonanie zobowiązania zgodnie z art. 178, przypisuje się następujące wagi ryzyka: a) 150 %, gdy korekty z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego wynoszą poniżej 20 % niezabezpieczonej części wartości ekspozycji, jeżeli nie zastosowano tych korekt; b) 100 %, gdy korekty z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego wynoszą nie mniej niż 20 % niezabezpieczonej części wartości ekspozycji, jeżeli nie zastosowano tych korekt.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 127 ust. 2	2. Na potrzeby określenia zabezpieczonej części pozycji przeterminowanej uznane zabezpieczenie i gwarancje oznaczają zabezpieczenie i gwarancje kwalifikujące się do celów ograniczania ryzyka kredytowego zgodnie z rozdziałem 4.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 127 ust. 3	3. Wartości ekspozycji pozostającej po odliczeniu korekt z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego w odniesieniu do ekspozycji w pełni i całkowicie zabezpieczonych hipoteką na nieruchomości mieszkalnej zgodnie z art. 125 przypisuje się wagę ryzyka w wysokości 100 %, jeżeli niewykonanie zobowiązania nastąpiło zgodnie z art. 178.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 127 ust. 4	4. Wartości ekspozycji pozostającej po odliczeniu korekt z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego w odniesieniu do ekspozycji w pełni i całkowicie zabezpieczonych hipoteką na nieruchomości komercyjnej zgodnie z art. 126 przypisuje się wagę	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	ryzyka w wysokości 100 %, jeżeli niewykonanie zobowiązania nastąpiło zgodnie z art. 178.	dnio			
Art. 128 ust. 1	Artykuł 128. Pozycje związane ze szczególnie wysokim ryzykiem 1. Instytucje przypisują wagę ryzyka równą 150 % ekspozycjom, w tym w stosownych przypadkach ekspozycjom w postaci udziałów lub jednostek uczestnictwa w przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania, które są związane ze szczególnie wysokim ryzykiem.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio dnio			
Art. 128 ust. 2	2. Ekspozycje o szczególnie wysokim ryzyku obejmują dowolną z następujących ekspozycji: a) inwestycje w firmy venture capital; b) inwestycje w AFI określone w art. 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2011/61/UE, z wyjątkiem przypadków gdy uprawnienia funduszu nie zezwalają mu na zastosowanie dźwigni wyższej niż wymagana na mocy art. 51 ust. 3 dyrektywy 2009/65/WE; c) inwestycje w niepubliczne instrumenty kapitałowe; d) finansowanie nieruchomości spekulacyjnych.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio dnio			
Art. 128 ust. 3	3. Podczas oceny, czy ekspozycja inna niż ekspozycje, o których mowa w ust. 2, jest związana ze szczególnie wysokim ryzykiem, instytucje uwzględniają następujące właściwości ryzyka: a) istnieje wysokie ryzyko straty w wyniku niewykonania zobowiązania przez dłużnika; b) niemożliwa jest odpowiednia ocena tego, czy ekspozycja jest objęta lit. a). EUNB wydaje wytyczne określające, jakie rodzaje ekspozycji są związane ze szczególnie wysokim ryzykiem i w jakich okolicznościach. Wytyczne te przyjmuje się zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio dnio			
Art. 129	Artykuł 129.	N/przepis			

ust. 1	Ekspozycje w postaci obligacji zabezpieczonych 1. Aby obligacje (obligacje zabezpieczone), o których mowa w art. 52 ust. 4 dyrektywy 2009/65/WE, mogły kwalifikować się do traktowania preferencyjnego określonego w ust. 4 i 5, muszą spełniać wymogi określone w ust. 7 i być zabezpieczone przez dowolne z następujących uznanych aktywów: a) ekspozycje wobec rządów centralnych, banków centralnych wchodzących w skład ESBC, podmiotów sektora publicznego, samorządów regionalnych lub władz lokalnych w Unii lub ekspozycje przez nie gwarantowane; b) ekspozycje wobec rządów centralnych państw trzecich i banków centralnych państw trzecich, wielostronnych banków rozwoju, organizacji międzynarodowych lub ekspozycje przez nie gwarantowane, które kwalifikują się do stopnia 1. jakości kredytowej zgodnie z przepisami niniejszego rozdziału, oraz ekspozycje wobec podmiotów sektora publicznego państw trzecich, samorządów regionalnych państw trzecich lub władz lokalnych państw trzecich lub ekspozycje przez te podmioty gwarantowane, które są ważne ryzykiem jako ekspozycje wobec instytucji lub wobec rządów centralnych i banków centralnych zgodnie z przepisami, odpowiednio, art. 115 ust. 1 lub 2 lub art. 116 ust. 1, 2 lub 4 i które kwalifikują się do stopnia 1. jakości kredytowej zgodnie z przepisami niniejszego rozdziału, a także ekspozycje w rozumieniu przepisów niniejszej litery, które kwalifikują się co najmniej do stopnia 2. jakości kredytowej zgodnie z przepisami niniejszego rozdziału, pod warunkiem że nie przekraczają one 20 % kwoty nominalnej otwartych pozycji w obligacjach zabezpieczonych instytucji emitujących; c) ekspozycje wobec instytucji, które kwalifikują się do stopnia 1. jakości kredytowej zgodnie z przepisami niniejszego rozdziału. Całkowita wartość tego rodzaju ekspozycji nie przekracza 15 % kwoty nominalnej otwartych pozycji w obligacjach zabezpieczonych instytucji emitującej. Wymóg dotyczący stopnia 1. jakości kredytowej nie obejmuje ekspozycji wobec	stosowan y jest bezpośrednio			

instytucji w Unii, których termin zapadalności nie przekracza 100 dni, ale instytucje te kwalifikują się co najmniej do stopnia 2. jakości kredytowej zgodnie z przepisami niniejszego rozdziału. d) kredyty zabezpieczone: (i) nieruchomościami mieszkalnymi nieprzekraczające mniejszej z następujących wartości: kwoty głównej zastawów traktowanych łącznie ze wszystkimi wcześniejszymi zastawami lub 80 % wartości nieruchomości stanowiącej zabezpieczenie, lub (ii) kredyty zabezpieczone jednostkami uprzywilejowanymi wyemitowanymi przez francuskie Fonds Communs de Titrisation lub równoważne jednostki do celów sekurytyzacji działające na podstawie przepisów państwa członkowskiego, które dokonują sekurytyzacji ekspozycji dotyczących nieruchomości mieszkalnych. W przypadku wykorzystania takich jednostek uprzywilejowanych jako zabezpieczenia szczególny nadzór publiczny służący ochronie właścicieli obligacji przewidziany w art. 52 ust. 4 dyrektywy 2009/65/WE zapewnia, by aktywa bazowe tych jednostek - w każdej chwili, gdy pozostają one częścią zbioru aktywów stanowiących zabezpieczenie - składały się w co najmniej 90 % z zabezpieczeń hipotecznych na nieruchomości mieszkalnej, które są połączone z wszystkimi wcześniejszymi zastawami i by takie jednostki służyły jako zabezpieczenie do wysokości mniejszej z następujących wartości: kwot głównych należnych z tytułu jednostek, kwot głównych zastawów lub 80 % wartości nieruchomości stanowiącej zabezpieczenie, oraz by jednostki uprzywilejowane kwalifikowały się do stopnia 1. jakości kredytowej zgodnie z przepisami niniejszego rozdziału i by wartość takich jednostek nie przekraczała 10 % kwoty nominalnej instrumentów pozostających do wykupu. e) kredyty na nieruchomości mieszkalne w pełni gwarantowane przez uznanego dostawcę ochrony, o którym mowa w art. 201, kwalifikujące się do co				

najmniej stopnia 2. jakości kredytowej zgodnie z niniejszym rozdziałem, przy czym część każdego z kredytów wykorzystywana w celu spełnienia wymogu określonego w niniejszym ustępie na potrzeby zabezpieczenia obligacji zabezpieczonych nie stanowi więcej niż 80 % wartości odnośnej nieruchomości mieszkalnej położonej we Francji, a współczynnik kredytu do dochodu wynosił w chwili udzielania kredytu maksymalnie 33 %. W chwili udzielania kredytu nieruchomość mieszkalna nie jest obciążona zastawem hipotecznym, a w przypadku kredytów udzielanych od dnia 1 stycznia 2014 r. kredytobiorca zobowiązuje się w drodze umowy do nieustanawiania takiego zastawu bez zgody instytucji kredytowej, która udzieliła kredytu. Współczynnik kredytu do dochodu stanowi udział dochodu brutto kredytobiorcy obejmujący zwrot kredytu wraz z odsetkami. Dostawcą ochrony jest: instytucja finansowa posiadająca zezwolenie na działalność wydane przez właściwe organy i przez nie nadzorowana oraz podlegająca wymogom ostrożnościowym porównywalnym pod kątem surowości z wymogami stosowanymi wobec instytucji, lub instytucja lub zakład ubezpieczeń. Dostawca ochrony ustanawia fundusz gwarancyjny działający na zasadzie wzajemności lub równoważne zabezpieczenie dla zakładów ubezpieczeń w celu absorpcji strat z tytułu ryzyka kredytowego, których kalibracja podlega okresowemu przeglądowi przez właściwe organy. Zarówno instytucja kredytowa, jak i dostawca ochrony przeprowadzają ocenę wiarygodności kredytowej kredytobiorcy; f) kredyty zabezpieczone: (i) nieruchomościami komercyjnymi nieprzekraczające mniejszej z następujących wartości: kwoty głównej zastawów traktowanych łącznie z wszystkimi wcześniejszymi zastawami lub 60 % wartości nieruchomości stanowiących zabezpieczenie, lub (ii) jednostkami uprzywilejowanymi wyemitowanymi przez francuskie Fonds Communs de Titrisation lub równoważne jednostki do celów sekurytyzacji działające na podstawie przepisów państwa członkowskiego, które dokonują				

	sekurytyzacji ekspozycji dotyczących nieruchomości komercyjnych. W przypadku wykorzystania takich jednostek uprzywilejowanych jako zabezpieczenia szczególny nadzór publiczny służący ochronie właścicieli obligacji przewidziany w art. 52 ust. 4 dyrektywy 2009/65/WE zapewnia, by aktywa bazowe tych jednostek - w każdej chwili, gdy pozostają częścią zbioru aktywów stanowiących zabezpieczenie - składały się w co najmniej 90 % z zabezpieczeń hipotecznych na nieruchomości komercyjnej, które łącznie z wartością wszystkich wcześniejszych zastawów nie przekraczają mniejszej z następujących wartości: kwot głównych należnych z tytułu jednostek, kwot głównych zastawów lub 60 % wartości nieruchomości stanowiących zabezpieczenie, oraz by jednostki uprzywilejowane kwalifikowały się do stopnia 1. jakości kredytowej zgodnie z przepisami niniejszego rozdziału i by wartość takich jednostek nie przekraczała 10 % kwoty nominalnej obligacji pozostających do wykupu. Kredyty zabezpieczone nieruchomościami komercyjnymi kwalifikują się, jeżeli współczynnik pokrycia należności zabezpieczeniem przekroczył próg 60 %, osiągając maksymalny poziom 70 %, jeżeli wartość wszystkich aktywów stanowiących zabezpieczenie dla obligacji zabezpieczonych przekracza niespłaconą kwotę nominalną otwartych pozycji w obligacjach zabezpieczonych o co najmniej 10 %, a należności właścicieli obligacji spełniają wymogi pewności prawa określone w rozdziale 4. Należności właścicieli obligacji mają pierwszeństwo przed wszystkimi innymi roszczeniami do danego zabezpieczenia. g) kredyty zabezpieczone zastawami morskimi pod statki do kwoty stanowiącej różnicę między 60 % wartości statku stanowiącego zabezpieczenie a wartością wszelkich wcześniejszych zastawów morskich. Na użytek akapitu pierwszego lit. c), lit. d) ppkt (ii) oraz lit. f) ppkt (ii) ekspozycje wynikające z przekazywania płatności dłużników z tytułu kredytów zabezpieczonych nieruchomościami stanowiących				

	instrument bazowy jednostek uprzywilejowanych lub dłużnych papierów wartościowych lub przekazywania wpływów ze sprzedaży tych nieruchomości ani z tytułu zarządzania tymi płatnościami i wpływami nie są uwzględniane przy wyliczaniu limitów, o których mowa w tych literach; Właściwe organy mogą po konsultacjach z EUNB częściowo odstąpić od stosowania lit. c) akapitu pierwszego i dopuścić stopień 2. jakości kredytowej w odniesieniu do maksymalnie 10 % całkowitej wartości ekspozycji dotyczącej kwoty nominalnej otwartych pozycji w obligacjach zabezpieczonych instytucji emitującej, pod warunkiem że w rezultacie zastosowania wymogu stopnia 1. jakości kredytowej, o którym mowa w tej literze, można udokumentować znaczne potencjalne problemy z koncentracją w zainteresowanych państwach członkowskich;																		
Art. 129 ust. 2	2. Sytuacje, o których mowa w ust. 1 lit. a)-f), obejmują również zabezpieczenie, którego zakres ogranicza się na mocy prawodawstwa wyłącznie do ochrony właścicieli obligacji przed stratami.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio																	
Art. 129 ust. 3	3. W przypadku obligacji zabezpieczonych na nieruchomościach instytucje spełniają wymogi określone w art. 208 oraz zasady wyceny określone w art. 229 ust. 1.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio																	
Art. 129 ust. 4	4. Obligacjom zabezpieczonym, które mają ocenę kredytową sporządzoną przez wyznaczoną ECAI, przypisuje się wagę ryzyka według tabeli 6a, która odpowiada ocenie kredytowej ECAI zgodnie z art. 136. <i>Tabela 6a</i> <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <thead> <tr> <th style="text-align: left;">Stopień jakości kredytowej</th> <th>1</th> <th>2</th> <th>3</th> <th>4</th> <th>5</th> <th>6</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td style="text-align: left;">Waga ryzyka</td> <td style="text-align: center;">10 %</td> <td style="text-align: center;">20 %</td> <td style="text-align: center;">20 %</td> <td style="text-align: center;">50 %</td> <td style="text-align: center;">50 %</td> <td style="text-align: center;">100 %</td> </tr> </tbody> </table>	Stopień jakości kredytowej	1	2	3	4	5	6	Waga ryzyka	10 %	20 %	20 %	50 %	50 %	100 %	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Stopień jakości kredytowej	1	2	3	4	5	6													
Waga ryzyka	10 %	20 %	20 %	50 %	50 %	100 %													

Art. 129 ust. 5	5. Obligacjom zabezpieczonym, które nie mają oceny kredytowej sporządzonej przez wyznaczoną ECAI, przypisuje się wagę ryzyka w oparciu o wagę ryzyka przypisaną uprzywilejowanym niezabezpieczonym ekspozycjom wobec instytucji, która je emituje. Między wagami ryzyka występują następujące zależności: a) jeżeli ekspozycjom wobec instytucji przypisuje się wagę ryzyka równą 20 %, wówczas obligacji zabezpieczonej przypisuje się wagę ryzyka równą 10 %; b) jeżeli ekspozycjom wobec instytucji przypisuje się wagę ryzyka równą 50 %, wówczas obligacji zabezpieczonej przypisuje się wagę ryzyka równą 20 %; c) jeżeli ekspozycjom wobec instytucji przypisuje się wagę ryzyka równą 100 %, wówczas obligacji zabezpieczonej przypisuje się wagę ryzyka równą 50 %; d) jeżeli ekspozycjom wobec instytucji przypisuje się wagę ryzyka równą 150 %, wówczas obligacji zabezpieczonej przypisuje się wagę ryzyka równą 100 %.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 129 ust. 6	6. Obligacje zabezpieczone wyemitowane przed dniem 31 grudnia 2007 r. nie podlegają wymogom zawartym w ust. 1 i 3. Na podstawie ust. 4 i 5 kwalifikują się one do traktowania preferencyjnego aż do terminu ich zapadalności.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 129 ust. 7	7. Ekspozycje w postaci obligacji zabezpieczonych kwalifikują się do traktowania preferencyjnego, pod warunkiem że instytucja inwestująca w obligacje zabezpieczone może wykazać przed właściwymi organami, że: a) otrzymuje informacje o portfelu obejmujące przynajmniej: (i) wartość zbioru aktywów stanowiących zabezpieczenie oraz należności z tytułu obligacji zabezpieczonych;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	(ii) rozkład geograficzny oraz rodzaj aktywów stanowiących zabezpieczenie, wielkość kredytu, ryzyko stopy procentowej i ryzyko walutowe; (iii) strukturę zapadalności aktywów stanowiących zabezpieczenie i obligacji zabezpieczonych; oraz (iv) odsetek kredytów przeterminowanych o ponad dziewięćdziesiąt dni; b) emitent udostępnia instytucji informacje, o których mowa w lit. a), przynajmniej raz na pół roku.																		
Art. 130	Artykuł 130. Pozycje stanowiące pozycje sekurytyzacyjne Kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem dla pozycji sekurytyzacyjnych określa się zgodnie z rozdziałem 5.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio																	
Art. 131	Artykuł 131. Ekspozycje wobec instytucji i przedsiębiorstw posiadających krótkoterminową ocenę kredytową Ekspozycjom wobec instytucji i ekspozycjom wobec przedsiębiorstw, które mają krótkoterminową ocenę kredytową sporządzoną przez wyznaczoną ECAI, przypisuje się wagę ryzyka zgodnie z tabelą 7, która odpowiada ocenie kredytowej ECAI zgodnie z art. 136. <i>Tabela 7</i> <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <thead> <tr> <th style="text-align: left;">Stopień jakości kredytowej</th> <th style="text-align: center;">1</th> <th style="text-align: center;">2</th> <th style="text-align: center;">3</th> <th style="text-align: center;">4</th> <th style="text-align: center;">5</th> <th style="text-align: center;">6</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td style="text-align: left;">Waga ryzyka</td> <td style="text-align: center;">20 %</td> <td style="text-align: center;">50 %</td> <td style="text-align: center;">100 %</td> <td style="text-align: center;">150 %</td> <td style="text-align: center;">150 %</td> <td style="text-align: center;">150 %</td> </tr> </tbody> </table>	Stopień jakości kredytowej	1	2	3	4	5	6	Waga ryzyka	20 %	50 %	100 %	150 %	150 %	150 %	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Stopień jakości kredytowej	1	2	3	4	5	6													
Waga ryzyka	20 %	50 %	100 %	150 %	150 %	150 %													
Art. 132 ust. 1	Artykuł 132. Ekspozycje w postaci jednostek uczestnictwa lub udziałów w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania 1. Ekspozycjom w postaci jednostek uczestnictwa lub udziałów w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania przypisuje się wagę ryzyka równą 100 %, chyba że instytucja stosuje metodę oceny ryzyka	N/przepis stosowany jest bezpośrednio																	

	określona w ust. 2 lub metodę pełnego przeglądu określona w ust. 4 bądź metodę opartą na średniej wadze ryzyka określona w ust. 5, jeżeli spełnione są warunki wymienione w ust. 3.																		
Art. 132 ust. 2	2. Ekspozycjom w postaci jednostek uczestnictwa lub udziałów w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania, które posiadają ocenę kredytową sporządzoną przez wyznaczoną ECAI, przypisuje się wagę ryzyka zgodnie z tabelą 8, która odpowiada ocenie kredytowej ECAI zgodnie z art. 136. <i>Tabela 8</i> <table border="1" style="margin-left: auto; margin-right: auto;"> <thead> <tr> <th>Stopień jakości kredytowej</th> <th>1</th> <th>2</th> <th>3</th> <th>4</th> <th>5</th> <th>6</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Waga ryzyka</td> <td>20 %</td> <td>50 %</td> <td>100 %</td> <td>100 %</td> <td>150 %</td> <td>150 %</td> </tr> </tbody> </table>	Stopień jakości kredytowej	1	2	3	4	5	6	Waga ryzyka	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Stopień jakości kredytowej	1	2	3	4	5	6													
Waga ryzyka	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %													
Art. 132 ust. 3	3. Instytucje mogą określić wagę ryzyka dla przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania zgodnie z ust. 4 i 5, jeżeli spełnione są następujące kryteria kwalifikowalności: a) dane przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania jest zarządzane przez spółkę podlegającą nadzorowi w państwie członkowskim lub - w przypadku przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania w państwie trzecim - jeżeli spełnione są następujące warunki: (i) dane przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania jest zarządzane przez spółkę podlegającą nadzorowi uznanemu za równoważny nadzorowi określone w prawie Unii; (ii) zapewniona jest należyta współpraca pomiędzy właściwymi organami; b) prospekt emisyjny przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania lub równoważny dokument zawiera: (i) kategorie aktywów, do inwestowania w które przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania jest upoważnione; (ii) jeżeli mają zastosowanie limity inwestycyjne, limity względne i metody ich obliczania;	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio																	

	c) nie rzadziej niż raz do roku przedstawia się sprawozdanie z działalności przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, aby umożliwić ocenę aktywów i pasywów, dochodu i operacji za dany okres sprawozdawczy. Do celów lit. a) Komisja może przyjąć za pomocą aktów wykonawczych i przy zastosowaniu procedury oceny, o której mowa w art. 464 ust. 2, decyzję dotyczącą tego, czy państwo trzecie stosuje środki nadzorcze i regulacyjne co najmniej równoważne ze środkami stosowanymi w Unii. W przypadku braku takiej decyzji do dnia 1 stycznia 2015 r. instytucje mogą nadal stosować wobec ekspozycji w postaci jednostek uczestnictwa lub udziałów w przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania z państw trzecich metodę ujmowania określoną w niniejszym ustępie, jeżeli odpowiednie właściwe organy uznały państwo trzecie jako kwalifikujące się do przedmiotowej metody ujmowania przed dniem 1 stycznia 2014 r.				
Art. 132 ust. 4	4. Jeżeli instytucja ma wiedzę na temat ekspozycji bazowych przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, może dokonać pełnego przeglądu tych ekspozycji w celu obliczenia średniej wagi ryzyka dla ekspozycji w postaci jednostek uczestnictwa lub udziałów w przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania zgodnie z metodami określonymi w niniejszym rozdziale. Jeżeli ekspozycja bazowa przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania jest sama ekspozycją w postaci udziałów w innym przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania, które spełnia kryteria określone w ust. 3, instytucja może dokonać pełnego przeglądu ekspozycji bazowych tego innego przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 132 ust. 5	5. Jeżeli instytucja nie ma wiedzy na temat ekspozycji bazowych przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, może obliczyć średnią wagę ryzyka dla ekspozycji w postaci jednostki lub udziału w przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania zgodnie z metodami określonymi w niniejszym rozdziale przy założeniu, że przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania w	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	pierwszej kolejności dokonuje inwestycji, w maksymalnie dozwolonym w ramach jego uprawnień zakresie, w te kategorie ekspozycji, które wiążą się z najwyższym wymogiem kapitałowym, następnie zaś inwestuje w porządku malejącym, aż do osiągnięcia maksymalnego całkowitego limitu inwestycyjnego. Institucje mogą skorzystać z usług następujących osób trzecich w zakresie obliczeń i sprawozdań dotyczących wagi ryzyka dla przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania zgodnie z metodami określonymi w ust. 4 i 5: a) instytucji przyjmującej depozyty lub przyjmującej depozyty instytucji finansowej przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, pod warunkiem że przedsiębiorstwo to inwestuje wyłącznie w papiery wartościowe i deponuje wszystkie papiery wartościowe w tej instytucji przyjmującej depozyty lub instytucji finansowej; b) w przypadku przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania nieobjętych lit. a) - przedsiębiorstwa zarządzającego przedsiębiorstwem zbiorowego inwestowania, pod warunkiem że spełnia ono kryteria określone w ust. 3 lit. a). Poprawność obliczeń, o których mowa w akapicie pierwszym, potwierdza audytor zewnętrzny.				
Art. 133 ust. 1	Artykuł 133. Ekspozycje kapitałowe 1. Następujące ekspozycje uznaje się za ekspozycje kapitałowe: a) ekspozycje niedłużne, z którymi wiążą się podporządkowane roszczenia końcowe wobec kapitału lub dochodów emitenta; b) ekspozycje dłużne i inne papiery wartościowe, udziały, instrumenty pochodne lub inne instrumenty, pod względem ekonomicznym zbliżone do ekspozycji określonych w lit. a);	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 133 ust. 2	2. Ekspozycjom kapitałowym przypisuje się wagę ryzyka równą 100 %, chyba że należy je pomniejszyć	N/przepis			

	zgodnie z częścią drugą, wagę ryzyka równą 250 % zgodnie z art. 48 ust. 4, wagę ryzyka w wysokości 1250 % zgodnie z art. 89 ust. 3 lub traktuje się je jako pozycje wysokiego ryzyka zgodnie z art. 128.	stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 133 ust. 3	3. Inwestycje w instrumenty kapitałowe lub w regulowane instrumenty kapitałowe emitowane przez instytucje klasyfikuje się jako należności kapitałowe, chyba że pomniejszają one fundusze własne lub przypisuje się im wagę ryzyka równą 250 % zgodnie z art. 48 ust. 4, bądź traktuje się je jako pozycje wysokiego ryzyka zgodnie z art. 128.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 134 ust. 1	Artykuł 134. Inne pozycje 1. Aktywom rzeczowym w rozumieniu art. 4 ust. 10 dyrektywy 86/635/EWG przypisuje się wagę ryzyka równą 100 %.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 134 ust. 2	2. Zaliczkom i rozliczeniom międzyokresowym czynnym, w przypadku których instytucja nie może zgodnie z dyrektywą 86/635/EWG określić kontrahenta, przypisuje się wagę ryzyka równą 100 %.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 134 ust. 3	3. Środkom pieniężnym będącym przedmiotem windykacji przypisuje się wagę ryzyka równą 20 %. Środkom pieniężnym w kasie i równoważnym pozycjom gotówkowym przypisuje się wagę ryzyka równą 0 %.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 134 ust. 4	4. Złotu w sztabach zdeponowanemu we własnych skarbcach lub złożonemu do depozytu imiennego do wysokości zabezpieczenia w złocie przypisuje się wagę ryzyka równą 0 %.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 134 ust. 5	5. W przypadku umów sprzedaży aktywów z udzielonym przyrzeczeniem odkupu oraz bezwarunkowej transakcji terminowej obowiązuje	N/przepi s stosowan			

	waga ryzyka przypisana aktywom, których dotyczą umowy, a nie kontrahentem transakcji.	y jest bezpośrednio			
Art. 134 ust. 6	6. W przypadku gdy instytucja zapewnia ochronę kredytową obejmującą wiele ekspozycji i gdy według warunków tej ochrony n-te niewykonanie zobowiązania dotyczące ekspozycji uruchamia płatność, a to zdarzenie kredytowe oznacza rozwiązanie umowy, oraz w przypadku gdy taki produkt posiada zewnętrzną ocenę kredytową ECAI, przypisuje się wagi ryzyka określone w rozdziale 5. Jeżeli produkt nie posiada ratingu ECAI, wagi ryzyka ekspozycji z tego koszyka są agregowane, wyłączwszy n-1 ekspozycji, do maksymalnej wartości 1250 % i mnożone przez kwotę nominalną ochrony zapewnionej przez kredytowy instrument pochodny w celu uzyskania kwoty aktywów ważonej ryzykiem. N-1 ekspozycje, które należy wyłączyć z agregacji, określa się, przyjmując, że są to takie ekspozycje, które cechuje niższa kwota ekspozycji ważonej ryzykiem niż kwota ekspozycji ważonej ryzykiem dowolnej ekspozycji objętej agregacją.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 134 ust. 7	7. Wartość ekspozycji w przypadku leasingu jest równa zdyskontowanym minimalnym opłatom leasingowym. Minimalne opłaty leasingowe oznaczają płatności za okres leasingu, które leasingobiorca jest zobowiązany uregulować lub do których uregulowania może być zobowiązany, oraz wszelkie okazyjne opcje zakupu, co do których istnieje racjonalna pewność, że zostaną zrealizowane. Strona inna niż leasingobiorca może zostać zobowiązana do dokonania płatności związanej z wartością rezydualną nieruchomości będącej przedmiotem leasingu, a to zobowiązanie płatnicze spełnia zbiór warunków określonych w art. 201 dotyczących uznawania dostawców ochrony oraz wymogów uznawania innych rodzajów gwarancji przewidzianych w art. 213-215 oraz można je uwzględnić jako ochronę kredytową nieruchomości na mocy rozdziału 4. Ekspozycje te klasyfikuje się do odpowiedniej kategorii ekspozycji zgodnie z art. 112. Jeżeli ekspozycja stanowi wartość rezydualną aktywów będących przedmiotem leasingu, kwoty ekspozycji	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	ważonych ryzykiem oblicza się w następujący sposób: 1/t x 100 % x wartość rezydualna, gdzie t przyjmuje wartość wyższą niż 1 i najbliższą liczbie pełnych lat pozostałego okresu leasingu.				
Art. 135 ust. 1	Sekcja 3. Uznawanie i przyporządkowywanie oceny ryzyka kredytowego Podsekcja 1 Uznawanie zewnętrznych instytucji oceny wiarygodności kredytowej (ECAI) Artykuł 135. Stosowanie ocen kredytowych wydanych przez ECAI 1. Zewnętrzną ocenę kredytową można zastosować w celu określenia wagi ryzyka ekspozycji zgodnie z niniejszym rozdziałem jedynie wówczas, gdy została ona wydana lub zatwierdzona przez ECAI zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1060/2009.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 135 ust. 2	2. EUNB publikuje na swojej stronie internetowej wykaz ECAI zgodnie z art. 2 ust. 4 i art. 18 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 136 ust. 1	Podsekcja 2 Przyporządkowywanie ocen kredytowych ECAI Artykuł 136. Przyporządkowanie ocen kredytowych ECAI 1. EUNB, EUNUiPPE oraz EUNGiPW, poprzez Wspólny Komitet opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ustalenia w przypadku wszystkich ECAI, jakim stopniom jakości kredytowej określonym w sekcji 2 odpowiadają właściwe oceny kredytowe ECAI ("przyporządkowanie"). Te ustalenia są obiektywne i spójne. EUNB, EUNUiPPE oraz EUNGiPW przedkładają te projekty wykonawczych standardów technicznych Komisji do dnia 1 lipca 2014 r., a w razie potrzeby przedkłada zmienione projekty wykonawczych	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	standardów technicznych. Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 odpowiednio rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 oraz rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.				
Art. 136 ust. 2	2. Podczas przyporządkowywania ocen kredytowych EUNB, EUNUiPPE oraz EUNGiPW spełniają następujące wymogi: a) w celu rozróżnienia między względnymi stopniami ryzyka wyrażonymi w każdej ocenie kredytowej EUNB, EUNUiPPE oraz EUNGiPW biorą pod uwagę czynniki ilościowe, takie jak długoterminowy współczynnik niewykonania zobowiązania związany z wszystkimi pozycjami, którym przypisano tę samą ocenę kredytową. Instytucje ECAI, które zostały powołane niedawno lub które zgromadziły niewielką bazę danych dotyczących niewykonania zobowiązania, proszone są przez EUNB, EUNUiPPE oraz EUNGiPW o podanie przewidywań długoterminowego współczynnika niewykonania zobowiązania związanego z wszystkimi pozycjami, którym przypisano tę samą ocenę kredytową; b) w celu rozróżnienia między względnymi stopniami ryzyka wyrażonymi w każdej ocenie kredytowej EUNB, EUNUiPPE oraz EUNGiPW biorą pod uwagę czynniki jakościowe, takie jak grupa emitentów objęta ocenami danej ECAI, zakres ocen kredytowych przyznawanych przez ECAI, znaczenie każdej z tych ocen kredytowych oraz stosowaną przez ECAI definicję niewykonania zobowiązania; c) EUNB, EUNUiPPE oraz EUNGiPW porównują współczynniki niewykonania zobowiązania dla poszczególnych ocen kredytowych danej ECAI, a następnie zestawiają je z punktem odniesienia opracowanym na podstawie współczynników niewykonania zobowiązania według innych ECAI obliczonych dla grupy emitentów, która reprezentuje równoważny poziom ryzyka kredytowego; d) jeżeli współczynniki niewykonania zobowiązania	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	wskazane w ocenie kredytowej danej ECAI są znacząco i systematycznie wyższe od punktu odniesienia, wówczas ocenie takiej EUNB, EUNUiPPE oraz EUNGiPW przypisują wyższy stopień jakości kredytowej w skali oceny jakości kredytowej; e) jeżeli EUNB, EUNUiPPE oraz EUNGiPW zwiększyły wagę ryzyka przypisaną konkretnej ocenie kredytowej danej ECAI i jeżeli współczynniki niewykonania zobowiązania wskazane w jej ocenie nie są już znacząco i systematycznie wyższe od punktu odniesienia, wówczas EUNB, EUNUiPPE oraz EUNGiPW mogą przywrócić takiej ocenie poprzedni stopień jakości kredytowej w skali oceny jakości kredytowej.				
Art. 136 ust. 3	3. EUNB, EUNUiPPE oraz EUNGiPW opracowują projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia czynników ilościowych, o których mowa w ust. 2 lit. a), czynników jakościowych, o których mowa w ust. 2 lit. b), i punktu odniesienia, o którym mowa w ust. 2 lit. c). EUNB, EUNUiPPE oraz EUNGiPW przedstawiają Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 1 lipca 2014 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie art. 15 odpowiednio rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 oraz rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 137 ust. 1	Podsekcja 3 Stosowanie ocen kredytowych sporządzonych przez agencje kredytów eksportowych Artykuł 137. Stosowanie ocen kredytowych sporządzonych przez agencje kredytów eksportowych 1. Do celów art. 114 instytucje mogą stosować oceny kredytowe sporządzone przez agencję kredytów eksportowych, którą dana instytucja wyznaczyła, pod warunkiem spełnienia jednego z poniższych warunków:	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	a) ocena jest wyrażona w uzgodnionej skali punktowej ryzyka wyznaczonej przez agencje kredytów eksportowych uczestniczące w Porozumieniu OECD w sprawie wytycznych dla oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych; b) Agencja kredytów eksportowych publikuje sporządzone przez siebie oceny kredytowe i stosuje uzgodnioną metodę OECD, a przedmiotowa ocena kredytowa jest powiązana z jedną z ośmiu minimalnych składek ubezpieczenia eksportu określonych w zatwierdzonej metodzie OECD. Instytucja może odwołać wyznaczenie danej agencji kredytów eksportowych. Instytucja musi uzasadnić takie odwołanie, jeżeli istnieją konkretne wskazania, że przyczyną odwołania jest chęć obniżenia wymogów adekwatności kapitałowej.																						
Art. 137 ust. 2	2. Ekspozycjom, które posiadają ocenę kredytową agencji kredytów eksportowych do celów ważenia ryzykiem, przypisuje się wagę ryzyka zgodnie z tabelą 9. <i>Tabela 9</i> <table border="1" style="margin-left: auto; margin-right: auto;"> <tr> <td style="text-align: center;">Minimalna składka ubezpieczenia eksportu</td> <td style="text-align: center;">0</td> <td style="text-align: center;">1</td> <td style="text-align: center;">2</td> <td style="text-align: center;">3</td> <td style="text-align: center;">4</td> <td style="text-align: center;">5</td> <td style="text-align: center;">6</td> <td style="text-align: center;">7</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">Waga ryzyka</td> <td style="text-align: center;">0 %</td> <td style="text-align: center;">0 %</td> <td style="text-align: center;">20 %</td> <td style="text-align: center;">50 %</td> <td style="text-align: center;">100 %</td> <td style="text-align: center;">100 %</td> <td style="text-align: center;">100 %</td> <td style="text-align: center;">150 %</td> </tr> </table>	Minimalna składka ubezpieczenia eksportu	0	1	2	3	4	5	6	7	Waga ryzyka	0 %	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Minimalna składka ubezpieczenia eksportu	0	1	2	3	4	5	6	7															
Waga ryzyka	0 %	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %															
Art. 138	Sekcja 4. Stosowanie ocen kredytowych ecai w celu określenia wag ryzyka Artykuł 138. Wymogi ogólne Instytucja może wyznaczyć co najmniej jedną ECAI do wykorzystania jej w celu określenia wag ryzyka, które należy przypisać aktywom i pozycjom pozabilansowym. Instytucja może odwołać wyznaczenie ECAI. Instytucja musi uzasadnić takie odwołanie, jeżeli istnieją konkretne wskazania, że przyczyną odwołania jest chęć obniżenia wymogów	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio																					

adekwatności kapitałowej. Ocen kredytowych nie stosuje się selektywnie. Instytucja korzysta z ocen kredytowych dokonywanych na zlecenie. Może jednak korzystać z niezamówionych ocen kredytowych, jeżeli EUNB potwierdzi, że niezamówione oceny kredytowe ECAI nie różnią się co do jakości od ocen kredytowych dokonywanych przez taką ECAI na zlecenie. EUNB odmawia wydania takiego potwierdzenia lub odwołuje je w szczególności w przypadku, gdy ECAI wykorzystwała niezamówioną ocenę kredytową do wywarcia na ocenianym podmiocie presji po to, by podmiot ten złożył zlecenie na dokonanie oceny kredytowej lub wykonanie innych usług. Podczas stosowania oceny kredytowej instytucje spełniają następujące wymogi: a) instytucja, która zdecyduje się korzystać z ocen kredytowych ECAI dla danej kategorii pozycji, stosuje te oceny konsekwentnie do wszystkich ekspozycji należących do tej kategorii; b) instytucja, która zdecyduje się korzystać z ocen kredytowych ECAI, stosuje te oceny w sposób jednolity i ciągły w długim okresie; c) instytucja korzysta tylko z tych ocen kredytowych ECAI, które uwzględniają wszystkie należne jej kwoty zarówno z tytułu kwoty głównej, jak i odsetek; d) jeżeli dana pozycja z ratingiem posiada tylko jedną ocenę kredytową sporządzoną przez wyznaczoną ECAI, ocenę tę wykorzystuje się do określenia wagi ryzyka tej pozycji; e) jeżeli dostępne są dwie oceny kredytowe sporządzone przez wyznaczone ECAI, a każda z nich odpowiada innej wadze ryzyka danej pozycji z ratingiem, wówczas przypisuje się wyższą z tych wag ryzyka; f) jeżeli dostępne są więcej niż dwie oceny kredytowe sporządzone przez wyznaczone ECAI dla danej pozycji z ratingiem, wówczas uwzględnia się te dwie spośród nich, z którymi wiążą się najniższe wagi ryzyka. Jeżeli dwie najniższe wagi ryzyka różnią się od siebie, przypisuje się wyższą z nich. Jeżeli dwie najniższe wagi ryzyka są identyczne, przypisuje się				

	daną wartość.				
Art. 139 ust. 1	Artykuł 139. Ocena kredytowa emitenta i emisji 1. Jeżeli dany program emisji lub instrument finansowy, do którego należy pozycja stanowiąca ekspozycję, posiada ocenę kredytową, wówczas przedmiotową ocenę wykorzystuje się do określenia wagi ryzyka, która ma być przypisana do tej pozycji.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 139 ust. 2	2. Jeżeli nie istnieje żadna ocena kredytowa mająca bezpośrednio zastosowanie do określonej pozycji, istnieje natomiast ocena kredytowa dla konkretnego programu emisji lub instrumentu finansowego, do którego pozycja stanowiąca ekspozycję nie należy, lub też istnieje ogólna ocena kredytowa emitenta - stosuje się tę właśnie ocenę w jednym z następujących przypadków: a) wskazuje ona wyższą wagę ryzyka niż miałyby to miejsce w innym przypadku, a jakość rozpatrywanej ekspozycji jest pod każdym względem równa lub niższa niż jakość, w stosownych przypadkach, danego programu emisji lub instrumentu finansowego lub uprzywilejowanych niezabezpieczonych ekspozycji tego emitenta; b) wskazuje ona niższą wagę ryzyka, a jakość rozpatrywanej ekspozycji jest pod każdym względem równa lub wyższa niż jakość, w stosownych przypadkach, danego programu emisji lub instrumentu finansowego lub uprzywilejowanych niezabezpieczonych ekspozycji tego emitenta. We wszystkich innych przypadkach ekspozycję traktuje się jako ekspozycję bez ratingu.				
Art. 139 ust. 3	3. Ust. 1 i 2 nie stanowią przeszkody w stosowaniu przepisów art. 129.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

Art. 139 ust. 4	4. Oceny kredytowej emitentów należących do grupy przedsiębiorstw nie można stosować w odniesieniu do innego emitenta należącego do tej samej grupy.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 140 ust. 1	Artykuł 140. Długo- i krótkoterminowe oceny kredytowe 1. Krótkoterminowe oceny kredytowe mogą być wykorzystywane jedynie w przypadku krótkoterminowych aktywów oraz krótkoterminowych pozycji pozabilansowych stanowiących ekspozycje wobec instytucji i przedsiębiorstw.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 140 ust. 2	2. Każdą krótkoterminową ocenę kredytową stosuje się wyłącznie do pozycji, której taka ocena dotyczy, i nie stosuje się jej do określania wag ryzyka dla jakiegokolwiek innej pozycji, z wyjątkiem następujących przypadków: a) jeżeli krótkoterminowemu instrumentowi finansowemu posiadającemu rating przypisuje się wagę ryzyka równą 150 %, to wszystkim niezabezpieczonym ekspozycjom bez ratingu wobec tego samego dłużnika - zarówno krótko-, jak i długoterminowym - również przypisuje się wagę ryzyka w wysokości 150 %; b) jeżeli krótkoterminowemu instrumentowi finansowemu posiadającemu rating przypisuje się wagę ryzyka równą 50 %, to żadnym krótkoterminowym ekspozycjom bez ratingu nie przypisuje się wagi ryzyka niższej niż 100 %.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 141	Artykuł 141. Pozycje w walucie krajowej i obcej Ocena kredytowa, która dotyczy pozycji denominowanej w walucie krajowej dłużnika, nie może być wykorzystywana do wyliczania wagi ryzyka innej ekspozycji wobec tego samego dłużnika, denominowanej w walucie obcej. Jeżeli ekspozycja powstaje na skutek udziału instytucji	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	w kredycie udzielonym przez wielostronny bank rozwoju, posiadający uznany na rynku status wierzyciela uprzywilejowanego, wówczas w celu określenia wagi ryzyka można wykorzystać ocenę kredytową pozycji w walucie krajowej dłużnika.				
Art. 142 ust. 1 pkt 1	Rozdział 3. Metoda wewnętrznych ratingów (IRB) Seksja 1. Pozwolenie właściwych organów na stosowanie metody irb Artykuł 142. Definicje 1. Do celów niniejszego rozdziału stosuje się następujące definicje: (1) "system ratingowy" oznacza wszystkie metody, procesy, kontrole, systemy gromadzenia danych i systemy informatyczne, które wykorzystuje się przy ocenie ryzyka kredytowego, klasyfikacji ekspozycji do poszczególnych klas ratingowych lub puli ratingowych oraz kwantyfikacji niewykonanych zobowiązań i szacowanych strat opracowanych dla określonych rodzajów ekspozycji;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 142 ust. 1 pkt 2	(2) "rodzaj ekspozycji" oznacza grupę jednolicie zarządzanych ekspozycji, na które składa się pewien rodzaj instrumentów i które mogą być ograniczone do pojedynczego podmiotu lub pojedynczego podzbioru podmiotów w grupie, pod warunkiem że tym samym rodzajem ekspozycji zarządza się inaczej niż w innych podmiotach grupy;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 142 ust. 1 pkt 3	(3) "jednostka gospodarcza" oznacza dowolny odrębny podmiot organizacyjny lub prawny, linię biznesową, lokalizację geograficzną;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 142 ust. 1 pkt 4	(4) "duży podmiot sektora finansowego" oznacza podmiot sektora finansowego, inny niż wymienione w art. 4 ust. 1 pkt 27) lit. j), który spełnia następujące warunki: a) jego łączne aktywa obliczone na zasadzie	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	indywidualnej lub skonsolidowanej osiągają lub przewyższają pułap 70 mld EUR, przy czym w celu określenia wielkości aktywów wykorzystuje się najnowsze zaudytowane sprawozdanie finansowe lub skonsolidowane sprawozdanie finansowe; oraz b) podmiot ten lub jedna z jego jednostek zależnych podlegają regulacjom ostrożnościowym w Unii lub prawu państwa trzeciego, które przewiduje wymogi nadzoru ostrożnościowego oraz wymogi regulacyjne co najmniej równoważne wymogom stosowanym w Unii;	dnio			
Art. 142 ust. 1 pkt 5	(5) "nieregulowany podmiot finansowy" oznacza dowolny inny podmiot, który nie jest regulowanym podmiotem sektora finansowego, ale, jako główną działalność, prowadzi co najmniej jeden z rodzajów działalności wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2013/36/UE lub w załączniku I do dyrektywy 2004/39/WE;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 142 ust. 1 pkt 6	(6) "klasa jakości dłużnika" oznacza kategorię ryzyka w ramach skali ratingowej dłużników wchodzącej w skład systemu ratingowego, do której klasyfikowani są dłużnicy według określonego i wyraźnego zbioru kryteriów ratingowych, na podstawie których szacuje się prawdopodobieństwo niewykonania zobowiązania (PD);	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 142 ust. 1 pkt 7	(7) "klasa instrumentów" oznacza kategorię ryzyka w ramach grupy instrumentów wchodzącej w skład systemu ratingowego, do której klasyfikowane są ekspozycje według określonego i wyraźnego zbioru kryteriów ratingowych, na podstawie których oblicza się własne oszacowania straty z tytułu niewykonania zobowiązania (LGD);	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 142 ust. 1 pkt 8	(8) "jednostka obsługująca" oznacza podmiot zarządzający na bieżąco pulą nabytych wierzytelności lub bazowymi ekspozycjami kredytowymi.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

Art. 142 ust. 2	2. Na użytek ust. 1 pkt 4 lit. b) niniejszego artykułu Komisja może przyjąć za pomocą aktów wykonawczych i przy zastosowaniu procedury oceny, o której mowa w art. 464 ust. 2, decyzję dotyczącą tego, czy państwo trzecie stosuje środki nadzorcze i regulacyjne co najmniej równoważne ze środkami stosowanymi w Unii. W przypadku braku takiej decyzji do dnia 1 stycznia 2015 r. instytucje mogą nadal stosować wobec państwa trzeciego metodę ujmowania określoną w niniejszym ustępie, jeżeli odpowiednie właściwe organy uznały państwo trzecie za kwalifikujące się do przedmiotowej metody ujmowania przed dniem 1 stycznia 2014 r.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 143 ust. 1	Artykuł 143. Zezwolenie na stosowanie metody IRB 1. Jeżeli spełnione są warunki określone w niniejszym rozdziale, właściwy organ zezwala instytucjom na obliczanie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem przy wykorzystaniu metody wewnętrznych ratingów (zwanej dalej "metodą IRB").	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 143 ust. 2	2. Uprzedniego zezwolenia na stosowanie metody IRB, w tym własnych oszacowań straty z tytułu niewykonania zobowiązania (LGD) i współczynników konwersji, wymaga się w przypadku każdej kategorii ekspozycji i każdego systemu ratingowego oraz każdej metody modeli wewnętrznych w stosunku do ekspozycji kapitałowych i w przypadku każdego podejścia stosowanego do szacowania strat z tytułu niewykonania zobowiązania i współczynników konwersji.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 143 ust. 3	3. Instytucje muszą uzyskać uprzednie zezwolenie właściwych organów, aby wykonać następujące czynności: a) znaczne zmiany zakresu stosowania systemu ratingowego lub metody modeli wewnętrznych w stosunku do ekspozycji kapitałowych, na stosowanie których instytucja otrzymała zezwolenie; b) znaczne zmiany systemu ratingowego lub metody modeli wewnętrznych w stosunku do ekspozycji	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	kapitałowych, na stosowanie których instytucja otrzymała zezwolenie. Zakres stosowania systemu ratingowego obejmuje wszystkie ekspozycje odpowiedniego rodzaju ekspozycji, dla których opracowano dany system ratingowy.				
Art. 143 ust. 4	4. Instytucje powiadamiają właściwe organy o wszelkich zmianach systemu ratingowego i metody modeli wewnętrznych dotyczących ekspozycji kapitałowych.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 143 ust. 5	5. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia warunków oceny istotności stosowania istniejącego systemu ratingowego dla innych dodatkowych ekspozycji nieobjętych jeszcze tym systemem ratingowym i zmian w systemach ratingowych lub metodach modeli wewnętrznych dotyczących ekspozycji kapitałowych według metody IRB. EUNB przedstawi Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 31 grudnia 2013 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 144 ust. 1	Artykuł 144. Ocena wniosku o stosowanie metody IRB dokonana przez właściwe organy 1. Właściwy organ wydaje zezwolenie na mocy art. 143 na stosowanie przez instytucję metody IRB, w tym na stosowanie własnych oszacowań LGD i współczynników konwersji, wyłącznie wtedy, gdy właściwy organ stwierdzi, że wymogi przewidziane w niniejszym rozdziale są spełnione, w szczególności wymogi przewidziane w sekcji 6, oraz że posiadane przez instytucję systemy w zakresie zarządzania oraz oceny ekspozycji na ryzyko kredytowe są należyte i	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

zostały spójnie wdrożone, w szczególności gdy instytucja wykazała w sposób zadowalający właściwym organom spełnienie następujących norm: a) systemy ratingowe instytucji pozwalają na wymierną ocenę charakterystyki dłużnika i transakcji, na miarodajne zróżnicowanie ryzyka oraz dokładne i konsekwentne oszacowanie ilościowe ryzyka; b) wewnętrzne ratingi oraz oszacowania dotyczące niewykonania zobowiązania i strat stosowane w obliczaniu wymogów w zakresie funduszy własnych oraz powiązane systemy i procesy odgrywają kluczową rolę w procesie zarządzania ryzykiem i procesie decyzyjnym, jak również w procesach zatwierdzania kredytów, alokacji kapitału wewnętrznego i ładzie korporacyjnym instytucji; c) w instytucji istnieje jednostka do spraw kontroli ryzyka kredytowego odpowiedzialna za systemy ratingowe, która jest odpowiednio niezależna i odporna na niepożądane wpływy; d) instytucja gromadzi i przechowuje wszystkie odpowiednie dane, aby zapewnić skuteczne wsparcie procesów pomiaru ryzyka kredytowego oraz zarządzania ryzykiem kredytowym; e) instytucja dokumentuje własne systemy ratingowe i uzasadnienie ich struktury oraz waliduje te systemy; f) instytucja dokonała walidacji każdego systemu ratingowego i każdej metody modeli wewnętrznych w przypadku ekspozycji kapitałowych w odpowiednim okresie poprzedzającym zezwolenie na stosowanie tego systemu ratingowego lub metody modeli wewnętrznych w przypadku ekspozycji kapitałowych, oceniła przez ten okres, czy dany system ratingowy lub metody modeli wewnętrznych w stosunku do ekspozycji kapitałowych są dostosowane do zakresu stosowania systemu ratingowego lub metody modeli wewnętrznych w stosunku do ekspozycji kapitałowych, oraz wprowadziła na podstawie tej oceny konieczne zmiany w tych systemach ratingowych lub metodach modeli wewnętrznych w przypadku ekspozycji kapitałowych; g) instytucja obliczyła według metody IRB wymogi w				

	zakresie funduszy własnych wynikające z jej własnych oszacowań parametrów ryzyka i jest w stanie przedłożyć sprawozdanie wymagane zgodnie z art. 99; h) instytucja zaklasyfikowała i dalej klasyfikuje każdą ekspozycję w zakresie stosowania systemu ratingowego do klasy ratingowej lub puli tego systemu ratingowego; instytucja zaklasyfikowała i dalej klasyfikuje każdą ekspozycję w zakresie stosowania modelu w przypadku ekspozycji kapitałowych do takiej metody modeli wewnętrznych. Wymogi dotyczące stosowania metody IRB, w tym własnych oszacowań LGD i współczynników konwersji, mają zastosowanie również wtedy, gdy instytucja wdrożyła system ratingowy lub model stosowany w systemie ratingowym, który nabyła od sprzedawcy będącego osobą trzecią.				
Art. 144 ust. 2	2. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia metody oceny, którą właściwe organy stosują podczas oceny spełniania przez instytucję wymogów dotyczących stosowania metody IRB. EUNB przedstawi Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 31 grudnia 2014 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 145 ust. 1	Artykuł 145. Wcześniejsze doświadczenie w zakresie wykorzystania metody IRB 1. Jest wymagane, aby instytucja ubiegająca się o możliwość stosowania metody IRB korzystała, w odniesieniu do omawianych kategorii ekspozycji IRB, co najmniej przez trzy lata poprzedzające zakwalifikowanie się do stosowania metody IRB, z systemów ratingowych, które odpowiadały w znacznym stopniu wymogom określonym w sekcji 6 dotyczącym wewnętrznego pomiaru ryzyka i	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	zarządzania ryzykiem.				
Art. 145 ust. 2	2. Instytucja ubiegająca się o możliwość stosowania własnych oszacowań LGD i współczynników konwersji wykazuje w sposób zadowalający właściwe organy, że przez co najmniej trzy lata przed zakwalifikowaniem się do stosowania własnych oszacowań LGD i współczynników konwersji przeprowadzała i wykorzystywała własne oszacowania LGD i współczynników konwersji w sposób odpowiadający w znacznym stopniu wymogom w odniesieniu do stosowania własnych oszacowań omawianych parametrów określonym w sekcji 6.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 145 ust. 3	3. Jeżeli instytucja rozszerza stosowanie metody IRB po uzyskaniu pierwotnego zezwolenia, doświadczenie instytucji jest wystarczające do spełnienia wymogów zawartych w ust. 1 i 2 w odniesieniu do dodatkowych uwzględnianych ekspozycji. Jeżeli stosowanie systemów ratingowych zostaje rozszerzone na ekspozycje różniące się znacznie od istniejącego zakresu stosowania w taki sposób, że istniejące doświadczenia nie mogą racjonalnie zostać uznane za wystarczające do spełnienia wymogów zawartych w tych przepisach w odniesieniu do dodatkowych ekspozycji, wówczas wymogi zawarte w ust. 1 i 2 mają zastosowanie oddzielnie do dodatkowych ekspozycji.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 146	Artykuł 146. Środki, które należy podjąć, jeżeli wymogi zawarte w niniejszym rozdziale przestają być spełniane Jeżeli instytucja przestaje spełniać wymogi przewidziane w niniejszym rozdziale, powiadamia o tym właściwy organ i podejmuje jedno z następujących działań: a) przedstawia w sposób zadowalający właściwy organ plan terminowego powrotu do stanu zgodności i realizuje ten plan w terminie uzgodnionym z właściwym organem; b) wykazuje w sposób zadowalający właściwy organ, że skutki braku zgodności są nieistotne.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

Art. 147 ust. 1	Artykuł 147. Metoda klasyfikowania ekspozycji do poszczególnych kategorii ekspozycji 1. Metoda stosowana przez instytucję do celów klasyfikowania ekspozycji do poszczególnych kategorii ekspozycji jest odpowiednia i spójna w długim okresie.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 147 ust. 2	2. Każdą ekspozycję klasyfikuje się do jednej z następujących kategorii ekspozycji: a) ekspozycje wobec rządów centralnych i banków centralnych; b) ekspozycje wobec instytucji; c) ekspozycje wobec przedsiębiorstw; d) ekspozycje detaliczne; e) ekspozycje kapitałowe; f) elementy stanowiące pozycje sekurytyzacyjne; g) inne aktywa niegenerujące zobowiązania kredytowego.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 147 ust. 3	3. Następujące ekspozycje klasyfikuje się do kategorii przewidzianej w ust. 2 lit. a): a) ekspozycje wobec samorządów regionalnych, władz lokalnych lub podmiotów sektora publicznego traktowane jako ekspozycje wobec rządów centralnych zgodnie z art. 115 i 116; b) ekspozycje wobec wielostronnych banków rozwoju, o których mowa w art. 117 ust. 2; c) ekspozycje wobec organizacji międzynarodowych, którym przypisuje się wagę ryzyka równą 0 % zgodnie z art. 118.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 147 ust. 4	4. Następujące ekspozycje klasyfikuje się do kategorii przewidzianej w ust. 2 lit. b): a) ekspozycje wobec samorządów regionalnych i władz lokalnych, które nie są traktowane jako ekspozycje wobec rządów centralnych zgodnie z art.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	115 ust. 2 i 4; b) ekspozycje wobec podmiotów sektora publicznego, które nie są traktowane jako ekspozycje wobec rządów centralnych zgodnie z art. 116 ust. 4; c) ekspozycje wobec wielostronnych banków rozwoju, którym nie przypisuje się wagi ryzyka równej 0 % zgodnie z art. 117; oraz d) ekspozycje wobec instytucji finansowych, które są traktowane jako ekspozycje wobec instytucji zgodnie z art. 119 ust. 5.	dnio			
Art. 147 ust. 5	5. Aby ekspozycje mogły kwalifikować się do kategorii ekspozycji detalicznych przewidzianej w ust. 2 lit. d), spełniają następujące kryteria: a) odnoszą się do jednej z następujących jednostek: (i) ekspozycje wobec co najmniej jednej osoby fizycznej; (ii) ekspozycje wobec MŚP, pod warunkiem że w tym przypadku łączna kwota zobowiązań klienta będącego dłużnikiem lub grupy powiązanych klientów wobec instytucji i jednostek dominujących oraz ich jednostek zależnych, w tym wszelkich przeterminowanych ekspozycji, jednak z wyjątkiem ekspozycji zabezpieczonych nieruchomością mieszkalną, nie przekracza - zgodnie z wiedzą instytucji, która powinna była podjąć rozsądne kroki w celu potwierdzenia tych faktów - kwoty 1 mln EUR; b) są traktowane przez instytucję w procesie zarządzania ryzykiem w sposób spójny w długim okresie; c) nie są zarządzane w równie indywidualny sposób jak ekspozycje należące do kategorii ekspozycji wobec przedsiębiorstw; d) każda z ekspozycji stanowi jedną z większej liczby podobnie zarządzanych ekspozycji. Poza ekspozycjami wymienionymi w akapicie pierwszym wartość bieżącą minimalnych detalicznych opłat leasingowych zalicza się do kategorii ekspozycji	N/przepis stosowany jest bezpośrednio dnio			

	detalicznych.				
Art. 147 ust. 6	6. Następujące ekspozycje klasyfikuje się do kategorii ekspozycji kapitałowych przewidzianej w ust. 2 lit. e): a) ekspozycje niedłużne, z którymi wiążą się podporządkowane roszczenia końcowe wobec kapitału lub dochodów emitenta; b) ekspozycje dłużne i inne papiery wartościowe, udziały, instrumenty pochodne lub inne instrumenty, pod względem ekonomicznym zbliżone do ekspozycji określonych w lit. a).	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 147 ust. 7	7. Wszelkie zobowiązania kredytowe nieprzypisane do kategorii ekspozycji przewidzianych w ust. 2 lit. a), b), d), e) i f) klasyfikuje się do kategorii ekspozycji wobec przedsiębiorstw, o której mowa w lit. c) tego ustępu.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 147 ust. 8	8. W ramach kategorii ekspozycji wobec przedsiębiorstw, o której mowa w ust. 2 lit. c), instytucje identyfikują osobno jako ekspozycje związane z kredytowaniem specjalistycznym ekspozycje, które mają następujące cechy: a) jest to ekspozycja wobec podmiotu, który został stworzony specjalnie w celu finansowania aktywów rzeczowych lub operowania nimi, lub jest to ekspozycja porównywalna pod względem ekonomicznym; b) ustalenia umowne dają kredytodawcy znaczny stopień kontroli nad aktywami oraz dochodem przez nie generowanym; c) głównym źródłem spłaty zobowiązań jest dochód generowany przez aktywa objęte finansowaniem, nie zaś niezależna zdolność generowania dochodów szerszego przedsiębiorstwa.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 147 ust. 9	9. Wartość rezydualną nieruchomości będących przedmiotem leasingu klasyfikuje się do kategorii ekspozycji przewidzianej w ust. 2 lit. g), z wyjątkiem zakresu, w jakim wartość rezydualną włączono już do ekspozycji z tytułu leasingu przewidzianej w art. 166	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	ust. 4.	dnio			
Art. 147 ust. 10	10. Ekspozycję wynikającą z dostarczenia ochrony w ramach koszykowych kredytowych instrumentów pochodnych uruchamianych n-tym niewykonaniem zobowiązania klasyfikuje się do tej samej kategorii określonej w ust. 2, do której ekspozycje w danym koszyku zostałyby zaklasyfikowane, z wyjątkiem sytuacji, gdy poszczególne ekspozycje z koszyka zostałyby zaklasyfikowane do różnych kategorii ekspozycji, w którym to przypadku daną ekspozycję klasyfikuje się do kategorii ekspozycji wobec przedsiębiorstw określonej w ust. 2 lit. c).	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 148 ust. 1	Artykuł 148. Warunki wdrażania metody IRB w różnych kategoriach ekspozycji i jednostkach gospodarczych 1. Instytucje oraz wszelkie jednostki dominujące i ich jednostki zależne wdrażają metodę IRB w odniesieniu do wszystkich ekspozycji, chyba że otrzymały zezwolenie właściwych organów na stałe stosowanie metody standardowej zgodnie z art. 150. Z zastrzeżeniem otrzymania uprzedniego zezwolenia właściwych organów wdrażanie to może odbywać się sekwencyjnie w odniesieniu do poszczególnych kategorii ekspozycji wymienionych w art. 147 w ramach tej samej jednostki gospodarczej, w różnych jednostkach gospodarczych w ramach tej samej grupy lub w odniesieniu do stosowania własnych oszacowań LGD lub współczynników konwersji do obliczania wag ryzyka ekspozycji wobec przedsiębiorstw, instytucji oraz rządów centralnych i banków centralnych. W przypadku kategorii ekspozycji detalicznych wymienionej w art. 147 ust. 5 wdrażanie metody IRB może być prowadzone sekwencyjnie w odniesieniu do poszczególnych kategorii ekspozycji, którym odpowiadają różne korelacje zgodnie z art. 154.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 148 ust. 2	2. Właściwe organy ustalają okres, w którym instytucja oraz dowolna jednostka dominująca i jej jednostki zależne są zobowiązane wdrożyć metodę IRB w	N/przepis stosowany			

	odniesieniu do wszystkich ekspozycji. Właściwe organy określają odpowiednią długość tego okresu w oparciu o charakter i skalę działalności instytucji lub dowolnej jednostki dominującej i jej jednostek zależnych oraz liczbę i charakter systemów ratingowych, które mają być wdrożone.	y jest bezpośrednio			
Art. 148 ust. 3	3. Instytucje wdrażają metodę IRB zgodnie z warunkami określonymi przez właściwe organy. Właściwe organy określają te warunki w taki sposób, aby zapobiegały one selektywnemu stosowaniu elastyczności zgodnie z ust. 1 do celów osiągnięcia obniżonych wymogów w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do tych kategorii ekspozycji lub jednostek gospodarczych, które należy jeszcze objąć metodą IRB, lub w ramach stosowania własnych oszacowań LGD i współczynników konwersji.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 148 ust. 4	4. Instytucje, które rozpoczęły stosowanie metody IRB dopiero po dniu 1 stycznia 2013 r. lub od których właściwe organy wymagały do tego dnia, by były one w stanie obliczyć swoje wymogi kapitałowe z użyciem metody standardowej, zachowują możliwość obliczania wymogów kapitałowych przy zastosowaniu metody standardowej w stosunku do wszystkich ich ekspozycji podczas okresu wdrażania, do momentu kiedy właściwe organy powiadomią instytucje, że uznały, iż wdrażanie metody IRB zostanie zakończone z uzasadnioną pewnością.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 148 ust. 5	5. Instytucja, której zezwolono na stosowanie metody IRB w stosunku do dowolnej kategorii ekspozycji, stosuje metodę IRB w przypadku kategorii ekspozycji kapitałowych określonych w art. 147 ust. 2 lit. e), z wyjątkiem sytuacji, w której instytucji tej zezwolono na stosowanie metody standardowej w stosunku do ekspozycji kapitałowych na podstawie art. 150 i w stosunku do pozostałych ekspozycji należących do kategorii ekspozycji "inne aktywa niegenerujące zobowiązania kredytowego" określonej w art. 147 ust. 2 lit. g).	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 148 ust. 6	6. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia warunków,	N/przepis			

	zgodnie z którymi właściwe organy określają właściwy charakter i harmonogram stopniowego wdrażania metody IRB we wszystkich kategoriach ekspozycji, o których mowa w ust. 3. EUNB przedstawi Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 31 grudnia 2014 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 149 ust. 1	Artykuł 149. Warunki powrotu do stosowania mniej zaawansowanych metod 1. Instytucja, która stosuje metodę IRB w stosunku do konkretnej kategorii ekspozycji lub rodzaju ekspozycji, nie zaprzestaje stosowania tej metody i nie zaczyna obliczać kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem za pomocą metody standardowej, chyba że spełnione są następujące warunki: a) instytucja wykazała w sposób zadowalający właściwy organ, że stosowanie metody standardowej nie jest proponowane w celu obniżenia wymogu w zakresie funduszy własnych instytucji, jest konieczne ze względu na charakter i złożoność ogółu tego rodzaju ekspozycji instytucji oraz nie będzie miało znacznego negatywnego wpływu na wypłacalność instytucji ani jej zdolność do skutecznego zarządzania ryzykiem; b) instytucja otrzymała uprzednie zezwolenie właściwego organu.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 149 ust. 2	2. Instytucje, które zgodnie z art. 151 ust. 9 otrzymały zezwolenie na stosowanie własnych oszacowań LGD i współczynników konwersji, nie powracają do stosowania wartości LGD i współczynników konwersji, o których mowa w art. 151 ust. 8, chyba że spełnione są następujące warunki: a) instytucja wykazała w sposób zadowalający właściwy organ, że korzystanie z LGD i współczynników konwersji przewidzianych w art. 151	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			

	ust. 8 w stosunku do niektórych kategorii ekspozycji lub rodzajów ekspozycji nie jest proponowane w celu obniżenia wymogu w zakresie funduszy własnych instytucji, jest konieczne ze względu na charakter i złożoność ogółu tego rodzaju ekspozycji instytucji oraz nie będzie miało istotnego negatywnego wpływu na wypłacalność instytucji ani jej zdolność do skutecznego zarządzania ryzykiem; b) instytucja otrzymała uprzednie zezwolenie właściwego organu.				
Art. 149 ust. 3	3. Stosowanie ust. 1 i 2 podlega warunkom wprowadzania metody IRB określonym przez właściwe organy zgodnie z art. 148 i zezwoleniu na stałe stosowanie w niepełnym zakresie, o którym mowa w art. 150.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 150 ust. 1	Artykuł 150. Warunki stałego stosowania w niepełnym zakresie 1. Jeżeli instytucje otrzymały uprzednie zezwolenie właściwych organów, instytucje, którym zezwolono na stosowanie metody IRB do obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem oraz kwot oczekiwanej straty w odniesieniu do co najmniej jednej kategorii ekspozycji, mogą stosować metodę standardową w odniesieniu do następujących ekspozycji: a) kategorii ekspozycji przewidzianej w art. 147 ust. 2 lit. a), jeżeli liczba istotnych kontrahentów jest ograniczona, a wdrażanie systemu ratingowego w przypadku tych kontrahentów byłoby nadmiernie uciążliwe dla instytucji; b) kategorii ekspozycji przewidzianej w art. 147 ust. 2 lit. b), jeżeli liczba istotnych kontrahentów jest ograniczona, a wdrażanie systemu ratingowego w przypadku tych kontrahentów byłoby nadmiernie uciążliwe dla instytucji; c) ekspozycji w nieistotnych jednostkach gospodarczych oraz kategorii ekspozycji lub rodzajów ekspozycji, które są nieistotne co do wielkości oraz profilu postrzeganego ryzyka;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

d) ekspozycji wobec rządów centralnych i banków centralnych państw członkowskich oraz ich samorządów regionalnych, władz lokalnych, organów administracyjnych i podmiotów sektora publicznego, pod warunkiem że: (i) pod względem ryzyka nie ma różnicy między ekspozycjami wobec rządu centralnego i banku centralnego a innymi ekspozycjami z uwagi na specjalne uregulowania publiczne; oraz (ii) ekspozycjom wobec rządu centralnego i banku centralnego przypisuje się wagę ryzyka równą 0 %, zgodnie z art. 114 ust. 2, 4 lub 5; e) ekspozycji instytucji wobec kontrahenta będącego w stosunku do niej jednostką dominującą, jej jednostką zależną lub jednostką zależną od jej jednostki dominującej, pod warunkiem że kontrahent jest instytucją lub finansową spółką holdingową, finansową spółką holdingową o działalności mieszanej, instytucją finansową, spółką zarządzającą aktywami lub przedsiębiorstwem usług pomocniczych podlegającymi odpowiednim wymogom ostrożnościowym bądź dowolną jednostką powiązaną relacją w rozumieniu art. 12 ust. 1 dyrektywy 83/349/EWG; f) ekspozycji między instytucjami, które spełniają wymogi określone w art. 113 ust. 7; g) ekspozycji kapitałowych wobec podmiotów, których zobowiązaniom kredytowym przypisano wagę ryzyka równą 0 %, zgodnie z rozdziałem 2, w tym podmiotów otrzymujących środki publiczne, o ile można wobec nich zastosować wagę ryzyka równą 0 %; h) ekspozycjom kapitałowym utworzonym w ramach programów legislacyjnych wspierających określone sektory gospodarki, które zapewniają znaczne dopłaty inwestycyjne dla instytucji i wiążą się z pewną formą nadzoru rządowego oraz ograniczeniami dotyczącymi inwestycji kapitałowych, jeżeli takie ekspozycje mogą łącznie być wyłączone z zakresu stosowania metody IRB jedynie do wysokości 10 % funduszy własnych; i) ekspozycji określonych w art. 119 ust. 4 spełniających wymienione tam kryteria;				

	j) gwarancji państwowych i reasekurowanych przez państwo, o których mowa w art. 215 ust. 2. Właściwe organy zezwalają na stosowanie metody standardowej w przypadku ekspozycji kapitałowych, o których mowa w akapicie pierwszym lit. g) i h) i w odniesieniu do których w innych państwach członkowskich zezwolono na takie ich ujmowanie. EUNB na swojej stronie internetowej publikuje i regularnie aktualizuje wykaz ekspozycji, o których mowa w akapicie pierwszym lit. g) i h), które należy ujmować według metody standardowej.				
Art. 150 ust. 2	2. Do celów ust. 1 kategoria ekspozycji kapitałowych instytucji uznawana jest za istotną, jeżeli łączna wartość ekspozycji, z wyjątkiem ekspozycji kapitałowych utworzonych w ramach programów legislacyjnych wymienionych w ust. 1 lit. g) przekracza w skali poprzedniego roku średnio 10 % funduszy własnych instytucji. Jeżeli liczba tych ekspozycji kapitałowych jest mniejsza niż 10 pojedynczych pakietów akcji, wysokość tego progu ustala się na 5 % funduszy własnych instytucji.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 150 ust. 3	3. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia warunków stosowania przepisów ust. 1 lit. a), b) i c). EUNB przedstawi Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 31 grudnia 2014 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 150 ust. 4	4. EUNB wyda w 2018 r. wytyczne w sprawie stosowania ust. 1 lit. d), w których zaleci limity pod kątem odsetka ogółu aktywów bilansowych lub aktywów ważonych ryzykiem, które należy obliczać za pomocą metody standardowej. Wytyczne te przyjmuje się zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

Art. 151 ust. 1	Sekcja 2. Obliczanie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem Podsekcja 1 Ujmowanie według kategorii ekspozycji Artykuł 151. Ujmowanie według kategorii ekspozycji 1. Kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem z tytułu ryzyka kredytowego ekspozycji należących do jednej z kategorii wymienionych w art. 147 ust. 2 lit. a)-e) i g), są obliczane, o ile nie pomniejszają funduszy własnych, zgodnie z podsekcją 2, z wyjątkiem gdy ekspozycje te odlicza się od kapitału podstawowego Tier I, pozycji dodatkowych w Tier I lub pozycji w Tier II.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 151 ust. 2	2. Kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem w odniesieniu do ryzyka rozmycia nabytych wierzytelności obliczane są zgodnie z art. 157. W sytuacji, gdy instytucja ma pełne prawo regresu wobec sprzedawcy nabytych wierzytelności w zakresie ryzyka niewykonania zobowiązania oraz ryzyka rozmycia, przepisy niniejszego artykułu oraz art. 152 i art. 158 ust. 1-4 w odniesieniu do nabytych wierzytelności nie mają zastosowania, a przedmiotową ekspozycję traktuje się jako ekspozycję zabezpieczoną.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 151 ust. 3	3. Obliczanie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem z tytułu ryzyka kredytowego oraz ryzyka rozmycia oparte jest na odpowiednich parametrach związanych z rozpatrywaną ekspozycją. Należą do nich: prawdopodobieństwo niewykonania zobowiązania (PD), strata z tytułu niewykonania zobowiązania (LGD), termin zapadalności (M) oraz wartość ekspozycji. PD i LGD mogą zostać ujęte osobno lub łącznie, zgodnie z sekcją 4.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 151 ust. 4	4. Instytucje obliczają kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem z tytułu ryzyka kredytowego wszystkich ekspozycji należących do "kapitałowej" kategorii ekspozycji, o której mowa w art. 147 ust. 2 lit. e), zgodnie z art. 155. Instytucje mogą stosować metody określone w art. 155 ust. 3 i 4, gdy otrzymały uprzednie zezwolenie właściwych organów. Właściwe	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	organy zezwalają instytucji na stosowanie metody modeli wewnętrznych określonej w art. 155 ust. 4, pod warunkiem że instytucja spełnia wymogi określone w sekcji 6 podsekcja 4.				
Art. 151 ust. 5	5. Obliczanie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem w odniesieniu do ryzyka kredytowego ekspozycji związanych z kredytowaniem specjalistycznym może odbywać się zgodnie z art. 153 ust. 5.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 151 ust. 6	6. W przypadku ekspozycji należących do kategorii ekspozycji, o których mowa w art. 147 ust. 2 lit. a)-d), instytucje zapewniają własne oszacowania PD zgodnie z art. 143 i sekcją 6.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 151 ust. 7	7. W przypadku ekspozycji należących do kategorii ekspozycji, o której mowa w art. 147 ust. 2 lit. d), instytucje zapewniają własne oszacowania LGD i współczynników konwersji zgodnie z art. 143 i sekcją 6.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 151 ust. 8	8. W przypadku ekspozycji należących do kategorii ekspozycji, o których mowa w art. 147 ust. 2 lit. a)-c), instytucje stosują wartości LGD określone w art. 161 ust. 1 i współczynniki konwersji określone w art. 166 ust. 8 lit. a)-d), chyba że otrzymały zezwolenie na stosowanie własnych oszacowań LGD i współczynników konwersji w przypadku tych kategorii ekspozycji zgodnie z ust. 9.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 151 ust. 9	9. W przypadku wszystkich ekspozycji należących do kategorii ekspozycji, o których mowa w art. 147 ust. 2 lit. a)-c), właściwy organ zezwala instytucjom na stosowanie własnych oszacowań LGD i współczynników konwersji zgodnie z art. 143 i sekcją 6.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 151 ust. 10	10. Kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem z tytułu sekurytyzowanych ekspozycji oraz ekspozycji	N/przepis			

	należących do kategorii ekspozycji, o której mowa w art. 147 ust. 2 lit. f), obliczane są zgodnie z rozdziałem 5.	stosowan y jest bezpośrednio		
Art. 152 ust. 1	Artykuł 152. Sposób ujmowania ekspozycji w postaci jednostek uczestnictwa lub udziałów w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania 1. Jeżeli ekspozycje w formie jednostek uczestnictwa lub udziałów w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania spełniają kryteria określone w art. 132 ust. 3, a instytucja ma wiedzę na temat wszystkich lub niektórych elementów ekspozycji bazowych przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, instytucja ta dokonuje pełnego przeglądu wspomnianych ekspozycji bazowych, aby obliczyć kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem oraz kwoty oczekiwanych strat zgodnie z metodami określonymi w niniejszym rozdziale. Jeżeli ekspozycja bazowa przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania sama stanowi inną ekspozycję w postaci jednostek uczestnictwa lub udziałów w innym przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania, pierwsza instytucja również dokonuje pełnego przeglądu ekspozycji bazowych tego drugiego przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania.	N/przepi s stosowan y jest bezpośrednio		
Art. 152 ust. 2	2. Jeżeli instytucja nie spełnia warunków pozwalających na stosowanie metod określonych w niniejszym rozdziale w odniesieniu do wszystkich lub niektórych elementów ekspozycji bazowych przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem oraz kwoty oczekiwanych strat obliczane są zgodnie z następującymi metodami: a) w przypadku ekspozycji należących do "kapitałowej" kategorii ekspozycji, o której mowa w art. 147 ust. 2 lit. e), instytucje stosują uproszczoną metodę ważenia ryzykiem określoną w art. 155 ust. 2; b) w przypadku wszystkich innych ekspozycji bazowych, o których mowa w ust. 1, instytucje stosują	N/przepi s stosowan y jest bezpośrednio		

	metodę standardową przewidzianą w rozdziale 2, z zastrzeżeniem że: (i) w przypadku ekspozycji, którym nadaje się szczególną wagę ryzyka odpowiadającą ekspozycjom bez ratingu, lub podlegających stopniowi jakości kredytowej o najwyższej wadze ryzyka dla danej kategorii ekspozycji, wagę ryzyka mnoży się przez współczynnik 2, ale nie może być ona wyższa niż 1250 %; (ii) w przypadku wszystkich innych ekspozycji wagę ryzyka należy pomnożyć przez współczynnik 1,1 i nadać jej minimalną wartość 5 %. Jeżeli do celów lit. a) instytucja nie jest w stanie dokonać rozróżnienia między ekspozycjami z tytułu niepublicznych instrumentów kapitałowych, giełdowymi ekspozycjami kapitałowymi i innymi ekspozycjami kapitałowymi, instytucja traktuje takie ekspozycje jako inne ekspozycje kapitałowe. Jeżeli takie ekspozycje, postrzegane łącznie z ekspozycjami bezpośrednimi instytucji w danej kategorii ekspozycji, nie są istotne w rozumieniu art. 150 ust. 2, zastosowanie może mieć art. 150 ust. 1 pod warunkiem uzyskania zezwolenia ze strony właściwych organów.				
Art. 152 ust. 3	3. Jeżeli ekspozycje w postaci jednostek uczestnictwa lub udziałów w przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania nie spełniają kryteriów określonych w art. 132 ust. 3 lub instytucja nie ma wiedzy na temat wszystkich ekspozycji bazowych przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania lub jego ekspozycji bazowych, które same stanowią ekspozycję w postaci jednostek uczestnictwa lub udziałów w przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania, instytucja dokonuje pełnego przeglądu wspomnianych ekspozycji bazowych i oblicza kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem oraz kwoty oczekiwanych strat zgodnie z uproszczoną metodą ważenia ryzykiem określoną w art. 155 ust. 2. Jeżeli instytucja nie jest w stanie dokonać rozróżnienia między ekspozycjami z tytułu niepublicznych instrumentów kapitałowych, giełdowymi ekspozycjami kapitałowymi i innymi ekspozycjami kapitałowymi,	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	instytucja traktuje takie ekspozycje jako inne ekspozycje kapitałowe. Ekspozycje niekapitałowe klasyfikuje ona wtedy do kategorii innych ekspozycji kapitałowych.				
Art. 152 ust. 4	4. Alternatywnie wobec metody opisanej w ust. 3 instytucje mogą same dokonywać obliczeń lub skorzystać z usług następujących osób trzecich w zakresie obliczeń i sprawozdań dotyczących średnich kwot ekspozycji ważonych ryzykiem na podstawie ekspozycji bazowych przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania zgodnie z metodami, o których mowa w ust. 2 lit. a) i b) w odniesieniu do następujących podmiotów: a) instytucji przyjmującej depozyty lub instytucji finansowej przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, pod warunkiem że przedsiębiorstwo to inwestuje wyłącznie w papiery wartościowe i deponuje wszystkie papiery wartościowe w danej instytucji przyjmującej depozyty lub instytucji finansowej; b) w przypadku innych przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania - przedsiębiorstwa zarządzającego przedsiębiorstwem zbiorowego inwestowania, pod warunkiem że spełnia ono kryteria określone w art. 132 ust. 3 lit. a). Poprawność obliczeń potwierdza audytor zewnętrzny.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 152 ust. 5	5. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia warunków, zgodnie z którymi właściwe organy mogą zezwolić instytucjom na stosowanie metody standardowej zgodnie z art. 150 na podstawie ust. 2 lit. b) niniejszego artykułu. EUNB przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 czerwca 2014 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 153	Podsekcja 2 Obliczanie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem z tytułu ryzyka kredytowego	N/przepis			

ust. 1	Artykuł 153. Kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem dla ekspozycji wobec przedsiębiorstw, instytucji oraz rządów centralnych i banków centralnych 1. Z zastrzeżeniem stosowania szczególnych metod traktowania przewidzianych w ust. 2, 3 i 4, kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem dla ekspozycji wobec przedsiębiorstw, instytucji oraz rządów centralnych i banków centralnych oblicza się według następujących wzorów: <i>Risk – weighted exposure amount = RW · exposure value</i> gdzie wagę ryzyka RW określa się jako (i) jeżeli PD = 0, to RW wynosi 0; (ii) jeżeli PD = 1, tj. w przypadku ekspozycji cechujących się niewykonaniem zobowiązania: - jeżeli instytucje stosują wartości LGD określone w art. 161 ust. 1, RW wynosi 0; - jeżeli instytucje stosują własne oszacowania LGD, RW wynosi $RW = \max \{0, 12.5 \cdot (LGD - ELBE)\};$ gdzie najlepsze oszacowanie oczekiwanych strat (zwane dalej "ELBE") stanowi najlepsze oszacowanie dokonane przez instytucję dotyczące oczekiwanych strat związanych z ekspozycją cechującą się niewykonaniem zobowiązania zgodnie z art. 181 ust. 1 lit. h); (iii) jeżeli $0 < PD < 1$ $RW = \left(LGD \cdot N \left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0.999) \right) - LGD \cdot PD \right) \cdot \frac{1 + (M-2.5) \cdot b}{1-1.5 \cdot b} \cdot 12.5 \cdot 10^6$ gdzie N(x) = oznacza dystrybuantę zmiennej losowej o standardowym rozkładzie normalnym (tj. prawdopodobieństwo, że zmienna losowa o rozkładzie normalnym z wartością oczekiwaną 0 i wariancją 1 jest mniejsza lub równa x); G(Z) = oznacza odwrotną dystrybuantę zmiennej	stosowan y jest bezpośre dnio			

	losowej o standardowym rozkładzie normalnym (tj. wartość x taką, że $N(x) = z$) R = oznacza współczynnik korelacji i określa się go jako $R = 0.12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0.24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} \right)$ b = współczynnik korekty terminu zapadalności, który określa się jako $b = (0.11852 - 0.05478 \cdot \ln(PD))^2.$				
Art. 153 ust. 2	2. W przypadku wszystkich ekspozycji wobec dużych podmiotów sektora finansowego współczynnik korelacji z ust. 1 ppkt (iii) mnoży się przez 1,25. W przypadku wszystkich ekspozycji wobec nieregulowanych podmiotów finansowych współczynniki korelacji określone - stosownie do przypadku - w ust. 1 ppkt (iii) i w ust. 4 mnoży się przez 1,25.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 153 ust. 3	3. Kwotę ekspozycji ważoną ryzykiem dla każdej ekspozycji, która spełnia wymogi określone w art. 202 i 217, można skorygować według następującego wzoru: $\text{Risk-weighted exposure amount} = RW \cdot \text{exposure value} \cdot (0.15 + 160 \cdot PD_{pp})$ gdzie: PD_{pp} = PD dostawcy ochrony. RW oblicza się przy użyciu odpowiedniego wzoru na wagę ryzyka określonego w ust. 1 dla ekspozycji, PD dłużnika i LGD porównywalnej ekspozycji bezpośredniej wobec dostawcy ochrony. Współczynnik terminu zapadalności b oblicza się przy użyciu niższej spośród dwóch wartości: PD dostawcy ochrony i PD dłużnika.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 153 ust. 4	4. W przypadku ekspozycji wobec spółek, w których całkowita sprzedaż roczna skonsolidowanej grupy, do której należy dana spółka nie przekracza 50 mln EUR, instytucje mogą skorzystać z poniższego wzoru	N/przepis stosowany jest			

	korelacyjnego zawartego w ust. 1 ppkt (iii) w celu obliczenia wag ryzyka dla ekspozycji wobec przedsiębiorstwa. We wzorze tym S oznacza całkowitą sprzedaż roczną w milionach euro, przy czym: 5 mln EUR $\leq S \leq$ 50 mln EUR. Deklarowana wartość sprzedaży poniżej 5 mln EUR jest traktowana jak sprzedaż w wysokości 5 mln EUR. W przypadku nabytych wierzytelności całkowita sprzedaż roczna jest równa średniej ważonej według indywidualnych ekspozycji z puli. $R = 0.12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0.24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}}\right) - 0.04 \cdot \left(1 - \frac{\min\{\max\{5,5\}, 50\} - 5}{45}\right)$ Instytucje zastępują całkowitą sprzedaż roczną całkowitą sumą bilansową grupy skonsolidowanej, jeżeli całkowita sprzedaż roczna nie jest miarodajnym wskaźnikiem wielkości firmy, a suma bilansowa jest bardziej miarodajnym wskaźnikiem niż całkowita sprzedaż roczna.	bezpóśrednio																				
Art. 153 ust. 5	5. W przypadku ekspozycji związanych z kredytowaniem specjalistycznym, w odniesieniu do których instytucja nie jest w stanie oszacować PD lub jej oszacowania PD nie spełniają wymogów określonych w sekcji 6, instytucja przypisuje im wagi ryzyka zgodnie z tabelą 1 w następujący sposób: <i>Tabela 1</i> <table border="1" style="margin-left: auto; margin-right: auto;"> <thead> <tr> <th>Rezydualny termin zapadalności</th> <th>Kategoria 1</th> <th>Kategoria 2</th> <th>Kategoria 3</th> <th>Kategoria 4</th> <th>Kategoria 5</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Poniżej 2,5 roku</td> <td>50 %</td> <td>70 %</td> <td>115 %</td> <td>250 %</td> <td>0 %</td> </tr> <tr> <td>2,5 roku lub więcej</td> <td>70 %</td> <td>90 %</td> <td>115 %</td> <td>250 %</td> <td>0 %</td> </tr> </tbody> </table> Przy przypisywaniu wag ryzyka ekspozycjom związanym z kredytowaniem specjalistycznym instytucje uwzględniają następujące czynniki: kondycję finansową, otoczenie polityczne i prawne, charakterystykę transakcji lub aktywów, kondycję jednostki sponsorującej i dewelopera, łącznie ze strumieniem przychodów z tytułu partnerstwa publiczno-prywatnego, oraz pakiet zabezpieczający.	Rezydualny termin zapadalności	Kategoria 1	Kategoria 2	Kategoria 3	Kategoria 4	Kategoria 5	Poniżej 2,5 roku	50 %	70 %	115 %	250 %	0 %	2,5 roku lub więcej	70 %	90 %	115 %	250 %	0 %	N/przepis stosowany jest bezpośrednio		
Rezydualny termin zapadalności	Kategoria 1	Kategoria 2	Kategoria 3	Kategoria 4	Kategoria 5																	
Poniżej 2,5 roku	50 %	70 %	115 %	250 %	0 %																	
2,5 roku lub więcej	70 %	90 %	115 %	250 %	0 %																	
Art. 153	6. Instytucje spełniają w odniesieniu do nabytych wierzytelności korporacyjnych wymogi określone w	N/przepis																				

ust. 6	art. 184. W przypadku nabytych wierzytelności korporacyjnych, które dodatkowo spełniają warunki określone w art. 154 ust. 5, oraz gdy korzystanie ze standardów kwantyfikacji ryzyka dla ekspozycji wobec przedsiębiorstw zgodnie z przepisami sekcji 6 w odniesieniu do tych wierzytelności byłoby nadmiernie uciążliwe dla instytucji, można korzystać ze standardów kwantyfikacji ryzyka dla ekspozycji detalicznych, określonych w sekcji 6.	stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 153 ust. 7	7. W przypadku nabytych wierzytelności korporacyjnych podlegające odliczeniu rabaty przy zakupie, zabezpieczenia lub gwarancje częściowe stanowiące ochronę pierwszej straty z tytułu niewykonania zobowiązania, straty spowodowanej rozmyciem udziałów lub z tytułu obu tych rodzajów strat można traktować jak pozycje pierwszej straty w ramach koncepcji sekurytyzacji związanej z metodą IRB.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 153 ust. 8	8. W przypadku gdy instytucja zapewnia ochronę kredytową obejmującą wiele ekspozycji i gdy według warunków tej ochrony n-te niewykonanie zobowiązania dotyczące ekspozycji uruchamia płatność, a to zdarzenie kredytowe oznacza rozwiązanie umowy, jeżeli taki produkt posiada zewnętrzną ocenę kredytową ECAI, wówczas przypisuje się wagi ryzyka określone w rozdziale 5. Jeżeli produkt nie posiada ratingu ECAI, wówczas wagi ryzyka ekspozycji z koszyka są agregowane, wyłączwszy n-1 ekspozycji, dopóki kwota oczekiwanych strat pomnożona przez 12,5 oraz kwota ekspozycji ważonych ryzykiem nie przekracza nominalnej kwoty ochrony z tytułu kredytowego instrumentu pochodnego, pomnożonej przez 12,5. N-1 ekspozycji, które należy wyłączyć z agregacji, określa się, przyjmując, że są to takie ekspozycje, które cechuje niższa kwota ważona ryzykiem niż kwota ważona ryzykiem dowolnej ekspozycji objętej agregacją. Wagę ryzyka równą 1 250 % stosuje się do pozycji z koszyka, dla których instytucja nie potrafi określić wagi ryzyka według metody IRB.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 153	9. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia, w jaki	N/przepi s			

ust. 9	sposób instytucje uwzględniają czynniki, o których mowa w ust. 5 akapit drugi, podczas przypisywania wag ryzyka dla ekspozycji związanych z kredytowaniem specjalistycznym. EUNB przedstawi Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 31 grudnia 2014 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	stosowan y jest bezpośre dnie			
Art. 154 ust. 1	Artykuł 154. Kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem w przypadku ekspozycji detalicznych 1. Kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem dla ekspozycji detalicznych oblicza się według następujących wzorów: <i>Risk – weighted exposure amount = RW · exposure value</i> gdzie wagę ryzyka RW określa się w następujący sposób: (i) jeżeli $PD = 1$, tj. w przypadku ekspozycji cechujących się niewykonaniem zobowiązania, to RW wynosi <i>$RW = \max \{0, 12.5 \cdot (LGD - EL_{BE})\}$</i>; jeżeli EL_{BE} stanowi najlepsze oszacowanie dokonane przez instytucję dotyczące oczekiwanych strat związanych z ekspozycjami cechującymi się niewykonaniem zobowiązania zgodnie z art. 181 ust. 1 lit. h); (ii) jeżeli $0 < PD < 1$, tj. w przypadku każdej możliwej wartości PD innej niż wartość podana w ppkt (i) $RW = \left[LGD \cdot N \left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0.999) \right) - LGD \cdot PD \right] \cdot 12.5 \cdot 1.06$ gdzie $N(x)$ = oznacza dystrybuantę zmiennej losowej o	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnie			

	standardowym rozkładzie normalnym (tj. prawdopodobieństwo, że zmienna losowa o rozkładzie normalnym z wartością oczekiwaną 0 i wariancją 1 jest mniejsza lub równa x); $G(Z)$ = oznacza odwrotną dystrybuantę zmiennej losowej o standardowym rozkładzie normalnym (tj. wartość x taką, że $N(x) = z$); R = oznacza współczynnik korelacji określony jako $R = 0.03 \cdot \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} + 0.16 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} \right)$				
Art. 154 ust. 2	2. Kwotę ekspozycji ważoną ryzykiem dla każdej ekspozycji wobec MŚP, o której mowa w art. 147 ust. 5, spełniającą wymogi określone w art. 202 i 217, można obliczyć zgodnie z art. 153 ust. 3.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 154 ust. 3	3. Dla ekspozycji detalicznych zabezpieczonych nieruchomością współczynnik korelacji R równy 0,15 zastępuje wartość wynikającą ze wzoru korelacyjnego w ust. 1.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 154 ust. 4	4. Dla kwalifikowanych odnawialnych ekspozycji detalicznych zgodnie z lit. a)-e) współczynnik korelacji R równy 0,04 zastępuje wartość wynikającą ze wzoru korelacyjnego w ust. 1. Ekspozycje uznaje się za kwalifikowane odnawialne ekspozycje detaliczne, jeżeli spełniają one następujące warunki: a) są to ekspozycje wobec osób fizycznych; b) ekspozycje są odnawialne, niezabezpieczone oraz - w zakresie, w jakim są niewykorzystane natychmiastowo i bezwarunkowo - mogą zostać wypowiedziane przez instytucję. W tym kontekście ekspozycje odnawialne definiuje się jako te, w przypadku których salda należności klientów mogą ulegać wahaniom w zależności od ich decyzji co do	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	zaciągania i spłacania kredytu do wysokości limitu określonego przez instytucję. Niewykorzystane zobowiązania można uznać za podlegające bezwarunkowemu wypowiedzeniu, jeżeli ustalone warunki pozwalają instytucji wypowiedzieć je w pełnym zakresie dopuszczalnym w ramach ustawodawstwa w zakresie ochrony praw konsumenta i kwestii z tym związanych; c) maksymalna wysokość ekspozycji wobec jednej osoby fizycznej w subportfelu wynosi nie więcej niż 100000 EUR; d) stosowanie korelacji, o której mowa w niniejszym ustępie, ogranicza się do portfeli, które wykazały niską zmienność wskaźników straty w porównaniu z poziomem średnim, szczególnie w przedziale niskich wartości PD; e) ujmowanie danej ekspozycji jako kwalifikowanej odnawialnej ekspozycji detalicznej pozostaje zgodne z charakterystyką ryzyka bazowego subportfela. W drodze odstępstwa od lit. b) wymóg dotyczący niezabezpieczenia nie ma zastosowania do zabezpieczonych instrumentów kredytowych powiązanych z rachunkiem, na który przelewane jest wynagrodzenie. W takim przypadku kwoty odzyskane z takiego zabezpieczenia nie są uwzględniane w oszacowaniach LGD. Właściwe organy dokonują przeglądów względnej zmienności wskaźników straty dla poszczególnych subportfeli kwalifikowanych odnawialnych ekspozycji detalicznych oraz dla zagregowanego portfela takich ekspozycji, a następnie dzielą się informacjami na temat typowej charakterystyki wskaźników straty dla kwalifikowanych odnawialnych ekspozycji detalicznych we wszystkich państwach członkowskich.				
Art. 154 ust. 5	5. Nabyte wierzytelności kwalifikują się do ujmowania jako ekspozycje detaliczne, jeżeli spełniają wymogi określone w art. 184 oraz następujące warunki: a) instytucja nabyła wierzytelności od niepowiązanego sprzedawcy będącego osobą trzecią, a jej ekspozycja wobec dłużnika wierzytelności nie	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	obejmuje zadnych ekspozycji, które byłyby bezpośrednio lub pośrednio utworzone przez daną instytucję; b) nabyte wierzytelności powstały na warunkach rynkowych w relacji pomiędzy sprzedawcą a dłużnikiem. W związku z tym nie uznaje się należności wewnątrz spółki ani należności firm, które handlują między sobą, rozliczanych za pomocą kont przeciwstawnych; c) nabywająca instytucja ma prawo do wszelkich wpływów z tytułu nabytych wierzytelności lub do proporcjonalnego udziału w takich wpływach; oraz d) portfel nabytych wierzytelności jest w wystarczającym stopniu zdywersyfikowany.				
Art. 154 ust. 6	6. W przypadku nabytych wierzytelności podlegające odliczeniu rabaty przy zakupie, zabezpieczenia lub gwarancje częściowe stanowiące ochronę pierwszej straty z tytułu niewykonania zobowiązania, straty spowodowanej rozmyciem udziałów lub obu tych rodzajów strat można traktować jak pozycje pierwszej straty w ramach koncepcji sekurytyzacji związanej z metodą IRB.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 154 ust. 7	7. W przypadku mieszanej puli nabytych wierzytelności detalicznych, gdzie nabywające instytucje nie mogą oddzielić ekspozycji zabezpieczonych nieruchomościami i kwalifikowanych odnawialnych ekspozycji detalicznych od innych ekspozycji detalicznych, stosuje się funkcję wagi ryzyka detalicznego skutkującą najwyższymi wymogami kapitałowymi w odniesieniu do tych ekspozycji.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 155 ust. 1	Artykuł 155. Kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem w przypadku ekspozycji kapitałowych 1. Instytucje określają kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem w przypadku ekspozycji kapitałowych, z wyjątkiem kwot odjętych zgodnie z częścią drugą lub podlegających wadze ryzyka równej 250 % zgodnie z art. 48, w oparciu o metody określone w ust. 2, 3 i 4	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	niniejszego artykułu. Instytucja może stosować różne metody w odniesieniu do poszczególnych portfeli kapitałowych, jeżeli sama instytucja stosuje różne metody do celów wewnętrznego zarządzania ryzykiem. Jeżeli instytucja stosuje różne metody, wybór metody opartej na PD/LGD lub metody modeli wewnętrznych jest konsekwentny, również w długim okresie i w odniesieniu do metody stosowanej do wewnętrznego zarządzania ryzykiem odnośnej ekspozycji kapitałowej, i nie kierują nim względy związane z arbitrażem regulacyjnym. Instytucje mogą ujmować ekspozycje kapitałowe wobec przedsiębiorstw usług pomocniczych zgodnie ze sposobem ujmowania innych aktywów niegenerujących zobowiązania kredytowego.				
Art. 155 ust. 2	2. W ramach uproszczonej metody ważenia ryzykiem kwotę ekspozycji ważonych ryzykiem oblicza się według wzoru: kwota ekspozycji ważona ryzykiem = RW * wartość ekspozycji, gdzie: Waga ryzyka (RW) = 190 % dla ekspozycji z tytułu niepublicznych instrumentów kapitałowych w portfelach, które są w wystarczającym stopniu zróżnicowane. Waga ryzyka (RW) = 290 % dla giełdowych ekspozycji kapitałowych. Waga ryzyka (RW) = 370 % dla wszystkich innych ekspozycji kapitałowych. Krótkie pozycje na rynku kasowym i instrumenty pochodne utrzymywane w portfelu bankowym mogą kompensować pozycje długie, których przedmiotem są te same poszczególne akcje, pod warunkiem że wyraźnym przeznaczeniem tych instrumentów jest pełnienie funkcji instrumentu zabezpieczającego określone ekspozycje kapitałowe i że będą one pełnić taką funkcję jeszcze co najmniej przez rok. Inne krótkie pozycje traktuje się jak pozycje długie, przy czym odpowiednią wagę ryzyka przypisuje się do wartości bezwzględnej każdej pozycji. W przypadku	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	pozycji o niedopasowanych terminach zapadalności korzysta się z metody stosowanej dla ekspozycji wobec przedsiębiorstw zgodnie z art. 162 ust. 5. Institucje mogą uznać ochronę kredytową nieruchomości uzyskaną dla ekspozycji kapitałowych zgodnie z metodami określonymi w rozdziale 4.				
Art. 155 ust. 3	3. W ramach metody opartej na PD/LGD kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem oblicza się według wzorów określonych w art. 153 ust. 1. Jeżeli instytucje nie posiadają wystarczających informacji, by skorzystać z definicji niewykonania zobowiązania określonej w art. 178, wówczas do wag ryzyka przypisuje się współczynnik korygujący w wysokości 1,5. Na poziomie indywidualnej ekspozycji suma kwoty oczekiwanych strat pomnożonej przez 12,5 i kwoty ekspozycji ważonej ryzykiem nie przekracza wartości ekspozycji pomnożonej przez 12,5. Institucje mogą uznać ochronę kredytową nieruchomości uzyskaną dla ekspozycji kapitałowych zgodnie z metodami określonymi w rozdziale IV. Do ekspozycji wobec dostawcy instrumentu zabezpieczającego stosuje się wówczas wartość LGD równą 90 %. Do ekspozycji w niepublicznych instrumentach kapitałowych w portfelach, które są wystarczająco zdywersyfikowane, można stosować LGD równą 65 %. Do wyżej określonych celów M wynosi 5 lat.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 155 ust. 4	4. W ramach metody modeli wewnętrznych kwota ekspozycji ważona ryzykiem stanowi potencjalną stratę z tytułu ekspozycji kapitałowych instytucji, obliczoną za pomocą wewnętrznych modeli wartości zagrożonej, jako jednostronny przedział ufności 99 % dla różnicy pomiędzy wartością kwartalnych stóp zwrotu a odpowiednią stopą wolną od ryzyka obliczoną w długoterminowym okresie próby, pomnożoną przez 12,5. Kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem na poziomie portfela kapitałowego nie są niższe niż łączna suma następujących pozycji: a) kwot ekspozycji ważonych ryzykiem wymaganych	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	zgodnie z metodą opartą na PD/LGD; oraz b) odpowiadających im kwot oczekiwanych strat pomnożonych przez 12,5. Kwoty, o których mowa w lit. a) i b), oblicza się w oparciu o wartości PD określone w art. 165 ust. 1 i odpowiadające im wartości LGD określone w art. 165 ust. 2. Institucje mogą uznać ochronę kredytową nieruchomości uzyskaną dla pozycji kapitałowej.				
Art. 156	Artykuł 156. Kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem w przypadku innych aktywów niegenerujących zobowiązania kredytowego Kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem dla innych aktywów niegenerujących zobowiązania kredytowego oblicza się według następującego wzoru: Risk - weighted exposure amount = 100 % · exposure value, z wyjątkiem: a) środków pieniężnych i równoważnych pozycji pieniężnych oraz złota w sztabach zdeponowanego we własnym skarbcu lub złożonego do depozytu imiennego do wysokości zabezpieczenia w złocie, którym przypisuje się wagę ryzyka równą 0 %; b) sytuacji, w której ekspozycja stanowi rezydualną wartość aktywów będących przedmiotem leasingu, wówczas oblicza się ją w następujący sposób: $1/t \cdot 100 \% \cdot \text{exposure value}$ gdzie t przyjmuje wyższą z dwóch wartości: 1 lub wartość najbliższą liczbie pełnych lat pozostałego okresu leasingu.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 157 ust. 1	Podsekcja 3 Obliczanie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem w przypadku ryzyka rozmycia skupionych wierzytelności Artykuł 157. Kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem w przypadku ryzyka rozmycia skupionych wierzytelności	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	1. Instytucje obliczają kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem dla ryzyka rozmycia skupionych wierzytelności korporacyjnych i detalicznych według wzoru określonego w art. 153 ust. 1.				
Art. 157 ust. 2	2. Instytucje określają wejściowe parametry PD i LGD zgodnie z sekcją 4.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 157 ust. 3	3. Instytucje określają wartość ekspozycji zgodnie z sekcją 5.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 157 ust. 4	4. Do celów niniejszego artykułu wartość M wynosi 1 rok.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 157 ust. 5	5. Właściwe organy zwalniają instytucję z obliczania i uznawania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem w przypadku ryzyka rozmycia rodzaju ekspozycji spowodowanych skupionymi wierzytelnościami korporacyjnymi lub detalicznymi, jeżeli instytucja wykazała w sposób zadowalający właściwy organ, że ryzyko rozmycia dla tej instytucji jest nieistotne w przypadku tego rodzaju ekspozycji.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 158 ust. 1	Sekcja 3. Kwoty oczekiwanych strat Artykuł 158. Sposób ujmowania według rodzaju ekspozycji 1. Kwoty oczekiwanych strat oblicza się na podstawie tych samych parametrów wejściowych PD, LGD oraz wartości każdej ekspozycji co parametry stosowane do obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	zgodnie z art. 151.				
Art. 158 ust. 2	2. Kwoty oczekiwanych strat dla ekspozycji sekurytyzowanych oblicza się zgodnie z rozdziałem 5.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 158 ust. 3	3. Kwota oczekiwanej straty dla ekspozycji należących do kategorii ekspozycji "inne aktywa niegenerujące zobowiązania kredytowego", o której mowa w art. 147 ust. 2 lit. g), jest równa zero.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 158 ust. 4	4. Kwoty oczekiwanych strat dla ekspozycji w formie udziałów lub jednostek uczestnictwa w przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania, o których mowa w art. 152, oblicza się zgodnie z metodami określonymi w niniejszym artykule.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 158 ust. 5	5. Oczekiwana stratę (EL) i kwoty oczekiwanych strat dla ekspozycji wobec przedsiębiorstw, instytucji oraz rządów centralnych i banków centralnych, a także ekspozycji detalicznych oblicza się według następujących wzorów: Oczekiwana strata (EL) = PG * LGD Kwota oczekiwanych strat = EL [pomnożona przez] wartość ekspozycji W przypadku ekspozycji cechujących się niewykonaniem zobowiązania (PD=100 %), dla których instytucje stosują własne oszacowania LGD, EL odpowiada ELBE, tj. najlepszemu oszacowaniu oczekiwanej straty dokonane przez instytucję dla ekspozycji cechującej się niewykonaniem zobowiązania, zgodnie z art. 181 ust. 1 lit. h). W przypadku ekspozycji ujmowanych w sposób określony w art. 153 ust. 3 EL równa się 0 %.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 158	6. W przypadku ekspozycji z tytułu kredytowania	N/przepis			

ust. 6	specjalistycznego, którym instytucje przypisują wagi ryzyka według metod określonych w art. 153 ust. 5, stosuje się wartości EL podane w tabeli 2. Tabela 2 <table border="1" style="margin-left: auto; margin-right: auto;"> <thead> <tr> <th>Rezydualny termin zapadalności</th> <th>Kategoria 1</th> <th>Kategoria 2</th> <th>Kategoria 3</th> <th>Kategoria 4</th> <th>Kategoria 5</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Poniżej 2,5 roku</td> <td>0 %</td> <td>0,4 %</td> <td>2,8 %</td> <td>8 %</td> <td>50 %</td> </tr> <tr> <td>2,5 roku lub więcej</td> <td>0,4 %</td> <td>0,8 %</td> <td>2,8 %</td> <td>8 %</td> <td>50 %</td> </tr> </tbody> </table>	Rezydualny termin zapadalności	Kategoria 1	Kategoria 2	Kategoria 3	Kategoria 4	Kategoria 5	Poniżej 2,5 roku	0 %	0,4 %	2,8 %	8 %	50 %	2,5 roku lub więcej	0,4 %	0,8 %	2,8 %	8 %	50 %	s stosowan y jest bezpośrednio			
Rezydualny termin zapadalności	Kategoria 1	Kategoria 2	Kategoria 3	Kategoria 4	Kategoria 5																		
Poniżej 2,5 roku	0 %	0,4 %	2,8 %	8 %	50 %																		
2,5 roku lub więcej	0,4 %	0,8 %	2,8 %	8 %	50 %																		
Art. 158 ust. 7	7. Jeżeli kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem oblicza się zgodnie z uproszczoną metodą ważenia ryzykiem, wówczas kwoty oczekiwanych strat dla ekspozycji kapitałowych oblicza się według następującego wzoru: Expected loss amount = EL · exposure value Wartości EL wynoszą odpowiednio: współczynnik oczekiwanej straty (EL) = 0,8 % dla ekspozycji w niepublicznych instrumentach kapitałowych w wystarczająco zdywersyfikowanych portfelach; współczynnik oczekiwanej straty (EL) = 0,8 % dla giełdowych ekspozycji kapitałowych; współczynnik oczekiwanej straty (EL) = 2,4 % dla wszystkich pozostałych ekspozycji kapitałowych.	N/prze s stosowan y jest bezpośrednio																					
Art. 158 ust. 8	8. Jeżeli kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem oblicza się zgodnie z metodą opartą na PD/LGD, wówczas <u>oczekiwaną</u> <u>stratę</u> i kwoty oczekiwanych strat dla ekspozycji kapitałowych oblicza się według następujących wzorów: Expected loss (EL) = PD · LGD Expected loss amount = EL · exposure value	N/prze s stosowan y jest bezpośrednio																					
Art. 158 ust. 9	9. Jeżeli kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem oblicza się zgodnie z metodą modeli wewnętrznych, wówczas kwoty oczekiwanych strat dla ekspozycji kapitałowych wynoszą zero.	N/prze s stosowan y jest bezpośrednio																					

Art. 158 ust. 10	10. Kwoty oczekiwanych strat dla ryzyka rozmycia nabytych wierzytelności oblicza się wed.ug następującego wzoru: Expected loss (EL) = PD · LGD Expected loss amount = EL · exposure value	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 159	Artykuł 159. Instytucje odejmują kwoty oczekiwanych strat, obliczone zgodnie z art. 158 ust. 5, 6 i 10, od korekt z tytułu ogólnego i szczególnego ryzyka kredytowego i dodatkowych korekt wartości zgodnie z art. 34 i 110 oraz innych redukcji funduszy własnych związanych z przedmiotowymi ekspozycjami. Dyskonto z tytułu ekspozycji bilansowych nabytych w przypadku niewykonania zobowiązania zgodnie z art. 166 ust. 1 ujmuje się w ten sam sposób co korekty z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego. Korekty z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego dla ekspozycji, których dotyczy niewykonanie zobowiązania, nie są stosowane w celu pokrycia kwot oczekiwanych strat z tytułu innych ekspozycji. W powyższych obliczeniach nie uwzględnia się kwot oczekiwanych strat dla ekspozycji sekurytyzowanych ani korekt z tytułu ogólnego i szczególnego ryzyka kredytowego związanych z tymi ekspozycjami.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 160 ust. 1	Sekcja 4. PD, LGD i termin zapadalności Podsekcja 1 Ekspozycje wobec przedsiębiorstw, instytucji oraz rządów centralnych i banków centralnych Artykuł 160. Prawdopodobieństwo niewykonania zobowiązania (PD) 1. Wartość PD ekspozycji wobec przedsiębiorstwa lub instytucji wynosi co najmniej 0,03 %.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 160 ust. 2	2. W przypadku nabytych wierzytelności korporacyjnych, w odniesieniu do których instytucja nie jest w stanie oszacować wartości PD lub jej szacunki PD nie spełniają wymogów określonych w	N/przepis stosowany jest			

	sekcji 6, wartości PD dla tych ekspozycji określa się według następujących metod: a) w przypadku należności uprzywilejowanych z tytułu nabytych wierzytelności korporacyjnych wartość PD stanowi iloraz oszacowanej przez instytucję wartości EL i wartości LGD dla tych wierzytelności; b) w przypadku należności podporządkowanych z tytułu nabytych wierzytelności korporacyjnych wartość PD stanowi oszacowaną przez instytucję wartość EL; c) instytucja, która uzyskała od właściwego organu zezwolenie na stosowanie własnych oszacowań LGD dla ekspozycji wobec przedsiębiorstw na podstawie art. 143 i która jest w stanie wyodrębnić - w sposób uznany przez właściwy organ za wiarygodny - wartości PD i LGD ze swoich oszacowań EL dla nabytych wierzytelności korporacyjnych, może stosować uzyskaną w ten sposób szacunkową wartość PD.	bezpośrednio			
Art. 160 ust. 3	3. Wartość PD dla dłużników, którzy nie wykonali swoich zobowiązań, wynosi 100 %.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 160 ust. 4	4. Instytucje mogą uwzględnić w PD ochronę kredytową nieruchomości zgodnie z przepisami rozdziału 4. W odniesieniu do ryzyka rozmycia, oprócz dostawców ochrony, o których mowa w art. 201 ust. 1 lit. g), uznaje się sprzedawcę nabywanych wierzytelności, jeżeli spełnione zostaną następujące warunki: a) przedsiębiorstwo posiada ocenę kredytową ECAI, której EUNB przypisuje stopień jakości kredytowej równy lub wyższy niż 3 zgodnie z zasadami przypisywania wagi ryzyka ekspozycjom wobec przedsiębiorstw określonymi w rozdziale 2; b) w przypadku instytucji obliczających kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem oraz kwoty oczekiwanych strat według metody IRB przedsiębiorstwo nie posiada oceny kredytowej uznanej ECAI, a jego rating wewnętrzny wskazuje na	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	PD równoważne PD wynikającemu z ocen kredytowych ECAI, którym EUNB przypisuje stopień jakości kredytowej równy lub wyższy niż 3 zgodnie z zasadami przypisywania wagi ryzyka ekspozycjom wobec przedsiębiorstw określonymi w rozdziale 2.			
Art. 160 ust. 5	5. Instytucje stosujące własne oszacowania LGD mogą uwzględnić ochronę kredytową nierzeczywistą, korygując wartości PD zgodnie z art. 161 ust. 3.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio		
Art. 160 ust. 6	6. W odniesieniu do ryzyka rozmycia nabytych wierzytelności korporacyjnych wartość PD ustala się w wysokości równej oszacowaniu EL określonego przez instytucję dla ryzyka rozmycia. Instytucja, która na podstawie art. 143 uzyskała od właściwego organu zezwolenie na stosowanie własnych oszacowań LGD dla ekspozycji wobec przedsiębiorstw i jest w stanie wyodrębnić - w sposób uznany przez właściwy organ za wiarygodny - wartości PD i LGD ze swoich oszacowań EL dla ryzyka rozmycia nabytych wierzytelności korporacyjnych, może zastosować uzyskaną w ten sposób wartość PD. Instytucje mogą uwzględnić w PD ochronę kredytową nierzeczywistą zgodnie z przepisami rozdziału 4. W odniesieniu do ryzyka rozmycia, oprócz dostawców ochrony, o których mowa w art. 201 ust. 1 lit. g), uznaje się sprzedawcę nabywanych wierzytelności, jeżeli spełnione zostaną warunki określone w ust. 4.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio		
Art. 160 ust. 7	7. Na zasadzie odstępstwa od art. 201 ust. 1 lit. g) uznaje się przedsiębiorstwa, które spełniają warunki określone w ust. 4. Instytucja, która na podstawie art. 143 uzyskała od właściwego organu zezwolenie na stosowanie własnych oszacowań LGD dla ryzyka rozmycia nabytych wierzytelności korporacyjnych, może uwzględnić ochronę kredytową nierzeczywistą, korygując wartości PD zgodnie z art. 161 ust. 3.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio		
Art. 161	Artykuł 161.	N/przepis		

ust. 1	Strata z tytułu niewykonania zobowiązania (LGD) 1. Instytucje stosują następujące wartości LGD: a) ekspozycje uprzywilejowane bez uznanego zabezpieczenia: 45 %; b) ekspozycje podporządkowane bez uznanego zabezpieczenia: 75 %; c) instytucje mogą uwzględnić w LGD ochronę kredytową rzeczyswą i nierzeczyyswą zgodnie z przepisami rozdziału 4; d) obligacjom zabezpieczonym, kwalifikującym się do traktowania określonego w art. 129 ust. 4 i 5, można przypisać wartość LGD równą 11,25 %; e) ekspozycje z tytułu uprzywilejowanych, nabytych wierzytelności korporacyjnych, jeżeli instytucja nie jest w stanie oszacować wartości PD lub jej oszacowania PD nie spełniają wymogów określonych w sekcji 6: 45 %; f) ekspozycje z tytułu podporządkowanych, nabytych wierzytelności korporacyjnych, jeżeli instytucja nie jest w stanie oszacować wartości PD lub jej oszacowania PD nie spełniają wymogów określonych w sekcji 6: 100 %; g) ryzyko rozmycia nabytych wierzytelności korporacyjnych: 75 %.	stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 161 ust. 2	2. W odniesieniu do ryzyka rozmycia i ryzyka niewykonania zobowiązania można zastosować oszacowaną wartość LGD dla nabytych wierzytelności korporacyjnych, jeżeli instytucja uzyskała od właściwego organu zezwolenie na stosowanie własnych oszacowań LGD dla ekspozycji wobec przedsiębiorstw na podstawie art. 143 i jest w stanie wyodrębnić - w sposób uznany przez właściwy organ za wiarygodny - wartości PD i LGD ze swoich oszacowań EL dla nabytych wierzytelności korporacyjnych.	N/przepi s stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 161 ust. 3	3. Jeżeli instytucja uzyskała od właściwego organu zezwolenie na stosowanie własnych oszacowań LGD dla ekspozycji wobec przedsiębiorstw, instytucji,	N/przepi s stosowan			

	rządów centralnych i banków centralnych na podstawie art. 143, można uwzględnić ochronę kredytową nieruchomości, korygując PD lub LGD, z zastrzeżeniem wymogów określonych w sekcji 6 i uzyskania zezwolenia właściwego organu. Instytucja nie przypisuje ekspozycjom zabezpieczonym gwarancjami skorygowanej wartości PD lub LGD, która powodowałyby, że skorygowana w ten sposób waga ryzyka byłaby niższa niż waga ryzyka porównywalnej ekspozycji bezpośredniej wobec gwaranta.	y jest bezpośrednio			
Art. 161 ust. 4	4. Na potrzeby przedsiębiorstw, o których mowa w art. 153 ust. 3, wartość LGD porównywalnej ekspozycji bezpośredniej wobec dostawcy ochrony jest równa wartości LGD przypisanej niezabezpieczonemu instrumentowi względem gwaranta lub niezabezpieczonemu instrumentowi dłużnika w zależności od tego, czy w przypadku niewykonania zobowiązań w czasie trwania zabezpieczonej transakcji zarówno przez gwaranta, jak i dłużnika z dostępnych dowodów i struktury gwarancji wynika, że kwota do odzyskania zależeć będzie od sytuacji finansowej, odpowiednio, gwaranta lub dłużnika.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 162 ust. 1	Artykuł 162. Termin zapadalności 1. Instytucje, które nie uzyskały zezwolenia na stosowanie własnych LGD i własnych współczynników konwersji dla ekspozycji wobec przedsiębiorstw, instytucji lub rządów centralnych i banków centralnych, przypisują ekspozycjom wynikającym z transakcji odkupu bądź transakcji udzielania lub zaciągania pożyczek papierów wartościowych lub towarów termin zapadalności (M) wynoszący 0,5 roku, a wszystkim pozostałym ekspozycjom - M równe 2,5 roku. Alternatywnie, w ramach zezwolenia, o którym mowa w art. 143, właściwe organy decydują o tym, czy instytucja ma stosować termin zapadalności (M) dla każdej ekspozycji zgodnie z ust. 2.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

Art. 162 ust. 2	2. Instytucje, które uzyskały od właściwego organu zezwolenie na stosowanie własnych LGD i własnych współczynników konwersji dla ekspozycji wobec przedsiębiorstw, instytucji lub rządów centralnych i banków centralnych na podstawie art. 143, obliczają wartość M dla każdej z tych ekspozycji zgodnie z lit. a)-e) niniejszego ustępu, z zastrzeżeniem ust. 3-5 niniejszego artykułu. Wartość M nie przekracza 5 lat, oprócz sytuacji określonych w art. 354 ust. 1, gdy stosowane jest M o wartości tam określonej: a) dla instrumentu podlegającego harmonogramowi przepływu środków pieniężnych - M oblicza się według następującego wzoru: $M = \max \left\{ 1, \min \left\{ \frac{\sum_t t \cdot CF_t}{\sum_t CF_t}, 5 \right\} \right\}$ gdzie CF_t oznacza przepływy środków pieniężnych (kwota główna, odsetki i opłaty), które zgodnie z umową dłużnik jest zobowiązany zapłacić w okresie t; b) dla instrumentów pochodnych objętych umową ramową o kompensowaniu zobowiązań - M jest równe średniemu ważonemu rezydualnemu terminowi zapadalności ekspozycji, przy czym M wynosi co najmniej 1 rok, a do ważenia terminu rozliczenia stosuje się kwotę referencyjną każdej ekspozycji; c) dla ekspozycji z tytułu całkowicie lub niemal całkowicie zabezpieczonych instrumentów pochodnych wymienionych w załączniku II oraz całkowicie lub niemal całkowicie zabezpieczonych transakcji z obowiązkiem uzupełnienia zabezpieczenia kredytowego objętych umową ramową o kompensowaniu zobowiązań - M jest równe średniemu ważonemu rezydualnemu terminowi zapadalności transakcji, przy czym M wynosi co najmniej 10 dni; d) dla transakcji odkupu lub transakcji udzielania lub zaciągania pożyczek papierów wartościowych lub towarów objętych umową ramową o kompensowaniu zobowiązań - M jest równe średniemu ważonemu rezydualnemu terminowi zapadalności transakcji, przy	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			

czym M wynosi co najmniej 5 dni. Do ważenia terminu zapadalności stosuje się kwotę referencyjną każdej transakcji; e) w przypadku instytucji, która na podstawie art. 143 uzyskała od właściwego organu zezwolenie na stosowanie własnych oszacowań PD dla nabytych wierzytelności korporacyjnych, dla kwot wykorzystanych - M jest równe średniemu ważonemu terminowi zapadalności ekspozycji z tytułu nabytych wierzytelności, przy czym M wynosi co najmniej 90 dni. Tę samą wartość M stosuje się również do niewykorzystanych kwot w ramach zatwierdzonej linii zakupu, pod warunkiem że instrument ten przewiduje skuteczne zobowiązania umowne, mechanizmy uruchamiające przedterminową spłatę lub inne mechanizmy chroniące instytucję nabywającą przed znacznym pogorszeniem jakości przyszłych wierzytelności, do nabycia których jest zobowiązana w okresie ważności instrumentu. W przypadku braku takich skutecznych mechanizmów ochrony - M dla niewykorzystanych kwot oblicza się jako sumę najdłuższego terminu rozliczenia potencjalnej wierzytelności w ramach umowy zakupu i rezydualnego terminu zapadalności linii zakupu, przy czym M wynosi co najmniej 90 dni; f) dla każdego instrumentu innego niż te wymienione w niniejszym ustępie lub w przypadku, gdy instytucja nie jest w stanie obliczyć wartości M zgodnie z lit. a), M jest równe maksymalnemu okresowi (w latach), jaki pozostaje dłużnikowi do pełnego wywiązania się ze swoich zobowiązań umownych, przy czym M wynosi co najmniej 1 rok; g) w przypadku instytucji, które do obliczania wartości ekspozycji stosują metodę modeli wewnętrznych (IMM), określoną w rozdziale 6 sekcja 6, wartość M dla ekspozycji, do których stosują tę metodę i w przypadku których termin rozliczenia umowy z pakietu kompensowania o najdłuższym terminie rozliczenia jest dłuższy niż jeden rok, oblicza się zgodnie z następującym wzorem:				

$$M = \min \left\{ \frac{\sum_k \text{Effective} EE_{t,k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot z_{t_k} + \sum_k EE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot (1 - z_{t_k})}{\sum_k \text{Effective} EE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot z_{t_k}}, 5 \right\}$$

gdzie:

$S t k$ = zmienna zero-jedynkowa, której wartość w przyszłym okresie $t k$ jest równa 0, jeżeli $t k > 1$ rok, oraz 1, jeżeli $t k \leq 1$;

$EE t k$ = ekspozycja oczekiwana w przyszłym okresie $t k$;

$Effective EE t k$ = efektywna ekspozycja oczekiwana w przyszłym okresie $t k$;

$df t k$ = wolny od ryzyka czynnik dyskontujący dla przyszłego okresu $t k$;

$\Delta t k \frac{1}{4} t k - t k - 1$;

h) instytucja, która oblicza jednostronną korektę wyceny kredytowej przy pomocy modelu wewnętrznego, może przyjąć jako M - pod warunkiem uzyskania zezwolenia właściwych organów - efektywny czas trwania kredytu oszacowany przy użyciu modelu wewnętrznego.

Do pakietów kompensowania, w których wszystkie umowy mają pierwotny termin rozliczenia krótszy niż jeden rok, stosuje się wzór podany w lit. a), z zastrzeżeniem ust. 2;

i) w przypadku instytucji, które do obliczania wartości ekspozycji stosują metodę modeli wewnętrznych określoną w rozdziale 6 sekcja 6 oraz które uzyskały zezwolenie na stosowanie modelu wewnętrznego do określania ryzyka szczególnego związanego z pozycjami w instrumentach dłużnych, zgodnie z częścią trzecią tytuł IV rozdział 5, dla M przyjmuje się wartość 1 we wzorze podanym w art. 153 ust. 1, pod warunkiem że instytucja może wykazać właściwym organom, że jej model wewnętrzny dla ryzyka szczególnego związanego z pozycjami w instrumentach dłużnych stosowany w art. 383 uwzględnia skutki migracji ratingowej;

j) do celów art. 153 ust. 3 za M przyjmuje się

	efektywny termin rozliczenia ochrony kredytowej, przy czym jednak nie krótszy niż jeden rok.				
Art. 162 ust. 3	3. Jeżeli dokumentacja zawiera wymóg codziennej korekty wartości depozytu zabezpieczającego i codziennej aktualizacji wyceny, a także obejmuje przepisy dopuszczające szybkie upłynnienie lub kompensowanie zabezpieczenia w razie niewykonania zobowiązania lub niezpełnienia zabezpieczenia, M wynosi co najmniej jeden dzień w przypadku: a) całkowicie lub niemal całkowicie zabezpieczonych transakcji na instrumentach pochodnych wymienionych w załączniku II; b) całkowicie lub niemal całkowicie zabezpieczonych transakcji z obowiązkiem uzupełnienia zabezpieczenia kredytowego; c) transakcji odkupu oraz transakcji udzielania lub zaciągania pożyczek papierów wartościowych lub towarów. Ponadto dla kwalifikowanych ekspozycji krótkoterminowych, które nie są elementem bieżącego finansowania dłużnika przez instytucję, M wynosi co najmniej jeden dzień. Kwalifikowane ekspozycje krótkoterminowe obejmują: a) ekspozycje wobec instytucji wynikające z rozliczania obligacji walutowych; b) krótkoterminowe transakcje finansowania handlu, które wygasają z chwilą realizacji transakcji, związane z wymianą towarów lub usług, o rezydualnym terminie zapadalności wynoszącym maksymalnie 1 rok, zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 80; c) ekspozycje wynikające z rozliczania kupna i sprzedaży papierów wartościowych w zwykłym terminie dostawy lub w ciągu dwóch dni roboczych; d) ekspozycje wynikające z rozliczeń gotówkowych w drodze przelewu bankowego oraz rozliczeń transakcji płatności elektronicznych i rozliczeń międzyokresowych czynnych, w tym salda debetowe wynikające z niezrealizowanych transakcji, które nie przekraczają uzgodnionej, stałej, niewielkiej liczby dni	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	roboczych.				
Art. 162 ust. 4	4. W przypadku ekspozycji wobec przedsiębiorstw mających siedzibę na terytorium Unii, których skonsolidowana wartość sprzedaży i skonsolidowana suma bilansowa wynosi mniej niż 500 mln EUR, instytucje mogą zdecydować o konsekwentnym ustalaniu wartości M zgodnie z ust. 1, zamiast stosowania ust. 2. Instytucje mogą zastąpić całkowitą sumę bilansową w wysokości 500 mln EUR całkowitą sumą bilansową w wysokości 1000 mln EUR w przypadku przedsiębiorstw, których działalność polega głównie na posiadaniu i najmie nieruchomości mieszkalnych niespekulacyjnych.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 162 ust. 5	5. Przypadki niedopasowania terminów zapadalności traktuje się zgodnie z przepisami rozdziału 4.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 163 ust. 1	Podsekcja 2 Ekspozycje detaliczne Artykuł 163. Prawdopodobieństwo niewykonania zobowiązania (PD) 1. Wartość PD dla ekspozycji wynosi co najmniej 0,03 %.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 163 ust. 2	2. Wartość PD dla dłużników, którzy nie wykonali swoich zobowiązań, lub - jeżeli stosowany jest punkt widzenia zobowiązania - wartość PD dla ekspozycji, których dotyczy niewykonanie zobowiązania - wynosi 100 %.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 163 ust. 3	3. Dla ryzyka rozmycia nabytych wierzytelności przyjmuje się PD równe oszacowaniom EL dotyczącym takiego ryzyka. Oszacowanie PD można zastosować, jeżeli instytucja jest w stanie wyodrębnić - w sposób uznany przez właściwe organy za wiarygodny - wartości PD i LGD ze swoich oszacowań	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	EL dla ryzyka rozmycia nabytych wierzytelności.				
Art. 163 ust. 4	4. Ochronę kredytową nierzeczywistą można uwzględnić, korygując wartości PD, z zastrzeżeniem art. 164 ust. 2. W odniesieniu do ryzyka rozmycia, oprócz dostawców ochrony, o których mowa w art. 201 ust. 1 lit. g), uznaje się też sprzedawcę nabywanych wierzytelności, jeżeli spełnione są warunki określone w art. 160 ust. 4.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 164 ust. 1	Artykuł 164. Strata z tytułu niewykonania zobowiązania (LGD) 1. Instytucje dokonują własnych oszacowań LGD pod warunkiem spełnienia wymogów określonych w sekcji 6 i uzyskania zezwolenia właściwych organów zgodnie z art. 143. Dla ryzyka rozmycia nabytych wierzytelności przyjmuje się wartość LGD równą 75 %. Instytucja może zastosować własne oszacowania LGD, jeżeli jest w stanie w sposób wiarygodny wyodrębnić wartości PD i LGD ze swoich oszacowań EL dla ryzyka rozmycia nabytych wierzytelności.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 164 ust. 2	2. Ochronę kredytową nierzeczywistą można uznać za uznaną w ramach wsparcia indywidualnej ekspozycji lub puli ekspozycji, korygując oszacowania PD lub LGD pod warunkiem spełnienia wymogów określonych w art. 183 ust. 1, 2 i 3 oraz uzyskania zezwolenia właściwych organów. Instytucja nie przypisuje ekspozycjom zabezpieczonym gwarancjami skorygowanej wartości PD lub LGD, która powodowałyby, że skorygowana w ten sposób waga ryzyka byłaby niższa niż waga ryzyka porównywalnej ekspozycji bezpośredniej wobec gwaranta.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 164 ust. 3	3. Do celów art. 154 ust. 2 wartość LGD porównywalnej ekspozycji bezpośredniej wobec dostawcy ochrony, o którym mowa w art. 153 ust. 3, jest równa wartości LGD przypisanej niezabezpieczonemu instrumentowi względem gwaranta lub niezabezpieczonemu instrumentowi dłużnika, w zależności od tego, czy w przypadku niewykonania zobowiązań w czasie trwania zabezpieczonej transakcji zarówno przez gwaranta, jak	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	i dłużnika z dostępnych dowodów i struktury gwarancji wynika, że kwota do odzyskania zależeć będzie od sytuacji finansowej, odpowiednio, gwaranta lub dłużnika.				
Art. 164 ust. 4	4. Średnia wartość LGD ważona ekspozycją dla wszystkich ekspozycji detalicznych zabezpieczonych nieruchomościami mieszkalnymi i nieobjętych gwarancjami rządów centralnych nie wynosi mniej niż 10 %. Średnia wartość LGD ważona ekspozycją dla wszystkich ekspozycji detalicznych zabezpieczonych nieruchomościami komercyjnymi i nieobjętych gwarancjami rządów centralnych wynosi nie mniej niż 15 %.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 164 ust. 5	5. W oparciu o dane zebrane na podstawie art. 101 i z uwzględnieniem przyszłych trendów na rynkach nieruchomości oraz wszelkich innych stosownych wskaźników, właściwe organy okresowo i co najmniej raz w roku oceniają, czy minimalne wartości LGD określone w ust. 4 niniejszego artykułu są odpowiednie dla ekspozycji zabezpieczonych nieruchomościami mieszkalnymi lub komercyjnymi znajdującymi się na terytorium objętym ich kompetencją. Właściwe organy mogą, w stosownych przypadkach ze względów dotyczących stabilności finansowej, ustanowić wyższe wartości minimalne średniej wartości LGD ważonej ekspozycją w przypadku ekspozycji zabezpieczonych nieruchomościami znajdującymi się na terytorium objętym ich kompetencją. Właściwe organy powiadamiają EUNB o wszelkich zmianach, jakie wprowadzają w minimalnych wartościach LGD zgodnie z akapitem pierwszym, a EUNB publikuje stosowne wartości LGD.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 164 ust. 6	6. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia warunków, jakie właściwe organy uwzględniają przy określaniu wyższych minimalnych wartości LGD. EUNB przedstawi Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 31 grudnia 2014 r.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	Komisja zostaje uprawniona do przyjmowania tych regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.				
Art. 164 ust. 7	7. Instytucje jednego państwa członkowskiego stosują wyższe wartości minimalne LGD określone przez właściwe organy innego państwa członkowskiego w odniesieniu do ekspozycji zabezpieczonych nieruchomości znajdującymi się w tym drugim państwie członkowskim.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 165 ust. 1	Podsekcja 3 Ekspozycje kapitałowe według metody opartej na PD/LGD Artykuł 165. Ekspozycje kapitałowe według metody opartej na PD/LGD 1. Wartości PD określa się zgodnie z metodami stosowanymi dla ekspozycji wobec przedsiębiorstw. Stosuje się następujące minimalne wartości PD: a) 0,09 % dla giełdowych ekspozycji kapitałowych, jeżeli inwestycja jest częścią długoterminowych powiązań z klientem; b) 0,09 % dla niegiełdowych ekspozycji kapitałowych, jeżeli dochody z inwestycji są oparte na regularnych i okresowych przepływach pieniężnych, nie pochodzących z zysków kapitałowych; c) 0,40 % dla giełdowych ekspozycji kapitałowych obejmujących inne pozycje krótkie określone w art. 155 ust. 2; d) 1,25 % dla wszystkich pozostałych ekspozycji kapitałowych, w tym innych pozycji krótkich, określonych w art. 155 ust. 2.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 165 ust. 2	2. Ekspozycjom w niepublicznych instrumentach kapitałowych w wystarczająco zdywersyfikowanych portfelach można przypisać LGD równe 65 %. Wszystkim innym ekspozycjom tego rodzaju przypisuje się LGD równe 90 %.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

Art. 165 ust. 3	3. Wartość M przypisana wszystkim ekspozycjom wynosi 5 lat.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 166 ust. 1	Sekcja 5. Wartość ekspozycji Artykuł 166. Ekspozycje wobec przedsiębiorstw, instytucji, rządów centralnych i banków centralnych oraz ekspozycje detaliczne 1. O ile nie wskazano inaczej, wartość ekspozycji bilansowych stanowi wartość księgowa mierzona bez uwzględnienia jakichkolwiek wprowadzonych korekt z tytułu ryzyka kredytowego. Powyższa zasada ma zastosowanie również do aktywów, których cena zakupu różni się od należnej kwoty. W przypadku nabytych aktywów, różnicę pomiędzy kwotą należną a wartością księgową pozostałą po dokonaniu korekt z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego, wykazaną w bilansie instytucji przy zakupie danego składnika aktywów, oznacza się jako dyskonto, jeżeli kwota należna jest większa, lub jako premię, jeżeli jest ona mniejsza.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 166 ust. 2	2. Jeżeli instytucje stosują umowy ramowe o kompensowaniu zobowiązań w odniesieniu do transakcji odkupu lub transakcji udzielania lub zaciągania pożyczek papierów wartościowych lub towarów, wartość ekspozycji oblicza się zgodnie z rozdziałami 4 lub 6.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 166 ust. 3	3. Do obliczania wartości ekspozycji dla umów o kompensowaniu pozycji bilansowych obejmujących kredyty i depozyty instytucje stosują metody określone w rozdziale 4.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

Art. 166 ust. 4	4. Wartość ekspozycji w przypadku leasingu jest równa zdyskontowanym minimalnym opłatom leasingowym. Minimalne opłaty leasingowe obejmują płatności za okres leasingu, które leasingobiorca jest zobowiązany uregulować lub do których uregulowania może być zobowiązany, oraz wszelkie okazyjne opcje zakupu (tzn. opcje, co do których istnieje racjonalna pewność, że zostaną zrealizowane). Jeżeli strona inna niż leasingobiorca może zostać zobowiązana do dokonania płatności związanej z wartością rezydualną leasingowanego składnika aktywów i takie zobowiązanie płatnicze spełnia warunki określone w art. 201 w odniesieniu do uznawania dostawców ochrony, a także wymogi w zakresie uznawania innych rodzajów gwarancji przewidziane w art. 213, dane zobowiązanie płatnicze można uwzględnić jako ochronę kredytową nieruchomości zgodnie z rozdziałem 4.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 166 ust. 5	5. W przypadku dowolnego kontraktu z wymienionych w załączniku II wartość ekspozycji określa się według metod przedstawionych w rozdziale 6, bez uwzględniania jakiegokolwiek dokonanej korekty z tytułu ryzyka kredytowego.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 166 ust. 6	6. Wartość ekspozycji do celów obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem dla nabytych wierzytelności jest równa wartości określonej zgodnie z ust. 1, pomniejszonej o wymogi w zakresie funduszy własnych dla ryzyka rozmycia przed ograniczeniem ryzyka kredytowego.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 166 ust. 7	7. Jeżeli ekspozycja przyjmuje formę papierów wartościowych lub towarów zbywanych, przekazywanych lub pożyczanych w ramach transakcji odkupu lub transakcji udzielania lub zaciągania pożyczek papierów wartościowych lub towarów, transakcji z długim terminem rozliczenia oraz transakcji z obowiązkiem uzupełnienia zabezpieczenia kredytowego, wartość ekspozycji stanowi wartość papierów wartościowych lub towarów określona zgodnie z art. 24. W przypadku stosowania kompleksowej metody ujmowania zabezpieczeń	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			

	finansowych określonej w art. 223 wartość ekspozycji powiększa się o kwotę korekty z tytułu zmienności odpowiadającą danym papierom wartościowym lub towarom, określoną w tym artykule. Wartość ekspozycji transakcji odkupu, transakcji udzielania lub zaciągania pożyczek papierów wartościowych lub towarów, transakcji z długim terminem rozliczenia oraz transakcji z obowiązkiem uzupełnienia zabezpieczenia kredytowego można określić zgodnie z rozdziałem 6 lub art. 220 ust. 2.				
Art. 166 ust. 8	8. Wartość ekspozycji dla wymienionych poniżej pozycji oblicza się jako iloczyn zaangażowanej, lecz nie wykorzystanej kwoty, i współczynnika konwersji. Instytucje stosują następujące współczynniki konwersji zgodnie z art. 151 ust. 8 dla ekspozycji wobec przedsiębiorstw, instytucji, rządów centralnych i banków centralnych: a) w odniesieniu do linii kredytowych, które są bezwarunkowo odwoływalne przez instytucję w dowolnym momencie bez uprzedzenia lub które faktycznie przewidują możliwość automatycznego odwołania w przypadku pogorszenia się wiarygodności kredytowej kredytobiorcy, stosuje się współczynnik konwersji równy 0 %. Warunkiem stosowania współczynnika konwersji równego 0 % przez instytucje jest aktywne monitorowanie przez nie sytuacji finansowej dłużnika oraz stosowanie własnych systemów kontroli wewnętrznej, które umożliwiają natychmiastowe wykrycie pogorszenia się jakości kredytowej danego dłużnika. Niewykorzystane linie kredytowe można uznać za bezwarunkowo odwoływalne, jeżeli warunki umowy pozwalają instytucji odwołać je w pełnym zakresie dopuszczalnym przepisami dotyczącymi ochrony konsumentów i powiązanych kwestii; b) do krótkoterminowych akredytyw związanych z przemieszczaniem towarów stosuje się współczynnik konwersji równy 20 % zarówno dla emitentów, jak i instytucji potwierdzających; c) w odniesieniu do niewykorzystanych zobowiązań zakupu odnawialnych nabytych wierzytelności, które mogą zostać bezwarunkowo odwołane lub które	N/prze s stosowan y jest bezpośre dnio			

	rzeczywiście dają instytucji możliwość automatycznego odwołania w dowolnym momencie bez uprzedzenia, stosuje się współczynnik konwersji równy 0 %. Warunkiem stosowania współczynnika konwersji równego 0 % przez instytucje jest aktywne monitorowanie przez nie sytuacji finansowej dłużnika oraz stosowanie własnych systemów kontroli wewnętrznej, które umożliwiają natychmiastowe wykrycie pogorszenia się jakości kredytowej danego dłużnika; d) w odniesieniu do innych linii kredytowych, programów gwarancji emisji krótkoterminowych (NIF) oraz odnawialnych gwarancji emisji (RUF) stosuje się współczynnik konwersji równy 75 %; e) instytucje, które spełniają wymogi dotyczące stosowania własnych oszacowań współczynników konwersji określone w sekcji 6, mogą stosować własne oszacowania współczynników konwersji do różnych typów produktów wymienionych w lit. a)-d) pod warunkiem uzyskania zezwolenia właściwych organów.				
Art. 166 ust. 9	9. Jeżeli dane zobowiązanie odnosi się do przedłużenia innego zobowiązania, stosuje się niższy z dwóch odpowiadających im współczynników konwersji.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 166 ust. 10	10. Dla wszystkich pozycji pozabilansowych, innych niż te wymienione w ust. 1-8, wartość ekspozycji wynosi następujący odsetek ich wartości: a) 100 % w przypadku pozycji pełnego ryzyka; b) 50 % w przypadku pozycji średniego ryzyka; c) 20 % w przypadku pozycji średniego/niskiego ryzyka; d) 0 % w przypadku pozycji niskiego ryzyka. Do celów niniejszego ustępu pozycjom pozabilansowym przypisuje się kategorię ryzyka zgodnie z załącznikiem I.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

Art. 167 ust. 1	Artykuł 167. Ekspozycje kapitałowe 1. Wartość ekspozycji kapitałowych jest równa wartości księgowej pozostałej po dokonaniu korekty z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego.	N/prze s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 167 ust. 2	2. Wartość pozabilansowych ekspozycji kapitałowych odpowiada ich wartości nominalnej pomniejszonej o kwotę korekt z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego dla tej ekspozycji.	N/prze s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 168	Artykuł 168. Inne aktywa niegenerujące zobowiązania kredytowego Wartość ekspozycji innych aktywów niegenerujących zobowiązania kredytowego odpowiada wartości księgowej pozostałej po dokonaniu korekty z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego.	N/prze s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 169 ust. 1	Sekcja 6. Wymogi dotyczące metody IRB Podsekcja 1 Systemy ratingowe Artykuł 169. Zasady ogólne 1. Jeżeli instytucja stosuje różne systemy ratingowe, zasady przypisywania dłużnika lub transakcji do danego systemu ratingowego podlegają udokumentowaniu i są stosowane w sposób właściwie odzwierciedlający poziom ryzyka.	N/prze s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 169 ust. 2	2. Kryteria i procesy kwalifikacji dłużników do wspomnianych systemów podlegają okresowym przeglądom w celu ustalenia, czy są one wciąż adekwatne do bieżącego portfela i warunków zewnętrznych.	N/prze s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 169 ust. 3	3. Jeżeli instytucja stosuje bezpośrednie oszacowania parametrów ryzyka w odniesieniu do poszczególnych	N/prze s			

	dłużników lub ekspozycji, można je traktować jako oszacowania przypisane stopniom na ciągłej skali ratingowej.	stosowan y jest bezpośre dnio		
Art. 170 ust. 1	Artykuł 170. Struktura systemów ratingowych 1. Struktura systemów ratingowych dla ekspozycji wobec przedsiębiorstw, instytucji oraz rządów centralnych i banków centralnych spełnia następujące wymogi: a) system ratingowy uwzględnia charakterystykę ryzyka dłużnika i transakcji; b) system ratingowy zawiera skalę ratingową dłużników, która odzwierciedla wyłącznie kwantyfikację ryzyka niewykonania zobowiązania przez dłużników. Skala ratingowa dłużników składa się z co najmniej 7 klas dłużników wykonujących zobowiązania i jednej klasy dłużników, którzy nie wykonują zobowiązań; c) instytucja dokumentuje powiązania pomiędzy klasami jakości dłużników pod względem poziomu ryzyka niewykonania zobowiązania, jaki odzwierciedla każda klasa, oraz kryteriów stosowanych do wyodrębnienia danego poziomu ryzyka niewykonania zobowiązania; d) instytucje, których portfele koncentrują się na określonym segmencie rynku i określonym zakresie ryzyka niewykonania zobowiązania, posiadają w tym zakresie wystarczającą liczbę klas jakości dłużników, aby uniknąć nadmiernej koncentracji dłużników w określonej klasie. Znaczna koncentracja w ramach jednej klasy jest poparta przekonującymi empirycznymi dowodami na to, że klasa jakości dłużników obejmuje stosunkowo wąski przedział wartości PD oraz że ryzyko niewykonania zobowiązania, jakie generują wszyscy dłużnicy w danej klasie, mieści się w tym przedziale; e) warunkiem uzyskania zezwolenia właściwych organów na stosowanie własnych oszacowań LGD do celów obliczania wymogów w zakresie funduszy	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio		

	własnych jest włączenie do systemu ratingowego odrębnej skali ratingowej instrumentów, która odzwierciedla wyłącznie charakterystykę transakcji pod względem LGD. Definicja "kategorii instrumentów" obejmuje zarówno zasady klasyfikowania ekspozycji do danej kategorii, jak i kryteria różnicowania poziomów ryzyka poszczególnych kategorii; f) znaczna koncentracja w ramach jednej kategorii instrumentów jest poparta przekonującymi empirycznymi dowodami na to, że kategoria instrumentów obejmuje stosunkowo wąski przedział wartości LGD oraz że ryzyko, jakie generują wszystkie ekspozycje w danej kategorii, mieści się w tym przedziale.				
Art. 170 ust. 2	2. Instytucje stosujące metody określone w art. 153 ust. 5 do przypisywania wag ryzyka ekspozycjom związanym z kredytowaniem specjalistycznym są zwolnione z wymogu posiadania skali ratingowej dłużników odzwierciedlającej wyłącznie kwantyfikację ryzyka niewykonania zobowiązania przez dłużnika dla tych ekspozycji. Powyższe instytucje posiadają w odniesieniu do tych ekspozycji co najmniej 4 klasy dłużników wykonujących zobowiązania i co najmniej jedną klasę dłużników, którzy nie wykonują zobowiązań.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 170 ust. 3	3. Struktura systemów ratingowych dla ekspozycji detalicznych spełnia następujące wymogi: a) systemy ratingowe odzwierciedlają zarówno ryzyko dłużnika, jak i ryzyko transakcji oraz uwzględniają wszystkie istotne właściwości ryzyka dłużnika i ryzyka transakcji; b) poziom dywersyfikacji ryzyka jest na tyle wysoki, że liczba ekspozycji w danej kategorii lub puli umożliwia dokonanie miarodajnej kwantyfikacji i zatwierdzenie charakterystyki strat na poziomie kategorii lub puli. Rozkład ekspozycji i dłużników w poszczególnych kategoriach lub pulach nie prowadzi do nadmiernej koncentracji; c) proces klasyfikacji ekspozycji do kategorii lub pul	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			

	zapewnia znaczące zróżnicowanie ryzyka, umożliwia grupowanie wystarczająco jednolitych ekspozycji oraz pozwala przeprowadzić dokładną i spójną ocenę charakterystyki strat na poziomie kategorii lub puli. W przypadku nabytych wierzytelności, przy grupowaniu ekspozycji uwzględnia się praktyki stosowane przez sprzedawcę w zakresie gwarantowania emisji oraz zróżnicowanie klientów.				
Art. 170 ust. 4	4. Instytucje biorą pod uwagę następujące czynniki ryzyka podczas klasyfikacji ekspozycji do odpowiednich kategorii lub pul: a) charakterystykę ryzyka dłużnika; b) charakterystykę ryzyka transakcji, w tym rodzaje produktów lub rodzaje zabezpieczeń bądź oba te czynniki. Instytucje wyraźnie uwzględniają przypadki, w których dla kilku ekspozycji ustanowiono to samo zabezpieczenie; c) zaległości kredytowe, chyba że instytucja wykaże w sposób zadowalający właściwe organy, że zaległości te nie są istotnym czynnikiem ryzyka dla danej ekspozycji.	N/prze s stosowan y jest bezpó dnie			
Art. 171 ust. 1	Artykuł 171. Klasyfikacja do klas lub pul 1. Instytucja stosuje konkretne definicje, procedury i kryteria do celów klasyfikacji ekspozycji do klas lub pul w ramach systemu ratingowego, które spełniają następujące wymogi: a) definicje i kryteria klasy lub puli są wystarczająco szczegółowe, aby umożliwić osobom odpowiedzialnym za przyznawanie ratingów spójną klasyfikację dłużników lub instrumentów generujących podobne ryzyko do tej samej klasy lub puli. Spójność należy zapewnić w odniesieniu do różnych linii biznesowych, oddziałów i położenia geograficznego; b) dokumentacja procesu ratingu umożliwia osobom trzecim zrozumienie zasad klasyfikacji ekspozycji do danych klas lub pul, odtworzenie procesu klasyfikacji do klas lub pul oraz dokonanie oceny jego zasadności;	N/prze s stosowan y jest bezpó dnie			

	c) kryteria są również zgodne z wewnętrznymi standardami kredytowymi stosowanymi przez daną instytucję oraz z jej metodami postępowania wobec dłużników wykazujących poważne trudności finansowe i instrumentów o obniżonej jakości.				
Art. 171 ust. 2	2. Klasyfikując dłużników i instrumenty do klas lub pul, instytucja uwzględnia wszystkie istotne informacje. Informacje te są aktualne i umożliwiają instytucji prognozowanie zachowania ekspozycji w późniejszym okresie. Im mniej informacji ma do dyspozycji instytucja, tym ostrożniej klasyfikuje ekspozycje do poszczególnych klas lub pul dłużników i instrumentów. Jeżeli instytucja stosuje rating zewnętrzny jako główny czynnik decydujący o przyznaniu wewnętrznego ratingu, instytucja ta zapewnia uwzględnienie innych istotnych informacji.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 172 ust. 1	Artykuł 172. Klasyfikacja ekspozycji 1. W przypadku ekspozycji wobec przedsiębiorstw, instytucji oraz rządów centralnych i banków centralnych, jak również w przypadku ekspozycji kapitałowych, gdy dana instytucja stosuje metodę opartą na PD/LGD zgodnie z art. 155 ust. 3, proces klasyfikacji ekspozycji przeprowadza się zgodnie z następującymi kryteriami: a) każdego dłużnika klasyfikuje się do danej klasy jakości dłużników w ramach procesu przyznawania kredytu; b) w przypadku ekspozycji, w odniesieniu do których instytucja uzyskała od właściwego organu zezwolenie na stosowanie własnych oszacowań LGD i współczynników konwersji na podstawie art. 143, w ramach procesu przyznawania kredytu każdą ekspozycję klasyfikuje się również do stosownej kategorii instrumentów; c) instytucje, które przy przypisywaniu wag ryzyka ekspozycjom związanym z kredytowaniem specjalistycznym stosują metody określone w art. 153 ust. 5, klasyfikują każdą z tych ekspozycji do	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	stosownej kategorii zgodnie z art. 170 ust. 2; d) każdej odrębnej osobie prawnej, wobec której instytucja posiada ekspozycję, przyznaje się oddzielny rating. Instytucja dysponuje odpowiednimi zasadami ujmowania dłużników będących indywidualnymi klientami oraz grupami powiązanych klientów; e) oddzielne ekspozycje wobec jednego dłużnika klasyfikuje się do tej samej klasy jakości dłużników, bez względu na ewentualne różnice w charakterystyce poszczególnych transakcji. Oddzielne ekspozycje wobec jednego dłużnika można jednak klasyfikować do różnych klas w przypadku: (i) ryzyka transferu dla kraju, w zależności od tego, czy ekspozycje są denominowane w walucie krajowej czy obcej; (ii) gdy poprzez korektę klasyfikacji do klas jakości dłużnika można uwzględnić sposób ujmowania powiązanych gwarancji dla ekspozycji; (iii) gdy ze względu na ochronę konsumentów, tajemnicę bankową lub inne przepisy zabroniona jest wymiana danych klientów.				
Art. 172 ust. 2	2. W przypadku ekspozycji detalicznych każda ekspozycja jest klasyfikowana do danej klasy lub puli w ramach procesu przyznawania kredytu.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 172 ust. 3	3. Do celów klasyfikacji ekspozycji do poszczególnych klas i pul instytucje dokumentują okoliczności, w których przyjęte parametry wejściowe lub wyniki procesu klasyfikacji mogą być zmienione w oparciu o własny osąd pracownika, a także wyznaczają osoby odpowiedzialne za zatwierdzanie takich zmian. Instytucje dokumentują powyższe zmiany ze wskazaniem osób odpowiedzialnych. Instytucje analizują zachowanie ekspozycji, w przypadku których zmieniono klasyfikację. Powyższa analiza obejmuje ocenę zachowania ekspozycji, których rating został zmieniony przez konkretną osobę, z uwzględnieniem	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	wszystkich odpowiedzialnych osób.				
Art. 173 ust. 1	Artykuł 173. Integralność procesu klasyfikacji 1. W przypadku ekspozycji wobec przedsiębiorstw, instytucji oraz rządów centralnych i banków centralnych, jak również w przypadku ekspozycji kapitałowych, gdy dana instytucja stosuje metodę opartą na PD/LGD zgodnie z art. 155 ust. 3, proces klasyfikacji ekspozycji spełnia następujące wymogi integralności: a) procesy klasyfikacji oraz ich okresowe przeglądy przeprowadza lub zatwierdza niezależna strona, która nie czerpie bezpośrednich korzyści z decyzji o udzieleniu kredytu; b) instytucje dokonują przeglądu klasyfikacji co najmniej raz w roku i korygują klasyfikację, gdy wyniki przeglądu nie uzasadniają utrzymania obecnej klasyfikacji. W przypadku dłużników wysokiego ryzyka i ekspozycji problemowych przeglądy przeprowadza się z większą częstotliwością. Instytucje przeprowadzają ponowną klasyfikację w przypadku pojawienia się istotnych informacji na temat dłużnika lub ekspozycji; c) instytucja stosuje skuteczny system pozyskiwania i aktualizacji istotnych informacji dotyczących charakterystyki dłużnika, które wpływają na wartości PD, oraz charakterystyki transakcji, które wpływają na wartości LGD lub współczynniki konwersji.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 173 ust. 2	2. W przypadku ekspozycji detalicznych instytucja co najmniej raz w roku dokonuje przeglądu klasyfikacji dłużników i instrumentów i, stosownie do przypadku, koryguje klasyfikację, gdy wyniki przeglądu nie uzasadniają utrzymania obecnej klasyfikacji, lub dokonuje przeglądu charakterystyki strat i stanu zaległości kredytowych dla każdej wyodrębnionej puli ryzyka. Instytucja co najmniej raz w roku na podstawie reprezentatywnej próby dokonuje również przeglądu statusu poszczególnych ekspozycji w ramach każdej puli, aby potwierdzić, że są one nadal klasyfikowane do odpowiedniej puli, i koryguje klasyfikację, gdy	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	wyniki przeglądu nie uzasadniają utrzymania obecnej klasyfikacji.				
Art. 173 ust. 3	3. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych dotyczących metod stosowanych przez właściwe organy do oceny integralności procesu klasyfikacji oraz regularnej i niezależnej oceny ryzyka. EUNB przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 31 grudnia 2014 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N/przepisy jest bezpośrednio			
Art. 174	Artykuł 174. Stosowanie modeli Jeżeli instytucja klasyfikuje ekspozycje do klas lub pul dłużników lub instrumentów na podstawie modeli statystycznych i innych metod automatycznych, spełnione są następujące wymogi: a) model charakteryzuje się wysoką zdolnością predykcyjną, a wymogi kapitałowe nie ulegają zniekształceniu w wyniku jego zastosowania. Zmienne wejściowe stanowią odpowiednią i skuteczną podstawę wynikowych prognoz. Model nie jest obciążony istotnym błędem; b) instytucja ustanawia procedury służące weryfikacji parametrów wejściowych modelu obejmujące ocenę dokładności, kompletności i trafności danych; c) dane wykorzystane do budowy modelu są reprezentatywne dla ogółu faktycznych dłużników lub ekspozycji instytucji; d) instytucja posiada proces cyklicznej walidacji modelu, obejmujący: monitorowanie wydajności i stabilności modelu, przegląd jego specyfikacji oraz badanie jego skuteczności na podstawie osiągniętych wyników; e) instytucja uzupełnia model statystyczny o element osądu i nadzoru ludzkiego w celu prowadzenia	N/przepisy jest bezpośrednio			

	przeglądu klasyfikacji generowanych przez model oraz zapewnienia prawidłowego stosowania modeli. Procedury przeglądu mają na celu wykrycie i ograniczenie błędów wynikających z niedoskonałości modeli. Dokonując własnego osądu, odpowiedzialne osoby biorą pod uwagę wszystkie istotne informacje nieuwzględnione przez model. Instytucja prowadzi dokumentację dotyczącą sposobu łączenia osądu własnego z wynikami modeli.				
Art. 175 ust. 1	Artykuł 175. Dokumentacja systemów ratingowych 1. Instytucje dokumentują konstrukcję i szczegóły operacyjne stosowanych systemów ratingowych. Dokumentacja zawiera dowody potwierdzające spełnienie wymogów określonych w niniejszej sekcji oraz odnosi się do takich elementów, jak: dywersyfikacja portfela, kryteria ratingowe, zakres obowiązków stron dokonujących oceny ratingowej dłużników i ekspozycji, częstotliwość przeprowadzania przeglądu procesu klasyfikacji oraz sprawowanie nadzoru kierowniczego nad procesem ratingu.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 175 ust. 2	2. Instytucja dokumentuje uzasadnienie wyboru danych kryteriów ratingowych oraz analizę stanowiącą podstawę takiego wyboru. Instytucja dokumentuje wszystkie istotne zmiany w procesie oceny ryzyka, przy czym dokumentacja ta umożliwia ustalenie zmian, jakie zaszły w procesie oceny ryzyka od ostatniego przeglądu przeprowadzonego przez właściwe organy. W dokumentacji uwzględnia się również organizację klasyfikacji ratingowej, w tym sam proces przyznawania ratingów oraz strukturę kontroli wewnętrznej.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 175 ust. 3	3. Instytucje dokumentują stosowane wewnętrznie szczegółowe definicje niewykonania zobowiązania i straty oraz zapewniają spójność z definicjami określonymi w niniejszym rozporządzeniu.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 175	4. Jeżeli instytucja korzysta z modeli statystycznych w	N/przepis			

ust. 4	ramach procesu ratingu, dokumentuje ona stosowane w tym względzie metody. Dokumentacja ta: a) zawiera szczegółowy opis teorii, założeń oraz podstaw matematycznych i empirycznych, na których opiera się przypisywanie oszacowań do klas, dłużników indywidualnych, ekspozycji lub pul oraz źródło (źródła) danych wykorzystanych do oszacowania modelu; b) ustanawia rygorystyczny proces statystyczny, obejmujący testy skuteczności modelu dla danych spoza określonego przedziału czasowego i spoza próby, do celów walidacji modelu; c) wskazuje wszelkie okoliczności, w których model nie funkcjonuje skutecznie.	s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 175 ust. 5	5. Jeżeli instytucja uzyskała system ratingowy lub model stosowany w ramach systemu ratingowego od dostawcy będącego stroną trzecią, a dostawca ten odmawia udzielenia instytucji dostępu do informacji dotyczących metod działania tego systemu ratingowego lub modelu lub danych bazowych wykorzystanych do opracowania tej metody lub modelu bądź ogranicza taki dostęp ze względu na fakt, że tego rodzaju informacje są zastrzeżone, instytucja wykazuje w sposób zadowalający właściwe organy, że wymogi niniejszego artykułu zostały spełnione.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 176 ust. 1	Artykuł 176. Zarządzanie danymi 1. Instytucje gromadzą i przechowują dane dotyczące aspektów przyznawanych wewnętrznych ratingów zgodnie z wymogami określonymi w części ósmej.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 176 ust. 2	2. W przypadku ekspozycji wobec przedsiębiorstw, instytucji oraz rządów centralnych i banków centralnych, jak również w przypadku ekspozycji kapitałowych, gdy dana instytucja stosuje metodę opartą na PD/LGD zgodnie z art. 155 ust. 3, instytucje gromadzą i przechowują: a) kompletne historie ratingów dłużników i uznanych gwarantów;	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			

	b) daty przyznania ratingów; c) kluczowe dane i metody wykorzystywane przy ustalaniu ratingu; d) dane osób odpowiedzialnych za klasyfikację ratingową; e) dane wskazujące dłużników i ekspozycje cechujące się niewykonaniem zobowiązania; f) daty i okoliczności takiego niewykonania zobowiązania; g) dane dotyczące wartości PD i zrealizowanych współczynników niewykonania zobowiązania związanych z klasami ratingowymi i migracją ratingową.				
Art. 176 ust. 3	3. Instytucje niestosujące własnych oszacowań wartości LGD oraz współczynników konwersji gromadzą i przechowują dane dotyczące porównania zrealizowanych wartości LGD z wartościami określonymi w art. 161 ust. 1 oraz porównania uzyskanych współczynników konwersji z wartościami określonymi w art. 166 ust. 8.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 176 ust. 4	4. Instytucje stosujące własne oszacowania wartości LGD i współczynników konwersji gromadzą i przechowują: a) kompletne historie danych dotyczących ratingów instrumentów oraz oszacowań wartości LGD i współczynników konwersji związanych z poszczególnymi skalami ratingowymi; b) daty przyznania ratingów i sporządzenia oszacowań; c) kluczowe dane i metody wykorzystywane przy ustalaniu ratingów instrumentów oraz oszacowań LGD i współczynników konwersji; d) dane dotyczące osób odpowiedzialnych za przyznanie ratingów instrumentom oraz osób odpowiedzialnych za oszacowania LGD i współczynników konwersji; e) dane dotyczące szacunkowych i zrealizowanych	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	wartości LGD i współczynników konwersji związanych z poszczególnymi ekspozycjami cechującymi się niewykonaniem zobowiązania; f) dane dotyczące wartości LGD ekspozycji przed oceną skutków gwarancji lub kredytowego instrumentu pochodnego - i po tej ocenie - w przypadku tych instytucji, które w swoich wartościach LGD uwzględniają wpływ gwarancji lub kredytowych instrumentów pochodnych na ograniczanie ryzyka kredytowego; g) dane dotyczące składników strat dla każdej ekspozycji cechującej się niewykonaniem zobowiązania.				
Art. 176 ust. 5	5. W odniesieniu do ekspozycji detalicznych instytucje gromadzą i przechowują: a) dane wykorzystywane w procesie klasyfikacji ekspozycji do poszczególnych klas lub pul; b) dane dotyczące szacunkowych wartości PD, LGD i współczynników konwersji związanych z poszczególnymi klasami lub pulami ekspozycji; c) dane wskazujące dłużników i ekspozycje cechujące się niewykonaniem zobowiązania; d) w przypadku ekspozycji cechujących się niewykonaniem zobowiązania dane dotyczące klas lub pul, do których dana ekspozycja została zaklasyfikowana w roku poprzedzającym niewykonanie zobowiązania, oraz dane dotyczące zrealizowanych wartości LGD oraz współczynnika konwersji; e) dane dotyczące wskaźników strat dla kwalifikowanych odnawialnych ekspozycji detalicznych.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 177 ust. 1	Artykuł 177. Testy warunków skrajnych stosowane w ramach oceny adekwatności kapitałowej 1. Na potrzeby oceny swojej adekwatności kapitałowej instytucja ustanawia solidne procesy testów warunków skrajnych. Testy te polegają na rozpoznaniu	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	możliwych zdarzeń lub zmian warunków gospodarczych, które mogą nastąpić w przyszłości, wywierając niekorzystny wpływ na ekspozycje kredytowe instytucji, oraz ocenie odporności instytucji na takie zmiany.				
Art. 177 ust. 2	2. Instytucja regularnie przeprowadza test warunków skrajnych w zakresie ryzyka kredytowego w celu dokonania oceny wpływu określonych warunków na jej całkowite wymogi kapitałowe z tytułu ryzyka kredytowego. Wyboru testu dokonuje instytucja, a wybór ten podlega przeglądowi nadzorcemu. Stosowany test jest miarodajny i uwzględnia wpływ poważnych, ale realistycznych scenariuszy recesji. Instytucja ocenia migrację w swoich ratingach w ramach symulacji warunków skrajnych. Portfele objęte testami warunków skrajnych zawierają przeważającą większość ogółu ekspozycji instytucji.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 177 ust. 3	3. Instytucje stosujące zasady określone w art. 153 ust. 3 w ramach testów warunków skrajnych uwzględniają wpływ pogorszenia się jakości kredytowej dostawców ochrony, w szczególności skutki, jakie wiążą się z niespełnieniem przez nich kryteriów uznawania.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 178 ust. 1	Podsekcja 2 Kwantyfikacja ryzyka Artykuł 178. Niewykonanie zobowiązania przez dłużnika 1. Uznaje się, że niewykonanie zobowiązania przez określonego dłużnika ma miejsce w przypadku wystąpienia jednego lub obu z poniższych zdarzeń: a) instytucja stwierdzi, że istnieje małe prawdopodobieństwo wywiązania się w pełni przez dłużnika ze swoich zobowiązań kredytowych wobec instytucji, jednostki dominującej lub którejkolwiek z jej jednostek zależnych bez konieczności podejmowania przez instytucję działań takich jak realizacja zabezpieczenia; b) zwłoka w wykonaniu przez dłużnika wszelkich istotnych zobowiązań kredytowych wobec instytucji, jednostki dominującej lub którejkolwiek z jej jednostek	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	zależnych przekracza 90 dni. Właściwe organy mogą zastąpić okres 90 dni okresem wynoszącym 180 dni w przypadku ekspozycji zabezpieczonych nieruchomościami mieszkalnymi lub nieruchomościami komercyjnymi MŚP należących do kategorii ekspozycji detalicznych, a także ekspozycji wobec podmiotów sektora publicznego. Okres wynoszący 180 dni nie ma zastosowania do celów art. 127. W przypadku ekspozycji detalicznych instytucje mogą stosować definicję niewykonania zobowiązania określoną w lit. a) i b) raczej na poziomie poszczególnych instrumentów kredytowych niż w stosunku do ogółu zobowiązań kredytobiorcy.				
Art. 178 ust. 2	2. Do celów ust. 1 lit. b) zastosowanie mają następujące przepisy: a) w przypadku salda debetowego liczbę dni przeterminowania zobowiązania nalicza się od momentu przekroczenia przez dłużnika wyznaczonego limitu, wyznaczenia mu limitu niższego od wysokości niespłaconej kwoty lub wykorzystania salda debetowego bez zezwolenia, gdy wykorzystana kwota jest istotna; b) do celów lit. a) wyznaczony limit obejmuje każdy ustalony przez instytucję limit kredytowy, o którym instytucja poinformowała dłużnika; c) w przypadku kart kredytowych liczbę dni przeterminowania zobowiązania liczy się od dnia, w którym upłynął termin płatności kwoty minimalnej; d) poziom istotności przeterminowanego zobowiązania kredytowego ocenia się względem progu ustanowionego przez właściwe organy. Próg ten odpowiada poziomowi ryzyka, który właściwe organy uznają za racjonalny; e) instytucje posiadają udokumentowane zasady obliczania liczby dni przeterminowania, w szczególności w przypadkach rolowania instrumentów i przedłużenia terminu spłaty, zmian lub odroczenia spłaty, odnowienia oraz kompensowania istniejących rachunków. Zasady te stosowane są w sposób spójny	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	na przestrzeni czasu i są zgodne z wewnętrznym procesem zarządzania ryzykiem oraz procesem decyzyjnym stosowanym przez daną instytucję.				
Art. 178 ust. 3	3. Do celów ust. 1 lit. a) za elementy wskazujące na prawdopodobieństwo niedokonania płatności uznaje się następujące sytuacje: a) zaksięgowanie zobowiązania kredytowego według statusu bezodsetkowego przez instytucję; b) uznanie przez instytucję określonej korekty kredytowej wynikającej z wyraźnego postrzeganego pogorszenia się jakości kredytowej po przyjęciu ekspozycji przez instytucję; c) zbycie zobowiązania kredytowego przez instytucję ze znaczną stratą ekonomiczną; d) wyrażenie przez instytucję zgody na przeprowadzenie awaryjnej restrukturyzacji zobowiązań kredytowych, jeżeli może to skutkować zmniejszeniem zobowiązań finansowych poprzez umorzenie istotnej części kwoty głównej, odsetek lub, w stosownych przypadkach, opłat lub też odroczenie ich spłaty lub zapłaty. W przypadku ekspozycji kapitałowych ocenianych według metody opartej na PD/LGD obejmuje to także awaryjną restrukturyzację samego udziału kapitałowego; e) złożenie przez instytucję wniosku o postawienie dłużnika w stan upadłości lub podobnego wniosku w odniesieniu do zobowiązań kredytowych dłużnika wobec instytucji, jednostki dominującej lub którejkolwiek z jej jednostek zależnych; f) wystąpienie przez dłużnika o ogłoszenie upadłości lub o przyznanie podobnej ochrony lub postawienie dłużnika w stan upadłości bądź przyznanie mu podobnej ochrony, jeżeli umożliwiłoby mu to uniknięcie lub opóźnienie spłaty zobowiązań kredytowych wobec instytucji, jednostki dominującej lub którejkolwiek z jej jednostek zależnych.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 178 ust. 4	4. Instytucje stosujące dane zewnętrzne niezgodne z definicją niewykonania zobowiązania określoną w ust. 1 dokonują odpowiednich korekt w celu osiągnięcia jak największej zbieżności z definicją niewykonania	N/przepis stosowany jest			

	zobowiązania.	bezpośre dnio			
Art. 178 ust. 5	5. Jeżeli instytucja uzna, że do ekspozycji cechującej się wcześniej niewykonaniem zobowiązania przestała mieć zastosowanie przesłanka niewykonania zobowiązania, instytucja klasyfikuje dłużnika lub instrument w taki sposób jak w przypadku ekspozycji cechującej się wykonaniem zobowiązania. Późniejsze wystąpienie okoliczności określonych w definicji niewykonania zobowiązania stanowiłoby kolejny przypadek niewykonania zobowiązania.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 178 ust. 6	6. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia warunków, zgodnie z którymi właściwy organ ustanawia wysokość progę, o którym mowa w ust. 2 lit. d). EUNB przedstawi Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 31 grudnia 2014 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 178 ust. 7	7. EUNB wydaje wytyczne w sprawie stosowania przepisów niniejszego artykułu. Wytyczne te przyjmuje się zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 179 ust. 1	Artykuł 179. Wymogi ogólne dotyczące oszacowań 1. Przy przeprowadzaniu kwantyfikacji parametrów ryzyka związanego z poszczególnymi klasami lub pulami ratingowymi instytucje stosują następujące wymogi: a) oszacowania własne instytucji dotyczące parametrów ryzyka PD, LGD, współczynnika konwersji i EL uwzględniają wszelkie istotne dane, informacje i metody. Oszacowań dokonuje się na	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			

podstawie zarówno doświadczeń z przeszłości, jak i dowodów empirycznych, nie zaś wyłącznie w oparciu o osąd własny. Oszacowania te są wiarygodne i intuicyjne oraz opierają się na istotnych czynnikach odpowiednich parametrów ryzyka. Im mniej danych ma do dyspozycji instytucja, tym ostrożniejsze są jej oszacowania; b) instytucja jest w stanie przedstawić zestawienie poniesionych strat według częstotliwości niewykonania zobowiązań, LGD, współczynnika konwersji lub straty w przypadku stosowania oszacowań EL w rozbiciu na elementy postrzegane przez nią jako czynniki poszczególnych parametrów ryzyka. Oszacowania instytucji odzwierciedlają wieloletnie doświadczenie; c) uwzględnia się wszelkie zmiany w praktyce kredytowania lub procesie ściągania należności w okresach obserwacji, o których mowa w art. 180 ust. 1 lit. h), art. 180 ust. 2 lit. e), art. 181 ust. 1 lit. j), art. 181 ust. 2, art. 182 ust. 2 oraz 3. W swoich oszacowaniach instytucja na bieżąco uwzględnia nowości techniczne oraz nowe dane i inne informacje. Instytucje dokonują przeglądu swoich oszacowań wraz z pojawieniem się nowych informacji, przy czym nie rzadziej niż raz do roku; d) ogół ekspozycji objętych danymi stanowiącymi podstawę oszacowań, normy kredytowania stosowane w chwili generowania danych i inne istotne czynniki są porównywalne z ekspozycjami i normami danej instytucji. Warunki ekonomiczne lub rynkowe, na których opierają się dane, odpowiadają warunkom panującym obecnie i warunkom dającym się przewidzieć. Liczba ekspozycji w próbie oraz okres, którego dane dotyczą, wykorzystany na potrzeby kwantyfikacji są wystarczające do tego, by dać instytucji pewność co do dokładności i prawidłowości jej oszacowań; e) w przypadku nabytych wierzytelności w oszacowaniach uwzględnia się wszystkie dostępne nabywającej instytucji istotne informacje dotyczące jakości wierzytelności bazowych, łącznie z danymi dotyczącymi podobnych pakietów wierzytelności				

	pochodzącymi od sprzedającego, nabywającej instytucji lub ze źródeł zewnętrznych. Nabywająca instytucja weryfikuje wszystkie wykorzystane dane przekazane przez sprzedającego; f) w swoich oszacowaniach instytucja uwzględnia margines ostrożnościowy związany z przewidywanym zakresem błędów oszacowań. Jeżeli stosowane metody i dane uznaje się za mniej zadowalające, przewidywany zakres błędów jest większy, wówczas margines ostrożnościowy również rośnie. Jeżeli instytucje wykorzystują do celów obliczania wag ryzyka i do celów wewnętrznych różne szacunki, fakt ten należy udokumentować i odpowiednio uzasadnić. Jeżeli instytucje potrafią wykazać wobec właściwych dla nich organów, że dane zgromadzone do dnia 1 stycznia 2007 r. zostały odpowiednio skorygowane w celu osiągnięcia znacznej zbieżności z definicją niewykonania zobowiązania przewidzianą w art. 178 lub ze stratą, właściwe organy mogą zezwolić instytucjom na pewną elastyczność w stosowaniu norm obowiązujących w odniesieniu do danych.				
Art. 179 ust. 2	2. Jeżeli instytucja wykorzystuje dane zbiorcze obejmujące szereg instytucji, spełnia ona następujące wymagania: a) systemy i kryteria ratingowe innych instytucji wchodzących w skład puli, dla której gromadzone są dane, są podobne do jej własnych; b) rozpatrywana pula jest reprezentatywna dla portfela, do którego stosowane są dane zbiorcze; c) dane zbiorcze są konsekwentnie stosowane przez instytucję w jej oszacowaniach w dłuższym okresie; d) instytucja ponosi odpowiedzialność za integralność swoich systemów ratingowych; e) instytucja utrzymuje odpowiedni poziom znajomości stosowanych wewnętrznie systemów ratingowych, w tym zdolność do skutecznego monitorowania i kontrolowania procesu ratingu.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 180	Artykuł 180.	N/przepis			

ust. 1	Wymogi dotyczące szacowania wartości PD 1. Przy przeprowadzaniu kwantyfikacji parametrów ryzyka związanego z poszczególnymi klasami lub pulami ratingowymi instytucje stosują przedstawione poniżej wymogi dotyczące szacowania wartości PD w odniesieniu do ekspozycji wobec przedsiębiorstw, instytucji oraz rządów centralnych i banków centralnych, jak również w odniesieniu do ekspozycji kapitałowych, gdy dana instytucja stosuje metodę opartą na PD/LGD zgodnie z art. 155 ust. 3: a) instytucje dokonują oszacowań wartości PD według klas jakości dłużników na podstawie średnich długoterminowych wartości jednorocznych współczynników niewykonania zobowiązań. Oszacowania PD odnoszące się do dłużników stosujących dużą dźwignię finansową lub dłużników, których aktywa składają się w przeważającej mierze z aktywów będących przedmiotem obrotu, odzwierciedlają zachowanie aktywów bazowych w oparciu o okresy zmienności w warunkach skrajnych; b) w odniesieniu do nabytych wierzytelności korporacyjnych instytucje mogą dokonywać oszacowań wartości EL według klas jakości dłużników na podstawie średnich długoterminowych wartości jednorocznych zrealizowanych współczynników niewykonania zobowiązań; c) jeżeli instytucja oblicza oszacowania średniej długoterminowej wartości PD i LGD dla nabytych wierzytelności korporacyjnych, wykorzystując oszacowania wartości EL oraz odpowiednie oszacowania PD lub LGD, proces szacowania całkowitych strat spełnia ogólne normy szacowania wartości PD i LGD określone w niniejszej części, a wynik jest zgodny z pojęciem LGD określonym w art. 181 ust. 1 lit. a); d) instytucje stosują techniki szacowania PD wyłącznie w połączeniu z odpowiednią analizą. Instytucje uznają znaczenie osądów własnych przy łączeniu wyników stosowania różnych technik i dokonywaniu korekt ze względu na ograniczenia technik i informacji; e) w zakresie, w jakim instytucja korzysta z danych	stosowan y jest bezpośrednio			

dotyczących wewnętrznych doświadczeń w zakresie niewykonania zobowiązania do celów oszacowania PD, szacunki odzwierciedlają standardy zawierania umów kredytowych oraz wszelkie różnice między systemem ratingowym, który wygenerował te dane, a obecnie stosowanym systemem ratingowym. Jeżeli w standardach zawierania umów kredytowych lub w systemach ratingowych wprowadzono zmiany, instytucja zwiększa margines ostrożnościowy w swoich szacunkach wartości PD; f) w zakresie, w jakim instytucja przyporządkowuje swoje wewnętrzne kategorie do skali stosowanej przez ECAI lub podobne organizacje bądź wiąże je z taką skalą, a następnie przypisuje stosowanej przez siebie kategorii współczynnik niewykonania zobowiązania zaobserwowany dla kategorii dłużników organizacji zewnętrznej, przyporządkowanie takie opiera się na porównaniu wewnętrznych kryteriów ratingowych z kryteriami stosowanymi przez organizację zewnętrzną oraz na porównaniu wewnętrznych i zewnętrznych ratingów wszelkich wspólnych dłużników. W procesie przyporządkowywania lub w danych bazowych unika się błędów lub niespójności. Kryteria organizacji zewnętrznej, na których opierają się dane wykorzystywane do kwantyfikacji, są ukierunkowane wyłącznie na ryzyko niewykonania zobowiązań i nie uwzględniają charakterystyki transakcji. Przeprowadzana przez instytucję analiza obejmuje porównanie stosowanych definicji niewykonania zobowiązania, z zastrzeżeniem wymogów określonych w art. 178. Instytucja dokumentuje informacje stanowiące podstawę przyporządkowania; g) w zakresie, w jakim instytucja stosuje statystyczne modele prognozowania prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania, może ona dokonywać oszacowań PD jako prostej średniej arytmetycznej oszacowań prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania dla dłużników indywidualnych w danej klasie. Zastosowanie przez instytucję modeli prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania do tego celu spełnia normy określone w art. 174; h) bez względu na to, czy do oszacowań wartości PD instytucja stosuje zewnętrzne, wewnętrzne czy				

	zbiorcze źródła danych bądź też połączenie tych trzech źródeł, długość bazowego okresu obserwacji historycznej wynosi co najmniej pięć lat dla co najmniej jednego źródła. Jeżeli w odniesieniu do któregokolwiek ze źródeł dostępny jest dłuższy okres obserwacji, a dane te są istotne, wówczas stosuje się ten dłuższy okres. Przepisy niniejszej litery mają również zastosowanie do metody opartej na PD/LGD dla udziałów kapitałowych. Instytucje, które nie uzyskały zezwolenia właściwego organu na podstawie art. 143 na stosowanie własnych oszacowań wartości LGD lub współczynników konwersji, mogą, pod warunkiem uzyskania zezwolenia właściwych organów, przy wdrażaniu metody IRB korzystać z istotnych danych obejmujących okres dwóch lat. Okres ten ulega co roku wydłużeniu o jeden rok do momentu, gdy istotne dane będą obejmować okres pięciu lat.			
Art. 180 ust. 2	2. W odniesieniu do ekspozycji detalicznych zastosowanie mają następujące wymogi: a) instytucje dokonują oszacowań wartości PD według klas jakości dłużników lub według puli na podstawie średnich długoterminowych wartości jednorocznych współczynników niewykonania zobowiązań; b) oszacowania wartości PD można również dokonać na podstawie oszacowania całkowitych strat i stosownych oszacowań wartości LGD; c) dane wewnętrzne dotyczące klasyfikowania ekspozycji do poszczególnych kategorii lub pul są dla instytucji głównym źródłem informacji przy przeprowadzaniu oceny charakterystyki strat. Instytucje mogą stosować dane zewnętrzne (w tym dane zbiorcze) lub modele statystyczne na potrzeby kwantyfikacji pod warunkiem istnienia obu następujących istotnych związków: (i) między procesem klasyfikowania ekspozycji do kategorii lub pul stosowanym w instytucji a procesem stosowanym przez zewnętrzne źródło danych; oraz (ii) między wewnętrznym profilem ryzyka instytucji a strukturą danych zewnętrznych; d) jeżeli instytucja oblicza oszacowania średniej	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio		

	długoterminowej wartości PD i LGD dla ekspozycji detalicznych na podstawie oszacowania całkowitych strat oraz odpowiednich oszacowań PD lub LGD, wówczas proces szacowania całkowitych strat spełnia ogólne normy szacowania wartości PD i LGD określone w niniejszej części, a wynik jest zgodny z pojęciem LGD określonym w art. 181 ust. 1 lit. a); e) bez względu na to, czy do oceny charakterystyki strat instytucja stosuje zewnętrzne, wewnętrzne czy zbiorcze źródła danych bądź też połączenie tych trzech źródeł, długość bazowego okresu obserwacji historycznej wynosi co najmniej pięć lat dla co najmniej jednego źródła. Jeżeli w odniesieniu do któregośkolwiek ze źródeł dostępny jest dłuższy okres obserwacji, a dane te są istotne, wówczas stosuje się ten dłuższy okres. Instytucja nie musi przypisywać równej wagi do danych historycznych, jeżeli późniejsze dane stanowią lepszy predyktor wskaźników straty. Przy wdrażaniu metody IRB instytucje mogą, pod warunkiem uzyskania zezwolenia właściwych organów, korzystać z odpowiednich danych obejmujących okres dwóch lat. Okres ten ulega co roku wydłużeniu o jeden rok do momentu, gdy istotne dane będą obejmować okres pięciu lat; f) instytucje rozpoznają i analizują spodziewane zmiany parametrów ryzyka w całym czasie trwania ekspozycji kredytowych (efekty "starzenia się"). W odniesieniu do nabytych wierzytelności detalicznych instytucje mogą stosować zewnętrzne i wewnętrzne dane źródłowe. Instytucje wykorzystują wszystkie istotne źródła danych jako podstawę porównania.				
Art. 180 ust. 3	3. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia następujących elementów: a) warunków, zgodnie z którymi właściwe organy mogą udzielać zezwoleń, o których mowa w ust. 1 lit. h) oraz ust. 2 lit. e); b) metod, zgodnie z którymi właściwe organy przeprowadzają ocenę stosowanych przez daną instytucję metod szacowania wartości PD na podstawie	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	art. 143. EUNB przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 31 grudnia 2014 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.				
Art. 181 ust. 1	Artykuł 181. Wymogi dotyczące własnych oszacowań wartości LGD 1. Przy przeprowadzaniu kwantyfikacji parametrów ryzyka związanego z poszczególnymi klasami lub pulami ratingowymi instytucje stosują następujące wymogi dotyczące szacowania własnych wartości LGD: a) instytucje dokonują oszacowań wartości LGD według kategorii lub puli instrumentów na podstawie średniej wartości zrealizowanych LGD według kategorii lub puli instrumentów, uwzględniając wszystkie przypadki niewykonania zobowiązań odnotowane w źródłach danych (średnia ważona niewykonaniem zobowiązań); b) instytucje stosują oszacowania LGD właściwe dla okresu pogorszenia koniunktury gospodarczej, o ile są one ostrożniejsze niż średnia długoterminowa. W zakresie, w jakim oczekuje się, że system ratingowy będzie wraz z upływem czasu generował zrealizowane wartości LGD na stałym poziomie według kategorii lub puli, instytucje korygują swoje oszacowania parametrów ryzyka dla poszczególnych kategorii lub pul tak, by ograniczyć wpływ pogorszenia koniunktury gospodarczej na kapitał; c) instytucja uwzględnia stopień wszelkich zależności między ryzykiem dłużnika a ryzykiem zabezpieczenia lub dostawcy zabezpieczenia. W przypadkach, gdy taki stopień zależności jest wysoki, stosuje się ostrożniejsze podejście; d) w trakcie przeprowadzania przez instytucję oceny LGD przypadki niedopasowania walutowego między	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

zobowiązaniem bazowym a zabezpieczeniem traktuje się ostrożnie; e) w zakresie, w jakim oszacowania LGD uwzględniają istnienie zabezpieczenia, oszacowania takie nie opierają się wyłącznie na szacunkowej wartości rynkowej zabezpieczenia. Oszacowania LGD uwzględniają skutki ewentualnej niezdolności instytucji do szybkiego uzyskania kontroli nad posiadanym zabezpieczeniem i upłynnienia go; f) w zakresie, w jakim oszacowania LGD uwzględniają istnienie zabezpieczenia, instytucje ustanawiają wewnętrzne wymogi w zakresie zarządzania zabezpieczeniami, pewności prawa i zarządzania ryzykiem, które są zasadniczo zgodne z wymogami określonymi w rozdziale 4 sekcja 3; g) w zakresie, w jakim instytucja uznaje zabezpieczenie do obliczenia wartości ekspozycji na ryzyko kredytowe kontrahenta zgodnie z rozdziałem 6 sekcje 5 lub 6, w oszacowaniach LGD nie bierze ona pod uwagę żadnych kwot, które spodziewa się odzyskać z zabezpieczenia; h) w szczególnym przypadku ekspozycji, której dotyczy już niewykonanie zobowiązania, instytucja wykorzystuje jako podstawę sumę swoich najlepszych szacunków oczekiwanych strat dla każdej takiej ekspozycji, biorąc pod uwagę aktualne warunki ekonomiczne oraz status ekspozycji, a także swoje oszacowania wzrostu wskaźnika straty spowodowanego możliwymi dodatkowymi nieoczekiwanymi stratami w okresie odzyskiwania należności, tj. pomiędzy datą niewykonania zobowiązania a ostateczną likwidacją ekspozycji; i) o ile zaległe opłaty za zwłokę skapitalizowano w rachunku zysków i strat instytucji, dodaje się je do miary ekspozycji i strat tej instytucji; j) w przypadku ekspozycji wobec przedsiębiorstw, instytucji oraz rządów centralnych i banków centralnych oszacowania LGD opierają się na danych z okresu co najmniej pięciu lat, wydłużanego o rok każdego roku po wdrożeniu aż do osiągnięcia okresu minimum siedmiu lat, dla co najmniej jednego źródła				

	danych. Jeżeli w odniesieniu do któregoś z źródeł dostępny jest dłuższy okres obserwacji, a dane te są istotne, wówczas stosuje się ten dłuższy okres.			
Art. 181 ust. 2	2. W odniesieniu do ekspozycji detalicznych instytucje mogą podjąć następujące działania: a) przeprowadzić oszacowania wartości LGD na podstawie zrealizowanych strat i odpowiednich oszacowań PD; b) uwzględniać kwoty do wykorzystania w przyszłości w swoich współczynnikach konwersji lub oszacowaniach LGD; c) w przypadku nabytych wierzytelności detalicznych stosować zewnętrzne i wewnętrzne dane źródłowe do oszacowań LGD. W przypadku ekspozycji detalicznych oszacowania LGD opierają się na danych z okresu co najmniej pięciu lat. Instytucja nie musi przypisywać równej wagi do danych historycznych, jeżeli późniejsze dane stanowią lepszy predyktor wskaźników straty. Przy wdrażaniu metody IRB instytucje mogą, pod warunkiem uzyskania zezwolenia właściwych organów, korzystać z odpowiednich danych obejmujących okres dwóch lat. Okres ten ulega co roku wydłużeniu o jeden rok do momentu, gdy istotne dane będą obejmować okres pięciu lat.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio		
Art. 181 ust. 3	3. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia następujących elementów: a) charakteru, skali i długości okresu pogorszenia koniunktury gospodarczej, o którym mowa w ust. 1; b) warunków, na podstawie których właściwy organ może - zgodnie z ust. 3 - zezwolić instytucji na stosowanie istotnych danych obejmujących okres dwóch lat podczas wdrażania metody IRB przez tę instytucję. EUNB przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 31 grudnia 2014 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio		

	regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.				
Art. 182 ust. 1	Artykuł 182. Wymogi dotyczące oszacowań własnych współczynnika konwersji 1. Przy przeprowadzaniu kwantyfikacji parametrów ryzyka związanego z poszczególnymi klasami lub pulami ratingowymi instytucje stosują następujące wymogi dotyczące oszacowań własnych współczynnika konwersji: a) instytucje dokonują oszacowań współczynników konwersji według kategorii lub puli instrumentów na podstawie średniej wartości zrealizowanych współczynników konwersji według kategorii lub puli instrumentów przy zastosowaniu średniej ważonej niewykonaniem zobowiązań dla wszystkich odnotowanych przypadków niewykonania zobowiązań wskazanych w źródłach danych; b) instytucje stosują oszacowania współczynnika konwersji właściwe dla okresu pogorszenia koniunktury gospodarczej, o ile są one ostrożniejsze niż średnia długoterminowa. W zakresie, w jakim oczekuje się, że system ratingowy będzie wraz z upływem czasu generował zrealizowane współczynniki konwersji na stałym poziomie według kategorii lub puli, instytucje korygują swoje oszacowania parametrów ryzyka dla poszczególnych kategorii lub pul tak, by ograniczyć wpływ pogorszenia koniunktury gospodarczej na kapitał; c) oszacowania współczynników konwersji sporządzane przez instytucje uwzględniają możliwość wykorzystania przez dłużnika dodatkowych kwot do momentu wystąpienia zdarzenia niewykonania zobowiązania oraz po takim zdarzeniu. Przy szacowaniu współczynnika konwersji zakłada się większy margines ostrożności, jeżeli można rozsądnie oczekiwać wystąpienia silniejszej korelacji dodatniej pomiędzy częstotliwością niewykonania zobowiązań a wielkością współczynnika konwersji;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	d) dokonując oszacowań współczynników konwersji, instytucje uwzględniają przyjęte przez siebie szczegółowe zasady i strategie w zakresie monitorowania kont i przetwarzania płatności. Instytucje uwzględniają również swoje możliwości i gotowość zapobiegania wykorzystywaniu kolejnych kwot kredytu w okolicznościach bliskich zajściu zdarzenia niewykonania zobowiązania, takich jak naruszenie warunków umowy lub niewykonanie innego zobowiązania niż podstawowe; e) instytucje dysponują odpowiednimi systemami i procedurami w celu monitorowania kwot instrumentów, bieżących pozostających kwot należności z tytułu zatwierdzonych linii kredytowych oraz zmian pozostających kwot należności według dłużnika i według kategorii. Instytucja jest w stanie codziennie monitorować salda należności; f) jeżeli szacunkowe współczynniki konwersji stosowane przez instytucje do obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem są różne od tych, które są wykorzystywane do celów wewnętrznych, fakt ten jest dokumentowany i uzasadniany.				
Art. 182 ust. 2	2. W przypadku ekspozycji wobec przedsiębiorstw, instytucji oraz rządów centralnych i banków centralnych oszacowania współczynnika konwersji opierają się na danych z okresu co najmniej pięciu lat, wydłużanego o rok każdego roku po wdrożeniu do osiągnięcia okresu minimum siedmiu lat, dla co najmniej jednego źródła danych. Jeżeli w odniesieniu do któregośkolwiek ze źródeł dostępny jest dłuższy okres obserwacji, a dane te są istotne, wówczas stosuje się ten dłuższy okres.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 182 ust. 3	3. W przypadku ekspozycji detalicznych instytucje mogą uwzględniać kwoty do wykorzystania w przyszłości w swoich współczynnikach konwersji lub w swoich oszacowaniach LGD. W przypadku ekspozycji detalicznych oszacowania współczynnika konwersji opierają się na danych z okresu co najmniej pięciu lat. W drodze odstępstwa od ust. 1 lit. a) instytucja nie musi przypisywać równej wagi do danych historycznych, jeżeli późniejsze dane stanowią	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	lepszy predyktor prawdopodobieństwa wykorzystania środków. Przy wdrażaniu metody IRB instytucje mogą, pod warunkiem uzyskania zezwolenia właściwych organów, korzystać z odpowiednich danych obejmujących okres dwóch lat. Okres ten ulega co roku wydłużeniu o jeden rok do momentu, gdy istotne dane będą obejmować okres pięciu lat.				
Art. 182 ust. 4	4. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia następujących elementów: a) charakteru, skali i długości okresu pogorszenia koniunktury gospodarczej, o którym mowa w ust. 1; b) warunków, na podstawie których właściwy organ może zezwolić instytucji na stosowanie odpowiednich danych obejmujących okres dwóch lat podczas wdrażania metody IRB przez tę instytucję po raz pierwszy. EUNB przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 31 grudnia 2014 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 183 ust. 1	Artykuł 183. Wymogi dotyczące oceny wpływu gwarancji i kredytowych instrumentów pochodnych na ekspozycje wobec przedsiębiorstw, instytucji oraz rządów centralnych i banków centralnych, w przypadku stosowania własnych oszacowań wartości LGD, oraz na ekspozycje detalicz 1. W odniesieniu do uznanych gwarantów oraz gwarancji stosuje się następujące wymogi: a) instytucje posiadają jasno sformułowane kryteria określające rodzaje gwarantów, których uznają do celów obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem; b) do uznanych gwarantów stosuje się te same przepisy co do dłużników, określone w art. 171, 172 i	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	173; c) gwarancja jest potwierdzona na piśmie, nieodwołalna ze strony gwaranta, obowiązuje do chwili całkowitego uregulowania zobowiązania (w zakresie kwoty gwarancji i terminu jej obowiązywania) i jest możliwa do wyegzekwowania na mocy prawa wobec gwaranta w jurysdykcji, w której posiada on aktywa, które mogą być przedmiotem zajęcia i wobec których możliwe jest wykonanie orzeczenia sądowego. Gwarancje warunkowe, w których określono warunki, na jakich gwarant może zostać zwolniony z wykonania zobowiązania, mogą zostać uznane pod warunkiem uzyskania zezwolenia właściwych organów. Kryteria klasyfikacji odpowiednio uwzględniają wszelkie potencjalne zmniejszenie skutków ograniczania ryzyka kredytowego.				
Art. 183 ust. 2	2. Instytucje mają jasno określone kryteria korygowania kategorii, pul lub oszacowań wartości LGD, a w przypadku detalicznych i uznanych nabytych wierzytelności - proces klasyfikacji ekspozycji do poszczególnych kategorii lub pul, w celu uwzględnienia wpływu gwarancji na obliczanie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem. Kryteria te są zgodne z wymogami określonymi w art. 171, 172 i 173. Kryteria te są wiarygodne i intuicyjne. Uwzględniają one zdolność i gotowość gwaranta do wywiązania się z gwarancji, prawdopodobny termin uiszczenia wszelkich płatności przez gwaranta, stopień skorelowania zdolności gwaranta do wywiązania się z gwarancji ze zdolnością dłużnika do spłaty oraz to, do jakiego stopnia nadal istnieje ryzyko rezydualne dłużnika.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 183 ust. 3	3. Określone w niniejszym artykule wymogi dotyczące gwarancji mają również zastosowanie do jednopodmiotowych kredytowych instrumentów pochodnych. W przypadku niedopasowania między zobowiązaniem bazowym a zobowiązaniem referencyjnym kredytowego instrumentu pochodnego lub zobowiązaniem wykorzystanym do stwierdzenia, czy wystąpiło zdarzenie kredytowe, stosuje się wymogi określone w art. 216 ust. 2. W przypadku ekspozycji	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	detalicznych i uznanych wierzytelności nabytych przepisy niniejszego ustępu stosuje się do procesu klasyfikacji ekspozycji do poszczególnych kategorii lub pul. Kryteria uwzględniają strukturę wypłat kredytowego instrumentu pochodnego i zapewniają ostrożną ocenę jej wpływu na poziom i termin odzyskania należności. Instytucja uwzględnia stopień, do jakiego nadal istnieją inne formy ryzyka rezydualnego.				
Art. 183 ust. 4	4. Wymogi określone w ust. 1-3 nie mają zastosowania do gwarancji udzielanych przez instytucje, rządy centralne i banki centralne oraz przedsiębiorstwa, które spełniają wymogi określone w art. 201 ust. 1 lit. g), jeżeli instytucja otrzymała zezwolenie na stosowanie metody standardowej w odniesieniu do ekspozycji wobec takich podmiotów na podstawie art. 148 i 150. W tym przypadku stosuje się wymogi określone w rozdziale 4.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 183 ust. 5	5. W przypadku gwarancji detalicznych wymogi określone w ust. 1, 2 oraz 3 stosuje się również do klasyfikowania ekspozycji do kategorii lub pul oraz szacowania wartości PD.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 183 ust. 6	6. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia warunków, na jakich właściwe organy mogą zezwolić na uznawanie gwarancji warunkowych. EUNB przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 31 grudnia 2014 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 184 ust. 1	Artykuł 184. Wymogi dotyczące nabytych wierzytelności 1. Przy przeprowadzaniu kwantyfikacji parametrów ryzyka związanych z poszczególnymi klasami lub	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	pułami ratingowymi w odniesieniu do nabytych wierzytelności instytucje zapewniają spełnienie warunków określonych w ust. 2-6.	dnio			
Art. 184 ust. 2	2. Struktura instrumentu gwarantuje, że we wszelkich przewidywalnych okolicznościach instytucja zachowa faktyczne prawo własności do wszystkich przepływów gotówkowych z tytułu wierzytelności oraz kontrolę nad tymi przepływami. Jeżeli dłużnik dokonuje płatności bezpośrednio na rzecz sprzedawcy lub jednostki obsługującej, instytucja regularnie kontroluje, czy płatności są przekazywane w całości i w terminie uzgodnionym w umowie. Instytucje mają procedury gwarantujące ochronę prawa własności do wierzytelności i wpływów gotówkowych przed skutkami zawieszenia praw wierzyciela w momencie wszczęcia postępowania upadłościowego lub zarzutów prawnych mogących znacznie opóźnić zdolność kredytodawcy do upłynnienia lub cesji wierzytelności lub utrzymania kontroli nad wpływami gotówkowymi.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 184 ust. 3	3. Instytucja monitoruje zarówno jakość nabytych wierzytelności, jak i kondycję finansową sprzedawcy i jednostki obsługującej. Zastosowanie mają następujące warunki: a) instytucja ocenia korelację pomiędzy jakością nabytych wierzytelności a kondycją finansową zarówno sprzedawcy, jak i jednostki obsługującej oraz ustanawia wewnętrzne zasady i procedury zapewniające odpowiednie zabezpieczenie przed wszelkimi nieprzewidzianymi zdarzeniami, w tym wewnętrzną klasyfikację sprzedawców i jednostek obsługujących pod względem ryzyka; b) instytucja ma jasne i skuteczne zasady i procedury ustalania uznawalności sprzedawców i jednostek obsługujących. Zarówno sprzedawcy, jak i jednostki obsługujące podlegają okresowym przeglądom przeprowadzanym przez instytucję lub jej przedstawiciela w celu sprawdzenia dokładności sprawozdań sporządzanych przez sprzedawcę lub jednostkę obsługującą, wykrycia oszustw lub niedoskonałości w ich działalności, a także zweryfikowania jakości polityki kredytowej	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	sprzedawcy oraz zasad i procedur ściągania należności przez jednostkę obsługującą. Wyniki tych przeglądów są dokumentowane; c) instytucja ocenia charakterystykę pakietów nabytych wierzytelności, w tym kwoty kredytów zaliczkowych; historię zaległości finansowych sprzedawcy, jego wierzytelności nieściągalnych i odpisów aktualizujących wartość tych wierzytelności; warunki płatności i ewentualne konta przeciwstawne; d) instytucja ma skuteczne zasady i procedury zbiorczego monitorowania koncentracji długu z tego samego źródła zarówno w ramach jednego, jak i wielu pakietów nabytych wierzytelności; e) instytucja zapewnia, by terminowo otrzymywać od jednostki obsługującej wystarczająco szczegółowe sprawozdania na temat struktury wiekowej i rozmycia wierzytelności w celu zapewnienia spełnienia określonych w instytucji kryteriów uznawania i zasad w zakresie zaliczek obowiązujących w stosunku do nabytych wierzytelności oraz zapewnienia skutecznego środka monitorowania i potwierdzania określonych przez sprzedawcę warunków sprzedaży i stopnia rozmycia.				
Art. 184 ust. 4	4. Instytucja posiada systemy i procedury umożliwiające wczesne wykrywanie pogorszenia się kondycji finansowej sprzedawcy i jakości nabytych wierzytelności oraz stosowanie aktywnego podejścia do pojawiających się problemów. W szczególności instytucja ma jasne i skuteczne zasady, procedury i systemy informacyjne służące monitorowaniu przypadków naruszenia warunków umowy, a także jasne i skuteczne zasady i procedury wszczynania działań prawnych i postępowania z problemowymi wierzytelnościami nabytymi.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 184 ust. 5	5. Instytucja ma jasne i skuteczne zasady i procedury regulujące kontrolę nabytych wierzytelności, kredytów i środków pieniężnych. W sporządzonych na piśmie zasadach wewnętrznych określa się w szczególności wszystkie istotne elementy programu zakupu wierzytelności, w tym stawki zaliczek, uznane zabezpieczenia, niezbędną dokumentację, limity	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	koncentracji oraz sposoby traktowania wpływów gotówkowych. Przy określaniu tych elementów uwzględnia się wszystkie istotne i znaczące czynniki, takie jak: kondycja finansowa sprzedawcy i jednostki obsługującej, koncentracje ryzyka i tendencje w zakresie jakości nabytych wierzytelności oraz baza klientów sprzedawcy; natomiast systemy wewnętrzne zapewniają wypłatę środków wyłącznie pod warunkiem przedstawienia określonych zabezpieczeń i dokumentów.				
Art. 184 ust. 6	6. Instytucja posiada skuteczne wewnętrzne procedury umożliwiające ocenę przestrzegania wszystkich wewnętrznych zasad i procedur. Procedury te obejmują regularne kontrole wszystkich istotnych faz realizowanego przez instytucję programu zakupu wierzytelności, sprawdzenie, czy istnieje rozdział obowiązków, po pierwsze, między oceną sprzedawcy i jednostki obsługującej a oceną dłużnika, a po drugie, między oceną sprzedawcy i jednostki obsługującej a badaniem terenowym przeprowadzonym w odniesieniu do tych podmiotów, a także ocenę operacji jednostki rozliczeniowej, ze szczególnym uwzględnieniem kwalifikacji, doświadczenia, liczby zaangażowanego personelu i automatycznych systemów wspomagających.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 185	Artykuł 185. Walidacja oszacowań wewnętrznych Instytucje walidują swoje oszacowania wewnętrzne zgodnie z następującymi wymogami: a) instytucje posiadają właściwe systemy służące do walidacji dokładności i spójności systemów i procesów ratingowych oraz oszacowań wszystkich istotnych parametrów ryzyka. Procedura walidacji wewnętrznej umożliwia instytucji przeprowadzenie spójnej i wnikliwej oceny funkcjonowania wewnętrznych systemów ratingowych i wewnętrznych systemów szacowania ryzyka; b) instytucje regularnie porównują zrealizowane współczynniki niewykonania zobowiązania z oszacowaniami wartości PD dla każdej kategorii, a w przypadkach gdy wartości zrealizowanych	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	współczynników niewykonania zobowiązania wykraczają poza przewidywany dla danej kategorii zakres, instytucje dokonują szczegółowej analizy przyczyn takiego odchylenia. Instytucje stosujące własne oszacowania wartości LGD i współczynników konwersji przeprowadzają podobną analizę również w odniesieniu do tych oszacowań. Na potrzeby tych porównań wykorzystuje się dane historyczne obejmujące możliwie jak najdłuższy okres. Instytucja dokumentuje metody i dane wykorzystane w takich porównaniach. Aktualizacja analiz i dokumentacji ma miejsce co najmniej raz do roku; c) instytucje stosują również inne narzędzia walidacji ilościowej i porównania z odpowiednimi zewnętrznymi źródłami danych. Analiza opiera się na danych, które są właściwe dla danego portfela, są regularnie aktualizowane oraz obejmują odpowiedni okres obserwacji. Wewnętrzne oceny instytucji dotyczące funkcjonowania ich systemów ratingowych są przeprowadzane w oparciu o możliwie jak najdłuższy okres; d) metody i dane wykorzystywane przy walidacji ilościowej są spójne w długim okresie. Zmiany dotyczące metod i danych wykorzystywanych przy dokonywaniu oszacowań i walidacji (zarówno w odniesieniu do źródeł danych, jak i odpowiednich okresów) są dokumentowane; e) instytucje mają solidne wewnętrzne normy postępowania w sytuacjach, gdy odchylenia zrealizowanych wartości PD, LGD, współczynników konwersji i całkowitych strat, w przypadku stosowania wskaźnika EL, od oczekiwanych wartości stają się na tyle znaczące, że podważają trafność oszacowań. Wspomniane normy uwzględniają cykle koniunkturalne i podobne czynniki systematycznej zmienności danych dotyczących niewykonania zobowiązań. Jeżeli zrealizowane wartości nadal są wyższe niż wartości oczekiwane, instytucje korygują w górę wartość oszacowań, aby odzwierciedlić dane dotyczące niewykonania zobowiązania oraz strat.				
Art. 186	Podsekcja 4 Wymogi dotyczące ekspozycji kapitałowych według metody modeli wewnętrznych	N/przepis			

	Artykuł 186. Wymóg w zakresie funduszy własnych i kwantyfikacja ryzyka Do celów obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych instytucje spełniają następujące normy: a) oszacowania potencjalnej straty nie są podatne na wpływ niekorzystnych zmian rynkowych, istotnych ze względu na profil ryzyka długoterminowego danych pakietów akcji należących do instytucji. Dane przedstawiające rozkład zwrotów uwzględniają najdłuższy badany okres, dla którego są dostępne dane istotne pod względem odzwierciedlenia profilu ryzyka określonych ekspozycji kapitałowych instytucji. Dane pozwalają na ostrożne, statystycznie wiarygodne i prawidłowe przeprowadzanie oszacowań strat, które nie opierają się wyłącznie na subiektywnych przesłankach lub osądzie własnym. Zastosowana symulacja szoku zapewnia ostrożne oszacowanie potencjalnych strat w odpowiednim długoterminowym cyklu rynkowym lub koniunkturalnym. Instytucja łączy analizę empiryczną dostępnych danych z korektą opartą na wielu różnych czynnikach w celu uzyskania odpowiednio realistycznych i ostrożnych wyników modelu. Przy konstruowaniu modeli wartości zagrożonej określających potencjalne kwartalne straty instytucje mogą wykorzystać dane kwartalne lub przeliczyć dane dotyczące krótszych horyzontów czasowych na odpowiedniki kwartalne za pomocą właściwej metody analitycznej popartej dowodami empirycznymi oraz zaawansowanymi i dobrze udokumentowanymi przemyśleniami i analizami. Wspomniane metody stosuje się przez długi czas w sposób ostrożny i konsekwentny. W przypadku dostępności istotnych danych wyłącznie w ograniczonym zakresie instytucja uwzględnia stosowny margines ostrożności; b) w stosowanych modelach w należyty sposób uwzględnia się wszystkie istotne ryzyka związane z dochodami kapitałowymi, w tym zarówno ogólne ryzyko rynkowe, jak i szczególną ekspozycję na ryzyko portfela instrumentów kapitałowych instytucji. Modele wewnętrzne odpowiednio wyjaśniają przeszłe	stosowan y jest bezpośre dnio			

	wahania cen i uwzględniają zarówno wielkość potencjalnych koncentracji, jak i zmiany w ich strukturze, wykazując przy tym odporność na niekorzystne środowisko rynkowe. Ogół ekspozycji na ryzyko odzwierciedlony w danych wykorzystywanych do sporządzania oszacowań ściśle odpowiada ekspozycjom kapitałowym instytucji lub przynajmniej jest z nimi porównywalny; c) model wewnętrzny odpowiada profilowi ryzyka i złożoności portfela instrumentów kapitałowych instytucji. Jeżeli instytucja posiada istotne pakiety akcji, których wykres wartości ma charakter zdecydowanie nieliniowy, modele wewnętrzne projektuje się tak, aby odpowiednio uwzględnić ryzyka związane z takimi instrumentami; d) przyporządkowywanie indywidualnych pozycji do wskaźników zastępczych, indeksów rynkowych i czynników ryzyka jest wiarygodne, intuicyjne i oparte na solidnych założeniach; e) za pomocą analiz empirycznych instytucje wykazują adekwatność czynników ryzyka, w tym możliwość objęcia ich zakresem zarówno ryzyka ogólnego, jak i szczególnego; f) oszacowania zmienności rentowności ekspozycji kapitałowych obejmują istotne i dostępne dane, informacje i metody. Stosuje się niezależnie zweryfikowane wewnętrzne dane lub dane pochodzące ze źródeł zewnętrznych, w tym dane zbiorcze; g) w instytucji funkcjonuje rygorystyczny i kompleksowy program testów warunków skrajnych.				
Art. 187	Artykuł 187. Proces zarządzania ryzykiem i mechanizmy kontroli Mając na względzie opracowanie i wykorzystanie modeli wewnętrznych do celów określania wymogu w zakresie funduszy własnych, instytucje ustalają zasady, procedury i mechanizmy kontroli w celu zapewnienia integralności modelu i procesu jego tworzenia. Wspomniane zasady, procedury i mechanizmy kontroli obejmują:	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	a) pełną integrację modelu wewnętrznego z ogólnymi systemami informacji zarządczej wykorzystywanymi przez instytucję oraz zarządzaniem portfelem instrumentów kapitałowych w portfelu niehandlowym. Modele wewnętrzne są w pełni zintegrowane z infrastrukturą zarządzania ryzykiem instytucji, jeżeli są one stosowane szczególnie do: pomiaru i oceny wyników portfela instrumentów kapitałowych, w tym wyników skorygowanych o ryzyko, alokacji kapitału ekonomicznego do ekspozycji kapitałowych oraz przeprowadzania ogólnej oceny adekwatności kapitałowej i procesu zarządzania inwestycjami; b) ustanowione systemy zarządzania, procedury i funkcje kontrolne mające na celu zapewnienie okresowych i niezależnych przeglądów wszystkich elementów procesu tworzenia modeli wewnętrznych, łącznie z zatwierdzaniem zmian w modelach, weryfikacją ich parametrów wejściowych oraz przeglądem wyników modeli, np. w formie bezpośredniej weryfikacji oszacowań ryzyka. Przeglądy te służą ocenie dokładności, kompletności i adekwatności danych wejściowych i wyników modelu oraz pozwalają zarówno wykryć i ograniczyć potencjalne błędy wynikające ze znanych niedoskonałości modeli, jak i zidentyfikować nieznane do tej pory niedoskonałości. Przeglądy te może przeprowadzać niezależna jednostka wewnętrzna lub niezależna osoba trzecia; c) odpowiednie systemy i procedury monitorowania limitów inwestycyjnych i ekspozycji na ryzyko ekspozycji kapitałowych; d) jednostki odpowiedzialne za projektowanie i stosowanie modelu oraz jednostki odpowiedzialne za zarządzanie poszczególnymi inwestycjami są funkcjonalnie od siebie niezależne; e) strony odpowiedzialne za dowolny element procesu tworzenia modeli posiadają odpowiednie kwalifikacje. Do tworzenia modeli zarząd wyznacza odpowiednio przygotowanych i wykwalifikowanych pracowników.				
Art. 188	Artykuł 188.	N/przepis			

	Walidacja i dokumentacja Instytucje mają odpowiednie systemy walidowania dokładności i spójności swoich modeli wewnętrznych i procesów ich tworzenia. Wszystkie istotne elementy modeli wewnętrznych i procesów ich tworzenia oraz walidacji są dokumentowane. Walidacja i dokumentowanie stosowanych przez instytucje modeli wewnętrznych i procesów ich tworzenia podlegają następującym wymogom: a) instytucje stosują procedurę walidacji wewnętrznej w celu przeprowadzania oceny funkcjonowania modeli wewnętrznych i procesów w sposób konsekwentny i wnikliwy; b) metody i dane wykorzystywane przy walidacji ilościowej są spójne w długim okresie. Zmiany dotyczące metod i danych wykorzystywanych przy sporządzaniu oszacowań i walidacji (zarówno źródła danych, jak i badane okresy) są dokumentowane; c) instytucje regularnie porównują faktyczne dochody kapitałowe obliczone z wykorzystaniem zrealizowanych i niezrealizowanych zysków i strat z oszacowaniami modeli. Na potrzeby tych porównań wykorzystuje się dane historyczne obejmujące jak najdłuższy okres. Instytucja dokumentuje metody i dane wykorzystane w takich porównaniach. Aktualizacja analiz i dokumentacji ma miejsce co najmniej raz do roku; d) instytucje stosują inne narzędzia walidacji ilościowej i porównania z zewnętrznymi źródłami danych. Analiza opiera się na danych, które są właściwe dla danego portfela, są regularnie aktualizowane oraz obejmują odpowiedni okres obserwacji. Wewnętrzne oceny instytucji dotyczące funkcjonowania ich modeli są sporządzane w oparciu o możliwie jak najdłuższy okres; e) w instytucjach obowiązują solidne wewnętrzne normy postępowania w sytuacjach, w których wyniki porównania faktycznych dochodów kapitałowych z oszacowaniami modeli podważają prawidłowość oszacowań lub samych modeli. Normy te uwzględniają	stosowan y jest bezpośrednio			

	cykle koniunkturalne i podobne czynniki systematycznej zmienności dochodów kapitałowych. Wszystkie korekty wprowadzane do modeli wewnętrznych w następstwie przeprowadzonych przeglądów modeli są dokumentowane i zgodne z normami w zakresie przeprowadzania przeglądu modeli obowiązującymi w instytucji; f) modele wewnętrzne i procesy ich tworzenia są dokumentowane, przy czym dokumentacja obejmuje również obowiązki stron zaangażowanych w proces tworzenia, zatwierdzania i przeprowadzania przeglądu modeli.				
Art. 189 ust. 1	Podsekcja 5 Zarządzanie wewnętrzne i nadzór Artykuł 189. Ład korporacyjny 1. Wszystkie istotne aspekty procesu ratingu i procesu dokonywania oszacowań podlegają zatwierdzeniu przez organ zarządzający instytucji lub komitet powołany przez ten organ oraz kadrę kierowniczą wyższego szczebla. Wspomniane strony dysponują ogólną znajomością systemów ratingowych instytucji oraz szczegółową wiedzą na temat związanych z nimi sprawozdań zarządczych.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 189 ust. 2	2. Kadra kierownicza wyższego szczebla podlega następującym wymogom: a) zawiadamia organ zarządzający lub komitet powołany przez ten organ o istotnych zmianach lub wyjątkach od ustalonych zasad, które będą miały istotny wpływ na funkcjonowanie systemów ratingowych instytucji; b) dysponuje dobrą znajomością struktury i sposobu funkcjonowania systemów ratingowych; c) zapewnia w sposób ciągły poprawne działanie systemów ratingowych. Kadra kierownicza wyższego szczebla regularnie otrzymuje od jednostek do spraw kontroli ryzyka kredytowego informacje dotyczące funkcjonowania procesu ratingu, obszarów wymagających	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	wprowadzenia usprawnień oraz postępów w eliminowaniu wykrytych wcześniej niedociągnięć.				
Art. 189 ust. 3	3. Wewnętrzna, oparta na ratingach, analiza profilu ryzyka kredytowego instytucji stanowi istotny element sprawozdań zarządczych przekazywanych wspomnianym stronom. Sprawozdania obejmują co najmniej profil ryzyka według kategorii, migrację między kategoriami, oszacowanie odpowiednich parametrów w poszczególnych kategoriach i porównanie zrealizowanych współczynników niewykonania zobowiązania oraz, o ile stosowane są własne oszacowania, porównanie wartości zrealizowanych LGD i zrealizowanych współczynników konwersji z wartościami oczekiwanymi i wynikami testów warunków skrajnych. Częstotliwość składania sprawozdań zależy od istotności i rodzaju informacji oraz pozycji odbiorcy w hierarchii.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 190 ust. 1	Artykuł 190. Kontrola ryzyka kredytowego 1. Jednostka do spraw kontroli ryzyka kredytowego jest niezależna od funkcji kadrowych i kierowniczych odpowiedzialnych za inicjowanie lub odnawianie ekspozycji i podlega bezpośrednio kadrze kierowniczej wyższego szczebla. Jednostka ta odpowiada za opracowanie lub wybór systemów ratingowych oraz za ich wdrożenie, nadzór nad nimi oraz zapewnienie ich właściwego funkcjonowania. Do jej zadań należy również regularne opracowywanie i analizowanie sprawozdań dotyczących wyników funkcjonowania systemów ratingowych.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 190 ust. 2	2. Zakres odpowiedzialności jednostki (jednostek) do spraw kontroli ryzyka kredytowego obejmuje: a) testowanie i monitorowanie kategorii i pul; b) tworzenie i analizowanie sprawozdań podsumowujących dotyczących systemów ratingowych instytucji; c) wdrażanie procedur mających na celu sprawdzenie, czy definicje kategorii i puli są konsekwentnie	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			

	stosowane w poszczególnych działach i w poszczególnych obszarach geograficznych; d) dokonywanie przeglądów i dokumentowanie wszelkich zmian w procesie przyznawania ratingu, w tym powodów wprowadzenia tych zmian; e) dokonywanie przeglądów kryteriów ratingowych, aby sprawdzić, czy wciąż są one przydatne do celów przewidywania ryzyka. Informacje na temat zmian w procesie ratingu, kryteriów lub indywidualnych parametrów ratingowych są dokumentowane i przechowywane; f) aktywny udział w procesie opracowywania lub wyboru, wdrażania i walidacji modeli stosowanych w ramach procesu ratingu; g) dozór i nadzór nad modelami stosowanymi w ramach procesu ratingu; h) bieżące przeglądy i zmiany modeli wykorzystywanych w ramach procesu ratingu.				
Art. 190 ust. 3	3. Instytucje wykorzystujące dane zbiorcze zgodnie z art. 179 ust. 2 mogą zlecić na zewnątrz wykonanie następujących zadań: a) przygotowanie informacji dotyczących testowania i monitorowania kategorii i pul; b) przygotowanie sprawozdań podsumowujących dotyczących systemów ratingowych instytucji; c) przygotowanie informacji dotyczących przeglądów kryteriów ratingowych, aby sprawdzić, czy wciąż są one przydatne do celów przewidywania ryzyka; d) dokumentowanie zmian w procesie ratingu, zmian kryteriów lub indywidualnych parametrów ratingowych; e) przygotowanie informacji dotyczących bieżących przeglądów i zmian modeli stosowanych w ramach procesu ratingu.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 190 ust. 4	4. Instytucje stosujące przepisy ust. 3 zapewniają właściwym organom dostęp do wszystkich istotnych informacji pochodzących od strony trzeciej,	N/przepis stosowany			

	koniecznych do zbadania spełnienia wymogów, a także zapewniają właściwym organom możliwość przeprowadzenia kontroli w siedzibie osoby trzeciej w takim samym zakresie jak kontrola przeprowadzana w siedzibie instytucji.	y jest bezpośrednio			
Art. 191	Artykuł 191. Audyt wewnętrzny Systemy ratingowe instytucji i ich działanie podlegają przynajmniej raz w roku kontroli przeprowadzanej przez dział audytu wewnętrznego lub inną porównywalną niezależną jednostkę ds. audytu, a kontrola ta obejmuje również działanie funkcji kredytowej oraz oszacowywanie wartości PD, LGD, EL i współczynników konwersji. W ramach kontroli sprawdzane jest spełnienie wszystkich mających zastosowanie wymogów.	N/przepisy stosowane y jest bezpośrednio			
Art. 192 pkt. 1	Rozdział 4. Ograniczanie ryzyka kredytowego Sekcja 1. Definicje i wymogi ogólne Artykuł 192. Definicje Do celów niniejszego rozdziału stosuje się następujące definicje: (1) "instytucja kredytująca" oznacza instytucję utrzymującą daną ekspozycję;	N/przepisy stosowane y jest bezpośrednio			
Art. 192 pkt. 2	(2) "zabezpieczona transakcja kredytowa" oznacza dowolną transakcję skutkującą powstaniem ekspozycji zabezpieczonej w formie zabezpieczenia rzeczowego, której warunki nie obejmują przyznania instytucji prawa pobierania depozytu zabezpieczającego przynajmniej raz dziennie;	N/przepisy stosowane y jest bezpośrednio			
Art. 192 pkt. 3	(3) "transakcja oparta na rynku kapitałowym" oznacza dowolną transakcję skutkującą powstaniem ekspozycji zabezpieczonej w formie zabezpieczenia rzeczowego, której warunki obejmują przyznanie instytucji prawa pobierania depozytu zabezpieczającego przynajmniej raz dziennie;	N/przepisy stosowane y jest bezpośrednio			

Art. 192 pkt. 4	(4) "bazowe przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania" oznacza przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania, w którego udziały lub jednostki uczestnictwa zainwestowało inne przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 193 ust. 1	Artykuł 193. Zasady uznawania wpływu technik ograniczania ryzyka kredytowego 1. Żadna ekspozycja, w stosunku do której instytucja stosuje środki ograniczania ryzyka kredytowego, nie charakteryzuje się kwotą ekspozycji ważonej ryzykiem lub kwotą oczekiwanej straty, które są wyższe niż analogiczne kwoty dla identycznej pod innymi względami ekspozycji, w stosunku do której instytucja nie stosuje środków ograniczania ryzyka kredytowego.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 193 ust. 2	2. Jeżeli kwota ekspozycji ważonej ryzykiem uwzględnia już ochronę kredytową zgodnie z rozdziałem 2 lub rozdziałem 3, w stosownych przypadkach, instytucje nie uwzględniają tej ochrony kredytowej w obliczeniach dokonywanych zgodnie z przepisami niniejszego rozdziału.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 193 ust. 3	3. Jeżeli wymogi przepisów sekcji 2 i 3 są spełnione, instytucje mogą wprowadzić zmiany w sposobie obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem według metody standardowej oraz w sposobie obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem i kwot oczekiwanej straty według metody IRB zgodnie z przepisami sekcji 4, 5 i 6.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 193 ust. 4	4. Instytucje traktują środki pieniężne, papiery wartościowe lub towary nabyte, pożyczone lub otrzymane w ramach transakcji odkupu lub w ramach transakcji udzielania lub zaciągania pożyczek papierów wartościowych lub towarów jako zabezpieczenie.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 193 ust. 5	5. Jeżeli instytucja przeprowadzająca obliczenia kwot ekspozycji ważonych ryzykiem według metody standardowej dysponuje więcej niż jednym środkiem	N/przepis stosowany			

	ograniczania ryzyka kredytowego w odniesieniu do pojedynczej ekspozycji, postępuje ona zgodnie z poniższym: a) dokonuje podziału ekspozycji na części objęte poszczególnymi rodzajami środków ograniczania ryzyka kredytowego; b) oblicza kwotę ekspozycji ważonej ryzykiem osobno dla każdej z części otrzymanych w wyniku zastosowania przepisów lit. a) zgodnie z przepisami rozdziału 2 oraz niniejszego rozdziału.	y jest bezpośrednio			
Art. 193 ust. 6	6. Jeżeli instytucja obliczająca kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem według metody standardowej obejmuje pojedynczą ekspozycję ochroną kredytową zapewnianą przez pojedynczego dostawcę ochrony, a ochrona ta posiada różne terminy rozliczenia, postępuje zgodnie z poniższym: a) dokonuje podziału ekspozycji na części objęte poszczególnymi środkami ograniczania ryzyka kredytowego; b) oblicza kwotę ekspozycji ważonej ryzykiem osobno dla każdej z części otrzymanych w wyniku zastosowania przepisów lit. a) zgodnie z przepisami rozdziału 2 oraz niniejszego rozdziału.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 194 ust. 1	Artykuł 194. Zasady regulujące kwestię uznawania technik ograniczania ryzyka kredytowego 1. Technika stosowana przez instytucję kredytującą w celu zapewnienia ochrony kredytowej, a także podejmowane przez nią działania i kroki oraz wdrożone przez nią procedury i zasady skutkują ustanowieniem mechanizmów ochrony kredytowej, które są prawnie skuteczne i podlegają egzekucji we wszystkich stosownych jurysdykcjach. Instytucja kredytująca przedstawia, na wniosek właściwego organu, najnowszą wersję niezależnej, pisemnej i uzasadnionej opinii prawnej lub opinii prawnych, które wykorzystwała do stwierdzenia, czy jej mechanizm lub mechanizmy ochrony kredytowej	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	spełniają warunek określony w akapicie pierwszym.				
Art. 194 ust. 2	2. Instytucja kredytująca podejmuje wszystkie stosowne kroki w celu zapewnienia skuteczności mechanizmów ochrony kredytowej oraz eliminowania ryzyka związanego z tymi mechanizmami.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 194 ust. 3	3. Instytucje mogą uznawać ochronę kredytową rzeczywistą w obliczeniach skutków ograniczenia ryzyka kredytowego jedynie w przypadku gdy aktywa, na których opiera się ochrona spełniają oba następujące warunki: a) zostały one uwzględnione w wykazie uznanych aktywów zawartym, stosownie do przypadku, w art. 197-200; b) są odpowiednio płynne, a ich wartość długookresowa na tyle stabilna, by zapewnić odpowiednią pewność co do osiągniętego poziomu ochrony kredytowej, przy uwzględnieniu metody stosowanej do obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem oraz dopuszczalnego stopnia uznania aktywów.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 194 ust. 4	4. Instytucje mogą uznawać ochronę kredytową rzeczywistą w obliczeniach skutków ograniczenia ryzyka kredytowego jedynie w przypadku gdy instytucja kredytująca ma prawo do szybkiego upłynnienia lub zatrzymania aktywów wykorzystanych do zapewnienia ochrony w przypadku niewykonania zobowiązania przez dłużnika, jego niewypłacalności lub upadłości - lub innego zdarzenia kredytowego określonego w dokumentacji transakcji - oraz, w stosownych przypadkach, w przypadku niewykonania zobowiązania przez depozytariusza zabezpieczenia, jego niewypłacalności lub upadłości. Stopień korelacji między wartością aktywów wykorzystywanych do zapewnienia ochrony a jakością kredytową dłużnika nie jest zbyt wysoki.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 194 ust. 5	5. W przypadku ochrony kredytowej nierzeczywistej dostawca ochrony kwalifikuje się jako uznany	N/przepis			

	dostawca ochrony wyłącznie wtedy, gdy dostawca ochrony jest uwzględniony w wykazie uznanych dostawców ochrony zawartym w art. 201 lub 202, stosownie do przypadku.	stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 194 ust. 6	6. W przypadku ochrony kredytowej nierzeczywistej umowa o ochronie kredytowej kwalifikuje się jako uznana umowa o ochronie kredytowej wyłącznie, gdy spełnia oba wskazane poniżej warunki: a) została ona uwzględniona w wykazie uznanych umów o ochronie kredytowej określonym w art. 203 i art. 204 ust. 1; b) jest skuteczna prawnie i egzekwowalna we właściwych jurysdykcjach w stopniu zapewniającym odpowiednią pewność co do osiągniętego poziomu ochrony kredytowej, przy uwzględnieniu metody stosowanej do obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem oraz dopuszczalnego stopnia uznania aktywów; c) dostawca ochrony spełnia kryteria określone w ust. 5.	N/przepi s stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 194 ust. 7	7. Ochrona kredytowa spełnia, w stosownych przypadkach, wymogi określone w sekcji 3.	N/przepi s stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 194 ust. 8	8. Instytucja jest w stanie wykazać właściwym organom, że ma odpowiednie procesy zarządzania ryzykiem w celu kontrolowania tych rodzajów ryzyka, na które może zostać narażona w wyniku prowadzenia działań w zakresie ograniczania ryzyka kredytowego.	N/przepi s stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 194 ust. 9	9. Niezależnie od tego, czy przy obliczaniu kwot ekspozycji ważonych ryzykiem oraz, w stosownych przypadkach, kwot oczekiwanych strat stosowane są środki ograniczania ryzyka kredytowego, czy też nie, instytucje nadal prowadzą pełną ocenę ryzyka kredytowego ekspozycji bazowej i są w stanie wykazać właściwym organom spełnienie tego wymogu. W	N/przepi s stosowan y jest bezpośrednio			

	przypadku transakcji odkupu i transakcji udzielania lub zaciągania pożyczek papierów wartościowych lub towarów ekspozycja bazowa jest ujmowana, wyłącznie do celów niniejszego ustępu, jako kwota netto ekspozycji.				
Art. 194 ust. 10	10. EUNB opracuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia zakresu pojęciowego terminu "odpowiednio płynne aktywa" oraz tego, kiedy wartości aktywów można uznać za wystarczająco stabilne na użytek ust. 3. EUNB przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 września 2014 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 195	Sekcja 2. Uznane formy ograniczania ryzyka kredytowego Podsekcja 1 Ochrona kredytowa rzeczywista Artykuł 195. Kompensowanie pozycji bilansowych Instytucja może stosować kompensowanie pozycji bilansowych w zakresie wzajemnych roszczeń istniejących między instytucją a jej kontrahentem jako uznawaną formę ograniczania ryzyka kredytowego. Nie naruszając przepisów art. 1962, zakres uznawanego kompensowania ogranicza się do wzajemnych sald pieniężnych instytucji i kontrahenta. Instytucje mogą zmienić kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem oraz, w stosownych przypadkach, kwoty oczekiwanej straty wyłącznie w odniesieniu do kredytów i depozytów, które same otrzymały i które podlegają postanowieniom umowy o kompensowaniu pozycji bilansowych.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 196	Artykuł 196. Umowy ramowe o kompensowaniu zobowiązań obejmujące transakcje odkupu lub transakcje	N/przepis stosowany jest			

	udzielania lub zaciągania pożyczek papierów wartościowych lub towarów bądź inne transakcje oparte na rynku kapitałowym Instytucje stosujące kompleksową metodę ujmowania zabezpieczeń finansowych ustanowioną w art. 223 mogą uwzględniać skutki dwustronnych umów o kompensowaniu zobowiązań obejmujących transakcje odkupu, transakcje udzielania lub zaciągania pożyczek papierów wartościowych lub towarów bądź inne transakcje oparte na rynku kapitałowym zawarte z kontrahentem. Bez uszczerbku dla przepisów art. 299, przyjęte zabezpieczenia oraz papiery wartościowe lub towary będące przedmiotem udzielenia lub zaciągnięcia pożyczki w ramach tego rodzaju umów lub transakcji spełniają wymogi uznawalności zabezpieczeń określone w art. 197 i 198.	bezpórnio			
Art. 197 ust. 1	Artykuł 197. Uznawalność zabezpieczenia w ramach wszystkich podejść i metod 1. Instytucje mogą stosować następujące instrumenty jako uznane zabezpieczenie w ramach wszystkich podejść i metod: a) środki pieniężne zdeponowane w instytucji kredytującej lub bankowe instrumenty pieniężne utrzymywane przez instytucję kredytującą; b) dłużne papiery wartościowe emitowane przez rządy centralne lub banki centralne, które to papiery wartościowe posiadają ocenę kredytową wydaną przez ECAI lub agencję kredytów eksportowych, uznane za kwalifikujące się do celów rozdziału 2, której to ocenie EUNB przypisuje stopień jakości kredytowej nie wyższy niż 4 zgodnie z zasadami przypisywania wagi ryzyka ekspozycjom wobec rządów centralnych i banków centralnych określonymi w rozdziale 2; c) dłużne papiery wartościowe emitowane przez instytucje, które to papiery wartościowe posiadają ocenę kredytową wydaną przez ECAI, której to ocenie EUNB przypisuje stopień jakości kredytowej nie wyższy niż 3 zgodnie z zasadami przypisywania wagi ryzyka ekspozycjom wobec instytucji określonymi w	N/przepis stosowany jest bezpórnio			

	rozdziale 2; d) dłużne papiery wartościowe emitowane przez inne jednostki, które to papiery wartościowe posiadają ocenę kredytową wydaną przez ECAI, której to ocenie EUNB przypisuje stopień jakości kredytowej nie wyższy niż 3 zgodnie z zasadami przypisywania wagi ryzyka ekspozycjom wobec przedsiębiorstw określonymi w rozdziale 2; e) dłużne papiery wartościowe posiadające krótkoterminową ocenę kredytową wydaną przez ECAI, której to ocenie EUNB przypisuje stopień jakości kredytowej nie wyższy niż 3 zgodnie z zasadami przypisywania wagi ryzyka krótkoterminowym ekspozycjom określonymi w rozdziale 2; f) akcje lub obligacje zamienne, które wchodzą w skład indeksu głównego; g) złoto; h) pozycje sekurytyzacyjne niebędące pozycjami resekurytyzacyjnymi, posiadające zewnętrzną ocenę kredytową wydaną przez ECAI, której to ocenie EUNB przypisuje stopień jakości kredytowej nie wyższy niż 3 zgodnie z zasadami przypisywania wagi ryzyka ekspozycjom sekurytyzacyjnym według podejścia określonego w rozdziale 5 sekcja 3 podsekcja 3.				
Art. 197 ust. 2	2. Do celów ust. 1 lit. b) i "dłużne papiery wartościowe emitowane przez rządy centralne lub banki centralne" obejmują wszystkie następujące pozycje: a) dłużne papiery wartościowe emitowane przez samorządy regionalne lub władze lokalne, ekspozycje wobec których traktuje się jako ekspozycje wobec rządu centralnego, w którego jurysdykcji są one ustanowione, zgodnie z art. 115 ust. 2; b) dłużne papiery wartościowe emitowane przez podmioty sektora publicznego, które są traktowane jak ekspozycje wobec rządów centralnych zgodnie z art. 116 ust. 4; c) dłużne papiery wartościowe emitowane przez	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	wielostronne banki rozwoju, którym na mocy art. 117 ust. 2 przypisuje się wagę ryzyka równą 0 %; d) dłużne papiery wartościowe emitowane przez organizacje międzynarodowe, którym na mocy art. 118 przypisuje się wagę ryzyka równą 0 %.				
Art. 197 ust. 3	3. Do celów ust. 1 lit. c) "dłużne papiery wartościowe emitowane przez instytucje" obejmują wszystkie następujące pozycje: a) dłużne papiery wartościowe emitowane przez samorządy regionalne lub władze lokalne inne niż dłużne papiery wartościowe, o których mowa w ust. 2 lit. a); b) dłużne papiery wartościowe emitowane przez podmioty sektora publicznego, ekspozycje wobec których są traktowane zgodnie z art. 116 ust. 1 i 2; c) dłużne papiery wartościowe emitowane przez wielostronne banki rozwoju inne niż te, którym na mocy art. 117 ust. 2 przypisuje się wagę ryzyka równą 0 %.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 197 ust. 4	4. Instytucja może wykorzystywać dłużne papiery wartościowe, które są emitowane przez inne instytucje i nie posiadają oceny kredytowej wydanej przez ECAI, jako uznane zabezpieczenie, jeżeli te dłużne papiery wartościowe spełniają wszystkie następujące kryteria: a) są notowane na uznanej giełdzie; b) kwalifikują się jako dług uprzywilejowany; c) wszystkie inne papiery wartościowe posiadające rating wyemitowane przez instytucję emitującą i równorzędne pod względem uprzywilejowania posiadają ocenę kredytową ECAI, której EUNB przypisuje stopień jakości kredytowej nie wyższy niż 3 zgodnie z zasadami przypisywania wagi ryzyka ekspozycjom wobec instytucji lub ekspozycjom krótkoterminowym określonymi w rozdziale 2; d) instytucja kredytująca nie posiada żadnych informacji, które sugerowałyby, że emitowane papiery wartościowe mogłyby otrzymać niższą ocenę kredytową niż ta wskazana w lit. c);	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	e) płynność rynkowa danego instrumentu jest wystarczająca do rozpatrywanych celów.				
Art. 197 ust. 5	5. Instytucje mogą wykorzystywać jednostki uczestnictwa lub udziały w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania jako uznane zabezpieczenie, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki: a) wartość jednostek uczestnictwa lub udziałów jest publikowana codziennie; b) przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania mogą inwestować tylko w instrumenty kwalifikujące się do uznania zgodnie z ust. 1 i 2; c) przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania spełniają warunki określone w art. 132 ust. 3. Jeżeli przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania inwestuje w udziały lub jednostki uczestnictwa innego przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, warunki przewidziane w akapicie pierwszym lit. a)-c) mają zastosowanie także w odniesieniu do każdego takiego bazowego przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania. Wykorzystywanie przez przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania instrumentów pochodnych w celu zabezpieczenia dopuszczalnych inwestycji nie stanowi przeszkody ewentualnego uznawania jednostek uczestnictwa lub udziałów danego przedsiębiorstwa za zabezpieczenie.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 197 ust. 6	6. Do celów ust. 5, w przypadku gdy przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania ("pierwotne przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania") lub którekolwiek z jego bazowych przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania nie ogranicza się do inwestowania w instrumenty, które kwalifikują się do uznania na mocy ust. 1 i 4, instytucje mogą wykorzystywać jednostki uczestnictwa lub udziały w tym przedsiębiorstwie jako zabezpieczenie na kwotę równą wartości uznanych aktywów utrzymywanych przez to przedsiębiorstwo, przy założeniu, że to przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania lub którekolwiek z jego bazowych przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania zainwestowało w nieuznane	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	aktywa w maksymalnym zakresie dopuszczalnym na mocy ich odpowiednich uprawnień. W przypadku gdy dowolne bazowe przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania ma własne bazowe przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, instytucje mogą wykorzystywać jednostki uczestnictwa lub udziały w pierwotnym przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania jako uznane zabezpieczenie, pod warunkiem że stosują metodę określoną w akapicie pierwszym. W przypadku gdy nieuznane aktywa mogą mieć wartość ujemną z powodu ciężących na nich zobowiązań lub zobowiązań warunkowych wynikających z własności, instytucje wykonują obie poniższe czynności: a) obliczają całkowitą wartość nieuznanych aktywów; b) jeżeli kwota obliczona zgodnie z lit. a) jest ujemna, odejmują wartość bezwzględną tej kwoty od całkowitej wartości uznanych aktywów.				
Art. 197 ust. 7	7. Jeżeli dany papier wartościowy posiada dwie oceny kredytowe wydane przez ECAI, w odniesieniu do ust. 1 lit. b)-e) instytucje stosują mniej korzystną ocenę. Jeżeli dany papier wartościowy posiada więcej niż dwie oceny kredytowe wydane przez ECAI, instytucje stosują dwie najbardziej korzystne oceny. W przypadku gdy dwie najbardziej korzystne oceny kredytowe są od siebie różne, instytucje stosują mniej korzystną z nich.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 197 ust. 8	8. EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia następujących elementów: a) indeksów głównych, o których mowa w ust. 1 lit. f) niniejszego artykułu, art. 198 ust. 1 lit. a), art. 224 ust. 1 i 4 oraz w art. 299 ust. 2 lit. e); b) uznanych giełd, o których mowa w ust. 4 lit. a) niniejszego artykułu, w art. 198 ust. 1, art. 224 ust. 1 i 4, art. 299 ust. 2 lit. e), art. 400 ust. 2 lit. k), art. 416 ust. 3 lit. e), art. 428 ust. 1 lit. c) i w pkt 12 załącznika III, zgodnie z warunkami	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	określonymi w art. 4 ust. 1 pkt 72. EUNGiPW przedstawi Komisji powyższe projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 31 grudnia 2014 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.				
Art. 198 ust. 1	Artykuł 198. Dodatkowe warunki uznawalności zabezpieczenia według kompleksowej metody ujmowania zabezpieczeń finansowych 1. Jeżeli instytucja stosuje kompleksową metodę ujmowania zabezpieczeń finansowych określoną w art. 223, instytucja ta może - poza zabezpieczeniem ustanowionym w art. 197 - wykorzystywać jako uznane zabezpieczenie następujące pozycje: a) akcje lub obligacje zamienne niewchodzące w skład indeksu głównego, ale znajdujące się w obrocie na uznanej giełdzie; b) jednostki uczestnictwa lub udziały w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania, jeżeli spełnione zostały oba następujące warunki: (i) wartość jednostek uczestnictwa lub udziałów jest publikowana codziennie; (ii) przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania może inwestować wyłącznie w instrumenty kwalifikujące się do uznania zgodnie z art. 197 ust. 1 i 4 oraz w pozycje wskazane w lit. a) niniejszego akapitu. W przypadku gdy przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania inwestuje w jednostki uczestnictwa lub udziały innego przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, warunki określone w lit. a) i b) niniejszego ustępu mają zastosowanie jednakowo do każdego tego rodzaju bazowego przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania. Wykorzystywanie przez przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania instrumentów pochodnych w celu	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	zabezpieczenia dopuszczonych inwestycji nie stanowi przeszkody w ewentualnym uznawaniu jednostek uczestnictwa lub udziałów danego przedsiębiorstwa za zabezpieczenie.			
Art. 198 ust. 2	2. W przypadku gdy przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania lub którekolwiek z jego bazowych przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania nie ograniczają się do inwestowania w instrumenty, które kwalifikują się do uznania na mocy art. 197 ust. 1 i 4, oraz w pozycje, o których mowa w ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu, instytucje mogą wykorzystywać jednostki uczestnictwa lub udziały w tym przedsiębiorstwie jako zabezpieczenie na kwotę równą wartości uznanych aktywów utrzymywanych przez powyższe przedsiębiorstwo, przy założeniu, że przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania lub którekolwiek z jego bazowych przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania zainwestowały w nieuznane aktywa w maksymalnym zakresie dopuszczalnym na mocy ich odpowiednich uprawnień. W przypadku gdy nieuznane aktywa mogą mieć wartość ujemną z powodu ciężących na nich zobowiązań lub zobowiązań warunkowych wynikających z własności, instytucje wykonują obie poniższe czynności: a) obliczają całkowitą wartość nieuznanych aktywów; b) jeżeli kwota obliczona zgodnie z lit. a) jest ujemna, odejmują wartość bezwzględną tej kwoty od całkowitej wartości uznanych aktywów.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio		
Art. 199 ust. 1	Artykuł 199. Dodatkowe warunki uznawalności zabezpieczenia według metody IRB 1. Instytucje obliczające wysokość kwot ekspozycji ważonych ryzykiem oraz kwot oczekiwanej straty według metody IRB mogą - poza zabezpieczeniem, o którym mowa w art. 197 i 198 - korzystać również z następujących form zabezpieczenia: a) zabezpieczenia w formie nieruchomości zgodnie z ust. 2, 3 i 4;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio		

	b) wierzytelności zgodnie z ust. 5; c) innego rodzaju zabezpieczenia rzeczowego zgodnie z ust. 6 i 8; d) leasingu zgodnie z ust. 7.				
Art. 199 ust. 2	2. O ile przepisy art. 124 ust. 2 nie stanowią inaczej, instytucje mogą jako uznane zabezpieczenie wykorzystywać nieruchomości mieszkalne, które są lub będą zamieszkałe albo zostały lub zostaną oddane w najem przez właściciela lub właściciela rzeczywistego w przypadku przedsiębiorstw inwestowania indywidualnego, oraz nieruchomości komercyjne, w tym biura i inne pomieszczenia komercyjne, jeżeli spełnione są oba następujące warunki: a) wartość nieruchomości nie zależy w istotny sposób od jakości kredytowej dłużnika. Instytucje mogą wykluczyć sytuacje, w których czynniki czysto makroekonomiczne wpływają zarówno na wartość nieruchomości, jak i na spłatę należności przez kredytobiorcę, z procesu określania istotności takiej zależności; b) ryzyko kredytobiorcy nie zależy w istotny sposób od przychodów generowanych przez nieruchomość lub inwestycję budowlaną stanowiącą przedmiot zabezpieczenia, ale od zdolności kredytobiorcy do spłaty zadłużenia z innych źródeł, a w konsekwencji spłata kredytu nie zależy zasadniczo od żadnego przepływu środków pieniężnych generowanego przez nieruchomość służącą jako zabezpieczenie.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 199 ust. 3	3. Instytucje mogą odstąpić od stosowania ust. 2 lit. b) w przypadku ekspozycji zabezpieczonych nieruchomościami mieszkalnymi znajdującymi się na terytorium państwa członkowskiego, w którym właściwy organ tego państwa członkowskiego opublikował dowody wskazujące, że na terytorium tego państwa istnieje dobrze rozwinięty i ugruntowany rynek nieruchomości mieszkalnych, a wskaźniki strat nie przekraczają żadnego z następujących limitów: a) straty wynikające z transakcji kredytowych	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	zabezpieczonych nieruchomości mieszkalnymi do 80 % wartości rynkowej lub do 80 % bankowo-hipotecznej wartości nieruchomości, o ile przepisy art. 124 ust. 2 nie stanowią inaczej, nie przekraczają w żadnym roku 0,3 % wartości niespłaconych kredytów zabezpieczonych tym rodzajem nieruchomości; b) całkowite straty wynikające z transakcji kredytowych zabezpieczonych nieruchomościami mieszkalnymi nie przekraczają w żadnym roku 0,5 % wartości niespłaconych kredytów zabezpieczonych tym rodzajem nieruchomości. Jeżeli którykolwiek z warunków określonych w akapicie pierwszym lit. a) i b) nie zostanie spełniony w danym roku, instytucje nie stosują metody ujmowania określonej w tym akapicie do momentu spełnienia obu tych warunków w kolejnym roku.				
Art. 199 ust. 4	4. Instytucje mogą odstąpić od stosowania przepisów ust. 2 lit. b) w przypadku nieruchomości komercyjnych znajdujących się na terytorium państwa członkowskiego, w którym właściwy organ tego państwa członkowskiego opublikował dowody wskazujące, że na terytorium tego państwa istnieje dobrze rozwinięty i ugruntowany rynek nieruchomości komercyjnych, a wskaźniki strat nie przekraczają żadnego z następujących limitów: a) straty wynikające z transakcji kredytowych zabezpieczonych nieruchomościami komercyjnymi do 50 % wartości rynkowej lub 60 % bankowo-hipotecznej wartości nieruchomości nie przekraczają w żadnym roku 0,3 % wartości niespłaconych kredytów zabezpieczonych tym rodzajem nieruchomości; b) całkowite straty wynikające z transakcji kredytowych zabezpieczonych nieruchomościami komercyjnymi nie przekraczają w żadnym roku 0,5 % wartości niespłaconych kredytów zabezpieczonych tym rodzajem nieruchomości. Jeżeli którykolwiek z warunków określonych w akapicie pierwszym lit. a) i b) nie zostanie spełniony w danym roku, instytucje nie stosują metody określonej w tym akapicie do momentu spełnienia obydwu tych	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	warunków w kolejnym roku.				
Art. 199 ust. 5	5. Instytucje mogą jako uznane zabezpieczenie wykorzystywać kwoty wierzytelności związane z transakcją handlową (transakcjami handlowymi), których pierwotny termin zapadalności wynosi jeden rok lub mniej. Uznane wierzytelności nie obejmują wierzytelności związanych z sekurytyzacją, subpartycypacją, kredytowymi instrumentami pochodnymi lub kwotami należnymi od podmiotów powiązanych.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 199 ust. 6	6. Właściwe organy zezwalają instytucji na wykorzystywanie jako uznanego zabezpieczenia innego rodzaju zabezpieczenia rzeczowego niż te wymienione w ust. 2, 3 i 4, jeżeli spełnione zostaną wszystkie poniższe warunki: a) istnieją płynne rynki, o czym świadczy duża częstotliwość transakcji - przy uwzględnieniu rodzaju aktywów - pozwalające na zbycie zabezpieczenia w szybki i opłacalny sposób. Instytucje przeprowadzają ocenę spełnienia tego warunku okresowo oraz w przypadku gdy uzyskane informacje wskazują, że na rynku zaszły istotne zmiany; b) istnieją ustalone, publicznie dostępne ceny rynkowe przedmiotu zabezpieczenia. Instytucje mogą uznać ceny rynkowe za ustalone, jeżeli pochodzą one z wiarygodnych źródeł informacji, takich jak indeksy publiczne, i odzwierciedlają ceny transakcji w normalnych warunkach. Instytucje mogą uznać ceny rynkowe za publicznie dostępne, jeżeli ceny te zostały ujawnione, są łatwo dostępne oraz możliwe jest ich regularne uzyskanie bez ponoszenia nadmiernego obciążenia administracyjnego lub finansowego; c) instytucja analizuje ceny rynkowe, wymagany czas i koszty realizacji zabezpieczenia oraz zrealizowane zyski z zabezpieczenia; d) instytucja wykazuje, że wysokość zrealizowanych zysków z zabezpieczenia nie jest niższa niż 70 % wartości zabezpieczenia w ponad 10 % wszystkich likwidacji w odniesieniu do danego rodzaju zabezpieczenia.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	Jeżeli w odniesieniu do cen rynkowych występuje istotna zmienność, instytucja wykazuje w sposób zadowalający właściwe organy, że przeprowadzona przez nią wycena zabezpieczenia jest wystarczająco ostrożna. Instytucje dokumentują fakt spełnienia warunków określonych w akapicie pierwszym lit. a)-d) oraz warunków określonych w art. 210.				
Art. 199 ust. 7	7. Z zastrzeżeniem przepisów art. 230 ust. 2, jeżeli wymogi określone w art. 2116 zostaną spełnione, ekspozycje z tytułu transakcji, w ramach których instytucja oddaje osobie trzeciej nieruchomość w leasing, mogą być traktowane tak samo jak kredyty zabezpieczone tym samym typem nieruchomości co przedmiot leasingu.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 199 ust. 8	8. EUNB ujawnia wykaz rodzajów zabezpieczeń rzeczowych, w odniesieniu do których instytucje mogą przyjąć, że spełnione są warunki, o których mowa w ust. 6 lit. a) i b).	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 200	Inne rodzaje ochrony kredytowej rzeczowej Instytucje mogą wykorzystywać następujące inne rodzaje ochrony kredytowej rzeczowej jako uznane zabezpieczenie: a) środki pieniężne zdeponowane w instytucji będącej osobą trzecią lub bankowe instrumenty pieniężne utrzymywane przez instytucję będącą osobą trzecią nietrzymane na powierniczym rachunku zastrzeżonym i zastawione na rzecz instytucji kredytującej; b) polisy ubezpieczeniowe na życie zastawione na rzecz instytucji kredytującej; c) instrumenty emitowane przez instytucje będące osobą trzecią, które podlegają wykupowi przez tę instytucję na żądanie.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 201	Uznawalność dostawców ochrony w ramach wszystkich metod 1. Instytucje mogą uznać następujące strony za	N/przepisy stosowany jest			

uznanych dostawców ochrony kredytowej nierzeczywistej: a) rządy centralne i banki centralne; b) samorządy regionalne lub władze lokalne; c) wielostronne banki rozwoju; d) organizacje międzynarodowe, ekspozycjom wobec których zgodnie z art. 117 przypisuje się wagę ryzyka równą 0 %; e) podmioty sektora publicznego, należności od których traktuje się zgodnie z art. 116; f) instytucje i instytucje finansowe, których ekspozycje wobec instytucji finansowych traktuje się jak ekspozycje wobec instytucji zgodnie z art. 119 ust. 5; g) inne przedsiębiorstwa, w tym jednostki dominujące, zależne i powiązane instytucji, jeżeli spełniony jest którykolwiek ze wskazanych poniżej warunków: (i) wspomniane inne przedsiębiorstwa posiadają ocenę kredytową wydaną przez ECAI; (ii) w przypadku instytucji obliczających kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem oraz kwoty oczekiwanych strat według metody IRB, te inne przedsiębiorstwa nie posiadają oceny kredytowej wydanej przez uznaną ECAI i otrzymują rating wewnętrzny wydany przez instytucję; h) kontrahenci centralni. 2. Jeżeli instytucje obliczają kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem oraz kwoty oczekiwanej straty według metody IRB, aby kwalifikować się jako dostawca ochrony kredytowej nierzeczywistej, gwarant otrzymuje rating wewnętrzny od instytucji zgodnie z przepisami rozdziału 3 sekcja 6. Właściwe organy publikują i prowadzą wykaz tych instytucji finansowych, które są uznanymi dostawcami ochrony kredytowej nierzeczywistej zgodnie z ust. 1 lit. f), lub ustanawiają przewodnie kryteria w zakresie identyfikowania takich uznanych dostawców ochrony kredytowej nierzeczywistej wraz z opisem mających	bezpośrednio			

	zastosowanie wymogów ostrożnościowych, a także udostępniają sporządzony przez siebie wykaz pozostałym właściwym organom zgodnie z art. 117 dyrektywy 2013/36/UE.				
Art. 202	Uznawalność dostawców ochrony według metody IRB, w przypadku dostawców, którzy spełniają warunki traktowania określone w art. 153 ust. 3 Instytucja może wykorzystywać instytucje, zakłady ubezpieczeń i reasekuracji oraz agencje kredytów eksportowych jako uznanych dostawców ochrony kredytowej nieruchomości, którzy kwalifikują się do objęcia traktowaniem przewidzianym w art. 153 ust. 3, jeżeli spełniają wszystkie poniższe warunki: a) dysponują wystarczającą wiedzą ekspercką w zakresie dostarczania ochrony kredytowej nieruchomości; b) podlegają przepisom równoważnym przepisom ustanowionym w niniejszym rozporządzeniu lub w chwili dostarczania ochrony kredytowej posiadali ocenę kredytową wydaną przez uznaną ECAI, której EUNB przypisał stopień jakości kredytowej nie wyższy niż 3 zgodnie z zasadami przypisywania wagi ryzyka ekspozycjom wobec przedsiębiorstw określonymi w rozdziale 2; c) w momencie dostarczania ochrony kredytowej lub w dowolnym okresie po dostarczeniu tej ochrony posiadali oni rating wewnętrzny ze współczynnikiem PD równym lub niższym od tego, który odpowiada co najmniej drugiemu stopniowi jakości kredytowej zgodnie z zasadami przypisywania wagi ryzyka ekspozycjom wobec przedsiębiorstw określonymi w rozdziale 2; d) posiadają oni rating wewnętrzny ze współczynnikiem PD równym lub niższym od tego, który odpowiada co najmniej trzeciemu stopniowi jakości kredytowej zgodnie z zasadami przypisywania wagi ryzyka ekspozycjom wobec przedsiębiorstw określonymi w rozdziale 2. Do celów niniejszego artykułu ochrona kredytowa zapewniana przez agencje kredytów eksportowych nie	N/prze s stosowan y jest bezpośre dnio			

	jest objęta żadną bezpośrednią kontrgwarancją rządu centralnego.				
Art. 203	Uznawanie gwarancji jako ochrony kredytowej nierzeczywistej Instytucje mogą wykorzystywać gwarancje jako uznaną ochronę kredytową nierzeczywistą.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art.204 ust. 1	Uznane rodzaje kredytowych instrumentów pochodnych Instytucje mogą stosować jako uznaną ochronę kredytową następujące rodzaje kredytowych instrumentów pochodnych oraz instrumentów, które mogą składać się z takich kredytowych instrumentów pochodnych lub które mają podobne do nich właściwości ekonomiczne: a) swapy ryzyka kredytowego; b) swapy przychodu całkowitego; c) obligacje powiązane z ryzykiem kredytowym w zakresie, w jakim są one opłacone środkami pieniężnymi. Jeżeli instytucja nabywa ochronę kredytową poprzez swap przychodu całkowitego i księguje płatności netto otrzymane z tytułu swapu jako przychody netto, ale nie księguje zrównoważenia zmniejszenia wartości zabezpieczonych aktywów poprzez obniżenie wartości godziwej lub zwiększenie rezerw, taka ochrona kredytowa nie kwalifikuje się jako uznana ochrona kredytowa.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 204 ust. 2	Jeżeli instytucja wykorzystuje wewnętrzny instrument zabezpieczający, stosując kredytowy instrument pochodny, warunkiem zakwalifikowania ochrony kredytowej jako uznanej ochrony kredytowej do celów niniejszego rozdziału jest dokonanie transferu ryzyka kredytowego, przeniesionego do portfela handlowego, na rzecz osoby trzeciej lub osób trzecich. Jeżeli wewnętrzny instrument zabezpieczający został zastosowany zgodnie z akapitem pierwszym, a wymogi określone w niniejszym rozdziale zostały spełnione, do	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem oraz kwot oczekiwanej straty, w przypadku gdy zostają one objęte ochroną kredytową nierzeczywistą, instytucje stosują zasady ustanowione w sekcjach 4-6.				
Art. 205	Wymogi dotyczące umów o kompensowaniu pozycji bilansowych innych niż umowy ramowe o kompensowaniu, o których mowa w art. 206 Umowy o kompensowaniu pozycji bilansowych inne niż umowy ramowe o kompensowaniu, o których mowa w art. 206, kwalifikują się jako uznana forma ograniczania ryzyka kredytowego, jeżeli spełnione są wszystkie wskazane poniżej warunki: a) umowy te są skuteczne prawnie i egzekwowalne we wszystkich właściwych jurysdykcjach, również w przypadku niewypłacalności lub upadłości kontrahenta; b) instytucje są w stanie w dowolnym momencie określić wysokość aktywów i zobowiązań, które są przedmiotem tych umów; c) instytucje w sposób ciągły monitorują i kontrolują ryzyka związane z zakończeniem ochrony kredytowej; d) instytucje w sposób ciągły monitorują i kontrolują istotne ekspozycje w kwocie netto.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 206	Wymogi dotyczące umów ramowych o kompensowaniu zobowiązań obejmujących transakcje odkupu lub transakcje udzielania lub zaciągania pożyczek papierów wartościowych lub towarów bądź inne transakcje oparte na rynku kapitałowym Umowy ramowe o kompensowaniu zobowiązań obejmujące transakcje odkupu, transakcje udzielania lub zaciągania pożyczek papierów wartościowych lub towarów bądź inne transakcje oparte na rynku kapitałowym kwalifikują się jako uznana forma ograniczania ryzyka kredytowego, jeżeli zabezpieczenie ustanowione na mocy tych umów spełnia wszystkie wymogi określone w art. 207 ust. 2-4 oraz jeżeli spełnione są wszystkie wskazane poniżej warunki: a) są one skuteczne prawnie i egzekwowalne we	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	wszystkich właściwych jurysdykcjach, również w przypadku niewypłacalności lub upadłości kontrahenta; b) dają stronie wypełniającej zobowiązania prawo do szybkiego zakończenia i likwidacji wszystkich transakcji objętych umową, w przypadku gdy kontrahent nie wywiązuje się ze swoich zobowiązań, w tym w przypadku jego upadłości lub niewypłacalności; c) zawierają postanowienia dotyczące kompensowania zysków i strat z transakcji rozliczonych w ramach umowy, tak aby jedna strona była drugiej dłużna pojedynczą kwotą netto.				
Art. 207 ust. 1	Wymogi dotyczące zabezpieczenia finansowego Bez względu na zastosowane podejście i metodę, zabezpieczenie finansowe i złoto kwalifikują się jako uznane zabezpieczenie, jeżeli spełnione zostaną wszystkie wymogi określone w ust. 2-4.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 207 ust. 2	Nie zachodzi istotna dodatnia korelacja między jakością kredytową dłużnika a wartością zabezpieczenia. Gdyby wartość zabezpieczenia uległa znacznemu obniżeniu, nie oznacza to samo w sobie znacznego pogorszenia jakości kredytowej danego dłużnika. Gdyby jakość kredytowa danego dłużnika obniżyła się do wartości krytycznej, nie oznacza to samo w sobie znacznego obniżenia wartości zabezpieczenia. Papiery wartościowe emitowane przez dłużnika lub jakiegokolwiek podmiot powiązany w ramach grupy nie kwalifikują się jako uznane zabezpieczenie. Niezależnie od powyższego, emitowane przez dłużnika obligacje zabezpieczone spełniające warunki określone w art. 129 kwalifikują się jako uznane zabezpieczenie, jeżeli są przyjęte jako zabezpieczenie transakcji odkupu, pod warunkiem że spełniają warunek określony w akapicie pierwszym.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 207 ust. 3	Instytucje spełniają wszelkie wymogi umowne i ustawowe oraz podejmują wszelkie konieczne kroki, aby zapewnić egzekwowalność umów o zabezpieczenie na mocy prawa mającego zastosowanie	N/przepisy stosowane jest			

	do ich tytułu do zabezpieczenia. Instytucje przeprowadziły odpowiednią weryfikację prawną potwierdzającą egzekwowalność umów o zabezpieczenie we wszystkich właściwych jurysdykcjach. W razie potrzeby przeprowadzają one ponowną weryfikację, aby sprawdzić, czy są one nadal egzekwowalne.	bezpóśrednio			
Art. 207 ust. 4	Instytucje spełniają wszystkie wskazane poniżej wymogi operacyjne: a) w odpowiedni sposób dokumentują umowy o zabezpieczenie i ustanawiają przejrzyste i solidne procedury szybkiego upłynnienia zabezpieczenia; b) stosują solidne procedury i procesy kontroli ryzyka wynikającego ze stosowania zabezpieczenia, w tym ryzyka nieprawidłowej lub ograniczonej ochrony kredytowej, ryzyka wyceny, ryzyka związanego z zakończeniem ochrony kredytowej, ryzyka koncentracji wynikającego ze stosowania zabezpieczenia oraz oddziaływania na ogólny profil ryzyka instytucji; c) ustanawiają udokumentowane zasady postępowania i praktyki w odniesieniu do rodzajów i kwot przyjmowanego zabezpieczenia; d) obliczają wartość rynkową zabezpieczenia i odpowiednio ją aktualizują co najmniej raz na sześć miesięcy i za każdym razem, gdy mają powody, by sądzić, że nastąpiło znaczne zmniejszenie wartości rynkowej zabezpieczenia; e) jeżeli zabezpieczenie jest zdeponowane u osoby trzeciej, podejmują odpowiednie kroki w celu zapewnienia rozdziału między zabezpieczeniem a aktywami własnymi osoby trzeciej; f) zapewniają przeznaczenie odpowiednich zasobów, aby zagwarantować prawidłowość wykonywania umów o dostarczenie zabezpieczenia z kontrahentami finansującymi instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym i papiery wartościowe, mierzoną terminowością i prawidłowością wystosowywanych przez nie wezwań do uzupełnienia wartości depozytu zabezpieczającego	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	oraz czasem reakcji na tego typu wezwania kierowane do nich; g) ustanawiają zasady postępowania w zakresie zarządzania zabezpieczeniem w celu kontrolowania, monitorowania i sporządzania sprawozdań w odniesieniu do następujących kwestii: (i) ryzyka, na jakie są one narażone w wyniku umów o dostarczenie zabezpieczenia; (ii) ryzyka koncentracji w odniesieniu do poszczególnych rodzajów aktywów zabezpieczających; (iii) ponownego wykorzystania zabezpieczenia, z uwzględnieniem potencjalnych braków płynności wynikających z ponownego wykorzystania zabezpieczenia otrzymanego od kontrahentów; (iv) odstąpienie od praw w zakresie zabezpieczenia przekazanego kontrahentom.				
Art. 207 ust. 5	Oprócz spełnienia wszystkich wymogów określonych w ust. 2-4, aby zabezpieczenie finansowe można było uznać za kwalifikujące się jako uznane zabezpieczenie według uproszczonej metody ujmowania zabezpieczeń finansowych, rezydualny termin rozliczenia ochrony jest co najmniej tak samo długi jak rezydualny termin zapadalności ekspozycji.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 208 ust. 1	Wymogi dotyczące zabezpieczenia w formie nieruchomości Nieruchomość kwalifikuje się jako uznane zabezpieczenie wyłącznie w przypadku, gdy spełnione zostaną wszystkie wymogi określone w ust. 2-5.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 208 ust. 2	Spełnione zostają następujące wymogi w zakresie pewności prawa: a) hipoteka lub obciążenie podlegają egzekucji we wszystkich jurysdykcjach uznawanych za właściwe w momencie zawarcia umowy kredytowej oraz są prawidłowo i terminowo rejestrowane; b) wszystkie wymogi prawne dotyczące ustanowienia zastawu zostały spełnione; c) umowa o ochronie kredytowej oraz procedury	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	prawne, na których jest oparta, pozwalają instytucji zrealizować wartość ochrony w odpowiednim terminie.				
Art. 208 ust. 3	W odniesieniu do monitorowania wartości nieruchomości oraz wyceny nieruchomości spełnione zostają następujące wymogi: a) instytucje regularnie monitorują wartość nieruchomości: nie rzadziej niż raz w roku w przypadku nieruchomości komercyjnych i co trzy lata w przypadku nieruchomości mieszkalnych. Instytucje przeprowadzają częstsze monitorowanie w przypadku wystąpienia istotnych zmian warunków rynkowych; b) wycena nieruchomości podlega weryfikacji, jeżeli informacje będące do dyspozycji instytucji wskazują, że wartość nieruchomości mogła istotnie się obniżyć w stosunku do ogólnych cen rynkowych, a weryfikację tę przeprowadza rzeczoznawca, który posiada kwalifikacje, zdolności i doświadczenie niezbędne do przeprowadzenia wyceny i który pozostaje niezależny od procesu decyzyjnego w sprawie udzielania kredytu. W przypadku kredytów przekraczających 3 mln EUR lub 5 % funduszy własnych instytucji wycena nieruchomości jest weryfikowana przez takiego rzeczoznawcę przynajmniej raz na trzy lata. Do monitorowania wartości nieruchomości i określania nieruchomości wymagających aktualizacji wyceny instytucje mogą wykorzystywać metody statystyczne.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 208 ust. 4	Instytucje dokumentują w jasny sposób uznawane przez siebie rodzaje nieruchomości mieszkalnych i komercyjnych oraz związaną z nimi politykę kredytową.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 208 ust. 5	Instytucje ustanawiają procedury mające na celu monitorowanie, czy nieruchomości wykorzystane w charakterze ochrony kredytowej są odpowiednio ubezpieczone od ryzyka powstania szkody.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 209	Wymogi dotyczące wierzytelności	N/przepis			

ust. 1	Wierzytelności kwalifikują się jako uznane zabezpieczenie, jeżeli spełnione zostały wszystkie wymogi przewidziane w ust. 2 i 3.	stosowan y jest bezpósr e dno			
Art. 209 ust. 2	Spełnione zostają następujące wymogi w zakresie pewności prawa: a) mechanizm prawny, na mocy którego ustanowiono zabezpieczenie na rzecz instytucji kredytującej, jest solidny i skuteczny oraz zapewnia tej instytucji jasno określone prawa do zabezpieczenia, w tym prawo do zysków ze sprzedaży zabezpieczenia; b) instytucje podejmują wszelkie kroki niezbędne do wypełnienia lokalnych wymogów w zakresie egzekwowalności praw przysługujących jej z tytułu zabezpieczenia. Roszczenia instytucji kredytujących do zabezpieczenia mają pierwszeństwo wobec innych roszczeń, chociaż mogą podlegać roszczeniom wierzycieli uprzywilejowanych przewidzianym w przepisach ustawowych; c) instytucje przeprowadzają odpowiednią weryfikację prawną potwierdzającą egzekwowalność umów o zabezpieczenie we wszystkich właściwych jurysdykcjach; d) instytucje w należyty sposób dokumentują zawierane przez siebie umowy o zabezpieczenie oraz ustanawiają przejrzyste i solidne procedury szybkiego przejmowania zabezpieczenia; e) instytucje ustanawiają procedury służące zapewnieniu przestrzegania wszelkich warunków prawnych wymaganych, aby możliwe było ogłoszenie niewykonania zobowiązania przez kredytobiorcę i szybkie przejęcie zabezpieczenia; f) w przypadku trudności finansowych kredytobiorcy lub niewykonania przez niego zobowiązania instytucje posiadają uprawnienia do zbycia lub cesji wierzytelności na rzecz innych stron bez zgody dłużników.	N/przepi s stosowan y jest bezpósr e dno			
Art. 209 ust. 3	Spełnione zostają następujące wymogi w zakresie zarządzania ryzykiem:	N/przepi s			

	a) instytucja ustanawia sprawną procedurę określania ryzyka kredytowego związanego z wierzytelnościami. Procedura taka obejmuje analizy działalności i branży kredytobiorcy oraz rodzaje klientów, z którymi kredytobiorca prowadzi interesy. Jeżeli instytucja opiera się na ustaleniach swoich kredytobiorców w zakresie zdolności kredytowej klientów, dokonuje ona przeglądu praktyk kredytowych kredytobiorców, aby ocenić ich solidność i wiarygodność; b) różnica pomiędzy kwotą ekspozycji a wartością wierzytelności odzwierciedla wszystkie stosowne czynniki, łącznie z kosztami przejścia zabezpieczenia, koncentracji w ramach pakietu wierzytelności zastawionych przez indywidualnego kredytobiorcę oraz potencjalnego ryzyka koncentracji w ramach ogółu ekspozycji instytucji, wykraczającego poza zakres objęty ogólnymi metodami zarządzania ryzykiem danej instytucji. Instytucje na bieżąco monitorują procedury stosowane w odniesieniu do wierzytelności. Przeprowadzają one również regularne kontrole w zakresie przestrzegania warunków umów kredytowych, zgodności z ograniczeniami w zakresie ochrony środowiska i innymi wymogami prawnymi; c) wierzytelności zastawione przez kredytobiorcę są zdywersyfikowane i nie są nadmiernie skorelowane z tym kredytobiorcą. Jeżeli zachodzi istotna dodatnia korelacja, instytucje uwzględniają wynikające z tego faktu ryzyko przy ustalaniu marży na całą pulę zabezpieczeń; d) instytucje nie wykorzystują wierzytelności od jednostek powiązanych z kredytobiorcą, w tym jednostek zależnych i pracowników, jako uznanej ochrony kredytowej; e) instytucje ustanawiają udokumentowaną procedurę ściągania wierzytelności w przypadku niekorzystnych warunków. Instytucje ustanawiają instrumenty niezbędne do ściągania należności, nawet jeżeli w zakresie ściągania należności zazwyczaj polegają one na kredytobiorcach.	stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 210	Wymogi dotyczące innych zabezpieczeń rzeczowych Zabezpieczenie rzeczowe inne niż zabezpieczenie w	N/przepi s stosowan			

formie nieruchomości kwalifikuje się jako uznane zabezpieczenie według metody IRB, jeżeli spełnione zostały wszystkie wskazane poniżej warunki: a) umowa o zabezpieczenie, na mocy której ustanowiono zabezpieczenie rzeczowe wobec instytucji, jest skuteczna prawnie i możliwa do wyegzekwowania we wszystkich właściwych jurysdykcjach i pozwala tej instytucji zrealizować w odpowiednim terminie wartość zabezpieczenia; b) z jedynym wyjątkiem dopuszczalnych roszczeń, którym przysługuje pierwszeństwo, o których mowa w art. 209 ust. 2 lit. b), jedynie pierwsze prawo zastawu na zabezpieczeniu lub obciążenie dotyczące majątku stanowiącego zabezpieczenie kwalifikuje się jako uznane zabezpieczenie, a instytucja ma pierwszeństwo przed wszystkimi innymi kredytodawcami do zrealizowanych zysków z zabezpieczenia; c) instytucje monitorują wartość zabezpieczenia często i co najmniej raz do roku. Instytucje przeprowadzają częstsze monitorowanie w przypadku wystąpienia istotnych zmian warunków rynkowych; d) umowa kredytowa zawiera szczegółowy opis zabezpieczenia i szczegółowe dane dotyczące sposobu i częstotliwości przeprowadzania aktualizacji wyceny; e) instytucje w jasny sposób dokumentują w wewnętrznych zasadach i procedurach kredytowych dostępnych do wglądu akceptowane przez siebie rodzaje zabezpieczenia rzeczowego oraz ustanowione zasady i procedury określania odpowiedniej wartości każdego rodzaju zabezpieczenia w stosunku do kwoty ekspozycji; f) polityka kredytowa instytucji w zakresie struktury transakcji określa następujące elementy: (i) wymogi w zakresie odpowiedniego zabezpieczenia dotyczące kwoty ekspozycji; (ii) możliwości łatwego upłynnienia zabezpieczenia; (iii) możliwości obiektywnego ustalenia ceny lub wartości rynkowej; (iv) częstotliwości, z jaką można tę wartość uzyskać	y jest bezpóŕne dnio			

	w łatwy sposób, w tym w postaci oceny lub wyceny przez biegłych; (v) zmienności wartości zabezpieczenia lub wskaźnika zastępczego tej zmienności; g) przy przeprowadzaniu wyceny i aktualizacji wyceny instytucje w pełni uwzględniają ewentualne pogorszenie jakości lub zużycie czasowe zabezpieczenia, zwracając szczególną uwagę na wpływ upływu czasu na zabezpieczenie, którego wartość zależy od mody lub daty; h) instytucjom przysługuje prawo do fizycznej kontroli zabezpieczenia. Ustanawiają one również zasady i procedury dotyczące wykonywania prawa do fizycznej kontroli; i) zabezpieczenie przyjęte jako ochrona jest odpowiednio ubezpieczone od ryzyka powstania szkody, a instytucje ustanawiają procedury służące do monitorowania tego wymogu.				
Art. 211	Wymogi dotyczące uznawania zabezpieczeń ekspozycji z tytułu leasingu Instytucje uznają ekspozycje z tytułu transakcji leasingu za zabezpieczone tym samym typem nieruchomości co przedmiot leasingu, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki: a) spełnione są warunki uznania nieruchomości będącej przedmiotem leasingu jako uznanego zabezpieczenia określone, stosownie do przypadku, w art. 208 lub 210; b) leasingodawca stosuje solidny system zarządzania ryzykiem w odniesieniu do wykorzystania przedmiotu leasingu, jego lokalizacji, wieku oraz okresu przewidywanego użytkowania, w tym właściwe monitorowanie wartości zabezpieczenia; c) leasingodawca dysponuje prawem własności do przedmiotu leasingu i ma możliwość egzekwowania w odpowiednim terminie praw przysługujących mu jako jego właścicielowi; d) jeżeli nie określono tego przy obliczaniu wartości LGD, różnica pomiędzy wartością niespłaconej kwoty	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	a rynkową wartością zabezpieczenia nie może zawyżać zakresu ograniczenia ryzyka kredytowego aktywów będących przedmiotem leasingu.				
Art. 212 ust. 1	Wymogi dotyczące innych rodzajów ochrony kredytowej rzeczywistej 1. Środki pieniężne zdeponowane w instytucji będącej osobą trzecią lub bankowe instrumenty pieniężne utrzymywane przez instytucję będącą osobą trzecią kwalifikują się do objęcia ich traktowaniem określonym w art. 232 ust. 1, jeżeli spełnione są wszystkie poniższe warunki: a) wierzytelność stanowiąca należność kredytobiorcy wobec instytucji będącej osobą trzecią jest oficjalnie zastawiona lub scedowana na rzecz instytucji kredytującej, a taki zastaw lub cesja są skuteczne prawnie i egzekwowalne we wszystkich właściwych jurysdykcjach, a także bezwarunkowe i nieodwołalne; b) instytucja będąca osobą trzecią jest powiadomiona o zastawie lub cesji; c) w następstwie takiego powiadomienia instytucja będąca osobą trzecią może dokonywać płatności jedynie na rzecz instytucji kredytującej lub na rzecz innych osób wyłącznie po uzyskaniu uprzedniej zgody tej instytucji;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 212 ust. 2	Polisy ubezpieczeniowe na życie zastawione na rzecz instytucji kredytującej kwalifikują się jako uznane zabezpieczenie, jeżeli spełnione zostały wszystkie wskazane poniżej warunki: a) polisa ubezpieczeniowa na życie jest oficjalnie zastawiona lub scedowana na rzecz instytucji kredytującej; b) zakład ubezpieczeń na życie jest powiadamiany o zastawie lub cesji polisy, w następstwie czego nie może on wypłacać kwot należnych zgodnie z umową bez uprzedniej zgody instytucji kredytującej; c) instytucja kredytująca ma prawo wypowiedzenia polisy i zażądania wypłaty wartości wykupu w przypadku niewykonania zobowiązania przez kredytobiorcę; d) instytucja kredytująca jest informowana o wszelkich	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	płatnościach z tytułu polisy, z którymi ubezpieczający zalega; e) ochrona kredytowa obejmuje cały okres spłacania kredytu. Jeżeli nie jest to możliwe, ponieważ stosunek ubezpieczenia wygasa przed wygaśnięciem stosunku kredytowego, instytucja zapewnia, by kwota wynikająca z umowy ubezpieczenia stanowiła dla niej zabezpieczenie do końca okresu obowiązywania umowy kredytowej; f) zastaw lub cesja są skuteczne prawnie i egzekwowalne we wszystkich jurysdykcjach uznawanych za właściwe w momencie zawierania umowy kredytowej; g) wartość wykupu jest ogłaszana przez zakład ubezpieczeń na życie i nie podlega zmniejszeniu; h) wartość wykupu jest wypłacana przez zakład ubezpieczeń na życie w odpowiednim terminie na żądanie; i) nie można żądać wypłaty wartości wykupu bez uprzedniej zgody instytucji; j) zakład ubezpieczeń na życie podlega przepisom dyrektywy 2009/138/WE lub podlega nadzorowi właściwego organu państwa trzeciego, którego ustalenia nadzorcze i regulacyjne są co najmniej równoważne ustaleniom stosowanym w Unii.				
Art. 213 ust. 1	Wspólne wymogi dotyczące gwarancji i kredytowych instrumentów pochodnych 1. Z zastrzeżeniem art. 214 ust. 1, ochrona kredytowa na podstawie gwarancji lub kredytowego instrumentu pochodnego stanowi uznaną ochronę kredytową nieruchomości, jeżeli są spełnione wszystkie poniższe warunki: a) ochrona kredytowa jest bezpośrednia; b) zakres ochrony kredytowej jest jasno określony i bezsporny; c) umowa o ochronę kredytową nie zawiera żadnych klauzul, których wypełnienie leży poza bezpośrednią kontrolą kredytodawcy i które: (i) umożliwiałyby dostawcy ochrony jednostronne	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	wypowiedzenie umowy o ochronę; (ii) podniosłyby faktyczny koszt ochrony w przypadku obniżenia jakości kredytowej zabezpieczonej ekspozycji; (iii) mogłyby zwolnić dostawcę ochrony z obowiązku terminowej wypłaty w przypadku niedokonania którejkolwiek z należnych płatności przez dłużnika pierwotnego lub wygaśnięcia umowy leasingowej do celów uznania gwarantowanej wartości rezydualnej zgodnie z art. 134 ust. 7 i art. 166 ust. 4; (iv) mogłyby wpłynąć na skrócenie przez dostawcę ochrony terminu rozliczenia ochrony kredytowej; d) umowa o ochronę kredytową jest prawnie skuteczna i egzekwowalna we wszystkich jurysdykcjach właściwych w momencie zawarcia umowy kredytowej.				
Art. 213 ust. 2	Instytucja wykazuje wobec właściwych organów, że posiada odpowiednie systemy zarządzania możliwą koncentracją ryzyka związanego ze stosowaniem przez nią gwarancji i kredytowych instrumentów pochodnych. Instytucja potrafi wykazać w sposób zadowalający właściwe organy, w jaki sposób jej strategia dotycząca stosowania kredytowych instrumentów pochodnych i gwarancji współdziała z prowadzonym przez nią procesem zarządzania ogólnym profilem ryzyka.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 213 ust. 3	Instytucja wypełnia wszelkie wymogi umowne i ustawowe oraz podejmuje wszelkie konieczne kroki, aby zapewnić egzekwowalność swojej ochrony kredytowej nierzeczywistej na mocy prawa mającego zastosowanie do jej tytułu do ochrony kredytowej. Instytucja muszą przeprowadzić odpowiednią weryfikację prawną potwierdzającą egzekwowalność ochrony kredytowej nierzeczywistej we wszystkich właściwych jurysdykcjach. W razie potrzeby przeprowadza ona ponowną weryfikację, aby sprawdzić, czy ochrona ta jest nadal egzekwowalna.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 214 ust. 1	Kontrgwarancje państwowe i inne kontrgwarancje sektora publicznego 1. Instytucje mogą uznać ekspozycje, o których mowa	N/przepisy stosowane			

	w ust. 2, za chronione gwarancją wydaną przez jednostki wymienione w tym ustępie, o ile spełnione są wszystkie poniższe warunki: a) kontrgwarancja obejmuje wszystkie elementy ryzyka kredytowego związanego z daną wiarytelnością; b) zarówno pierwotna gwarancja, jak i kontrgwarancja spełniają wymogi dotyczące gwarancji określone w art. 213 i w art. 215 ust. 1, przy czym wymóg bezpośredniego charakteru kontrgwarancji nie musi być spełniony; c) ochrona jest mocna i żadne dane historyczne nie wskazują, że ochrona na podstawie kontrgwarancji nie jest faktycznie równoważna ochronie zapewnianej przez bezpośrednią gwarancję danej jednostki.	y jest bezpośrednio			
Art. 214 ust. 2	Ust. 1 ma zastosowanie do ekspozycji chronionych gwarancją, która jest objęta kontrgwarancją przez dowolną z poniższych jednostek: a) rząd centralny lub bank centralny; b) samorząd regionalny lub władze lokalne; c) podmiot sektora publicznego, należności od którego traktuje się jako należności od rządu centralnego zgodnie z art. 116 ust. 4; d) wielostronny bank rozwoju lub organizacja międzynarodowa, którym na mocy, odpowiednio, art. 117 ust. 2 i art. 118 przypisuje się wagę ryzyka równą 0 %; e) podmiot sektora publicznego, do należności od którego stosuje się przepisy art. 116 ust. 1 i 2.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 214 ust. 3	Instytucje stosują podejście przewidziane w przepisach ust. 1 również do ekspozycji, która nie jest zabezpieczona kontrgwarancją żadnej z jednostek wymienionych w ust. 2, jeżeli kontrgwarancja tej ekspozycji jest sama bezpośrednio zabezpieczona gwarancją jednej z tych jednostek oraz jeżeli są spełnione warunki określone w ust. 1.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 215	Dodatkowe wymogi dotyczące gwarancji	N/przepis			

ust.1	1. Gwarancje stanowią uznaną ochronę kredytową nieruchomości, jeżeli są spełnione wszystkie warunki określone w art. 213 oraz wszystkie warunki wymienione poniżej: a) w przypadku stwierdzenia faktu niewykonania zobowiązania lub nieuregulowania płatności przez kontrahenta instytucja kredytująca ma prawo we właściwym czasie zażądać od gwaranta kwot z tytułu wierzytelności, w odniesieniu do których zapewniana jest ochrona; płatność ze strony gwaranta nie zależy od tego, czy instytucja kredytująca uprzednio zażądała płatności od dłużnika. W przypadku ochrony kredytowej nieruchomości obejmującej hipoteczne kredyty mieszkaniowe wymogi, o których mowa w art. 213 ust. 1 lit. c) ppkt (iii) oraz w akapicie pierwszym niniejszej litery, muszą być spełnione w okresie 24 miesięcy; b) gwarancja jest wyraźnie udokumentowanym zobowiązaniem podjętym przez gwaranta; c) spełniony jest jeden z poniższych warunków: (i) gwarancja obejmuje wszystkie rodzaje płatności, których dłużnik ma dokonać w związku z należnością; (ii) jeżeli niektóre rodzaje płatności są wyłączone z zakresu gwarancji, instytucja kredytująca skorygowała wartość gwarancji, aby uwzględnić jej ograniczony zakres.	stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 215 ust. 2	W przypadku gwarancji zapewnianych w ramach funduszy gwarancji wzajemnych albo udzielanych lub kontrgwarantowanych przez jednostki wymienione w art. 214 ust. 2 wymogi określone w ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu uznaje się za spełnione, jeżeli jest spełniony jeden z poniższych warunków: a) instytucja kredytująca ma prawo uzyskać we właściwym czasie od gwaranta płatność tymczasową, która spełnia oba poniższe warunki: (i) stanowi solidne oszacowanie kwoty straty, jaką może ponieść taka instytucja kredytująca, w tym strat z tytułu niezapłaconych odsetek i niezapłaconych innych rodzajów płatności, które kredytobiorca jest zobowiązany dokonać;	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			

	(ii) jest proporcjonalna do zakresu gwarancji; b) instytucja kredytująca może wykazać w sposób zadowalający właściwe organy, że skutki gwarancji obejmującej również straty z tytułu niezapłaconych odsetek i niezapłaconych innych rodzajów płatności, które kredytobiorca jest zobowiązany dokonać, uzasadniają takie podejście.				
Art. 216 ust. 1	Dodatkowe wymogi dotyczące kredytowych instrumentów pochodnych 1. Kredytowy instrument pochodny kwalifikuje się jako uznana ochrona kredytowa nierzeczywista, jeżeli są spełnione wszystkie warunki określone w art. 213 oraz wszystkie warunki wymienione poniżej: a) do zdarzeń kredytowych określonych w umowie dotyczącej kredytowego instrumentu pochodnego należą: (i) niezapłacenie kwot należnych zgodnie z warunkami zobowiązania bazowego obowiązującymi w momencie takiego braku płatności, przy uwzględnieniu okresu karencji, który jest taki sam jak okres karencji zobowiązania bazowego lub krótszy; (ii) upadłość, niewypłacalność, niezdolność dłużnika do spłaty długów, niezapłacenie długów przez dłużnika w terminie ich wymagalności lub złożenie przez niego pisemnego oświadczenia o ogólnej niezdolności do spłaty długów w terminie ich wymagalności oraz zdarzenia o podobnym charakterze; (iii) restrukturyzacja zobowiązania bazowego obejmująca umorzenie lub odroczenie spłaty kwoty głównej, odsetek lub opłat, prowadząca do zdarzenia straty kredytowej; b) jeżeli w przypadku kredytowych instrumentów pochodnych dopuszcza się rozliczenie gotówkowe: (i) instytucje ustanawiają solidny proces wyceny umożliwiający wiarygodne oszacowanie straty; (ii) uzyskanie wycen zobowiązania bazowego po zdarzeniu kredytowym następuje w ściśle określonym terminie; c) jeżeli do rozliczenia są wymagane prawo i zdolność	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	nabywcy ochrony do przeniesienia zobowiązania bazowego na dostawcę ochrony, zgodnie z warunkami zobowiązania bazowego nie można bez podania powodu odmówić wydania zgody wymaganej do takiego przeniesienia; d) w sposób wyraźny wskazane są strony odpowiedzialne za stwierdzenie, czy zdarzenie kredytowe miało miejsce; e) stwierdzenie, czy zdarzenie kredytowe wystąpiło, nie należy wyłącznie do dostawcy ochrony; f) nabywca ochrony ma prawo lub możliwość powiadomienia dostawcy ochrony o wystąpieniu zdarzenia kredytowego. Jeżeli zdarzenia kredytowe nie obejmują restrukturyzacji zobowiązania bazowego, o której mowa w lit. a) ppkt (iii), ochrona kredytowa może pomimo to zostać uznana, z zastrzeżeniem obniżenia wartości zgodnie z art. 233 ust. 2.				
Art. 216 ust. 2	Niedopasowanie między zobowiązaniem bazowym a zobowiązaniem referencyjnym w ramach kredytowego instrumentu pochodnego lub między zobowiązaniem bazowym a zobowiązaniem wykorzystywanym do stwierdzenia wystąpienia zdarzenia kredytowego jest dozwolone wyłącznie wtedy, gdy są spełnione oba poniższe warunki: a) zobowiązanie referencyjne lub zobowiązanie wykorzystywane do stwierdzenia wystąpienia zdarzenia kredytowego, w zależności od przypadku, mają równy lub niższy stopień uprzywilejowania niż zobowiązanie bazowe; b) zobowiązanie bazowe i zobowiązanie referencyjne lub zobowiązanie wykorzystywane do stwierdzenia wystąpienia zdarzenia kredytowego, w zależności od przypadku, dotyczą tego samego dłużnika, a ponadto istnieją egzekwowalne na mocy prawa obustronne klauzule stwierdzania niewykonania zobowiązań lub przekrojowe klauzule przyspieszenia spłaty pożyczki.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 217 ust.1	Wymogi dotyczące kwalifikowania się do podjęcia określonego w art. 153 ust. 3 1. Ochrona kredytowa na podstawie gwarancji lub	N/przepis stosowany			

kredytowego instrumentu pochodnego kwalifikuje się do podejścia określonego w art. 153 ust. 3, jeżeli spełnia poniższe warunki: a) zobowiązanie bazowe dotyczy jednej z następujących ekspozycji: (i) ekspozycji wobec przedsiębiorstw, o której mowa w art. 147, z wyjątkiem ekspozycji wobec zakładów ubezpieczeń i reasekuracji; (ii) ekspozycji wobec samorządu regionalnego, władz lokalnych lub podmiotu sektora publicznego, której nie traktuje się jako ekspozycji wobec rządu centralnego lub banku centralnego zgodnie z art. 147; (iii) ekspozycji wobec MŚP, zaklasyfikowanej jako ekspozycja detaliczna zgodnie z art. 147 ust. 5; b) dłużnicy zobowiązania bazowego nie należą do tej samej grupy co dostawca ochrony; c) ekspozycja jest zabezpieczona przy pomocy jednego z poniższych instrumentów: (i) jednopodmiotowych kredytowych instrumentów pochodnych stanowiących nieruchomością ochronę kredytową lub jednopodmiotowych gwarancji; (ii) produktów koszykowych uruchamianych pierwszym niewykonaniem zobowiązania; (iii) produktów koszykowych uruchamianych n-tym niewykonaniem zobowiązania; d) ochrona kredytowa spełnia wymogi określone, stosownie do przypadku, w art. 213, 215 i 216; e) waga ryzyka przypisana ekspozycji przed zastosowaniem podejścia określonego w art. 153 ust. 3 nie jest uwzględniona w żadnym aspekcie ochrony kredytowej; f) instytucja ma prawo do i oczekuje płatności ze strony dostawcy ochrony bez konieczności podejmowania środków prawnych zmierzających do ściągnięcia należności od kontrahenta. W miarę możliwości instytucja podejmuje odpowiednie kroki, aby upewnić się, że dostawca ochrony jest gotowy dokonać szybkiej płatności w razie wystąpienia	y jest bezpośrednio			

	zdarzenia kredytowego; g) nabyta ochrona kredytowa zapewnia absorpcję wszystkich strat kredytowych poniesionych na zabezpieczonej części ekspozycji, które powstały w wyniku zdarzeń kredytowych określonych w umowie; h) jeżeli struktura wypłat w ramach ochrony kredytowej przewiduje fizyczne rozliczenie, istnieje pewność prawa co do możliwości dostarczenia kredytu, obligacji lub zobowiązania warunkowego; i) jeżeli instytucja zamierza dostarczyć zobowiązanie inne niż ekspozycja bazowa, upewnia się, że zobowiązanie z obowiązkiem dostawy jest na tyle płynne, aby instytucja mogła je nabyć w celu dostawy zgodnie z umową; j) warunki umów o ochronie kredytowej są w sposób wiążący prawnie potwierdzone na piśmie zarówno przez dostawcę ochrony, jak i instytucję; k) instytucje ustanawiają procedurę pozwalającą wykryć nadmierną korelację między wiarygodnością kredytową dostawcy ochrony a dłużnika ekspozycji bazowej spowodowaną tym, że wypełnianie przez te podmioty zobowiązań zależy od wspólnych czynników innych niż czynnik ryzyka systematycznego; l) w przypadku ochrony przed ryzykiem rozmycia sprzedawca nabywanych wierzytelności nie jest członkiem tej samej grupy co dostawca ochrony.				
Art. 217 ust. 2	Do celów ust. 1 lit. c) ppkt (ii) instytucje stosują podejście przewidziane w art. 153 ust. 3 do tych aktywów z koszyka, które mają najniższą kwotę ekspozycji ważonej ryzykiem.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 217 ust. 3	Do celów ust. 1 lit. c) ppkt (iii) uzyskana ochrona może być uznawana w ramach tego podejścia wyłącznie w przypadku, gdy uzyskano również uznaną ochronę obejmującą n-1 niewykonanie zobowiązania lub gdy zdarzenie niewykonania zobowiązania dotyczy już n-1 aktywów z koszyka. W takim przypadku instytucje stosują podejście przewidziane w art. 153 ust. 3 do tych aktywów z koszyka, które mają najniższą	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	kwotę ekspozycji ważonej ryzykiem.			
Art. 218	Obligacje powiązane z ryzykiem kredytowym Inwestycje w obligacje powiązane z ryzykiem kredytowym emitowane przez instytucję kredytującą można traktować jako zabezpieczenie gotówkowe do celów obliczania skutku ochrony kredytowej rzeczywistej zgodnie z niniejszą podsekcją, pod warunkiem że swap ryzyka kredytowego w ramach obligacji powiązanej z ryzykiem kredytowym stanowi uznaną ochronę kredytową nierzeczywistą. Do celów określenia, czy swap ryzyka kredytowego w ramach obligacji powiązanej z ryzykiem kredytowym stanowi uznaną ochronę kredytową nierzeczywistą, instytucja może uznać warunek określony w art. 194 ust. 6 lit. c) za spełniony.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio		
Art. 219	Kompensowanie pozycji bilansowych Kredyty udzielane instytucji kredytującej oraz depozyty w niej składane, objęte kompensowaniem pozycji bilansowych, instytucja ta traktuje jako zabezpieczenie gotówkowe do celów obliczania skutku ochrony kredytowej rzeczywistej dla tych kredytów i depozytów instytucji kredytującej objętych kompensowaniem pozycji bilansowych, które są denominowane w tej samej walucie.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio		
Art. 220 ust.1	Stosowanie metody nadzorczej obliczania korekt z tytułu zmienności lub metody własnych oszacowań korekty z tytułu zmienności do umów ramowych o kompensowaniu zobowiązań Obliczając "w pełni skorygowaną wartość ekspozycji" (E*) w odniesieniu do ekspozycji podlegających uznanej umowie ramowej o kompensowaniu zobowiązań obejmującej transakcje odkupu, transakcje udzielania lub zaciągania pożyczek papierów wartościowych lub towarów lub inne transakcje oparte na rynku kapitałowym, instytucje obliczają niezbędne korekty z tytułu zmienności przy użyciu metody nadzorczej obliczania korekt z tytułu zmienności lub metody własnych oszacowań korekty z tytułu zmienności, jak określono w art. 223-226, odnośnie do kompleksowej metody ujmowania zabezpieczeń	N/przepis stosowany jest bezpośrednio		

	finansowych. W przypadku zastosowania metody własnych oszacowań korekty z tytułu zmienności obowiązują te same warunki i wymogi jak w przypadku zastosowania kompleksowej metody ujmowania zabezpieczeń finansowych.				
Art. 220 ust. 2	Do celów obliczenia E* instytucje: a) obliczają pozycję netto w każdej grupie papierów wartościowych lub w każdym rodzaju towarów poprzez odjęcie kwoty określonej w ppkt (ii) od kwoty określonej w ppkt (i): (i) całkowitej wartości grupy papierów wartościowych lub towarów tego samego rodzaju przekazanych w ramach pożyczki, sprzedanych lub dostarczonych na mocy umowy ramowej o kompensowaniu zobowiązań; (ii) całkowitej wartości grupy papierów wartościowych lub towarów tego samego rodzaju pożyczonych, nabytych lub otrzymanych na mocy umowy ramowej o kompensowaniu zobowiązań; b) obliczają wartość pozycji netto w każdej walucie innej niż waluta rozliczeniowa umowy ramowej o kompensowaniu zobowiązań poprzez odjęcie kwoty określonej w ppkt (ii) od kwoty określonej w ppkt (i): (i) sumy całkowitej wartości papierów wartościowych denominowanych w tej walucie przekazanych w ramach pożyczki, sprzedanych lub dostarczonych na mocy umowy ramowej o kompensowaniu zobowiązań i kwoty środków pieniężnych w tej walucie, przekazanych w formie kredytu lub przelanych na mocy tej umowy; (ii) sumy całkowitej wartości papierów wartościowych denominowanych w tej walucie, pożyczonych, nabytych lub otrzymanych na mocy umowy ramowej o kompensowaniu zobowiązań i kwoty środków pieniężnych w tej walucie pożyczonych lub otrzymanych na mocy tej umowy; c) stosują korektę z tytułu zmienności odpowiadającą danej grupie papierów wartościowych lub pozycji na rynku kasowym do wartości bezwzględnej dodatniej lub ujemnej pozycji netto w papierach wartościowych	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	należących do tej grupy; d) stosują korektę z tytułu zmienności kursu walutowego (fx) do dodatniej lub ujemnej pozycji netto w każdej walucie innej niż waluta rozliczeniowa umowy ramowej o kompensowaniu zobowiązań.				
Art. 220 ust. 3	Instytucje obliczają E* według następującego wzoru: $E^* = \max\left\{0, \left(\sum_i E_i - \sum_i C_i\right) + \sum_j E_j^{net} \cdot H_j^{net} + \sum_k E_k^{fx} \cdot H_k^{fx}\right\}$ gdzie: E_i = wartość ekspozycji dla każdej z osobna ekspozycji i w ramach umowy, która to wartość miałaby zastosowanie przy braku ochrony kredytowej, jeżeli instytucje obliczają kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem przy użyciu metody standardowej lub jeżeli obliczają kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem i kwoty oczekiwanej straty według metody IRB; C_i = wartość papierów wartościowych w każdej grupie lub towarów tego samego rodzaju pożyczonych, nabytych lub otrzymanych albo środków pieniężnych pożyczonych lub otrzymanych w odniesieniu do każdej ekspozycji i; E_j^{net} = pozycja netto (dodatnia lub ujemna) w danej grupie papierów wartościowych j; E_k^{fx} = pozycja netto (dodatnia lub ujemna) w danej walucie k innej niż waluta rozliczeniowa umowy, obliczana zgodnie z ust. 2 lit. b);	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	H_j^{20c} = korekta z tytułu zmienności odpowiadająca danej grupie papierów wartościowych j; H_k^{20c} = korekta z tytułu zmienności kursu walutowego dla waluty k.				
Art. 220 ust. 4	Do celów obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem i kwot oczekiwanej straty w odniesieniu do transakcji odkupu, transakcji udzielania lub zaciągania pożyczek papierów wartościowych lub towarów bądź innych transakcji opartych na rynku kapitałowym objętych umowami ramowymi o kompensowaniu zobowiązań instytucje stosują E* obliczoną zgodnie z ust. 3 jako wartość ekspozycji dotyczącej ekspozycji wobec kontrahenta z tytułu transakcji objętych umową ramową o kompensowaniu zobowiązań do celów art. 113 według metody standardowej lub do celów rozdziału 3 według metody IRB.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 220 ust. 5	Do celów ust. 2 i 3 "grupa papierów wartościowych" oznacza papiery wartościowe emitowane przez tę samą jednostkę, posiadające ten sam rok emisji i ten sam termin zapadalności oraz podlegające tym samym warunkom i takim samym okresom upłynięcia jak te wskazane w art. 224 i 225 w stosownych przypadkach.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 221 ust. 1	Stosowanie metody modeli wewnętrznych do umów ramowych o kompensowaniu zobowiązań Z zastrzeżeniem uzyskania zezwolenia właściwych organów, w ramach rozwiązania alternatywnego wobec stosowania metody nadzorczej obliczania korekt z tytułu zmienności lub metody własnych oszacowań korekty z tytułu zmienności przy obliczaniu w pełni skorygowanej wartości ekspozycji (E*) wynikającej ze stosowania uznanej umowy ramowej o kompensowaniu zobowiązań obejmującej transakcje odkupu, transakcje udzielania lub zaciągania pożyczek papierów wartościowych lub towarów bądź inne transakcje oparte na rynku kapitałowym inne niż	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	transakcje na instrumentach pochodnych, instytucje mogą stosować metodę modeli wewnętrznych uwzględniając skutki korelacji pomiędzy pozycjami sekurytyzacyjnymi objętymi umową ramową o kompensowaniu zobowiązań oraz płynność danych instrumentów.				
Art. 221 ust. 2	Z zastrzeżeniem uzyskania zezwolenia właściwych organów instytucje mogą również stosować swoje modele wewnętrzne do transakcji z obowiązkiem uzupełnienia zabezpieczenia kredytowego, jeżeli te transakcje są objęte dwustronną umową ramową o kompensowaniu zobowiązań spełniającą wymogi określone w rozdziale 6 sekcja 7.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 221 ust. 3	Instytucja może wybrać metodę modeli wewnętrznych niezależnie od tego, czy do obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem wybrała metodę standardową, czy metodę IRB. Jeżeli jednak instytucja zamierza stosować metodę modeli wewnętrznych, stosuje ją do wszystkich kontrahentów i papierów wartościowych, z wyjątkiem portfeli nieistotnych, w przypadku których dopuszcza się zastosowanie metody nadzorczej obliczania korekt z tytułu zmienności lub metody własnych oszacowań korekty z tytułu zmienności, jak określono w art. 220. Instytucje, które uzyskały zezwolenie na stosowanie wewnętrznego modelu zarządzania ryzykiem zgodnie z tytułem IV rozdział 5, mogą stosować metodę modeli wewnętrznych. Jeżeli instytucja nie uzyskała takiego zezwolenia, może ubiegać się u właściwych organów o zezwolenie na stosowanie metody modeli wewnętrznych do celów niniejszego artykułu.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 221 ust. 4	Właściwe organy udzielają instytucji zezwolenia na stosowanie metody modeli wewnętrznych, wyłącznie jeżeli są przekonane, że stosowany przez nią system zarządzania ryzykiem związanym z transakcjami objętymi umową ramową o kompensowaniu zobowiązań opiera się na prawidłowych założeniach i został konsekwentnie wdrożony oraz jeżeli są spełnione poniższe normy jakościowe: a) wewnętrzny model pomiaru ryzyka stosowany do obliczania potencjalnej zmienności cenowej dla	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			

transakcji jest ściśle powiązany z procesem bieżącego zarządzania ryzykiem instytucji i jest podstawą sprawozdań dotyczących ekspozycji na ryzyko, przekazywanych kadrze kierowniczej wyższego szczebla instytucji; b) instytucja posiada jednostkę do spraw kontroli ryzyka, która spełnia wszystkie poniższe wymogi: (i) jest niezależna od jednostek handlowych i podlega bezpośrednio kadrze kierowniczej wyższego szczebla; (ii) odpowiada za opracowanie i wdrożenie systemu zarządzania ryzykiem instytucji; (iii) sporządza i analizuje codzienne sprawozdania dotyczące wyników modelu pomiaru ryzyka i stosownych środków w zakresie limitów pozycji; c) codzienne sprawozdania sporządzane przez jednostkę do spraw kontroli ryzyka są poddawane przeglądowi na szczeblu kadry kierowniczej posiadającej wystarczające uprawnienia, aby wprowadzać ograniczenia zajętych pozycji oraz całkowitej ekspozycji na ryzyko; d) instytucja zatrudnia w swojej jednostce do spraw kontroli ryzyka wystarczającą liczbę pracowników mających wysokie kwalifikacje w zakresie korzystania z zaawansowanych modeli; e) instytucja ustanowiła procedury monitorowania i zapewniania zgodności z udokumentowanym zbiorem wewnętrznych zasad i mechanizmów kontroli dotyczących całokształtu funkcjonowania systemu pomiaru ryzyka; f) modele instytucji posiadają udokumentowaną historię potwierdzającą dostateczną dokładność pomiarów ryzyka, co potwierdza weryfikacja historyczna ich wyników obejmująca dane z co najmniej jednego roku; g) instytucja często przeprowadza rygorystyczny program testów warunków skrajnych, których wyniki są poddawane przeglądowi przez kadrę kierowniczą wyższego szczebla i znajdują odzwierciedlenie w ustanawianych przez nią zasadach i limitach;				

	h) instytucja w ramach regularnego własnego procesu kontroli wewnętrznej dokonuje niezależnego przeglądu swojego systemu pomiaru ryzyka. Przegląd ten obejmuje działalność jednostek handlowych oraz niezależnej jednostki do spraw kontroli ryzyka; i) co najmniej raz w roku instytucja dokonuje przeglądu swojego systemu zarządzania ryzykiem; j) model wewnętrzny spełnia wymogi określone w art. 292 ust. 8 i 9 oraz w art. 294.				
Art. 221 ust. 5	Używany przez instytucję wewnętrzny model pomiaru ryzyka obejmuje wystarczającą liczbę czynników ryzyka do tego, aby uwzględnić wszystkie istotne ryzyka cenowe. Instytucja może stosować korelacje empiryczne w ramach kategorii ryzyka i pomiędzy kategoriami ryzyka, jeżeli jej system pomiaru korelacji jest solidny i został konsekwentnie wdrożony.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 221 ust. 6	Instytucje stosujące metodę modeli wewnętrznych obliczają E* według następującego wzoru: $E^* = \max \left\{ 0, \left(\sum_i E_i - \sum_i C_i \right) + \text{potential change in value} \right\}$ gdzie: E_i = wartość ekspozycji dla każdej z osobna ekspozycji i w ramach umowy, która to wartość miałaby zastosowanie przy braku ochrony kredytowej, jeżeli instytucje obliczają kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem przy użyciu metody standardowej lub jeżeli obliczają kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem i kwoty oczekiwanej straty według metody IRB; C_i = wartość papierów wartościowych pożyczonych, nabytych lub otrzymanych lub środków pieniężnych pożyczonych lub otrzymanych w odniesieniu do każdej takiej ekspozycji i. Obliczając kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem przy użyciu modeli wewnętrznych, instytucje korzystają z wyników modelu uzyskanych na podstawie poprzedniego dnia roboczego.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 221	Przy obliczaniu potencjalnej zmiany wartości, o której mowa w ust. 6, spełnione zostają wszystkie	N/przepisy			

ust. 7	następujące normy: a) obliczeń dokonuje się co najmniej raz dziennie; b) obliczeń dokonuje się w oparciu o jednostronny przedział ufności 99 %; c) obliczeń dokonuje się w oparciu o pięciodniowy równoważny okres upłynnienia; nie dotyczy to transakcji innych niż transakcje odkupu papierów wartościowych lub transakcje udzielania lub zaciągania pożyczek papierów wartościowych, w odniesieniu do których stosuje się dziesięciodniowy równoważny okres upłynnienia; d) obliczeń dokonuje się w oparciu o faktyczny okres obserwacji historycznej wynoszący co najmniej jeden rok, z wyjątkiem przypadków, w których znaczny wzrost zmienności cenowej uzasadnia krótszy okres obserwacji; e) zbiór danych wykorzystywanych do obliczeń aktualizuje się co trzy miesiące. Jeżeli transakcja odkupu, transakcja udzielania lub zaciągania pożyczek papierów wartościowych lub towarów i transakcja z obowiązkiem uzupełnienia zabezpieczenia kredytowego bądź podobna transakcja lub pakiet kompensowania instytucji spełnia kryteria określone w art. 285 ust. 2, 3 i 4, minimalny okres utrzymywania dostosowuje się do okresu ryzyka w związku z uzupełnieniem zabezpieczenia, który miałby zastosowanie zgodnie z tymi ustępami w połączeniu z art. 285 ust. 5.	stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 221 ust. 8	Do celów obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem i kwot oczekiwanej straty w odniesieniu do transakcji odkupu, transakcji udzielania lub zaciągania pożyczek papierów wartościowych lub towarów bądź innych transakcji opartych na rynku kapitałowym objętych umowami ramowymi o kompensowaniu zobowiązań instytucje stosują E* obliczoną zgodnie z ust. 6 jako wartość ekspozycji dotyczącej ekspozycji wobec kontrahenta z tytułu transakcji objętych umową ramową o kompensowaniu zobowiązań do celów art. 113 według metody standardowej lub do celów rozdziału 3 według metody IRB.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			

Art. 221 ust. 9	EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia następujących elementów: a) zakresu pojęciowego terminu "portfel nieistotny" do celów ust. 3; b) kryteriów służących ustaleniu, czy model wewnętrzny jest solidny i został wdrożony w sposób uczciwy do celu ust. 4 i 5 oraz umów ramowych o kompensowaniu zobowiązań. EUNB przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 31 grudnia 2015 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 222 ust. 1	Uproszczona metoda ujmowania zabezpieczeń finansowych Instytucje mogą stosować uproszczoną metodę ujmowania zabezpieczeń finansowych, wyłącznie jeżeli obliczają kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem według metody standardowej. Instytucja nie stosuje jednocześnie uproszczonej metody ujmowania zabezpieczeń finansowych i kompleksowej metody ujmowania zabezpieczeń finansowych, z wyjątkiem do celów art. 148 ust. 1 i art. 150 ust. 1. Instytucje nie stosują tego wyjątku selektywnie w celu spełnienia zmniejszonych wymogów w zakresie funduszy własnych lub w celu przeprowadzenia arbitrażu regulacyjnego.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 222 ust. 2	Zgodnie z uproszczoną metodą ujmowania zabezpieczeń finansowych instytucje przypisują uznanemu zabezpieczeniu finansowemu wartość równą jego wartości rynkowej określonej zgodnie z art. 207 ust. 4 lit. d).	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 222 ust. 3	Tym częściom wartości ekspozycji, które są zabezpieczone wartością rynkową uznanego zabezpieczenia, instytucje przypisują wagę ryzyka, którą przypisałyby zgodnie z rozdziałem 2, gdyby	N/przepis stosowany			

	instytucja kredytująca posiadała bezpośrednią ekspozycję z tytułu instrumentu zabezpieczenia. Do tego celu wartość ekspozycji pozycji pozabilansowej wymienionej w załączniku I jest równa 100 % wartości pozycji, a nie wartości ekspozycji określonej w art. 111 ust. 1. Waga ryzyka zabezpieczonej części należności wynosi co najmniej 20 %, z wyjątkiem przypadków określonych w ust. 4-6. Instytucje stosują do pozostałej części wartości ekspozycji wagę ryzyka, którą przypisałyby niezabezpieczonej ekspozycji wobec kontrahenta zgodnie z rozdziałem 2.	y jest bezpośrednio			
Art. 222 ust. 4	Zabezpieczonej części ekspozycji z tytułu transakcji odkupu i transakcji udzielania lub zaciągania pożyczek papierów wartościowych spełniających kryteria określone w art. 227 instytucje przypisują wagę ryzyka równą 0 %. Jeżeli kontrahent będący stroną transakcji nie jest podstawowym uczestnikiem rynku, instytucje przypisują tej części ekspozycji wagę ryzyka równą 10 %.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 222 ust. 5	Wartościom ekspozycji określonym zgodnie z rozdziałem 6 dla instrumentów pochodnych wyszczególnionych w załączniku II, objętych codzienną wyceną rynkową i zabezpieczonych środkami pieniężnymi lub bankowymi instrumentami pieniężnymi, instytucje przypisują wagę ryzyka równą 0 % w zakresie objętym zabezpieczeniem, jeżeli nie zachodzi niedopasowanie walutowe. Wartościom ekspozycji z tytułu takich transakcji zabezpieczonych dłużnymi papierami wartościowymi wyemitowanymi przez rządy centralne lub banki centralne, którym zgodnie z rozdziałem 2 przypisuje się wagę ryzyka równą 0 %, instytucje przypisują wagę ryzyka równą 10 % w zakresie objętym zabezpieczeniem.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 222 ust. 6	Jeżeli chodzi o transakcje inne niż te, o których mowa w ust. 4 i 5, instytucje mogą przypisywać wagę ryzyka równą 0 %, jeżeli ekspozycja i zabezpieczenie są denominowane w tej samej walucie oraz jeżeli jest spełniony jeden z poniższych warunków: a) zabezpieczeniem są zdeponowane środki pieniężne	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	lub bankowy instrument pieniężny; b) zabezpieczenie ma postać dłużnych papierów wartościowych emitowanych przez rządy centralne lub banki centralne, którym na mocy art. 114 można przypisać wagę ryzyka równą 0 %, a do wartości rynkowej zabezpieczenia został zastosowany współczynnik dyskonta 20 %.				
Art. 222 ust. 7	Do celów ust. 5 i 6 dłużne papiery wartościowe emitowane przez rządy centralne lub banki centralne obejmują: a) dłużne papiery wartościowe emitowane przez samorządy regionalne lub władze lokalne, ekspozycje wobec których traktuje się jako ekspozycje wobec rządu centralnego, w którego jurysdykcji są one ustanowione, zgodnie z art. 115; b) dłużne papiery wartościowe emitowane przez wielostronne banki rozwoju, którym zgodnie z art. 117 ust. 2 przypisuje się wagę ryzyka 0 %; c) dłużne papiery wartościowe emitowane przez organizacje międzynarodowe, którym na mocy art. 118 przypisuje się wagę ryzyka równą 0 %; d) dłużne papiery wartościowe emitowane przez podmioty sektora publicznego, które są traktowane jak ekspozycje wobec rządów centralnych zgodnie z art. 116 ust. 4.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 223 ust.1	Kompleksowa metoda ujmowania zabezpieczeń finansowych Aby uwzględnić zmienność cenową, przy wycenie zabezpieczenia finansowego do celów kompleksowej metody ujmowania zabezpieczeń finansowych instytucje dokonują korekt z tytułu zmienności w odniesieniu do wartości rynkowej zabezpieczenia, jak określono w art. 224-227. Jeżeli zabezpieczenie jest denominowane w walucie innej niż waluta, w której denominowana jest ekspozycja bazowa, instytucje dodają do korekty z tytułu zmienności korektę uwzględniającą zmienność walutową adekwatną do rodzaju zabezpieczenia, jak określono w art. 224-227.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	W przypadku transakcji dotyczących instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym objętych umowami o kompensowaniu zabezpieczeń, uznanymi przez właściwe organy zgodnie z rozdziałem 6, instytucje stosują korektę z tytułu zmienności uwzględniającą zmienność walutową, jeżeli zachodzi niedopasowanie między walutą zabezpieczenia a walutą rozliczeniową. Nawet jeżeli transakcje objęte umową o kompensowaniu zobowiązań są prowadzone w wielu walutach, instytucje stosują tylko jedną korektę z tytułu zmienności.			
Art. 223 ust. 2	Instytucje obliczają wartość zabezpieczenia skorygowaną o czynnik zmienności (C VA) według następującego wzoru: $C_{VA} = C \cdot (1 - H_C - H_{fx})$ gdzie: C = wartość zabezpieczenia; H_C = korekta z tytułu zmienności odpowiadająca zabezpieczeniu, obliczona zgodnie z art. 224 i 227; H_{fx} = korekta z tytułu zmienności odpowiadająca niedopasowaniu walutowemu, obliczona zgodnie z art. 224 i 227. Instytucje stosują wzór przedstawiony w niniejszym ustępie przy obliczaniu wartości zabezpieczenia skorygowanej o czynnik zmienności w odniesieniu do wszystkich transakcji z wyjątkiem tych, które są objęte uznanymi umowami ramowymi o kompensowaniu zobowiązań i do których stosuje się przepisy określone w art. 220 i 221. Instytucje stosują wzór przedstawiony w niniejszym ustępie przy obliczaniu wartości zabezpieczenia skorygowanej o czynnik zmienności w odniesieniu do wszystkich transakcji z wyjątkiem tych, które są objęte uznanymi umowami ramowymi o kompensowaniu zobowiązań i do których stosuje się przepisy określone	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio		

	w art. 220 i 221.			
Art. 223 ust. 3	Instytucje obliczają wartość ekspozycji skorygowaną o czynnik zmienności (E_{VA}) według następującego wzoru: $E_{VA} = E \cdot (1 + H_E)$ gdzie: E = wartość ekspozycji, która zostałaby określona w stosownych przypadkach zgodnie z rozdziałem 2 lub 3, jeżeli ekspozycja nie została zabezpieczona; H_E = korekta z tytułu zmienności odpowiadająca ekspozycji, obliczona zgodnie z art. 224 i 227. W przypadku transakcji na instrumentach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym instytucje obliczają E_{VA} według następującego wzoru: $E_{VA} = E.$	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio		
Art. 223 ust. 4	Do celów obliczenia wartości E w ust. 3 stosuje się następujące zasady: a) w przypadku instytucji, które obliczają kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem według metody standardowej, wartość ekspozycji z tytułu pozycji pozabilansowej wymienionej w załączniku I jest równa 100 % wartości tej pozycji, a nie wartości ekspozycji określonej w art. 111 ust. 1; b) instytucje, które obliczają kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem według metody IRB, obliczają wartość ekspozycji z tytułu pozycji wymienionych w art. 166 ust. 8-10 przy zastosowaniu współczynnika konwersji wynoszącego 100 %, a nie współczynników konwersji lub wartości procentowych określonych w tych ustępach.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio		
Art. 223 ust. 5	Instytucje obliczają w pełni skorygowaną wartość ekspozycji (E^*), biorąc pod uwagę zarówno	N/przepisy		

	zmiennosc, jak i skutki ograniczenia ryzyka zabezpieczenia według następującego wzoru: $E^* = \max \{0, E_{VA} - C_{VAM}\}$ gdzie: E_{VA} = wartość ekspozycji skorygowana o czynnik zmienności, obliczona zgodnie z ust. 3; C_{VAM} = wartość C_{VA} skorygowana dodatkowo o każde niedopasowanie terminów zapadalności zgodnie z przepisami sekcji 5.	stosowany jest bezpośrednio			
Art. 223 ust. 6	Instytucje mogą obliczać korekty z tytułu zmienności według metody nadzorczej obliczania korekt z tytułu zmienności, o której mowa w art. 224, lub według metody własnych oszacowań korekty z tytułu zmienności, o której mowa w art. 225. Instytucja może wybrać metodę nadzorczą obliczania korekt z tytułu zmienności lub metodę własnych oszacowań korekty z tytułu zmienności niezależnie od tego, czy do obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem wybrała metodę standardową, czy metodę IRB. Jeżeli jednak instytucja stosuje metodę własnych oszacowań korekty z tytułu zmienności, stosuje ją ona do wszystkich rodzajów instrumentów, z wyjątkiem portfeli nieistotnych, w przypadku których dopuszcza się zastosowanie metody nadzorczej obliczania korekt z tytułu zmienności.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 223 ust. 7	Jeżeli zabezpieczenie składa się z szeregu uznanych pozycji, instytucje obliczają korektę z tytułu zmienności (H) według następującego wzoru:	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			

	$H = \sum_i a_i H_i$ gdzie: a_i = część wartości uznanej pozycji i w wartości całkowitej zabezpieczenia; H_i = korekta z tytułu zmienności mająca zastosowanie do uznanej pozycji i.				
Art.224 ust. 1	Nadzorcza korekta z tytułu zmienności według kompleksowej metody ujmowania zabezpieczeń finansowych Korekty z tytułu zmienności stosowane przez instytucje według metody nadzorczej obliczania korekt z tytułu zmienności, przy założeniu codziennej aktualizacji wyceny, przedstawiono w tabelach 1-4 zawartych w niniejszym ustępie.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

KOREKTY Z TYTUŁU ZMIENNOŚCI

Tabela 1

Stopień jakości kredytowej z którym wiąże się ocena kredytowa dłużnego papieru wartościowego	Nieredukcyjny termin zapadalności	Korekty z tytułu zmienności w odniesieniu do dłużnych papierów wartościowych emitowanych przez jednostki określone w art. 197 ust. 1 lit. b)			Korekty z tytułu zmienności w odniesieniu do dłużnych papierów wartościowych emitowanych przez jednostki określone w art. 197 ust. 1 lit. c) i d)			Korekty z tytułu zmienności w odniesieniu do porcji saluryzowanych spełniająca kryteria określone w art. 197 ust. 1 lit. h)		
		30-dniowy okres upłynięcia (%)	10-dniowy okres upłynięcia (%)	5-dniowy okres upłynięcia (%)	30-dniowy okres upłynięcia (%)	10-dniowy okres upłynięcia (%)	5-dniowy okres upłynięcia (%)	30-dniowy okres upłynięcia (%)	10-dniowy okres upłynięcia (%)	5-dniowy okres upłynięcia (%)
1	≤ 1 rok	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707	2,829	2	1,414
	> 1 ≤ 5 lat	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828	11,314	8	5,657
	> 5 lat	5,657	4	2,828	11,314	8	5,657	22,628	16	11,313
2-3	≤ 1 rok	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828
	> 1 ≤ 5 lat	4,243	3	2,121	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485
	> 5 lat	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485	33,942	24	16,970
4	≤ 1 rok	21,213	15	10,607	nie dotyczy	nie dotyczy	nie dotyczy	nie dotyczy	nie dotyczy	nie dotyczy
	> 1 ≤ 5 lat	21,213	15	10,607	nie dotyczy	nie dotyczy	nie dotyczy	nie dotyczy	nie dotyczy	nie dotyczy
	> 5 lat	21,213	15	10,607	nie dotyczy	nie dotyczy	nie dotyczy	nie dotyczy	nie dotyczy	nie dotyczy

Tabela 2

Stopień jakości kredytowej z którym wiąże się ocena kredytowa krótkoterminowego dłużnego papieru wartościowego	Korekty z tytułu zmienności w odniesieniu do dłużnych papierów wartościowych emitowanych przez jednostki określone w art. 197 ust. 1 lit. b), z krótkoterminowymi ocenami kredytowymi			Korekty z tytułu zmienności w odniesieniu do dłużnych papierów wartościowych emitowanych przez jednostki określone w art. 197 ust. 1 lit. c) i d), z krótkoterminowymi ocenami kredytowymi			Korekty z tytułu zmienności w odniesieniu do porcji saluryzowanych spełniająca kryteria określone w art. 197 ust. 1 lit. h)		
	30-dniowy okres upłynięcia (%)	10-dniowy okres upłynięcia (%)	5-dniowy okres upłynięcia (%)	30-dniowy okres upłynięcia (%)	10-dniowy okres upłynięcia (%)	5-dniowy okres upłynięcia (%)	30-dniowy okres upłynięcia (%)	10-dniowy okres upłynięcia (%)	5-dniowy okres upłynięcia (%)
1	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707	2,829	2	1,414
2-3	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828

Tabela 3

Inne rodzaje zabezpieczenia lub ekwiwalentów

	30-dniowy okres upłynięcia (%)	10-dniowy okres upłynięcia (%)	5-dniowy okres upłynięcia (%)
Akcie objęte indeksem głównym, obligacje zamienne objęte indeksem głównym	21,213	15	10,607
Inne akcje lub obligacje zamienne notowane na uznanej giełdzie	35,355	25	17,678
Środki pieniężne	0	0	0
Łącznie	21,213	15	10,607

Korekta z tytułu zmienności w przypadku niedopasowania walutowego

30-dniowy okres upłynięcia (%)	10-dniowy okres upłynięcia (%)	5-dniowy okres upłynięcia (%)
11,314	8	5,657

Art. 224 ust. 2

Obliczanie korekt z tytułu zmienności zgodnie z ust. 1 podlega następującym warunkom:

- a) w przypadku zabezpieczonych transakcji kredytowych okres upłynięcia wynosi 20 dni roboczych;
- b) w przypadku transakcji odkupu, z wyjątkiem przypadków, w których takie transakcje obejmują przekazanie towarów lub przeniesienie gwarantowanych praw związanych z tytułem do towarów, oraz transakcji udzielania lub zaciągania pożyczek papierów wartościowych, okres upłynięcia

N/przepis stosowany jest bezpośrednio

	wynosi 5 dni roboczych; c) w przypadku innych transakcji opartych na rynku kapitałowym okres upłynienia wynosi 10 dni roboczych. Jeżeli transakcja lub pakiet kompensowania instytucji spełniają kryteria określone w art. 285 ust. 2, 3 i 4, minimalny okres utrzymywania dostosowuje się do okresu ryzyka w związku z uzupełnieniem zabezpieczenia, który miałby zastosowanie zgodnie z tymi ustępami.				
Art. 224 ust.3	W tabelach 1-4 z ust. 1, a także w ust. 4-6 stopień jakości kredytowej, z którym wiąże się ocena kredytowa dłużnego papieru wartościowego, jest stopniem przypisanym danej ocenie kredytowej przez EUNB, zgodnie z rozdziałem 2. Do celów określenia stopnia jakości kredytowej, z którym wiąże się ocena kredytowa dłużnego papieru wartościowego i o którym mowa w akapicie pierwszym, ma również zastosowanie art. 197 ust. 7.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 224 ust. 4	W przypadku nieuznanych papierów wartościowych lub towarów pożyczonych lub sprzedanych w ramach transakcji odkupu lub transakcji udzielania lub zaciągania pożyczek papierów wartościowych lub towarów korekta z tytułu zmienności jest taka sama jak w przypadku akcji nieobjętych indeksem głównym notowanych na uznanej giełdzie.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 224 ust. 5	W przypadku uznanych jednostek uczestnictwa w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania korekta z tytułu zmienności jest średnią ważoną korekt z tytułu zmienności, jaka miałaby zastosowanie do aktywów, w które fundusz zainwestował, z uwzględnieniem okresu upłynienia transakcji określonego w ust. 2. Jeżeli instytucja nie zna wartości aktywów, w które fundusz zainwestował, korekta z tytułu zmienności jest najwyższą korektą z tytułu zmienności, jaka miałaby zastosowanie do któregośkolwiek z aktywów, w jakie fundusz ma prawo zainwestować.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 224	W przypadku dłużnych papierów wartościowych bez	N/przepisy			

ust. 6	ratingu emitowanych przez instytucje i spełniających kryteria uznawania zawarte w art. 197 ust. 4 korekty z tytułu zmienności są takie same jak w przypadku papierów wartościowych emitowanych przez instytucje lub przedsiębiorstwa posiadające zewnętrzną ocenę kredytową wiążącą się ze stopniem jakości kredytowej równym 2 lub 3.	s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 225 ust. 1	Własne oszacowania korekt z tytułu zmienności według kompleksowej metody ujmowania zabezpieczeń finansowych Właściwe organy zezwalają instytucjom na stosowanie własnych oszacowań zmienności w celu obliczania korekt z tytułu zmienności w odniesieniu do zabezpieczenia i ekspozycji, jeżeli te instytucje spełniają wymogi określone w ust. 2 i 3. Instytucje, który otrzymały zezwolenie na stosowanie własnych oszacowań zmienności, nie powracają do korzystania z innych metod, z wyjątkiem przypadków, gdy mogą wykazać zasadność takiego działania i z zastrzeżeniem uzyskania zezwolenia właściwych organów. W przypadku dłużnych papierów wartościowych posiadających ocenę kredytową ECAI równoważną klasie inwestycyjnej lub lepszą instytucje mogą obliczać szacunkową wartość zmienności w odniesieniu do każdej kategorii papierów wartościowych. W przypadku dłużnych papierów wartościowych posiadających ocenę kredytową ECAI równoważną wartości poniżej klasy inwestycyjnej i w przypadku innych uznanych zabezpieczeń instytucje obliczają korekty z tytułu zmienności osobno w odniesieniu do każdej pozycji. Instytucje, które stosują metodę własnych oszacowań korekty z tytułu zmienności, szacują zmienność zabezpieczenia lub niedopasowania walutowego, nie uwzględniając przy tym żadnych korelacji między niezabezpieczoną ekspozycją, zabezpieczeniem lub kursami walutowymi. Przy określaniu odpowiednich kategorii instytucje biorą pod uwagę rodzaj emitenta papieru wartościowego, zewnętrzną ocenę kredytową papierów	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			

	wartościowych, ich rezydualny termin zapadalności oraz zmodyfikowaną durację. Oszacowania zmienności są reprezentatywne dla papierów wartościowych objętych daną kategorią przez instytucję.			
Art. 225 ust. 2	Obliczenia korekt z tytułu zmienności podlegają wszystkim poniższym kryteriom: a) instytucje dokonują obliczeń w oparciu o jednostronny przedział ufności 99 %; b) instytucje dokonują obliczeń w oparciu o następujące okresy upływnienia: (i) 20 dni roboczych w przypadku zabezpieczonych transakcji kredytowych; (ii) 5 dni roboczych w przypadku transakcji odkupu, z wyjątkiem przypadków, w których takie transakcje obejmują przekazanie towarów lub przeniesienie gwarantowanych praw związanych z tytułem do towarów, oraz transakcji udzielania lub zaciągania pożyczek papierów wartościowych; (iii) 10 dni roboczych w przypadku innych transakcji opartych na rynku kapitałowym; c) instytucje mogą stosować wartości korekty z tytułu zmienności obliczone w oparciu o krótsze lub dłuższe okresy upływnienia i zmniejszone lub zwiększone w zależności od okresu upływnienia określonego w lit. b) dla danego rodzaju transakcji przy zastosowaniu wzoru wykorzystującego pierwiastek kwadratowy czasu:	N/przepis stosowany jest bezpośrednio		

$$H_M = H_N \cdot \sqrt{\frac{T_M}{T_N}}$$

gdzie:

T_M = odpowiedni okres upłynnienia;

H_M = wartość korekty z tytułu zmienności na podstawie okresu upłynnienia T_M ;

H_N = wartość korekty z tytułu zmienności na podstawie okresu upłynnienia T_N ;

d) instytucje biorą pod uwagę brak płynności aktywów niższej jakości. W razie wątpliwości co do płynności zabezpieczenia korygują one okres upłynnienia w górę. Określają również przypadki, w których dane historyczne mogą zaniżać potencjalną zmienność. W takich przypadkach stosuje się scenariusz warunków skrajnych;

e) okres obserwacji historycznej, stosowany przez instytucje do obliczania korekt z tytułu zmienności, wynosi co najmniej jeden rok. W przypadku instytucji, które stosują w odniesieniu do okresu obserwacji historycznej system ważenia lub inne metody, faktyczny okres obserwacji wynosi co najmniej jeden rok. Właściwe organy mogą również wymagać od instytucji obliczenia jej korekt z tytułu zmienności przy zastosowaniu krótszego okresu obserwacji, jeżeli uznają, że jest to uzasadnione znacznym wzrostem zmienności cenowej;

f) instytucje aktualizują swoje zbiory danych i obliczają korekty z tytułu zmienności co najmniej raz na trzy miesiące. Ponadto instytucje dokonują przeglądu swoich zbiorów danych za każdym razem, gdy zachodzą istotne zmiany w cenach rynkowych.

Art. 225
ust. 3

Przy szacowaniu korekt z tytułu zmienności spełnione zostają wszystkie poniższe kryteria jakościowe:

a) instytucja stosuje oszacowania zmienności w ramach procesu bieżącego zarządzania ryzykiem

N/przepi
s
stosowan
y jest

	również w odniesieniu do jej wewnętrznych limitów ekspozycji; b) jeżeli okres upłynięcia stosowany przez instytucję w ramach jej procesu bieżącego zarządzania ryzykiem jest dłuższy niż określony w niniejszej sekcji w odniesieniu do danego rodzaju transakcji, instytucja ta zwiększa swoje korekty z tytułu zmienności zgodnie z wzorem wykorzystującym pierwiastek kwadratowy czasu przedstawionym w ust. 2 lit. c); c) instytucja ma ugruntowane procedury monitorowania i zapewniania zgodności z udokumentowanym zbiorem zasad i mechanizmów kontroli dotyczących funkcjonowania jej systemu szacowania korekt z tytułu zmienności i włączania tych oszacowań do procesu zarządzania ryzykiem; d) stosowany przez instytucję system szacowania korekt z tytułu zmienności poddaje się regularnie niezależnemu przeglądowi w ramach jej własnego procesu kontroli wewnętrznej. Przeglądu ogólnego systemu szacowania korekt z tytułu zmienności i włączania tych korekt do procesu zarządzania ryzykiem instytucji dokonuje się co najmniej raz w roku. Przedmiotem tego przeglądu są przynajmniej następujące kwestie: (i) włączenie oszacowanych korekt z tytułu zmienności do procesu bieżącego zarządzania ryzykiem; (ii) zatwierdzenie wszelkich istotnych zmian w procesie szacowania korekt z tytułu zmienności; (iii) sprawdzenie spójności, aktualności oraz wiarygodności źródeł danych wykorzystywanych do obsługi systemu szacowania korekt z tytułu zmienności, w tym niezależności takich źródeł; (iv) dokładność i poprawność założeń dotyczących zmienności.	bezpóśre dnio			
Art. 226	Zwiększanie korekty z tytułu zmienności według kompleksowej metody ujmowania zabezpieczeń finansowych Korekty z tytułu zmienności określone w art. 224 są korektami z tytułu zmienności, które instytucja stosuje w przypadku prowadzenia codziennej aktualizacji wyceny. Podobnie, jeżeli instytucja stosuje własne	N/przepi s stosowan y jest bezpóśre dnio			

	oszacowania korekt z tytułu zmienności zgodnie z art. 225, oblicza je przede wszystkim na podstawie codziennej aktualizacji wyceny. Jeżeli aktualizacja wyceny odbywa się rzadziej niż raz dziennie, instytucje stosują większe korekty z tytułu zmienności. Instytucje obliczają je poprzez zwiększenie korekt z tytułu zmienności dla codziennej aktualizacji wyceny według następującego wzoru wykorzystującego pierwiastek kwadratowy czasu: $H = H_M \cdot \sqrt{\frac{N_R + (T_M - 1)}{T_M}}$ gdzie: H = korekta z tytułu zmienności, która ma być stosowana; H_M = korekta z tytułu zmienności przy codziennej aktualizacji wyceny; N_R = faktyczna liczba dni roboczych między aktualizacjami wyceny; T_M = okres upłynięcia dla danego rodzaju transakcji.				
Art. 227 ust. 1	Warunki stosowania korekty z tytułu zmienności równej 0 % według kompleksowej metody ujmowania zabezpieczeń finansowych Jeżeli instytucja stosuje metodę nadzorczą obliczania korekt z tytułu zmienności zgodnie z art. 224 lub metodę własnych oszacowań korekty z tytułu zmienności zgodnie z art. 225 oraz jeżeli są spełnione warunki określone w ust. 2 lit. a)-h), instytucje mogą w odniesieniu do transakcji odkupu i transakcji udzielania lub zaciągania pożyczek papierów wartościowych stosować korektę z tytułu zmienności równą 0 % zamiast korekt z tytułu zmienności obliczanych zgodnie z art. 224-226. Metody przewidzianej w przepisach niniejszego artykułu nie stosują instytucje, które wykorzystują metodę modeli wewnętrznych określoną w art. 221.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

Art. 227 ust. 2	Instytucje mogą stosować korektę z tytułu zmienności równą 0 %, jeżeli spełnione są wszystkie poniższe warunki: a) zarówno ekspozycja, jak i zabezpieczenie są środkami pieniężnymi lub dłużnymi papierami wartościowymi emitowanymi przez rządy centralne lub banki centralne w rozumieniu art. 197 ust. 1 lit. b) i kwalifikują się do wagi ryzyka równej 0 % zgodnie z rozdziałem 2; b) zarówno ekspozycja, jak i zabezpieczenie są denominowane w tej samej walucie; c) termin zapadalności transakcji nie przekracza jednego dnia lub zarówno ekspozycja, jak i zabezpieczenie podlegają codziennej wycenie rynkowej lub codziennej korekcie wartości depozytu zabezpieczającego; d) okres pomiędzy ostatnią wyceną rynkową następującą przed nieuzupełnieniem zabezpieczenia przez kontrahenta a upłynięciem zabezpieczenia nie przekracza czterech dni roboczych; e) transakcję rozlicza się w ramach systemu rozrachunku sprawdzonego w odniesieniu do danego typu transakcji; f) dokumentacja dotycząca umowy lub transakcji jest standardową dokumentacją stosowaną na rynku w odniesieniu do transakcji odkupu lub transakcji udzielania lub zaciągania pożyczek danego rodzaju papierów wartościowych; g) transakcja podlega dokumentacji, w której określono, że jeżeli kontrahent nie dopełni obowiązku dostarczenia środków pieniężnych lub papierów wartościowych lub uzupełnienia zabezpieczenia bądź w inny sposób nie wykona zobowiązania, transakcja podlega natychmiastowemu rozwiązaniu; h) właściwe organy uznają kontrahenta za podstawowego uczestnika rynku.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 227 ust. 3	Za podstawowych uczestników rynku, o których mowa w ust. 2 lit. h), uznaje się następujące jednostki: a) jednostki wymienione w art. 197 ust. 1 lit. b),	N/przepis stosowany			

	ekspozycjom wobec których przypisuje się wagę ryzyka równą 0 % zgodnie z rozdziałem 2; b) instytucje; c) inne przedsiębiorstwa finansowe w rozumieniu art. 13 pkt 25 lit. b) i d) dyrektywy 2009/138/WE, ekspozycjom wobec których przypisuje się wagę ryzyka równą 20 % według metody standardowej lub które - w przypadku instytucji obliczających kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem i kwoty oczekiwanych strat według metody IRB - nie posiadają oceny kredytowej wydanej przez uznany ECAI, a ich rating wewnętrzny jest przyznawany przez instytucję; d) regulowane przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania podlegające wymogom kapitałowym lub wymogom w zakresie dźwigni finansowej; e) regulowane fundusze emerytalne; f) uznane organizacje rozliczeniowe.	y jest bezpośrednio		
Art.228 ust. 1	Obliczanie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem i kwot oczekiwanej straty według kompleksowej metody ujmowania zabezpieczeń finansowych W ramach metody standardowej instytucje stosują E* obliczoną zgodnie z art. 223 ust. 5 jako wartość ekspozycji do celów art. 113. W przypadku pozycji pozabilansowych wymienionych w załączniku I instytucje stosują E* jako wartość, wobec której mają zastosowanie wartości procentowe wskazane w art. 111 ust. 1 w celu ustalenia wartości ekspozycji.	N/przepis stosowany y jest bezpośrednio		
Art. 228 ust. 2	W ramach metody IRB instytucje stosują faktyczną LGD (LGD*) jako LGD do celów rozdziału 3. Instytucje obliczają LGD* według następującego wzoru:	N/przepis stosowany y jest bezpośrednio		

	$LGD^* = LGD \cdot \frac{E^*}{E}$ gdzie: LGD = LGD, która miałaby zastosowanie do ekspozycji zgodnie z rozdziałem 3, gdyby ekspozycja nie była zabezpieczona; E = wartość ekspozycji zgodnie z art. 223 ust. 3; E* = w pełni skorygowana wartość ekspozycji zgodnie z art. 223 ust. 5.				
Art. 229 ust. 1	Zasady wyceny dotyczące pozostałych uznanych zabezpieczeń według metody IRB Jeżeli chodzi o zabezpieczenie w formie nieruchomości, zabezpieczenie jest wyceniane przez niezależnego rzeczoznawcę na poziomie wartości rynkowej lub poniżej tej wartości. Instytucja wymaga od niezależnego rzeczoznawcy jasnego i przejrzystego udokumentowania wartości rynkowej. W państwach członkowskich, które w przepisach ustawowych lub wykonawczych ustanowiły rygorystyczne kryteria oceny bankowo-hipotecznej wartości nieruchomości, nieruchomość może być natomiast wyceniona przez niezależnego rzeczoznawcę na poziomie bankowo-hipotecznej wartości nieruchomości lub poniżej tej wartości. Instytucje stawiają niezależnemu rzeczoznawcy wymóg, by nie brał pod uwagę czynników spekulacyjnych przy ocenie bankowo-hipotecznej wartości nieruchomości i by udokumentował tę wartość w jasny i przejrzysty sposób. Wartość zabezpieczenia jest wartością rynkową lub bankowo-hipoteczną wartością nieruchomości pomniejszoną tak, aby uwzględnić wyniki monitorowania wymaganego zgodnie z art. 208 ust. 3 oraz wszelkie uprzywilejowane roszczenia do nieruchomości.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

Art. 229 ust. 2	Jeżeli chodzi o wiarytelności, wartością wiarytelności jest kwota z tytułu wiarytelności.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 229 ust. 3	Instytucje wyceniają zabezpieczenie rzeczowe inne niż nieruchomości według wartości rynkowej. Do celów niniejszego artykułu "wartość rynkowa" oznacza szacunkową kwotę, jaką w dniu wyceny można uzyskać za nieruchomości w transakcji sprzedaży zawieranej na warunkach rynkowych pomiędzy kupującym a sprzedającym, którzy mają stanowczy zamiar zawarcia umowy.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 230 ust. 1	Obliczanie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem i kwot oczekiwanej straty w odniesieniu do pozostałych uznanych zabezpieczeń według metody IRB Instytucje traktują LGD* obliczoną zgodnie z niniejszym ustępem i z ust. 2 jako LGD do celów rozdziału 3. Jeżeli stosunek wartości zabezpieczenia (C) do wartości ekspozycji (E) jest niższy niż minimalny wymagany poziom zabezpieczenia ekspozycji (C*), jak określono w tabeli 5, wartość LGD* jest równa wartości LGD ustalonej w rozdziale 3 w odniesieniu do niezabezpieczonych ekspozycji wobec kontrahenta. W tym celu instytucje obliczają wartość ekspozycji z tytułu pozycji wymienionych w art. 166 ust. 8-10 przy użyciu współczynnika konwersji lub wartości procentowej w wysokości 100 %, a nie współczynników konwersji lub wartości procentowych określonych w tych ustępach. Jeżeli stosunek wartości zabezpieczenia do wartości ekspozycji przekracza drugi, wyższy poziom progowy C** zgodnie z tabelą 5, LGD* jest równa wartościom określonym w tabeli 5. Jeżeli wymagany poziom zabezpieczenia C** nie został osiągnięty w odniesieniu do ekspozycji jako całości, instytucje traktują przedmiotową ekspozycję jako dwie ekspozycje - jedną odpowiadającą części, w	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	stosunku do której osiągnięto wymagany poziom zabezpieczenia C**, oraz drugą odpowiadającą pozostałej części.																							
Art. 230 ust. 2	Mającą zastosowanie LGD* oraz wymagane poziomy zabezpieczenia dla zabezpieczonych części ekspozycji przedstawiono w tabeli 5 zawartej w niniejszym ustępie. Tabela 5 Minimalna LGD dla zabezpieczonych części ekspozycji <table border="1" style="margin-left: auto; margin-right: auto;"> <thead> <tr> <th></th> <th>LGD* w odniesieniu do ekspozycji uprzywilejowanych</th> <th>LGD* w odniesieniu do ekspozycji podporządkowanych</th> <th>Minimalny wymagany poziom zabezpieczenia ekspozycji (C*)</th> <th>Minimalny wymagany poziom zabezpieczenia ekspozycji (C**)</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Wierzytelności</td> <td>35 %</td> <td>65 %</td> <td>0 %</td> <td>125 %</td> </tr> <tr> <td>Nieruchomości mieszkalne / nieruchomości komercyjne</td> <td>35 %</td> <td>65 %</td> <td>30 %</td> <td>140 %</td> </tr> <tr> <td>Inne zabezpieczenia</td> <td>40 %</td> <td>70 %</td> <td>30 %</td> <td>140 %</td> </tr> </tbody> </table>		LGD* w odniesieniu do ekspozycji uprzywilejowanych	LGD* w odniesieniu do ekspozycji podporządkowanych	Minimalny wymagany poziom zabezpieczenia ekspozycji (C*)	Minimalny wymagany poziom zabezpieczenia ekspozycji (C**)	Wierzytelności	35 %	65 %	0 %	125 %	Nieruchomości mieszkalne / nieruchomości komercyjne	35 %	65 %	30 %	140 %	Inne zabezpieczenia	40 %	70 %	30 %	140 %	N/przepis stosowany jest bezpośrednio		
	LGD* w odniesieniu do ekspozycji uprzywilejowanych	LGD* w odniesieniu do ekspozycji podporządkowanych	Minimalny wymagany poziom zabezpieczenia ekspozycji (C*)	Minimalny wymagany poziom zabezpieczenia ekspozycji (C**)																				
Wierzytelności	35 %	65 %	0 %	125 %																				
Nieruchomości mieszkalne / nieruchomości komercyjne	35 %	65 %	30 %	140 %																				
Inne zabezpieczenia	40 %	70 %	30 %	140 %																				
Art. 230 ust. 3	W ramach rozwiązania alternatywnego wobec sposobu traktowania przewidzianego w ust. 1 i 2 oraz z zastrzeżeniem przepisów art. 124 ust. 2 instytucje mogą przypisywać wagę ryzyka równą 50 % tej części ekspozycji, która w granicach określonych, odpowiednio, w art. 125 ust. 2 lit. d) i w art. 126 ust. 2 lit. d), jest w pełni zabezpieczona nieruchomością mieszkalną lub komercyjną znajdującą się na terytorium danego państwa członkowskiego, jeżeli spełnione są wszystkie warunki zawarte w art. 199 ust. 4.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio																						
Art. 231 ust. 1	Obliczanie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem i kwot oczekiwanej straty w przypadku mieszanych puli zabezpieczeń 1. Instytucja oblicza wartość LGD*, którą traktuje jako LGD do celów rozdziału 3, zgodnie z ust. 2 i 3, jeżeli spełnione są oba poniższe warunki: a) instytucja stosuje metodę IRB do obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem i kwot oczekiwanej	N/przepis stosowany jest bezpośrednio																						

	straty; b) ekspozycja jest objęta zarówno zabezpieczeniem finansowym, jak i innym uznanym zabezpieczeniem.				
Art. 231 ust. 2	Instytucje są zobowiązane do podziału wartości ekspozycji skorygowanej o czynnik zmienności, uzyskanej poprzez zastosowanie do wartości ekspozycji korekty z tytułu zmienności, jak określono w art. 223 ust. 5, aby otrzymać, w stosownych przypadkach, następujące części: część objętą uznanym zabezpieczeniem finansowym, część zabezpieczoną wierzytelnościami, część objętą zabezpieczeniem nieruchomością komercyjną lub mieszkalną, część objętą innym uznanym zabezpieczeniem oraz część niezabezpieczoną.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 231 ust. 3	Instytucje obliczają LGD* osobno w odniesieniu do każdej z części ekspozycji, o których mowa w ust. 2, zgodnie ze stosownymi przepisami niniejszego rozdziału.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 232 ust. 1	Inne rodzaje ochrony kredytowej rzeczywistej Jeżeli spełnione są warunki określone w art. 212 ust. 1, depozyty u instytucji będących osobą trzecią można traktować jako gwarancję instytucji będącej osobą trzecią.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 232 ust. 2	Jeżeli spełnione są warunki określone w art. 212 ust. 2, instytucje stosują następujące zasady wobec części ekspozycji zabezpieczonej bieżącą wartością wykupu polis ubezpieczeniowych na życie zastawioną na rzecz instytucji kredytującej: a) jeżeli do ekspozycji stosuje się metodę standardową, przypisuje się jej wagę ryzyka zgodnie z ust. 3; b) jeżeli do ekspozycji stosuje się metodę IRB, ale ekspozycja ta nie podlega własnym oszacowaniom instytucji dotyczącym LGD, przypisuje się jej LGD	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	równą 40 %. W przypadku niedopasowania walutowego instytucje obniżają bieżącą wartość wykupu zgodnie z art. 233 ust. 3, przy czym wartość ochrony kredytowej stanowi bieżącą wartość wykupu polisy ubezpieczeniowej na życie.				
Art. 232 ust. 3	Do celów ust. 2 lit. a) instytucje przypisują następujące wagi ryzyka na podstawie wagi ryzyka przypisanej niezabezpieczonej ekspozycji uprzywilejowanej wobec zakładu ubezpieczeń na życie: a) wagę ryzyka równą 20 %, jeżeli niezabezpieczonej ekspozycji uprzywilejowanej wobec zakładu ubezpieczeń na życie przypisuje się wagę ryzyka równą 20 %; b) wagę ryzyka równą 35 %, jeżeli niezabezpieczonej ekspozycji uprzywilejowanej wobec zakładu ubezpieczeń na życie przypisuje się wagę ryzyka równą 50 %; c) wagę ryzyka równą 70 %, jeżeli niezabezpieczonej ekspozycji uprzywilejowanej wobec zakładu ubezpieczeń na życie przypisuje się wagę ryzyka równą 100 %; d) wagę ryzyka równą 150 %, jeżeli niezabezpieczonej ekspozycji uprzywilejowanej wobec zakładu ubezpieczeń na życie przypisuje się wagę ryzyka równą 150 %.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 232 ust. 4	Instytucje mogą traktować instrumenty z opcją wykupu na żądanie, uznane zgodnie z art. 200 lit. c), jako gwarancję udzieloną przez instytucję emitującą. Wartość uznanej ochrony kredytowej jest następująca: a) jeżeli instrument podlega odkupowi po cenie nominalnej, wartością ochrony jest ta kwota; b) jeżeli instrument podlega odkupowi po cenie rynkowej, wartością ochrony jest wartość instrumentu określona w taki sam sposób jak wartość dłużnych papierów wartościowych, które spełniają warunki określone w art. 197 ust. 4.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 233	Wycena	N/przepisy			

ust. 1	Do celów obliczania skutków ochrony kredytowej nieruchomości zgodnie z niniejszą podsekcją wartość ochrony kredytowej nieruchomości (G) jest kwotą, którą dostawca ochrony zobowiązał się zapłacić w przypadku niewykonania zobowiązania lub niedokonania płatności przez kredytobiorcę lub w przypadku zaistnienia innych określonych zdarzeń kredytowych.	s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 233 ust. 2	Jeżeli chodzi o kredytowe instrumenty pochodne, w przypadku których za zdarzenie kredytowe nie uznaje się restrukturyzacji zobowiązania bazowego obejmującej umorzenie lub odroczenie spłaty kwoty głównej, odsetek lub opłat prowadzące do zdarzenia straty kredytowej, stosuje się następujące zasady: a) jeżeli kwota, którą dostawca ochrony zobowiązał się zapłacić, nie jest wyższa niż wartość ekspozycji, instytucje obniżają wartość ochrony kredytowej obliczoną zgodnie z ust. 1 o 40 %; b) jeżeli kwota, którą dostawca ochrony zobowiązał się zapłacić, jest wyższa niż wartość ekspozycji, wartość ochrony kredytowej nie przekracza 60 % wartości ekspozycji.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 233 ust. 3	Jeżeli ochrona kredytowa nieruchomości jest denominowana w walucie innej niż ta, w której denominowana jest ekspozycja, instytucje obniżają wartość ochrony kredytowej, stosując korektę z tytułu zmienności według następującego wzoru: $G^* = G \cdot (1 - H_{fx})$ gdzie: G^* = wartość ochrony kredytowej skorygowana o ryzyko walutowe; G = kwota nominalna ochrony kredytowej; H_{fx} = korekta z tytułu zmienności obejmująca każde niedopasowanie walutowe między ochroną kredytową a zobowiązaniem bazowym określona zgodnie z ust. 4. Jeżeli nie zachodzi niedopasowanie walutowe, H_{fx}	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			

	jest równa zero.				
Art. 233 ust. 4	Instytucje obliczają korekty z tytułu zmienności obejmujące każde niedopasowanie walutowe w oparciu o okres upłynięcia wynoszący 10 dni roboczych, przy założeniu codziennej aktualizacji wyceny, i mogą je obliczać według metody nadzorczej obliczania korekt z tytułu zmienności lub metody własnych oszacowań korekty z tytułu zmienności, o których mowa, odpowiednio, w art. 224 i 225. Instytucje zwiększają korekty z tytułu zmienności zgodnie z art. 226.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art.234	Obliczanie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem i kwot oczekiwanej straty w przypadku ochrony częściowej i podziału na transze Jeżeli instytucja przenosi część ryzyka kredytowego w co najmniej jednej transzy, stosuje się zasady określone w rozdziale 5. Instytucje mogą uznawać progi istotności dotyczące płatności, poniżej których nie dokonuje się żadnych płatności w przypadku straty, za równoważne zachowanym pozycjom pierwszej straty i skutkujące transferem ryzyka podzielonym na transze.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 235 ust. 1	Obliczanie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem według metody standardowej Do celów art. 113 ust. 3 instytucje obliczają kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem według następującego wzoru:	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	$\max \{0, E - G_A\} \cdot r + G_A \cdot g$ gdzie: E = wartość ekspozycji zgodnie z art. 111; w tym celu wartość ekspozycji z tytułu pozycji pozabilansowej wymienionej w załączniku I wynosi 100 % jej wartości, a nie wartości ekspozycji określonej w art. 111 ust. 1; G_A = wartość ochrony ryzyka kredytowego obliczona zgodnie z art. 233 ust. 3 (G^*) i skorygowana dodatkowo o wszelkie niedopasowania terminów zapadalności, jak określono w sekcji 5; r = waga ryzyka ekspozycji wobec dłużnika, jak określono w rozdziale 2; g = waga ryzyka ekspozycji wobec dostawcy ochrony, jak określono w rozdziale 2.				
Art. 235 ust. 2	W przypadkach, w których zabezpieczona kwota (G_A) jest niższa niż wartość ekspozycji (E), instytucje mogą stosować wzór przedstawiony w ust. 1, wyłącznie wtedy, gdy zabezpieczone i niezabezpieczone części ekspozycji są równe pod względem uprzywilejowania.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 235 ust. 3	Instytucje mogą rozszerzyć podejście przewidziane w art. 114 ust. 4 i 7 na ekspozycje lub części ekspozycji objęte gwarancją rządu centralnego lub banku centralnego, jeżeli gwarancja jest denominowana w walucie krajowej kredytobiorcy, a ekspozycja jest finansowana w tej walucie.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 236 ust. 1	Obliczanie kwot ekspozycji ważonej ryzykiem i kwot oczekiwanej straty według metody IRB Jeżeli pełną substytucję uznaje się za nieuzasadnioną, do celów rozdziału 3 sekcja 4 wartością PD dla zabezpieczonej części wartości ekspozycji (E) na podstawie skorygowanej wartości ochrony kredytowej	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	GA może być wartość PD dostawcy ochrony lub wartość PD pośrednia pomiędzy wartością kredytobiorcy a wartością gwaranta. W przypadku ekspozycji podporządkowanych i niepodporządkowanej ochrony nieruchomości do celów rozdziału 3 sekcja 4 instytucje mogą stosować wartość LGD przypisaną należnościom uprzywilejowanym.				
Art. 236 ust. 2	W przypadku każdej niezabezpieczonej części wartości ekspozycji (E) PD jest równe PD kredytobiorcy; LGD jest wówczas równe LGD ekspozycji bazowej.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 236 ust. 3	Na użytek niniejszego artykułu GA oznacza wartość G* obliczoną zgodnie z art. 233 ust. 3 i skorygowaną dodatkowo o każde niedopasowanie terminów zapadalności, jak określono w sekcji 5. E oznacza wartość ekspozycji określoną zgodnie z rozdziałem 3 sekcja 5. W tym celu instytucje obliczają wartość ekspozycji z tytułu pozycji wymienionych w art. 166 ust. 8-10 przy użyciu współczynnika konwersji lub wartości procentowej równej 100 %, a nie współczynników konwersji lub wartości procentowych określonych w tych ustępach.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 237 ust. 1	Niedopasowanie terminów zapadalności Do celów obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem niedopasowanie terminów zapadalności ma miejsce, gdy rezydualny termin rozliczenia ochrony kredytowej jest krótszy niż rezydualny termin zapadalności tej zabezpieczonej ekspozycji. Jeżeli rezydualny termin rozliczenia ochrony jest krótszy niż trzy miesiące, a termin rozliczenia ochrony jest krótszy niż termin zapadalności ekspozycji bazowej, przedmiotowa ochrona nie kwalifikuje się jako uznana ochrona kredytowa.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 237 ust. 2	W przypadku gdy dochodzi do niedopasowania terminów zapadalności, ochrona kredytowa nie kwalifikuje się jako uznana ochrona kredytowa, jeżeli spełniony jest jeden z poniższych warunków:	N/przepis stosowany jest			

	a) pierwotny termin rozliczenia ochrony wynosi mniej niż jeden rok; b) ekspozycja jest ekspozycją krótkoterminową określoną przez właściwe organy jako podlegająca dolnej granicy jednego dnia, a nie jednego roku, jeżeli chodzi o termin zapadalności (M) zgodnie z art. 162 ust. 3.	bezpośrednio			
Art. 238 ust. 1	Termin rozliczenia ochrony kredytowej Efektywny termin zapadalności zobowiązania/ekspozycji bazowego jest możliwie najdłuższym pozostałym okresem, przed upływem którego dłużnik musi wykonać swoje zobowiązania, nie dłuższym jednak niż 5 lat. Z zastrzeżeniem ust. 2 termin rozliczenia ochrony kredytowej jest najwcześniejszym terminem, w którym ochrona może wygasnąć lub zostać zakończona.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 238 ust. 2	Jeżeli sprzedawca ochrony może zgodnie z umową wypowiedzieć ochronę, za termin rozliczenia ochrony instytucje uznają najwcześniejszy termin, w którym można skorzystać z tej możliwości. Jeżeli nabywca ochrony może zgodnie z umową wypowiedzieć ochronę oraz jeżeli warunki ustalone przy zawieraniu umowy o ochronie zachęcają instytucję do wykupu instrumentu przed umownym terminem rozliczenia, za termin rozliczenia ochrony instytucja uznaje najwcześniejszy termin, w którym można skorzystać z tej możliwości; w pozostałych przypadkach instytucja może uznać, że taka możliwość nie wpływa na termin rozliczenia ochrony.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 238 ust. 3	Jeżeli możliwe jest wycofanie kredytowego instrumentu pochodnego przed upływem okresu karencji wymaganego do stwierdzenia niewykonania zobowiązania z tytułu zobowiązania bazowego w wyniku nieuregulowania należnych płatności, instytucje skracają termin rozliczenia ochrony o długość okresu karencji.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 239 ust. 1	Wycena ochrony W przypadku transakcji objętych ochroną kredytową rzeczywistą według uproszczonej metody ujmowania zabezpieczeń finansowych zabezpieczenie nie	N/przepis stosowany jest			

	kwalifikuje się jako uznana ochrona kredytowa rzeczywista, jeżeli zachodzi niedopasowanie między terminem zapadalności ekspozycji a terminem rozliczenia ochrony.	bezpóreednio		
Art. 239 ust. 2	W przypadku transakcji objętych ochroną kredytową rzeczywistą według kompleksowej metody ujmowania zabezpieczeń finansowych przy obliczaniu skorygowanej wartości zabezpieczenia instytucje uwzględniają termin rozliczenia ochrony kredytowej i termin zapadalności ekspozycji, zgodnie z następującym wzorem: $C_{VAM} = C_{VA} \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*}$ gdzie: C_{VA} = wartość zabezpieczenia skorygowana o czynnik zmienności, jak określono w art. 223 ust. 2, lub kwota ekspozycji, w zależności od tego, która z tych wartości jest niższa; t = liczba lat pozostałych do upływu terminu rozliczenia ochrony kredytowej, obliczona zgodnie z art. 238, lub wartość T, w zależności od tego, która z tych wartości jest niższa; T = liczba lat pozostałych do upływu terminu zapadalności ekspozycji, obliczona zgodnie z art. 238, lub 5 lat, w zależności od tego, która z tych wartości jest niższa; t^* = 0,25. Posługując się powyższym wzorem przy obliczaniu w pełni skorygowanej wartości ekspozycji (E^*), o której mowa w art. 223 ust. 5, instytucje stosują wartość CVAM jako wartość CVA skorygowaną dodatkowo o niedopasowanie terminów zapadalności.	N/przepis stosowany jest bezpóreednio		
Art. 239 ust. 3	W przypadku transakcji objętych ochroną kredytową nierzeczywistą przy obliczaniu skorygowanej wartości ochrony kredytowej instytucje uwzględniają termin rozliczenia ochrony kredytowej i termin zapadalności ekspozycji, zgodnie z następującym wzorem:	N/przepis stosowany jest bezpóreednio		

	$G_A = G^* \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*}$ gdzie: G_A = G^* skorygowana o wszelkie niedopasowanie terminów zapadalności; G^* = wartość ochrony skorygowana o wszelkie niedopasowanie walutowe; t = liczba lat pozostałych do upływu terminu rozliczenia ochrony kredytowej, obliczona zgodnie z art. 238, lub wartość T, w zależności od tego, która z tych wartości jest niższa; T = liczba lat pozostałych do upływu terminu zapadalności ekspozycji, obliczona zgodnie z art. 238, lub 5 lat, w zależności od tego, która z tych wartości jest niższa; t^* = 0,25. I instytucje stosują G_A jako wartość ochrony do celów art. 233-236.	dnio			
Art. 240	Kredytowe instrumenty pochodne uruchamiane pierwszym niewykonaniem zobowiązania Jeżeli instytucja uzyskuje ochronę kredytową wielu ekspozycji na warunkach, zgodnie z którymi pierwsze niewykonanie zobowiązania wśród ekspozycji uruchamia płatność, co stanowi zdarzenie kredytowe skutkujące rozwiązaniem umowy, instytucja może zmienić sposób obliczania kwoty ekspozycji ważonej ryzykiem i, w stosownych przypadkach, kwoty oczekiwanej straty w odniesieniu do ekspozycji, która w przypadku braku ochrony kredytowej dałaby najniższą kwotę ekspozycji ważonej ryzykiem zgodnie z niniejszym rozdziałem: a) w przypadku instytucji stosujących metodę standardową kwotą ekspozycji ważonej ryzykiem jest kwota obliczona według metody standardowej; b) w przypadku instytucji stosujących metodę IRB kwotą ekspozycji ważonej ryzykiem jest suma kwoty ekspozycji ważonej ryzykiem obliczonej według metody IRB i pomnożonej przez 12,5 kwoty	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	oczekiwanej straty. Sposób traktowania określony w niniejszym artykule ma zastosowanie wyłącznie wtedy, gdy wartość ekspozycji jest nie większa od wartości ochrony kredytowej.				
Art. 241	Kredytowe instrumenty pochodne uruchamiane n-tym niewykonaniem zobowiązania W przypadku, w którym n-te niewykonanie zobowiązania wśród ekspozycji uruchamia płatność w ramach ochrony kredytowej, instytucja nabywająca ochronę może uznać ochronę jedynie w celu obliczenia kwot ekspozycji ważonych ryzykiem i, w stosownych przypadkach, kwot oczekiwanej straty, jeżeli ochronę uzyskano również w odniesieniu do 1 do n-1 przypadków niewykonania zobowiązania lub jeżeli miało już miejsce n-1 przypadków niewykonania zobowiązania. W takich przypadkach instytucja może zmienić sposób obliczania kwoty ekspozycji ważonej ryzykiem i, w stosownych przypadkach, kwoty oczekiwanej straty w odniesieniu do ekspozycji, która w razie braku ochrony kredytowej dałaby n-tą najniższą kwotę ekspozycji ważonej ryzykiem zgodnie z niniejszym rozdziałem. Instytucje obliczają n-tą najniższą kwotę zgodnie z art. 240 lit. a) i b). Sposób traktowania określony w niniejszym artykule ma zastosowanie wyłącznie wtedy, gdy wartość ekspozycji jest nie większa od wartości ochrony kredytowej. Wszystkie ekspozycje w koszyku spełniają wymogi określone w art. 204 ust. 2 i w art. 216 ust. 1 lit. d).	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 242	Definicje Do celów niniejszego rozdziału stosuje się następujące definicje: (1) "marża nadwyżkowa" oznacza ściągnięte opłaty za kredyt oraz inne przychody z tytułu opłat związane z sekurytyzowanymi ekspozycjami po odliczeniu kosztów i wydatków; (2) "opcja odkupu końcowego" oznacza zawartą w umowie opcję odkupu lub zamknięcia pozycji	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			

sekurytyzacyjnych przez jednostkę inicjującą przed spłatą wszystkich ekspozycji bazowych, jeżeli kwota należności z tytułu ekspozycji spada poniżej określonego poziomu; (3) "instrument wsparcia płynności" oznacza pozycję sekurytyzacyjną z tytułu umowy o dostarczenie środków finansowych w celu zapewnienia terminowości przepływów pieniężnych do inwestorów; (4) "KIRB" oznacza wartość równą 8 % kwot ekspozycji ważonych ryzykiem, która byłaby obliczona zgodnie z rozdziałem 3 w odniesieniu do sekurytyzowanych ekspozycji, gdyby te ekspozycje nie były objęte sekurytyzacją, powiększoną o kwotę oczekiwanych strat związanych z tymi ekspozycjami, obliczoną zgodnie z tym rozdziałem; (5) "metoda ratingów" oznacza metodę obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem dla pozycji sekurytyzacyjnych zgodnie z art. 261; (6) "metoda formuły nadzorczej" oznacza metodę obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem dla pozycji sekurytyzacyjnych zgodnie z art. 262; (7) "pozycja bez ratingu" oznacza pozycję sekurytyzacyjną, która nie posiada uznanej oceny kredytowej wydanej przez ECAI zgodnie z sekcją 4; (8) "pozycja z ratingiem" oznacza pozycję sekurytyzacyjną, która posiada uznaną ocenę kredytową wydaną przez ECAI zgodnie z sekcją 4; (9) "program emisji papierów dłużnych przedsiębiorstw zabezpieczonych aktywami (ABCP)" oznacza program sekurytyzacji, w ramach którego emitowane są papiery wartościowe przyjmujące głównie postać papierów dłużnych przedsiębiorstw z pierwotnym terminem zapadalności wynoszącym jeden rok lub krótszym; (10) "sekurytyzacja tradycyjna" oznacza sekurytyzację, w ramach której prowadzi się ekonomiczny transfer ekspozycji objętych sekurytyzacją. Odbywa się to w drodze przeniesienia własności sekurytyzowanych ekspozycji z instytucji inicjującej na rzecz jednostki specjalnego				

	przeznaczenia do celów sekurytyzacji (SSPE) lub poprzez subpartycypację takiej jednostki. Wyemitowane papiery wartościowe nie stanowią zobowiązań płatniczych instytucji inicjującej; (11) "syntetyczna sekurytyzacja" oznacza sekurytyzację, w ramach której przeniesienie ryzyka odbywa się przy użyciu kredytowych instrumentów pochodnych lub gwarancji, a ekspozycje objęte sekurytyzacją pozostają ekspozycjami instytucji inicjującej; (12) "ekspozycja odnawialna" oznacza ekspozycję, w przypadku której salda należności klientów mogą ulegać wahaniom w zależności od ich decyzji o zaciąganiu i spłacaniu kredytu, do wysokości uzgodnionego limitu; (13) "sekurytyzacja odnawialna" oznacza sekurytyzację, w przypadku której sama struktura sekurytyzacji ulega odnowieniu poprzez dodawanie ekspozycji do puli ekspozycji lub usuwanie ich z niej, niezależnie od tego czy ekspozycje bazowe są odnawiane czy nie; (14) "opcja przedterminowej spłaty należności" oznacza klauzulę umowną w ramach sekurytyzacji ekspozycji odnawialnych lub sekurytyzacji odnawialnej nakazującą w przypadku wystąpienia określonych zdarzeń wykup pozycji inwestorów przed pierwotnie określonym terminem zapadalności wyemitowanych papierów wartościowych; (15) "transza pierwszej straty" oznacza najbardziej podporządkowaną transzę w ramach sekurytyzacji, która jest pierwszą transzą służącą pokryciu poniesionej straty dotyczącej sekurytyzowanych ekspozycji i tym samym zapewnia ochronę transzy drugiej straty oraz, w stosownych przypadkach, ochronę transz mających wyższy stopień uprzywilejowania.				
Art. 243 ust. 1	Sekurytyzacja tradycyjna Instytucja inicjująca sekurytyzację tradycyjną może wyłączyć sekurytyzowane ekspozycje z obliczeń kwot ekspozycji ważonych ryzykiem i kwot oczekiwanej straty, jeżeli spełniony jest jeden z poniższych	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	warunków: a) uznaje się, że istotna część ryzyka kredytowego związana z sekurytyzowanymi ekspozycjami została przeniesiona na osoby trzecie; b) instytucja inicjująca stosuje wagę ryzyka równą 1250 % wobec wszystkich pozycji sekurytyzacyjnych, które posiada w ramach tej sekurytyzacji, lub odejmuje te pozycje sekurytyzacyjne od pozycji kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 36 ust. 1 lit. k).	dnio			
Art. 243 ust. 2	Istotną część ryzyka kredytowego uznaje się za przeniesioną w następujących przypadkach: a) wartość kwot ekspozycji ważonych ryzykiem pozycji sekurytyzacyjnych typu mezzanine posiadanych przez instytucję inicjującą w ramach tej sekurytyzacji nie przekracza 50 % wartości kwot ekspozycji ważonych ryzykiem wszystkich pozycji sekurytyzacyjnych typu mezzanine w ramach tej sekurytyzacji; b) jeżeli w ramach danej sekurytyzacji nie ma żadnych pozycji sekurytyzacyjnych typu mezzanine, a jednostka inicjująca może udowodnić, że wartość ekspozycji z tytułu pozycji sekurytyzacyjnych, które byłyby przedmiotem odliczenia od kapitału podstawowego Tier I lub którym przypisano by wagę ryzyka równą 1250 %, znacznie przekracza uzasadnione szacunki dotyczące oczekiwanej straty na sekurytyzowanych ekspozycjach, instytucja inicjująca nie posiada więcej niż 20 % wartości ekspozycji z tytułu pozycji sekurytyzacyjnych, które byłyby przedmiotem odliczenia od kapitału podstawowego Tier I lub którym przypisano by wagę ryzyka równą 1250 %. Jeżeli możliwe ograniczenie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem, które instytucja inicjująca mogłaby uzyskać w wyniku tej sekurytyzacji, nie jest uzasadnione proporcjonalnym przeniesieniem ryzyka kredytowego na osoby trzecie, właściwe organy mogą w indywidualnych przypadkach podejmować decyzje o nieuznaniu, że istotna część ryzyka kredytowego została przeniesiona na osoby trzecie.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio dnio			

Art. 243 ust. 3	Do celów ust. 2 pozycje sekurytyzacyjne typu mezzanine oznaczają pozycje sekurytyzacyjne, do których stosuje się wagę ryzyka niższą niż 1250 % i które są mniej uprzywilejowane niż najbardziej uprzywilejowane pozycje w ramach tej sekurytyzacji i mniej uprzywilejowane niż jakiegokolwiek inne pozycje sekurytyzacyjne w ramach tej sekurytyzacji, którym zgodnie z sekcją 4 można przypisać jeden z poniższych stopni jakości kredytowej: a) w przypadku pozycji sekurytyzacyjnej podlegającej przepisom sekcji 3 podsekcja 3 - stopień jakości kredytowej równy 1; b) w przypadku pozycji sekurytyzacyjnej podlegającej przepisom sekcji 3 podsekcja 4 - stopień jakości kredytowej równy 1 lub 2.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 243 ust. 4	W ramach rozwiązania alternatywnego w stosunku do ust. 2 i 3 właściwe organy udzielają instytucjom inicjującym zezwolenia na uznanie istotnej części ryzyka kredytowego za przeniesioną, jeżeli instytucja inicjująca jest w stanie wykazać w przypadku każdej sekurytyzacji, że obniżenie wymogów w zakresie funduszy własnych, które instytucja inicjująca uzyskuje w drodze sekurytyzacji, jest uzasadnione proporcjonalnym przeniesieniem ryzyka kredytowego na osoby trzecie. Zezwolenia udziela się wyłącznie w przypadku, gdy instytucja spełnia wszystkie poniższe warunki: a) instytucja ustanowiła strategię i metody w odpowiednim stopniu uwzględniające ryzyko i mające na celu ocenę przeniesienia ryzyka; b) instytucja uznała również przeniesienie ryzyka kredytowego na osoby trzecie w każdym przypadku do celów jej wewnętrznego procesu zarządzania ryzykiem i alokacji kapitału wewnętrznego.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 243 ust. 5	Oprócz wymogów określonych w ust. 1-4, w stosownych przypadkach, spełnione są wszystkie poniższe warunki: a) dokumentacja dotycząca sekurytyzacji odzwierciedla istotę ekonomiczną transakcji;	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			

b) sekurytyzowane ekspozycje znalazły się poza zasięgiem instytucji inicjującej oraz jej wierzycieli, również w przypadku upadłości i przejęcia zarządu. Jest to poparte opinią wykwalifikowanego radcy prawnego; c) wyemitowane papiery wartościowe nie stanowią zobowiązań płatniczych instytucji inicjującej; d) instytucja inicjująca nie zachowuje faktycznej ani pośredniej kontroli nad przeniesionymi ekspozycjami. Uznaje się, że jednostka inicjująca zachowała faktyczną kontrolę nad przeniesionymi ekspozycjami, jeżeli posiada prawo odkupu od jednostki przejmującej uprzednio przeniesionych ekspozycji w celu realizacji związanych z nimi zysków lub jeżeli jest zobowiązana ponownie przejąć przeniesione ryzyko. Zachowanie przez instytucję inicjującą praw lub obowiązków dotyczących administrowania w odniesieniu do ekspozycji nie stanowi samo w sobie pośredniej kontroli nad ekspozycjami; e) dokumentacja dotycząca sekurytyzacji spełnia wszystkie poniższe warunki: (i) z wyjątkiem opcji przedterminowej spłaty należności, nie zawiera klauzul narzucających wymóg podwyższenia jakości pozycji danej sekurytyzacji przez instytucję inicjującą, w tym między innymi zmiany bazowych ekspozycji kredytowych lub zwiększenia dochodu wypłacanego inwestorom w związku z pogorszeniem jakości kredytowej sekurytyzowanych ekspozycji; (ii) nie zawiera klauzul zwiększających dochód wypłacany właścicielom pozycji danej sekurytyzacji w związku z pogorszeniem jakości kredytowej puli bazowej; (iii) w stosownych przypadkach zawiera informacje wyjaśniające, że wszelki zakup lub odkup pozycji sekurytyzacyjnych przez jednostkę inicjującą lub jednostkę sponsorującą, które nie wchodzą w zakres ich zobowiązań umownych, mają charakter wyjątkowy i są możliwe wyłącznie na warunkach rynkowych; f) jeżeli jest dostępna opcja odkupu końcowego,	dnio			

	spełnia ona też następujące warunki: (i) opcję realizuje się według uznania instytucji inicjującej; (ii) opcję można zrealizować wyłącznie wtedy, gdy niespłacone pozostaje co najwyżej 10 % pierwotnej wartości sekurytyzowanych ekspozycji; (iii) opcji nie skonstruowano w sposób mający na celu uniknięcie przypisania strat do pozycji wsparcia jakości kredytowej lub innych pozycji posiadanych przez inwestorów ani zapewnienie wsparcia jakości kredytowej w jakikolwiek inny sposób.				
Art. 243 ust. 6	Właściwe organy informują EUNB o poszczególnych przypadkach określonych w ust. 2, w których możliwe obniżenie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem nie jest uzasadnione proporcjonalnym przeniesieniem ryzyka kredytowego na osoby trzecie, oraz o stosowaniu przez instytucje przepisów ust. 4. EUNB monitoruje zakres praktyk w tym obszarze i wydaje wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. EUNB przeprowadzi przegląd realizacji tych wytycznych przez państwa członkowskie i do dnia 31 grudnia 2017 r. przedstawi Komisji zalecenia co do tego, czy niezbędny jest wiążący standard techniczny.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 244 ust. 1	Sekurytyzacja syntetyczna Instytucja inicjująca sekurytyzację syntetyczną może obliczać kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem i, w stosownych przypadkach, kwoty oczekiwanej straty, w odniesieniu do ekspozycji sekurytyzowanych zgodnie z art. 249, jeżeli spełniony jest jeden z poniższych warunków: a) uznaje się, że istotna część ryzyka kredytowego została przeniesiona na osoby trzecie poprzez ochronę kredytową rzeczywistą lub nierzeczywistą; b) instytucja inicjująca stosuje wagę ryzyka równą 1250 % wobec wszystkich pozycji sekurytyzacyjnych, które posiada w ramach tej sekurytyzacji, lub odejmuje te pozycje sekurytyzacyjne od pozycji kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 36 ust. 1 lit. k).	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 244	Uznaje się, że istotna część ryzyka kredytowego została przeniesiona, jeżeli spełniony jest jeden z	N/przepis			

ust. 2	poniższych warunków: a) wartość kwot ekspozycji ważonych ryzykiem pozycji sekurytyzacyjnych typu mezzanine posiadanych przez instytucję inicjującą w ramach tej sekurytyzacji nie przekracza 50 % wartości kwot ekspozycji ważonych ryzykiem wszystkich pozycji sekurytyzacyjnych typu mezzanine w ramach tej sekurytyzacji; b) jeżeli w ramach danej sekurytyzacji nie ma żadnych pozycji sekurytyzacyjnych typu mezzanine, a jednostka inicjująca może wykazać, że wartość ekspozycji z tytułu pozycji sekurytyzacyjnych, które byłyby przedmiotem odliczenia od kapitału podstawowego Tier I lub którym przypisano by wagę ryzyka równą 1250 %, znacznie przekracza rozsądne szacunki dotyczące oczekiwanej straty na ekspozycjach objętych sekurytyzacją, instytucja inicjująca nie posiada więcej niż 20 % wartości ekspozycji z tytułu pozycji sekurytyzacyjnych, które byłyby przedmiotem odliczenia od kapitału podstawowego Tier I lub którym przypisano by wagę ryzyka równą 1250 %; c) jeżeli możliwe ograniczenie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem, które instytucja inicjująca mogłaby uzyskać w wyniku tej sekurytyzacji, nie jest uzasadnione proporcjonalnym przeniesieniem ryzyka kredytowego na osoby trzecie, właściwy organ może w indywidualnych przypadkach podejmować decyzje o nieuznaniu, że istotna część ryzyka kredytowego została przeniesiona na osoby trzecie.	stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 244 ust. 3	Do celów ust. 2 pozycje sekurytyzacyjne typu mezzanine oznaczają pozycje sekurytyzacyjne, do których stosuje się wagę ryzyka niższą niż 1250 % i które są mniej uprzywilejowane niż najbardziej uprzywilejowane pozycje w ramach tej sekurytyzacji i mniej uprzywilejowane niż jakiegokolwiek inne pozycje sekurytyzacyjne w ramach tej sekurytyzacji, którym zgodnie z sekcją 4 można przypisać jeden z poniższych stopni jakości kredytowej: a) w przypadku pozycji sekurytyzacyjnej podlegającej przepisom sekcji 3 podsekcja 3 - stopień jakości	N/przepi s stosowan y jest bezpośrednio			

	kredytowej równy 1; b) w przypadku pozycji sekurytyzacyjnej podlegającej przepisom sekcji 3 podsekcja 4 - stopień jakości kredytowej równy 1 lub 2.				
Art. 244 ust. 4	W ramach rozwiązania alternatywnego w stosunku do ust. 2 i 3 właściwe organy udzielają instytucjom inicjującym zezwolenia na uznanie istotnej części ryzyka kredytowego za przeniesioną, jeżeli instytucja inicjująca jest w stanie wykazać w przypadku każdej sekurytyzacji, że obniżenie wymogów w zakresie funduszy własnych, które instytucja inicjująca uzyskuje w drodze sekurytyzacji, jest uzasadnione proporcjonalnym przeniesieniem ryzyka kredytowego na osoby trzecie. Zezwolenia udziela się wyłącznie w przypadku, gdy instytucja spełnia wszystkie poniższe warunki: a) instytucja ustanowiła strategię i metody w odpowiednim stopniu uwzględniające ryzyko i mające na celu ocenę przeniesienia ryzyka; b) instytucja uznała również przeniesienie ryzyka kredytowego na osoby trzecie w każdym przypadku do celów jej wewnętrznego procesu zarządzania ryzykiem i alokacji kapitału wewnętrznego.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 244 ust. 5	Oprócz wymogów określonych, stosownie do przypadku, w ust. 1-4 w odniesieniu do przeniesienia spełnione są poniższe warunki: a) dokumentacja dotycząca sekurytyzacji odzwierciedla istotę ekonomiczną transakcji; b) ochrona kredytowa, poprzez którą przenoszone jest ryzyko kredytowe, jest zgodna z art. 247 ust. 2; c) w instrumentach stosowanych w celu przeniesienia ryzyka kredytowego nie ustanowiono warunków, które: (i) nakładają znaczne progi istotności, poniżej których uznaje się, że ochrona kredytowa nie jest uruchamiana w razie wystąpienia zdarzenia kredytowego; (ii) zezwalają na wypowiedzenie ochrony wskutek pogorszenia jakości kredytowej ekspozycji bazowych;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	(iii) z wyjątkiem opcji przedterminowej spłaty należności, nakładają na instytucję inicjującą wymóg ulepszenia pozycji danej sekurytyzacji; (iv) zwiększają koszt ochrony kredytowej ponoszony przez instytucję lub dochód wypłacany właścicielom pozycji danej sekurytyzacji w związku z pogorszeniem jakości kredytowej puli bazowej; d) uzyskano opinię wykwalifikowanego radcy prawnego, potwierdzającą egzekwowalność ochrony kredytowej we wszystkich właściwych jurysdykcjach; e) dokumentacja dotycząca sekurytyzacji w stosownych przypadkach zawiera informacje wyjaśniające, że jakkolwiek zakup lub odkup pozycji sekurytyzacyjnych przez jednostkę inicjującą lub jednostkę sponsorującą, które nie wchodzi w zakres ich zobowiązań umownych, jest możliwy wyłącznie na warunkach rynkowych; f) jeżeli jest dostępna opcja odkupu końcowego, spełnia ona wszystkie następujące warunki: (i) opcję realizuje się według uznania instytucji inicjującej; (ii) opcję można zrealizować wyłącznie wtedy, gdy niespłacone pozostaje co najwyżej 10 % pierwotnej wartości sekurytyzowanych ekspozycji; (iii) opcji nie skonstruowano w sposób mający na celu uniknięcie przypisania strat do pozycji wsparcia jakości kredytowej lub innych pozycji posiadanych przez inwestorów ani zapewnienie wsparcia jakości kredytowej w jakikolwiek inny sposób.				
Art. 244 ust. 6	Właściwe organy informują EUNB o poszczególnych przypadkach określonych w ust. 2, w których możliwe obniżenie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem nie jest uzasadnione proporcjonalnym przeniesieniem ryzyka kredytowego na osoby trzecie, oraz o stosowaniu przez instytucje przepisów ust. 4. EUNB monitoruje zakres praktyk w tym obszarze i wydaje wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. EUNB przeprowadzi przegląd realizacji tych wytycznych przez państwa członkowskie i do dnia 31 grudnia 2017 r. przedstawi Komisji zalecenia co do tego, czy	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	niezbędny jest wiążący standard techniczny.				
Art. 245 ust. 1	Obliczanie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem 1. Jeżeli instytucja inicjująca przeniosła istotną część ryzyka kredytowego związanego z sekurytyzowanymi ekspozycjami zgodnie z sekcją 2, instytucja ta może: a) w przypadku sekurytyzacji tradycyjnej wyłączyć z obliczeń kwot ekspozycji ważonych ryzykiem i, w stosownych przypadkach, kwot oczekiwanej straty ekspozycje, które poddała sekurytyzacji; b) w przypadku sekurytyzacji syntetycznej obliczać kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem i, w stosownych przypadkach, kwoty oczekiwanej straty w odniesieniu do sekurytyzowanych ekspozycji zgodnie z art. 249 i 250.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 245 ust. 2	Jeżeli instytucja inicjująca podjęła decyzję o zastosowaniu ust. 1, oblicza kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem określone w niniejszym rozdziale dla pozycji, które może posiadać w ramach danej sekurytyzacji. Jeżeli instytucja inicjująca nie przeniosła istotnej części ryzyka kredytowego lub jeżeli podjęła decyzję o niezastosowaniu ust. 1, nie musi obliczać kwot ekspozycji ważonych ryzykiem jakichkolwiek pozycji, które może posiadać w ramach takiej sekurytyzacji, ale nadal uwzględnia sekurytyzowane ekspozycje w obliczeniach kwot ekspozycji ważonych ryzykiem w taki sposób, jakby nie były one objęte sekurytyzacją.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 245 ust. 3	Jeżeli ekspozycja dotyczy różnych transz sekurytyzacyjnych, ekspozycja wobec każdej z transz jest uznawana za odrębną pozycję sekurytyzacyjną. Uznaje się, że pozycje danej sekurytyzacji posiadają dostawcy ochrony kredytowej pozycji sekurytyzacyjnych. Pozycje sekurytyzacyjne obejmują ekspozycje sekurytyzacyjne wynikające z kontraktów na stopę procentową lub z pochodnych instrumentów walutowych.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 245 ust. 4	Kwotę ekspozycji ważonej ryzykiem włącza się do całkowitej sumy kwot ekspozycji ważonych ryzykiem instytucji do celów art. 92 ust. 3, chyba że pozycja sekurytyzacyjna jest odejmowana od pozycji kapitału	N/przepis stosowany jest			

	podstawowego Tier I na podstawie art. 36 ust. 1 lit. k).	bezpośrednio			
Art. 245 ust. 5	Kwotę ekspozycji ważonej ryzykiem pozycji sekurytyzacyjnej oblicza się, przypisując wartości ekspozycji z tytułu pozycji, obliczonej zgodnie z art. 246, odpowiednią całkowitą wagę ryzyka.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 245 ust. 6	Całkowitą wagę ryzyka określa się jako sumę wagi ryzyka, o której mowa w niniejszym rozdziale, oraz ewentualnej dodatkowej wagi ryzyka zgodnie z art. 407.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 246 ust. 1	Wartość ekspozycji Wartość ekspozycji oblicza się według następujących zasad: a) jeżeli instytucja oblicza kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z podsekcją 3, wartością ekspozycji z tytułu bilansowej pozycji sekurytyzacyjnej jest jej wartość księgową po zastosowaniu korekt z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego traktowanych zgodnie z art. 110; b) jeżeli instytucja oblicza kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z podsekcją 4, wartością ekspozycji z tytułu bilansowej pozycji sekurytyzacyjnej jest jej wartość księgową obliczoną bez uwzględnienia jakichkolwiek korekt z tytułu ryzyka kredytowego traktowanych zgodnie z art. 110; c) jeżeli instytucja oblicza kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z podsekcją 3, wartością ekspozycji z tytułu pozabilansowej pozycji sekurytyzacyjnej jest jej wartość nominalna pomniejszona o wartość wszelkich korekt z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego dotyczących tej pozycji sekurytyzacyjnej i pomnożona przez współczynnik konwersji zgodnie z niniejszym rozdziałem. Współczynnik konwersji wynosi 100 %, chyba że określono inaczej;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	d) jeżeli instytucja oblicza kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z podsekcją 4, wartością ekspozycji z tytułu pozabilansowej pozycji sekurytyzacyjnej jest jej wartość nominalna pomnożona przez współczynnik konwersji zgodnie z niniejszym rozdziałem. Współczynnik konwersji wynosi 100 %, chyba że określono inaczej; e) wartość ekspozycji na ryzyko kredytowe kontrahenta z tytułu instrumentu pochodnego wymienionego w załączniku II określa się zgodnie z rozdziałem 6.				
Art. 246 ust. 2	Jeżeli instytucja posiada dwie lub więcej niż dwie pokrywające się pozycje sekurytyzacyjne, to w zakresie, w jakim te pozycje się pokrywają, włącza ona do obliczeń kwot ekspozycji ważonych ryzykiem wyłącznie pozycję lub część pozycji, która daje wyższe kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem. Instytucja może również uznać takie pokrywanie się wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu szczególnego ryzyka dotyczące pozycji w portfelu handlowym z wymogami w zakresie funduszy własnych dotyczącymi pozycji sekurytyzacyjnych w portfelu niehandlowym, pod warunkiem że instytucja jest w stanie obliczyć i porównać wymogi w zakresie funduszy własnych dotyczące stosownych pozycji. Do celów niniejszego ustępu pokrywanie się ma miejsce w przypadkach, w których pozycje stanowią w całości lub w części ekspozycję na to samo ryzyko, tak że pokrywającym się pozycjom lub częściom pozycji odpowiada jedna ekspozycja.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 246 ust. 3	Jeżeli do pozycji w papierach dłużnych przedsiębiorstw zabezpieczonych aktywami (ABCP) ma zastosowanie art. 268 lit. c), instytucja może stosować wagę ryzyka przypisaną instrumentowi wsparcia płynności w celu obliczenia kwoty ekspozycji ważonej ryzykiem dla ABCP, pod warunkiem że 100 % ABCP wyemitowanych w ramach programu jest objętych tym instrumentem wsparcia płynności lub innymi takimi instrumentami oraz że wszystkie te instrumenty wsparcia płynności są instrumentami o równym stopniu uprzywilejowania w stosunku do ABCP i tym samym tworzą pokrywające się pozycje.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	Instytucja powiadamia właściwe organy o stosowaniu tego podejścia.				
Art. 247 ust. 1	Uznanie ograniczenia ryzyka kredytowego w odniesieniu do pozycji sekurytyzacyjnych Instytucja może uznawać ochronę kredytową rzeczywistą lub nierzeczywistą uzyskaną w odniesieniu do pozycji sekurytyzacyjnej zgodnie z rozdziałem 4, z zastrzeżeniem wymogów określonych w niniejszym rozdziale oraz w rozdziale 4. Uznana ochrona kredytowa rzeczywista ogranicza się do zabezpieczenia finansowego, które kwalifikuje się do obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z rozdziałem 2, jak określono w rozdziale 4; warunkiem takiego uznania jest spełnienie odpowiednich wymogów określonych w rozdziale 4.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 247 ust. 2	Za uznaną ochronę kredytową nierzeczywistą oraz uznanych dostawców ochrony kredytowej nierzeczywistej uważa się ochronę i dostawców, którzy są uznawani zgodnie z rozdziałem 4, przy czym warunkiem takiego uznania jest spełnienie odpowiednich wymogów określonych w rozdziale 4.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 247 ust. 3	W drodze odstępstwa od ust. 2 uznani dostawcy ochrony kredytowej nierzeczywistej określani w art. 201 ust. 1 lit. a)-h), z wyjątkiem kwalifikujących się kontrahentów centralnych, posiadają ocenę kredytową uznanej ECAI, w przypadku której przypisano stopień jakości kredytowej równy lub wyższy niż 3 zgodnie z art. 136 i która posiadała stopień jakości kredytowej równy co najmniej 2 w chwili pierwszego uznania ochrony kredytowej. Instytucje posiadające zezwolenie na stosowanie metody IRB do ekspozycji bezpośredniej wobec dostawcy ochrony mogą oceniać uznawalność zgodnie ze zdaniem pierwszym na podstawie równoważności między PD dotyczącym dostawcy ochrony a PD związanym ze stopniami jakości kredytowej, o których mowa w art. 136.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 247 ust. 4	W drodze odstępstwa od ust. 2 jednostki specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji są uznanymi dostawcami ochrony, jeżeli posiadają aktywa będące uznanym zabezpieczeniem finansowym i wobec	N/przepis stosowany jest			

	których nie ma faktycznych ani warunkowych praw o wyższym lub równym stopniu uprzywilejowania w stosunku do praw warunkowych instytucji otrzymującej ochronę kredytową nieruchomością oraz jeżeli są spełnione wszystkie wymogi dotyczące uznania zabezpieczenia finansowego określone w rozdziale 4. W takich przypadkach GA (kwota ochrony skorygowana o wszelkiego rodzaju niedopasowania walutowe i niedopasowania terminów zapadalności zgodnie z przepisami rozdziału 4) ogranicza się do wartości rynkowej tych aktywów skorygowanej o czynnik zmienności, a g (waga ryzyka ekspozycji wobec dostawcy ochrony, jak określono według metody standardowej) określa się jako średnioważoną wagę ryzyka, która miałaby zastosowanie do tych aktywów jako zabezpieczenie finansowe według metody standardowej.	bezpośrednio			
Art. 248 ust. 1	Ukryte wsparcie Instytucja sponsorująca lub instytucja inicjująca, które w odniesieniu do sekurytyzacji zastosowały przepisy art. 245 ust. 1 i 2 przy obliczaniu kwot ekspozycji ważonych ryzykiem lub które zbyły instrumenty zawarte w ich portfelu handlowym, w związku z czym nie obowiązują już ich wymóg posiadania funduszy własnych z tytułu ryzyka dotyczącego tych instrumentów, nie udzielają - do celów ograniczenia potencjalnych lub faktycznych strat inwestorów - wsparcia sekurytyzacji wykraczającego poza swoje zobowiązania umowne. Transakcji nie uznaje się za zapewniającą wsparcie, jeżeli jest ona realizowana na warunkach rynkowych i uwzględniana w ocenie przeniesienia istotnej części ryzyka. Każda taka transakcja, niezależnie od tego, czy zapewnia wsparcie, jest zgłaszana właściwym organom i poddawana kontroli kredytowej instytucji oraz procesowi przyznawania kredytu. Oceniając, czy struktura transakcji nie ma na celu udzielenia wsparcia, instytucja odpowiednio analizuje przynajmniej wszystkie następujące aspekty: a) cenę odkupu; b) kapitał instytucji i jej poziom płynności przed odkupem i po nim;	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	c) dochody z tytułu sekurytyzowanych ekspozycji; d) dochody z tytułu pozycji sekurytyzacyjnych; e) wpływ wsparcia na straty, które jednostka inicjująca prawdopodobnie poniesie w stosunku do inwestorów.				
Art. 248 ust. 2	EUNB zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 wydaje wytyczne określające warunki rynkowe oraz wskazujące, w jakich przypadkach struktura transakcji nie ma na celu udzielenia wsparcia.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 248 ust. 3	Jeżeli instytucja inicjująca lub instytucja sponsorująca nie spełniają warunków określonych w ust. 1 w odniesieniu do sekurytyzacji, posiadają one przynajmniej fundusze własne w celu zabezpieczenia wszystkich sekurytyzowanych ekspozycji, tak jakby nie były one objęte sekurytyzacją.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 249	Podejście ogólne Obliczając kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem dla sekurytyzowanych ekspozycji, jeżeli spełnione są warunki przewidziane w art. 244, instytucja inicjująca sekurytyzację syntetyczną stosuje, z zastrzeżeniem przepisów art. 250, właściwe metody obliczania określone w niniejszej sekcji, a nie metody określone w rozdziale 2. Dla instytucji obliczających kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem oraz kwoty oczekiwanej straty zgodnie z rozdziałem 3, kwota oczekiwanej straty w odniesieniu do takich ekspozycji jest równa zero. Wymogi określone w akapicie pierwszym mają zastosowanie do całej puli ekspozycji objętych sekurytyzacją. Z zastrzeżeniem przepisów art. 250, instytucja inicjująca oblicza kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem w odniesieniu do wszystkich transz sekurytyzacyjnych zgodnie z przepisami niniejszej sekcji, w tym tych, w odniesieniu do których dana instytucja uznaje ograniczenie ryzyka kredytowego zgodnie z art. 247; w takim przypadku wagę ryzyka przypisywaną danej pozycji można zmienić zgodnie z rozdziałem 4, z zastrzeżeniem	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	wymogów określonych w niniejszym rozdziale.			
Art. 250	Sposób traktowania przypadków niedopasowania terminów zapadalności w sekurytyzacjach syntetycznych Do celów obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z art. 249 wszelkie przypadki niedopasowania terminów zapadalności między ochroną kredytową, która stanowi transzę i poprzez którą uzyskuje się przeniesienie ryzyka, a sekurytyzowanymi ekspozycjami uwzględnia się w następujący sposób: a) za termin zapadalności sekurytyzowanych ekspozycji przyjmuje się najdłuższy termin zapadalności którejkolwiek z tych ekspozycji, jednak nie dłuższy niż pięć lat. Termin rozliczenia ochrony kredytowej określa się zgodnie z rozdziałem 4; b) przy obliczaniu kwot ekspozycji ważonych ryzykiem dla transz, którym zgodnie z niniejszą sekcją przypisuje się wagę ryzyka równą 1250 %, instytucja inicjująca nie uwzględnia żadnych przypadków niedopasowania terminów zapadalności. W odniesieniu do wszystkich innych transz stosuje się sposób traktowania przypadków niedopasowania terminów zapadalności określony w rozdziale 4, według następującego wzoru:	N/przepis stosowany jest bezpośrednio		

	$RW^* = RW_{SP} \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*} + RW_{AZZ} \cdot \frac{T - t}{T - t^*}$ gdzie: RW^* = kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem do celów art. 92 ust. 3 lit. a); RW_{AZZ} = kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem dla ekspozycji, gdyby te ekspozycje nie zostały poddane sekurytyzacji, obliczane proporcjonalnie; RW_{SP} = kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem obliczane zgodnie z art. 249, jeżeli nie wystąpił przypadek niedopasowania terminów zapadalności; T = termin zapadalności ekspozycji bazowych wyrażony w latach; t = termin rozliczenia ochrony kredytowej wyrażony w latach; t^* = 0,25.				
Art. 251	Z zastrzeżeniem przepisów art. 252, instytucja oblicza kwotę ekspozycji ważonej ryzykiem pozycji sekurytyzacyjnej lub resekurytyzacyjnej posiadającej rating, stosując do wartości ekspozycji odpowiednią wagę ryzyka. Odpowiednią wagą ryzyka jest waga ryzyka określona w tabeli 1, z którą wiąże się ocena kredytowa danej pozycji zgodnie z przepisami sekcji 4.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

Tabela 1						
Stopień jakości kredytowej	1	2	3	4 (dotyczy wyłącznie ocen kredytowych innych niż krótkoterminowe oceny kredytowe)	Wszystkie inne stopnie jakości kredytowej	
Pozycje sekurytyzacyjne	20 %	50 %	100 %	350 %	1 250 %	
Pozycje resekurytyzacyjne	40 %	100 %	225 %	650 %	1 250 %	
Z zastrzeżeniem przepisów art. 252-255, kwotę ekspozycji ważonej ryzykiem pozycji sekurytyzacyjnej bez ratingu oblicza się przez zastosowanie wagi ryzyka równej 1250 %.						
Art. 252	Instytucje inicjujące i sponsorujące W przypadku instytucji inicjującej lub instytucji sponsorującej, kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem obliczone w odniesieniu do ich pozycji sekurytyzacyjnych w ramach którejkolwiek sekurytyzacji mogą ograniczać się do kwot ekspozycji ważonych ryzykiem, które obliczono by w danym czasie dla sekurytyzowanych ekspozycji, gdyby nie zostały one poddane sekurytyzacji, z zastrzeżeniem zakładanego zastosowania wagi ryzyka równej 150 % do następujących pozycji: a) wszystkich pozycji, których aktualnie dotyczy niewykonanie zobowiązania; b) wszystkich pozycji, z którymi wiąże się szczególnie wysokie ryzyko zgodnie z art. 128 wśród sekurytyzowanych ekspozycji.				N/przepisy stosowane jest bezpośrednio	
Art. 253	Sposoby traktowania pozycji bez ratingu 1. Do celów obliczania kwoty ekspozycji ważonej				N/przepisy stosowane	

	ryzykiem pozycji sekurytyzacyjnej bez ratingu dana instytucja może zastosować średnioważoną wagę ryzyka, która zostałaby zastosowana przez instytucję posiadającą ekspozycje do sekurytyzowanych ekspozycji zgodnie z rozdziałem 2, pomnożoną przez współczynnik koncentracji, o którym mowa w ust. 2. Do tego celu dana instytucja w każdym momencie zna skład puli ekspozycji objętych sekurytyzacją. 2. Współczynnik koncentracji równa się sumie kwot nominalnych wszystkich transz podzielonej przez sumę wartości nominalnych transz o stopniu uprzywilejowania równym lub niższym niż transzy, w której znajduje się dana pozycja, włączając w to również samą transzę. Otrzymana waga ryzyka nie jest wyższa niż 1250 % ani niższa niż jakakolwiek waga ryzyka mająca zastosowanie do bardziej uprzywilejowanej transzy posiadającej rating. Jeżeli dana instytucja nie jest w stanie określić wag ryzyka, które miałyby zastosowanie do sekurytyzowanych ekspozycji zgodnie z rozdziałem 2, przypisuje ona przedmiotowej pozycji wagę ryzyka równą 1250 %.	y jest bezpośrednio		
Art. 254	Sposoby traktowania pozycji sekurytyzacyjnych w transzy drugiej straty lub o wyższym stopniu uprzywilejowania w programie ABCP Z zastrzeżeniem dostępności korzystniejszych sposobów traktowania w zakresie instrumentów wsparcia płynności bez ratingu zgodnie z art. 255, dana instytucja może zastosować do pozycji sekurytyzacyjnych spełniających poniższe warunki wagę ryzyka o wartości 100 % lub najwyższą wagę ryzyka, która byłaby zastosowana przez instytucję posiadającą ekspozycje do dowolnych sekurytyzowanych ekspozycji na podstawie rozdziału 2 - w zależności od tego, która z tych dwóch wartości jest większa: a) pozycja sekurytyzacyjna jest częścią transzy, która w sensie ekonomicznym stanowi w sekurytyzacji pozycję drugiej straty lub bardziej uprzywilejowaną, a transza pierwszej straty dostarcza istotnego wsparcia jakości kredytowej w stosunku do transzy drugiej straty;	N/prze s stosowan y jest bezpośrednio		

	b) jakość pozycji sekurytyzacyjnej jest równa trzeciemu stopniowi jakości kredytowej według metody standardowej lub jest wyższa; c) pozycja sekurytyzacyjna znajduje się w posiadaniu instytucji, która nie posiada pozycji w transzy pierwszej straty.				
Art. 255 ust. 1	Sposoby traktowania instrumentów wsparcia płynności bez ratingu W celu określenia wartości ekspozycji instrumentu wsparcia płynności bez ratingu instytucje mogą zastosować współczynnik konwersji równy 50 % do kwoty nominalnej przedmiotowego instrumentu, jeżeli spełnione są następujące warunki: a) dokumentacja dotycząca instrumentu wsparcia płynności jasno określa i ogranicza okoliczności, w których ten instrument może być wykorzystany; b) instrumentu nie można wykorzystać w celu dostarczenia wsparcia jakości kredytowej poprzez pokrycie strat już poniesionych do momentu wykorzystania instrumentu, a w szczególności w celu zapewnienia płynności w odniesieniu do ekspozycji, których dotyczy niewykonanie zobowiązania w momencie wykorzystania instrumentu, lub w celu nabycia aktywów powyżej wartości godziwej; c) instrumentu nie stosuje się w celu zapewnienia stałego lub regularnego finansowania sekurytyzacji; d) spłata z tytułu wykorzystania instrumentu nie jest podporządkowana w stosunku do należności inwestorów innych niż należności z tytułu kontraktów na stopę procentową lub pochodnych instrumentów walutowych, opłat lub innych tego typu płatności, ani też nie podlega zrzeczeniu lub odroczeniu; e) instrumentu wsparcia płynności nie można wykorzystać po wyczerpaniu wszystkich mających zastosowanie instrumentów wsparcia jakości kredytowej korzystnych dla danego instrumentu wsparcia płynności; f) instrument wsparcia płynności zawiera postanowienie, które skutkuje automatycznym zmniejszeniem kwoty, jaka może być wykorzystana, o	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	wysokość kwoty ekspozycji, w przypadku których nie wykonano zobowiązania - gdzie "niewykonanie zobowiązania" jest użyte w znaczeniu nadanym w rozdziale 3 - lub, jeżeli pula sekurytyzowanych ekspozycji składa się z instrumentów posiadających rating, postanowienie, które stanowi o zakończeniu funkcjonowania instrumentu, gdy średnia jakość puli spadnie poniżej klasy inwestycyjnej. Stosuje się najwyższą wagę ryzyka, jaką instytucja posiadająca ekspozycje zastosowałaby do wszelkich sekurytyzowanych ekspozycji zgodnie z rozdziałem 2.				
Art. 255 ust. 2	W celu określenia wartości ekspozycji z tytułu linii zaliczek gotówkowych można zastosować współczynnik konwersji równy 0 % do kwoty nominalnej instrumentu wsparcia płynności, który jest bezwarunkowo odwoływalny, pod warunkiem że spełnione zostały warunki określone w ust. 1 oraz że spłata z tytułu wykorzystania instrumentu jest uprzywilejowana w stosunku do wszelkich innych roszczeń do przepływów pieniężnych z tytułu sekurytyzowanych ekspozycji.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 256 ust. 1	Dodatkowe wymogi w zakresie funduszy własnych odnośnie do sekurytyzacji ekspozycji odnawialnych z opcjami przedterminowej spłaty należności W przypadku sekurytyzacji ekspozycji odnawialnych z opcją przedterminowej spłaty należności instytucja inicjująca oblicza zgodnie z niniejszym artykułem dodatkową kwotę ekspozycji ważonej ryzykiem w odniesieniu do możliwego podwyższenia poziomu ryzyka kredytowego, na które dana ekspozycja jest narażona, w wyniku uruchomienia opcji przedterminowej spłaty należności.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 256 ust. 2	Instytucja oblicza kwotę ekspozycji ważonej ryzykiem w odniesieniu do sumy wartości ekspozycji udziału jednostki inicjującej i udziału inwestorów. W przypadku programów sekurytyzacyjnych, w ramach których sekurytyzowane ekspozycje zawierają ekspozycje odnawialne i nieodnawialne, instytucja inicjująca stosuje sposoby traktowania określone w ust. 3-6 w odniesieniu do tej części puli bazowej, która zawiera ekspozycje odnawialne.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	Wartością ekspozycji z tytułu udziału jednostki inicjującej jest wartość ekspozycji tej referencyjnej części puli wykorzystanych kwot sprzedanych do celów sekurytyzacji, której udział w całej puli wierzytelności sprzedanych w ramach sekurytyzacji określa proporcję przepływów pieniężnych z tytułu kwoty głównej, odsetek oraz innych powiązanych kwot, które nie są dostępne w celu dokonania płatności na rzecz posiadaczy pozycji sekurytyzacyjnych danej sekurytyzacji. Udział jednostki inicjującej nie jest podporządkowany w stosunku do udziału inwestorów. Wartością ekspozycji z tytułu udziału inwestorów jest wartość ekspozycji pozostałej części referencyjnej puli wykorzystanych kwot. Kwotę ekspozycji ważonej ryzykiem w odniesieniu do wartości ekspozycji z tytułu udziału jednostki inicjującej oblicza się jako ekspozycję proporcjonalną w stosunku do sekurytyzowanych ekspozycji, gdyby nie zostały one poddane sekurytyzacji.				
Art. 256 ust. 3	Z obliczania dodatkowej kwoty ekspozycji ważonej ryzykiem, o której mowa w ust. 1, zwolnione są jednostki inicjujące następujące rodzaje sekurytyzacji: a) sekurytyzacje ekspozycji odnawialnych, w przypadku których inwestorzy ponoszą pełne ryzyko związane z każdym przyszłym wykorzystaniem kwot przez kredytobiorców, co oznacza, że ryzyko z tytułu instrumentów bazowych nie przechodzi z powrotem na instytucję inicjującą nawet po zdarzeniu uruchamiającym przedterminową spłatę należności; b) sekurytyzacje, w przypadku których ewentualna opcja przedterminowej spłaty należności jest uruchamiana jedynie przez zdarzenia niezwiązane z wynikami aktywów sekurytyzowanych lub z instytucją inicjującą, takie jak istotne zmiany w prawie podatkowym lub w przepisach podatkowych.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 256 ust. 4	W przypadku instytucji inicjującej, od której zgodnie z ust. 1 wymaga się obliczenia dodatkowej kwoty ekspozycji ważonej ryzykiem, całkowita wartość kwot ekspozycji ważonych ryzykiem w odniesieniu do jej pozycji w udziale inwestorów oraz kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem obliczone zgodnie z ust. 1 nie	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	przekraczają wyższej z poniższych wartości: a) kwot ekspozycji ważonych ryzykiem obliczonych w odniesieniu do jej pozycji w udziale inwestorów; b) kwot ekspozycji ważonych ryzykiem, które byłyby obliczone w odniesieniu do sekurytyzowanych ekspozycji przez instytucję posiadającą ekspozycje tak, jakby nie były one poddane sekurytyzacji na kwotę równą udziałowi inwestorów. Odliczenie zysków netto, jeżeli takie występują, z tytułu kapitalizacji przyszłych dochodów, wymagane zgodnie z art. 32 ust. 1, traktuje się niezależnie od maksymalnej kwoty wskazanej w poprzednim akapicie.	dnio			
Art. 256 ust. 5	Aby obliczyć kwotę ekspozycji ważonej ryzykiem zgodnie z ust. 1, wartość ekspozycji z tytułu udziału inwestorów mnoży się przez iloczyn odpowiedniego współczynnika konwersji, jak wskazano w ust. 6-9, i średnioważoną wagę ryzyka, która zostałaaby zastosowana do sekurytyzowanych ekspozycji, gdyby nie zostały one objęte sekurytyzacją. Opcję przedterminowej spłaty należności uważa się za kontrolowaną, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki: a) instytucja inicjująca posiada odpowiednie plany utrzymania funduszy własnych i zachowania płynności, aby zapewnić wystarczające fundusze własne i wystarczającą płynność w razie przedterminowej spłaty należności; b) przez cały okres transakcji obowiązuje proporcjonalny podział spłat odsetek, kwoty głównej, wydatków, strat i odzyskanych należności pomiędzy udziałem jednostki inicjującej a udziałem inwestorów na podstawie salda zaległych wierzytelności mierzonego w co najmniej jednym terminie odniesienia w każdym miesiącu; c) za okres spłaty uważa się czas wystarczający do uregulowania lub uznania za zobowiązanie niewykonane 90 % całkowitej wartości długu (udział jednostki inicjującej i inwestorów) pozostałej do uregulowania na początku procesu przedterminowej	N/prze s stosowan y jest bezpośre dnio			

	splaty należności; d) tempo splaty nie jest szybsze niż w przypadku splaty liniowej w okresie podanym w lit. c).				
Art. 256 ust. 6	W przypadku sekurytyzacji z opcją przedterminowej splaty ekspozycji detalicznych, które są niezatwierdzone i bezwarunkowo odwoływalne bez uprzedzenia i gdzie przedterminową splatę uruchamia określony spadek poziomu marży nadwyżkowej, instytucje porównują średni poziom marży nadwyżkowej z trzech miesięcy z poziomami obowiązkowej blokady marży nadwyżkowej. Jeżeli sekurytyzacja nie wymaga blokowania marży nadwyżkowej, przyjmuje się, że moment blokady marży nadwyżkowej jest o 4,5 punktu procentowego wyższy niż poziom marży nadwyżkowej, który uruchamia proces przedterminowej splaty należności. Odpowiedni współczynnik konwersji określa się zgodnie z poziomem faktycznej marży nadwyżkowej z trzech miesięcy, zgodnie z tabelą 2.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

Tabela 2

	Sekurytyzacja z kontrolowaną opcją przedterminowej spłaty należności	Sekurytyzacja z opcją niekontrolowanej przedterminowej spłaty należności
Średnia marża nadwyżkowa z trzech miesięcy	Współczynnik konwersji	Współczynnik konwersji
Powyżej poziomu A	0 %	0 %
Poziom A	1 %	5 %
Poziom B	2 %	15 %
Poziom C	10 %	50 %
Poziom D	20 %	100 %
Poziom E	40 %	100 %

gdzie:

- a) „poziom A” oznacza poziomy marży nadwyżkowej niższe niż 133,33 % poziomu blokady marży nadwyżkowej, ale nie niższe niż 100 % tego poziomu;
- b) „poziom B” oznacza poziomy marży nadwyżkowej niższe niż 100 % poziomu blokady marży nadwyżkowej, ale nie niższe niż 75 % tego poziomu;
- c) „poziom C” oznacza poziomy marży nadwyżkowej niższe niż 75 % poziomu blokady marży nadwyżkowej, ale nie niższe niż 50 % tego poziomu;
- d) „poziom D” oznacza poziomy marży nadwyżkowej niższe niż 50 % poziomu blokady marży nadwyżkowej, ale nie niższe niż 25 % tego poziomu;
- e) „poziom E” oznacza poziomy marży nadwyżkowej niższe niż 25 % poziomu blokady marży nadwyżkowej.

Art. 256
ust. 7

W przypadku sekurytyzacji z opcją przedterminowej spłaty ekspozycji detalicznych, które są niezatwierdzone i bezwarunkowo odwoływalne bez uprzedzenia i gdzie przedterminową spłatę uruchamia wskaźnik ilościowy dotyczący innego elementu niż średni poziom marży nadwyżkowej z trzech ostatnich

N/przepi
s
stosowan
y jest
bezpośle

	miesiący, instytucje mogą - pod warunkiem uzyskania zezwolenia właściwych organów - zastosować sposób postępowania zbliżony do opisanego w ust. 6 w celu określenia wskazanego współczynnika konwersji. Właściwy organ udziela zezwolenia, jeżeli są spełnione następujące warunki: a) przedmiotowy sposób postępowania jest odpowiedniejszy, ponieważ instytucja może ustalić miarę ilościową równoważną - w odniesieniu do wskaźnika ilościowego uruchamiającego przedterminową spłatę należności - poziomowi blokady marży nadwyżkowej; b) przedmiotowy sposób postępowania prowadzi do pomiaru ryzyka możliwego zwiększenia ryzyka kredytowego, na które dana instytucja jest narażona, w wyniku uruchomienia opcji przedterminowej spłaty należności, który jest równie ostrożny jak pomiar przeprowadzany zgodnie z ust. 6.	dnio			
Art. 256 ust. 8	W odniesieniu do wszystkich pozostałych sekurytyzacji z kontrolowaną opcją przedterminowej spłaty należności z tytułu ekspozycji odnawialnych stosuje się współczynnik konwersji równy 90 %.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio dnio			
Art. 256 ust. 9	W odniesieniu do wszystkich pozostałych sekurytyzacji z niekontrolowanej opcją przedterminowej spłaty należności z tytułu ekspozycji odnawialnych stosuje się współczynnik konwersji równy 100 %.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio dnio			
Art. 257	Ograniczenie ryzyka kredytowego w odniesieniu do pozycji sekurytyzacyjnych podlegających metodzie standardowej W przypadku uzyskania ochrony kredytowej wobec pozycji sekurytyzacyjnej obliczanie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem może ulec zmianie zgodnie z przepisami rozdziału 4.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio dnio			
Art. 258	Zmniejszenie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem W przypadku pozycji sekurytyzacyjnej, której przypisano wagę ryzyka równą 1250 %, instytucje mogą zgodnie z art. 36 ust. 1 lit. k) odliczyć wartość	N/przepis stosowany jest			

	ekspozycji danej pozycji od kapitału podstawowego Tier I w ramach rozwiązania alternatywnego wobec włączania danej pozycji do swoich obliczeń kwot ekspozycji ważonych ryzykiem. W tym celu przy obliczaniu wartości ekspozycji można uwzględnić uznaną ochronę kredytową rzeczywistą w sposób zgodny z przepisami art. 257. W przypadku gdy instytucja inicjująca korzysta z takiego rozwiązania alternatywnego, może ona odjąć kwotę 12,5 razy większą od kwoty odliczonej zgodnie z art. 36 ust. 1 lit. k) od kwoty określonej w art. 252 jako kwotę ekspozycji ważonej ryzykiem, która w danym momencie byłaby obliczona dla sekurytyzowanych ekspozycji, gdyby nie zostały one poddane sekurytyzacji.	bezpóśrednio			
Art. 259 ust. 1	Hierarchia metod Instytucje stosują metody według następującej hierarchii: a) do obliczenia kwoty ekspozycji ważonej ryzykiem dla pozycji z ratingiem lub pozycji, wobec której można zastosować rating implikowany, stosuje się metodę ratingów zewnętrznych określoną w art. 261; b) w odniesieniu do pozycji bez ratingu instytucja może zastosować metodę formuły nadzorczej określoną w art. 262, jeżeli może zapewnić oszacowania wartości PD oraz, w stosownych przypadkach, wartości ekspozycji i LGD jako parametry wejściowe dla metody formuły nadzorczej zgodnie z wymogami w zakresie oszacowania tych parametrów według metody wewnętrznych ratingów zgodnie z przepisami sekcji 3. Instytucja inna niż instytucja inicjująca może zastosować metodę formuły nadzorczej jedynie pod warunkiem uzyskania uprzedniego zezwolenia właściwych organów, którego udziela się, wyłącznie jeżeli dana instytucja spełnia warunek określony w zdaniu pierwszym niniejszej litery; c) w ramach rozwiązania alternatywnego do rozwiązania podanego w lit. b) i wyłącznie w odniesieniu do pozycji bez ratingu objętych programami ABCP instytucja może zastosować	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	metodę wewnętrznych oszacowań zgodnie z ust. 4, jeżeli uzyskała na to zezwolenie właściwych organów; d) we wszystkich pozostałych przypadkach pozycjom sekurytyzacyjnym bez ratingu przypisuje się wagę ryzyka równą 1250 %. e) niezależnie od lit. d) i pod warunkiem uzyskania uprzedniego zezwolenia właściwych organów instytucja może obliczać wagę ryzyka dla pozycji bez ratingu w programie ABCP zgodnie z art. 253 lub 254, jeżeli ta pozycja bez ratingu nie jest papierem dłużnym przedsiębiorstw i jest objęta zakresem zastosowania metody wewnętrznych oszacowań, o zezwolenie na stosowanie której wystąpiono. Wartości zagregowanej ekspozycji, których dotyczy ten wyjątek, nie są istotne, a w każdym razie są niższe niż 10 % wartości zagregowanej ekspozycji, które są traktowane przez instytucję za pomocą metody wewnętrznych oszacowań. Instytucja zaprzestaje tych działań, w przypadku gdy nie uzyskała zezwolenia na stosowanie danej metody wewnętrznych oszacowań.				
Art. 259 ust. 2	Do celów stosowania ratingu implikowanego dana instytucja przyznaje pozycji bez ratingu implikowaną ocenę kredytową równoważną ocenie kredytowej pozycji odniesienia z ratingiem, która jest pozycją najbardziej uprzywilejowaną i pod każdym względem podporządkowaną w stosunku do przedmiotowej pozycji sekurytyzacyjnej bez ratingu oraz która spełnia wszystkie następujące warunki: a) pozycje odniesienia muszą być pod każdym względem podporządkowane w stosunku do danej pozycji sekurytyzacyjnej bez ratingu; b) termin zapadalności pozycji odniesienia jest dłuższy niż termin zapadalności przedmiotowej pozycji bez ratingu lub taki sam jak ten termin; c) każdy rating implikowany jest na bieżąco aktualizowany, by odzwierciedlać wszelkie zmiany w ocenie kredytowej pozycji odniesienia.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 259 ust. 3	Właściwe organy udzielają instytucjom zezwolenia na stosowanie metody wewnętrznych oszacowań zgodnie z ust. 4, jeżeli są spełnione wszystkie następujące	N/przepis stosowany			

warunki: a) pozycje w papierach dłużnych przedsiębiorstw wyemitowanych w ramach programu ABCP są pozycjami z ratingiem; b) wewnętrzne oszacowanie jakości kredytowej danej pozycji odzwierciedla publicznie dostępne metody oszacowań stosowane przez co najmniej jedną ECAI do przyznawania ratingu papierom wartościowym zabezpieczonym ekspozycjami takiego samego rodzaju jak sekurytyzowane ekspozycje; c) do ECAI, których metody zostały zastosowane zgodnie z wymogami lit. b), zalicza się te ECAI, które przyznały rating zewnętrzny papierów dłużnych przedsiębiorstw wyemitowanych w ramach programu ABCP. Elementy ilościowe - takie jak czynniki skrajne - stosowane przy przyporządkowaniu pozycji do określonego stopnia jakości kredytowej są co najmniej tak ostrożne jak te stosowane w odpowiednich metodach oszacowań wspomnianych ECAI; d) opracowując swoją metodę wewnętrznych oszacowań, instytucja uwzględnia właściwe opublikowane metody ratingu stosowane przez ECAI, które oceniają papiery dłużne przedsiębiorstw w ramach programu ABCP. Dana instytucja dokumentuje spełnienie tego wymogu i regularnie uaktualnia istniejącą dokumentację, zgodnie z lit. g); e) metoda wewnętrznych oszacowań danej instytucji zawiera klasy ratingowe. Między takimi klasami a ocenami kredytowymi ECAI istnieje bezpośredni związek. Związek ten jest wyraźnie udokumentowany; f) metodę wewnętrznych oszacowań stosuje się w wewnętrznym procesie zarządzania ryzykiem instytucji, włączając w to proces decyzyjny, proces informacji zarządczej i proces alokacji kapitału wewnętrznego; g) wewnętrzni lub zewnętrzni audytorzy, ECAI, działy lub osoby realizujące zadania w zakresie wewnętrznej kontroli kredytowej lub zarządzania ryzykiem danej instytucji dokonują regularnych przeglądów procesów związanych z oszacowaniami wewnętrznymi oraz jakości wewnętrznych oszacowań	y jest bezpośrednio			

jakości kredytowej ekspozycji danej instytucji w ramach programu ABCP. Jeżeli działy lub osoby realizujące zadania w zakresie kontroli wewnętrznej, kontroli kredytowej lub zarządzania ryzykiem danej instytucji dokonują przeglądu, wówczas działy te i osoby są niezależne od linii biznesowej programu ABCP, jak również od relacji z klientami; h) instytucja monitoruje zachowanie swoich wewnętrznych ratingów w czasie, aby ocenić skuteczność metody wewnętrznych oszacowań oraz w razie potrzeby dokonuje korekt stosowanej metody, jeżeli zachowanie ekspozycji regularnie odbiega od zachowania wskazywanego przez wewnętrzne ratingi; i) program ABCP zawiera standardy zawierania umów kredytowych w formie wytycznych kredytowych i inwestycyjnych. Decydując o zakupie aktywów, administrator programu ABCP bierze pod uwagę rodzaj nabywanych aktywów, rodzaj oraz wartość pieniężną ekspozycji wynikających z tytułu zapewnienia instrumentów wsparcia płynności i wsparcia jakości kredytowej, rozkład strat oraz prawny i ekonomiczny rozdział między przekazywanymi aktywami a podmiotem sprzedającym. Przeprowadza się ponadto analizę kredytową profilu ryzyka sprzedawcy aktywów, która obejmuje analizę przeszłych oraz oczekiwanych w przyszłości wyników działalności finansowej, aktualną pozycję na rynku, oczekiwaną przyszłą konkurencyjność, dźwignię finansową, przepływ środków pieniężnych oraz wskaźnik pokrycia odsetek zyskiem i rating długu. Ponadto dokonuje się przeglądu standardów zawierania umów kredytowych stosowanych przez sprzedawcę aktywów, jego zdolność obsługi aktywów oraz procesów ściągania należności; j) w standardach zawierania umów kredytowych w ramach programu ABCP ustanawia się minimalne kryteria kwalifikujące aktywa, w których w szczególności: (i) wyklucza się zakup aktywów, których okres przeterminowania jest znaczący lub które są zagrożone niewykonaniem zobowiązania; (ii) ogranicza się nadmierną koncentrację długu z tego				

	samego źródła lub obszaru geograficznego; (iii) ogranicza się termin spłaty nabywanych aktywów; k) program ABCP obejmuje zasady i procedury ściągania należności, które uwzględniają potencjał operacyjny oraz jakość kredytową jednostki obsługującej. Program ABCP ogranicza ryzyko związane z wynikami sprzedawcy i jednostki obsługującej różnymi metodami, takimi jak mechanizmy uruchamiające oparte na bieżącej jakości kredytowej, które wykluczałyby możliwość przemieszania aktywów; l) zagregowane oszacowanie straty z tytułu pakietu aktywów, którego zakup rozważany jest w ramach programu ABCP, uwzględnia wszystkie źródła potencjalnego ryzyka, takie jak ryzyko kredytowe i ryzyko rozmycia. Jeżeli wsparcie jakości kredytowej dostarczane przez sprzedawcę jest mierzone jedynie w oparciu o straty kredytowe, wówczas ustanawia się oddzielną rezerwę w związku z ryzykiem rozmycia, jeżeli jest ono istotne w kontekście konkretnej puli ekspozycji. Ponadto przy określaniu wymaganego poziomu wsparcia, w ramach programu dokonuje się przeglądu danych historycznych z kilku minionych lat, w tym danych dotyczących strat, zaległości kredytowych, przypadków rozmycia oraz wskaźnika obrotu w przypadku wierzytelności; m) przy zakupie ekspozycji w ramach programu ABCP wykorzystuje się narzędzia strukturalne, takie jak automatyczne mechanizmy wygasające, w celu zmniejszenia potencjalnego pogorszenia jakości kredytowej portfela bazowego.				
Art. 259 ust. 4	Zgodnie z metodą wewnętrznych oszacowań instytucja zalicza pozycję bez ratingu do jednej z klas ratingowych określonych w ust. 3 lit. e). Pozycji przypisuje się taki sam rating wynikowy jak ocenom kredytowym odpowiadającym tej klasie ratingowej, jak określono w ust. 3 lit. e). Jeżeli taki rating wynikowy w chwili rozpoczęcia sekurytyzacji jest na poziomie klasy inwestycyjnej lub wyższym, uznaje się go za tożsamy z uznaną oceną kredytową wydaną przez ECAI do celów obliczenia kwot ekspozycji ważonych ryzykiem	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

Art. 259 ust. 5	Instytucje, którym udzielono zezwolenia na stosowanie metody wewnętrznych oszacowań, nie mogą powrócić do stosowania innych metod, chyba że spełnione są wszystkie następujące warunki: a) instytucja wykazała w sposób zadowalający właściwy organ zasadność takiego działania; b) instytucja otrzymała uprzednie zezwolenie właściwego organu.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 260	Maksymalne kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem Instytucja inicjująca, instytucja sponsorująca lub inne instytucje, które mogą obliczyć wartość KIRB, mogą ograniczać kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem obliczane w odniesieniu do ich pozycji sekurytyzacyjnych do kwoty, która zgodnie z art. 92 ust. 3 stworzyłaby wymóg w zakresie funduszy własnych równy sumie 8 % kwot ekspozycji ważonych ryzykiem, jakie powstałyby, gdyby sekurytyzowane aktywa nie zostały objęte sekurytyzacją i były ujęte w bilansie danej instytucji, oraz kwoty oczekiwanej straty w odniesieniu do tych ekspozycji.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 261 ust. 1	Metoda ratingów zewnętrznych W ramach metody ratingów zewnętrznych instytucja oblicza kwotę ekspozycji ważonej ryzykiem dla pozycji sekurytyzacyjnej lub resekurytyzacyjnej z ratingiem poprzez zastosowanie odpowiedniej wagi ryzyka do wartości ekspozycji i pomnożenie uzyskanego wyniku przez współczynnik 1,06. Odpowiednią wagą ryzyka jest waga ryzyka określona w tabeli 4, z którą wiąże się ocena kredytowa danej pozycji zgodnie z przepisami sekcji 4.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

Tabela 4

Stopień jakości kredytowej		Pozycje sekurytyzacyjne			Pozycje resekurytyzacyjne	
Oceny kredytowe inne niż oceny krótkoterminowe	Krótkoterminowe oceny kredytowe	A	B	C	D	E
1	1	7 %	12 %	20 %	20 %	30 %
2		8 %	15 %	25 %	25 %	40 %

Stopień jakości kredytowej		Pozycje sekurytyzacyjne			Pozycje resekurytyzacyjne	
Oceny kredytowe inne niż oceny krótkoterminowe	Krótkoterminowe oceny kredytowe	A	B	C	D	E
3		10 %	18 %	35 %	35 %	50 %
4	2	12 %	20 %		40 %	65 %
5		20 %	35 %		60 %	100 %
6		35 %	50 %		100 %	150 %
7	3	60 %	75 %		150 %	225 %
8		100 %			200 %	350 %
9		250 %			300 %	500 %
10		425 %			500 %	650 %
11		650 %			750 %	850 %
Wszystkie pozostałe i bez ratingu		1 250 %				

	Wagi w tabeli 4 kolumna C stosuje się w przypadku, gdy pozycja sekurytyzacyjna nie jest pozycją resekurytyzacyjną i gdy efektywna liczba ekspozycji sekurytyzowanych jest mniejsza od sześciu. W odniesieniu do pozostałych pozycji sekurytyzacyjnych, które nie są pozycjami resekurytyzacyjnymi, stosuje się wagi określone w kolumnie B, chyba że dana pozycja znajduje się w najbardziej uprzywilejowanej transzy, kiedy to stosuje się wagi określone w kolumnie A. W odniesieniu do pozycji resekurytyzacyjnych stosuje się wagi określone w kolumnie E, chyba że dana pozycja resekurytyzacyjna znajduje się w najbardziej uprzywilejowanej transzy resekurytyzacji, a żadne ekspozycje bazowe same nie stanowią ekspozycji resekurytyzacyjnych, kiedy to stosuje się wagi określone w kolumnie D. Przy określaniu, czy dana transza jest najbardziej uprzywilejowana, nie wymaga się uwzględniania kwot należnych z tytułu kontraktu na stopę procentową lub pochodnych instrumentów walutowych, należnych opłat lub innych podobnych płatności. Przy obliczaniu efektywnej liczby ekspozycji sekurytyzowanych ekspozycje wielokrotne wobec jednego dłużnika traktuje się jako jedną ekspozycję. Efektywną liczbę ekspozycji oblicza się według wzoru: $N = \frac{\left(\sum_i EAD_i \right)^2}{\sum_i EAD_i^2}$ gdzie EAD_i stanowi sumę wartości ekspozycji wszystkich ekspozycji wobec i-tego dłużnika. Jeżeli jest dostępna informacja o udziale w portfelu związanym z największą ekspozycją, C₁, dana instytucja może obliczyć N jako 1/C₁.				
Art. 261 ust. 2	Ograniczenie ryzyka kredytowego z tytułu pozycji sekurytyzacyjnych może być uznane zgodnie z art. 264	N/przepis			

	ust. 1 i 4, z zastrzeżeniem warunków zawartych w art. 247.	stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 262 ust. 1	Metoda formuły nadzorczej Według metody formuły nadzorczej wagę ryzyka dla pozycji sekurytyzacyjnej oblicza się, z zastrzeżeniem dolnego limitu równego 20 % dla pozycji resekurytyzacyjnych i 7 % dla wszystkich pozostałych pozycji sekurytyzacyjnych, według następującego wzoru:">1. Według metody formuły nadzorczej wagę ryzyka dla pozycji sekurytyzacyjnej oblicza się, z zastrzeżeniem dolnego limitu równego 20 % dla pozycji resekurytyzacyjnych i 7 % dla wszystkich pozostałych pozycji sekurytyzacyjnych, według następującego wzoru: $w = \frac{2(1 + \sqrt{1 - 2k})}{3}$ gdzie: $2k = \left(K_{max} + E \left(e^{-\alpha T} K_{max} \right) \left(1 - \exp \left(\frac{\alpha (K_{max} - 1)}{K_{max}} \right) \right) \right) \cdot \frac{K_{max}}{E_{max}} \quad \text{dla } \alpha \leq K_{max}$ $2k = \left(K_{max} + E \left(e^{-\alpha T} K_{max} \right) \left(1 - \exp \left(\frac{\alpha (K_{max} - 1)}{K_{max}} \right) \right) \right) \cdot \frac{K_{max}}{E_{max}} \quad \text{dla } \alpha > K_{max}$ gdzie: $k = \left(1 - \frac{K_{max}}{E_{max}} \right)^{\alpha}$ $\alpha = \frac{K_{max}}{T \cdot E_{max}}$ $E = \frac{(2(1 - K_{max}) - K_{max}) \cdot K_{max} + 0,5 \cdot (1 - 2(1 - K_{max}) - K_{max})}{T}$ $f = \left(\frac{1 + K_{max}}{1 - k} \cdot e^{-\alpha} \right) - \frac{(1 - K_{max}) \cdot K_{max} - 1}{(1 - k)^{\alpha}}$ $g = \frac{(1 - \alpha) \cdot \alpha}{f} - 1$ $\alpha = g \cdot \alpha$ $k = g \cdot (1 - \alpha)$ $d = 1 - (1 - k) \cdot (1 - \text{Bise}(K_{max}, \alpha, K))$ $K(x) = (1 - k) \cdot ((1 - \text{Bise}(x, \alpha, K)) - \alpha + \text{Bise}(x, \alpha + 1, K) \cdot \alpha)$ $\alpha = 1000$; $\alpha = 20$; $\text{Bise}(x, \alpha, K)$ = wartość dyskontowanej wartości bezwzględnej α i k uśrednionych w punkcie x; T = przedział czasu, w którym znajduje się dana pozycja; obliczenia dla umiarkowanych i dużych wartości α należy wykonać z precyzją 10 miejsc dziesiętnych; obliczenia dla umiarkowanych i dużych wartości α należy wykonać z precyzją 10 miejsc dziesiętnych; obliczenia dla umiarkowanych i dużych wartości α należy wykonać z precyzją 10 miejsc dziesiętnych; obliczenia dla umiarkowanych i dużych wartości α należy wykonać z precyzją 10 miejsc dziesiętnych; obliczenia dla umiarkowanych i dużych wartości α należy wykonać z precyzją 10 miejsc dziesiętnych;	N/przepis stosowan y jest bezpośrednio			

	K_{reze} = stosunek a) wartości K_{ag} do b) sumy wartości ekspozycji w odniesieniu do ekspozycji, które zostały objęte sekurytyzacją, wyrażony w formie ułamka dziesiętnego; L = poziom wsparcia jakości kredytowej niemoney jako stosunek kwoty nominalnej wszystkich tranz podpartych wobec tranzy, w której znajduje się dana pozycja, do sumy kwot nominalnych ekspozycji, które zostały objęte sekurytyzacją. W pomiarach L nie uwzględnia się skapitałowanego przyszłego dochodu. Przy obliczaniu poziomu wsparcia kwoty należne od kontrahentów z tytułu instrumentów pochodnych wymienionych w załączniku II, stanowiące tranza mniej uprzywilejowane w stosunku do przedmiotowej tranzy, można przyjąć według aktualnego kosztu odzwierciedlenia bez uwzględnienia ewentualnych przyszłych ekspozycji kredytowych; N = efektywna liczba ekspozycji obliczona zgodnie z art. 261. W przypadku resekurytyzacji instytucja uwzględnia liczbę ekspozycji sekurytyzacyjnych w puł, a nie liczbę ekspozycji bazowych w pułach pierwotnych, z których pochodzą sekurytyzowane ekspozycje bazowe; $EICGD$ = średnia strata z tytułu niewykonania zobowiązania ważona ekspozycją, obliczana według następującego wzoru: $EICGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$ gdzie: LGD_i = średnia wartość LGD związana z wszystkimi ekspozycjami względem i-tego dłużnika, gdzie wartość LGD określa się zgodnie z rozdziałem 3. W przypadku resekurytyzacji do pozycji sekurytyzowanych stosuje się wartość LGD równą 100%. Jeżeli ryzyko niewykonania zobowiązania i ryzyko rozmycia dotyczące nabytych wierzytelności są traktowane w ramach sekurytyzacji w sposób zbiorczy, wkład LGD_i odpowiada średniej ważonej wartości LGD dla ryzyka kredytowego i wartości LGD równej 75% dla ryzyka rozmycia. W tym przypadku wagami są wymogi w zakresie funduszy własnych wyznaczone indywidualnie z tytułu, odpowiednio, ryzyka kredytowego i ryzyka rozmycia. W przypadku sekurytyzacji, w ramach których praktycznie wszystkie sekurytyzowane ekspozycje stanowią ekspozycje detaliczne, instytucje mogą pod warunkiem uzyskania zezwolenia właściwego organu zastosować metodę formuły nadzorczej z wykorzystaniem uproszczeń $h = 0$ oraz $v = 0$, jeżeli efektywna liczba ekspozycji nie jest mała oraz jeżeli dane ekspozycje nie charakteryzują się dużą koncentracją.				
Art. 262 ust. 2	Jeżeli kwota nominalna największej sekurytyzowanej ekspozycji, $C1$, nie przekracza 3 % sumy kwoty nominalnej sekurytyzowanych ekspozycji, wówczas do celów metody formuły nadzorczej instytucja może	N/przepis stosowany jest			

	ustalić wartość LGD równą 50 % w przypadku sekurytyzacji niebędących resekurytyzacjami, a N równą jednej z poniższych wartości: $N = \left\{ C_1 \cdot C_m + \left\{ \frac{C_m - C_1}{m-1} \right\} \cdot \max\{1 - m \cdot C_1, 0\} \right\}^{-1}$ $N = \frac{1}{C_1}$ gdzie: C_m = stosunek sumy kwot nominalnych największych „m” ekspozycji do sumy kwot nominalnych ekspozycji sekurytyzowanych. Wielkość „m” może określić dana instytucja. W przypadku sekurytyzacji, w ramach których praktycznie wszystkie sekurytyzowane ekspozycje stanowią ekspozycje detaliczne, instytucje mogą pod warunkiem uzyskania zezwolenia właściwego organu zastosować metodę formuły nadzorczą z wykorzystaniem uproszczeń $h = 0$ oraz $v = 0$, jeżeli efektywna liczba ekspozycji nie jest mała oraz jeżeli dane ekspozycje nie charakteryzują się dużą koncentracją.	bezpóśrednio			
Art. 262 ust. 3	Właściwe organy na bieżąco informują EUNB o stosowaniu przez instytucje ust. 2. EUNB monitoruje zakres praktyk w tym obszarze i wydaje odpowiednie wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 262 ust. 4	Ograniczenie ryzyka kredytowego pozycji sekurytyzacyjnych może być uznane zgodnie z art. 264 ust. 2-4, z zastrzeżeniem warunków zawartych w art. 247.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 263 ust. 1	Do celów określenia wartości ekspozycji z tytułu pozycji sekurytyzacyjnej bez ratingu w formie linii zaliczek gotówkowych, do kwoty nominalnej instrumentu wsparcia płynności, który spełnia warunki określone w art. 255 ust. 2, stosuje się współczynnik konwersji równy 0 %.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 263 ust. 2	Jeżeli obliczanie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem dla sekurytyzowanych ekspozycji, tak jakby nie były one objęte sekurytyzacją, nie jest dla instytucji możliwe, może ona w drodze wyjątku - i z zastrzeżeniem uzyskania zezwolenia właściwych organów - tymczasowo stosować określoną w ust. 3	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	metodę obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem w odniesieniu do pozycji sekurytyzacyjnej bez ratingu w postaci instrumentu wsparcia płynności, który spełnia warunki określone art. 255 ust. 1. Instytucje powiadamiają właściwe organy o stosowaniu przez nie przepisu zawartego w zdaniu pierwszym, podając przy tym przyczyny oraz planowany czas stosowania. Obliczanie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem uznaje się, co do zasady, za niemożliwe, jeżeli instytucja nie dysponuje ratingiem implikowanym, metodą wewnętrznych oszacowań ani metodą formuły nadzorczej.	dnio			
Art. 263 ust. 3	W przypadku pozycji sekurytyzacyjnej stanowiącej instrument wsparcia płynności, spełniający warunki zawarte w art. 255 ust. 1, można zastosować najwyższą wagę ryzyka, jaka zostałaby zastosowana zgodnie z przepisami rozdziału 2 w odniesieniu do wszelkich sekurytyzowanych ekspozycji, gdyby nie były one sekurytyzowane. W celu określenia wartości ekspozycji danej pozycji stosuje się współczynnik konwersji równy 100 %.	N/prze s stosowan y jest bezpó re dnio			
Art. 264 ust. 1	Ograniczenie ryzyka kredytowego w odniesieniu do pozycji sekurytyzacyjnych podlegających metodzie IRB Jeżeli kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem oblicza się przy zastosowaniu metody ratingów zewnętrznych, wartość ekspozycji lub waga ryzyka dla pozycji sekurytyzacyjnej, względem której uzyskano ochronę kredytową, mogą zostać zmienione zgodnie z przepisami rozdziału 4 w zakresie, w jakim stosują się one do obliczeń kwot ekspozycji ważonych ryzykiem na podstawie rozdziału 2.	N/prze s stosowan y jest bezpó re dnio			
Art. 264 ust. 2	W przypadku pełnej ochrony kredytowej, jeżeli kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem oblicza się przy zastosowaniu metody formuły nadzorczej, zastosowanie mają następujące wymogi: a) instytucja określa "efektywną wagę ryzyka" danej pozycji. Dokonuje tego, dzieląc kwotę ekspozycji ważonej ryzykiem danej pozycji przez wartość	N/prze s stosowan y jest bezpó re dnio			

	ekspozycji tej pozycji i mnożąc wynik przez 100; b) w przypadku ochrony kredytowej rzeczywistej kwotę ekspozycji ważonej ryzykiem pozycji sekurytyzacyjnej oblicza się, mnożąc przez efektywną wagę ryzyka wartość ekspozycji danej pozycji skorygowaną o ochronę kredytową rzeczywistą (wartość E*) obliczoną zgodnie z rozdziałem 4 w celu obliczenia kwot ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z rozdziałem 2, przyjmując, że E równa się kwocie pozycji sekurytyzacyjnej; c) w przypadku ochrony kredytowej nierzeczywistej kwotę ekspozycji ważonej ryzykiem pozycji sekurytyzacyjnej oblicza się, mnożąc kwotę ochrony skorygowaną o wszelkie przypadki niedopasowania walutowego oraz niedopasowania terminów zapadalności (GA) zgodnie z przepisami rozdziału 4 przez wagę ryzyka dostawcy ochrony; a następnie dodając otrzymaną wartość do kwoty otrzymanej przez pomnożenie kwoty pozycji sekurytyzacyjnej minus GA przez efektywną wagę ryzyka.				
Art. 264 ust. 3	W przypadku ochrony częściowej, jeżeli kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem oblicza się przy zastosowaniu metody formuły nadzorczej, zastosowanie mają następujące wymogi: a) jeżeli ograniczenie ryzyka kredytowego obejmuje pierwszą stratę lub straty ustalone na zasadzie proporcjonalnej przypadające na pozycję sekurytyzacyjną, instytucja może zastosować przepisy ust. 2; b) w innych przypadkach instytucja traktuje pozycję sekurytyzacyjną jako co najmniej dwie pozycje, których niezabezpieczoną część uznaje się za pozycję o niższej jakości kredytowej. Do celów obliczenia kwoty ekspozycji ważonej ryzykiem tej pozycji stosuje się przepisy art. 262, z zastrzeżeniem że w przypadku ochrony kredytowej rzeczywistej wartość T koryguje się do wartości e*; oraz do T-g w przypadku ochrony kredytowej nierzeczywistej, gdzie e* oznacza stosunek E* do całkowitej kwoty referencyjnej puli bazowej, a E* jest równe skorygowanej kwocie ekspozycji danej pozycji sekurytyzacyjnej obliczonej zgodnie z przepisami rozdziału 4 w zakresie, w jakim stosują się	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	one do obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z rozdziałem 2, przyjmując, że E równa się kwocie pozycji sekurytyzacyjnej; natomiast g równa się stosunkowi kwoty nominalnej ochrony kredytowej skorygowanej o wszelkie przypadki niedopasowania walutowego lub niedopasowania terminów zapadalności zgodnie z przepisami rozdziału 4 do sumy kwot ekspozycji w odniesieniu do sekurytyzowanych ekspozycji. W przypadku ochrony kredytowej nierzeczywistej do części pozycji nieobjętej skorygowaną wartością T stosuje się wagę ryzyka dostawcy ochrony.				
Art. 264 ust. 4	Jeżeli w przypadku ochrony kredytowej nierzeczywistej właściwe organy udzieliły instytucji zezwolenia na obliczanie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem dla porównywalnych ekspozycji bezpośrednich wobec dostawcy ochrony zgodnie z rozdziałem 3, wagę ryzyka g ekspozycji wobec dostawcy ochrony zgodnie z art. 235 określa się według przepisów rozdziału 3.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 265 ust. 1	Dodatkowe wymogi w zakresie funduszy własnych odnośnie do sekurytyzacji ekspozycji odnawialnych z opcjami przedterminowej spłaty należności Oprócz kwot ekspozycji ważonych ryzykiem obliczanych w odniesieniu do posiadanych przez instytucję inicjującą pozycji sekurytyzacyjnych instytucja ta przy dokonywaniu sprzedaży ekspozycji odnawialnych do sekurytyzacji z opcją przedterminowej spłaty należności oblicza też kwotę ekspozycji ważonej ryzykiem zgodnie z metodą określoną w art. 256.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 265 ust. 2	Na zasadzie odstępstwa od art. 256 wartość ekspozycji z tytułu udziału jednostek inicjujących stanowi sumę następujących pozycji: a) wartości ekspozycji tej referencyjnej części puli wykorzystanych kwot sprzedanych do celów sekurytyzacji, której udział w całej puli wierzytelności sprzedanych do programu określa część przepływów pieniężnych z tytułu pobierania kwoty głównej i odsetek oraz z tytułu innych powiązanych kwot, które nie są dostępne w celu dokonania płatności na rzecz	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	posiadaczy pozycji sekurytyzacyjnych danej sekurytyzacji; b) wartości ekspozycji tej części puli niewykorzystanych kwot linii kredytowych (kwoty wykorzystane w ramach tych linii zostały sprzedane do programu sekurytyzacyjnego), której udział w całkowitej wartości takich niewykorzystanych kwot jest taki sam jak udział wartości ekspozycji opisanej w lit. a) w stosunku do wartości ekspozycji puli wykorzystanych kwot sprzedanych do celów sekurytyzacji. Udział jednostki inicjującej nie może być podporządkowany w stosunku do udziału inwestorów. Wartość ekspozycji z tytułu udziału inwestorów stanowi wartość ekspozycji części referencyjnej puli wykorzystanych kwot, nieobjętą zakresem stosowania lit. a), powiększoną o wartość ekspozycji tej części puli niewykorzystanych kwot linii kredytowych (kwoty wykorzystane w ramach tych linii zostały sprzedane do programu sekurytyzacyjnego), która nie wchodzi w zakres stosowania lit. b).				
Art. 265 ust. 3	Kwotę ekspozycji ważonej ryzykiem w odniesieniu do wartości ekspozycji z tytułu udziału jednostki inicjującej zgodnie z ust. 2 lit. a) oblicza się tak jak ekspozycję proporcjonalną w stosunku do sekurytyzowanych ekspozycji z tytułu wykorzystanych kwot, tak jakby nie były one objęte sekurytyzacją, oraz jak ekspozycję proporcjonalną w stosunku do niewykorzystanych kwot linii kredytowych, których wykorzystane kwoty zostały sprzedane do celów sekurytyzacji.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 266 ust. 1	Zmniejszenie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem Kwotę ekspozycji ważonej ryzykiem dla pozycji sekurytyzacyjnej, której przypisano wagę ryzyka równą 1250 %, można zmniejszyć o wartość 12,5 razy większą od kwoty wszelkich korekt z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego traktowanych zgodnie z art. 110 dokonanych przez instytucję w odniesieniu do sekurytyzowanych ekspozycji. W zakresie, w jakim do tego celu uwzględnia się korekty szczególnego ryzyka kredytowego, nie bierze się ich	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	pod uwagę do celów obliczeń określonych w art. 159.				
Art. 266 ust. 2	Kwotę ekspozycji ważonej ryzykiem dla pozycji sekurytyzacyjnej można zmniejszyć o wartość 12,5 razy większą od kwoty wszelkich korekt z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego traktowanych zgodnie z art. 110, dokonanych przez instytucję w odniesieniu do danej pozycji.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 266 ust. 3	Jak przewidziano w art. 36 ust. 1 lit. k) w odniesieniu do pozycji sekurytyzacyjnej, do której stosuje się wagę ryzyka równą 1250 %, instytucje mogą w ramach rozwiązania alternatywnego w stosunku do uwzględniania danej pozycji przy obliczaniu kwot ekspozycji ważonych ryzykiem odliczyć od funduszy własnych wartość ekspozycji danej pozycji, z następującymi zastrzeżeniami: a) wartość ekspozycji danej pozycji można obliczyć na podstawie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem, uwzględniając przy tym wszelkie obniżki dokonane zgodnie z ust. 1 i 2; b) przy obliczaniu wartości ekspozycji można uwzględnić uznaną ochronę rzeczywistą w sposób zgodny z metodą określoną w art. 247 i 264; c) w przypadku zastosowania metody formuły nadzorczej do obliczenia kwot ekspozycji ważonych ryzykiem oraz gdy $L < KIRBR$ i $[L+T] > KIRBR$ pozycję można traktować jak dwie pozycje, przy czym w odniesieniu do pozycji o wyższym stopniu uprzywilejowania L jest równe $KIRBR$.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 266 ust. 4	W przypadku gdy dana instytucja korzysta z możliwości zawartej w ust. 3, może ona odjąć wartość 12,5 razy większą od kwoty odliczonej zgodnie z tym ustępem od kwoty określonej w art. 260 jako kwota, do której można ograniczyć kwotę ekspozycji ważonej ryzykiem w odniesieniu do jej pozycji w ramach danej sekurytyzacji.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 267	Stosowanie ocen kredytowych ECAI Instytucje mogą korzystać z ocen kredytowych w celu określenia wagi ryzyka danej pozycji sekurytyzacyjnej wyłącznie wtedy, gdy ocena kredytowa została wydana lub zatwierdzona przez ECAI zgodnie z	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	rozporządzeniem (WE) nr 1060/2009.	dnio			
Art. 268	Wymogi, jakie muszą spełniać oceny kredytowe ECAI Do celów obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z sekcją 3 instytucje stosują ocenę kredytową zapewnioną przez ECAI wyłącznie wtedy, gdy spełnione są następujące warunki: a) nie istnieje jakiegokolwiek niedopasowanie między rodzajami płatności ujętymi w ocenie kredytowej a rodzajami płatności, do których upoważniona jest instytucja na mocy umowy stanowiącej podstawę rozpatrywanej pozycji sekurytyzacyjnej; b) ECAI publikuje analizę strat i przepływów pieniężnych, a także dane dotyczące wrażliwości ratingów na zmiany w podstawowych założeniach ratingowych, w tym wyniki wspólnych aktywów, jak również oceny kredytowe, procedury, metody, założenia i kluczowe elementy stanowiące podstawę ocen zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1060/2009. Za opublikowane nie uznaje się informacji udostępnionych jedynie ograniczonej liczbie podmiotów. Oceny kredytowe uwzględnia się w macierzy przejścia danej ECAI; c) ocena kredytowa nie opiera się, w całości ani w części, na wsparciu nierzeczywistym udzielonym przez samą instytucję. W takim przypadku do celów obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem w odniesieniu do danej pozycji zgodnie z sekcją 3 dana instytucja rozpatruje odnośną pozycję w taki sposób, jakby nie posiadała ona ratingu. ECAI jest zobowiązana do publikowania wyjaśnień, w jaki sposób wyniki wspólnych aktywów wpływają na przedmiotową ocenę kredytową.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 269 ust. 1	Stosowanie ocen kredytowych Instytucja może wyznaczyć jedną lub więcej ECAI, których oceny kredytowe stosuje się przy obliczaniu jej kwot ekspozycji ważonych ryzykiem na mocy niniejszego rozdziału ("wyznaczona ECAI").	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 269	Dana instytucja stosuje oceny kredytowe w odniesieniu	N/przepis			

ust. 2	do swoich pozycji sekurytyzacyjnych konsekwentnie, a nie wybiórczo, oraz zgodnie z następującymi zasadami: a) instytucja nie może stosować ocen kredytowych danej ECAI do swoich pozycji w niektórych transzach oraz ocen kredytowych innej ECAI do swoich pozycji w innych transzach w ramach tej samej sekurytyzacji, które posiadają rating nadany przez pierwszą ECAI lub takiego ratingu nie posiadają; b) jeżeli w odniesieniu do danej pozycji istnieją dwie oceny kredytowe wydane przez wyznaczone ECAI, instytucja stosuje mniej korzystną ocenę kredytową; c) jeżeli w odniesieniu do danej pozycji istnieją więcej niż dwie oceny kredytowe wydane przez wyznaczone ECAI, stosuje się dwie najbardziej korzystne oceny kredytowe. Jeżeli są one różne, stosuje się mniej korzystną z nich; d) instytucja nie zabiega aktywnie o wycofanie mniej korzystnych ratingów.	s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 269 ust. 3	W przypadku gdy ochrona kredytowa uznana na mocy rozdziału 4 jest dostarczana bezpośrednio do SSPE i ochrona ta znajduje odzwierciedlenie w ocenie kredytowej pozycji wydanej przez wyznaczoną ECAI, można zastosować wagę ryzyka powiązaną z tą oceną kredytową. Jeżeli dana ochrona nie jest uznana na mocy rozdziału 4, nie uznaje się też związanej z nią oceny kredytowej. W przypadku gdy ochrona kredytowa nie jest dostarczana SSPE, lecz bezpośrednio pozycji sekurytyzacyjnej, oceny kredytowej nie uznaje się.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 270	Przyporządkowywanie EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia w odniesieniu do wszystkich ECAI, który stopień jakości kredytowej spośród podanych w niniejszym rozdziale jest powiązany z odpowiednimi ocenami kredytowymi wydanymi przez ECAI. Ustalenia te są obiektywne i konsekwentne oraz dokonywane zgodnie z następującymi zasadami: a) EUNB różnicuje względne stopnie ryzyka	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			

	wyrażone w każdej ocenie; b) EUNB bierze pod uwagę czynniki ilościowe, takie jak współczynnik niewykonania zobowiązań lub wskaźniki strat, oraz historyczne wyniki ocen kredytowych każdej ECAI w ramach różnych klas aktywów; c) EUNB bierze pod uwagę czynniki jakościowe, takie jak zakres transakcji ocenionych przez ECAI, stosowaną przez nią metodę i znaczenie jej ocen kredytowych, w szczególności kwestię, czy są one oparte na oczekiwanej stracie czy na pierwszej stracie w EUR oraz terminowej spłacie odsetek lub ostatecznej spłacie odsetek; d) EUNB stara się zapewnić, aby pozycje sekurytyzacyjne, którym przypisuje się taką samą wagę ryzyka na podstawie ocen kredytowych ECAI, podlegały równoważnym stopniom ryzyka kredytowego. W stosownych przypadkach EUNB rozważa zmianę swojej decyzji co do stopnia jakości kredytowej, który ma być przypisany określonej ocenie kredytowej. EUNB przedstawi Komisji powyższe projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 1 lipca 2014 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.				
Art. 271 ust. 1	Określanie wartości ekspozycji Instytucja określa wartość ekspozycji z tytułu instrumentów pochodnych wymienionych w załączniku II zgodnie z niniejszym rozdziałem.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 271 ust. 2	Instytucja może określić wartość ekspozycji z tytułu transakcji odkupu, transakcji udzielania lub zaciągania pożyczek papierów wartościowych lub towarów, transakcji z długim terminem rozliczenia oraz transakcji z obowiązkiem uzupełnienia zabezpieczenia kredytowego zgodnie z niniejszym rozdziałem, zamiast	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	stosować przepisy rozdziału 4.	dnio		
Art. 272	Definicje Do celów niniejszego rozdziału i tytułu VI niniejszej części stosuje się następujące definicje: Pojęcia ogólne (1) "ryzyko kredytowe kontrahenta" ("CCR") oznacza ryzyko niewykonania zobowiązania przez kontrahenta transakcji przed ostatecznym rozliczeniem przepływów pieniężnych związanych z tą transakcją; Rodzaje transakcji (2) "transakcje z długim terminem rozliczenia" oznaczają transakcje, w których kontrahent zobowiązuje się dostarczyć papiery wartościowe, towary lub walutę w zamian za środki pieniężne, inne instrumenty finansowe lub towary (albo odwrotnie) w dacie rozrachunku lub w dacie dostawy określonej w umowie, które to terminy są dłuższe niż zwyczajowo przyjęte na rynku dla danego rodzaju transakcji lub wynoszą pięć dni roboczych od daty zawarcia transakcji przez instytucję, w zależności od tego, który z nich przypada wcześniej; (3) "transakcje z obowiązkiem uzupełnienia zabezpieczenia kredytowego" oznaczają transakcje, w których instytucja udziela kredytu w związku z nabyciem, sprzedażą, przeniesieniem papierów wartościowych lub obrotem tymi papierami. Transakcje takie nie obejmują kredytów innego rodzaju, które posiadają zabezpieczenie w postaci papierów wartościowych. Pakiet kompensowania, pakiety zabezpieczające i pojęcia pokrewne (4) "pakiet kompensowania" oznacza grupę transakcji między instytucją a pojedynczym kontrahentem, które podlegają prawnie egzekwowalnemu dwustronnemu uzgodnieniu dotyczącemu kompensowania uznanemu zgodnie z sekcją 7 i rozdziałem 4. Do celów niniejszego rozdziału każdą transakcję, która nie podlega prawnie egzekwowalnemu dwustronnemu uzgodnieniu dotyczącemu kompensowania uznanemu	N/przepi s stosowan y jest bezpośrednio		

zgodnie z sekcją 7, traktuje się jako odrębny pakiet kompensowania. Zgodnie z metodą modeli wewnętrznych określoną w sekcji 6 wszystkie pakiety kompensowania z pojedynczym kontrahentem mogą być traktowane jako pojedynczy pakiet kompensowania, jeżeli ujemne symulowane wartości rynkowe pojedynczych pakietów kompensowania są ustalone jako 0 przy szacowaniu oczekiwanej ekspozycji (zwanej dalej "EE"); (5) "pozycja ryzyka" oznacza wartość liczbową ryzyka przypisaną transakcji według metody standardowej określonej w sekcji 5 na podstawie wcześniej ustalonego algorytmu; (6) "pakiet zabezpieczający" oznacza grupę pozycji ryzyka wynikających z transakcji w ramach pojedynczego pakietu kompensowania, w przypadku gdy do określenia wartości ekspozycji według metody standardowej określonej w sekcji 5 stosuje się jedynie saldo tych pozycji ryzyka; (7) "umowa o dostarczenie zabezpieczenia" oznacza umowę lub postanowienia umowy, na mocy których jeden kontrahent musi dostarczyć drugiemu zabezpieczenie, w przypadku gdy ekspozycja drugiego kontrahenta wobec pierwszego przekracza określony poziom; (8) "próg zabezpieczenia" oznacza maksymalną kwotę należności z tytułu ekspozycji pozostałą do spłacenia, po przekroczeniu której jedna ze stron uzyskuje prawo żądania dostarczenia zabezpieczenia; (9) "okres ryzyka w związku z uzupełnieniem zabezpieczenia" oznacza czas, jaki upływa od ostatniej wymiany zabezpieczenia pakietu kompensowania obejmującego transakcje z kontrahentem niewykonującym zobowiązania do chwili rozliczenia danych transakcji i ponownego zabezpieczenia związanego z tym ryzyka rynkowego; (10) "efektywny termin rozliczenia według metody modeli wewnętrznych dla pakietu kompensowania z terminem rozliczenia dłuższym niż jeden rok" oznacza stosunek sumy oczekiwanej ekspozycji w czasie trwania transakcji dokonanych w ramach pakietu				

kompensowania, zdyskontowanej stopą zwrotu wolną od ryzyka, do sumy oczekiwanej ekspozycji w okresie jednego roku z tytułu transakcji dokonanych w ramach pakietu kompensowania, zdyskontowanej stopą zwrotu wolną od ryzyka. W przypadku okresu prognozowania krótszego niż jeden rok, efektywny termin rozliczenia można skorygować, tak by uwzględnił ryzyko prolongowane, zastępując oczekiwaną ekspozycję efektywną oczekiwaną ekspozycją; (11) "kompensowanie międzyproduktowe" oznacza ujęcie transakcji dotyczących różnych kategorii produktów w ramach jednego pakietu kompensowania zgodnie z zasadami dotyczącymi tego typu kompensowania określonymi w niniejszym rozdziale; (12) "bieżąca wartość rynkowa" (zwana dalej "CMV") do celów sekcji 5 oznacza wartość rynkową netto portfela transakcji w ramach pakietu kompensowania, gdzie przy obliczaniu bieżącej wartości rynkowej używa się zarówno dodatnich, jak i ujemnych wartości rynkowych. Rozkłady (13) "rozkład wartości rynkowych" oznacza przewidywany rozkład prawdopodobieństwa wartości rynkowych netto transakcji dokonanych w ramach pakietu kompensowania na określoną datę w przyszłości (okres prognozowania), z uwzględnieniem wartości rynkowych zrealizowanych z tytułu takich transakcji na dzień prognozy; (14) "rozkład ekspozycji" oznacza przewidywany rozkład prawdopodobieństwa wartości rynkowych, w którym przewidywane ujemne wartości rynkowe netto ustala się jako zero; (15) "rozkład neutralny pod względem ryzyka" oznacza rozkład wartości rynkowych lub ekspozycji w określonym terminie w przyszłości, obliczony na podstawie implikowanych wartości rynkowych, takich jak implikowane zmienności; (16) "rozkład faktyczny" oznacza rozkład wartości rynkowych lub ekspozycji w określonym terminie w				

przyszłości, obliczony przy użyciu wartości historycznych lub zrealizowanych, takich jak zmienność obliczona na podstawie zaobserwowanych w przeszłości zmian cen lub stóp procentowych. Miary i korekty ekspozycji (17) "bieżąca ekspozycja" oznacza większą spośród dwóch wartości: zera albo wartości rynkowej transakcji lub portfela transakcji dokonanych z kontrahentem w ramach pakietu kompensowania, która to wartość stanowiłaby stratę z chwilą niewykonania zobowiązania przez kontrahenta, przy założeniu, że w przypadku jego niewypłacalności lub likwidacji wartości takich transakcji nie można w żadnej mierze odzyskać; (18) "ekspozycja szczytowa" oznacza wysoki percentyl rozkładu ekspozycji w określonej przyszłej dacie przed najdłuższym terminem rozliczenia transakcji z pakietu kompensowania; (19) "ekspozycja oczekiwana" (zwana dalej "EE") oznacza średni rozkład ekspozycji w określonej przyszłej dacie przed najdłuższym terminem rozliczenia transakcji z pakietu kompensowania; (20) "efektywna ekspozycja oczekiwana w konkretnej dacie" (zwana dalej "efektywną EE") oznacza maksymalną oczekiwaną ekspozycję w tej dacie lub w dowolnej dacie wcześniejszej. Jako rozwiązanie alternatywne, w odniesieniu do określonej daty pojęcie to można zdefiniować jako wyższą z dwóch wartości: oczekiwanej ekspozycji w tej dacie albo efektywnej ekspozycji oczekiwanej w dowolnej dacie wcześniejszej; (21) "dodatnia ekspozycja oczekiwana" (zwana dalej "EPE") oznacza średnią ważoną oczekiwanych ekspozycji w funkcji czasu, gdzie poszczególne wagi odpowiadają części, jaką dana oczekiwana ekspozycja stanowi w stosunku do całego przedziału czasowego. Przy obliczaniu wymogu w zakresie funduszy własnych instytucje przyjmują średnią na podstawie pierwszego roku lub, jeśli termin rozliczenia wszystkich umów z pakietu kompensowania przypada przed upływem jednego roku, na podstawie okresu				

trwającego do dnia, w którym przypada termin rozliczenia umowy z pakietu kompensowania mającej najdłuższy termin rozliczenia; (22) "efektywna dodatnia ekspozycja oczekiwana" (zwana dalej "efektywną EPE") oznacza średnią ważoną efektywnej ekspozycji oczekiwanej wyznaczoną na podstawie pierwszego roku dla pakietu kompensowania lub - jeżeli termin rozliczenia wszystkich umów w ramach pakietu kompensowania przypada przed upływem jednego roku - na podstawie okresu odpowiadającego umowie o najdłuższym terminie rozliczenia w pakiecie kompensowania, gdzie poszczególne wagi odpowiadają części, jaką dana pojedyncza ekspozycja oczekiwana stanowi w stosunku do całego przedziału czasowego. Ryzyka związane z CCR (23) "ryzyko prolongowane" oznacza kwotę, o jaką obniża się EPE, gdy oczekuje się, że przyszłe transakcje z kontrahentem będą dokonywane w sposób ciągły. Przy obliczaniu EPE nie uwzględnia się dodatkowej ekspozycji powstałej w wyniku takich przyszłych transakcji; (24) "kontrahent" oznacza do celów sekcji 7 każdą osobę prawną lub fizyczną, która zawiera umowę o kompensowaniu zobowiązań oraz posiada zdolność do zawierania takich umów; (25) "umowa o kompensowaniu międzyproduktowym" oznacza dwustronną umowę między instytucją a kontrahentem, w ramach której powstaje indywidualne zobowiązanie prawne (na podstawie kompensowania objętych transakcji) obejmujące wszystkie dwustronne umowy ramowe i transakcje należące do różnych kategorii produktów, których dotyczy dana umowa. Do celów niniejszej definicji "różne kategorie produktów" oznaczają: a) transakcje odkupu, transakcje udzielania i zaciągania pożyczek papierów wartościowych i towarów;				

	b) transakcje z obowiązkiem uzupełnienia zabezpieczenia kredytowego; c) umowy wymienione w załączniku II; (26) "składnik płatnościowy transakcji" oznacza płatność uzgodnioną w ramach transakcji na instrumentach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, o liniowym profilu ryzyka, która przewiduje wymianę instrumentu finansowego w zamian za płatność. W przypadku transakcji, które przewidują wymianę jednej płatności na drugą, na przedmiotowe dwa składniki płatnościowe transakcji składają się uzgodnione umownie płatności brutto, w tym kwota referencyjna transakcji.				
Art. 273 ust. 1	Metody obliczania wartości ekspozycji Instytucje określają wartość ekspozycji dla umów wymienionych w załączniku II na podstawie jednej z metod określonych w sekcjach 3-6 zgodnie z niniejszym artykułem. Instytucja, która nie kwalifikuje się do podejścia określonego w art. 94, nie stosuje metody określonej w sekcji 4. Instytucja nie stosuje metody określonej w sekcji 4 do określenia wartości ekspozycji dla umów wymienionych w pkt 3 załącznika II. Instytucje mogą stosować łącznie metody określone w sekcjach 3-6 na stałe w ramach określonej grupy. Pojedyncza instytucja na stałe nie stosuje łącznie metod określonych w sekcjach 3-6, może jednak stosować łącznie metody określone w sekcjach 3 i 5, w przypadku gdy jedna z tych metod jest wykorzystywana w sytuacjach określonych w art. 282 ust. 6.	N/prze s stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 273 ust. 2	Instytucja może określić wartość ekspozycji w odniesieniu do następujących pozycji przy zastosowaniu metody modeli wewnętrznych (IMM) określonej w sekcji 6, jeżeli uzyskała zezwolenie właściwych organów zgodnie z art. 283 ust. 1 i 2: a) umów wymienionych w załączniku II; b) transakcji odkupu;	N/prze s stosowan y jest bezpośrednio			

	c) transakcji udzielania lub zaciągania pożyczek papierów wartościowych lub towarów; d) transakcji z obowiązkiem uzupełnienia zabezpieczenia kredytowego; e) transakcji z długim terminem rozliczenia.				
Art. 273 ust. 3	Jeżeli dana instytucja nabywa ochronę w postaci kredytowego instrumentu pochodnego w związku z ekspozycją zaliczaną do portfela niehandlowego lub ekspozycją na ryzyko kredytowe kontrahenta, może ona obliczać swój wymóg w zakresie funduszy własnych dla zabezpieczonej ekspozycji zgodnie z jedną z poniższych metod: a) art. 233-236; b) zgodnie z art. 153 ust. 3 lub art. 183, jeżeli udzielono zezwolenia zgodnie z art. 143. Wartość ekspozycji na ryzyko kredytowe kontrahenta dla tych kredytowych instrumentów pochodnych wynosi zero, chyba że instytucja stosuje podejście przewidziane w art. 299 ust. 2 lit. h) ppkt (ii).	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 273 ust. 4	Niezależnie od przepisów ust. 3, do celów obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do ryzyka kredytowego kontrahenta instytucja może podjąć decyzję o konsekwentnym uwzględnianiu wszystkich kredytowych instrumentów pochodnych nieuwzględnionych w portfelu handlowym i nabytych jako ochrona w związku z ekspozycją zaliczaną do portfela niehandlowego lub ekspozycją na ryzyko kredytowe kontrahenta, jeżeli ochrona kredytowa jest uznana na mocy niniejszego rozporządzenia.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 273 ust. 5	Jeżeli dana instytucja traktuje sprzedane przez nią swapy ryzyka kredytowego jako ochronę kredytową zapewnioną przez daną instytucję i jeżeli podlegają one wymogowi w zakresie funduszy własnych związanemu z ryzykiem kredytowym instrumentu bazowego z tytułu pełnej kwoty referencyjnej, ich wartość ekspozycji do celów CCR w portfelu niehandlowym wynosi zero.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 273	Zgodnie z wszystkimi metodami określonymi w	N/przepisy			

ust. 6	sekcjach 3-6 wartość ekspozycji dla danego kontrahenta jest równa sumie wartości ekspozycji obliczonej dla każdego pakietu kompensowania z udziałem takiego kontrahenta. W odniesieniu do danego kontrahenta wartość ekspozycji dla danego pakietu kompensowania instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym wymienionych w załączniku II obliczana zgodnie z niniejszym rozdziałem jest równa większej z dwóch następujących wartości: zera albo różnicy między sumą wartości ekspozycji z wszystkich pakietów kompensowania z udziałem danego kontrahenta i sumą wartości korekty wyceny kredytowej dla tego kontrahenta uznawanej przez daną instytucję jako poniesiony odpis aktualizujący wartość. Korekty wyceny kredytowej oblicza się, nie uwzględniając żadnej korekty z tytułu kompensowania wartości obciążenia przypisanej własnemu ryzyku kredytowemu danej firmy, które już zostało wykluczone z funduszy własnych na mocy art. 33 ust. 1 lit. c).	s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 273 ust. 7	Instytucje określają wartość ekspozycji w odniesieniu do ekspozycji z tytułu transakcji z długim terminem rozliczenia z wykorzystaniem dowolnej z metod określonych w sekcjach 3-6, niezależnie od tego, którą metodę dana instytucja wybrała dla instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym oraz transakcji odkupu, transakcji udzielania lub zaciągania pożyczek papierów wartościowych lub towarów oraz transakcji z obowiązkiem uzupełnienia zabezpieczenia kredytowego. Przy obliczaniu wymogów w zakresie funduszy własnych dla transakcji z długim terminem rozliczenia instytucja korzystająca z metody określonej w rozdziale 3 może na stałe przypisać takim transakcjom wagi ryzyka zgodne z metodą określoną w rozdziale 2 niezależnie od istotności tych pozycji.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 273 ust. 8	W odniesieniu do metod określonych w sekcjach 3 i 4 instytucja przyjmuje konsekwentną metodę określania kwoty referencyjnej dla poszczególnych rodzajów produktów oraz zapewnia, aby uwzględniana kwota referencyjna stanowiła właściwy miernik ryzyka związanego z umową. Jeżeli umowa przewiduje	N/przepi s stosowan y jest bezpośre			

	zwielokrotnienie przepływów pieniężnych, instytucja koryguje kwotę referencyjną, aby uwzględnić skutki tego zwielokrotnienia dla profilu ryzyka tej umowy. W przypadku metod określonych w sekcjach 3-6 instytucje traktują transakcje, w których stwierdzono szczególne ryzyko korelacji, zgodnie z art. 291 ust. 2, 4, 5 i 6, stosownie do przypadku.	dnio			
Art. 274 ust. 1	Metoda wyceny według wartości rynkowej Aby określić aktualny koszt odtworzenia wszystkich umów o dodatniej wartości, instytucje przypisują umowom ich bieżącą wartość rynkową.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio dnio			
Art. 274 ust. 2	W celu określenia potencjalnej przyszłej ekspozycji kredytowej instytucje mnożą, w stosownych przypadkach, kwoty referencyjne lub wartości bazowe przez wartości procentowe przedstawione w tabeli 1 oraz zgodnie z następującymi zasadami: a) umowy, które nie mieszczą się w żadnej z pięciu kategorii przedstawionych w tabeli 1, traktuje się jako umowy dotyczące towarów innych niż metale szlachetne; b) w odniesieniu do umów z wielokrotną wymianą kwoty głównej wartości procentowe mnoży się przez liczbę płatności pozostałych do realizacji zgodnie z umową; c) w odniesieniu do umów, które są tak skonstruowane, aby rozliczyć należność z tytułu ekspozycji po określonych terminach płatności oraz gdy ich warunki zostają przeformułowane w taki sposób, że wartość rynkowa umowy jest równa zeru w tych określonych terminach, rezydualny termin zapadalności jest równy okresowi pozostającemu do najbliższego terminu przeformułowania warunków umowy. W przypadku kontraktów na stopę procentową, które spełniają powyższe kryteria, a ich rezydualny termin zapadalności wynosi ponad rok, wartość procentowa nie jest niższa niż 0,5 %.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio dnio			

		Tabela 1										
Rezydualny termin zapadalności	Kontrakty na stopę procentową	Umowy dotyczące kursów walutowych i złota	Umowy dotyczące akcji	Umowy dotyczące metali szlachetnych, z wyjątkiem złota	Umowy dotyczące towarów innych niż metale szlachetne							
Do jednego roku	0 %	1 %	6 %	7 %	10 %							
Powyżej jednego roku, ale nie więcej niż pięć lat	0,5 %	5 %	8 %	7 %	12 %							
Powyżej pięciu lat	1,5 %	7,5 %	10 %	8 %	15 %							
Art. 274 ust. 3	W przypadku umów dotyczących towarów innych niż złoto, o których mowa w pkt 3 załącznika II, instytucja może stosować - alternatywnie do wartości procentowych z tabeli 1 - wartości procentowe zawarte w tabeli 2, pod warunkiem że w odniesieniu do tych umów instytucja postępuje zgodnie z rozszerzoną metodą terminów zapadalności określoną w art. 361.						N/przepisy stosowane jest bezpośrednio					
		Tabela 2										
Rezydualny termin zapadalności	Metale szlachetne (z wyjątkiem złota)	Metale nieszlachetne	Produkty rolne (nietrawne)	Inne, w tym produkty energetyczne								
Do jednego roku	2 %	2,5 %	3 %	4 %								
Powyżej jednego roku, ale nie więcej niż pięć lat	5 %	4 %	5 %	6 %								
Powyżej pięciu lat	7,5 %	8 %	9 %	10 %								
Art. 274 ust. 4	Wartość ekspozycji jest równa sumie aktualnego kosztu odtworzenia i wartości potencjalnej przyszłej ekspozycji kredytowej.						N/przepisy stosowane jest bezpośrednio					

		dnio														
Art. 275 ust. 1	Metoda wyceny pierwotnej ekspozycji Wartość ekspozycji jest równa kwocie referencyjnej każdego instrumentu pomnożonej przez wartości procentowe przedstawione w tabeli 3. <i>Tabela 3</i> <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <thead> <tr> <th style="width: 40%;">Pierwotny termin zapadalności</th> <th style="width: 20%;">Kontrakty na stopę procentową</th> <th style="width: 40%;">Umowy dotyczące kursów walutowych i złota</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Do jednego roku</td> <td style="text-align: center;">0,5 %</td> <td style="text-align: center;">2 %</td> </tr> <tr> <td>Powyżej jednego roku, nieprzekraczający dwóch lat</td> <td style="text-align: center;">1 %</td> <td style="text-align: center;">5 %</td> </tr> <tr> <td>Dodatek za każdy następny rok</td> <td style="text-align: center;">1 %</td> <td style="text-align: center;">3 %</td> </tr> </tbody> </table>	Pierwotny termin zapadalności	Kontrakty na stopę procentową	Umowy dotyczące kursów walutowych i złota	Do jednego roku	0,5 %	2 %	Powyżej jednego roku, nieprzekraczający dwóch lat	1 %	5 %	Dodatek za każdy następny rok	1 %	3 %	N/przepis stosowany jest bezpośrednio		
Pierwotny termin zapadalności	Kontrakty na stopę procentową	Umowy dotyczące kursów walutowych i złota														
Do jednego roku	0,5 %	2 %														
Powyżej jednego roku, nieprzekraczający dwóch lat	1 %	5 %														
Dodatek za każdy następny rok	1 %	3 %														
Art. 275 ust. 2	Do obliczenia wartości ekspozycji z tytułu kontraktów na stopę procentową instytucja może zdecydować o zastosowaniu pierwotnego terminu zapadalności lub rezydualnego terminu zapadalności.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio														
Art. 276 ust. 1	Metoda standardowa Instytucje mogą stosować metodę standardową ("SM") wyłącznie do obliczania wartości ekspozycji z tytułu instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym oraz transakcji z długim terminem rozliczenia.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio														
Art. 276 ust. 2	Stosując metodę standardową, instytucje obliczają wartość ekspozycji oddzielnie dla każdego pakietu kompensowania, po odliczeniu zabezpieczenia, według następującego wzoru: $\text{Exposure value} = \beta \cdot \max \left\{ \text{CMV} - \text{CMC}, \sum_j \left \sum_i \text{RPT}_{ij} - \sum_i \text{RPC}_{ij} \right \cdot \text{CCRM}_j \right\}$	N/przepis stosowany jest bezpośrednio														

	gdzie: CMV = bieżąca wartość rynkowa portfela transakcji dokonywanych w ramach pakietu kompensowania z kontrahentem, bez zabezpieczenia, gdzie: $CMV = \sum_i CMV_i$ gdzie: CMV_i = bieżąca wartość rynkowa transakcji i; CMC = bieżąca wartość rynkowa zabezpieczenia przypisanego pakietowi kompensowania, gdzie: $CMC = \sum_l CMC_l$ gdzie CMC_l = bieżąca wartość rynkowa zabezpieczenia l; i = wskaźnik oznaczający transakcję; l = wskaźnik oznaczający zabezpieczenie; j = wskaźnik oznaczający kategorię pakietu zabezpieczającego. Do tego celu pakiety zabezpieczające odpowiadają czynnikom ryzyka, dla których pozycje ryzyka o przeciwstawnych symbolach mogą być kompensowane, dając pozycję ryzyka netto, na której opiera się następnie pomiar ekspozycji. RPT_{ij} = pozycja ryzyka z tytułu transakcji i w odniesieniu do pakietu zabezpieczającego j; RPC_{lj} = pozycja ryzyka z tytułu zabezpieczenia l w odniesieniu do pakietu zabezpieczającego j; CCRM_j = mnożnik CCR określony w tabeli 5 w odniesieniu do pakietu zabezpieczającego j; β = 1,4.				
Art. 276 ust. 3	Do celów obliczeń zgodnie z ust. 2: a) uznane zabezpieczenie uzyskane od kontrahenta ma znak dodatni, natomiast zabezpieczenie udzielone kontrahentowi ma znak ujemny; b) do celów metody standardowej stosuje się wyłącznie	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	zabezpieczenie uznane na mocy art. 197, art. 198 i art. 299 ust. 2 lit. d); c) instytucja może nie uwzględniać ryzyka stopy procentowej wynikającego ze składników płatnościowych transakcji z rezydualnym terminem rozliczenia nieprzekraczającym jednego roku; d) instytucja może traktować transakcje, które składają się z dwóch składników płatnościowych transakcji denominowanych w tej samej walucie, jako pojedynczą transakcję zagregowaną. Do takiej transakcji zagregowanej mają zastosowanie sposoby traktowania stosowane do składników płatnościowych transakcji.				
Art. 277 ust. 1	Transakcje o liniowym profilu ryzyka Instytucje przyporządkowują transakcje o liniowym profilu ryzyka do pozycji ryzyka zgodnie z następującymi przepisami: a) transakcje o liniowym profilu ryzyka, których instrumentem bazowym są akcje (w tym indeksy akcyjne), złoto, inne metale szlachetne lub inne towary, przyporządkowuje się do pozycji ryzyka w odpowiednich akcjach (lub indeksie akcyjnym) lub towarach oraz do pozycji ryzyka stopy procentowej dla składnika płatnościowego danej transakcji; b) transakcje o liniowym profilu ryzyka, których instrumentem bazowym jest instrument dłużny, przyporządkowuje się do jednej pozycji ryzyka stopy procentowej dla danego instrumentu dłużnego oraz do innej pozycji ryzyka stopy procentowej dla składnika płatnościowego transakcji; c) transakcje o liniowym profilu ryzyka polegające na wymianie jednej płatności na drugą, w tym walutowe transakcje terminowe, przyporządkowuje się do pozycji ryzyka stopy procentowej dla każdego ze składników płatnościowych transakcji. Jeżeli w ramach transakcji wymienionych w lit. a), b) lub c) składnik płatnościowy transakcji lub bazowy instrument dłużny jest denominowany w walucie obcej, to ten składnik lub instrument bazowy również przyporządkowuje się do pozycji ryzyka w danej	N/przepis stosowan y jest bezpośrednio			

	walucie.				
Art. 277 ust. 2	Do celów ust. 1 wielkość pozycji ryzyka z tytułu transakcji o liniowym profilu ryzyka to efektywna wartość referencyjna (wartość rynkowa pomnożona przez ilość) bazowych instrumentów finansowych lub towarów przeliczonych na walutę krajową danej instytucji poprzez pomnożenie jej przez odpowiedni kurs wymiany, z wyjątkiem instrumentów dłużnych.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 277 ust. 3	W przypadku instrumentów dłużnych i składników płatnościowych transakcji wielkość pozycji ryzyka to efektywna wartość referencyjna zaległych płatności brutto (w tym kwoty referencyjnej) przeliczona na walutę państwa członkowskiego pochodzenia, pomnożona w zależności od przypadku przez zmodyfikowaną durację instrumentu dłużnego lub składnika płatnościowego transakcji.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 277 ust. 4	Wielkość pozycji ryzyka z tytułu swapu ryzyka kredytowego to wartość referencyjna dla referencyjnego instrumentu dłużnego pomnożona przez rezidualny termin zapadalności swapu ryzyka kredytowego.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 278 ust. 1	Transakcje o nieliniowym profilu ryzyka Instytucje określają wielkość pozycji ryzyka z tytułu transakcji o nieliniowym profilu ryzyka zgodnie z następującymi ustępami.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 278 ust. 2	Wielkość pozycji ryzyka z tytułu instrumentu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym o nieliniowym profilu ryzyka, w tym opcji i opcji swapowych, których instrumentem bazowym nie jest instrument dłużny ani składnik płatnościowy transakcji, jest równa ekwiwalentowi delta efektywnej wartości referencyjnej instrumentu finansowego, który jest podstawą danej transakcji zgodnie z art. 280 ust. 1.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 278 ust. 3	Wielkość pozycji ryzyka z tytułu instrumentu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym o nieliniowym profilu ryzyka,	N/przepis stosowany			

	w tym opcji i opcji swapowych, których instrumentem bazowym jest instrument dłużny lub składnik płatnościowy transakcji, jest równa ekwiwalentowi delta efektywnej wartości referencyjnej instrumentu finansowego lub składnika płatnościowego transakcji pomnożonej w zależności od przypadku przez zmodyfikowaną durację instrumentu dłużnego lub składnika płatnościowego transakcji.	y jest bezpośrednio			
Art. 279	Traktowanie zabezpieczeń Przy określaniu pozycji ryzyka instytucje traktują zabezpieczenie w następujący sposób: a) zabezpieczenie uzyskane od kontrahenta traktuje się jak należność od kontrahenta z tytułu instrumentu pochodnego (pozycja długa) płatną w dniu obliczenia pozycji ryzyka; b) zabezpieczenie udzielone przez instytucję kontrahentowi traktuje się jak zobowiązanie wobec kontrahenta (pozycja krótka) płatne w dniu obliczenia pozycji ryzyka.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 280 ust. 1	Obliczanie pozycji ryzyka Instytucja określa wielkość i symbol pozycji ryzyka w następujący sposób: a) w odniesieniu do wszystkich instrumentów innych niż instrumenty dłużne: (i) jako efektywną wartość referencyjną w przypadku transakcji o liniowym profilu ryzyka;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	(ii) jako ekwiwalent delta efektywnej wartości referencyjnej, $P_{ref} \cdot \frac{\partial V}{\partial p}$, w przypadku transakcji o nieliniowym profilu ryzyka, gdzie: P_{ref} = cena instrumentu bazowego wyrażona w walucie referencyjnej; V = wartość instrumentu finansowego (w przypadku opcji przedmiotową wartością jest cena opcji); p = cena instrumentu bazowego wyrażona w tej samej walucie co V; b) w odniesieniu do instrumentów dłużnych i składników płatnościowych transakcji we wszystkich rodzajach transakcji: (i) jako efektywną wartość referencyjną pomnożoną przez zmodyfikowaną durację w przypadku transakcji o liniowym profilu ryzyka; (ii) jako ekwiwalent delta w wartości referencyjnej pomnożonej przez zmodyfikowaną durację, $\frac{\partial V}{\partial r}$, w przypadku transakcji o nieliniowym profilu ryzyka, gdzie: V = wartość instrumentu finansowego (w przypadku opcji przedmiotową wartością jest cena opcji); r = wysokość stopy procentowej. Jeżeli wartość V jest denominowana w walucie innej niż waluta referencyjna, wartość instrumentu pochodnego przelicza się na walutę referencyjną, mnożąc ją przez odpowiedni kurs wymiany.				
Art. 280 ust. 2	Instytucje łączą pozycje ryzyka w pakiety zabezpieczające. W odniesieniu do każdego pakietu zabezpieczającego oblicza się kwotę w wartości bezwzględnej stanowiącą sumę powstałych pozycji ryzyka. Wynikiem tego obliczenia jest pozycja ryzyka netto, którą oblicza się do celów art. 276 ust. 2 według następującego wzoru:	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	$ \sum_i RPT_{ij} - \sum_i RPC_{ij} $															
Art. 281 ust. 1	Pozycje ryzyka stopy procentowej W celu obliczenia pozycji ryzyka stopy procentowej instytucje stosują następujące przepisy.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio														
Art. 281 ust. 2	W odniesieniu do pozycji ryzyka stopy procentowej z tytułu następujących elementów: a) środków pieniężnych zdeponowanych przez kontrahenta jako zabezpieczenie; b) składników płatnościowych transakcji; c) bazowych instrumentów dłużnych, do których w każdym przypadku zgodnie z tabelą 1 w art. 336 stosuje się narzut kapitałowy w wysokości 1,60 % lub mniejszej, instytucje przypisują te pozycje do jednego z sześciu pakietów zabezpieczających dla każdej waluty, jak podano w tabeli 4. Tabela 4 <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <thead> <tr> <th style="width: 30%;"></th> <th style="width: 35%; text-align: center;">Referencyjne stopy procentowe wg kursu oficjalnego</th> <th style="width: 35%; text-align: center;">Referencyjne stopy procentowe wg kursu innego niż oficjalny</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Termin zapadalności</td> <td style="text-align: center;">< 1 rok</td> <td style="text-align: center;">< 1 rok</td> </tr> <tr> <td></td> <td style="text-align: center;">> 1 ≤ 5 lat</td> <td style="text-align: center;">> 5 lat</td> </tr> <tr> <td></td> <td style="text-align: center;">> 1 ≤ 5 lat</td> <td style="text-align: center;">> 5 lat</td> </tr> </tbody> </table>		Referencyjne stopy procentowe wg kursu oficjalnego	Referencyjne stopy procentowe wg kursu innego niż oficjalny	Termin zapadalności	< 1 rok	< 1 rok		> 1 ≤ 5 lat	> 5 lat		> 1 ≤ 5 lat	> 5 lat	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio		
	Referencyjne stopy procentowe wg kursu oficjalnego	Referencyjne stopy procentowe wg kursu innego niż oficjalny														
Termin zapadalności	< 1 rok	< 1 rok														
	> 1 ≤ 5 lat	> 5 lat														
	> 1 ≤ 5 lat	> 5 lat														
Art. 281 ust. 3	W odniesieniu do pozycji ryzyka stopy procentowej z tytułu bazowych instrumentów dłużnych lub składników płatnościowych transakcji, których stopa procentowa jest powiązana z referencyjną stopą procentową stanowiącą ogólny poziom rynkowych stóp procentowych, rezydualny termin zapadalności stanowi czas, jaki upływa do kolejnej zmiany stóp procentowych. We wszystkich innych przypadkach jest	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio														

	to czas pozostały do wykupu bazowego instrumentu dłużnego lub - w przypadku składnika płatnościowego transakcji - pozostały czas trwania transakcji				
Art. 282 ust. 1	Pakiety zabezpieczające Instytucje tworzą pakiety zabezpieczające zgodnie z ust. 2-5.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 282 ust. 2	Na każdego emitenta referencyjnego instrumentu dłużnego będącego podstawą swapu ryzyka kredytowego przypada jeden pakiet zabezpieczający. Koszykowe swapy ryzyka kredytowego w przypadku n-tego niewykonania zobowiązania są traktowane następująco: a) wielkość pozycji ryzyka referencyjnego instrumentu dłużnego w koszyku będącym podstawą swapu ryzyka kredytowego uruchamianego n-tym niewykonaniem zobowiązania jest równa efektywnej wartości referencyjnej referencyjnego instrumentu dłużnego pomnożonej przez zmodyfikowaną durację instrumentu pochodnego uruchamianego n-tym niewykonaniem zobowiązania w odniesieniu do zmiany spreadu kredytowego referencyjnego instrumentu dłużnego; b) na każdy referencyjny instrument dłużny w koszyku będącym podstawą swapu ryzyka kredytowego uruchamianego n-tym niewykonaniem zobowiązania przypada jeden pakiet zabezpieczający. Pozycje ryzyka z tytułu różnych swapów ryzyka kredytowego uruchamianych n-tym niewykonaniem zobowiązania nie są uwzględniane w tym samym pakiecie zabezpieczającym; c) mnożnik CCR, który ma zastosowanie do każdego pakietu zabezpieczającego stworzonego na potrzeby jednego z referencyjnych instrumentów dłużnych będących instrumentem pochodnym uruchamianym n-tym niewykonaniem zobowiązania, wynosi: (i) 0,3 % w odniesieniu do referencyjnych instrumentów dłużnych, które posiadają ocenę kredytową uznaną ECAI odpowiadającą jakości	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	kredytowej od pierwszego do trzeciego stopnia; (ii) 0,6 % w odniesieniu do innych instrumentów dłużnych.				
Art. 282 ust. 3	W przypadku pozycji ryzyka stopy procentowej z tytułu: a) depozytów pieniężnych przekazanych kontrahentowi jako zabezpieczenie, gdy kontrahent taki nie zalega ze spłatą zobowiązań o niskim ryzyku szczególnym; b) bazowych instrumentów dłużnych, do których zgodnie z tabelą 1 w art. 336 stosuje się narzut kapitałowy w wysokości przekraczającej 1,60 %, na każdego emitenta przypada jeden pakiet zabezpieczający. Jeżeli składnik płatnościowy transakcji jest odwzorowaniem takiego instrumentu dłużnego, jeden pakiet zabezpieczający przypada także na każdego emitenta referencyjnego instrumentu dłużnego. Institucja może przypisać do tego samego pakietu zabezpieczającego pozycje ryzyka wynikające z instrumentów dłużnych określonego emitenta lub referencyjnych instrumentów dłużnych tego samego emitenta, których odwzorowaniem są składniki płatnościowe transakcji lub które stanowią podstawę swapu ryzyka kredytowego.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 282 ust. 4	Bazowe instrumenty finansowe inne niż instrumenty dłużne przypisuje się tym samym pakietom zabezpieczającym tylko wtedy, gdy instrumenty te są identyczne lub podobne do siebie. We wszystkich pozostałych przypadkach przypisuje się je do oddzielnych pakietów zabezpieczających. Do celów niniejszego ustępu instytucje określają, czy instrumenty bazowe są podobne według następujących zasad: a) w przypadku akcji - instrument bazowy jest podobny, jeżeli został wyemitowany przez tego samego emitenta. Indeks akcyjny traktuje się jako oddzielnego emitenta; b) w przypadku metali szlachetnych - instrument	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	bazowy jest podobny, jeżeli jest tym samym metalem. Indeks metali szlachetnych traktuje się jako oddzielny metal szlachetny; c) w przypadku energii elektrycznej - instrument bazowy jest podobny, jeżeli prawa i obowiązki związane z dostawą energii odnoszą się do tego samego okresu obciążenia szczytowego lub pozaszczytowego w ciągu doby; d) w przypadku towarów - instrument bazowy jest podobny, jeżeli jest tym samym towarem. Indeks towarów traktuje się jako oddzielny towar.				
Art. 282 ust. 5	W poniższej tabeli przedstawiono mnożniki CCR ("CCRM") dla poszczególnych kategorii pakietów zabezpieczających:	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

Tabela 5

	Kategorie pakietów zabezpieczających	CCRM
1.	Stopy procentowe	0,2 %
2.	Stopy procentowe dla pozycji ryzyka z tytułu referencyjnego instrumentu dłużnego, który jest podstawą swapu ryzyka kredytowego i do którego – zgodnie z tytułem IV rozdział 2 tabela 1 – stosuje się narzut kapitałowy wynoszący 1,60 % lub mniej.	0,3 %
3.	Stopy procentowe dla pozycji ryzyka z tytułu instrumentu dłużnego lub referencyjnego instrumentu dłużnego, do którego – zgodnie z tytułem IV rozdział 2 tabela 1 – stosuje się narzut kapitałowy wyższy niż 1,60 %.	0,6 %
4.	Kursy wymiany	2,5 %
5.	Energia elektryczna	4 %
6.	Złoto	5 %
7.	Akcje	7 %
8.	Metale szlachetne (z wyjątkiem złota)	8,5 %
9.	Inne towary (z wyjątkiem metali szlachetnych i energii elektrycznej)	10 %
10.	Instrumenty bazowe instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie należą do żadnej z powyższych kategorii.	10 %

Instrumenty bazowe instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, określone w tabeli 5 pkt 10, przypisuje się do oddzielnych, pojedynczych pakietów zabezpieczających dla każdej kategorii instrumentu bazowego.

Art. 282 ust. 6	W przypadku transakcji o nieliniowym profilu ryzyka lub w przypadku składników płatnościowych transakcji oraz transakcji, których podstawą są instrumenty dłużne, dla których dana instytucja nie może wyliczyć - w zależności od przypadku - współczynnika delta lub zmodyfikowanej duracji przy pomocy zatwierzonego przez właściwy organ modelu obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego, dany właściwy organ określa ostrożnie wielkość pozycji ryzyka i mające zastosowanie CCRMj albo wymaga od danej instytucji zastosowania metody określonej w sekcji 3. Nie uznaje się kompensowania (tzn. wartość ekspozycji określa się tak, jakby istniał pakiet kompensowania obejmujący jedynie pojedynczą transakcję).	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 282 ust. 7	Dana instytucja posiada procedury wewnętrzne służące weryfikacji, czy przed włączeniem danej transakcji do pakietu zabezpieczającego dana transakcja została objęta prawnie egzekwowalną umową o kompensowaniu spełniającą wymogi określone w sekcji 7.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 282 ust. 8	Instytucja korzystająca z zabezpieczenia w celu ograniczenia swojego CCR posiada procedury wewnętrzne służące weryfikacji, czy przed uznaniem skutków zabezpieczenia w swoich obliczeniach dane zabezpieczenie spełnia standardy pewności prawa określone w rozdziale 4.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 283 ust. 1	Zezwolenie na stosowanie metody modeli wewnętrznych Właściwe organy zezwalają danej instytucji na zastosowanie metody modeli wewnętrznych (IMM) w celu obliczenia wartości ekspozycji z tytułu dowolnej z poniższych transakcji, pod warunkiem że organy te są przekonane, iż dana instytucja spełniła wymóg zawarty w ust. 2: a) transakcji określonych w art. 273 ust. 2 lit. a); b) transakcji określonych w art. 273 ust. 2 lit. b), c) i d); c) transakcji określonych w art. 273 ust. 2 lit. a)-d).	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	Jeżeli dana instytucja uzyskała zezwolenie na zastosowanie IMM w celu obliczenia wartości ekspozycji z tytułu dowolnej z transakcji wymienionych w akapicie pierwszym lit. a)-c), może ona również zastosować IMM do transakcji określonych w art. 273 ust. 2 lit. e). Niezależnie od art. 273 ust. 1 akapit trzeci instytucja może zdecydować o niestosowaniu tej metody do ekspozycji nieistotnych pod względem wielkości i ryzyka. W takim przypadku do tych ekspozycji instytucja stosuje jedną z metod określonych w sekcjach 3-5, jeżeli spełnione zostały stosowne wymogi dotyczące każdej metody.				
Art. 283 ust. 2	Właściwe organy zezwalają instytucjom na stosowanie IMM do obliczeń, o których mowa w ust. 1, wyłącznie wtedy, gdy instytucja wykazała, że spełnia wymogi określone w niniejszej sekcji, a właściwe organy potwierdziły, że posiadane przez instytucję systemy zarządzania CCR są należyte i odpowiednio wdrożone.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 283 ust. 3	Właściwe organy mogą na określony czas zezwolić instytucjom na wprowadzanie IMM kolejno w odniesieniu do poszczególnych rodzajów transakcji. W czasie takiego okresu kolejnego wprowadzania IMM instytucje mogą stosować metody określone w sekcjach 3 lub 5 do rodzaju transakcji, w odniesieniu do której nie stosują IMM.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 283 ust. 4	W przypadku wszystkich transakcji na instrumentach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym i wszystkich transakcji z długim terminem rozliczenia, w odniesieniu do których instytucja nie otrzymała na mocy ust. 1 zezwolenia na stosowanie IMM, instytucja ta korzysta z metod określonych w sekcjach 3 lub 5. Metody te można stosować łącznie na stałe w ramach określonej grupy. W ramach pojedynczej instytucji metody te można stosować łącznie wyłącznie wtedy, gdy jedna z tych metod jest wykorzystywana do przypadków określonych w art. 282 ust. 6.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 283 ust. 5	Instytucja, która na mocy ust. 1 uzyskała zezwolenie na stosowanie IMM, nie powraca do stosowania metod określonych w sekcjach 3 lub 5, chyba że uzyskała na	N/przepis stosowany			

	to zgodę właściwego organu. Właściwe organy udzielają takiego zezwolenia, jeżeli instytucja wykaze zasadność takiego działania. Tabela 5 <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>Kategoria pakietów zabezpieczających</th> <th>CCRM</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>1.</td> <td>Stopy procentowe</td> <td>0,2 %</td> </tr> <tr> <td>2.</td> <td>Stopy procentowe dla pozycji ryzyka z tytułu referencyjnego instrumentu dłużnego, który jest podstawą swapu ryzyka kredytowego i do którego – zgodnie z tytułem IV rozdział 2 tabela 1 – stosuje się narzut kapitałowy wynoszący 1,60 % lub mniej.</td> <td>0,3 %</td> </tr> <tr> <td>3.</td> <td>Stopy procentowe dla pozycji ryzyka z tytułu instrumentu dłużnego lub referencyjnego instrumentu dłużnego, do którego – zgodnie z tytułem IV rozdział 2 tabela 1 – stosuje się narzut kapitałowy wyższy niż 1,60 %.</td> <td>0,6 %</td> </tr> <tr> <td>4.</td> <td>Kursy wymiany</td> <td>2,5 %</td> </tr> <tr> <td>5.</td> <td>Energia elektryczna</td> <td>4 %</td> </tr> <tr> <td>6.</td> <td>Złoto</td> <td>5 %</td> </tr> <tr> <td>7.</td> <td>Akcje</td> <td>7 %</td> </tr> <tr> <td>8.</td> <td>Metale szlachetne (z wyjątkiem złota)</td> <td>8,5 %</td> </tr> <tr> <td>9.</td> <td>Inne towary (z wyjątkiem metali szlachetnych i energii elektrycznej)</td> <td>10 %</td> </tr> <tr> <td>10.</td> <td>Instrumenty bazowe instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie należą do żadnej z powyższych kategorii.</td> <td>10 %</td> </tr> </tbody> </table>		Kategoria pakietów zabezpieczających	CCRM	1.	Stopy procentowe	0,2 %	2.	Stopy procentowe dla pozycji ryzyka z tytułu referencyjnego instrumentu dłużnego, który jest podstawą swapu ryzyka kredytowego i do którego – zgodnie z tytułem IV rozdział 2 tabela 1 – stosuje się narzut kapitałowy wynoszący 1,60 % lub mniej.	0,3 %	3.	Stopy procentowe dla pozycji ryzyka z tytułu instrumentu dłużnego lub referencyjnego instrumentu dłużnego, do którego – zgodnie z tytułem IV rozdział 2 tabela 1 – stosuje się narzut kapitałowy wyższy niż 1,60 %.	0,6 %	4.	Kursy wymiany	2,5 %	5.	Energia elektryczna	4 %	6.	Złoto	5 %	7.	Akcje	7 %	8.	Metale szlachetne (z wyjątkiem złota)	8,5 %	9.	Inne towary (z wyjątkiem metali szlachetnych i energii elektrycznej)	10 %	10.	Instrumenty bazowe instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie należą do żadnej z powyższych kategorii.	10 %	y jest bezpośrednio		
	Kategoria pakietów zabezpieczających	CCRM																																			
1.	Stopy procentowe	0,2 %																																			
2.	Stopy procentowe dla pozycji ryzyka z tytułu referencyjnego instrumentu dłużnego, który jest podstawą swapu ryzyka kredytowego i do którego – zgodnie z tytułem IV rozdział 2 tabela 1 – stosuje się narzut kapitałowy wynoszący 1,60 % lub mniej.	0,3 %																																			
3.	Stopy procentowe dla pozycji ryzyka z tytułu instrumentu dłużnego lub referencyjnego instrumentu dłużnego, do którego – zgodnie z tytułem IV rozdział 2 tabela 1 – stosuje się narzut kapitałowy wyższy niż 1,60 %.	0,6 %																																			
4.	Kursy wymiany	2,5 %																																			
5.	Energia elektryczna	4 %																																			
6.	Złoto	5 %																																			
7.	Akcje	7 %																																			
8.	Metale szlachetne (z wyjątkiem złota)	8,5 %																																			
9.	Inne towary (z wyjątkiem metali szlachetnych i energii elektrycznej)	10 %																																			
10.	Instrumenty bazowe instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie należą do żadnej z powyższych kategorii.	10 %																																			
Art. 283 ust. 6	Jeżeli instytucja przestaje spełniać wymogi określone w niniejszej sekcji, powiadamia o tym właściwy organ i podejmuje jedno z następujących działań: a) przedstawia właściwemu organowi plan szybkiego powrotu do stanu zgodności; b) wykazuje w sposób zadowalający właściwy organ, że skutki braku zgodności są nieistotne.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio																																			
Art. 284 ust. 1	Wartość ekspozycji Jeżeli instytucja uzyskała zezwolenie zgodnie z art. 283 ust. 1 na stosowanie IMM do obliczenia wartości ekspozycji z tytułu niektórych lub wszystkich	N/przepis stosowany jest bezpośrednio																																			

	transakcji wymienionych w przedmiotowym ustępie, dokonuje ona pomiaru wartości ekspozycji z tytułu tych transakcji na poziomie pakietu kompensowania. W modelu wykorzystywanym w tym celu przez instytucję: a) określa się prognozowany rozkład zmian wartości rynkowej pakietu kompensowania wynikający z łącznych zmian odpowiednich parametrów rynkowych, takich jak stopy procentowe czy kursy wymiany walut; b) oblicza się wartość ekspozycji dla danego pakietu kompensowania w dowolnym czasie w przyszłości, z uwzględnieniem łącznych zmian parametrów rynkowych.	dnio			
Art. 284 ust. 2	Do celów uwzględnienia w ramach danego modelu skutków uzupełniania zabezpieczenia, model wartości zabezpieczenia spełnia wymogi ilościowe, jakościowe i wymogi w zakresie danych w odniesieniu do modelu IMM zgodnie z niniejszą sekcją, a instytucja w swoim prognozowanym rozkładzie zmian wartości rynkowej pakietu kompensowania może uwzględnić jedynie uznane zabezpieczenie finansowe, o których mowa w art. 197, 198 i art. 299 ust. 2 lit. c) i d).	N/przepis stosowany jest bezpośrednio dnio			
Art. 284 ust. 3	Wymóg w zakresie funduszy własnych dotyczący ryzyka kredytowego kontrahenta w stosunku do ekspozycji na CCR, w odniesieniu do których instytucja stosuje IMM, jest równy wyższej z następujących wartości: a) wymóg w zakresie funduszy własnych dotyczący ekspozycji obliczanych na podstawie efektywnej dodatniej ekspozycji oczekiwanej z wykorzystaniem bieżących danych rynkowych; b) wymóg w zakresie funduszy własnych dotyczący ekspozycji obliczanych na podstawie efektywnej dodatniej ekspozycji oczekiwanej z wykorzystaniem pojedynczej, jednolitej kalibracji dla warunków skrajnych dla wszystkich ekspozycji na CCR, do których instytucje stosują IMM.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio dnio			
Art. 284 ust. 4	Z wyjątkiem kontrahentów, w odniesieniu do których stwierdzono, że posiadają szczególne ryzyko korelacji objęte zakresem stosowania art. 291 ust. 4 i 5, instytucje obliczają wartość ekspozycji jako iloczyn	N/przepis stosowany jest			

	współczynnika alfa (?) i efektywnej EPE według następującego wzoru: Exposure value $\frac{1}{4} \alpha \cdot \text{Effective EPE}$ gdzie: $\alpha = 1,4$, chyba że właściwe organy wymagają wyższego współczynnika α lub zezwalają instytucjom na stosowanie ich własnych oszacowań zgodnie z ust. 9. Efektywną EPE oblicza się, szacując wartość oczekiwanej ekspozycji (EE_t) jako średnią ekspozycję liczoną w określonym terminie w przyszłości t, gdzie średnią tę uzyskuje się na podstawie wszystkich możliwych wartości stosownych czynników ryzyka rynkowego w przeszłości. Według modelu wartość EE szacuje się w szeregu terminów w przyszłości t_1, t_2, t_3 itp.	bezpośrednio			
Art. 284 ust. 5	Efektywną EE oblicza się rekursywnie jako: $\text{Effective } EE_{t_k} = \max \{ \text{Effective } EE_{t_{k-1}}, EE_{t_k} \}$ gdzie: bieżącą datę oznacza się jako t_0; Efektywna EE_{t_0} jest równa bieżącej ekspozycji.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 284 ust. 6	Efektywna EPE jest średnią efektywną EE w ciągu pierwszego roku przyszłej ekspozycji. Jeżeli termin rozliczenia wszystkich umów w ramach pakietu kompensowania przypada przed upływem jednego roku, EPE jest średnią EE do chwili upływu terminu rozliczenia wszystkich umów w ramach takiego pakietu. Efektywną EPE oblicza się jako średnią ważoną efektywnej EE: $\text{Effective EPE} = \sum_{k=1}^{\min(1 \text{ year, maturity})} \text{Effective } EE_{t_k} \cdot \Delta t_k$	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 284 ust. 7	Instytucje obliczają miary EE albo ekspozycji szczytowej na podstawie rozkładu ekspozycji uwzględniającego możliwość odchylenia takiego rozkładu od normy.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

		dnio			
Art. 284 ust. 8	Instytucja może skorzystać z miary rozkładu obliczanej przy zastosowaniu dla każdego kontrahenta ostrożniejszego modelu niż wartość iloczynu ? i efektywnej EPE obliczana według równania podanego w ust. 4.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 284 ust. 9	Niezależnie od przepisów ust. 4 właściwe organy mogą zezwolić instytucjom na stosowanie ich własnych oszacowań alfa, jeżeli: a) alfa jest równa stosunkowi kapitału wewnętrznego wynikającego z pełnej symulacji ekspozycji na CCR wszystkich kontrahentów (licznik) do kapitału wewnętrznego opartego na EPE (mianownik); b) w mianowniku EPE jest traktowana tak jak by była stałą pozostającą kwotą należną. Jeżeli wartość alfa jest szacowana zgodnie z niniejszym ustępem, nie jest mniejsza niż 1,2.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 284 ust. 10	Do celów oszacowania wartości alfa zgodnie z ust. 9 instytucja zapewnia, aby licznik i mianownik obliczono w sposób konsekwentny pod względem metodyki stosowania modeli, specyfikacji parametrów i składu portfela. Metoda wykorzystana do oszacowania ? jest oparta na przyjętej przez instytucję koncepcji kapitału wewnętrznego, należycie udokumentowana i podlega zatwierdzeniu przez niezależny organ. Ponadto instytucja weryfikuje swoje oszacowania współczynnika alfa co najmniej raz na kwartał lub częściej, jeżeli skład portfela ulega zmianom w czasie. Instytucja ocenia również ryzyko modelu.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 284 ust. 11	Instytucja wykazuje w sposób zadowalający właściwe organy, że jej wewnętrzne oszacowania współczynnika alfa uwzględniają w liczniku istotne przyczyny zależności występującej po rozkładzie wartości rynkowych transakcji lub portfeli transakcji na poszczególnych kontrahentów. W wewnętrznych oszacowaniach alfa uwzględnia się granulację portfeli.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 284 ust. 12	Sprawując nadzór nad stosowaniem oszacowań zgodnie z ust. 9, właściwe organy mają na uwadze znaczne zróżnicowanie między oszacowaniami alfa	N/przepis			

	wynikające z możliwości wystąpienia błędnej specyfikacji w modelach stosowanych w odniesieniu do licznika, w szczególności w przypadku występowania wypukłości.	stosowany jest bezpośrednio		
Art. 284 ust. 13	W stosownych przypadkach parametry zmienności i korelacje czynników ryzyka rynkowego stosowane przy wspólnym modelowaniu ryzyka rynkowego i kredytowego są uzależnione od czynnika ryzyka kredytowego, aby uwzględnić potencjalny wzrost zmienności lub korelacji w razie pogorszenia koniunktury gospodarczej.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio		
Art. 285 ust. 1	Wartość ekspozycji w odniesieniu do pakietów kompensowania podlegających umowie o dostarczenie zabezpieczenia Jeżeli pakiet kompensowania podlega umowie o dostarczenie zabezpieczenia i bieżącej wycenie rynkowej, instytucja może zastosować jedną z następujących miar EPE: a) efektywną EPE bez uwzględniania jakichkolwiek zabezpieczeń posiadanych lub przekazanych w ramach depozytu zabezpieczającego powiększonego o ewentualne zabezpieczenie udzielone kontrahentowi niezależnie od bieżącej wyceny i procesu uzupełniania zabezpieczenia ani od bieżącej ekspozycji; b) narzut, który odzwierciedla potencjalny wzrost ekspozycji w okresie ryzyka w związku z uzupełnieniem zabezpieczenia, powiększony o większą z następujących kwot: (i) bieżącą ekspozycję, w tym wszystkie zabezpieczenia aktualnie posiadane lub przekazane, inne niż zabezpieczenie żądane lub będące przedmiotem sporu; (ii) największą ekspozycję netto, w tym zabezpieczenie na mocy umowy o dostarczenie zabezpieczenia, która nie uruchamia wezwania do zabezpieczenia. Kwota ta odzwierciedla wszystkie mające zastosowanie progi, minimalne kwoty transferu, kwoty niezależne i początkowe depozyty zabezpieczające na podstawie umowy o dostarczenie zabezpieczenia; c) jeżeli w ramach modelu uwzględnia się skutki	N/przepis stosowany jest bezpośrednio		

	uzupełniania zabezpieczenia przy szacowaniu EE, instytucja może - pod warunkiem uzyskania zezwolenia właściwego organu - zastosować miarę EE uzyskaną przy pomocy takiego modelu bezpośrednio w równaniu podanym w art. 284 ust. 5. Właściwe organy udzielają takiego zezwolenia wyłącznie wtedy, gdy potwierdzą, że przy szacowaniu EE w modelu właściwie uwzględnia się skutki uzupełniania zabezpieczenia. Do celów lit. b) instytucje obliczają narzut jako oczekiwaną dodatnią zmianę wartości wyceny według wartości rynkowej transakcji w okresie ryzyka w związku z uzupełnieniem zabezpieczenia. Zmiany wartości zabezpieczenia odzwierciedla się, stosując nadzorcze korekty z tytułu zmienności zgodnie z rozdziałem 4 sekcja 3 lub własne oszacowania korekt z tytułu zmienności w ramach kompleksowej metody ujmowania zabezpieczeń finansowych, jednak w okresie ryzyka w związku z uzupełnieniem zabezpieczenia nie zakłada się żadnych płatności z tytułu zabezpieczeń. Okres ryzyka w związku z uzupełnieniem zabezpieczenia podlega okresom minimalnym określonym w ust. 2-5.				
Art. 285 ust. 2	W odniesieniu do transakcji podlegających codziennej korekcie wartości depozytu zabezpieczającego i bieżącej wycenie według wartości rynkowej okres ryzyka w związku z uzupełnieniem zabezpieczenia stosowany w celu modelowania wartości ekspozycji wobec umów o dostarczenie zabezpieczenia nie jest krótszy niż: a) pięć dni roboczych w przypadku pakietów kompensowania składających się wyłącznie z transakcji odkupu, transakcji udzielania lub zaciągania pożyczek papierów wartościowych lub towarów oraz transakcji z obowiązkiem uzupełnienia zabezpieczenia kredytowego; b) dziesięć dni roboczych w przypadku wszystkich pozostałych pakietów kompensowania.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 285 ust. 3	Ust. 2 lit. a) i b) podlegają następującym wyjątkom: a) w przypadku wszystkich pakietów kompensowania, w których liczba transakcji przekracza 5000 w	N/przepis stosowany jest			

	dowolnym momencie jednego kwartału, okres ryzyka w związku z uzupełnieniem zabezpieczenia na następny kwartał nie jest krótszy niż dwadzieścia dni roboczych. Wyjątek ten nie ma zastosowania do ekspozycji instytucji z tytułu transakcji; b) w przypadku pakietów kompensowania zawierających co najmniej jedną transakcję obejmującą zabezpieczenie nie płynne lub instrument pochodny będący przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, który nie może być łatwo wymieniony, okres ryzyka w związku z uzupełnieniem zabezpieczenia nie jest krótszy niż dwadzieścia dni roboczych. Instytucja określa, czy zabezpieczenie jest nie płynne lub czy instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym nie mogą być łatwo wymienione w kontekście skrajnych warunków rynkowych, charakteryzujących się brakiem stale aktywnych rynków, na których kontrahent w ciągu najwyżej dwóch dni uzyskałby wiele notowań cen, które nie spowodowałyby ruchów na rynku ani nie stanowiłyby ceny odzwierciedlającej dyskonto rynkowe (w przypadku zabezpieczenia) ani premii rynkowej (w przypadku instrumentu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym). Instytucja analizuje, czy transakcje lub papiery wartościowe, które posiada jako zabezpieczenie, są skoncentrowane wokół określonego kontrahenta oraz czy w sytuacji, gdyby ten kontrahent nagle zniknął z rynku, instytucja byłaby w stanie zamienić te transakcje lub papiery wartościowe.	bezpośrednio			
Art. 285 ust. 4	Jeżeli instytucja jest zaangażowana w więcej niż dwa spory w zakresie wezwania do uzupełnienia wartości depozytu zabezpieczającego dotyczące określonego pakietu kompensowania w ciągu dwóch poprzednich kwartałów, które to spory trwały dłużej niż mający zastosowanie zgodnie z ust. 2 i 3 okres ryzyka w związku z uzupełnieniem zabezpieczenia, instytucja przez następne dwa kwartały stosuje w odniesieniu do danego pakietu kompensowania okres ryzyka w związku z uzupełnieniem zabezpieczenia, który jest	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			

	przynajmniej dwa razy dłuższy od okresu podanego w ust. 2 i 3.				
Art. 285 ust. 5	W odniesieniu do korekty wartości depozytu zabezpieczającego o okresowości równej N dni, okres ryzyka w związku z uzupełnieniem zabezpieczenia jest co najmniej równy okresowi podanemu w ust. 2 i 3, F, powiększonemu o N dni i pomniejszonemu o jeden dzień. Czyli: okres ryzyka w związku z uzupełnieniem zabezpieczenia = $F + N - 1$	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 285 ust. 6	Jeżeli w modelu wewnętrznym uwzględnia się wpływ uzupełniania zabezpieczenia na zmiany wartości rynkowej pakietu kompensowania, instytucja modeluje zabezpieczenie, inne niż środki pieniężne w tej samej walucie co sama ekspozycja, łącznie z ekspozycją w ramach dokonywanych przez instytucję obliczeń wartości ekspozycji dla transakcji dotyczących instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym i transakcji finansowania papierów wartościowych.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 285 ust. 7	Jeżeli instytucja nie jest w stanie modelować zabezpieczenia łącznie z ekspozycją, nie uwzględnia ona w swoich obliczeniach wartości ekspozycji w odniesieniu do transakcji dotyczących instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym i transakcji finansowania papierów wartościowych skutków zabezpieczenia innego niż środki pieniężne w tej samej walucie co sama ekspozycja, chyba że stosuje ona korekty z tytułu zmienności spełniające normy kompleksowej metody ujmowania zabezpieczeń finansowych wraz z własnymi oszacowaniami korekt z tytułu zmienności lub standardowe korekty nadzorcze z tytułu zmienności zgodnie z rozdziałem 4.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 285 ust. 8	Instytucja stosująca IMM nie uwzględnia w swoich modelach skutków zmniejszenia wartości ekspozycji wynikających z jakiegokolwiek klauzuli w umowie zabezpieczającej, która wymaga otrzymania zabezpieczenia w przypadku pogorszenia jakości	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	kredytowej kontrahenta.	dnio			
Art. 286 ust. 1	Zarządzanie CCR – zasady, procesy i systemy Instytucja ustanawia i utrzymuje system zarządzania CCR składający się z: a) zasad, procesów i systemów, aby zapewnić rozpoznanie, pomiar, zarządzanie, zatwierdzanie i sprawozdawczość wewnętrzną w zakresie CCR; b) procedur służących zapewnieniu przestrzegania tych zasad, procesów i systemów. Wspomniane zasady, procesy i systemy opierają się na solidnych założeniach, są konsekwentnie wdrażane i udokumentowane. Dokumentacja zawiera wyjaśnienia dotyczące technik doświadczalnych służących pomiarowi CCR.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 286 ust. 2	W systemie zarządzania CCR wymaganym na mocy ust. 1 uwzględnia się ryzyko rynkowe, ryzyko płynności oraz ryzyko prawne i ryzyko operacyjne, związane z CCR. System w szczególności gwarantuje, że instytucja przestrzega poniższych zasad: a) nie prowadzi interesów z kontrahentem, nie oceniwszy wcześniej jego wiarygodności kredytowej; b) w należyty sposób uwzględnia ryzyko kredytowe przed rozliczeniem i w trakcie rozliczenia; c) zarządza takim ryzykiem w sposób jak najbardziej kompleksowy na poziomie kontrahenta, sumując ekspozycje na ryzyko kredytowe kontrahenta z innymi ekspozycjami kredytowymi, oraz na poziomie całego przedsiębiorstwa.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 286 ust. 3	Instytucja stosująca IMM gwarantuje, że jej system zarządzania CCR- w sposób zadowalający właściwy organ - uwzględnia ryzyko płynności we wszystkich poniższych przypadkach: a) potencjalne przychodzące wezwania do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego w kontekście wymian zmiennego depozytu zabezpieczającego lub innych rodzajów depozytu zabezpieczającego, takich jak depozyt początkowy lub depozyt niezależny, w	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	sytuacji niekorzystnych wstrząsów na rynkach; b) potencjalne przychodzące wezwania do zwrotu nadwyżki zabezpieczenia przekazanego przez kontrahentów; c) wezwania wynikające z potencjalnego obniżenia własnej zewnętrznej oceny jakości kredytowej. Institucja zapewnia ponowne wykorzystanie zabezpieczenia w taki sposób i w takim stopniu, jakie odpowiadają jej potrzebom w zakresie płynności i nie stanowią zagrożenia dla jej zdolności do terminowego przekazania lub zwrotu zabezpieczenia.				
Art. 286 ust. 4	Organ zarządzający i kadra kierownicza wyższego szczebla instytucji aktywnie uczestniczą w zarządzaniu CCR i zapewniają przeznaczenie odpowiednich środków na ten cel. Kadra kierownicza wyższego szczebla jest świadoma ograniczeń i założeń wynikających ze stosowanego modelu oraz wpływu, jaki te ograniczenia i założenia mogą mieć na miarodajność wyników uzyskanych w procesie formalnym. Kadra kierownicza wyższego szczebla bierze także pod uwagę niepewność otoczenia rynkowego oraz zagadnienia związane z prowadzeniem działalności, mając świadomość tego, w jaki sposób rzutują one na model.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 286 ust. 5	Codziennie sprawozdania na temat ekspozycji instytucji na ryzyko kredytowe kontrahenta przygotowywane zgodnie z art. 287 ust. 2 lit. b) są analizowane na szczeblu kadry kierowniczej posiadającej wystarczające uprawnienia i kompetencje, by móc decydować o ograniczeniu pozycji zajmowanych przez poszczególnych kierowników działu kredytowego lub traderów, czy też o ograniczeniu ogólnej ekspozycji danej instytucji na CCR.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 286 ust. 6	System zarządzania CCR instytucji ustanowiony zgodnie z ust. 1 stosuje się w powiązaniu z wewnętrznymi limitami dotyczącymi działalności kredytowej i handlowej. Limity te stosuje się do używanego przez instytucję modelu pomiaru ryzyka w sposób jednolity w długim okresie i zrozumiały dla kierowników działu kredytowego, traderów oraz kadry kierowniczej wyższego szczebla. Instytucja dysponuje formalnym procesem zgłaszania przypadków	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	naruszenia limitów ryzyka odpowiedniemu szczeblowi kadry kierowniczej.				
Art. 286 ust. 7	W ramach pomiaru CCR instytucja mierzy wykorzystanie linii kredytowych w perspektywie dziennej i śróddziennej. Pomiarowi podlega także bieżąca ekspozycja przed ustanowieniem i po ustanowieniu zabezpieczenia. Na poziomie portfela i kontrahenta instytucja oblicza i monitoruje ekspozycję szczytową lub potencjalną przyszłą ekspozycję w wybranym przez siebie przedziale ufności. Instytucja bierze pod uwagę pozycje charakteryzujące się wysoką wartością lub dużą koncentracją, w tym według grup powiązanych kontrahentów, według sektorów i według rynków.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 286 ust. 8	Instytucja ustanawia i utrzymuje rutynowy i rygorystyczny program testów warunków skrajnych. Wyniki takich testów podlegają regularnej, co najmniej kwartalnej weryfikacji przez kadrę kierowniczą wyższego szczebla, oraz znajdują odzwierciedlenie w zasadach i limitach dotyczących CCR ustalanych przez organ zarządzający lub kadrę kierowniczą wyższego szczebla. Tam, gdzie testy warunków skrajnych ujawniają szczególną podatność na określone okoliczności, instytucja podejmuje bezzwłoczne kroki w celu przeciwdziałania wiążącym się z tym zagrożeniami.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 287 ust. 1	Struktury organizacyjne w odniesieniu do zarządzania CCR Instytucja stosująca IMM ustanawia i utrzymuje: a) jednostkę do spraw kontroli ryzyka, która spełnia wymogi ust. 2; b) jednostkę do spraw zarządzania zabezpieczeniami, która spełnia wymogi ust. 3.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 287 ust. 2	Jednostka do spraw kontroli ryzyka odpowiada za opracowanie i wdrożenie systemu zarządzania CCR instytucji, w tym za początkową i bieżącą walidację modelu, oraz pełni następujące funkcje i spełnia następujące wymagania: a) odpowiada za opracowanie i wdrożenie systemu zarządzania CCR instytucji;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	b) sporządza codzienne sprawozdania na temat wyników funkcjonowania stosowanego przez instytucję modelu pomiaru ryzyka i analizuje te wyniki. Analiza taka obejmuje ocenę związku między miarami wartości ekspozycji na ryzyko kredytowe kontrahenta a limitami dotyczącymi działalności handlowej; c) kontroluje spójność danych wejściowych, a także sporządza i analizuje sprawozdania dotyczące wyników funkcjonowania stosowanego przez instytucję modelu pomiaru ryzyka, łącznie z oceną związku między miarami ekspozycji na ryzyko a limitami dotyczącymi działalności kredytowej i handlowej; d) jest niezależna od jednostek odpowiedzialnych za tworzenie i odnawianie ekspozycji lub obrót nimi oraz wolna od wszelkich niepożądanych wpływów; e) składa się z odpowiednio wykwalifikowanej kadry; f) podlega bezpośrednio kadrze kierowniczej wyższego szczebla instytucji; g) jej praca jest ściśle związana z procesem bieżącego zarządzania ryzykiem kredytowym instytucji; h) wyniki jej pracy stanowią integralną część procesu planowania, monitorowania i kontrolowania profilu ryzyka kredytowego instytucji i jej ogólnego profilu ryzyka.				
Art. 287 ust. 3	Jednostka do spraw zarządzania zabezpieczeniem realizuje następujące zadania i funkcje: a) obliczanie wartości depozytu zabezpieczającego i wzywianie do uzupełnienia jego wartości, zarządzanie sporami związanymi z wezwaniem do uzupełnienia wartości depozytu zabezpieczającego oraz codzienne przekazywanie dokładnych informacji o poziomach kwot niezależnych, początkowych depozytów zabezpieczających oraz zmiennych depozytów zabezpieczających; b) kontrolowanie prawidłowości danych wykorzystywanych do sporządzania wezwań do uzupełnienia wartości depozytu zabezpieczającego oraz zapewnianie spójności i regularnego uzgadniania	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			

	tych danych z wszystkimi odpowiednimi źródłami danych w ramach instytucji; c) monitorowanie stopnia ponownego wykorzystania zabezpieczenia oraz wszelkich zmian w zakresie praw instytucji do zabezpieczenia lub związanych z zabezpieczeniem, które przekazuje; d) informowanie odpowiedniego szczebla kadry kierowniczej o rodzajach ponownie wykorzystanych aktywów zabezpieczających oraz o warunkach takiego ponownego wykorzystania, z uwzględnieniem instrumentu, jakości kredytowej oraz terminu zapadalności; e) monitorowanie koncentracji poszczególnych rodzajów aktywów zabezpieczających akceptowanych przez instytucję; f) przedstawianie kadrze kierowniczej wyższego szczebla regularnych, co najmniej kwartalnych sprawozdań na temat zarządzania zabezpieczeniem, zawierających informacje na temat rodzaju otrzymanego i przekazanego zabezpieczenia, skali, rozkładu pod względem terminów oraz przyczyn sporów dotyczących wezwania do uzupełnienia wartości depozytu zabezpieczającego. W takiej wewnętrznej sprawozdawczości odzwierciedla się również trendy dotyczące tych danych.				
Art. 287 ust. 4	Kadra kierownicza wyższego szczebla przydziela jednostce do spraw zarządzania zabezpieczeniem odpowiednie zasoby wymagane na mocy ust. 1 lit. b), aby zapewnić osiągnięcie odpowiedniego poziomu wydajności operacyjnej systemów jednostki, mierzonych terminowością i prawidłowością wystosowywanych przez instytucję wezwań do uzupełnienia wartości depozytu zabezpieczającego oraz terminowością odpowiedzi instytucji na wezwania do uzupełnienia wartości depozytu zabezpieczającego wystosowane przez jej kontrahentów. Kadra kierownicza wyższego szczebla zapewnia odpowiednie wykwalifikowanie kadr jednostki, tak aby działania związane z wezwaniami i sporami były realizowane terminowo - nawet w warunkach poważnego kryzysu na rynku - oraz aby umożliwić instytucji ograniczenie liczby sporów na dużą skalę spowodowanych				

	wolumenem transakcji.				
Art. 288	Przegląd systemu zarządzania CCR Instytucja regularnie przeprowadza niezależny przegląd swojego systemu zarządzania CCR za pomocą własnego procesu kontroli wewnętrznej. Przegląd ten obejmuje zarówno działalność jednostki do spraw kontroli, jak i jednostki do spraw zarządzania zabezpieczeniem, wymaganych na mocy przepisów art. 287, oraz dotyczy w szczególności co najmniej następujących kwestii: a) poprawności dokumentacji systemu i procesu zarządzania CCR wymaganych w art. 286; b) organizacji jednostki kontroli CCR, wymaganej na mocy art. 287 ust. 1 lit. a); c) organizacji jednostki do spraw zarządzania zabezpieczeniem, wymaganej na mocy art. 287 ust. 1 lit. b); d) uwzględnienia miar CCR w bieżącym zarządzaniu ryzykiem; e) procesu zatwierdzania modeli wyceny ryzyka i systemów wyceny stosowanych przez pracowników jednostek handlowych i rozliczeniowych; f) zatwierdzania wszelkich istotnych zmian w procesie pomiaru CCR; g) zakresu CCR ujętego w modelu pomiaru ryzyka; h) spójności systemu informacji zarządczej; i) dokładności i kompletności danych dotyczących CCR; j) dokładnego odzwierciedlenia warunków prawnych zawartych w umowach dotyczących zabezpieczeń i umowach o kompensowaniu zobowiązań w pomiarach wartości ekspozycji; k) sprawdzenia spójności, terminowości oraz rzetelności źródeł danych wykorzystywanych do zasilania modeli, w tym oceny stopnia niezależności takich źródeł; l) dokładności i zasadności założeń dotyczących zmienności i korelacji;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	m) dokładności wycen i obliczeń związanych z ryzykiem transformacji; n) sprawdzenia dokładności modelu poprzez częste weryfikacje historyczne, zgodnie z art. 293 ust. 1 lit. b)-e); o) zgodności jednostki kontroli do spraw CCR i jednostki do spraw zarządzania zabezpieczeniem z odpowiednimi wymogami regulacyjnymi.				
Art. 289 ust. 1	Test praktyczny Instytucje zapewniają aby, że rozkład ekspozycji powstały w wyniku zastosowania modelu obliczania efektywnej EPE był ściśle związany z procesem bieżącego zarządzania CCR tej instytucji oraz by wyniki stosowania modelu były uwzględniane w procesie zatwierdzania kredytów, zarządzania CCR, alokacji kapitału wewnętrznego oraz ładu korporacyjnego.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 289 ust. 2	Instytucja wykazuje w sposób zadowalający właściwe organy, że co najmniej na rok przed uzyskaniem zgody właściwych organów na wykorzystanie IMM zgodnie z art. 283 stosowała i nadal stosuje model obliczania rozkładu ekspozycji, który spełnia zasadniczo wymogi ustanowione w niniejszej sekcji i na podstawie którego oblicza się EPE.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 289 ust. 3	Model służący ustaleniu rozkładu ekspozycji na CCR stanowi część systemu zarządzania CCR wymaganego na mocy art. 286. W ramach tego systemu dokonuje się pomiaru wykorzystania linii kredytowych, sumując ekspozycje na ryzyko kredytowe kontrahenta z innymi ekspozycjami kredytowymi, oraz alokacji kapitału wewnętrznego.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 289 ust. 4	Oprócz obliczania EPE instytucja mierzy bieżące ekspozycje i zarządza nimi. W stosownych przypadkach instytucja dokonuje pomiaru bieżącej ekspozycji przed ustanowieniem i po ustanowieniu zabezpieczenia. Test uważa się za miarodajny, jeśli instytucja stosuje inne miary CCR, takie jak ekspozycja szczytowa, oparte na rozkładzie ekspozycji ustalonym za pomocą tego samego modelu obliczania EPE.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

Art. 289 ust. 5	Instytucja stosuje systemy pozwalające w razie potrzeby dokonywać codziennych oszacowań EE, chyba że wykaże w sposób zadowalający właściwe organy, że jej ekspozycje na ryzyko kredytowe kontrahenta uzasadniają mniejszą częstotliwość obliczeń. Instytucja dokonuje oszacowań EE w odpowiednich punktach okresu prognozowania, tak by uwzględnić strukturę czasową przyszłych przepływów pieniężnych oraz terminy zapadalności umów w sposób odpowiadający istotności i składowi ekspozycji.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 289 ust. 6	Ekspozycję mierzy się, monitoruje i kontroluje przez cały okres obowiązywania wszystkich umów wchodzących w skład pakietu kompensowania, a nie tylko w perspektywie jednego roku. Instytucja ustanawia procedury służące rozpoznaniu i kontroli ryzyka kontrahenta, w przypadku gdy ekspozycja trwa dłużej niż jeden rok. Prognozowany wzrost wartości ekspozycji stanowi element danych wejściowych na potrzeby modelu kapitału wewnętrznego instytucji.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 290 ust. 1	Testy warunków skrajnych Instytucja posiada kompleksowy program testów warunków skrajnych dla CCR, który można wykorzystać do oceny wymogów w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do CCR i który spełnia wymogi określone w ust. 2-10.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 290 ust. 2	Testy warunków skrajnych obejmują rozpoznanie możliwych zdarzeń lub zmian warunków ekonomicznych, które mogłyby mieć w przyszłości niekorzystny wpływ na ekspozycje kredytowe instytucji, oraz ocenę zdolności instytucji do reagowania na takie zmiany.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 290 ust. 3	Pomiary uzyskane w testach w ramach programu są porównywane z limitami ryzyka i uznawane przez instytucję za część procesu określonego w art. 81 dyrektywy 2013/36/UE.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 290	Program kompleksowo uwzględnia transakcje i zagregowane ekspozycje z tytułu wszystkich form	N/przepis			

ust. 4	ryzyka kredytowego kontrahenta na poziomie poszczególnych kontrahentów w ramach czasowych wystarczających do regularnego przeprowadzania testów warunków skrajnych.	stosowan y jest bezpõe dno			
Art. 290 ust. 5	Program przewiduje przeprowadzenie co najmniej raz w miesiącu testu warunków skrajnych ekspozycji w odniesieniu do głównych czynników ryzyka rynkowego, takich jak stopy procentowe, kursy walutowe, akcje, spready kredytowe oraz ceny towarów, dla wszystkich kontrahentów instytucji w celu rozpoznania i w razie potrzeby umożliwienia instytucji zredukowania nadmiernych koncentracji określonych ryzyk kierunkowych. Test warunków skrajnych ekspozycji - w tym pojedynczych czynników ryzyka, ryzyka wieloczynnikowego oraz istotnych ryzyk niekierunkowych - oraz wspólny test warunków skrajnych ekspozycji i wiarygodności kredytowej przeprowadza się na poziomie CCR dla danego kontrahenta, grupy kontrahentów oraz dla całej instytucji.	N/przepi s stosowan y jest bezpõe dno			
Art. 290 ust. 6	W ramach programu stosuje się co najmniej raz na kwartał scenariusze testu warunków skrajnych dla ryzyka wieloczynnikowego oraz ocenia istotne ryzyka niekierunkowe, z uwzględnieniem ryzyka krzywej dochodowości i ryzyka bazowego. Testy warunków skrajnych dla ryzyka wieloczynnikowego obejmują co najmniej poniższe scenariusze, w których zakłada się następujące zdarzenia: a) wystąpiły poważne zdarzenia ekonomiczne lub rynkowe; b) nastąpił znaczny spadek płynności na rynku ogólnym; c) duży pośrednik finansowy likwiduje pozycje.	N/przepi s stosowan y jest bezpõe dno			
Art. 290 ust. 7	Dotkliwość wstrząsów powodowanych przez podstawowe czynniki ryzyka jest zgodna z celem testu warunków skrajnych. Przy ocenie wypłacalności w warunkach skrajnych wstrząsy powodowane przez podstawowe czynniki ryzyka są dostatecznie dotkliwe, aby objąć historyczne, nadzwyczajne okoliczności rynkowe, jak również nadzwyczajne, ale wiarygodne skrajne warunki rynkowe. W ramach testów warunków	N/przepi s stosowan y jest bezpõe dno			

	skrajnych ocenia się wpływ takich wstrząsów na fundusze własne, wymogi w zakresie funduszy własnych i zyski. Do celów bieżących procesów monitorowania portfela, zabezpieczania i zarządzania koncentracjami w programie testów uwzględnia się również scenariusze zdarzeń mniej dotkliwych, ale bardziej prawdopodobnych.				
Art. 290 ust. 8	W programie przewiduje się możliwość przeprowadzenia, w stosownych przypadkach, odwrotnych testów warunków skrajnych w celu określenia nadzwyczajnych, ale wiarygodnych scenariuszy, które mogłyby wywołać poważne niekorzystne skutki. W ramach odwrotnych testów warunków skrajnych uwzględnia się wpływ istotnej nieliniowości produktów portfela.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 290 ust. 9	Wyniki testów warunków skrajnych przeprowadzonych w ramach programu są przedstawiane regularnie, co najmniej raz na kwartał, kadrze kierowniczej wyższego szczebla. Sprawozdania i analizy dotyczące wyników obejmują rodzaje największych skutków na poziomie kontrahenta w całym portfelu, istotne koncentracje w poszczególnych segmentach portfela (w ramach tej samej branży lub regionu), jak również istotne tendencje w odniesieniu do danego portfela i kontrahenta.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 290 ust. 10	Kadra kierownicza wyższego szczebla odgrywa kluczową rolę we włączaniu testów warunków skrajnych do systemu zarządzania ryzykiem i podejścia instytucji do podejmowania ryzyka oraz zapewnia wymierność wyników i ich wykorzystanie w zarządzaniu CCR. Wyniki testów warunków skrajnych dla znacznych ekspozycji ocenia się pod kątem wytycznych, w których wskazano gotowość instytucji do podejmowania ryzyka, oraz przedkłada się kadrze kierowniczej wyższego szczebla do omówienia i podjęcia działań w razie stwierdzenia nadmiernego lub skoncentrowanego ryzyka.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 291 ust. 1	Ryzyko korelacji Do celów niniejszego artykułu: a) "ogólne ryzyko korelacji" powstaje, gdy prawdopodobieństwo niewykonania zobowiązania przez kontrahentów pozostaje w korelacji dodatniej z	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	ogólnymi czynnikami ryzyka rynkowego; b) "szczególne ryzyko korelacji" powstaje, gdy przyszła ekspozycja wobec określonego kontrahenta pozostaje w korelacji dodatniej z prawdopodobieństwem niewykonania zobowiązania przez kontrahenta, co wynika z charakteru transakcji, w których kontrahent ten uczestniczy. Uważa się, że dana instytucja jest narażona na szczególne ryzyko korelacji, jeżeli oczekuje się wysokiej wartości przyszłej ekspozycji wobec określonego kontrahenta, w przypadku gdy prawdopodobieństwo niewykonania zobowiązania przez kontrahenta jest także wysokie.	dnio			
Art. 291 ust. 2	Instytucja należyte uwzględnia ekspozycje, które wiążą się ze znacznym stopniem szczególnego i ogólnego ryzyka korelacji.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 291 ust. 3	W celu rozpoznania ogólnego ryzyka korelacji instytucja opracowuje testy warunków skrajnych i analizy scenariuszy, aby przeprowadzić testy warunków skrajnych dla czynników ryzyka, które niekorzystnie wpływają na wiarygodność kredytową kontrahenta. W takich testach uwzględnia się możliwość wystąpienia poważnych wstrząsów w przypadku zmiany zależności między czynnikami ryzyka. Instytucja monitoruje ogólne ryzyko korelacji według produktów, regionów, branż lub innych kategorii, które są istotne dla jej działalności.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 291 ust. 4	Instytucja stosuje procedury służące rozpoznawaniu, monitorowaniu i kontrolowaniu przypadków szczególnego ryzyka korelacji w odniesieniu do każdego podmiotu prawnego, począwszy od fazy wstępnej transakcji poprzez cały czas jej trwania.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 291 ust. 5	Instytucje obliczają wymogi w zakresie funduszy własnych dla CCR w odniesieniu do transakcji, w przypadku których rozpoznano szczególne ryzyko korelacji oraz gdy występuje związek prawny między kontrahentem a emitentem bazowego instrumentu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	rynkiem regulowanym lub bazowych transakcji, o których mowa w art. 273 ust. 2 lit. b, c) oraz d), zgodnie z poniższymi zasadami: a) instrumentów, w przypadku których istnieje szczególne ryzyko korelacji, nie włącza się do tego samego pakietu kompensowania co inne transakcje z kontrahentem i traktuje się każdy z nich jako oddzielny pakiet kompensowania; b) w ramach każdego takiego oddzielnego pakietu kompensowania wartość ekspozycji dla jednopodmiotowych swapów ryzyka kredytowego jest równa całkowitej oczekiwanej stracie wartości pozostałej wartości godziwej instrumentów bazowych, przy założeniu, że emitent bazowy jest objęty postępowaniem likwidacyjnym; c) LGD w przypadku instytucji stosującej podejście określone w rozdziale 3 wynosi 100 % dla takich swapów; d) w przypadku instytucji stosującej podejście określone w rozdziale 2 mająca zastosowanie waga ryzyka odpowiada wadze ryzyka transakcji niezabezpieczonej; e) w przypadku wszystkich innych transakcji, które mają jeden podmiot referencyjny w każdym takim oddzielnym pakiecie kompensowania, obliczenie wartości ekspozycji jest zgodne z założeniem ryzyka niespodziewanego niewykonania tych zobowiązań bazowych, w przypadku których emitent jest prawnie związany z kontrahentem. W przypadku transakcji, które mają koszyk podmiotów referencyjnych lub indeks, stosuje się - o ile jest ono istotne - ryzyko niespodziewanego niewykonania odnośnych zobowiązań bazowych, w przypadku których emitent jest prawnie związany z kontrahentem; f) w zakresie, w jakim wykorzystywane są istniejące obliczenia dotyczące ryzyka rynkowego dla wymogów w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do dodatkowego ryzyka niewykonania zobowiązań i ryzyka migracji, jak określono w tytule IV rozdział 5 sekcja 4, w których założono już występowanie LGD, wartość LGD zastosowana we wzorze wynosi 100 %.	dnio			

Art. 291 ust. 6	Instytucje przedkładają kadrze kierowniczej wyższego szczebla i właściwemu komitetowi organu zarządzającego regularne sprawozdania na temat szczególnego i ogólnego ryzyka korelacji oraz kroków podejmowanych celem zarządzania tymi rodzajami ryzyka.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 292 ust. 1	Spójność stosowania modeli Instytucja zapewnia spójność stosowania modeli zgodnie z art. 284, przyjmując co najmniej poniższe środki: a) model uwzględnia warunki i specyfikacje transakcji w sposób terminowy, kompletny i ostrożny; b) warunki transakcji obejmują co najmniej kwoty referencyjne dotyczące umowy, termin zapadalności, aktywa referencyjne, uzgodnienia dotyczące uzupełniania zabezpieczenia i uzgodnienia dotyczące kompensowania; c) warunki i specyfikacje przechowywane są w bazie danych, która podlega formalnej i okresowej kontroli; d) proces uznawania uzgodnień dotyczących kompensowania wymagający weryfikacji prawnej w celu potwierdzenia, że kompensowanie na mocy tych uzgodnień jest prawnie egzekwowalne; e) weryfikacja wymagana w lit. d) zostaje wprowadzona w bazie danych, o której mowa w lit. c), przez niezależną jednostkę; f) zasilanie modelu EPE danymi dotyczącymi warunków i specyfikacji transakcji podlega kontroli wewnętrznej; g) stosuje się procesy formalnych uzgodnień między modelem a systemami danych źródłowych w celu sprawdzania na bieżąco, czy warunki i specyfikacje transakcji są uwzględniane w EPE w sposób prawidłowy lub przynajmniej ostrożny.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 292 ust. 2	Do obliczania bieżących ekspozycji wykorzystuje się aktualne dane rynkowe. Instytucja może kalibrować swój model EPE, wykorzystując historyczne dane	N/przepis stosowany			

	rynkowe albo zakładane dane rynkowe w celu ustalenia parametrów podstawowych procesów stochastycznych, takich jak dryf, zmienność i korelacja. Jeżeli instytucja wykorzystuje dane historyczne, obejmują one okres co najmniej trzech lat. Dane te są aktualizowane co najmniej raz na kwartał lub częściej, jeśli jest to konieczne, aby odzwierciedlić warunki rynkowe. Aby obliczyć efektywną EPE przy pomocy kalibracji dla warunków skrajnych, instytucja kalibruje efektywną EPE, wykorzystując dane z trzech lat obejmujące okres występowania warunków skrajnych w odniesieniu do spreadów swapu ryzyka kredytowego kontrahentów instytucji albo zakładane dane rynkowe za taki sam okres występowania warunków skrajnych. W tym celu instytucja stosuje wymogi określone w ust. 3, 4 i 5.	y jest bezpośrednio			
Art. 292 ust. 3	Instytucja wykazuje, co najmniej kwartalnie, w sposób zadowalający właściwy organ, że okres występowania warunków skrajnych wykorzystany do obliczeń wymaganych niniejszym ustępem pokrywa się z okresem występowania wyższych spreadów swapu ryzyka kredytowego lub innych spreadów kredytowych (takich jak kredyt lub obligacje korporacyjne) w odniesieniu do reprezentatywnej próby jej kontrahentów z transakcjami spreadu kredytowego. W przypadku gdy instytucja nie posiada wystarczających danych na temat spreadu kredytowego w odniesieniu do kontrahenta, przyporządkowuje tego kontrahenta do określonych danych na temat spreadu kredytowego na podstawie regionu, ratingu wewnętrznego i rodzaju działalności.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 292 ust. 4	W modelu EPE dla wszystkich kontrahentów wykorzystuje się historyczne lub zakładane dane, które obejmują dane za okres występowania warunków skrajnych dla działalności kredytowej, w sposób zgodny z metodą wykorzystywaną do kalibrowania modelu EPE względem aktualnych danych.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 292 ust. 5	Aby ocenić efektywność przeprowadzonej kalibracji dla warunków skrajnych dla efektywnej EPE, instytucja opracowuje kilka portfeli odniesienia	N/przepis stosowany			

	podatnych na główne czynniki ryzyka, na które narażona jest instytucja. Ekspozycję na te portfele odniesienia oblicza się za pomocą: a) metody testów warunków skrajnych w oparciu o bieżące wartości rynkowe i parametry modelu skalibrowane względem skrajnych warunków rynkowych; oraz b) ekspozycji wygenerowanej w okresie występowania warunków skrajnych, ale przy zastosowaniu metody określonej w niniejszej sekcji (wartość rynkowa na koniec okresu występowania warunków skrajnych, zmienność i korelacje za trzyletni okres występowania warunków skrajnych). Właściwe organy wymagają od instytucji skorygowania kalibracji dla warunków skrajnych, jeżeli ekspozycje na wspomniane portfele odniesienia są w znacznym stopniu rozbieżne.	y jest bezpośrednio			
Art. 292 ust. 6	Instytucja poddaje model procesowi walidacji, który jest wyraźnie opisany w jej zasadach i procedurach. W ramach procesu walidacji: a) określa się rodzaj testów niezbędnych do zapewnienia spójności modelu oraz określenia warunków, w których założenia przyjęte w odniesieniu do modelu są niewłaściwe, co może skutkować zaniżeniem wartości EPE; b) uwzględnia się weryfikację kompleksowości modelu.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 292 ust. 7	Instytucja monitoruje stosowne ryzyka i ustanawia procedury służące korygowaniu jej oszacowań efektywnej EPE w przypadku, gdy ryzyka te stają się znaczące. Aby zachować zgodność z niniejszym ustępem, instytucja: a) określa swoje ekspozycje na szczególne ryzyko korelacji, powstające w sposób określony w art. 291 ust. 1 lit. b), i ekspozycje na ogólne ryzyko korelacji, powstające w sposób określony w art. 291 ust. 1 lit. a), a także zarządza tymi ekspozycjami; b) w przypadku ekspozycji o rosnącym profilu ryzyka po jednym roku - regularnie porównuje oszacowania roczne odpowiedniej miary ekspozycji z wartością takiej miary ekspozycji obejmującą cały okres trwania	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	ekspozycji; c) w przypadku ekspozycji z rezydualnym terminem zapadalności krótszym niż jeden rok - regularnie porównuje koszt odtworzenia (bieżąca ekspozycja) z profilem zrealizowanej ekspozycji i przechowuje dane umożliwiające takie porównanie.				
Art. 292 ust. 8	Instytucja ustanawia wewnętrzne procedury pozwalające sprawdzić, czy przed zaliczeniem danej transakcji do pakietu kompensowania została ona objęta prawnie egzekwowalną umową o kompensowaniu, która spełnia wymogi określone w sekcji 7.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 292 ust. 9	Instytucja, która korzysta z zabezpieczenia w celu ograniczenia CCR, ustanawia procedury wewnętrzne pozwalające sprawdzić, czy zabezpieczenie takie spełnia normy pewności prawa określone w rozdziale 4, zanim jego skutki zostaną uznane w obliczeniach.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 292 ust. 10	EUNB monitoruje zakres praktyk w tym obszarze oraz, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, wydaje wytyczne dotyczące stosowania tego artykułu.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 293 ust. 1	Wymagania w zakresie systemu zarządzania ryzykiem Instytucja stosuje się do następujących wymogów: a) spełnia wymogi jakościowe określone w przepisach części trzeciej tytułu IV rozdział 5; b) regularnie realizuje program weryfikacji historycznej, porównując miary ryzyka wygenerowane przez model ze zrealizowanymi miarami ryzyka oraz hipotetyczne zmiany oparte na pozycjach statycznych ze zrealizowanymi miarami; c) przeprowadza wstępną walidację oraz bieżące okresowe przeglądy swojego modelu ekspozycji na ryzyko kredytowe kontrahenta i wygenerowanych przez ten model miar ryzyka. Walidacja i przegląd	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

modelu są niezależne od jego opracowywania; d) organ zarządzający i kadra kierownicza wyższego szczebla uczestniczą w procesie kontroli ryzyka i zapewniają przeznaczenie odpowiednich zasobów na kontrolę ryzyka kredytowego i ryzyka kredytowego kontrahenta. W tym celu codzienne sprawozdania przygotowywane przez niezależną jednostkę do spraw kontroli ryzyka, ustanowioną zgodnie z art. 287 ust. 1 lit. a), są analizowane na szczeblu kadry kierowniczej posiadającej wystarczające uprawnienia i kompetencje, by móc decydować zarówno o ograniczeniu pozycji zajmowanych przez poszczególnych traderów, jak i o ograniczeniu ogólnej ekspozycji na ryzyko danej instytucji; e) wewnętrzny model pomiaru ekspozycji na ryzyko zostaje włączony do procesu bieżącego zarządzania ryzykiem instytucji; f) system pomiaru ryzyka jest stosowany w powiązaniu z wewnętrznymi limitami dotyczącymi działalności handlowej i ekspozycji. W tym kontekście limity ekspozycji odnoszą się do używanego przez instytucję modelu pomiaru ryzyka w sposób jednolity w długim okresie i zrozumiały dla traderów, działu kredytowego oraz kadry kierowniczej wyższego szczebla; g) instytucja zapewnia należyte udokumentowanie swojego systemu zarządzania ryzykiem. Instytucja posiada w szczególności udokumentowany zbiór wewnętrznych zasad, mechanizmów kontroli i procedur dotyczących funkcjonowania systemu pomiaru ryzyka, jak również ustalenia mające zapewnić przestrzeganie tych zasad; h) w ramach własnego procesu kontroli wewnętrznej instytucji regularnie przeprowadza się niezależny przegląd systemu pomiaru ryzyka. Przegląd ten obejmuje zarówno działalność jednostek handlowych, jak i niezależnej jednostki do spraw kontroli ryzyka. Przegląd całościowego procesu zarządzania ryzykiem odbywa się w regularnych odstępach (nie rzadziej niż raz w roku) i obejmuje co najmniej wszystkie elementy wymienione w art. 288;				

	i) bieżąca walidacja modeli ryzyka kredytowego kontrahenta, z uwzględnieniem weryfikacji historycznej, podlega regularnemu przeglądowi na szczeblu kadry kierowniczej posiadającej wystarczające uprawnienia, by móc decydować o działaniach, które zostaną podjęte w celu usunięcia słabych punktów modeli.				
Art. 293 ust. 2	Właściwe organy uwzględniają zakres, w jakim instytucja spełnia wymogi przepisów ust. 1 przy ustalaniu poziomu alfa, zgodnie z art. 284 ust. 4. Wyłącznie te instytucje, które w pełni spełniają przedmiotowe wymogi, kwalifikują się do stosowania minimalnego mnożnika.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 293 ust. 3	Instytucja dokumentuje proces wstępnej i bieżącej walidacji swojego modelu ekspozycji na ryzyko kredytowe kontrahenta oraz obliczenia miar ryzyka wygenerowanych przez modele na tyle szczegółowo, aby umożliwić osobie trzeciej odtworzenie, odpowiednio, analizy i miar ryzyka. W dokumentacji tej określa się: częstotliwość przeprowadzania analizy weryfikacji historycznej i wszelkich innych bieżących procedur walidacji; sposób walidacji przepływów danych i portfeli oraz wykorzystywane analizy.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 293 ust. 4	Instytucja definiuje kryteria oceny swoich modeli ekspozycji na ryzyko kredytowe kontrahenta oraz modeli dostarczających dane wejściowe do obliczania ekspozycji oraz posiada sporządzone na piśmie zasady opisujące proces identyfikacji i naprawiania niedopuszczalnych wyników.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 293 ust. 5	Instytucja określa sposób konstruowania reprezentatywnych portfeli kontrahenta do celów walidacji modelu ekspozycji na ryzyko kredytowe kontrahenta i wygenerowanych przez niego miar ryzyka.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 293 ust. 6	W ramach walidacji modeli ekspozycji na ryzyko kredytowe kontrahenta i ich miar ryzyka, które generują rozkład prognoz, uwzględnia się więcej niż jedną statystykę rozkładu prognoz.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			

		dnio			
Art. 294 ust. 1	Wymogi dotyczące walidacji W ramach wstępnej i bieżącej walidacji swojego modelu ekspozycji na ryzyko kredytowe kontrahenta oraz jego miar ryzyka instytucja zapewnia spełnienie następujących wymogów: a) instytucja przeprowadza weryfikacje historyczne z wykorzystaniem danych historycznych dotyczących zmian czynników ryzyka rynkowego przed uzyskaniem zezwolenia właściwych organów zgodnie z art. 283 ust. 1. W ramach takiej weryfikacji historycznej uwzględnia się szereg różnych horyzontów czasowych prognoz na przestrzeni co najmniej jednego roku, o wielu różnych datach rozpoczęcia i obejmujących szeroki zakres warunków rynkowych; b) instytucja stosująca podejście określone w art. 285 ust. 1 lit. b) regularnie waliduje swój model, aby zbadać, czy zrealizowane ekspozycje bieżące są zgodne z prognozami dla wszystkich okresów ryzyka w związku z uzupełnieniem zabezpieczenia na przestrzeni jednego roku. Jeżeli niektóre transakcje w pakiecie kompensowania mają termin zapadalności krótszy niż jeden rok, a pakiet kompensowania jest bardziej wrażliwy na czynniki ryzyka bez tych transakcji, uwzględnia się to przy walidacji; c) instytucja przeprowadza weryfikację historyczną wyników stosowania swojego modelu ekspozycji na ryzyko kredytowe kontrahenta i stosownych miar ryzyka tego modelu, jak również prognoz dotyczących czynników ryzyka rynkowego. W odniesieniu do zabezpieczonych transakcji uwzględnia się te horyzonty czasowe prognoz, które odzwierciedlają typowe okresy ryzyka w związku z uzupełnieniem zabezpieczenia stosowane w transakcjach zabezpieczonych lub transakcjach z obowiązkiem uzupełnienia zabezpieczenia; d) jeżeli walidacja modelu wskazuje, że efektywna EPE jest zaniżona, instytucja podejmuje niezbędne działania, aby wyeliminować niedokładność modelu;	N/przepi s stosowan y jest bezpośrednio			

e) w ramach procesu wstępnej i bieżącej walidacji modelu instytucja testuje modele wyceny stosowane do obliczania ekspozycji na ryzyko kredytowe kontrahenta przy określonym scenariuszu przyszłych wstrząsów mających wpływ na czynniki ryzyka rynkowego. Modele wyceny opcji uwzględniają nieliniowy charakter wartości opcji w odniesieniu do czynników ryzyka rynkowego; f) w modelu ekspozycji na ryzyko kredytowe kontrahenta uwzględnia się informacje charakterystyczne dla danych transakcji, niezbędne w celu agregowania ekspozycji na poziomie pakietu kompensowania. Instytucja sprawdza, czy w ramach modelu transakcje są przypisane właściwemu pakietowi kompensowania; g) model ekspozycji na ryzyko kredytowe kontrahenta zawiera informacje charakterystyczne dla danych transakcji, tak by uwzględnić skutki uzupełniania depozytu zabezpieczającego. Bierze się w nim pod uwagę zarówno bieżącą kwotę depozytu zabezpieczającego, jak i depozyt zabezpieczający, który będzie przekazywany między kontrahentami w przyszłości. Model taki uwzględnia charakter umów o dostarczenie zabezpieczenia (jednostronnych lub dwustronnych), częstotliwość wezwań do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego, okres ryzyka w związku z uzupełnieniem zabezpieczenia, minimalny próg ekspozycji niepodlegającej uzupełnieniu zabezpieczenia, jaki instytucja jest gotowa zaakceptować, oraz minimalną kwotę transferu. Model taki pozwala oszacować zmianę wartości wyceny przekazanego depozytu zabezpieczającego według wartości rynkowej lub stosować zasady określone w rozdziale 4; h) częścią procesu walidacji modelu jest statyczna weryfikacja historyczna przeprowadzona na reprezentatywnych portfelach kontrahenta. Instytucja dokonuje takiej weryfikacji historycznej w regularnych odstępach czasu na reprezentatywnej grupie portfeli kontrahentów (faktycznych lub hipotetycznych). Takie reprezentatywne portfele wybiera się na podstawie stopnia ich wrażliwości na istotne czynniki ryzyka oraz kombinacje czynników ryzyka, na jakie instytucja jest				

	narażona; i) instytucja przeprowadza weryfikację historyczną, która ma służyć sprawdzeniu kluczowych założeń modelu ekspozycji na ryzyko kredytowe kontrahenta i stosownych miar ryzyka, w tym modelowego związku pomiędzy aspektami tego samego czynnika ryzyka oraz modelowych związków pomiędzy czynnikami ryzyka; j) wyniki modeli ekspozycji na ryzyko kredytowe kontrahenta i ich miar ryzyka poddaje się właściwej weryfikacji historycznej. Program weryfikacji historycznej umożliwia zidentyfikowanie niezadawalających wyników miar ryzyka wygenerowanych przez model EPE; k) instytucja waliduje swoje modele ekspozycji na ryzyko kredytowe kontrahenta i wszystkie miary ryzyka na przestrzeni horyzontów czasowych współmiernych do terminów zapadalności transakcji dla których obliczana jest ekspozycja przy zastosowaniu IMM zgodnie z art. 283; l) instytucja regularnie testuje modele wyceny stosowane do obliczania ekspozycji kontrahenta względem odpowiednich niezależnych poziomów odniesienia w ramach procesu bieżącej walidacji modelu; m) bieżąca walidacja używanego przez instytucję modelu ekspozycji na ryzyko kredytowe kontrahenta i stosownych miar ryzyka obejmuje ocenę adekwatności najnowszych wyników; n) instytucja ocenia częstotliwość aktualizowania parametrów modelu ekspozycji na ryzyko kredytowe kontrahenta w ramach procesu wstępnej i bieżącej walidacji; o) w ramach wstępnej i bieżącej walidacji modeli ekspozycji na ryzyko kredytowe kontrahenta ocenia się, czy obliczenia ekspozycji na poziomie kontrahenta i pakietu kompensowania są właściwe.				
Art. 294 ust. 2	Po uzyskaniu uprzedniego zezwolenia właściwych organów zamiast iloczynu współczynnika alfa i efektywnej EPE można wykorzystać miarę, która jest	N/przepis stosowan			

	ostrożniejsza niż wskaźnik stosowany do obliczania regulacyjnej wartości ekspozycji dla każdego kontrahenta. Stopień względnej ostrożności będzie oceniany po uzyskaniu wstępnego zatwierdzenia przez właściwe organy oraz w ramach regularnych przeglądów nadzorczych modeli EPE. Instytucja regularnie waliduje stopień ostrożności. Bieżąca ocena wyników modeli obejmuje wszystkich kontrahentów, w odniesieniu do których stosuje się dane modele.	y jest bezpośrednio		
Art. 294 ust. 3	Jeżeli z weryfikacji historycznej wynika, że model nie jest wystarczająco dokładny, właściwe organy cofają zezwolenie na stosowanie modelu lub nakładają odpowiednie środki w celu zapewnienia szybkiego udoskonalenia modelu.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio		
Art. 295	Uznawanie kompensowania umownego za ograniczające ryzyko Zgodnie z art. 298 instytucje mogą traktować jako ograniczające ryzyko wyłącznie następujące rodzaje umów o kompensowaniu zobowiązań, o ile umowa o kompensowaniu zobowiązań została uznana przez właściwe organy zgodnie z art. 296 oraz jeżeli instytucja spełnia wymogi określone w art. 297: a) dwustronne umowy nowacji zawarte między instytucją a jej kontrahentem, zgodnie z którymi wzajemne należności i zobowiązania stron zostają automatycznie połączone w taki sposób, że każdorazowo przy odnowieniu zobowiązań określona zostaje pojedyncza kwota netto, w związku z czym powstaje nowa, pojedyncza umowa, która zastępuje wszystkie poprzednie umowy i wszystkie zobowiązania między stronami na mocy tych umów oraz jest wiążąca dla stron; b) inne umowy dwustronne zawarte między instytucją a jej kontrahentem; c) umowy o kompensowaniu międzyproduktowym dotyczące instytucji, które uzyskały zgodę na stosowanie metody określonej w sekcji 6 w odniesieniu do transakcji objętych zakresem tej metody. Właściwe organy przedstawiają EUNB wykaz zatwierdzonych	N/przepis stosowany jest bezpośrednio		

	umów o kompensowaniu międzyproduktowym. Kompensowania transakcji dokonywanych przez różne podmioty prawne grupy nie uznaje się do celów obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych.				
Art. 296 ust. 1	Uznawanie umów o kompensowaniu zobowiązań Właściwe organy uznają umowę o kompensowaniu zobowiązań wyłącznie wtedy, gdy spełnione są warunki określone w ust. 2 i, w stosownych przypadkach, w ust. 3.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 296 ust. 2	Wszystkie umowy o kompensowaniu zobowiązań wykorzystywane przez instytucję do celów określania wartości ekspozycji w niniejszej części spełniają następujące warunki: a) instytucja zawarła z kontrahentem umowę o kompensowaniu zobowiązań, która tworzy pojedyncze zobowiązanie prawne obejmujące wszystkie transakcje podlegające kompensowaniu i powoduje, że w przypadku niewykonania zobowiązania przez kontrahenta kwota należna instytucji lub wymagalna od niej stanowić będzie jedynie sumę netto wartości dodatnich i ujemnych poszczególnych transakcji objętych kompensowaniem, wycenionych według ich wartości rynkowej; b) instytucja udostępniła właściwym organom pisemne opinie prawne wraz z uzasadnieniem świadczące o tym, że w przypadku zakwestionowania umowy o kompensowaniu zobowiązań na drodze sądowej należności i zobowiązania instytucji nie przekroczą należności i zobowiązań, o których mowa w lit. a). Opinia prawna zawiera odwołanie do mającego zastosowanie prawa: (i) jurysdykcji, w której jest zarejestrowany kontrahent; (ii) jeżeli stroną jest oddział przedsiębiorstwa, który ma siedzibę w państwie innym niż państwo, w którym zarejestrowane jest przedsiębiorstwo - jurysdykcji, w której znajduje się ten oddział; (iii) jurysdykcji, której podlegają poszczególne	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	transakcje objęte umową o kompensowaniu zobowiązań; (iv) jurysdykcji, której podlegają wszelkie porozumienia lub umowy niezbędne do wykonania kompensowania umownego; c) ryzyko kredytowe wobec każdego kontrahenta jest agregowane w celu obliczenia jednej ekspozycji prawnej w odniesieniu do transakcji z każdym kontrahentem. Taka łączna wartość jest uwzględniana przy określaniu limitu kredytowego oraz kapitału wewnętrznego; d) umowa nie zawiera żadnej klauzuli, która - w przypadku niewykonania zobowiązania przez kontrahenta - zezwala kontrahentowi wykonującemu zobowiązania na dokonywanie jedynie ograniczonych płatności lub na niedokonywanie żadnych płatności na rzecz majątku strony niewykonującej swoich zobowiązań, nawet wówczas, gdy strona ta jest wierzycielem netto (tj. klauzula walk away). Jeżeli którykolwiek z właściwych organów nie jest przekonany, że kompensowanie umowne ma moc prawną i jest prawnie egzekwowalne na mocy prawa obowiązującego w każdej z jurysdykcji, o których mowa w lit. b), umowy o kompensowaniu zobowiązań nie uznaje się za ograniczającą ryzyko w stosunku do żadnego z kontrahentów. Właściwe organy powiadamiają się wzajemnie w tym zakresie.				
Art. 296 ust. 3	Opinie prawne, o których mowa w lit. b), można sporządzać poprzez odniesienie do poszczególnych rodzajów kompensowania umownego. W przypadku umów o kompensowaniu międzyproduktowym spełnia się następujące warunki dodatkowe: a) kwota netto, o której mowa w ust. 2 lit. a), jest sumą netto dodatnich i ujemnych wartości zamknięć każdej pojedynczej dwustronnej umowy ramowej o kompensowaniu zobowiązań oraz dodatniej i ujemnej wartości wyceny według wartości rynkowej poszczególnych transakcji ("międzyproduktowa kwota netto"); b) w opiniach prawnych, o których mowa w ust. 2 lit. b), uwzględnia się kwestię ważności i	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	egzekwowalności całej umowy o kompensowaniu międzyproduktowym zgodnie z jej warunkami oraz kwestię wpływu uzgodnień dotyczących kompensowania na istotne postanowienia wszelkich objętych nią poszczególnych dwustronnych umów ramowych o kompensowaniu zobowiązań.				
Art. 297 ust. 1	Obowiązki instytucji Instytucja ustanawia i utrzymuje procedury zapewniające monitorowanie mocy prawnej i egzekwowalności kompensowania umownego w świetle zmian w prawie stosownych jurysdykcji, o których mowa w art. 296 ust. 2 lit. b).	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 297 ust. 2	Instytucja przechowuje całość wymaganych dokumentów dotyczących jej kompensowania umownego w swoich aktach.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 297 ust. 3	Instytucja uwzględnia skutki kompensowania przy dokonywaniu pomiaru łącznej ekspozycji każdego kontrahenta na ryzyko kredytowe i zarządza swoim CCR na podstawie tych skutków tego pomiaru.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 297 ust. 4	W przypadku umów o kompensowaniu międzyproduktowym, o których mowa w art. 295, instytucja utrzymuje procedury zgodnie z art. 296 ust. 2 lit. c) pozwalające sprawdzić, czy każda transakcja, która ma zostać włączona do pakietu kompensowania, jest objęta opinią prawną, o której mowa w art. 296 ust. 2 lit. b). Uwzględniając umowy o kompensowaniu międzyproduktowym, instytucja nadal przestrzega wymogów dotyczących, w stosownych przypadkach, uznawania dwustronnych umów o kompensowaniu zobowiązań oraz określonych w rozdziale 4 wymogów dotyczących uznawania ograniczenia ryzyka kredytowego, w odniesieniu do wszystkich uwzględnionych poszczególnych dwustronnych umów ramowych o kompensowaniu zobowiązań i transakcji	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	objętych kompensowaniem.				
Art. 298 ust. 1	Skutki uznawania kompensowania za ograniczające ryzyko Umowy o kompensowaniu zobowiązań traktuje się następująco: a) kompensowanie do celów sekcji 5 i 6 uznaje się według zasad określonych w tych sekcjach; b) w przypadku umów nowacji wazeniu mogą podlegać pojedyncze kwoty netto określone w tych umowach, a nie odpowiednie kwoty brutto. W zastosowaniu przepisów sekcji 3 instytucje mogą brać pod uwagę umowę nowacji przy ustalaniu: (i) aktualnego kosztu odtworzenia, o którym mowa w art. 274 ust. 1; (ii) referencyjnych kwot głównych lub wartości bazowych, o których mowa w art. 274 ust. 2. W zastosowaniu przepisów sekcji 4, przy ustalaniu kwoty referencyjnej, o której mowa w art. 275 ust. 1, instytucje mogą uwzględniać umowę nowacji do celów obliczania referencyjnej kwoty głównej. W takich przypadkach instytucje stosują wartości procentowe podane w tabeli 3; c) w przypadku innych umów o kompensowaniu zobowiązań instytucje stosują przepisy sekcji 3 następująco: (i) aktualny koszt odtworzenia, o którym mowa w art. 274 ust. 1, dla umów objętych umową o kompensowaniu zobowiązań określa się przy uwzględnieniu faktycznego, hipotetycznego kosztu odtworzenia netto wynikającego z umowy; w przypadku gdy kompensowanie rodzi zobowiązanie netto instytucji wyliczającej koszt odtworzenia netto, aktualny koszt odtworzenia zostaje określony jako "0"; (ii) wysokość potencjalnej przyszłej ekspozycji kredytowej, o której mowa w art. 274 ust. 2, z tytułu wszystkich umów objętych umową o kompensowaniu zobowiązań obniża się według następującego wzoru:	N/przepi s stosowan y jest bezpośrednio			

	$PCE_{red} = 0.4 \cdot PCE_{gross} + 0.6 \cdot NGR \cdot PCE_{gross}$ gdzie: PCE_{red} = obniżona wysokość potencjalnej przyszłej ekspozycji kredytowej z tytułu wszystkich umów z danym kontrahentem objętych prawnie obowiązującą dwustronną umową o kompensowaniu zobowiązań; PCE_{gross} = suma wartości potencjalnej przyszłej ekspozycji kredytowej z tytułu wszystkich umów z danym kontrahentem objętych prawnie obowiązującą dwustronną umową o kompensowaniu zobowiązań i obliczanych jako iloczyn referencyjnych kwot głównych i wartości procentowych określonych w tabeli 1; NGR = wskaźnik netto/brutto obliczany jako iloraz kosztu odtworzenia netto dla wszystkich umów objętych prawnie obowiązującą dwustronną umową o kompensowaniu zobowiązań z danym kontrahentem (licznik) oraz kosztu odtworzenia brutto dla wszystkich umów objętych prawnie obowiązującą dwustronną umową o kompensowaniu zobowiązań z tym kontrahentem (mianownik).				
Art. 298 ust. 2	Przy obliczaniu potencjalnej przyszłej ekspozycji kredytowej zgodnie z wzorem określonym w ust. 1 instytucje mogą traktować doskonale dopasowane umowy objęte umową o kompensowaniu zobowiązań jako pojedynczą umowę z referencyjną kwotą główną stanowiącą równowartość wpływów netto. W zastosowaniu przepisów art. 275 ust. 1 instytucje mogą traktować doskonale dopasowane umowy objęte umową o kompensowaniu zobowiązań jako pojedynczą umowę z referencyjną kwotą główną stanowiącą równowartość wpływów netto, przy czym referencyjne kwoty główne mnoży się przez wartości procentowe podane w tabeli 3.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	Do celów niniejszego ustępu umowy doskonale dopasowane są to kontrakty walutowe typu forward lub podobne umowy, w których referencyjna kwota główna stanowi równowartość przepływów pieniężnych, o ile te przepływy są wymagalne w tej samej dacie waluty i w całości w tej samej walucie.															
Art. 298 ust. 3	Wartości procentowe mające zastosowanie do wszelkich innych umów objętych umową o kompensowaniu zobowiązań można obniżyć zgodnie z tabelą 6: Tabela 6 <table border="1" style="margin-left: auto; margin-right: auto;"> <thead> <tr> <th>Pierwotny termin zapadalności</th> <th>Kontrakty na stopę procentową</th> <th>Kontrakty walutowe</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Do co najwyżej jednego roku</td> <td>0,35 %</td> <td>1,50 %</td> </tr> <tr> <td>Powyżej jednego roku, lecz nie więcej niż dwa lata</td> <td>0,75 %</td> <td>3,75 %</td> </tr> <tr> <td>Dodatek za każdy następny rok</td> <td>0,75 %</td> <td>2,25 %</td> </tr> </tbody> </table>	Pierwotny termin zapadalności	Kontrakty na stopę procentową	Kontrakty walutowe	Do co najwyżej jednego roku	0,35 %	1,50 %	Powyżej jednego roku, lecz nie więcej niż dwa lata	0,75 %	3,75 %	Dodatek za każdy następny rok	0,75 %	2,25 %	N/przepis stosowany jest bezpośrednio		
Pierwotny termin zapadalności	Kontrakty na stopę procentową	Kontrakty walutowe														
Do co najwyżej jednego roku	0,35 %	1,50 %														
Powyżej jednego roku, lecz nie więcej niż dwa lata	0,75 %	3,75 %														
Dodatek za każdy następny rok	0,75 %	2,25 %														
Art. 298 ust. 4	W przypadku kontraktów na stopę procentową instytucje mogą za zgodą właściwych organów stosować pierwotny termin zapadalności lub rezydualny termin zapadalności.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio														
Art. 299 ust. 1	Pozycje z portfela handlowego Do celów stosowania niniejszego artykułu załącznik II zawiera odesłanie do instrumentów pochodnych do celów przeniesienia ryzyka kredytowego zgodnie z sekcją C pkt 8 załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio														
Art. 299 ust. 2	Przy obliczaniu kwot ekspozycji ważonych ryzykiem dla ryzyka kontrahenta w odniesieniu do pozycji z portfela handlowego instytucje stosują się do następujących zasad: a) w przypadku kredytowych instrumentów pochodnych swapu przychodu całkowitego i kredytowych instrumentów pochodnych swapu ryzyka kredytowego, aby uzyskać wartość potencjalnej	N/przepis stosowany jest bezpośrednio														

przyszłej ekspozycji kredytowej według metody określonej w sekcji 3, kwotę nominalną instrumentu mnoży się przez następujące wartości procentowe: (i) 5 % w przypadku zobowiązania referencyjnego, które gdyby było podstawą ekspozycji bezpośredniej instytucji, stanowiłoby pozycję kwalifikującą się do celów przepisów części trzeciej tytuł IV rozdział 2; (ii) 10 % w przypadku zobowiązania referencyjnego, które gdyby było podstawą ekspozycji bezpośredniej instytucji, nie stanowiłoby pozycji kwalifikującej się do celów przepisów części trzeciej tytuł IV rozdział 2. W przypadku instytucji, której ekspozycja z tytułu swapu ryzyka kredytowego stanowi pozycję długą w instrumencie bazowym, wartość procentowa dla potencjalnej przyszłej ekspozycji kredytowej może wynosić 0 %, chyba że swap ryzyka kredytowego podlega likwidacji z chwilą stwierdzenia niewypłacalności podmiotu, którego ekspozycja z tytułu swapu stanowi pozycję krótką w instrumencie bazowym, nawet jeżeli nie doszło do niewykonania zobowiązania z tytułu instrumentu bazowego. W przypadku gdy kredytowy instrument pochodny zapewnia ochronę w odniesieniu do "n-tego niewykonania zobowiązania" w ramach określonej liczby zobowiązań bazowych, instytucja określa, która z wartości procentowych określonych w akapicie pierwszym ma zastosowanie, przez odniesienie do zobowiązania o n-tej najniższej jakości kredytowej, które byłoby pozycją kwalifikującą się do celów części trzeciej tytuł IV rozdział 2, gdyby zostało podjęte przez daną instytucję; b) instytucje nie stosują uproszczonej metody ujmowania zabezpieczeń finansowych określonej w art. 222 do celów uznawania skutków zabezpieczenia finansowego; c) w przypadku transakcji odkupu oraz transakcji udzielania lub zaciągania pożyczek papierów wartościowych lub towarów zaksięgowanych w portfelu handlowym instytucje mogą traktować jako uznane zabezpieczenie wszystkie instrumenty finansowe i towary, które kwalifikują się do włączenia do portfela handlowego;				

d) w odniesieniu do ekspozycji z tytułu instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, zaksięgowanych w portfelu handlowym, instytucje mogą traktować jako uznane zabezpieczenie towary, które kwalifikują się do włączenia do portfela handlowego; e) do celów obliczenia korekt z tytułu zmienności, w przypadku gdy takie instrumenty finansowe lub towary, które nie są uznane zgodnie z przepisami rozdziału 4, są przekazywane w ramach pożyczki, sprzedawane lub dostarczane, bądź też są pożyczane, nabywane lub otrzymywane jako zabezpieczenie lub z innego tytułu w ramach takiej transakcji, a instytucja wykorzystuje metodę nadzorczą obliczania korekt z tytułu zmienności zgodnie z rozdziałem 4 sekcja 3, instytucje traktują takie instrumenty i towary w taki sam sposób jak papiery kapitałowe nieobjęte głównym indeksem, notowane na uznanej giełdzie; f) jeżeli instytucja stosuje metodę własnych oszacowań korekty z tytułu zmienności zgodnie z rozdziałem 4 sekcja 3 w odniesieniu do instrumentów finansowych lub towarów, które nie są uznane zgodnie z rozdziałem 4, oblicza ona korekty z tytułu zmienności osobno dla każdej pozycji. W przypadku gdy instytucja uzyskała zgodę na zastosowanie metody modeli wewnętrznych określonej w rozdziale 4, może stosować tę metodę również w portfelu handlowym; g) w odniesieniu do uznawania umów ramowych o kompensowaniu zobowiązań obejmujących transakcje odkupu, transakcje udzielania lub zaciągania pożyczek papierów wartościowych lub towarów lub inne transakcje oparte na rynku kapitałowym instytucje uznają kompensowanie dokonywane na pozycjach portfela handlowego i portfela niehandlowego wyłącznie wtedy, gdy kompensowane transakcje spełniają następujące warunki: (i) wszystkie transakcje podlegają codziennej wycenie według wartości rynkowej; (ii) wszelkie pozycje pożyczane, nabywane lub otrzymywane w ramach takich transakcji mogą zostać uznane jako uznane zabezpieczenie finansowe na mocy przepisów rozdziału 4 bez zastosowania przepisów lit.				

	c)-f) niniejszego ustępu; h) w przypadku gdy kredytowy instrument pochodny objęty portfelem handlowym stanowi część zabezpieczenia wewnętrznego, a ochronę kredytową uznano zgodnie z art. 204 niniejszego rozporządzenia, instytucje stosują jedną z poniższych metod: (i) traktują ten kredytowy instrument pochodny w taki sposób, jakby nie istniało ryzyko kontrahenta z tytułu pozycji w tym instrumencie; (ii) do celów obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka kredytowego kontrahenta uwzględniają konsekwentnie wszystkie objęte portfelem handlowym kredytowe instrumenty pochodne, stanowiące część zabezpieczenia wewnętrznego lub zakupione jako ochrona przed ekspozycją na ryzyko kredytowe kontrahenta, jeżeli ochronę kredytową traktuje się jako uznaną zgodnie z przepisami rozdziału 4.				
Art. 300	Definicje Na użytek niniejszej sekcji stosuje się następujące definicje: (1) "wyłączony z masy upadłościowej" w odniesieniu do aktywów klienta oznacza, że istnieją skuteczne uzgodnienia, które gwarantują, że aktywa te nie będą dostępne dla wierzycieli kontrahenta centralnego (CCP) lub uczestnika rozliczającego w przypadku niewypłacalności, odpowiednio, takiego kontrahenta centralnego lub uczestnika rozliczającego lub że aktywa nie będą dla uczestnika rozliczającego dostępne do celów pokrycia strat, które poniósł w wyniku niewykonania zobowiązania przez klienta lub klientów innych niż klienci, którzy dostarczyli te aktywa; (2) "transakcja związana z kontrahentem centralnym" oznacza umowę lub transakcję wymienioną w art. 301 ust. 1 zawartą między klientem a uczestnikiem rozliczającym, która jest bezpośrednio związana z umową lub transakcją wymienioną w tym ustępie zawartą między takim uczestnikiem rozliczającym a kontrahentem centralnym;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	(3) "uczestnik rozliczający" oznacza uczestnika rozliczającego zgodnie z definicją w art. 2 pkt 14 rozporządzenia (UE) nr 648/2012; (4) "klient" oznacza klienta zgodnie z definicją w art. 2 pkt 15 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 lub przedsiębiorstwo, które zawarło pośrednie uzgodnienia rozliczeniowe z uczestnikiem rozliczającym, zgodnie z art. 4 ust. 3 tego rozporządzenia.			
Art. 301 ust. 1	Zakres przedmiotowy Niniejsza sekcja ma zastosowanie do poniższych umów i transakcji przez cały okres, gdy pozostają one nierozliczone z CCP: a) umowy wymienione w załączniku II oraz kredytowe instrumenty pochodne; a) umowy wymienione w załączniku II oraz kredytowe instrumenty pochodne b) transakcje odkupu; c) transakcje udzielania lub zaciągania pożyczek papierów wartościowych lub towarów; d) transakcje z długim terminem rozliczenia; e) transakcje z obowiązkiem uzupełnienia zabezpieczenia kredytowego.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio		
Art. 301 ust. 2	Instytucje mogą zdecydować, czy stosować jeden z dwóch poniższych sposobów traktowania umów i transakcji, które pozostają nierozliczone z kwalifikującym się kontrahentem centralnym, wymienionych w ust. 1: a) sposobu traktowania względem ekspozycji z tytułu transakcji i ekspozycji z tytułu wkładów do funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania określonych, odpowiednio, w art. 306, z wyjątkiem traktowania określonego w ust. 1 lit. b) tego artykułu, oraz w art. 307; b) sposobu traktowania określonego w art. 310.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio		
Art. 301 ust. 3	Instytucje korzystają ze sposobu traktowania określonego - stosownie do przypadku - w art. 306, z wyjątkiem traktowania określonego w ust. 1 lit. a) tego artykułu, oraz w art. 309 w odniesieniu do umów i	N/przepis stosowany jest		

	transakcji, które pozostają nierozliczone z niekwalifikującym się kontrahentem centralnym, wymienionych w ust. 1 niniejszego artykułu.	bezpośrednio			
Art. 302 ust. 1	Monitorowanie ekspozycji wobec kontrahentów centralnych Instytucje monitorują wszystkie swoje ekspozycje wobec kontrahentów centralnych i określają procedury służące regularnemu przekazywaniu informacji na temat tych ekspozycji kadrze kierowniczej wyższego szczebla oraz właściwemu komitetowi lub właściwym komitetom organu zarządzającego.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 302 ust. 2	Za pomocą odpowiedniej analizy scenariuszy i testów warunków skrajnych instytucje oceniają, czy poziom funduszy własnych utrzymywanych względem ekspozycji wobec kontrahenta centralnego, w tym ewentualnych przyszłych ekspozycji na ryzyko kredytowe ekspozycji wynikających z wkładów do funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania oraz - w przypadku gdy instytucja pełni rolę uczestnika rozliczającego - ekspozycji wynikających z ustaleń umownych określonych w art. 304, jest odpowiednio powiązany z ryzykami nieodłącznie związanymi z tymi ekspozycjami.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 303 ust. 1	Traktowanie ekspozycji uczestników rozliczających wobec kontrahenta centralnego Jeżeli instytucja pełni rolę uczestnika rozliczającego - dla własnych celów lub jako pośrednik finansowy między klientem a kontrahentem centralnym - wówczas oblicza wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu swoich ekspozycji wobec kontrahenta centralnego zgodnie z art. 301 ust. 2 i 3.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 303 ust. 2	Jeżeli instytucja pełni rolę uczestnika rozliczającego i w tym charakterze działa jako pośrednik finansowy między klientem a kontrahentem centralnym, oblicza wówczas wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu swoich transakcji związanych z kontrahentem centralnym przeprowadzanych z klientem zgodnie z przepisami sekcji 1-8 niniejszego rozdziału, stosownie do przypadku.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

Art. 303 ust. 3	Jeżeli instytucja jest klientem uczestnika rozliczającego, wówczas oblicza wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu swoich transakcji związanych z kontrahentem centralnym przeprowadzanych z uczestnikiem rozliczającym zgodnie z przepisami sekcji 1-8 niniejszego rozdziału, stosownie do przypadku.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 303 ust. 4	Alternatywnie do podejścia określonego w ust. 3, w przypadku gdy instytucja jest klientem, może ona obliczać wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu swoich transakcji związanych z kontrahentem centralnym przeprowadzanych z uczestnikiem rozliczającym zgodnie z art. 305 ust. 2, pod warunkiem że spełnione są oba poniższe warunki: a) pozycje i aktywa tej instytucji związane z przedmiotowymi transakcjami są odróżnione i wyodrębnione w rozumieniu art. 39 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 zarówno na poziomie uczestnika rozliczającego, jak i kontrahenta centralnego, w stosunku do pozycji i aktywów zarówno uczestnika rozliczającego, jak i pozostałych klientów tego uczestnika rozliczającego, a wspomniane pozycje i aktywa są w wyniku tego wyodrębnienia wyłączone z masy upadłościowej w przypadku niewykonania zobowiązania lub niewypłacalności dotyczących uczestnika rozliczającego lub jego innego klienta lub klientów; b) odnośne przepisy, regulacje, zasady i ustalenia umowne mające zastosowanie do takiej instytucji bądź kontrahenta centralnego lub dla nich wiążące zapewniają - w przypadku niewykonania zobowiązania przez uczestnika rozliczającego lub jego niewypłacalności - przeniesienie pozycji instytucji związanych z tymi umowami i transakcjami oraz odpowiednich zabezpieczeń na innego uczestnika rozliczającego w odnośnym okresie ryzyka w związku z uzupełnieniem zabezpieczenia.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 303 ust. 5	Jeżeli instytucja pełniąca rolę uczestnika rozliczającego zawiera z klientem innego uczestnika rozliczającego ustalenia umowne w celu zapewnienia takiemu klientowi możliwości przeniesienia aktywów i pozycji, o których mowa w ust. 4 lit. b), wówczas	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	może ona przypisać wartość ekspozycji równą zeru zobowiązaniu warunkowemu, które powstało w wyniku takiego ustalenia umownego.	dnio			
Art. 304 ust. 1	Traktowanie ekspozycji uczestników rozliczających wobec klienta Jeżeli instytucja pełni rolę uczestnika rozliczającego i w tym charakterze działa jako pośrednik finansowy między klientem a kontrahentem centralnym, oblicza wówczas wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu swoich transakcji związanych z kontrahentem centralnym przeprowadzanych z klientem zgodnie z przepisami sekcji 1-8 niniejszego rozdziału oraz częścią trzecią tytuł VI, stosownie do przypadku.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 304 ust. 2	Jeżeli instytucja pełniąca rolę uczestnika rozliczającego zawiera z klientem innego uczestnika rozliczającego ustalenia umowne, które ułatwiają, zgodnie z art. 48 ust. 5 i 6 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, przeniesienie pozycji i zabezpieczeń, o których mowa w art. 305 ust. 2 lit. b) niniejszego rozporządzenia, na rzecz tego klienta, a te ustalenia umowne rodzą zobowiązanie warunkowe dla tej instytucji, instytucja ta do takiego zobowiązania warunkowego może przypisać wartość ekspozycji wynoszącą zero.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 304 ust. 3	Przy obliczaniu wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu swoich ekspozycji wobec klienta zgodnie z metodą modeli wewnętrznych instytucja pełniąca rolę uczestnika rozliczającego może zastosować krótszy okres ryzyka w związku z uzupełnieniem zabezpieczenia. Okres ryzyka stosowany przez instytucję nie może być krótszy niż 5 dni.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 304 ust. 4	Przy obliczaniu wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu swoich ekspozycji wobec klienta zgodnie z metodą wyceny według wartości rynkowej, metodą standardową lub metodą wyceny pierwotnej wartości ekspozycji instytucja pełniąca rolę uczestnika rozliczającego może pomnożyć parametr ekspozycji, w przypadku której nie wykonano zobowiązania, (EAD) przez skalar. Instytucje mogą korzystać z	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	następujących skalarów: a) 0,71 dla okresu ryzyka w związku z uzupełnieniem zabezpieczenia wynoszącego 5 dni; b) 0,77 dla okresu ryzyka w związku z uzupełnieniem zabezpieczenia wynoszącego 6 dni; c) 0,84 dla okresu ryzyka w związku z uzupełnieniem zabezpieczenia wynoszącego 7 dni; d) 0,89 dla okresu ryzyka w związku z uzupełnieniem zabezpieczenia wynoszącego 8 dni; e) 0,95 dla okresu ryzyka w związku z uzupełnieniem zabezpieczenia wynoszącego 9 dni; f) 1 dla okresu ryzyka w związku z uzupełnieniem zabezpieczenia wynoszącego 10 lub więcej dni.				
Art. 304 ust. 5	EUNB opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia okresów ryzyka w związku z uzupełnieniem zabezpieczenia, które instytucje mogą stosować do celów ust. 3 i 4. Przy opracowywaniu tego projektu regulacyjnych standardów technicznych EUNB stosuje następujące zasady: a) określa okres ryzyka w związku z uzupełnieniem zabezpieczenia dla każdego rodzaju umów i transakcji wymienionych w art. 301 ust. 1; b) okresy ryzyka w związku z uzupełnieniem zabezpieczenia, które mają zostać zdefiniowane zgodnie z lit. a), odzwierciedlają okres rozliczenia umów i transakcji, o których mowa w tej literze. EUNB przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 czerwca 2014 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 305 ust. 1	Traktowanie ekspozycji klientów Jeżeli instytucja jest klientem, wówczas oblicza wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu swoich transakcji związanych z kontrahentem centralnym	N/przepisy stosowane jest			

	przeprowadzanych z uczestnikiem rozliczającym zgodnie z przepisami sekcji 1-8 niniejszego rozdziału oraz częścią trzecią tytuł VI, stosownie do przypadku.	bezpóre dnio			
Art. 305 ust. 2	Bez uszczerbku dla podejścia określonego w ust. 1, w przypadku gdy instytucja jest klientem, może ona obliczać wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu swoich ekspozycji z tytułu transakcji w odniesieniu do transakcji związanych z kontrahentem centralnym przeprowadzanych z uczestnikiem rozliczającym zgodnie z art. 306, pod warunkiem że spełnione są wszystkie poniższe warunki: a) pozycje i aktywa tej instytucji związane z przedmiotowymi transakcjami są odróżnione i wyodrębnione, zarówno na poziomie uczestnika rozliczającego, jak i kontrahenta centralnego, w stosunku do pozycji i aktywów zarówno uczestnika rozliczającego, jak i pozostałych klientów tego uczestnika rozliczającego, a wspomniane pozycje i aktywa są w wyniku tego odróżnienia i wyodrębnienia wyłączone z masy upadłościowej w przypadku niewykonania zobowiązania lub niewypłacalności dotyczących uczestnika rozliczającego lub jego innego klienta lub klientów; b) odnośne przepisy, regulacje, zasady i ustalenia umowne mające zastosowanie do takiej instytucji bądź kontrahenta centralnego lub dla nich wiążące ułatwiają przeniesienie pozycji klienta związanych z tymi umowami i transakcjami oraz odpowiednich zabezpieczeń na innego uczestnika rozliczającego w odnośnym okresie ryzyka w związku z uzupełnieniem zabezpieczenia w przypadku niewykonania zobowiązania przez pierwotnego uczestnika rozliczającego lub jego niewypłacalności. W takiej sytuacji pozycje klienta i odpowiednie zabezpieczenia są przenoszone po wartości rynkowej, chyba że klient zwróci się o rozliczenie danej pozycji po wartości rynkowej; c) instytucja dysponuje niezależną, pisemną opinią prawną z uzasadnieniem, z której wynika, że w przypadku zakwestionowania w drodze sądowej właściwe sądy i organy administracyjne uznałyby, że klient nie poniósłby żadnych strat z tytułu	N/prze s stosowan y jest bezpóre dnio			

	niewypłacalności swojego uczestnika rozliczającego lub któregokolwiek z klientów swojego uczestnika rozliczającego na mocy przepisów jurysdykcji obejmującej instytucję, jej uczestnika rozliczającego oraz kontrahenta centralnego, prawa regulującego transakcje i umowy, które instytucja rozlicza za pośrednictwem kontrahenta centralnego, prawa regulującego zabezpieczenie oraz prawa regulującego wszelkie umowy niezbędne do spełnienia warunku określonego w lit. b); d) kontrahent centralny jest kwalifikującym się kontrahentem centralnym.				
Art. 305 ust. 3	Bez uszczerbku dla warunków określonych w ust. 2, jeżeli instytucja będąca klientem nie jest chroniona przed stratami, w przypadku gdy zarówno uczestnik rozliczający, jak i inny klient tego uczestnika rozliczającego nie wykonują zobowiązania, jednak spełnione są wszystkie pozostałe warunki określone w ust. 2, klient może obliczać swoje wymogi w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do ekspozycji z tytułu transakcji związanych z kontrahentem centralnym przeprowadzanych z uczestnikiem rozliczającym zgodnie z art. 306, pod warunkiem zastąpienia wagi ryzyka równej 2 % w ust. 1 lit. a) tego artykułu wagą ryzyka równą 4 %.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 305 ust. 4	Jeżeli instytucja będąca klientem korzysta z usług kontrahenta centralnego na zasadzie pośrednich uzgodnień rozliczeniowych, zgodnie z art. 4 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, instytucja ta może zastosować podejście określone w ust. 2 lub 3 tylko w przypadku gdy warunki określone w każdym ustępie są spełniane na każdym szczeblu łańcucha pośredników.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 306 ust. 1	Wymogi w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do ekspozycji z tytułu transakcji Instytucja stosuje następujące podejście do swoich ekspozycji z tytułu transakcji z kontrahentami centralnymi: a) stosuje wagę ryzyka równą 2 % w odniesieniu do wartości ekspozycji dla wszystkich swoich ekspozycji z tytułu transakcji z kwalifikującymi się kontrahentami centralnymi;	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	b) stosuje wagę ryzyka wykorzystywaną w przypadku podejścia standardowego do ryzyka kredytowego określoną w art. 107 ust. 2 lit. b) do wszystkich swoich ekspozycji z tytułu transakcji z niekwalifikującymi się kontrahentami centralnymi; c) w przypadkach gdy instytucja pełni rolę pośrednika finansowego między klientem a kontrahentem centralnym, a zgodnie z warunkami transakcji związanej z kontrahentem centralnym instytucja nie jest zobowiązana do zwrotu klientowi strat poniesionych w związku ze zmianą wartości tej transakcji w przypadku niewykonania zobowiązania przez kontrahenta centralnego; wartość ekspozycji z tytułu transakcji z kontrahentem centralnym, która odpowiada tej transakcji związanej z kontrahentem centralnym, wynosi zero.				
Art. 306 ust. 2	Niezależnie od przepisów ust. 1, jeżeli aktywa przekazane jako zabezpieczenie dla kontrahenta centralnego lub uczestnika rozliczającego są wyłączone z masy upadłościowej w razie niewypłacalności kontrahenta centralnego, uczestnika rozliczającego lub jego innego klienta lub klientów, instytucja może przypisać wartość ekspozycji równą zeru w stosunku do ekspozycji na ryzyko kredytowe kontrahenta związanych z tymi aktywami.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 306 ust. 3	Instytucja oblicza wartości ekspozycji swoich ekspozycji z tytułu transakcji z kontrahentem centralnym zgodnie z przepisami sekcji 1-8 niniejszego rozdziału, stosownie do przypadku.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 306 ust. 4	Instytucja oblicza kwoty ekspozycji ważonej ryzykiem w odniesieniu do swoich ekspozycji z tytułu transakcji z kontrahentami centralnymi do celów art. 92 ust. 3 jako sumę wartości ekspozycji swoich ekspozycji z tytułu transakcji z kontrahentami centralnymi, obliczonych zgodnie z ust. 2 i 3 niniejszego artykułu pomnożonych przez wagę ryzyka określoną zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 307	Wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu wniesionego z góry wkładu do funduszu kontrahenta	N/przepisy			

	centralnego na wypadek niewykonania zobowiązania Institucja pełniąca rolę uczestnika rozliczającego stosuje następujące traktowanie wobec swoich funduszy własnych na pokrycie ekspozycji z tytułu swoich wkładów do funduszu kontrahenta centralnego na wypadek niewykonania zobowiązania: a) oblicza ona wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu wniesionego przez nią z góry wkładu do funduszu kwalifikującego się kontrahenta centralnego na wypadek niewykonania zobowiązania zgodnie z podejściem określonym w art. 308 b) oblicza ona wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu wniesionego przez nią z góry wkładu do funduszu niekwalifikującego się kontrahenta centralnego na wypadek niewykonania zobowiązania zgodnie z podejściem określonym w art. 309.	stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 308 ust. 1	Wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu wniesionych z góry wkładów do funduszu kwalifikującego się kontrahenta centralnego na wypadek niewykonania zobowiązania Wartość ekspozycji dla wniesionego z góry wkładu instytucji do funduszu kwalifikującego się kontrahenta centralnego (DFi) na wypadek niewykonania zobowiązania stanowi wpłaconą kwotę lub odpowiada wartości rynkowej aktywów dostarczonych przez tę instytucję pomniejszonej o każdą kwotę tego wkładu, którą kwalifikujący się kontrahent centralny wykorzystał w celu absorpcji swoich strat wynikających z niewykonania zobowiązania przez jednego lub więcej jego uczestników rozliczających.	N/przepi s stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 308 ust. 2	Institucja oblicza wymóg w zakresie funduszy własnych (Ki) w celu pokrycia ekspozycji z tytułu wniesionego przez siebie z góry wkładu (DFi) w następujący sposób:	N/przepi s stosowan y jest bezpośrednio			

	$K_i = \left(1 + \beta \cdot \frac{N}{N-2}\right) \cdot \frac{DF_i}{DF_{CM}} \cdot K_{CM}$ gdzie: β = współczynnik koncentracji podany do wiadomości instytucji przez kontrahenta centralnego; N = liczba uczestników rozliczających podana do wiadomości instytucji przez kontrahenta centralnego; DF_{CM} = suma wkładów wniesionych z góry przez wszystkich uczestników rozliczających kontrahenta centralnego ($\sum_i DF_i$) podana do wiadomości instytucji przez kontrahenta centralnego; K_{CM} = suma wymogów w zakresie funduszy własnych wszystkich uczestników rozliczających kontrahenta centralnego, obliczona zgodnie z mającym zastosowanie wzorem ($\sum_i K_i$) określonym w ust. 3				
Art. 308 ust. 3	Instytucja oblicza K CM w następujący sposób: a) jeżeli $K_{CCP} \leq DF_{CCP}$, instytucja stosuje następujący wzór: $K_{CM} = c_1 \cdot DF_{CM}^*$ b) jeżeli $DF_{CCP} < K_{CCP} \leq DF^*$, instytucja stosuje następujący wzór: $K_{CM} = c_2 \cdot (K_{CCP} - DF_{CCP}) + c_1 \cdot (DF^* - K_{CCP});$ c) jeżeli $DF^* < K_{CCP}$, instytucja stosuje następujący wzór: $K_{CM} = c_2 \cdot \mu \cdot (K_{CCP} - DF^*) + c_1 \cdot DF_{CM}^*$ gdzie: DF_{CCP} = wniesione z góry zasoby finansowe kontrahenta centralnego podane do wiadomości instytucji przez kontrahenta centralnego;	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	K_{CCP} = kapitał hipotetyczny kontrahenta centralnego podany do wiadomości instytucji przez kontrahenta centralnego; DF^* = $DF_{CCP} + DF_{CM}^*$; DF_{CM}^* = $DF_{CM} - 2 \cdot \overline{DF}_i$; $\overline{DF}_i$; = średni wniesiony z góry wkład, $\frac{1}{N} \cdot DF_{CM}$, podany do wiadomości instytucji przez kontrahenta centralnego; c_1 = współczynnik kapitałowy równy $\max \left\{ \frac{1.6\%}{\left(\frac{DF^*}{K_{CCP}}\right)^{0.3}}, 0.16\% \right\}$ c_2 = współczynnik kapitałowy równy 100 %; μ = 1,2.				
Art. 308 ust. 4	Instytucja oblicza kwoty ekspozycji ważonej ryzykiem dla ekspozycji z tytułu wkładu wniesionego z góry przez instytucję na użytek art. 92 ust. 3 jako wymogi w zakresie funduszy własnych (Ki) określone zgodnie z ust. 2 i pomnożone przez 12,5.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 308 ust. 5	Jeżeli KCCP równa się zero, instytucje stosują dla współczynnika c1 wartość 0,16 % do celów obliczeń, o których mowa w ust. 3.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 309 ust. 1	Wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu wniesionych z góry wkładów do funduszu niekwalifikującego się kontrahenta centralnego na wypadek niewykonania zobowiązania oraz z tytułu wkładów nierzeczywistych na rzecz niekwalifikującego się kontrahenta cent Instytucja stosuje następujący wzór do obliczania wymogu w zakresie funduszy własnych (K i) dla ekspozycji z tytułu wniesionych przez nią z góry wkładów do funduszu niekwalifikującego się kontrahenta centralnego na wypadek niewykonania zobowiązania (DF i) oraz z tytułu wkładów nierzeczywistych (UC i) na rzecz takiego kontrahenta	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	centralnego: $K_i = c_2 \cdot \mu \cdot \delta DF_i$ UC i P gdzie c_2 oraz μ są zdefiniowane zgodnie z art. 308 ust. 3.				
Art. 309 ust. 2	Do celu ust. 1 wkłady nieruchomości oznaczają wkłady, które instytucja pełniąca rolę uczestnika rozliczającego na mocy umowy zobowiązała się przekazać na rzecz kontrahenta centralnego po wyczerpaniu przez niego jego funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania w celu pokrycia strat, które kontrahent ten poniósł w wyniku niewykonania zobowiązania przez jednego lub więcej jego uczestników rozliczających.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 309 ust. 3	Instytucja oblicza kwoty ekspozycji ważonej ryzykiem dla ekspozycji z tytułu wkładu wniesionego z góry przez instytucję na użytek art. 92 ust. 3 jako wymogi w zakresie funduszy własnych (K_i) określone zgodnie z przepisami ust. 1 i pomnożone przez 12,5.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 310	Alternatywny sposób obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ekspozycji wobec kwalifikującego się kontrahenta centralnego Instytucja stosuje następujący wzór do obliczania wymogu w zakresie funduszy własnych (K_i) z tytułu ekspozycji wynikających z jej ekspozycji z tytułu transakcji oraz ekspozycji jej klientów z tytułu transakcji (TE_i) oraz wniesionych z góry wkładów (DF_i) do funduszu kwalifikującego się kontrahenta centralnego na wypadek niewykonania zobowiązania: $K_i = 8\% \cdot \min[2\% \cdot TE_i + 1250\% \cdot DF_i; 20\% \cdot TE_i]$	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 311 ust. 1	Wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ekspozycji wobec kontrahentów centralnych, którzy przestali spełniać pewne warunki Instytucja stosuje podejście określone w niniejszym artykule, w przypadku gdy spełnione zostały jeden lub oba z poniższych warunków: a) instytucja otrzymała od kontrahenta centralnego	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	powiadomienie wymagane na mocy art. 50b lit. j) ppkt (ii) rozporządzenia (UE) nr 648/2012 o tym, że kontrahent centralny zaprzestał obliczania KCCP; b) instytucja dowiedziała się z publicznego ogłoszenia lub powiadomienia ze strony właściwego organu kontrahenta centralnego, z którego korzysta instytucja, lub od samego kontrahenta centralnego o tym, że kontrahent ten nie będzie już spełniać warunków zezwolenia lub uznania, stosownie do przypadku.				
Art. 311 ust. 2	W przypadku gdy spełniony został tylko warunek określony w ust. 1 lit. a), właściwy organ instytucji sprawdza powody, dla których kontrahent centralny zaprzestał obliczania KCCP. W przypadku gdy właściwy organ uzna, że powody, o których mowa w akapicie pierwszym, są uzasadnione, może zezwolić instytucjom w swoim państwie członkowskim na stosowanie podejścia określonego w art. 310 do ich ekspozycji z tytułu transakcji z tym kontrahentem centralnym i wynikających z wkładów do funduszu tego kontrahenta na wypadek niewykonania zobowiązania. W przypadku udzielenia takiego zezwolenia właściwy organ podaje powody swojej decyzji. W przypadku gdy właściwy organ uzna, że powody, o których mowa w akapicie pierwszym, nie są uzasadnione, wszystkie instytucje w jego państwie członkowskim, niezależnie od podejścia, które wybrały zgodnie z art. 301 ust. 2, stosują podejście określone w ust. 3 lit. a)-d) niniejszego artykułu.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 311 ust. 3	W przypadku gdy spełniony został warunek określony w ust. 1 lit. b), bez względu na to, czy spełniony został warunek określony w lit. a) tego ustępu, instytucja w ciągu 3 miesięcy od zaistnienia sytuacji określonej w lit. b) tego ustępu lub wcześniej, jeżeli wymaga tego właściwy organ tej instytucji, podejmuje następujące czynności względem swoich ekspozycji wobec tego kontrahenta centralnego: a) przestaje stosować podejście wybrane zgodnie z art. 301 ust. 2;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	b) stosuje podejście określone w art. 306 ust. 1 lit. b) względem swoich ekspozycji wynikających z transakcji z tym kontrahentem centralnym; c) stosuje podejście określone w art. 309 względem swoich wniesionych z góry wkładów do funduszu tego kontrahenta centralnego na wypadek niewykonania zobowiązania oraz względem swoich wkładów nierzeczywistych na rzecz tego kontrahenta centralnego; d) traktuje ekspozycje inne niż ekspozycje wymienione w lit. b) i c) wobec tego kontrahenta centralnego jako ekspozycje wobec przedsiębiorstwa zgodnie z metodą standardową dotyczącą ryzyka kredytowego określoną w rozdziale 2.				
Art. 312 ust. 1	Zezwolenia i powiadomienia Aby zakwalifikować się do stosowania metody standardowej, instytucje spełniają kryteria określone w art. 320 oraz ogólne standardy zarządzania ryzykiem określone w art. 74 i 85 dyrektywy 2013/36/UE. Przed zastosowaniem metody standardowej instytucje powiadamiają o tym właściwe organy. W przypadku spełnienia warunków określonych w art. 319 ust. 2 i w art. 320 właściwe organy zezwalają instytucjom na stosowanie odpowiedniego alternatywnego wskaźnika dla linii biznesowych "bankowość detaliczna" i "bankowość komercyjna".	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 312 ust. 2	Właściwe organy zezwalają instytucjom na stosowanie metod zaawansowanego pomiaru na podstawie ich własnych systemów pomiaru ryzyka operacyjnego, jeśli spełnione są wszystkie standardy jakościowe i ilościowe określone, odpowiednio, w art. 321 i 322 oraz jeśli instytucje spełniają ogólne standardy zarządzania ryzykiem zawarte w art. 74 i 85 dyrektywy 2013/36/UE i w tytule VII rozdział 3 sekcja II tej dyrektywy. Instytucje występują również do właściwych organów z wnioskiem o zezwolenie na wdrożenie znacznych rozszerzeń i zmian w przedmiotowych metodach zaawansowanego pomiaru. Właściwe organy wydają takie zezwolenie wyłącznie wtedy, gdy po wdrożeniu	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	tych znacznych rozszerzeń i zmian instytucje będą nadal spełniać standardy określone w akapicie pierwszym.				
Art. 312 ust. 3	Instytucje powiadamiają właściwe organy o wszelkich zmianach w swoich metodach zaawansowanego pomiaru.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 312 ust. 4	EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia następujących elementów: a) metody oceny, w ramach której właściwe organy zezwalają instytucjom na stosowanie metod zaawansowanego pomiaru; b) warunków oceny znaczenia rozszerzeń i zmian metod zaawansowanego pomiaru; c) warunków powiadomienia wymaganego na mocy ust. 3. EUNB przedstawi Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 31 grudnia 2014 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 313 ust. 1	Powrót do stosowania mniej zaawansowanych metod Instytucje stosujące metodę standardową nie wracają do stosowania metody wskaźnika bazowego, chyba że są spełnione warunki określone w ust. 3.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 313 ust. 2	Instytucje stosujące metody zaawansowanego pomiaru nie wracają do stosowania metody standardowej ani metody wskaźnika bazowego, chyba że są spełnione warunki określone w ust. 3.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

Art. 313 ust. 3	Instytucja może powrócić do stosowania mniej zaawansowanej metody oceny ryzyka operacyjnego wyłącznie wtedy, gdy spełnione są oba poniższe warunki: a) instytucja wykazała w sposób zadowalający właściwy organ, że korzystanie z mniej zaawansowanej metody nie jest proponowane w celu obniżenia związanych z ryzykiem operacyjnym wymogów w zakresie funduszy własnych instytucji, jest konieczne ze względu na charakter i złożoność instytucji oraz nie miałyby istotnego negatywnego wpływu na wypłacalność instytucji ani na jej zdolność do skutecznego zarządzania ryzykiem operacyjnym; b) instytucja otrzymała uprzednie zezwolenie właściwego organu.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 314 ust. 1	Łączne stosowanie różnych metod Instytucje mogą stosować kombinację różnych metod pod warunkiem uzyskania zezwolenia od właściwych organów. Właściwe organy udzielają takiego zezwolenia, jeśli spełnione są wymogi określone, stosownie do przypadku, w przepisach ust. 2-4.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 314 ust. 2	Instytucja może stosować metodę zaawansowanego pomiaru w połączeniu z metodą wskaźnika bazowego lub z metodą standardową, jeśli spełnione są oba poniższe warunki: a) połączenie metod stosowane przez instytucję obejmuje wszystkie rodzaje ryzyka operacyjnego, zaś metoda stosowana przez instytucję w celu objęcia poszczególnych działań, lokalizacji geograficznych, struktur prawnych lub innych istotnych działań określonych wewnętrznie jest dla właściwych organów zadowalająca; b) kryteria określone w art. 320 i standardy określone w art. 321 i 322 są spełnione w odniesieniu do aspektów działalności objętych, odpowiednio, metodą standardową i metodami zaawansowanego pomiaru.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 314 ust. 3	W przypadku instytucji, które chcą stosować metodę zaawansowanego pomiaru w połączeniu z metodą wskaźnika bazowego lub z metodą standardową,	N/przepis stosowany			

	właściwe organy obwarowują wydanie zezwolenia poniższymi warunkami dodatkowymi: a) w dniu wdrożenia metody zaawansowanego pomiaru znaczna część ryzyka operacyjnego danej instytucji objęta jest tą metodą; b) instytucja zobowiązuje się do stosowania metody zaawansowanego pomiaru w odniesieniu do istotnej części swoich działań zgodnie z harmonogramem, który został przedłożony właściwym organom i przez nie zatwierdzony.	y jest bezpośrednio			
Art. 314 ust. 4	Instytucja może zwrócić się do właściwego organu z wnioskiem o udzielenie zezwolenia na łączne stosowanie metody wskaźnika bazowego i metody standardowej tylko w wyjątkowych okolicznościach, takich jak niedawne nabycie nowego przedsiębiorstwa, które może wymagać okresu przejściowego przy stosowaniu metody standardowej. Właściwy organ udziela takiego zezwolenia wyłącznie w przypadku, gdy instytucja zobowiązała się do stosowania metody standardowej zgodnie z harmonogramem, który został przedłożony właściwemu organowi i przez niego zatwierdzony.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 314 ust. 5	EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia następujących elementów: a) warunków stosowanych przez właściwe organy przy ocenie metody, o której mowa w ust. 2 lit. a); b) warunków stosowanych przez właściwe organy przy podejmowaniu decyzji o nałożeniu dodatkowych warunków, o których mowa w ust. 3. EUNB przedstawi Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 31 grudnia 2016 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 315	Wymóg w zakresie funduszy własnych	N/przepis			

ust. 1	Zgodnie z metodą wskaźnika bazowego wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka operacyjnego jest równy 15 % średniej z trzech lat dla odpowiedniego wskaźnika określonego w art. 316. Instytucje obliczają średnią z trzech lat dla odpowiedniego wskaźnika na podstawie obserwacji wyników z ostatnich trzech dwunastomiesięcznych okresów dokonywanych pod koniec roku obrachunkowego. Jeżeli dane zweryfikowane przez biegłego rewidenta nie są dostępne, instytucje mogą wykorzystać dane szacunkowe.	stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 315 ust. 2	W przypadku gdy instytucja prowadzi działalność przez okres krótszy niż trzy lata, może do obliczania odpowiedniego wskaźnika wykorzystać prognozowane dane szacunkowe, pod warunkiem że zacznie stosować dane historyczne, gdy tylko będą one dostępne.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 315 ust. 3	Jeżeli instytucja może udowodnić swojemu właściwemu organowi, że ze względu na połączenie, nabycie lub zbycie podmiotów lub działalności, wykorzystanie średniej z trzech lat do obliczenia odpowiedniego wskaźnika prowadziłoby do błędnego oszacowania wymogu w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka operacyjnego, właściwy organ może zezwolić instytucji na zmianę sposobu obliczania, tak aby uwzględnić takie sytuacje; informuje o tym należycie EUNB. W takich okolicznościach właściwy organ może z własnej inicjatywy nałożyć również na instytucję wymóg zmiany sposobu obliczenia.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 315 ust. 4	Jeżeli w przypadku dowolnej obserwacji wartość odpowiedniego wskaźnika jest ujemna lub równa zero, instytucje nie uwzględniają tej wartości w obliczeniach średniej z trzech lat. Instytucje obliczają średnią z trzech lat jako iloraz sumy wartości dodatnich oraz liczby wartości dodatnich.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 316 ust. 1	Odpowiedni wskaźnik W przypadku instytucji stosujących standardy rachunkowości przewidziane dyrektywą 86/635/EWG, w oparciu o rachunkowe kategorie rachunku zysków i strat instytucji zgodnie z art. 27 tej dyrektywy,	N/przepi s stosowan y jest bezpośre			

odpowiedni wskaźnik jest sumą pozycji wymienionych w tabeli 1 niniejszego ustępu. Instytucje uwzględniają w tej sumie wszystkie pozycje odpowiednio ze znakiem dodatnim lub ujemnym. Instytucje dokonują korekty tych pozycji celem odzwierciedlenia następujących zastrzeżeń: <i>Tabela 1</i> 1 Odsetki należne i podobne przychody 2 Odsetki do zapłaty i podobne opłaty 3 Przychody z akcji i innych papierów wartościowych o stałej/ zmiennej stopie dochodu 4 Należności z tytułu prowizji/opłat 5 Koszty z tytułu prowizji/opłat 6 Zysk netto lub strata netto z operacji finansowych 7 Pozostałe przychody operacyjne a) instytucje obliczają odpowiedni wskaźnik przed odliczeniem wszelkich rezerw i kosztów operacyjnych. Instytucje włączają do kosztów operacyjnych opłaty za usługi outsourcingowe świadczone przez osoby trzecie inne niż jednostka dominująca lub jednostka zależna instytucji lub jednostka zależna jednostki dominującej wobec danej instytucji. Instytucje mogą wykorzystywać wydatki poniesione na outsourcing usług świadczonych przez osoby trzecie do obniżenia odpowiedniego wskaźnika, jeśli koszty te poniesione zostały przez podmiot podlegający przepisom niniejszego rozporządzenia lub przepisom do nich równoważnym; b) przy obliczaniu odpowiedniego wskaźnika instytucje nie uwzględniają poniższych pozycji: (i) zrealizowanych zysków/strat ze sprzedaży pozycji z portfela niehandlowego; (ii) przychodów z tytułu zdarzeń nadzwyczajnych lub	dnio			

	występujących nieregularnie; (iii) przychodów z tytułu ubezpieczenia. c) jeśli aktualizacja wyceny pozycji handlowych stanowi część rachunku zysków i strat, instytucje mogą uwzględnić ją w obliczeniach. Jeżeli instytucje stosują art. 36 ust. 2 dyrektywy 86/635/EWG, uwzględniają w obliczeniach aktualizację wyceny zaksięgowaną w rachunku zysków i strat.				
Art. 317 ust. 1	Wymóg w zakresie funduszy własnych 1. W ramach metody standardowej instytucje dokonują podziału swojej działalności na linie biznesowe wymienione w tabeli 2 w ust. 4, zgodnie z zasadami określonymi w art. 318.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 317 ust. 2	Instytucje obliczają wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka operacyjnego jako średnią z trzech lat dla sumy rocznych wymogów w zakresie funduszy własnych dla wszystkich linii biznesowych wymienionych w tabeli 2 w ust. 4. Roczny wymóg w zakresie funduszy własnych dla każdej linii biznesowej odpowiada iloczynowi odpowiadającego mu czynnika beta, podanego w przedmiotowej tabeli, oraz części odpowiedniego wskaźnika przyporządkowanej do odnośnej linii biznesowej.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 317 ust. 3	W każdym dowolnym roku instytucje mogą bez ograniczeń kompensować ujemne wymogi w zakresie funduszy własnych wynikające z ujemnej części odpowiedniego wskaźnika w dowolnej linii biznesowej dodatnimi wymogami w zakresie funduszy własnych w innych liniach biznesowych. W przypadku jednak gdy suma wymogów w zakresie funduszy własnych we wszystkich liniach biznesowych w danym roku jest ujemna, instytucje stosują wartość zerową jako wartość licznika w odniesieniu do tego roku.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 317 ust. 4	Instytucje obliczają średnią z trzech lat dla sumy, o której mowa w ust. 2, na podstawie dokonywanych na koniec roku obrachunkowego obserwacji wyników z ostatnich trzech dwunastomiesięcznych okresów. Jeżeli dane zweryfikowane przez biegłego rewidenta nie są dostępne, instytucja może wykorzystać dane szacunkowe.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

Jeżeli instytucja może udowodnić swojemu właściwemu organowi, że ze względu na połączenie, nabycie lub zbycie podmiotów lub działalności, wykorzystanie średniej z trzech lat do obliczenia odpowiedniego wskaźnika prowadziłoby do błędnego oszacowania wymogu w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka operacyjnego, właściwy organ może zezwolić instytucji na zmianę sposobu obliczania, tak aby uwzględnić takie sytuacje; informuje o tym należycie EUNB. W takich okolicznościach właściwy organ może z własnej inicjatywy nałożyć również na instytucję wymóg zmiany sposobu obliczenia.

W przypadku gdy instytucja prowadzi działalność przez okres krótszy niż trzy lata, może do obliczania odpowiedniego wskaźnika wykorzystać prognozowane dane szacunkowe, pod warunkiem że zacznie stosować dane historyczne, gdy tylko będą one dostępne.

Tabela 2

Linia biznesowa	Wykaz działań	Wartość procentowa (czynnik beta)
Finansowanie przedsiębiorstw	Gwarantowanie emisji instrumentów finansowych lub subemisja instrumentów finansowych z gwarancją przejęcia emisji Usługi związane z gwarantowaniem emisji Doradztwo inwestycyjne Doradztwo dla przedsiębiorstw dotyczące struktury kapitałowej, strategii branżowej i zapadnień pokrewnych oraz doradztwo i usługi w zakresie połączeń i nabywania przedsiębiorstw Badania inwestycyjne i analiza finansowa oraz inne formy ogólnych zaleceń w sprawie transakcji związanych z instrumentami finansowymi	18 %

Linia biznesowa	Wykaz działań	Wartość procentowa (czynnik beta)
Handel i sprzedaż	Zawieranie transakcji na własny rachunek Pośrednicwo na rynku pieniężnym Przyjmowanie oraz przekazywanie zleceń w związku z instrumentem finansowym lub większą ich liczbą Wykonywanie zleceń w imieniu klientów Subemisja instrumentów finansowych bez gwarancji przejęcia emisji Obsługa wielostronnych platform obrotu	18 %
Detaliczna działalność maklerska (obsługa osób fizycznych lub MŚP spełniających kryteria określone w art. 123 w odniesieniu do kategorii ekspozycji detalicznych)	Przyjmowanie oraz przekazywanie zleceń w związku z instrumentem finansowym lub większą ich liczbą Wykonywanie zleceń w imieniu klienta Subemisja instrumentów finansowych bez gwarancji przejęcia emisji	12 %
Bankowość komercyjna	Przyjmowanie depozytów i innych funduszy podlegających zwrotowi Udzielanie kredytów Leasing finansowy Gwarancje i zobowiązania	15 %
Bankowość detaliczna (obsługa osób fizycznych lub MŚP spełniających kryteria określone w art. 123 w odniesieniu do kategorii ekspozycji detalicznych)	Przyjmowanie depozytów i innych funduszy podlegających zwrotowi Udzielanie kredytów Leasing finansowy Gwarancje i zobowiązania	12 %
Płatności i rozliczenia	Usługi związane z transferem środków pieniężnych Emitowanie instrumentów płatniczych i administrowanie nimi	18 %
Usługi pośrednicwa	Przechowywanie instrumentów finansowych i administrowanie nimi na rzecz klientów, w tym usługi powiernicze i pokrewne, takie jak zarządzanie gotówką/zabezpieczeniem	15 %
Zarządzanie akrywami	Zarządzanie portfelem Zarządzanie UCITS Inne formy zarządzania akrywami	12 %

Art. 318 ust. 1	Zasady przyporządkowywania działalności do linii biznesowych Instytucje opracowują i dokumentują szczegółowe zasady oraz kryteria przyporządkowywania odpowiedniego wskaźnika dla bieżących linii biznesowych i działań do standardowych ram określonych w art. 317. Poddają one te zasady i kryteria przeglądowi oraz odpowiednio je dostosowują do nowych lub zmieniających się rodzajów działalności i ryzyka.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 318 ust. 2	Instytucje stosują następujące zasady do przyporządkowywania linii biznesowych: a) instytucje przyporządkowują wszystkie działania do linii biznesowych w sposób wyczerpujący oraz wzajemnie się wykluczający; b) każde działanie, którego nie można jednoznacznie przypisać do linii biznesowej, a które pełni funkcję pomocniczą w stosunku do działania przypisanego do takiej linii, instytucje przyporządkowują do linii biznesowej, którą takie działanie wspomaga. Jeśli działanie pomocnicze wspomaga więcej niż jedną linię biznesową, instytucje stosują kryterium obiektywnego przyporządkowywania; c) jeśli danego działania nie można przyporządkować do konkretnej linii biznesowej, wówczas instytucje wykorzystują tę linię biznesową, która ma największy udział procentowy. Tę samą linię biznesową stosuje się również do wszelkich działań pomocniczych powiązanych z takim działaniem; d) instytucje mogą stosować metody wewnętrznej wyceny do przypisywania odpowiedniego wskaźnika do poszczególnych linii biznesowych. Koszty powstałe w ramach jednej linii biznesowej, które są przypisywane do innej linii, można przenieść do tej linii biznesowej, której dotyczą; e) przyporządkowywanie działań do linii biznesowych do celów obliczania wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka operacyjnego jest zgodne z kategoriami użytymi przez instytucje w odniesieniu do ryzyka kredytowego i ryzyka rynkowego;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	f) za ustalenie zasad przyporządkowywania odpowiada kadra kierownicza wyższego szczebla, której pracę nadzoruje organ zarządzający instytucji; g) instytucje poddają proces przyporządkowywania działań do linii biznesowych niezależnemu przeglądowi.				
Art. 318 ust. 3	EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia warunków stosowania zasad przyporządkowywania działalności do linii biznesowych, o których mowa w niniejszym artykule. EUNB przedstawi Komisji powyższe projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 31 grudnia 2017 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 319 ust. 1	Alternatywna metoda standardowa W ramach alternatywnej metody standardowej instytucje stosują w odniesieniu do linii biznesowych "bankowość detaliczna" i "bankowość komercyjna" następujące zasady: a) odpowiedni wskaźnik to znormalizowany wskaźnik przychodów równy kwocie nominalnej kredytów i zaliczek pomnożonej przez współczynnik 0,035; b) na kredyty i zaliczki składają się całkowite wykorzystane kwoty w odpowiednich portfelach kredytowych. W przypadku linii biznesowej "bankowość komercyjna" instytucje włączają do nominalnej kwoty kredytów i zaliczek również papiery wartościowe z portfela bankowego.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 319 ust. 2	Aby uzyskać zezwolenie na stosowanie alternatywnej metody standardowej, instytucja spełnia wszystkie następujące warunki: a) jej działania w zakresie bankowości detalicznej lub komercyjnej generują co najmniej 90 % jej przychodów;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	b) znacząca część jej działalności w zakresie bankowości detalicznej lub bankowości komercyjnej dotyczy kredytów obciążonych dużym prawdopodobieństwem niewykonania zobowiązania; c) alternatywna metoda standardowa zapewnia odpowiednie podstawy do obliczenia wymogu w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka operacyjnego.				
Art. 320	Kryteria dotyczące stosowania metody standardowej Kryteria, o których mowa w art. 312 ust. 1 akapit pierwszy, są następujące: a) instytucja ustanawia dobrze udokumentowany system oceny ryzyka operacyjnego oraz zarządzania nim wraz z jasno określonym zakresem odpowiedzialności przypisanym temu systemowi. Instytucja określa swoje ekspozycje na ryzyko operacyjne i prowadzi rejestr istotnych danych na temat ryzyka operacyjnego, w tym danych na temat istotnych strat. System ten podlega regularnemu, niezależnemu przeglądowi, który przeprowadza wewnętrzna lub zewnętrzna strona dysponująca wiedzą niezbędną do dokonania takiego przeglądu; b) system oceny ryzyka operacyjnego danej instytucji jest ściśle powiązany z procesami zarządzania ryzykiem tej instytucji. Wynik tej oceny stanowi integralną część procesu monitorowania i kontroli profilu ryzyka operacyjnego instytucji; c) instytucja wdraża system raportowania wobec kadry kierowniczej wyższego szczebla, w ramach którego sprawozdania na temat ryzyka operacyjnego przedstawiane są odpowiedniemu działowi lub osobie w instytucji. Instytucja ustanawia procedury podejmowania właściwych działań zgodnie z informacjami zawartymi w sprawozdaniach dla kierownictwa.	N/prze s stosowan y jest bezpośre dnie			
Art. 321	Standardy jakościowe Standardy jakościowe, o których mowa w art. 312 ust. 2, są następujące: a) wewnętrzny system pomiaru ryzyka operacyjnego	N/prze s stosowan y jest bezpośre			

	danej instytucji jest ściśle powiązany z jej bieżącymi procedurami zarządzania ryzykiem; b) w ramach instytucji istnieje niezależna funkcja zarządzania ryzykiem operacyjnym; c) instytucja regularnie sporządza sprawozdania na temat ekspozycji na ryzyko operacyjne oraz na temat poniesionych strat i określa procedury podejmowania właściwych działań naprawczych; d) system zarządzania ryzykiem instytucji jest dobrze udokumentowany. Instytucja ustanawia strategie zapewnienia zgodności oraz zasady postępowania w przypadku braku zgodności; e) instytucja poddaje swoje procesy zarządzania ryzykiem operacyjnym oraz systemy pomiaru tego ryzyka regularnym przeglądom przeprowadzanym przez audytorów wewnętrznych lub zewnętrznych; f) procesy walidacji wewnętrznej instytucji działają w sposób należyty i skuteczny; g) przepływy danych oraz procedury związane z systemem pomiaru ryzyka w instytucji są przejrzyste i dostępne.	dnio			
Art. 322 ust. 1	Standardy ilościowe Standardy ilościowe, o których mowa w art. 312 ust. 2, obejmują standardy dotyczące procedur, danych wewnętrznych, danych zewnętrznych, analizy scenariuszy, otoczenia biznesowego oraz czynników kontroli wewnętrznej określone odpowiednio, w ust. 2-6.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 322 ust. 2	Poniżej przedstawiono standardy dotyczące procedur: a) instytucja oblicza swój wymóg w zakresie funduszy własnych z uwzględnieniem zarówno oczekiwanych, jak i nieoczekiwanych strat, chyba że współczynnik oczekiwanych strat jest odpowiednio ujęty w jej wewnętrznych normach prowadzenia działalności. Miara ryzyka operacyjnego obejmuje potencjalnie poważne przypadki skrajne, osiągając normę ostrożnościową porównywalną z przedziałem ufności na poziomie 99,9 % przez okres jednego roku;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	b) system pomiaru ryzyka operacyjnego instytucji obejmuje zastosowanie danych wewnętrznych, danych zewnętrznych, analizy scenariuszy oraz czynników odzwierciedlających otoczenie biznesowe i systemy kontroli wewnętrznej określone w ust. 3-6. Instytucja ustanawia dobrze udokumentowaną metodę ważenia stopnia zastosowania tych czterech elementów w ramach całościowego systemu pomiaru ryzyka operacyjnego; c) system pomiaru ryzyka w instytucji obejmuje główne czynniki ryzyka, które wpływają na kształt ogona szacowanego rozkładu strat; d) instytucja może uznać korelacje strat wynikłych z ryzyka operacyjnego w ramach poszczególnych ocen ryzyka operacyjnego jedynie wówczas, gdy stosowane przez nią systemy pomiaru takich korelacji są należyte i wdrożone w sposób rzetelny; instytucje mogą też uwzględnić niepewność wyniku towarzyszącą tego typu szacunkom dotyczącym korelacji, w szczególności w warunkach skrajnych. Instytucja waliduje swoje założenia dotyczące korelacji, stosując odpowiednie techniki ilościowe i jakościowe; e) system pomiaru ryzyka w instytucji jest wewnętrznie spójny i unika się w nim sytuacji wielokrotnego uwzględniania tych samych ocen jakościowych lub technik ograniczenia ryzyka, które zostały uznane w innych obszarach objętych niniejszym rozporządzeniem.				
Art. 322 ust. 3	Standardy dotyczące danych wewnętrznych są następujące: a) instytucja opiera opracowane przez siebie wewnętrzne metody pomiaru ryzyka operacyjnego na obserwacji historycznej obejmującej okres co najmniej pięciu lat. Kiedy instytucja po raz pierwszy przechodzi na stosowanie metody zaawansowanego pomiaru, dopuszcza się trzyletni okres obserwacji historycznej; b) instytucja musi być w stanie przyporządkować wewnętrzne dane historyczne dotyczące strat do linii biznesowych określonych w art. 317 oraz do rodzajów zdarzeń zdefiniowanych w art. 324, a także przedłożyć te dane na wniosek właściwych organów. W	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			

wyjatkowych okolicznościach instytucja może przypisać zdarzenia straty, które mają wpływ na całą instytucję, do dodatkowej linii biznesowej "pozycje korporacyjne". Instytucja określa udokumentowane, obiektywne kryteria przypisywania strat do konkretnych linii biznesowych i rodzajów zdarzeń. Straty wynikłe z ryzyka operacyjnego, które są związane z ryzykiem kredytowym i które w przeszłości instytucja umieściła w wewnętrznych bazach danych na temat ryzyka kredytowego, instytucja zapisuje w bazach danych dotyczących ryzyka operacyjnego i wykazuje je oddzielnie. Takie straty nie podlegają narzutom kapitałowym z tytułu ryzyka operacyjnego, pod warunkiem że instytucja jest zobowiązana do traktowania ich jako ryzyka kredytowego do celów obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych. Straty wynikłe z ryzyka operacyjnego, które są związane z ryzykiem rynkowym, są włączane przez instytucję do obszaru wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka operacyjnego; c) wewnętrzne dane instytucji na temat strat są kompleksowe, obejmując wszystkie istotne działania i ekspozycje pochodzące z wszystkich odpowiednich podsystemów i lokalizacji geograficznych. Instytucja musi być w stanie wykazać, że jakiegokolwiek nieuwzględnione działania lub ekspozycje, zarówno indywidualnie, jak i łącznie, nie będą miały istotnego wpływu na ogólne oszacowania ryzyka. Instytucja określa właściwe progi minimalnych strat do celów gromadzenia wewnętrznych danych o stratach; d) oprócz informacji na temat kwot straty brutto instytucja gromadzi informacje dotyczące daty zdarzenia straty, ewentualnych kwot odzyskanych ze straty brutto, a także informacje opisowe na temat czynników lub przyczyn zdarzenia straty; e) instytucja określa szczegółowe kryteria scentralizowanego przypisywania danych o stratach wywołanych zdarzeniem straty, które dotyczą działań lub działań wykraczających swoim zasięgiem poza jedną linię biznesową, a także powstałych na skutek powiązanych ze sobą zdarzeń straty rozciągniętych w czasie;				

	f) instytucja określa udokumentowane procedury oceny odniesienia danych historycznych do sytuacji obecnej, w tym ustalenia możliwości zastosowania ocen subiektywnych, skalowania lub innych korekt, oceny stopnia możliwości ich zastosowania oraz określenia jednostki lub osoby upoważnionej do podejmowania decyzji w tym zakresie.				
Art. 322 ust. 4	Standardy kwalifikujące dotyczące danych zewnętrznych są następujące: a) instytucja stosuje w ramach swojego systemu pomiaru ryzyka operacyjnego odpowiednie dane zewnętrzne, w szczególności wówczas, gdy istnieją podstawy, by przypuszczać, że instytucja ta jest narażona na występujące sporadycznie, ale potencjalnie wysokie straty. Instytucja systematycznie określa sytuacje wymagające zastosowania danych zewnętrznych oraz metodę uwzględniania tych danych w swoim systemie pomiaru; b) instytucja dokonuje regularnych przeglądów warunków i procedur stosowania danych zewnętrznych, dokumentuje je i poddaje okresowemu niezależnemu przeglądowi.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 322 ust. 5	Aby ocenić stopień narażenia na szczególnie niekorzystne zdarzenia, instytucja stosuje analizę scenariuszy opartą na opiniach ekspertów w powiązaniu z danymi zewnętrznymi. Z czasem instytucja waliduje i ponownie przeprowadza takie oceny na podstawie porównania z rzeczywistością poniesionymi stratami, co ma na celu uwierzytelnienie ich wyników.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 322 ust. 6	Standardy kwalifikujące dotyczące czynników otoczenia biznesowego oraz czynników kontroli wewnętrznej są następujące: a) stosowana w skali całej instytucji metoda oceny ryzyka obejmuje zasadnicze czynniki otoczenia biznesowego i kontroli wewnętrznej, które mogą wpłynąć na zmianę profilu ryzyka operacyjnego instytucji; b) instytucja uzasadnia wybór każdego czynnika jego istotnym wpływem na zwiększanie ryzyka, w oparciu o własne doświadczenia i specjalistyczne oceny	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	odnośnych obszarów działalności; c) instytucja musi być w stanie przedstawić właściwym organom uzasadnienie poziomu wrażliwości szacunków ryzyka na zmiany w czynnikach oraz względną wagę poszczególnych czynników. Poza uwzględnieniem zmian ryzyka dzięki usprawnieniu kontroli ryzyka stosowane ramy pomiaru ryzyka instytucji obejmują również potencjalny wzrost ryzyka na skutek większej złożoności lub wzrostu skali działalności; d) instytucja dokumentuje swoje ramy pomiaru ryzyka i poddaje je niezależnemu przeglądowi prowadzonemu w ramach instytucji oraz przez właściwe organy. Z czasem instytucja waliduje ten proces oraz jego rezultaty i dokonuje ich ponownej oceny na podstawie porównania z danymi wewnętrznymi na temat faktycznie poniesionych strat oraz z odpowiednimi danymi zewnętrznymi.				
Art. 323 ust. 1	Wpływ ubezpieczenia i innych mechanizmów transferu ryzyka Właściwe organy zezwalają instytucjom na uwzględnienie wpływu ubezpieczenia z zastrzeżeniem warunków określonych w ust. 2-5 i innych mechanizmów transferu ryzyka, jeżeli instytucja może wykazać, że został osiągnięty efekt wyraźnego ograniczenia ryzyka.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 323 ust. 2	Ubezpieczyciel posiada zezwolenie na działalność ubezpieczeniową lub reasekuracyjną oraz uzyskał minimalny rating zdolności wypłaty odszkodowań przyznany przez ECAI, której EUNB przypisuje stopień jakości kredytowej równy lub wyższy niż 3 zgodnie z zasadami przypisywania wagi ryzyka ekspozycjom wobec instytucji określonymi w tytule II rozdział 2.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 323 ust. 3	Ubezpieczenie i ramy ubezpieczenia instytucji spełniają wszystkie następujące warunki: a) początkowy okres ważności polisy ubezpieczeniowej wynosi co najmniej jeden rok. W przypadku polisy o rezydualnym okresie ważności krótszym niż jeden rok instytucja dokonuje koniecznych redukcji wartości, które odzwierciedlają	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	zmniejszający się okres ważności polisy, aż do pełnej stu procentowej redukcji dla polis, których rezydualny okres ważności wynosi nie więcej niż 90 dni; b) okres wypowiedzenia umowy ubezpieczenia dla polisy ubezpieczeniowej wynosi minimum 90 dni; c) polisa ubezpieczeniowa nie zawiera wyłączeń ani ograniczeń, które uruchamiane są działaniami nadzorczymi lub które w przypadku niewypłacalności instytucji uniemożliwiłyby syndykowi lub likwidatorowi instytucji przeprowadzenie windykacji z tytułu szkód lub kosztów poniesionych przez instytucję, z wyjątkiem zdarzeń mających miejsce po rozpoczęciu postępowania upadłościowego lub likwidacyjnego w stosunku do instytucji. Polisa ubezpieczeniowa może jednak zawierać postanowienia wykluczające wszelkie grzywny, kary finansowe lub odszkodowania karne wynikające z działań podejmowanych przez właściwe organy; d) obliczenia dotyczące ograniczenia ryzyka uwzględniają zakres ubezpieczenia w sposób przejrzysty i spójny, jeśli chodzi o rzeczywiste prawdopodobieństwo i skutki wystąpienia straty i uwzględnianej przy określaniu kapitału z tytułu ryzyka operacyjnego; e) ubezpieczenie jest zapewniane przez jednostkę będącą osobą trzecią. W przypadku gdy ubezpieczenia dokonują wewnętrzne zakłady ubezpieczeń i podmioty zależne, ekspozycja musi zostać przekazana niezależnej jednostce będącej osobą trzecią spełniającej kryteria kwalifikujące określone w ust. 2; f) zasady uznawania ubezpieczenia są należycie uzasadnione i udokumentowane.				
Art. 323 ust. 4	Metoda uznawania ubezpieczenia obejmuje wszystkie poniższe elementy z zastosowaniem obniżek lub redukcji wysokości uznanego ubezpieczenia: a) rezydualny okres ważności polisy ubezpieczeniowej, jeżeli jest on krótszy niż jeden rok; b) warunki wypowiedzenia polisy, jeżeli okres jej ważności jest krótszy niż jeden rok; c) niepewność dotycząca płatności, jak również	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	przypadki niedopasowania zakresów polis ubezpieczeniowych.				
Art. 323 ust. 5	Obniżenie wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu uznania ubezpieczeń i innych mechanizmów transferu ryzyka nie przekracza wartości 20 % wymogu w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka operacyjnego przed uwzględnieniem technik ograniczania ryzyka.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 324	Klasyfikacja rodzajów zdarzeń strat Rodzaje zdarzeń strat, o których mowa w art. 322 ust. 3 lit. b), są następujące:	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

Tabela 3					
Kategoria zdarzenia straty	Definicja				
Oszustwo wewnętrzne	Seraty spowodowane działaniami polegającymi na celowej defraudacji, sprzeniewierzeniu majątku lub obejściu regulacji, przepisów prawa lub przepisów wewnętrznych przedsiębiorstwa, z wyjątkiem zdarzeń związanych z różnorodnością lub dyskryminacją pracowników, które dotyczą co najmniej jednej osoby w ramach przedsiębiorstwa				
Oszustwo zewnętrzne	Seraty spowodowane działaniami polegającymi na celowej defraudacji, sprzeniewierzeniu majątku lub obejściu przepisów prawa przez osobę trzecią				
Zasady dotyczące zatrudnienia oraz bezpieczeństwo w miejscu pracy	Seraty powstałe na skutek działań niezgodnych z przepisami lub porozumieniami dotyczącymi zatrudnienia oraz bezpieczeństwa i higieny pracy, wynikające z wypłaty odszkodowań z tytułu uszkodzenia ciała lub zdarzeń związanych z nierównym traktowaniem lub dyskryminacją pracowników				
Klienci, produkty i normy prowadzenia działalności	Seraty wynikające z niewywiązania się z obowiązków zawodowych wobec konkretnych klientów; będące skutkiem działań nieumyślnych lub zaniedbania (w tym wymogów powierniczych i wymogów dotyczących odpowiedniego zachowania) lub też związane z charakterem bądź strukturą produktu				
Szkody w rzeczowych aktywach trwałych	Seraty powstałe na skutek straty lub szkody w rzeczowych aktywach trwałych w wyniku klęski żywiołowej lub innych zdarzeń				
Zakłócenie działalności gospodarczej i awarie systemu	Seraty powstałe na skutek zakłócenia działalności gospodarczej lub awarii systemu				
Wykonanie transakcji, dostawa i zarządzanie procesami	Seraty powstałe na skutek nieprawidłowego rozliczenia transakcji lub wadliwego zarządzania procesami, oraz straty z tytułu stosunków z kontrahentami i sprzedawcami				
Art. 325 ust. 1	Dopuszczalne rozwiązania dotyczące wymogów skonsolidowanych Z zastrzeżeniem ust. 2 i wyłącznie do celów obliczania pozycji netto i wymogów w zakresie funduszy własnych zgodnie z niniejszym tytułem na zasadzie skonsolidowanej instytucje mogą wykorzystywać pozycje w jednej instytucji bądź przedsiębiorstwie do kompensowania pozycji w innej instytucji bądź przedsiębiorstwie.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

Art. 325 ust. 2	Instytucje mogą stosować przepisy ust. 1 wyłącznie po uzyskaniu zezwolenia właściwych organów, które wydają je po spełnieniu wszystkich poniższych warunków: a) alokacja funduszy własnych w grupie jest satysfakcjonująca; b) warunki regulacyjne, prawne lub umowne określające działalność tych instytucji gwarantują wzajemne wsparcie finansowe w ramach grupy.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 325 ust. 3	W przypadku przedsiębiorstw zlokalizowanych w państwach trzecich oprócz warunków wymienionych w ust. 2 spełnione są wszystkie poniższe warunki: a) przedsiębiorstwom takim udzielono zezwolenia na działalność w danym państwie trzecim i przedsiębiorstwa te albo spełniają definicję instytucji kredytowej, albo są uznanymi firmami inwestycyjnymi z państwa trzeciego; b) przedsiębiorstwa takie przestrzegają indywidualnie wymogów w zakresie funduszy własnych równoważnych wymogom określonym w niniejszym rozporządzeniu; c) w danych państwach trzecich nie obowiązują przepisy, które mogłyby znacząco wpływać na transfer funduszy w ramach grupy.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 326	Wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka pozycji Wymóg w zakresie funduszy własnych instytucji z tytułu ryzyka pozycji stanowi sumę wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka ogólnego i szczególnego pozycji tej instytucji w instrumentach dłużnych i instrumentach kapitałowych. Pozycje sekurytyzacyjne w portfelu handlowym traktowane są jako instrumenty dłużne.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 327 ust. 1	Kompensowanie Wartość bezwzględna nadwyżki długich (krótkich) pozycji danej instytucji nad jej pozycjami krótkimi (długimi) w tych samych emisjach akcji, papierów dłużnych i papierów zamiennych oraz w identycznych	N/przepi s stosowan y jest bezpośre			

			zakresie dodawan ego art. 110ze ust. 1 i 2)	1) sposób traktowania przez domy maklerskie znacznych pakietów akcji podmiotów spoza sektora finansowego, o których mowa w art. 89 ust. 3 rozporządzenia 575/2013, 2) wagę ryzyka dla ekspozycji zabezpieczonych hipotekami na nieruchomościach, o której mowa w art. 124 ust. 2 rozporządzenia 575/2013, 3) podejścia lub wymogi w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 327 ust. 2 rozporządzenia 575/2013, 4) limit wartości ekspozycji wobec klienta lub grupy powiązanych klientów niższy niż 150 000 000 euro, o którym mowa w art. 395 ust. 1 rozporządzenia 575/2013, 5) wyższy wymóg dotyczący pokrycia płynności, o którym mowa w art. 412 ust. 5 zdanie drugie rozporządzenia 575/2013, 6) ogólne wytyczne, o których mowa w art. 416 ust. 1 rozporządzenia 575/2013 – w zakresie odnoszącym się do działalności domów maklerskich. 2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia w szczególności konieczność zapewnienia spełniania wymogów ostrożnościowych przez domy maklerskie oraz potrzebę zapewnienia stabilności, bezpieczeństwa i prawidłowego funkcjonowania rynku finansowego.	
Art. 327 ust. 3	Wszystkie pozycje netto bez względu na znak, muszą być przeliczane codziennie na walutę sprawozdawczą danej instytucji po obowiązującym natychmiastowym kursie wymiany jeszcze przed agregacją tych pozycji.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 328 ust. 1	Kontrakty terminowe typu future i kontrakty terminowe typu forward na stopę procentową Kontrakty terminowe typu future na stopę procentową, kontrakty terminowe typu forward na stopę	N/przepi s stosowan y jest bezpośre			

	procentową i terminowe zobowiązania zakupu lub sprzedaży instrumentów dłużnych traktuje się jako połączenia pozycji długiej i krótkiej. Pozycję długą w kontraktach terminowych typu future na stopę procentową traktuje się zatem jako połączenie zaciągniętej pożyczki zapadalnej w terminie wykonania kontraktu terminowego typu future i posiadanych aktywów z terminem zapadalności identycznym z terminem zapadalności instrumentu lub pozycji referencyjnej, będących przedmiotem danego kontraktu terminowego typu future. Podobnie sprzedany kontrakt terminowy typu forward na stopę procentową będzie traktowany jako pozycja długa z terminem zapadalności identycznym z terminem rozliczenia umowy wydłużonym o okres obowiązywania umowy oraz jako pozycja krótka z terminem zapadalności identycznym z terminem rozliczenia. Zarówno zaciągniętą pożyczkę, jak i posiadane aktywa wpisuje się do kategorii pierwszej określonej w tabeli 1 w art. 336 do celów obliczenia wymogu w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego dla kontraktów terminowych typu future na stopę procentową oraz kontraktów terminowych typu forward na stopę procentową. Terminowe zobowiązanie zakupu instrumentu dłużnego traktuje się jako połączenie zaciągniętej pożyczki zapadalnej w terminie wykonania i pozycji długiej (kasowej) w samym instrumencie dłużnym. Zaciągniętą pożyczkę wpisuje się do kategorii pierwszej określonej w tabeli 1 w art. 336 do celów wyliczenia ryzyka szczególnego, natomiast instrument dłużny wpisuje się w tabeli do kolumny, która będzie właściwa dla danego instrumentu.	dnio			
Art. 328 ust. 2	Do celów niniejszego artykułu "pozycja długa" oznacza pozycję, w którą wchodzi instytucja poprzez ustalenie stopy oprocentowania, jaką otrzyma w danej przyszłej dacie, natomiast "pozycja krótka" oznacza pozycję, w którą wchodzi instytucja poprzez ustalenie stopy oprocentowania, jaką zapłaci w danej przyszłej dacie.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 329 ust. 1	Opcje i warranty Opcje i warranty na stopę procentową, instrumenty dłużne, akcje, indeksy akcyjne, kontrakty terminowe	N/przepis stosowany jest			

	typu future na instrumenty finansowe, swapy i waluty obce traktowane są jako pozycje o wartości równej kwocie instrumentu bazowego będącego przedmiotem opcji, pomnożonej do celów niniejszego rozdziału przez współczynnik delta tej opcji. Wspomniane pozycje mogą być kompensowane ewentualnymi pozycjami przeciwnymi w identycznych bazowych papierach wartościowych lub instrumentach pochodnych. Stosowany współczynnik delta oznacza współczynnik delta używany przez daną giełdę. W przypadku opcji będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym lub w przypadku niepowiadomienia o takim współczynniku delta przez daną giełdę instytucja może sama obliczyć współczynnik delta z zastosowaniem odpowiedniego modelu, z zastrzeżeniem uzyskania zezwolenia właściwych organów. Zezwolenia udziela się, jeśli model pozwala na prawidłowe oszacowanie zakresu zmian wartości opcji lub warrantu w odniesieniu do niewielkich zmian w cenie rynkowej instrumentu bazowego.	bezpośrednio			
Art. 329 ust. 2	W wymogach w zakresie funduszy własnych instytucje w odpowiedni sposób uwzględniają pozostałe rodzaje ryzyka powiązane z opcjami inne niż ryzyko delta.	N/przeписы stosowany jest bezpośrednio			
Art. 329 ust. 3	EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu zdefiniowania zakresu metod uwzględniania w swoich wymogach w zakresie funduszy własnych pozostałych rodzajów ryzyka - innych niż ryzyko delta - o których mowa w ust. 2, w sposób proporcjonalny do skali i złożoności działań instytucji w obszarze opcji i warrantów. EUNB przedstawi Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 31 grudnia 2013 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N/przeписы stosowany jest bezpośrednio			

Art. 329 ust. 4	Przed wejściem w życie standardów technicznych, o których mowa w ust. 3, właściwe organy mogą nadal stosować obowiązujące traktowanie krajowe, jeżeli właściwe organy stosowały to traktowanie przed dniem 31 grudnia 2013 r.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 330	Swapy Do celów związanych z ryzykiem stopy procentowej swapy traktuje się według zasad obowiązujących dla instrumentów bilansowych. Swap stopy procentowej, zgodnie z którym instytucja otrzymuje odsetki według zmiennej stopy oprocentowania i płaci je według stopy stałej, traktuje się zatem jako odpowiadający pozycji długiej w instrumencie o oprocentowaniu zmiennym, którego termin zapadalności odpowiada najbliższemu terminowi określenia stopy procentowej i pozycji krótkiej w instrumencie o stałym oprocentowaniu o takim samym terminie zapadalności jak swap.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 331 ust. 1	Ryzyko stopy procentowej obciążające instrumenty pochodne Instytucje, które dokonują wyceny instrumentów według wartości rynkowej i zarządzają ryzykiem stopy procentowej obciążającym instrumenty pochodne, o których mowa w art. 328-330, na zasadzie dyskontowania przepływów pieniężnych, mogą po uzyskaniu zezwolenia właściwych organów posługiwać się modelami wrażliwości celem wyliczenia pozycji, o których mowa w tych artykułach, i mogą również stosować te modele w stosunku do wszelkich obligacji, w których przypadku wierzytelność główna spłacana jest regularnie przez cały okres do wykupu, a nie jednorazową płatnością kwoty kapitału w terminie wykupu. Zezwolenia udziela się, jeśli modele te wygenerują pozycje o takiej samej wrażliwości na zmiany stopy procentowej jak związane z nimi przepływy pieniężne. Wrażliwość tę ocenia się w odniesieniu do niezależnych ruchów przykładowych stóp procentowych dobranych w różnych punktach krzywej dochodowości, przy czym należy umieścić przynajmniej jeden punkt badania wrażliwości w każdym przedziale zapadalności wyznaczonym w tabeli 2 w art. 339. Pozycje włącza	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	się do wyliczeń wymogów w zakresie funduszy własnych dla ryzyka ogólnego instrumentów dłużnych.				
Art. 331 ust. 2	Instytucje, które nie posługują się modelami, o których mowa w ust. 1, mogą uznać za w pełni kompensujące się wszelkie pozycje w instrumentach pochodnych objętych przepisami art. 328-330, które spełniają przynajmniej następujące warunki: a) pozycje mają tę samą wartość i są denominowane w tej samej walucie; b) istnieje ścisłe dopasowanie stopy referencyjnej (w przypadku pozycji o zmiennym oprocentowaniu) lub kuponu (w przypadku pozycji o oprocentowaniu stałym); c) najbliższy termin określenia stopy procentowej, a w przypadku pozycji z kuponami o stałym oprocentowaniu - rezydualny termin zapadalności, odpowiada następującym limitom: (i) do jednego miesiąca: ten sam dzień; (ii) od jednego miesiąca do jednego roku: w ciągu siedmiu dni; (iii) powyżej jednego roku: w ciągu 30 dni.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 332 ust. 1	Kredytowe instrumenty pochodne Przy obliczaniu wymogu w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka ogólnego i szczególnego strony, która przyjmuje na siebie ryzyko kredytowe ("sprzedawca zabezpieczenia"), uwzględnia się kwotę referencyjną umowy dotyczącej kredytowego instrumentu pochodnego, chyba że wskazano inaczej. Niezależnie od zdania pierwszego instytucja może zdecydować się na zastąpienie wartości referencyjnej wartością referencyjną powiększoną o zmianę wartości rynkowej netto kredytowego instrumentu pochodnego od momentu uruchomienia wymiany handlowej, co stanowi spadek netto z perspektywy sprzedawcy zabezpieczenia i ma wartość ujemną. Do celów obliczania narzutu kapitałowego z tytułu ryzyka szczególnego, z wyjątkiem narzutu kapitałowego z tytułu swapów przychodu całkowitego, zamiast terminu wymagalności zobowiązania stosuje się termin	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

rozliczenia umowy dotyczącej kredytowego instrumentu pochodnego. Pozycje określa się w następujący sposób: a) swap przychodu całkowitego generuje pozycję długą z tytułu ryzyka ogólnego dla zobowiązania referencyjnego oraz pozycję krótką z tytułu ryzyka ogólnego dla obligacji rządowej zapadającej w najbliższym terminie określenia stopy procentowej i której przypisuje się wagę ryzyka równą 0 % zgodnie z tytułem II rozdział 2. Generuje on również pozycję długą z tytułu ryzyka szczególnego dla zobowiązania referencyjnego; b) swap ryzyka kredytowego nie generuje pozycji z tytułu ryzyka ogólnego. Do celów ryzyka szczególnego instytucja musi udokumentować syntetyczną pozycję długą dla zobowiązania podmiotu referencyjnego, chyba że instrument pochodny posiada zewnętrzną ocenę ratingową oraz spełnia warunki dotyczące pozycji dłużnych o obniżonym ryzyku, w którym to przypadku dokumentowana jest pozycja długa dla tego instrumentu pochodnego. W przypadku należnych płatności premii lub odsetek w ramach produktu, przepływy środków pieniężnych muszą być przedstawiane jako pozycje referencyjne w obligacjach rządowych; c) jednopodmiotowy instrument dłużny powiązany ze zdarzeniem kredytowym jako produkt oprocentowany sam generuje pozycję długą z tytułu ryzyka ogólnego w instrumencie dłużnym. Do celów ryzyka szczególnego tworzy się syntetyczną pozycję długą dla zobowiązania podmiotu referencyjnego. Dodatkową pozycję długą tworzy się u emitenta instrumentu dłużnego. Jeżeli instrument dłużny powiązany ze zdarzeniem kredytowym posiada rating zewnętrzny oraz spełnia warunki dotyczące pozycji dłużnych o obniżonym ryzyku, wystarczy udokumentować pojedynczą pozycję długą z tytułu ryzyka szczególnego dla tego instrumentu; d) oprócz pozycji długiej z tytułu ryzyka szczególnego emitenta instrumentu dłużnego wielopodmiotowy instrument dłużny powiązany ze zdarzeniem kredytowym zapewniający proporcjonalne				

	zabezpieczenie generuje pozycję dla każdego podmiotu referencyjnego, gdzie całkowitą kwotę referencyjną umowy przypisuje się każdej z pozycji proporcjonalnie do udziału procentowego w całkowitej kwocie referencyjnej, jaką stanowi każda ekspozycja wobec podmiotu referencyjnego. Jeżeli możliwe jest wyodrębnienie więcej niż jednego zobowiązania podmiotu referencyjnego, podstawę określenia ryzyka szczególnego stanowi zobowiązanie o najwyższej wadze ryzyka; e) kredytowy instrument pochodny uruchamiany pierwszym niewykonaniem zobowiązania generuje, w odniesieniu do kwoty referencyjnej, pozycję w zobowiązaniu każdego podmiotu referencyjnego. Jeśli wartość maksymalnej płatności w przypadku zdarzenia kredytowego jest mniejsza niż wymóg w zakresie funduszy własnych wyznaczony według metody omówionej w zdaniu pierwszym niniejszej litery, wówczas maksymalną płatność można przyjąć jako wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego. Kredytowy instrument pochodny uruchamiany n-tym niewykonaniem zobowiązania generuje pozycję odpowiadającą kwocie referencyjnej zobowiązania każdego z podmiotów referencyjnych pomniejszoną o n-1 podmiotów referencyjnych o najniższym wymogu w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego. Jeśli wartość maksymalnej płatności w przypadku zdarzenia kredytowego jest mniejsza niż wymóg w zakresie funduszy własnych wyznaczony według metody omówionej w zdaniu pierwszym niniejszej litery, wówczas taką kwotę można przyjąć jako wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego. Jeżeli kredytowy instrument pochodny uruchamiany n-tym niewykonaniem zobowiązania posiada zewnętrzną ocenę ratingową, sprzedawca zabezpieczenia oblicza wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego przy wykorzystaniu oceny ratingowej instrumentu pochodnego i używa w stosownych przypadkach odpowiednich wag ryzyka dla sekurytyzacji.				
Art. 332	Dla strony przenoszącej ryzyko kredytowe ("nabywca ochrony") pozycje określa się na zasadzie lustrzanego	N/przepis			

ust. 2	odbicia pozycji sprzedawcy zabezpieczenia, z wyjątkiem instrumentu powiązanego ze zdarzeniami kredytowymi (który nie skutkuje stworzeniem krótkiej pozycji u emitenta). W przypadku obliczania wymogu w zakresie funduszy własnych dla "nabywcy ochrony" wykorzystuje się kwotę referencyjną umowy dotyczącej kredytowego instrumentu pochodnego. Niezależnie od zdania pierwszego instytucja może zdecydować się na zastąpienie wartości referencyjnej wartością referencyjną powiększoną o zmianę wartości rynkowej netto kredytowego instrumentu pochodnego od momentu uruchomienia wymiany handlowej, co stanowi spadek netto z perspektywy sprzedawcy ochrony i ma wartość ujemną. Jeśli w danym momencie obowiązuje opcja kupna połączona z przyrostem wartości odsetek danego instrumentu (step-up), moment ten traktuje się jako termin rozliczenia ochrony.	stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 332 ust. 3	Kredytowe instrumenty pochodne zgodnie z art. 338 ust. 1 lub 3 uwzględnia się jedynie przy określaniu wymogu w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego zgodnie z art. 338 ust. 4.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 333	Papiery wartościowe sprzedawane w ramach umowy z udzielonym przyrzeczeniem odkupu lub pożyczone Strona przekazująca papiery wartościowe lub gwarantowane prawa do tych papierów w ramach umowy z udzielonym przyrzeczeniem odkupu oraz strona udzielająca pożyczki papierów wartościowych uwzględniają te papiery wartościowe przy obliczaniu swoich wymogów w zakresie funduszy własnych na mocy niniejszego rozdziału, pod warunkiem że papiery te są pozycjami portfela handlowego.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 334	Pozycje netto w instrumentach dłużnych Pozycje netto klasyfikuje się według waluty, w której są denominowane, i przyjmuje się je za podstawę obliczeń wymogu w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka ogólnego i szczególnego oddzielnie dla każdej waluty.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			

Art. 335	Ograniczenie wymogu w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do pozycji netto Instytucja może wprowadzić górne ograniczenie wymogu w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego w odniesieniu do pozycji netto w instrumencie dłużnym na poziomie najwyższej potencjalnej straty powiązanej z ryzykiem niewykonania zobowiązań. Dla pozycji krótkiej limit ten może być obliczany jako zmiana wartości ze względu na instrument lub, w stosownych przypadkach, ze względu na fakt, że podmioty bazowe natychmiast są pozbawiane ryzyka niewykonania zobowiązań.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 336 ust. 1	Wymóg w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do instrumentów dłużnych niestanowiących pozycji sekurytyzacyjnych 1. Instytucja przypisuje swoje pozycje netto w portfelu handlowym dotyczące instrumentów niestanowiących pozycji sekurytyzacyjnych, obliczone zgodnie z art. 327, do odpowiednich kategorii wymienionych w tabeli 1, według ich emitenta lub dłużnika, zewnętrznej lub wewnętrznej oceny kredytowej oraz rezydualnego terminu zapadalności, a następnie mnoży te pozycje przez wagi wskazane w tej tabeli. Następnie instytucja sumuje zarówno długie, jak i krótkie pozycje ważone wynikające z zastosowania przepisów niniejszego artykułu, aby wyliczyć wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

Tabela 1					
Kategorie	Wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego				
Dłużne papiery wartościowe, którym według metody standardowej dotyczącej ryzyka kredytowego przypisano by wagę ryzyka wynoszącą 0 %.	0 %				
Dłużne papiery wartościowe, którym według metody standardowej dotyczącej ryzyka kredytowego przypisano by wagę ryzyka wynoszącą 20 % lub 50 %, oraz inne uznane pozycje określone w ust. 4.	0,25 % (okres pozostały do ostatecznego terminu zapadalności: nie więcej niż sześć miesięcy) 1,00 % (okres pozostały do ostatecznego terminu zapadalności: ponad sześć miesięcy, ale nie więcej niż 24 miesiące) 1,60 % (okres pozostały do terminu zapadalności: ponad 24 miesiące)				
Dłużne papiery wartościowe, którym według metody standardowej dotyczącej ryzyka kredytowego przypisano by wagę ryzyka wynoszącą 100 %.	8,00 %				
Dłużne papiery wartościowe, którym według metody standardowej dotyczącej ryzyka kredytowego przypisano by wagę ryzyka wynoszącą 150 %.	12,00 %				
Art. 336 ust. 2	W przypadku instytucji stosujących metodę IRB do kategorii ekspozycji, która obejmuje emitenta instrumentu dłużnego, warunkiem kwalifikowania się przez emitenta do wagi ryzyka obliczonej według metody standardowej dotyczącej ryzyka kredytowego, o której mowa w ust. 1, jest posiadanie ratingu wewnętrznego z poziomem współczynnika PD nieprzekraczającym poziomu powiązanego z odpowiednim stopniem jakości kredytowej według metody standardowej.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 336 ust. 3	Instytucje mogą obliczać wymogi z tytułu ryzyka szczególnego dla wszelkich obligacji kwalifikujących się do 10 % wagi ryzyka zgodnie z art. 129 ust. 4, 5 i 6 jako połowę mającego zastosowanie wymogu w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego dla drugiej kategorii z tabeli 1.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

Art. 336 ust. 4	Inne kwalifikujące się pozycje to: a) pozycje długie i krótkie w aktywach, dla których niedostępna jest ocena kredytowa wyznaczonej ECAI oraz które spełniają wszystkie poniższe warunki: (i) są one uznawane przez przedmiotową instytucję za wystarczająco płynne; (ii) ich jakość inwestycyjna jest zdaniem instytucji co najmniej równoważna jakości aktywów, o których mowa w tabeli 1 wiersz drugi; (iii) są notowane na przynajmniej jednym rynku regulowanym w państwie członkowskim lub na giełdzie w państwie trzecim, pod warunkiem że giełda ta jest uznawana przez właściwe organy danego państwa członkowskiego; b) pozycje długie i krótkie w aktywach emitowanych przez instytucje podlegające wymogom w zakresie funduszy własnych określonym w niniejszym rozporządzeniu, które są uznawane przez zainteresowaną instytucję za wystarczająco płynne oraz których jakość inwestycyjna jest zdaniem instytucji co najmniej równoważna jakości aktywów, o których mowa w tabeli 1 wiersz drugi; c) emitowane przez instytucje papiery wartościowe, które uznaje się za równoważne lub wyższe pod względem jakości kredytowej niż papiery, którym przyznano 2. stopień jakości kredytowej według metody standardowej dotyczącej ryzyka kredytowego z tytułu ekspozycji wobec instytucji oraz które podlegają procedurom nadzorczym i regulacyjnym porównywalnym do tych, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu i dyrektywie 2013/36/UE. Instytucje stosujące przepisy lit. a) lub b) posiadają udokumentowaną metodę oceny spełniania przez aktywa wymogów określonych w tych literach i informują o niej właściwe organy.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 337 ust. 1	Wymóg w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do instrumentów stanowiących pozycje sekurytyzacyjne W przypadku tych instrumentów w portfelu	N/przepi s stosowan y jest bezpośre			

	handlowym, które stanowią pozycje sekurytyzacyjne, instytucja stosuje następujące wagi wobec swoich pozycji netto obliczonych zgodnie z art. 327 ust. 1: a) w przypadku pozycji sekurytyzacyjnych, które w portfelu bankowym tej samej instytucji podlegałyby metodzie standardowej dotyczącej ryzyka kredytowego - 8 % wagi ryzyka obliczonej według metody standardowej opisanej w tytule II, rozdział 5, sekcja 3; b) w przypadku pozycji sekurytyzacyjnych, które w portfelu bankowym tej samej instytucji podlegałyby metodzie wewnętrznych ratingów - 8 % wagi ryzyka obliczonej według metody wewnętrznych ratingów opisanej w tytule II, rozdział 5, sekcja 3.	dnio			
Art. 337 ust. 2	Metodę formuły nadzorczej określoną w art. 262 można zastosować, jeżeli instytucja może zapewnić oszacowania wartości PD, oraz w stosownych przypadkach oszacowania wartości ekspozycji i straty z tytułu niewykonania zobowiązania (LGD) będące parametrami wejściowymi do metody formuły nadzorczej zgodnie z wymogami w zakresie szacowania tych parametrów według metody wewnętrznych ratingów zgodnie z przepisami tytułu II, rozdział 3. Instytucja inna niż instytucja inicjująca, która mogłaby stosować tę metodę w odniesieniu do tych samych pozycji sekurytyzacyjnych we własnym portfelu bankowym, może stosować tę metodę wyłącznie po uzyskaniu zezwolenia właściwych organów, której udziela się, jeśli instytucja spełnia warunki podane w akapicie pierwszym. Oszacowań wartości PD oraz LGD stanowiących parametry wejściowe do metody formuły nadzorczej można również dokonywać w oparciu o dane szacunkowe pochodzące z metody IRC instytucji, której udzielono zezwolenia na wykorzystanie modelu wewnętrznego do określenia ryzyka szczególnego instrumentów dłużnych. Z tej drugiej możliwości można korzystać wyłącznie po uzyskaniu zezwolenia właściwych organów, którego udziela się, jeśli przedmiotowe dane szacunkowe spełniają wymogi ilościowe dla metody wewnętrznych ratingów zgodnie	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	z przepisami tytułu II, rozdział 3. Zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 EUNB wydaje wytyczne określające zastosowanie oszacowań wartości PD oraz LGD stanowiących parametry wejściowe, jeśli oszacowania te oparte są na metodzie IRC.				
Art. 337 ust. 3	W przypadku pozycji sekurytyzacyjnych, które podlegają dodatkowej wadze ryzyka zgodnie z art. 407, stosuje się 8 % całkowitej wagi ryzyka. Z wyjątkiem pozycji sekurytyzacyjnych traktowanych zgodnie z art. 338 ust. 4, instytucja sumuje pozycje ważone wynikające z zastosowania przepisów niniejszego artykułu (zarówno pozycje długie, jak i krótkie), aby wyliczyć wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 337 ust. 4	W drodze odstępstwa od ust. akapit drugi w okresie przejściowym, który kończy się z dniem 31 grudnia 2014 r., instytucja oddzielnie sumuje swoje ważone pozycje długie netto oraz swoje ważone pozycje krótkie netto. Większa z tych sum stanowi wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego. Instytucja informuje jednak co kwartał właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia o całkowitej kwocie ważonych pozycji długich netto i pozycji krótkich netto, z podziałem na rodzaje aktywów bazowych.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 337 ust. 5	W przypadku gdy instytucja inicjująca sekurytyzację tradycyjną nie spełnia warunków przeniesienia istotnej części ryzyka określonych w art. 243, przy obliczaniu wymogu w zakresie funduszy własnych na mocy niniejszego artykułu uwzględnia sekurytyzowane ekspozycje zamiast swoich pozycji sekurytyzacyjnych wynikających z tej sekurytyzacji. W przypadku gdy instytucja inicjująca sekurytyzację syntetyczną nie spełnia warunków przeniesienia istotnej części ryzyka określonych w art. 244, przy obliczaniu wymogu w zakresie funduszy własnych na mocy niniejszego artykułu uwzględnia sekurytyzowane ekspozycje wynikające z tej sekurytyzacji, jednak nie ochronę kredytową uzyskaną dla sekurytyzowanego portfela.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

Art. 338 ust. 1	Wymóg w zakresie funduszy własnych dla korelacyjnego portfela handlowego Korelacyjny portfel handlowy składa się z pozycji sekuryzacyjnych i kredytowych instrumentów pochodnych uruchamianych n-tym niewykonaniem zobowiązania, które spełniają wszystkie następujące kryteria: a) pozycje nie są ani pozycjami resekuryzacyjnymi, ani opcjami na transzę sekuryzacyjną, ani żadnymi innymi instrumentami pochodnymi ekspozycji sekuryzacyjnych, które nie dają proporcjonalnego udziału we wpływach z transzy sekuryzacyjnej; b) wszystkie instrumenty referencyjne należą do jednej z poniższych kategorii: (i) instrumenty jednopodmiotowe, w tym jednopodmiotowe kredytowe instrumenty pochodne, dla których istnieje płynny dwustronny rynek; (ii) indeksy będące przedmiotem zwyczajowego obrotu oparte na tych podmiotach referencyjnych. Uznaje się, że rynek dwustronny istnieje wówczas, gdy występują na nim niezależne, składane w dobrej wierze oferty kupna i sprzedaży, tak że możliwe jest określenie w ciągu jednego dnia ceny racjonalnie powiązanej z ostatnią ceną sprzedaży lub bieżącymi kwotowaniami konkurencyjnych, przedstawianych w dobrej wierze, kursów kupna i sprzedaży oraz dokonanie kupna lub sprzedaży po takiej cenie w stosunkowo krótkim czasie, który odpowiada obowiązującym zwyczajom handlowym.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 338 ust. 2	W skład korelacyjnego portfela handlowego nie wchodzi pozycje, które odnoszą się do: a) instrumentu bazowego, który można by przypisać do kategorii ekspozycji "ekspozycje detaliczne" lub do kategorii ekspozycji "ekspozycje zabezpieczone hipotekami na nieruchomościach" według metody standardowej dotyczącej ryzyka kredytowego w portfelu niehandlowym instytucji; b) roszczenia wobec jednostki specjalnego przeznaczenia zabezpieczonego pośrednio lub	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	bezpośrednio pozycją, która sama nie kwalifikowałaby się do włączenia do korelacyjnego portfela handlowego, zgodnie z ust. 1 i niniejszym ustępem.				
Art. 338 ust. 3	Instytucja może włączyć do korelacyjnego portfela handlowego pozycje, które nie są ani pozycjami sekurytyzacyjnymi, ani kredytowymi instrumentami pochodnymi uruchamianymi n-tym niewykonaniem zobowiązania, ale które zabezpieczają inne pozycje tego portfela, pod warunkiem że płynny rynek dwustronny opisany w ostatnim akapicie ust. 1 istnieje w odniesieniu do danego instrumentu lub jego instrumentów bazowych.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 338 ust. 4	Instytucja uznaje wyższą z poniższych kwot jako wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego dla korelacyjnego portfela handlowego: a) całkowity wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego, który stosowałby się tylko do pozycji długich netto korelacyjnego portfela handlowego; b) całkowity wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego, który stosowałby się tylko do pozycji krótkich netto korelacyjnego portfela handlowego.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 339 ust. 1	Obliczanie ryzyka ogólnego na podstawie metody terminów zapadalności W celu obliczenia wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka ogólnego wszystkie pozycje waży się według terminów zapadalności, jak wyjaśniono w ust. 2, aby obliczyć kwotę funduszy własnych wymaganą do pokrycia tych pozycji. Wymóg ten zostaje ograniczony, jeżeli obok pozycji ważonej posiadana jest również przeciwstawna pozycja ważona w tym samym przedziale zapadalności. Ograniczenie wymogu stosuje się również wówczas, gdy przeciwstawne pozycje ważne zaliczane są do różnych przedziałów zapadalności, przy czym stopień ograniczenia wymogu zależy od tego, czy obie pozycje znajdują się w tej samej strefie, czy nie, oraz od konkretnych stref, w jakich te pozycje się znajdują.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 339	Instytucja klasyfikuje swoje pozycje netto do odpowiednich przedziałów zapadalności znajdujących	N/przepisy			

ust. 2	się, stosownie do przypadku, w kolumnie 2 lub 3 tabeli 2 zawartej w ust. 4. Instrumenty o oprocentowaniu stałym klasyfikuje się według rezydualnego terminu zapadalności, natomiast instrumenty, których oprocentowanie zmienia się przed ostatecznym terminem zapadalności - według okresu do najbliższego terminu określenia stopy procentowej. Ponadto instytucja rozróżnia instrumenty dłużne o kuponach odsetkowych w wysokości co najmniej 3 % od tych o kuponach odsetkowych poniżej 3 % i na tej podstawie przypisuje je odpowiednio do kolumny 2 lub 3 w tabeli 2. Każdy z nich następnie jest mnożony przez podaną w kolumnie 4 w tabeli 2 wagę dla danego przedziału zapadalności.	s stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 339 ust. 3	Instytucja następnie wylicza sumę ważonych pozycji długich i sumę ważonych pozycji krótkich w każdym przedziale zapadalności. Kwota wysokości pierwszej sumy równoważona kwotą w wysokości drugiej sumy w danym przedziale zapadalności stanowi dopasowaną pozycję ważoną tego przedziału, zaś rezydualna pozycja długa lub krótka stanowi niedopasowaną pozycję ważoną tego przedziału. Następnie wylicza się sumę łączną dopasowanych pozycji ważonych we wszystkich przedziałach.	N/przepi s stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 339 ust. 4	Instytucja wylicza sumy łączne niedopasowanych pozycji ważonych długich dla przedziałów zapadalności należących do każdej strefy w tabeli 2 celem określenia niedopasowanej pozycji ważonej długiej dla każdej strefy. Podobnie wylicza się sumę niedopasowanych pozycji ważonych krótkich w każdym przedziale poszczególnej strefy, aby obliczyć niedopasowaną pozycję ważoną krótką tej strefy. Kwota niedopasowanej pozycji ważonej długiej w danej strefie równoważona niedopasowaną pozycją ważoną krótką w tej samej strefie stanowi dopasowaną pozycję ważoną tej strefy. Kwota niedopasowanej pozycji ważonej - długiej lub krótkiej - w danej strefie, której nie można w ten sposób zrównoważyć, stanowi niedopasowaną pozycję ważoną tej strefy.	N/przepi s stosowan y jest bezpośrednio			

		Tabela 2						
Strefa	Przedział zapadalności		Waga (w %)	Zakładana zmiana stopy procentowej (w %)				
	Kupon odsetkowy w wysokości co najmniej 3 %	Kupon odsetkowy poniżej 3 %						
Pierwsza	0 ≤ 1 miesiąc	0 ≤ 1 miesiąc	0,00					
	> 1 ≤ 3 miesiące	> 1 ≤ 3 miesiące	0,20	1,40				
	> 3 ≤ 6 miesięcy	> 3 ≤ 6 miesięcy	0,40	1,40				
	> 6 ≤ 12 miesięcy	> 6 ≤ 12 miesięcy	0,70	1,40				
Druga	> 1 ≤ 2 lata	> 1,0 ≤ 1,9 roku	1,25	0,40				
	> 2 ≤ 3 lata	> 1,9 ≤ 2,8 roku	1,75	0,40				
	> 3 ≤ 4 lata	> 2,8 ≤ 3,6 roku	2,25	0,75				
Trzecia	> 4 ≤ 5 lat	> 3,6 ≤ 4,3 roku	2,75	0,75				
	> 5 ≤ 7 lat	> 4,3 ≤ 5,7 roku	3,25	0,70				
	> 7 ≤ 10 lat	> 5,7 ≤ 7,3 roku	3,75	0,45				
	> 10 ≤ 15 lat	> 7,3 ≤ 9,3 roku	4,50	0,40				
	> 15 ≤ 20 lat	> 9,3 ≤ 10,6 roku	5,25	0,40				
	> 20 lat	> 10,6 ≤ 12,0 roku	6,00	0,40				
		> 12,0 ≤ 20,0 roku	8,00	0,40				
		> 20 lat	12,50	0,40				
Art. 339 ust. 5	Kwota niedopasowanej pozycji ważonej długiej lub krótkiej strefy pierwszej, która jest równoważona przez niedopasowaną pozycję ważoną krótką lub długą strefy drugiej, stanowi zatem dopasowaną pozycję ważoną między strefą pierwszą a drugą. Następnie dokonuje się takiego samego obliczenia dla tej części niedopasowanej pozycji ważonej strefy drugiej i dla niedopasowanej pozycji ważonej strefy trzeciej w celu obliczenia dopasowanej pozycji ważonej między strefą drugą a trzecią.		N/przepisy stosowane jest bezpośrednio					
Art. 339 ust. 6	Instytucja może również odwrócić kolejność obliczeń w ust. 5, aby obliczyć dopasowaną pozycję ważoną między strefą drugą a trzecią przed obliczeniem tej pozycji między strefą pierwszą a drugą.		N/przepisy stosowane jest					

		bezpośrednio			
Art. 339 ust. 7	Pozostałą część niedopasowanej pozycji ważonej strefy pierwszej równoważy się następnie pozostałą częścią tej samej pozycji strefy trzeciej po dopasowaniu pozycji strefy drugiej i trzeciej, aby obliczyć dopasowaną pozycję ważoną między strefą pierwszą a trzecią.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 339 ust. 8	Pozycje rezydualne, które nadal pozostają niedopasowane po przeprowadzeniu przedstawionych w ust. 5, 6 i 7 trzech oddzielnych obliczeń w celu dopasowania pozycji między strefami, zostają zsumowane.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 339 ust. 9	Wymóg w zakresie funduszy własnych danej instytucji oblicza się jako sumę następujących wielkości: a) 10 % sumy dopasowanych pozycji ważonych we wszystkich przedziałach zapadalności; b) 40 % dopasowanej pozycji ważonej strefy pierwszej; c) 30 % dopasowanej pozycji ważonej strefy drugiej; d) 30 % dopasowanej pozycji ważonej strefy trzeciej; e) 40 % dopasowanej pozycji ważonej między strefą pierwszą a drugą oraz między strefą drugą a trzecią; f) 150 % dopasowanej pozycji ważonej między strefą pierwszą a trzecią; g) 100 % rezydualnych niedopasowanych pozycji ważonych.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 340 ust. 1	Obliczanie ryzyka ogólnego zgodnie z podejściem opartym na duracji Zamiast stosować metodę określoną w art. 339, instytucja może obliczać wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka ogólnego obciążającego instrumenty dłużne, korzystając z metody odzwierciedlającej durację, pod warunkiem że stosuje ją konsekwentnie.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			

Art. 340 ust. 2	Zgodnie z podejściem opartym na duracji, o którym mowa w ust. 1, na podstawie wartości rynkowej każdego instrumentu dłużnego o stałym oprocentowaniu instytucja wylicza jego rentowność do wykupu, która stanowi założoną stopę dyskontową danego instrumentu. W przypadku instrumentów o oprocentowaniu zmiennym instytucja oblicza dochód dla każdego instrumentu na podstawie wartości rynkowej każdego z tych instrumentów, przy założeniu, że kwota główna jest wymagalna w najbliższym możliwym terminie określenia zmiany stopy procentowej.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 340 ust. 3	Następnie instytucja wylicza zmodyfikowaną durację każdego instrumentu dłużnego według następującego wzoru: $\text{modified duration} = \frac{D}{1 + R}$ gdzie: D = duracja obliczona według następującego wzoru: $D = \frac{\sum_{t=1}^M \frac{t \cdot C_t}{(1 + R)^t}}{\sum_{t=1}^M \frac{C_t}{(1 + R)^t}}$ gdzie: R = rentowność do wykupu; C_t = płatność gotówkowa w czasie t; M = termin wymagalności kwoty głównej Przy obliczaniu zmodyfikowanej duracji w przypadku instrumentów dłużnych obarczonych ryzykiem przedterminowej spłaty stosuje się korektę. Zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 EUNB wydaje wytyczne dotyczące sposobu stosowania takich korekt.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 340	Następnie instytucja przypisuje każdy instrument dłużny do odpowiedniej strefy w tabeli 3. W tym celu	N/przepisy			

ust. 4	instytucja wykorzystuje zmodyfikowaną durację każdego instrumentu. Tabela 3 <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <thead> <tr> <th style="width: 30%;">Strefa</th> <th style="width: 35%;">Zmodyfikowana duracja (w latach)</th> <th style="width: 35%;">Założona zmiana stopy procentowej (w %)</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Pierwsza</td> <td>$> 0 \leq 1,0$</td> <td>1,0</td> </tr> <tr> <td>Druga</td> <td>$> 1,0 \leq 3,6$</td> <td>0,85</td> </tr> <tr> <td>Trzecia</td> <td>$> 3,6$</td> <td>0,7</td> </tr> </tbody> </table>	Strefa	Zmodyfikowana duracja (w latach)	Założona zmiana stopy procentowej (w %)	Pierwsza	$> 0 \leq 1,0$	1,0	Druga	$> 1,0 \leq 3,6$	0,85	Trzecia	$> 3,6$	0,7	stosowan y jest bezpośrednio			
Strefa	Zmodyfikowana duracja (w latach)	Założona zmiana stopy procentowej (w %)															
Pierwsza	$> 0 \leq 1,0$	1,0															
Druga	$> 1,0 \leq 3,6$	0,85															
Trzecia	$> 3,6$	0,7															
Art. 340 ust. 5	Następnie instytucja oblicza pozycję ważoną duracją dla każdego instrumentu jako iloczyn jego ceny rynkowej, zmodyfikowanej duracji oraz założonej zmiany stopy procentowej dla instrumentu o danej zmodyfikowanej duracji (zob. kolumna 3 w tabeli 3).	N/przepis stosowan y jest bezpośrednio															
Art. 340 ust. 6	Instytucja oblicza swoje długie i krótkie pozycje ważne duracją w każdej strefie. Kwota pozycji długich równoważona pozycjami krótkimi w każdej strefie stanowi dopasowaną pozycję ważoną duracją tej strefy. Instytucja oblicza następnie niedopasowane pozycje ważne duracją dla każdej strefy. Kolejnym krokiem jest stosowanie procedur określonych dla niedopasowanych pozycji ważonych w art. 339 ust. 5-8.	N/przepis stosowan y jest bezpośrednio															
Art. 340 ust. 7	Wymóg w zakresie funduszy własnych danej instytucji oblicza się zatem jako sumę następujących składników: a) 2 % dopasowanej pozycji ważonej duracją dla każdej strefy; b) 40 % dopasowanych pozycji ważonych duracją między strefą pierwszą a drugą oraz między strefą drugą a trzecią; c) 150 % dopasowanej pozycji ważonej duracją między strefą pierwszą a trzecią; d) 100 % rezydualnych niedopasowanych pozycji	N/przepis stosowan y jest bezpośrednio															

	ważonych duracją.				
Art. 341 ust. 1	Pozycje netto w instrumentach kapitałowych Instytucja sumuje oddzielnie wszystkie swoje pozycje długie netto i wszystkie swoje pozycje krótkie netto zgodnie z art. 327. Łączna suma wartości bezwzględnych tych dwóch wielkości stanowi pozycję globalną brutto instytucji.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 341 ust. 2	Instytucja oblicza, oddzielnie dla każdego rynku, różnicę między sumą pozycji długich netto i pozycji krótkich netto. Suma wartości bezwzględnych tych różnic stanowi pozycję globalną netto instytucji.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 341 ust. 3	EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określające rynek terminowy, o którym mowa w ust. 2. EUNB przedstawi Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 31 stycznia 2014 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 342	Ryzyko szczególne instrumentów kapitałowych Instytucja oblicza wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego, mnożąc swoją pozycję globalną brutto przez 8 %.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 343	Ryzyko ogólne instrumentów kapitałowych Wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka ogólnego stanowi 8 % pozycji globalnej netto instytucji.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 344	Indeksy giełdowe	N/przepis			

ust. 1	EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych zawierające wykaz indeksów giełdowych, do których stosuje się sposoby traktowania określone w ust. 4 zdanie drugie. EUNB przedstawi Komisji powyższe projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2014 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 344 ust. 2	Przed wejściem w życie standardów technicznych, o których mowa w ust. 1, instytucje mogą nadal stosować podejście określone w ust. 3 i 4, jeżeli właściwe organy stosowały to podejście przed dniem 1 stycznia 2014 r.	N/przepis stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 344 ust. 3	Terminowe kontrakty typu future na indeksy giełdowe, wazone współczynnikiem delta ekwiwalenty opcji na takie kontrakty oraz wazone współczynnikiem delta ekwiwalenty opcji na indeksy giełdowe, razem zwane dalej "terminowymi kontraktami na indeksy giełdowe", można rozłożyć na pozycje w poszczególnych instrumentach kapitałowych zaliczonych do indeksu. Takie pozycje można traktować jako pozycje bazowe w danych instrumentach kapitałowych oraz można je kompensować z przeciwstawnymi pozycjami w bazowych instrumentach kapitałowych. Instytucje powiadamiają właściwy organ o stosowaniu tego podejścia.	N/przepis stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 344 ust. 4	Jeżeli terminowy kontrakt na indeks giełdowy nie zostaje rozłożony na poszczególne pozycje bazowe, traktuje się go jako pojedynczy instrument kapitałowy. Można jednak zignorować ryzyko szczególne takiego pojedynczego instrumentu kapitałowego, o ile przedmiotowy kontrakt jest przedmiotem obrotu giełdowego i odnosi się do stosownego indeksu o odpowiednim poziomie dywersyfikacji.	N/przepis stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 345 ust. 1	Zmniejszenie pozycji netto W przypadku gwarantowania emisji instrumentów dłużnych i kapitałowych instytucja może stosować	N/przepis stosowan			

	następującą procedurę obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych. Najpierw instytucja oblicza pozycje netto przez odliczenie pozycji z tytułu gwarantowania emisji, które są subskrybowane lub regwarantowane przez osoby trzecie na podstawie formalnych umów. Następnie instytucja zmniejsza te pozycje netto przez zastosowanie współczynników zmniejszających określonych w tabeli 4 i oblicza wymogi w zakresie funduszy własnych przy zastosowaniu zmniejszonych pozycji z tytułu gwarantowania emisji. Tabela 4 <table border="1" style="width: 100%;"> <tr> <td>dzień roboczy 0:</td> <td style="text-align: right;">100 %</td> </tr> <tr> <td>dzień roboczy 1:</td> <td style="text-align: right;">90 %</td> </tr> <tr> <td>dni robocze 2-3:</td> <td style="text-align: right;">75 %</td> </tr> <tr> <td>dzień roboczy 4:</td> <td style="text-align: right;">50 %</td> </tr> <tr> <td>dzień roboczy 5:</td> <td style="text-align: right;">25 %</td> </tr> <tr> <td>po dniu roboczym 5:</td> <td style="text-align: right;">0 %</td> </tr> </table> "Dzień roboczy zero" oznacza dzień roboczy, w którym instytucja podejmuje bezwarunkowe zobowiązanie przejęcia określonej liczby papierów wartościowych po ustalonej cenie.	dzień roboczy 0:	100 %	dzień roboczy 1:	90 %	dni robocze 2-3:	75 %	dzień roboczy 4:	50 %	dzień roboczy 5:	25 %	po dniu roboczym 5:	0 %	y jest bezpośrednio			
dzień roboczy 0:	100 %																
dzień roboczy 1:	90 %																
dni robocze 2-3:	75 %																
dzień roboczy 4:	50 %																
dzień roboczy 5:	25 %																
po dniu roboczym 5:	0 %																
Art. 345 ust. 2	Instytucje powiadamiają właściwe organy o stosowaniu przepisów ust. 1.	N/przepis stosowany y jest bezpośrednio															
Art. 346 ust. 1	Odpis z tytułu zabezpieczenia kredytowymi instrumentami pochodnymi Stosuje się odpisy z tytułu zabezpieczenia kredytowymi instrumentami pochodnymi zgodnie z zasadami określonymi w ust. 2-6.	N/przepis stosowany y jest bezpośrednio															
Art. 346 ust. 2	Instytucje traktują pozycję w kredytowym instrumencie pochodnym jako jedną "stronę", a pozycję zabezpieczoną o takiej samej kwocie nominalnej lub, w stosownym przypadku, kwocie	N/przepis stosowany															

	referencyjnej - jako drugą "stronę".	y jest bezpośrednio		
Art. 346 ust. 3	Pełny odpis stosuje się w przypadku, gdy wartości po obu stronach zawsze rozchodzą się w przeciwnych kierunkach i zasadniczo w tym samym zakresie. Dotyczy to następujących sytuacji: a) obie strony składają się z identycznych instrumentów; b) długa pozycja na rynku kasowym jest zabezpieczona swapem przychodu całkowitego (lub odwrotnie), a zobowiązanie referencyjne oraz ekspozycja bazowa (tj. pozycja na rynku kasowym) są idealnie dopasowane. Termin zapadalności samego swapu może się różnić od terminu zapadalności ekspozycji bazowej. W takich przypadkach do żadnej ze stron pozycji nie ma zastosowania wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego.	N/przepis stosowany y jest bezpośrednio		
Art. 346 ust. 4	Kompensowanie w wysokości 80 % ma zastosowanie w przypadku, gdy wartości po obu stronach będą zawsze rozchodzić się w przeciwnych kierunkach oraz gdy będzie występować idealne dopasowanie zobowiązania referencyjnego, terminu rozliczenia zarówno zobowiązania referencyjnego, jak i kredytowego instrumentu pochodnego, a także waluty ekspozycji bazowej. Ponadto zasadnicze elementy umowy dotyczące kredytowego instrumentu pochodnego nie powodują istotnej różnicy między ruchem cenowym kredytowego instrumentu pochodnego a ruchami cenowymi pozycji na rynku kasowym. W zakresie, w jakim dana transakcja powoduje transfer ryzyka, do strony transakcji o wyższym wymogu w zakresie funduszy własnych stosuje się kompensowanie ryzyka szczególnego w wysokości 80 %, podczas gdy wymogi dotyczące ryzyka szczególnego po drugiej stronie wynoszą zero.	N/przepis stosowany y jest bezpośrednio		
Art. 346 ust. 5	Przeprowadza się częściowy odpis, z wyjątkiem sytuacji opisanych w ust. 3 i 4, w następujących przypadkach:	N/przepis stosowany y jest		

	a) pozycja jest objęta przepisem ust. 3 lit. b), ale występuje rozbieżność aktywów między zobowiązaniem referencyjnym a ekspozycją bazową. Pozycje spełniają jednak następujące wymogi: (i) zobowiązanie referencyjne ma stopień uprzywilejowania równy zobowiązaniu bazowemu lub niższy od niego; (ii) zobowiązanie bazowe oraz zobowiązanie referencyjne mają tego samego dłużnika oraz zawierają obustronną klauzulę stwierdzenia niewykonania zobowiązań lub przekrojową klauzulę przyspieszenia spłaty zobowiązania, które są wykonalne na mocy prawa; b) pozycja jest objęta przepisem ust. 3 lit. a) lub ust. 4, ale występuje niedopasowanie walutowe lub niedopasowanie terminów rozliczenia ochrony kredytowej i terminów zapadalności aktywów bazowych. Takie niedopasowanie walutowe uwzględnia się w wymogu w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka walutowego; c) pozycja jest objęta przepisem ust. 4, ale występuje niedopasowanie aktywów między pozycją na rynku kasowym a kredytowym instrumentem pochodnym. Aktywa bazowe ujmuje się jednak jako zobowiązanie (z obowiązkiem dostawy) w dokumentacji dotyczącej kredytowego instrumentu pochodnego. W celu przeprowadzenia częściowego odpisu nie sumuje się obu wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego dla każdej ze stron transakcji, lecz stosuje się jedynie wyższy z tych wymogów w zakresie funduszy własnych.	bezpóśrednio			
Art. 346 ust. 6	We wszystkich przypadkach nieobjętych ust. 3-5 wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego oblicza się oddzielnie dla obu stron pozycji.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 347	Odpis z tytułu zabezpieczenia kredytowymi instrumentami pochodnymi uruchamianymi pierwszym i n-tym niewykonaniem zobowiązania	N/przepis stosowany			

	W przypadku kredytowych instrumentów pochodnych uruchamianych pierwszym i n-tym niewykonaniem zobowiązania w odniesieniu do odpisu, który należy przeprowadzić zgodnie z art. 346, stosuje się następujące podejście: a) jeżeli instytucja otrzymuje ochronę kredytową obejmującą koszyk podmiotów referencyjnych stanowiących podstawę kredytowego instrumentu pochodnego i gdy według warunków tej ochrony pierwsze niewykonanie zobowiązania dotyczące aktywów uruchamia płatność, a to zdarzenie kredytowe oznacza rozwiązanie umowy, instytucja może kompensować ryzyko szczególne dla podmiotu referencyjnego, do którego spośród bazowych podmiotów referencyjnych zgodnie z tabelą 1 w art. 336 stosuje się najniższy procentowy narzut z tytułu ryzyka szczególnego; b) jeżeli n-te niewykonanie zobowiązania dotyczącego ekspozycji uruchamia płatność z tytułu ochrony kredytowej, nabywca ochrony może kompensować ryzyko szczególne jedynie wtedy, gdy ochroną objęte było również niewykonanie zobowiązań od zobowiązania pierwszego do zobowiązania n-1 lub gdy niewykonanie zobowiązania n-1 miało już miejsce. Stosuje się wówczas metodę określoną w lit. a) dotyczącą kredytowych instrumentów pochodnych uruchamianych pierwszym niewykonaniem zobowiązania, odpowiednio dostosowaną do produktów uruchamianych n-tym niewykonaniem zobowiązania.	y jest bezpośrednio			
Art. 348 ust. 1	Wymogi w zakresie funduszy własnych w przypadku przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania Bez uszczerbku dla innych przepisów niniejszej sekcji pozycje w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania podlegają wymogowi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka pozycji, obejmującego ryzyko szczególne i ogólne, w wysokości 32 %. Bez uszczerbku dla przepisów art. 353 w połączeniu ze zmodyfikowaną metodą ujmowania złota określoną w art. 352 ust. 4 oraz art. 367 ust. 2 lit. b), pozycje w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania podlegają wymogowi w	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			

	zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka pozycji, obejmującego ryzyko szczególne i ogólne, i ryzyka walutowego w wysokości 40 %.				
Art. 348 ust. 2	Nie zezwala się na kompensowanie bazowych inwestycji przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania z innymi pozycjami utrzymywanymi przez instytucję, chyba że wskazano inaczej w art. 350.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 349	Kryteria ogólne w przypadku przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania Przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania kwalifikują się do stosowania metody określonej w art. 350, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki: a) prospekt emisyjny przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania lub równoważny dokument zawiera wszystkie poniższe pozycje: (i) kategorie aktywów, do inwestowania w które przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania jest upoważnione; (ii) jeżeli zastosowanie mają limity inwestycyjne - limity względne i metody ich obliczania; (iii) maksymalny poziom dźwigni finansowej, jeżeli jest dozwolona; (iv) działania mające na celu ograniczenie ryzyka kontrahenta z tytułu zawierania finansowych transakcji pochodnych poza rynkiem regulowanym lub transakcji odkupu lub transakcji udzielania lub zaciągania pożyczek papierów wartościowych, jeżeli takie transakcje są dozwolone; b) działalność przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania jest przedstawiana w sprawozdaniach półrocznych i rocznych, aby umożliwić ocenę aktywów i pasywów, dochodu i operacji za dany okres sprawozdawczy; c) udziały lub jednostki uczestnictwa w przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania mogą być każdego dnia wykupione za gotówkę pochodzącą z aktywów własnych przedsiębiorstwa na żądanie	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	posiadacza jednostki; d) inwestycje w przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania oddziela się od aktywów podmiotu zarządzającego tym przedsiębiorstwem; e) instytucja dokonująca inwestycji przeprowadza odpowiednią ocenę ryzyka przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania; f) przedsiębiorstwami zbiorowego inwestowania zarządzają osoby nadzorowane zgodnie z dyrektywą 2009/65/WE lub równoważnym ustawodawstwem.				
Art. 350 ust. 1	Metody szczegółowe w przypadku przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania Jeżeli instytucja ma aktualizowane codziennie informacje na temat bazowych inwestycji przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, może ona dokonać pełnego przeglądu tych inwestycji w celu obliczenia wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka pozycji, obejmującego ryzyko ogólne i szczególne. Zgodnie z taką metodą pozycje w jednostkach przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania traktuje się jak pozycje w bazowych inwestycjach takiego przedsiębiorstwa. Zezwala się na kompensowanie pozycji w bazowych inwestycjach przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania z innymi pozycjami posiadanymi przez instytucję, o ile dana instytucja posiada taką liczbę udziałów lub jednostek uczestnictwa, która pozwala na wykup/tworzenie w zamian za bazowe inwestycje.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 350 ust. 2	Instytucje mogą obliczać wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka pozycji, obejmującego ryzyko szczególne i ogólne, dla pozycji w jednostkach przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w odniesieniu do pozycji służących odwzorowaniu struktury i wyników zewnętrznie generowanego indeksu lub ustalonego koszyka instrumentów kapitałowych lub dłużnych papierów wartościowych, o których mowa w lit. a), jeżeli zostały spełnione następujące warunki: a) celem zezwolenia wydanego przedsiębiorstwu zbiorowego inwestowania jest odwzorowanie struktury	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	oraz wyników zewnętrznie generowanego indeksu lub ustalonego koszyka instrumentów kapitałowych lub dłużnych papierów wartościowych; b) w ciągu minimalnego okresu sześciu miesięcy można wyraźnie ustalić korelację o współczynniku co najmniej 0,9 między dziennymi wahaniami cen jednostek w przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania a indeksem lub koszykiem instrumentów kapitałowych lub dłużnych papierów wartościowych odnoszącym się do nich.				
Art. 350 ust. 3	Jeżeli instytucja nie ma aktualizowanych codziennie informacji na temat bazowych inwestycji przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, może ona obliczać wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka pozycji, obejmującego ryzyko szczególne i ogólne, jeżeli zostały spełnione następujące warunki: a) zakłada się, że przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania w pierwszej kolejności inwestuje w największym dozwolonym w ramach jego uprawnień zakresie w te klasy aktywów, które wiążą się z najwyższym wymogiem w zakresie funduszy własnych oddzielnie z tytułu ryzyka szczególnego i ogólnego, następnie zaś w porządku malejącym aż do osiągnięcia maksymalnego łącznego limitu inwestycyjnego. Pozycja w przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania będzie traktowana jak bezpośredni udział kapitałowy w zakładanej pozycji; b) przy obliczaniu wymogu w zakresie funduszy własnych oddzielnie z tytułu ryzyka szczególnego i ogólnego instytucja uwzględniają maksymalną ekspozycję pośrednią, jaką mogłyby osiągnąć poprzez przyjmowanie pozycji lewarowanych za pośrednictwem przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, przez zwiększenie pozycji w jednostkach przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania proporcjonalnie do maksymalnej wartości ekspozycji z tytułu bazowych inwestycji wynikających z zezwoleń; c) jeżeli wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego i ogólnego łącznie zgodnie z niniejszym ustępem przekracza poziom określony w	N/prze s stosowan y jest bezpośrednio			

	art. 348 ust. 1, poziom ten stanowi limit dla wymogu w zakresie funduszy własnych.				
Art. 350 ust. 4	Instytucje mogą skorzystać z usług następujących osób trzecich w zakresie obliczeń i sprawozdań dotyczących wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka pozycji dla pozycji w jednostkach przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania objętych przepisami ust. 1-4, zgodnie z metodami określonymi w niniejszym rozdziale: a) depozytariusza przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, pod warunkiem że przedsiębiorstwo to inwestuje wyłącznie w papiery wartościowe i deponuje wszystkie papiery wartościowe u danego depozytariusza; b) w przypadku innych przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania - przedsiębiorstwa zarządzającego przedsiębiorstwem zbiorowego inwestowania, pod warunkiem że spełnia ono kryteria określone w art. 132 ust. 3 lit. a). Poprawność obliczeń potwierdza audytor zewnętrzny.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 351	Wymogi de minimis i ważenie ryzyka walutowego Jeżeli suma całkowitej pozycji walutowej netto instytucji i jej pozycji netto w złocie obliczona zgodnie z procedurą określoną w art. 352, w tym wszelkie pozycje walutowe i pozycje w złocie, w odniesieniu do których wymogi w zakresie funduszy własnych oblicza się przy użyciu modelu wewnętrznego, przekracza 2 % jej łącznych funduszy własnych, instytucja oblicza wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka walutowego. Wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka walutowego jest sumą całkowitej pozycji walutowej netto i pozycji netto w złocie wyrażoną w walucie sprawozdawczej, pomnożoną przez 8 %.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 352 ust. 1	Obliczanie całkowitej pozycji walutowej netto Otwartą pozycję netto instytucji w każdej walucie (w tym w walucie sprawozdawczej) oraz w złocie oblicza się jako sumę następujących elementów (dodatnich lub ujemnych): a) pozycja kasowa netto (tj. wszelkie składniki	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	aktywów pomniejszone o wszelkie pozycje pasywów w danej walucie, łącznie z naliczonymi odsetkami, lub w przypadku złota - pozycja kasowa netto w złocie); b) pozycja terminowa netto, tj. wszelkie kwoty do otrzymania pomniejszone o wszelkie kwoty do zapłacenia w ramach terminowych transakcji walutowych i transakcji w złocie, w tym kontrakty terminowe typu future na kursy walut i złoto oraz kwoty główne swapów walutowych nieujęte w pozycji kasowej; c) nieodwołalne gwarancje i podobne instrumenty, których uruchomienie jest pewne i które prawdopodobnie nie zostaną odzyskane; d) kwota netto ekwiwalentu delta lub opartego na współczynniku delta całego portfela opcji walutowych i na złoto; e) wartość rynkowa innych opcji. Współczynnik delta stosowany do celów lit. d) to współczynnik delta wykorzystywany przez daną giełdę. W przypadku opcji będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym lub w przypadku niepowiadomienia o takim współczynniku delta przez daną giełdę instytucja może sama obliczyć współczynnik delta z zastosowaniem odpowiedniego modelu, z zastrzeżeniem uzyskania zezwolenia właściwych organów. Zezwolenia udziela się, jeśli model pozwala na prawidłowe oszacowanie zakresu zmian wartości opcji lub warrantu w odniesieniu do niewielkich zmian w cenie rynkowej instrumentu bazowego. Instytucja może uwzględnić kwotę netto przyszłych przychodów/wydatków dotychczas nienaliczonych, ale już w pełni zabezpieczonych, o ile robi to w sposób konsekwentny. Instytucja może rozłożyć pozycje netto w koszyku walutowym na waluty składowe zgodnie z obowiązującymi kwotami.				
Art. 352 ust. 2	Wszelkie utrzymywane celowo przez instytucję pozycje zabezpieczające przed niekorzystnym wpływem kursów walutowych na współczynniki zgodnie z art. 92 ust. 1 można - pod warunkiem uzyskania zezwolenia właściwych organów - wyłączyć	N/przepis stosowany jest			

	z obliczania otwartych pozycji walutowych netto. Pozycje takie mają charakter niehandlowy lub strukturalny, a jakakolwiek zmiana warunków ich wyłączenia wymaga odrębnego zezwolenia ze strony właściwych organów. Takie samo podejście, z zachowaniem tych samych warunków, można stosować do pozycji utrzymywanych przez instytucję dotyczących kwot, które odjęto już podczas obliczania funduszy własnych.	bezpośrednio			
Art. 352 ust. 3	Instytucja może stosować wartość bieżącą netto przy obliczaniu otwartej pozycji netto w każdej walucie i w złocie, pod warunkiem że instytucja stosuje tę metodę w sposób konsekwentny.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 352 ust. 4	Krótkie i długie pozycje netto w każdej walucie innej niż waluta sprawozdawcza oraz długą lub krótką pozycję w złocie przelicza się na walutę sprawozdawczą według natychmiastowych kursów wymiany. Te pozycje są następnie oddzielnie sumowane, aby określić, odpowiednio, sumę pozycji krótkich netto i sumę pozycji długich netto. Wyższa z tych dwóch zsumowanych wartości stanowi całkowitą pozycję walutową netto danej instytucji.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 352 ust. 5	Instytucje w odpowiedni sposób uwzględniają w wymogach w zakresie funduszy własnych pozostałe rodzaje ryzyka powiązane z opcjami inne niż ryzyko delta.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 352 ust. 6	EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu zdefiniowania szeregu metod służących uwzględnieniu w wymogach w zakresie funduszy własnych pozostałych rodzajów ryzyka - innych niż ryzyko delta - w sposób proporcjonalny do skali i złożoności działań instytucji w obszarze opcji. EUNB przedstawi Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 31 grudnia 2013 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. Przed wejściem w życie standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, właściwe organy mogą nadal stosować obowiązujące traktowanie krajowe, jeżeli właściwe organy stosowały to traktowanie przed dniem 31 grudnia 2013 r.				
Art. 353 ust.1	Ryzyko walutowe przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania Do celów art. 352 w odniesieniu do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania uwzględnia się rzeczywiste pozycje walutowe danego przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 353 ust. 2	Instytucje mogą oprzeć się na sprawozdaniach następujących osób trzecich na temat pozycji walutowych w przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania: a) instytucji przyjmującej depozyty przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, pod warunkiem że przedsiębiorstwo to inwestuje wyłącznie w papiery wartościowe i deponuje wszystkie papiery wartościowe w danej instytucji przyjmującej depozyty; b) w przypadku innych przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania - przedsiębiorstwa zarządzającego przedsiębiorstwem zbiorowego inwestowania, pod warunkiem że spełnia ono kryteria określone w art. 132 ust. 3 lit. a). Poprawność obliczeń potwierdza audytor zewnętrzny.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 353 ust. 3	Jeżeli instytucja nie posiada informacji na temat pozycji walutowych w przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania, zakłada się, że przedsiębiorstwo dokonało inwestycji wyrażonych w walutach obcych w maksymalnie dozwolonym zakresie w ramach jego uprawnień, a w odniesieniu do pozycji portfela handlowego przy obliczaniu wymogu w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka walutowego instytucje uwzględniają dla pozycji w portfelu handlowym maksymalną ekspozycję pośrednią, jaką mogłyby osiągnąć poprzez przyjmowanie pozycji	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	lewarowanych za pośrednictwem przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania. Dokonuje się tego przez zwiększenie pozycji w jednostkach przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania proporcjonalnie do maksymalnej wartości ekspozycji z tytułu bazowych inwestycji wynikających z uprawnień inwestycyjnych. Zakładaną pozycję walutową przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania traktuje się jako oddzielną walutę zgodnie z metodą ujmowania inwestycji w złocie, z zastrzeżeniem zmiany polegającej na tym, że jeżeli znany jest kierunek inwestycji przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, całkowitą pozycję długą dodaje się do całkowitej długiej otwartej pozycji walutowej, natomiast całkowitą pozycję krótką dodaje się do całkowitej krótkiej otwartej pozycji walutowej. Przed dokonaniem obliczeń nie zezwala się na kompensowanie takich pozycji.				
Art. 354 ust. 1	Waluty silnie ze sobą skorelowane Instytucje mogą ustanowić niższe wymogi w zakresie funduszy własnych w stosunku do pozycji w odnośnych walutach silnie ze sobą skorelowanych. Dwie waluty uznaje się za silnie ze sobą skorelowane jedynie wówczas, gdy prawdopodobieństwo obliczone na podstawie dziennych danych dotyczących kursów walutowych obowiązujących w ciągu poprzednich trzech lub pięciu lat, iż ewentualna strata poniesiona z tytułu utrzymania przeciwstawnych pozycji jednakowej wysokości w tych walutach nie przekroczy w ciągu następnych dziesięciu dni roboczych 4 % wartości takiej pozycji dopasowanej (po przeliczeniu na walutę sprawozdawczą), wynosi co najmniej 99 % w przypadku badania okresu trzyletniego i 95 % - w przypadku badania okresu pięcioletniego. Wymóg w zakresie funduszy własnych dotyczący pozycji dopasowanej w dwóch walutach silnie ze sobą skorelowanych wynosi 4 % pomnożone przez wartość takiej pozycji dopasowanej.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 354 ust. 2	Podczas obliczeń wymogów w ramach niniejszego rozdziału instytucje mogą wyłączyć pozycje w walutach objętych prawnie wiążącą umową międzyrządową, która ogranicza maksymalne wahania kursów tych walut w stosunku do innych walut objętych tą samą umową. Instytucje obliczają swoje	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	pozycje dopasowane w takich walutach i stosują wobec tych pozycji wymóg w zakresie funduszy własnych nie niższy niż połowa maksymalnej dopuszczalnej wariancji określonej dla danych walut w przedmiotowej umowie międzyrządowej.	dnio			
Art. 354 ust. 3	EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych zawierające wykaz walut, do których można stosować sposób traktowania określony w ust. 1. EUNB przedstawi Komisji powyższe projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2014 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 353 ust. 4	Wymóg w zakresie funduszy własnych w stosunku do dopasowanych pozycji w walutach państw członkowskich uczestniczących w drugim etapie unii gospodarczej i walutowej oblicza się jako 1,6 % wartości takich pozycji dopasowanych.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 353 ust. 5	Do całkowitej otwartej pozycji netto, zgodnie z art. 352 ust. 4, włącza się jedynie pozycje niedopasowane w walutach, o których mowa w niniejszym artykule.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 353 ust. 6	W przypadku gdyienne dane dotyczące kursów walutowych obowiązujących w ciągu poprzednich trzech lub pięciu lat, z tytułu utrzymania przeciwstawnych pozycji jednakowej wysokości w dwóch walutach przez kolejnych 10 dni roboczych, wskazują, że te dwie waluty pozostają w pełnej korelacji dodatniej i instytucja może zawsze mieć do czynienia z zerową różnicą pomiędzy ceną kupna a ceną sprzedaży poszczególnych transakcji, instytucja ta może - za wyraźną zgodą odnośnego właściwego organu - stosować wymóg w zakresie funduszy własnych wynoszący 0 % do końca 2017 r.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

Art. 355	Wybór metody w przypadku ryzyka cen towarów Z zastrzeżeniem przepisów art. 356-358, instytucje obliczają wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka cen towarów za pomocą jednej z metod określonych w art. 359, 360 lub 361.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 356 ust. 1	Pomocnicza działalność w zakresie obrotu towarami Instytucje prowadzące pomocniczą działalność w zakresie obrotu towarami rolnymi mogą określać wymogi w zakresie funduszy własnych w przypadku własnych fizycznych zapasów towarów na koniec każdego roku na następny rok, jeżeli spełniono wszystkie następujące warunki: a) w każdym momencie w ciągu roku instytucja posiada fundusze własne na pokrycie tego ryzyka, które nie są niższe od średniego wymogu w zakresie funduszy własnych z tytułu tego ryzyka, ostrożnie oszacowanego na następny rok; b) instytucja ostrożnie oszacowuje oczekiwaną zmienność wartości obliczonej zgodnie z lit. a); c) średni wymóg tej instytucji w zakresie funduszy własnych z tytułu tego ryzyka nie przekracza 5 % funduszy własnych instytucji lub 1 mln EUR, a po uwzględnieniu zmienności oszacowanej zgodnie z lit. b) oczekiwana maksymalna wysokość wymogów w zakresie funduszy własnych nie przekracza 6,5 % funduszy własnych instytucji; d) instytucja stale monitoruje, czy oszacowania przeprowadzone zgodnie z lit. a) i b) nadal odzwierciedlają rzeczywistość.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 356 ust. 2	Instytucje powiadamiają właściwe organy o stosowaniu opcji przedstawionej w ust. 1.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 357 ust. 1	Pozycje w towarach Każda pozycja w towarach lub w towarowych	N/przepis stosowany			

	instrumentach pochodnych jest wyrażona w standardowych jednostkach miary. Cena kasowa każdego towaru jest wyrażona w walucie sprawozdawczej.	y jest bezpośrednio			
Art. 357 ust. 2	Przyjmuje się, że pozycje w złocie lub instrumentach pochodnych opartych na złocie są obciążone ryzykiem walutowym i traktowane zgodnie z przepisami, stosownie do przypadku, rozdziału 3 lub 5 do celów obliczania ryzyka cen towarów.	N/przepisy stosowane y jest bezpośrednio			
Art. 357 ust. 3	Do celów art. 360 ust. 1 nadwyżka pozycji długich instytucji nad jej pozycjami krótkimi - lub odwrotnie - w tym samym towarze i identycznych towarowych kontraktach terminowych typu future, opcjach i warrantach stanowi jej pozycję netto w każdym towarze. Zgodnie z art. 358 instrumenty pochodne traktuje się jako pozycje w towarach bazowych.	N/przepisy stosowane y jest bezpośrednio			
Art. 357 ust. 4	Do celów obliczania pozycji w towarze następujące pozycje traktuje się jako pozycje w tym samym towarze: a) pozycje w różnych podkategoriach towarów, w przypadku gdy podkategorie te są wzajemnie wymienne; b) pozycje w podobnych towarach, jeżeli są bliskimi substytutami oraz jeżeli można wyraźnie ustalić, że współczynnik korelacji między zmianami cen tych towarów wynosi nie mniej niż 0,9 w okresie co najmniej jednego roku.	N/przepisy stosowane y jest bezpośrednio			
Art. 358 ust. 1	Instrumenty szczególne Towarowe kontrakty terminowe typu future i terminowe zobowiązania do nabycia lub sprzedaży poszczególnych towarów włącza się do systemu pomiaru jako kwoty referencyjne w standardowych jednostkach miary i przypisuje się im termin zapadalności w zależności od daty wygaśnięcia.	N/przepisy stosowane y jest bezpośrednio			
Art. 358 ust. 2	Swapy towarowe ze stałą ceną jednej strony transakcji i bieżącą ceną rynkową drugiej strony traktuje się jako szereg pozycji równych kwocie referencyjnej kontraktu, przy czym w stosownych przypadkach jedna pozycja odpowiada każdej płatności z tytułu swapu i	N/przepisy stosowane y jest			

	klasyfikuje się ją do przedziałów zapadalności określonych w art. 359 ust. 1. Pozycje są długie, jeśli instytucja płaci stałą cenę, a otrzymuje cenę zmienną, a krótkie - jeżeli instytucja otrzymuje stałą cenę, a płaci cenę zmienną. Swapy towarowe, w których po obu stronach transakcji występują różne towary, ujmuje się w metodzie terminów zapadalności w odpowiedniej "drabince" zapadalności.	bezpośrednio			
Art. 358 ust. 3	Do celów niniejszego rozdziału opcje i warranty na towary lub na towarowe instrumenty pochodne traktuje się tak, jakby były pozycjami równymi co do wartości kwocie towaru bazowego, pomnożonej przez jej współczynnik delta. Tak otrzymane pozycje można kompensować z wszelkimi równoważnymi pozycjami w identycznym towarze bazowym lub towarowym instrumencie pochodnym. Stosowany współczynnik delta oznacza współczynnik delta używany przez daną giełdę. W przypadku opcji będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym lub w przypadku niepowiadomienia o takim współczynniku delta przez daną giełdę instytucja może sama obliczyć współczynnik delta z zastosowaniem odpowiedniego modelu, z zastrzeżeniem uzyskania zezwolenia właściwych organów. Zezwolenia udziela się, jeśli model pozwala na prawidłowe oszacowanie zakresu zmian wartości opcji lub warrantu w odniesieniu do niewielkich zmian w cenie rynkowej instrumentu bazowego. Instytucje w odpowiedni sposób uwzględniają w wymogach w zakresie funduszy własnych pozostałe rodzaje ryzyka powiązane z opcjami inne niż ryzyko delta.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 358 ust. 4	EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu zdefiniowania szeregu metod służących uwzględnieniu w wymogach w zakresie funduszy własnych pozostałych rodzajów ryzyka - innych niż ryzyko delta - w sposób proporcjonalny do skali i złożoności działań instytucji w obszarze opcji. EUNB przedstawi Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 31 grudnia 2013 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. Przed wejściem w życie standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, właściwe organy mogą nadal stosować obowiązujące traktowanie krajowe, jeżeli właściwe organy stosowały to traktowanie przed dniem 31 grudnia 2013 r.																				
Art. 358 ust. 5	Instytucja uwzględnia przedmiotowe towary przy obliczaniu wymogu w zakresie swych funduszy własnych z tytułu ryzyka cen towarów, jeżeli jest jednym z następujących podmiotów: a) jednostką przekazującą towary lub gwarantowane prawa związane z tytułem do towarów w ramach umowy z udzielonym przyrzeczeniem odkupu; b) jednostką pożyczającą towary w ramach umowy udzielenia pożyczki towarów.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio																			
Art. 359 ust. 1	Metoda terminów zapadalności W odniesieniu do każdego towaru instytucja stosuje oddzielną "drabinkę" zapadalności zgodną z tabelą 1. Wszelkie pozycje w danym towarze klasyfikuje się do odpowiednich przedziałów zapadalności. Zapasy fizyczne klasyfikuje się do pierwszego przedziału zapadalności między 0 a 1 miesiącem włącznie. <i>Tabela 1</i> <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <thead> <tr> <th style="text-align: center;">Przedział zapadalności (1)</th> <th style="text-align: center;">Stopa spreadu (%) (2)</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td style="text-align: center;">0 ≤ 1 miesiąc</td> <td style="text-align: center;">1,50</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">> 1 ≤ 3 miesiące</td> <td style="text-align: center;">1,50</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">> 3 ≤ 6 miesięcy</td> <td style="text-align: center;">1,50</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">> 6 ≤ 12 miesięcy</td> <td style="text-align: center;">1,50</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">> 1 ≤ 2 lata</td> <td style="text-align: center;">1,50</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">> 2 ≤ 3 lata</td> <td style="text-align: center;">1,50</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">> 3 lata</td> <td style="text-align: center;">1,50</td> </tr> </tbody> </table>	Przedział zapadalności (1)	Stopa spreadu (%) (2)	0 ≤ 1 miesiąc	1,50	> 1 ≤ 3 miesiące	1,50	> 3 ≤ 6 miesięcy	1,50	> 6 ≤ 12 miesięcy	1,50	> 1 ≤ 2 lata	1,50	> 2 ≤ 3 lata	1,50	> 3 lata	1,50	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Przedział zapadalności (1)	Stopa spreadu (%) (2)																				
0 ≤ 1 miesiąc	1,50																				
> 1 ≤ 3 miesiące	1,50																				
> 3 ≤ 6 miesięcy	1,50																				
> 6 ≤ 12 miesięcy	1,50																				
> 1 ≤ 2 lata	1,50																				
> 2 ≤ 3 lata	1,50																				
> 3 lata	1,50																				
Art. 359 ust. 2	Pozycje w tym samym towarze można kompensować i klasyfikować do odpowiednich przedziałów	N/przepis																			

	zapadalności w kwocie netto w przypadku: a) pozycji w kontraktach z terminem rozliczenia przypadającym w tym samym dniu; b) pozycji w kontraktach z terminem rozliczenia przypadającym w odstępie co najwyżej 10 dni, jeśli kontrakty sprzedawane są na rynkach z codziennymi datami dostaw.	stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 359 ust. 3	Instytucja następnie oblicza sumę pozycji długich i sumę pozycji krótkich w każdym przedziale zapadalności. Kwota zsumowanych pozycji długich równoważona kwotą zsumowanych pozycji krótkich w danym przedziale zapadalności stanowi dopasowane pozycje tego przedziału, a rezydualna pozycja długa lub krótka stanowi niedopasowaną pozycję tego przedziału.	N/przepis stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 359 ust. 4	Część niedopasowanej pozycji długiej w danym przedziale zapadalności zrównoważona niedopasowaną pozycją krótką - lub odwrotnie - w kolejnym przedziale zapadalności stanowi dopasowaną pozycję między dwoma przedziałami zapadalności. Część niedopasowanej pozycji długiej lub niedopasowanej pozycji krótkiej, której nie można w ten sposób zrównoważyć, stanowi pozycję niedopasowaną.	N/przepis stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 359 ust. 5	Wymóg w zakresie funduszy własnych instytucji w odniesieniu do każdego towaru oblicza się na podstawie odpowiedniej "drabinki" zapadalności jako sumę następujących elementów: a) sumy dopasowanych pozycji długich i krótkich pomnożonej przez odpowiednią stopę spreadu podaną w drugiej kolumnie tabeli 1 dla każdego przedziału zapadalności oraz przez cenę kasową towaru; b) dopasowanej pozycji między dwoma przedziałami zapadalności dla każdego przedziału zapadalności, do którego przenosi się pozycję niedopasowaną, pomnożonej przez 0,6 %, czyli stopę przeniesienia, oraz przez cenę kasową towaru; c) rezydualnych pozycji niedopasowanych pomnożonych przez 15 %, czyli stopę rzeczywistą, oraz przez cenę kasową towaru.	N/przepis stosowan y jest bezpośrednio			

Art. 359 ust. 6	Całkowity wymóg w zakresie funduszy własnych instytucji z tytułu ryzyka cen towarów oblicza się jako sumę wymogów w zakresie funduszy własnych obliczonych dla każdego towaru zgodnie z ust. 5.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 360 ust. 1	Metoda uproszczona Wymóg w zakresie funduszy własnych instytucji w odniesieniu do każdego towaru oblicza się jako sumę: a) 15 % pozycji netto, długiej lub krótkiej, pomnożonej przez cenę kasową towaru; b) 3 % pozycji brutto, długiej oraz krótkiej, pomnożonej przez cenę kasową towaru.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 360 ust. 2	Całkowity wymóg w zakresie funduszy własnych instytucji z tytułu ryzyka cen towarów oblicza się jako sumę wymogów w zakresie funduszy własnych obliczonych dla każdego towaru zgodnie z ust. 1.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 361	Rozszerzona metoda terminów zapadalności Instytucje mogą stosować minimalną stopę spreadu, stopę przeniesienia i stopę rzeczywistą określone w poniższej tabeli 2 zamiast stóp wskazanych w art. 359, pod warunkiem że instytucje: a) prowadzą znaczącą działalność w zakresie obrotu towarowego; b) posiadają odpowiednio zdywersyfikowany portfel towarów; c) nie mogą jeszcze spełnić wymagań niezbędnych do stosowania modeli wewnętrznych do celów obliczania wymogu w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka cen towarów.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

		Tabela 2							
		Metale szlachetne (oprócz złota)	Metale nieszlachetne	Produkty rolne (niecierwa)	Inne, w tym produkty energetyczne				
		Stopa spreadu (%)	1,0	1,2	1,5				
		Stopa przeniesienia (%)	0,3	0,5	0,6				
		Stopa rzeczywista (%)	8	10	12				
		Instytucje powiadamiają właściwe organy o stosowaniu niniejszego artykułu oraz przekazują dowody potwierdzające działania zmierzające do wdrożenia modelu wewnętrznego do celów obliczania wymogu w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka cen towarów.							
Art. 362	Ryzyko szczególne i ryzyko ogólne Ryzyko pozycji z tytułu rynkowego instrumentu dłużnego lub instrumentu kapitałowego lub instrumentu od nich pochodnego można podzielić dla celów niniejszego rozdziału na dwa elementy. Pierwszy element stanowi ryzyko szczególne i obejmuje ryzyko zmiany ceny danego instrumentu w następstwie czynników związanych z jego emitentem lub - w przypadku instrumentu pochodnego - czynników związanych z emitentem instrumentu bazowego. Drugi element stanowi ryzyko ogólne i obejmuje ryzyko zmiany ceny danego instrumentu w następstwie zmiany wysokości stóp procentowych w przypadku rynkowego instrumentu dłużnego lub instrumentu od niego pochodnego lub - w przypadku instrumentu kapitałowego lub instrumentu od niego pochodnego - ruchu na szerokim rynku akcji niezwiązanego z żadnymi konkretnymi atrybutami poszczególnych papierów wartościowych.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio							
Art. 363 ust. 1	Zezwolenie na stosowanie modeli wewnętrznych Po sprawdzeniu przestrzegania przez instytucję wymogów zawartych, stosownie do przypadku, w sekcjach 2, 3 i 4 właściwe organy udzielają instytucjom zezwolenia na obliczanie wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu co najmniej jednej	N/przepis stosowany jest bezpośrednio							

	z następujących kategorii ryzyka przy użyciu modeli wewnętrznych zamiast metod przedstawionych w rozdziałach 2-4 lub w połączeniu z tymi metodami: a) ryzyko ogólne instrumentów kapitałowych; b) ryzyko szczególne instrumentów kapitałowych; c) ryzyko ogólne instrumentów dłużnych; d) ryzyko szczególne instrumentów dłużnych; e) ryzyko walutowe; f) ryzyko cen towarów.				
Art. 363 ust. 2	W przypadku kategorii ryzyka, w odniesieniu do których instytucja nie otrzymała zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, na stosowanie modeli wewnętrznych nadal oblicza ona wymogi w zakresie funduszy własnych zgodnie z przepisami, odpowiednio, rozdziałów 2, 3 i 4. Zezwolenie właściwych organów na stosowanie modeli wewnętrznych wymagane jest w przypadku każdej kategorii ryzyka; udziela się go wyłącznie w przypadku, gdy dany model wewnętrzny obejmuje znaczący udział pozycji danej kategorii ryzyka.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 363 ust. 3	Istotne zmiany w stosowaniu modeli wewnętrznych, na których stosowanie instytucja uzyskała zezwolenie, rozszerzenie zakresu stosowania modeli wewnętrznych, na których stosowanie instytucja uzyskała zezwolenie, w szczególności w odniesieniu do dodatkowych kategorii ryzyka, i wstępne obliczanie wartości zagrożonej w warunkach skrajnych zgodnie z art. 365 ust. 2 wymagają oddzielnego zezwolenia właściwych organów. Instytucje powiadamiają właściwe organy o wszelkich innych rozszerzeniach zakresu stosowania tych modeli wewnętrznych, na których stosowanie instytucja uzyskała zezwolenie, i o wszelkich innych zmianach w ich stosowaniu.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 363 ust. 4	EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia następujących elementów: a) warunków oceny istotności rozszerzeń i zmian	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	stosowania modeli wewnętrznych; b) metody oceny, według której właściwe organy zezwalają instytucjom na stosowanie modeli wewnętrznych; c) warunki, zgodnie z którymi udział pozycji objęty modelem wewnętrznym w ramach kategorii ryzyka jest uznawany za znaczący zgodnie z ust. 2. EUNB przedstawi Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 31 grudnia 2014 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	dnio			
Art. 364 ust. 1	Wymogi w zakresie funduszy własnych przy stosowaniu modeli wewnętrznych 1. Każda instytucja stosująca model wewnętrzny spełnia - oprócz wymogów w zakresie funduszy własnych obliczanych zgodnie z rozdziałami 2, 3 i 4 w przypadku tych kategorii ryzyka, w odniesieniu do których nie udzielono zezwolenia na stosowanie modelu wewnętrznego - wymóg w zakresie funduszy własnych wyrażony jako suma lit. a) i b): a) wyższa z następujących wartości: (i) wartość zagrożona z poprzedniego dnia obliczona zgodnie z art. 365 ust. 1 (VaRt-1); (ii) średnia dzienna wartości zagrożonych z poprzednich 60 dni roboczych (VaRavg), obliczona zgodnie z art. 365 ust. 1, pomnożona przez mnożnik (mc) zgodnie z art. 366; b) wyższa z następujących wartości: (i) najnowsza dostępna wartość zagrożona w warunkach skrajnych obliczona zgodnie z art. 365 ust. 2 (sVaRt-1); oraz (ii) średnia wartość zagrożona w warunkach skrajnych obliczona w sposób i z częstotliwością określonymi w art. 365 ust. 2 w ciągu poprzednich 60 dni roboczych (sVaRavg), pomnożona przez mnożnik (ms) zgodnie z	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio dnio			

	art. 366.				
Art. 364 ust. 2	Instytucje stosujące model wewnętrzny do obliczania wymogu w zakresie funduszy własnych z tytułu szczególnego ryzyka instrumentów dłużnych spełniają dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych wyrażony jako suma następujących lit. a) i b): a) wymóg w zakresie funduszy własnych obliczony zgodnie z art. 337 i 338 z tytułu ryzyka szczególnego pozycji sekurytyzacyjnych i instrumentów pochodnych uruchamianych n-tym niewykonaniem zobowiązania w portfelu handlowym z wyjątkiem pozycji objętych wymogiem w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego korelacyjnego portfela handlowego zgodnie z sekcją 5 oraz w stosownych przypadkach z wymogiem w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego zgodnie z rozdziałem 2 sekcja 6 w przypadku pozycji w jednostkach przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, w stosunku do których nie są spełnione warunki zawarte w art. 350 ust. 1 ani w art. 350 ust. 2; b) wyższa z wartości: (i) najnowsza wartość liczbowa ryzyka w przypadku dodatkowego ryzyka niewykonania zobowiązań i dodatkowego ryzyka migracji obliczona zgodnie z sekcją 3; (ii) średnia wartość tej miary z poprzednich 12 tygodni.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 364 ust. 3	Instytucje posiadające korelacyjny portfel handlowy, który spełnia wymogi określone w art. 338 ust. 1-3, mogą spełnić wymóg w zakresie funduszy własnych na podstawie art. 377 zamiast na podstawie art. 338 ust. 4, przy czym wymóg ten obliczany jest jako wyższa z następujących wartości: a) najnowsza wartość liczbowa ryzyka w przypadku korelacyjnego portfela handlowego obliczona zgodnie z sekcją 5; b) średnia wartość tej miary z poprzednich 12 tygodni; c) 8 % wymogu w zakresie funduszy własnych, które - w momencie obliczania najnowszej wartości liczbowej ryzyka, o której mowa w lit. a) - oblicza się zgodnie z	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	art. 338 ust. 4 w przypadku wszystkich pozycji objętych modelem wewnętrznym w zakresie korelacyjnego portfela handlowego.				
Art. 365 ust. 1	Obliczanie wartości zagrożonej i wartości zagrożonej w warunkach skrajnych Obliczenie miary wartości zagrożonej, o której mowa w art. 364, odbywa się zgodnie z następującymi wymogami: a) codzienne obliczanie miary wartości zagrożonej; b) 99-ty percentyl, jednostronny przedział ufności; c) 10-dniowy okres utrzymywania; d) efektywny okres obserwacji historycznej wynoszący co najmniej jeden rok, z wyjątkiem przypadków, gdy krótszy okres obserwacji jest uzasadniony istotnym skokiem zmienności cenowej; e) co najmniej comiesięczna aktualizacja zbioru danych. Instytucja może stosować wartości zagrożonej obliczone na podstawie okresu utrzymywania pozycji krótszego niż 10 dni wyskalowanego do 10 dni przy pomocy odpowiedniej metody, którą poddaje się okresowym przeglądom.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 365 ust. 2	Ponadto instytucja co najmniej raz w tygodniu oblicza "wartość zagrożoną w warunkach skrajnych" bieżącego portfela zgodnie z wymogami określonymi w pierwszym ustępie za pomocą danych otrzymanych dzięki modelowi wartości zagrożonej skalibrowanych z danymi historycznymi pochodzącymi z ciągłego 12-miesięcznego okresu występowania istotnych skrajnych warunków finansowych mających znaczenie dla portfela instytucji. Wybór takich danych historycznych podlega przeglądowi dokonywanemu co najmniej raz w roku przez instytucję, która powiadamia o jego wyniku właściwe organy. EUNB monitoruje zakres praktyk w zakresie obliczania wartości zagrożonej w warunkach skrajnych i zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 wydaje wytyczne dotyczące tych praktyk.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 366	Regulacyjna weryfikacja historyczna i mnożniki	N/przepis			

ust. 1	Wyniki obliczeń, o których mowa w art. 365, skaluje się za pomocą mnożników (mc) i (ms).	s stosowan y jest bezpośre dnio																			
Art. 366 ust. 2	Każdy z mnożników (mc) i (ms) stanowi sumę co najmniej 3 i dodajnika wynoszącego od 0 do 1 zgodnie z tabelą 1. Dodajnik ten zależy od liczby przekroczeń w ciągu ostatnich 250 dni roboczych, wynikających z weryfikacji historycznej wartości zagrożonej przeprowadzonej przez instytucję zgodnie z art. 365 ust. 1. Tabela 1 <table border="1" data-bbox="271 520 837 882"> <thead> <tr> <th data-bbox="271 520 667 563">Liczba przekroczeń</th> <th data-bbox="667 520 837 563">Dodajnik</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td data-bbox="271 563 667 606">Mniej niż 5</td> <td data-bbox="667 563 837 606">0,00</td> </tr> <tr> <td data-bbox="271 606 667 649">5</td> <td data-bbox="667 606 837 649">0,40</td> </tr> <tr> <td data-bbox="271 649 667 692">6</td> <td data-bbox="667 649 837 692">0,50</td> </tr> <tr> <td data-bbox="271 692 667 735">7</td> <td data-bbox="667 692 837 735">0,65</td> </tr> <tr> <td data-bbox="271 735 667 778">8</td> <td data-bbox="667 735 837 778">0,75</td> </tr> <tr> <td data-bbox="271 778 667 821">9</td> <td data-bbox="667 778 837 821">0,85</td> </tr> <tr> <td data-bbox="271 821 667 882">10 lub więcej</td> <td data-bbox="667 821 837 882">1,00</td> </tr> </tbody> </table>	Liczba przekroczeń	Dodajnik	Mniej niż 5	0,00	5	0,40	6	0,50	7	0,65	8	0,75	9	0,85	10 lub więcej	1,00	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Liczba przekroczeń	Dodajnik																				
Mniej niż 5	0,00																				
5	0,40																				
6	0,50																				
7	0,65																				
8	0,75																				
9	0,85																				
10 lub więcej	1,00																				
Art. 366 ust. 3	Instytucje obliczają dzienne przekroczenia w oparciu o weryfikację historyczną hipotetycznych i rzeczywistych zmian wartości portfela. Przekroczenie to jednodniowa zmiana wartości portfela przewyższająca jednodniową miarę wartości zagrożonej wygenerowaną przez model instytucji. Do celów określania dodajnika liczba przekroczeń jest oceniana co najmniej raz na kwartał i jest równa wyższej z liczb przekroczeń w ramach hipotetycznych i rzeczywistych zmian wartości portfela. Weryfikacja historyczna hipotetycznych zmian wartości portfela opiera się na porównaniu wartości portfela na koniec dnia z jego wartością na koniec następnego dnia przy założeniu braku zmian pozycji. Weryfikacja historyczna rzeczywistych zmian wartości portfela opiera się na porównaniu wartości portfela na	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio																			

	koniec dnia z jego rzeczywistą wartością na koniec następnego dnia z wyjątkiem opłat, prowizji i wyniku odsetkowego netto.				
Art. 366 ust. 4	Właściwe organy mogą w indywidualnych przypadkach ograniczyć dodajnik do wartości wynikającej z przekroczeń w ramach hipotetycznych zmian, jeżeli liczba przekroczeń w ramach rzeczywistych zmian nie wynika z braków w modelu wewnętrznym.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 366 ust. 5	W celu umożliwienia właściwym organom ciągłego monitorowania adekwatności mnożników instytucje niezwłocznie - a w każdym razie nie później niż w ciągu pięciu dni roboczych - powiadamiają właściwe organy o przekroczeniach, które wynikają z ich programu weryfikacji historycznej.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 367 ust. 1	Wymogi dotyczące pomiaru ryzyka Każdy model wewnętrzny stosowany do obliczania wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka pozycji, ryzyka walutowego, ryzyka cen towarów, jak również każdy model wewnętrzny stosowany w odniesieniu do transakcji korelacyjnych, spełniają wszystkie poniższe wymogi: a) model dokładnie obejmuje wszystkie istotne rodzaje ryzyka zmiany cen; b) model obejmuje wystarczającą liczbę czynników ryzyka w zależności od poziomu działalności instytucji na poszczególnych rynkach. Jeżeli czynnik ryzyka jest uwzględniony w stosowanym przez instytucję modelu wyceny, ale nie jest uwzględniony w modelu pomiaru ryzyka, instytucja musi być w stanie uzasadnić takie pominięcie w sposób zadowalający właściwy organ. Model pomiaru ryzyka obejmuje nieliniowy charakter wartości opcji i innych produktów oraz ryzyko korelacji i ryzyko bazowe. Jeżeli w przypadku czynników ryzyka stosuje się wskaźniki zastępcze, muszą one mieć udokumentowaną historię potwierdzającą dobre wyniki ich stosowania w odniesieniu do rzeczywistej utrzymywanej pozycji.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 367	Każdy model wewnętrzny stosowany do obliczania	N/przepis			

ust. 2	wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka pozycji, ryzyka walutowego lub ryzyka cen towarów spełnia wszystkie poniższe wymogi: a) model obejmuje zbiór czynników ryzyka odpowiadających stopom procentowym w każdej walucie, w której instytucja utrzymuje pozycje bilansowe lub pozabilansowe wrażliwe na stopy procentowe. Instytucja modeluje krzywe dochodowości, stosując jedno z ogólnie przyjętych podejść. Dla istotnych ekspozycji na ryzyko stopy procentowej w najważniejszych walutach i na najważniejszych rynkach krzywą dochodowości dzieli się na co najmniej sześć segmentów terminów zapadalności w celu ujęcia wahań zmienności stóp wzdłuż krzywej dochodowości. Model obejmuje także ryzyko niedoskonale skorelowanych przesunięć między różnymi krzywymi dochodowości; b) model obejmuje czynniki ryzyka odpowiadające złotu i poszczególnym walutom obcym, w których denominowane są pozycje instytucji. W odniesieniu do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania uwzględnia się ich rzeczywiste pozycje walutowe. Instytucje mogą oprzeć się na sprawozdaniach osoby trzeciej na temat pozycji walutowej w takim przedsiębiorstwie, jeżeli w odpowiedni sposób zapewniono poprawność tego sprawozdania. Jeśli instytucja nie posiada informacji na temat pozycji walutowych w przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania, taką pozycję wydziela się i traktuje zgodnie z art. 353 ust. 3; c) w modelu wykorzystuje się odrębny czynnik ryzyka przynajmniej dla każdego z rynków akcji, na których instytucja utrzymuje znaczące pozycje; d) w modelu wykorzystuje się odrębny czynnik ryzyka przynajmniej dla każdego towaru, w którym instytucja utrzymuje znaczące pozycje. Model musi także obejmować ryzyko niedoskonale skorelowanych przesunięć między podobnymi, ale nieidentycznymi towarami oraz ryzyko zmian cen w kontraktach terminowych typu forward wynikające z niedopasowania terminów zapadalności. Uwzględnia się w nim także charakterystyki rynkowe, w szczególności daty dostawy i zakres uprawnień	s stosowan y jest bezpośre dnio			

	uczestników rynku do likwidowania pozycji; e) za pomocą modelu wewnętrznego instytucja ocenia ostrożnie ryzyko wynikające z pozycji o mniejszej płynności oraz pozycji o ograniczonej przejrzystości cen w ramach realistycznych scenariuszy rynkowych. Ponadto model wewnętrzny spełnia minimalne standardy dotyczące danych. Wskaźniki zastępcze są odpowiednio ostrożne i stosuje się je, wyłącznie jeśli dostępne dane są niewystarczające lub nie odzwierciedlają rzeczywistej zmienności pozycji lub portfela.				
Art. 367 ust. 3	W każdym modelu wewnętrznym stosowanym do celów niniejszego rozdziału instytucje mogą uwzględniać empiryczne korelacje w ramach kategorii ryzyka oraz między kategoriami ryzyka, wyłącznie jeśli ich podejście do pomiaru korelacji jest poprawne i rzetelnie wdrażane.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 368 ust. 1	Wymogi jakościowe Każdy model wewnętrzny stosowany do celów niniejszego rozdziału jest prawidłowy z koncepcyjnego punktu widzenia i rzetelnie wdrażany, a w szczególności spełnia wszystkie następujące wymogi jakościowe: a) każdy model wewnętrzny stosowany do obliczania wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka pozycji, ryzyka walutowego lub ryzyka cen towarów jest ściśle zintegrowany z bieżącym procesem zarządzania ryzykiem instytucji i służy jako podstawa sprawozdawczości na temat ekspozycji na ryzyko dla kadry kierowniczej wyższego szczebla; b) instytucja ma jednostkę do spraw kontroli ryzyka, niezależną od jednostek handlowych i podlegającą bezpośrednio kadry kierowniczej wyższego szczebla. Jednostka ta jest odpowiedzialna za projektowanie i wdrażanie każdego modelu wewnętrznego instytucji stosowanego do celów niniejszego rozdziału. Jednostka - odpowiedzialna za ogólny system zarządzania ryzykiem - dokonuje również wstępnej i bieżącej walidacji każdego modelu wewnętrznego stosowanego do celów niniejszego rozdziału. Opracowuje ona i analizuje dzienne sprawozdania na	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

temat wyników każdego modelu wewnętrznego stosowanego do obliczania wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka pozycji, ryzyka walutowego i ryzyka cen towarów oraz na temat odpowiednich środków, które należy podejmować, w postaci limitów handlowych; c) organ zarządzający i kadra kierownicza wyższego szczebla instytucji aktywnie uczestniczą w procesie kontroli ryzyka, zaś codzienne sprawozdania przygotowywane przez jednostkę kontroli ryzyka są weryfikowane na szczeblu kadry kierowniczej posiadającej wystarczające uprawnienia, aby wprowadzać ograniczenia zarówno pozycji utrzymywanych przez poszczególnych uczestników rynku, jak i całkowitej ekspozycji danej instytucji na ryzyko; d) instytucja posiada wystarczającą liczbę pracowników wykwalifikowanych w zakresie stosowania zaawansowanych modeli wewnętrznych, w tym modeli stosowanych do celów niniejszego rozdziału, w dziedzinach działalności handlowej, kontroli ryzyka, audytu i ewidencji; e) instytucja posiada ugruntowane procedury monitorowania i zapewniania zgodności z udokumentowanym zbiorem wewnętrznych zasad i mechanizmów kontroli dotyczących całokształtu funkcjonowania modeli wewnętrznych, w tym modeli stosowanych do celów niniejszego rozdziału; f) każdy model wewnętrzny stosowany do celów niniejszego rozdziału posiada udokumentowaną historię potwierdzającą odpowiednią dokładność pomiarów ryzyka; g) instytucja regularnie realizuje rygorystyczny program testów warunków skrajnych, w tym odwrotnych testów warunków skrajnych, który obejmuje każdy model wewnętrzny stosowany do celów niniejszego rozdziału, a wyniki tych testów warunków skrajnych są weryfikowane przez kadrę kierowniczą wyższego szczebla i odzwierciedlane w zasadach i limitach przez nią ustalanych. Procedura ta dotyczy w szczególności braku płynności rynków w skrajnych warunkach rynkowych, ryzyka koncentracji, rynków jednokierunkowych, ryzyka wystąpienia				

	niekorzystnych zdarzeń i ryzyka niewykonania zobowiązań wynikającego z nagłych wahań czynników, niezgodnych z oczekiwaniami rynku, produktów nieliniowych, pozycji o znacznej ujemnej wartości wewnętrznej, pozycji podlegających zjawisku luki cenowej oraz innych rodzajów ryzyka, które mogą nie być należycie uwzględnione w modelach wewnętrznych. Skrajne warunki przyjmowane w teście odpowiadają charakterowi portfeli oraz okresowi wymaganemu do zabezpieczenia ryzyka lub zarządzania nim w niekorzystnych warunkach rynkowych; h) instytucja przeprowadza, jako element swojego regularnego procesu kontroli wewnętrznej, niezależny przegląd modeli wewnętrznych, w tym modeli stosowanych do celów niniejszego rozdziału.				
Art. 368 ust. 2	Przegląd, o którym mowa w ust. 1 lit. h), obejmuje zarówno działalność jednostek handlowych, jak i niezależnej jednostki kontroli ryzyka. Przynajmniej raz w roku instytucja przeprowadza przegląd całokształtu procesu zarządzania ryzykiem. Przegląd obejmuje następujące elementy: a) adekwatność dokumentacji systemu i procesu zarządzania ryzykiem oraz organizację jednostki kontroli ryzyka; b) uwzględnienie miar ryzyka w codziennym zarządzaniu ryzykiem oraz spójność systemu informacji zarządczej; c) wykorzystywany przez instytucję proces zatwierdzania modeli wyceny ryzyka oraz systemów wyceny stosowanych przez pracowników jednostek operacyjnych i ewidencyjnych; d) zakres ryzyka ujmowanego w modelu pomiaru ryzyka oraz zatwierdzanie wszelkich istotnych zmian w procesie zarządzania ryzykiem; e) dokładność i kompletność danych dotyczących pozycji, dokładność i adekwatność założeń dotyczących zmienności i korelacji oraz dokładność wyceny i obliczeń wrażliwości na ryzyko; f) wykorzystywany przez instytucję proces weryfikacji	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	mający na celu ocenę spójności, terminowości i rzetelności źródeł danych wykorzystywanych do zasilania modeli wewnętrznych, w tym niezależności tych źródeł danych; g) proces weryfikacji stosowany przez instytucję do oceny weryfikacji historycznej przeprowadzanej w celu zweryfikowania dokładności modeli.				
Art. 368 ust. 3	W związku ze zmianami zachodzącymi w technikach i najlepszych praktykach instytucje stosują te nowe techniki i praktyki w każdym modelu wewnętrznym stosowanym do celów niniejszego rozdziału.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 369 ust. 1	Walidacja wewnętrzna Instytucje posiadają procedury zapewniające odpowiednią walidację wszystkich modeli wewnętrznych, stosowanych do celów niniejszego rozdziału, przez odpowiednio wykwalifikowane osoby niebiorące udziału w procedurze ich opracowywania w celu zapewnienia prawidłowości tych modeli z koncepcyjnego punktu widzenia oraz odpowiedniego uwzględnienia w nich wszystkich istotnych rodzajów ryzyka. Walidacja odbywa się po wstępnym opracowaniu modelu wewnętrznego oraz przy wprowadzaniu wszelkich istotnych zmian do tego modelu wewnętrznego. Walidację przeprowadza się również okresowo, ale przede wszystkim w przypadku wystąpienia istotnych zmian w strukturze rynku lub w składzie portfela, które mogą sprawić, że model wewnętrzny przestanie być odpowiedni. Instytucje stosują pojawiające się nowe rozwiązania w zakresie technik i najlepszych praktyk walidacji wewnętrznej. Walidacja modelu wewnętrznego nie ogranicza się wyłącznie do weryfikacji historycznej, ale obejmuje także przynajmniej następujące działania: a) testy służące wykazaniu, czy wszelkie założenia przyjęte w ramach modelu wewnętrznego są prawidłowe i czy nie nastąpiło niedoszacowanie lub zawyżenie ryzyka; b) oprócz przewidzianych w przepisach programów weryfikacji historycznych instytucje przeprowadzają	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	własne testy walidacyjne modelu wewnętrznego, w tym weryfikacje historyczne, dotyczące struktury ich portfeli oraz związanych z nimi rodzajów ryzyka; c) zastosowanie hipotetycznych portfeli w celu zapewnienia, by model wewnętrzny mógł uwzględniać szczególne właściwości strukturalne, które mogą wystąpić, np. istotne ryzyko bazowe i ryzyko koncentracji.				
Art. 369 ust. 2	Instytucja przeprowadza weryfikację historyczną zarówno rzeczywistych, jak i hipotetycznych zmian wartości portfela.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 370	Wymogi w odniesieniu do modelowania ryzyka szczególnego Model wewnętrzny stosowany do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego i model wewnętrzny dla transakcji korelacyjnych spełniają następujące wymogi dodatkowe: a) zawierają objaśnienia dotyczące historycznych wahań cen związanych z portfelem; b) obejmują koncentrację w kategoriach wielkości oraz zmiany struktury portfela; c) są odporne na niekorzystne warunki; d) są testowane w ramach weryfikacji historycznej mającej na celu ocenę, czy ryzyko szczególne zostało dokładnie ujęte. Jeśli instytucja przeprowadza taką weryfikację historyczną na podstawie odpowiednich subportfeli, muszą być one wybierane w sposób spójny; e) uwzględniają bazowe ryzyko rodzajowe, w szczególności są wrażliwe na istotne różnice idiosynkratyczne między podobnymi, ale nie identycznymi pozycjami; f) uwzględniają ryzyko wystąpienia niekorzystnych zdarzeń.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

Art. 371 ust. 1	Wyjątki od modeli pomiaru ryzyka szczególnego Instytucja może się zdecydować na wyłączenie z obliczania wymogu w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego przy użyciu modelu wewnętrznego tych pozycji, w odniesieniu do których spełnia ona wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego zgodnie z art. 332 ust. 1 lit. e) lub art. 337, z wyjątkiem pozycji podlegających metodzie określonej w art. 377.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 371 ust. 2	Instytucja może się zdecydować na nieujmowanie w swoim modelu wewnętrznym ryzyka niewykonania zobowiązań i ryzyka migracji w odniesieniu do rynkowych instrumentów dłużnych, jeżeli te rodzaje ryzyka są objęte wymogami określonymi w sekcji 4.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 372	Wymóg posiadania modelu wewnętrznego IRC Instytucja stosująca model wewnętrzny do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego rynkowych instrumentów dłużnych posiada również model wewnętrzny uwzględniania dodatkowego ryzyka niewykonania zobowiązań i migracji (IRC) w celu objęcia tych rodzajów ryzyka niewykonania zobowiązań i ryzyka migracji pozycji portfela handlowego instytucji, które stanowią dodatkowe ryzyko w stosunku do ryzyka objętego pomiarem wartości zagrożonej, jak określono w art. 365 ust. 1. Instytucja wykazuje, że jej model wewnętrzny spełnia poniższe normy przy założeniu stałego poziomu ryzyka, a w odpowiednich przypadkach dokonywane są korekty, aby uwzględnić wpływ płynności, koncentracji, zabezpieczeń i opcjonalności: a) model wewnętrzny zawiera miarodajne zróżnicowanie ryzyka oraz dokładne i konsekwentne oszacowanie dodatkowego ryzyka niewykonania zobowiązań i ryzyka migracji; b) oszacowanie potencjalnych strat ujęte w modelu wewnętrznym odgrywa kluczową rolę w zarządzaniu ryzykiem instytucji; c) dane rynkowe i dane o pozycji wykorzystywane w	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	modelu wewnętrznym są aktualne i podlegają stosownej ocenie jakości; d) spełnione są wymogi określone w art. 367 ust. 3, art. 368, art. 369 ust. 1 oraz art. 370 lit. b), c), e) i f). EUNB wydaje wytyczne dotyczące wymogów określonych w art. 373-376.				
Art. 373	Zakres wewnętrznego modelu IRC Wewnętrzny model IRC obejmuje wszystkie pozycje podlegające wymogowi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego stóp procentowych, w tym pozycje obciążone narzutem kapitałowym z tytułu ryzyka szczególnego w wysokości 0 % zgodnie z art. 336, ale nie obejmuje pozycji sekurytyzacyjnych i kredytowych instrumentów pochodnych uruchamianych n-tym niewykonaniem zobowiązania. Instytucja może - pod warunkiem otrzymania zezwolenia właściwych organów - zdecydować się na stałe włączanie wszystkich notowanych pozycji kapitałowych i pochodnych na podstawie notowanych instrumentów kapitałowych. Zezwolenia udziela się, jeśli takie włączenie jest spójne ze sposobem wewnętrznego pomiaru ryzyka i zarządzania nim przez instytucję.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 374 ust. 1	Parametry wewnętrznego modelu IRC Instytucje stosują model wewnętrzny do obliczania miary wyrażającej straty wynikające z niewykonania zobowiązań i wewnętrznej lub zewnętrznej migracji ratingowej z przedziałem ufności wynoszącym 99,9 % przez okres jednego roku. Instytucje obliczają tę miarę co najmniej raz w tygodniu.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 374 ust. 2	Założenia korelacji są poparte analizą obiektywnych danych w ramach, które są prawidłowe z koncepcyjnego punktu widzenia. Model wewnętrzny odpowiednio odzwierciedla koncentracje emitentów. Powinien on również uwzględniać koncentracje, które mogą powstawać w warunkach skrajnych w obrębie jednej klasy produktów lub większej liczby takich klas.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 374 ust. 3	Model wewnętrzny IRC odzwierciedla wpływ korelacji między przypadkami niewykonania zobowiązań i migracji. Nie uwzględnia się w nim wpływu	N/przepis			

	dywersyfikacji między przypadkami niewykonania zobowiązań i migracji, z jednej strony, a pozostałymi czynnikami ryzyka, z drugiej strony.	stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 374 ust. 4	Model wewnętrzny opiera się na założeniu stałego poziomu ryzyka przez okres jednego roku, co oznacza, że poszczególne pojedyncze pozycje lub grupy pozycji portfela handlowego, w przypadku których doszło do niewykonania zobowiązań lub migracji w okresie ich płynności, są rebilansowane na koniec okresu ich płynności w celu osiągnięcia pierwotnego poziomu ryzyka. Instytucja może również zdecydować się na ciągle stosowanie założenia dotyczącego stałej pozycji, obejmującego jeden rok.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 374 ust. 5	Okresy płynności określa się na podstawie czasu wymaganego do sprzedaży pozycji lub do zabezpieczenia wszystkich istotnych rodzajów ryzyka zmiany cen w skrajnych warunkach rynkowych, ze szczególnym uwzględnieniem wielkości danej pozycji. Horyzonty płynnościowe odzwierciedlają rzeczywiste praktyki i doświadczenia z okresów zarówno systematycznych, jak i niesystematycznych warunków skrajnych. Horyzont płynnościowy mierzy się zgodnie z ostrożnymi założeniami i jest on dostatecznie długi, aby sama transakcja sprzedaży lub zabezpieczenia nie wpływała w istotnym stopniu na cenę sprzedaży lub zabezpieczenia.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 374 ust. 6	Przy ustalaniu odpowiedniego horyzontu płynnościowego dla pojedynczej pozycji lub grupy pozycji obowiązuje dolna granica trzech miesięcy.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 374 ust. 7	Przy ustalaniu odpowiedniego horyzontu płynnościowego dla pojedynczej pozycji lub grupy pozycji uwzględnia się wewnętrzne zasady polityki instytucji w zakresie korekt wyceny i zarządzania przeterminowanymi pozycjami. Jeżeli instytucja ustala horyzonty płynnościowe nie dla pojedynczych pozycji, ale dla grup pozycji, kryteria służące do definiowania grup pozycji definiuje się w taki sposób, aby miarodajnie odzwierciedlały one różnice w płynności.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			

	Horyzonty płynnościowe są dłuższe dla pozycji, które cechuje koncentracja, co odzwierciedla dłuższy okres potrzebny do upłynnienia tych pozycji. Horyzont płynnościowy w przypadku securitisation warehouse odzwierciedla okres, który jest wymagany w skrajnych warunkach rynkowych do utworzenia, sprzedaży i sekurytyzacji aktywów lub do zabezpieczenia istotnych czynników ryzyka.				
Art. 375 ust. 1	Uznawanie zabezpieczeń w modelu wewnętrznym IRC W celu uwzględnienia dodatkowych rodzajów ryzyka niewykonania zobowiązań i migracji do modelu wewnętrznego stosowanego przez instytucję można włączać zabezpieczenia. Kompensowanie pozycji jest dopuszczalne, jeżeli pozycje długie i krótkie dotyczą tego samego instrumentu finansowego. Skutki zabezpieczania lub dywersyfikacji związane z długimi i krótkimi pozycjami obejmującymi różne instrumenty lub różne papiery wartościowe tego samego dłużnika oraz z długimi i krótkimi pozycjami dotyczącymi różnych emitentów można uwzględniać jedynie za pomocą wyraźnego modelowania długich i krótkich pozycji brutto dotyczących różnych instrumentów. Instytucje uwzględniają wpływ istotnych rodzajów ryzyka, które mogą wystąpić w okresie pomiędzy datą rozliczenia zabezpieczenia a horyzontem płynnościowym, oraz możliwość wystąpienia znaczących rodzajów ryzyka bazowego w strategiach hedgingowych, w rozbiciu na produkty, uprzywilejowanie, rating wewnętrzny lub zewnętrzny, termin zapadalności, datę emisji i inne różnice pomiędzy instrumentami. Instytucja uwzględnia zabezpieczenie tylko w takim zakresie, w jakim zabezpieczenie to może być utrzymane, nawet jeżeli dłużnik stoi przed zdarzeniem kredytowym lub innym zdarzeniem.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 375 ust. 2	W przypadku pozycji zabezpieczanych za pomocą dynamicznych strategii hedgingowych możliwe jest uznanie zmian struktury zabezpieczenia podczas horyzontu płynnościowego zabezpieczonej pozycji, pod warunkiem że dana instytucja: a) decyduje się modelować zmiany struktury zabezpieczenia w sposób jednolity w odpowiedniej	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	grupie pozycji portfela handlowego; b) wykazuje, że dzięki włączeniu zmian struktury polepszają się pomiary ryzyka; c) wykazuje, że rynki instrumentów stanowiących zabezpieczenia są dostatecznie płynne, aby umożliwić takie zmiany struktury zabezpieczenia nawet podczas okresów występowania warunków skrajnych. Ewentualne ryzyko rezydualne wynikające z dynamicznych strategii hedgingowych musi zostać uwzględnione w wymogu w zakresie funduszy własnych.				
Art. 376 ust. 1	Wymogi szczególne w przypadku modelu wewnętrznego IRC Model wewnętrzny służący do uwzględniania dodatkowego ryzyka niewykonania zobowiązań i ryzyka migracji odzwierciedla nieliniowe skutki opcji, strukturyzowanych kredytowych instrumentów pochodnych i innych pozycji, które cechuje znaczna nieliniowość w zakresie zmian cen. Instytucja należycie uwzględnia również wysokość ryzyka modelu nieodłącznie związanego z wyceną i szacowaniem ryzyka zmiany cen dotyczącego takich produktów.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 376 ust. 2	Model wewnętrzny opiera się na obiektywnych i aktualnych danych.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 376 ust. 3	W ramach niezależnego przeglądu i walidacji modeli wewnętrznych stosowanych do celów niniejszego rozdziału, w tym do celów systemu pomiaru ryzyka, instytucja przeprowadza w szczególności wszystkie następujące czynności: a) sprawdza, czy jej metoda modelowania korelacji i zmian cen jest odpowiednia dla portfela tej instytucji, w tym sprawdza wybór i wagi czynników ryzyka systematycznego; b) przeprowadza różnorodne testy warunków	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			

	skrajnych, w tym analizę wrażliwości i analizę scenariuszy wariantowych, aby ocenić zasadność modelu wewnętrznego w kategoriach jakościowych i ilościowych, szczególnie w odniesieniu do sposobu traktowania koncentracji. Testy takie nie ograniczają się do zakresu zdarzeń, które miały miejsce w przeszłości; c) stosuje odpowiednią walidację ilościową, w tym odpowiednie wewnętrzne wartości referencyjne na potrzeby modelowania.				
Art. 376 ust. 4	Model wewnętrzny jest zgodny z wewnętrznymi metodami zarządzania ryzykiem stosowanymi przez instytucję do celów identyfikowania i pomiaru ryzyka transakcyjnego oraz zarządzania nim.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 376 ust. 5	Instytucje dokumentują swoje modele wewnętrzne, tak aby ich założenia dotyczące korelacji i inne założenia na potrzeby modelowania były przejrzyste dla właściwych organów.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 376 ust. 6	Za pomocą modelu wewnętrznego ocenia się ostrożnie ryzyko wynikające z pozycji o mniejszej płynności oraz pozycji o ograniczonej przejrzystości cen w ramach realistycznych scenariuszy rynkowych. Ponadto model wewnętrzny spełnia minimalne standardy dotyczące danych. Wskaźniki zastępcze są odpowiednio ostrożne i można je stosować, wyłącznie jeśli dostępne dane są niewystarczające lub nie odzwierciedlają rzeczywistej zmienności pozycji lub portfela.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 377 ust. 1	Wymogi w zakresie modelu wewnętrznego w odniesieniu do transakcji korelacyjnych Właściwe organy udzielają zezwolenia na stosowanie modelu wewnętrznego w przypadku wymogu w zakresie funduszy własnych dla korelacyjnego portfela handlowego zamiast wymogu w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 338, instytucjom, które posiadają zezwolenie na stosowanie modelu	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	wewnętrznego w przypadku ryzyka szczególnego instrumentów dłużnych i które spełniają wymogi określone w ust. 2-6 niniejszego artykułu oraz w art. 367 ust. 1 i 3, art. 368, art. 369 ust. 1 oraz art. 370 lit. a), b), c), e) i f).				
Art. 377 ust. 2	Instytucje stosują przedmiotowy model wewnętrzny do obliczania miary, która odpowiednio uwzględnia wszystkie rodzaje ryzyka zmiany cen w zakresie przedziału ufności wynoszącego 99,9 % w okresie jednego roku przy założeniu stałego poziomu ryzyka, a w odpowiednich przypadkach dokonywane są korekty, aby uwzględnić wpływ płynności, koncentracji, zabezpieczeń i opcjonalności. Instytucje obliczają tę miarę co najmniej raz w tygodniu.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 377 ust. 3	W modelu, o którym mowa w ust. 1, odpowiednio uwzględnia się następujące rodzaje ryzyka: a) skumulowane ryzyko wynikające z wielu przypadków niewykonania zobowiązań, w tym z innego uporządkowania pod względem znaczenia niewykonania zobowiązań, w transzowanych produktach; b) ryzyko spreadu kredytowego, w tym efekty gamma i cross-gamma; c) zmienność założonych korelacji, w tym efekty krzyżowe pomiędzy spreadami i korelacjami; d) ryzyko bazowe, obejmujące obie następujące bazy: (i) bazę pomiędzy spreadem indeksu a spreadami podmiotów referencyjnych wchodzących w skład tego indeksu; (ii) bazę pomiędzy założoną korelacją indeksu a korelacją dostosowanych portfeli; e) zmienność stopy odzysku, ponieważ wiąże się ona z faktem, że stopy odzysku mają skłonność do wpływania na ceny transz; f) w stopniu, w jakim kompleksowa miara ryzyka uwzględnia korzyści z dynamicznego hedgingu, ryzyko niedopasowania zabezpieczenia i potencjalne koszty zmiany struktury takich zabezpieczeń; g) wszelkie inne rodzaje istotnego ryzyka zmiany cen	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	dla pozycji w korelacyjnym portfelu handlowym.				
Art. 377 ust. 4	Instytucja stosuje w modelu, o którym mowa w ust. 1, wystarczające dane rynkowe, aby zapewnić kompleksowe uwzględnienie istotnych rodzajów ryzyka tych ekspozycji w metodzie wewnętrznej zgodnie z wymogami określonymi w niniejszym artykule. Instytucja jest w stanie wykazać właściwym organom za pomocą weryfikacji historycznej lub przy użyciu innych stosownych metod, że jej model pozwala na prawidłowe wyjaśnienie historycznych wahań cen tych produktów. Instytucja stosuje właściwe praktyki i procedury w celu oddzielenia pozycji, dla których ma zezwolenie na uwzględnienie ich w wymogu w zakresie funduszy własnych zgodnie z niniejszym artykułem, od innych pozycji, w odniesieniu do których takiego zezwolenia nie ma.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 377 ust. 5	W odniesieniu do portfela wszystkich pozycji objętych modelem, o którym mowa w ust. 1, instytucja regularnie stosuje określone, wcześniej ustalone scenariusze warunków skrajnych. Przy użyciu takich scenariuszy warunków skrajnych bada się wpływ warunków skrajnych na współczynniki niewykonania zobowiązań, stopy odzysku, spready kredytowe, ryzyko bazowe, korelacje oraz wpływ innych właściwych czynników na korelacyjny portfel handlowy. Instytucja stosuje takie scenariusze warunków skrajnych co najmniej raz w tygodniu, a przynajmniej raz na kwartał składa właściwym organom sprawozdanie z wyników symulacji, w tym również porównania z wymogiem w zakresie funduszy własnych instytucji zgodnie z niniejszym artykułem. Wszelkie przypadki wykrycia w teście warunków skrajnych istotnego przekroczenia wymogu w zakresie funduszy własnych są odpowiednio wcześniej zgłaszane właściwym organom. EUNB wydaje wytyczne w sprawie stosowania scenariuszy warunków skrajnych w odniesieniu do korelacyjnego portfela handlowego.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 377 ust. 6	Za pomocą modelu wewnętrznego ocenia się ostrożnie ryzyko wynikające z pozycji o mniejszej płynności oraz pozycji o ograniczonej przejrzystości cen w ramach realistycznych scenariuszy rynkowych.	N/przepis stosowany			

	Ponadto model wewnętrzny spełnia minimalne standardy dotyczące danych. Wskaźniki zastępcze są odpowiednio ostrożne i można je stosować wyłącznie, jeśli dostępne dane są niewystarczające lub nie odzwierciedlają rzeczywistej zmienności pozycji lub portfela.	y jest bezpośrednio												
Art. 378	Ryzyko rozliczenia/dostawy W przypadku transakcji, w których instrumenty dłużne, instrumenty kapitałowe, waluty obce i towary, z wyjątkiem transakcji odkupu i transakcji udzielania lub zaciągania pożyczek papierów wartościowych lub towarów, pozostają nierozliczone po ustalonych datach dostawy, instytucja oblicza różnicę cenową mogącą stanowić jej stratę. Różnicę cenową oblicza się jako różnicę między ustalonym kursem rozliczeniowym danego instrumentu dłużnego, instrumentu kapitałowego, towaru lub danej waluty obcej a bieżącą wartością rynkową, jeżeli ta różnica może oznaczać stratę dla instytucji kredytowej. Aby obliczyć wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rozliczenia, instytucja mnoży wartość tej różnicy cenowej przez odpowiedni współczynnik określony w prawej kolumnie poniższej tabeli 1. Tabela 1 <table border="1" style="margin-left: auto; margin-right: auto;"> <thead> <tr> <th>Liczba dni roboczych po terminie rozliczenia</th> <th>(%)</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>5 — 15</td> <td>8</td> </tr> <tr> <td>16 — 30</td> <td>50</td> </tr> <tr> <td>31 — 45</td> <td>75</td> </tr> <tr> <td>46 lub więcej</td> <td>100</td> </tr> </tbody> </table>	Liczba dni roboczych po terminie rozliczenia	(%)	5 — 15	8	16 — 30	50	31 — 45	75	46 lub więcej	100	N/przepis stosowany jest bezpośrednio		
Liczba dni roboczych po terminie rozliczenia	(%)													
5 — 15	8													
16 — 30	50													
31 — 45	75													
46 lub więcej	100													
Art. 379 ust. 1	Dostawy z późniejszym terminem rozliczenia Instytucja ma obowiązek utrzymywania funduszy własnych, jak określono w tabeli 2, jeżeli: a) zapłaciła za papiery wartościowe, waluty obce lub towary przed ich otrzymaniem bądź dostarczyła papiery wartościowe, waluty obce lub towary przed otrzymaniem za nie zapłaty;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio												

	b) w przypadku transakcji transgranicznych, gdy upłynął co najmniej jeden dzień od czasu dokonania tej płatności lub dostawy. Tabela 2 Sposób ujmowania w kapitale dostaw z późniejszym terminem rozliczenia <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <thead> <tr> <th style="width: 25%;">Kolumna 1</th> <th style="width: 25%;">Kolumna 2</th> <th style="width: 25%;">Kolumna 3</th> <th style="width: 25%;">Kolumna 4</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Rodzaj transakcji</td> <td>Do pierwszej umownej płatności lub dostawy</td> <td>Od pierwszej umownej płatności lub dostawy do czterech dni po drugiej umownej płatności lub dostawie</td> <td>Od 5 dni roboczych po drugiej umownej płatności lub dostawie do wygaśnięcia transakcji</td> </tr> <tr> <td>Dostawa z późniejszym terminem rozliczenia</td> <td>Brak narzutu kapitałowego</td> <td>Tak sam sposób ujmowania jak w przypadku ekspozycji</td> <td>Taki sam sposób ujmowania jak w przypadku ekspozycji o wadze ryzyka równą 1250%</td> </tr> </tbody> </table>	Kolumna 1	Kolumna 2	Kolumna 3	Kolumna 4	Rodzaj transakcji	Do pierwszej umownej płatności lub dostawy	Od pierwszej umownej płatności lub dostawy do czterech dni po drugiej umownej płatności lub dostawie	Od 5 dni roboczych po drugiej umownej płatności lub dostawie do wygaśnięcia transakcji	Dostawa z późniejszym terminem rozliczenia	Brak narzutu kapitałowego	Tak sam sposób ujmowania jak w przypadku ekspozycji	Taki sam sposób ujmowania jak w przypadku ekspozycji o wadze ryzyka równą 1250%				
Kolumna 1	Kolumna 2	Kolumna 3	Kolumna 4														
Rodzaj transakcji	Do pierwszej umownej płatności lub dostawy	Od pierwszej umownej płatności lub dostawy do czterech dni po drugiej umownej płatności lub dostawie	Od 5 dni roboczych po drugiej umownej płatności lub dostawie do wygaśnięcia transakcji														
Dostawa z późniejszym terminem rozliczenia	Brak narzutu kapitałowego	Tak sam sposób ujmowania jak w przypadku ekspozycji	Taki sam sposób ujmowania jak w przypadku ekspozycji o wadze ryzyka równą 1250%														
Art. 379 ust. 2	Stosując wagę ryzyka do ekspozycji z tytułu dostaw z późniejszym terminem rozliczenia, które ujmuje się w sposób określony w kolumnie 3 tabeli 2, instytucja korzystająca z metody ratingów wewnętrznych omówionej w części trzeciej tytuł II rozdział 3 może przypisać współczynniki PD na podstawie ratingu zewnętrznego kontrahenta tym kontrahentom, wobec których nie posiada żadnej innej ekspozycji zaliczonej do portfela niehandlowego. Instytucje korzystające z własnych oszacowań strat z tytułu wystąpienia niewypłacalności mogą stosować współczynnik LGD określony w art. 161 ust. 1 do ekspozycji z tytułu dostaw z późniejszym terminem rozliczenia, które ujmuje się w sposób określony w kolumnie 3 tabeli 2, pod warunkiem że stosują go one do wszystkich takich ekspozycji. Jako rozwiązanie alternatywne instytucja korzystająca z metody ratingów wewnętrznych, określonej w części trzeciej tytuł II rozdział 3, może stosować wagi ryzyka według metody standardowej, zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 2, pod warunkiem że wybrane podejście będzie stosowane do wszystkich takich ekspozycji, albo może stosować wagę ryzyka równą 100 % do wszystkich tych ekspozycji. Jeżeli kwota ekspozycji dodatkowo wynikająca z transakcji dostaw z późniejszym terminem rozliczenia jest nieznaczna, instytucje mogą stosować do tych	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio															

	ekspozycji wagę ryzyka wynoszącą 100 %, z wyjątkiem przypadków, w których zgodnie z kolumną 4 tabeli 2 zawartej w ustępie 1 wymagana jest waga ryzyka równa 1250 %.				
Art. 379 ust. 3	Jako rozwiązanie alternatywne wobec stosowania wagi ryzyka równej 1250 % do ekspozycji z tytułu dostaw z późniejszym terminem rozliczenia, zgodnie z kolumną 4 tabeli 2 zawartej w ust. 1, instytucje mogą odliczyć wartość przekazaną wraz z bieżącą ekspozycją dodatnią tych ekspozycji od pozycji kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 36 ust. 1 lit. k).	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 380	Odstępstwo W przypadku całkowitej awarii systemów rozrachunku lub rozliczeń lub u kontrahenta centralnego właściwe organy mogą odstąpić od wymogów w zakresie funduszy własnych obliczanych zgodnie z art. 378 i 378 do czasu wznowienia ich normalnego działania. Jeżeli w tych okolicznościach kontrahent nie jest w stanie rozliczyć transakcji, nie jest to uznawane za niewykonanie zobowiązania w kontekście ryzyka kredytowego.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 381	Znaczenie korekty wyceny kredytowej Do celów niniejszego tytułu i do celów tytułu II rozdział 6 "korekta wyceny kredytowej" ("CVA") oznacza korektę portfela transakcji z kontrahentem do poziomu średniej wartości rynkowej. Korekta ta odzwierciedla bieżącą wartość rynkową ryzyka kredytowego kontrahenta wobec instytucji, ale nie odzwierciedla bieżącej wartości rynkowej ryzyka kredytowego instytucji wobec kontrahenta.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 382 ust. 1	Zakres stosowania Instytucja oblicza wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA zgodnie z niniejszym tytułem dla wszystkich instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym w odniesieniu do wszystkich rodzajów jej działalności innych niż kredytowe instrumenty pochodne, w stosunku do których stwierdzono, że pomniejszają kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem w odniesieniu do ryzyka	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	kredytowego.				
Art. 382 ust. 2	Przy obliczaniu funduszy własnych wymaganych na mocy przepisów ust. 1 instytucja bierze pod uwagę transakcje finansowania papierów wartościowych, jeżeli właściwy organ uznał ekspozycje na ryzyko związane z CVA wynikające z tych transakcji za istotne.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 382 ust. 3	Wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA nie dotyczą transakcji z kwalifikującym się kontrahentem centralnym i transakcji klienta z uczestnikiem rozliczającym, w przypadku gdy uczestnik rozliczający pełni rolę pośrednika między klientem a kwalifikującym się kontrahentem centralnym, a transakcje skutkują ekspozycją z tytułu transakcji uczestnika rozliczającego wobec kwalifikującego się kontrahenta centralnego.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 382 ust. 4	Wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA nie dotyczą następujących transakcji: a) transakcji z kontrahentami niefinansowymi zdefiniowanymi w art. 2 pkt 9 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 ani transakcji z kontrahentami niefinansowymi z siedzibą w państwie trzecim, w przypadku gdy transakcje te nie przekraczają progu rozliczania określonego w art. 10 ust. 3 i 4 tego rozporządzenia; b) transakcji wewnątrzgrupowych przewidzianych w art. 3 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, chyba że państwa członkowskie przyjmą przepisy krajowe wymagające strukturalnego rozdzielenia działań w ramach grupy bankowej; w takim przypadku właściwe organy mogą wymagać, by wymogi w zakresie funduszy własnych uwzględniały te transakcje wewnątrzgrupowe między strukturalnie rozdzielonymi instytucjami; c) transakcji z kontrahentami, o których mowa w art. 2 pkt 10 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 i które podlegają przepisom przejściowym zawartym w art. 89 ust. 1 tego rozporządzenia, aż do chwili gdy przepisy te	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	przestaną obowiązywać; d) transakcji z kontrahentami, o których mowa w art. 1 ust. 4 lit. a) i b) i art. 1 ust. 5 lit. a), b) i c) rozporządzenia (UE) nr 648/2012, ani transakcji z kontrahentami, dla których w art. 115 niniejszego rozporządzenia wagę ryzyka dla ekspozycji wobec danych kontrahentów określono na 0 %. Zwolnienie z wymogu kapitałowego z tytułu CVA dla tych transakcji określonych w lit. c) niniejszego ustępu, które przeprowadzono w trakcie okresu przejściowego przewidzianego w art. 89 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, ma zastosowanie w okresie obowiązywania umowy na daną transakcję.				
Art. 382 ust. 5	EUNB przeprowadzi przegląd do dnia 1 stycznia 2015 r., a następnie co dwa lata, w świetle rozwoju międzynarodowej sytuacji regulacyjnej i z uwzględnieniem potencjalnych metod dotyczących kalibracji i progów stosowania opłat z tytułu CVA do kontrahentów niefinansowych z siedzibą w państwie trzecim. EUNB, we współpracy z EUNGiPW, opracuje projekt regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia procedur wykluczania z wymogu w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA transakcji z kontrahentami niefinansowymi z siedzibą w państwie trzecim. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie drugim, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 383 ust. 1	Metoda zaawansowana Institucja, która ma zezwolenie na stosowanie modelu wewnętrznego do ryzyka szczególnego cen instrumentów dłużnych zgodnie z art. 363 ust. 1 lit. d) dla wszystkich transakcji, w przypadku których posiada zezwolenie na stosowanie IMM do określania wartości ekspozycji na ryzyko kredytowe powiązanego kontrahenta zgodnie z art. 283, określa wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA poprzez modelowanie wpływu	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	zmian spreadów za ryzyko kredytowe kontrahentów na CVA wszystkich kontrahentów biorących udział w tych transakcjach, uwzględniając zabezpieczenia CVA uznane za uznawalne zgodnie z art. 386. Instytucja wykorzystuje swój model wewnętrzny do ustalania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu szczególnego ryzyka związanego z pozycjami w instrumentach dłużnych oraz stosuje przedział ufności wynoszący 99 % i odpowiednik dziesięciodniowego okresu utrzymywania. Model wewnętrzny stosuje się w taki sposób, aby stymulował zmiany spreadów za ryzyko kredytowe kontrahentów, ale nie modelował wrażliwości wartości CVA na zmiany innych czynników rynkowych, w tym zmiany wartości aktywów referencyjnych, towaru, waluty lub stopy procentowej instrumentu pochodnego. Wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA wobec każdego kontrahenta oblicza się według poniższego wzoru: $CVA = LGD_{MKT} \cdot \sum_{i=1}^T \max \left\{ 0, \exp \left(- \frac{\tilde{s}_{i-1} \cdot t_{i-1}}{LGD_{MKT}} \right) - \exp \left(- \frac{\tilde{s}_i \cdot t_i}{LGD_{MKT}} \right) \right\} \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} + EE_i \cdot D_i}{2}$ gdzie: t_i = czas i-tej aktualizacji wyceny, począwszy od $t_0=0$; t_T = najdłuższy umowny termin zapadalności w pakietach kompensowania z kontrahentem; $\tilde{s}_i$ = spread za ryzyko kredytowe kontrahenta w terminie t_i, stosowany do obliczania CVA kontrahenta. Jeżeli spread swapu ryzyka kredytowego kontrahenta jest dostępny, instytucja stosuje ten spread. Jeżeli taki spread swapu ryzyka kredytowego nie jest dostępny, instytucja stosuje wskaźnik zastępczy spreadu, który jest odpowiedni z punktu widzenia ratingu, branży i regionu działalności kontrahenta; LGD_{MKT} = strata z tytułu niewykonania zobowiązania (LGD) przez kontrahenta obliczona w oparciu o spread instrumentu rynkowego kontrahenta, jeżeli instrument kontrahenta jest dostępny. Jeżeli instrument kontrahenta nie jest dostępny, oblicza się go w oparciu o wskaźnik zastępczy spreadu, który jest odpowiedni z punktu widzenia ratingu, branży i regionu działalności kontrahenta. Pierwszym składnikiem sumy jest podane w przybliżeniu zakładane krańcowe rynkowe prawdopodobieństwo niewykonania zobowiązania w okresie między t_{i-1} a t_i; EE_i = ekspozycja oczekiwana wobec kontrahenta w czasie aktualizacji wyceny t_i, jeżeli ekspozycje z różnych pakietów kompensowania dla takiego kontrahenta zostały dodane oraz jeżeli najdłuższy termin zapadalności każdego pakietu kompensowania jest najdłuższym umownym terminem zapadalności w ramach pakietu kompensowania; instytucja stosuje sposób porównania określony w ust. 3, w przypadku transakcji z obowiązkiem uzupełnienia zabezpieczenia, jeżeli stosuje ona dodatkową ekspozycję oczekiwania, o której mowa w art. 285 ust. 1 lit. a) lub b), do transakcji z obowiązkiem uzupełnienia zabezpieczenia; D_i = czynnik dyskontujący w czasie t_i wolny od ryzyka niewykonania zobowiązania, gdzie $D_0=1$.				
Art. 383 ust. 2	Obliczając wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA wobec kontrahenta, instytucja oblicza wszystkie wartości stosowane w ramach jej modelu wewnętrznego dotyczącego ryzyka szczególnego instrumentów dłużnych według jednego z poniższych wzorów (w zależności od tego, który z nich ma zastosowanie w danym przypadku):	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	a) jeżeli model jest oparty na pełnym przeszacowaniu, należy bezpośrednio zastosować wzór przedstawiony w ust. 1; b) jeżeli model opiera się na wskaźnikach wrażliwości spreadu kredytowego odnośnie do poszczególnych terminów płatności, instytucja określa każdy wskaźnik wrażliwości spreadu kredytowego ("Regulatory CS01") według poniższego wzoru: $\text{Regulatory CS01}_i = 0.0001 \cdot t_i \cdot \exp\left(-\frac{s_i \cdot t_i}{\text{LGD}_{\text{MKT}}}\right) \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} - EE_{i+1} \cdot D_{i+1}}{2}$ W odniesieniu do ostatecznego przyrostu czasu i=T stosuje się następujący wzór: $\text{Regulatory CS01}_T = 0.0001 \cdot t_T \cdot \exp\left(-\frac{s_T \cdot t_T}{\text{LGD}_{\text{MKT}}}\right) \cdot \frac{EE_{T-1} \cdot D_{T-1} + EE_T \cdot D_T}{2}$ c) jeżeli w ramach modelu uwzględnia się wskaźniki wrażliwości spreadu kredytowego na równoległe przesunięcia w spreadach kredytowych, instytucja stosuje poniższy wzór: $\text{Regulatory CS01} = 0.0001 \cdot \sum_{i=1}^T \left(t_i \cdot \exp\left(-\frac{s_i \cdot t_i}{\text{LGD}_{\text{MKT}}}\right) - t_{i-1} \cdot \exp\left(-\frac{s_{i-1} \cdot t_{i-1}}{\text{LGD}_{\text{MKT}}}\right) \right) \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} + EE_i \cdot D_i}{2}$ d) jeżeli w ramach modelu uwzględnia się drugorzędne wskaźniki wrażliwości na przesunięcia w spreadach kredytowych (spread gamma), współczynniki gamma oblicza się według wzoru przedstawionego w ust. 1. c) jeżeli w ramach modelu uwzględnia się wskaźniki wrażliwości spreadu kredytowego na równoległe przesunięcia w spreadach kredytowych, instytucja stosuje poniższy wzór: patrz oryginał d) jeżeli w ramach modelu uwzględnia się drugorzędne wskaźniki wrażliwości na przesunięcia w spreadach kredytowych (spread gamma), współczynniki gamma oblicza się według wzoru przedstawionego w ust. 1.				
Art. 383 ust. 3	Określając wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA zgodnie z ust. 1, instytucja, która stosuje efektywną oczekiwaną ekspozycję dodatnią do zabezpieczonych instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza	N/przepis stosowany jest	bezp		

	rynkiem regulowanym, o których mowa w art. 285 ust. 1 lit. a) lub b), przeprowadza obie poniższe czynności: a) przyjmuje założenie dotyczące stałego profilu ekspozycji oczekiwanej; b) ustala wartość ekspozycji oczekiwanej na poziomie równym wartości efektywnej ekspozycji oczekiwanej obliczonej zgodnie z art. 285 ust. 1 lit. b) w odniesieniu do terminu zapadalności równego wyższej z poniższych wartości: (i) połowie najdłuższego terminu zapadalności w ramach danego pakietu kompensowania; (ii) średniemu terminowi zapadalności ważonemu wartością referencyjną kontraktów wszystkich transakcji w ramach pakietu kompensowania.	dnio			
Art. 383 ust. 4	Instytucja, która zgodnie z art. 283 posiada zezwolenie właściwego organu na stosowanie IMM do obliczania wartości ekspozycji w odniesieniu do większej części swojej działalności, ale która stosuje metody określone w tytule II rozdział 6 sekcja 3, 4 lub 5 w odniesieniu do mniejszych portfeli i która posiada zezwolenie na stosowanie modelu wewnętrznego ryzyka rynkowego w odniesieniu do ryzyka szczególnego instrumentów dłużnych zgodnie z art. 363 ust. 1 lid. d), może po uzyskaniu zezwolenia właściwych organów obliczać wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA dla pakietów kompensowania nieobjętych IMM zgodnie z ust. 1. Właściwe organy udzielają takiego zezwolenia wyłącznie w przypadku, gdy instytucja stosuje metody określone w tytule II rozdział 6 sekcja 3, 4 lub 5 w odniesieniu do ograniczonej liczby mniejszych portfeli. Do celów obliczeń, o których mowa w poprzednim akapicie, oraz w przypadkach, w których zastosowanie modelu IMM nie umożliwia uzyskania profilu ekspozycji oczekiwanej, instytucja przeprowadza obie poniższe czynności: a) przyjmuje założenie dotyczące stałego profilu ekspozycji oczekiwanej; b) ustala wartość ekspozycji oczekiwanej na poziomie równym wartości ekspozycji obliczonej według metod	N/prze s stosowan y jest bezpośre dnio			

	określonych w tytule II rozdział 6 sekcja 3, 4 lub 5 lub IMM w odniesieniu do terminu zapadalności równego wyższej z poniższych wartości: (i) połowie najdłuższego terminu zapadalności w ramach danego pakietu kompensowania; (ii) średniemu terminowi zapadalności ważonemu wartością referencyjną kontraktów wszystkich transakcji w ramach pakietu kompensowania.				
Art. 383 ust. 5	Instytucja określa wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA zgodnie z art. 364 ust. 1, art. 365 i 367 jako sumę wartości zagrożonej w warunkach nieskrajnych i wartości zagrożonej w warunkach skrajnych, które oblicza się w następujący sposób: a) w przypadku wartości zagrożonej w warunkach nieskrajnych stosuje się bieżące kalibracje parametrów w odniesieniu do ekspozycji oczekiwanej zgodnie z art. 292 ust. 2 akapit pierwszy; b) w przypadku wartości zagrożonej w warunkach skrajnych stosuje się przyszłe profile ekspozycji oczekiwanej wobec kontrahenta, wykorzystujące kalibrację dla warunków skrajnych zgodnie z art. 292 ust. 2 akapit drugi. Okres występowania warunków skrajnych w odniesieniu do parametrów spreadu kredytowego jest najostrzejszą rocznym okresem warunków skrajnych w ramach trzyletniego okresu warunków skrajnych stosowanego w odniesieniu do parametrów ekspozycji. c) do obliczeń tych zastosowanie będzie miał trzykrotny mnożnik stosowany do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych w oparciu o wartość zagrożoną i wartość zagrożoną w warunkach skrajnych zgodnie z art. 364 ust. 1. EUNB monitoruje spójność z wymogami CVA wszelkich uprawnień nadzorczych wykorzystywanych w celu stosowania mnożnika większego niż trzykrotny mnożnik w odniesieniu do danych wejściowych dotyczących wartości zagrożonej i wartości zagrożonej w warunkach skrajnych. Właściwe organy stosujące mnożnik większy niż trzykrotny mnożnik przekazują EUNB pisemne uzasadnienie;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	d) obliczenia dokonuje się co najmniej raz w miesiącu, a stosowana wartość EE jest obliczana z taką samą częstotliwością. Jeżeli stosowana częstotliwość jest mniejsza niż raz dziennie, do celów obliczenia określonego w art. 365 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) i lit. b) ppkt (ii) instytucje stosują średnią z trzech miesięcy.				
Art. 383 ust. 6	W przypadku ekspozycji wobec kontrahenta, dla których stosowany przez instytucję zatwierdzony wewnętrzny model wartości zagrożonej z tytułu ryzyka szczególnego instrumentów dłużnych nie prowadzi do ustalenia wskaźnika zastępczego spreadu odpowiadającego kryteriom ratingu, branży lub regionu kontrahenta, instytucja stosuje metodę określoną w art. 384 w celu obliczenia wymogu w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 383 ust. 7	EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu bardziej szczegółowego określenia: a) sposobu ustalania wskaźnika zastępczego spreadu z wykorzystaniem stosowanego przez instytucję zatwierzonego wewnętrznego modelu wartości zagrożonej z tytułu ryzyka szczególnego instrumentów dłużnych- służącego do określenia si oraz LGDMKT, o których mowa w ust. 1; b) liczby i rozmiaru portfeli spełniających kryterium dotyczące ograniczonej liczby mniejszych portfeli, o którym mowa w ust. 4. EUNB przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2014 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 384 ust. 1	Metoda standardowa Instytucja, która nie oblicza wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA wobec swoich kontrahentów zgodnie z art. 383, oblicza wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA dla portfela każdego kontrahenta	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

według poniższego wzoru, uwzględniając zabezpieczenia CVA uznane za uznawalne zgodnie z art. 386:

$$K = 2.33 \cdot \sqrt{h} \cdot \sqrt{\left(\sum_i 0.5 \cdot w_i \cdot \left(M_i \cdot EAD_i^{total} - M_i^{initial} \cdot B_i \right) - \sum_{ind} w_{ind} \cdot M_{ind} \cdot B_{ind} \right)^2 + \sum_i 0.75 \cdot w_i^2 \cdot \left(M_i \cdot EAD_i^{total} - M_i^{initial} \cdot B_i \right)^2}$$

gdzie:

h = roczny horyzont czasowy dotyczący ryzyka (w latach); h = 1;

w_i = waga mająca zastosowanie do kontrahenta „i”.

Kontrahentowi „i” przypisuje się jedną z sześciu wag w_i na podstawie zewnętrznej oceny kredytowej wystawionej przez wyznaczoną ECAI, jak określono w tabeli 1. W przypadku kontrahenta, który nie posiada oceny kredytowej wystawionej przez wyznaczoną ECAI:

- instytucja stosująca metodę określoną w tytule II rozdział 3 przyporządkowuje rating wewnętrzny kontrahenta jednej z zewnętrznych ocen kredytowych;
- instytucja stosująca metodę określoną w tytule II rozdział 2 przypisuje temu kontrahentowi w_i=1,0%. Niemniej jednak, jeżeli instytucja stosuje przepisy art. 128 do przypisania wagi ryzyka ekspozycjom na ryzyko kredytowe kontrahenta wobec tego kontrahenta, należy przypisać w_i=3,0%.

EAD_i^{total} = całkowita wartość ekspozycji na ryzyko kredytowe kontrahenta „i” (zsumowana między pakietami kompensowania) uwzględniająca skutek zabezpieczenia zgodnie z metodami określonymi w tytule II rozdział 6 sekcja 3-6 mającymi zastosowanie do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka kredytowego tego kontrahenta. Instytucja stosująca jedną z metod określonych w tytule II rozdział 6 sekcja 3 i 4 może jako EAD_i^{total} używać w pełni skorygowanej wartości ekspozycji zgodnie z art. 223 ust. 5.

W przypadku instytucji, która nie stosuje metody określonej w tytule II rozdział 6 sekcja 6, ekspozycję dyskontuje się przy użyciu poniższego czynnika:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_i}}{0.05 \cdot M_i}$$

B_i = kwota referencyjna nabytych zabezpieczeń jednopodmiotowego swapu ryzyka kredytowego (będąca sumą, jeżeli istnieje więcej niż jedna pozycja) dotycząca kontrahenta „i” i stosowana do celów zabezpieczenia ryzyka związanego z CVA.

Kwotę referencyjną dyskontuje się przy użyciu poniższego czynnika:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_i^{initial}}}{0.05 \cdot M_i^{initial}}$$

B_{ind} = całkowita kwota referencyjna co najmniej jednego indeksowanego swapu ryzyka kredytowego nabytej ochrony służącej do zabezpieczenia ryzyka związanego z CVA.

	Kwotę referencyjną dyskontuje się przy użyciu poniższego czynnika: $\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_{ind}}}{0.05 \cdot M_{ind}}$ w_{ind} = waga mająca zastosowanie do zabezpieczeń indeksowanych. Instytucja ustala w_{ind}, obliczając średnią ważoną w_i, które mają zastosowanie do poszczególnych składników indeksu; M_i = efektywny termin zapadalności transakcji z kontrahentem „i”. W przypadku instytucji stosującej metodę określoną w tytule II rozdział 6 sekcja 6 M_i oblicza się zgodnie z art. 162 ust. 2 lit. g). Do tego celu M_i nie jest jednak ograniczony do 5 lat, lecz do najdłuższego umownego pozostałego terminu zapadalności w ramach pakietu kompensowania. W przypadku instytucji, która nie stosuje metody określonej w tytule II rozdział 6 sekcja 6, M_i jest referencyjnym średnioważonym terminem zapadalności, o którym mowa w art. 162 ust. 2 lit. b). Do tego celu M_i nie jest jednak ograniczony do 5 lat, lecz do najdłuższego umownego pozostałego terminu zapadalności w ramach pakietu kompensowania; = M_i^{hedge} = zapadalność instrumentu zabezpieczającego z kwotą referencyjną B_i (wartości $M_i^{hedge} B_i$ należy zsumować, jeżeli obejmują kilka pozycji); M_{ind} = zapadalność zabezpieczenia indeksowanego. Jeżeli zabezpieczenie indeksowane obejmuje więcej niż jedną pozycję, M_{ind} jest referencyjnym ważonym terminem zapadalności.				
Art. 384 ust. 2	Jeżeli kontrahent jest uwzględniony w indeksie, na którym opiera się swap ryzyka kredytowego służący do zabezpieczenia ryzyka kredytowego kontrahenta, instytucja może odjąć kwotę referencyjną przypisywaną temu kontrahentowi zgodnie z wagą przypisaną jego podmiotowi referencyjnemu od kwoty referencyjnej indeksowanego swapu ryzyka kredytowego i traktować go jako jednopodmiotowe zabezpieczenie (Bi) pojedynczego kontrahenta z terminem zapadalności opartym na terminie rozliczenia indeksu.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

Tabela 1					
Stożenie jakości kredytowej		Waga w_i			
1		0,7 %			
2		0,8 %			
3		1,0 %			
4		2,0 %			
5		3,0 %			
6		10,0 %			
Art. 385	Alternatywa dla stosowania metod CVA do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych Alternatywnie do przepisów art. 384, w odniesieniu do instrumentów, o których mowa w art. 382, oraz pod warunkiem otrzymania wcześniejszej zgody właściwego organu, instytucje stosujące metodę wyceny pierwotnej wartości ekspozycji zgodnie z art. 275 mogą stosować mnożnik równy 10 do kwot ekspozycji ważonych ryzykiem z tytułu ryzyka kredytowego kontrahenta wynikającego z tych ekspozycji, zamiast obliczać wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 386 ust. 1	Uznane zabezpieczenia Zabezpieczenia są "uznanymi zabezpieczeniami" do celów obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA zgodnie z art. 383 i 384, wyłącznie jeżeli stosuje się je w celu ograniczenia ryzyka związanego z CVA i jeżeli zarządza się nimi jako takimi zabezpieczeniami, oraz jeżeli należą one do jednej z poniższych kategorii: a) jednopodmiotowych swapów ryzyka kredytowego lub innych równorzędnych instrumentów zabezpieczających dotyczących bezpośrednio kontrahenta; b) indeksowanych swapów ryzyka kredytowego, pod warunkiem że w ramach wartości zagrożonej uwzględnia się - w sposób zadowalający właściwe organy - ryzyko bazowe pomiędzy spreadem każdego pojedynczego kontrahenta a spreadem zabezpieczeń z tytułu indeksowanych swapów ryzyka kredytowego. Określony w lit. b) wymóg uwzględniania bazy pomiędzy spreadem każdego pojedynczego	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	kontrahenta a spreadem zabezpieczeń z tytułu indeksowanych swapów ryzyka kredytowego w ramach wartości zagrożonej ma również zastosowanie do przypadków, w których zamiast spreadu kontrahenta stosuje się wskaźnik zastępczy. W odniesieniu do wszystkich kontrahentów, wobec których stosuje się wskaźnik zastępczy, instytucja stosuje racjonalne bazowe szeregi czasowe oparte na reprezentatywnej grupie podobnych podmiotów, w odniesieniu do których dostępny jest spread. Jeżeli baza pomiędzy spreadem pojedynczego kontrahenta a spreadami zabezpieczeń z tytułu indeksowanych swapów ryzyka kredytowego nie jest uwzględniona w sposób zadowalający dla właściwego organu, instytucja uwzględnia w wartości zagrożonej jedynie 50 % kwoty referencyjnej zabezpieczeń indeksowanych. W ramach metody określonej w art. 383 nie zezwala się na nadmierne zabezpieczanie ekspozycji za pomocą jednopodmiotowego swapu ryzyka kredytowego.				
Art. 386 ust. 2	Instytucja nie uwzględnia innych rodzajów zabezpieczeń ryzyka kontrahenta przy obliczaniu wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA. W szczególności swapy ryzyka kredytowego podzielone na transze lub uruchamiane n-tym niewykonaniem zobowiązania oraz instrumenty dłużne powiązane z ryzykiem kredytowym nie są uznanymi zabezpieczeniami do celów obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 386 ust. 3	Uznanymi zabezpieczeniami uwzględnionymi przy obliczaniu wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA nie uwzględnia się przy obliczaniu wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego, jak określono w tytule IV, ani nie traktuje się jako środki ograniczające ryzyko kredytowe inne niż środki dotyczące ryzyka kredytowego kontrahenta z tego samego portfela transakcji.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 387	Przedmiot Instytucje monitorują i kontrolują swoje duże	N/przepis stosowany			

	ekspozycje zgodnie z niniejszą częścią.	y jest bezpośre dnio			
Art. 388	Działalność wyłączona z zakresu rozporządzenia Przepisów niniejszej części nie stosuje się do firm inwestycyjnych, które spełniają kryteria określone w art. 95 ust. 1 lub w art. 96 ust. 1. Część ta nie ma zastosowania do grupy na podstawie jej skonsolidowanej sytuacji, jeśli grupa obejmuje wyłącznie firmy inwestycyjne, o których mowa w art. 95 ust. 1 lub art. 96 ust. 1, i przedsiębiorstwa pomocnicze, oraz w przypadku gdy grupa ta nie obejmuje instytucji kredytowych.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 389	Definicja Na użytek niniejszej części "ekspozycje" oznaczają każdy składnik aktywów lub każdą pozycję pozabilansową, o których mowa w części trzeciej tytuł II rozdział 2, bez zastosowania wag ryzyka ani stopni ryzyka.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 390 ust. 1	Obliczanie wartości ekspozycji Wartość ekspozycji wynikających z pozycji, o których mowa w załączniku II, oblicza się według jednej z metod określonych w części trzeciej tytuł II rozdział 6.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 390 ust. 2	Instytucje posiadające zezwolenie na stosowanie metody modeli wewnętrznych zgodnie z art. 283 mogą stosować metodę modeli wewnętrznych do obliczania wartości ekspozycji z tytułu transakcji odkupu, transakcji udzielania lub zaciągania pożyczek papierów wartościowych lub towarów, transakcji z obowiązkiem uzupełnienia zabezpieczenia kredytowego i transakcji z długim terminem rozliczenia.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 390 ust. 3	Instytucje, które obliczają wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu operacji na portfelu handlowym zgodnie z częścią trzecią tytuł IV rozdział 2 art. 299, częścią trzecią tytuł V oraz, w stosownych przypadkach, częścią trzecią tytuł IV rozdział 5, obliczają wartość ekspozycji wobec pojedynczych	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			

	klientów zaliczonych do portfela handlowego poprzez zsumowanie wartości poniższych pozycji: a) nadwyżki wartości pozycji długich instytucji w stosunku do wartości jej pozycji krótkich we wszystkich instrumentach finansowych emitowanych przez danego klienta, przy czym wartość pozycji netto w każdym z różnych instrumentów oblicza się według metod określonych w części trzeciej tytuł IV rozdział 2; b) wartości ekspozycji netto w przypadku gwarantowania emisji instrumentu dłużnego lub kapitałowego; c) wartości ekspozycji z tytułu transakcji, umów i kontraktów zawieranych z danym klientem, o których mowa w art. 299 i 378-380, przy czym wartość takich ekspozycji oblicza się w sposób określony w tych artykułach w odniesieniu do obliczania wartości ekspozycji. Do celów lit. b) wartość ekspozycji netto oblicza się poprzez odliczenie wartości tych pozycji z tytułu gwarantowania emisji, które są subskrybowane lub regwarantowane przez osoby trzecie na podstawie formalnej umowy, pomniejszając ją następnie o czynniki określone w art. 345. Do celów lit. b) instytucje ustanawiają systemy monitorowania i kontroli swoich ekspozycji z tytułu gwarantowania emisji w okresie między podjęciem początkowego zobowiązania gwarancyjnego a następnym dniem roboczym, biorąc pod uwagę charakter ryzyka związanego z danymi rynkami. Do celów lit. c) z odniesienia w art. 299 wyłącza się część trzecią tytuł II rozdział 3.				
Art. 390 ust. 4	Łączną wartość ekspozycji wobec pojedynczych klientów lub grup powiązanych klientów oblicza się poprzez zsumowanie wartości ekspozycji zaliczonych do portfela handlowego oraz ekspozycji zaliczonych do portfela niehandlowego.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 390	Wartość ekspozycji wobec grup powiązanych klientów oblicza się poprzez zsumowanie wartości ekspozycji	N/przepisy			

ust. 5	wobec pojedynczych klientów należących do danej grupy.	stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 390 ust. 6	Ekspozycje nie obejmują żadnej z poniższych pozycji: a) w przypadku transakcji walutowych - ekspozycji powstałych w normalnym toku rozliczeń w terminie dwóch dni roboczych po dokonaniu płatności; b) w przypadku transakcji kupna lub sprzedaży papierów wartościowych - ekspozycji powstałych w normalnym toku rozliczeń w terminie pięciu dni roboczych po dokonaniu płatności lub dostawie papierów wartościowych, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej; c) w przypadku świadczenia klientom usług w zakresie transferu środków pieniężnych, w tym usług płatniczych, rozliczeniowych i rozrachunkowych we wszystkich walutach, usług w zakresie bankowości korespondenckiej lub usług w zakresie rozliczeń, rozrachunków i przechowywania instrumentów finansowych - opóźnionych wpływów środków finansowych i innych ekspozycji wynikających z działalności klienta, które trwają nie dłużej niż do następnego dnia roboczego; d) w przypadku świadczenia usług w zakresie transferu środków pieniężnych, w tym usług płatniczych, rozliczeniowych i rozrachunkowych we wszystkich walutach oraz usług w zakresie bankowości korespondenckiej - śróddziennych ekspozycji wobec instytucji świadczących te usługi; e) ekspozycji odejmowanych od funduszy własnych zgodnie z art. 36, 56 i 66.	N/przepis stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 390 ust. 7	Aby ustalić ogólną ekspozycję wobec danego klienta lub grupy powiązanych klientów w odniesieniu do klientów, wobec których instytucja ma ekspozycje z tytułu transakcji, o których mowa w art. 112 lit. m) oraz o), lub z tytułu innych transakcji, jeżeli istnieje ekspozycja z tytułu aktywów bazowych, instytucja ocenia swoje ekspozycje bazowe, uwzględniając ekonomiczny charakter struktury transakcji i ryzyka nieodłącznie związane ze strukturą samej transakcji,	N/przepis stosowan y jest bezpośrednio			

	tak aby stwierdzić, czy stanowi to dodatkową ekspozycję.				
Art. 390 ust. 8	EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia następujących elementów: a) warunki i metody stosowane w celu ustalenia ogólnej ekspozycji wobec klienta lub grupy powiązanych klientów w odniesieniu do rodzajów ekspozycji, o których mowa w ust. 7; b) warunki, w których struktura transakcji określona w ust. 7 nie stanowi dodatkowej ekspozycji. EUNB przedstawi Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2014 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 391	Definicja instytucji do celów dużych ekspozycji Do celów obliczania wartości ekspozycji zgodnie z niniejszą częścią termin "instytucja" oznacza również każde przedsiębiorstwo prywatne lub publiczne, w tym jego oddziały, które gdyby miało siedzibę w Unii, byłoby objęte definicją terminu "instytucja" i posiada zezwolenie przyznane w państwie trzecim, które stosuje ostrożnościowe wymogi nadzorcze i regulacyjne co najmniej równoważne z takimi wymogami stosowanymi w Unii.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 392	Definicja dużej ekspozycji Ekspozycję instytucji wobec klienta lub grupy powiązanych klientów uznaje się za dużą ekspozycję, jeżeli jej wartość jest równa lub wyższa niż 10 % wartości uznanego kapitału tej instytucji.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 393	Zdolność do identyfikacji dużych ekspozycji oraz zarządzania nimi Instytucja ma należyte procedury administracyjne i rachunkowe oraz adekwatne mechanizmy kontroli	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	wewnętrznej do celów określania, zarządzania, monitorowania, sprawozdawczości i rejestracji w zakresie wszystkich dużych ekspozycji i ich późniejszych zmian, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.	dnio			
Art. 394 ust. 1	Wymogi w zakresie sprawozdawczości Instytucja przedstawia właściwym organom poniższe informacje dotyczące każdej dużej ekspozycji, w tym dużych ekspozycji wyłączonych z zakresu stosowania art. 395 ust. 1: a) dane wskazujące klienta lub grupę powiązanych klientów, wobec których instytucja ma dużą ekspozycję; b) wartość ekspozycji przed uwzględnieniem skutku ograniczenia ryzyka kredytowego, w stosownych przypadkach; c) w stosownych przypadkach rodzaj ochrony kredytowej rzeczywistej lub nierzeczywistej; d) wartość ekspozycji po uwzględnieniu skutku ograniczenia ryzyka kredytowego obliczonego do celów art. 395 ust. 1. Jeżeli instytucja podlega przepisom części trzeciej tytułu II rozdział 3, właściwym organom udostępnia się jej 20 największych ekspozycji na zasadzie skonsolidowanej, z wyjątkiem ekspozycji wyłączonych z zakresu stosowania art. 395 ust. 1.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 394 ust. 2	Oprócz przekazywania informacji, o których mowa w ust. 1, instytucja przedstawia właściwym organom następujące informacje dotyczące jej 10 największych ekspozycji wobec instytucji, na zasadzie skonsolidowanej, a także - również na zasadzie skonsolidowanej - jej 10 największych ekspozycji wobec nieregulowanych podmiotów finansowych, w tym dużych ekspozycji wyłączonych ze stosowania art. 395 ust. 1: a) dane wskazujące klienta lub grupę powiązanych klientów, wobec których instytucja ma dużą ekspozycję; b) wartość ekspozycji przed uwzględnieniem skutku	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	ograniczenia ryzyka kredytowego, w stosownych przypadkach; c) w stosownych przypadkach, rodzaj ochrony kredytowej rzeczywistej lub nierzeczywistej; d) wartość ekspozycji po uwzględnieniu skutku ograniczenia ryzyka kredytowego obliczonego do celów art. 395 ust. 1; e) przewidywany odpływ ekspozycji wyrażony jako kwota należąca do miesięcznych klas zapadalności do jednego roku, kwartalnych klas zapadalności do trzech lat, a następnie do klas rocznych.				
Art. 394 ust. 3	Sprawozdania przedstawia się co najmniej dwa razy do roku.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 394 ust. 4	EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia: a) jednolitych wzorów sprawozdań, o których mowa w ust. 3, proporcjonalnych do charakteru, skali i stopnia złożoności działalności instytucji, oraz instrukcji dotyczących stosowania tych wzorów; b) częstotliwości i terminów przedstawiania sprawozdań, o których mowa w ust. 3; c) rozwiązań informatycznych stosowanych przy przedstawianiu sprawozdań, o których mowa w ust. 3. EUNB przedstawia Komisji powyższe projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2014 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 395 ust. 1	Limity dużych ekspozycji Instytucja nie przyjmuje na siebie ekspozycji wobec klienta lub grupy powiązanych klientów, której	T	Art. 1 pkt 46 lit. i	i) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu: „6a. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru	

	wartość po uwzględnieniu skutku ograniczenia ryzyka kredytowego zgodnie z art. 399-403 przekracza 25 % wartości jej uznanego kapitału. Jeżeli taki klient jest instytucją lub jeżeli do grupy powiązanych klientów należy co najmniej jedna instytucja, wartość ta nie przekracza 25 % wartości uznanego kapitału instytucji lub kwoty 150 mln EUR, w zależności od tego, która z tych wartości jest wyższa, pod warunkiem że suma wartości ekspozycji wobec wszystkich powiązanych klientów niebędących instytucjami, po uwzględnieniu skutku ograniczenia ryzyka kredytowego zgodnie z art. 399-403, nie przekracza 25 % wartości uznanego kapitału instytucji. Jeżeli kwota 150 mln EUR jest wyższa niż 25 % wartości uznanego kapitału instytucji, wartość ekspozycji po uwzględnieniu skutku ograniczenia ryzyka kredytowego zgodnie z art. 399-403 nie przekracza limitu, który jest racjonalny w świetle uznanego kapitału instytucji. Instytucja określa ten limit zgodnie z zasadami i procedurami, o których mowa w art. 81 dyrektywy 2013/36/UE, w celu uwzględnienia i kontroli ryzyka koncentracji. Limit ten nie przekracza 100 % wartości uznanego kapitału instytucji. Właściwe organy mogą ustalić limit niższy niż 150 mln EUR, o czym informują EUNB i Komisję.		Art. 2 pkt 19 (w zakresie dodawanego art. 110ze ust. 1 i 2)	Finansowego, może określić, w drodze rozporządzenia: 1) sposób traktowania przez banki znacznych pakietów akcji podmiotów spoza sektora finansowego, o których mowa w art. 89 ust. 3 rozporządzenia nr 575/2013, 2) wyższą wagę ryzyka dla ekspozycji zabezpieczonych hipotekami na nieruchomościach, o której mowa w art. 124 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013, 3) podejścia lub wymogi w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 327 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013, 4) limit wartości ekspozycji wobec klienta lub grupy powiązanych klientów niższy niż 150 000 000 euro, o którym mowa w art. 395 ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013, 5) wyższy wymóg dotyczący pokrycia płynności, o którym mowa w art. 412 ust. 5 zdanie drugie rozporządzenia nr 575/2013 – w zakresie odnoszącym się do działalności banków, uwzględniając konieczność utrzymywania przez banki odpowiedniego poziomu funduszy własnych i płynności oraz potrzebę zapewnienia stabilności, bezpieczeństwa i prawidłowego funkcjonowania rynku finansowego.” Art. 110ze. 1. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji, może określić, w drodze rozporządzenia: 1) sposób traktowania przez domy maklerskie znacznych pakietów akcji podmiotów spoza sektora finansowego, o których mowa w art. 89 ust. 3 rozporządzenia 575/2013, 2) wagę ryzyka dla ekspozycji zabezpieczonych hipotekami na nieruchomościach, o której mowa w art. 124 ust. 2 rozporządzenia 575/2013, 3) podejścia lub wymogi w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 327 ust. 2 rozporządzenia 575/2013, 4) limit wartości ekspozycji wobec klienta lub grupy powiązanych klientów niższy niż 150 000 000 euro,	

			o którym mowa w art. 395 ust. 1 rozporządzenia 575/2013, 5) wyższy wymóg dotyczący pokrycia płynności, o którym mowa w art. 412 ust. 5 zdanie drugie rozporządzenia 575/2013, 6) ogólne wytyczne, o których mowa w art. 416 ust. 1 rozporządzenia 575/2013 – w zakresie odnoszącym się do działalności domów maklerskich. 2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia w szczególności konieczność zapewnienia spełniania wymogów ostrożnościowych przez domy maklerskie oraz potrzebę zapewnienia stabilności, bezpieczeństwa i prawidłowego funkcjonowania rynku finansowego.	
Art. 395 ust. 2	Zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, z uwzględnieniem skutku ograniczania ryzyka kredytowego w myśl art. 399-403, a także rozwoju sytuacji w obszarze równoległego systemu bankowego i dużych ekspozycji na poziomie Unii i na poziomie międzynarodowym, EUNB wyda - do dnia 31 grudnia 2014 r. - wytyczne w celu określenia odpowiednich zagregowanych limitów takich ekspozycji lub surowszych indywidualnych limitów dotyczących ekspozycji wobec podmiotów z równoległego systemu bankowego, które prowadzą działalność bankową poza uregulowanymi ramami. Opracowując te wytyczne, EUNB przeanalizuje, czy wprowadzenie dodatkowych limitów miałyby istotny szkodliwy wpływ na profil ryzyka instytucji z siedzibą w Unii, na dostarczanie kredytów do gospodarki realnej lub na stabilność i właściwe funkcjonowanie rynków finansowych. Do dnia 31 grudnia 2015 r. Komisja oceni zasadność i wpływ nałożenia limitów w odniesieniu do ekspozycji wobec podmiotów z równoległego systemu bankowego, które prowadzą działalność bankową poza uregulowanymi ramami, z uwzględnieniem rozwoju sytuacji na poziomie unijnym i międzynarodowym w	N/przepis stosowany jest bezpośrednio		

	obszarze równoległego systemu bankowego i dużych ekspozycji, a także ograniczania ryzyka kredytowego w myśl art. 399-403. Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie - w stosownych przypadkach - z wnioskiem ustawodawczym w sprawie limitów ekspozycji wobec podmiotów z równoległego systemu bankowego, które prowadzą działalność bankową poza uregulowanymi ramami.				
Art. 395 ust. 3	Z zastrzeżeniem art. 396 instytucja stale przestrzega odpowiedniego limitu ustanowionego w ust. 1.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 395 ust. 4	Do aktywów stanowiących wierzytelności oraz innych ekspozycji wobec uznanych firm inwestycyjnych z państw trzecich można stosować taki sam sposób traktowania, jaki określono w ust. 1.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 395 ust. 5	Limity określone w niniejszym artykule można przekraczać w przypadku ekspozycji zaliczonych do portfela handlowego instytucji, jeżeli są spełnione poniższe warunki: a) wartość ekspozycji zaliczonej do portfela niehandlowego wobec danego klienta lub danej grupy powiązanych klientów nie przekracza limitu określonego w ust. 1, przy czym limit ten oblicza się na podstawie wartości uznanego kapitału, w związku z czym nadwyżka jest w całości zaliczona do portfela handlowego; b) instytucja spełnia dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych dotyczący nadwyżki w stosunku do limitu określonego w ust. 1, który oblicza się zgodnie z art. 397 i 398; c) jeżeli upłynął okres maksymalnie 10 dni od dnia wystąpienia nadwyżki, wartość ekspozycji zaliczonej do portfela handlowego wobec danego klienta lub danej grupy powiązanych klientów nie przekracza 500 % wartości uznanego kapitału instytucji;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	d) suma wartości wszystkich nadwyżek, które utrzymują się dłużej niż 10 dni, nie przekracza 600 % wartości uznanego kapitału instytucji. Po każdym przypadku przekroczenia limitu instytucja niezwłocznie zgłasza właściwym organom wysokość nadwyżki i nazwę danego klienta oraz, w odpowiednich przypadkach, nazwę grupy powiązanych klientów.				
Art. 395 ust. 6	Na użytek niniejszego ustępu "środki strukturalne" oznaczają środki przyjęte przez państwo członkowskie i wdrożone przez odpowiednie właściwe organy tego państwa członkowskiego - przed wejściem w życie aktu prawnego wyraźnie harmonizującego takie środki - które nakładają na instytucje kredytowe działające na podstawie zezwolenia udzielonego w danym państwie członkowskim wymóg zmniejszenia ich ekspozycji wobec różnych podmiotów prawnych, w zależności od ich działalności, bez względu na to, gdzie te rodzaje działalności są prowadzone, z myślą o ochronie deponentów i zachowaniu stabilności finansowej. Niezależnie od ust. 1 niniejszego artykułu i art. 400 ust. 1 lit. f), w przypadku gdy państwa członkowskie przyjmują przepisy krajowe wymagające przyjęcia środków strukturalnych w ramach grupy bankowej, właściwe organy mogą wymagać, by instytucje w grupie bankowej, które przechowują depozyty objęte systemem gwarancji depozytów zgodnie z dyrektywą 94/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów [30] lub równoważnym systemem gwarancji depozytów w państwie trzecim, stosowały limit dotyczący dużych ekspozycji poniżej 25 %, lecz nie niższy niż 15 % pomiędzy dniem 28 czerwca 2013 r. a dniem 30 czerwca 2015 r. na zasadzie subskonsolidowanej, zgodnie z art. 11 ust. 5, w odniesieniu do ekspozycji wewnątrz grupy, w przypadku gdy te ekspozycje obejmują ekspozycje wobec podmiotu, który nie należy do tej samej podgrupy, jeśli chodzi o środki strukturalne. Do celów niniejszego ustępu spełnia się następujące warunki: a) wszystkie podmioty należące do tej samej	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	podgrupy, jeśli chodzi o środki strukturalne, uznaje się za jednego klienta lub grupę powiązanych klientów; b) właściwe organy stosują jednolity limit względem ekspozycji, o których mowa w akapicie pierwszym. Stosowanie takiego podejścia pozostaje bez uszczerbku dla skutecznego nadzoru na zasadzie skonsolidowanej i nie może pociągać za sobą nieproporcjonalnych negatywnych skutków dla całości lub części systemu finansowego innych państw członkowskich lub Unii jako całości; nie może też stanowić ani stwarzać przeszkody dla funkcjonowania rynku wewnętrznego.				
Art. 395 ust. 7	Przed przyjęciem konkretnych środków strukturalnych, o których mowa w ust. 6, odnoszących się do dużych ekspozycji, właściwe organy - co najmniej dwa miesiące przed publikacją decyzji o przyjęciu środków strukturalnych - powiadamiają Radę, Komisję, zainteresowane właściwe organy i EUNB, a także przedkładają odnośne dowody ilościowe lub jakościowe dotyczące wszystkich poniższych elementów: a) zakres działalności, która podlega stosownym środkom strukturalnym; b) wyjaśnienie, dlaczego projekt takich środków uznaje się za odpowiedni, skuteczny i proporcjonalny w celu ochrony deponentów; c) ocena prawdopodobnego pozytywnego lub negatywnego wpływu przedmiotowych środków na rynek wewnętrzny w oparciu o informacje, które są dostępne danemu państwu członkowskiemu.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 395 ust. 8	Uprawnienia do przyjęcia aktu wykonawczego w celu przyjęcia lub odrzucenia proponowanych środków krajowych, o których mowa w ust. 7, przyznaje się Komisji, stanowiącej zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 464 ust. 2. W ciągu jednego miesiąca od otrzymania powiadomienia, o którym mowa w ust. 7, EUNB przedstawia Radzie, Komisji i zainteresowanemu państwu członkowskiemu opinię na temat punktów wymienionych w tym ustępie. Zainteresowane właściwe organy również mogą przedstawić Radzie,	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	Komisji i zainteresowanemu państwu członkowskiemu opinię na temat punktów wymienionych w tym ustępie. W największym stopniu uwzględniając opinie, o których mowa w akapicie drugim, i pod warunkiem istnienia solidnych i mocnych dowodów na to, że przedmiotowe środki mają negatywny wpływ na rynek wewnętrzny, który przeważa nad korzyściami związanymi ze stabilnością finansową, Komisja - w terminie dwóch miesięcy od otrzymania powiadomienia - odrzuca proponowane środki krajowe. W przeciwnym razie Komisja przyjmuje proponowane środki krajowe na początkowy okres 2 lat; w stosownych przypadkach środki te mogą podlegać zmianie. Komisja odrzuca proponowane środki krajowe wyłącznie wtedy, gdy uzna, że powodują one nieproporcjonalnie negatywne skutki dla całości lub części systemu finansowego w innych państwach członkowskich lub Unii jako całości, tym samym stanowiąc lub stwarzając przeszkodę dla funkcjonowania rynku wewnętrznego lub dla swobodnego przepływu kapitału zgodnie z postanowieniami TFUE. Ocena Komisji uwzględnia opinię EUNB oraz dowody przedstawione zgodnie z ust. 7. Przed wygaśnięciem przedmiotowych środków właściwe organy mogą zaproponować nowe środki w celu przedłużenia okresu zastosowania każdorazowo na dodatkowy okres 2 lat. W takim przypadku powiadamiają one o tym Komisję, Radę, zainteresowane właściwe organy i EUNB. Zatwierdzenie nowych środków podlega procedurze określonej w niniejszym artykule. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla art. 458.				
Art. 396 ust. 1	Zgodność z wymogami w zakresie dużych ekspozycji Jeżeli w wyjątkowych przypadkach wartość ekspozycji przekracza limit określony w art. 395 ust. 1, instytucja niezwłocznie zgłasza tę wartość ekspozycji właściwym organom, które w uzasadnionych okolicznościach mogą przyznać instytucji ograniczony czas na dostosowanie się do tego limitu.	N/przepis s stosowan y jest bezpośre dnio			

	Jeżeli kwota 150 mln EUR, o której mowa w art. 395 ust. 1, ma zastosowanie, właściwe organy mogą w poszczególnych przypadkach zezwolić na przekroczenie limitu 100 % ustalonego w odniesieniu do uznanego kapitału danej instytucji.				
Art. 396 ust. 2	W przypadku odstępstwa od obowiązku wypełniania przez instytucję na zasadzie indywidualnej lub subskonsolidowanej zobowiązań nałożonych przepisami niniejszej części na mocy art. 7 ust. 1 lub jeżeli do instytucji dominujących z państwa członkowskiego stosują się przepisy art. 9, należy podjąć środki zapewniające zadowalającą alokację ryzyka w ramach grupy.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 397 ust. 1	Wartość nadwyżki, o której mowa w art. 395 ust. 5 lit. b), oblicza się poprzez wyodrębnienie tych elementów łącznej ekspozycji z tytułu transakcji wobec danego klienta lub danej grupy powiązanych klientów, którym przypisano najwyższe wymogi w zakresie ryzyka szczególnego określone w części trzeciej tytuł IV rozdział 2 lub wymogi określone w art. 299 oraz w części trzeciej tytuł V i których suma jest równa wysokości nadwyżki, o której mowa w art. 395 ust. 5 lit. a).	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 397 ust. 2	Jeżeli nadwyżka nie trwa dłużej niż 10 dni, dodatkowy wymóg kapitałowy w stosunku do tych elementów wynosi 200 % wartości wymogów, o których mowa w ust. 1.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 397 ust. 3	Po upływie dziesięciu dni od chwili wystąpienia nadwyżki należy przyporządkować elementy tej nadwyżki wyodrębnione zgodnie z ust. 1 do odpowiedniego wiersza kolumny 1 w tabeli 1 w kolejności rosnącej wymogów w zakresie ryzyka szczególnego określonych w części trzeciej tytuł IV rozdział 2 lub wymogów określonych w art. 299 oraz w części trzeciej tytuł V. Dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych równa się sumie wymogów w zakresie ryzyka szczególnego określonych w części trzeciej tytuł IV rozdział 2 lub wymogów określonych w art. 299 oraz w części trzeciej tytuł V w odniesieniu do tych elementów,	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	pomnożonych przez odpowiedni czynnik określony w kolumnie 2 tabeli 1. <i>Tabela 1</i> <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <thead> <tr> <th style="text-align: left; font-size: small;">Kolumna 1: nadwyżka w stosunku do limitów (na podstawie udziału procentowego ekspozycji w uznanym kapitale)</th> <th style="text-align: left; font-size: small;">Kolumna 2: czynniki</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Do 40 %</td> <td style="text-align: right;">200 %</td> </tr> <tr> <td>Od 40 % do 60 %</td> <td style="text-align: right;">300 %</td> </tr> <tr> <td>Od 60 % do 80 %</td> <td style="text-align: right;">400 %</td> </tr> <tr> <td>Od 80 % do 100 %</td> <td style="text-align: right;">500 %</td> </tr> <tr> <td>Od 100 % do 250 %</td> <td style="text-align: right;">600 %</td> </tr> <tr> <td>Powyżej 250 %</td> <td style="text-align: right;">900 %</td> </tr> </tbody> </table>	Kolumna 1: nadwyżka w stosunku do limitów (na podstawie udziału procentowego ekspozycji w uznanym kapitale)	Kolumna 2: czynniki	Do 40 %	200 %	Od 40 % do 60 %	300 %	Od 60 % do 80 %	400 %	Od 80 % do 100 %	500 %	Od 100 % do 250 %	600 %	Powyżej 250 %	900 %				
Kolumna 1: nadwyżka w stosunku do limitów (na podstawie udziału procentowego ekspozycji w uznanym kapitale)	Kolumna 2: czynniki																		
Do 40 %	200 %																		
Od 40 % do 60 %	300 %																		
Od 60 % do 80 %	400 %																		
Od 80 % do 100 %	500 %																		
Od 100 % do 250 %	600 %																		
Powyżej 250 %	900 %																		
Art. 398	Procedury zapobiegające unikaniu przez instytucje dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych Instytucje nie unikają celowo dodatkowych wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ekspozycji o wartości przekraczającej limit określony w art. 397 ust. 1, o których to wymogach mowa w art. 395 i którym podlegałyby w innych przypadkach, jeżeli te ekspozycje trwały dłużej niż 10 dni, poprzez czasowe przeniesienie tych ekspozycji na inne przedsiębiorstwo, należące lub nienależące do tej samej grupy, lub poprzez przeprowadzanie sztucznych transakcji w celu likwidacji ekspozycji przed upływem tego okresu 10 dni i utworzenia nowej ekspozycji. Instytucje stosują systemy gwarantujące, że każde przeniesienie ekspozycji powodujące skutki określone w akapicie pierwszym zostanie niezwłocznie zgłoszone właściwym organom.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio																	
Art. 399 ust. 1	Uznane techniki ograniczania ryzyka Do celów art. 400-403 termin "gwarancja" obejmuje kredytowe instrumenty pochodne uznane zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 4, inne niż obligacje powiązane z ryzykiem kredytowym.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio																	
Art. 399	Z zastrzeżeniem ust. 3 niniejszego artykułu, jeżeli na mocy art. 400-403 dozwolone jest uznawanie ochrony	N/przepisy																	

ust. 2	kredytowej rzeczywistej lub nierzeczywistej, ochrona taka spełnia wymogi dotyczące uznawalności i inne wymogi określone w części trzeciej tytuł II rozdział 4.	stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 399 ust. 3	Jeżeli instytucja stosuje przepisy art. 401 ust. 2, uznawanie ochrony kredytowej rzeczywistej podlega stosownym wymogom zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 3. Do celów niniejszej części instytucja nie bierze pod uwagę zabezpieczenia, o którym mowa w art. 199 ust. 5-7, chyba że jest to dozwolone na mocy art. 402.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 399 ust. 4	Instytucje analizują w zakresie, w jakim jest to możliwe, swoje ekspozycje wobec wystawców zabezpieczenia, dostawców ochrony kredytowej nierzeczywistej i aktywów bazowych zgodnie z art. 390 ust. 7 pod względem ewentualnych koncentracji oraz w stosownych przypadkach podejmują działania i zgłaszają swojemu właściwemu organowi wszelkie istotne ustalenia.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 400 ust. 1	Wyłączenia Z zakresu stosowania art. 395 ust. 1 wyłącza się poniższe ekspozycje: a) składniki aktywów stanowiące należności od rządów centralnych, banków centralnych lub podmiotów sektora publicznego, którym w postaci niezabezpieczonej przypisano by wagę ryzyka równą 0 % zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 2; b) składniki aktywów stanowiące należności od organizacji międzynarodowych lub wielostronnych banków rozwoju, którym w postaci niezabezpieczonej przypisano by wagę ryzyka równą 0 % zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 2; c) składniki aktywów stanowiące należności zabezpieczone wyraźnymi gwarancjami rządów centralnych, banków centralnych, organizacji międzynarodowych, wielostronnych banków rozwoju lub podmiotów sektora publicznego, gdy niezabezpieczonym należnościom od jednostki zapewniającej gwarancję przypisuje się wagę ryzyka równą 0 % zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 2;	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			

d) inne ekspozycje odnoszące się do rządów centralnych, banków centralnych, organizacji międzynarodowych, wielostronnych banków rozwoju lub podmiotów sektora publicznego lub gwarantowane przez nie, gdy niezabezpieczonym należnościami od jednostki, w stosunku do której istnieje ekspozycja lub która udziela gwarancji ekspozycji, przypisuje się wagę ryzyka równą 0 % zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 2; e) składniki aktywów stanowiące należności od samorządów regionalnych lub władz lokalnych państw członkowskich, gdy tym należności przypisuje się wagę ryzyka równą 0 % zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 2, oraz inne ekspozycje wobec tych samorządów regionalnych lub władz lokalnych lub gwarantowane przez nie, stanowiące należności, którym przypisano by wagę ryzyka równą 0 % zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 2; f) ekspozycje wobec kontrahentów, o których mowa w art. 113 ust. 6 lub 7, jeżeli przypisuje się im wagę ryzyka równą 0 % zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 2. Ekspozycje niespełniające tych kryteriów, niezależnie od tego, czy są wyłączone z zakresu stosowania art. 395 ust. 1, czy nie, traktuje się jako ekspozycje wobec osoby trzeciej; g) składniki aktywów i inne ekspozycje zabezpieczone depozytami gotówkowymi złożonymi w instytucji kredytującej lub w instytucji będącej jednostką dominującą lub jednostką zależną instytucji kredytującej; h) składniki aktywów i inne ekspozycje zabezpieczone certyfikatami depozytowymi wyemitowanymi przez instytucję kredytującą lub przez instytucję będącą jednostką dominującą lub jednostką zależną instytucji kredytującej i zdeponowanymi w jednej z nich; i) ekspozycje wynikające z niewykorzystanych zobowiązań kredytowych, które zostały sklasyfikowane jako pozabilansowe pozycje niskiego ryzyka w załączniku I, pod warunkiem że z klientem lub z grupą powiązanych klientów zawarto umowę, na mocy której zobowiązanie może być wykorzystane wyłącznie wtedy, gdy zagwarantowano, że nie				

	spowoduje to przekroczenia limitu stosującego się na mocy art. 384 ust. 1; j) ekspozycje z tytułu transakcji wobec kontrahentów centralnych i wkłady do funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania wnoszone na rzecz kontrahentów centralnych; k) ekspozycje z tytułu systemów gwarantowania depozytów zgodnie z dyrektywą 94/19/WE wynikające z finansowania tych systemów, jeżeli na instytucjach członkowskich tego systemu ciąży zobowiązanie prawne lub umowne dotyczące ich finansowania. Środki pieniężne otrzymane z tytułu obligacji powiązanej z ryzykiem kredytowym wyemitowanej przez instytucję oraz kredyty udzielone i depozyty złożone przez kontrahenta instytucji lub na jej rzecz, objęte umową o kompensowaniu pozycji bilansowych zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 4, wchodzi w zakres stosowania lit. g).				
Art. 400 ust. 2	Właściwe organy mogą całkowicie lub częściowo wyłączyć poniższe ekspozycje: a) obligacje zabezpieczone wchodzące w zakres stosowania art. 129 ust. 1, 3 i 6; b) składniki aktywów stanowiące należności od samorządów regionalnych lub władz lokalnych państw członkowskich, gdy tym należnościom przypisuje się wagę ryzyka równą 20 % zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 2, oraz inne ekspozycje wobec tych samorządów regionalnych lub władz lokalnych lub gwarantowane przez nie stanowiące należności, którym przypisano by wagę ryzyka równą 20 % zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 2; c) ekspozycje instytucji wobec jej jednostki dominującej, wobec innych jednostek zależnych tej jednostki dominującej lub wobec własnych jednostek zależnych, w tym udziały kapitałowe i innego rodzaju udziały, w zakresie, w jakim te jednostki są objęte nadzorem na zasadzie skonsolidowanej, któremu podlega sama instytucja, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, dyrektywą 2002/87/WE lub z równoważnymi przepisami obowiązującymi w państwie trzecim; ekspozycje niespełniające tych	T	Art. 1 pkt 39 Art. 2 pkt 19 (w zakresie art. 110ze ust. 3)	39) art. 71 otrzymuje brzmienie: "Art. 71. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaje ekspozycji wymienionych w art. 400 ust. 2 i art. 493 ust. 3 rozporządzenia nr 575/2013, wobec których nie stosuje się przepisu art. 395 ust. 1 tego rozporządzenia, kierując się w szczególności potrzebą odzwierciedlenia faktycznego obciążenia funduszy własnych banku ryzykiem prowadzonej działalności, wynikającym z koncentracji ekspozycji."; 3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji, może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaje ekspozycji wymienionych w art. 400 ust. 2 i art. 493 ust. 3 rozporządzenia 575/2013, wobec których nie stosuje się przepisu art. 395 ust. 1 tego rozporządzenia, kierując się w szczególności potrzebą odzwierciedlenia faktycznego obciążenia funduszy własnych domu maklerskiego ryzykiem prowadzonej działalności, wynikającym z koncentracji ekspozycji.	

kryteriów, niezależnie od tego, czy są wyłączone z zakresu stosowania art. 395 ust. 1 czy nie, traktuje się jako ekspozycje wobec osoby trzeciej; d) składniki aktywów stanowiące należności od regionalnych lub centralnych instytucji kredytowych, z którymi dana instytucja kredytowa jest stowarzyszona w sieci zgodnie z przepisami prawnymi lub ustawowymi i które na mocy tych przepisów są odpowiedzialne za rozliczenia środków pieniężnych w ramach sieci oraz inne ekspozycje, w tym udziały kapitałowe lub innego rodzaju udziały, wobec tych instytucji; e) składniki aktywów stanowiące należności od instytucji kredytowych i inne ekspozycje wobec instytucji kredytowych ustanowione przez instytucje kredytowe, z których jedna działa na zasadach niekonkurencyjnych i udziela kredytów lub je gwarantuje w ramach programów ustawodawczych lub swoich statutów, do celów wspierania określonych sektorów gospodarki przy pewnej formie nadzoru ze strony rządu i ograniczeń w odniesieniu do wykorzystania tych kredytów, pod warunkiem że odpowiednie ekspozycje wynikają z tych kredytów, które są przekazywane beneficjentom za pośrednictwem instytucji kredytowych, lub z gwarancji tych kredytów; f) składniki aktywów stanowiące należności od instytucji i inne ekspozycje wobec instytucji, pod warunkiem że te ekspozycje nie stanowią funduszy własnych takich instytucji, ich termin zapadalności nie przekracza następnego dnia roboczego i nie są denominowane w jednej z głównych walut handlowych; g) składniki aktywów stanowiące należności od banków centralnych w postaci minimalnej rezerwy obowiązkowej przetrzymywanej w tych bankach centralnych, denominowane w ich walutach krajowych; h) składniki aktywów stanowiące należności od rządów centralnych w postaci ustawowych wymogów w zakresie płynności, przetrzymywane w postaci rządowych papierów wartościowych, denominowane i		Art. 15	Art. 15. Na potrzeby stosowania art. 395 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 do dnia wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 71 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wyłącza się w odniesieniu do banków: 1) ekspozycje, o których mowa w art. 493 ust. 3 lit. a, d–g oraz j rozporządzenia 2) 80% wartości ekspozycji, o których mowa w art. 493 ust. 3 lit. b rozporządzenia; 3) ekspozycje wobec własnych jednostek zależnych, w tym udziały kapitałowe i innego rodzaju udziały, w zakresie, w jakim te jednostki są objęte są nadzorem Komisji Nadzoru Finansowego na zasadzie skonsolidowanej, o których mowa art. 493 ust. 3 lit. c rozporządzenia; 4) 50% pozabilansowych akredytyw dokumentowych średniego/niskiego ryzyka i pozabilansowych niewykorzystanych zobowiązań kredytowych średniego/niskiego ryzyka, o których mowa w art. 493 ust. 3 lit. i rozporządzenia.	

	finansowane w ich walutach krajowych, pod warunkiem że za zgodą właściwego organu ocena kredytowa tych rządów wystawiona przez wyznaczoną ECAI jest ratingiem na poziomie inwestycyjnym; i) 50 % pozabilansowych akredytyw dokumentowych średniego/niskiego ryzyka i pozabilansowych niewykorzystanych zobowiązań kredytowych średniego/niskiego ryzyka, o których mowa w załączniku I, i pod warunkiem uzyskania zgody właściwych organów, 80 % gwarancji innych niż gwarancje kredytowe, które wynikają z przepisów ustawowych lub wykonawczych i które są udzielane ich członkom przez fundusze gwarancji wzajemnych posiadające status instytucji kredytowej; j) prawnie wymagane gwarancje stosowane przy wypłacie kredytobiorcy hipotecznemu kredytowi hipotecznego finansowanego poprzez emisję obligacji zabezpieczonych hipoteką przed ostatecznym wpisem hipoteki do księgi wieczystej, pod warunkiem że gwarancji nie wykorzystuje się do ograniczenia ryzyka przy obliczaniu kwot ekspozycji ważonych ryzykiem; k) składnik aktywów stanowiący wierzytelności i inne ekspozycje wobec uznanych giełd.				
Art. 400 ust. 3	Właściwe organy mogą korzystać z wyłączenia przewidzianego w ust.2 jeżeli są spełnione następujące warunki: a) określony charakter ekspozycji, kontrahenta lub stosunku między instytucją a kontrahentem eliminuje lub zmniejsza ryzyko ekspozycji; oraz b) do wszelkiego pozostałego ryzyka koncentracji można odnieść się za pomocą innych równie skutecznych środków, takich jak zasady, procedury i mechanizmy przewidziane w art. 81 dyrektywy 2013/36/UE. Właściwe organy informują EUNB o tym, czy zamierzają stosować któreś z wyłączeń przewidzianych w ust. 2 czy nie, zgodnie z lit. a) i b) niniejszego ustępu; w sprawie tej decyzji konsultują się z EUNB.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 401	Obliczanie skutku stosowania technik ograniczania	N/przepisy			

ust. 1	ryzyka kredytowego Aby obliczyć wartości ekspozycji do celów art. 395 ust. 1, instytucja może stosować "w pełni skorygowaną wartość ekspozycji" obliczoną zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 4, biorąc pod uwagę ograniczenie ryzyka kredytowego, korekty z tytułu zmienności oraz ewentualne niedopasowanie terminów zapadalności (E*).	stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 401 ust. 2	Instytucja mająca zezwolenie na stosowanie własnych oszacowań LGD i współczynników konwersji w odniesieniu do kategorii ekspozycji zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 3 może - po uzyskaniu zezwolenia właściwych organów - uznawać skutki zabezpieczenia finansowego przy obliczaniu wartości ekspozycji do celów art. 395 ust. 1. Właściwe organy udzielają zezwolenia, o którym mowa w poprzednim akapicie, wyłącznie wtedy, gdy instytucja może oszacować skutki zabezpieczenia finansowego dla jej ekspozycji w oderwaniu od innych aspektów związanych z LGD. Oszacowania dokonane przez instytucję w wystarczającym stopniu umożliwiają pomniejszenie wartości ekspozycji w celu zachowania zgodności z przepisami art. 395. Jeżeli instytucja ma zezwolenie na stosowanie własnych oszacowań skutków zabezpieczenia finansowego, robi to w sposób spójny z metodą przyjętą przy obliczaniu wymogów w zakresie funduszy własnych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Instytucje mające zezwolenie na stosowanie własnych oszacowań LGD i współczynników konwersji w odniesieniu do kategorii ekspozycji zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 3, które nie obliczają wartości swoich ekspozycji według metody określonej w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, mogą stosować kompleksową metodę ujmowania zabezpieczeń finansowych lub metodę określoną w art. 403 ust. 1 lit. b) do obliczania wartości ekspozycji.	N/przepis stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 401	Instytucja, która stosuje kompleksową metodę	N/przepis			

ust. 3	ujmowania zabezpieczeń finansowych lub która posiada zezwolenie na stosowanie metody opisanej w ust. 2 niniejszego artykułu przy obliczaniu wartości ekspozycji do celów art. 395 ust. 1, prowadzi okresowe testy warunków skrajnych koncentracji ryzyka kredytowego obejmujące również możliwą do uzyskania wartość wszelkich ustanowionych zabezpieczeń. Okresowe testy warunków skrajnych, o których mowa w akapicie pierwszym, dotyczą ryzyka związanego z potencjalnymi zmianami warunków rynkowych, które mogłyby niekorzystnie wpłynąć na adekwatność funduszy własnych instytucji, oraz ryzyka związanego z realizacją zabezpieczenia w sytuacjach skrajnych. Prowadzone testy warunków skrajnych są adekwatne i odpowiednie z punktu widzenia oceny takiego ryzyka. Jeżeli okresowy test warunków skrajnych wykaże niższą możliwą do uzyskania wartość ustanowionego zabezpieczenia niż wartość dopuszczalna do uwzględnienia przy stosowaniu kompleksowej metody ujmowania zabezpieczeń finansowych lub metody określonej w ust. 2, w zależności od przypadku, wartość zabezpieczenia uznawanego przy obliczaniu wartości ekspozycji do celów art. 395 ust. 1 jest odpowiednio zmniejszana. Instytucje, o których mowa w akapicie pierwszym, w swoich strategiach przeciwdziałania ryzyku koncentracji uwzględniają: a) zasady i procedury przeciwdziałania ryzyku związanemu z niedopasowaniami terminów zapadalności ekspozycji i terminów rozliczenia ochrony kredytowej tych ekspozycji; b) zasady i procedury na wypadek, gdyby test warunków skrajnych wykazywał niższą możliwą do uzyskania wartość ustanowionego zabezpieczenia niż wartość uwzględniana przy stosowaniu kompleksowej metody ujmowania zabezpieczeń finansowych lub metody określonej w ust. 2; c) zasady i procedury dotyczące koncentracji ryzyka związanego ze stosowaniem technik ograniczania ryzyka kredytowego, w szczególności dużych	s stosowan y jest bezpośre dnio			

	pośrednich ekspozycji kredytowych, na przykład wobec jedynego emitenta papierów wartościowych, przyjętych jako zabezpieczenie.				
Art. 402 ust. 1	Ekspozycje wynikające z udzielania kredytów hipotecznych Aby obliczyć wartości ekspozycji do celów art. 395, instytucja może zmniejszyć wartość ekspozycji lub jakiegokolwiek części ekspozycji w pełni zabezpieczonej nieruchomością zgodnie z art. 125 ust. 1 o zabezpieczoną kwotę odpowiadającą rynkowej lub bankowo-hipotecznej wartości danej nieruchomości, lecz nie więcej niż 50 % wartości rynkowej lub 60 % bankowo-hipotecznej wartości w państwach członkowskich, które ustanowiły w przepisach ustawowych lub regulacyjnych surowe kryteria oceny bankowo-hipotecznej wartości nieruchomości, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki: a) właściwe organy państw członkowskich nie ustaliły wagi ryzyka wyższej niż 35 % dla ekspozycji lub części ekspozycji zabezpieczonych nieruchomością mieszkalną, zgodnie z art. 124 ust. 2; b) ekspozycja lub część ekspozycji jest w pełni zabezpieczona przez: (i) hipotekę na nieruchomości mieszkalnej; lub (ii) nieruchomość mieszkalną w transakcji leasingowej, na mocy której leasingodawca zachowuje pełne prawo własności do nieruchomości mieszkalnej, a leasingobiorca nie skorzystał jeszcze z prawa opcji zakupu; c) spełnione są wymogi określone w art. 208 i art. 229 ust. 1.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 402 ust. 2	Aby obliczyć wartości ekspozycji do celów art. 395, instytucja może zmniejszyć wartość ekspozycji lub jakiegokolwiek części ekspozycji w pełni zabezpieczonej nieruchomością zgodnie z art. 126 ust. 1 o zabezpieczoną kwotę odpowiadającą rynkowej lub bankowo-hipotecznej wartości danej nieruchomości, lecz nie więcej niż 50 % wartości rynkowej lub 60 % bankowo-hipotecznej wartości w państwach członkowskich, które ustanowiły w przepisach	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			

	ustawowych lub regulacyjnych surowe kryteria oceny bankowo-hipotecznej wartości nieruchomości, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki: a) właściwe organy państw członkowskich nie ustaliły wagi ryzyka wyższej niż 50 % dla ekspozycji lub części ekspozycji zabezpieczonych hipoteką na nieruchomości komercyjnej, zgodnie z art. 124 ust. 2; b) ekspozycja jest w pełni zabezpieczona przez: (i) hipoteki na biurach lub innych nieruchomościach komercyjnych; lub (ii) biura lub inne nieruchomości komercyjne oraz ekspozycje związane z transakcjami leasingu nieruchomości; c) spełnione są wymogi określone w art. 126 ust. 2 lit. a), art. 208 i art. 229 ust. 1; d) nieruchomość komercyjna jest w pełni wykończona.				
Art. 402 ust. 3	Instytucja może traktować ekspozycję wobec kontrahenta, która wynika z umowy z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu, na mocy której instytucja kupiła od kontrahenta niemające charakteru dodatkowego, niezależne zastawy hipoteczne na nieruchomości stron trzecich, jako kilka indywidualnych ekspozycji wobec każdej z tych stron trzecich, pod warunkiem że spełnione są wszystkie następujące warunki: a) kontrahent jest instytucją; b) ekspozycja jest w pełni zabezpieczona zastawami na nieruchomości tych stron trzecich, które to zastawy zostały kupione przez instytucję, a instytucja jest w stanie wykonać prawo zastawu; c) instytucja zapewniła spełnienie wymogów określonych w art. 208 i art. 229 ust. 1; d) instytucja staje się beneficjentem roszczeń, które kontrahent ma względem stron trzecich, w przypadku niewykonania zobowiązania przez kontrahenta, jego niewypłacalności lub likwidacji; e) instytucja zgłasza właściwym organom zgodnie z	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	art. 394 całkowitą kwotę ekspozycji wobec każdej innej instytucji traktowanej zgodnie z niniejszym ustępem. W tym celu instytucja przyjmuje, że ma ekspozycję wobec każdej takiej strony trzeciej na kwotę roszczenia, które kontrahent ma względem strony trzeciej, zamiast odpowiedniej kwoty ekspozycji wobec kontrahenta. Ewentualna pozostała część ekspozycji wobec kontrahenta nadal jest traktowana jak ekspozycja wobec kontrahenta.				
Art. 403 ust. 1	Metoda substytucyjna Jeżeli ekspozycja wobec klienta jest objęta gwarancją osoby trzeciej lub zabezpieczeniem wyemitowanym przez osobę trzecią, instytucja może: a) traktować część ekspozycji objętą gwarancją jako ekspozycję ponoszoną w stosunku do gwaranta, a nie do klienta, pod warunkiem że niezabezpieczonej ekspozycji wobec gwaranta przypisana byłaby taka sama waga ryzyka jak waga ryzyka niezabezpieczonej ekspozycji wobec klienta zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 2 lub niższa waga; b) traktować część ekspozycji zabezpieczonej wartością rynkową uznanego zabezpieczenia jako ponoszoną w stosunku do osoby trzeciej, a nie do klienta, o ile taka ekspozycja jest objęta zabezpieczeniem i pod warunkiem że zabezpieczonej części ekspozycji zostałaby przypisana taka sama waga ryzyka jak waga ryzyka niezabezpieczonej ekspozycji wobec klienta zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 2 lub niższa waga. Instytucja nie stosuje podejścia, o którym mowa w lit. b) akapitu pierwszego, jeżeli zachodzi niedopasowanie pomiędzy terminem zapadalności ekspozycji a terminem rozliczenia ochrony. Do celów niniejszej części instytucja może stosować kompleksową metodę ujmowania zabezpieczeń finansowych i sposób traktowania określony w lit. b) akapitu pierwszego, wyłącznie wtedy, gdy do celów art. 92 dopuszcza się stosowanie zarówno kompleksowej metody ujmowania zabezpieczeń finansowych, jak i uproszczonej metody ujmowania	N/prze s stosowan y jest bezpośre dnio			

	zabezpieczeń finansowych.				
Art. 403 ust. 2	W przypadkach, w których instytucja stosuje przepisy ust. 1 lit. a): a) jeżeli gwarancja jest denominowana w walucie innej niż waluta, w której jest denominowana ekspozycja, kwotę ekspozycji uznanej za zabezpieczoną oblicza się zgodnie z przepisami dotyczącymi ujmowania niedopasowań walutowych w odniesieniu do ochrony kredytowej nierzeczywistej zawartymi w części trzeciej tytuł II rozdział 4; b) niedopasowania między terminem zapadalności ekspozycji a terminem rozliczenia ochrony traktuje się zgodnie z przepisami dotyczącymi ujmowania niedopasowań terminów zapadalności zawartymi w części trzeciej tytuł II rozdział 4; c) ochrona częściowa może zostać uznana zgodnie z podejściem określonym w części trzeciej tytuł II rozdział 4.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 404	Zakres stosowania Przepisy tytułów II i III mają zastosowanie do nowych sekurytyzacji wyemitowanych w dniu 1 stycznia 2011 r. lub po tej dacie. Przepisy tytułów II i III stosuje się po dniu 31 grudnia 2014 r. do istniejących sekurytyzacji, jeżeli nowe ekspozycje bazowe są do nich dodawane lub zamieniane po tej dacie.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 405 ust. 1	Utrzymywany udział emitenta Instytucja inna niż jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca jest ekspozycja na ryzyko kredytowe z tytułu pozycji sekurytyzacyjnej w jej portfelu handlowym lub niehandlowym, wyłącznie jeżeli jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca wyraźnie ujawnili danej instytucji, że będą stale utrzymywać istotny udział gospodarczy netto, który w żadnym przypadku nie będzie mniejszy niż 5 %. Jako utrzymywanie istotnego udziału gospodarczego netto nie mniejszego niż 5 % uznaje się tylko jedną z poniższych pozycji: a) utrzymywanie nie mniej niż 5 % wartości	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			

	nominalnej każdej transzy sprzedanej lub przekazanej inwestorom; b) w przypadku sekurytyzacji ekspozycji odnawialnych - utrzymywanie przez jednostkę inicjującą udziału wynoszącego co najmniej 5 % wartości nominalnej sekurytyzowanych ekspozycji; c) utrzymywanie losowo wybranych ekspozycji odpowiadających nie mniej niż 5 % wartości nominalnej sekurytyzowanych ekspozycji, jeżeli w przeciwnym wypadku ekspozycje takie byłyby sekurytyzowane w danej sekurytyzacji, pod warunkiem że liczba potencjalnych sekurytyzowanych ekspozycji jest pierwotnie nie mniejsza niż 100; d) utrzymywanie transzy pierwszej straty oraz w razie potrzeby innych transzy o takim samym lub wyższym profilu ryzyka niż transze przekazane lub sprzedane inwestorom i których termin zapadalności nie jest wcześniejszy niż transzy przekazanych lub sprzedanych inwestorom, tak aby utrzymana wartość wynosiła ogółem nie mniej niż 5 % wartości nominalnej sekurytyzowanych ekspozycji; e) utrzymanie ekspozycji pierwszej straty w wysokości nie mniejszej niż 5 % każdej ekspozycji sekurytyzowanej w danej sekurytyzacji. Udział gospodarczy netto oblicza się w momencie początkowym i stale utrzymuje. Wobec udziału gospodarczego netto, w tym utrzymanych pozycji, udziałów lub ekspozycji, nie stosuje się żadnych metod ograniczenia ryzyka kredytowego ani pozycji krótkich lub innych instrumentów zabezpieczających; nie można go też sprzedać. Udział gospodarczy netto określa się na podstawie wartości referencyjnej pozycji pozabilansowych. Do poszczególnych sekurytyzacji nie stosuje się wielokrotnie wymogów dotyczących utrzymania.				
Art. 405 ust. 2	Jeżeli unijna dominująca instytucja kredytowa, unijna finansowa spółka holdingowa, unijna finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, lub jedna z jej jednostek zależnych jako jednostka inicjująca lub jednostka sponsorująca sekurytyzuje ekspozycje z kilku instytucji kredytowych, firm inwestycyjnych lub	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			

	innych instytucji finansowych objętych zakresem nadzoru na zasadzie skonsolidowanej, wymóg, o którym mowa w ust. 1, może zostać spełniony na podstawie skonsolidowanej sytuacji powiązanej unijnej dominującej instytucji kredytowej, unijnej finansowej spółki holdingowej lub unijnej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej. Akapit pierwszy stosuje się tylko w przypadku, gdy instytucje kredytowe, firmy inwestycyjne lub instytucje finansowe, które utworzyły sekurytyzowane ekspozycje, zobowiązały się do przestrzegania wymogów określonych w art. 408 oraz do terminowego dostarczania jednostce inicjującej lub jednostce sponsorującej i unijnej dominującej instytucji kredytowej lub unijnej finansowej spółce holdingowej lub unijnej finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej informacji potrzebnych do spełnienia wymogów, o których mowa w art. 409.	dnio			
Art. 405 ust. 3	Ust. 1 nie ma zastosowania w przypadkach, w których sekurytyzowane ekspozycje stanowią ekspozycje wobec następujących podmiotów lub są przez te podmioty w pełni, bezwarunkowo i nieodwołalnie gwarantowane: a) rządy centralne lub banki centralne; b) samorządy regionalne, władze lokalne i podmioty sektora publicznego państw członkowskich; c) instytucje, którym przypisuje się zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 2 wagę ryzyka równą 50 % lub mniej; d) wielostronne banki rozwoju.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 405 ust. 4	Ust. 1 nie ma zastosowania do transakcji opartych na wyraźnym, przejrzystym i dostępnym indeksie, jeżeli bazowe podmioty referencyjne są identyczne z podmiotami tworzącymi indeks podmiotów, który jest szeroko wykorzystywany w obrocie, lub jeżeli stanowią one inne zbywalne papiery wartościowe niebędące pozycjami sekurytyzacyjnymi.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 406 ust. 1	Należyta staranność Zarówno przed narażeniem się na ryzyko związane z sekurytyzacją, jak i w stosownych przypadkach po jej	N/przepis stosowany			

dokonaniu instytucje są w stanie wykazać przed właściwymi organami dla każdej ze swoich poszczególnych pozycji sekurytyzacyjnych, że mają wszechstronną i dogłębną wiedzę na temat formalnych zasad polityki i procedur oraz że wdrożyły takie formalne zasady polityki i procedury, które są odpowiednie dla posiadanych przez nie portfeli handlowych i niehandlowych oraz współmierne do profilu ryzyka ich inwestycji w pozycje sekurytyzowane, do celów analizowania i rejestrowania: a) informacji ujawnianych na mocy art. 405 ust. 1 przez jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące lub pierwotnych kredytodawców w celu określenia udziału gospodarczego netto, który stale utrzymują w sekurytyzacji; b) charakterystyki ryzyka poszczególnych pozycji sekurytyzacyjnych; c) charakterystyki ryzyka ekspozycji stanowiących bazę pozycji sekurytyzacyjnej; d) reputacji jednostek inicjujących lub sponsorujących i danych dotyczących strat poniesionych w związku z wcześniejszymi sekurytyzacjami prowadzonymi przez te jednostki w odpowiednich kategoriach ekspozycji stanowiących bazę pozycji sekurytyzacyjnej; e) oświadczeń złożonych przez jednostki inicjujące lub sponsorujące bądź przez ich przedstawicieli lub doradców i ujawnionych przez nich informacji w kwestii dochowania przez nie należytej staranności w odniesieniu do sekurytyzowanych ekspozycji oraz, w stosownych przypadkach, w kwestii jakości zabezpieczenia sekurytyzowanych ekspozycji; f) w stosownych przypadkach - metod i koncepcji, na których opiera się wycena zabezpieczenia sekurytyzowanych ekspozycji, oraz zasad przyjętych przez jednostki inicjujące lub sponsorujące w celu zapewnienia niezależności rzeczoznawcy; g) wszystkich cech strukturalnych sekurytyzacji, które mogą mieć istotny wpływ na wyniki pozycji sekurytyzacyjnych instytucji, takich jak kaskadowe progi kontraktu i mechanizmy uruchamiające dany	y jest bezpośrednio			

	próg, wsparcie jakości kredytowej, wsparcie płynności, mechanizmy wyzwalania wartości rynkowej oraz odnoszące się do konkretnej transakcji definicje niewykonania zobowiązania. Institucje regularnie przeprowadzają własne testy warunków skrajnych, które są odpowiednie dla ich pozycji sekurytyzacyjnych. W tym celu instytucje mogą opierać się na modelach finansowych opracowanych przez ECAI, pod warunkiem że instytucje mogą wykazać na żądanie, że przed dokonaniem inwestycji dołożyły należytych starań w celu walidacji istotnych założeń modelu i jego struktury oraz poznania metod, założeń i wyników.				
Art. 406 ust. 2	Institucje niebędące jednostkami inicjującymi, jednostkami sponsorującymi ani pierwotnymi kredytodawcami ustalają formalne procedury, które są odpowiednie dla ich portfela handlowego i niehandlowego oraz współmierne do profilu ryzyka ich inwestycji w sekurytyzowane pozycje, w celu ciągłego i odpowiednio wczesnego monitorowania informacji na temat wyników ekspozycji stanowiących bazę ich pozycji sekurytyzacyjnych. W stosownych przypadkach procedury te obejmują typ ekspozycji, udział procentowy kredytów przeterminowanych o ponad 30, 60 i 90 dni, współczynnik niewykonania zobowiązań, częstość przedterminowych spłat, kredyty postawione w stan natychmiastowej wymagalności, rodzaj zabezpieczenia i w czyim jest posiadaniu oraz rozkład częstości punktowych ocen zdolności kredytowej lub inne środki oceny wiarygodności kredytowej odnoszące się do wszystkich ekspozycji bazowych, dywersyfikacje sektorową i geograficzną, rozkład częstości relacji zadłużenia do zabezpieczenia w przedziałach ułatwiających odpowiednią analizę wrażliwości. Jeżeli ekspozycje bazowe są same w sobie pozycjami sekurytyzacyjnymi, instytucje dysponują informacjami określonymi w niniejszym akapicie dotyczącymi nie tylko sekurytyzacyjnych transz bazowych, takimi jak nazwa emitenta i jakość kredytowa, ale również dotyczącymi cech i wyników puli stanowiących bazę tych transzy sekurytyzacyjnych.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	Instytucje stosują również te same standardy badania udziałów lub gwarantowania emisji w odniesieniu do emisji sekurytyzacyjnych zakupionych od osób trzecich niezależnie od tego, czy te udziały lub gwarantowanie emisji są utrzymywane w ich portfelach handlowych, czy w portfelach niehandlowych.				
Art. 407	Dodatkowa waga ryzyka W przypadku niespełnienia, w wyniku zaniedbania lub zaniechania przez instytucję, wymogów określonych w art. 405, 406 lub 409 w jakimkolwiek istotnym zakresie właściwe organy nakładają proporcjonalną dodatkową wagę ryzyka w wysokości co najmniej 250 % wagi ryzyka (maksymalnie do wysokości 1250 %), którą zastosuje się do stosownych pozycji sekurytyzacyjnych w sposób określony w przepisach, odpowiednio, art. 245 ust. 6 lub art. 337 ust. 3. Dodatkowa waga ryzyka wzrasta stopniowo wraz z każdym kolejnym naruszeniem przepisów dotyczących należytej staranności. Właściwe organy uwzględniają przewidziane w art. 405 ust. 3 wyłączenia dotyczące niektórych sekurytyzacji poprzez zmniejszenie wagi ryzyka, którą w przeciwnym wypadku nałożyłyby na mocy niniejszego artykułu w odniesieniu do sekurytyzacji, do której ma zastosowanie art. 405 ust. 3.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 408	Kryteria przyznawania kredytu Instytucje sponsorujące i inicjujące stosują w stosunku do ekspozycji, które mają zostać poddane sekurytyzacji, te same należyte i ściśle zdefiniowane kryteria przyznawania kredytu, zgodne z wymogami art. 79 dyrektywy 2013/36/UE, jakie stosują do ekspozycji, które utrzymują we własnym portfelu bankowym. W tym celu instytucje inicjujące i sponsorujące stosują te same procedury zatwierdzania oraz w stosownych przypadkach zmiany, odnawiania i refinansowania kredytów. W przypadku niespełnienia wymogów, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego artykułu, instytucja inicjująca nie stosuje art. 245 ust. 1 i nie uzyskuje ona zezwolenia na wyłączenie	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	sekurytyzowanych ekspozycji z obliczeń dotyczących wymogów kapitałowych obowiązujących ją na mocy niniejszego rozporządzenia.				
Art. 409	Ujawnianie informacji inwestorom Instytucje inicjujące, sponsorujące lub będące pierwotnymi kredytodawcami ujawniają wobec inwestorów poziom swoich zobowiązań zgodnie z art. 405 dotyczących utrzymania udziału gospodarczego netto w sekurytyzacji. Instytucje sponsorujące i inicjujące zapewniają, aby potencjalni inwestorzy mieli w każdej chwili łatwy dostęp do wszystkich istotnych danych na temat jakości kredytowej i wyników poszczególnych ekspozycji bazowych, przepływów pieniężnych oraz zabezpieczeń wspierających ekspozycję sekurytyzacyjną, jak również informacji koniecznych do przeprowadzenia kompleksowych i opartych na rzetelnych danych testów warunków skrajnych w zakresie przepływów pieniężnych i wartości zabezpieczeń wspierających ekspozycje bazowe. W tym celu istotne dane są określane w dniu sekurytyzacji, a w stosownych przypadkach z uwagi na charakter sekurytyzacji - po tym dniu.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 410 ust. 1	Jednolite warunki stosowania EUNB corocznie przedstawia Komisji sprawozdanie dotyczące środków podjętych przez właściwe organy w celu zapewnienia przestrzegania przez instytucje wymogów tytułu II i III.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 410 ust. 2	EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu bardziej szczegółowego określenia: a) wymogów określonych w art. 405 i 406 mających zastosowanie do instytucji, które stają się narażone na ryzyko związane z sekurytyzacją; b) wymogu zatrzymania ekspozycji, w tym kryteriów kwalifikujących dotyczących utrzymywania istotnego udziału gospodarczego netto, o którym mowa w art. 405, oraz poziomu zatrzymania; c) wymogów należytej staranności, o której mowa w art. 406, w odniesieniu do instytucji, które stają się	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	narażone na ryzyko związane z pozycją sekurytyzacyjną; oraz d) wymogów, o których mowa w art. 408 i 409, w odniesieniu do instytucji sponsorujących i inicjujących. EUNB przedstawi Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2014 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.				
Art. 410 ust. 3	EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ułatwienia zbieżności praktyk nadzorczych w odniesieniu do wykonania art. 407, w tym środków podejmowanych w przypadku naruszenia obowiązków związanych z zachowaniem należytej staranności i z zarządzaniem ryzykiem. EUNB przedstawi Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2014 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 411	Definicje Do celów niniejszej części stosuje się poniższe definicje: (1) "klient finansowy" oznacza klienta, którego głównym przedmiotem działalności jest co najmniej jedna z działalności wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2013/36/UE lub który jest jednym z poniższych podmiotów: a) instytucją kredytową; b) firmą inwestycyjną; c) SSPE; d) przedsiębiorstwem zbiorowego inwestowania; e) zamkniętym programem inwestycyjnym	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	f) zakładem ubezpieczeń; g) finansową spółką holdingową lub finansową spółką holdingową o działalności mieszanej; (2) "depozyt detaliczny" oznacza zobowiązanie wobec osoby fizycznej bądź MŚP, gdy ta osoba fizyczna lub MŚP kwalifikowałyby się do kategorii ekspozycji detalicznej w ramach metody standardowej lub metody IRB dotyczących ryzyka kredytowego lub zobowiązania wobec przedsiębiorstwa kwalifikującego się do postępowania określonego w art. 153 ust. 4, oraz gdy łączna wartość depozytów wobec wszystkich takich przedsiębiorstw w poszczególnych grupach nie przekracza 1 mln EUR.				
Art. 412 ust. 1	Wymóg dotyczący pokrycia płynności Instytucje utrzymują aktywa płynne, których łączna wartość pokrywa odpływy płynności pomniejszone o przyływy płynności w warunkach skrajnych, w celu zagwarantowania utrzymywania przez instytucje takich poziomów zabezpieczeń przed utratą płynności, które są odpowiednie w sytuacji ewentualnego zakłócenia równowagi między przyływami i odpływami płynności w warunkach wysoce skrajnych w okresie trzydziestu dni. W warunkach skrajnych instytucje mogą wykorzystywać swoje aktywa płynne do pokrycia odpływów płynności netto.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 412 ust. 2	Instytucje nie liczą podwójnie przyływów płynności i aktywów płynnych.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 412 ust. 3	Instytucje mogą wykorzystywać aktywa płynne, o których mowa w ust. 1, w celu wypełnienia swoich zobowiązań w warunkach skrajnych, zgodnie z art. 414.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 412 ust. 4	Przepisy określone w tytule II mają zastosowanie wyłącznie do celów sprecyzowania obowiązków w zakresie sprawozdawczości określonych w art. 415.	N/przepis			

		stosowan y jest bezpośre dnio		
Art. 412 ust. 5	Państwa członkowskie mogą utrzymać lub wprowadzić krajowe przepisy w zakresie wymogów dotyczących płynności, zanim wiążące minimalne standardy w zakresie wymogów dotyczących pokrycia płynności zostaną określone i w pełni wprowadzone w Unii zgodnie z art. 460. Państwa członkowskie lub właściwe organy mogą wymagać, by instytucje działające na podstawie zezwolenia udzielonego w danym państwie lub podgrupa takich instytucji utrzymywały wyższy wymóg dotyczący pokrycia płynności wynoszący do 100 % dopóty, dopóki wiążący minimalny standard wynoszący 100 % nie zostanie w pełni wprowadzony zgodnie z art. 460.	T	Art. 1 pkt 46 lit. i	i) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu: „6a. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, może określić, w drodze rozporządzenia: 1) sposób traktowania przez banki znacznych pakietów akcji podmiotów spoza sektora finansowego, o których mowa w art. 89 ust. 3 rozporządzenia nr 575/2013, 2) wyższą wagę ryzyka dla ekspozycji zabezpieczonych hipotekami na nieruchomościach, o której mowa w art. 124 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013, 3) podejścia lub wymogi w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 327 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013, 4) limit wartości ekspozycji wobec klienta lub grupy powiązanych klientów niższy niż 150 000 000 euro, o którym mowa w art. 395 ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013, 5) wyższy wymóg dotyczący pokrycia płynności, o którym mowa w art. 412 ust. 5 zdanie drugie rozporządzenia nr 575/2013 – w zakresie odnoszącym się do działalności banków, uwzględniając konieczność utrzymywania przez banki odpowiedniego poziomu funduszy własnych i płynności oraz potrzebę zapewnienia stabilności, bezpieczeństwa i prawidłowego funkcjonowania rynku finansowego.”
			Art. 2 pkt 19 (w zakresie dodawane ego art. 110ze ust. 1 i	Art. 110ze. 1. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji, może określić, w drodze rozporządzenia: 1) sposób traktowania przez domy maklerskie znacznych pakietów akcji podmiotów spoza sektora finansowego, o których mowa w art. 89 ust. 3 rozporządzenia 575/2013, 2) wagę ryzyka dla ekspozycji zabezpieczonych

			2)	hipotekami na nieruchomościach, o której mowa w art. 124 ust. 2 rozporządzenia 575/2013, 3) podejścia lub wymogi w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 327 ust. 2 rozporządzenia 575/2013, 4) limit wartości ekspozycji wobec klienta lub grupy powiązanych klientów niższy niż 150 000 000 euro, o którym mowa w art. 395 ust. 1 rozporządzenia 575/2013, 5) wyższy wymóg dotyczący pokrycia płynności, o którym mowa w art. 412 ust. 5 zdanie drugie rozporządzenia 575/2013, 6) ogólne wytyczne, o których mowa w art. 416 ust. 1 rozporządzenia 575/2013 – w zakresie odnoszącym się do działalności domów maklerskich. 2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia w szczególności konieczność zapewnienia spełniania wymogów ostrożnościowych przez domy maklerskie oraz potrzebę zapewnienia stabilności, bezpieczeństwa i prawidłowego funkcjonowania rynku finansowego.	
Art. 413 ust. 1	Stabilne finansowanie Instytucje zapewniają właściwe spełnienie długoterminowych obowiązków za pomocą różnorodnych instrumentów stabilnego finansowania, zarówno w warunkach normalnych, jak i skrajnych.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 413 ust. 2	Przepisy określone w tytule III mają zastosowanie wyłącznie do celów sprecyzowania obowiązków w zakresie sprawozdawczości określonych w art. 415.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 413 ust. 3	Państwa członkowskie mogą utrzymać lub wprowadzić krajowe przepisy w zakresie wymogów dotyczących stabilnego finansowania, zanim wiążące minimalne standardy w zakresie wymogów dotyczących	N/przepisy stosowane			

	stabilnego finansowania netto zostaną określone i wprowadzone w Unii zgodnie z art. 510.	y jest bezpośrednio			
Art. 414	Przestrzeganie wymogów dotyczących płynności Jeżeli instytucja nie spełnia wymogów określonych w art. 412 lub ogólnego obowiązku określonego w art. 413 ust. 1, również w warunkach skrajnych, lub spodziewa się, że ich nie spełni, niezwłocznie powiadamia o tym właściwe organy i bez zbędnej zwłoki przedstawia właściwym organom plan szybkiego przywrócenia zgodności z art. 412 lub art. 413 ust. 1. Do czasu przywrócenia zgodności instytucja codziennie, na koniec każdego dnia roboczego - chyba że właściwy organ zatwierdzi mniejszą częstotliwość sprawozdań i dłuższe terminy sprawozdawcze - zgłasza pozycje, o których mowa stosownie do przypadku w tytule II lub tytule III. Właściwe organy udzielają takich zezwoleń jedynie na podstawie indywidualnej sytuacji danej instytucji i z uwzględnieniem skali i stopnia złożoności jej działalności. Monitorują one realizację planu przywrócenia zgodności, a w stosownych przypadkach wymagają szybszego przywrócenia zgodności.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 415 ust. 1	Obowiązek sprawozdawczy i wzór sprawozdawczy Instytucje zgłaszają właściwym organom w jednej walucie, niezależnie od ich rzeczywistej denominacji pozycje, o których mowa w tytułach II i III, oraz ich elementy składowe, w tym strukturę ich aktywów płynnych, zgodnie z art. 416. Do czasu gdy wymóg dotyczący pokrycia płynności, o którym mowa w części szóstej, zostanie w pełni określony i wprowadzony jako norma minimalna zgodnie z art. 460, instytucje zgłaszają pozycje przedstawione w tytule II i załączniku III. Instytucje zgłaszają pozycje określone w tytule III. Sprawozdania przedstawia się nie rzadziej niż raz w miesiącu w przypadku pozycji, o których mowa w tytule II i załączniku III, oraz nie rzadziej niż raz na kwartał w przypadku pozycji, o których mowa w tytule III. Formaty sprawozdań zawierają wszelkie niezbędne informacje i umożliwiają EUNB ocenę, czy	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	zabezpieczone transakcje kredytowe i transakcje zabezpieczające swap, w odniesieniu do których aktywa płynne wspomniane w art. 416 ust. 1 lit. a), b) oraz c) zostały otrzymane z zabezpieczeniem, które nie jest kwalifikowalne zgodnie z art. 416 ust. 1 lit. a), b) oraz c), zostały prawidłowo zlikwidowane.				
Art. 415 ust. 2	Instytucja zgłasza oddzielnie właściwym organom państwa członkowskiego pochodzenia pozycje, o których mowa w ust. 1, denominowane w poniższej walucie, w przypadku gdy ma: a) łączne zobowiązania w walucie innej niż waluta sprawozdawcza zgodnie z ust. 1 równe lub większe niż 5 % całości zobowiązań instytucji lub jednej podgrupy płynnościowej, lub b) istotny oddział, zgodnie z art. 51 dyrektywy 2013/36/UE, w przyjmującym państwie członkowskim, w którym stosuje się inną walutę niż waluta sprawozdawcza zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 415 ust. 3	EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia: a) jednolitych wzorów i rozwiązań informatycznych oraz instrukcji dotyczących częstotliwości oraz dat przekazania i przepływów gotówkowych. Wzory sprawozdań i częstotliwość ich przedstawiania są proporcjonalne do charakteru, skali i stopnia złożoności różnych rodzajów działalności instytucji oraz obejmują sprawozdania wymagane zgodnie z ust. 1 i 2; b) wymaganych dodatkowych wskaźników monitorowania płynności, aby umożliwić właściwym organom uzyskanie całościowego obrazu profilu ryzyka płynności, proporcjonalnie do charakteru, skali i stopnia złożoności działalności instytucji; EUNB przedstawi Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych w odniesieniu do pozycji określonych w lit. a) do dnia 28 lipca 2013 r., a w odniesieniu do pozycji określonych w lit. b) - do dnia 1 stycznia 2014 r. Do pełnego wprowadzenia wiążących wymogów	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	dotyczących płynności właściwe organy mogą nadal gromadzić informacje poprzez narzędzia monitorowania w celu monitorowania zgodności z obowiązującymi krajowymi normami płynności. Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.				
Art. 415 ust. 4	Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia w odpowiednim czasie dostarczają drogą elektroniczną właściwym organom i bankowi centralnemu przyjmujących państw członkowskich oraz EUNB na ich wniosek indywidualne sprawozdania zgodnie z niniejszym artykułem.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 415 ust. 5	Właściwe organy sprawujące nadzór na zasadzie skonsolidowanej zgodnie z art. 112 dyrektywy 2013/36/UE w odpowiednim czasie dostarczają drogą elektroniczną następującym organom - na ich wniosek - wszystkie sprawozdania przedłożone przez instytucję zgodnie z jednolitymi wzorami sprawozdań, o których mowa w ust. 3: a) właściwym organom i krajowemu bankowi centralnemu przyjmujących państw członkowskich, w których znajdują się istotne oddziały zgodnie z art. 51 dyrektywy 2013/36/UE instytucji dominującej lub instytucji kontrolowanych przez tę samą dominującą finansową spółkę holdingową; b) właściwym organom, które zatwierdziły jednostki zależne instytucji dominującej lub instytucji kontrolowanych przez tę samą dominującą finansową spółkę holdingową, oraz bankowi centralnemu tego samego państwa członkowskiego; c) EUNB; d) EBC.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 415 ust. 6	Właściwe organy, które udzieliły zezwolenia instytucji będącej jednostką zależną instytucji dominującej lub dominującej finansowej spółki holdingowej, na wniosek w odpowiednim czasie dostarczają drogą elektroniczną właściwym organom sprawującym nadzór na zasadzie skonsolidowanej zgodnie z art. 111	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	dyrektywy 2013/36/UE, bankowi centralnemu państwa członkowskiego, w którym instytucja jest zatwierdzona, oraz EUNB wszystkie sprawozdania przedłożone przez daną instytucję zgodnie z jednolitymi wzorami sprawozdań, o których mowa w ust. 3.	dnio			
Art. 416 ust. 1	Sprawozdawczość dotycząca aktywów płynnych Instytucje zgłaszają następujące pozycje jako aktywa płynne, chyba że zostały one wyłączone zgodnie z ust. 2, oraz tylko wówczas, gdy aktywa płynne spełniają warunki określone w ust. 3: a) środki pieniężne i ekspozycje w stosunku do banków centralnych w zakresie, w jakim takie ekspozycje można wycofać w każdej chwili w warunkach skrajnych. W odniesieniu do depozytów utrzymywanych w bankach centralnych właściwy organ i bank centralny dążą do osiągnięcia porozumienia w sprawie zakresu, w jakim wymagane rezerwy minimalne mogą zostać wycofane w warunkach skrajnych; b) inne aktywa zbywalne charakteryzujące się wyjątkowo wysoką płynnością i jakością kredytową; c) aktywa zbywalne stanowiące należności od albo gwarantowane przez: (i) rząd centralny państwa członkowskiego, region autonomiczny pod względem podatkowym uprawniony do nakładania i poboru podatków lub rząd centralny państwa trzeciego w walucie krajowej tego rządu centralnego lub regionalnego, jeżeli instytucja ponosi ryzyko płynności w takim państwie członkowskim lub państwie trzecim, które pokrywa dzięki przechowywaniu tych aktywów płynnych; (ii) banki centralne i niecentralne pozarządowe podmioty sektora publicznego w walucie krajowej tego banku centralnego i podmiotu sektora publicznego; (iii) Bank Rozrachunków Międzynarodowych, Międzynarodowy Fundusz Walutowy, Komisję lub wielostronne banki rozwoju; (iv) Europejski Instrument Stabilności Finansowej	T	Art. 2 pkt 19 (w zakresie dodawanego art. 110ze ust. 1 i 2)	Art. 110ze. 1. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji, może określić, w drodze rozporządzenia: 1) sposób traktowania przez domy maklerskie znacznych pakietów akcji podmiotów spoza sektora finansowego, o których mowa w art. 89 ust. 3 rozporządzenia 575/2013, 2) wagę ryzyka dla ekspozycji zabezpieczonych hipotekami na nieruchomościach, o której mowa w art. 124 ust. 2 rozporządzenia 575/2013, 3) podejścia lub wymogi w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 327 ust. 2 rozporządzenia 575/2013, 4) limit wartości ekspozycji wobec klienta lub grupy powiązanych klientów niższy niż 150 000 000 euro, o którym mowa w art. 395 ust. 1 rozporządzenia 575/2013, 5) wyższy wymóg dotyczący pokrycia płynności, o którym mowa w art. 412 ust. 5 zdanie drugie rozporządzenia 575/2013, 6) ogólne wytyczne, o których mowa w art. 416 ust. 1 rozporządzenia 575/2013 – w zakresie odnoszącym się do działalności domów maklerskich. 2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia w szczególności konieczność zapewnienia spełniania wymogów ostrożnościowych przez domy maklerskie oraz potrzebę zapewnienia stabilności, bezpieczeństwa i prawidłowego funkcjonowania rynku finansowego.	

	oraz Europejski Mechanizm Stabilności. d) aktywa zbywalne charakteryzujące się wysoką płynnością i jakością kredytową; e) zobowiązania kredytowe "standby" udzielone przez banki centralne w zakresie polityki pieniężnej w takim stopniu, w jakim zobowiązania te nie są zabezpieczone aktywami płynnymi oraz z wyłączeniem awaryjnego wsparcia płynnościowego; f) jeżeli instytucja kredytowa należy do sieci zgodnie z przepisami prawnymi lub ustawowymi, minimalne depozyty prawne lub ustawowe w centralnej instytucji kredytowej oraz inne płynne środki finansowe udostępniane zgodnie z przepisami ustawowymi lub umownymi przez centralną instytucję kredytową lub centralne instytucje kredytowe, które są członkami sieci, o której mowa w art. 113 ust. 7, lub które kwalifikuje się do przyznania odstępstwa przewidzianego we art. 10, w takim stopniu, w jakim środki te nie są zabezpieczone aktywami płynnymi. Do czasu opracowania jednolitej definicji wysokiej i wyjątkowo wysokiej płynności i jakości kredytowej zgodnie z art. 460 instytucje same określają w danej walucie aktywa zbywalne, charakteryzujące się odpowiednio wysoką lub bardzo wysoką płynnością i jakością kredytową. Do czasu opracowania jednolitej definicji właściwe organy mogą, przy uwzględnieniu kryteriów wymienionych w art. 509 ust. 3, 4 i 5, zapewnić ogólne wytyczne, którymi instytucje kierują się przy określaniu aktywów o wysokiej i bardzo wysokiej płynności i jakości kredytowej. W razie braku takich wytycznych instytucje stosują do tego celu przejrzyste i obiektywne kryteria, w tym niektóre lub wszystkie kryteria wymienione w art. 509 ust. 3, 4 i 5.				
Art. 416 ust. 2	Następujących aktywów nie uznaje się za aktywa płynne: a) aktywów emitowanych przez instytucję kredytową, chyba że spełniają one jeden z następujących warunków: (i) stanowią obligacje kwalifikujące się do sposobu ujmowania określonego w art. 129 ust. 4 lub 5 lub	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

zabezpieczone aktywami instrumenty, jeżeli wykazano, że są o najwyższej jakości kredytowej określonej przez EUNB, zgodnie z kryteriami określonymi w art. 509 ust. 3, 4 i 5; (ii) stanowią obligacje, o których mowa w art. 52 ust. 4 dyrektywy 2009/65/WE, inne niż obligacje, o których mowa w ppkt (i) niniejszej litery; (iii) instytucja kredytowa została ustanowiona przez rząd centralny lub samorząd regionalny państwa członkowskiego, a rząd ten jest zobowiązany do ochrony gospodarczych podstaw instytucji i utrzymywania jej wiarygodności przez cały okres jej funkcjonowania; lub aktywa te są w jednoznaczny sposób gwarantowane przez ten rząd; lub co najmniej 90 % pożyczek udzielonych przez daną instytucję jest pośrednio lub bezpośrednio gwarantowanych przez ten rząd i są stosowane zasadniczo do finansowania preferencyjnych pożyczek udzielanych w sposób niekonkurencyjny i nienastawiony na zysk, aby promować cele tego rządu dotyczące porządku publicznego; b) aktywów, które są przedstawiane instytucji jako zabezpieczenie w ramach umowy z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu i transakcji finansowania papierów wartościowych oraz które są utrzymywane przez tę instytucję wyłącznie jako środek ograniczania ryzyka kredytowego i do których instytucja nie ma prawnego ani umownego dostępu; c) aktywów emitowanych przez którykolwiek z poniższych podmiotów: (i) firmę inwestycyjną; (ii) zakład ubezpieczeń; (iii) finansową spółkę holdingową; (iv) finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej; (v) każdy inny podmiot, którego głównym przedmiotem działalności jest co najmniej jedna z działalności wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2013/36/UE.				

Art. 416 ust. 3	Zgodnie z ust. 1 instytucje zgłaszają jako aktywa płynne te aktywa, które spełniają poniższe warunki: a) są wolne od obciążeń lub dostępne w pulach zabezpieczeń do wykorzystania w celu zdobycia dodatkowego finansowania w ramach linii kredytowych przeznaczonych na konkretny cel, lecz jeszcze nie zasilonych, dostępnych dla tej instytucji; b) nie są emitowane przez samą instytucję lub jej instytucję dominującą lub instytucje zależne bądź inną jednostkę zależną jej instytucji dominujących lub dominującej finansowej spółki holdingowej; c) ich cena jest z reguły uzgadniana przez uczestników rynku i można ją łatwo śledzić na rynku, bądź ich cenę można określić za pomocą wzoru, który łatwo obliczyć na podstawie danych dostępnych publicznie, i nie zależy ona od mocnych założeń, co ma zazwyczaj miejsce w przypadku produktów strukturyzowanych lub egzotycznych; d) stanowią uznane zabezpieczenie w standardowych operacjach w zakresie płynności prowadzonych przez bank centralny w państwie członkowskim lub - jeżeli aktywa płynne przechowuje się w celu pokrycia rozchodów płynności w walucie państwa trzeciego - bank centralny tego państwa trzeciego; e) są notowane na uznanej giełdzie lub są zbywalne na aktywnych rynkach umów zwykłej sprzedaży lub w drodze zwykłych umów z udzielonym przyrzeczeniem odkupu na zatwierdzonych rynkach odkupu. Te kryteria należy rozpatrywać oddzielnie dla każdego rynku. Warunki, o których mowa w akapicie pierwszym lit. c), d) i e) nie mają zastosowania do aktywów, o których mowa w ust. 1 lit. e). Warunek, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. d), nie ma zastosowania do aktywów płynnych utrzymywanych w celu pokrycia odpływów płynności w walucie, w przypadku której definicja aktywów przyjmowanych przez bank centralny jako zabezpieczenie jest bardzo wąska. W przypadku aktywów płynnych denominowanych w walutach	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	państw trzecich wyjątek ten ma zastosowanie tylko i wyłącznie wówczas, gdy właściwe organy państwa trzeciego stosują ten sam lub równoważny wyjątek.				
Art. 416 ust. 4	Niezależnie od ust. 1, 2 i 3, w oczekiwaniu na określenie wiążącego wymogu dotyczącego płynności zgodnie z art. 460 i zgodnie z ust. 1 akapit drugi niniejszego artykułu, instytucje przedstawiają sprawozdanie dotyczące: a) innych kategorii aktywów, nieuznanych jako zabezpieczenie przez bank centralny, lecz aktywów zbywalnych, takich jak akcje i złoto, w oparciu o przejrzyste i obiektywne kryteria, w tym niektóre kryteria wymienione w art. 509 ust. 3, 4 i 5 lub wszystkie z tych kryteriów; b) innych kategorii aktywów uznanych jako zabezpieczenie przez bank centralny i zbywalnych, takich jak instrumenty zabezpieczone aktywami o najwyższej jakości kredytowej, według ustaleń EUNB zgodnie z kryteriami określonymi w art. 509 ust. 3, 4 i 5; c) innych kategorii aktywów, które są uznane jako zabezpieczenie przez bank centralny, lecz nie są aktywami zbywalnymi, takich jak należności kredytowe, według ustaleń EUNB zgodnie z kryteriami określonymi w art. 509 ust. 3, 4 i 5.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 416 ust. 5	EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych zawierające wykaz walut spełniających wymogi, o których mowa w ust. 3 akapit trzeci. EUNB przedstawi Komisji powyższe projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 31 marca 2014 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. Przed wejściem w życie standardów technicznych, o których mowa w akapicie trzecim, instytucje mogą nadal stosować metodę traktowania określoną w ust. 3 akapit drugi, jeżeli właściwe organy stosowały ją przed	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	dniem 1 stycznia 2014 r.				
Art. 416 ust. 6	Jednostki uczestnictwa lub udziały w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania można traktować jako aktywa płynne do bezwzględnej wysokości 500 mln EUR w portfelu aktywów płynnych każdej instytucji, pod warunkiem że spełnione są wymogi określone w art. 132 ust. 3 i że przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania inwestuje wyłącznie w aktywa płynne, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, nie licząc instrumentów pochodnych mających na celu ograniczenie ryzyka stopy procentowej lub ryzyka kredytowego bądź ryzyka walutowego. Wykorzystywanie lub potencjalne wykorzystywanie przez przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania instrumentów pochodnych w celu zabezpieczenia ryzyka dopuszczalnych inwestycji nie stanowi przeszkody w ewentualnym uznawaniu przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania za kwalifikowalne. W przypadku gdy wartość udziałów lub jednostek uczestnictwa przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania nie jest regularnie wyceniana na rynku przez strony trzecie, o których mowa w art. 418 ust. 4 lit. a) i b), a właściwy organ nie stwierdzi, że instytucja opracowała niezawodne metody i procesy w zakresie tego rodzaju oceny, o której mowa w art. 418 ust. 4 zdanie pierwsze, udziałów ani jednostek uczestnictwa w tym przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania nie traktuje się jako aktywów płynnych.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 416 ust. 7	Jeżeli dany składnik aktywów płynnych przestaje się kwalifikować w zapasach aktywów płynnych, instytucja może nadal go uznawać za składnik aktywów płynnych przez dodatkowy okres 30 dni kalendarzowych. Jeżeli płynne aktywa w przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania przestają się kwalifikować do sposobu ujmowania określonego w ust. 6, udziały lub jednostki w przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania mogą być jednak uznawane za składnik aktywów płynnych przez dodatkowy okres 30 dni, pod warunkiem że te płynne aktywa nie stanowią więcej niż 10 % aktywów przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

Art. 417	Wymogi operacyjne dotyczące posiadanych aktywów płynnych Instytucja zgłasza jako aktywa płynne wyłącznie te posiadane aktywa płynne, które spełniają następujące warunki: a) są odpowiednio zdywersyfikowane. Dywersyfikacja nie jest wymagana pod kątem aktywów odpowiadających art. 416 ust. 1 lit. a), b oraz c); b) można je w praktyce zlikwidować w łatwy i zgodny z prawem sposób w dowolnym momencie w ciągu 30 najbliższych dni w drodze zwykłej umowy sprzedaży lub w drodze zwykłych umów z udzielonym przyrzeczeniem odkupu na zatwierdzonym rynku odkupu, aby pokryć przyszłe należne zobowiązania. Aktywa płynne, o których mowa w art. 416 ust. 1 lit. c), przechowywane w państwach trzecich, w których występują ograniczenia transferu, lub denominowane w walutach niewymiennych uznaje się za dostępne jedynie w zakresie, w jakim odpowiadają one odpływom płynności w przedmiotowym państwie trzecim lub w przedmiotowej walucie, chyba że instytucja może wykazać wobec właściwych organów, że odpowiednio zabezpieczyła ograniczenie ryzyka walutowego; c) aktywa płynne są kontrolowane przez funkcję zarządzania płynnością; d) część aktywów płynnych, prócz tych, o których mowa w art. 416 ust. 1 lit. a), c) i e), jest okresowo i co najmniej raz do roku likwidowana w drodze zwykłych umów sprzedaży lub w drodze zwykłych umów z udzielonym przyrzeczeniem odkupu na zatwierdzonym rynku odkupu, w następujących celach: (i) badania dostępu do rynku w przypadku tych aktywów, (ii) badania skuteczności procedur instytucji służących do likwidacji aktywów, (iii) badania przydatności tych aktywów, (iv) ograniczania do minimum ryzyka negatywnego sygnalizowania w okresie występowania warunków	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	skrajnych; e) ryzyko zmiany cen związane z aktywami można zabezpieczyć, ale aktywa płynne podlegają odpowiednim ustaleniom wewnętrznym, które gwarantują, że w razie potrzeby będą one łatwo dostępne do celów kapitału własnego oraz że w szczególności nie będą wykorzystywane w innych bieżących operacjach, w tym: (i) w strategiach hedgingowych lub innych strategiach tradingowych; (ii) do zapewnienia wsparcia jakości kredytowej w transakcjach strukturyzowanych; (iii) do pokrycia kosztów operacyjnych. f) denominacja aktywów płynnych jest zgodna z rozkładem odpływów płynności z podziałem na waluty po odjęciu przyływów.				
Art. 418 ust. 1	Wycena aktywów płynnych Wartość aktywów płynnych, którą należy przedstawić w sprawozdaniu, stanowi wartość rynkową podlegającą odpowiedniej redukcji wartości, która odzwierciedla co najmniej durację, ryzyko kredytowe i ryzyko płynności oraz typową redukcję wartości transakcji repo w okresach ogólnego występowania warunków skrajnych na rynku. Redukcje wartości nie mogą być niższe niż 15 % w przypadku aktywów, o których mowa w art. 416 ust. 1 lit. d). Jeżeli instytucja zabezpiecza się na wypadek ryzyka zmiany cen związanego z aktywami, uwzględnia przepływ pieniężny wynikający z potencjalnej likwidacji zabezpieczenia.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 418 ust. 2	Jednostki uczestnictwa lub udziały w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania, o których mowa w art. 416 ust. 6, poddaje się redukcji wartości i analizie pod kątem aktywów bazowych w następujący sposób: a) 0 % w przypadku aktywów, o których mowa w art. 416 ust. 1 lit. a); b) 5 % w przypadku aktywów, o których mowa w art.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	416 ust. 1 lit. b) i c); c) 20 % w przypadku aktywów, o których mowa w art. 416 ust. 1 lit. d).				
Art. 418 ust. 3	Metodę pełnego przeglądu, o której mowa w ust. 2, stosuje się w następujący sposób: a) jeżeli instytucja ma wiedzę na temat ekspozycji bazowych przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, może dokonać pełnego przeglądu tych ekspozycji bazowych celem przypisania ich do art. 416 ust. 1 lit. a)-d); b) jeżeli instytucja nie ma wiedzy na temat ekspozycji bazowych przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, zakłada się, że przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania inwestuje w porządku malejącym w największym dozwolonym w ramach jego uprawnień zakresie w te klasy aktywów, o których mowa w art. 416 ust. 1 lit. a)-d), aż do osiągnięcia maksymalnego łącznego limitu inwestycyjnego.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 418 ust. 4	Instytucje opracowują solidne metody i procesy obliczania i przedstawiania w sprawozdaniach wartości rynkowej i redukcji wartości jednostek uczestnictwa lub udziałów w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania. Wyłącznie w przypadku gdy instytucje mogą wykazać w sposób zadowalający właściwy organ, że istotność ekspozycji nie uzasadnia opracowania własnych metod, instytucje mogą oprzeć się na obliczeniach i sprawozdaniach następujących osób trzecich dotyczących redukcji wartości jednostek uczestnictwa lub udziałów w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania zgodnie z metodami określonymi w ust. 3 lit. a) i b): a) instytucji przyjmującej depozyty przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, pod warunkiem że przedsiębiorstwo to inwestuje wyłącznie w papiery wartościowe i deponuje wszystkie papiery wartościowe w danej instytucji przyjmującej depozyty; b) w przypadku innych przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania - przedsiębiorstwa zarządzającego przedsiębiorstwem zbiorowego inwestowania, pod warunkiem że spełnia ono kryteria określone w art. 132	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	ust. 3 lit. a). Poprawność obliczeń przeprowadzonych przez instytucję przyjmującą depozyty lub przez spółkę zarządzającą przedsiębiorstwem zbiorowego inwestowania potwierdza audytor zewnętrzny.				
Art. 419 ust. 1	Waluty z ograniczeniami dostępności aktywów płynnych EUNB ocenia dostępność dla instytucji aktywów płynnych, o których mowa w art. 416 ust. 1 lit. b), w walutach właściwych dla instytucji z siedzibą w Unii.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 419 ust. 2	Jeżeli uzasadnione zapotrzebowanie na aktywa płynne w świetle wymogu określonego w art. 412 przekracza dostępność tych aktywów płynnych w danej walucie, zastosowanie ma co najmniej jedno z następujących odstępstw: a) na zasadzie odstępstwa od art. 417 lit. f) denominacja aktywów płynnych może być niezgodna z rozkładem odpływów płynności według walut po odjęciu przyływów; b) w przypadku walut państwa członkowskiego lub walut państw trzecich wymagane aktywa płynne można zastąpić liniami kredytowymi od banku centralnego tego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, które zgodnie z umową są nieodwołalnie przyznane na kolejne 30 dni i są uczciwie wycenione, niezależnie od obecnie wykorzystywanej kwoty, pod warunkiem że właściwe organy wspomnianego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego postępują w taki sam sposób, a to państwo członkowskie lub państwo trzecie ustanowiły porównywalne wymogi dotyczące sprawozdawczości.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 419 ust. 3	Odstępstwa stosowane zgodnie z ust. 2 są odwrotnie proporcjonalne do dostępności właściwych aktywów. Uzasadnione potrzeby instytucji ocenia się uwzględniając zdolność tych instytucji do ograniczenia, za pomocą należytego zarządzania płynnością, zapotrzebowania na te aktywa płynne oraz ilość takich aktywów posiadanych przez innych uczestników rynku.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

Art. 419 ust. 4	EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych zawierające wykaz walut, które spełniają warunki określone w niniejszym artykule. EUNB przedstawi Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 31 marca 2014 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 419 ust. 5	EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia odstępstw, o których mowa w ust. 2, w tym warunków ich stosowania. EUNB przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 31 marca 2014 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 420 ust. 1	Odpływy płynności W oczekiwaniu na określenie wiążącego wymogu dotyczącego płynności zgodnie z art. 460, odpływy płynności, które należy zgłaszać, obejmują: a) bieżące pozostające kwoty należne z tytułu depozytów detalicznych, zgodnie z art. 421; b) bieżące pozostające kwoty należne z tytułu innych zobowiązań, które stają się wymagalne, mogą zostać wezwane do wypłaty przez instytucje emitujące lub przez dostawcę finansowania, bądź mogą wiązać się z domniemanym oczekiwaniem dostawcy finansowania, że instytucja spłaci zobowiązanie w ciągu 30 najbliższych dni, zgodnie z art. 422; c) dodatkowych odpływów, o których mowa w art. 423; d) maksymalną kwotę, która może zostać wykorzystana w ciągu 30 najbliższych dni z dotychczas niewykorzystanych zobowiązań kredytowych i instrumentów wsparcia płynności, jak	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	określono w art. 424; e) dodatkowych odpływów wskazanych w ocenie zgodnie z ust. 2.				
Art. 420 ust. 2	Instytucje regularnie oceniają prawdopodobieństwo i potencjalną wielkość odpływów płynności w ciągu 30 najbliższych dni w odniesieniu do produktów lub usług, których nie objęto art. 422, 423 i 424 i które te instytucje oferują lub sponsorują lub które potencjalni nabywcy mogliby uznać za związane z nimi, z uwzględnieniem lecz nie ograniczające się do odpływów płynności wynikających z wszelkich ustaleń umownych, takich jak inne zobowiązania pozabilansowe i zobowiązania warunkowe w zakresie finansowania, w tym między innymi z przyznaných instrumentów finansowania, niewykorzystanych kredytów i zaliczek udzielonych kontrahentom hurtowym, hipotek, które zostały zaciągnięte, lecz nie zostały jeszcze uruchomione, kart kredytowych, sald debetowych, zaplanowanych odpływów związanych z odnowieniem lub przedłużeniem nowych kredytów detalicznych lub hurtowych, zaplanowanych zobowiązań z tytułu instrumentów pochodnych oraz produktów związanych z pozabilansowym finansowaniem handlu, o których mowa w art. 429 i w załączniku I. Odpływy takie ocenia się przy założeniu scenariusza łączącego idiosynkratyczne warunki skrajne i warunki skrajne obejmujące cały rynek. W ramach tej oceny instytucje zwracają szczególną uwagę na poważne szkody dla reputacji, jakie mogłoby spowodować niedostarczenie wsparcia płynności dla takich produktów lub usług. Nie rzadziej niż raz do roku instytucje zgłaszają właściwym organom te produkty i usługi, w przypadku których prawdopodobieństwo i potencjalną wielkość odpływów płynności, o których mowa w akapicie pierwszym, są istotne, a właściwe organy określają odpływy, które należy im przypisać. Właściwe organy mogą stosować stopę odpływu wynoszącą do 5 % w odniesieniu do produktów związanych z pozabilansowym finansowaniem handlu, o których mowa w art. 429 i w załączniku I. Właściwe organy co najmniej raz w roku zgłaszają	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	EUNB rodzaje produktów lub usług, w odniesieniu do których określiły odpływy na podstawie sprawozdań przedstawionych przez instytucje. W takim sprawozdaniu właściwe organy objaśniają również zastosowaną metodę określania odpływów.				
Art. 421 ust. 1	Odpływy z tytułu depozytów detalicznych Instytucje zgłaszają oddzielnie kwotę depozytów detalicznych objętych systemem gwarantowania depozytów zgodnie z dyrektywą 94/19/WE lub równoważnym systemem gwarantowania depozytów w państwie trzecim i mnożą przez co najmniej 5 %, jeżeli depozyt spełnia jeden z następujących warunków: a) jest elementem stałej relacji z klientem, co sprawia, że wycofanie depozytu jest bardzo mało prawdopodobne; b) jest utrzymywany na rachunku transakcyjnym, w tym na rachunkach, na które regularnie wpływa wynagrodzenie.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 421 ust. 2	Instytucje mnożą inne depozyty detaliczne, które nie są określone w ust. 1, przez co najmniej 10 %.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 421 ust. 3	Uwzględniając zachowanie lokalnych deponentów zgodnie ze wskazaniami właściwych organów, EUNB wydaje do dnia 1 stycznia 2014 r. wytyczne dotyczące kryteriów określania warunków stosowania ust. 1 i 2 w odniesieniu do identyfikowania depozytów detalicznych podlegających innym odpływom oraz definicji tych produktów do celów niniejszego tytułu. W wytycznych tych uwzględnia się prawdopodobieństwo, że wspomniane depozyty doprowadzą do odpływów płynności w ciągu 30 najbliższych dni. Odpływy takie ocenia się przy założeniu scenariusza łączącego idiosynkratyczne warunki skrajne i warunki skrajne obejmujące cały rynek.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 421 ust. 4	Niezależnie ust. 1 i 2 instytucje mnożą depozyty detaliczne przyjęte przez nie w państwach trzecich przez wyższy współczynnik procentowy, niż	N/przepis			

	przewidziano w tych ustępach, jeżeli taki współczynnik procentowy przewidziano w porównywalnych wymogach sprawozdawczości obowiązujących w państwie trzecim.	stosowany jest bezpośrednio			
Art. 421 ust. 5	Instytucje mogą wyłączyć z obliczania odpływów pewne wyraźnie określone kategorie depozytów detalicznych, o ile w każdym przypadku instytucja rygorystycznie stosuje następujące warunki w odniesieniu do całej kategorii tych depozytów, z wyjątkiem trudnego położenia deponenta uzasadnionego oddzielnie dla każdego przypadku: a) deponent nie może wycofać depozytu przed upływem 30 dni; lub b) w przypadku przedterminowych wycofań w terminie krótszym niż 30 dni deponent musi zapłacić karę, która obejmuje utracone odsetki za okres między datą wycofania a umownym terminem rozliczenia, powiększoną o znaczną karę, która nie musi przekraczać odsetek należnych za czas, który upłynął od daty depozytu do daty wycofania.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 422 ust. 1	Odpływy z tytułu innych zobowiązań Instytucje mnożą zobowiązania wynikające z własnych kosztów eksploatacyjnych instytucji przez 0 %.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 422 ust. 2	Instytucje mnożą zobowiązania wynikające z zabezpieczonych transakcji kredytowych i transakcji opartych na rynku kapitałowym zdefiniowanych w art. 192 pkt 3 przez: a) 0 % - do wartości aktywów płynnych zgodnie z art. 418, jeżeli są one zabezpieczone aktywami, które można zakwalifikować jako aktywa płynne zgodnie z art. 416; b) 100 % - powyżej wartości aktywów płynnych zgodnie z art. 418, jeżeli są one zabezpieczone aktywami, które można zakwalifikować jako aktywa płynne zgodnie z art. 416; c) 100 %, jeżeli są zabezpieczone aktywami, których	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	nie można zakwalifikować jako aktywów płynnych zgodnie z art. 416, z wyjątkiem transakcji objętych lit. d) i e) niniejszego ustępu; d) 25 %, jeżeli są zabezpieczone aktywami, których nie można zakwalifikować jako aktywów płynnych zgodnie z art. 416, a kredytodawcą jest rząd centralny, podmiot sektora publicznego państwa członkowskiego, w którym dana instytucja kredytowa uzyskała zezwolenie na prowadzenie działalności lub ustanowiła oddział, lub wielostronny bank rozwoju. Pozarządowe podmioty sektora publicznego, które traktowane są w taki sposób, ograniczone są do podmiotów mających wagę ryzyka równą 20 % lub niższą zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 2; e) 0 %, jeżeli kredytodawcą jest bank centralny.				
Art. 422 ust. 3	Instytucje mnożą zobowiązania wynikające z depozytów, które muszą być utrzymywane: a) przez deponenta w celu skorzystania z usług rozliczeniowych, powierniczych lub zarządzania płynnością lub innych porównywalnych usług świadczonych przez instytucję; b) w kontekście podziału obowiązków w ramach instytucjonalnego systemu ochrony spełniającego wymogi określone w art. 113 ust. 7 lub jako minimalny depozyt wymagany na mocy przepisów prawnych lub ustawowych w innym podmiocie będącym członkiem tego samego instytucjonalnego systemu ochrony; c) przez deponenta w kontekście utrwalonej relacji operacyjnej innej niż relacje określone w lit. a); d) przez deponenta w celu skorzystania z usług rozliczenia gotówkowego i usług świadczonych przez centralną instytucję kredytową, gdy instytucja kredytowa jest zrzeszona w sieci zgodnie z przepisami prawnymi lub ustawowymi, przez 5 % w przypadku lit. a) w zakresie, w jakim są one objęte systemem gwarantowania depozytów zgodnie z dyrektywą 94/19/WE lub równoważnym systemem gwarantowania depozytów w państwie trzecim, i przez 25 % w pozostałych przypadkach. Depozyty instytucji kredytowych złożone w	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	centralnych instytucjach kredytowych, uznane za aktywa płynne zgodnie z art. 416 ust. 1 lit. f), mnoży się przez 100 % stopy odpływu.				
Art. 422 ust. 4	Usługi rozliczeniowe, powiernicze lub zarządzania płynnością lub inne porównywalne usługi, o których mowa w ust. 3 lit. a) i d), obejmują takie usługi jedynie w zakresie, w jakim są one świadczone w kontekście relacji ze stałym klientem, od której deponent jest w znacznym stopniu zależny. Nie stanowią one jedynie usług w zakresie bankowości korespondenckiej lub usług brokerskich, a instytucja ma dowody na to, że klient nie jest w stanie wycofać kwot należnych zgodnie z prawem przed upływem 30 dni bez naruszania swoich zasad operacyjnych. Przed przyjęciem jednolitej definicji utrwalonej relacji operacyjnej, o której mowa w ust. 3 lit. c), instytucje same określają kryteria definiowania utrwalonej relacji operacyjnej, w przypadku której mają dowód, że klient nie jest w stanie wycofać kwot należnych przed upływem 30 dni bez zakłócania działalności operacyjnej, i przekazują takie kryteria właściwym organom. W przypadku braku jednolitej definicji właściwe organy mogą przedstawić ogólne wytyczne, które instytucje stosują, określając depozyty utrzymywane przez deponenta w kontekście utrwalonej relacji operacyjnej.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 422 ust. 5	Instytucje mnożą zobowiązania wynikające z depozytów klientów, którzy nie są klientami finansowymi, w zakresie, w jakim nie są one objęte przepisami ust. 3 i 4, przez 40 %, a wartość zobowiązań objętych systemem gwarantowania depozytów zgodnie z dyrektywą 94/19/WE lub równoważnym systemem gwarantowania depozytów w państwie trzecim, mnożą przez 20 %.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 422 ust. 6	Instytucje uwzględniają odpływy i wpływy środków pieniężnych oczekiwane w perspektywie 30 dni z tytułu umów wymienionych w załączniku II w kwocie netto w stosunku do wszystkich kontrahentów i mnożą je przez 100 % w przypadku odpływu środków pieniężnych netto. Wyrażenie "w kwocie netto" oznacza również, że należy odliczyć zabezpieczenie, które ma zostać otrzymane i które kwalifikuje się jako	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	aktywa płynne zgodnie z art. 416.				
Art. 422 ust. 7	Instytucje przedstawiają oddzielnie inne zobowiązania nieobjęte przepisami ust. 1-5.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 422 ust. 8	Właściwe organy mogą udzielić zezwolenia na stosowanie niższego współczynnika procentowego odpływu w indywidualnych przypadkach w odniesieniu do zobowiązań, o których mowa w ust. 7, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki: a) deponent jest: (i) instytucją dominującą lub zależną instytucji lub inną instytucją zależną tej samej instytucji dominującej; (ii) powiązany z instytucją stosunkiem w rozumieniu art. 12 ust. 1 dyrektywy 83/349/EWG; (iii) instytucją objętą tym samym instytucjonalnym systemem ochrony spełniającym wymagania określone w art. 113 ust. 7; (iv) instytucją centralną lub członkiem sieci zgodnie z art. 400 ust. 2 lit. d). b) istnieją powody, by oczekiwać niższego odpływu w ciągu 30 najbliższych dni, nawet w przypadku scenariusza łączącego idiosynkratyczne warunki skrajne i warunki skrajne obejmujące cały rynek; c) deponent stosuje symetryczny lub bardziej ostrożny przepływ na zasadzie odstępstwa od art. 425; d) instytucja i deponent mają siedzibę w tym samym państwie członkowskim.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 422 ust. 9	Właściwe organy mogą odstąpić od warunków określonych w ust. 8 lit. d), jeżeli stosowany jest art. 20 ust. 1 lit. b). W takim przypadku muszą zostać spełnione dodatkowe obiektywne kryteria określone w akcie delegowanym, o którym mowa w art. 460. Jeżeli dopuszcza się stosowanie takiego niższego odpływu, właściwe organy powiadamiają EUNB o wyniku	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	procesu, o którym mowa w art. 20 ust. 1 lit. b). Spełnianie warunków takich niższych odpływów podlega regularnemu przeglądowi przez właściwe organy.				
Art. 422 ust. 10	EUNB opracuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania dodatkowych obiektywnych kryteriów, o których mowa w ust. 9. EUNB przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2015 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 423 ust. 1	Dodatkowe odpływy Zabezpieczenie inne niż aktywa spełniające warunki, o których mowa w art. 416 ust. 1 lit. a), b) oraz c), składane przez instytucję w odniesieniu do umów wymienionych w załączniku II i kredytowych instrumentów pochodnych podlega dodatkowemu odpływowi w wysokości 20 %.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 423 ust. 2	Instytucje powiadamiają właściwe organy o wszystkich zawartych umowach, których warunki prowadzą, w ciągu 30 dni, w przypadku znacznego pogorszenia jakości kredytowej danej instytucji, do odpływów płynności lub skutkują potrzebą dodatkowych zabezpieczeń. Jeżeli właściwe organy uznają takie umowy za istotne w kontekście potencjalnych odpływów płynności instytucji, wymagają, by instytucja dodała dodatkowy odpływ w przypadku tych kontraktów, odpowiadający dodatkowym potrzebom w zakresie zabezpieczenia wynikającym z istotnego pogorszenia jakości kredytowej instytucji, takiego jak obniżenie zewnętrznej oceny kredytowej o trzy stopnie. Instytucja poddaje regularnemu przeglądowi zakres takiego istotnego pogorszenia w świetle tego, co jest właściwe na mocy zawartych umów, i informuje właściwe organy o wynikach przeglądu.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 423 ust. 3	Instytucja dodaje dodatkowy odpływ odpowiadający potrzebom w zakresie zabezpieczenia, które wynikałyby z wpływu scenariusza niekorzystnych	N/przepis stosowany			

	warunków rynkowych na operacje instytucji w ramach transakcji na instrumentach pochodnych, transakcji finansowania oraz innych umów, jeżeli są one istotne. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia warunków stosowania w odniesieniu do pojęcia istotności i metod pomiaru takiego dodatkowego odpływu. EUNB przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 31 marca 2014 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie drugim, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	y jest bezpośrednio			
Art. 423 ust. 4	Instytucja dodaje dodatkowy odpływ odpowiadający wartości rynkowej papierów wartościowych lub innych aktywów, które były przedmiotem krótkiej sprzedaży i mają zostać dostarczone w okresie 30 dni, chyba że instytucja posiada papiery wartościowe, które mają zostać dostarczone, lub pożyczyła je na warunkach wymagających ich zwrotu dopiero po upływie 30 dni, a te papiery wartościowe nie stanowią części aktywów płynnych instytucji.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 423 ust. 5	Instytucja dodaje dodatkowy odpływ odpowiadający: a) nadwyżce zabezpieczenia posiadanego przez daną instytucję i której to nadwyżki, na mocy umowy, kontrahent może w każdej chwili zażądać; b) zabezpieczeniu, które ma zostać zwrócone kontrahentowi; c) zabezpieczeniu odpowiadającemu aktywom, które można zakwalifikować jako aktywa płynne do celów art. 416, którymi można zastąpić aktywa odpowiadające aktywom, których nie można zakwalifikować jako aktywów płynnych do celów art. 416 bez zgody instytucji.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 423 ust. 6	Środków zdeponowanych jako zabezpieczenie nie uznaje się za zobowiązania do celów ust. 422, lecz w stosownych przypadkach środki te podlegają przepisom niniejszego artykułu.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

		dnio			
Art. 424 ust. 1	Odplywy z tytułu instrumentów kredytowych i instrumentów wsparcia płynności Institucje zgłaszają odplywy z tytułu przyznanych instrumentów kredytowych i przyznanych instrumentów wsparcia płynności, które określa się jako odsetek maksymalnej kwoty, jaką można wykorzystać w ciągu 30 najbliższych dni. Maksymalną kwotę, jaką można wykorzystać, można obliczyć po odliczeniu wszelkich wymogów dotyczących płynności, jakie zostałyby nałożone na podstawie art. 420 ust. 2 w odniesieniu do pozycji pozabilansowych związanych z finansowaniem handlu oraz po odliczeniu wartości zabezpieczenia, zgodnie z art. 418, które należy zapewnić, jeżeli instytucja może ponownie wykorzystać zabezpieczenie oraz jeżeli zabezpieczenie jest w postaci aktywów płynnych zgodnie z art. 416. Zabezpieczeniem, które należy zapewnić, nie są aktywa wyemitowane przez kontrahenta danego instrumentu lub przez jeden z jego podmiotów powiązanych. Jeżeli instytucja ma dostęp do niezbędnych informacji, maksymalną kwotę, jaką można wykorzystać na instrumenty kredytowe i na instrumenty wsparcia płynności, określa się jako maksymalną kwotę, która może być wykorzystana, szacując na podstawie zobowiązań własnych tego kontrahenta - lub wcześniej określonego planu żądań wypłat na mocy zobowiązań umownych - które stają się wymagalne w ciągu 30 najbliższych dni.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 424 ust. 2	Maksymalną kwotę, którą można wykorzystać z niewykorzystanych przyznanych instrumentów kredytowych i niewykorzystanych przyznanych instrumentów wsparcia płynności w ciągu 30 najbliższych dni, mnoży się przez 5 %, jeżeli kwalifikują się one do kategorii ekspozycji detalicznych według metody standardowej lub metod IRB dotyczących ryzyka kredytowego.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 424 ust. 3	Maksymalną kwotę, jaką można wykorzystać z niewykorzystanych przyznanych instrumentów kredytowych i niewykorzystanych przyznanych instrumentów wsparcia płynności w ciągu 30 najbliższych dni, mnoży się przez 10 %, jeżeli	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	spełniają one następujące warunki: a) nie kwalifikują się do kategorii ekspozycji detalicznych według metody standardowej lub metod IRB dotyczących ryzyka kredytowego; b) zapewniono je klientom, którzy nie są klientami finansowymi; c) nie zapewniono ich w celu zastąpienia finansowania klientowi w sytuacjach, w których nie jest on w stanie spełnić wymogów w zakresie finansowania na rynkach finansowych.	dnio			
Art. 424 ust. 4	Przyznaną kwotę nominalną instrumentu wsparcia płynności, którą zapewniono SSPE w celu umożliwienia takiej SSPE zakupu aktywów innych niż papiery wartościowe od klientów, którzy nie są klientami finansowymi, mnoży się przez 10 % w zakresie, w jakim przekracza ona kwotę aktywów aktualnie zakupionych od klientów, oraz jeżeli maksymalna kwota, którą można wykorzystać, jest zgodnie z umową ograniczona do kwoty aktualnie zakupionych aktywów.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 424 ust. 5	Instytucje zgłaszają maksymalną kwotę, którą można wykorzystać z niewykorzystanych przyznaných instrumentów kredytowych i niewykorzystanych przyznaných instrumentów wsparcia płynności w ciągu 30 najbliższych dni. Dotyczy to w szczególności: a) instrumentów wsparcia płynności, które instytucja przyznała SSPE do celów sekurytyzacji innym niż opisane w ust. 3 lit. b); b) ustaleń, w ramach których instytucja musi wykupić lub zamienić aktywa otrzymane od SSIE; c) instrumentów, którymi objęto instytucje kredytowe; d) instrumentów, którymi objęto instytucje.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 424 ust. 6	W drodze odstępstwa od ust. 5, instytucje, które zostały ustanowione i są finansowane przez rząd centralny lub samorząd regionalny co najmniej jednego państwa członkowskiego, mogą stosować sposoby traktowania określone w ust. 2 i 3 również w odniesieniu do instrumentów kredytowych i instrumentów wsparcia płynności zapewnianých instytucjom jedynie w celu bezpośredniego lub	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	pośredniego finansowania kredytów preferencyjnych kwalifikujących się do kategorii ekspozycji, o których mowa w wymienionych ustępach. W drodze odstępstwa od art. 425 ust. 2 lit. d), jeżeli takie kredyty preferencyjne są przyznawane przez inną instytucję jako pośrednika (kredyty "pass through"), instytucje mogą zastosować symetryczne przyływy i odpływy. Wspomniane kredyty preferencyjne są dostępne jedynie dla osób niebędących klientami finansowymi i udzielane w sposób niekonkurencyjny i nienastawiony na zysk, aby propagować cele dotyczące porządku publicznego wytyczane przez Unię lub taki rząd centralny lub samorząd regionalny takiego państwa członkowskiego. Skorzystanie z tych instrumentów jest możliwe wyłącznie na podstawie racjonalnie oczekiwanego wniosku o kredyt preferencyjny oraz do wysokości kwoty określonej w takim wniosku związanej z późniejszą sprawozdawczością dotyczącą wykorzystania wydanych środków.				
Art. 425 ust. 1	Przyływy płynności Instytucje zgłaszają swoje przyływy płynności. Ograniczone przyływy płynności stanowią przyływy płynności ograniczone do 75 % odpływów płynności. Instytucje mogą wyłączyć z tego ograniczenia przyływy płynności z depozytów składanych w innych instytucjach i kwalifikujących się do traktowania określonego w art. 113 ust. 6 lub 7. Instytucje mogą wyłączyć z tego ograniczenia przyływy płynności z kwot należnych od kredytobiorców i podmiotów inwestujących w obligacje związane z kredytami hipotecznymi finansowanymi z obligacji kwalifikujących się do sposobu traktowania określonego w art. 129 ust. 4, 5 lub 6, lub do obligacji, o których mowa w art. 52 ust. 4 dyrektywy 2009/65/WE. Instytucje mogą wyłączyć przyływy z kredytów preferencyjnych, które instytucja zaakceptowała. Z zastrzeżeniem uprzedniego zatwierdzenia przez właściwy organ odpowiedzialny za nadzór na zasadzie indywidualnej, instytucja może całkowicie lub częściowo wyłączyć przyływy, jeżeli dostawca jest instytucją dominującą lub zależną danej instytucji lub inną instytucją zależną tej samej instytucji dominującej lub jest powiązany z instytucją	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	stosunkiem w rozumieniu art. 12 ust. 1 dyrektywy 83/349/EWG.				
Art. 425 ust. 2	Przyпіwy plynności mierzy się w ciągu 30 najbliższych dni. Obejmują one wyłącznie przyпіwy umowne z ekspozycji, które nie są przedawnione i w przypadku których instytucja nie ma powodu oczekiwać niewykonania w perspektywie 30 dni. Przyпіwy plynności zgłasza się w całości, a następujące przyпіwy zgłasza się oddzielnie: a) należne środki pieniężne od klientów, którzy nie są klientami finansowymi do celów płatności kwoty głównej, pomniejsza się o 50 % ich wartości lub o zobowiązania umowne wobec tych klientów dotyczące udzielenia finansowania, w zależności od tego, która z tych wartości jest wyższa. Nie ma to zastosowania do środków pieniężnych należnych z tytułu zabezpieczonych transakcji kredytowych i transakcji opartych na rynku kapitałowym zdefiniowanych w art. 192 pkt 3 ani do środków pieniężnych zabezpieczonych aktywami płynnymi zgodnie z art. 416, o czym mowa w lit. d) niniejszego ustępu. Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego niniejszej litery instytucje, które otrzymały zobowiązania, o których mowa w art. 424 ust. 6, by móc przyznać kredyt preferencyjny odbiorcy końcowemu, mogą uwzględniać przyпіw do wysokości kwoty odpływu, który stosują do odpowiadających zobowiązań związanych z przyznawaniem takich kredytów preferencyjnych; b) środki pieniężne należne z tytułu transakcji finansowania handlu, o których mowa w art. 162 ust. 3 lit. b) akapit drugi, o rezydualnym terminie zapadalności do 30 dni, które w pełni uwzględnia się jako przyпіwy; c) aktywa, których termin zapadalności nie został określony w umowie, uwzględnia się z 20 % przyпіwem, pod warunkiem że w postanowieniach umowy jest przewidziana możliwość wycofania i wyegzekwowania płatności przez bank w terminie 30 dni; d) środków pieniężnych należnych z tytułu	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	zabezpieczonych transakcji kredytowych i transakcji opartych na rynku kapitałowym zdefiniowanych w art. 192 pkt 3, jeżeli są one zabezpieczone aktywami płynnymi - zgodnymi z definicją w art. 416 ust. 1 - nie uwzględnia się, dopóki nie przekraczają wartości aktywów płynnych, po odliczeniu redukcji wartości, a w przypadku pozostałych należnych środków pieniężnych uwzględnia się je w pełnej wysokości; e) środki pieniężne należne od instytucji, która traktuje te środki zgodnie z art. 422 ust. 3 i 4 mnoży się przez odpowiadający symetryczny przepływ; f) środki pieniężne należne z tytułu pozycji w instrumentach kapitałowych objętych głównym indeksem, pod warunkiem że nie występuje podwójne naliczanie z aktywami płynnymi; g) nie uwzględnia się wszelkich niewykorzystanych zobowiązań kredytowych lub instrumentów wsparcia płynności i wszelkich innych otrzymanych zobowiązań.				
Art. 425 ust. 3	Przepływy i odpływy oczekiwane w perspektywie 30 dni z tytułu umów wymienionych w załączniku II ujmuje się w kwocie netto w stosunku do wszystkich kontrahentów i mnoży się przez 100 % w przypadku kwoty przepływu netto. Wyrażenie "w kwocie netto" oznacza również, że należy odliczyć zabezpieczenie, które ma zostać otrzymane i które kwalifikuje się jako aktywa płynne zgodnie z art. 416.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 425 ust. 4	W drodze odstępstwa od ust. 2 lit. g) właściwe organy mogą udzielić zezwolenia na stosowanie wyższego przepływu w poszczególnych przypadkach w odniesieniu do instrumentów kredytowych i instrumentów wsparcia płynności, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki: a) istnieją powody, aby oczekiwać wyższego przepływu, nawet w przypadku scenariusza łączącego skrajne warunki rynkowe i idiosynkratyczne warunki skrajne dostawcy; b) kontrahent jest instytucją dominującą lub zależną instytucji lub inną instytucją zależną tej samej instytucji dominującej lub jest powiązany z instytucją stosunkiem w rozumieniu art. 12 ust. 1 dyrektywy	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	83/349/EWG lub jest członkiem tego samego instytucjonalnego systemu ochrony, o którym mowa w art. 113 ust. 7 niniejszego rozporządzenia, lub instytucją centralną lub członkiem sieci objętych odstępstwem, o którym mowa w art. 10 niniejszego rozporządzenia; c) kontrahent stosuje symetryczny lub bardziej ostrożny odpływ na zasadzie odstępstwa od art. 422, 423 i 424; d) instytucja i kontrahent mają siedzibę w tym samym państwie członkowskim.				
Art. 425 ust. 5	Właściwe organy mogą odstąpić od warunków określonych w ust. 4 lit. d), jeżeli stosowany jest art. 20 ust. 1 lit. b). W takim przypadku spełnione muszą zostać dodatkowe obiektywne kryteria określone w akcie delegowanym, o którym mowa w art. 460. Jeżeli dopuszcza się stosowanie takiego wyższego przyływu, właściwe organy powiadamiają EUNB o wyniku procesu, o którym mowa w art. 20 ust. 1 lit. b). Wypełnianie warunków takich wyższych przyływów podlega regularnemu przeglądowi przez właściwe organy.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 425 ust. 6	EUNB opracuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania dodatkowych obiektywnych kryteriów, o których mowa w ust. 5. EUNB przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2015 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 425 ust. 7	Instytucje nie zgłaszają przyływów z tytułu żadnych aktywów płynnych zgłoszonych zgodnie z art. 416 innych niż płatności należne z tytułu aktywów nieujęte w wartości rynkowej tych aktywów.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 425 ust. 8	Instytucje nie zgłaszają przyływów z tytułu żadnych nowych podjętych zobowiązań.	N/przepisy stosowane			

		y jest bezpośre dnio			
Art. 425 ust. 9	Instytucje uwzględniają przyływy płynności, które mają zostać otrzymane w państwach trzecich, w których istnieją ograniczenia transferu, lub są denominowane w walutach niewymiennych, jedynie w zakresie, w jakim odpowiadają one odpływom, odpowiednio, w przedmiotowym państwie trzecim lub w przedmiotowej walucie.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 426	Aktualizacja przyszłych wymogów dotyczących płynności Po przyjęciu przez Komisję aktu delegowanego określającego wymóg dotyczący płynności zgodnie z art. 460 EUNB może opracować projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia warunków przedstawionych w art. 421 ust. 1, art. 422 z wyjątkiem ust. 8, 9 i 10 tego artykułu oraz art. 424 w celu uwzględnienia standardów uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym. Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 427 ust. 1	Instytucje zgłaszają właściwym organom zgodnie z wymogami dotyczącymi sprawozdawczości określonymi w art. 415 ust. 1 i z jednolitymi wzorami sprawozdań, o których mowa w art. 415 ust. 1, następujące pozycje i ich składowe, w celu umożliwienia oceny dostępności stabilnego finansowania: a) następujące fundusze własne po dokonaniu odliczenia, w stosownych przypadkach; (i) instrumentów kapitałowych w Tier I; (ii) instrumentów kapitałowych w Tier II; (iii) innych akcji uprzywilejowanych i instrumentów kapitałowych, których wartość przekracza dopuszczalną kwotę kapitału Tier II, z efektywnym terminem zapadalności wynoszącym co najmniej jeden	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			

rok; b) następujące zobowiązania nieobjęte zakresem lit. a): (i) depozyty detaliczne, które kwalifikują się do traktowania określonego w art. 421 ust. 1; (ii) depozyty detaliczne, które kwalifikują się do podejścia określonego w art. 421 ust. 2; (iii) depozyty kwalifikujące się do traktowania określonego w art. 422 ust. 3 i 4; (iv) spośród depozytów, o których mowa w ppkt (iii), depozyty objęte systemem gwarantowania depozytów zgodnie z dyrektywą 94/19/WE lub równoważnym systemem gwarantowania depozytów w państwie trzecim zgodnie z warunkami zawartymi w art. 421 ust. 2; (v) spośród depozytów, o których mowa w ppkt (iii), depozyty objęte zakresem art. 422 ust. 3 lit. b); (vi) spośród depozytów, o których mowa w ppkt (iii), depozyty objęte zakresem art. 422 ust. 3 lit. d); (vii) kwoty zdeponowane nieobjęte zakresem ppkt (i), (ii) lub (iii), jeżeli nie są deponowane przez klientów finansowych; (viii) całość finansowania uzyskanego od klientów finansowych; (ix) oddzielnie w przypadku kwot objętych zakresem, odpowiednio, ppkt (vii) i (viii) - finansowanie uzyskiwane z zabezpieczonych transakcji kredytowych i transakcji opartych na rynku kapitałowym zgodnie z art. 192 pkt 3: - zabezpieczone aktywami, które można by zakwalifikować jako aktywa płynne zgodnie z art. 416; - zabezpieczone dowolnymi innymi aktywami; (x) zobowiązania wynikające z wyemitowanych papierów wartościowych kwalifikujących się do podejścia określonego w art. 129 ust. 4 lub 5 lub w sposób, o którym mowa w art. 52 ust. 4 dyrektywy 2009/65/WE;				

	(xi) następujące inne zobowiązania wynikające z wyemitowanych papierów wartościowych, które nie są objęte lit. a) - zobowiązania wynikające z wyemitowanych papierów wartościowych o efektywnym terminie zapadalności wynoszącym co najmniej jeden rok; - zobowiązania wynikające z wyemitowanych papierów wartościowych o efektywnym terminie zapadalności krótszym niż jeden rok; (xii) wszelkie inne zobowiązania.				
Art. 427 ust. 2	W stosownych przypadkach wszystkie pozycje są przedstawiane w następujących pięciu koszykach według najwcześniejszego terminu zapadalności i najwcześniejszej daty, w której można je uruchomić zgodnie z umową: a) w ciągu trzech miesięcy; b) w ciągu 3-6 miesięcy; c) w ciągu 6-9 miesięcy; d) w ciągu 9-12 miesięcy; e) powyżej 12 miesięcy.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 428 ust. 1	Pozycje wymagające stabilnego finansowania Jeżeli nie pomniejszają funduszy własnych, następujące pozycje zgłasza się oddzielnie właściwym organom w celu umożliwienia oceny zapotrzebowania na stabilne finansowanie: a) aktywa, które można by zakwalifikować jako aktywa płynne zgodnie z art. 416, w podziale na rodzaj aktywów; b) następujące papiery wartościowe i instrumenty rynku pieniężnego nieobjęte lit. a); (i) aktywa kwalifikujące się do objęcia stopniem jakości kredytowej 1 na podstawie art. 122; (ii) aktywa kwalifikujące się do objęcia stopniem jakości kredytowej 2 na podstawie art. 122; (iii) inne aktywa;	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

c) udziałowe papiery wartościowe podmiotów niefinansowych notowane w ramach głównego indeksu uznanej giełdy; d) inne udziałowe papiery wartościowe; e) złoto; f) inne metale szlachetne; g) kredyty nieodnawialne i należności, oraz oddzielnie te kredyty nieodnawialne i należności, których kredytobiorcy są: (i) osobami fizycznymi innymi niż przedsiębiorca indywidualny i spółki cywilne; (ii) MŚP kwalifikującymi się do kategorii ekspozycji detalicznej w ramach metody standardowej lub metody IRB dotyczących ryzyka kredytowego lub wobec przedsiębiorstwa kwalifikującego się do postępowania określonego w art. 153 ust. 4, oraz gdy łączna wartość depozytów złożonych przez tego klienta lub grupę powiązanych klientów jest mniejsza niż 1 mln EUR; (iii) państwami, bankami centralnymi i pozarządowymi podmiotami sektora publicznego; (iv) klientami, którzy nie są wymienieni w ppkt (i) oraz (ii), innymi niż klienci finansowi; (v) klientami, którzy nie są wymienieni w ppkt (i), (ii) oraz (iii), którzy są klientami finansowymi, oraz spośród nich oddzielnie ci, którzy są klientami będącymi instytucjami kredytowymi i innymi klientami finansowymi; h) kredyty nieodnawialne i należności, o których mowa w lit. g), oddzielnie te spośród nich, które są: (i) zabezpieczone przez nieruchomości komercyjne; (ii) zabezpieczone przez nieruchomości mieszkalne; (iii) są współfinansowane ("pass-through") z obligacji kwalifikujących się do traktowania zgodnie z art. 129 ust. 4 lub 5 lub z obligacji, o których mowa w art. 52 ust. 4 dyrektywy 2009/65/WE; i) należności z tytułu instrumentów pochodnych;				

	j) jakiegokolwiek inne aktywa; k) niewykorzystane przyznane zobowiązania kredytowe kwalifikujące się jako stanowiące "średnie ryzyko" lub "średnie/niskie ryzyko" zgodnie z załącznikiem I.				
Art. 428 ust. 2	W stosownych przypadkach wszystkie pozycje przedstawia się w pięciu koszykach opisanych w art. 427 ust. 2.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 429 ust. 1	Obliczanie wskaźnika dźwigni Instytucje obliczają swój wskaźnik dźwigni zgodnie z metodą określoną w ust. 2-11.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 429 ust. 2	Wskaźnik dźwigni oblicza się jako miarę kapitału instytucji podzieloną przez miarę ekspozycji całkowitej tej instytucji i wyraża się jako wartość procentową. Instytucje obliczają wskaźnik dźwigni jako prostą średnią arytmetyczną miesięcznych wskaźników dźwigni w ciągu kwartału.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 429 ust. 3	Do celów ust. 2 miarą kapitału jest kapitał Tier I.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 429 ust. 4	Miara ekspozycji całkowitej jest sumą wartości ekspozycji z tytułu wszystkich aktywów i pozycji pozabilansowych nieodliczonych przy wyznaczaniu miary kapitału, o której mowa w ust. 3. Jeżeli instytucje uwzględniają podmiot sektora finansowego, w który dokonali znacznej inwestycji zgodnie z art. 43, w swojej konsolidacji zgodnie z mającymi zastosowanie standardami rachunkowości, ale nie w konsolidacji ostrożnościowej zgodnie z	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	przepisami części pierwszej tytuł II rozdział 2, określają wartość ekspozycji w odniesieniu do znacznej inwestycji nie według ust. 5 lit. a) niniejszego artykułu, lecz jako kwotę stanowiącą iloczyn kwoty określonej w lit. a) niniejszego akapitu i współczynnika określonego w lit. b) niniejszego akapitu: a) suma wartości ekspozycji z tytułu wszystkich ekspozycji podmiotu sektora finansowego, w którym utrzymywana jest znaczna inwestycja; b) w odniesieniu do wszelkich posiadanych przez instytucję bezpośrednich, pośrednich i syntetycznych udziałów kapitałowych w instrumentach w kapitale podstawowym Tier I danego podmiotu sektora finansowego, całkowita kwota takich pozycji niepomniejszona zgodnie z art. 47 i art. 48 ust. 1 lit. b) podzielona przez całkowitą kwotę takich pozycji.				
Art. 429 ust. 5	Instytucje określają wartość ekspozycji z tytułu aktywów zgodnie z następującymi zasadami: a) wartości ekspozycji z tytułu aktywów, z wyjątkiem kontraktów wymienionych w załączniku II i kredytowych instrumentów pochodnych, oznaczają wartości ekspozycji zgodnie z art. 111 ust. 1 zdanie pierwsze; b) zabezpieczenia rzeczowego lub finansowego, gwarancji lub ograniczenia ryzyka kredytowego, które zostały zakupione, nie stosuje się do zmniejszenia wartości ekspozycji z tytułu aktywów; c) nie kompensuje się kredytów z depozytami;	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 429 ust. 6	Instytucje określają wartość ekspozycji z tytułu umów wymienionych w załączniku II i z tytułu kredytowych instrumentów pochodnych, w tym instrumentów pozabilansowych, zgodnie z metodą określoną w art. 274. Przy określaniu wartości ekspozycji kontraktów wymienionych w załączniku II oraz kredytowych instrumentów pochodnych instytucje uwzględniają skutki umów nowacji i innych umów o kompensowaniu zobowiązań, z wyjątkiem umów o kompensowaniu międzyproduktowym, zgodnie z art.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	295.				
Art. 429 ust. 7	W ramach odstępstwa od przepisów ust. 6 instytucje mogą stosować metodę określoną w art. 275 w celu określenia wartości ekspozycji z tytułu umów wymienionych w pkt 1 i 2 załącznika II wyłącznie wtedy, kiedy stosują tę metodę również do określenia wartości ekspozycji z tytułu tych umów celem spełnienia wymogów w zakresie funduszy własnych określonych w art. 92.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 429 ust. 8	Określając przyszłą ekspozycję kredytową w przypadku kredytowych instrumentów pochodnych, instytucje stosują zasady określone w art. 299 ust. 2 do wszystkich swoich kredytowych instrumentów pochodnych, a nie tylko do instrumentów przypisanych do portfela handlowego.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 429 ust. 9	Instytucje określają wartość ekspozycji w przypadku transakcji odkupu, transakcji udzielania lub zaciągania pożyczek papierów wartościowych lub towarów, transakcji z długim terminem rozliczenia i transakcji z obowiązkiem uzupełnienia zabezpieczenia kredytowego, w tym transakcji pozabilansowych zgodnie z art. 220 ust. 1-3 i art. 222, oraz uwzględniają skutki umów ramowych o wzajemnym kompensowaniu zobowiązań, z wyjątkiem umów o kompensowaniu międzyproduktowym zgodnie z art. 206.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 429 ust. 10	Instytucje określają wartość ekspozycji z tytułu pozycji pozabilansowych, z wyjątkiem pozycji, o których mowa w ust. 6 i 9 niniejszego artykułu, zgodnie z art. 111 pkt 1, pod warunkiem wprowadzenia następujących modyfikacji do współczynników konwersji wymienionych w przedmiotowym artykule: a) współczynnik konwersji stosowany do wartości nominalnej w przypadku niewykorzystanych zobowiązań kredytowych, które można w każdym momencie bezwarunkowo anulować bez wypowiedzenia i o których mowa w załączniku I pkt 4 lit. a) i b), wynosi 10 %; b) współczynnik konwersji stosowany do związanych z finansowaniem handlu pozycji pozabilansowych o średnim/niskim ryzyku, o których mowa w załączniku	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	I pkt 3 lit. a), oraz do związanych z oficjalnie wspieranymi kredytami eksportowymi pozycji pozabilansowych, o których mowa w załączniku I pkt 3 lit. b) ppkt (i), wynosi 20 %; c) współczynnik konwersji stosowany do związanych z finansowaniem handlu pozycji pozabilansowych o średnim ryzyku, o których mowa w załączniku I pkt 2 lit. a) i pkt 2 lit. b) ppkt (i), oraz do związanych z oficjalnie wspieranymi kredytami eksportowymi pozycji pozabilansowych, o których mowa w pkt 2 lit. b) ppkt (ii) załącznika I, wynosi 50 %; d) współczynnik konwersji w przypadku wszystkich innych pozycji pozabilansowych wymienionych w załączniku I wynosi 100 %.				
Art. 429 ust. 11	Jeżeli zgodnie z krajowymi ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości jakies aktywa w bilansie są aktywami powierniczymi, zgodnie z art. 10 dyrektywy 86/635/EWG, aktywa te mogą zostać wyłączone z miary ekspozycji całkowitej składającej się na wskaźnik dźwigni, jeśli spełniają one kryteria usuwania z bilansu określone w międzynarodowych standardach rachunkowości (MSR) 39 mające zastosowanie na mocy rozporządzenia (WE) nr 1606/2002 i, w stosownych przypadkach kryteria niekonsolidacji określone w międzynarodowych standardach sprawozdawczości finansowej (MSSF) 10, mające zastosowanie na mocy rozporządzenia (WE) nr 1606/2002.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 430 ust. 1	Wymóg dotyczący sprawozdawczości Instytucje przedkładają właściwym organom wszelkie niezbędne informacje dotyczące wskaźnika dźwigni i jego elementów zgodnie z art. 429. Właściwe organy uwzględniają te informacje przy przeprowadzaniu przeglądu nadzorczego, o którym mowa w art. 97 dyrektywy 2013/36/UE. Instytucje przedkładają również właściwym organom informacje wymagane w celu przygotowania sprawozdań, o których mowa w art. 511. Na stosowny wniosek właściwe organy przedkładają EUNB informacje otrzymane od instytucji w celu ułatwienia przeglądu, o którym mowa w art. 511.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

Art. 430 ust. 2	EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia jednolitego wzoru sprawozdawczego, instrukcji korzystania z takiego wzoru, częstotliwości i terminów przedstawiania sprawozdań oraz rozwiązań informatycznych stosowanych do celów wymogu w zakresie sprawozdawczości określonego w ust. 1. EUNB przedstawi Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie do dnia 28 lipca 2013 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 431 ust. 1	Zakres wymogów dotyczących ujawniania informacji Instytucje podają do wiadomości publicznej informacje określone w tytule II, z zastrzeżeniem przepisów art. 432.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 431 ust. 2	Instytucje podają do wiadomości publicznej fakt uzyskania zezwolenia właściwych organów zgodnie z przepisami części trzeciej w odniesieniu do instrumentów i metod określonych w tytule III wraz z zawartymi w nim informacjami.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 431 ust. 3	Instytucje przyjmują oficjalną strategię w celu spełnienia wymogów dotyczących ujawniania informacji, ustanowionych w niniejszej części, oraz dysponują strategiami w zakresie oceny adekwatności ujawnianych informacji, w tym ich weryfikacji i częstotliwości. Instytucje mają również strategie służące ocenie, czy dzięki ujawnianym informacjom uczestnicy rynku otrzymują kompleksowy obraz profilu ryzyka instytucji. Jeżeli ujawniane informacje nie dostarczają uczestnikom rynku kompleksowego obrazu profilu ryzyka, poza informacjami wymaganymi na mocy przepisów ust. 1 instytucje podają do wiadomości publicznej inne niezbędne informacje. Instytucje są	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	jednak zobowiązane do podawania do wiadomości publicznej wyłącznie tych informacji, które są istotne i nie są zastrzeżone ani poufne, zgodnie z art. 432.				
Art. 431 ust. 4	Na wniosek instytucje wyjaśniają swoje decyzje ratingowe MŚP oraz innym przedsiębiorstwom ubiegającym się o kredyt, dostarczając na żądanie wyjaśnienie pisemne. Koszty administracyjne przedstawienia wyjaśnienia są proporcjonalne do wysokości kredytu.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 431 ust. 1	Informacje nieistotne, zastrzeżone lub poufne Instytucje mogą pominąć jedno lub więcej niż jedno ujawnienie spośród tych wymienionych w tytule II, jeżeli informacji podlegających takim ujawnieniom nie uznaje się za istotne, z wyjątkiem ujawnień określonych w art. 435 ust. 2 lit. c), art. 437 i art. 450. Ujawniane informacje uznaje się za istotne, jeśli ich pominięcie lub nieprawidłowość może zmienić lub wpłynąć na ocenę lub decyzję użytkownika opierającego się na tych informacjach przy podejmowaniu decyzji ekonomicznych. Zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 EUNB wydaje do dnia 31 grudnia 2014 r. wytyczne dotyczące sposobu, w jaki instytucje muszą stosować kryterium istotności w odniesieniu do wymogów dotyczących ujawniania informacji określonych w tytule II.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 432 ust. 2	Instytucje mogą również pominąć jedną lub więcej niż jedną informację objętą ujawnieniami wymienionymi w tytułach II i III, jeżeli informacje te zawierają elementy, które uznaje się za zastrzeżone lub poufne zgodnie z akapitem drugim i trzecim, z wyjątkiem ujawnień określonych w art. 437 i 450. Informacje danej instytucji uznaje się za zastrzeżone, jeżeli ich podanie do wiadomości publicznej osłabiłoby jej pozycję konkurencyjną. Mogą to być informacje dotyczące produktów lub systemów, których ujawnienie konkurencji obniżyłoby opłacalność inwestycji instytucji w te produkty lub systemy. Informacje uznaje się za poufne, jeśli instytucja	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			

	zobowiązała się wobec klienta lub innego kontrahenta do zachowania poufności. Zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 EUNB wydaje do dnia 31 grudnia 2014 r. wytyczne dotyczące sposobu, w jaki instytucje muszą stosować kryteria w zakresie zastrzegania i poufności w odniesieniu do wymogów dotyczących ujawniania informacji określonych w tytule II i tytule III.				
Art. 432 ust. 3	W wyjątkowych przypadkach, o których mowa w ust. 2, zainteresowana instytucja oświadcza przy ujawnianiu informacji, że poszczególne ich elementy nie zostały ujawnione, podaje powód ich nieujawnienia oraz publikuje bardziej ogólną informację na temat kwestii objętej wymogiem dotyczącym ujawniania informacji, z wyjątkiem przypadków, w których informacje klasyfikuje się jako zastrzeżone lub poufne.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 432 ust. 4	Ust. 1, 2 i 3 pozostają bez uszczerbku dla zakresu odpowiedzialności za nieujawnienie istotnych informacji.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 433	Częstotliwość ujawniania Instytucje publikują informacje, których ujawnienie jest wymagane na mocy niniejszej części, co najmniej raz do roku. Termin corocznej publikacji ujawnianych informacji pokrywa się z terminem publikacji sprawozdań finansowych. Instytucje ustalają, czy konieczne jest ujawnianie niektórych lub wszystkich informacji częściej niż raz do roku, biorąc pod uwagę specyfikę ich działalności gospodarczej, tj. skalę działania, zakres działalności, obecność w różnych krajach, zaangażowanie w różne sektory finansowe, a także udział w międzynarodowych rynkach finansowych oraz w systemach płatniczych, rozrachunkowych i rozliczeniowych. Dokonując takiego ustalenia, uwzględnia się przede wszystkim ewentualną potrzebę częstszego ujawniania informacji określonych w art.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	437 i w art. 438 lit. c)-f) oraz informacji na temat ekspozycji na ryzyko i innych pozycji narażonych na częste zmiany. Zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 EUNB wydaje do dnia 31 grudnia 2014 r. wytyczne dotyczące oceny przez instytucje częstszego ujawniania informacji, o czym mowa w tytule II i tytule III.				
Art. 434 ust. 1	Środki ujawniania informacji Instytucje mogą określić właściwy środek przekazu, miejsce publikacji i środki weryfikacji w celu skutecznego spełnienia wymogów dotyczących ujawniania informacji określonych w niniejszej części. W miarę możliwości wszystkie ujawnienia odbywają się za pośrednictwem jednego środka przekazu lub w jednym miejscu. Jeżeli podobna informacja jest ujawniana za pośrednictwem więcej niż jednego środka przekazu, w każdym z nich umieszcza się odnośnik do podobnej informacji ujawnionej za pośrednictwem tych pozostałych środków przekazu.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 434 ust. 2	Równoważne ujawnienia informacji, których instytucje dokonały w celu spełnienia wymogów na podstawie przepisów o rachunkowości, wymogów dotyczących spółek giełdowych lub innych, mogą zostać uznane za spełniające wymogi niniejszej części. Jeśli ujawnienia te nie są częścią sprawozdań finansowych, instytucje wskazują w sprawozdaniach finansowych w jednoznaczny sposób, gdzie można je znaleźć.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 435 ust. 1	Cele i strategie w zakresie zarządzania ryzykiem Instytucje ujawniają swoje cele i strategie w zakresie zarządzania ryzykiem oddzielnie dla każdej kategorii ryzyka, w tym rodzaje ryzyka, o których mowa w niniejszym tytule. Ujawnione informacje dotyczą: a) strategii i procesów zarządzania tymi rodzajami ryzyka; b) struktury i organizacji odpowiedniej funkcji zarządzania ryzykiem, w tym informacji na temat jej uprawnień i statutu, lub innych odpowiednich rozwiązań w tym względzie; c) zakresu i charakteru systemów raportowania i	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	miaru ryzyka; d) strategii w zakresie zabezpieczenia i ograniczenia ryzyka, a także strategii i procesów monitorowania stałej skuteczności instrumentów zabezpieczających i czynników łagodzących ryzyko; e) zatwierdzonego przez organ zarządzający oświadczenia na temat adekwatności ustaleń dotyczących zarządzania ryzykiem w instytucji, dającego pewność, że stosowane systemy zarządzania ryzykiem są odpowiednie z punktu widzenia profilu i strategii instytucji; f) zatwierdzonego przez organ zarządzający zwięzłego oświadczenia na temat ryzyka, w którym pokrótce omówiono ogólny profil ryzyka instytucji związany ze strategią działalności. Przedmiotowe oświadczenie zawiera kluczowe wskaźniki i dane liczbowe, zapewniające zewnętrznym zainteresowanym stronom całościowy obraz zarządzania ryzykiem przez instytucję, w tym interakcji między profilem ryzyka instytucji a tolerancją na ryzyko określoną przez organ zarządzający.				
Art. 435 ust. 2	W odniesieniu do zasad zarządzania instytucje ujawniają następujące informacje wraz z regularnymi, przynajmniej corocznymi aktualizacjami: a) liczbę stanowisk dyrektorskich zajmowanych przez członków organu zarządzającego; b) politykę rekrutacji dotyczącą wyboru członków organu zarządzającego oraz rzeczywistego stanu ich wiedzy, umiejętności i wiedzy specjalistycznej; c) strategię w zakresie zróżnicowania w odniesieniu do wyboru członków organu zarządzającego, jego celów i wszelkich odpowiednich zadań określonych w tej polityce oraz zakresu, w jakim te cele i zadania zostały zrealizowane; d) utworzenie (bądź nie) przez instytucję oddzielnego komitetu ds. ryzyka oraz liczby posiedzeń komitetu, które się odbyły; e) opis przepływu informacji na temat ryzyka kierowanych do organu zarządzającego.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

Art. 436	Zakres stosowania Instytucje ujawniają następujące informacje dotyczące zakresu stosowania wymogów niniejszego rozporządzenia zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE: a) nazwę instytucji, do której mają zastosowanie wymogi niniejszego rozporządzenia; b) zarys różnic w zakresie konsolidacji do celów rachunkowości i regulacji ostrożnościowych wraz z krótkim opisem odnośnych podmiotów i wyjaśnieniem, czy: (i) są one w pełni skonsolidowane; (ii) są skonsolidowane metodą proporcjonalną; (iii) pomniejszają fundusze własne; (iv) nie są skonsolidowane ani nie pomniejszają funduszy własnych; c) wszelkie istniejące obecnie lub przewidywane istotne przeszkody praktyczne lub prawne dla szybkiego transferu funduszy własnych lub spłaty zobowiązań przez jednostkę dominującą i jej jednostki zależne; d) kwotę łączną, o którą rzeczywiste fundusze własne są mniejsze od wymaganego minimum we wszystkich jednostkach zależnych nieobjętych konsolidacją, oraz nazwę lub nazwy takich jednostek zależnych; e) w stosownych przypadkach okoliczności stosowania przepisów określonych w art. 7 i 9.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 437 ust. 1	Fundusze własne W odniesieniu do funduszy własnych instytucja ujawnia następujące informacje: a) pełne uzgodnienie pozycji kapitału podstawowego Tier I, pozycji dodatkowych Tier I, pozycji Tier II, jak również filtrów i odliczeń stosowanych na mocy przepisów art. 32-35, 36, 56, 66 oraz 79 w odniesieniu do funduszy własnych instytucji oraz bilansu w zbadanym sprawozdaniu finansowym instytucji; b) opis głównych cech instrumentów w kapitale podstawowym Tier I i instrumentów dodatkowych w	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	Tier I oraz instrumentów w kapitale Tier II emitowanych przez instytucję; c) pełne warunki dotyczące wszystkich instrumentów w kapitale podstawowym Tier I, instrumentów dodatkowych w Tier I oraz instrumentów w kapitale Tier II; d) oddzielne informacje na temat charakteru i kwot następujących pozycji: (i) każdego filtru ostrożnościowego stosowanego zgodnie z art. 32-35; (ii) każdego odliczenia dokonanego zgodnie z art. 36, 56 oraz 66; (iii) pozycji nieodliczonych zgodnie z art. 47, 48, 56, 66 oraz 79; e) opis wszystkich ograniczeń zastosowanych do obliczania funduszy własnych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz instrumentów, filtrów ostrożnościowych i odliczeń, do których te ograniczenia mają zastosowanie; f) w przypadku, gdy instytucje ujawniają współczynniki kapitałowe obliczone z wykorzystaniem elementów funduszy własnych ustalonych na podstawie innej niż podstawa określona w niniejszym rozporządzeniu - kompleksowe wyjaśnienie podstawy służącej do obliczania tych współczynników kapitałowych.				
Art. 437 ust. 2	EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia jednolitych wzorów do celów ujawnień, o których mowa w ust. 1 lit. a), b), d) i e). EUNB przedstawi Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie do dnia 28 lipca 2013 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 438	Wymogi kapitałowe	N/przepisy			

Instytucje ujawniają następujące informacje dotyczące przestrzegania przez instytucję wymogów określonych w art. 92 niniejszego rozporządzenia oraz w art. 73 dyrektywy 2013/36/UE: a) skrótowy opis metody stosowanej przez instytucję do oceny adekwatności jej kapitału wewnętrznego w celu wsparcia bieżących i przyszłych działań; b) na wniosek odpowiedniego właściwego organu - rezultaty stosowanego przez instytucję wewnętrznego procesu oceny adekwatności kapitałowej, w tym skład dodatkowych wymogów w zakresie funduszy własnych określonych na podstawie procesu przeglądu nadzorczego, o których mowa w art. 104 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2013/36/UE; c) w przypadku instytucji obliczających kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z przepisami części trzeciej tytuł II rozdział 2 - 8 % kwot ekspozycji ważonych ryzykiem dla każdej kategorii ekspozycji określonej w art. 112; d) w przypadku instytucji obliczających kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z przepisami części trzeciej tytuł II rozdział 3 - 8 % kwot ekspozycji ważonych ryzykiem dla każdej kategorii ekspozycji określonej w art. 147. W przypadku kategorii ekspozycji detalicznych wymóg ten stosuje się do każdej kategorii ekspozycji, którym odpowiadają różne rodzaje korelacji wymienione w art. 154 ust. 1-4. W przypadku kategorii ekspozycji kapitałowych wymóg ten ma zastosowanie się do: (i) każdej metody ustanowionej w art. 155; (ii) ekspozycji z tytułu instrumentów będących przedmiotem obrotu giełdowego, ekspozycji w niepublicznych instrumentach kapitałowych w wystarczająco zróżnicowanych portfelach oraz innych ekspozycji; (iii) ekspozycji podlegających nadzorczemu okresowi przejściowemu pod względem wymogów w zakresie funduszy własnych; (iv) ekspozycji podlegających przepisom przewidującym zasadę praw nabytych pod względem	s stosowan y jest bezpośre dnio			

	wymogów w zakresie funduszy własnych; e) wymogi w zakresie funduszy własnych obliczone zgodnie z art. 92 ust. 3 lit. b) i c); f) wymogi w zakresie funduszy własnych obliczone zgodnie z przepisami części trzeciej tytuł III rozdziały 2, 3 i 4 oraz ujawnione oddzielnie. Instytucje obliczające kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z art. 153 ust. 5 lub art. 155 ust. 2 ujawniają ekspozycje przypisane do każdej kategorii w tabeli 1 w art. 153 ust. 5 lub do każdej wagi ryzyka, o której mowa w art. 155 ust. 2.				
Art. 439	Ekspozycja na ryzyko kredytowe kontrahenta Instytucje ujawniają następujące informacje dotyczące ich ekspozycji na ryzyko kredytowe kontrahenta, o którym mowa w części trzeciej, tytuł II, rozdział 6: a) omówienie metod stosowanych do przypisywania kapitału wewnętrznego i limitów kredytowych do ekspozycji na ryzyko kredytowe kontrahenta; b) omówienie strategii ustanawiania zabezpieczenia i ustalania rezerw kredytowych; c) omówienie zasad dotyczących ekspozycji na ryzyko niekorzystnej korelacji; d) omówienie wpływu wartości zabezpieczenia, jakie musiałaby zapewnić instytucja przy obniżeniu oceny jej wiarygodności kredytowej; e) dodatnią godziwą wartość brutto umów, korzyści wynikające z kompensowania, skompensowaną bieżącą ekspozycję kredytową, ustanowione zabezpieczenie oraz wartość netto ekspozycji kredytowej z tytułu instrumentów pochodnych. Wartość netto ekspozycji kredytowej z tytułu instrumentów pochodnych stanowi ekspozycję kredytową z tytułu transakcji na instrumentach pochodnych po uwzględnieniu korzyści z obowiązujących prawnie umów o kompensowaniu zobowiązań i umów o zabezpieczenie; f) środki służące obliczaniu wartości ekspozycji według metod określonych części trzeciej, tytuł II, rozdział 6, sekcje 3-6, w zależności od tego, która z	N/prze s stosowan y jest bezpośrednio			

	metod ma w danym przypadku zastosowanie; g) wartość referencyjną kredytowych instrumentów pochodnych pełniących funkcję zabezpieczenia oraz rozkład bieżącej ekspozycji kredytowej według typów ekspozycji kredytowej; h) kwoty referencyjne kredytowych transakcji pochodnych, podzielonych na takie, które służą celom związanym z własnym portfelem kredytowym instytucji, oraz takie, które wykorzystuje się przy działalności pośredniczącej, w tym rozkład stosowanych kredytowych produktów pochodnych, w dalszym podziale według ochrony nabytej i sprzedanej w ramach każdej grupy produktów; i) oszacowanie współczynnika α pod warunkiem uzyskania przez instytucję stosownej zezwolenia właściwych organów.				
Art. 440 ust. 1	Bufory kapitałowe Instytucja ujawnia następujące informacje dotyczące przestrzegania przez nią wymogu w zakresie bufora antycyklicznego, o którym mowa w tytule VII rozdział 4 dyrektywy 2013/36/UE: a) rozkład geograficzny ekspozycji kredytowych instytucji mający znaczenie dla obliczania jej bufora antycyklicznego; b) kwota właściwego dla instytucji bufora antycyklicznego.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 440 ust. 2	EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia wymogów dotyczących ujawniania informacji, określonych w ust. 1. EUNB przedstawi Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 31 grudnia 2014 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 441 ust. 1	Wskaźniki globalnego znaczenia systemowego Instytucje określone jako globalne instytucje o	N/przepisy			

	znaczeniu systemowym zgodnie z art. 131 dyrektywy 2013/36/UE rokrocznie ujawniają wartości wskaźników stosowanych do określenia wyniku instytucji zgodnie z metodą określania, o której mowa w tym artykule.	stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 441 ust. 2	EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia jednolitych formatów i daty do celów ujawniania informacji, o których mowa w ust. 1. Opracowując te standardy techniczne, EUNB uwzględnia standardy międzynarodowe. EUNB przedstawi Komisji powyższe projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 1 lipca 2014 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 442	Korekty z tytułu ryzyka kredytowego Instytucje ujawniają następujące informacje dotyczące ekspozycji instytucji na ryzyko kredytowe i ryzyko rozmycia: a) stosowane w rachunkowości definicje pozycji przeterminowanych i o utraconej jakości; b) opis strategii przyjętych w celu określenia korekt z tytułu szczególnego i ogólnego ryzyka kredytowego; c) całkowitą kwotę ekspozycji po rozliczeniu równoważących się transakcji i bez uwzględnienia skutków ograniczenia ryzyka kredytowego, a także średnią kwotę ekspozycji w danym okresie z podziałem na różne kategorie ekspozycji; d) rozkład geograficzny ekspozycji w podziale na obszary ważne pod względem istotnych kategorii ekspozycji wraz z dodatkowymi szczegółowymi podziałami w stosownych przypadkach; e) rozkład ekspozycji w zależności od branży lub typu kontrahenta z podziałem na kategorie ekspozycji, w tym określenie ekspozycji wobec MŚP, wraz z dodatkowymi szczegółowymi podziałami w	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			

stosownych przypadkach; f) zestawienie rezydualnych terminów zapadalności dla wszystkich ekspozycji z podziałem na kategorie ekspozycji wraz z dodatkowymi szczegółowymi podziałami w stosownych przypadkach; g) w podziale na istotne branże lub typy kontrahenta - kwotę: (i) ekspozycji o utraconej wartości i ekspozycji przeterminowanych, przedstawione oddzielnie; (ii) korekt z tytułu szczególnego i ogólnego ryzyka kredytowego; (iii) narzutów związanych z korektami z tytułu szczególnego i ogólnego ryzyka kredytowego w danym okresie sprawozdawczym; h) kwotę ekspozycji o utraconej wartości i ekspozycji przeterminowanych, podane oddzielnie, z podziałem na ważne obszary geograficzne, w tym w miarę możliwości kwoty korekty o szczególne i ogólne ryzyko kredytowe związane z każdym obszarem geograficznym; i) uzgodnienie zmian korekty o szczególne i ogólne ryzyko kredytowe dla ekspozycji o utraconej wartości, przedstawione oddzielnie. Informacje te obejmują: (i) opis rodzaju korekty o szczególne i ogólne ryzyko kredytowe; (ii) salda początkowe; (iii) kwoty wpisane w ciężar korekt o ryzyko kredytowe w danym okresie sprawozdawczym; (iv) kwoty odpisane lub rozwiązane z tytułu szacowanych możliwych strat na ekspozycjach w danym okresie sprawozdawczym, wszystkie inne korekty, w tym korekty wynikające z różnic kursowych, połączeń przedsiębiorstw, przejęć i zbyć jednostek zależnych oraz transfery między korektami o ryzyko kredytowe; (v) salda końcowe. Korekty o szczególne ryzyko kredytowe i kwoty odzyskane wykazywane bezpośrednio w rachunku				

	zysków i strat ujawnia się oddzielnie.				
Art. 443	Aktywa wolne od obciążeń Do dnia 30 czerwca 2014 r. EUNB wyda wytyczne określające ujawnienie informacji o aktywach wolnych od obciążeń, z uwzględnieniem zalecenia Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ERRS/2012/2 z dnia 20 grudnia 2012 r. w sprawie finansowania instytucji kredytowych [31], a w szczególności zalecenia D - przejrzystość rynków w zakresie obciążania aktywów. Wytyczne te przyjmuje się zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. EUNB opracuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia ujawnienia informacji na temat wartości bilansowej w podziale na kategorie ekspozycji, jakości aktywów i całkowitej wolnej od obciążeń kwoty wartości bilansowej, z uwzględnieniem zalecenia ERRS/2012/2, i pod warunkiem że EUNB uzna w swoim sprawozdaniu, że takie dodatkowe ujawnienia przyniosą wiarygodne i istotne informacje. EUNB przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2016 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 444	Korzystanie z ECAI W odniesieniu do instytucji obliczających kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z przepisami części trzeciej tytuł II rozdział 2 dla każdej kategorii ekspozycji określonej w art. 112 ujawnia się następujące informacje: a) nazwy wyznaczonych ECAI i agencji kredytów eksportowych oraz przyczyny ewentualnych zmian; b) kategorie ekspozycji, do których stosuje się poszczególne ECAI lub agencje kredytów eksportowych; c) opis procesu stosowanego do przenoszenia oceny kredytowej emitenta i oceny kredytowej emisji do	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	pozycji nieuwzględnionych w portfelu handlowym; d) przyporządkowanie ratingu zewnętrznego każdej z wyznaczonych ECAI lub agencji kredytów eksportowych do stopni jakości kredytowej określonych w części trzeciej tytuł II rozdział 2, uwzględniając fakt, iż ujawnienie tych informacji nie jest konieczne, jeśli instytucja stosuje standardowy system przyporządkowywania ocen, opublikowany przez EUNB; e) wartości ekspozycji oraz wartości ekspozycji po ograniczeniu ryzyka kredytowego związane z każdym stopniem jakości kredytowej określonym w części trzeciej tytuł II rozdział 2, a także kwoty pomniejszające fundusze własne.				
Art. 445	Ekspozycja na ryzyko rynkowe Instytucje obliczające swoje wymogi w zakresie funduszy własnych zgodnie z przepisami art. 92 ust. 3 lit. b) i c) ujawniają te wymogi oddzielnie dla każdego rodzaju ryzyka, o którym mowa w tych przepisach. Ponadto ujawniają one oddzielnie wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu szczególnego ryzyka stopy procentowej związanego z pozycjami sekurytyzacyjnymi.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 446	Ryzyko operacyjne Instytucje ujawniają metody oceny wymogów w zakresie funduszy własnych dla ryzyka operacyjnego, do których kwalifikuje się dana instytucja; opis metod określonych w art. 312 ust. 2, jeśli są stosowane przez instytucję, w tym omówienie ważnych czynników wewnętrznych i zewnętrznych uwzględnionych w metodzie pomiaru tej instytucji, zaś w przypadku częściowego stosowania - zakres i zasięg poszczególnych zastosowanych metod.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 447	Ekspozycje w papierach kapitałowych nieuwzględnionych w portfelu handlowym W odniesieniu do ekspozycji w papierach kapitałowych nieuwzględnionych w portfelu handlowym instytucje ujawniają następujące informacje:	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	a) różnicowanie między ekspozycjami pod względem ich celów, w tym w zakresie zysków kapitałowych oraz celów strategicznych, a także przegląd stosowanych technik rachunkowości oraz metod wyceny, w tym zasadnicze założenia i praktyki mające wpływ na wycenę oraz wszystkie znaczące zmiany tych praktyk; b) wartość księgową, wartość godziwą oraz - w przypadku ekspozycji z tytułu instrumentów będących przedmiotem obrotu giełdowego - porównanie z ceną rynkową, jeśli zasadniczo różni się ona od wartości godziwej; c) rodzaje, charakter oraz kwoty ekspozycji z tytułu instrumentów będących przedmiotem obrotu giełdowego, ekspozycji w niepublicznych papierach kapitałowych w wystarczająco zdywersyfikowanych portfelach oraz innych ekspozycji; d) zrealizowane zyski lub straty z tytułu sprzedaży i likwidacji w danym okresie w ujęciu skumulowanym; oraz e) całkowitą wartość niezrealizowanych zysków lub strat, łączne niezrealizowane zyski lub straty z aktualizacji wyceny oraz wszelkie takie kwoty ujęte w funduszach własnych podstawowych lub dodatkowych.				
Art. 448	Ekspozycja na ryzyko stopy procentowej przypisane pozycjom nieuwzględnionym w portfelu handlowym W przypadku ekspozycji na ryzyko stopy procentowej przypisane pozycjom nieuwzględnionym w portfelu handlowym instytucje ujawniają następujące informacje: a) charakter ryzyka stopy procentowej i zasadnicze założenia (w tym założenia dotyczące przedterminowej spłaty kredytów i zachowania depozytów o nieustalonym terminie wymagalności) oraz częstotliwość pomiarów ryzyka stopy procentowej; b) wahania w zakresie zysku, wartości gospodarczej lub innego stosownego wskaźnika używanego przez kierownictwo instytucji do oceny skutków szokowych wzrostów lub spadków stóp procentowych zgodnie z metodą pomiaru ryzyka stopy procentowej stosowaną	N/prze s stosowan y jest bezpośre dnio			

	przez kierownictwo instytucji, z podziałem na poszczególne waluty.				
Art. 449	Ekspozycja na pozycje sekurytyzacyjne Instytucje obliczające kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z przepisami części trzeciej tytuł II rozdział 5 lub wymogi w zakresie funduszy własnych zgodnie z art. 337 lub 338 ujawniają w stosownych przypadkach następujące informacje oddzielnie dla portfela handlowego i niehandlowego: a) opis celów instytucji w związku z działalnością sekurytyzacyjną; b) charakter pozostałych rodzajów ryzyka, w tym ryzyka płynności związanego z sekurytyzowanymi aktywami; c) rodzaje ryzyka ze względu na uprzywilejowanie bazowych pozycji sekurytyzacyjnych i ze względu na aktywa bazowe tych pozycji sekurytyzacyjnych, ustanawianych i utrzymywanych w posiadaniu w ramach działalności resekurytyzacyjnej; d) różne role odgrywane przez instytucję w procesie sekurytyzacji; e) wskazanie stopnia zaangażowania instytucji w każdą z ról, o których mowa w lit. d); f) opis istniejących procedur mających na celu monitorowanie zmian ryzyka kredytowego i rynkowego związanego z ekspozycjami sekurytyzacyjnymi, w tym wskazanie, w jaki sposób zachowanie aktywów bazowych wpływa na ekspozycje sekurytyzacyjne, oraz opis różnic w tych procedurach względem ekspozycji resekurytyzacyjnych; g) opis polityki instytucji, która to polityka dotyczy stosowania zabezpieczenia i ochrony nierzeczywistej w celu ograniczania ryzyka związanego z utrzymanymi ekspozycjami sekurytyzacyjnymi i resekurytyzacyjnymi, w tym wskazanie istotnych kontrahentów hedgingowych z podziałem na odpowiednie rodzaje ekspozycji na ryzyko; h) stosowane przez instytucję strategie obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem na potrzeby	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

działalności sekurytyzacyjnej, w tym wyszczególnienie typów ekspozycji sekurytyzacyjnych, do których stosują się poszczególne metody; i) rodzaje SSPE, które instytucja wykorzystuje, działając w charakterze jednostki sponsorującej, do celów sekurytyzacji ekspozycji osób trzecich, w tym wskazanie ewentualnych ekspozycji (odrębnie bilansowych i pozabilansowych) instytucji wobec takich jednostek wraz z określeniem ich formy i zakresu, a także wykaz podmiotów, którymi ta instytucja zarządza lub którym doradza i które inwestują albo w pozycje sekurytyzacyjne, które były poddane sekurytyzacji przez tę instytucję, albo w SSPE, które ta instytucja sponsoruje; j) skrótowy opis zasad rachunkowości stosowanych przez instytucję w odniesieniu do działalności sekurytyzacyjnej, w tym: (i) wskazanie, czy transakcje traktowane są jako sprzedaż czy też pozyskiwanie finansowania; (ii) ujmowanie zysków ze sprzedaży; (iii) metody wyceny pozycji sekurytyzacyjnych, główne założenia i parametry wejściowe tej wyceny oraz zmiany w porównaniu z poprzednim okresem; (iv) sposób ujmowania syntetycznej sekurytyzacji, jeśli nie jest ona objęta innymi zasadami rachunkowości; (v) sposób wyceny aktywów, które mają być sekurytyzowane, oraz wskazanie, czy są one księgowane w portfelu niehandlowym czy też handlowym instytucji; (vi) zasady dotyczące ujmowania zobowiązań w bilansie w przypadku ustaleń, zgodnie z którymi instytucja może być zobowiązana do udzielenia wsparcia finansowego w związku z sekurytyzowanymi aktywami; k) nazwy instytucji ECAI, których oceny są stosowane na potrzeby sekurytyzacji, i typy ekspozycji, do których stosuje się oceny poszczególnych agencji; l) w stosownych przypadkach, opis metody				

wewnętrznych oszacowań, określonej w przepisach części trzeciej tytuł II rozdział 5 sekcja 3, w tym struktury procesu oceny wewnętrznej oraz związku pomiędzy oceną wewnętrzną a ratingiem zewnętrznym, stosowania oceny wewnętrznej do celów innych niż cele kapitałowe metody wewnętrznych oszacowań, mechanizmów kontroli dotyczących procesu oceny wewnętrznej, w tym omówienia niezależności, odpowiedzialności oraz przeglądu procesu oceny wewnętrznej, typy ekspozycji, do których ma zastosowanie proces oceny wewnętrznej, oraz czynniki skrajne, które są wykorzystywane do określania poziomów wsparcia jakości kredytowej, według typów ekspozycji; m) objaśnienie znaczących zmian, które zaszły w ujawnionych danych ilościowych określonych w lit. n)-q) od ostatniego okresu sprawozdawczego; n) następujące informacje (odrębnie dla portfela handlowego i niehandlowego), z podziałem na typy ekspozycji: (i) łączną kwotę wszystkich należności z tytułu ekspozycji sekurytyzowanych przez instytucję, oddzielnie dla sekurytyzacji tradycyjnej i syntetycznej, oraz sekurytyzacji, w przypadku których instytucja działa wyłącznie jako jednostka sponsorująca; (ii) łączną kwotę bilansowych pozycji sekurytyzacyjnych, które zostały utrzymane lub nabyte, oraz pozabilansowych ekspozycji sekurytyzacyjnych; (iii) łączną wysokość aktywów, które mają być sekurytyzowane; (iv) w przypadku sekurytyzowanych instrumentów podlegających przedterminowemu wykupowi - łączne wykorzystane ekspozycje przypisane udziałom odpowiednio jednostki inicjującej i inwestora, łączne wymogi kapitałowe spełniane przez instytucję z tytułu udziałów jednostki inicjującej oraz łączne wymogi kapitałowe spełniane przez instytucję z tytułu udziałów inwestora w wykorzystanych saldach i niewykorzystanych liniach kredytowych; (v) wysokość pozycji sekurytyzacyjnych, które				

	pomniejszają fundusze własne lub są wazone ryzykiem według wagi równej 1250 %; (vi) skróty opis działalności sekurytyzacyjnej w bieżącym okresie, w tym kwotę ekspozycji sekurytyzowanych oraz uznane zyski lub straty ze sprzedaży; o) następujące informacje oddzielnie dla portfela handlowego i niehandlowego: (i) łączną kwotę utrzymanych lub nabytych pozycji sekurytyzacyjnych oraz związane z nimi wymogi kapitałowe, z podziałem na ekspozycje sekurytyzacyjne i resekurytyzacyjne oraz z dalszym podziałem na znaczącą liczbę przedziałów wag ryzyka lub wymogów kapitałowych dla każdego zastosowanego podejścia dotyczącego wymogów kapitałowych; (ii) łączną kwotę utrzymanych lub nabytych pozycji resekurytyzacyjnych, z podziałem na ekspozycje przed zabezpieczeniem/ubezpieczeniem i po zabezpieczeniu/ubezpieczeniu, oraz ekspozycję wobec gwarantów finansowych, z podziałem na kategorie wiarygodności kredytowej gwaranta lub nazwy gwaranta; p) w przypadku portfela niehandlowego i ekspozycji sekurytyzowanych przez instytucję - wysokość sekurytyzowanych aktywów o utraconej wartości i aktywów przeterminowanych oraz wysokość strat uznanych przez instytucję w bieżącym okresie, obie pozycje z podziałem na typy ekspozycji; q) w przypadku portfela handlowego - łączną kwotę wszystkich należności z tytułu ekspozycji sekurytyzowanych przez instytucję i podlegających wymogowi kapitałowemu z tytułu ryzyka rynkowego, z podziałem na sekurytyzację tradycyjną i syntetyczną oraz według typów ekspozycji; r) w stosownych przypadkach - czy instytucja udzieliła wsparcia na warunkach przewidzianych w art. 248 ust. 1 oraz wpływ na fundusze własne.				
Art. 450 ust. 1	Polityka w zakresie wynagrodzeń W odniesieniu do polityki i praktyk instytucji w	N/przepis			

	zakresie wynagrodzeń dla kategorii pracowników, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka, instytucje ujawniają co najmniej następujące informacje: a) informacje dotyczące procesu decyzyjnego stosowanego przy ustalaniu polityki w zakresie wynagrodzeń, a także liczbę posiedzeń organizowanych w danym roku obrachunkowym przez organ zarządzający pełniący nadzór nad wynagrodzeniami, w tym - w stosownych przypadkach - informacje na temat składu i zakresu zadań komisji ds. wynagrodzeń, konsultanta zewnętrznego, z którego usług skorzystano przy ustalaniu polityki w zakresie wynagrodzeń, oraz roli odpowiednich zainteresowanych stron; b) informacje na temat powiązania między wynagrodzeniem a wynikami; c) najważniejsze informacje na temat cech charakterystycznych systemu wynagrodzeń, w tym informacje na temat kryteriów stosowanych przy pomiarze wyników i korekcie o ryzyko, polityki odraczania płatności i kryteriów nabywania uprawnień; d) stosunek stałych składników wynagrodzenia do składników zmiennych, ustalony zgodnie z art. 94 ust. 1 lit. g) dyrektywy 36/2013; e) informacje na temat kryteriów dotyczących osiągniętych wyników, stanowiących podstawę uprawnień do akcji, opcji na akcje lub zmiennych elementów wynagrodzenia; f) główne parametry oraz uzasadnienie wszelkiego rodzaju systemu elementów zmiennych i wszelkich innych świadczeń niepieniężnych; g) zagregowane informacje ilościowe dotyczące wynagrodzenia, z podziałem na obszary działalności przedsiębiorstwa; h) zagregowane informacje ilościowe na temat wynagrodzeń, z podziałem na kadrę kierowniczą wyższego szczebla i pracowników, których działania mają istotny wpływ na profil ryzyka instytucji, zawierające następujące dane:	stosowan y jest bezpośrednio			

	(i) wysokość wynagrodzeń za dany rok obrotowy z podziałem na wynagrodzenie stałe i zmienne oraz liczba osób je otrzymujących; (ii) wysokość i forma wynagrodzenia zmiennego z podziałem na świadczenia pieniężne, akcje i instrumenty związane z akcjami oraz inne typy; (iii) wysokość wynagrodzenia z odroczoną wypłatą z podziałem na części już przysługujące i jeszcze nieprzysługujące; (iv) wysokość wynagrodzenia z odroczoną wypłatą przyznana w danym roku obrotowym, wypłacona i zmniejszona w ramach korekty o wyniki; (v) płatności związane z przyjęciem do pracy i z odprawą w danym roku obrotowym oraz liczba beneficjentów takich płatności; (vi) kwoty płatności związanych z odprawą dokonane w danym roku obrotowym, liczba beneficjentów takich płatności oraz wysokość najwyższej takiej płatności na rzecz jednej osoby; i) liczba osób, które otrzymały wynagrodzenie w wysokości co najmniej 1 mln EUR w danym roku obrotowym: dla wynagrodzeń w przedziale między 1 mln EUR a 5 mln EUR - w podziale na przedziały wynagrodzeń o wielkości 500000 EUR, a dla wynagrodzeń wyższych niż 5 mln EUR - w podziale na przedziały wynagrodzeń o wielkości 1 mln EUR; j) na żądanie państwa członkowskiego lub właściwego organu - łączne wynagrodzenie w podziale na każdego członka organu zarządzającego lub kadry kierowniczej wyższego szczebla.				
Art. 450 ust. 2	W odniesieniu do instytucji mających duże znaczenie ze względu na ich wielkość, organizację wewnętrzną oraz charakter, skalę i stopień złożoności działalności, informacje ilościowe, o których mowa w niniejszym artykule, są również podawane do publicznej wiadomości na poziomie członków organu zarządzającego instytucji. Instytucje stosują się do wymogów określonych w niniejszym artykule w sposób odpowiadający ich	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	wielkości, organizacji wewnętrznej oraz charakterowi, skali i stopniowi złożoności działalności oraz nienaruszający przepisów dyrektywy 95/46/WE.				
Art. 451 ust. 1	Dźwignia finansowa Instytucje ujawniają następujące informacje na temat swojego wskaźnika dźwigni obliczonego zgodnie z art. 429, oraz zarządzania ryzykiem nadmiernej dźwigni finansowej: a) wskaźnik dźwigni oraz sposób, w jaki instytucja zastosowała art. 499 ust. 2 i 3; b) podział miary ekspozycji całkowitej, jak również uzgodnienie miary ekspozycji całkowitej ze stosownymi informacjami ujawnianymi w publikowanych sprawozdaniach finansowych; c) w stosownych przypadkach kwota wyłączonych pozycji powierniczych zgodnie z art. 429 ust. 11; d) opis procedur stosowanych w celu zarządzania ryzykiem nadmiernej dźwigni finansowej; e) opis czynników, które miały wpływ na wskaźnik dźwigni w okresie, którego dotyczy ujawniony wskaźnik dźwigni.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 451 ust. 2	EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia jednolitego wzoru do celów ujawniania informacji, o których mowa w ust. 1, oraz instrukcje dotyczące stosowania takiego wzoru. EUNB przedstawi Komisji powyższe projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 30 czerwca 2014 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 452	Stosowanie metody IRB w odniesieniu do ryzyka kredytowego Instytucje obliczające kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem według metody IRB ujawniają następujące	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

informacje: a) zezwolenie właściwego organu na stosowanie tej metody lub zmianę metody już stosowanej; b) wyjaśnienie i przegląd: (i) struktury systemów ratingu wewnętrznego oraz powiązań między ratingami wewnętrznymi i zewnętrznymi; (ii) stosowania oszacowań wewnętrznych do innych celów niż obliczanie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z przepisami części trzeciej tytuł II rozdział 3; (iii) procesu zarządzania ograniczeniem ryzyka kredytowego oraz uznawania technik ograniczenia ryzyka kredytowego; (iv) mechanizmów kontroli systemów ratingowych (w tym opis stopnia ich niezależności i zakresów odpowiedzialności) oraz przeglądu systemów ratingowych; c) opis procesu ratingów wewnętrznych dostarczany oddzielnie dla następujących kategorii ekspozycji: (i) rządy centralne i banki centralne; (ii) instytucje; (iii) przedsiębiorstwa, w tym MŚP, kredytowanie specjalistyczne i nabyte należności korporacyjne; (iv) ekspozycje detaliczne dla każdej kategorii ekspozycji, którym odpowiadają różne rodzaje korelacji wymienione w art. 154 ust. 1-4; (v) papiery kapitałowe; d) wartości ekspozycji w odniesieniu do każdej kategorii ekspozycji określonych w art. 147. Ekspozycje wobec rządów centralnych i banków centralnych, instytucji i przedsiębiorstw w przypadkach, w których do obliczenia kwot ekspozycji ważonych ryzykiem instytucje stosują własne oszacowania wartości LGD lub współczynniki konwersji, ujawnia się oddzielnie od ekspozycji, w odniesieniu do których instytucje nie stosują takich oszacowań; e) w celu umożliwienia miarodajnego	dnio			

zróżnicowania ryzyka kredytowego w odniesieniu do każdej kategorii ekspozycji (rządy centralne i banki centralne, instytucje, przedsiębiorstwa i papiery kapitałowe) oraz w odniesieniu do wystarczającej liczby klas jakości dłużników (w tym dłużników, którzy nie wykonali zobowiązania) instytucje ujawniają następujące informacje: (i) ekspozycję całkowitą, w tym w odniesieniu do kategorii ekspozycji wobec rządów centralnych i banków centralnych, instytucji i przedsiębiorstw - sumę niespłaconych kredytów i wartości ekspozycji dla niewykorzystanych zobowiązań; w odniesieniu do papierów kapitałowych - pozostającą kwotę należną; (ii) średnią wagę ryzyka ekspozycji ważonych ryzykiem; (iii) w przypadku instytucji stosujących własne oszacowania współczynników konwersji do obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem - kwotę niewykorzystanych zobowiązań i średnią wartość ekspozycji ważonych ryzykiem dla każdej kategorii ekspozycji; f) w przypadku kategorii ekspozycji detalicznych oraz każdej z kategorii określonych w lit. c) ppkt (iv) - albo informacje określone w lit. e) (w stosownych przypadkach przedstawione w sposób zbiorczy), albo analizę ekspozycji (niespłacone kredyty i wartości ekspozycji z tytułu niewykorzystanych zobowiązań) w odniesieniu do wystarczającej liczby klas oczekiwanych strat, aby umożliwić miarodajne zróżnicowanie ryzyka kredytowego (w stosownych przypadkach przedstawione w sposób zbiorczy); g) rzeczywiste korekty o szczególne ryzyko kredytowe za poprzedni okres dla każdej kategorii ekspozycji (w przypadku ekspozycji detalicznych, dla każdej z kategorii określonych w lit. c) ppkt (iv)) oraz różnicę w stosunku do wcześniejszych doświadczeń; h) opis czynników, które miały wpływ na poniesione straty w poprzednim okresie (na przykład, czy dana instytucja zaobserwowała wyższe niż średnie współczynniki niewykonania zobowiązań lub wyższe niż średnie wartości LGD i współczynników				

konwersji); i) oszacowania danej instytucji w zestawieniu z rzeczywistymi wynikami w dłuższej perspektywie czasowej. Informacje te obejmują co najmniej oszacowania strat w zestawieniu z rzeczywistymi stratami w każdej kategorii ekspozycji (w przypadku ekspozycji detalicznych - dla każdej z kategorii określonych w lit. c) ppkt (iv)) w okresie, który jest wystarczający do miarodajnej oceny funkcjonowania procesów ratingu wewnętrznego dla każdej kategorii ekspozycji (w przypadku ekspozycji detalicznych - dla każdej z kategorii określonych w lit. c) ppkt (iv)). W stosownych przypadkach instytucje dokonują dalszego podziału powyższych informacji w celu przeprowadzenia analizy wartości PD oraz - w przypadku instytucji stosujących własne oszacowania wartości LGD lub współczynników konwersji - w celu analizy wyników oszacowania wartości LGD i współczynnika konwersji względem oszacowań przedstawionych w ujawnionych informacjach dotyczących ilościowej oceny ryzyka określonych w niniejszym artykule; j) w odniesieniu do wszystkich kategorii ekspozycji określonych w art. 147 i każdej kategorii ekspozycji, którym odpowiadają różne rodzaje korelacji wymienione w art. 154 ust. 1-4: (i) w przypadku instytucji stosujących własne oszacowania wartości LGD do obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem - średnie wartości LGD i PD ważone ekspozycją w ujęciu procentowym dla każdej właściwej lokalizacji geograficznej ekspozycji kredytowych; (ii) w przypadku instytucji, które nie stosują własnych oszacowań wartości LGD - średnią wartość PD ważoną ekspozycją w ujęciu procentowym dla każdej właściwej lokalizacji geograficznej ekspozycji kredytowych. Do celów lit. c) przedmiotowy opis zawiera informacje na temat typów ekspozycji w ramach danej kategorii ekspozycji, definicje, metody oraz dane służące do oszacowania i walidacji wartości PD, a także, w stosownych przypadkach, wartości LGD i				

	współczynników konwersji, w tym założenia użyte przy obliczaniu tych zmiennych, oraz opisy istotnych odstępstw od definicji niewykonania zobowiązania określonej w art. 178, w tym szerokie segmenty portfela, których te odstępstwa dotyczą. Do celów lit. j) "właściwa lokalizacja geograficzna ekspozycji kredytowych" oznacza ekspozycje w państwach członkowskich, w których instytucja uzyskała zezwolenie, oraz w państwach członkowskich lub państwach trzecich, w których instytucje prowadzą działalność za pośrednictwem oddziału lub jednostki zależnej.				
Art. 453	Stosowanie technik ograniczenia ryzyka kredytowego Instytucje wykorzystujące techniki ograniczenia ryzyka kredytowego ujawniają następujące informacje: a) zasady i procedury dotyczące kompensowania pozycji bilansowych i pozabilansowych oraz zakres, w jakim dana jednostka takie kompensowanie wykorzystuje; b) zasady i procedury dotyczące wyceny zabezpieczeń i zarządzania nimi; c) opis głównych rodzajów zabezpieczeń przyjętych przez daną instytucję; d) główne rodzaje gwarantów i kontrahentów kredytowych instrumentów pochodnych oraz ich wiarygodność kredytową; e) informacje na temat koncentracji ryzyka rynkowego lub kredytowego w ramach podjętych działań w zakresie ograniczenia ryzyka kredytowego; f) w przypadku instytucji obliczających kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem według metody standardowej lub metody IRB, ale niedokonujących własnych oszacowań wartości LGD lub współczynników konwersji w odniesieniu do danej kategorii ekspozycji - całkowitą wartość ekspozycji podaną oddzielnie dla każdej kategorii ekspozycji (w stosownych przypadkach po skompensowaniu pozycji bilansowych lub pozabilansowych), która jest objęta - po zastosowaniu korekt z tytułu zmienności - uznanym zabezpieczeniem finansowym lub innym uznanym	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	zabezpieczeniem; g) w przypadku instytucji obliczających kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem według metody standardowej lub metody IRB - całkowitą wartość ekspozycji podaną oddzielnie dla każdej kategorii ekspozycji (w stosownych przypadkach po skompensowaniu pozycji bilansowych lub pozabilansowych), która jest objęta gwarancjami lub kredytowymi instrumentami pochodnymi. W przypadku kategorii ekspozycji kapitałowych wymóg ten stosuje się do każdej metody określonej w art. 155.				
Art. 454	Stosowanie metod zaawansowanego pomiaru w odniesieniu do ryzyka operacyjnego Instytucje, które do obliczenia wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka operacyjnego stosują metody zaawansowanego pomiaru określone w art. 321-324, ujawniają opis zastosowania ubezpieczeń i innych mechanizmów transferu ryzyka w celu ograniczenia tego ryzyka.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 455	Stosowanie wewnętrznych modeli pomiaru ryzyka rynkowego Instytucje obliczające swoje wymogi kapitałowe zgodnie z art. 363 ujawniają następujące informacje: a) w odniesieniu do każdego uwzględnionego subportfela: (i) cechy zastosowanych modeli; (ii) w stosownych przypadkach w odniesieniu do modeli wewnętrznych w zakresie dodatkowego ryzyka niewykonania zobowiązań i migracji oraz transakcji korelacyjnych - zastosowane metody i rodzaje ryzyka mierzone za pomocą modelu wewnętrznego, w tym opis metody zastosowanej przez daną instytucję w celu określenia horyzontów płynnościowych, metod zastosowanych w celu dokonania oceny kapitałowej, która jest spójna z wymaganą normą ostrożnościową, a także metod zastosowanych w celu walidacji modelu; (iii) opis testu warunków skrajnych zastosowanego do subportfela; (iv) opis metod zastosowanych w celu weryfikacji	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	historycznej oraz walidacji dokładności i spójności modeli wewnętrznych i procesów modelowania; b) zakres zezwolenia wydanego przez właściwy organ; c) opis zakresu i metod zgodności z wymogami określonymi w art. 104 i 105; d) najwyższą, najniższą i średnią wartość następujących pozycji: (i) codziennych miar wartości zagrożonej w okresie sprawozdawczym oraz na koniec tego okresu; (ii) miar wartości zagrożonej w warunkach skrajnych w okresie sprawozdawczym oraz na koniec tego okresu; (iii) wartość ryzyka w zakresie dodatkowego ryzyka niewykonania zobowiązań i migracji oraz w zakresie ryzyka szczególnego związanego z korelacyjnym portfelem handlowym w okresie sprawozdawczym oraz na koniec tego okresu; e) elementy wymogu w zakresie funduszy własnych określone w art. 364; f) średni ważony horyzont płynnościowy dla każdego subportfela objętego modelami wewnętrznymi w zakresie dodatkowego ryzyka niewykonania zobowiązań i migracji oraz w zakresie transakcji korelacyjnych; g) porównanie codziennych miar wartości zagrożonej na koniec dnia z jednodniowymi zmianami wartości portfela na koniec kolejnego dnia roboczego wraz z analizą wszelkich istotnych przekroczeń w okresie sprawozdawczym.				
Art. 456 ust. 1	Akty delegowane Komisja posiada uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 462 w odniesieniu do następujących kwestii: a) wyjaśnienia definicji zawartych w art. 4, 5, 142, 153, 192, 242, 272, 300, 381 i 411 w celu zapewnienia jednolitego stosowania niniejszego rozporządzenia; b) wyjaśnienia definicji zawartych w art. 4, 5, 142, 153, 192, 242, 272, 300, 381 i 411 w celu	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	uwzględnienia - w ramach stosowania niniejszego rozporządzenia - zmian na rynkach finansowych; c) zmiany wykazu kategorii ekspozycji zawartego w art. 112 i 147 w celu uwzględnienia zmian na rynkach finansowych; d) kwoty określonej w art. 123 lit. c), art. 147 ust. 5 lit. a), art. 153 ust. 4 i art. 162 ust. 4 w celu uwzględnienia skutków inflacji; e) wykazu i klasyfikacji pozycji pozabilansowych w załącznikach I i II, w celu uwzględnienia zmian na rynkach finansowych; f) dostosowania kategorii firm inwestycyjnych zawartych w art. 95 ust. 1 i art. 96 ust. 1 w celu uwzględnienia zmian na rynkach finansowych; g) wyjaśnienia wymogu określonego w art. 97 w celu zapewnienia jednolitego stosowania niniejszego rozporządzenia; h) zmiany wymogów w zakresie funduszy własnych, zgodnie z art. 301-311 niniejszego rozporządzenia i z art. 50a-50d rozporządzenia (UE) 648/2012 w celu uwzględnienia zmian lub modyfikacji w międzynarodowych standardach w odniesieniu do ekspozycji wobec kontrahenta centralnego; i) wyjaśnienia warunków, o których mowa w wyłączeniach przewidzianych w art. 400; j) wprowadzania zmian do miary kapitału i miary całkowitej ekspozycji składających się na wskaźnik dźwigni, o którym mowa w art. 429 ust. 2, w celu zlikwidowania wszelkich niedociągnięć wykrytych na podstawie sprawozdań, o których mowa w art. 430 ust. 1, przed wymaganą datą publikacji wskaźnika dźwigni przez instytucje, jak określono w art. 451 ust. 1 lit. a).				
Art. 456 ust. 2	EUNB monitoruje wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka korekty wyceny kredytowej i do dnia 1 stycznia 2015 r. przedstawi Komisji stosowne sprawozdanie. W szczególności w sprawozdaniu znajdzie się ocena: a) ujęcia ryzyka związanego z CVA jako jednostkowego narzutu kapitałowego w zestawieniu z zintegrowanym składnikiem ram ryzyka rynkowego	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	b) zakresu narzutu kapitałowego z tytułu ryzyka związanego z CVA, łącznie ze zwolnieniem określonym w art. 482; c) uznanych zabezpieczeń; d) obliczania wymogów kapitałowych dla ryzyka związanego z CVA. Na podstawie tego sprawozdania i w przypadku gdy zawarte w nim ustalenia będą uzasadniać podjęcie takich działań, Komisja będzie także miała uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 462 w celu zmiany art. 381, art. 382 ust. 1-3, oraz art. 383-386 dotyczących tych kwestii.				
Art. 457	Dostosowania techniczne i korekty Komisja posiada uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 462 w celu dokonania dostosowania technicznego i korekt elementów innych niż istotne następujących przepisów, aby uwzględnić zmiany w zakresie nowych produktów finansowych lub działalności finansowej, w celu uwzględnienia dostosowań do zmian w innych aktach ustawodawczych Unii dotyczących usług finansowych i rachunkowości dokonanych po przyjęciu niniejszego rozporządzenia, w tym standardów rachunkowości opartych na rozporządzeniu (WE) nr 1606/2002: a) wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka kredytowego określonych w art. 111-134 i w art. 143-191; b) skutków ograniczenia ryzyka kredytowego zgodnie z art. 193-241; c) wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu sekurytyzacji określonych w art. 243-266; d) wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka kredytowego kontrahenta określonych w art. 272-311; e) wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka operacyjnego określonych w art. 315-324; f) wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego określonych w art. 325-377;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	g) wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rozliczenia określonych w art. 378 i 379; h) wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z korektą wyceny kredytowej określonych w art. 383, 384 i 386; i) części drugiej i art. 99 wyłącznie w wyniku zmian w standardach lub wymogach rachunkowości uwzględniających prawo unijne.				
Art. 458 ust. 1	Ryzyko makroostrożnościowe lub systemowe stwierdzone na szczeblu państwa członkowskiego Państwa członkowskie wyznaczają organ odpowiedzialny za stosowanie niniejszego artykułu. Organem tym jest organ właściwy lub wyznaczony organ.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 458 ust. 2	Jeżeli organ określony zgodnie z ust. 1 stwierdzi zmiany w natężeniu ryzyka makroostrożnościowego lub systemowego w systemie finansowym, które może mieć poważne negatywne skutki dla systemu finansowego i gospodarki realnej w danym państwie członkowskim i któremu to ryzyku zdaniem tego organu można by lepiej zaradzić przy pomocy bardziej rygorystycznych środków krajowych, organ ten powiadamia o tym fakcie Parlament Europejski, Radę, Komisję, ERRS i EUNB oraz przedkłada stosowne dowody ilościowe lub jakościowe wszystkich poniższych elementów: a) zmian w natężeniu ryzyka makroostrożnościowego lub systemowego; b) powodów, dla których zmiany takie mogłyby stwarzać zagrożenie dla stabilności finansowej na szczeblu krajowym; c) powodów, dla których art. 124 i 164 niniejszego rozporządzenia oraz art. 101, 103, 104, 105, 133 oraz 136 dyrektywy 2013/36/UE nie mogą adekwatnie zaradzić stwierdzonemu ryzyku makroostrożnościowemu lub systemowemu, z uwzględnieniem względnej skuteczności tych środków; d) projektu środków krajowych - w odniesieniu do	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	instytucji działających na podstawie zezwolenia udzielonego w danym państwie lub podgrupy takich instytucji - służących złagodzeniu zmian w natężeniu ryzyka i dotyczących: (i) poziomu funduszy własnych określonego w art. 92; (ii) wymogów w zakresie dużych ekspozycji określonych w art. 392 oraz w art. 395-403; (iii) wymogów dotyczących podawania informacji do wiadomości publicznej określonych w art. 431-455; (iv) poziomu bufora zabezpieczającego przewidzianego w art. 129 dyrektywy 2013/36/UE; (v) wymogów dotyczących płynności określonych w części szóstej; (vi) wag ryzyka w odniesieniu do baniek spekulacyjnych dotyczących sektora nieruchomości mieszkalnych i komercyjnych; lub (vii) ekspozycji wewnątrz sektora finansowego; e) wyjaśnienie, dlaczego organ określony zgodnie z ust. 1 uważa projekty środków za właściwe, skuteczne i proporcjonalne na potrzeby rozwiązania zaistniałej sytuacji; oraz f) ocenę prawdopodobnego pozytywnego lub negatywnego wpływu przedmiotowych projektów środków na rynek wewnętrzny w oparciu o informacje, które są dostępne danemu państwu członkowskiemu.				
Art. 458 ust. 3	Kiedy organy wyznaczone zgodnie z ust. 1 zostają upoważnione do stosowania środków krajowych zgodnie z niniejszym artykułem, przekazują odpowiednim właściwym organom lub wyznaczonym organom w innych państwach członkowskich wszystkie stosowne informacje.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 458 ust. 4	Uprawnienia do przyjęcia aktu wykonawczego w celu odrzucenia projektów krajowych środków, o których mowa w ust. 2 lit. d), przyznaje się Radzie, stanowiącej większością kwalifikowaną na wniosek Komisji. W ciągu jednego miesiąca od otrzymania powiadomienia, o którym mowa w ust. 2, ERRS, i EUNB przedstawiają Radzie, Komisji i zainteresowanemu państwu	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

członkowskiemu opinie na temat punktów wymienionych w tym ustępie. Uwzględniając w najwyższym stopniu opinie, o których mowa w akapicie pierwszym, jeżeli istnieją przekonujące, mocne i szczegółowe dowody na to, że dany środek będzie mieć negatywny wpływ na rynek wewnętrzny, a wpływ ten przeważa nad korzyściami w zakresie stabilności finansowej płynącymi ze zmniejszenia stwierdzonego ryzyka makroostrożnościowego lub systemowego, Komisja może, w terminie jednego miesiąca, przedłożyć Radzie wniosek dotyczący aktu wykonawczego w celu odrzucenia projektu środków krajowych. Jeżeli Komisja nie przedłoży wniosku we wspomnianym terminie jednego miesiąca, dane państwo członkowskie może natychmiast przyjąć projekt środków krajowych na okres nieprzekraczający dwóch lat lub do czasu, gdy ryzyko makroostrożnościowe lub ryzyko systemowe przestaną występować, jeśli stanie się to wcześniej. Rada podejmuje decyzję w sprawie wniosku Komisji w terminie jednego miesiąca od otrzymania wniosku i podaje powody odrzucenia, bądź nie, projektu środków krajowych. Rada odrzuca projekt środków krajowych wyłącznie w przypadku gdy stwierdzi, że nie zostały spełnione następujące warunki: a) zmiany w natężeniu ryzyka makroostrożnościowego lub systemowego mają taki charakter, że mogłyby stanowić ryzyko dla stabilności finansowej na szczeblu krajowym; b) art. 124 i 164 niniejszego rozporządzenia oraz art. 101, 103, 104, 105, 133 oraz 136 dyrektywy 2013/36/UE nie mogą adekwatnie zaradzić stwierdzonemu ryzyku makroostrożnościowemu lub systemowemu, z uwzględnieniem względnej skuteczności tych środków; c) projekt środków krajowych jest właściwszy do zaradzenia stwierdzonemu ryzyku makroostrożnościowemu lub systemowemu i nie pociąga za sobą nieproporcjonalnych niekorzystnych skutków dla całości lub części systemu finansowego innych państw członkowskich lub Unii jako całości, tym samym stanowiąc lub stwarzając przeszkodę dla				

	funkcjonowania rynku wewnętrznego; d) problem ten dotyczy tylko jednego państwa członkowskiego; oraz e) na ryzyka te nie zareagowano już przy pomocy innych środków określonych w niniejszym rozporządzeniu lub dyrektywie 2013/36/UE. Ocena Rady uwzględnia opinie ERRS i EUNB oraz opiera się na dowodach przedstawionych zgodnie z ust. 2 przez organ określony zgodnie z ust. 1. Jeżeli Rada nie podejmie decyzji o odrzuceniu proponowanych środków krajowych w terminie jednego miesiąca od dnia otrzymania wniosku Komisji, dane państwo członkowskie może przyjąć środki na okres nieprzekraczający dwóch lat lub do czasu, gdy ryzyko makroostrożnościowe lub ryzyko systemowe przestaną występować, jeśli stanie się to wcześniej.				
Art. 458 ust. 5	Inne państwa członkowskie mogą uznać środki określone zgodnie z niniejszym artykułem i stosować je względem działających na podstawie zezwolenia udzielonego w danym państwie oddziałów zlokalizowanych w państwie członkowskim upoważnionym do stosowania tych środków.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 458 ust. 6	Jeżeli państwa członkowskie uznają środki określone zgodnie z niniejszym artykułem, powiadamiają o tym Radę, Komisję, EUNB, ERRS i państwo członkowskie upoważnione do stosowania tych środków.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 458 ust. 7	Przy podejmowaniu decyzji o uznaniu środków określonych zgodnie z niniejszym artykułem państwa członkowskie uwzględniają kryteria przedstawione w ust. 2.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 458 ust. 8	Państwo członkowskie upoważnione do stosowania środków może zwrócić się do ERRS o wydanie zalecenia określonego w art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1092/2010 i skierowanego do jednego lub więcej państw członkowskich, które nie uznają	N/przepis stosowany jest			

	przedmiotowych środków.	bezpośre dnio			
Art. 458 ust. 9	Przed wygaśnięciem upoważnienia wydanego zgodnie z ust. 4 państwo członkowskie - w porozumieniu z ERRS i EUNB - dokonuje przeglądu sytuacji i może przyjąć, zgodnie z procedurą, o której mowa w ust. 4, nowa decyzję w sprawie przedłużenia okresu stosowania krajowych środków każdorazowo o kolejny rok. Po pierwszym przedłużeniu Komisja - w porozumieniu z ERRS i EUNB - dokonuje przeglądu sytuacji co najmniej raz w roku.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 458 ust. 10	Niezależnie od procedury określonej w ust. 3-9, państwom członkowskim zezwala się na zwiększenie wag ryzyka powyżej poziomów przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu o maksymalnie 25 %, w odniesieniu do ekspozycji określonych w ust. 2 lit. d) ppkt (vi) i (vii) niniejszego artykułu, i zmniejszenie limitu dużych ekspozycji przewidzianego w art. 395 maksymalnie do 15 % na okres nieprzekraczający dwóch lat lub do czasu, gdy ryzyko makroostrożnościowe lub ryzyko systemowe przestaną występować, jeśli stanie się to wcześniej, pod warunkiem że zostaną spełnione warunki i wymogi dotyczące powiadamiania określone w ust. 2 niniejszego artykułu.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 459	Wymogi ostrożnościowe Komisja ma uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych - w szczególności na podstawie zalecenia lub opinii ERRS lub EUNB - zgodnie z art. 462 w celu nakładania na okres jednego roku surowszych wymogów ostrożnościowych w odniesieniu do ekspozycji, jeżeli jest to konieczne, aby zareagować na zmiany w natężeniu ryzyka mikroostrożnościowego i makroostrożnościowego wynikającego ze zmiany sytuacji na rynku na terytorium Unii lub poza nim, gdy zmiana ta ma wpływ na wszystkie państwa członkowskie, oraz jeżeli instrumenty przewidziane w niniejszym rozporządzeniu i w dyrektywie 2013/36/UE nie są wystarczające do wyeliminowania tych zagrożeń, dotyczących:	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			

	a) poziomu funduszy własnych określonego w art. 87; b) wymogów w zakresie dużych ekspozycji określonych w art. 392 oraz w art. 395-403; c) wymogów dotyczących ujawniania informacji określonych w art. 431-455. Komisja wspomagana przez ERRS przynajmniej raz w roku przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące zmian sytuacji na rynku, które mogą wymagać zastosowania niniejszego artykułu.				
Art. 460 ust. 1	Płynność Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 462 w celu szczegółowego określenia wymogu ogólnego ustanowionego w art. 412 ust. 1. Akt delegowany przyjęty zgodnie z niniejszym ustępem opiera się na pozycjach, które należy zgłosić zgodnie z częścią szóstą tytuł II i załącznikiem III; określa się w nim również okoliczności, w jakich właściwe organy muszą nałożyć na instytucje kredytowe szczególne poziomy przyływów i odpływów, w celu uwzględnienia szczególnych rodzajów ryzyka, na które są one narażone; przestrzega się w nim także progów określonych w ust. 2.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 460 ust. 2	Wymóg dotyczący pokrycia płynności, o którym mowa w art. 412, wprowadza się zgodnie z następującymi etapami: a) 60 % wymogu dotyczącego pokrycia płynności w 2015 r.; b) 70 % - od dnia 1 stycznia 2016 r.; c) 80 % - od dnia 1 stycznia 2017 r.; d) 100 % - od dnia 1 stycznia 2018 r. W tym celu Komisja uwzględni sprawozdania, o których mowa w art. 509 ust. 1, 2 i 3, oraz międzynarodowe standardy opracowane przez międzynarodowe fora, a także specyfikę unijną. Komisja przyjmie akt delegowany, o którym mowa w ust. 1, do dnia 30 czerwca 2014 r. Wejdzie on w życie do dnia 31 grudnia 2014 r., lecz	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	nie będzie mieć zastosowania przed dniem 1 stycznia 2015 r.				
Art. 461 ust. 1	Przegląd stopniowego wprowadzania wymogu dotyczącego pokrycia płynności Po przeprowadzeniu konsultacji z ERRS EUNB poinformuje Komisję - do dnia 30 czerwca 2016 r. - o tym, czy w stopniowym wprowadzaniu wymogu dotyczącego pokrycia płynności, określonym w art. 460 ust. 2, należy wprowadzić zmiany. W takiej analizie odpowiednio uwzględnia się rozwój sytuacji na rynkach i sytuacji regulacyjnej, jak również specyfikę unijną. W swoim sprawozdaniu ENUB oceni w szczególności odroczone, do dnia 1 stycznia 2019 r., wprowadzenie minimalnego wiążącego standardu wynoszącego 100 %. W sprawozdaniu tym uwzględnione zostaną sprawozdania roczne, o których mowa w art. 509 ust. 1, stosowne dane rynkowe i zalecenia wszystkich właściwych organów.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 461 ust. 2	W razie konieczności podjęcia działań w odpowiedzi na zmiany na rynku i innego typu zmiany Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego zgodnie z art. 462 w celu zmiany określonego w art. 460 etapowego wprowadzenia odnośnego wymogu i w celu odroczenia do 2019 r. wprowadzenia minimalnego wiążącego standardu wynoszącego 100 % w odniesieniu do wymogu dotyczącego pokrycia płynności ustalonego w art. 412 ust. 1, a także w celu zastosowania w 2018 r. minimalnego wiążącego standardu dla wymogu dotyczącego pokrycia płynności w wysokości 90 %. Do celów oceny konieczności odroczenia Komisja uwzględnia sprawozdanie i ocenę, o których mowa w ust. 1. Akt delegowany przyjmowany zgodnie z niniejszym artykułem nie ma zastosowania przed dniem 1 stycznia 2018 r. i wejdzie w życie do dnia 30 czerwca 2017 r.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 462 ust. 1	Wykonanie przekazania uprawnień Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych powierza się Komisji, z zastrzeżeniem warunków	N/przepis stosowany			

	określonych w niniejszym artykule.	y jest bezpośrednio			
Art. 462 ust. 2	Uprawnienie do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 456-460, dokonuje się na czas nieokreślony, począwszy od dnia 28 czerwca 2013 r.	N/przepis stosowany y jest bezpośrednio			
Art. 462 ust. 3	Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 456-460, może zostać odwołane w dowolnym momencie przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnień określonych w tej decyzji. Staje się ona skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub od późniejszej daty, która jest w niej określona. Nie wpływa ona na ważność aktów delegowanych już obowiązujących.	N/przepis stosowany y jest bezpośrednio			
Art. 462 ust. 4	Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja powiadamia o tym równocześnie Parlament Europejski i Radę.	N/przepis stosowany y jest bezpośrednio			
Art. 462 ust. 5	Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. 456-460 wchodzi w życie wyłącznie jeśli ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie 3 miesięcy od daty zawiadomienia Parlamentu Europejskiego i Rady lub jeżeli przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wyrażają sprzeciwu. Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady termin ten jest przedłużany o 3 miesiące.	N/przepis stosowany y jest bezpośrednio			
Art. 463	Sprzeciw wobec regulacyjnych standardów technicznych W przypadku gdy Komisja przyjmuje regulacyjny standard techniczny na mocy niniejszego rozporządzenia, który jest taki sam jak projekt regulacyjnego standardu technicznego przedłożony przez EUNB, okres, w którym Parlament Europejski i	N/przepis stosowany y jest bezpośrednio			

	Rada mogą wyrazić sprzeciw wobec takiego regulacyjnego standardu technicznego, wynosi miesiąc od daty powiadomienia. Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady okres ten jest przedłużany o miesiąc. W drodze odstępstwa od art. 13 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 okres, w którym Parlament Europejski lub Rada mogą wyrazić sprzeciw wobec regulacyjnego standardu technicznego, można w stosownych przypadkach wydłużyć o kolejny miesiąc.				
Art. 464 ust. 1	Europejski Komitet Bankowy Komisję wspomaga Europejski Komitet Bankowy ustanowiony na mocy decyzji Komisji 2004/10/WE [32]. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 464 ust. 2	W przypadku odesłań do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 465 ust. 1	Wymogi w zakresie funduszy własnych Na zasadzie odstępstwa od art. 92 ust. 1 lit. a) i b) następujące wymogi w zakresie funduszy własnych mają zastosowanie w okresie od 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2014 r.: a) współczynnik kapitałowy kapitału podstawowego Tier I na poziomie, który mieści się w przedziale 4-4,5 %; b) współczynnik kapitałowy kapitału Tier I na poziomie, który mieści się w przedziale 5,5-6 %.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 465 ust. 2	Właściwe organy ustalają i publikują poziomy współczynniki kapitałowe kapitału podstawowego Tier I i kapitału Tier I w przedziałach określonych w ust. 1, które muszą zostać spełnione - lub przekroczone - przez instytucje.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

Art. 466	Zastosowanie międzynarodowych standardów sprawozdawczości finansowej po raz pierwszy W drodze odstępstwa od art. 24 ust. 2, właściwe organy przyznają instytucjom, które są zobowiązane do dokonywania wyceny aktywów i pozycji pozabilansowych oraz określania środków własnych zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości, stosownie do przepisów rozporządzenia (WE) nr 1606/2002, po raz pierwszy okres 24 miesiące na wprowadzenie niezbędnych wewnętrznych procesów i wymogów technicznych.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 467 ust.1	Niezrealizowane straty wyceniane według wartości godziwej W drodze odstępstwa od art. 35 w okresie od 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. instytucje uwzględniają w obliczeniach pozycji kapitału podstawowego Tier I wyłącznie mającą zastosowanie wartość procentową niezrealizowanych strat związanych z aktywami lub pasywami wycenianych według wartości godziwej i ujętych w bilansie, z wyjątkiem pozycji, o których mowa w art. 33, oraz wszelkich innych niezrealizowanych strat odnotowanych jako część rachunku zysków i strat.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 467 ust. 2	Do celów ust. 1 mająca zastosowanie wartość procentowa mieści się w następujących przedziałach: a) 20-100 % w okresie od 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2014 r.; b) 40-100 % w okresie od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r.; c) 60-100 % w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; oraz d) 80-100 % w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. W drodze odstępstwa od ust. 1 właściwe organy mogą - w przypadkach, w których traktowanie takie było stosowane przed 1 stycznia 2014 r. - zezwolić instytucjom, by nie uwzględniały w żadnym elemencie środków własnych niezrealizowanych zysków lub strat z tytułu ekspozycji wobec rządów centralnych, które to	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			

	zyski lub straty są ujęte w kategorii "Dostępne do sprzedaży" w ramach zatwierdzonych przez UE MSR 39. Sposób traktowania określony w akapicie drugim stosuje się do dnia przyjęcia przez Komisję rozporządzenia na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1606/2002 zatwierdzającego międzynarodowe standardy sprawozdawczości finansowej, które zastępują MSR 39.				
Art. 467 ust. 3	Właściwe organy ustalają i publikują mającą zastosowanie wartość procentową mieszczącą się w przedziałach określonych w ust. 2 lit. a)-d).	T	Art. 1 pkt 74	74) po rozdziale 13 dodaje się rozdział 13a w brzmieniu: „Rozdział 13a Wskaźniki w zakresie funduszy własnych banków w latach 2015-2023 Art. 171a. 1. Wartości procentowe, o których mowa w art. 467 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013, dla banków wynoszą 100%. 2. Wartości procentowe, o których mowa w art. 468 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013, dla banków wynoszą: 1) 60% – do dnia 31 grudnia 2015 r.; 2) 40% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; 3) 20% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. 3. Z zastrzeżeniem ust. 4, na potrzeby stosowania art. 468 ust. 4, art. 469 ust. 1 lit. a i c, art. 474 lit. a oraz art. 476 lit. a rozporządzenia nr 575/2013 wartości procentowe, o których mowa w art. 478 ust. 1 tego rozporządzenia, dla banków wynoszą: 1) 40% – do dnia 31 grudnia 2015 r.; 2) 60% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; 3) 80% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. 4. Na potrzeby stosowania art. 469 ust. 1 lit. a oraz art. 474 lit. a rozporządzenia nr 575/2013 wartości procentowe, o których mowa w art. 478 ust. 1 tego	

			rozporządzenia, dla banków wynoszą 100% dla pozycji, o których mowa w art. 36 ust. 1 lit. g oraz art. 56 lit. b i e tego rozporządzenia. 5. Na potrzeby stosowania art. 469 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 575/2013 wartości procentowe, o których mowa w art. 478 ust. 2 tego rozporządzenia, dla banków wynoszą: 1) 10% – do dnia 31 grudnia 2015 r.; 2) 20% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; 3) 30% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.; 4) 40% – od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2018 r.; 5) 50% – od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2019 r.; 6) 60% – od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.; 7) 70% – od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2021 r.; 8) 80% – od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r.; 9) 90% – od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. 6. Wartości procentowe, o których mowa w art. 479 ust. 3 rozporządzenia nr 575/2013, dla banków wynoszą: 1) 60% – do dnia 31 grudnia 2015 r.; 2) 40% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; 3) 20% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. 7. Współczynnik, o którym mowa w art. 480 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013, dla banków wynosi 1. 8. Wartości procentowe, o których mowa w art. 481 ust. 3 rozporządzenia nr 575/2013, dla banków wynoszą:

				1) 60% – do dnia 31 grudnia 2015 r.; 2) 40% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; 3) 20% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. 9. Wartości procentowe, o których mowa w art. 486 ust. 5 rozporządzenia nr 575/2013, dla banków wynoszą: 1) 70% – do dnia 31 grudnia 2015 r.; 2) 60% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; 3) 50% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.; 4) 40% – od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2018 r.; 5) 30% – od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2019 r.; 6) 20% – od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.; 7) 10% – od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2021 r.”.	
Art. 468 ust. 1	Niezrealizowane zyski wyceniane według wartości godziwej W drodze odstępstwa od art. 35 w okresie od 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. instytucje usuwają z pozycji kapitału podstawowego Tier I mającą zastosowanie wartość procentową niezrealizowanych zysków związanych z aktywami lub pasywami wycenianych według wartości godziwej i ujętych w bilansie, z wyjątkiem pozycji, o których mowa w art. 33, oraz wszelkich innych niezrealizowanych zysków, z wyjątkiem zysków związanych z nieruchomościami inwestycyjnymi, odnotowanych jako część rachunku zysków i strat. Uzyskanej rezydualnej kwoty nie usuwa się z pozycji kapitału podstawowego Tier I.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 468	Do celów ust. 1 mająca zastosowanie wartość procentowa wynosi 100 % w okresie od 1 stycznia	N/przepisy			

ust. 2	2014 r. do dnia 31 grudnia 2014 r., natomiast po tym terminie wartość ta mieści się w następujących przedziałach: a) 60-100 % w okresie od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r.; b) 40-100 % w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; c) 20-100 % w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. Od dnia 1 stycznia 2015 r., gdy na mocy art. 467 właściwy organ wymaga od instytucji, by uwzględniły w obliczeniach kapitału podstawowego Tier I 100 % ich niezrealizowanych strat wycenianych według wartości godziwej, ten właściwy organ może również zezwolić na to, by instytucje uwzględniły w tych obliczeniach 100 % ich niezrealizowanych zysków wycenianych według wartości godziwej. Od dnia 1 stycznia 2015 r., gdy na mocy art. 467 właściwy organ wymaga od instytucji, by uwzględniły w obliczeniach kapitału podstawowego Tier I odsetka ich niezrealizowanych strat wycenianych według wartości godziwej, ten właściwy organ może nie określać mającej zastosowanie wartości procentowej niezrealizowanych zysków na mocy ust. 2 niniejszego artykułu, która jest większa niż mająca zastosowanie wartość procentowa niezrealizowanych strat przedstawionych zgodnie z art. 467.	stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 468 ust. 3	Właściwe organy ustalają i publikują mającą zastosowanie wartość procentową niezrealizowanych zysków mieszczącą się w przedziałach określonych w ust. 2 lit. a)-c), która nie jest usuwana z kapitału podstawowego Tier I;	T	Art. 1 pkt 74	74) po rozdziale 13 dodaje się rozdział 13a w brzmieniu: „Rozdział 13a Wskaźniki w zakresie funduszy własnych banków w latach 2015-2023 Art. 171a. 1. Wartości procentowe, o których mowa w art. 467 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013, dla banków wynoszą 100%. 2. Wartości procentowe, o których mowa w art. 468 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013, dla banków wynoszą:	

			1) 60% – do dnia 31 grudnia 2015 r.; 2) 40% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; 3) 20% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. 3. Z zastrzeżeniem ust. 4, na potrzeby stosowania art. 468 ust. 4, art. 469 ust. 1 lit. a i c, art. 474 lit. a oraz art. 476 lit. a rozporządzenia nr 575/2013 wartości procentowe, o których mowa w art. 478 ust. 1 tego rozporządzenia, dla banków wynoszą: 1) 40% – do dnia 31 grudnia 2015 r.; 2) 60% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; 3) 80% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. 4. Na potrzeby stosowania art. 469 ust. 1 lit. a oraz art. 474 lit. a rozporządzenia nr 575/2013 wartości procentowe, o których mowa w art. 478 ust. 1 tego rozporządzenia, dla banków wynoszą 100% dla pozycji, o których mowa w art. 36 ust. 1 lit. g oraz art. 56 lit. b i e tego rozporządzenia. 5. Na potrzeby stosowania art. 469 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 575/2013 wartości procentowe, o których mowa w art. 478 ust. 2 tego rozporządzenia, dla banków wynoszą: 1) 10% – do dnia 31 grudnia 2015 r.; 2) 20% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; 3) 30% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.; 4) 40% – od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2018 r.; 5) 50% – od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2019 r.; 6) 60% – od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.; 7) 70% – od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia	

			2021 r.; 8) 80% – od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r.; 9) 90% – od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. 6. Wartości procentowe, o których mowa w art. 479 ust. 3 rozporządzenia nr 575/2013, dla banków wynoszą: 1) 60% – do dnia 31 grudnia 2015 r.; 2) 40% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; 3) 20% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. 7. Współczynnik, o którym mowa w art. 480 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013, dla banków wynosi 1. 8. Wartości procentowe, o których mowa w art. 481 ust. 3 rozporządzenia nr 575/2013, dla banków wynoszą: 1) 60% – do dnia 31 grudnia 2015 r.; 2) 40% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; 3) 20% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. 9. Wartości procentowe, o których mowa w art. 486 ust. 5 rozporządzenia nr 575/2013, dla banków wynoszą: 1) 70% – do dnia 31 grudnia 2015 r.; 2) 60% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; 3) 50% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.; 4) 40% – od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2018 r.; 5) 30% – od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2019 r.; 6) 20% – od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia	

				2020 r.;	
				7) 10% – od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2021 r.”.	
Art. 468 ust. 4	W drodze odstępstwa od art. 33 ust. 1 lit. c) w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. instytucje uwzględniają w środkach własnych mającą zastosowanie wartość procentową - określoną w art. 478 - wartości godziwej zysków i strat z tytułu instrumentów pochodnych będących zobowiązaniami wynikającą z ich własnego ryzyka kredytowego.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 469 ust. 1	Odliczenia od pozycji kapitału podstawowego Tier I Na zasadzie odstępstwa od art. 36 ust. 1 w okresie 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. mają zastosowanie następujące przepisy: a) instytucje odliczają od pozycji kapitału podstawowego Tier I określoną w art. 478 mającą zastosowanie wielkość procentową kwot, które zgodnie z art. 36 ust. 1 lit. a)-h) należy odliczyć, z wyjątkiem aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego uzależnionych od przyszłej rentowności oraz wynikających z różnic przejściowych; b) instytucje stosują odpowiednie przepisy określone w art. 472 w odniesieniu do rezydualnych kwot pozycji, które należy odliczyć zgodnie z art. 36 ust. 1 lit. a)-h), z wyjątkiem aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego uzależnionych od przyszłej rentowności oraz wynikających z różnic przejściowych; c) od pozycji kapitału podstawowego Tier I instytucje odliczają określoną w art. 478 mającą zastosowanie wartość procentową łącznej kwoty, którą zgodnie z art. 36 ust. 1 lit. c) oraz i) należy odliczyć po zastosowaniu przepisów art. 470; d) instytucje stosują w stosownych przypadkach wymogi określone w art. 472 ust. 5 lub 11 w odniesieniu do łącznej rezydualnej kwoty pozycji, które zgodnie z art. 36 ust. 1 lit. c) oraz i) należy odliczyć po zastosowaniu przepisów art. 470.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 469 ust. 2	Instytucje określają część łącznej rezydualnej kwoty, o której mowa w ust. 1 lit. d), która podlega przepisom	N/przepisy			

	art. 472 ust. 5, jako iloraz kwoty określonej w lit. a) niniejszego ustępu i kwoty określonej w lit. b) niniejszego ustępu: a) kwota aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego uzależnionych od przyszłej rentowności i wynikających z różnic przejściowych, o których mowa w art. 470 ust. 2 lit. a); b) suma kwot, o których mowa w art. 470 ust. 2 lit. a) i b).	stosowan y jest bezpósr ednio			
Art. 469 ust. 3	Instytucje określają część łącznej rezydualnej kwoty, o której mowa w ust. 1 lit. d), która podlega przepisom art. 472 ust. 11, jako iloraz kwoty określonej w lit. a) niniejszego ustępu i kwoty określonej w lit. b) niniejszego ustępu: a) kwota bezpośrednich i pośrednich udziałów kapitałowych w instrumentach w kapitale podstawowym Tier I, o której mowa w art. 470 ust. 2 lit. b); b) suma kwot, o których mowa w art. 470 ust. 2 lit. a) i b).	N/przepi s stosowan y jest bezpósr ednio			
Art. 470 ust. 1	Wyłączenia z odliczeń od pozycji kapitału podstawowego Tier I Do celów niniejszego artykułu odpowiednie pozycje kapitału podstawowego Tier I obejmują pozycje kapitału podstawowego Tier I danej instytucji obliczane po zastosowaniu przepisów art. 32-35 i dokonaniu odliczeń zgodnie z art. 36 ust. 1 lit. a)-h), lit. k) ppkt (ii)-(v) oraz lit. l), z wyjątkiem aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego uzależnionych od przyszłej rentowności oraz wynikających z różnic przejściowych.	N/przepi s stosowan y jest bezpósr ednio			
Art. 470 ust. 2	Na zasadzie odstępstwa od art. 48 ust. 1 w okresie od 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. instytucje nie odliczają pozycji wymienionych w lit. a) i b) niniejszego ustępu, których łączna wartość jest równa lub mniejsza niż 15 % wartości odpowiednich pozycji kapitału podstawowego Tier I danej instytucji: a) aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego uzależnionych od przyszłej rentowności	N/przepi s stosowan y jest bezpósr ednio			

	i wynikających z różnic przejściowych, których łączna wartość jest równa lub mniejsza niż 10 % wartości odpowiednich pozycji kapitału podstawowego Tier I; b) jeżeli instytucja dokonała znacznej inwestycji w podmiot sektora finansowego - łącznej wartości bezpośrednich, pośrednich i syntetycznych jej udziałów kapitałowych w instrumentach w kapitale podstawowym Tier I danej jednostki, która jest równa lub mniejsza niż 10 % wartości odpowiednich pozycji kapitału podstawowego Tier I.				
Art. 470 ust. 3	Na zasadzie odstępstwa od art. 48 ust. 4 pozycjom wyłączonym z odliczeń zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu nadaje się wagę ryzyka równą 250 %. Pozycje, o których mowa w ust. 2 lit. b) niniejszego artykułu, podlegają w stosownych przypadkach wymogom części trzeciej tytuł IV.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 471 ust. 1	Wyłączenia z odliczeń udziałów kapitałowych w zakładach ubezpieczeń od pozycji kapitału podstawowego Tier I Na zasadzie odstępstwa od art. 49 ust. 1 w okresie od 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. właściwe organy mogą zezwolić instytucjom, by nie odliczały udziałów kapitałowych w zakładach ubezpieczeń, zakładach reasekuracji i ubezpieczeniowych spółkach holdingowych, jeżeli spełnione są poniższe warunki: a) warunki określone w art. 49 ust. 1 lit. a), c) i e); b) właściwe organy stwierdzają, że poziom procedur w zakresie kontroli ryzyka i analizy finansowej przyjętych przez instytucję konkretnie w celu nadzorowania inwestycji w przedsiębiorstwo lub spółkę holdingową jest odpowiedni; c) udziały kapitałowe instytucji w zakładzie ubezpieczeń, zakładzie reasekuracji lub ubezpieczeniowej spółce holdingowej nie przekraczają 15 % instrumentów w kapitale podstawowym Tier I wyemitowanych przez ten podmiot ubezpieczeniowy od dnia 31 grudnia 2012 r. oraz w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2022 r.; d) wartość udziałów kapitałowych instytucji, które nie zostały odliczone, nie przekracza wartości udziałów w	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	instrumentach w kapitale podstawowym Tier I w zakładzie ubezpieczeń, zakładzie reasekuracji lub ubezpieczeniowej spółce holdingowej od dnia 31 grudnia 2012 r.				
Art. 471 ust. 2	Udziały kapitałowe, które nie podlegają odliczeniu zgodnie z ust. 1, kwalifikują się jako ekspozycje i są objęte wagą ryzyka wynoszącą 370 %.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 472 ust. 1	Pozycje niepodlegające odliczeniu od kapitału podstawowego Tier I Na zasadzie odstępstwa od art. 33 lit. c) oraz art. 36 ust. 1 lit. a)-i) w okresie od 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. instytucje stosują niniejszy artykuł w odniesieniu do rezydualnych kwot pozycji, o których mowa - stosownie do przypadku - w art. 468 ust. 4 akapit drugi i art. 469 ust. 1 lit. b) i d).	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 472 ust. 2	Rezydualna kwota korekt wyceny instrumentów pochodnych będących zobowiązaniami z tytułu własnego ryzyka kredytowego danej instytucji nie podlega odliczeniu.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 472 ust. 3	W odniesieniu do rezydualnej kwoty strat poniesionych w bieżącym roku obrachunkowym, o których mowa w art. 36 ust. 1 lit. a), instytucje stosują następujące podejście: a) straty o istotnym znaczeniu odlicza się od pozycji w Tier I; b) straty, które nie mają istotnego znaczenia, nie są odliczane.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 472 ust. 4	Instytucje odliczają od pozycji w Tier I rezydualną kwotę wartości niematerialnych, o których mowa w art. 36 ust. 1.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

Art. 472 ust. 5	Nie odlicza się rezydualnej kwoty aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego, o których mowa w art. 36 ust. 1 lit. c), i przypisuje się jej wagę ryzyka równą 0 %.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 472 ust. 6	Rezydualną kwotę pozycji, o których mowa w art. 36 ust. 1 lit. d), odlicza się w połowie od pozycji w Tier I i w połowie od pozycji w Tier II.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 472 ust. 7	Pozostaje kwoty aktywów z tytułu określonych świadczeń w ramach funduszu emerytalnego, o których mowa w art. 36 ust. 1 lit. e), nie odlicza się od żadnego elementu funduszy własnych i uwzględnia się ją w pozycji kapitału podstawowego Tier I w zakresie, w jakim kwota ta zostałaby uznana za fundusze własne podstawowe zgodnie z krajowymi środkami transpozycji art. 57 lit. a)-ca) dyrektywy 2006/48/WE.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 472 ust. 8	W odniesieniu do rezydualnej kwoty posiadanych instrumentów w kapitale podstawowym Tier I, o których mowa w art. 36 ust. 1 lit. f), instytucje stosują następujące podejście: a) kwotę bezpośrednich udziałów kapitałowych odlicza się od pozycji w Tier I; b) kwoty pośrednich i syntetycznych udziałów kapitałowych, w tym instrumentów własnych w kapitale podstawowym Tier I, które dana instytucja może być zobowiązana nabyć na mocy istniejącego lub warunkowego zobowiązania umownego, nie odlicza się i nadaje się jej wagę ryzyka zgodnie z częścią trzecią tytułu II rozdział 2 lub 3 oraz w stosownych przypadkach stosuje się wobec niej wymogi określone w części trzeciej tytułu IV.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 472 ust. 9	W odniesieniu do rezydualnej kwoty posiadanych instrumentów w kapitale podstawowym Tier I podmiotu sektora finansowego, jeżeli dana instytucja ma z tym podmiotem krzyżowe powiązania kapitałowe, o których mowa w art. 36 ust. 1 lit. g),	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	instytucje stosują następujące podejście: a) jeżeli instytucja nie dokonała znacznej inwestycji w dany podmiot sektora finansowego, kwotę posiadanych przez nią instrumentów w kapitale podstawowym Tier I danego podmiotu traktuje się jako pozycję wchodzącą w zakres art. 36 ust. 1 lit. h); b) jeżeli instytucja dokonała znacznej inwestycji w dany podmiot sektora finansowego, kwotę posiadanych przez nią instrumentów w kapitale podstawowym Tier I danego podmiotu traktuje się jako pozycję wchodzącą w zakres art. 36 ust. 1 lit. i).	dnio			
Art. 472 ust. 10	W odniesieniu do rezydualnych kwot pozycji, o których mowa w art. 36 ust. 1 lit. h), instytucje stosują następujące podejście: a) kwoty, które należy odliczyć, odnoszące się do bezpośrednich udziałów kapitałowych odlicza się w połowie od pozycji w Tier I i w połowie od pozycji w Tier II; b) kwot odnoszących się do pośrednich i syntetycznych udziałów kapitałowych nie odlicza się i nadaje się im wagi ryzyka zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 2 lub 3 oraz stosuje się wobec nich wymogi określone w części trzeciej tytuł IV, w stosownych przypadkach.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 472 ust. 11	W odniesieniu do rezydualnych kwot pozycji, o których mowa w art. 36 ust. 1 lit. i), instytucje stosują następujące podejście: a) kwoty, które należy odliczyć, odnoszące się do bezpośrednich udziałów kapitałowych odlicza się w połowie od pozycji w Tier I i w połowie od pozycji w Tier II; b) kwot odnoszących się do pośrednich i syntetycznych udziałów kapitałowych nie odlicza się i nadaje się im wagę ryzyka zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 2 lub 3 oraz stosuje się wobec nich wymogi określone w części trzeciej tytuł IV, w stosownych przypadkach.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 473 ust. 1	Wprowadzenie zmian w MSR 19 W drodze odstępstwa od art. 481 w okresie od 1	N/przepisy			

	stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2018 r. właściwe organy mogą zezwolić instytucjom, które przygotowują swoje sprawozdania finansowe zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości przyjętymi zgodnie z procedurą określoną w art. 6 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1606/2002 na dodawanie do swojego kapitału podstawowego Tier I mającą zastosowanie kwotę zgodnie z ust. 2 lub 3 niniejszego artykułu, stosownie do przypadku, pomnożoną przez współczynnik stosowany zgodnie z ust. 4.	stosowany jest bezpośrednio			
Art. 473 ust. 2	Mającą zastosowanie kwotę oblicza się przez odjęcie od sumy otrzymanej zgodnie z lit. a) sumy otrzymanej zgodnie z lit. b): a) instytucje określają wartości aktywów swoich funduszy emerytalnych ze zdefiniowanymi świadczeniami lub programów emerytalnych, w stosownych przypadkach, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1126/2008 [33] w brzmieniu wynikającym ze zmian wprowadzonych rozporządzeniem (UE) nr 1205/2011 [34]. Następnie instytucje odliczają od wartości tych aktywów wartości zobowiązań w ramach tych samych funduszy lub programów określone zgodnie z tymi samymi zasadami rachunkowości; b) instytucje określają wartości aktywów swoich funduszy emerytalnych ze zdefiniowanymi świadczeniami lub programów emerytalnych, w stosownych przypadkach, zgodnie z zasadami zawartymi w rozporządzeniu (WE) nr 1126/2008. Następnie instytucje odliczają od wartości tych aktywów wartości zobowiązań w ramach tych samych funduszy lub programów określonych zgodnie z tymi samymi zasadami rachunkowości.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 473 ust. 3	Kwota określona zgodnie z ust. 2 jest ograniczona do kwoty, której nie trzeba odliczać od funduszy własnych, przed 1 stycznia 2014 r., na mocy krajowych środków transpozycji dyrektywy 2006/48/WE, o ile te krajowe środki transpozycji kwalifikowałyby się do traktowania określonego w art. 481 niniejszego rozporządzenia w danym państwie członkowskim.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 473 ust. 4	Zastosowanie mają następujące współczynniki: a) 1 - w okresie od 1 stycznia 2014 r. do dnia 31	N/przepisy stosowany			

	grudnia 2014 r.; b) 0,8 - w okresie od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r.; c) 0,6 - w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; d) 0,4 - w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.; e) 0,2 - w okresie od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2018 r.	y jest bezpośrednio			
Art. 473 ust. 5	W swoich publikowanych sprawozdaniach finansowych instytucje ujawniają informacje o wartości aktywów i zobowiązań zgodnie z ust. 2.	N/przepis stosowany y jest bezpośrednio			
Art. 474	Odliczenia od pozycji dodatkowych w Tier I Na zasadzie odstępstwa od art. 56 w okresie od 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. stosuje się następujące przepisy: a) od pozycji dodatkowych w Tier I instytucje odliczają określoną w art. 478 mającą zastosowanie wartość procentową kwot, które należy odliczyć zgodnie z art. 56; b) instytucje stosują wymogi określone w art. 475 w odniesieniu do rezydualnych kwot pozycji, które należy odliczyć zgodnie z art. 56.	N/przepis stosowany y jest bezpośrednio			
Art. 475 ust. 1	Pozycje niepodlegające odliczeniu od pozycji dodatkowych w Tier I Na zasadzie odstępstwa od art. 56 w okresie od 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. w odniesieniu do rezydualnych kwot, o których mowa w art. 474 lit. b), stosuje się wymogi określone w niniejszym artykule.	N/przepis stosowany y jest bezpośrednio			
Art. 475 ust. 2	W odniesieniu do rezydualnej kwoty pozycji, o których mowa w art. 56 lit. a), instytucje stosują następujące podejście: a) bezpośrednie udziały kapitałowe we własnych	N/przepis stosowany y jest			

	instrumentach dodatkowych w Tier I odlicza się od pozycji w Tier I według wartości księgowej; b) pośrednich i syntetycznych udziałów kapitałowych we własnych instrumentach dodatkowych w Tier I, w tym własnych instrumentów dodatkowych w Tier I, które dana instytucja może być zobowiązana nabyć na mocy istniejącego lub warunkowego zobowiązania umownego, nie odlicza się i nadaje się im wagę ryzyka zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 2 lub 3 oraz stosuje się wobec nich wymogi określone w części trzeciej tytuł IV, w stosownych przypadkach.	bezpóreednio			
Art. 475 ust. 3	W odniesieniu do rezydualnej kwoty pozycji, o których mowa w art. 56 lit. b), instytucje stosują następujące podejście: a) jeżeli instytucja nie dokonała znacznej inwestycji w podmiot sektora finansowego, z którym łączą ją krzyżowe powiązania kapitałowe, kwotę posiadanych przez nią bezpośrednich, pośrednich i syntetycznych udziałów kapitałowych w przedmiotowych instrumentach dodatkowych w Tier I danego podmiotu traktuje się jako pozycję wchodzącą w zakres art. 56 lit. c); b) jeżeli instytucja dokonała znacznej inwestycji w podmiot sektora finansowego, z którym łączą ją krzyżowe powiązania kapitałowe, kwotę posiadanych przez nią bezpośrednich, pośrednich i syntetycznych udziałów kapitałowych w przedmiotowych instrumentach dodatkowych w Tier I danego podmiotu traktuje się jako pozycję wchodzącą w zakres art. 56 lit. d).	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 475 ust. 4	W odniesieniu do rezydualnej kwoty pozycji, o których mowa w art. 56 lit. c) i d), instytucje stosują następujące podejście: a) kwotę odnoszącą się do bezpośrednich i syntetycznych udziałów kapitałowych, które należy odliczyć zgodnie z art. 56 lit. c) i d), odlicza się w połowie od pozycji w Tier I i w połowie od pozycji w Tier II; b) kwoty odnoszącej się do pośrednich i syntetycznych udziałów kapitałowych, które należy	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	odliczyć zgodnie z art. 56 lit. c) i d), nie odlicza się i nadaje się jej wagę ryzyka zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 2 lub 3 oraz stosuje się wobec niej wymogi określone w części trzeciej tytuł IV, w stosownych przypadkach.			
Art. 476	Odliczenia od pozycji w Tier II Na zasadzie odstępstwa od art. 66 w okresie od 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. stosuje się następujące podejście: a) od pozycji w Tier II instytucje odliczają określoną w art. 478 mającą zastosowanie wartość procentową kwot, które należy odliczyć zgodnie z art. 66; b) instytucje stosują wymogi określone w art. 477 w odniesieniu do rezydualnych kwot, które należy odliczyć zgodnie z art. 66.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio		
Art. 477 ust. 1	Odliczenia od pozycji w Tier II Na zasadzie odstępstwa od art. 66 w okresie od 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. w odniesieniu do rezydualnych kwot, o których mowa w art. 476 lit. b), stosuje się wymogi określone w niniejszym artykule.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio		
Art. 477 ust. 2	W odniesieniu do rezydualnej kwoty pozycji, o których mowa w art. 66 lit. a), instytucje stosują następujące podejście: a) bezpośrednie udziały kapitałowe w instrumentach własnych w Tier II odlicza się od pozycji w Tier II według wartości księgowej; b) pośrednich i syntetycznych udziałów kapitałowych w instrumentach własnych w Tier II, w tym instrumentów własnych w Tier II, które dana instytucja może być zobowiązana nabyć na mocy istniejącego lub warunkowego zobowiązania umownego, nie odlicza się i nadaje się im wagę ryzyka zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 2 lub 3 oraz stosuje się wobec nich wymogi określone w części trzeciej tytuł IV, w stosownych przypadkach.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio		
Art. 477 ust. 3	W odniesieniu do rezydualnej kwoty pozycji, o których mowa w art. 66 lit.	N/przepis		

	a) instytucje stosują następujące podejście: a) jeżeli instytucja nie dokonała znacznej inwestycji w podmiot sektora finansowego, z którym łączy ją krzyżowe powiązania kapitałowe, kwotę jej bezpośrednich, pośrednich i syntetycznych udziałów kapitałowych w instrumentach Tier II danego podmiotu traktuje się jako pozycję wchodzącą w zakres art. 66 lit. c); b) jeżeli instytucja dokonała znacznej inwestycji w podmiot sektora finansowego, z którym łączy ją krzyżowe powiązania kapitałowe, kwotę jej bezpośrednich, pośrednich i syntetycznych udziałów kapitałowych w instrumentach w Tier II danego podmiotu sektora finansowego traktuje się jako pozycję wchodzącą w zakres art. 66 lit. d).	stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 477 ust. 4	W odniesieniu do rezydualnej kwoty pozycji, o których mowa w art. 66 lit. c) i d), instytucje stosują następujące podejście: a) kwotę odnoszącą się do bezpośrednich udziałów kapitałowych, które należy odliczyć zgodnie z art. 66 lit. c) i d), odlicza się w połowie od pozycji w Tier I i w połowie od pozycji w Tier II; b) kwoty odnoszącej się do pośrednich i syntetycznych udziałów kapitałowych, które należy odliczyć zgodnie z art. 66 lit. c) i d), nie odlicza się i nadaje się jej wagę ryzyka zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 2 lub 3 oraz stosuje się wobec niej wymogi określone w części trzeciej tytuł IV, w stosownych przypadkach.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 478 ust. 1	Wartości procentowe mające zastosowanie przy dokonywaniu odliczeń od pozycji kapitału podstawowego Tier I, pozycji dodatkowych w Tier I i w Tier II Do celów art. 468 ust. 4, art. 469 ust. 1 lit. a) i c), art. 474 lit. a) i art. 476 lit. a) mająca zastosowanie wartość procentowa mieści się w następujących przedziałach: a) 20-100 % w okresie od 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2014 r.; b) 40-100 % w okresie od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r.;	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			

	c) 60-100 % w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; d) 80-100 % w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.				
Art. 478 ust. 2	W drodze odstępstwa od ust. 1 w odniesieniu do pozycji, o których mowa w art. 36 ust. 1 lit. c) i które istniały przed dniem 1 stycznia 2014 r., mająca zastosowanie wartość procentowa do celów art. 469 ust. 1 lit. c) mieści się w następujących przedziałach: a) 0-100 % w odniesieniu do okresu od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2014 r.; b) 10-100 % w odniesieniu do okresu od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r.; c) 20-100 % w odniesieniu do okresu od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; d) 30-100 % w odniesieniu do okresu od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.; e) 40-100 % w odniesieniu do okresu od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2018 r.; f) 50-100 % w odniesieniu do okresu od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2019 r.; g) 60-100 % w odniesieniu do okresu od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.; h) 70-100 % w odniesieniu do okresu od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2021 r.; i) 80-100 % w odniesieniu do okresu od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r.; j) 90-100 % w odniesieniu do okresu od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2023 r.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 478 ust. 3	Właściwe organy określają i publikują mającą zastosowanie wartość procentową mieszczącą się w przedziałach określonych w ust. 1 i 2 w odniesieniu do wszystkich następujących odliczeń: a) poszczególnych odliczeń wymaganych zgodnie z art. 36 ust. 1 lit. a)-h), z wyjątkiem aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego uzależnionych od przyszłej rentowności i wynikających z różnic	T	Art. 1 pkt 74	74) po rozdziale 13 dodaje się rozdział 13a w brzmieniu: „Rozdział 13a Wskaźniki w zakresie funduszy własnych banków w latach 2015-2023 Art. 171a. 1. Wartości procentowe, o których mowa w art. 467 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013, dla	

	przejściowych; b) łącznej kwoty aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego uzależnionych od przyszłej rentowności i wynikających z różnic przejściowych oraz pozycji, o których mowa w art. 36 ust. 1 lit. i), które należy odliczyć zgodnie z art. 48; c) każdego odliczenia wymaganego zgodnie z art. 56 lit. b)-d); d) każdego odliczenia wymaganego zgodnie z art. 66 lit. b)-d).		banków wynoszą 100%. 2. Wartości procentowe, o których mowa w art. 468 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013, dla banków wynoszą: 1) 60% – do dnia 31 grudnia 2015 r.; 2) 40% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; 3) 20% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. 3. Z zastrzeżeniem ust. 4, na potrzeby stosowania art. 468 ust. 4, art. 469 ust. 1 lit. a i c, art. 474 lit. a oraz art. 476 lit. a rozporządzenia nr 575/2013 wartości procentowe, o których mowa w art. 478 ust. 1 tego rozporządzenia, dla banków wynoszą: 1) 40% – do dnia 31 grudnia 2015 r.; 2) 60% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; 3) 80% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. 4. Na potrzeby stosowania art. 469 ust. 1 lit. a oraz art. 474 lit. a rozporządzenia nr 575/2013 wartości procentowe, o których mowa w art. 478 ust. 1 tego rozporządzenia, dla banków wynoszą 100% dla pozycji, o których mowa w art. 36 ust. 1 lit. g oraz art. 56 lit. b i e tego rozporządzenia. 5. Na potrzeby stosowania art. 469 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 575/2013 wartości procentowe, o których mowa w art. 478 ust. 2 tego rozporządzenia, dla banków wynoszą: 1) 10% – do dnia 31 grudnia 2015 r.; 2) 20% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; 3) 30% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.; 4) 40% – od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2018 r.; 5) 50% – od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia	

			2019 r.; 6) 60% – od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.; 7) 70% – od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2021 r.; 8) 80% – od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r.; 9) 90% – od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. 6. Wartości procentowe, o których mowa w art. 479 ust. 3 rozporządzenia nr 575/2013, dla banków wynoszą: 1) 60% – do dnia 31 grudnia 2015 r.; 2) 40% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; 3) 20% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. 7. Współczynnik, o którym mowa w art. 480 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013, dla banków wynosi 1. 8. Wartości procentowe, o których mowa w art. 481 ust. 3 rozporządzenia nr 575/2013, dla banków wynoszą: 1) 60% – do dnia 31 grudnia 2015 r.; 2) 40% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; 3) 20% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. 9. Wartości procentowe, o których mowa w art. 486 ust. 5 rozporządzenia nr 575/2013, dla banków wynoszą: 1) 70% – do dnia 31 grudnia 2015 r.; 2) 60% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; 3) 50% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.;	

			4) 40% – od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2018 r.; 5) 30% – od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2019 r.; 6) 20% – od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.; 7) 10% – od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2021 r.”. Art. 110zf. 1. Wartość procentowa, o której mowa w art. 478 ust. 1 rozporządzenia 575/2013, dla domu maklerskiego wynosi 100%. 2. Wartość procentowa, o której mowa w art. 479 ust. 3 rozporządzenia 575/2013, dla domu maklerskiego wynosi 0%. 3. Współczynnik, o którym mowa w art. 480 ust. 2 rozporządzenia 575/2013, dla domu maklerskiego wynosi 1. 4. Wartość procentowa, o której mowa w art. 486 ust. 5 rozporządzenia 575/2013, dla domu maklerskiego wynosi: 1) 40% – do dnia 31 grudnia 2015 r.; 2) 20% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; 3) 0% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.	
Art. 479 ust. 1	Uznanie w ramach skonsolidowanego kapitału podstawowego Tier I instrumentów i pozycji niekwalifikujących się jako udziały mniejszości Na zasadzie odstępstwa od przepisów części drugiej tytuł II w okresie od 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. właściwe organy ustalają zgodnie z ust. 2 i 3 niniejszego artykułu, czy można uznać w ramach skonsolidowanych funduszy własnych pozycje, które kwalifikowałyby się jako rezerwy skonsolidowane zgodnie z krajowymi środkami transpozycji na mocy art. 65 dyrektywy 2006/48/WE, które nie kwalifikują	N/przepis stosowany jest bezpośrednio		

	się jako skonsolidowany kapitał podstawowy Tier I z któregokolwiek z poniższych powodów: a) instrument nie kwalifikuje się jako instrument w kapitale podstawowym Tier I, a związane z nim zyski zatrzymane i azio emisyjne nie kwalifikują się jako pozycje skonsolidowanego kapitału podstawowego Tier I; b) pozycje nie kwalifikują się w związku z art. 81 ust. 2; c) pozycje nie kwalifikują się ponieważ jednostka zależna nie jest instytucją ani jednostką, która ze względu na mające zastosowanie prawo krajowe podlega wymogom niniejszego rozporządzenia i dyrektywy 2013/36/UE; d) pozycje nie kwalifikują się ponieważ jednostka zależna nie jest całkowicie objęta konsolidacją na podstawie przepisów części pierwszej tytułu II rozdział 2.				
Art. 479 ust. 2	Mająca zastosowanie wartość procentowa pozycji, o których mowa w ust. 1, które kwalifikowałyby się jako rezerwy skonsolidowane zgodnie z krajowymi środkami transpozycji art. 65 dyrektywy 2006/48/WE, kwalifikuje się jako skonsolidowany kapitał podstawowy Tier I.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 479 ust. 3	Do celów ust. 2 mające zastosowanie wartości procentowe mieszczą się w następujących przedziałach: a) 0-80 % w okresie od 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2014 r.; b) 0-90 % w okresie od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r.; c) 0-40 % w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; d) 0-20 % w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 479 ust. 4	Właściwe organy ustalają i publikują mającą zastosowanie wartość procentową mieszczącą się w przedziałach określonych w ust. 3.	T	Art. 1 pkt 74	74) po rozdziale 13 dodaje się rozdział 13a w brzmieniu:	

			„Rozdział 13a Wskaźniki w zakresie funduszy własnych banków w latach 2015-2023 Art. 171a. 1. Wartości procentowe, o których mowa w art. 467 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013, dla banków wynoszą 100%. 2. Wartości procentowe, o których mowa w art. 468 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013, dla banków wynoszą: 1) 60% – do dnia 31 grudnia 2015 r.; 2) 40% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; 3) 20% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. 3. Z zastrzeżeniem ust. 4, na potrzeby stosowania art. 468 ust. 4, art. 469 ust. 1 lit. a i c, art. 474 lit. a oraz art. 476 lit. a rozporządzenia nr 575/2013 wartości procentowe, o których mowa w art. 478 ust. 1 tego rozporządzenia, dla banków wynoszą: 1) 40% – do dnia 31 grudnia 2015 r.; 2) 60% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; 3) 80% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. 4. Na potrzeby stosowania art. 469 ust. 1 lit. a oraz art. 474 lit. a rozporządzenia nr 575/2013 wartości procentowe, o których mowa w art. 478 ust. 1 tego rozporządzenia, dla banków wynoszą 100% dla pozycji, o których mowa w art. 36 ust. 1 lit. g oraz art. 56 lit. b i e tego rozporządzenia. 5. Na potrzeby stosowania art. 469 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 575/2013 wartości procentowe, o których mowa w art. 478 ust. 2 tego rozporządzenia, dla banków wynoszą: 1) 10% – do dnia 31 grudnia 2015 r.; 2) 20% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; 3) 30% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia	

			2017 r.; 4) 40% – od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2018 r.; 5) 50% – od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2019 r.; 6) 60% – od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.; 7) 70% – od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2021 r.; 8) 80% – od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r.; 9) 90% – od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. 6. Wartości procentowe, o których mowa w art. 479 ust. 3 rozporządzenia nr 575/2013, dla banków wynoszą: 1) 60% – do dnia 31 grudnia 2015 r.; 2) 40% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; 3) 20% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. 7. Współczynnik, o którym mowa w art. 480 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013, dla banków wynosi 1. 8. Wartości procentowe, o których mowa w art. 481 ust. 3 rozporządzenia nr 575/2013, dla banków wynoszą: 1) 60% – do dnia 31 grudnia 2015 r.; 2) 40% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; 3) 20% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. 9. Wartości procentowe, o których mowa w art. 486 ust. 5 rozporządzenia nr 575/2013, dla banków wynoszą: 1) 70% – do dnia 31 grudnia 2015 r.; 2) 60% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.;	

			3) 50% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.; 4) 40% – od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2018 r.; 5) 30% – od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2019 r.; 6) 20% – od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.; 7) 10% – od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2021 r.”. Art. 110zf. 1. Wartość procentowa, o której mowa w art. 478 ust. 1 rozporządzenia 575/2013, dla domu maklerskiego wynosi 100%. 2. Wartość procentowa, o której mowa w art. 479 ust. 3 rozporządzenia 575/2013, dla domu maklerskiego wynosi 0%. 3. Współczynnik, o którym mowa w art. 480 ust. 2 rozporządzenia 575/2013, dla domu maklerskiego wynosi 1. 4. Wartość procentowa, o której mowa w art. 486 ust. 5 rozporządzenia 575/2013, dla domu maklerskiego wynosi: 1) 40% – do dnia 31 grudnia 2015 r.; 2) 20% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; 3) 0% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.	
Art. 480 ust. 1	Uznanie w ramach skonsolidowanych funduszy własnych udziałów mniejszości i kwalifikującego się kapitału dodatkowego Tier I i w Tier II Na zasadzie odstępstwa od art. 84 ust. 1 lit. b), art. 85 ust. 1 lit. b) i art. 87 ust. 1 lit. b) w okresie od 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. wartości procentowe, o których mowa w tych artykułach, mnoży się przez stosowny współczynnik.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio		

Art. 480 ust. 2	Do celów ust. 1 stosowny współczynnik mieści się w następujących przedziałach: a) 0,2-1 w okresie od 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2014 r.; b) 0,4-1 w okresie od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r.; c) 0,6-1 w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; oraz d) 0,8-1 w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 480 ust. 3	Właściwe organy ustalają i publikują wartość mającego zastosowanie współczynnika mieszczącego się w przedziałach określonych w ust. 2.	T	Art. 1 pkt 74	74) po rozdziale 13 dodaje się rozdział 13a w brzmieniu: „Rozdział 13a Wskaźniki w zakresie funduszy własnych banków w latach 2015-2023 Art. 171a. 1. Wartości procentowe, o których mowa w art. 467 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013, dla banków wynoszą 100%. 2. Wartości procentowe, o których mowa w art. 468 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013, dla banków wynoszą: 1) 60% – do dnia 31 grudnia 2015 r.; 2) 40% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; 3) 20% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. 3. Z zastrzeżeniem ust. 4, na potrzeby stosowania art. 468 ust. 4, art. 469 ust. 1 lit. a i c, art. 474 lit. a oraz art. 476 lit. a rozporządzenia nr 575/2013 wartości procentowe, o których mowa w art. 478 ust. 1 tego rozporządzenia, dla banków wynoszą: 1) 40% – do dnia 31 grudnia 2015 r.; 2) 60% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; 3) 80% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.	

				4. Na potrzeby stosowania art. 469 ust. 1 lit. a oraz art. 474 lit. a rozporządzenia nr 575/2013 wartości procentowe, o których mowa w art. 478 ust. 1 tego rozporządzenia, dla banków wynoszą 100% dla pozycji, o których mowa w art. 36 ust. 1 lit. g oraz art. 56 lit. b i e tego rozporządzenia. 5. Na potrzeby stosowania art. 469 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 575/2013 wartości procentowe, o których mowa w art. 478 ust. 2 tego rozporządzenia, dla banków wynoszą: 1) 10% – do dnia 31 grudnia 2015 r.; 2) 20% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; 3) 30% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.; 4) 40% – od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2018 r.; 5) 50% – od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2019 r.; 6) 60% – od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.; 7) 70% – od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2021 r.; 8) 80% – od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r.; 9) 90% – od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. 6. Wartości procentowe, o których mowa w art. 479 ust. 3 rozporządzenia nr 575/2013, dla banków wynoszą: 1) 60% – do dnia 31 grudnia 2015 r.; 2) 40% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; 3) 20% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. 7. Współczynnik, o którym mowa w art. 480 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013, dla banków wynosi 1.	

			Art. 2 pkt 19 (w zakresie dodawanego art. 110zf)	8. Wartości procentowe, o których mowa w art. 481 ust. 3 rozporządzenia nr 575/2013, dla banków wynoszą: 1) 60% – do dnia 31 grudnia 2015 r.; 2) 40% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; 3) 20% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. 9. Wartości procentowe, o których mowa w art. 486 ust. 5 rozporządzenia nr 575/2013, dla banków wynoszą: 1) 70% – do dnia 31 grudnia 2015 r.; 2) 60% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; 3) 50% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.; 4) 40% – od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2018 r.; 5) 30% – od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2019 r.; 6) 20% – od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.; 7) 10% – od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2021 r.”. Art. 110zf. 1. Wartość procentowa, o której mowa w art. 478 ust. 1 rozporządzenia 575/2013, dla domu maklerskiego wynosi 100%. 2. Wartość procentowa, o której mowa w art. 479 ust. 3 rozporządzenia 575/2013, dla domu maklerskiego wynosi 0%. 3. Współczynnik, o którym mowa w art. 480 ust. 2 rozporządzenia 575/2013, dla domu maklerskiego wynosi 1. 4. Wartość procentowa, o której mowa w art. 486 ust. 5 rozporządzenia 575/2013, dla domu maklerskiego	

				wynosi: 1) 40% – do dnia 31 grudnia 2015 r.; 2) 20% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; 3) 0% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.	
Art. 481 ust. 1	Dodatkowe filtry i odliczenia Na zasadzie odstępstwa od art.32-36, 56 i 66 w okresie od 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. instytucje dokonują korekt w celu uwzględnienia w pozycjach kapitału podstawowego Tier I, pozycjach w Tier I, pozycjach w Tier II lub pozycjach funduszy własnych lub w celu odliczenia od tych pozycji mającej zastosowanie wartości procentowej filtrów lub odliczeń wymaganych na mocy krajowych środków transpozycji art. 57, 61, 63, 63a, 64 i 66 dyrektywy 2006/48/WE oraz art. 13 i 16 dyrektywy 2006/49/WE, które nie są wymagane zgodnie z przepisami części drugiej niniejszego rozporządzenia.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 481 ust. 2	Na zasadzie odstępstwa od art. 36 ust. 1 lit. i) oraz art. 49 ust. 1 i 3 w okresie 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2014 r. właściwe organy mogą wymagać od instytucji, by stosowały metody, o których mowa w art. 49 ust. 1, gdy wymogi określone w art. 49 ust. 1 lit. b) i e) nie są spełnione, zamiast odliczenia wymaganego na mocy art. 36 ust. 1; właściwe organy mogą też zezwolić instytucjom na stosowanie takiej procedury. W takich przypadkach odsetek posiadanych instrumentów funduszy własnych podmiotu sektora finansowego, w którym jednostka dominująca dokonała znacznej inwestycji, która nie musi być odliczana zgodnie z art. 49 ust. 1, określa się za pomocą mającej zastosowanie wartości procentowej, o której mowa w ust. 4 niniejszego artykułu. Stosownie do przypadku, kwota, która nie jest odliczana, podlega wymogom art. 49 ust. 4.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 481 ust. 3	Do celów ust. 1 mająca zastosowanie wartość procentowa mieści się w następujących przedziałach: a) 0-80 % w okresie od 1 stycznia 2014 r. do dnia 31	N/przepisy stosowane jest			

	grudnia 2014 r.; b) 0-60 % w okresie od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r.; c) 0-40 % w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; d) 0-20 % w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.	bezpórnego dnia			
Art. 481 ust. 4	Do celów ust. 2 mająca zastosowanie wartość procentowa mieści się pomiędzy 0 % a 50 % w okresie od 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2014 r.	N/przepis stosowany jest bezpórnego dnia			
Art. 481 ust. 5	W odniesieniu do każdego filtra lub odliczenia, o którym mowa w ust. 1 i 2, właściwe organy ustalają i publikują mające zastosowanie wartości procentowe mieszczące się w przedziałach określonych w ust. 3 i 4.	T	Art. 1 pkt 74	74) po rozdziale 13 dodaje się rozdział 13a w brzmieniu: „Rozdział 13a Wskaźniki w zakresie funduszy własnych banków w latach 2015-2023 Art. 171a. 1. Wartości procentowe, o których mowa w art. 467 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013, dla banków wynoszą 100%. 2. Wartości procentowe, o których mowa w art. 468 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013, dla banków wynoszą: 1) 60% – do dnia 31 grudnia 2015 r.; 2) 40% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; 3) 20% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. 3. Z zastrzeżeniem ust. 4, na potrzeby stosowania art. 468 ust. 4, art. 469 ust. 1 lit. a i c, art. 474 lit. a oraz art. 476 lit. a rozporządzenia nr 575/2013 wartości procentowe, o których mowa w art. 478 ust. 1 tego rozporządzenia, dla banków wynoszą: 1) 40% – do dnia 31 grudnia 2015 r.; 2) 60% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia	

			2016 r.; 3) 80% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. 4. Na potrzeby stosowania art. 469 ust. 1 lit. a oraz art. 474 lit. a rozporządzenia nr 575/2013 wartości procentowe, o których mowa w art. 478 ust. 1 tego rozporządzenia, dla banków wynoszą 100% dla pozycji, o których mowa w art. 36 ust. 1 lit. g oraz art. 56 lit. b i e tego rozporządzenia. 5. Na potrzeby stosowania art. 469 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 575/2013 wartości procentowe, o których mowa w art. 478 ust. 2 tego rozporządzenia, dla banków wynoszą: 1) 10% – do dnia 31 grudnia 2015 r.; 2) 20% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; 3) 30% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.; 4) 40% – od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2018 r.; 5) 50% – od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2019 r.; 6) 60% – od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.; 7) 70% – od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2021 r.; 8) 80% – od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r.; 9) 90% – od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. 6. Wartości procentowe, o których mowa w art. 479 ust. 3 rozporządzenia nr 575/2013, dla banków wynoszą: 1) 60% – do dnia 31 grudnia 2015 r.; 2) 40% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.;	

				3) 20% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. 7. Współczynnik, o którym mowa w art. 480 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013, dla banków wynosi 1. 8. Wartości procentowe, o których mowa w art. 481 ust. 3 rozporządzenia nr 575/2013, dla banków wynoszą: 1) 60% – do dnia 31 grudnia 2015 r.; 2) 40% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; 3) 20% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. 9. Wartości procentowe, o których mowa w art. 486 ust. 5 rozporządzenia nr 575/2013, dla banków wynoszą: 1) 70% – do dnia 31 grudnia 2015 r.; 2) 60% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; 3) 50% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.; 4) 40% – od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2018 r.; 5) 30% – od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2019 r.; 6) 20% – od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.; 7) 10% – od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2021 r.”.	
Art. 481 ust. 6	EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia warunków, zgodnie z którymi właściwe organy ustalają, czy do celów niniejszego artykułu względem pozycji kapitału podstawowego Tier I, pozycji dodatkowych w Tier I, pozycji w Tier I, pozycji w Tier II lub funduszy własnych należy dokonać korekt w zakresie funduszy własnych lub ich elementów zgodnie z krajowymi środkami transpozycji dyrektywy 2006/48/WE lub	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	dyrektywy 2006/49/WE, które nie są uwzględnione w części drugiej niniejszego rozporządzenia. EUNB przedstawi Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie do dnia 28 lipca 2013 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.				
Art. 482	Zakres stosowania transakcji na instrumentach pochodnych z funduszami emerytalnymi W odniesieniu do transakcji, o których mowa w art. 89 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, oraz zawartych w ramach systemu programów emerytalnych zdefiniowanego w art. 2 tego rozporządzenia instytucje nie obliczają wymogu w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA, zgodnie z art. 382 ust. 4 lit. c) niniejszego rozporządzenia.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 483 ust. 1	Stosowanie zasady praw nabytych w odniesieniu do instrumentów stanowiących pomoc państwa Na zasadzie odstępstwa od art. 26-29, 51, 52, 62 i 63 w okresie od 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. niniejszy artykuł ma zastosowanie do instrumentów kapitałowych i pozycji, jeżeli spełnione są następujące warunki: a) instrumenty te wyemitowano przed 1 stycznia 2014 r.; b) instrumenty te wyemitowano w kontekście środków dokapitalizujących zgodnie z zasadami pomocy państwa. O ile część tych instrumentów jest subskrybowana prywatnie, muszą one być wyemitowane przed dniem 30 czerwca 2012 r. i w powiązaniu z tymi ich częściami, które są subskrybowane przez państwo członkowskie; c) na mocy art. 107 TFUE Komisja uznała przedmiotowe instrumenty za zgodne z rynkiem wewnętrznym; d) w przypadku gdy instrumenty są subskrybowane zarówno przez państwo członkowskie, jak i przez	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	inwestorów prywatnych, jeżeli ma miejsce częściowy wykup instrumentów subskrybowanych przez państwo członkowskie, analogiczna część instrumentów subskrybowanych prywatnie podlega zasadzie praw nabytych zgodnie z art. 484. Gdy wykupione zostały wszystkie instrumenty subskrybowane przez państwo członkowskie, pozostałe instrumenty subskrybowane przez inwestorów prywatnych podlegają zasadzie praw nabytych zgodnie z art. 484.				
Art. 483 ust. 2	Instrumenty, które kwalifikowały się zgodnie z krajowymi środkami transpozycji art. 57 lit. a) dyrektywy 2006/48/WE, kwalifikują się jako instrumenty w kapitale podstawowym Tier I niezależnie od obu następujących warunków: a) warunki określone w art. 28 niniejszego rozporządzenia nie są spełnione; b) instrumenty wyemitowało przedsiębiorstwo, o których mowa w art. 27 niniejszego rozporządzenia, oraz nie są spełnione warunki określone w art. 28 niniejszego rozporządzenia lub, w stosownych przypadkach, w art. 29 niniejszego rozporządzenia.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 483 ust. 3	Instrumenty określone w ust. 1 lit. c) niniejszego artykułu, które nie kwalifikują się na mocy krajowych środków transpozycji do art. 57 lit. a) dyrektywy 2006/48/WE, kwalifikują się jako instrumenty w kapitale podstawowym Tier I, niezależnie od niespełnienia wymogów ust. 2 lit. a) lub b) niniejszego artykułu, pod warunkiem że spełnione są wymogi określone w ust. 8 niniejszego artykułu. Instrumenty, które kwalifikują się jako kapitał podstawowy Tier I na mocy akapitu pierwszego nie mogą kwalifikować się jako instrumenty dodatkowe w Tier I lub instrumenty w Tier II na mocy ust. 5 lub 7.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 483 ust. 4	Instrumenty, które kwalifikowały się zgodnie z krajowymi środkami transpozycji art. 57 lit. ca) i art. 66 ust. 1 dyrektywy 2006/48/WE, kwalifikują się jako instrumenty dodatkowe w Tier I niezależnie od niespełnienia warunków określonych w art. 52 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 483	Instrumenty określone w ust. 1 lit. c) niniejszego	N/przepi			

ust. 5	artykułu, które nie kwalifikują się na mocy krajowych środków transpozycji do art. 57 lit. ca) dyrektywy 2006/48/WE, kwalifikują się jako instrumenty dodatkowe w Tier I, niezależnie od braku spełnienia warunków określonych w art. 52 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że spełnione są wymogi ust. 8 niniejszego artykułu. Instrumenty, które kwalifikują się jako instrumenty dodatkowe w Tier I na mocy akapitu pierwszego nie mogą kwalifikować się jako instrumenty w kapitale podstawowym Tier I lub instrumenty w Tier II na mocy ust. 3 lub 7.	s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 483 ust. 6	Pozycje, które kwalifikowały się zgodnie z krajowymi środkami transpozycji art. 57 lit. f), g) lub h) i art. 66 ust. 1 dyrektywy 2006/48/WE, kwalifikują się jako instrumenty w Tier II niezależnie od nieobjęcia tych pozycji w art. 62 niniejszego rozporządzenia lub niespełnienia warunków określonych w art. 63 niniejszego rozporządzenia.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 483 ust. 7	Instrumenty określone w ust. 1 lit. c) niniejszego artykułu, które nie kwalifikują się zgodnie z krajowymi środkami transpozycji do art. 57 lit. f), g) lub h) i art. 66 ust. 1 dyrektywy 2006/48/WE, kwalifikują się jako instrumenty w Tier II, niezależnie od nieobjęcia tych pozycji w art. 62 niniejszego rozporządzenia lub niespełnienia warunków określonych w art. 63 niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że spełnione są wymogi ust. 8 niniejszego artykułu. Instrumenty, które kwalifikują się jako instrumenty w Tier II na mocy akapitu pierwszego nie mogą kwalifikować się jako instrumenty w kapitale podstawowym Tier I lub instrumenty dodatkowe w Tier I na mocy ust. 3 lub 5.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 483 ust. 8	Instrumenty, o których mowa w ust. 3, 5 i 7, mogą kwalifikować się jako instrumenty funduszy własnych, o których mowa w tych ustępach, tylko wtedy, gdy spełniony jest warunek w ust. 1 lit. a) i gdy instrumenty te są wyemitowane przez instytucje zarejestrowane w państwie członkowskim, które podlega programowi dostosowań gospodarczych, a emisja tych instrumentów została uzgodniona lub jest kwalifikowana na mocy tego programu.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			

Art. 484 ust. 1	Kwalifikowanie się do zastosowania zasady praw nabytych wobec pozycji, które kwalifikowały się jako fundusze własne na mocy krajowych środków transpozycji dyrektywy 2006/48/WE Niniejszy artykuł ma zastosowanie wyłącznie do instrumentów i pozycji, które zostały wyemitowane przed dniem 31 grudnia 2011 r. lub przed tą datą kwalifikowały się jako fundusze własne, niebędących instrumentami, o których mowa w art. 483 ust. 1.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 484 ust. 2	Na zasadzie odstępstwa od art. 26-29, 51, 52, 62 i 63 niniejszy artykuł ma zastosowanie w okresie od 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2021 r.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 484 ust. 3	Z zastrzeżeniem art. 485 niniejszego rozporządzenia oraz limitu określonego w art. 486 ust. 2 niniejszego rozporządzenia kapitał w rozumieniu art. 22 dyrektywy 86/635/EWG i związane z nim azio emisyjne, które kwalifikowały się jako fundusze własne podstawowe na mocy krajowych środków transpozycji art. 57 lit. a) dyrektywy 2006/48/WE, kwalifikują się jako pozycje kapitału podstawowego Tier I niezależnie od niespełnienia przez dany kapitał warunków określonych w art. 28 lub, w stosownych przypadkach, w art. 29.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 484 ust. 4	Z zastrzeżeniem limitu określonego w art. 486 ust. 3 niniejszego rozporządzenia instrumenty i związane z nimi azio emisyjne, które kwalifikowały się jako fundusze własne podstawowe na mocy krajowych środków transpozycji art. 57 lit. ca) oraz art. 154 ust. 8 i 9 dyrektywy 2006/48/WE, kwalifikują się jako pozycje dodatkowe w Tier I niezależnie od niespełnienia warunków określonych w art. 52 niniejszego rozporządzenia.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 484 ust. 5	Z zastrzeżeniem limitów określonych w art. 486 ust. 4 niniejszego rozporządzenia pozycje i związane z nimi azio emisyjne, które kwalifikowały się na mocy krajowych środków transpozycji art. 57 lit. e), f), g) lub h) dyrektywy 2006/48/WE, kwalifikują się jako pozycje w Tier II niezależnie od nieuwzględnienia tych pozycji w przepisach art. 62 niniejszego	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	rozporządzenia lub niespełnienia warunków określonych w art. 63 niniejszego rozporządzenia.				
Art. 485 ust. 1	Kwalifikowalność do włączenia do kapitału podstawowego Tier I azio emisyjnego związanego z pozycjami, które kwalifikowały się jako fundusze własne na mocy krajowych środków transpozycji dyrektywy 2006/48/WE Niniejszy artykuł ma zastosowanie wyłącznie do instrumentów wyemitowanych przed dniem 31 grudnia 2010 r., niebędących instrumentami, o których mowa, w art. 483 ust. 1.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 485 ust. 2	Azio emisyjne związane z kapitałem w rozumieniu art. 22 dyrektywy 86/635/EWG, który kwalifikował się jako fundusze własne podstawowe na mocy krajowych środków transpozycji art. 57 lit. a) dyrektywy 2006/48/WE, kwalifikują się jako pozycje kapitału podstawowego Tier I, jeżeli spełniają warunki określone w art. 28 lit. i) oraz j) niniejszego rozporządzenia.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 486 ust. 1	Limity w zakresie stosowania zasady praw nabytych wobec pozycji zaliczających się do pozycji kapitału podstawowego Tier I, pozycji dodatkowych w Tier I i w Tier II W okresie od 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2021 r. zakres, w jakim instrumenty i pozycje, o których mowa w art. 484, kwalifikują się jako fundusze własne, zostaje ograniczony zgodnie z niniejszym artykułem.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 486 ust. 2	Wartość pozycji, o których mowa w art. 484 ust. 3 i które kwalifikują się jako pozycje kapitału podstawowego Tier I, jest ograniczona do mającej zastosowanie wartości procentowej sumy wartości określonych w lit. a) i b) niniejszego ustępu: a) kwoty nominalnej kapitału, o którym mowa w art. 484 ust. 3, który był wyemitowany na dzień 31 grudnia 2012 r.; b) azio emisyjnych związanych z pozycjami, o których mowa w lit. a).	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 486	Wartość pozycji, o których mowa w art. 484 ust. 4,	N/przepis			

ust. 3	które kwalifikują się jako pozycje dodatkowe w Tier I, jest ograniczona do mającej zastosowanie wartości procentowej pomnożonej przez wynik odejmowania sumy wartości określonych w lit. c)-f) niniejszego ustępu od sumy wartości określonych w lit. a) i b) niniejszego ustępu: a) kwoty nominalnej instrumentów, o których mowa w art. 484 ust. 4, które pozostawały w obiegu w dniu 31 grudnia 2012 r.; b) azio emisyjnych związanych z instrumentami, o których mowa w lit. a); c) wartości instrumentów, o których mowa w art. 484 ust. 4, która w dniu 31 grudnia 2012 r. przekraczała limity określone w krajowych środkach transpozycji art. 66 ust. 1 lit. a) i art. 66 ust. 1a dyrektywy 2006/48/WE; d) azio emisyjnych związanych z instrumentami, o których mowa w lit. c); e) kwoty nominalnej instrumentów, o których mowa w art. 484 ust. 4, które znajdowały się w obiegu w dniu 31 grudnia 2012 r., ale które nie kwalifikują się jako instrumenty dodatkowe w Tier I zgodnie z art. 489 ust. 4; f) azio emisyjnych związanych z instrumentami, o których mowa w lit. e).	s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 486 ust. 4	Kwota pozycji, o których mowa w art. 484 ust. 5, które kwalifikują się jako pozycje w Tier II, jest ograniczona do mającej zastosowanie wartości procentowej wyniku odejmowania sumy wartości określonych w lit. e)-h) niniejszego ustępu od sumy wartości określonych w lit. a)-d) niniejszego ustępu: a) kwoty nominalnej instrumentów, o których mowa w art. 484 ust. 5, które pozostawały w obiegu w dniu 31 grudnia 2012 r.; b) azio emisyjnych związanych z instrumentami, o których mowa w lit. a); c) kwoty nominalnej podporządkowanego kapitału pożyczkowego, który znajdował się w obiegu w dniu 31 grudnia, pomniejszona o kwotę wymaganą zgodnie	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			

	z krajowymi środkami transpozycji art. 64 ust. 3 lit. c) dyrektywy 2006/48/WE; d) kwoty nominalnej pozycji, o których mowa w art. 484 ust. 5, innych niż instrumenty i podporządkowany kapitał pożyczkowy, o których mowa w lit. a) i c) niniejszego ustępu, które znajdowały się w obiegu w dniu 31 grudnia 2012 r.; e) kwoty nominalnej instrumentów i pozycji, o których mowa w art. 484 ust. 5, które znajdowały się w obiegu w dniu 31 grudnia 2012 r. i przekraczały limity określone w krajowych środkach transpozycji art. 66 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2006/48/WE; f) azio emisyjnych związanych z instrumentami, o których mowa w lit. e); g) kwoty nominalnej instrumentów, o których mowa w art. 484 ust. 5 i które znajdowały się w obiegu w dniu 31 grudnia 2012 r. i nie kwalifikują się jako pozycje w Tier II zgodnie z art. 490 ust. 4; h) azio emisyjnych związanych z instrumentami, o których mowa w lit. g).				
Art. 486 ust. 5	Do celów niniejszego artykułu mające zastosowanie wartości procentowe, o których mowa w ust. 2-4, mieszczą się w następujących przedziałach: a) 60-80 % w okresie od 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2014 r.; b) 40-70 % w okresie od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r.; c) 20-60 % w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; d) 0-50 % w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.; e) 0-40 % w okresie od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2018 r.; f) 0-30 % w okresie od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2019 r.; g) 0-20 % w okresie od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	h) 0-10 % w okresie od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2021 r.				
Art. 486 ust. 6	Właściwe organy ustalają i publikują mające zastosowanie wartości procentowe mieszczące się w przedziałach określonych w ust. 5.	T	Art. 1 pkt 74	74) po rozdziale 13 dodaje się rozdział 13a w brzmieniu: „Rozdział 13a Wskaźniki w zakresie funduszy własnych banków w latach 2015-2023 Art. 171a. 1. Wartości procentowe, o których mowa w art. 467 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013, dla banków wynoszą 100%. 2. Wartości procentowe, o których mowa w art. 468 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013, dla banków wynoszą: 1) 60% – do dnia 31 grudnia 2015 r.; 2) 40% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; 3) 20% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. 3. Z zastrzeżeniem ust. 4, na potrzeby stosowania art. 468 ust. 4, art. 469 ust. 1 lit. a i c, art. 474 lit. a oraz art. 476 lit. a rozporządzenia nr 575/2013 wartości procentowe, o których mowa w art. 478 ust. 1 tego rozporządzenia, dla banków wynoszą: 1) 40% – do dnia 31 grudnia 2015 r.; 2) 60% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; 3) 80% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. 4. Na potrzeby stosowania art. 469 ust. 1 lit. a oraz art. 474 lit. a rozporządzenia nr 575/2013 wartości procentowe, o których mowa w art. 478 ust. 1 tego rozporządzenia, dla banków wynoszą 100% dla pozycji, o których mowa w art. 36 ust. 1 lit. g oraz art. 56 lit. b i e tego rozporządzenia. 5. Na potrzeby stosowania art. 469 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 575/2013 wartości procentowe, o których mowa w art. 478 ust. 2 tego rozporządzenia,	

			dla banków wynoszą: 1) 10% – do dnia 31 grudnia 2015 r.; 2) 20% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; 3) 30% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.; 4) 40% – od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2018 r.; 5) 50% – od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2019 r.; 6) 60% – od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.; 7) 70% – od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2021 r.; 8) 80% – od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r.; 9) 90% – od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. 6. Wartości procentowe, o których mowa w art. 479 ust. 3 rozporządzenia nr 575/2013, dla banków wynoszą: 1) 60% – do dnia 31 grudnia 2015 r.; 2) 40% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; 3) 20% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. 7. Współczynnik, o którym mowa w art. 480 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013, dla banków wynosi 1. 8. Wartości procentowe, o których mowa w art. 481 ust. 3 rozporządzenia nr 575/2013, dla banków wynoszą: 1) 60% – do dnia 31 grudnia 2015 r.; 2) 40% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; 3) 20% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia	

			Art. 2 pkt 19 (w zakresie dodawane go art. 110zf)	2017 r. 9. Wartości procentowe, o których mowa w art. 486 ust. 5 rozporządzenia nr 575/2013, dla banków wynoszą: 1) 70% – do dnia 31 grudnia 2015 r.; 2) 60% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; 3) 50% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.; 4) 40% – od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2018 r.; 5) 30% – od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2019 r.; 6) 20% – od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.; 7) 10% – od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2021 r.”. Art. 110zf. 1. Wartość procentowa, o której mowa w art. 478 ust. 1 rozporządzenia 575/2013, dla domu maklerskiego wynosi 100%. 2. Wartość procentowa, o której mowa w art. 479 ust. 3 rozporządzenia 575/2013, dla domu maklerskiego wynosi 0%. 3. Współczynnik, o którym mowa w art. 480 ust. 2 rozporządzenia 575/2013, dla domu maklerskiego wynosi 1. 4. Wartość procentowa, o której mowa w art. 486 ust. 5 rozporządzenia 575/2013, dla domu maklerskiego wynosi: 1) 40% – do dnia 31 grudnia 2015 r.; 2) 20% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; 3) 0% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.	

Art. 487 ust. 1	Pozycje wyłączone ze stosowania zasady praw nabytych w odniesieniu do pozycji kapitału podstawowego Tier I lub pozycji dodatkowych w Tier I zaliczane do innych elementów funduszy własnych Na zasadzie odstępstwa od art. 51, 52, 62 i 63 w okresie od 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2021 r. jako pozycje, o których mowa w art. 484 ust. 4, instytucje mogą traktować kapitał oraz związane z nim azio emisyjne, o których mowa w art. 484 ust. 3, które są wyłączone z pozycji kapitału podstawowego Tier I, ponieważ ich wartość przekracza mającą zastosowanie wartość procentową określoną w art. 486 ust. 2, w zakresie, w jakim włączenie tego kapitału i związanego z nim azio emisyjnego nie przekracza mającego zastosowanie limitu procentowego, o którym mowa w art. 486 ust. 3.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 487 ust. 2	Na zasadzie odstępstwa od art. 51, 52, 62 i 63 w okresie od 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2021 r. instytucje mogą traktować następujące elementy jako pozycje, o których mowa w art. 484 ust. 5, w zakresie, w jakim ich włączenie nie przekracza mającego zastosowanie limitu procentowego, o którym mowa w art. 486 ust. 4: a) kapitał oraz związane z nim azio emisyjne, o których mowa w art. 484 ust. 3, które są wyłączone z pozycji kapitału podstawowego Tier I, ponieważ ich wartość przekracza mającą zastosowanie wartość procentową określoną w art. 486 ust. 2; b) instrumenty i związane z nimi azio emisyjne, o których mowa w art. 484 ust. 4, których wartość przekracza mającą zastosowanie wartość procentową, o której mowa w art. 486 ust. 3.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 487 ust. 3	EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia warunków, zgodnie z którymi instrumenty funduszy własnych, o których mowa w ust. 1 i 2, traktuje się jako objęte przepisami art. 486 ust. 4 lub 5 w okresie od 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2021 r. EUNB przedstawi Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie do	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	dnia 28 lipca 2013 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.				
Art. 488	Amortyzacja pozycji traktowanych zgodnie z zasadą praw nabytych jako pozycje w Tier II Pozycje, o których mowa w art. 484 ust. 5, kwalifikujące się jako pozycje w Tier II, o których mowa w art. 484 ust. 5 lub art. 486 ust. 4, podlegają wymogom określonym w art. 64.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 489 ust. 1	Instrumenty hybrydowe z opcją kupna i zachętą do umorzenia Na zasadzie odstępstwa od art. 51 i 52 w okresie od 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2021 r. instrumenty, o których mowa w art. 484 ust. 4, i które w swoich warunkach zawierają opcję kupna z zachętą do ich umorzenia przez daną instytucję, podlegają wymogom określonym w ust. 2-7 niniejszego artykułu.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 489 ust. 2	Przedmiotowe instrumenty kwalifikują się jako instrumenty dodatkowe w Tier I, pod warunkiem że spełnione są następujące warunki: a) instytucja zdołała wykonać opcję kupna z zachętą do umorzenia dopiero przed dniem 1 stycznia 2013 r. b) instytucja nie wykonała opcji kupna; c) warunki określone w art. 52 są spełnione od dnia 1 stycznia 2013 r.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 489 ust. 3	Przedmiotowe instrumenty kwalifikują się jako instrumenty dodatkowe w Tier I o obniżonym uznaniu zgodnie z art. 484 ust. 4 do dnia ich efektywnego terminu zapadalności, a po upływie tego okresu kwalifikują się bez ograniczeń jako pozycje dodatkowe w Tier I, pod warunkiem że: a) instytucja zdołała wykonać opcję kupna z zachętą do umorzenia nie wcześniej niż w dniu 1 stycznia 2013 r.; b) instytucja nie wykonała przedmiotowej opcji	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	kupna w dniu efektywnego terminu zapadalności danych instrumentów; c) warunki określone w art. 52 są spełnione od dnia efektywnego terminu zapadalności danych instrumentów.				
Art. 489 ust. 4	Od 1 stycznia 2014 r. przedmiotowe instrumenty nie kwalifikują się jako instrumenty dodatkowe w Tier I i nie podlegają przepisom art. 484 ust. 4, jeżeli spełnione są następujące warunki: a) instytucja zdołała wykonać opcję kupna z zachętą do umorzenia w okresie od dnia 31 grudnia 2011 r. do dnia 1 stycznia 2013 r.; b) instytucja nie wykonała przedmiotowej opcji kupna w dniu efektywnego terminu zapadalności danych instrumentów; c) warunki określone w art. 52 nie są spełnione od dnia efektywnego terminu zapadalności danych instrumentów.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 489 ust. 5	Przedmiotowe instrumenty kwalifikują się jako instrumenty dodatkowe w Tier I o obniżonym uznaniu zgodnie z art. 484 ust. 4 do dnia ich efektywnego terminu zapadalności, a po upływie tego okresu nie kwalifikują się jako instrumenty dodatkowe w Tier I, jeżeli spełnione są następujące warunki: a) instytucja zdołała wykonać opcję kupna z zachętą do umorzenia w dniu 1 stycznia 2013 r. lub po tej dacie; b) instytucja nie wykonała przedmiotowej opcji kupna w dniu efektywnego terminu zapadalności danych instrumentów; c) warunki określone w art. 52 nie są spełnione od dnia efektywnego terminu zapadalności danych instrumentów.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 489 ust. 6	Przedmiotowe instrumenty kwalifikują się jako instrumenty dodatkowe w Tier I zgodnie z art. 484 ust. 4, jeżeli spełnione są następujące warunki: a) instytucja zdołała wykonać opcję kupna z zachętą do umorzenia najpóźniej w dniu 31 grudnia 2011 r.;	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	b) instytucja nie wykonała przedmiotowej opcji kupna w dniu efektywnego terminu zapadalności danych instrumentów; c) warunki określone w art. 52 nie były spełnione od dnia efektywnego terminu zapadalności danych instrumentów.				
Art. 490 ust. 1	Pozycje w Tier II z zachętą do umorzenia Na zasadzie odstępstwa od art. 62 i 63 w okresie od 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2021 r. pozycje, o których mowa w art. 484 ust. 5, które kwalifikowały się na mocy krajowych środków transpozycji art. 57 lit. f) lub h) dyrektywy 2006/48/WE i które w swoich warunkach zawierają opcję kupna z zachętą do ich umorzenia przez daną instytucję, podlegają wymogom określonym w ust. 2-7 niniejszego artykułu.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 490 ust. 2	Przedmiotowe pozycje kwalifikują się jako instrumenty w Tier II, pod warunkiem że: a) instytucja zdołała wykonać opcję kupna z zachętą do umorzenia dopiero przed dniem 1 stycznia 2013 r. b) instytucja nie wykonała opcji kupna; c) od dnia 1 stycznia 2013 r. spełnione są warunki określone w art. 63.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 490 ust. 3	Przedmiotowe pozycje kwalifikują się jako pozycje w Tier II zgodnie z art. 484 ust. 5 do dnia ich efektywnego terminu zapadalności, a po upływie tego okresu kwalifikują się bez ograniczeń jako pozycje w Tier II, pod warunkiem że spełnione są następujące warunki: a) instytucja zdołała wykonać opcję kupna z zachętą do umorzenia nie wcześniej niż w dniu 1 stycznia 2013 r.; b) instytucja nie wykonała opcji kupna w dniu efektywnego terminu zapadalności przedmiotowych pozycji; c) warunki określone w art. 63 są spełnione od dnia efektywnego terminu zapadalności danych pozycji.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

Art. 490 ust. 4	Od dnia 1 stycznia 2013 r. przedmiotowe pozycje nie kwalifikują się jako pozycje w Tier II, jeżeli są spełnione następujące warunki: a) instytucja zdołała wykonać opcję kupna z zachętą do umorzenia wyłącznie w okresie od dnia 31 grudnia 2011 r. do dnia 1 stycznia 2013 r.; b) instytucja nie wykonała opcji kupna w dniu efektywnego terminu zapadalności przedmiotowych pozycji; c) warunki określone w art. 63 nie są spełnione od dnia efektywnego terminu zapadalności przedmiotowych pozycji.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 490 ust. 5	Przedmiotowe pozycje kwalifikują się jako pozycje w Tier II o obniżonym uznaniu zgodnie z art. 484 ust. 5 do dnia ich efektywnego terminu zapadalności, a po upływie tego okresu nie kwalifikują się jako pozycje w Tier II, jeżeli: a) instytucja zdołała wykonać opcję kupna z zachętą do umorzenia w dniu 1 stycznia 2013 r. lub po tej dacie; b) instytucja nie wykonała przedmiotowej opcji kupna w dniu efektywnego terminu zapadalności; c) warunki określone w art. 63 nie są spełnione od dnia efektywnego terminu zapadalności przedmiotowych pozycji	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 490 ust. 6	Przedmiotowe pozycje kwalifikują się jako pozycje w Tier II zgodnie z art. 484 ust. 5, jeżeli: a) instytucja zdołała wykonać opcję kupna z zachętą do umorzenia najpóźniej w dniu 31 grudnia 2011 r.; b) instytucja nie wykonała opcji kupna w dniu efektywnego terminu zapadalności przedmiotowych pozycji; c) warunki określone w art. 63 nie są spełnione od dnia efektywnego terminu zapadalności przedmiotowych pozycji.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 491	Efektywny termin zapadalności	N/przepisy			

	Do celów art. 489 i 490 efektywny termin zapadalności określa się w następujący sposób: a) w przypadku pozycji, o których mowa w ust. 3 i 5 tych artykułów, stanowi on datę wykonania pierwszej opcji kupna z zachętą do umorzenia przypadającą w dniu 1 stycznia 2013 r. lub po tej dacie; b) w przypadku pozycji, o których mowa w ust. 4 tych artykułów, stanowi on datę wykonania pierwszej opcji kupna z zachętą do umorzenia przypadającą w okresie od dnia 31 grudnia 2011 r. do dnia 1 stycznia 2013 r.; c) w przypadku pozycji, o których mowa w ust. 6 tych artykułów, stanowi on datę wykonania pierwszej opcji kupna z zachętą do umorzenia przypadającą przed dniem 31 grudnia 2011 r.	s stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 492 ust. 1	Ujawnianie informacji dotyczących funduszy własnych W okresie od 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2021 r. instytucje stosują przepisy niniejszego artykułu.	N/przepi s stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 492 ust. 2	W okresie od 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. instytucje ujawniają zakres, w jakim poziom kapitału podstawowego Tier I i kapitału Tier I przekracza wymogi określone w art. 465.	N/przepi s stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 492 ust. 3	W okresie od 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. instytucje ujawniają następujące informacje dodatkowe na temat swoich funduszy własnych: a) charakter poszczególnych filtrów i odliczeń stosowanych zgodnie z art. 467-470, 474, 476 i 479 oraz ich wpływ na kapitał podstawowy Tier I, kapitał dodatkowy Tier I, kapitał Tier II oraz fundusze własne; b) wartość udziałów mniejszości i instrumentów dodatkowych Tier I i Tier II oraz związanych z nimi zysków zatrzymanych i ažio emisyjnego, wyemitowanych przez jednostki zależne i włączonych do skonsolidowanego kapitału podstawowego Tier I, kapitału dodatkowego Tier I, kapitału Tier II oraz	N/przepi s stosowan y jest bezpośrednio			

	funduszy własnych zgodnie z rozdziałem 1 sekcja 4; c) wpływ poszczególnych filtrów i odliczeń stosowanych zgodnie z art. 481 na kapitał podstawowy Tier I, kapitał dodatkowy Tier I, kapitał Tier II oraz fundusze własne; d) charakter i wartość pozycji, które kwalifikują się jako pozycje kapitału podstawowego Tier I, pozycje w Tier I i pozycje w Tier II ze względu na stosowanie odstępstw określonych w rozdziale 2 sekcja 2.				
Art. 492 ust. 4	W okresie od 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2021 r. instytucje ujawniają wartość instrumentów, które kwalifikują się jako instrumenty w kapitale podstawowym Tier I, instrumenty dodatkowe w Tier I i instrumenty w Tier II ze względu na stosowanie art. 484.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 492 ust. 5	EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia jednolitych wzorów do celów ujawnień zgodnie z niniejszym artykułem. Wzory obejmują pozycje wymienione w art. 437 ust. 1 lit. a), b), d) i e), zmienione rozdziałami 1 i 2 niniejszego tytułu. EUNB przedstawi Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie do dnia 28 lipca 2013 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 493 ust. 1	Przepisy przejściowe w zakresie dużych ekspozycji Przepisy dotyczące dużych ekspozycji ustanowione w art. 387-403 nie mają zastosowania do firm inwestycyjnych, których głównym przedmiotem działalności jest wyłącznie świadczenie usług inwestycyjnych lub prowadzenie innej działalności inwestycyjnej, związanych z instrumentami finansowymi określonymi w sekcji C pkt 5, 6, 7, 9 i 10 załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE i które na dzień 31 grudnia 2006 r. nie podlegały dyrektywie Rady 93/22/EWG z dnia 10 maja 1993 r. w sprawie	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	usług inwestycyjnych w zakresie papierów wartościowych [35]. Wyłączenie to obowiązuje do dnia 31 grudnia 2017 r. lub do daty wejścia w życie jakichkolwiek zmian na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu, w zależności od tego, która z tych dat przypada wcześniej.				
Art. 493 ust. 2	Do dnia 31 grudnia 2015 r. na podstawie konsultacji społecznych i w świetle rozmów przeprowadzonych z właściwymi organami Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące: a) odpowiedniego systemu nadzoru ostrożnościowego nad firmami inwestycyjnymi, których głównym przedmiotem działalności jest wyłącznie świadczenie usług inwestycyjnych lub prowadzenie innej działalności inwestycyjnej, związanych z towarowymi instrumentami pochodnymi lub kontraktami na instrumenty pochodne określonymi w sekcji C pkt 5, 6, 7, 9 i 10 załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE; b) potrzeby zmiany dyrektywy 2004/39/WE w celu utworzenia kolejnej kategorii firm inwestycyjnych, których głównym przedmiotem działalności jest wyłącznie świadczenie usług inwestycyjnych lub prowadzenie innej działalności inwestycyjnej, związanych z instrumentami finansowymi określonymi w sekcji C pkt 5, 6, 7, 9 i 10 załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE w odniesieniu do dostawców energii. Na podstawie tego sprawozdania Komisja może przedstawić wnioski w sprawie zmian niniejszego rozporządzenia.	N/prze s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 493 ust. 3	Na zasadzie odstępstwa od art. 400 ust. 2 i 3, państwa członkowskie mogą przez okres przejściowy do wejścia w życie aktu prawnego przyjętego w związku z przeglądem dokonany zgodnie z art. 507, lecz nie później niż dnia 31 grudnia 2028 r., całkowicie lub częściowo wyłączyć następujące ekspozycje ze stosowania art. 395 ust. 1: a) obligacje zabezpieczone wchodzące w zakres stosowania art. 129 ust. 1, 3 i 6; b) składniki aktywów stanowiące należności od	T	Art. 1 pkt 39	39) art. 71 otrzymuje brzmienie: "Art. 71. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaje ekspozycji wymienionych w art. 400 ust. 2 i art. 493 ust. 3 rozporządzenia nr 575/2013, wobec których nie stosuje się przepisu art. 395 ust. 1 tego rozporządzenia, kierując się w szczególności potrzebą odzwierciedlenia faktycznego obciążenia funduszy własnych banku ryzykiem prowadzonej działalności,	

samorządów regionalnych lub władz lokalnych państw członkowskich, gdy tym należnościom przypisuje się wagę ryzyka równą 20 % zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 2, oraz inne ekspozycje wobec tych samorządów regionalnych lub władz lokalnych lub gwarantowane przez nie stanowiące należności, którym przypisano by wagę ryzyka równą 20 % zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 2; c) ekspozycje instytucji wobec jej jednostki dominującej, wobec innych jednostek zależnych tej jednostki dominującej lub wobec własnych jednostek zależnych, w tym udziały kapitałowe i innego rodzaju udziały, w zakresie, w jakim te jednostki są objęte nadzorem na zasadzie skonsolidowanej, któremu podlega sama instytucja, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, dyrektywą 2002/87/WE lub z równoważnymi przepisami obowiązującymi w państwie trzecim. Ekspozycje niespełniające tych kryteriów, niezależnie od tego, czy są wyłączone z zakresu stosowania art. 395 ust. 1 niniejszego rozporządzenia czy nie, traktuje się jako ekspozycje wobec osoby trzeciej; d) składniki aktywów stanowiące należności od regionalnych lub centralnych instytucji kredytowych, z którymi dana instytucja kredytowa należy do sieci zgodnie z przepisami prawnymi lub ustawowymi i które na mocy tych przepisów są odpowiedzialne za rozliczenia środków pieniężnych w ramach sieci oraz inne ekspozycje, w tym udziały kapitałowe lub innego rodzaju udziały, wobec tych instytucji; e) składniki aktywów stanowiące należności od instytucji kredytowych i inne ekspozycje wobec instytucji kredytowych ustanowione przez instytucje kredytowe, z których jedna działa na zasadach niekonkurencyjnych i udziela kredytów lub je gwarantuje w ramach programów ustawodawczych lub swoich statutów, do celów wspierania określonych sektorów gospodarki przy pewnej formie nadzoru ze strony rządu i ograniczeń w odniesieniu do wykorzystania tych kredytów, pod warunkiem że odpowiednie ekspozycje wynikają z tych kredytów, które są przekazywane beneficjentom za pośrednictwem instytucji kredytowych, lub z gwarancji		Art. 2 pkt 19 (w zakresie art. 110ze ust. 3) Art. 15	wynikającym z koncentracji ekspozycji."; 3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji, może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaje ekspozycji wymienionych w art. 400 ust. 2 i art. 493 ust. 3 rozporządzenia 575/2013, wobec których nie stosuje się przepisu art. 395 ust. 1 tego rozporządzenia, kierując się w szczególności potrzebą odzwierciedlenia faktycznego obciążenia funduszy własnych domu maklerskiego ryzykiem prowadzonej działalności, wynikającym z koncentracji ekspozycji. Art. 15. Na potrzeby stosowania art. 395 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 do dnia wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 71 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wyłącza się w odniesieniu do banków: 1) ekspozycje, o których mowa w art. 493 ust. 3 lit. a, d–g oraz j rozporządzenia 2) 80% wartości ekspozycji, o których mowa w art. 493 ust. 3 lit. b rozporządzenia; 3) ekspozycje wobec własnych jednostek zależnych, w tym udziały kapitałowe i innego rodzaju udziały, w zakresie, w jakim te jednostki są objęte są nadzorem Komisji Nadzoru Finansowego na zasadzie skonsolidowanej, o których mowa art. 493 ust. 3 lit. c rozporządzenia; 4) 50% pozabilansowych akredytyw dokumentowych średniego/niskiego ryzyka i pozabilansowych niewykorzystanych zobowiązań kredytowych średniego/niskiego ryzyka, o których mowa w art. 493 ust. 3 lit. i rozporządzenia.	

tych kredytów; f) składniki aktywów stanowiące należności od instytucji i inne ekspozycje wobec instytucji, pod warunkiem że te ekspozycje nie stanowią funduszy własnych takich instytucji, ich termin zapadalności nie przekracza następnego dnia roboczego i nie są denominowane w jednej z głównych walut handlowych; g) składniki aktywów stanowiące należności od banków centralnych w postaci minimalnej rezerwy obowiązkowej przetrzymywanej w tych bankach centralnych, denominowane w ich walutach krajowych; h) składniki aktywów stanowiące należności od rządów centralnych w postaci ustawowych wymogów w zakresie płynności, przetrzymywane w postaci rządowych papierów wartościowych, denominowane i finansowane w ich walutach krajowych, pod warunkiem że za zgodą właściwego organu ocena kredytowa tych rządów centralnych wystawiona przez wyznaczoną ECAI jest ratingiem na poziomie inwestycyjnym; i) 50 % pozabilansowych akredytyw dokumentowych średniego/niskiego ryzyka i pozabilansowych niewykorzystanych zobowiązań kredytowych średniego/niskiego ryzyka, o których mowa w załączniku I, i pod warunkiem uzyskania zgody właściwych organów, 80 % gwarancji innych niż gwarancje kredytowe, które wynikają z przepisów ustawowych lub wykonawczych i które są udzielane ich członkom przez fundusze gwarancji wzajemnych posiadające status instytucji kredytowej; j) prawnie wymagane gwarancje stosowane przy wypłacie kredytobiorcy hipotecznemu kredytowi hipotecznego finansowanego poprzez emisję obligacji zabezpieczonych hipoteką przed ostatecznym wpisem hipoteki do księgi wieczystej, pod warunkiem że gwarancji nie wykorzystuje się do ograniczenia ryzyka przy obliczaniu kwot ekspozycji ważonych ryzykiem; k) składniki aktywów stanowiące wierzytelności i inne ekspozycje wobec uznanych giełd.				

Art. 494	Przepisy przejściowe w zakresie uznanego kapitału Na zasadzie odstępstwa od art. 4 ust. 1 pkt 71 lit. b) uznany kapitał może obejmować kapitał Tier II w następującym zakresie: a) 100 % kapitału Tier I w okresie od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2014 r.; b) 75 % kapitału Tier I w okresie od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r.; c) 50 % kapitału Tier I w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 495 ust. 1	Ujmowanie ekspozycji kapitałowych według metody IRB Na zasadzie odstępstwa od części trzeciej rozdział 3 do dnia 31 grudnia 2017 r. właściwe organy mogą znieść obowiązek stosowania metody IRB w stosunku do niektórych kategorii ekspozycji kapitałowych utrzymywanych przez instytucje i unijne jednostki zależne instytucji w danym państwie członkowskim na dzień 31 grudnia 2007 r. Właściwy organ publikuje kategorie ekspozycji kapitałowych objęte tym traktowaniem zgodnie z art. 143 dyrektywy 2013/36/UE. Pozycję zwolnioną ze stosowania tej metody mierzy się jako liczbę akcji przypadającą na dzień 31 grudnia 2007 r., powiększoną o wszelkie dodatkowe udziały, których własność wynika bezpośrednio z posiadania tego udziału kapitałowego, pod warunkiem że nie powoduje to wzrostu proporcjonalnego udziału własnościowego w spółce portfelowej. Jeżeli nabycie powoduje wzrost proporcjonalnego udziału własnościowego w danym pakiecie akcji, część udziałów stanowiąca nadwyżkę nie podlega wspomnianemu wyżej wyłączeniu. Zwolnienie to nie obejmuje również udziałów, które pierwotnie podlegały wyłączeniu, ale zostały sprzedane, a następnie odkupione. Ekspozycje kapitałowe objęte niniejszym przepisem podlegają wymogom kapitałowym obliczanym zgodnie z metodą standardową zgodnie z częścią trzecią tytuł II	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	rozdział 2 oraz, w stosownych przypadkach, wymogom określonym w części trzeciej tytuł IV. Właściwe organy powiadamiają Komisję i EUNB o wdrożeniu niniejszego ustępu.				
Art. 495 ust. 2	Do dnia 31 grudnia 2015 r. przy obliczaniu kwot ekspozycji ważonych ryzykiem do celów art. 114 ust. 4 w odniesieniu do ekspozycji wobec rządów centralnych lub banków centralnych państw członkowskich, denominowanych i finansowanych w walucie krajowej dowolnego państwa członkowskiego, przypisywana jest ta sama waga ryzyka, która miałaby zastosowanie do takich ekspozycji denominowanych i finansowanych w walucie krajowej tego państwa.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 495 ust. 3	EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia warunków, zgodnie z którymi właściwe organy przyznają zwolnienie, o którym mowa w ust. 1. EUNB przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 czerwca 2014 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 496 ust. 1	Wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu obligacji zabezpieczonych Do dnia 31 grudnia 2017 r. właściwe organy mogą w całości lub częściowo odstąpić od utrzymania limitu 10 % wobec jednostek uprzywilejowanych emitowanych przez francuskie Fonds Communs de Créances lub przez podmioty sekurytyzacyjne równoważne francuskim Fonds Communs de Créances, zgodnie z art. 129 ust. 1 lit. d) i e), jeżeli spełnione są oba następujące warunki: a) inicjatorem ekspozycji objętych sekurytyzacją dotyczących nieruchomości mieszkalnych lub komercyjnych był członek tej samej skonsolidowanej grupy, do której należy również emitent obligacji zabezpieczonych, lub podmiot powiązany z tym samym organem centralnym, z którym powiązany jest	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	również emitent obligacji zabezpieczonych, przy czym członkostwo w tej samej grupie lub powiązanie z tym samym organem określa się w momencie wykorzystania jednostek priorytetowych jako zabezpieczenia obligacji zabezpieczonych; b) członek tej samej skonsolidowanej grupy, do której należy emitent obligacji zabezpieczonych, lub jednostka powiązana z tym samym organem centralnym, z którym powiązany jest emitent obligacji zabezpieczonych, zatrzymuje całość transzy pierwszej straty zabezpieczającej te jednostki priorytetowe.				
Art. 496 ust. 2	Do dnia 31 grudnia 2014 r. do celów art. 129 ust. 1 lit. c) uprzywilejowane niezabezpieczone ekspozycje instytucji, które przed wejściem niniejszego rozporządzenia w życie kwalifikowały się na mocy prawa krajowego do przypisania wagi ryzyka równej 20 %, uznaje się za kwalifikujące się do stosowania wobec nich stopnia jakości kredytowej równego 1.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 496 ust. 3	Do dnia 31 grudnia 2014 r. do celów art. 129 ust. 5 uprzywilejowane niezabezpieczone ekspozycje instytucji, które przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia kwalifikowały się na mocy prawa krajowego do przypisania wagi ryzyka równej 20 %, uznaje się za kwalifikujące się do stosowania wobec nich wagi ryzyka równej 20 %.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 497 ust. 1	Wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ekspozycji wobec kontrahentów centralnych Do dnia, w którym upłynie 15 miesięcy od daty wejścia w życie najnowszego z jedenastu regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w art. 89 ust. 3 koniec akapitu pierwszego rozporządzenia (UE) nr 648/2012, lub do dnia podjęcia decyzji na mocy art. 14 tego rozporządzenia o udzieleniu zezwolenia danemu kontrahentowi centralnemu - w zależności od tego, która z tych dat będzie wcześniejsza - instytucja może uznać, że ten kontrahent centralny jest kwalifikującym się kontrahentem centralnym, pod warunkiem że spełniony został warunek określony w pierwszej części tego akapitu.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

Art. 497 ust. 2	Do dnia, w którym upłynie 15 miesięcy od daty wejścia w życie najnowszego z dziesięciu regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w art. 89 ust. 3 koniec akapitu drugiego rozporządzenia (UE) nr 648/2012, lub do dnia podjęcia decyzji na mocy art. 25 tego rozporządzenia o uznaniu danego kontrahenta centralnego z siedzibą w państwie trzecim - w zależności od tego, która z tych dat będzie wcześniejsza - instytucja może uznać, że ten kontrahent centralny jest kwalifikującym się kontrahentem centralnym.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 497 ust. 3	Komisja może przyjąć akt wykonawczy zgodnie z art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w celu przedłużenia okresu obowiązywania przepisów przejściowych zawartych w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu o kolejnych 6 miesięcy, w wyjątkowych okolicznościach, gdy jest to konieczne i proporcjonalne, by uniknąć zakłóceń międzynarodowych rynków finansowych.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 497 ust. 4	Do dnia, w którym upływają terminy określone, stosownie do przypadku, w ust. 1 i 2 oraz przedłużone zgodnie z ust. 3, gdy kontrahent centralny nie posiada funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania i nie dysponuje żadnym wiążącym uzgodnieniem ze swoimi uczestnikami rozliczającymi, które umożliwiłoby wykorzystanie całości lub części początkowego depozytu zabezpieczającego otrzymanego od swoich uczestników rozliczających, tak jak gdyby były one wniesionym z góry wkładem, instytucja zastępuje prawidłowy wzór służący do obliczenia wymogu w zakresie funduszy własnych (Ki) w art. 308 ust. 2 następującym wzorem: $K_i = \left(1 + \beta \cdot \frac{N}{N-2} \right) \cdot \frac{IM_i}{IM} \cdot K_{CM}$ gdzie: IM _i = początkowy depozyt zabezpieczający przekazany kontrahentowi centralnemu przez uczestnika rozliczającego i IM = całkowita kwota początkowego depozytu zabezpieczającego zakomunikowana instytucji przez kontrahenta centralnego.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

Art. 498 ust. 1	Wyłączenia w odniesieniu do podmiotów prowadzących handel towarami Przepisy dotyczące wymogów w zakresie funduszy własnych zawarte w niniejszym rozporządzeniu nie mają zastosowania do firm inwestycyjnych, których głównym przedmiotem działalności jest wyłącznie świadczenie usług inwestycyjnych lub prowadzenie innej działalności inwestycyjnej, związanych z instrumentami finansowymi określonymi w sekcji C pkt 5, 6, 7, 9 i 10 załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE i które w dniu 31 grudnia 2006 r. nie podlegały dyrektywie 93/22/EWG. Wyłączenie to obowiązuje do dnia 31 grudnia 2017 r. lub do dnia wejścia w życie jakichkolwiek zmian na podstawie ust. 2 i 3, w zależności od tego, która z tych dat przypada wcześniej.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 498 ust. 2	Do dnia 31 grudnia 2015 r. na podstawie konsultacji społecznych i w świetle rozmów przeprowadzonych z właściwymi organami Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące: a) odpowiedniego systemu nadzoru ostrożnościowego nad firmami inwestycyjnymi, których głównym przedmiotem działalności jest wyłącznie świadczenie usług inwestycyjnych lub prowadzenie innej działalności inwestycyjnej, związanych z towarowymi instrumentami pochodnymi lub kontraktami na instrumenty pochodne określonymi w sekcji C pkt 5, 6, 7, 9 i 10 załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE; b) potrzeby zmiany dyrektywy 2004/39/WE w celu utworzenia kolejnej kategorii firm inwestycyjnych, których głównym przedmiotem działalności jest wyłącznie świadczenie usług inwestycyjnych lub prowadzenie innej działalności inwestycyjnej, związanych z instrumentami finansowymi określonymi w sekcji C pkt 5, 6, 7, 9 i 10 załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE w odniesieniu do dostawców energii, w tym energii elektrycznej, węgla, gazu i ropy.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 498	Na podstawie sprawozdania, o którym mowa w ust. 2, Komisja może przedstawić wnioski w sprawie zmian	N/przepisy			

ust. 3	niniejszego rozporządzenia.	stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 499 ust. 1	Dźwignia finansowa Na zasadzie odstępstwa od art. 429 i 430 w okresie od 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2021 r. instytucje obliczają i przedstawiają w sprawozdaniu wskaźnik dźwigni, stosując oba poniższe elementy jako miarę kapitału: a) kapitał Tier I; b) kapitał Tier I, z zastrzeżeniem odstępstw określonych w rozdziałach 1 i 2 niniejszego tytułu.	N/przepis stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 499 ust. 2	Na zasadzie odstępstwa od art. 451 ust. 1 instytucje mogą podjąć decyzję w sprawie ujawnienia informacji dotyczących wskaźnika dźwigni na podstawie jednej lub obu definicji miary kapitału określonych w ust. 1 lit. a) i b) niniejszego artykułu. Jeżeli instytucje zmieniają swoją decyzję w kwestii ujawnianego wskaźnika dźwigni, przy ujawnianiu informacji po raz pierwszy po takiej zmianie podaje się uzgodnienie informacji dotyczących wszystkich wskaźników dźwigni ujawnionych do momentu wprowadzenia zmiany.	N/przepis stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 499 ust. 3	Na zasadzie odstępstwa od art. 429 ust. 2 w okresie od 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. właściwe organy mogą zezwolić instytucjom na obliczanie wskaźników dźwigni na koniec kwartału, jeżeli uznają, że instytucje mogą nie posiadać danych o wystarczająco dobrej jakości do celów obliczenia wskaźnika dźwigni będącego średnią arytmetyczną miesięcznych wskaźników dźwigni z kwartału.	N/przepis stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 500 ust. 1	Artykuł 500. Przepisy przejściowe – dolna granica określona w regulacjach Bazylea I 1. Do dnia 31 grudnia 2017 r. instytucje obliczające kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z przepisami części trzeciej tytułu II rozdział 3 oraz	N/przepis stosowan y jest bezpośrednio			

	instytucje stosujące metody zaawansowanego pomiaru, jak określono w części trzeciej tytuł III rozdział 4, w celu obliczenia swoich wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka operacyjnego spełniają oba poniższe wymogi: a) utrzymują fundusze własne zgodnie z wymogami określonymi w art. 92; b) utrzymują fundusze własne wynoszące stale co najmniej 80 % łącznej kwoty minimalnej funduszy własnych, której utrzymanie przez instytucje jest wymagane zgodnie z art. 4 dyrektywy 93/6/EWG w brzmieniu, w jakim ta dyrektywa oraz dyrektywa 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego I Rady z dnia 20 marca 2000 r. odnosząca się do podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe [36] obowiązywały przed dniem 1 stycznia 2007 r.				
Art. 500 ust. 2	2. Pod warunkiem uzyskania zgody właściwych organów kwota, o której mowa w ust. 1 lit. b), może zostać zastąpiona przez wymóg utrzymywania funduszy własnych wynoszących stale co najmniej 80 % funduszy własnych, które instytucja musiałaby utrzymywać na mocy art. 92, przy obliczaniu kwot ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 2 oraz, w stosownych przypadkach, z częścią trzecią tytuł III rozdział 2 lub 3 zamiast zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 3 lub, w stosownych przypadkach, częścią trzecią tytuł III rozdział 4.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 500 ust. 3	3. Instytucja kredytowa może stosować ust. 2 jedynie wtedy, jeśli zaczęła stosować metodę wewnętrznych ratingów (IRB) lub zaawansowane metody pomiaru (AMA) do obliczania wymogów kapitałowych w dniu 1 stycznia 2010 r. lub później.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 500 ust. 4	4. Spełnienie wymogów określonych w ust. 1 lit. b) następuje na podstawie kwot funduszy własnych w pełni skorygowanych w celu uwzględnienia różnic między obliczaniem funduszy własnych zgodnie z dyrektywą 93/6/EWG i dyrektywą 2000/12/WE w brzmieniu, w jakim dyrektywy te obowiązywały przed dniem 1 stycznia 2007 r., a obliczaniem funduszy	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	własnych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w wyniku oddzielnych sposobów ujęcia straty oczekiwanej i straty nieoczekiwanej na mocy części trzeciej tytuł II rozdział 3 niniejszego rozporządzenia.				
Art. 500 ust. 5	5. Po przeprowadzeniu konsultacji z EUNB właściwe organy mogą odstąpić od stosowania ust. 1 lit. b) w odniesieniu do instytucji, pod warunkiem że spełnione są wszystkie wymogi w zakresie metody wewnętrznych ratingów określone w części trzeciej tytuł II rozdział 3 sekcja 6 lub kryteria kwalifikujące do stosowania metody zaawansowanego pomiaru określone w części trzeciej tytuł III rozdział 4, stosownie do przypadku.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 500 ust. 6	6. Do dnia 1 stycznia 2017 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie stwierdzające, czy należy przedłużyć stosowanie dolnej granicy określonej w regulacjach Bazylea I po dniu 31 grudnia 2017 r. w celu zapewnienia istnienia mechanizmów ochronnych dla modeli wewnętrznych, przy uwzględnieniu rozwoju sytuacji międzynarodowej i uzgodnionych standardów uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym. W stosownych przypadkach, sprawozdaniu towarzyszy wniosek ustawodawczy.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 501 ust. 1	Artykuł 501. Odliczanie wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka kredytowego związanego z ekspozycjami wobec MŚP 1. Wymogi kapitałowe z tytułu ryzyka kredytowego związanego z ekspozycjami wobec MŚP mnoży się przez współczynnik 0,7619.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 501 ust. 2	2. Na użytek niniejszego artykułu: a) ekspozycja należy do kategorii detalicznej lub kategorii dotyczącej przedsiębiorstw, bądź kategorii ekspozycji zabezpieczonych hipotekami na nieruchomościach. Wyklucza się ekspozycje, których dotyczy niewykonanie zobowiązania. b) MŚP definiuje się zgodnie z zaleceniem Komisji 2003/361/WE z dnia 6 maja 2003 r. dotyczącym definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw [37]. Wśród kryteriów wymienionych w art. 2 załącznika do tego zalecenia uwzględnia się	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	wyłącznie roczny obrót; c) łączna kwota zobowiązań klienta będącego dłużnikiem lub grupy powiązanych klientów wobec instytucji i jednostek dominujących oraz ich jednostek zależnych, w tym wszelkich ekspozycji, których dotyczy niewykonanie zobowiązania, jednak z wyjątkiem należności lub należności warunkowych z zabezpieczeniem w formie nieruchomości mieszkalnych, nie przekracza - zgodnie z wiedzą instytucji - kwoty 1,5 mln EUR. Instytucja podejmuje zasadne kroki w celu uzyskania tej wiedzy.				
Art. 501 ust. 3	3. Co trzy miesiące instytucje przedstawiają właściwym organom sprawozdania dotyczące całkowitej kwoty ekspozycji wobec MŚP obliczonej zgodnie z ust. 2.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 501 ust. 4	4. Do dnia 28 czerwca 2016 r. Komisja przedstawi sprawozdanie na temat wpływu wymogów dotyczących funduszy własnych określonych w niniejszym rozporządzeniu na udzielanie kredytów MŚP oraz osobom fizycznym, a następnie przedstawi to sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, a w stosownym przypadku wraz z wnioskiem ustawodawczym.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 501 ust. 5	5. Do celów ust. 4 EUNB przedstawi Komisji sprawozdanie zawierające następujące elementy: a) analizę zmian tendencji i warunków dotyczących akcji kredytowej w odniesieniu do MŚP w okresie, o którym mowa w ust. 4; b) analizę rzeczywistego poziomu ryzyka unijnych MŚO w całym cyklu ekonomicznym; c) spójność wymogów dotyczących funduszy własnych określonych w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do ryzyka kredytowego dotyczącego ekspozycji wobec MŚP wraz z wynikami analiz, o których mowa w lit. a) i b).	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 502	Tytuł II. SPRAWOZDANIA I PRZEGLĄDY Artykuł 502.	N/przepis stosowany			

	Cykliczność wymogów kapitałowych Komisja, działając we współpracy z EUNB, ERRS i państwami członkowskimi oraz uwzględniając opinię EBC, okresowo monitoruje, czy niniejsze rozporządzenie jako całość, wraz z dyrektywą 2013/36/UE, ma znaczący wpływ na cykl gospodarczy, i w świetle tej analizy rozważa, czy uzasadnione byłoby podjęcie działań naprawczych. Do dnia 31 grudnia 2013 r. EUNB przedstawia Komisji sprawozdanie, w którym stwierdza, czy i w jaki sposób metody stosowane przez instytucje zgodnie z metodą IRB powinny się zbiegać w celu uzyskania porównywalnych wymogów kapitałowych przy jednoczesnym ograniczeniu procykliczności. Na podstawie tej analizy i przy uwzględnieniu opinii EBC Komisja sporządza co dwa lata sprawozdanie i przedstawia je Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wraz z wszelkimi odpowiednimi wnioskami. Przy sporządzaniu sprawozdania brany jest odpowiednio pod uwagę wkład kredytobiorców i kredytodawców. Do dnia 31 grudnia 2014 r. Komisja dokona przeglądu stosowania przepisów art. 33 ust. 1 lit. c) i sporządzi sprawozdanie w tej kwestii, które przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, w stosownym przypadku wraz z wnioskiem ustawodawczym. W odniesieniu do ewentualnego usunięcia art. 33 ust. 1 lit. c) i możliwości jego stosowania na poziomie Unii przegląd powinien w szczególności zapewnić wystarczające zabezpieczenia gwarantujące stabilność finansową we wszystkich państwach członkowskich.	y jest bezpośrednio			
Art. 503 ust. 1	Artykuł 503. Wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ekspozycji w postaci obligacji zabezpieczonych 1. Do dnia 31 grudnia 2014 r., po przeprowadzeniu konsultacji z EUNB Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie wraz z odpowiednimi wnioskami, dotyczące kwestii, czy wagi ryzyka określone w art. 129 i wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego określone w art. 336 ust. 3 są odpowiednie dla	N/prze s stosowan y jest bezpośrednio			

	wszystkich instrumentów, które kwalifikują się do takiego traktowania, oraz czy kryteria określone w art. 129 są właściwe.			
Art. 503 ust. 2	2. Sprawozdanie i wnioski, o których mowa w ust. 1, dotyczą: a) zakresu, w jakim obecne regulacyjne wymogi kapitałowe mające zastosowanie do obligacji zabezpieczonych odpowiednio uwzględniają rozbieżności między jakością kredytową obligacji zabezpieczonych i ich zabezpieczeniem, w tym zakres rozbieżności w poszczególnych państwach członkowskich; b) przejrzystości rynku obligacji zabezpieczonych i zakresu, w jakim ułatwia ona inwestorom kompleksową analizę wewnętrzną w odniesieniu do ryzyka kredytowego związanego z obligacjami zabezpieczonymi i zabezpieczeniami, które ich dotyczą, oraz oddzielenia aktywów w przypadku niewypłacalności emitenta, w tym łagodzących skutków bazowych rygorystycznych krajowych ram prawnych zgodnie z art. 129 niniejszego rozporządzenia w sprawie wymogów kapitałowych i art. 52 ust. 4 dyrektywy 2009/65/WE w sprawie ogólnej jakości kredytowej obligacji zabezpieczonej i wpływu tej jakości na poziom przejrzystości wymaganej przez inwestorów; c) zakres, w jakim emisja przez instytucję kredytową obligacji zabezpieczonych wpływa na ryzyko kredytowe, na jakie wystawieni są inni wierzyciele instytucji emitującej.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio		
Art. 503 ust. 3	3. Do dnia 31 grudnia 2014 r., po przeprowadzeniu konsultacji z EUNB Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, określające, czy kredyty zabezpieczone statkami powietrznymi (zastawy na statkach powietrznych) i kredyty mieszkaniowe zabezpieczone gwarancją, ale niezabezpieczone zarejestrowaną hipoteką, powinny pod pewnymi warunkami być traktowane jak uznane aktywa zgodnie z art. 129.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio		
Art. 503 ust. 4	4. Do dnia 31 grudnia 2016 r. Komisja dokona przeglądu zasadności odstępstwa określonego w art. 496 i w razie potrzeby zasadności rozszerzenia	N/przepis		

	podobnego podejścia na inne formy obligacji zabezpieczonych. W świetle tego przeglądu Komisja może w razie potrzeby przyjąć akty delegowane zgodnie z art. 462, aby uczynić to odstępstwo stałym, lub przedstawić wnioski ustawodawcze dotyczące rozszerzenia stosowania tego odstępstwa na inne formy obligacji zabezpieczonych.	stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 504	Artykuł 504. Instrumenty kapitałowe subskrybowane przez organy publiczne w sytuacjach kryzysowych Do dnia 31 grudnia 2016 r., po przeprowadzeniu konsultacji z EUNB Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie wraz z odpowiednimi wnioskami, dotyczące kwestii, czy traktowanie określone w art. 31 należy zmienić lub wycofać.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 505	Artykuł 505. Przegląd finansowania długoterminowego Do dnia 31 grudnia 2014 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie wraz z odpowiednimi wnioskami dotyczące adekwatności wymogów niniejszego rozporządzenia w świetle potrzeby zapewnienia właściwych poziomów środków dla wszelkich rodzajów finansowania długoterminowego w gospodarce, w tym projektów w zakresie infrastruktury krytycznej w Unii w dziedzinie transportu, energii i komunikacji.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 506	Artykuł 506. Ryzyko kredytowe – definicja niewykonania zobowiązania Do dnia 31 grudnia 2017 r. EUNB przedstawi Komisji sprawozdanie dotyczące tego, w jaki sposób zastąpienie 90 dni przez 180 dni zwłoki w wypełnieniu zobowiązań kredytowych, przewidziane w art. 178 ust. 1 lit. b), wpływa na kwoty ekspozycji ważone ryzykiem oraz tego, czy ten przepis ma być nadal stosowany po dniu 31 grudnia 2019 r. Na podstawie tego sprawozdania Komisja może	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			

	przedstawić wniosek ustawodawczy w sprawie zmiany niniejszego rozporządzenia.				
Art. 507	Artykuł 507. Duże ekspozycje Do dnia 31 grudnia 2015 r. Komisja dokona przeglądu stosowania przepisów art. 400 ust. 1 lit. j) i art. 400 ust. 2, w tym kwestii, czy wyłączenia przewidziane w art. 400 ust. 2 mają mieć charakter dobrowolny, oraz sporządzi na ten temat sprawozdanie, które przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, w stosownym przypadku wraz z wnioskiem ustawodawczym. W odniesieniu do ewentualnego zniesienia kompetencji krajowych na mocy art. 400 ust. 2 lit. c) i możliwości ich stosowania na szczeblu unijnym w przeglądzie uwzględnia się w szczególności skuteczność grupy w zarządzaniu ryzykiem przy jednoczesnym zapewnieniu wystarczających zabezpieczeń gwarantujących stabilność finansową we wszystkich państwach członkowskich, w których dany podmiot należący do grupy jest zarejestrowany.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 508 ust. 1	Artykuł 508. Poziom stosowania 1. Do dnia 31 grudnia 2014 r. Komisja dokona przeglądu stosowania przepisów części pierwszej tytułu II oraz art. 113 ust. 6 i 7, a także sporządzi sprawozdanie w tej kwestii, które przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, w stosownym przypadku wraz z wnioskiem ustawodawczym.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 508 ust. 2	2. Do dnia 31 grudnia 2015 r. Komisja sporządzi sprawozdanie dotyczące kwestii, czy i w jakim stopniu należy wobec firm inwestycyjnych stosować wymóg pokrycia płynności określony w części szóstej, a po przeprowadzeniu konsultacji z EUNB przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie przedmiotowe sprawozdanie, w stosownym przypadku wraz z wnioskiem ustawodawczym.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 508	3. Do dnia 31 grudnia 2015 r., po konsultacji z EUNB i EUNGiPW oraz w świetle dyskusji z właściwymi	N/przepis			

ust. 3	organami, Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat odpowiedniego systemu nadzoru ostrożnościowego nad firmami inwestycyjnymi i przedsiębiorstwami, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 lit. b) oraz c). W stosownych przypadkach dołączany jest wniosek ustawodawczy.	stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 509 ust. 1	Artykuł 509. Wymogi dotyczące płynności 1. EUNB monitoruje i ocenia sprawozdania sporządzone zgodnie z art. 415 ust. 1 w odniesieniu do różnych walut i modeli biznesowych. Po przeprowadzeniu konsultacji z ERRS, niefinansowymi użytkownikami końcowymi, sektorem bankowym, właściwymi organami oraz z bankami centralnymi ESBC, EUNB po raz pierwszy do dnia 31 grudnia 2013 r., a następnie co roku, przedstawia Komisji sprawozdanie dotyczące kwestii, czy jest prawdopodobne, że specyfikacja ogólnego wymogu pokrycia płynności zawarta w części szóstej na podstawie pozycji, które należy zgłosić zgodnie z częścią szóstą tytułu II i załącznikiem III, dla poszczególnych przypadków albo łącznie, będzie miała znaczny szkodliwy wpływ na profil działalności i profil ryzyka instytucji z siedzibą w Unii lub na stabilność i właściwe funkcjonowanie rynków finansowych bądź na gospodarkę i stabilność podaży kredytów bankowych, ze szczególnym uwzględnieniem udzielania kredytów MŚP, oraz na finansowanie handlu, w tym udzielanie kredytów w ramach urzędowych programów ubezpieczenia kredytów eksportowych. W sprawozdaniu, o którym mowa w akapicie pierwszym, uwzględnia się w odpowiedni sposób sytuację na rynkach i międzynarodową sytuację regulacyjną, jak również interakcje między wymogiem w zakresie pokrycia płynności a innymi wymogami ostrożnościowymi wprowadzonymi na mocy niniejszego rozporządzenia, takimi jak współczynniki kapitału obciążonego ryzykiem określone w art. 92 i wskaźnik dźwigni.	N/przepis stosowan y jest bezpośrednio			

	Parlament Europejski i Rada mają możliwość wyrażenia opinii na temat sprawozdania, o którym mowa w akapicie pierwszym.				
Art. 509 ust. 2	2. EUNB w sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 1, w szczególności ocenia następujące elementy: a) zapewnianie mechanizmów ograniczających wartość przyływów płynności, w szczególności z myślą o określeniu właściwego ograniczenia przyływów oraz warunków jego stosowania, z uwzględnieniem różnych modeli biznesowych, w tym modeli finansowania "pass through", faktoringu, leasingu, obligacji zabezpieczonych, hipoteki, emisji obligacji zabezpieczonych, jak również zakresu, w jakim ograniczenie to należy zmieniać lub znosić, by dostosowywać się do specyfiki specjalistycznego finansowania; b) kalibrację przyływów i odpływów, o których mowa w części szóstej tytułu II, w szczególności w art. 422 ust. 7 i art. 425 ust. 2; c) zapewnianie mechanizmów ograniczających wymogi dotyczące pokrycia płynności przez pewne kategorie aktywów płynnych, w szczególności ocenę właściwej minimalnej wartości procentowej aktywów płynnych, o których mowa w art. 416 ust. 1 lit. a), b) oraz c), w łącznych aktywach płynnych, sprawdzenie prognozy wynoszącego 60 %, a także z uwzględnieniem rozwoju międzynarodowej sytuacji regulacyjnej. Aktywa należne i wymagalne lub z opcją kupna w ciągu 30 dni kalendarzowych nie powinny być zaliczane na potrzeby obliczania prognozy, chyba że aktywa te otrzymano z zabezpieczeniem, które również kwalifikuje się do objęcia zakresem stosowania art. 416 ust. 1 lit. a), b) oraz c); d) przepisy dotyczące szczegółowych wskaźników w zakresie niższego odpływu lub wyższego przyływu w przypadku przepływów między przedsiębiorstwami należącymi do danej grupy określając warunki, w jakich takie szczegółowe wskaźniki w zakresie przyływów lub odpływów byłyby uzasadnione z ostrożnościowego punktu widzenia, a także ustalając wysoki poziom metody wykorzystującej obiektywne kryteria i parametry w celu wskazania szczegółowych	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

wskaźników przyływów i odpływów między instytucją a kontrahentem, gdy nie mają oni siedziby w tym samym państwie członkowskim; e) kalibrację stopni wykorzystania środków mających zastosowanie do niewykorzystanych przyznanych instrumentów kredytowych i niewykorzystanych przyznanych instrumentów wsparcia płynności objętych przepisami art. 424 ust. 3 i 5. W szczególności EBA sprawdza stopień wykorzystania środków wynoszący 100 %; f) definicję depozytu detalicznego w art. 411 pkt 2, w szczególności adekwatność wprowadzenia progu dla depozytów osób fizycznych; g) potrzebę wprowadzenia nowej kategorii depozytu detalicznego o niższym odpływie w świetle specyfiki takich depozytów, która mogłaby uzasadniać niższą stopę odpływu, a także przy uwzględnieniu rozwoju sytuacji międzynarodowej; h) odstępstwa od wymogów dotyczących struktury aktywów płynnych, które instytucja ma utrzymywać, jeżeli w danej walucie uzasadnione zbiorcze zapotrzebowanie na aktywa płynne przekracza dostępność tych aktywów płynnych, jak również warunków, jakie powinny spełniać takie odstępstwa; i) definicję produktów finansowych zgodnych z prawem szariatu jako alternatywy dla aktywów, które można by zakwalifikować jako aktywa płynne do celów art. 416; produkty takie byłyby wykorzystywane przez banki zgodne z prawem szariatu; j) definicję okoliczności występowania warunków skrajnych, w tym zasad wykorzystania zapasów aktywów płynnych oraz niezbędnych reakcji nadzorczych, zgodnie z którymi instytucje mogłyby wykorzystywać swoje aktywa płynne do pokrycia odpływów płynności, jak również sposobów postępowania w przypadku nieprzestrzegania wymogów; k) definicję utrwalonej relacji operacyjnej w przypadku klienta niefinansowego, o której mowa w art. 422 ust. 3 lit. c);				

	l) kalibrację stopy odpływu mającej zastosowanie do bankowości korespondencyjnej i usług brokerskich, o których mowa w art. 422 ust. 4 akapit pierwszy; m) mechanizmów w zakresie stosowania zasady praw nabytych dotyczących obligacji gwarantowanych przez rząd, emitowanych na rzecz instytucji kredytowych w ramach rządowych środków wsparcia, za zgodą Unii na pomoc państwa, takich jak obligacje emitowane przez Narodową Agencję Zarządzania Aktywami (NAMA) w Irlandii oraz przez hiszpańskie przedsiębiorstwo zarządzania aktywami w Hiszpanii, służących usunięciu kłopotliwych aktywów z bilansów instytucji kredytowych, jako aktywa o wyjątkowo wysokiej płynności i jakości kredytowej, co najmniej do grudnia 2023 r.				
Art. 509 ust. 3	3. Do dnia 31 grudnia 2013 r. EUNB, po konsultacji z EUNGiPW i EBC, przedstawi Komisji sprawozdanie dotyczące odpowiednich jednolitych definicji wysokiej i wyjątkowo wysokiej płynności oraz jakości kredytowej zbywalnych aktywów do celów art. 416 oraz odpowiedniej redukcji wartości w odniesieniu do aktywów, które można by zakwalifikować jako aktywa płynne do celów art. 416, z wyjątkiem aktywów, o których mowa w art. 416 ust. 1 lit. a), b) oraz c). Parlament Europejski i Rada mają możliwość wyrażenia opinii na temat tego sprawozdania. W sprawozdaniu, o którym mowa w akapicie pierwszym, uwzględnia się również: a) inne kategorie aktywów, w szczególności papiery wartościowe zabezpieczone spłatami mieszkaniowych kredytów hipotecznych o wysokiej płynności i wysokiej jakości kredytowej; b) inne kategorie papierów wartościowych i kredytów uznanych z punktu widzenia banku centralnego, np. obligacje samorządowe i papiery komercyjne; oraz c) inne aktywa, które nie są uznane z punktu widzenia banku centralnego, lecz są aktywami zbywalnymi, np. papiery kapitałowe notowane na uznanej giełdzie, złoto, instrumenty kapitałowe objęte głównym indeksem, obligacje gwarantowane, obligacje zabezpieczone, obligacje korporacyjne, a także	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	fundusze oparte na tych aktywach.				
Art. 509 ust. 4	4. W sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 3, analizuje się, czy zobowiązania kredytowe "standby", o których mowa w art. 416 ust. 1 lit. e), należy uwzględnić jako aktywa płynne w świetle rozwoju sytuacji międzynarodowej oraz z uwzględnieniem europejskiej specyfiki, w tym sposobu realizacji polityki pieniężnej w Unii, a jeśli tak, to w jakim stopniu. EUNB w szczególności sprawdza adekwatność następujących kryteriów i odpowiednie poziomy dla takich definicji: a) minimalnego wolumenu obrotu aktywami; b) minimalnego pozostałego wolumenu aktywów; c) przejrzystego ustalania cen i informacji potransakcyjnych; d) stopni jakości kredytowej, o których mowa w części trzeciej tytuł II rozdział 2; e) dowodów potwierdzających stabilność cen; f) średniego obrotu transakcji i średniej wielkości transakcji; g) maksymalnej różnicy pomiędzy ceną kupna a ceną sprzedaży; h) pozostałego czasu do terminu zapadalności; i) minimalnego wskaźnika obrotów.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 509 ust. 5	5. Do dnia 31 stycznia 2014 r. EUNB przedstawi również sprawozdanie na temat: a) jednolitych definicji wysokiej i wyjątkowo wysokiej płynności i jakości kredytowej; b) możliwych niezamierzonych skutków zdefiniowania aktywów płynnych w kontekście prowadzonych operacji w zakresie polityki pieniężnej w takim stopniu, w jakim: (i) wykaz aktywów płynnych, który jest odrębny od wykazu aktywów uznanych z punktu widzenia banku centralnego, może zachęcać instytucje do przedkładania uznanych aktywów, które nie są objęte	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	definicją aktywów płynnych, w przypadku operacji refinansowania; (ii) regulacje dotyczące płynności mogą zniechęcać instytucje do udzielania lub zaciągania pożyczek na rynku niezabezpieczonych środków pieniężnych oraz czy może to prowadzić do podważenia ukierunkowania na EONIA w ramach realizacji polityki pieniężnej; (iii) wprowadzenie wymogu w zakresie pokrycia płynności może utrudnić krajowym bankom centralnym zapewnienie stabilności cen przy użyciu istniejących ram i instrumentów polityki pieniężnej; c) wymogi operacyjne dotyczące posiadanych aktywów płynnych, o których mowa w art. 417 lit. b)-f), zgodnie z rozwojem międzynarodowej sytuacji regulacyjnej.				
Art. 510 ust. 1	Artykuł 510. Wymogi dotyczące stabilności finansowania netto 1. Do dnia 31 grudnia 2015 r. EUNB przedstawi Komisji sprawozdanie - na podstawie pozycji, które należy uwzględnić w sprawozdaniach zgodnie z częścią szóstą tytuł III - dotyczące kwestii, czy i w jakim stopniu byłoby właściwe zapewnienie, aby instytucje stosowały stabilne źródła finansowania, w tym ocenę skutków dla działalności i profilu ryzyka instytucji z siedzibą w Unii lub dla rynków finansowych bądź gospodarki i akcji kredytowej banków, ze szczególnym uwzględnieniem udzielania kredytów MŚP oraz finansowania handlu, w tym udzielania kredytów w ramach urzędowych programów ubezpieczenia kredytów eksportowych oraz modeli finansowania "pass through", w tym współfinansowanych kredytów hipotecznych. W szczególności EUNB analizuje wpływ stabilnych źródeł finansowania na struktury refinansowania różnych modeli bankowości w Unii.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 510 ust. 2	2. Do dnia 31 grudnia 2015 r. EUNB przedstawi Komisji sprawozdanie - na podstawie pozycji, które należy uwzględnić w sprawozdaniach zgodnie z częścią szóstą tytuł III oraz zgodnie z jednolitymi wzorami sprawozdań, o których mowa w art. 415 ust. 3	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	lit. a), a także po konsultacji z ERRS - dotyczące metod ustalania kwot stabilnego finansowania, które są dostępne dla instytucji i których te instytucje potrzebują, jak również dotyczące stosownych jednolitych definicji służących obliczaniu takiego wymogu dotyczącego stabilności finansowania netto; w sprawozdaniu tym zostaną przeanalizowane w szczególności następujące elementy: a) kategorie i wagi stosowane wobec źródeł stabilnego finansowania określonych w art. 427 ust. 1; b) kategorie i wagi stosowane przy ustalaniu wymogu stabilnego finansowania określonego w art. 428 ust. 1; c) metody zapewniają zachęty oraz środki odstręczające, jeżeli to wskazane, tak aby wspierać bardziej stabilne długoterminowe finansowanie aktywów, działalności gospodarczej, inwestycji oraz finansowanie instytucji; d) potrzebę opracowywania różnych metod dla różnych rodzajów instytucji.	dnio			
Art. 510 ust. 3	Do dnia 31 grudnia 2016 r., na podstawie sprawozdań, o których mowa w ust. 1 i 2, oraz w pełni uwzględniając różnorodność sektora bankowego w Unii, Komisja w stosownych przypadkach przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek ustawodawczy dotyczący sposobów zapewnienia stosowania przez instytucje stabilnych źródeł finansowania.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio dnio			
Art. 511 ust. 1	Dźwignia finansowa Wykorzystując wyniki sprawozdania, o którym mowa w ust. 3, do dnia 31 grudnia 2016 r., Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące wpływu i skuteczności wskaźnika dźwigni.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio dnio			
Art. 511 ust. 2	W stosownych przypadkach przedmiotowemu sprawozdaniu towarzyszy wniosek ustawodawczy dotyczący wprowadzenia stosownej liczby poziomów wskaźnika dźwigni, który instytucje funkcjonujące zgodnie z różnymi modelami biznesowymi byłyby zobowiązane osiągnąć; we wniosku tym sugerowałyby	N/przepis stosowany jest bezpośrednio dnio			

	się stosowną kalibrację tych poziomów i wszelkie odpowiednie korekty miar kapitału i ekspozycji całkowitej, o których mowa w art. 429, wraz z wszelkimi powiązаныmi środkami w zakresie elastyczności, jeżeli jest to konieczne, w tym wprowadzenie w art. 458a stosownych zmian, by wprowadzić wskaźnik dźwigni w ramach zakresu stosowania środków zawartych w tym artykule.			
Art. 511 ust. 3	Do celów ust. 1 do dnia 31 października 2016 r. EUNB przedstawi Komisji sprawozdanie dotyczące przynajmniej następujących kwestii: a) czy ramy wskaźnika dźwigni przewidziane w niniejszym rozporządzeniu oraz w art. 87 i 98 dyrektywy 2013/36/UE są właściwym narzędziem służącym do zmniejszenia - w zadowalający sposób i w zadowalającym stopniu - ryzyka nadmiernej dźwigni finansowej ze strony instytucji; b) określenia modeli biznesowych, które odzwierciedlają ogólne profile ryzyka instytucji oraz wprowadzenia różnych poziomów wskaźnika dźwigni w odniesieniu do tych modeli biznesowych; c) czy wymogi określone w art. 76 i 87 dyrektywy 2013/36/UE zgodnie z art. 73 i 97 dyrektywy 2013/36/UE dotyczące sposobu traktowania ryzyka nadmiernej dźwigni finansowej są wystarczające do zapewnienia prawidłowego zarządzania tym ryzykiem przez instytucje oraz, w przypadku odpowiedzi negatywnej, jakie dalsze udoskonalenia są wymagane, aby zapewnić osiągnięcie tych celów; d) czy metody obliczania, o których mowa w art. 429, wymagają wprowadzenia zmian - a jeżeli tak, to jakich - w celu zapewnienia możliwości stosowania wskaźnika dźwigni jako odpowiedniego wskaźnika ryzyka nadmiernej dźwigni w instytucji; e) czy w kontekście obliczania miary ekspozycji całkowitej składającej się na wskaźnik dźwigni wartość ekspozycji z tytułu kontraktów wymienionych w załączniku II określana z zastosowaniem metody wyceny pierwotnej wartości ekspozycji różni się w istotnym stopniu od wartości ekspozycji określanej z zastosowaniem metody wyceny według wartości	N/przepis stosowany jest bezpośrednio		

	rynkowej; f) czy stosowanie funduszy własnych albo kapitału podstawowego Tier I jako miary kapitału składającej się na wskaźnik dźwigni może być bardziej właściwe z punktu widzenia zamierzonego celu śledzenia ryzyka nadmiernej dźwigni finansowej, a jeżeli tak, to jaka kalibracja wskaźnika dźwigni byłaby odpowiednia; g) czy współczynnik konwersji, o którym mowa w art. 429 ust. 10 lit. a), w odniesieniu do niewykorzystanych zobowiązań kredytowych, które można w każdym momencie bezwarunkowo anulować bez wypowiedzenia, jest wystarczająco ostrożny na podstawie dowodów zgromadzonych w okresie obserwacji; h) czy częstotliwość i format ujawnianych pozycji, o których mowa w art. 451, są odpowiednie; i) jaki byłby odpowiedni poziom wskaźnika dźwigni w odniesieniu do każdego z modeli biznesowych określonych zgodnie z lit. b); j) czy należy określić zakres dla każdego poziomu wskaźnika dźwigni; k) czy wprowadzenie wymogu wskaźnika dźwigni dla instytucji wymagałoby wprowadzenia jakichkolwiek zmian do ram wskaźnika dźwigni przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, a jeżeli zmiany są konieczne, to jakie byłyby to zmiany; l) czy wprowadzenie wymogu obliczania wskaźnika dźwigni dla instytucji skutecznie ograniczyłoby ryzyko nadmiernej dźwigni finansowej po stronie tych instytucji, w szczególności po stronie banków sektora publicznego, a jeżeli tak, czy należy przyjąć taki sam poziom wskaźnika dźwigni dla wszystkich instytucji, czy też powinien on być określany zgodnie z profilem ryzyka i modelem biznesowym, a także wielkością instytucji, a w związku z tym, które dodatkowe kalibracje lub okresy przejściowe byłyby wymagane.				
Art. 511 ust. 4	Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 3, obejmuje przynajmniej okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 30 czerwca 2016 r. i uwzględnia się w nim	N/przepis stosowany jest			

przynajmniej następujące kwestie: a) wpływ wprowadzenia wymogu wskaźnika dźwigni obliczanego zgodnie z art. 429, który instytucje musiałyby spełnić, na: (i) rynki finansowe ogółem, a w szczególności rynki transakcji odkupu, instrumentów pochodnych i obligacji zabezpieczonych; (ii) odporność instytucji; (iii) modele biznesowe i struktury bilansu instytucji, zwłaszcza pod kątem obszarów działalności o niskim ryzyku, takich jak kredyty preferencyjne udzielane przez publiczne banki rozwoju, pożyczki komunalne, finansowanie nieruchomości mieszkalnych i innych obszarów o niskim ryzyku uregulowanych na mocy prawa krajowego; (iv) migrację ekspozycji do jednostek, które nie są objęte nadzorem ostrożnościowym; (v) innowacje finansowe, w szczególności rozwój instrumentów z wbudowaną dźwignią; (vi) podejmowanie ryzyka przez instytucje; (vii) podejmowane działania w zakresie rozliczania, rozrachunku i powiernictwa oraz działalność kontrahenta centralnego; (viii) cykliczność obliczania miary kapitału i miary ekspozycji całkowitej składających się na wskaźnik dźwigni; (ix) akcję kredytową banków, ze szczególnym uwzględnieniem udzielania kredytów MŚP, władzom lokalnym, władzom regionalnym i podmiotom sektora publicznego oraz finansowania handlu, w tym udzielania kredytów w ramach urzędowych programów ubezpieczania kredytów eksportowych; b) współzależność wskaźnika dźwigni i opartych na analizie ryzyka wymogów w zakresie funduszy własnych oraz wymogów w zakresie płynności, jak określono w niniejszym rozporządzeniu; c) skutki występowania różnic księgowych między standardami rachunkowości mającymi zastosowanie na	bezpośre dnio			

	mocy rozporządzenia (WE) nr 1606/2002, standardami rachunkowości mającymi zastosowanie na mocy dyrektywy 86/635/EWG oraz innymi mającymi zastosowanie standardami rachunkowości i innymi odpowiednimi standardami rachunkowości w zakresie porównywalności wskaźnika dźwigni.				
Art. 512	Ekspozycje na przeniesione ryzyko kredytowe Do dnia 31 grudnia 2014 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące stosowania i skuteczności przepisów części piątej w świetle zmian na rynkach międzynarodowych.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 513 ust. 1	Uregulowania makroostrożnościowe Do dnia 30 czerwca 2014 r. Komisja przeprowadzi, po konsultacji z ERRS i EUNB, przegląd w celu stwierdzenia, czy uregulowania makroostrożnościowe zawarte w niniejszym rozporządzeniu i w dyrektywie 2013/36/UE są wystarczające do złagodzenia ryzyka systemowego w sektorach, regionach i państwach członkowskich w Unii Europejskiej, a także oceni: a) czy obecne narzędzia makroostrożnościowe określone w niniejszym rozporządzeniu i w dyrektywie 2013/36/UE są skuteczne, efektywne i przejrzyste; b) czy zakres i ewentualne stopnie pokrywania się różnych narzędzi makroostrożnościowych służących reagowaniu na podobne ryzyka, określonych w niniejszym rozporządzeniu i w dyrektywie 2013/36/UE są odpowiednie oraz, w stosownych przypadkach, proponuje nowe uregulowania makroostrożnościowe; c) jak standardy dotyczące instytucji systemowych uzgodnione na szczeblu międzynarodowym współgrają z przepisami niniejszego rozporządzenia i dyrektywy 2013/36/UE oraz, w stosownych przypadkach, proponuje nowe uregulowania, z uwzględnieniem wspomnianych standardów uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 513 ust. 2	Do dnia 31 grudnia 2014 r., na podstawie konsultacji z ERRS i EUNB, Komisja przedstawi Parlamentowi	N/przepisy			

	Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące oceny, o której mowa w ust. 1, oraz, w stosownych przypadkach, przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek ustawodawczy.	stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 514	Ryzyko kredytowe kontrahenta i metoda wyceny pierwotnej wartości ekspozycji Do dnia 31 grudnia 2016 r. Komisja dokona przeglądu stosowania przepisów art. 275 i sporządzi sprawozdanie w tej kwestii, które przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie i do którego w stosownym przypadku dołączy wniosek ustawodawczy.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 515 ust. 1	Monitorowanie i ocena EUNB sporządza wraz z EUNGiPW do dnia 28 czerwca 2014 r. sprawozdanie dotyczące funkcjonowania niniejszego rozporządzenia z powiązаныmi zobowiązaniami wynikającymi z rozporządzenia (UE) nr 648/2012, w szczególności w odniesieniu do instytucji działających jako kontrahent centralny, w celu uniknięcia powielania wymogów dotyczących transakcji pochodnych i tym samym uniknięcia zwiększonego ryzyka regulacyjnego oraz wyższych kosztów monitorowania przez właściwe organy.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 515 ust. 2	EUNB monitoruje i ocenia funkcjonowanie przepisów w zakresie wymogów dotyczących funduszy własnych w kontekście ekspozycji wobec kontrahenta centralnego, jak określono w części trzeciej tytułu II rozdział 6 sekcja 9. Do dnia 1 stycznia 2015 r. EUNB przedstawia Komisji sprawozdanie na temat wpływu i skuteczności takich przepisów.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 515 ust. 3	Do dnia 31 grudnia 2016 r. Komisja dokonuje przeglądu i sporządza sprawozdanie dotyczące zgodności przepisów niniejszego rozporządzenia ze związanymi z nimi obowiązkami wynikającymi z rozporządzenia (UE) nr 648/2012 w zakresie wymogów dotyczących funduszy własnych określonych w części trzeciej tytułu II rozdział 6 sekcja 9 oraz przedkłada to sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie,	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			

	w stosownym przypadku wraz z wnioskiem ustawodawczym.				
Art. 516	Finansowanie długoterminowe Do dnia 31 grudnia 2015 r. Komisja sporządza sprawozdanie na temat wpływu niniejszego rozporządzenia w zakresie zachęcania do inwestycji w infrastrukturę sprzyjającą długoterminowemu wzrostowi gospodarczemu.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 517	Definicja uznanego kapitału Do dnia 31 grudnia 2014 r. Komisja dokona przeglądu adekwatności definicji uznanego kapitału stosowanej do celów części drugiej tytułu III i części czwartej oraz sporządzi na ten temat sprawozdanie, które przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, w stosownym przypadku dołączając wniosek ustawodawczy.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 518	Przegląd dotyczący instrumentów kapitałowych, które mogą podlegać odpisowi obniżającemu wartość lub przekształceniu w chwili utraty rentowności przez instytucję Do dnia 31 grudnia 2015 r. Komisja przeprowadzi przegląd na temat tego, czy niniejsze rozporządzenie powinno zawierać wymóg, zgodnie z którym instrumenty dodatkowe w Tier I lub instrumenty w Tier II muszą podlegać odpisowi obniżającemu wartość w przypadku stwierdzenia utraty rentowności przez instytucję; Komisja złoży na ten temat stosowne sprawozdanie. Komisja przedkłada to sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie, w stosownym przypadku wraz z wnioskiem ustawodawczym.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 519	Odliczanie aktywów z tytułu określonych świadczeń w ramach funduszu emerytalnego od pozycji kapitału podstawowego Tier I Do dnia 30 czerwca 2014 r. EUNB przedstawi sprawozdanie dotyczące tego, czy MSR 19, w połączeniu z pomniejszeniem aktywów emerytalnych netto, o czym mowa w art. 36 ust. 1 lit. e), oraz zmiany w zobowiązaniach emerytalnych netto prowadzą do	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	zmienności funduszy własnych instytucji. Do dnia 31 grudnia 2014 r., z uwzględnieniem sprawozdania EUNB, Komisja przygotowuje dla Parlamentu Europejskiego i Rady sprawozdanie dotyczące kwestii, o której mowa w akapicie pierwszym, w stosownym przypadku wraz z wnioskiem ustawodawczym mający na celu wprowadzenie podejścia dostosowującego aktywa lub zobowiązania funduszu emerytalnego ze zdefiniowanymi świadczeniami netto do celów obliczenia funduszy własnych.				
Art. 520	Zmiany w rozporządzeniu (UE) 648/2012 W rozporządzeniu (UE) nr 648/2012 wprowadza się następujące zmiany: 1) (227) w tytule IV dodaje się rozdział w brzmieniu: „ROZDZIAŁ 4 Obliczenia i sprawozdawczość do celów rozporządzenia (UE) nr 575/2013 Artykuł 50a Obliczanie KCCP 1. Do celów art. 308 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, w przypadku gdy kontrahent centralny otrzymał powiadomienie, o którym mowa w art. 301 ust. 2 lit. b) tego rozporządzenia, oblicza KCCP kontrahent centralny oblicza K CCP określone w ust. 2 niniejszego artykułu dla wszystkich umów i transakcji, które rozlicza w odniesieniu do wszystkich swoich uczestników rozliczających objętych danym funduszem na wypadek niewykonania zobowiązania. 2. Kontrahent centralny oblicza hipotetyczny kapitał KCCP w następujący sposób:	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
	$K_{CCP} = \sum_i \max \{ EBRM_i - IM_i - DF_i; 0 \} \cdot RW \cdot \text{capital ratio}$				

gdzie: EBRM_i = wartość ekspozycji przed ograniczeniem ryzyka, która jest równa wartości ekspozycji kontrahenta centralnego wobec uczestnika rozliczającego "i" z tytułu wszystkich umów i transakcji zawieranych z tym uczestnikiem rozliczającym, obliczonych bez uwzględniania zabezpieczenia przekazanego przez takiego uczestnika rozliczającego; IM_i = początkowy depozyt zabezpieczający przekazany kontrahentowi centralnemu przez uczestnika rozliczającego i; DF_i = wkład wniesiony z góry przez uczestnika rozliczającego i; RW = waga ryzyka równa 20 %; współczynnik kapitałowy = 8 %. Wszystkie wartości we wzorze w akapicie pierwszym odnoszą się do wyceny na koniec dnia przed uzupełnieniem depozytu zabezpieczającego po ostatnim wezwaniu do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego tego dnia. 3. Kontrahent centralny dokonuje obliczenia wymaganego w ust. 2 co najmniej raz na kwartał lub częściej, jeżeli wymagają tego właściwe organy jego uczestników rozliczających będących instytucjami. 4. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych, aby określić następujące elementy do celów ust. 3: a) częstotliwość i terminy obliczeń określonych w ust. 2; b) sytuacje, w których właściwe organy instytucji pełniącej rolę uczestnika rozliczającego mogą wymagać większej częstotliwości obliczeń i przekazywania informacji od częstotliwości określonej w lit. a). EUNB przedstawi Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2014 r.				

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010." Artykuł 50b Ogólne zasady obliczania KCCP Do celów obliczenia określonego w art. 50a ust. 2 stosuje się następujące zasady: a) kontrahent centralny oblicza wartość swoich ekspozycji wobec uczestników rozliczających w następujący sposób: (i) w odniesieniu do ekspozycji wynikających z kontraktów i transakcji wymienionych w art. 301 ust. 1 lit. a) i d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, oblicza je zgodnie z metodą wyceny według wartości rynkowej określoną w jego art. 274; (ii) w odniesieniu do ekspozycji wynikających z kontraktów i transakcji wymienionych w art. 301 ust. 1 lit. b), c) i e) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oblicza je zgodnie z kompleksową metodą ujmowania zabezpieczeń finansowych określoną w art. 223 tego rozporządzenia z uwzględnieniem nadzorczych korekt z tytułu zmienności określonych w art. 223 i 224 tego rozporządzenia. Wyjątek przewidziany w ust. 285 ust. 3 lit. a) tego rozporządzenia nie ma zastosowania; (iii) w odniesieniu do ekspozycji wynikających z transakcji, które nie zostały wymienione w art. 301 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, i z którymi wiąże się wyłącznie ryzyko rozliczenia, oblicza je zgodnie z częścią trzecią tytuł V tego rozporządzenia; b) w odniesieniu do instytucji objętych zakresem zastosowania rozporządzenia (UE) nr 575/2013 pakiety kompensowania są takie same jak pakiety kompensowania określone w części trzeciej tytuł II tego rozporządzenia (UE) nr 575/2013; c) przy obliczaniu wartości, o których mowa w lit. a), kontrahent centralny odejmuje od swoich ekspozycji wartość zabezpieczenia przekazanego przez uczestników rozliczających, odpowiednio obniżoną o nadzorcze korekty z tytułu zmienności zgodnie z				

kompleksową metodą ujmowania zabezpieczeń finansowych określoną w art. 224 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; d) kontrahent centralny oblicza swoje ekspozycje dotyczące transakcji finansowania papierów wartościowych wobec swoich uczestników rozliczających zgodnie z kompleksową metodą ujmowania zabezpieczeń finansowych, z uwzględnieniem nadzorczych korekt z tytułu zmienności, określoną w art. 223 i 224 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; e) jeżeli kontrahent centralny posiada ekspozycje wobec kontrahenta centralnego lub większej ich liczby, traktuje wszelkie takie ekspozycje jako ekspozycje wobec uczestników rozliczających i przy obliczaniu KCCP uwzględnia wszelkie depozyty zabezpieczające lub wniesione z góry wkłady otrzymane od takich kontrahentów centralnych; f) jeżeli kontrahent centralny posiada wiążące ustalenia umowne ze swoimi uczestnikami rozliczającymi, które pozwalają mu na wykorzystanie całości lub części początkowego depozytu zabezpieczającego otrzymanego od jego uczestników rozliczających w taki sam sposób, jak gdyby stanowił wniesione z góry wkłady, kontrahent centralny uznaje ten początkowy depozyt zabezpieczający za wniesione z góry wkłady do celów obliczeń przewidzianych w ust. 1, a nie za wniesione z góry wkłady; g) stosując metodę wyceny według wartości rynkowej, kontrahent centralny zastępuje wzór przedstawiony w art. 298 ust. 1 lit. c) ppkt (ii) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 następującym wzorem: $PCE_{red} = 0.15 \cdot PCE_{gross} + 0.85 \cdot NGR \cdot PCE_{gross}$ gdzie licznik NGR oblicza się zgodnie z art. 274 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz tuż przed rzeczywistą wymianą zmiennego depozytu zabezpieczającego na końcu okresu rozliczeniowego, a mianownik jest kosztem odtworzenia brutto; h) stosując metodę wyceny według wartości rynkowej				

określoną w art. 274 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, kontrahent centralny zastępuje wzór przedstawiony w art. 298 ust. 1 lit c) ppkt (ii) tego rozporządzenia następującym wzorem:

$$PCE_{red} = 0.15 \cdot PCE_{gross} + 0.85 \cdot NGR \cdot PCE_{gross}$$

gdzie licznik NGR oblicza się zgodnie z art. 269 ust. 1 tego rozporządzenia oraz tuż przed rzeczywistą wymianą zmiennych depozytów zabezpieczających na końcu okresu rozliczeniowego, a mianownik jest kosztem odtworzenia brutto;

i) jeżeli kontrahent centralny nie może obliczyć wartości NGR w sposób określony w art. 298 ust. 1 lit. c) ppkt (ii) rozporządzenia (UE) nr 575/2013:

(i) powiadamia tych spośród swoich uczestników rozliczających, którzy są instytucjami, oraz ich właściwe organy o niemożności obliczenia NGR, jak również o powodach, dla których nie może przeprowadzić tego obliczenia;

(ii) przez okres trzech miesięcy może stosować wartość NGR wynoszącą 0,3 do celów obliczenia PCE_{red} zgodnie z lit. g);

j) jeżeli pod koniec okresu podanego w lit. i) ppkt (ii) kontrahent centralny nadal nie jest w stanie obliczyć wartości NGR, postępuje w następujący sposób:

(i) zaprzestaje obliczania KCCP;

(ii) powiadamia tych spośród swoich uczestników rozliczających, którzy są instytucjami, oraz ich właściwe organy o tym, że zaprzestał obliczania KCCP;

k) do celów obliczenia potencjalnej przyszłej ekspozycji z tytułu opcji i opcji swapowych zgodnie z metodą wyceny według wartości rynkowej, określonej w art. 274 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, kontrahent centralny mnoży kwotę referencyjną umowy przez wartość bezwzględną współczynnika delta opcji

$$(\delta V / \delta p)$$

, określoną w art. 280 ust. 1 lit. a) tego

rozporządzenia; 1) jeżeli kontrahent centralny ma więcej niż jeden fundusz na wypadek niewykonania zobowiązania, dokonuje obliczenia określonego w art. 50a ust. 2 w odniesieniu do każdego funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania oddzielnie. Artykuł 50c Przekazywanie informacji 1. Do celów art. 308 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, kontrahent centralny przekazuje tym spośród swoich uczestników rozliczających, którzy są instytucjami, oraz ich właściwym organom następujące informacje: a) kapitał hipotetyczny (KCCP); b) sumę wniesionych z góry wkładów (DFCM); c) kwotę wniesionych z góry zasobów finansowych, które ma on obowiązek - prawny lub wynikający z ustaleń umownych zawartych z uczestnikami rozliczającymi - wykorzystać na pokrycie strat poniesionych wskutek niewykonania zobowiązania przez uczestnika rozliczającego lub uczestników rozliczających przed wykorzystaniem wkładów do funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania od pozostałych uczestników rozliczających (DFCCP); d) całkowitą liczbę swoich uczestników rozliczających (N); e) współczynnik koncentracji (β) określony w art. 50d; f) sumę wszystkich wkładów wynikających z zobowiązań umownych (DF_{CM}^c) Jeżeli kontrahent centralny ma więcej niż jeden fundusz na wypadek niewykonania zobowiązania, przekazuje informacje określone w akapicie pierwszym w odniesieniu do każdego funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania. 2. Kontrahent centralny powiadamia tych spośród swoich uczestników rozliczających, którzy są instytucjami, co najmniej raz na kwartał lub częściej,				

jeżeli wymagają tego właściwe organy tych uczestników rozliczających. 3. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia następujących elementów: a) jednolity wzór do celów sprawozdawczych określonych w ust.1; b) częstotliwość i terminy składania sprawozdań określone w ust. 2; c) sytuacje, w których właściwe organy instytucji pełniące rolę uczestnika rozliczającego mogą wymagać większej częstotliwości przekazywania informacji niż częstotliwość określona w lit. b). EUNB przedstawi Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2014 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. Artykuł 50d Obliczanie konkretnych pozycji, które ma zgłaszać kontrahent centralny Do celów art. 50c zastosowanie ma, co następuje: a) jeżeli regulamin kontrahenta centralnego przewiduje, że kontrahent centralny wykorzystuje część lub całość swoich zasobów finansowych równoległe z wkładami wniesionymi z góry przez jego uczestników rozliczających w sposób, który sprawia, że zasoby te stają się równoważne z wkładami wniesionymi z góry przez uczestnika rozliczającego pod względem sposobów, w jakie pokrywają straty poniesione przez kontrahenta centralnego w przypadku niewykonania zobowiązania przez uczestnika rozliczającego lub większą ich liczbę lub w przypadku ich niewypłacalności, kontrahent centralny dodaje do DFCM odpowiednią kwotę tych zasobów; b) jeżeli regulamin kontrahenta centralnego przewiduje, że kontrahent centralny wykorzystuje				

część lub całość swoich zasobów finansowych do pokrycia strat poniesionych wskutek niewykonania zobowiązania przez uczestnika rozliczającego lub większą ich liczbę po wyczerpaniu funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania, ale przed wezwaniem uczestników rozliczających do wniesienia wkładów wynikających z zobowiązań umownych, kontrahent centralny dodaje odpowiednią kwotę takich dodatkowych zasobów finansowych (DFaCCP) do całkowitej kwoty wniesionych z góry wkładów (DF), jak następuje: DF = DFCCp + DFcM + DFaCCP. c) kontrahent centralny oblicza współczynnik koncentracji (β) według następującego wzoru: $\beta = \frac{PCE_{red,1} + PCE_{red,2}}{\sum_i PCE_{red,i}}$ gdzie: PCE_{red,i} = obniżona wartość potencjalnej przyszłej ekspozycji kredytowej z tytułu wszystkich umów i transakcji kontrahenta centralnego z uczestnikiem rozliczającym i; PCE_{red,1} = obniżona wartość potencjalnej przyszłej ekspozycji kredytowej z tytułu wszystkich umów i transakcji kontrahenta centralnego z uczestnikiem rozliczającym, który ma najwyższą wartość PCE_{red}; PCE_{red,2} = obniżona wartość potencjalnej przyszłej ekspozycji kredytowej z tytułu wszystkich umów i transakcji kontrahenta centralnego z uczestnikiem rozliczającym, który ma drugą pod względem wielkości wartość PCE_{red}." 2) art. 11 ust. 15 lit. b) zostaje uchylony; 3) w art. 89 dodaje się następujący ustęp: „5a. Do dnia, w którym upłynie 15 miesięcy od daty wejścia w życie najnowszego z jedenastu regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w ust. 3 koniec akapitu pierwszego, lub do dnia				

	podjęcia decyzji na mocy art. 14 o udzieleniu zezwolenia danemu kontrahentowi centralnemu, w zależności, która z tych dat będzie wcześniejsza, ten kontrahent centralny stosuje podejście określone w akapicie trzecim niniejszego artykułu. Do dnia, w którym upłynie 15 miesięcy od daty wejścia w życie najnowszego z jedenastu regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w ust. 3 koniec akapitu drugiego, lub do dnia podjęcia decyzji na mocy art. 25 o uznaniu danego kontrahenta centralnego - w zależności od tego, która z tych dat jest wcześniejsza - ten kontrahent centralny stosuje podejście określone w akapicie trzecim niniejszego ustępu. Jeżeli kontrahent centralny nie posiada funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania oraz nie dysponuje wiążącymi uzgodnieniami ze swoimi uczestnikami rozliczającymi, które umożliwiłoby wykorzystanie całości lub części początkowego depozytu zabezpieczającego otrzymanego od swoich uczestników rozliczających, tak jak gdyby były one wniesionym z góry wkładem, informacje, które zgłasza zgodnie z art. 50c ust. 1 obejmują całkowitą kwotę początkowego depozytu, jaką otrzymał od swoich uczestników rozliczających. Terminy określone w akapicie pierwszym i drugim niniejszego ustępu mogą zostać wydłużone o dodatkowe sześć miesięcy w przypadku przyjęcia przez Komisję aktu wykonawczego, o którym mowa w art. 497 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013"				
Art. 521 ust. 1	Wejście w życie i data rozpoczęcia stosowania Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 521 ust. 2	Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie od dnia 1 stycznia 2014 r., z wyjątkiem: a) art. 8 ust. 3, art. 21 i art. 451 ust. 1, który ma zastosowanie od dnia 1 stycznia 2015 r.; b) art. 413 ust. 1, który ma zastosowanie od dnia 1	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	stycznia 2016 r.; c) przepisów niniejszego rozporządzenia, które wymagają, by Europejskie Urzędy Nadzoru przedłożyły Komisji projekty standardów technicznych, a także przepisów niniejszego rozporządzenia, które uprawniają Komisję do przyjmowania aktów delegowanych lub aktów wykonawczych, które to przepisy mają zastosowanie od dnia 28 czerwca 2013 r. Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.				

POZOSTAŁE PRZEPISY PROJEKTU⁴⁾

Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu

¹⁾ w wypadku projektu usuwającego naruszenie Komisji należy wpisać nr naruszenia, zaś w wypadku wykonywania orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości (czy to w trybie prejudycjalnym czy skargowym) należy podać datę wyroku i sygnaturę sprawy

²⁾ tabelę zbieżności dla przepisów Unii Europejskiej można wygenerować przy pomocy systemu e-step (www.e-step.pl/urzednik). W wypadku konieczności dodania uzasadnienia dla przekroczenia minimum europejskiego należy dodać odpowiednią kolumnę

³⁾ w tej części należy wskazać przepisy dyrektywy, decyzji ramowej, przepisy prawa UE, których naruszenie wskazała Komisja lub których wykładni dokonał Trybunał Sprawiedliwości

⁴⁾ w tej części należy wskazać wszystkie przepisy projektu aktu prawnego, które nie zostały wymienione w pierwszej części tabeli. Ze względu na konieczność ograniczenia projektów implementujących prawo UE do przepisów wyłącznie i ściśle dostosowawczych przepisy wykraczające poza ten zakres powinny mieć charakter wyjątkowy i być opatrzone uzasadnieniem konieczności ich wprowadzenia .

(*) jeżeli do wdrożenia danego przepisu UE potrzebne jest oprócz przepisu przenoszącego treść, także wprowadzenie przepisów zapewniających stosowanie (np. przepisy proceduralne, przepisy karne itp.), w tabeli powinny znaleźć się wszystkie te przepisy wraz z oznaczeniem ich jednostek redakcyjnych

(**) w wypadku wprowadzenia przepisów, które przekraczają minimum ustanowione przepisami UE (o ile jest to dopuszczalne) konieczne jest uzasadnienie zastosowania takiej normy

RAPORT Z KONSULTACJI

projektu ustawy

o zmianie ustawy – Prawo bankowe, ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw

1. Omówienie wyników przeprowadzanych konsultacji publicznych i opiniowania.

Lp.	Jednostka redakcyjna /część projektu założeń projektu ustawy	Podmiot, który przedstawił stanowisko/opinię	Stanowisko/opinia podmiotu	Stanowisko MF
1.	Uwaga ogólna	UKNF	W związku z tym, że przepisy CRD IV obejmują nie tylko banki, ale również firmy inwestycyjne, postulujemy zmianę tytułu projektu ustawy, polegającą na wyraźnym wskazaniu, iż ten akt prawny obejmuje swoim zakresem oba ww. segmenty rynku. Zmiany określone w projekcie dotyczące innych ustaw, mogą być wspólnie określone jako „niektóre inne ustawy”. Obecnie tytuł brzmi: „Ustawa z dnia ... o zmianie ustawy – Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw”. Zdaniem UKNF, tytuł powinien mieć następujące brzmienie: „Ustawa z dnia ... o zmianie ustawy – Prawo bankowe, ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw”.	Uwaga uwzględniona.
2.	Uwaga ogólna	UKNF	Liczebniki stosowane w projekcie powinny być jednolite, tj. pisane albo cyframi arabskimi albo opisowo (słownie). W obecnym brzmieniu jest, np. w art. 1 pkt 7 jest „(...) na	Uwaga nieuwzględniona (do ewentualnego rozstrzygnięcia na Komisji Prawniczej).

			okres lat pięciu, (...)”, natomiast w art. 1 pkt 60 jest „(...) karze pozbawienia wolności do lat 3.”.	
3.	Uwaga ogólna	UKNF	Na wstępie tej części pisma wskazać należy, że Projekt nie uwzględnia szeregu zasadniczych uwag i zastrzeżeń UKNF przekazanych do projektu z dnia 16 kwietnia 2014 r., które były przedmiotem ustaleń na konferencji uzgodnieniowej w Ministerstwie Finansów w dniach 12, 16 i 23 czerwca br. (dalej konferencja uzgodnieniowa), a następnie zostały przekazane w piśmie UKNF z dnia 8 lipca br., znak DPP/SSL/024/24/15/13/14/KB. Nieuwzględnione pozostały też uwagi i wyjaśnienia przekazane w piśmie UKNF z dnia 18 lipca br., znak DPP/SSL/024/24/19/13/14/KB, dotyczące komentarzy do stanowisk otrzymanych z Ministerstwa Finansów w dniu 11 lipca br. W związku z powyższym, UKNF podtrzymuje wszystkie ww. nieuwzględnione uwagi i wskazuje na konieczność zmiany Projektu, gdyż w obecnej wersji może powodować on szereg poważnych wątpliwości i problemów prawnych z interpretacją i stosowaniem przepisów w proponowanym brzmieniu, jak poniżej. Projekt – w zakresie zmiany ustawy – Prawo bankowe, nadal nie uwzględnia transpozycji szeregu artykułów dyrektywy CRD IV, na które wskazywaliśmy już na poprzednich etapach uzgodnień (w zakresie wybranych artykułów, vide także uwagi w kolejnych punktach). Pełna lista artykułów dyrektywy CRD IV, które nie zostały uwzględnione w projekcie ustawy, a które w naszej opinii powinny być transponowane do tego aktu prawnego: art. 4 ust. 3,4,5,6, art. 7, art. 8 ust. 1,	Stanowisko MF do szczegółowych uwag UKNF, które doprecyzowują generalnie sformułowaną opinię, znajduje się w dalszej części tabeli. Jednocześnie odnosząc się do przygotowanej przez UKNF listy przepisów dyrektywy CRD IV, które w jego ocenie nie zostały odzwierciedlone w projekcie ustawy MF przedstawia poniższe wyjaśnienia. • Zgodnie z art. 4 ust. 3 dyrektywy CRD IV państwa członkowskie zapewniają wprowadzanie odpowiednich środków umożliwiających właściwym organom uzyskanie informacji niezbędnych do oceny przestrzegania przez banki i firmy inwestycyjne, a w stosownych przypadkach przez finansowe spółki holdingowe i finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej, wymogów określonych w dyrektywie CRD IV i rozporządzeniu CRR oraz do wszczęcia dochodzenia w sprawie ewentualnych naruszeń tych wymogów. W ocenie MF KNF dysponuje odpowiednimi narzędziami umożliwiającymi uzyskiwanie niezbędnych informacji (w szczególności w toku przeprowadzanych kontroli). Dotyczy to także badania działalności finansowych spółek holdingowych i finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej zgodnie z art. 7 (art. 6 wg zmienionej numeracji) pkt 2 i pkt 6 lit. a projektu ustawy. • Art. 4 ust. 4 dyrektywy CRD IV nakłada na państwa członkowskie obowiązek zapewnienia posiadania przez właściwe organy (w Polsce KNF) specjalistycznej wiedzy, zasobów, zdolności operacyjnej, uprawnień oraz niezależności, których

			art. 15, art. 18, art. 20 ust. 1,3, art. 23 ust. 2, art. 41 (oprócz ust. 1 akapit pierwszy), art. 43 ust. 2-5, art. 52 ust. 1, 3, 4, art. 53 ust. 2, 3, art. 58 ust. 1 lit. b) i d), art. 59 ust. 2, art. 62, art. 65 ust. 1, 2, 3, art. 69, art. 70, art. 74 ust. 1 i 4, art. 76 (oprócz ust. 3), art. 88 ust. 2, art. 89 ust. 3, art. 91 (oprócz ust. 3-6 i 12 i 13), art. 99 (oprócz ust. 3 lit. b), art. 102, art. 103, art. 104 (oprócz ust. 1 lit. a w zw. z ust. 2 lit. a), art. 105,	wymaga wykonywanie funkcji związanych z nadzorem ostrożnościowym, dochodzeniami i sankcjami, określonych w dyrektywie CRD IV i w rozporządzeniu CRR. W ocenie MF obowiązujące przepisy zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy, w szczególności przepisy ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym (m. in. art. 7 ust. 1, art. 9), przepisy uchwały nr 111/2006 Komisji Nadzoru Finansowego w sprawie określenia zasad postępowania osób wchodzących w skład Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 5 grudnia 2006 r. (Dz. Urz. KNF z 2007 r. Nr 2, poz. 4), przepisy ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy czy postanowienia Regulaminu Organizacyjnego Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego. • Art. 4 ust. 5 nie jest przepisem nowym. Odpowiada mu art. 35 ust. 1 uchylonej dyrektywy 2006/49/WE. Wydaje się, że przepis ten został wdrożony do polskiego porządku prawnego w przepisach dotyczących sprawozdawczości, a także m. in. w art. 9c ustawy – Prawo bankowe oraz w art. 82 ust. 2 pkt 3 i art. 94 ust. 1 pkt 5 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. • Transpozycję art. 4 ust. 6 przewidziano w dodawanym art. 110p ustawy o obrocie instrumentami finansowymi (art. 2 pkt 17 projektu ustawy). • Art. 7 również nie jest przepisem nowym, jego treści odpowiada bowiem art. 40 ust. 3 uchylonej dyrektywy 2006/48/WE. Przepis stanowi wytyczną dla właściwego organu (KNF) dotyczącą konieczności uwzględniania potencjalnego wpływu podejmowanych decyzji na stabilność systemów finansowych we wszystkich zainteresowanych państwach członkowskich. W ocenie MF

			art. 107 ust. 1 lit. b, art. 109 ust. 3, art. 113 ust. 1 lit. b, art. 114 ust. 1, art. 116 ust. 9, para 2 i 3, art. 151 ust. 1, art. 152.	obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy, w szczególności art. 2 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym, który stanowi, że celem nadzoru nad rynkiem finansowym jest zapewnienie prawidłowego funkcjonowania tego rynku, jego stabilności, bezpieczeństwa oraz przejrzystości, art. 141f ust. 20 ustawy – Prawo bankowe oraz art. 98a ust. 12d ustawy o obrocie instrumentami finansowymi (projekt ustawy przewiduje co prawda uchylenie przepisu, ale dodawany art. 110j ust. 6 jest z uchylanym przepisem tożsamy). • Podobnie art. 8 ust. 1 jest przepisem, który nie został przez dyrektywę CRD IV zmieniony w sposób istotny (por. art. 6 ust. 1 dyrektywy 2006/48/WE). Jedyna zmiana dotyczy kręgu adresatów informacji dotyczącej warunków udzielenia zezwolenia przed rozpoczęciem działalności przez instytucję kredytową, którą zgodnie z art. 8 ust. 1 państwa członkowskie przekazują wyłącznie Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego, podczas gdy w przepisie uchylonej dyrektywy informacje miała otrzymać również Komisja Europejska. Ponadto należy podkreślić, że w toku implementacji dyrektywy 2010/78/UE, która zmieniła analizowany przepis dyrektywy 2006/48/WE, ustalono, że przepis ten nie wymaga implementacji w zakresie obowiązku poinformowania EUNB i KE o obowiązujących w Polsce regulacjach prawnych. Uznano wówczas, że stosowna informacja o warunkach udzielenia zezwolenia powinna zostać zamieszczona w tabeli zbieżności. • Przepisowi art. 15 dyrektywy CRD IV odpowiada art. 13 uchylonej dyrektywy 2006/48/WE. Przepis został wdrożony do polskiego porządku prawnego w art. 33

				i art. 38 ustawy – Prawo bankowe. • Wdrożenie art. 18 dyrektywy CRD IV zapewniają przepisy art. 138 ust. 3 i 6 ustawy – Prawo bankowe. • Art. 20 ust. 1 odpowiada przepis art. 14 uchylonej dyrektywy 2006/48/WE. Jego wdrożenie zostało dokonane w art. 36 ust. 3a ustawy – Prawo bankowe. Uwaga dotycząca art. 20 ust. 3 dyrektywy CRD IV uwzględniona – zaproponowano dodanie ust. 11a w art. 141f ustawy – Prawo bankowe (vide art. 1 pkt 59 lit. e zmienionego projektu ustawy). • Przepisowi art. 23 ust. 2 dyrektywy CRD IV odpowiada art. 19a ust. 2 uchylonej dyrektywy 2006/48/WE. Przepis został wdrożony do polskiego prawa w art. 25h ust. 1 ustawy – Prawo bankowe. • Zgodnie z uzasadnieniem transpozycję art. 41 przewidziano w art. 1 pkt 55 lit. a (w zakresie art. 141a ust. 1 i 2) i pkt 56 zmienionego projektu ustawy. • Implementację art. 43 ust. 2–5 stanowi art. 1 pkt 50 lit. a projektu ustawy (art. 1 pkt 55 lit. a według aktualnej numeracji) w zakresie art. 141a ust. 3, a także art. 1 pkt 50 lit. b (art. 1 pkt 55 lit. b według aktualnej numeracji) w zakresie art. 141 ust. 9–14. • Art. 52 ust. 1 dyrektywy CRD IV jest tożsamy z art. 43 ust. 1 uchylonej dyrektywy 2006/48/WE. Przepisy prawa polskiego zapewniają jego wdrożenie (vide art. 141d ust. 2 ustawy – Prawo bankowe). W ocenie MF wdrożenie art. 52 ust. 3 i 4 zapewniają przepisy art. 141d ust. 1 ustawy – Prawo bankowe oraz art. 26 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym. • Implementację art. 53 ust. 2 i 3 stanowi art. 1 pkt 6 (art. 1 pkt 8 według nowej numeracji) oraz art. 2 pkt

				21 (pkt 22 według nowej numeracji) lit. d projektu ustawy. • Uwaga odnosząca się do art. 58 ust. 1 lit. b uwzględniona – zaproponowano uzupełnienie art. 10a ust. 4 ustawy – Prawo bankowe o kolejny punkt (vide art. 1 pkt 6 projektu ustawy – art. 1 pkt 8 według nowej numeracji). Art. 58 lit. d zostanie zaimplementowany przez art. 1 pkt 6 w zakresie dodawanego art. 10a ust. 4 pkt 5 i 6 (art. 1 pkt 8 projektu ustawy według nowej numeracji, w zakresie dodawanego art. 10a ust. 4 pkt 6 i 7) oraz art. 2 pkt 21 lit. d projektu ustawy. • W ocenie MF obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie art. 59 ust. 2 dyrektywy CRD IV, w szczególności art. 10a ustawy – Prawo bankowe, art. 21 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym oraz przepisy ustawy z dnia 21 stycznia 1999 r. o sejmowej komisji śledczej (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1218, z późn. zm.) (vide art. 11e, art. 11f, art. 11h i art. 11i). • Art. 62 dyrektywy CRD IV w ocenie MF nie wymaga implementacji, ponieważ jego wdrożenie zapewniają przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1182, z późn. zm.), transponującej dyrektywę 95/46/WE (vide art. 3 ust. 2 pkt 2 tej ustawy). Analizowany przepis dyrektywy CRD IV nie wymaga również implementacji w zakresie, w jakim odsyła do rozporządzenia (WE) nr 45/2001, ponieważ akt ten dotyczy przetwarzania danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe. Por. także motyw 38 w uchylonej dyrektywie 2006/48/WE. • W ocenie MF zarówno obowiązujące przepisy prawa polskiego, jak i przepisy projektu ustawy zapewniają

				wdrożenie art. 65 dyrektywy CRD IV (przepisy sankcyjne, przepisy dotyczące kontroli). - Przepis art. 69 ust. 1 zostanie zaimplementowany przez art. 1 pkt 7 (art. 1 pkt 9 według zmienionej numeracji) projektu ustawy (dodawany art. 10b ust. 3 w ustawie – Prawo bankowe), przez art. 2 pkt 17 (pkt 18 według nowej numeracji) w zakresie dodawanego art. 110r ust. 2 oraz przez art. 2 pkt 29 (pkt 30 według nowej numeracji) w zakresie dodawanego art. 169b ust. 2. W ocenie MF przepisy art. 69 ust. 2 i 3 nie wymagają implementacji, ponieważ wydaje się, że KNF może korzystać z bazy EUNB dotyczącej sankcji administracyjnych badając rękojmię prawidłowego wykonywania powierzonych obowiązków przez członków organu zarządzającego banku/domu maklerskiego (badanie dobrej opinii). Ponadto KNF przysługuje prawo do uzyskania informacji o osobach, których dane osobowe zgromadzone zostały w Krajowym Rejestrze Karnym zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 7b ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. z 2012 r. poz. 654, z późn. zm.). - Przepisy wdrażające art. 70 dyrektywy przewidziano w poszczególnych przepisach dotyczących sankcji administracyjnych, tj. w zmienianym art. 251 ust. 6, art. 138 ust. 3 pkt 3a i art. 141 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe (odpowiednio art. 1 pkt 15, 44 i 49, a według nowej numeracji art. 1 pkt 18, 49 i 54 projektu ustawy), a także w zmienianym art. 167a i art. 169a ustawy o obrocie instrumentami finansowymi (art. 2 pkt 26 i 28 projektu ustawy – wg nowej numeracji art. 2 pkt 27 i 29). - Wdrożenie art. 74 ust. 1 zapewniają przepisy prawa

				polskiego, np. art. 9–9c ustawy–Prawo bankowe. Należy zwrócić uwagę, że przepis ten jest tożsamy z art. 22 ust. 1 uchylonej dyrektywy 2006/48/UE. Art. 74 ust. 4 dyrektywy CRD IV został uchylony przez art. 124 dyrektywy 2014/59/UE. • W ocenie MF przepisy art. 76 ust. 1, 2, 4 i 5 są obecnie zaimplementowane w uchwale nr 258/2011 Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 4 października 2011 r. w sprawie szczegółowych zasad funkcjonowania systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej oraz szczegółowych warunków szacowania przez banki kapitału wewnętrznego i dokonywania przeglądów procesu szacowania i utrzymywania kapitału wewnętrznego oraz zasad ustalania polityki zmiennych składników wynagrodzeń osób zajmujących stanowiska kierownicze w banku (Dz. Urz. KNF Nr 11, poz. 42). Uchwała zostanie zastąpiona rozporządzeniem wydanym przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych. • Art. 88 ust. 2 – zgodnie ze stanowiskiem UKNF przedstawionym w czasie konferencji uzgodnieniowej, przepis nie wymaga implementacji do polskiego porządku prawnego (por. art. 88 ust. 2 akapit szósty). • Przepis art. 89 ust. 3 jest nieaktualny w zakresie, w jakim nakładał określone obowiązki na unijne globalne instytucje o znaczeniu systemowym (obowiązywał do dnia 1 lipca 2014 r.). • Przepisowi art. 91 ust. 1 odpowiada pkt 2 załącznika V do uchylonej dyrektywy 2006/48/WE. Wydaje się, że art. 91 ust. 2 i 7–10 mogłyby być przedmiotem rekomendacji KNF.

				Transpozycję art. 91 ust. 11 przewidziano w art. 1 pkt 12 (pkt 15 wg nowej numeracji) (vide dodawany art. 22d w ustawie – Prawo bankowe) oraz w art. 2 pkt 14 lit. d projektu ustawy (pkt 15 lit. d wg nowej numeracji) (vide dodawany art. 103 ust. 4 i 5). • Przepisy projektu ustawy przewidują implementację art. 99 dyrektywy CRD IV, dotyczącego programu oceny nadzorczej. • W ocenie MF obowiązujący przepis art. 138 ustawy – Prawo bankowe, nowelizowany w art. 1 projektu ustawy, a także art. 2 pkt 17 (pkt 18 wg nowej numeracji) projektu ustawy w zakresie dodawanego art. 110zc, zapewniają wdrożenie art. 102 dyrektywy CRD IV. • Implementację art. 103 dyrektywy CRD IV w odniesieniu do firm inwestycyjnych zapewnia dodawany art. 110zc ust. 5 i 6 w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi. Jednocześnie uzupełniono dodawany art. 133a w ustawie – Prawo bankowe o ust. 8 i 9, tożsame z ww. przepisami ustawy o obrocie. • Wdrożenie art. 104 zapewniają zarówno przepisy projektu ustawy jak i przepisy obowiązujące (np. nowelizowany art. 138 ustawy – Prawo bankowe, dodawany art. 110zc w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi). • Art. 105 zostanie wdrożony przez art. 1 pkt 44 (pkt 49 wg nowej numeracji) projektu ustawy (vide dodawany art. 138 ust. 1 pkt 1a) oraz art. 2 pkt 17 (pkt 18 wg nowej numeracji) (vide dodawany art. 110zc ust. 1 pkt 9 i ust. 2). • Implementację art. 107 ust. 1 przewidziano w art. 1 pkt 41 (pkt 46 wg aktualnej numeracji) (vide

				dodawany art. 133a ust. 7) oraz w art. 2 pkt 17 (pkt 18 wg aktualnej numeracji) (vide dodawany art. 110s ust. 4). • Implementację art. 113 ust. 1 przewidziano w art. 2 pkt 17 (pkt 18 wg nowej numeracji) (vide dodawany art. 110h). • Implementację art. 114 stanowi dodawany w ustawie o obrocie art. 110i ust. 1–3. Jednocześnie uzupełniono art. 1 projektu ustawy dodając ust. 11b–11d w art. 141f ustawy – Prawo bankowe. • W ocenie MF transpozycję art. 116 ust. 2 akapit drugi zapewnia art. 141f ust. 3 i 3g ustawy – Prawo bankowe. Jednocześnie uzupełniono art. 2 pkt 17 (pkt 18 wg nowej numeracji) projektu ustawy (vide dodawany art. 110j ust. 3). Przepis art. 116 ust. 2 akapit trzeci jest adresowany do EUNB. • Implementację art. 151 ust. 1 i art. 152 ma stanowić art. 16 (art. 15 wg aktualnej numeracji) projektu ustawy.
4.	Uwaga ogólna	UKNF	W projekcie należy uwzględnić uprawnienia nadzoru bankowego do określenia zasad konsolidacji zawartych w art. 18 CRR. W szczególności, uprawnienia te dotyczą: 1) zezwolenia na zastosowanie metody konsolidacji proporcjonalnej w odniesieniu do finansowych jednostek zależnych, w przypadku spełnienia określonych warunków (art. 18 ust. 2 CRR); 2) zezwolenia lub zobowiązania instytucji do stosowania metody praw własności w odniesieniu do inwestycji w firmach ubezpieczeniowych będących jednostkami zależnymi oraz w niefinansowych jednostkach zależnych	Uwaga nieuwzględniona – w ocenie MF organ nadzoru może stosować wskazane przepisy bezpośrednio.

			(art. 18 ust. 5 CRR); 3) określenia zakresu i zasad konsolidacji w innych przypadkach (art. 18 ust. 6 CRR). Dlatego też zasadne byłoby uwzględnienie takich kompetencji nadzoru bankowego w projekcie zmiany ustawy Prawo Bankowe.	
5.	Uwaga ogólna	UKNF	Projekt nadal nie uwzględnia pełnego zakresu tzw. opcji narodowych (vide uwagi zgłaszane na wcześniejszym etapie prac legislacyjnych) – nie uwzględniono wszystkich upoważnień przewidzianych w CRR dla właściwych organów. W szczególności, w zakresie opcji wynikającej z art. 124 ust. 2 CRR, uwzględniono jedynie możliwość określenia wyższej wagi ryzyka dla ekspozycji zabezpieczonych hipotekami na nieruchomościach.	Nie sprecyzowano, których opcji narodowych brakuje w projekcie ustawy. Jednocześnie należy podkreślić, że uzupełniono nowelizowany art. 71 ustawy – Prawo bankowe (art. 1 pkt 27 projektu ustawy, a wg nowej numeracji art. 1 pkt 31) o odesłanie do art. 494 ust. 3 CRR (por. uwagę UKNF nr 64).
6.	Uwaga ogólna	UKNF	W projekcie brak jest transpozycji art. 91 ust. 2 i 9 CRD IV dotyczących odpowiednio wymogu poświęcania wystarczającej ilości czasu na wykonywanie swoich funkcji przez członków rady nadzorczej i zarządu oraz przeznaczania odpowiednich zasobów ludzkich i finansowych na wprowadzenie w obowiązki i szkolenie członków tych organów. Proponuje się także rozważenie uwzględnienia w projekcie pojęć użytych w ust. 7 i 8, w odniesieniu do których, zgodnie z ust. 12 – EBA ma wydać wytyczne.	W ocenie MF te wymogi mogą być przedmiotem rekomendacji KNF.
7.	Uwaga ogólna	NBP	Proponujemy rozważyć uzupełnienie projektu o definicję pojęcia „profil ryzyka”, warunkującego m.in. objęcie pracownika polityką zmiennych składników wynagrodzeń oraz przebieg szeregu procesów zarządzania ryzykiem w bankach, w tym adekwatność kapitałową, a więc mającego również bezpośredni wpływ na wynik procesu BION.	Uwaga nieuwzględniona – nie dotyczy zakresu w jakim projekt został zmieniony ani w jakim jest niezgodny z przyjętymi ustaleniami.

8.	Uwaga ogólna	NBP	Poddajemy pod rozagę uchylenie albo dostosowanie brzmienia przepisów art. 42f ustawy - Prawo bankowe, dotyczących utrzymywania przez bank utworzony przez instytucję kredytową, współczynnika wypłacalności na poziomie co najmniej 12% przez pierwsze 18 miesięcy działalności oraz niestosowania limitu udziału wkładów niepieniężnych w funduszach zasadniczych, do przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającej dyrektywę 2002/87/WE i uchylającej dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE, dalej zwanej jako: „dyrektywa CRD IV” i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012, dalej zwanego jako: „rozporządzenie CRR”.	Uwaga uwzględniona – proponuje się nowelizację ust. 1 polegającą na wprowadzeniu odesłania do łącznego współczynnika kapitałowego, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. c rozporządzenia CRR, a także uchylenie ust. 2.
9.	Uwaga ogólna (dotyczy vacatio legis)	ZBP	Ustawa nakłada na banki szereg obowiązków, których spełnienie może wymagać poważnych zmian istniejących regulacji wewnętrznych, w tym statutów, jak również konieczność opracowania i uchwalenia nowych regulacji. Jednocześnie w ustawie zmieniającej nadal nie zawarto odpowiednich przepisów intertemporalnych, które pozwoliłyby na dostosowanie się przez banki do nowych obowiązków, a zarazem przewiduje się zbyt krótki okres <i>vacatio legis</i>, z wyjątkiem późniejszego terminu wejścia w życie niektórych projektowanych zmian (art. 1 pkt 26, pkt 50 lit. a, pkt 50 lit. b w zakresie dodawanych przepisów ust. 9-14, pkt 51 i pkt 52, które wejdą w życie z dniem rozpoczęcia obowiązywania wymogu dotyczącego pokrycia płynności, o którym mowa w art. 412 CRR). Należy podkreślić, że zgodnie z obowiązującymi przepisami, zmiany statutów mogą	Uwaga nieuwzględniona (do ewentualnego rozstrzygnięcia na Komisji Prawniczej).

			niejednokrotnie dla swej skuteczności wymagać zezwolenia KNF, co wraz z obowiązkiem uchwalenia zmian przez walne zgromadzenia banków może uniemożliwić terminowe wywiązanie się przez banki z nowych obowiązków, w szczególności w wypadku spółek publicznych. Konieczne jest więc wydłużenie okresu <i>vacatio legis</i> ustawy zmieniającej i przyjęcie, że wejdzie ona w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.	
10.	Uwaga ogólna	ZBP	Biorąc pod uwagę aktualny stan prac nad projektowanymi zmianami w ustawie prawo bankowe należy przyjąć, że zmiany te nie wejdą w życie z końcem 2014 r., wobec powyższego należy stwierdzić, że postanowienie art. 15 w zakresie, w jakim nakłada na banki obowiązek ogłoszenia, o których mowa w art. 111 ust. 1 prawa bankowego, z dniem 1 stycznia 2015 r. pozostaje w oczywistej sprzeczności z zasadą niedziałania prawa wstecz. Z tych samych względów zbyteczne jest również postanowienie z art. 172a ust. 4 określające poziom współczynnika kapitału podstawowego Tier I do dnia 31 grudnia 2014 r. oraz inne postanowienia z art. 172a, które odnoszą się do wartości procentowych utrzymywanych do dnia 31 grudnia 2014 r. W tym miejscu należy również wskazać, że wbrew literalnemu brzmieniu art. 15 projektowanej ustawy nie art. 111 ust. 1 Prawa bankowego jest objęty nowelizacją, lecz art. 111a ust. 1.	Uwagi uwzględnione.
11.	Uwaga ogólna	KZBS	Uwzględniając okoliczności, z których wynika konieczność zmian ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawa bankowego (tj. Dz. U. z 2012 r. poz. 1376 ze zm., zwanej dalej „Prawem bankowym”), przede wszystkim ponownie pragniemy zwrócić uwagę na uzasadnioną naszym zdaniem potrzebę korelacji komentowanego projektu ustawy z projektem ustawy o zmianie ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków	Uwaga przyjęta do wiadomości.

			spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (t.j. Dz.U. z 2014 poz. 109, zwana dalej Ustawą o BS) oraz niektórych innych ustaw, będącym także w toku prac legislacyjnych (zwanym dalej Projektem Ustawy o BS), związanych z wejściem w życie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.6.2013, str.1) (zwanego dalej „Rozporządzeniem CRR”) oraz dyrektywą 2013/36/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi zmieniającej dyrektywę 2002/87/WE i uchylającej dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz. Urz. UE L 176 z 27.6.2013, str. 338), (zwana dalej „Dyrektywą CRD IV”), (zwanym łącznie Pakiem CRR / CRD IV).	
12.	Uwaga ogólna	KZBS	Jednocześnie zwracamy uwagę, iż głównym celem Projektu jest transpozycja Pakietu CRR / CRD IV, podczas gdy w większości artykułów jest odesłanie do przepisów Rozporządzenia CRR, które często odsyłają do kolejnych aktów prawa europejskiego. Taki sposób transponowania Pakietu CRR/ CRD IV do krajowego porządku prawnego, czyni Prawo bankowe niezwykle mało przejrzystym i czytelnym dla jego odbiorców, którymi są zarówno przedsiębiorcy, jak i konsumenci. W ocenie KZBS Projekt w wielu miejscach wymaga zmian i przeformułowań, w szczególności w proponowanym art. 4 zawierającym definicje.	Uwaga nieuwzględniona (do ewentualnego rozstrzygnięcia na Komisji Prawniczej).
Uwagi do art. 1 (zmiany w ustawie – Prawo bankowe)				

13.	Art. 1 pkt 1 lit. a (dotyczy art. 4 ust. 1 pkt 1 i 2)	NBP	Poddajemy pod rozagę przeniesienie definicji banku krajowego i banku zagranicznego do odpowiednio zmienionego art. 2 ustawy – Prawo bankowe. W naszej ocenie pozwoli to na uniknięcie pewnej niespójności znowelizowanych i dotychczasowych przepisów ustawy – Prawo bankowe. W przypadku przyjęcia obecnie projektowanego brzmienia w ustawie – Prawo bankowe – pojawią się dwie różne definicje „banku”: definicja zawarta w art. 2 ustawy – Prawo bankowe oraz definicja odwołująca się do instytucji kredytowej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia CRR, zawarta w projektowanych przepisach art. 4 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy – Prawo bankowe. Dodatkowo proponowana definicja „banku krajowego”, która odwołuje się do instytucji kredytowej, swoim zakresem obejmuje spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe i Krajową Spółdzielczą Kasę Oszczędnościowo-Kredytową, co w kontekście obecnie obowiązujących przepisów może budzić wątpliwości interpretacyjne, odnoszące się do podmiotowego zakresu definicji „banku krajowego”. W związku z powyższym proponujemy modyfikację projektowanych przepisów mającą na celu wyeliminowania ewentualnych ww. wątpliwości interpretacyjnych.	Uwaga nieuwzględniona (do ewentualnego rozstrzygnięcia na Komisji Prawniczej).
14.	Art. 1 pkt 1 lit. b (dotyczy art. 4 ust. 1 pkt 8)	UKNF	Zastrzeżenia budzi w szczególności definicja podmiotu dominującego, która będzie mieć zastosowanie do art. 25 i następnych ustawy Prawo bankowe, zawężając w ten sposób zakres stosowania tych przepisów, jak i powodując problemy interpretacyjne przy próbie wykładni pośredniego stania się podmiotem dominującym. W związku z powyższym, proponuje się w tym zakresie wprowadzenie definicji „podmiotu dominującego” analogicznej do zaproponowanej w nowododawanym art. 110a ust. 1 pkt 6 ustawy o obrocie instrumentami	Uwaga uwzględniona (zrezygnowano z usunięcia obecnie obowiązującego przepisu art. 4 ust. 1 pkt 8 lit. b). Jednocześnie należy podkreślić, że zgodnie z ustaleniami przyjętymi na konferencji uzgodnieniowej proponowany kształt definicji będzie przedmiotem rozpatrzenia przez komisję prawniczą.

			finansowymi, która stanowi, iż ilekroć w ustawie jest mowa o „6) podmiocie dominującym – rozumie się przez to jednostkę dominującą, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia 575/2013, jak również podmiot uznany przez Komisję za dominujący zgodnie z ust. 2;”. Natomiast stosownie do art. 110a ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi w brzmieniu proponowanym w Projekcie: „Komisja może, w drodze decyzji, uznać za podmiot dominujący wobec domu maklerskiego osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę nieposiadającą osobowości prawnej, jeśli wywiera ona znaczący wpływ na ten dom maklerski zgodnie z art. 96 ust. 3.”.	
15.	Art. 1 pkt 1 lit. b (dotyczy art. 4 ust. 1 pkt 8 i 9)	ZBP	Definicje podmiotu dominującego i podmiotu zależnego przez dalsze odesłanie zawarte w CRR odwołują się finalnie do przepisów dyrektyw. Zasadny jest postulat odwołania się wprost do implementujących stosowne dyrektywy przepisów prawa polskiego (tak jak to zostało przyjęte w odniesieniu do definicji finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej).	Zgodnie z ustaleniami przyjętymi na konferencji uzgodnieniowej proponowany kształt definicji będzie przedmiotem rozpatrzenia przez komisję prawniczą.
16.	Art. 1 pkt 1 lit. g (dotyczy art. 4 ust. 1 pkt 15)	KDPW	(...) definicja ustawowa bliskich powiązań powinna odsyłać do art. 4 ust.1 pkt 38 rozporządzenia 575/2013.	Uwaga uwzględniona.
17.	Art. 1 pkt 1 lit. k (dotyczy art. 4 ust. 1 pkt 28)	KZBS	(...) w art. 1 pkt 1 lit. k) w pkt 28 Projektu występuje odniesienie do pkt. 15 lit. a, podczas gdy w Projekcie występuje tylko pkt 15 (art. 1 pkt 1 lit. g);	Uwaga uwzględniona.
18.	Art. 1 pkt 1 lit. m (dotyczy art. 4 ust. 1 pkt 35)	BFG	Art. 1 pkt 1 lit. m projektu ustawy dodający w art. 4 ust. 1 pkt 33-35 ustawy - Prawo bankowe: definicja banku istotnego pod względem wielkości, organizacji wewnętrznej oraz rodzaju, zakresu złożoności prowadzonej działalności nie w pełni oddaje treść normatywną zawartą w art. 91 ust. 3 dyrektywy CRD IV i stanowią duże jego uproszczenie - dyrektywa mówi o skali i złożoności operacji prowadzonych przez	Uwaga nieuwzględniona. Należy zauważyć, że tożsamy przepis jest zawarty w obecnie obowiązującej uchwale Nr 258/2011 Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 4 października 2011 r. w sprawie szczegółowych zasad funkcjonowania systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej oraz szczegółowych warunków szacowania przez banki

			instytucję a projektowany pkt 35 tylko o skali. Dodatkowo kryterium określone w lit. a nie odpowiada żadnemu z elementów opisowych definicji. Pod rozwagę poddajemy dalsze doprecyzowanie tego przepisu.	kapitału wewnętrznego i dokonywania przeglądów procesu szacowania i utrzymywania kapitału wewnętrznego oraz zasad ustalania polityki zmiennych składników wynagrodzeń osób zajmujących stanowiska kierownicze w banku (Dz. Urz. KNF Nr 11, poz. 42) (<i>vide</i> przepis § 6 ust. 4 uchwały). Ponadto wymaga podkreślenia, że zgodnie z ustaleniami przyjętymi na konferencji uzgodnieniowej proponowany kształt definicji będzie przedmiotem rozpatrzenia przez komisję prawniczą.
19.	Art. 1 pkt 1 lit. m (dotyczy art. 4 ust. 1 pkt 35)	ZBP	Odnosząc się do projektowanej definicji banku istotnego proponujemy rezygnację z nadmiarowych wymogów dotyczących uznania banku za istotny. Propozycja zawarta w projekcie ustawy spełniania chociaż jednego z warunków spowoduje, że ponad połowa banków komercyjnych zostanie objęta tą definicją i dodatkowymi wymogami z niej wynikającymi, co wydaje się całkowicie nieadekwatne do skali prowadzonej przez nie działalności, generując dodatkowe koszty i potrzebę zatrudniania dodatkowych pracowników w bankach. Dlatego podtrzymujemy stanowisko, aby za bank istotny uznać bank, którego udział w aktywach sektora bankowego, w depozytach sektora bankowego, czy w funduszach własnych sektora bankowego jest co najmniej na poziomie 3%, a nie jak w projekcie na poziomie 2%.	Uwaga nieuwzględniona. Należy zauważyć, że tożsamy przepis jest zawarty w obecnie obowiązującej uchwale Nr 258/2011 Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 4 października 2011 r. w sprawie szczegółowych zasad funkcjonowania systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej oraz szczegółowych warunków szacowania przez banki kapitału wewnętrznego i dokonywania przeglądów procesu szacowania i utrzymywania kapitału wewnętrznego oraz zasad ustalania polityki zmiennych składników wynagrodzeń osób zajmujących stanowiska kierownicze w banku (Dz. Urz. KNF Nr 11, poz. 42) (<i>vide</i> przepis § 6 ust. 4 uchwały). Ponadto należy podkreślić, że 2 % wysokość udziału banku w aktywach, depozytach lub funduszach własnych sektora bankowego, od której zależy uznanie banku za istotny, została ustalona podczas konferencji uzgodnieniowej. Proponowana zmiana stanowi złagodzenie dotychczasowego przepisu, który ustalał tę wartość na poziomie 1 %.
20.	Art. 1 pkt 1 lit. m (dotyczy art. 4 ust. 1 pkt 33-	NBP	Proponujemy dalsze dostosowanie nazw metod statystycznych użytych w art. 1 pkt. 1 lit. m do przepisów rozporządzenia CRR. Rozporządzenia CRR stosuje	Uwaga nieuwzględniona (do ewentualnego rozstrzygnięcia na Komisji Prawniczej).

	35)		pojęcie „metoda modeli wewnętrznych” do dwóch różnych metod, podczas gdy brzmienie art. 4 ust. 1 pkt 33 ustawy – Prawo bankowe sugeruje, że jest tylko jedna metoda. Dodatkowo w projektowanym punkcie omyłkowo znalazło się inne określenie metody własnych oszacowań, a mianowicie metoda wewnętrznej oceny. Powyższa pomyłka wynika z niekonsekwentnego tłumaczenia nazw metod w polskiej wersji językowej dyrektywy CRD IV. W związku z tym, dodawany art. 4 ust. 1 pkt 33 ustawy – Prawo bankowe powinien otrzymać następujące brzmienie: „33) metody wewnętrzne – metodę wewnętrznych ratingów, metody modeli wewnętrznych, metodę własnych oszacowań, metodę zaawansowanego pomiaru oraz metodę wewnętrznych oszacowań, o których mowa w art. 143 ust. 1, art. 221, art. 283 i art. 363, art. 225, art. 259 ust. 3, art. 312 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013;”. Pozostawiamy również do rozważenia dodanie w art. 1 pkt. 1 lit. m projektu nowych pkt 36-37 w następującym brzmieniu: „36) systemowo ważna instytucja finansowa – instytucja, o której mowa w art. 37 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym; 37) globalna instytucja o znaczeniu systemowym - instytucja, o której mowa w art. 35 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym;”.	Uwaga nieuwzględniona – uwaga nie odnosi się do zakresu w jakim projekt został zmieniony ani w jakim projekt jest niezgodny z przyjętymi ustaleniami.
21.	Art. 1 pkt 2 (dotyczy art. 9 ust. 2a)	UKNF	Obecnie jest: „2) w art. 9 po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu: „2a. System zarządzania obejmuje procedury anonimowego zgłaszania wskazanemu członkowi zarządu lub rady nadzorczej banku naruszeń prawa oraz obowiązujących w banku procedur i standardów	Uwaga nieuwzględniona. Wydaje się, że proponowane rozwiązanie nie wykluczy możliwości wskazywania wyłącznie członka rady nadzorczej jako osoby, do której kierowane są informacje o przypadkach naruszeń. Wobec powyższego uznano za właściwe ograniczenie kręgu podmiotów, którym owe naruszenia mogą być zgłaszane,

			etycznych. (...)”. Powinno być: „2) w art. 9 po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu: „2a. System zarządzania obejmuje procedury anonimowego zgłaszania wskazanemu członkowi zarządu, a w szczególnych przypadkach członkowi rady nadzorczej banku naruszeń prawa oraz obowiązujących w banku procedur i standardów etycznych.” (...)”. Projekt dodając do ustawy Prawo bankowe art. 9 ust. 2a, umożliwi anonimowe zgłaszanie naruszeń prawa oraz obowiązujących w banku procedur i standardów etycznych „wskazanemu członkowi zarządu lub rady nadzorczej banku”. Użycie alternatywy łącznej w postaci spójnika „lub” umożliwi wprowadzenie w banku takiego rozwiązania, że zgłoszenia będą kierowane jedynie do członka rady nadzorczej, ale już nie do jakiegokolwiek członka zarządu. Tymczasem dodatkowy charakter działalności, jakim jest zasiadanie w zbierającej się jedynie okresowo radzie nadzorczej, jak i ustawowe ograniczenia uprawnień rady nadzorczej i jej członków wedle K.s.h. (w tym zakaz wydawania poleceń zarządowi wedle art. 375¹ K.s.h.), wskazują, iż członek rady nadzorczej może nie posiadać odpowiedniej wiedzy o strukturze wewnętrznej lub nie być w stanie odpowiednio zareagować w przypadku zgłoszenia danego naruszenia. Wobec powyższego proponuje się, aby spójnik „lub” zastąpić zwrotem „a w szczególnych wypadkach”. Analogiczna korekta dotyczy projektowanych przepisów ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, o czym poniżej.	do członków zarządu banku. Analogiczną zmianę wprowadzono w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi.
22.	Art. 1 pkt 2 (dotyczy art. 9	BFG	Art. 1 pkt 2 projektu ustawy dodający w art. 9 ustawy - Prawo bankowe ust. 2a: art. 9 w sposób bardzo ogólny	Uwaga nieuwzględniona.

	ust. 2a)		odnosi się do systemu zarządzania. Dodanie jednego ze szczegółowych elementów tego systemu (procedury zgłaszania zarządowi banku przez pracowników o naruszeniach prawa bądź procedur), który nie jest najważniejszym elementem takiego systemu, wprowadza niespójność strukturalną przepisów. Proponowane uzupełnienie dotyczy komponentu, który jest albo częścią systemu zarządzania ryzykiem operacyjnym albo <i>compliance</i> . Podobnie „wyróżnione” jest ryzyko związane z powierzaniem wykonywania czynności podmiotom trzecim, które w przeciwieństwie do innych komponentów systemu zarządzania, dla których wymagania zostaną prawdopodobnie określone rozporządzeniem Ministra Finansów, zostało opisane w ustawie. W naszej opinii nowododawany ust. 2a powinien być ewentualnie częścią art. 9a.	
23.	Art. 1 pkt 2 (dotyczy art. 9 ust. 2a i 2b)	ZBP	Zgłaszanie naruszeń prawa i obowiązujących w banku procedur i standardów etycznych wskazanemu członkowi zarządu lub rady nadzorczej banku nie stanowi właściwej implementacji CRD IV , w której jest mowa o istnieniu specjalnego, niezależnego i autonomicznego kanału . Zgłoszenia naruszeń powinny być bowiem rozpoznawane przez jednostkę niezależną, która zapewni zarówno bezstronność, obiektywizm, uczciwość prowadzonego postępowania, jak i ochronę zgłaszającego pracownika m.in. przed działaniami odwetowymi. Z praktyki wynika, że niektóre ze zgłoszeń dotyczą spraw proceduralnych, mniejszej wagi, czy też w ogóle nie dotyczą zakresu przedmiotowego wspomnianej procedury i jako takie powinny być rozpatrywane przez wyznaczoną do tego typu spraw osobę w niezależnej jednostce banku.	Uwaga nieuwzględniona. Należy podkreślić, że zgodnie z ustaleniami przyjętymi na konferencji uzgodnieniowej szczegółowy tryb anonimowego zgłaszania wskazanemu członkowi zarządu lub rady nadzorczej banku naruszeń prawa oraz obowiązujących w banku procedur i standardów etycznych zostanie określony w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, wydanym na podstawie art. 128 ust. 6 ustawy – Prawo bankowe w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą.
24.	Art. 1 pkt 3 (dotyczy art. 9a ust. 1–3)	UKNF	Obecnie jest: „3) art. 9a otrzymuje brzmienie: „1. Zarząd banku opracowuje, wdraża oraz zapewnia działanie systemu zarządzania zapewniającego skuteczne	Uwaga uwzględniona. Zgodnie z propozycją UKNF zrezygnowano z wprowadzania do ustawy – Prawo bankowe proponowanego art. 9a ust. 1-3 i pozostawiono

		i ostrożne zarządzanie bankiem, w tym podział obowiązków w ramach organizacji banku oraz zasady zapobiegania konfliktom interesów. 2. Zasady i mechanizmy tworzące system zarządzania są opracowywane i uchwalane przez zarząd w formie polityk. 3. Rada nadzorcza banku sprawuje nadzór nad wprowadzeniem systemu zarządzania oraz ocenia adekwatność i skuteczność tego systemu, w tym zatwierdza polityki, o których mowa w ust. 2, i dokonuje oceny stopnia ich realizacji. (...)”.”. Projekt zmieniając treść obecnego art. 9a ustawy Prawo bankowe, przyjął koncepcję proponowaną przez NBP podczas konsultacji poprzedniego projektu z dnia 16 kwietnia br. Koncepcja ta, w art. 9a ust. 1-3 projektowanego przepisu, stanowi transpozycję art. 88 ust. 1 CRD IV odnoszącego się do „zasad zarządzania”, pomijając jednak całkowicie art. 74 CRD IV odnoszący się z kolei do „zarządzania wewnętrznego oraz planów naprawczych i planów uporządkowanej likwidacji”. Tymczasem z treści art. 74 ust. 1 CRD IV wynika wprost, iż powinien on być transponowany łącznie z art. 88 CRD IV, albowiem ów przepis stanowi, iż „Instytucje posiadają solidne zasady zarządzania obejmujące jasną strukturę organizacyjną z dobrze określonymi, przejrzystymi i spójnymi zakresami odpowiedzialności, skuteczne procedury służące identyfikacji ryzyka, na które instytucje są lub mogą być narażone, zarządzaniu tym ryzykiem, jego monitorowaniu i raportowaniu oraz odpowiednie mechanizmy kontroli wewnętrznej obejmujące należyte procedury administracyjne i księgowość oraz politykę wynagrodzeń i praktyki w tym względzie, które są zgodne z zasadami należytego i skutecznego zarządzaniem ryzykiem i sprzyjają takiemu zarządzaniu ryzykiem”. Jednocześnie zaproponowana w projekcie treść art. 9a ust. 1, z jednej strony powtarza za art. 88 CRD IV „podział	obecne brzmienie art. 9a ust. 1 i 2. Wszelkie dodatkowe wymogi wynikające z art. 88 ust. 1 i art. 74 ust. 1 CRD IV będą transponowane w rozporządzeniu zastępującym obecną uchwałą nr 258/2011 KNF z dnia 4 października 2011 r. w sprawie szczegółowych zasad funkcjonowania systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej oraz szczegółowych warunków szacowania przez banki kapitału wewnętrznego i dokonywania przeglądów procesu szacowania i utrzymywania kapitału wewnętrznego oraz zasad ustalania polityki zmiennych składników wynagrodzeń osób zajmujących stanowiska kierownicze w banku (Dz. Urz. KNF Nr 11, poz. 42).

		obowiązków w ramach organizacji banku”, jako jeden z wybranych przez unijnego prawodawcę mechanizmów kontrolnych i jako jeden z wybranych obszarów, jakim jest konflikt interesów, choć te definiowane są w aktach niższego rzędu. Ponadto zaproponowany art. 9a ust. 1-3 nie odnosi się do obowiązków rady nadzorczej wskazanych taksatywnie w art. 88 ust. 1a-1e CRD IV, jak np. zatwierdzanie strategii, czy zapewnianie integralności systemów rachunkowości i sprawozdawczości finansowej, w tym kontroli finansowej i operacyjnej, oraz zgodność z prawem i stosownymi standardami. W zamian za to, proponowany art. 9a ust. 3 ustanawia nieistniejący w CRD IV obowiązek zatwierdzania „zasad i mechanizmów tworzące system zarządzania”. Tymczasem na zarządzanie bankiem składać się może pokaźna ilość mechanizmów i zasad zarządzania i wymóg każdorazowej akceptacji przez radę nadzorczą może paraliżować proces zarządzania wykonywany przez zarząd banku. Ponadto, abstrahując od faktu, iż wedle art. 74 CRD IV, oprócz mechanizmów i zasad, powinny być jeszcze procedury, trudno wyobrazić sobie sytuację, że rada nadzorcza miałaby zatwierdzać wszystkie mechanizmy zarządzania, skoro część z nich wkomponowana jest w systemy IT. Wydaje się, że rada nadzorcza powinna co najwyżej zatwierdzać ogólną politykę zarządzania ryzykiem, względnie poszczególnymi rodzajami ryzyk. Z racji faktu, iż zarówno pod względem treści, jak i stopnia konkretyzacji, art. 74, jak i art. 88 ust. 1 CRD IV odpowiadają, co do zasad, wymogom wskazanym w obecnej uchwale Nr 258/2011 KNF, proponuje się, aby zostały one transponowane w rozporządzeniu zastępującym ową uchwałę. Tym samym UKNF proponuje, by zrezygnować z wprowadzania do ustawy Prawo bankowe proponowanego art. 9a ust. 1-3 i pozostać przy obecnym brzmieniu art. 9a, zaś wszelkie dodatkowe wymogi wynikające nie tylko z art. 88 ust. 1, ale i art. 74	

			ust. 1 CRD IV transponować do rozporządzenia zastępującego obecną uchwałą 258/2011 KNF.	
25.	Art. 1 pkt 3 (dotyczy art. 9a ust. 2)	BFG	Art. 1 pkt 3 projektu zmieniający brzmienie art. 9a ust. 2, ustawy Prawo bankowe: wydaje się, że opisanie systemu zarządzania poprzez polityki jest rozwiązaniem wprowadzającym niepotrzebne ograniczenia w prawidłowym zdefiniowaniu systemu. Pojęcie polityki nie odpowiada celowi jakim jest opisanie systemu i jego definicji. Ograniczenie to potwierdza wymóg, zawarty w art. 1 pkt 32 projektu zmieniający brzmienie art. 111a ustawy, ogłaszania opisu systemu zarządzania czyli zgodnie z projektem ogłaszania polityk. W tym kontekście zwracamy także uwagę na art. 1 pkt 35 lit. h projektu zmieniający brzmienie ust. 6 art. 128 ustawy, zgodnie z którym to minister właściwy ds. instytucji finansowych określi w drodze rozporządzenia szczegółowy sposób funkcjonowania dwu podstawowych podsystemów zarządzania ryzykiem.	Uwaga nieaktualna.
26.	Art. 1 pkt 3 (dotyczy art. 9a ust. 4, 6 i 7)	UKNF	Art. 9a ust. 4 i 6 – oba przepisy dotyczą wprowadzenia polityki zmiennych składników wynagrodzeń, przy czym w ust. 4 jest mowa o przepisach dot. pracowników podejmujących ryzyko, podczas gdy art. 6 nakłada obowiązek opracowania i zatwierdzenia polityki wynagrodzeń. W celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych, proponujemy w ust. 6 wprowadzić odwołanie do ust. 4. Podobne odwołanie powinno znaleźć się także w ust. 7.	Uwaga uwzględniona.
27.	Art. 1 pkt 3 (dotyczy art. 9a ust. 4, 5 i 7)	UKNF	Obecnie art. 9a ust. 4 i 5 stanowi, że: „4. Bank jest obowiązany sporządzić i stosować politykę wynagrodzeń dla poszczególnych kategorii pracowników, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka banku, obejmującą wynagrodzenia i uznaniowe świadczenia emerytalne w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 73	Uwagi uwzględnione. Jednocześnie należy zauważyć, że wobec propozycji UKNF usunięcia projektowanego art. 9a ust. 5 oraz w związku z tym, że w projektowanym art. 9a ust. 7 (ust. 5 po zmianie numeracji) nie pojawia się pojęcie „pracownik”, nie zachodzi potrzeba zmiany wskazanych

			rozporządzenia nr 575/2013 (polityka wynagrodzeń). 5. Ustalając kategorie pracowników, o których mowa w ust. 4, bank stosuje kryteria jakościowe i właściwe kryteria ilościowe określone w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 604/2014 z dnia 4 marca 2014 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych w odniesieniu do kryteriów jakościowych i właściwych kryteriów ilościowych ustalania kategorii pracowników, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka instytucji (Dz. Urz. UE L 167 z 6.6.2014, str. 30).”. Mając na uwadze przepisy prawa pracy, projekt powinien posługiwać się pojęciem „osoba” a nie „pracownik”, tak aby uniknąć ryzyka, iż przepis nie obejmowałby niektórych osób, których dotyczyć powinien, a jednocześnie wskaże (nie pozostając w sprzeczności z projektowanym standardem technicznym w tym zakresie) właściwą grupę osób decydujących o realnym profilu ryzyka banku, niezależnie od zajmowanego stanowiska w hierarchii służbowej. Wyraz „pracowników” należy zatem w ust. 4, 5 i 7 zastąpić wyrazem „osób”. Nadto ust. 5 należy wykreślić z Projektu, ponieważ rozporządzenie UE stosowane jest bezpośrednio i nie ma potrzeby wskazywania na obowiązek jego stosowania.	przepisów.
28.	Art. 1 pkt 3 (dotyczy art. 9a ust. 7)	ZBP	Literalne brzmienie tego postanowienia oznacza, iż polityka wynagrodzeń ustalona i zatwierdzona przez bank ma obejmować także podmioty zależne. Takie brzmienie może oznaczać, iż postanowienia polityki ustalonej i zatwierdzonej w banku będą miały bezpośrednie zastosowanie do osób zatrudnionych w podmiotach zależnych. Użycie w tym przepisie wyrażenia „obejmuje” należy uznać za nieprawidłowe. CRD IV wskazuje, iż	Uwaga nieuwzględniona zgodnie z ustaleniami przyjętymi na konferencji uzgodnieniowej. Przepis stanowi implementację art. 92 ust. 1 dyrektywy CRD IV.

			zasady polityki wynagrodzeń powinny być stosowane na poziomie grupy co oznacza, iż muszą być spójne, ale to nie oznacza, iż polityka wynagrodzeń banku ma obejmować podmioty zależne. Podmioty wchodzące w skład grupy powinny ustalać swoje własne dokumenty spójne z zasadami w grupie. W szczególności domy maklerskie zgodnie z przepisami ustawy o obrocie instrumentami finansowymi ustalają własny dokument polityki. Wątpliwości budzi także, jak interpretować ostatnią część przepisu w odniesieniu do banków nie mających, jako podmiotu dominującego, podmiotu z UE, gdy w tych bankach podmiotem dominującym jest podmiot z państwa trzeciego - spoza UE. Należy zwrócić uwagę, iż w przypadku podmiotu dominującego z państwa członkowskiego proponowane zapisy będą możliwe do realizacji, jednak w przypadku podmiotu dominującego z państwa trzeciego ten podmiot własnej polityki wynagrodzeń może nie posiadać lub, jeśli ją posiada, to jej zasady mogą być całkowicie odmienne od zasad stosowanych w ramach ustawodawstwa europejskiego. Zmiana polegająca na dodaniu w tym przepisie „tego banku” nie eliminuje ww. wątpliwości.	
29.	Art. 1 pkt 5 (dotyczy art. 9h ust. 2)	NBP	W świetle projektowanej ustawy o nadzorze makroostrożnościowym jedną z kompetencji Rady do spraw Ryzyka Systemowego jest identyfikacja systemowo ważnych instytucji finansowych oraz globalnych instytucji o znaczeniu systemowym na potrzeby nałożenia na te instytucje dodatkowych buforów kapitałowych (m.in. bufora instytucji o znaczeniu systemowym), tymczasem w proponowanym art. 9h ust. 2 pkt 4 ustawy – Prawo bankowe mowa jest o uznaniu banku za istotny przez Radę do spraw Ryzyka Systemowego. Proponujemy modyfikację brzmienia tego przepisu, mającą na celu	Uwaga uwzględniona.

			zachowanie spójności obu projektów, jak również wyraźne wskazanie różnicy pomiędzy istotnością systemową banku a istotnością banku dla celów stosowania zasady proporcjonalności, tj. istotnością banku pod względem wielkości, organizacji wewnętrznej oraz rodzaju, zakresu i złożoności prowadzonej przez niego działalności. „2. Komisja Nadzoru Finansowego może, w drodze decyzji, uznać za bank istotny pod względem wielkości, organizacji wewnętrznej oraz rodzaju, zakresu i złożoności prowadzonej działalności bank niespełniający żadnego z warunków, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 35, mając na uwadze: 1) stopień złożoności struktury organizacyjnej banku; 2) złożoność użytkowanych systemów informatycznych; 3) złożoność dokonywanych przez bank operacji; 4) uznanie banku za systemowo ważną instytucję finansową lub globalną instytucję o znaczeniu systemowym przez Radę do spraw Ryzyka Systemowego, o której mowa w ustawie o nadzorze makroostrożnościowym.”	
30.	Art. 1 pkt 5 (dotyczy art. 9h ust. 2)	ZBP	ZBP zwraca się z prośbą o nieuwzględnienie zmiany dotyczącej możliwości uznania banku za istotny ze względu na złożoność użytkowania systemów informatycznych przez bank, co trudno uznać za przesłankę do podjęcia takich decyzji. Ponadto należy zwrócić uwagę na zbyt dużą dowolność dla KNF do uznania za bank istotny banku. Kryteria z pkt 1-3 są nieostre i uznaniowe, kryterium z pkt 4 zbyt ogólne - jeśli Rada ds. Ryzyka Systemowego uzna bank za istotny KNF nie musi potwierdzać decyzji Rady.	Uwaga nieuwzględniona – nie odnosi się do zakresu w jakim projekt został zmieniony albo w jakim projekt jest niezgodny z przyjętymi ustaleniami. Ponadto należy zwrócić uwagę, że krytykowany przepis jest tożsamy z obowiązującym § 6 ust. 5 uchwały Nr 258/2011 Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 4 października 2011 r. w sprawie szczegółowych zasad funkcjonowania systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej oraz szczegółowych warunków szacowania przez banki kapitału wewnętrznego i dokonywania przeglądów procesu szacowania i utrzymywania kapitału wewnętrznego oraz zasad

				ustalania polityki zmiennych składników wynagrodzeń osób zajmujących stanowiska kierownicze w banku (Dz. Urz. KNF Nr 11, poz. 42), który stanowi: „5. Komisja Nadzoru Finansowego może uznać bank nie spełniający żadnego z warunków, o których mowa w ust. 4, za znaczący pod względem wielkości, organizacji wewnętrznej oraz rodzaju, zakresu i złożoności prowadzonej działalności, w przypadku gdy przemawiają za tym przesłanki o charakterze jakościowym, w szczególności stopień złożoności struktury organizacyjnej banku, <u>złożoność użytkowanych systemów informatycznych</u>, bądź złożoność dokonywanych przez bank operacji.”.
31.	Art. 1 pkt 5 (dotyczy art. 9h ust. 4)	UKNF	W art. 9h ust. 4 – proponuje się, aby zadania komitetu ds. ryzyka były określone w rozporządzeniu Ministra Finansów. Przeniesienie wprost przepisów art. 76 CRD IV powoduje, że postanowienia te mogą budzić wątpliwości dotyczące interpretacji sformułowań takich jak: „całościowa bieżąca i przyszła gotowość banku do podejmowania ryzyka”, „weryfikacja, czy ceny pasywów i aktywów oferowanych klientom w pełni uwzględniały model biznesowy banku i jego strategię w zakresie ryzyka”. Pojęcia te wymagają doprecyzowania, co mogłoby być przeprowadzone w akcie niższego rzędu.	Uwaga nieuwzględniona. Brzmienie przepisu zostało ustalone na konferencji uzgodnieniowej.
32.	Art. 1 pkt 5 (dotyczy art. 9h ust. 4 pkt 1)	BFG	Art. 1 pkt 5 projektu dodający art. 9h ustawy Prawo bankowe: w ust. 4 dodawanego artykułu wątpliwość budzi zastosowanie w pkt 1 określenie opisujące apetyt na ryzyko banku. Cechą apetytu na ryzyko i samego ryzyka jest jego przyszły charakter wynikający z opisującej stan ryzyka niepewności. W tym kontekście rozróżnianie obecnej i przyszłej gotowości banku do podejmowania ryzyka (apetytu na ryzyko) nie wydaje się uzasadnione.	Uwaga nieuwzględniona. Brzmienie przepisu zostało ustalone na konferencji uzgodnieniowej.

33.	Art. 1 pkt 5 (dotyczy art. 9h ust. 4 pkt 4)	BFG	(...) w ust. 4 w pkt 4 bardziej zasadne jest aby ceny odzwierciedlały gotowość banku do akceptacji ryzyka ponieważ od tej gotowości zależy wielkość marży jaką należy dedykować pokryciu skutków akceptowanego ryzyka. Z kolei jeśli ceny nie odzwierciedlają gotowości do akceptacji ryzyka to konieczne są decyzje zarządcze w zakresie polityki cenowej ponieważ w tym kierunku powinno pójść dostosowanie przy zaakceptowanej i prawidłowo realizowanej polityce akceptacji ryzyka,	Uwaga nieuwzględniona. Brzmienie przepisu zostało ustalone na konferencji uzgodnieniowej.
34.	Art. 1 pkt 5 (dotyczy art. 9h ust. 4 pkt 4)	ZBP	CRD IV mówi w art. 76 ust. 3 o Komitecie Ryzyka, który składa się z członków organu zarządzającego, w projekcie ustawy komitet ryzyka składa się z członków RN, którzy w pkt 4 weryfikują ceny aktywów i pasywów oferowanych klientom w pełni uwzględniają model biznesowy i strategię w zakresie ryzyka, a jeśli nie odzwierciedlają przedstawianie zarządowi planu naprawczego. Takie sformułowanie 'plan naprawczy' pojawia się w CRD IV jednak w polskim porządku prawnym kojarzy się z ustawą prawo upadłościowe i naprawcze lub postępowaniem naprawczym z rozdziału 12 Prawa bankowego. Ponadto widoczne jest tutaj pomieszanie kompetencji zarządu i rady nadzorczej. Nie wiadomo również co znaczy 'przedstawienie planu naprawczego', rada nadzorcza może go przedstawić, a zarząd nie ma obowiązku realizacji - zapisy nieostre, wg nas nieprawidłowa implementacja art. 76 ust. 3.	Uwaga dotycząca składu komitetu do spraw ryzyka nieuwzględniona. Należy zauważyć, że art. 76 ust. 3 dyrektywy CRD IV mówi o Komitecie do spraw ryzyka, w skład którego wchodzi członkowie organu zarządzającego, <u>którzy nie pełnią żadnej funkcji wykonawczej w danej instytucji</u> . Zatem w ocenie MF przepis w sposób czytelny odnosi się do członków rady nadzorczej w dwupoziomym modelu nadzoru korporacyjnego. W odniesieniu do użytego zarówno w dyrektywie jak i projekcie ustawy sformułowania „plan naprawczy” uwaga została uwzględniona. Przyjęto, że komitet ds. ryzyka ma za zadanie przedstawiać zarządowi banku propozycje mające na celu zapewnienie adekwatności cen pasywów i aktywów do ryzyk.
35.	Art. 1 pkt 5 (dotyczy art. 9h ust. 5)	UKNF	Ponadto art. 9h zdanie drugie nie wspomina nic o niezależnym członku rady nadzorczej wchodzącym w skład komitetu do spraw audytu, zgodnie z art. 86 ust. 4 ustawy o biegłych rewidentach wymagającym, aby „W skład komitetu audytu wchodzi co najmniej 3 członków, w tym przynajmniej jeden członek powinien spełniać warunki niezależności i posiadać kwalifikacje	Uwaga uwzględniona. Jednocześnie zaproponowany przepis został doprecyzowany pod względem legislacyjnym i redakcyjnym.

			w dziedzinie rachunkowości lub rewizji finansowej”. Przemilczenie obowiązku powołania co najmniej jednego niezależnego członka w połączonym Komitecie Audytu i Ryzyka, może doprowadzić do prób omijania wymogu niezależności poprzez celowe łączenie komitetów audytu z komitetem ryzyka bez członków niezależnych. Wobec powyższego UKNF proponuje, aby w skład połączonego komitetu wchodził co najmniej jeden członek niezależny, wedle poniższej treści: Art. 9h (...) 5. Na wniosek banku niebędącego bankiem istotnym pod względem wielkości, organizacji wewnętrznej oraz rodzaju, zakresu i złożoności prowadzonej działalności, Komisja Nadzoru Finansowego może wyrazić zgodę na połączenie komitetu do spraw ryzyka z komitetem do spraw audytu, o którym mowa w art. 86 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym (Dz. U. Nr 77, poz. 649, z późn. zm.). W skład połączonego komitetu powinni wchodzić członkowie rady nadzorczej dysponujący odpowiednią wiedzą i umiejętnościami, które są niezbędne do prawidłowego wykonywania zadań obu komitetów, z których przynajmniej jeden powinien spełniać warunki niezależności, o których mowa w ustawie z dnia 7 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym (Dz. U. Nr 77, poz. 649, z późn. zm.).	
36.	Art. 1 pkt 5 (dotyczy art. 9h ust. 6)	UKNF	Proponuje się usunięcie art. 9h ust. 6. Niezrozumiała i niecelowa jest bowiem idea wyłączenia banków spółdzielczych z możliwości łączenia wskazanych w ust. 5 komitetów.	Uwaga uwzględniona.

37.	Art. 1 pkt 5 (dotyczy art. 9h ust. 6)	BFG	(...) nie jest jasna przyczyna wyłączenia zawartego w ust. 6 (niestosowanie do banków spółdzielczych ust. 5, który stanowi o możliwości połączenia, za zgodą KNF, komitetu ds. ryzyka, z komitetem ds. audytu). Być może chodzi o wyłączenie obowiązków posiadania takich komitetów, a nie możliwości ich łączenia.	Uwaga uwzględniona.
38.	Art. 1 pkt 7 (dotyczy art. 10b)	BFG	Art. 1 pkt 7 projektu dodający art. 10b ustawy Prawo bankowe: warto w tym przepisie uwzględnić także wymogi art. 114 BRRD w zakresie kryteriów wyznaczania sankcji jako zbieżnej tematycznie.	Uwaga nieuwzględniona. Implementacja dyrektywy BRRD jest przedmiotem odrębnej procedury legislacyjnej.
39.	Art. 1 pkt 7 (dotyczy art. 10b ust. 1)	UKNF	Obecnie jest: „(...) na okres lat pięciu, (...)”, Powinno być: „(...) na okres pięciu lat, (...)”.	Uwaga uwzględniona.
40.	Art. 1 pkt 7 (dotyczy art. 10b ust. 1)	GIODO	Projektowany art. 10b ust. 1 nie precyzuje, jakich osób dotyczy wymóg podania nazwy i siedziby. Projektodawca powinien doprecyzować, jakiej osoby dotyczy to wymaganie, w szczególności w obliczu usunięcia miejsca zamieszkania osoby fizycznej, co przewidywano w poprzedniej wersji projektu. Generalny Inspektor poddaje w wątpliwość konieczność przetwarzania numeru PESEL w celu ustalenia tożsamości osoby fizycznej. Jest to administracyjny numer identyfikacyjny wykorzystywany w kontaktach obywatela z wieloma organami administracji. Jego publikowanie w związku z nałożoną karą może powodować zmniejszenie poziomu ochrony tej danej osobowej. Wypada przypomnieć, że numer PESEL jest ściśle powiązany z osobą fizyczną. Tytułem ilustracji tego argumentu należy wskazać, że identyfikator ten nie jest podawany w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej w celu potwierdzenia tożsamości przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną. Stosuje się w tym zakresie nr REGON oraz NIP. Projektodawca powinien rozważyć możliwość	Uwagi uwzględnione. Zmieniony art. 10b ust. 1 i 2 pozostaje spójny z projektowanym art. 25 ust. 2b i 2c w ustawie o nadzorze nad rynkiem kapitałowym.

			przetwarzania innych informacji pozwalających ustalić tożsamość osoby.	
41.	Art. 1 pkt 7 (dotyczy art. 10b ust. 3)	ZBP	Powinno być wskazane wyraźnie, iż informacja o sankcjach przekazywana przez KNF do EUNB w terminie do dnia 18 lipca 2015 r. powinna dotyczyć tych informacji, które zostały przez KNF umieszczone na stronie w formie anonimowej zgodnie z ust. 2.	Uwaga nieuwzględniona. Należy zauważyć, że przepis art. 68 ust. 4 dyrektywy CRD IV nakłada na EUNB obowiązek przedstawienia sprawozdania na temat publikowania informacji o sankcjach na zasadzie anonimowej, co jednak nie oznacza, że KNF powinna przekazywać EUNB informacje jedynie o tego rodzaju publikacjach. Zgodnie z art. 69 ust. 1 właściwe organy informują EUNB w wszelkich sankcjach administracyjnych, niezależnie od sposobu informowania opinii publicznej o ich nałożeniu.
42.	Art. 1 pkt 8 (dotyczy art. 11 ust. 2 pkt 21)	UKNF	Art. 11 ust. 2 pkt 21 – obecnie przepis ten odnosi się do nałożenia na bank dodatkowego wymogu kapitałowego, proponujemy dodać odwołanie do art. 138 ust. 1 pkt a. Jednocześnie – w związku z wprowadzeniem zalecenia dotyczącego płynności – proponujemy dodanie pkt. 21a odnoszącego się do decyzji płynnościowej o treści następującej: „zalecenia bankowi utrzymywania dodatkowego bufora płynności zgodnie z art. 138 ust. 1 pkt 1a”.	Uwagi uwzględnione.
43.	Art. 1 pkt 8 (dotyczy art. 11)	ZBP	ZBP zwraca uwagę na konieczność zapewnienia kontroli decyzji KNF, w przedmiocie odwołania członka zarządu lub rady nadzorczej, w drodze dwuinstancyjnego postępowania administracyjnego (por. uwagi 64 i 104). Z katalogu decyzji wymienionych w art. 11 Prawa bankowego, tylko nieliczne powinny mieć charakter decyzji ostatecznych w administracyjnym toku instancji. Biorąc pod uwagę natychmiastową wykonalność decyzji KNF w przedmiocie odwoływania członków zarządów i rad nadzorczych banków (projektowany art. 22g ust. 4) oraz długość postępowań sądowo-administracyjnych, w wymiarze praktycznym odwołanie członka organu	Uwaga nieuwzględniona. Należy podkreślić, że proponowane zmiany nie są związane z implementacją dyrektywy CRD IV i nie dotyczą zmian ujętych w projekcie ustawy. Ponadto podniesiona przez ZBP kwestia była przedmiotem dyskusji podczas konferencji uzgodnieniowej. Należy ponownie zauważyć (na co wskazywał Urząd Komisji Nadzoru Finansowego), że decyzje Komisji Nadzoru Finansowego, o których mowa w art. 11 ust. 2 nie są decyzjami ostatecznymi, lecz decyzjami mającymi moc ostatecznych decyzji administracyjnych i podlegającymi

		banku ma nieodwracalny charakter. Tymczasem - z uwagi na daleko idące skutki takiej decyzji - jej przedmiot powinien podlegać dwukrotnemu rozpoznaniu i rozstrzygnięciu. ZBP postuluje zatem o wprowadzenie możliwości wystąpienia do KNF z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w tym zakresie (postulat o stosowanie art. 127 § 3 kpa). Zasada dwuinstancyjności jest zasadą konstytucyjną ustanowioną w art. 78 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, który stanowi: „Każda ze stron ma prawo do zaskarżania orzeczeń i decyzji wydanych w pierwszej instancji. Wyjątki od tej zasady oraz tryb zaskarżania określa ustawa”. Ustanowiona w Konstytucji zasada dwuinstancyjności jest realizowana w postępowaniu administracyjnym, które przyjmuje w art. 15 kpa zasadę ogólną dwuinstancyjności. Zgodnie z tą zasadą każda sprawa administracyjna rozpoznana i rozstrzygnięta decyzją organu I instancji podlega w wyniku wniesienia odwołania, przez legitymowany podmiot, ponownemu rozpoznaniu i rozstrzygnięciu przez organ II instancji. Dwukrotne rozpoznanie oznacza przeprowadzenie dwukrotnie postępowania wyjaśniającego, konsekwentnie do tego ukształtowane jest postępowanie odwoławcze, którego przedmiotem nie jest weryfikacja decyzji, a ponowne rozpoznanie sprawy administracyjnej. Jednoinstancyjność postępowania jest wyjątkiem od zasady ogólnej dwuinstancyjności i powinna być wprowadzana jedynie w uzasadnionych przypadkach. Na kwestię te zwracał uwagę również Minister Sprawiedliwości na konferencji uzgodnieniowej podnosząc, że wyłączenie stosowania art. 127 § 3 k.p.a. jest rozwiązaniem, które - z uwagi na to, że wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy jest ekwiwalentem odwołania do organu wyższego stopnia - powinno być wprowadzane wyjątkowo, np. w odniesieniu do takich decyzji wydawanych przez centralne organy administracji,	natychmiastowemu wykonaniu. Decyzje mające moc ostatecznych decyzji administracyjnych, o których jest mowa w art. 11 ust. ustawy – Prawo bankowe, odróżnić należy zarówno od decyzji nieostatecznych, jak i decyzji ostatecznych. Od tych pierwszych różnią się one tym, iż są natychmiast wykonalne (i w rezultacie egzekwowalne), bez potrzeby nadawania im rygoru natychmiastowej wykonalności (art. 108 k.p.a.). Od tych drugich różnią się one natomiast tym, iż decyzje mające moc ostatecznych decyzji administracyjnych, mogą być przedmiotem wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przez ten sam organ (z art. 127 § 3 k.p.a.). Jak wskazywano w toku uzgodnień i konsultacji dotyczących projektu ustawy, z art. 11 ust. 2 ustawy – Prawo bankowe nie wynika, aby od wymienionych w tym przepisie rozstrzygnięć nie przysługiwał środek odwoławczy, co zresztą znajduje swoje potwierdzenie zarówno w literaturze przedmiotu, jak i orzecznictwie. Jak słusznie zauważył UKNF, w sytuacji, gdyby ustawodawca chciał wyłączyć możliwość złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w przypadku rozstrzygnięć wydawanych przez Komisję, uczyniłby to wprost, tak jak ma to miejsce w przypadku art. 144 ust. 5 ustawy – Prawo bankowe, zgodnie z którym od decyzji o ustanowieniu kuratora bank może wnieść skargę do sądu administracyjnego w terminie 7 dni od dnia doręczenia decyzji, przy czym wniesienie skargi nie wstrzymuje wykonania decyzji, a jednocześnie nie stosuje się przepisu art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego.

			w przypadku których ze względu na przedmiot decyzji lub rodzaj uwzględnianych przy jej wydawaniu przesłanek nie należy co do zasady spodziewać się bądź potrzeby zaskarżenia danej decyzji, bądź możliwości skutecznego jej zaskarżenia. Różnorodność potencjalnych naruszeń art. 30 ust. 1 pkt 2 Prawa bankowego (rękojmia należytego wykonywania powierzonych obowiązków, niezbędne doświadczenie oraz udowodniona znajomość języka polskiego) nie pozwala zaliczyć do tego rodzaju decyzji rozstrzygnięć podejmowanych na podstawie art. 22e ust. 1 tej ustawy.	
44.	Art. 1 pkt 9 (dotyczy art. 20 ust. 1a)	KZBS	Proponowany w Projekcie art. 20 Prawa bankowego wprowadza odpowiednie, stosowanie dla banków spółdzielczych, art. 22a, art. 22b oraz art. 22d-22f Prawa bankowego w brzmieniu proponowanym w Projekcie, określających m.in. skład organów oraz wymagania dotyczące ich członków. Proponowany zapis art. 20 nie uwzględnia odrębności banków spółdzielczych wynikających z ich formy prawnej. W ocenie KZBS brak jest uzasadnienia dla zastosowania tych samych przepisów w omawianym zakresie do banków działających w formie spółek akcyjnych oraz banków spółdzielczych. Przede wszystkim banki spółdzielcze są na ogół niewielkimi instytucjami finansowymi o niezbyt złożonym profilu działalności, prowadzonej na ograniczonym terenie działania, generując tym samym znacznie mniejsze ryzyko aniżeli banki komercyjne. Ponadto, nie należy zapominać o okolicznościach, jakimi w stosunku do banków spółdzielczych będą zasady funkcjonowania w systemie ochrony instytucjonalnej. Uwzględnianie modelu biznesowego i odrębności w funkcjonowaniu banków spółdzielczych, nie na zasadzie wyjątku od reguły, lecz jako wyraz systemowego	Uwaga nieuwzględniona w zakresie postulowanego usunięcia art. 1 pkt 9 i art. 5 projektu. W ocenie MF za zasadne należy uznać ujednoczenie i ujęcie w jednym akcie prawnym zasad powoływania członków zarządu w bankach spółdzielczych i komercyjnych, tym bardziej że w obecnym stanie prawnym są one w dużym stopniu zbieżne. Ponadto warto podkreślić, że dyrektywa CRD IV określając wymogi dla członków organu zarządzającego (vide art. 91) co do zasady nie różnicuje ich z uwagi na formę prawną podmiotu prowadzącego działalność bankową.

			akceptowania różnorodności środowiska bankowego w Polsce, powinno być w większym stopniu widoczne w rozwiązaniach proponowanych w Projekcie. Ponadto zapis art. 20 nie uwzględnia zapisów Projektu Ustawy o BS regulujących tę samą materię. Mianowicie <i>art.. 5 Projektu proponuje uchylenie art. 12 oraz art. 20 Ustawy o BS. Natomiast Projekt Ustawy o BS przekazany już do uzgodnień Komitetowi Stałemu Rady Ministrów przewiduje pozostawienie art. 12 Ustawy o BS.</i> Zdaniem KZBS brak jest konieczności <i>ujednoczenia zasad powoływania członków zarządu w banku spółdzielczym i w banku - spółce akcyjnej. Regulacje dotyczące powoływania i kwalifikacji członków organów powinny znaleźć się w ustawie szczególnej</i> W związku z powyższym proponujemy wykreślenie art. 1 pkt. 9 oraz art. 5 Projektu. W przypadku przyjęcia art. 20 ust. 1a w zaproponowanym brzmieniu należy zamieścić w przepisach przejściowych postanowienia, zgodnie z którymi obowiązek uzyskiwania zgody KNF na powoływanie kolejnych członków zarządu banku spółdzielczego wejdzie w życie w okresie późniejszym, co umożliwi bankom spółdzielczym dokonanie odpowiedniego podziału kompetencji pomiędzy poszczególnych członków zarządu, a członkowie zarządu będą mieć odpowiedni czas na właściwe przygotowanie i podwyższenie kwalifikacji.	Uwaga dotycząca dodania przepisu przejściowego nieaktualna w związku z dodaniem przepisu, zgodnie z którym w przypadku zrzeszonych banków spółdzielczych obowiązek uzyskania zgody KNF będzie ograniczony wyłączenie do prezesa zarządu (dodawany art. 20 ust. 1b).
45.	Art. 1 pkt 10 (dotyczy art. 22a ust. 4 pkt 2)	BFG	Art. 1 pkt 10 projektu ustawy nadający nową treść art. 22a ustawy - Prawo bankowe: ust. 4 pkt 2 - w projekcie brakuje wskazania w jakim celu rada nadzorcza informuje KNF o zamiarze odwołania członka zarządu. Czy w tym zakresie KNF będzie miał jakiegokolwiek kompetencje (tak jak w przypadku akceptacji niektórych członków zarządu).	Uwaga uwzględniona przez usunięcie art. 22a ust. 4 pkt 2 z projektu ustawy.

46.	Art. 1 pkt 10 (dotyczy art. 22a ust. 4 pkt 2)	ZBP	Zastrzeżenia budzi także art. 22a ust. 4 pkt 2) dotyczący obowiązków informacyjnych rady nadzorczej do KNF w zakresie informowania o zamiarze odwołania członka zarządu, czy o powzięciu informacji o zamiarze rezygnacji członka zarządu. Przedmiotowa zmiana w zakresie wdrożenia wskazanych w uzasadnieniu do projektu ustawy postanowień CRD IV (art. 13 ust. 1, art. 88 ust. 1 i art. 91 ust. 3-6) wychodzi poza ich zakres przedmiotowy. Dyrektywa nie przewiduje dla rady nadzorczej obowiązku informowania o „zamiarze” odwołania członka zarządu lub o powzięciu informacji o „zamiarze” rezygnacji członka zarządu. Pojęcie „zamiar” jest bardzo nieostre. Budzi uzasadnione wątpliwości, jak określić przypadek powstania „zamiaru”. Powstaje problem określenia, kiedy miałby powstawać taki zamiar i kto miałby być jego autorem, ponieważ rada podejmuje rozstrzygnięcia w formie uchwał, a przykładowo propozycja do porządku obrad dotycząca odwołania członka zarządu zgłoszona przez jednego członka rady (i analogicznie zgłoszenie takiej propozycji przez akcjonariusza) nie może zostać uznana za zamiar całej rady nadzorczej. Innymi słowy, czy „zamiar” musi zostać ucieleśniony jakąś formą materialną (np. wniosek o odwołanie członka zarządu), czy już samo przekonanie członka, członków rady nadzorczej o potrzebie odwołania członka zarządu, stanowiło będzie już taki „zamiar”, który powinien być notyfikowany do KNF? Niewątpliwie jest, że proponowana regulacja budziła będzie szereg wątpliwości interpretacyjnych, a tym samym wprowadzi niepewność związaną z funkcjonowaniem banków i rad nadzorczych. Wskazać należy jednocześnie, że na konferencji uzgodnieniowej zapadły już ustalenia w tym zakresie, zgodnie z którymi zrezygnowano z obowiązku nałożonego na radę nadzorczą w zakresie informowania KNF o powzięciu zamiaru odwołania członka zarządu lub	Uwaga uwzględniona przez usunięcie art. 22a ust. 4 pkt 2 z projektu ustawy.

			powzięcia informacji o zamiarze rezygnacji członka zarządu.	
47.	Art. 1 pkt 10 (dotyczy art. 22a ust. 4 pkt 2)	KZBS	Bez wątplenia rada nadzorcza powinna informować KNF o dokonanych zmianach w zarządzie banku. Brak jest natomiast uzasadnienia do przekazywania KNF informacji o zamiarze odwołania członka zarządu oraz innych informacji wymienionych w proponowanym w Projekcie art. 22a ust. 4 pkt 2 Prawa bankowego. Projekt nie precyzuje pojęć zawartych w tym przepisie, nie określa, co to jest zamiar odwołania członka zarządu, ani co to jest zamiar złożenia rezygnacji. Zwracamy uwagę, że w liczbie ponad 560 banków spółdzielczych funkcję członków zarządu pełni około 2000 osób. Przesyłanie informacji do KNF o każdym zamiarze dokonania zmiany w składzie zarządu, w tym nie zrealizowanym, może sparaliżować działanie tej instytucji.	Uwaga uwzględniona przez usunięcie art. 22a ust. 4 pkt 2 z projektu ustawy.
48.	Art. 1 pkt 10 (dotyczy art. 22a ust. 5)	UKNF	Obecnie jest: „10) art. 22a otrzymuje brzmienie: „Art. 22a. (...) 5. Członek zarządu lub rady nadzorczej banku istotnego pod względem wielkości, organizacji wewnętrznej oraz rodzaju, zakresu i złożoności prowadzonej działalności, nieposiadający obywatelstwa państwa członkowskiego, może sprawować dodatkowo nie więcej niż: 1) jedną funkcję członka zarządu i dwie funkcje członka rady nadzorczej albo 2) cztery funkcje członka rady nadzorczej. Mimo zmiany w stosunku do projektu z 16 kwietnia br., propozycja nowego brzmienia art. 22a ust. 5 nadal w sposób niewłaściwy transponuje art. 91 ust. 3 zdanie drugie dyrektywy CRD IV. Wyłączenie stosowania określonego w tym przepisie ograniczenia powinno dotyczyć nie osób posiadających obywatelstwo państwa	Uwaga uwzględniona.

			członkowskiego, lecz osób reprezentujących państwo członkowskie w organach instytucji.	
49.	Art. 1 pkt 10 (dotyczy art. 22a ust. 5)	BFG	Art. 1 pkt 10 projektu ustawy nadający nową treść art. 22a ustawy - Prawo bankowe: w ust. 5 wprowadza ograniczenia zasiadania w radach nadzorczych i zarządach „banków istotnych pod względem wielkości, organizacji wewnętrznej oraz rodzaju, zakresu i złożoności prowadzonej działalności” dla osób nie posiadających obywatelstwa państwa członkowskiego (poprzednio państwa polskiego). Takie kryterium może być uznane jako dyskryminujące. Pod rozważę poddajemy przeformułowanie tego kryterium poprzez wskazanie np. na udokumentowaną znajomość rynku, odpowiednie kwalifikacje itp.	Uwaga nieaktualna w związku ze zmianą brzmienia przepisu (por. uwagę UKNF nr 48).
50.	Art. 1 pkt 10 (dotyczy art. 22a ust. 6)	UKNF	Obecnie jest: „6. Za jedną funkcję uznaje się: (...)”. Proponujemy rozważenie doprecyzowania, o jaką konkretnie funkcję chodzi w tym ustępie, np. w następującej formie: „6. Za jedną funkcję, o której mowa w ust. 5, uznaje się: (...)”.	Uwaga uwzględniona.
51.	Art. 1 pkt 10 (dotyczy art. 22a ust. 6 pkt 2)	KZBS	Proponujemy uzupełnienie treści art. 22a ust. 6 pkt 2 Prawa bankowego przez dodanie punktu lit. c w brzmieniu: „c) w innych bankach należących do tego samego zrzeszenia w rozumieniu ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających.” Uzupełnienie to wydaje się być niezbędne, gdyż bank spółdzielczy będzie jednocześnie członkiem zrzeszenia i uczestnikiem systemu ochrony instytucjonalnej.	Uwaga nieuwzględniona. Należy zauważyć, że implementowany przepis art. 91 ust. 4 lit. b pkt i dyrektywy CRD IV odnosi się wyłącznie do instytucji objętych tym samym instytucjonalnym systemem ochrony, spełniającym warunki określone w art. 113 ust. 7 rozporządzenia CRR.

52.	Art. 1 pkt 11 (dotyczy art. 22a ust. 3 i art. 22b ust. 1)	UKNF	Obecnie jest: „10) art. 22a ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Zarząd ustala, a rada nadzorcza zatwierdza wewnętrzny podział kompetencji w zarządzie banku, który wskazuje w szczególności członka lub członków zarządu odpowiedzialnych za zarządzanie ryzykiem w działalności banku oraz funkcjonowanie komórki audytu wewnętrznego.” „11) art. 22b ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Powołanie prezesa zarządu banku i członka zarządu banku odpowiedzialnego za zarządzanie ryzykiem w działalności banku oraz funkcjonowanie komórki audytu wewnętrznego, a także powierzenie tych funkcji członkowi zarządu banku, następuje za zgodą Komisji Nadzoru Finansowego. Z wnioskiem o wyrażenie zgody występuje rada nadzorcza.””. Projekt dodając do ustawy Prawo bankowe w art. 22a ust. 3 i art. 22b ust. 1 nie tylko nie uwzględnia poprzedniego projektu z dnia 16 kwietnia br., aby szef komórki audytu wewnętrznego został podporządkowany prezesowi banku, ale dopuszcza, aby ten sam członek zarządu nadzorował jednocześnie audyt wewnętrzny i zarządzanie ryzykiem, co jest praktyką niespotykaną i przeczy niezależności audytu wewnętrznego. Jest to niezgodne z Wytycznymi Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (EUNB) oraz „Międzynarodowymi Standardami Praktyki Zawodowej Audytu Wewnętrznego” autorstwa The Institute of Internal Auditors, których stosowanie zaleca EUNB. W opinii UKNF, nie tylko podległość audytu wewnętrznego bezpośrednio prezesowi banku, ale także i przede wszystkim rozdzielnosc nadzorowania komórki audytu i zarządzania ryzykiem, które jest głównym przedmiotem badań komórki audytu wewnętrznego,	Uwaga dotycząca podległości komórki audytu wewnętrznego prezesowi zarządu nieuwzględniona. Na wstępie należy zauważyć, że zgodnie z aktualnym brzmieniem art. 22a ust. 2 zdanie drugie <i>rada nadzorcza informuje Komisję Nadzoru Finansowego także o członkach zarządu, którym w ramach podziału kompetencji podlega w szczególności zarządzanie ryzykiem i komórka audytu wewnętrznego.</i> W następstwie dyskusji podczas konferencji uzgodnieniowej zrezygnowano z propozycji określenia podległości komórki audytu wewnętrznego prezesowi zarządu w przepisach ustawy i zdecydowano o przyjęciu rozwiązania polegającego na wprowadzeniu obowiązku ustalenia przez zarząd i zatwierdzenia przez radę nadzorczą wewnętrznego podziału kompetencji w zarządzie banku, który wskazuje w szczególności członka lub członków zarządu odpowiedzialnych za zarządzanie ryzykiem w działalności banku oraz funkcjonowanie komórki audytu wewnętrznego (art. 22a ust. 3). Zgodnie z proponowanym art. 22a ust. 4 rada nadzorcza banku będzie ponadto obowiązana do poinformowania KNF o zatwierdzeniu i każdej zmianie wewnętrznego podziału kompetencji w zarządzie, zatem również o członkach zarządu odpowiedzialnych za zarządzanie ryzykiem i funkcjonowanie komórki audytu wewnętrznego. Projektowane rozwiązanie jest zatem zbliżone do obecnie obowiązującego. Jak wskazuje UKNF organizacyjna podległość kierującego komórką audytu wewnętrznego stanowi przedmiot rekomendacji Komisji Nadzoru Finansowego (tzw. rekomendacji H) wydanej na podstawie art. 137 pkt 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe. Zgodnie z rekomendacją 11.5. <i>kierujący komórką audytu wewnętrznego powinien bezpośrednio podlegać prezesowi</i>

		wynika z „Wytycznych EUNB w sprawie zarządzania wewnętrznego (GL 44)” („EBA Guidelines on Internal Governance”) oraz „Międzynarodowych Standardów Praktyki Zawodowej Audytu Wewnętrznego” autorstwa The Institute of Internal Auditors, których stosowanie zaleca EUNB. Zgodnie z pkt. 26c ww. Wytycznych, kierownik komórki kontrolnej (a więc m.in. komórki audytu wewnętrznego) podlega osobie nieponoszącej odpowiedzialności za zarządzanie działalnością, którą monitoruje i kontroluje komórka kontrolna. Jako, że do zadań komórki audytu wewnętrznego należy, z jednej strony kontrola systemu zarządzania ryzykiem, systemu kontroli wewnętrznej, a także skuteczności działalności operacyjnej, a z drugiej strony stawiany jest jej wymóg najwyższej niezależności, niemożliwym jest jej podporządkowanie pod żadnego z członków zarządu zajmującego się ww. obszarami w ramach wewnętrznego podziału zadań zarządu banku, na mocy art. 371 KSH. Tym bardziej niemożliwe jest łączenie nadzoru komórki audytu wewnętrznego oraz zarządzania ryzykiem. Jednoczesne spełnienie wymogu niezależności i niepodlegania osobie nieponoszącej odpowiedzialności za zarządzanie działalnością, którą monitoruje i kontroluje komórka kontrolna, możliwe jest więc tylko wtedy, gdy kierownik komórki audytu wewnętrznego podlegać będzie prezesowi zarządu, któremu nie podlegają inne ww. obszary. O podległości kierownika audytu wobec prezesa zarządu wyraźnie stanowią wspomniane na wstępie „Międzynarodowe Standardy Praktyki Zawodowej Audytu Wewnętrznego”, których stosowanie zaleca EUNB w pkt. 29.5 Wytycznych. Zgodnie ze standardem 1110 Międzynarodowych Standardów Praktyki Zawodowej Audytu Wewnętrznego (Niezależność organizacyjna), zarządzający audytem wewnętrznym musi podlegać	<i>zarządu banku. Efektywna współpraca zarządu, rady nadzorczej banku, komitetu audytu i komórki audytu wewnętrznego, jest niezbędna dla utrzymania kontroli wewnętrznej na wysokim poziomie.</i> W ocenie MF zapisy rekomendacji stanowią właściwe rozwiązanie w analizowanym zakresie. Ponadto proponowana przez UKNF zmiana nie jest związana bezpośrednio z wdrożeniem dyrektywy CRD IV. Uwaga dotycząca rozdzielności nadzorowania komórki audytu i zarządzania ryzykiem uwzględniona. Wprowadzono zmiany w projektowanym art. 22a ust. 3 i art. 22b ust. 1, zmierzające do usunięcia powstałych wątpliwości dotyczących rozdzielności nadzorowania komórki audytu i zarządzania ryzykiem.

			takiemu szczeblowi zarządzania w organizacji, który pozwoli audytowi wewnętrznemu wypełniać jego obowiązki. Ponadto, co najważniejsze, zgodnie z dokumentem „Practice Advisories, Strongly Recommended Guidance 1110-1 Organizational Independence” tej samej organizacji (The Institute of Internal Auditors), powinna istnieć podwójna podległość komórki audytu wewnętrznego, tzw. podległość funkcjonalna wobec komitetu audytu i tzw. podległość administracyjna wobec CEO. Oznacza to, iż wedle standardów The Institute of Internal Auditors, których stosowanie zaleca EUNB, komórka audytu wewnętrznego, w przypadku zarządu, powinna podlegać prezesowi zarządu (Chief Executive Officer, CEO). Należy jednocześnie podkreślić, iż wskazana powyżej interpretacja nie jest rozwiązaniem nowym, ale standardem stosowanym w sektorze bankowym od wielu lat. Zarówno Rekomendacja H Generalnego Inspektora Nadzoru Bankowego, jeszcze z 2002 r, jak i zastępująca ją obecna Rekomendacja H KNF z 2011 r. wskazują, iż kierujący audytem wewnętrznym powinien podlegać prezesowi zarządu. Ponadto 27 listopada 2013 r., do Związku Banków Polskich zostało skierowane pismo UKNF (znak: DIB/0735/2/1/2013), wyjaśniające wszelkie intencje i wymogi zarówno europejskiego, jak i polskiego nadzorca w przedmiotowej sprawie. Tym samym UKNF proponuje zachowanie brzmienia ww. przepisów wedle poprzedniej wersji zaproponowanej przez Ministerstwo Finansów i uzgodnionej na konferencji uzgodnieniowej.	
53.	Art. 1 pkt 12 (dotyczy art. 22e)	ZBP	Treść projektowanego przepisu art. 22e nadal nie w pełni jest zgodna z treścią dyrektywy CRD IV (art. 67 ust. 1 lit. p), art. 67 ust. 2 lit d) oraz art. 65 ust.2). Zmiana wprowadza sankcję w postaci możliwości	Uwaga nieuwzględniona – nie odnosi się do zakresu w jakim projekt został zmieniony ani w jakim projekt jest niezgodny z przyjętymi ustaleniami.

		odwołania członka organu zarządzającego tj. zarządu lub rady nadzorczej, w przypadku niespełnienia wymogów z art. 91. ust. 1 CRD IV. Jest to niezgodne z treścią ostatniego zdania art. 65 ust 1 CRD IV, z którego wynika, iż wprowadzone w lokalnych przepisach sankcje powinny być m. in. proporcjonalne. Przedmiotowa zmiana przeczy zatem zasadzie proporcjonalności, jaka powinna obowiązywać w procesie implementacji przepisów prawa europejskiego. Przewidziane w tych przepisach środki (sankcje administracyjne) powinny być odpowiednie i konieczne do osiągnięcia celów, których realizacja dopuszczalna jest przy pomocy danej regulacji. Istnieją także inne środki do osiągnięcia danego celu, a prawo lokalne powinno zaimplementować te środki, które są najmniej uciążliwe i powinny pozostawać w odpowiednim stosunku do zamierzonych celów. Z orzeczeń ETS wyraźnie wynika zakaz stosowania działań władczych ponad potrzebę - proporcjonalność. Wprowadzenie sankcji odwołania jest środkiem nieproporcjonalnym. Sama dyrektywa w art. 67 ust. 2 lit d) wskazuje jedynie na sankcję tzw. zawieszenia w obowiązkach (tymczasowy zakaz sprawowania funkcji członka organu zarządzającego) i nie wprost dla osoby powołanej, ale dla członka organu zarządzającego lub każdej osoby fizycznej uznanej za odpowiedzialną za popełnione naruszenie. Ustawa nie przewiduje także co będzie się działo w sytuacji odwołania członków rady nadzorczej i doprowadzenia poprzez sankcje nadzorcze np. do istnienia organu nadzorczego w niepełnym składzie niezgodnym ze statutem lub przepisami prawa. Przepis art. 22e stanowi dla KNF kompetencję do wydania decyzji o odwoływaniu członków zarządu i rady nadzorczej wyłącznie na podstawie uznania organu nadzoru. Kryteria do odwołania członka organu są ocenne i uznaniowe, opierają się na rękojmi należytego wykonywania obowiązków, które to sformułowanie jest	

			klauzulą generalną, kryteria powinny być konkretnie sformułowane. Wskazany przepis stanowi znaczne rozszerzenie kompetencji KNF w przedmiocie odwołania członków zarządu w stosunku do obecnie obowiązującego stanu prawnego, w którym ściśle są określone sytuacje, w których sankcja w postaci odwołania czy zawieszenia członka zarządu może zostać zastosowana. Wątpliwości budzi, czy tak określone warunki odwołania członków zarządu lub rady nadzorczej stanowią implementację przepisów dyrektywy, zwłaszcza w kontekście art. 65 ust. 2 CRD IV (który stanowi podstawę do wprowadzenia w ustawodawstwach krajowych przepisów nakładających sankcje na członków organów zarządzających, którzy ponoszą odpowiedzialność za naruszenie przepisów krajowych transponujących CRD IV i CRR), ale również w kontekście art. 26, 64-67 CRD IV. W kontekście tej uwagi aktualna pozostaje również przedstawiona argumentacja do art. 11 w zakresie konieczności wprowadzenia zasady dwuinstancyjności w przypadku utrzymania kompetencji KNF do wydania decyzji o odwoływaniu członków zarządu i rady nadzorczej w oparciu o art. 22e.	
54.	Art. 1 pkt 12 (dotyczy art. 22e i art. 22f)	KZBS	Nie kwestionując uprawnień Komisji Nadzoru Finansowego do zawieszania i odwoływania członków zarządu banku w szczególnych sytuacjach określonych ustawą, należy jednak zwrócić uwagę, iż opiniowany Projekt znacznie rozszerza kompetencje KNF w tym zakresie, rozszerzając je również na członków rady nadzorczej. Zgodnie bowiem z art. 22 e) w brzmieniu proponowanym w Projekcie, KNF może podjąć decyzję o odwołaniu członka zarządu lub rady nadzorczej, który nie spełnia wymogów określonych w art. 30 ust. 1 pkt. 2 Prawa bankowego. Zważywszy na bardzo nieprecyzyjne wymagania określone w proponowanym art. 30 Prawa bankowego zaproponowane uprawnienie wydaje się być	Uwaga nieuwzględniona – nie odnosi się do zakresu w jakim projekt został zmieniony ani w jakim projekt jest niezgodny z przyjętymi ustaleniami.

			nadmiernym rozszerzeniem dotychczasowych uprawnień KNF wobec organów banku. Możliwość odwołania członków rady nadzorczej lub zarządu banku na podstawie tak niejednoznacznie stawianych wymogów, nie znajduje uzasadnienia w przepisach Dyrektywy CRD IV. Jednocześnie należy podkreślić, iż rozszerzenie kompetencji KNF do odwołania i zawieszenia na członków rady nadzorczej, prowadzi do przejścia przez KNF pełnych kompetencji właścicielskich, które powinny być przynależne wyłącznie akcjonariuszom lub członkom banku.	
55.	Art. 1 pkt 20 (dotyczy art. 30 ust. 1 pkt 2 i ust. 1b)	UKNF	Obecnie jest: „20) w art. 30: a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) założyciele oraz osoby przewidziane do objęcia w banku stanowisk członków rady nadzorczej oraz zarządu, w tym prezesa, dają rękojmię należytego wykonywania powierzonych obowiązków, osoby przewidziane do objęcia w banku stanowisk członków rady nadzorczej oraz zarządu posiadają wykształcenie i doświadczenie zawodowe niezbędne do kierowania bankiem, a co najmniej dwie osoby przewidziane do objęcia w banku stanowisk członków zarządu również udowodnioną znajomość języka polskiego;”, b) ust. 1b otrzymuje brzmienie: „1b. Dokonując w postępowaniu w sprawie zezwolenia na utworzenie banku oceny spełniania przez założycieli wymagania, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, Komisja Nadzoru Finansowego w szczególności uwzględnia kryteria określone w art. 25h ust. 2 oraz złożone w związku z postępowaniem zobowiązania założycieli dotyczące tworzonego banku lub ostrożnego i stabilnego nim zarządzania.”; W zakresie przepisów dotyczących powoływania	Uwagi częściowo uwzględnione (dokonano zmiany brzmienia art. 30 ust. 1 pkt 2). W odniesieniu do uwagi dotyczącej uchylecia art. 138 ust. 3 pkt 1 i 2 należy zauważyć, że propozycja nie dotyczy zakresu w jakim projekt został zmieniony albo jest niezgodny z przyjętymi ustaleniami. Jest to zatem propozycja nowa, której przyjęcie będzie skutkowało koniecznością zmiany art. 138 ust. 4, który zawiera odwołanie do art. 138 ust. 3 pkt 2. Wydaje się, że kwestia powinna zostać rozstrzygnięta na komisji prawniczej. Uwaga UKNF wskazująca na potrzebę powrotu do kompleksowej propozycji przekazanej MF w trakcie prac uzgodnieniowych w I poł. b.r. w zakresie przepisów dotyczących powoływania i odwoływania członków zarządu i rady nadzorczej nie została uwzględniona. MF dostrzega potrzebę wprowadzenia spójnej regulacji dla wszystkich typów banków w zakresie ładu korporacyjnego, jednakże zaproponowane przez UKNF przepisy wymagałyby gruntownej analizy i korekty legislacyjnej i wpłynęłyby istotnie na kształt projektu ustawy, a także opóźniłyby proces transpozycji dyrektywy.

		i odwoływania członków zarządu i rady nadzorczej należy powrócić do kompleksowej propozycji UKNF przekazanej MF w trakcie prac uzgodnieniowych w I poł. b.r. Projekt w obecnym brzmieniu nie uwzględnia wymogów kwalifikacyjnych dla rady nadzorczej i zarządu określonych w art. 91 ust. 1 dyrektywy CRD IV – tj. w szczególności posiadania wiedzy, umiejętności i doświadczenia, które są odpowiednie do pełnionych funkcji i powierzonych obowiązków. Propozycja Ministerstwa Finansów przewiduje pozostawienie obecnego wymogu „posiadania wykształcenia i doświadczenia niezbędnego do kierowania bankiem”. Wymogu tego brak w dyrektywie, która nigdzie nie wspomina o wykształceniu członków organu zarządzającego. Pozostawienie tego wymogu utrudni lub wręcz uniemożliwi stosowanie wytycznych EBA w zakresie oceny ostrożnościowej członków organu zarządzającego, które to wytyczne, podobnie jak i dyrektywa, również nie pozwalają na kwestionowanie kompetencji tych osób tylko ze względu na ich wykształcenie (jego poziom lub profil). Należy też wskazać, że propozycja Ministerstwa w sposób niemający związku z dyrektywą CRD IV, wymóg posiadania wykształcenia i doświadczenia zawodowego niezbędnego do kierowania bankiem, rozszerza również na członków rady nadzorczej. Zdecydowana większość członków rad nadzorczych banków nie spełnia tego wymogu, co oznacza, że w przypadku wejścia w życie omawianych przepisów, będą oni musieli zostać odwołani ze swych funkcji przez walne zgromadzenia albo KNF. Rękojmią należytego wykonywania powierzonych obowiązków ma uzasadnienie, jako wymóg dla członków zarządu i rady nadzorczej. Jednak projekt, w sposób absurdalny i zupełnie bezrefleksyjny, nakłada ten wymóg również na założycieli banku (zamiast obecnej i właściwej	Jednocześnie należy zauważyć, że projekt ustawy jest zgodny z zasadniczą częścią propozycji UKNF. Dokonano również doprecyzowania niektórych projektowanych przepisów bez ingerencji w systematykę ustawy – Prawo bankowe. Jak wskazuje UKNF przepisy dyrektywy dotyczące wymogów stawianych członkom organu zarządzającego adresowane są zarówno do właściwego organu, jak i do instytucji kredytowej. Oznacza to, że do oceny spełniania tych wymogów zobowiązany jest i to w pierwszej kolejności również bank. Uwaga została uwzględniona przez dodanie art. 22 ust. 4 i art. 22a ust. 5. Obowiązkami informacyjnymi objęto również banki spółdzielcze przez zmianę projektowanego art. 20 ust. 1a. W ocenie MF nałożenie na bank obowiązku informowania KNF o spełnianiu przez członków rady nadzorczej i zarządu wymogów określonych w ustawie implikuje konieczność dokonania uprzedniej oceny w tym zakresie. Z kolei niespełnianie tych wymogów może skutkować odwołaniem członka rady nadzorczej lub zarządu z zajmowanego stanowiska na podstawie art. 22e. Wydaje się, że nie jest konieczne dodawanie dodatkowego przepisu obligującego walne zgromadzenie czy radę nadzorczą do dokonywania oceny spełniania wymogów przy dokonywaniu wyboru członków organów statutowych. Walne zgromadzenie i rada nadzorcza dokonując wyboru członków odpowiednio rady nadzorczej oraz zarządu, mając na uwadze obowiązek banku w zakresie informowania KNF o spełnianiu określonych wymogów przez wybieranych członków oraz ewentualne sankcje w tym obszarze, musi w istocie dokonać stosownej oceny na etapie dokonywania tego wyboru.

			„rękojmi ostrożnego i stabilnego zarządzania bankiem”). Założyciel banku nie jest członkiem organu, któremu przepisy powierzają jakieś obowiązki. Przepisy dyrektywy dotyczące wymogów stawianych członkom organu zarządzającego adresowane są zarówno do właściwego organu, jak i do instytucji kredytowej. Oznacza to, że do oceny spełniania tych wymogów zobowiązany jest i to w pierwszej kolejności również bank. Jednoznacznie wynika to ze wspomnianych wyżej wytycznych EBA. W projekcie brak jest wskazania tych obowiązków po stronie banku i jego organów. Dla właściwego wyegzekwowania tych obowiązków niezbędne jest także informowanie KNF o wynikach przeprowadzonej oceny (vide: propozycje UKNF do wcześniejszej wersji projektu). Wprowadzenie art. 22e (odwołanie członka zarządu) powinno wiązać się ze stosowną modyfikacją (wykreśleniem) środków nadzorczych, podejmowanych na podstawie art. 138 ust. 3 pkt 1) i 2), czego Projekt nie czyni. Niedostatecznie została uwzględniona kwestia rozdziału kompetencji członków zarządu w zakresie nadzoru nad kontrolą wewnętrzną, ryzykiem istotnym w działalności banku i działalnością generującą to ryzyko. Biorąc pod uwagę zgłoszone uwagi dotyczące kwestii licencyjnych w części III niniejszego pisma, zawarto kompleksową propozycję rozwiązań w tym zakresie, którą UKNF przedstawił do projektu z dnia 16 kwietnia br.	
56.	Art. 1 pkt 20 (dotyczy art. 30 ust. 1 pkt 2)	ZBP	Należy podkreślić również, iż rada nadzorcza nie ma kompetencji do kierowania bankiem, zatem nałożenie na członków rady nadzorczej wymogu posiadania wykształcenia i doświadczenia niezbędnego do kierowania bankiem nie znajduje uzasadnienia. Rekomendujemy	Uwaga nieaktualna w związku ze zmianą brzmienia przepisu.

			wprowadzenie następującej zmiany „(...) posiadają wykształcenie i doświadczenie zawodowe niezbędne odpowiednio do kierowania i nadzorowania banku (...)”	
57.	Art. 1 pkt 20 (dotyczy art. 30 ust. 1 pkt 2)	KZBS	Art. 30 ust. 1 pkt. 2 w brzmieniu proponowanym w Projekcie rozszerza obowiązek posiadania odpowiedniego wykształcenia i doświadczenia niezbędnego do kierowania bankiem na wszystkich członków zarządu oraz wszystkich członków rady nadzorczej. Należy zauważyć, iż zaproponowany przepis byłby trudny do zastosowania w przypadku banków spółdzielczych, które są przeważnie instytucjami finansowymi o niewielkich rozmiarach, prowadzącymi działalność na ograniczonym terenie. Jednocześnie należy mieć na uwadze, iż art. 11 w brzmieniu proponowanym w Projekcie Ustawy o BS przewiduje, iż członkiem rady nadzorczej banku spółdzielczego może być wyłącznie członek banku, co w znacznym stopniu ogranicza krąg potencjalnych kandydatów spełniających wymagania określone w proponowanym w Projekcie art. 30 ust. 1 pkt.2 Prawo bankowe. W przypadku przyjęcia art. 30 ust. 1 pkt 2 Prawa bankowego w zaproponowanym brzmieniu zasadnym wydaje się zamieszczenie w przepisach przejściowych postanowienia, zgodnie z którymi przepis ten będzie obowiązywał w stosunku do członków rady nadzorczej od następnej kadencji, która rozpocznie się po wejściu w życie tego przepisu, nie wcześniej jednak jak od dnia 1 stycznia 2018 r. Członkami rad nadzorczych w bankach spółdzielczych są osoby pochodzące ze środowisk lokalnych, które nie zawsze legitymują się tzw. odpowiednim wykształceniem, w rozumieniu projektowanego przepisu. Z uwagi na to, że członkiem rady nadzorczej może być wyłącznie członek banku	Uwaga nieaktualna w związku ze zmianą brzmienia przepisu.

			spółdzielczego, może zachodzić konieczność przeprowadzenia odpowiednich szkoleń.	
58.	Art. 1 pkt 20 (dotyczy art. 30 ust. 1b)	ZBP	Wskazać należy, że KNF uwzględniła w postępowaniu w sprawie zezwolenia na utworzenie banku złożone zobowiązania założycieli dotyczące tworzonego banku - zapis sprzeczny z zasadą transparentności postępowania licencyjnego, zapis nie wynika z CRD IV.	Uwaga nieuwzględniona – nie dotyczy zakresu w jakim projekt został zmieniony albo jest niezgodny z przyjętymi ustaleniami. Ponadto w zakresie wskazywanym przez ZBP projekt ustawy nie wprowadza żadnych zmian w stosunku do obecnego brzmienia art. 30 ust. 1b ustawy – Prawo bankowe, który stanowi: „1b. Dokonując w postępowaniu w sprawie zezwolenia na utworzenie banku oceny spełniania przez założycieli wymagania, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, <u>Komisja Nadzoru Finansowego uwzględniła w szczególności złożone w związku z postępowaniem zobowiązania założycieli dotyczące tworzonego banku lub ostrożnego i stabilnego nim zarządzania.</u> ”.
59.	Art. 1 pkt 22 lit. b (dotyczy art. 40 ust. 6)	BFG	Art. 1 pkt 22 projektu nadający nowe brzmienie art. 40 ust. 6 ustawy Prawo bankowe: o jaki Europejski Komitet Bankowy chodzi w tym przepisie.	Uwaga nieuwzględniona – przepis wydaje się precyzyjnie wskazywać, że chodzi o Europejski Komitet Bankowy powołany decyzją Komisji Europejskiej 2004/10/WE z dnia 5 listopada 2003 r. (Dz. Urz. UE L 3 z 7.1.2004, s. 26). Projektowany przepis wdraża art. 47 ust. 2 dyrektywy CRD IV.
60.	Art. 1 pkt 25 (dotyczy art. 48h ust. 1 pkt 5)	UKNF	W opinii UKNF przepis ten nie powinien w aktualnym brzmieniu znaleźć się w projektowanym akcie. Wyrażamy wątpliwość co do konieczności wskazywania obowiązku przestrzegania wybranych przepisów rozporządzenia 575/2013, które obowiązuje bezpośrednio, jak również potrzeby wskazywania w tym przepisie konkretnych artykułów ustawy Prawo bankowe. W zmienianym art. 48 h ust. 1 pkt 5 znajduje się również odwołanie do art. 137 ust. 3 pkt 1 ustawy, która w nowym (ani w obecnym) brzmieniu takiego punktu nie zawiera.	Uwaga uwzględniona. Przepis dostosowano do brzmienia art. 34 ust. 1 lit. e dyrektywy CRD IV.

			W art. 137 ust. 3 zmienianej ustawy znajduje się obecnie wyłącznie uprawnienie KNF do wydawania rekomendacji, które określają wyłącznie dobrą praktykę rynkową. Wobec tego nie wydaje się słuszne wskazywanie obowiązku spełniania wymogu określonego w art. 137 ust. 3 przez bank. Proponujemy zastosowanie podejścia analogicznego do zastosowanego w art. 25h ust. 2 pkt 4 ustawy (art. 1 pkt 14 Projektu), w którym wskazuje się na konieczność przestrzegania przez bank wymogów ostrożnościowych, bez nawiązywania do konkretnych przepisów prawa (tak, aby w szczególności zmiany w ich zakresie nie powodowały konieczności zmiany ustawy). Przy zastosowaniu takiego podejścia, w okresie przejściowym do banku w zakresie płynności będą miały przepisy uchwały określającej wiążące banki normy płynności oraz bezpośrednio obowiązujące przepisy CRR.	
61.	Art. 1 pkt 26 (dotyczy zdania wstępnego)	ZBP	Brak jest treści dla nowo wprowadzanego ustępu 3 (art. 1 pkt 26 projektowanej ustawy wskazuje na dodanie nowego ust. 3 bez przytoczenia jednocześnie brzmienia tego przepisu).	Uwaga uwzględniona – poprawka redakcyjna.
62.	Art. 1 pkt 26 (dotyczy zdania wstępnego)	KZBS	(...) w art. 1 pkt 26 w art. 48 m Prawa bankowego dokonano zmiany polegającej na oznaczeniu dotychczasowej treści jako ust. 1 i dodaniu ust. 2 i ust. 3 - w Projekcie brakuje ust. 3.	Jak wyżej: uwaga uwzględniona – poprawka redakcyjna.
63.	Art. 1 pkt 26 (dotyczy art. 48m ust. 2)	BFG	Art. 1 pkt 26 projektu dodający w art. 48m ustawy Prawo bankowe ust. 2 i 3: proponujemy zmianę kolejności celów w dodawanym ust. 2 ze względu na różnice w ich ważności.	Uwaga nieuwzględniona (do ewentualnego rozstrzygnięcia na Komisji Prawniczej).
64.	Art. 1 pkt 27 (dotyczy art. 71)	UKNF	Obecnie jest: „27) art. 71 otrzymuje brzmienie: „Art. 71. (...)”	Uwagi uwzględnione. Usunięto ust. 2 zawierający upoważnienie do wydania

		2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, wymagania dotyczące identyfikacji, monitorowania i kontroli koncentracji ekspozycji, w tym dużych ekspozycji, kierując się w szczególności potrzebą zorganizowania przez banki procesu zarządzania ryzykiem koncentracji, w tym zapewnienia podziału obowiązków dotyczących zarządzania tym ryzykiem oraz nadzoru nad efektywnością tego procesu.”;”. W opinii UKNF, w CRR brakuje delegacji do ustanowienia takiego rozporządzenia na gruncie krajowym. W CRR są 2 artykuły, które umożliwiają ustanowienie ekspozycji niepodlegających limitowi dużych ekspozycji, o którym mowa w art. 395 CRR: – art. 400 ust. 2-3 CRR, adresowany do właściwych organów, wymaga informowania EBA oraz spełnienia przez te ekspozycje określonych warunków, – art. 493 ust. 3 adresowany do państwa członkowskiego, ustanawia ograniczone czasowo odstępstwo od art. 400 ust. 2-3 i umożliwia wyłączenie z limitu ekspozycji tych samych ekspozycji, o których mowa w art. 400 ust. 2, bez konieczności spełnienia dodatkowych warunków wymienionych w art. 400 ust. 3 i bez informowania EBA. Z tego względu, proponujemy, aby w art. 71 ust. 1 odwołać się także do art. 493 ust. 3, tak aby nie było formalnych wątpliwości co do możliwości wydania rozporządzenia Ministra Finansów, które określałoby ekspozycje wymienione w art. 493 ust. 3 (pomimo tego, że formalnie art. 400 ust. 2 i 493 ust. 3 CRR zawierają te same kategorie ekspozycji).	rozporządzenia. Kwestie identyfikacji, monitorowania i kontroli koncentracji ekspozycji regulują przepisy rozporządzenia CRR. Przepis ust. 1 uzupełniono o odwołanie do art. 493 ust. 3 rozporządzenia CRR.

65.	Art. 1 pkt 27 (dotyczy art. 71)	NBP	Proponujemy rozważyć wskazanie w art. 71 ustawy – Prawo bankowe obowiązku przestrzegania limitu dużych ekspozycji, określonego w art. 395 rozporządzenia CRR z wyłączeniem ekspozycji, które mogą być zwolnione z tych limitów na podstawie delegacji do wydania rozporządzenia dotyczącego identyfikacji, monitorowania i kontroli tych ekspozycji, tj. koncentracji ekspozycji, w tym dużych ekspozycji.	Uwaga nieuwzględniona. Jak ustalono na konferencji uzgodnieniowej nie ma potrzeby wskazywania, że bank ma przestrzegać przepisów rozporządzenia CRR (vide przyjęta uwaga UKNF nr 137 w tabeli uwag na konferencję uzgodnieniową).
66.	Art. 1 pkt 28 (dotyczy art. 79a ust. 4)	KZBS	Nowe brzmienie art. 79a ust. 4 pkt 2 określa sumę kredytów, pożyczek, gwarancji i poręczeń, których bank spółdzielczy może udzielić podmiotom wymienionym w ust. 1 i 3 do wysokości 25% kapitału podstawowego Tier I, o którym mowa w art. 50 rozporządzenia nr 575/2013. Jest to istotna zmiana dla banków spółdzielczych, w których znaczącymi klientami są osoby wymienione w art. 79a ust. 1 i 3. W związku z powyższym ponownie postulujemy w przepisach przejściowych zamieszczenie postanowień, zgodnie z którymi przepis art. 79a ust. 4 będzie miał zastosowanie w stosunku do banków spółdzielczych po upływie pewnego okresu od wejścia w życie ustawy, co jest niezbędne do dostosowania działalności banków spółdzielczych do treści zmienionego art. 79a ust. 4.	Uwaga nieuwzględniona. Proponowana zmiana ma na celu dostosowanie przepisu do rozporządzenia CRR, które reguluje strukturę funduszy własnych.
67.	Art. 1 pkt 30 i 31 (dotyczy art. 105 ust. 1 pkt 1b lit. c, pkt 1b, pkt 2 lit. w oraz ust. 4 pkt 1, a także art. 105a ust. 4)	UKNF	Obecnie jest: „30) w art. 105 wprowadza się następujące zmiany: a) w ust. 1: – w pkt 1b lit. c otrzymuje brzmienie: „c) stosowania metod wewnętrznych, o którym mowa w art. 20 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 575/2013;”, – pkt 1c otrzymuje brzmienie: „1c) instytucjom, o których mowa w ust. 4, w zakresie	Uwaga uwzględniona. W art. 105 ust. 1 pkt 1b lit. c i pkt 1c, ust. 4 pkt 1 oraz art. 105a ust. 4 zastosowano odesłanie do metod wewnętrznych oraz innych metod i modeli, o których mowa w przepisach części trzeciej rozporządzenia CRR.

		niezbędnym dla stosowania metod wewnętrznych, o którym mowa w art. 20 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 575/2013;”; – w pkt 2 w lit. v średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. w w brzmieniu: „w) lustratorom związków rewizyjnych zrzeszających banki spółdzielcze na podstawie umowy zawartej z bankiem spółdzielczym.”; b) w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) bankom – informacji stanowiących tajemnicę bankową w zakresie, w jakim informacje te są potrzebne w związku z wykonywaniem czynności bankowych oraz w związku ze stosowaniem metod wewnętrznych, o których mowa w art. 128 ust. 3 oraz w art. 20 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 575/2013;”; 31) art. 105a ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Banki oraz instytucje, o których mowa w art. 105 ust. 4, mogą przetwarzać informacje stanowiące tajemnicę bankową dotyczące osób fizycznych po wygaśnięciu zobowiązania wynikającego z umowy zawartej z bankiem lub inną instytucją ustawowo upoważnioną do udzielania kredytów, bez zgody osoby, której informacje dotyczą, dla celów stosowania metod wewnętrznych, o których mowa w art. 128 ust. 3.”; Biorąc pod uwagę propozycję (uchylenie art. 128 ust. 3) i uwarunkowania (definicja metod wewnętrznych oraz zakres metod, modeli i podejść, które mogą być stosowane przez banki), przedstawione w pkt 16 niniejszego pisma, proponuje się rozważyć zastosowanie, w kontekście udzielania i przetwarzania informacji stanowiących tajemnicę bankową, odwołania do wszystkich metod wewnętrznych oraz innych metod i modeli, o których	

			mowa w Części trzeciej CRR.	
68.	Art. 1 pkt 30 lit. b (dotyczy art. 105 ust. 4 pkt 1)	NBP	Poddajemy pod rozagę czy w art. 105 ust. 4 pkt 1 ustawy – Prawo bankowe konieczne jest wskazanie odwołania do art. 128 ust. 3 tej ustawy, ze względu na to, że pojęcie metod wewnętrznych zostało już określone w art. 4 ust. 1 pkt 33 ustawy – Prawo bankowe.	Uwaga uwzględniona. Por. uwagę UKNF nr 67.
69.	Art. 1 pkt 31 (dotyczy art. 105a ust. 4)	UOKiK	Wątpliwości budzi treść propozycji zmiany art. 105a ust. 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - <i>Prawo bankowe</i> (Dz. U. z 2012 r., poz. 1376, z późn. zm.) (dalej: Prawo bankowe) zaproponowana w art. 1 pkt. 31 projektu. W świetle tego przepisu rozszerzono uprawnienie banków oraz instytucji, o których mowa w art. 105 ust. 4 Prawa bankowego do przetwarzania określonych w tym przepisie informacji stanowiących tajemnicę bankową bez zgody osoby, której informacje dotyczą dla celów stosowania metod wewnętrznych, o których mowa w art. 128 ust. 3 Prawa bankowego. Jednocześnie jednak w treści również zmienianego projektem art. 128 ust. 3, do którego odwołuje się komentowana w tym miejscu propozycja zmiany art. 105 ust. 4, mowa jest o możliwości stosowania, za zgodą KNF, metod wewnętrznych do obliczania wymogów w określonym w tym przepisie <u>jedynie przez banki</u>. Tym samym wątpliwości budzi zasadność wprowadzania przedmiotowego uprawnienia zarówno dla banków, jak i dla instytucji, o których mowa w art. 105 ust. 4 Prawa bankowego. Jeśli takie uzasadnienie by istniało to należałoby tę kwestię omówić w uzasadnieniu do projektu. Wskazane byłoby zresztą w uzasadnieniu odnieść się w ogóle do samej kwestii zmiany w zakresie przepisu o tajemnicy	Uwaga nieuwzględniona. Zgodnie z aktualnym brzmieniem art. 105a ust. 4 banki oraz instytucje, o których mowa w art. 105 ust. 4 (tj. instytucje utworzone przez banki wspólnie z bankowymi izbami gospodarczymi, upoważnione do gromadzenia, przetwarzania i udostępniania informacji stanowiących tajemnicę bankową – przykładem takiej instytucji jest Biuro Informacji Kredytowej S.A. powołane przez banki i Związek Banków Polskich), mogą przetwarzać informacje stanowiące tajemnicę bankową dotyczące osób fizycznych po wygaśnięciu zobowiązania wynikającego z umowy zawartej z bankiem lub inną instytucją ustawowo upoważnioną do udzielania kredytów, bez zgody osoby, której informacje dotyczą, dla celów stosowania metod statystycznych, o których mowa w art. 128 ust. 3. Z uwagi na uregulowanie zasad obliczania przez banki wymogów w zakresie funduszy własnych z wykorzystaniem metod wewnętrznych w przepisach rozporządzenia CRR i projektowanym dodaniem definicji metod wewnętrznych w ustawie – Prawo bankowe, konieczna stała się nowelizacja art. 105a ust. 4. Należy zauważyć, że zakres podmiotowy i przedmiotowy przepisu nie ulega zmianie – nadal jedynie banki i wyżej przywołane instytucje będą upoważnione do przetwarzania informacji stanowiących tajemnicę bankową dotyczących osób fizycznych po wygaśnięciu zobowiązania

			bankowej.	wynikającego z umowy zawartej z bankiem lub inną instytucją ustawowo upoważnioną do udzielania kredytów, bez zgody osoby, której informacje dotyczą, i nadal wyłącznie dla celów stosowania metod wewnętrznych służących obliczaniu wymogów w zakresie funduszy własnych. Należy również podkreślić, że to banki stosują metody wewnętrzne do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych, a nie instytucje powołane przez banki i izby gospodarcze do gromadzenia, przetwarzania i udostępniania informacji stanowiących tajemnicę bankową. Samo udostępnianie informacji bankom przez te instytucje służy zaś umożliwieniu im dokonywania oceny ryzyka transakcji i właściwego odzwierciedlenia jego poziomu w obliczeniach wymogów w zakresie funduszy własnych.
70.	Art. 1 pkt 32 (dotyczy art. 111a ust. 4)	UKNF	Obecnie jest: „(...) a także informację o spełnianiu przez członków zarządu i rady nadzorczej wymagań określonych w (...)”. Powinno być: „(...) a także informację o spełnianiu przez członków rady nadzorczej i zarządu wymagań określonych w (...)”.	Uwaga uwzględniona.
71.	Art. 1 pkt 32 (dotyczy art. 111a ust. 4)	ZBP	W art. 111a zobowiązuje się bank do zamieszczania na swojej stronie internetowej m.in. informacji o spełnianiu przez członków zarządu i rady nadzorczej wymagań określonych w art. 30 ust. 1 pkt 2. Realizując ten przepis, bank ogłaszałyby w sposób ogólnie dostępny oraz na swojej stronie internetowej, jeżeli ją prowadzi, iż członkowie rady nadzorczej oraz zarządu „dają rękojmię należytego wykonywania powierzonych obowiązków”. Celowość tego zapisu wzbudza wątpliwości, gdyż ocena członków zarządu i rady w tym zakresie należy do organu nadzorczego.	Uwaga nieuwzględniona. W związku ze zmianą wprowadzoną w art. 20 i art. 22a ustawy – Prawo bankowe (dodano art. 20 ust. 4 i art. 22a ust. 5) bank będzie obowiązany dokonywać oceny spełniania przez członków rady nadzorczej i zarządu wymogów określonych w art. 22a ust. 6 i art. 30 ust. 1 pkt 2, a także przekazywać KNF informację o wynikach dokonanej oceny wraz z informacją o powołaniu lub zmianie składu organów statutowych.

72.	Art. 1 pkt 32 (dotyczy art. 111a ust. 7)	UKNF	W art. 111a ust. 7, mając na uwadze „nieadekwatne w tym kontekście pojęcie „zobowiązać”, jak również celem określenia formy w jakiej KNF wykonuje wskazane prawo, proponujemy użyć zwrotu „może żądać w drodze decyzji”.	Uwaga uwzględniona.
73.	Art. 1 pkt 32 (dotyczy art. 111a ust. 7)	ZBP	Proponowany zapis budzi istotne wątpliwości związane z jego stosowaniem, w szczególności: w jaki sposób miałyby być egzekwowane nałożone przez KNF zobowiązanie na podmiot dominujący banku, w szczególności, jeżeli podmiotem dominującym będzie podmiot spoza Polski, a nawet z poza EOG? Nie wiadomo również, na jakiej podstawie podmioty dominujące miałyby stosować przepisy prawa polskiego w ich działalności w ramach innych jurysdykcji. Dodatkowo należy rozważyć, czy żądanie KNF określonego zachowania przez podmiot dominujący nie spowoduje naruszenia przepisów prawa obcego. Powstaje również pytanie, czy spełnienie żądania KNF nie narazi podmiotu dominującego na szkodę związaną z tajemnicą przedsiębiorstwa lub inną tajemnicą prawnie chronioną.	Uwaga nieuwzględniona. Należy zauważyć, że projektowany przepis stanowi implementację art. 106 ust. 2 dyrektywy CRD IV.
74.	Art. 1 pkt 32 (dotyczy art. 111a ust. 7)	BFG	Art. 1 pkt 32 projektu zmieniający brzmienie art. 111a ustawy Prawo bankowe: w ust. 7 zmienianego artykułu w pkt 2 proponujemy doprecyzować czyjego systemu zarządzania dotyczy wymagany opis.	Uwaga uwzględniona.
75.	Art. 1 pkt 33 (dotyczy art. 126)	UKNF	Obecnie jest: „33) art. 126 otrzymuje brzmienie: „Art. 126. W celu zapewnienia bezpieczeństwa ekonomicznego banki są obowiązane posiadać fundusze własne w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 118 rozporządzenia nr 575/2013, dostosowane do rozmiaru prowadzonej działalności.”;” Art. 3 ust. 1 pkt 47 CRD IV:	Uwaga uwzględniona.

			„47) „fundusze własne” oznaczają fundusze własne zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 118) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;”. Art. 1 pkt 33 Projektu stanowi transpozycję art. 3 ust. 1 pkt 47 CRD IV. UKNF pragnie zwrócić uwagę na to, iż sformułowanie „bezpieczeństwo ekonomiczne” nie występuje w pakiecie CRD IV/CRR, jak również brak jest definicji tego określenia w analizowanym Projekcie. Sugerujemy rozważenie przeredagowania brzmienia tego artykułu w następujący sposób: „Art. 126. Banki są obowiązane posiadać fundusze własne w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 118 rozporządzenia nr 575/2013, dostosowane do rozmiaru prowadzonej działalności.”.	
76.	Art. 1 pkt 34 (dotyczy art. 127)	UKNF	Uwaga dotyczy nowego brzmienia artykułu 127 ustawy Prawo bankowe. Trwają prace legislacyjne, które miałyby umożliwić emisję obligacji wieczystych, które spełniałyby wymogi art. 52 CRR, a tym samym mogły zaliczać się do kapitałów dodatkowych Tier I. Z tego względu, proponujemy, aby w punkcie 34 Projektu wprowadzić zmianę, zgodnie z którą zgoda, o której mowa w nowym brzmieniu art. 127 ustawy Prawo bankowe, mogła być wydana także na podstawie art. 52 CRR.	Uwaga uwzględniona.
77.	Art. 1 pkt 34 (dotyczy art. 127)	ZBP	Zgoda organu nadzoru na zaliczanie pożyczek i obligacji podporządkowanych nie wynika z CRD IV. Z CRR wynika prawo zezwolenia KNF na wcześniejszą spłatę instrumentów, a nie na zaliczenie instrumentów do Tier II. Ponadto celowe wydaje się wprowadzenie przepisów przejściowych dotyczących kwestii ważności zezwoleń KNF udzielonych przed datą CRR, że dotychczas wydane zezwolenia na zaliczenie środków do funduszy własnych pozostają w mocy.	Uwaga nieuwzględniona. Możliwość wprowadzenia zgody organu nadzoru na zaliczanie poszczególnych instrumentów do kapitału dodatkowego Tier I lub kapitału Tier II wynika z motywu 75 rozporządzenia CRR. Uwaga nieuwzględniona. Przepisy przejściowe dotyczące zaliczania poszczególnych instrumentów do funduszy własnych zostały przewidziane w części dziesiątej rozporządzenia CRR. Uwaga dotycząca potrzeby uzupełnienia art. 127

			Wydaje się również celowe, aby uzupełnić art. 127 o postanowienia art. 26 CRR, przewidującego m. in. konieczność „zezwolenia właściwego organu” na włączenie zysków do Tier I, wskazując np. jakie dokumenty będą spełniały przesłanki wskazane w art. 26 ust. 2 CRR.	o postanowienia art. 26 rozporządzenia CRR nieuwzględniona. W ocenie MF nie zachodzi potrzeba dodawania w ustawie – Prawo bankowe przepisu nakładającego na bank obowiązek uzyskania zezwolenia właściwego organu na włączenie zysku w trakcie zatwierdzania oraz zysku netto bieżącego okresu sprawozdawczego do kapitału podstawowego Tier I. Taki obowiązek wynika wprost z art. 26 ust. 2 rozporządzenia CRR. Przepis ten określa również warunki, od spełnienia których uzależnione jest uzyskanie zezwolenia. Warto przy tym zaznaczyć, że warunki te są tożsame z określonymi w uchylanym przepisie art. 127 ust. 2 pkt 2 lit. c ustawy – Prawo bankowe, który umożliwia zaliczanie tego rodzaju zysków do pozycji dodatkowych funduszy podstawowych.
78.	Art. 1 pkt 35 lit. a (dotyczy art. 128 ust. 1)	UKNF	Obecnie jest: „35) w art. 128: „a) uchyla się ust. 1, (...)””. W art. 1 pkt 35 proponuje się uchylene art. 128 ust. 1 ustawy Prawo bankowe, co – jak wskazano w uzasadnieniu do Projektu – związane jest z tym, że odnosi się on do zagadnień uregulowanych obecnie w CRR. Należy jednakże zwrócić przy tym uwagę, że przepisy CRR (ani CRD IV), nie precyzują kwestii zawartych obecnie w art. 128 ust. 1 pkt 2, tj. obowiązku utrzymywania przez bank funduszy własnych na wyższym z poziomów wynikających z wymogów tzw. I i II filara. W związku z tym w omawianym zakresie przepisy ustawy powinny zostać utrzymane z uwzględnieniem zmiany zaproponowanej przez UKNF na wcześniejszym etapie prac legislacyjnych. Proponujemy więc następujące brzmienie tego przepisu: "Bank jest obowiązany utrzymywać sumę funduszy własnych na poziomie nie niższym niż wyższa	Uwaga uwzględniona.

			z następujących wartości: a) wartość wynikająca ze spełnienia wymogów w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 92 rozporządzenia nr 575/2013; b) oszacowana przez bank kwota, niezbędna do pokrycia wszystkich zidentyfikowanych, istotnych rodzajów ryzyka występujących w działalności banku oraz zmian otoczenia gospodarczego, uwzględniająca przewidywany poziom ryzyka (kapitał wewnętrzny).”.	
79.	Art. 1 pkt 35 lit. b (dotyczy art. 128 ust. 1a)	BFG	(...) art. 128 ust. 1a powinien jednoznacznie wskazywać o jaki przewidywany poziom ryzyka chodzi - poziom po stress testach (a jeśli tak, to przy jakich założeniach), poziom z uwzględnieniem prognoz czy poziom z uwzględnieniem straty oczekiwanej. (...) w ust. 1a proponujemy przypisanie procedur do szacowania kapitału wewnętrznego a strategii do jego utrzymania ponieważ trudno budować strategię do wykonywania powtarzalnie wymogu ustawowego.	Uwaga została wyjaśniona na konferencji uzgodnieniowej.
80.	Art. 1 pkt 35 lit. e i f (dotyczy art. 128 ust. 3 i 3a)	UKNF	Obecnie jest: „35) w art. 128: (...) e) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Za zgodą Komisji Nadzoru Finansowego bank może stosować metody wewnętrzne do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych, a także własne modele do obliczania współczynników delta, o których mowa w art. 329 ust. 1, art. 352 ust. 1 i art. 358 ust. 3 rozporządzenia nr 575/2013. Komisja Nadzoru Finansowego, udzielając zgody, może określić warunki i terminy stosowania tych metod lub modeli.”, f) po ust. 3 dodaje się ust. 3a-3g w brzmieniu: „3a. Komisja Nadzoru Finansowego udziela zgody na	Uwaga uwzględniona.

		stosowanie: 1) danej metody wewnętrznej – jeżeli bank spełnia wymogi, o których mowa w art. 144 ust. 1, art. 221 ust. 4, art. 225 ust. 2 i 3, art. 259 ust. 3, art. 283, art. 312 ust. 2 lub art. 363 rozporządzenia nr 575/2013; 2) własnego modelu do obliczania współczynników delta – jeżeli model pozwala na prawidłowe oszacowanie zakresu zmian wartości opcji lub warrantu w odniesieniu do niewielkich zmian w cenie rynkowej instrumentu bazowego. (...)”. Podtrzymuje się propozycję uchylecia przepisu art. 128 ust. 3 i – w konsekwencji – brak potrzeby dodawania ust. 3a w treści Projektu. Biorąc pod uwagę fakt, że w przypadku większości banków zastosowanie mają bezpośrednio przepisy CRR (stąd w odniesieniu do zezwoleń wydawanych tym bankom zastosowanie będą miały bezpośrednio przepisy rozporządzenia), proponowano uchylene przepisu art. 128 ust. 3 przez co w konsekwencji nie występowałyby potrzeba dodawania ust. 3a w treści Projektu. Kwestią wymagającą wówczas wyjaśnienia był sposób sformułowania wymogu dotyczącego konieczności uzyskania zezwolenia na stosowanie metod wewnętrznych oraz innych modeli/metod przez Bank Gospodarstwa Krajowego z uwagi na fakt, że ten bank jest wyłączony ze stosowania przepisów CRR. W Projekcie proponowana jest zmiana ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego (Dz. U. z 2014 r. poz. 510 i 1146), skutkująca objęciem tego Banku przepisami CRR (Art. 6: „W ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 3: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Jeżeli przepisy prawa nie stanowią inaczej, do działalności BGK stosuje się przepisy	

			ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe oraz przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013...”). Biorąc pod uwagę powyższe, uwzględnienie tych przepisów w sposób zaproponowany przez MF skutkowałoby dublowaniem przepisów CRR. Co więcej, wskazywałoby to na dokonywanie wybiórczej transpozycji przepisów CRR w odniesieniu do metod wewnętrznych oraz innych metod i modeli (jak również innych podejść) wymagających uzyskania uprzedniego zezwolenia właściwych władz nadzorczych, poprzez ograniczenie transpozycji do zezwoleń KNF na stosowanie metod wewnętrznych oraz własnych modeli obliczania współczynnika delta. Należy bowiem wskazać, że CRR nakłada również obowiązek uzyskania zezwolenia na wprowadzenie znacznego rozszerzenia/zmiany w metodzie wewnętrznej oraz zezwolenia na powrót do stosowania mniej zaawansowanych metod. W ramach CRR, zezwolenia są wymagane również w odniesieniu do wielu innych metod i modeli oraz podejść (określonych w Części trzeciej CRR).	
81.	Art. 1 pkt 35 lit. e (dotyczy art. 128 ust. 3)	ZBP	Nieprecyzyjny i zarazem błędny jest zapis w punkcie 35 projektu ustawy odnoszącym się do art. 128 ust. 3. Nie wiadomo, czy stosowane przez bank - za zgodą KNF - metody wewnętrzne do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych dotyczą metod obliczania wymogów kapitałowych, o których mowa w art. 92 CRR, czy też odnoszą się do wewnętrznych metod obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 77 CRD IV. Rozróżnienie jest bardzo ważne, gdyż pierwsze odnosi się do poziomu funduszy własnych, drugie zaś do poziomu kapitału wewnętrznego (ekonomicznego).	Uwaga nieaktualna w związku z uchycieniem art. 128 ust. 3.

82.	Art. 1 pkt 35 lit. e (dotyczy odwołań do art. 128 ust. 3, który zgodnie z propozycją UKNF powinien zostać uchylony)	UKNF	W związku z propozycją uchylecia art. 128 ust. 3, istnieje potrzeba zastosowania innych odwołań, niż do uchylanego artykułu (np. poprzez wskazanie, że dotyczy zezwoleń na stosowanie metod wewnętrznych – metody wewnętrzne zostały zdefiniowane w nowelizowanym art. 4, tj. w dodawanym pkt 33).	Uwaga uwzględniona.
83.	Art. 1 pkt 35 lit. f (dotyczy art. 128 ust. 3a)	ZBP	Nierozumiały jest zapis art. 128 ust. 3a, który określa jakie wymogi musi bank spełnić, aby uzyskać zgodę KNF na stosowanie danej metody wewnętrznej. W cytowanym artykule wyszczególnione jest, że bank musi spełnić m. in. art. 312 ust.2 lub art. 363 CRR. Słowo „lub” budzi duże wątpliwości, gdyż art. 312 ust. 2 oraz art. 363 dotyczą zgód nadzorczych w obliczaniu wymogów kapitałowych w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do różnych rodzajów ryzyka.	Uwaga nieaktualna w związku z usunięciem przepisu z projektu ustawy.
84.	Art. 1 pkt 35 lit. f (dotyczy art. 128 ust. 3c)	UKNF	W art. 128 ust. 3c zamiast „zgoda”, proponuje się stosować „zezwoleń”, zgodnie z polską wersją językową CRR; uwaga dotyczy wszystkich przypadków w zakresie dot. zezwoleń na stosowanie metod wewnętrznych (Przy czym w art. 138d – przegląd metod wewnętrznych – jest mowa o „zezwoleń” na stosowanie tych metod.) oraz innych modeli.	Uwaga uwzględniona.
85.	Art. 1 pkt 35 lit. f (dotyczy art. 128 ust. 3e)	UKNF	Obecnie jest: „(...)”, o których mowa w ust. 3c i ust. 3d.”. Powinno być: „(...)”, o których mowa w ust. 3c i 3d.”.	Uwaga uwzględniona.
86.	Art. 1 pkt 35 lit. f (dotyczy art. 128 ust. 3f pkt 2)	ZBP	Sformułowanie „rozbieżność (...) wyjątkowo duża lub mała - brak jest ustalenia, jaka rozbieżność może być zakwalifikowana jako duża albo mała i dodatkowo, jaka jest wyjątkowo duża albo mała - zapis wymaga	Uwaga została wyjaśniona na konferencji uzgodnieniowej.

			doprecyzowania względnie wyjaśnienia w przepisach wykonawczych.	
87.	Art. 1 pkt 35 lit. f (dotyczy art. 128 ust. 3f i 3g)	BFG	Art. 1 pkt 35 lit. f projektu dodający w art. 128 ustawy Prawo bankowe ust. 3a-3g: a. w ust. 3f w pkt 1 odniesienie do takiej samej ekspozycji może istotnie ograniczyć przydatność tego przepisu wobec niskiej pełnej powtarzalności ekspozycji, b. w ust. 3f naszym zdaniem zawartość merytoryczna pkt 2 zawiera się częściowo już w pkt 1 tego ustępu, c. w ust. 3g podstawową reakcją powinna być poprawa stosowanych metod wewnętrznych a środek nadzorczy powinien zabezpieczać bank do czasu takiej poprawy.	Uwagi a i b nieuwzględnione. Ad a. Projektowany art. 128 ust. 3f pkt 1 dokonuje wdrożenia art. 78 ust. 3 lit. a dyrektywy CRD IV, w którym mowa o „tej samej ekspozycji”. Anielska wersja językowa posługuje się pojęciem „the same exposure”, co w ocenie MF należy tłumaczyć raczej jako „taka sama ekspozycja”, stąd proponowane brzmienie przepisu. Ad b. Projektowany art. 128 ust. 3f pkt 2 dokonuje wdrożenia art. 78 ust. 3 lit. b dyrektywy CRD IV. Uwaga c nieaktualna w związku ze zmianą brzmienia projektowanego ust. 3g.
88.	Art. 1 pkt 35 lit. f (dotyczy art. 128 ust. 3g)	UKNF	Obecnie jest: „35) w art. 128: (...) f) po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3g w brzmieniu: (...) „3g. Jeżeli z oceny, o której mowa w ust. 3f, wynikają znaczące różnice pomiędzy wynikami obliczeń wymogów w zakresie funduszy własnych, przekazanymi przez dany bank zgodnie z ust. 3c i 3d a wynikami banków o zbliżonym udziale w aktywach sektora bankowego (grupa rówieśnicza) lub gdy metody wewnętrzne stosowane przez ten bank wykazują niewiele cech wspólnych z metodami wewnętrznymi stosowanymi przez grupę rówieśniczą, co prowadzi do znacznej rozbieżności wyników, Komisja Nadzoru Finansowego bada przyczyny takiej sytuacji, a jeśli można jednoznacznie stwierdzić, że metoda stosowana przez bank prowadzi do niedoszacowania wymogów w zakresie funduszy własnych, nie wynikającego z różnic w ryzyku związanym z ekspozycjami lub transakcjami w portfelu odniesienia, może zastosować środek nadzorczy,	Uwaga uwzględniona.

		o którym mowa w art. 138 ust. 1 pkt 2a, oraz zalecić bankowi weryfikację i poprawę stosowanych metod wewnętrznych. (...)”. Powinno być: „3g. Jeżeli z oceny, o której mowa w ust. 3f, wynikają znaczące różnice pomiędzy wynikami obliczeń wymogów w zakresie funduszy własnych, przekazanych przez dany bank zgodnie z ust. 3c i 3d a wynikami grupy banków charakteryzujących się podobnym profilem ryzyka portfela w zakresie ryzyka kredytowego lub grupy banków charakteryzujących się podobnym poziomem ryzyk bazowych portfela w zakresie ryzyka rynkowego lub gdy metody wewnętrzne stosowane przez ten bank wykazują niewiele cech wspólnych z metodami wewnętrznymi stosowanymi przez grupę banków charakteryzujących się podobnym profilem ryzyka portfela w zakresie ryzyka kredytowego lub grupę banków charakteryzujących się podobnym poziomem ryzyk bazowych portfela w zakresie ryzyka rynkowego, co prowadzi do znacznej rozbieżności wyników, Komisja Nadzoru Finansowego bada przyczyny takiej sytuacji, a jeśli można jednoznacznie stwierdzić, że metoda stosowana przez bank prowadzi do niedoszacowania wymogów w zakresie funduszy własnych, nie wynikającego z różnic w ryzyku związanym z ekspozycjami lub transakcjami w portfelu odniesienia, może odpowiednio zastosować środek nadzorczy, o którym mowa w art. 138d ust. 1, oraz zalecić bankowi weryfikację i poprawę stosowanych metod wewnętrznych. (...)”. Sformułowanie „banków o zbliżonym udziale w aktywach sektora bankowego (grupa rówieśnicza)” jest zawężeniem definicji grupy rówieśniczej i nie pozwala na dokonywanie porównań z uwzględnieniem innych istotnych kryteriów, w tym np. profilu ryzyka poszczególnych portfeli. Stąd zaproponowano ww.	

			brzmienie. W przypadku stwierdzenia niedoszacowania wymogów w zakresie funduszy własnych (nieprawidłowości w zakresie pomiaru ryzyka), zamiast podejmowania środków nadzorczych wynikających z art. 138 ust. 1 pkt 2a które wynikają z negatywnych ustaleń odnoszących się do funkcjonowania systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej lub identyfikacji, monitorowania i kontroli koncentracji ekspozycji, jak również ze stwierdzenia nieprawidłowości w zakresie kapitału wewnętrznego lub generowania ryzyka systemowego, proponuje się stosować środki analogiczne, jak w przypadku negatywnych ustaleń wynikających z przeglądu metod wewnętrznych, w związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami w zakresie identyfikacji ryzyka, tj. wskazanych w – dodawanym w ramach nowelizacji ustawy – art. 138d ust. 1.	
89.	Art. 1 pkt 35 lit. f (dotyczy art. 128 ust. 3g)	ZBP	Sformułowanie „znaczące różnice” - brak jest ustalenia, jaka różnica jest znacząca; zapis wymaga doprecyzowania względnie wyjaśnienia w przepisach wykonawczych.	Uwaga wyjaśniona na konferencji uzgodnieniowej.
90.	Art. 1 pkt 35, 41 i 47 (dotyczy art. 128, art. 133d i art. 138d)	BFG	Naszym zdaniem brakuje spójności między brzmieniem określonych w projekcie art. 128, art. 133d i art. 138d ustawy Prawo bankowe, zasad weryfikacji prawidłowości stosowania metod wewnętrznych i podejmowanych w jej wyniku działań.	Uwaga nieuwzględniona – nie jest do końca jasne, o jaką niespójność chodzi. Projektowane przepisy art. 128 ust. 3a–3g dotyczą analizy porównawczej metod wewnętrznych i stanowią implementację art. 78 dyrektywy CRD IV. Art. 133d nakłada na KNF obowiązek weryfikacji, przynajmniej raz na trzy lata, w ramach badania i ceny nadzorczej, zgodności wykorzystywanych przez bank metod wewnętrznych z wymogami określonymi w rozporządzeniu CRR. Przepis dokonuje transpozycji art. 101 ust. 1 dyrektywy CRD IV.

				Art. 138d również dokonuje wdrożenia art. 101 dyrektywy CRD IV, ale w odniesieniu do sankcji za naruszenie wymogów uzyskania zezwolenia na stosowanie metod wewnętrznych. W ocenie MF projektowany przepis został właściwie ujęty w zrębie innych przepisów sankcyjnych. Ponadto należy zauważyć, że dokonano korekty art. 128 ust. 3g (ust. 3f po zmianie numeracji) polegającej na zastąpieniu odesłania do art. 138 ust. 1 pkt 2a odesłaniem do art. 138d ust. 1. Ewentualne korekty redakcyjne zostaną dokonane na posiedzeniu komisji prawniczej.
91.	Art. 1 pkt 35 lit. h (dotyczy art. 128 ust. 6)	BFG	Niezależnie od spójności wymienionych wyżej przepisów i adekwatności terminologicznej proponujemy zmianę proponowanego art. 1 pkt 35 lit. h projektu zmieniającego brzmienie ust. 6 art. 128 ustawy Prawo bankowe, ponieważ przy literalnym jego rozumieniu Minister Finansów określi jednakowe dla wszystkich banków zasady funkcjonowania systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej co ogranicza możliwość (o ile nie wyklucza) zrealizowania przez organy banku wymogów określonych w art. 9a ust. 2 w proponowanym brzmieniu. Podobna uwaga dotyczy pozostałych obszarów rozporządzenia. Z kolei delegacja do uregulowania rozporządzeniem części system zarządzania ryzykiem w zakresie ryzyka powierzenia przez banki wykonywania czynności podmiotom trzecim jest określona w art. 137 ust. 2 ustawy - zmiana określona w art. 1 pkt 43 projektu.	Uwaga nieaktualna w związku z odstąpieniem od wprowadzenia zmian w art. 9a ust. 2.
92.	Art. 1 pkt 35 lit. h (dotyczy art. 128 ust. 6 pkt 1)	BFG	Art. 1 pkt 35 lit. h projektu ustawy nadający nowe brzmienie ust. 6 w art. 128 ustawy - Prawo bankowe: wydaje się, że kompetencja ministra właściwego ds. instytucji finansowych zapisana w pkt 1 jest zbyt daleko idąca. Minister powinien określić jedynie warunki dla właściwego funkcjonowania systemu zarządzania	Uwaga nieuwzględniona (do ewentualnego rozstrzygnięcia na Komisji Prawniczej).

			ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej, a nie same systemy, co może wynikać z obecnej redakcji przedmiotowego przepisu.	
93.	Art. 1 pkt 35 lit. i (dotyczy art. 128 ust. 6b)	UKNF	Obecnie jest: „35) w art. 128: (...) i) po ust. 6 dodaje się ust. 6a i 6b w brzmieniu: „(...) 6b. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, może określić, w drodze rozporządzenia: 1) sposób traktowania przez banki znacznych pakietów akcji podmiotów spoza sektora finansowego, o których mowa w art. 89 ust. 3 rozporządzenia nr 575/2013, 2) wyższą wagę ryzyka dla ekspozycji zabezpieczonych hipotekami na nieruchomościach mieszkalnych i komercyjnych, o której mowa w art. 124 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013, 3) podejścia lub wymogi w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 327 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013, 4) limit wartości ekspozycji wobec klienta lub grupy powiązanych klientów niższy niż 150 000 000 euro, o którym mowa w art. 395 ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013, 5) wyższy wymóg dotyczący pokrycia płynności, o którym mowa w art. 412 ust. 5 zdanie drugie rozporządzenia nr 575/2013, 6) ogólne wytyczne, o których mowa w art. 416 ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013 – w zakresie odnoszącym się do działalności banków, mając na względzie cele rozporządzenia nr 575/2013, konieczność utrzymywania przez banki odpowiedniego poziomu funduszy własnych i płynności oraz potrzebę	Uwaga uwzględniona.

			zapewnienia stabilności, bezpieczeństwa i prawidłowego funkcjonowania rynku finansowego.””. Dodaje się ust. 6b pkt 6 do art. 128 ustawy Prawo bankowe, na podstawie którego Minister Finansów może wydać ogólne wytyczne, o których mowa w art. 416 ust. 1 CRR. Należy zauważyć, że 10 października br. Komisja Europejska opublikowała i przekazała akt delegowany wprowadzający zmiany do przepisów CRR dotyczących płynności. Akt ten ma wejść w życie 1 października 2015 r., chyba, że zostanie zgłoszony sprzeciw Parlamentu Europejskiego lub Rady. Z tego względu, powstaje wątpliwość, czy zasadnym jest wprowadzanie do ustawy Prawo bankowe przepisu, który z dużym prawdopodobieństwem będzie nieaktualny już od 1 października 2015 r., ponieważ zgodnie z CRR, wytyczne te mogą być wydane jedynie do czasu wydania tego aktu delegowanego.	
94.	Art. 1 pkt 35 lit. h (dotyczy art. 128 ust. 6b)	NBP	W art. 128 ust. 6b ustawy – Prawo bankowe wymienione zostały kolejno (odnosząc się do uporządkowanych rosnąco artykułów rozporządzenia CRR) obszary, które na mocy rozporządzenia CRR powinny zostać określone przez „właściwy organ” definiowany jako „...upoważniony do sprawowania nadzoru nad instytucjami w ramach systemu nadzorczego funkcjonującego w danym państwie członkowskim”. Wobec powyższego uważamy, że w pkt 1 omawianego przepisu powinien zostać wymieniony art. 18 ust. 5 rozporządzenia CRR (pominięty w przedkładanym projekcie) i otrzymać następujące brzmienie : „1) wskazania dotyczące konsolidacji udziałów kapitałowych, o których mowa w art. 18 ust. 5 rozporządzenia nr 575/2013” Kolejne punkty powinny zostać odpowiednio	Uwaga nieuwzględniona. Wydaje się, że właściwy organ (KNF) może w drodze decyzji określić, czy i w jaki sposób przeprowadzić konsolidację zgodnie z art. 18 ust. 5 w przypadkach wskazanych w art. 18 ust. 6. Warunki, zgodnie z którymi przeprowadza się konsolidację, zostaną określone w regulacyjnym standardzie technicznym (vide art. 18 ust. 7 rozporządzenia CRR).

			przenumerowane.	
95.	Art. 1 pkt 35 lit. h (dotyczy art. 128 ust. 6b)	ZBP	W przepisie tym wymieniono upoważnienie dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do określania w drodze rozporządzeń tzw. opcji narodowych. Nie zawarto jednakże w tym przepisie wszystkich opcji narodowych określonych w CRD IV (np. w zakresie wynagrodzeń odnośnie zastosowania stopy dyskontowej, czy zezwolenia akcjonariuszom na zatwierdzenie wyższego maksymalnego poziomu stosunku stałych składników wynagrodzenia do składników zmiennych). Nasuwa się pytanie, w jaki sposób zostaną uregulowane wskazane powyżej opcje narodowe.	Wskazane kwestie zostaną uregulowane w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 128 ust. 6 pkt 3 ustawy – Prawo bankowe.
96.	Art. 1 pkt 37 (dotyczy art. 128b ust. 1)	UKNF	Obecnie jest: „37) w art. 128b ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, może wyłączyć, w drodze rozporządzenia, część działalności lub całą działalność banku państwowego, związaną z obsługą funduszy utworzonych, powierzonych lub przekazanych temu bankowi na podstawie odrębnych ustaw, lub w ramach realizacji przez ten bank programów rządowych, z obowiązku spełniania niektórych wymogów i norm, o których mowa w ustawie lub rozporządzeniu nr 575/2013, mając na względzie w szczególności potrzebę realizacji celów działalności banku oraz utrzymywania przez bank funduszy własnych i płynności adekwatnych do skali i ryzyka prowadzonej działalności.”;” W art. 1 pkt 37 zaproponowano ograniczenie kompetencji KNF, zgodnie z którym to MF, po zasięgnięciu opinii Komisji, a nie tak jak obecnie – Komisja, miałby kompetencje do wyłączania części działalności spod obowiązku spełniania określonych obowiązków lub norm. Taka zmiana nie ma żadnego uzasadnienia	Uwaga częściowo uwzględniona. Uchylono art. 128b ust. 1 i przepis odnoszący się wyłącznie do Banku Gospodarstwa Krajowego dodano w ustawie o BGK. Pozostawiono upoważnienie dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, które zastępuje decyzję KNF.

			merytorycznego ani formalnego, dlatego też uprawnienia KNF nie powinny być w tym zakresie zmieniane. Równocześnie chcielibyśmy zwrócić uwagę na to, że w kontekście rozważanego utworzenia kolejnego banku państwowego, należałoby rozważyć, aby przepis ten wskazywał imiennie Bank Gospodarstwa Krajowego. Art. 2 ust. 5 pkt 18 CRD IV wyłącza spod pakietu CRD IV/CRR ten Bank, a nie ogólnie bank państwowy. Tak więc, w przypadku ewentualnego nowego banku państwowego, decyzje o wyłączeniu na podstawie art. 128b ustawy Prawo bankowe, nie mogłyby być podejmowane, bowiem byłyby niezgodne z prawem unijnym.	
97.	Art. 1 pkt 41 (dotyczy art. 133e)	UKNF	Obecnie jest: „41) po art. 133 dodaje się art. 133a–133e w brzmieniu: (...) „Art. 133e. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, kryteria techniczne badania i oceny nadzorczej, o którym mowa w art. 133a ust. 1, z uwzględnieniem przeglądu, o którym mowa w art. 133d, uwzględniając konieczność zapewnienia realizacji celów programu oceny nadzorczej oraz badania i oceny nadzorczej, sprawnego ich przebiegu oraz ochrony praw badanego i ocenianego banku, a także realizacji celów badania zgodności metod wewnętrznych stosowanych przez bank z warunkami udzielenia zgody na ich stosowanie.”; Powinno być: „41) po art. 133 dodaje się art. 133a–133e w brzmieniu: (...) „Art. 133e. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, określi, w drodze rozporządzenia, kryteria techniczne badania i oceny nadzorczej, o którym mowa w art. 133a ust. 1, uwzględniając konieczność zapewnienia	Uwaga częściowo uwzględniona. Przyjęto brzmienie przepisu zaproponowane przez UKNF z wyłączeniem obowiązku zasięgnięcia opinii KNF przed wydaniem rozporządzenia (taką opinię Komisja będzie mogła przedstawić w ramach opiniowania projektu rozporządzenia na podstawie § 38 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. Regulamin pracy Rady Ministrów) oraz z pominięciem odesłania do art. 133c ust. 1, w którym mowa o programie oceny nadzorczej (wydaje się, że przepis jest wystarczająco precyzyjny i takie odesłanie nie jest konieczne).

			realizacji celów programu oceny nadzorczej, o której mowa w art. 133c ust. 1 oraz badania i oceny nadzorczej, sprawnego ich przebiegu oraz ochrony praw badanego i ocenianego banku”.”. Biorąc pod uwagę fakt, że przegląd metod wewnętrznych jest elementem badania i oceny nadzorczej (patrz dodawany art. 133d – Art. 101 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE, dotyczący przeglądu metod wewnętrznych jest usytuowany w Sekcji III zawierającej przepisy regulujące proces przeglądu i oceny nadzorczej), proponuje się powyższe brzmienie. Jednocześnie proponuje się uwzględnić opinię KNF w zakresie ustalania kryteriów technicznych BION. Art. 133e – w celu uniknięcia dwukrotnego powtórzenia, proponujemy następujące sformułowanie: „(...) z uwzględnieniem przeglądu, o którym mowa w art. 133d, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia realizacji (...)”. Art. 63 ust. 2 CRD IV: „(...) Takie fakty lub decyzje ujawnia się jednocześnie organowi zarządzającemu instytucji, chyba że ważne powody przemawiają za tym, by tego nie czynić.”.	Uwaga dotycząca doprecyzowania art. 133e nieuwzględniona – uwaga jest sprzeczna z uwzględnionym poprzednim komentarzem, sugerującym rezygnację w analizowanym przepisie art. 133e z odesłania do przeglądu metod wewnętrznych, o którym mowa w art. 133d.
98.	Art. 1 pkt 41 (dotyczy art. 133e)	BFG	Art. 1 pkt 41 projektu dodający art. 133a-133e ustawy Prawo bankowe: w art. 133e wątpliwe jest zawężenie zakresu rozporządzenia do technicznych aspektów badania i oceny nadzorczej.	Przepis w brzmieniu przyjętym w projekcie ustawy stanowi wynik uzgodnień dokonanych w trakcie i po konferencji uzgodnieniowej (propozycja została zgłoszona przez UKNF w piśmie z dnia 8 lipca 2014 r, które zostało przekazane do konsultacji z zainteresowanymi

				podmiotami – BFG w piśmie z dnia 17 lipca 2014 r. nie zgłosił zastrzeżeń).
99.	Art. 1 pkt 42 (dotyczy art. 136 ust. 1 i 1a)	UKNF	Obecnie jest: „(...) jest obowiązany niezwłocznie powiadomić Komisję Nadzoru Finansowego oraz zarząd i radę nadzorczą banku o (...)”. Powinno być: „(...) jest obowiązany niezwłocznie powiadomić Komisję Nadzoru Finansowego oraz radę nadzorczą i zarząd banku o (...)”. Obecnie jest: „(...) biegły rewident może odstąpić od powiadomienia zarządu i rady nadzorczej (...)”. Powinno być: „(...) biegły rewident może odstąpić od powiadomienia rady nadzorczej i zarządu (...)”.	Uwagi uwzględnione.
100.	Art. 1 pkt 43 projektu (dotyczy art. 137)	NBP	W związku ze zmianą art. 137 pkt 3 ustawy – Prawo bankowe uchyla się upoważnienie dla Komisji Nadzoru Finansowego do ustalenia wiążących banki norm płynności i inne norm dopuszczalnego ryzyka działalności banków. W skutek powyższego powstają wątpliwości dotyczące utrzymania w mocy uchwały nr 386/2008 Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie ustalenia wiążących banki norm płynności, szczególnie w kontekście projektowanych art. 128 ust. 6b pkt 5 i 6 ustawy – Prawo bankowe, które przewidują delegację dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do wydania rozporządzenia. Wydaje się uzasadnione wprowadzenie przepisów przejściowych utrzymujących w mocy wspomnianą wyżej uchwałę Komisji Nadzoru Finansowego do czasu wydania właściwego aktu wykonawczego.	Uwaga wydaje się niezasadna, ponieważ przepis przejściowy dotyczący utrzymania w mocy przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 137 pkt 3 ustawy – Prawo bankowe jest uwzględniony w projekcie ustawy (vide art. 15 ust. 1 pkt 4).
101.	Dodatkowe propozycje dotyczące art.	ZBP	ZBP podtrzymuje swojego uwagi podniesione w piśmie z dnia 29 września 2014 r. w zakresie konieczności	Uwagi nieuwzględnione – nie dotyczą zakresu w jakim projekt został zmieniony ani w jakim jest niezgodny

137)		zdefiniowania rekomendacji KNF w ustawie - Prawo bankowe, zgodnie z naszą propozycją: „Art. 137. 4. Rekomendacje stanowią wytyczne o charakterze ogólnym, w zakresie podejmowanych przez banki działań odnośnie zasad ostrożnego zarządzania bankiem. Na żądanie Komisji Nadzoru Finansowego bank jest obowiązany wyjaśnić przyczyny ich niestosowania.” Przestrzeganie rekomendacji powinno w pełni opierać się na regule <i>comply or explain</i>, która została przyjęta dla podmiotów, których papiery są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, stosujących Dobre Praktyki Spółek Notowanych na GPW. Zgodnie z tą zasadą stosowaną odpowiednio do rekomendacji KNF, banki mogłyby wprawdzie nie stosować się do rekomendacji, jednak w przypadku niestosowania którejkolwiek z nich (trwałym bądź incydentalnym) na żądanie KNF bank miałby obowiązek złożenia odpowiedniego wyjaśnienia. Wyjaśnienie powinno wskazywać okoliczności i przyczyny niezastosowania jej, jak również sposób, w jaki bank zamierza usunąć skutki niestosowania rekomendacji. Niezależnie od powyższego, banki powinny mieć co najmniej możliwość, zagwarantowaną w ustawie, wykazania w procesie badania i oceny nadzorczej, że pomimo niezastosowania określonego w rekomendacji rozwiązania cel wskazany w rekomendacji został zrealizowany poprzez przyjęcie innego, alternatywnego rozwiązania niepozostającego w sprzeczności z rekomendowanym przez KNF działaniem. Z uwagi na powyższe, ZBP postuluje o wprowadzenie do Prawa bankowego poniższego przepisu: „Art. 137.	z przyjętymi ustaleniami. Przedstawione dodatkowe propozycje nie są związane z implementacją dyrektywy CRD IV ani z dostosowaniem prawa krajowego do rozporządzenia CRR.

			5. <i>Pomimo niezastosowania przez bank określonego w rekomendacji działania Komisja Nadzoru Finansowego uwzględni w procesie badania i oceny nadzorczej, o której mowa w art. 133a, alternatywne działanie podjęte przez bank, jeżeli nie pozostaje ono w sprzeczności z rekomendowanym przez Komisję Nadzoru Finansowego działaniem, a cel wskazany w rekomendacji został przez bank zrealizowany.</i> Mając na uwadze powyższe, należałoby postulować możliwość zaproponowania ustawowego zagwarantowania realizacji zasady <i>comply or explain</i> w odniesieniu do rekomendacji.	
102.	Art. 1 pkt 43 (dotyczy art. 137 ust. 3)	IZFiA	(...) proponujemy skreślenie projektowanego art. 137 ust. 3 Prawa w ogóle (szczególnie w zakresie rekomendacji dobrych praktyk ostrożnego i stabilnego zarządzania bankiem, w stosunku, do których inicjatywa tworzenia zdecydowanie leży w gestii samorządowych instytucji środowiskowych), ewentualnie wyposażenie Ministra Finansów w upoważnienie do wydanie w odpowiednim zakresie przepisów prawa powszechnie obowiązujących.	Uwaga nieuwzględniona - nie dotyczy zakresu w jakim projekt został zmieniony ani w jakim jest niezgodny z przyjętymi ustaleniami.
103.	Art. 1 pkt 44 lit. a tiret pierwsze (dotyczy art. 138 ust. 1 pkt 1a)	UKNF	Proponujemy modyfikację dodawanego art. 138 ust. 1 pkt 1a, który dotyczy dodatkowego bufora dotyczącego płynności, ponieważ odwołuje się on do nieaktualnego art. 137 ustawy Prawo bankowe (Projekt zmienia art. 137 w taki sposób, że art. 137 nie zawiera już uprawnień KNF do wydawania wiążących banki norm płynności), a przy tym nie odwołuje się do LCR/NSFR z CRR oraz odnosi się jedynie do „dodatkowego bufora płynnościowego” zamiast ogólnie do dodatkowych wymogów w zakresie płynności zgodnie z art. 104 ust. 1 lit. k CRD IV (wymogi w zakresie płynności nie muszą oznaczać dodatkowego bufora płynnościowego). Proponujemy następujące brzmienie: „Przestrzeganie dodatkowych wymogów w zakresie płynności, biorąc pod	Uwaga uwzględniona.

			uwagę model biznesowy instytucji, stosowane przez bank zasady, procedury i mechanizmy w zakresie zarządzania ryzykiem płynności, wynik czynności, o których mowa w art. 133a ust. 1 oraz systemowe ryzyko płynności generowane przez bank.”.	
104.	Art. 1 pkt 44 lit. a tiret pierwsze (dotyczy art. 138 ust. 1 pkt 1a)	ZBP	Proponowane postanowienie art. 138 dotyczące zalecenia przez KNF utrzymywania dodatkowego bufora płynnościowego nie jest zgodne z zapisami art. 104 i 105 CRD IV, gdzie nie ma mowy o instrumencie, jakim jest proponowany przez UKNF bufor płynności, w związku z tym rekomendujemy dostosowanie zapisu do postanowień CRD IV. W art. 104 ust 1 lit. k) CRD IV jest mowa o nakładaniu przez właściwe organy w ramach uprawnień nadzorczych szczególnych <u>wymogów w zakresie płynności</u>, w tym ograniczeń w zakresie niedopasowania terminów zapadalności między aktywami i pasywami; zaś w art. 105 <u>szczególnego wymogu w zakresie funduszy własnych</u> w celu uwzględnienia ryzyk płynności, na które jest lub może być narażona instytucja, biorąc przy tym pod uwagę następujące kwestie: a) konkretny model biznesowy instytucji; b) stosowane przez instytucję zasady, procedury i mechanizmy, o których mowa w sekcji II i w szczególności w art. 86; c) wynik przeglądu i oceny przeprowadzonych zgodnie z art. 97; d) systemowe ryzyko płynności, które zagraża integralności rynków finansowych w danym państwie członkowskim. Powstaje jednak pytanie czy w kontekście art. 105 CRD IV właściwym organem do określenia takiego bufora jest KNF czy Rada ds. Ryzyka Systemowego szczególnie, że	Uwaga odnosząca się do zapewnienia zgodności z art. 104 ust. 1 lit. k) dyrektywy CRD IV nieaktualna w związku ze zmianą brzmienia projektowanego art. 138 ust. 1 pkt 1a (por. uwagę UKNF nr 103). W odniesieniu do art. 105 dyrektywy CRD IV należy ponownie podkreślić, że art. 105 został błędnie przetłumaczony na język polski. Wersja angielska mówi o „imposition of a specific liquidity requirement” (co należy tłumaczyć jako nałożenie szczególnego wymogu w zakresie płynności, tak jak to uczyniono w art. 104 ust. 1 lit. k)), podczas gdy w polskim tłumaczeniu pozostaje „nałożenie szczególnego wymogu w zakresie funduszy własnych”.

			mowa jest w tym przepisie o systemowym ryzyku płynności.	
105.	Art. 1 pkt 44 lit. b (dotyczy art. 138 ust. 3 pkt 3a)	ZBP	Proponowany przepis narusza postanowienia art. 66 ust. 2 lit. e CRD IV, gdyż nie określa on maksymalnej górnej granicy sankcji, która powinna wynosić, tj. nie więcej niż „dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych w wyniku naruszenia, w przypadku gdy możliwe jest ustalenie kwoty uzyskanych korzyści”.	Uwaga uwzględniona.
106.	Art. 1 pkt 46 (dotyczy art. 138b ust. 1 i 6)	UKNF	Art. 138b ust. 1 oraz ust. 6 – przepis stanowi transpozycję art. 113 CRD IV dotyczącego wspólnych decyzji ostrożnościowych. Decyzje te dotyczą zarówno dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych jak i dodatkowego wymogu płynnościowego. Możliwość zalecenia utrzymywania dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych wynika z art. 138 ust. 1 pkt 2a co zostało wskazane w omawianym artykule. Brakuje jednak odwołania do decyzji płynnościowej, tj. art. 138 ust. 1 pkt 1a.	Uwaga uwzględniona. Analogiczną zmianę wprowadzono w projektowanym art. 138b ust. 5.
107.	Art. 1 pkt 47 (dotyczy art. 138c ust. 2 pkt 1)	BFG	Art. 1 pkt 47 projektu ustawy w zakresie dodawanego art. 138c do ustawy - Prawo bankowe: a. w ust. 2 pkt 1 - typologia planów jest niespójna (różne kryteria podziału), b. wydaje się że zwiększona częstotliwość przeglądów zgodnie z ust. 2 pkt 1 powinna dotyczyć realizacji planów ponieważ zmienność samych planów jest ograniczona.	Uwagi nieuwzględnione. Projektowany art. 138c ust. 2 pkt 1 dokonuje wdrożenia art. 99 ust. 3 lit. d dyrektywy, w którym mowa o przeglądach planów operacyjnych, strategicznych lub biznesowych instytucji (instytucji kredytowej, firmy inwestycyjnej). Przepis prawa polskiego zdaje się wiernie oddawać treść normatywną przepisu dyrektywy.
108.	Art. 1 pkt 47 (dotyczy art. 138d ust. 3 pkt 1)	UKNF	Wątpliwości budzi treść projektowanego art. 138d ust. 3 pkt 1 ustawy Prawo bankowe. Przede wszystkim należy zwrócić uwagę, że zastosowany w nim zwrot „zobowiązanie” jest charakterystyczny dla cywilnej gałęzi prawa i jego używanie w przepisach prawa o charakterze administracyjnym, aczkolwiek czasami praktykowane,	Zgodnie z uwagą UKNF w art. 138d ust. 3 pkt 1 zwrot „zobowiązuje” zastąpiono zwrotem „nakazuje”. Mając na uwadze sugestię UKNF, zgodnie z którą w proponowanym przepisie powinna zostać wyraźnie wskazana forma prawna, w jakiej Komisja ma nakładać przewidziane w nim obowiązki, komentowany przepis

		uznać należy za błędne. Zobowiązanie definiuje się powszechnie jako stosunek prawny, polegający na tym, że jedna osoba (wierzyciel) jest uprawniona do żądania spełnienia świadczenia, natomiast druga (dłużnik) obowiązana jest to świadczenie spełnić. Źródłem zobowiązań są zdarzenia cywilnoprawne. Najczęściej są to czynności prawne, zwłaszcza umowy, chociaż niektóre zobowiązania powstają drogą czynności jednostronnych (np. przyrzeczenie publiczne czy zapis, uregulowany w księdze czwartej kodeksu cywilnego). Co istotne, także akty administracyjne oraz orzeczenia sądowe mogą stanowić źródło powstania stosunku obligacyjnego. Dzieje się tak, gdy mają one charakter konstytutywny – powstanie zobowiązania jest bezpośrednim skutkiem tego zdarzenia (np. decyzja ustalająca odszkodowanie za wywłaszczoną nieruchomości albo orzeczenie sądowe rozwiązujące spółkę, czy waloryzujące świadczenie). Stosunki zobowiązaniowe mogą powstać także wskutek innych zdarzeń, z którymi norma prawna łączy skutek w postaci powstania stosunku obligacyjnego (szerzej: A. Rzetecka-Gil, Kodeks cywilny. Komentarz. Zobowiązania - część ogólna, LEX 2011). Z tego względu, za zdecydowanie właściwszą formę uznać należy taką, która będzie oddawała administracyjny charakter nakładanego przez Komisję Nadzoru Finansowego (np. zwrot „nakazuje”). Z powyższą kwestią, związane jest kolejne istotne zagadnienie natury praktycznej, a mianowicie forma, w jakiej żądanie wykonania danego obowiązku ma być kierowane do podmiotu. Trzeba mieć bowiem na względzie obowiązującą w Polsce konstytucyjną zasadę legalizmu, uregulowaną w art. 7 Konstytucji RP. Znalazła ona również swoje odzwierciedlenie w art. 6 kodeksu postępowania administracyjnego, który zgodnie z art. 11 ust. 5 ustawy o nadzorze stosuje się odpowiednio do postępowania Komisji i przed Komisją. W myśl tej reguły	uzupełniono o wskazanie decyzji administracyjnej jako właściwej formy prawnej. Jednocześnie w drodze analogii formę prawną decyzji przewidziano również w projektowanym art. 138d ust. 1 pkt 1.

			organy administracji działają na podstawie prawa, czyli innymi słowy – mogą podejmować tylko takie działania, jakie zostały im przydane w powszechnie obowiązujących przepisach prawa, i tylko w takiej formie, jaka z tych przepisów wynika. Oznacza to, że w proponowanym przepisie powinna zostać wyraźnie wskazana forma prawna, w jakiej Komisja ma nakładać przewidziane w nim obowiązki. W zależności zatem od tego, czy żądanie Komisji ma mieć charakter władczy i ma być jednocześnie poparte przymusem państwowym, czy też ma jedynie służyć samokontroli podmiotu nadzorowanego, powinno ono przyjąć odpowiednio formę decyzji administracyjnej, albo formę pisma (jak ma to miejsce np. w przypadku upomnień). Warto przy tym podkreślić, że przyjęcie formy decyzji administracyjnej będzie skutkowało koniecznością prowadzenia w tych sprawach, od ich wszczęcia, postępowania administracyjnego, ze wszelkimi tego konsekwencjami proceduralnymi. Przedstawione powyżej zagadnienie jest o tyle istotne, że brak wskazania formy prawnej żądania Komisji, będzie rodziło poważne problemy w stosowaniu komentowanego przepisu. Przykładem doskonale obrazującym tę kwestię jest instytucja zalecenia i w pewnym zakresie również upomnienia (pomimo, że w ustawie Prawo bankowe wskazano, iż upomnienia zostają wydane na piśmie). W przypadku obu tych instytucji, podmioty nadzorowane negują możliwość ich wydawania w formie innej, niż decyzja administracyjna, wskazując że mają one charakter władczy i ingerują w prywatną (gospodarczą) sferę działania tychże podmiotów. Częstokroć w praktyce oznacza to konieczność rozstrzygnięcia tego problemu na drodze sądowej przez sądy administracyjne.	
109.	Art. 1 pkt 49 (dotyczy art. 141 ust. 1)	ZBP	Tak drastyczne zwiększenie kwoty kary pieniężnej przy pozostawieniu jednocześnie przesłanek otwartych, ocennych, uznaniowych nie znajduje uzasadnienia	Uwaga nieaktualna w związku ze zmianą brzmienia projektowanego przepisu (dodano przesłanki ustalenia wysokości kary).

			w kontekście przepisów CRD IV. Zapis ma być wdrożeniem art. 66 ust. 2 lit d i może on być zastosowany w przypadkach, o których mowa w art. 66 ust. 1 CRD IV, które odnoszą się do takich sytuacji jak prowadzenie działalności polegającej na przyjmowaniu depozytów lub innych środków podlegających zwrotowi przez podmioty niebędące instytucją kredytową, rozpoczęcia działalności instytucji kredytowej bez zezwolenia, czy nabycia znacznego pakietu akcji, w wyniku czego udział posiadanych praw głosu lub posiadanego kapitału osiągnie bądź przekroczy ustalone w CRD IV progi. W CRD IV zatem zostały wskazane konkretne przypadki kiedy może być nałożona kara - sankcja administracyjna i inne środki administracyjne (np. podanie do publicznej wiadomości itp.). Takie podwyższenie sankcji (obecnie 3 krotne miesięczne wynagrodzenie) i rozciągnięcie jej na wszystkie możliwe naruszenia, a nie tylko 4 wskazane przypadki, dodatkowo przy zastosowaniu niedookreślonych sformułowań (np. „w razie niewykonania zaleceń dotyczących prowadzenia działalności z naruszeniem przepisów prawa”) należy uznać za wysoce nieuzasadnione. Wprowadzenie tak niedookreślonych sformułowań jako podstawy do nałożenia kary godzi w pewność i stabilność prawa oraz prowadzi de facto do możliwości nałożenia kary <u>na każde faktyczne niewykonanie zaleceń KNF, co niewątpliwie nie było intencją CRD IV, pomimo że CRD IV formalnie nie zamknęła katalogu przypadków, kiedy można nałożyć karę.</u>	
110.	Art. 1 pkt 49 (dotyczy art. 141 ust. 1)	KZBS	Zaproponowana w Projekcie zmiana art. 141 Prawa bankowego zwiększa maksymalną wysokość kar pieniężnych dla członków zarządu z wysokości trzykrotności miesięcznego wynagrodzenia brutto danego członka zarządu wyliczanego na podstawie wynagrodzenia za ostatnie 3 miesiące przed nałożeniem kary) do kwoty	Uwaga nieaktualna w związku ze zmianą brzmienia projektowanego przepisu (dodano przesłanki ustalenia wysokości kary).

			21 312 000 zł. W ocenie KZBS zaproponowany przepis nie stanowi właściwej transpozycji art. 66 ust. 2 lit. d Dyrektywy CRD IV w zw. z art. 66 ust. 1 Dyrektywy CRD IV. Przede wszystkim należy zauważyć, iż zakres naruszeń wskazany w art. 141 Prawa bankowego uzasadniający nałożenie kary, został określony niezwykle szeroko i nieprecyzyjnie. Implementując postanowienia Dyrektywy CRD IV proponuje się podwyższenie jedynie wysokości kary do maksimum wskazanego w Dyrektywie CRD IV (tj. równowartość kwoty 5 mln euro w walucie krajowej na dzień 17 lipca 2013 r), nie precyzując jednakże charakteru naruszeń uzasadniających zastosowanie tak drastycznych w polskich warunkach sankcji.	
111.	Art. 1 pkt 50 (dotyczy art. 141a ust. 7)	UKNF	Art. 141a ust. 7 – proponujemy dopisać zwrot odpowiednio, tj. „W interesie dobra ogólnego, o którym mowa w art. 481 ust. 2, Komisja Nadzoru Finansowego może wobec oddziału instytucji kredytowej zastosować odpowiednio środki przewidziane w art. 138 i art. 141,”. Zmiana podyktowane jest tym, że nie wszystkie środki przewidziane w art. 138 są możliwe do zastosowania wobec oddziału, stąd doprecyzowanie, że środki te stosuje się odpowiednio.	Uwaga nieuwzględniona. W ocenie MF przepis zapewnia „odpowiedniość” stosowanych środków, przez wskazanie w jakich okolicznościach mogą być one stosowane (tj. w interesie dobra ogólnego).
112.	Art. 1 pkt 50 (dotyczy art. 141a ust. 8)	UKNF	Art. 141a ust. 8 – ze względu na brak w art. 137 ust. 3 punktu 2, prawidłowe odwołanie powinno brzmieć „w art. 137 ust. 3”.	Uwaga uwzględniona.
113.	Art. 1 pkt 50 (dotyczy art. 141a ust. 8)	ZBP	Wątpliwości budzi również proponowany art. 141a ust. 8, który zakłada, że celem zapewnienia równych warunków działania, w interesie dobra ogólnego, o którym mowa w art. 481 ust. 2, Komisja Nadzoru Finansowego wydając rekomendacje, o których mowa w art. 137 ust. 3, może w szczególności określić, w jakim zakresie rekomendacje te dotyczą również oddziałów instytucji kredytowych.	Uwaga nieuwzględniona.

			Powyższe wątpliwości pogłębia analiza art. 48k ust. 2 ustawy – Prawo bankowe, zgodnie z którym do oddziałów instytucji kredytowych m. in. przepis art. 137 stosuje się odpowiednio. W tym miejscu wskazać należy, że art. 141a ust. 8 odsyła do art. 137 ust. 3 pkt 2, podczas gdy w nowej wersji projektu jest już tylko art. 137 ust. 3.	Uwaga uwzględniona (por. uwagę UKNF nr 112).
114.	Art. 1 pkt 52 (dotyczy art. 141e)	KDPW	(...) projekt zakłada dodanie czterech nowych ustępów (tj. ust. 4-7) w art. 141e ustawy – Prawo bankowe, a nie tylko trzech (tj. ust.4-6, jak zapisano w projekcie).	Uwaga uwzględniona.
115.	Art. 1 pkt 53 (dotyczy art. 141f ust. 4)	BFG	Art. 1 pkt 53 projektu zmieniający brzmienie art. 141f ust. 4 ustawy Prawo bankowe: wątpliwe jest adresowanie tego przepisu do właściwych władz nadzorczych nad instytucjami kredytowymi innymi niż KNF.	Uwaga nieuwzględniona. Należy zwrócić uwagę, że przepis art. 141f ust. 4 ustawy – Prawo bankowe w obecnym brzmieniu również odnosi się do wymiany informacji między KNF a właściwymi władzami nadzorczymi. Przepis we wskazanym zakresie nie jest zatem zmieniany.
116.	Art. 1 pkt 53 (dotyczy art. 141f ust. 7)	UKNF	Obecnie jest: „(...), jeżeli są one niewłaściwe z uwagi na specyfikę banku, instytucji kredytowych lub (...)”. Powinno być: „(...), jeżeli są one niewłaściwe z uwagi na specyfikę banku, instytucji kredytowej lub (...)”.	Uwaga uwzględniona.
117.	Art. 1 pkt 54 (dotyczy art. 141i ust. 4)	UKNF	Obecnie jest: „54) w art. 141i ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Bank krajowy, o którym mowa w ust. 3, jest obowiązany informować Komisję Nadzoru Finansowego o każdej znaczącej transakcji w rozumieniu ustawy o nadzorze uzupełniającym z podmiotami, o których mowa w ust. 3, z wyłączeniem transakcji dotyczących ekspozycji w rozumieniu art. 389 rozporządzenia nr 575/2013.”; Proponuje się następujące brzmienie: „4. Bank krajowy, o którym mowa w ust. 3 ustala politykę	Uwaga uwzględniona.

		identyfikacji znaczących transakcji w rozumieniu ustawy o nadzorze uzupełniającym z podmiotami, o których mowa w ust. 3. Bank jest obowiązany informować Komisję Nadzoru Finansowego o każdej takiej znaczącej transakcji z wyłączeniem transakcji dotyczących ekspozycji w rozumieniu art. 389 rozporządzenia nr 575/2013.”;”. Zgodnie z projektowanym art. 141i ust. 4, bank działający w holdingu mieszanym jest obowiązany informować KNF o każdej znaczącej transakcji w rozumieniu ustawy o nadzorze uzupełniającym, z podmiotem dominującym i podmiotami zależnymi w tym holdingu, z wyłączeniem transakcji dotyczących ekspozycji w rozumieniu art. 389 rozporządzenia 575/2013. Przepis ten będzie rodził poważne problemy zarówno dla banków, jako podmiotów obowiązanych, jak i KNF, jako organu egzekwującego wykonanie obowiązku – nie sposób będzie bowiem określić, jakie informacje przekazywać ma bank. Przede wszystkim ustawa o nadzorze uzupełniającym nie definiuje tego, jakie transakcje są znaczącymi, co już uniemożliwia ustalenie treści projektowanego przepisu. Art. 3 pkt 22 ustawy o nadzorze uzupełniającym definiuje wyłącznie transakcję wewnątrzgrupową, jako transakcję, na podstawie której należący do konglomeratu finansowego podmiot regulowany lub podmiot, wobec którego podmiot wchodzący w skład konglomeratu finansowego pełni funkcję organu zarządzającego, bezpośrednio lub pośrednio zobowiązuje się wobec innego podmiotu z tej samej grupy lub innego podmiotu blisko powiązanego z podmiotem z tej grupy, do określonego zachowania lub do spełnienia określonego świadczenia. Zgodnie z art. 31 ust. 1 i 3 ustawy o nadzorze uzupełniającym, koordynator określa w drodze decyzji skierowanej do podmiotu wiodącego w konglomeracie rodzaje transakcji wewnątrzgrupowych zawieranych przez podmioty wchodzące w skład konglomeratu, objętych	

		obowiązkiem sprawozdawczym, czym determinuje zakres pojęcia „znaczącej transakcji wewnętrzgrupowej”. Koordynator może także w tej decyzji wskazać próg uznania transakcji wewnętrzgrupowej za znaczącą. W przypadku, gdy podmioty objęte nadzorem uzupełniającym wchodzi w skład konglomeratu nadzorowanego przez koordynatora zagranicznego, obowiązkom sprawozdawczym podlegają znaczące transakcje wewnętrzgrupowe, których wartość przekracza próg określony przez KNF w drodze decyzji wydanej na wniosek koordynatora zagranicznego. Zarówno zatem w przypadku konglomeratu nadzorowanego przez KNF, jak i inną właściwą władzę, znaczącą transakcją jest umowa określona co do rodzaju i wartości, w drodze decyzji wydanej przez KNF albo inny, właściwy organ. Zgodnie z art. 31 ust. 5 omawianej ustawy, w przypadku gdy koordynator nie wyda decyzji określającej transakcje znaczące, za znaczącą uznaje się każdą transakcję wewnętrzgrupową, której wartość przekracza 5% wartości wymogu z tytułu adekwatności kapitałowej konglomeratu. W każdym przypadku, do konkretyzacji obowiązku sprawozdawania organowi o zawartych transakcjach, konieczna jest identyfikacja konglomeratu, w jakim działa bank i wydanie decyzji przez właściwy organ nadzoru, albo wskazanie obowiązującego w konglomeracie jako całości wymogu kapitałowego. Wydane na podstawie art. 34 pkt 1 ustawy – rozporządzenie Ministra Finansów z dn. 13 września 2007 r. w sprawie transakcji wewnętrzgrupowych konglomeratu finansowego, określa jedynie w §3 otwarty katalog transakcji, spośród których koordynator albo koordynator zagraniczny może wskazać transakcje wewnętrzgrupowe, uznane w drodze decyzji za znaczące dla tego konglomeratu. Zakres, tryb i terminy przekazywania koordynatorowi	

			informacji na temat transakcji wewnątrzgrupowych w konglomeracie finansowym, określony jest w art. 32 i 33 ustawy o nadzorze uzupełniającym, a formę sporządzania i tryb przekazywania koordynatorowi sprawozdania w zakresie znaczących transakcji wewnątrzgrupowych, określa rozporządzenie Ministra Finansów wydane na podstawie upoważnienia zawartego w art. 34 pkt 2 ustawy. Znaczące transakcje wewnątrzgrupowe mogą mieć zatem miejsce ex definitione wyłącznie w konglomeracie finansowym, a nie w holdingu mieszanym, do którego odnosi się projektowany art. 141i ust. 3 i 4 ustawy Prawo bankowe. Podsumowując, należy zwrócić uwagę Ministerstwa Finansów na fakt, że art. 141i ust. 4 w proponowanym brzmieniu jest niemożliwy do wykonania przez bank i do zastosowania przez organ nadzoru, ze względu na niemożność wskazania znaczących transakcji wewnątrzgrupowych w konglomeracie dla holdingu mieszanego, ponieważ holding mieszany nie jest konglomeratem.	
118.	Art. 1 pkt 60 (dotyczy art. 171 ust. 1)	KDPW	Podtrzymujemy naszą uwagę zgłoszoną do tego przepisu naszym pismem z dnia 14 maja br. (znak: BP/ZW/217/2014). W kontekście czynu zabronionego określonego w art. 171 ust.1 ustawy Prawo bankowe należy rozważyć wprowadzenie zapisu, z którego jednoznacznie wynikałoby, że odpowiedzialności określonej w tym przepisie nie podlegają podmioty prowadzące zgodnie z przepisami ustawy o obrocie instrumentami finansowymi lub ustawy o giełdach towarowych, systemy, w ramach których dokonywane są rozliczenia lub rozrachunki transakcji zawieranych w obrocie instrumentami finansowymi lub w obrocie towarowym. Podmioty te, w ramach swojej działalności,	Uwaga została wyjaśniona na konferencji uzgodnieniowej.

			m.in. gromadzą środki pieniężne przekazywane przez uczestników prowadzonych przez nie systemów w ramach lub w celu zabezpieczenia operacji realizowanych w tych systemach. Środki pieniężne wnoszone tytułem tych zabezpieczeń mogą być w niektórych przypadkach inwestowane przez podmioty prowadzące systemy, co utrzymuje efektywność tych środków także w okresie, w którym pozostają one przedmiotem danego zabezpieczenia. Inwestowanie tych środków nie jest co prawda zasadniczym celem ich gromadzenia, niemniej może być uznane za cel uboczny ich gromadzenia, ponieważ jest to działalność z góry zamierzona i zorganizowana. Należy zauważyć, że nie wszystkie podmioty prowadzące wskazane wyżej systemy, prowadzą je na podstawie indywidualnych zezwoleń (np. Krajowy Depozyt oraz spółki zależne, którym Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu swoich zadań zgodnie z art. 48 ust. 7 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, nie muszą posiadać zezwolenia na prowadzenie systemu depozytowego, prowadzenie systemu rozliczeń transakcji, czy też prowadzenie giełdowej izby rozrachunkowej dla transakcji zawieranych w obrocie towarowym). Nie jest jednak także jasne, czy zezwolenie na prowadzenie izby rozliczeniowej lub izby rozrachunkowej w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, albo zezwolenie na prowadzenie giełdowej izby rozrachunkowej w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych, może być uznane za zezwolenie, o którym mowa w art.171 ust.1 ustawy – Prawo bankowe, ponieważ dotyczy ono innego rodzaju działalności, aniżeli gromadzenie środków pieniężnych i obciążanie ich ryzykiem. Z powyższych względów proponujemy, aby w art. 171	

			dodać ust.8 w brzmieniu: „8. Przepisu ust.1 nie stosuje się do podmiotów prowadzących zgodnie z ustawą z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, depozyt papierów wartościowych lub system, w ramach którego dokonywane są rozliczenia lub rozrachunki transakcji zawieranych w obrocie instrumentami finansowymi, a także do podmiotów prowadzących albo wykonujących funkcję giełdowej izby rozrachunkowej zgodnie z ustawą z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, w zakresie, w jakim podmioty te gromadzą od swoich uczestników środki pieniężne w ramach operacji realizowanych w tych systemach lub na w celu zabezpieczenia tych operacji, oraz dokonują lokowania tych środków.”.	
119.	Art. 1 pkt 61 (dotyczy art. 172a)	UKNF	Obecnie jest: „61) po art. 172 dodaje się art. 172a w brzmieniu: „Art. 172a. 1. Pomniejszenie, umorzenie lub odkup składników funduszy własnych, o których mowa w art. 77 rozporządzenia nr 575/2013, wymaga zgody Komisji Nadzoru Finansowego. (...)”. Dodawany art. 172a stwierdza, że wymagana jest zgoda KNF na pomniejszenie, umorzenie lub odkup składników funduszy własnych, o których mowa w art. 77 rozporządzenia nr 575/2013. Wymóg uzyskania zgody właściwego organu na taki odkup wynika wprost z art. 77 CRR. Jeżeli nie ma zatem wątpliwości, że KNF jest właściwym organem dla celu wydania takiej zgody, to zdaje się, że nie ma potrzeby wskazywania w ustawie Prawo bankowe konieczności jej uzyskania, ponieważ jest to powielanie przepisu CRR.	Uwaga uwzględniona.

120.	Art. 1 pkt 61 (dotyczy art. 172a)	ZBP	Pozostaje niejasność w zakresie kapitału założycielskiego w banku spółdzielczym. Istotnym jest również wyjaśnienie ustalenia kapitału założycielskiego na poziomie 1 mln euro. W art. 32 ten wymóg został wprowadzony dla nowo tworzonych banków, ale generalnie to fundusze własne mają wynieść 1 mln euro, jak bank już istnieje. Powstaje pytanie, w jaki sposób banki spółdzielcze mają dziś osiągnąć ten cel - tym bardziej, że udziały dziś nie są zaliczane do funduszy własnych. Definicje kapitału założycielskiego z art 12 CRD IV i art.32 ustawy Prawo bankowe są odmienne, stąd prawdopodobnie wynika to nieporozumienie. Trzeba dokonać zmiany def. kapitału założycielskiego dla potrzeb art. 172a.	Uwaga uwzględniona – w art. 172a ust. 3 (ust. 2 po zmianie numeracji) pojęcie kapitału założycielskiego zastąpiono pojęciem funduszy własnych, zgodnie z brzmieniem art. 93 ust. 2 rozporządzenia CRR.
Uwagi do art. 2 (zmiany w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi)				
121.	Art. 2 pkt 5 (dotyczy art. 45b ust. 1 pkt 2)	IDM	W konsekwencji proponowanej zmiany 45b ust. 1 pkt 2 należy także zmienić definicję uczestnika. Do definicji „uczestnika” w art. 45a ust. 2 należy dodać CCP, gdyż planowana zmiana brzmienia art. 45b ust. 1 pkt 2 poprzez dodanie CCP do tego przepisu wydaje się być niewystarczająca, aby umożliwić rozliczenia za pośrednictwem CCP innego niż KDPW, w związku z art. 45h ust. 1 ustawy (jeżeli def. CCP będzie też obejmować podmioty, które nie mają siedziby na terenie RP, tak jak to jest w ustawie o zmianie ustawy o obrocie przyjętej ostatnio przez Sejm).	Uwaga uwzględniona.
122.	Art. 2 pkt 5 (dotyczy art. 45b ust. 1 pkt 2)	KDPW	Nie kontestując kierunkowo tej zmiany pragniemy zauważyć, że zaproponowane nowe brzmienie art. 45b ust. 1 pkt 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi nie pozwoli na osiągnięcie celów wskazanych w uzasadnieniu. Uzasadnienie wskazuje bowiem, że celem tej zmiany ma być uregulowanie sytuacji, kiedy	Uwagi uwzględnione. W art. 45b ust. 1 pkt 2 zaproponowano odesłanie do definicji CCP w rozporządzeniu EMIR, bez wskazywania miejsca siedziby podmiotu (wydaje się, że nie ma potrzeby wskazywania w przepisie, że chodzi o CCP uprawniony do prowadzenia działalności na terytorium RP, ponieważ

		podmiotem rozliczającym jest CCP (jak rozumiemy chodzi o CCP autoryzowany lub rejestrowany zgodnie z rozporządzeniem EMIR) mający siedzibę w innym niż RP państwie członkowskim. Pragniemy zauważyć, że zgodnie z uchwaloną przez Sejm w dniu 7 listopada 2014 r. i rozpatrywaną obecnie przez Senat ustawą o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw, pojęcie CCP ma oznaczać podmiot, o którym mowa w art.2 pkt 1 Rozporządzenia EMIR, mający siedzibę na terytorium RP. W definicji CCP nie akcentuje się więc konieczności posiadania autoryzacji lub rejestracji, a co więcej - przesądza się w niej, że chodzi o podmiot z siedzibą na terytorium RP. Dlatego też, aby osiągnąć cel wskazany w uzasadnieniu należałoby raczej wprowadzić nowe pojęcie (np. zagraniczny CCP) oraz zdefiniować je nie poprzez proste odesłanie do ogólnej definicji CCP zamieszczonej w rozporządzeniu EMIR oraz zagraniczny domicyl, lecz poprzez powiązanie tego z posiadaniem przez CCP uprawnienia do prowadzenia działalności na terytorium RP zgodnie z rozporządzeniem EMIR. Ponadto w celu wyraźniejszego wskazania, że podmiotem rozliczającym jest każdy z podmiotów wymienionych w art. 45b ust.1 pkt 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi (a nie tylko ostatni z nich) oraz że zobowiązania i uprawnienia każdego z tych podmiotów (a nie tylko ostatniego wymienionego w tym przepisie) ustalane są w wyniku rozliczeń transakcji jedynie wówczas, gdy rozliczenia te prowadzone są w sposób, o którym mowa w art. 45h ust.1 tej ustawy, proponujemy nadanie następującego brzmienia art. 45b ust.1 pkt 2: „2) w przypadku, o którym mowa w art. 45h ust. 1 – Krajowy Depozyt, spółka, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań,	każdy CCP, który uzyskał zezwolenie ESMA lub został przezeń uznany jest uprawniony do świadczenia usług w całej Unii). Jednocześnie poprawiono redakcję przepisu w celu usunięcia wątpliwości, że podmiotem rozliczającym jest każdy z podmiotów wymienionych w art. 45b ust. 1 pkt 2 oraz że zobowiązania i uprawnienia każdego z tych podmiotów ustalane są w wyniku rozliczeń transakcji jedynie wówczas, gdy rozliczenia te prowadzone są w sposób określony w art. 45h ust. 1.

			o których mowa w art. 48 ust. 2, izba rozliczeniowa albo <i>zagraniczny CCP</i> – (podmiot rozliczający), lub”.	
123.	Art. 2 pkt 8 (dotyczy art. 83a)	UKNF	W art. 83a UKNF proponuje: a) w ust. 1a zwraca uwagę na dwukrotne użycie słowa „jest”, przepisowi należy nadać następujące brzmienie: „Firma inwestycyjna jest obowiązana posiadać procedury anonimowego zgłaszania wskazanemu członkowi zarządu a w szczególnych wypadkach rady nadzorczej firmy inwestycyjnej naruszeń prawa oraz obowiązujących w firmie inwestycyjnej procedur i standardów etycznych.”. b) w ust. 1b poprawienie oczywistej pomyłki, poprzez nadanie brzmienia: „1b. W ramach procedur, o których mowa w ust. 1a, firma inwestycyjna zapewnia pracownikom, którzy zgłaszają naruszenia, ochronę obejmującą co najmniej ochronę przed działaniami o charakterze represyjnym, dyskryminacją lub innymi rodzajami niesprawiedliwego traktowania.”, c) w ust. 6 uwzględnienie odesłania do art. 110zd w całości, a nie tylko do art. 110zd ust. 3, jak również uwzględnienie rozporządzenia wydanego na podstawie art. 110zb i art. 110ze.	Uwagi uwzględnione.
124.	Dodatkowa propozycja zmiany art. 86 ust. 1	IDM	Nie ma w projekcie, a naszym zdaniem powinien być zapis, że dom maklerski nie musi przekazywać zmian analizy ekonomiczno - finansowej, którą się składa przy wniosku. Później dom maklerski przekazuje sprawozdania finansowe, a nie powinien przekazywać zmiany analizy (art. 82 ust. 1 pkt 9 ustawy o obrocie). Obecnie jest to martwy przepis. Proponujemy zatem odpowiednią zmianę art. 86 ust. 1 pkt 1 ustawy o obrocie.	Uwaga nieuwzględniona – nie dotyczy zakresu w jakim projekt został zmieniony ani w jakim jest niezgodny z przyjętymi ustaleniami.

125.	Art. 2 pkt 9 (dotyczy art. 88 ust. 2)	IDM	Zgodnie z projektowanym art. 88 ust. 2 ustawy o obrocie „W celu zapewnienia przestrzegania przez dom maklerski przepisów ustawy, przepisów wykonawczych lub rozporządzenia 575/2013, Komisja może zalecić domowi maklerskiemu zaprzestanie w wyznaczonym terminie działania naruszającego te przepisy lub niepodejmowanie takiego działania w przyszłości.”; Powyższe postanowienie pozwala KNF, nie precyzując w jakim trybie, kierować do domu maklerskiego zalecenia. Powyższe istotnie wykracza poza ramy implementacji art. 66 ust. 2 lit. b dyrektywy, w którym to przepisie dyrektywy wskazuje się wyłącznie „zalecenia” w odniesieniu do „naruszeń wymogów dotyczących zezwolenia oraz wymogów dotyczących nabywania znacznych pakietów akcji lub udziałów”. W uzasadnieniu do projektu ustawy zostało wskazane, że projektowany przepis ma na celu implementację art. 66 ust. 2 lit. b dyrektywy. Jednakże art. 66 ust. 2 lit. b w związku z art. 66 ust. 1 dyrektywy odnosi się do instytucji kredytowych, a nie do firm inwestycyjnych.	Uwaga nieuwzględniona – nie dotyczy zakresu w jakim projekt został zmieniony ani w jakim jest niezgodny z przyjętymi ustaleniami. Jednocześnie wprowadzono poprawkę w treści uzasadnienia do projektu ustawy – projektowany przepis implementuje art. 67 ust. 2 lit. b dyrektywy CRD IV, który odnosi się zarówno do instytucji kredytowych jak i firm inwestycyjnych.
126.	Art. 2 pkt 10 (dotyczy art. 94 ust. 1 pkt 5)	UKNF	W miejsce obecnego brzmienia delegacji do rozporządzenia z art. 94 ust. 1 pkt 5 proponuje się następujące: „5) szczegółowe warunki techniczne i organizacyjne wymagane do prowadzenia działalności oraz zasady wykonywania działalności przez firmę inwestycyjną, bank, o którym mowa w art. 70 ust. 2, oraz do prowadzenia rachunków papierów wartościowych i rachunków zbiorczych przez bank powierniczy, oraz szczegółowe warunki funkcjonowania systemu zarządzania ryzykiem w firmie inwestycyjnej, która nie jest domem maklerskim, o którym mowa w art. 95 ust. 2 rozporządzenia 575/2013 lub w art. 110a ust. 1 pkt 1, z uwzględnieniem konieczności zapewnienia	Uwaga uwzględniona.

			bezpiecznego i sprawnego prowadzenia działalności przez te podmioty, biorąc pod uwagę jej zakres;” Proponowana zmiana wynika z faktu, iż w związku ze zmianami delegacji do wydania przedmiotowego rozporządzenia wymagała ona doprecyzowania oraz usunięcia nieściśłości.	
127.	Art. 2 pkt 11 lit. c i pkt 15 (dotyczy art. 98 ust. 10 i art. 103a)	IDM	Niezrozumiałe jest dodanie sformułowania: „jest ustalana na każdy dzień bilansowy”. W szczególności w kontekście dodania art. 103a. Czy dom maklerski będzie zobowiązany przeliczać na złoty, na każdy dzień bilansowy, kwotę 730.000 EUR, a do takiego przeliczenia ma być stosowany średni kurs NBP z konkretnego dnia wskazanego w tym przepisie? Ponadto, czy w przypadku zmiany kursu EUR/PLN dom maklerski będzie zmuszony np. podnosić kapitał zakładowy? Należałoby usunąć tą wątpliwość.	Uwaga nieuwzględniona – nie dotyczy zakresu w jakim projekt jest niezgodny z przyjętymi ustaleniami. Należy podkreślić, że brzmienie przepisu zostało ustalone na podstawie uwagi IDM przyjętej na konferencji uzgodnieniowej (vide uwaga nr 213 w tabeli uwag zgłoszonych do projektu ustawy z dnia 16 kwietnia 2014 r.).
128.	Art. 2 pkt 14 lit. a (dotyczy art. 103 ust. 1a)	IDM	Projektowany ustęp nakłada na dom maklerski obowiązek zapewnienia podnoszenia przez członków rady nadzorczej i zarządu kwalifikacji niezbędnych do należytego wykonywania powierzonych obowiązków. Jednakże w świetle art. 91 ust. 9 dyrektywy 2013/36/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającej dyrektywę 2002/87/WE i uchylającej dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz. Urz. UE L 176 z 27.6.2013, str. 338) (dalej dyrektywa), dom maklerski powinien mieć taki obowiązek jedynie w odniesieniu do członków zarządu tego domu. Art. 91 ust. 9 dyrektywy wyraźnie posługuje się pojęciem „organu zarządzającego” przez który rozumie się zgodnie z art. 3 pkt 7 dyrektywy organ lub organy instytucji, powołane zgodnie z przepisami	Uwaga nieuwzględniona – nie dotyczy zakresu w jakim projekt jest niezgodny z przyjętymi ustaleniami.

			krajowymi, które to organy są uprawnione do określania strategii, celów i ogólnego kierunku działań instytucji i które nadzorują i monitorują proces podejmowania decyzji przez kierownictwo, a w jego skład wchodzi osoby, które faktycznie kierują działalnością instytucji. Taki sposób rozumienia potwierdza także art. 88 dyrektywy i implementujący go projekt art. 110c ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. W związku z tym, skoro w implementowanym art. 91 ust. 9 nie ma mowy o organie nadzorującym instytucji, należy wykreślić obowiązek domu maklerskiego zapewnienia podnoszenia kwalifikacji przez członków rady nadzorczej.	
129.	Art. 2 pkt 14 (dotyczy art. 103 ust. 1a)	ZBP	Zobowiązanie domu maklerskiego do zapewnienia podnoszenia przez członków zarządu i rady nadzorczej kwalifikacji niezbędnych do należytego wykonywania powierzonych obowiązków w naszej opinii nie jest uzasadniony. Ma on charakter ocenny bez wskazania kryteriów lub częstotliwości do przeprowadzania takich oceny. Jest to przepis uznaniowy, zależny od interpretacji nadzorca w oparciu o zastosowane przez niego kryterium.	Uwaga nieuwzględniona – projektowany przepis wdraża art. 91 ust. 9 dyrektywy CRD IV.
130.	Art. 2 pkt 14 (dotyczy art. 103 ust. 1b)	IDM	W skład zarządu domu maklerskiego nie mogą wchodzić osoby, które zostały uznane prawomocnym orzeczeniem za winne popełnienia przestępstwa stanowiącego naruszenie równoważnych przepisów obowiązujących w innych państwach członkowskich. Powstaje pytanie jak będzie ten przepis realizowany. Może wykaz równoważnych przepisów powinien zostać opublikowany na stronie KNF. Analogiczna uwaga do projektowanego art. 119 ust. 4 pkt 7.	Uwaga nieuwzględniona – nie dotyczy zakresu w jakim projekt jest niezgodny z przyjętymi ustaleniami.
131.	Art. 2 pkt 14 (dotyczy art.	ZBP	Powinno być „lub przestępstwa stanowiące równoważne naruszenie norm obowiązujących w innych krajach	Uwaga została wycofana przez ZBP podczas konferencji uzgodnieniowej.

	103 ust. 1b)		członkowskich”. Zmiana taka wydaje nam się konieczna, bowiem jeżeli założeniem ustawodawcy jest uzyskanie oświadczenia w zakresie karalności za pewne przestępstwa na terenie RP, i uzyskanie zapewnienia, że za naruszenie podobnych przestępstw nie miało miejsce skazanie w innych krajach to, jeżeli ustawa nie wskazuje tych przestępstw w innych ustawodawstwach, to powinna zostać zastosowana alternatywa i powinna dotyczyć norm prawnych, a nie przepisu prawa. Taka wiedza uczestnikom rynku kapitałowego nie jest znana, jak zachowanie sprzeczne z określoną normą jest typizowane w innych ustawodawstwach.	
132.	Art. 2 pkt 17 (dotyczy art. 110a ust. 2)	IDM	Powstaje pytanie czy decyzja KNF określona w tym przepisie będzie miała charakter konstytutywny.	Należy podkreślić, że przepis jest tożsamy z obowiązującym art. 98a ust. 14 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.
133.	Art. 2 pkt 17 (dotyczy art. 110b ust. 1 i art. 110c ust. 1 i 2)	IDM	Podział zadań, obowiązków i odpowiedzialności w ramach struktury organizacyjnej jest określony w rozporządzeniu w sprawie warunków technicznych (par. 9), w którym dom maklerski musi posiadać regulamin organizacyjny. Nie widzimy powodów, aby dom maklerski tworzył odrębną Politykę w tym zakresie. Powinna być jedna regulacja, która określa powyższe. Proponujemy z obu zapisów usunąć informacje odnoszące się do podziału zadań, obowiązków i odpowiedzialności w ramach struktury organizacyjnej albo napisać to w taki sposób, aby jasno wynikało, że dom maklerski ma stworzyć tylko jedną regulację w tym samym zakresie.	Uwaga nieaktualna w związku z usunięciem projektowanego art. 110c ust. 2 (vide uwaga UKNF nr 135).
134.	Art. 2 pkt 17 (dotyczy art. 110c ust. 2)	IDM	Zarządzanie domem maklerskim jest pojęciem bardzo ogólnym. De facto chodzi o każdy proces w spółce, również dotyczący zarządzania samochodami służbowymi i telefonami komórkowymi. Ustawa powinna	Uwaga nieaktualna w związku z usunięciem projektowanego art. 110c ust. 2 (vide uwaga UKNF nr 135).

			wprost określić co dokładnie powinno być ujęte w takiej polityce. Brak takiego określenia może spowodować dowolność interpretacyjną i KNF na kontroli zawsze będzie mógł powiedzieć, że dom maklerski nie objął polityką danego tematu. Prosimy o doprecyzowanie obszarów, które muszą być ujęte w takiej polityce. Poza tym nie powinno być odrębnej polityki. Art. 88 dyrektywy odwołuje się do zarządzania instytucją wskazując na podział obowiązków, zapobieganie konfliktami interesów, przekazywania informacji itd. (enumeratywnie jest to wypisane), czyli w obecnym stanie prawnym dom maklerski musi mieć reg. organizacyjny, reg. zarządzania konfliktami interesów itd. I już jest to realizowane. Nie widzimy potrzeby wprowadzania dodatkowego dokumentu (polityki), jeśli już funkcjonują. Ustawa nie powinna określać, że ma to być opisane w Polityce, bo KNF będzie żądał dublowania tych samych informacji, tj. w regulaminie organizacyjnym (obowiązek wynika z rozporządzenia w sprawie warunków technicznych) oraz polityki określającej podział obowiązków.	
135.	Art. 2 pkt 17 (dotyczy art. 110c ust. 2 i 3)	UKNF	W art. 110c UKNF proponuje usunąć ust. 2 przenumerowując odpowiednio pozostałe ustępy w tym artykule oraz nadać ust. 3 (obecnie i 2 po zmianie) następujące brzmienie: „2. Rada nadzorcza sprawuje nadzór nad wypełnianiem przez zarząd obowiązków, o których mowa w ust. 1, oraz ocenia adekwatność i skuteczność przyjętych rozwiązań, w tym zatwierdza system zarządzania ryzykiem.”. Przedstawiona powyżej redakcja przepisu jest zbliżona do przyjętej na konferencji uzgodnieniowej (uwaga nr 232), jednocześnie nie wprowadza niestosowanego dotychczas przez domy maklerskie określenia: „polityki”.	Uwaga uwzględniona.

136.	Art. 2 pkt 17 (dotyczy art. 110f ust. 6 pkt 3)	UKNF	Art. 110f ust. 6 pkt 3 proponuje nadać następujące brzmienie: „3) w przypadku zaistnienia sytuacji, która zagraża płynności na rynku i stabilności systemu finansowego w którymkolwiek z państw członkowskich (sytuacja nadzwyczajna), Komisja koordynuje i planuje działania nadzorcze wobec domu maklerskiego, prowadzącego działalność w innym państwie członkowskim w formie oddziału, we współpracy z właściwym organem nadzoru oraz przekazuje Europejskiej Radzie ds. Ryzyka Systemowego informacje istotne dla wykonywania zadań tej Rady;”.	Uwaga uwzględniona.
137.	Art. 2 pkt 17 (dotyczy art. 110f ust. 6 pkt 3)	NBP	Proponujemy zmianę brzmienia przepisu art. 110f ust. 6 pkt 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi polegającą na wskazaniu wśród podmiotów, które Komisja Nadzoru Finansowego zawiadamia o potencjalnych zagrożeniach płynności na rynku i stabilności systemu finansowego, również Radę do spraw Ryzyka Systemowego, o której mowa w projektowanej ustawie o nadzorze makroostrożnościowym.	Uwaga uwzględniona.
138.	Art. 2 pkt 17 (dotyczy art. 110g ust. 1, 2, 8 i 10)	UKNF	W art. 110g: a) w ust. 1 należy zastąpić odesłanie do art. 110za odesłaniem do art. 110z, b) w ust. 2 UKNF proponuje, zgodnie z przyjętą podczas konferencji uzgodnieniowej uwagą nr 241, zmianę z „powinny zapewniać” na „zapewniają” poprzez nadanie brzmienia drugiemu zdaniu w tym ustępie: „2. (...) Mechanizmy i procedury stosowane przez dom maklerski zapewniają spójność i integralność przyjętych rozwiązań (...)”, c) w ust. 8 UKNF proponuje ujednolicenie pojęć „opinia”	Uwagi a–c uwzględnione. Uwaga d nie została uwzględniona. W ocenie MF norma zawarta w pominiętym pkt 3 została ujęta w pkt 2. Jednocześnie zgodnie z uwagą UKNF w ust. 12 odesłanie do ust. 10 pkt 3 zastąpiono odesłaniem do ust. 10 pkt 2.

			i „stanowisko”, tak aby ostatnie zdanie otrzymało brzmienie: „(...) chyba że opinia została wyrażona wobec innego właściwego organu z państwa członkowskiego.”, d) w ust. 10 pomięty został pkt 3, jednocześnie w ust. 12 pozostawiono odwołanie do ust. 10 pkt 3. UKNF proponuje przywrócenie pkt 3 zgodnie z uwagą nr 244 przyjętą na konferencji uzgodnieniowej.	
139.	Art. 2 pkt 17 (dotyczy art. 110g ust. 12)	IDM	W planowanym art. 110g ust. 12 powołano się na ust. 10 pkt 3 - należy wskazać, że w tym artykule jest tylko ust. 10, w którym nie wyodrębniono pkt 3.	Uwaga uwzględniona – patrz komentarz do uwagi UKNF nr 138.
140.	Art. 2 pkt 17 (dotyczy art. 110h)	UKNF	Art. 110h UKNF proponuje nadać następujące brzmienie: „Art. 110h. 1. Komisja podejmując decyzję w ramach sprawowania nadzoru skonsolidowanego, dąży do osiągnięcia porozumienia z właściwymi organami sprawującymi nadzór nad podmiotami zależnymi w zakresie: 1) stosowania art. 110e i prowadzenia badania i oceny nadzorczej, o którym mowa w art. 110s, w celu określenia adekwatności skonsolidowanego poziomu funduszy własnych tej grupy kapitałowej w odniesieniu do jej sytuacji finansowej i profilu ryzyka oraz poziomu funduszy własnych wymaganego do stosowania na poziomie jednostkowym w stosunku do każdego podmiotu w ramach grupy kapitałowej oraz na zasadzie skonsolidowanej; 2) środków dotyczących istotnych kwestii i ustaleń w zakresie sprawowania nadzoru nad spełnianiem wymogów dotyczących płynności, w tym związanych z prawidłowością organizacji i zarządzania ryzykiem płynności oraz potrzebą określenia dostosowanych do	Uwagi uwzględnione.

		domu maklerskiego wymogów dotyczących płynności. 2. Komisja wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1, w terminie: 1) czterech miesięcy od przekazania przez Komisję pozostałym zainteresowanym właściwym organom nadzoru sprawozdania zawierającego ocenę ryzyka grupy – w zakresie ust. 1 pkt 1; 2) jednego miesiąca od sporządzenia oceny profilu ryzyka płynności grupy – w zakresie ust. 1 pkt 2. 3. Wydając decyzję, o której mowa w ust. 1, Komisja uwzględnia ocenę ryzyka podmiotów zależnych przeprowadzoną przez właściwe organy. 4. W przypadku braku porozumienia, o którym mowa w ust. 1, Komisja sprawując nadzór skonsolidowany z własnej inicjatywy lub na wniosek każdego z zainteresowanych właściwych organów, może skonsultować się z Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego. 5. W przypadku gdy Komisja sprawuje nadzór nad domem maklerskim będącym podmiotem zależnym od unijnej dominującej instytucji, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej, lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, dąży do osiągnięcia porozumienia w zakresie, o którym mowa w ust. 1 w terminach, o których mowa w ust. 2 z organem sprawującym nadzór skonsolidowany oraz z innymi właściwymi organami w tym przedstawia ocenę ryzyka domu maklerskiego. W przypadku braku porozumienia Komisja może zwrócić się do organu sprawującego nadzór skonsolidowany z wnioskiem o skonsultowanie się z Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego. 6. W przypadku gdy Komisja sprawując nadzór skonsolidowany oraz właściwe organy nie osiągną	

			porozumienia w terminach, o których mowa w ust. 2, Komisja może wydać decyzję w sprawie zastosowania środków nadzorczych zgodnie z art. 110zc ust. 1 lub 3 na zasadzie skonsolidowanej – uwzględniając ocenę ryzyka jednostek zależnych przeprowadzoną przez właściwe organy. 7. W przypadku gdy Komisja sprawując nadzór nad domem maklerskim będącym podmiotem zależnym od unijnej dominującej instytucji, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej, lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej oraz właściwe organy nie osiągną porozumienia w terminach, o których mowa w ust. 2, Komisja może wydać decyzję w sprawie zastosowania środków nadzorczych zgodnie z art. 110zc ust. 1 lub 3 na zasadzie jednostkowej albo subskonsolidowanej – uwzględniając opinie i zastrzeżenia organu sprawującego nadzór skonsolidowany. 8. Jeżeli przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 2, którykolwiek z zainteresowanych właściwych organów skieruje sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego zgodnie z art. 19 rozporządzenia 1093/2010, Komisja sprawując nadzór skonsolidowany lub nadzór nad domem maklerskim będącym podmiotem zależnym od unijnej dominującej instytucji, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej, lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej wydaje decyzję po otrzymaniu decyzji, wydanej przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego na podstawie art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia i uwzględniając stanowisko przedstawione w decyzji Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego lub uzasadniając istotne odstępstwa. Terminy, o których mowa w ust. 2, uznaje się za terminy zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia.	

		9. W przypadku gdy Komisja sprawując nadzór skonsolidowany wydała decyzję po osiągnięciu porozumienia, o której mowa w ust. 1, niezwłocznie przekazuje zainteresowanym właściwym organom z innych państw członkowskich informację o treści decyzji i jej uzasadnieniu. 10. W przypadku gdy Komisja sprawując nadzór skonsolidowany przy braku porozumienia wydała decyzję, o której mowa w ust. 7, niezwłocznie przekazuje zainteresowanym właściwym organom z innych państw członkowskich informację o treści decyzji i jej uzasadnieniu wraz z informacją o treści decyzji przekazanych Komisji przez inne właściwe organy i ich uzasadnieniu. 11. W przypadku gdy Komisja sprawując nadzór nad domem maklerskim będącym podmiotem zależnym od unijnej dominującej instytucji, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej, lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej wydała decyzję, o której mowa w ust. 8, niezwłocznie przekazuje informację o treści decyzji i jej uzasadnieniu organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany nad domem maklerskim. 12. Przesłanki wydania decyzji, o których mowa w ust. 1, 7 i 8, podlegają przynajmniej corocznej weryfikacji. W przypadku gdy Komisja sprawuje nadzór skonsolidowany weryfikacja przesłanek wydania decyzji może zostać przeprowadzona częściowo na piśmie i uzasadniony wniosek organu właściwego dla instytucji będącej podmiotem zależnym od domu maklerskiego. W przypadku gdy dom maklerski jest podmiotem zależnym, Komisja może, w uzasadnionym przypadku, wystąpić z pisemnym i uzasadnionym wnioskiem do organu właściwego, który sprawuje nadzór skonsolidowany nad grupą kapitałową, o wcześniejszą	

			weryfikację przesłanek wydania decyzji. 13. Przesłanki wydania decyzji, o których mowa w ust. 7 i 8, Komisja poddaje corocznej weryfikacji również na wniosek właściwego organu z innego państwa członkowskiego, mając na względzie konieczność dalszego stosowania środka nadzorczego. W przypadku zmiany okoliczności Komisja może uchylić lub zmienić decyzję. 14. W przypadku gdy Komisja sprawuje nadzór skonsolidowany i organ właściwy dla instytucji będącej podmiotem zależnym od domu maklerskiego wystąpi do Komisji z wnioskiem o wcześniejszą weryfikację przesłanek wydania decyzji w sprawie zastosowania środka nadzorczego, o którym mowa w art. 110zc ust. 1 pkt 9 lub ust. 3, Komisja może w uzasadnionym przypadku dokonać wcześniejszej weryfikacji, o ile wnioskujący organ właściwy dokona tożsamej weryfikacji w odniesieniu do instytucji, będącej podmiotem zależnym domu maklerskiego. W przypadku gdy dom maklerski jest podmiotem zależnym, Komisja może w uzasadnionym przypadku wystąpić z pisemnym i uzasadnionym wnioskiem do organu właściwego, który sprawuje nadzór skonsolidowany nad grupą kapitałową, o wcześniejszą weryfikację przesłanek wydania decyzji w sprawie zastosowania środka nadzorczego w postaci nałożenia dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych.”. Natomiast odnosząc się do procedury wydawania tzw. <i>joint decision</i> wskazanej w art. 110f, należy podkreślić, że w wielu artykułach ustawy, w brzmieniu przyjętym podczas konferencji uzgodnieniowej, była mowa o wydaniu lub osiągnięciu wspólnego stanowiska, natomiast w projekcie określenie to zostało zastąpione sformułowaniem „osiągnięcie porozumienia” – w opinii	

			UKNF, wymaga rozważenia, czy taka zmiana jest słuszna, ze względu na fakt, iż osiągnięcie porozumienia może oznaczać zawarcie umowy pomiędzy właściwymi organami nadzoru na najwyższym szczeblu, a nie współpracę na poziomie departamentów merytorycznych. Jednocześnie, we wcześniej proponowanych przepisach w niektórych artykułach, jest mowa o zawieraniu porozumienia pomiędzy organami nadzoru, ale dotyczy to innych sytuacji, tym bardziej może nie być zasadne mieszanie tych pojęć.	
141.	Art. 2 pkt 17 (dotyczy art. 110i ust. 1)	NBP	Podobnie w art. 110i ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi proponujemy uwzględnić zawarcie obowiązku zawiadomienia Rady do spraw Ryzyka Systemowego.	Uwaga uwzględniona.
142.	Art. 2 pkt 17 (dotyczy art. 110j ust. 4 pkt 6)	UKNF	W art. 110j ust. 4 pkt 6 UKNF proponuje nadać brzmienie zbieżne z przyjętą w toku konferencji uzgodnieniowej uwagą nr 248, co wprowadza istotną zmianę: „6) planowanie i koordynowanie działań nadzorczych w sytuacjach nadzwyczajnych.”;	Uwaga uwzględniona.
143.	Art. 2 pkt 17 (dotyczy art. 110k ust. 1 pkt 1)	UKNF	W art. 110k ust. 1 pkt 1 UKNF proponuje poprawienie niepasujących form gramatycznych oraz wstawienie przecinka: „1) określenie struktury prawnej grupy kapitałowej oraz jej struktury zarządzania, w tym struktury organizacyjnej, w odniesieniu do wszystkich podmiotów objętych nadzorem w zakresie, o którym mowa w niniejszym oddziale lub równoważnych przepisach obowiązujących w innym państwie członkowskim, podmiotów nieobjętych nadzorem w zakresie, o którym mowa w niniejszym oddziale lub równoważnych przepisach obowiązujących w innym państwie członkowskim, podmiotów zależnych nieobjętych nadzorem w zakresie, o którym mowa	Uwaga uwzględniona.

			w niniejszym oddziale lub równoważnych przepisach obowiązujących w innym państwie członkowskim i istotnych oddziałów należących do grupy, podmiotów dominujących oraz określenie właściwych organów dla podmiotów objętych nadzorem, o którym mowa w niniejszym oddziale lub równoważnych przepisach obowiązujących w innym państwie członkowskim, wchodzących w skład grupy;”.	
144.	Art. 2 pkt 17 (dotyczy art. 110m ust. 5)	UKNF	UKNF ponownie zwraca uwagę, że w art. 110m ust. 5 należy wprowadzić następujące modyfikacje: „Dom maklerski wprowadza procedury zarządzania ryzykiem, w tym należyte procedury sprawozdawcze i księgowo, w celu odpowiedniego identyfikowania, pomiaru, monitorowania i kontrolowania transakcji dokonywanych z jego podmiotem dominującym będącym holdingiem mieszanym i podmiotami zależnymi tego holdingu mieszanego.”.	Uwaga uwzględniona.
145.	Art. 2 pkt 17 (dotyczy art. 110o ust. 1)	UKNF	W art. 110o ust. 1 UKNF proponuje zastąpienie odesłania do art. 110h właściwym odesłaniem do art. 110g ust. 3-9. Takie odwołanie jest prawidłowe i precyzyjne.	Uwaga uwzględniona.
146.	Art. 2 pkt 17 (dotyczy art. 110p ust. 1 i 2)	UKNF	W art. 110p UKNF proponuje usunąć ust. 1, a obecnemu ust. 2 nadać następujące brzmienie: „Art. 110p. Dom maklerski dokumentuje wszelkie systemy oraz procesy, o których mowa w przepisach niniejszego oddziału lub rozporządzenia 575/2013, oraz zapewnia rejestrowanie transakcji, w sposób umożliwiający Komisji nadzór zgodności działalności domu maklerskiego z tymi przepisami.”. Zauważyć należy, że obecne brzmienie tego przepisu wraz z uwzględnieniem w delegacji do rozporządzenia konieczności uszczegółowienia zasad i treści prowadzenia rejestru transakcji przestało być zbieżne z celem przepisu	Uwagi uwzględnione.

			art. 4 ust 6 CRD IV. Przepis ten miał służyć temu, aby podmiot nadzorowany prowadził działalność i swoje systemy wewnętrzne w taki sposób, aby organ nadzoru mógł w skuteczny sposób weryfikować i nadzorować wykonywanie przez podmiot obowiązków, natomiast nie było intencją prawodawcy unijnego nałożenie obowiązku prowadzenia odrębnego rejestru transakcji. W związku z niniejszą uwagą zasadne jest również wykreślenie w przepisie art. 110zb delegacji do ustanowienia szczegółowej regulacji dotyczącej rejestru w rozporządzeniu Ministra Finansów.	
147.	Art. 2 pkt 17 (dotyczy art. 110s ust. 5 i 6)	UKNF	W art. 110s UKNF proponuje nadać brzmienie zaproponowane przez UKNF po konferencji uzgodnieniowej, co wymaga usunięcia z obecnej treści art. 110s ust. 5 i 6 (przy jednoczesnym pozostawieniu ust. 1-4).	Uwaga uwzględniona.
148.	Art. 2 pkt 17 (dotyczy art. 110s ust. 5 i 6)	IDM	W przepisie nie sprecyzowano, na czym mogą polegać dodatkowe obowiązki informacyjne, jakie mogą być nałożone przez KNF na dom maklerski? Czy to mogą być obowiązki informacyjne innego rodzaju, niż te przewidziane ustawą o obrocie? Podobnie jeżeli chodzi o zakres czynności nadzorczych na miejscu. Obecny zapis wprowadza zbyt dużą dowolność i nieograniczoność kompetencyjną.	Uwaga nieaktualna w związku z usunięciem projektowanego art. 110s ust. 5 i 6 (vide uwaga UKNF nr 147).
149.	Art. 2 pkt 17 (dotyczy art. 110t)	UKNF	W art. 110t UKNF proponuje nadać następujące brzmienie, natomiast pozostała treść przepisu, w opinii UKNF, stanowi materię rozporządzenia i powinna zostać zamieszczona w stosownym rozporządzeniu wykonawczym: „110t 1. Komisja w każdym roku sporządza i realizuje program oceny nadzorczej, którym objęte są domy maklerskie, o których mowa w art. 95.	Uwaga uwzględniona.

			2. Program oceny nadzorczej określa w szczególności : 1) sposób wykonania przez Komisję planowanych działań nadzorczych, w tym alokacji dostępnych Komisji zasobów; 2) domy maklerskie, które mają podlegać zwiększonemu nadzorowi oraz środki podjęte w celu zapewnienia takiego nadzoru; 3) plan wizyt, które mogą odbywać się w formie wizyty nadzorczej lub kontroli w lokalach domu maklerskiego, w tym w jego oddziałach i jednostkach zależnych mających siedzibę w innych państwach członkowskich. 3. Zwiększony nadzór, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, może obejmować w szczególności: 1) zwiększenie intensywności czynności nadzorczych na miejscu w domu maklerskim; 2) zwiększenie obowiązków informacyjnych domu maklerskiego; 3) inne czynności nadzorcze, w tym dodatkowe lub częstsze przeglądy planów operacyjnych, strategicznych lub biznesowych domu maklerskiego oraz tematyczne weryfikacje monitorujące ryzyka szczególne, które mogą zaistnieć.”.	
150.	Art. 2 pkt 17 (dotyczy art. 110z)	UKNF	W odniesieniu do art. 110z UKNF wskazuje, iż nie jest zasadne wprowadzanie proponowanego brzmienia ust. 1 i 2. Przepis ust. 2 podlega usunięciu ze względu na fakt, iż z jego treści wynika obowiązek stosowania rozporządzenia wykonawczego wydanego przez KE, które samo z siebie jest bezpośrednio stosowane. Natomiast w odniesieniu do ust. 1 UKNF zwraca się o przywrócenie dotychczasowego brzmienia tego ustępu, co będzie zgodne z przyjętą podczas konferencji uzgodnieniowej uwagą nr 269. Jednocześnie należy wskazać, iż regulacja proponowana	Uwagi uwzględnione.

			w projekcie z dnia 6 listopada 2014 r. wymaga zmiany, ponieważ zawęży zakres osób w domu maklerskim, które powinny zostać objęte polityką wynagrodzeń w stosunku do przepisu art. 92 ust. 2 CRD IV, a posłużenie się pojęciem „pracownicy” spowoduje, iż polityką wynagrodzeń nie zostaną objęci członkowie rady nadzorczej oraz niektórzy członkowie zarządu, co jest niezgodne z zamysłem przepisu CRD IV. Ponadto należy poprawić numerację ustępów od ustępu 7.	
151.	Art. 2 pkt 17 (dotyczy art. 110z)	IDM	Komentarz jak do art. 94 ust. 1 pkt 5a: jest rozporządzenie MF, które funkcjonuje w zakresie zmiennych składników wynagrodzeń i tak powinno pozostać. Art. 94 dyrektywy określa zasady i państwo ma obowiązek to implementować. Brak ww. rozporządzenia nie oznacza, że podmioty mają stosować dyrektywę bezpośrednio, bo nie taka jest rola dyrektywy. Bezpośrednio można stosować rozporządzenie unijne. Brak rozporządzenia spowoduje brak implementacji tych zapisów do polskiego porządku prawnego. Art. 110z ust. 4. W jaki sposób polityka wynagrodzeń ma obejmować podmioty zależne, dom maklerski i spółkę dominującą? Każdy podmiot ma swój własny profil działalności i płaci wynagrodzenie swoim pracownikom. W grupie kapitałowej mogą być spółki o zupełnie innym profilu i nie można stosować takiej samej polityki wynagrodzeń. Dyrektywa mówi (art. 92), że określone przepisy mają zastosowanie również do podmiotów zależnych i spółki dominującej, co nie oznacza, że polityka wynagrodzeń domu maklerskiego ma obejmować spółki zależne i uwzględniać politykę spółki dominującej.	Uwaga dotycząca aktu wykonawczego wydaje się niezasadna. Rozporządzenie MF dotyczące polityki wynagrodzeń zostanie wydane na podstawie dodawanego art. 110zb i zastąpi obecnie obowiązujące rozporządzenie wydane na podstawie uchylanego art. 94 ust. 1 pkt 5a. Uwaga dotycząca art. 110z ust. 4 nieuwzględniona – nie dotyczy zakresu w jakim projekt został zmieniony ani jest niezgodny z przyjętymi ustaleniami.
152.	Art. 2 pkt 17 (dotyczy art. 110za ust. 1 pkt 2)	IDM	W przepisie nie sprecyzowano jakie informacje „inne niż zamieszczone w sprawozdaniu finansowym” dom maklerski będzie zobowiązany ujawniać. Oprócz zakresu tych informacji, należałoby również wskazać jaki sposób	Uwaga nieuwzględniona – nie dotyczy zakresu w jakim projekt jest niezgodny z przyjętymi ustaleniami.

			ujawnień może zostać określony przez KNF. Z obecnego brzmienia wynika, iż KNF ma zupełną dowolność w określaniu sposobu, w jakim dom maklerski ma obowiązek ujawniać informacje inne niż zamieszczone w sprawozdaniu finansowym.	
153.	Art. 2 pkt 17 (dotyczy art. 110za ust. 2)	IDM	Sformułowanie na końcu projektowanego przepisu wymaga doprecyzowania. Nie jest jasna różnica pomiędzy pojęciami „struktura zarządzania”, a „struktura organizacyjną” i nie wiadomo czy „struktura zarządzania” dotyczy podmiotu czy grupy.	Przepis został zmodyfikowany zgodnie z brzmieniem art. 106 ust. 2 dyrektywy CRD IV.
154.	Art. 2 pkt 17 (dotyczy art. 110zb)	UKNF	W art. 110zb UKNF proponuje dodanie w zdaniu wstępnym wyrazów: „po zasięgnięciu opinii Komisji” oraz wykreślenie pkt 5, zgodnie z uwagą dotyczącą art. 110p.	Uwaga dotycząca dodania wyrazów „po zasięgnięciu opinii Komisji” nieuwzględniona – Komisja będzie mogła wyrazić opinię w toku procedury legislacyjnej dotyczącej rozporządzenia ministra właściwego do spraw instytucji finansowych na podstawie przepisów Regulaminu pracy Rady Ministrów. Uwaga dotycząca usunięcia art. 110zb pkt 5 została uwzględniona. W konsekwencji dokonano modyfikacji wytycznych do wydania rozporządzenia polegającej na usunięciu odniesienia do rejestru transakcji.
155.	Art. 2 pkt 17 (dotyczy art. 110zc)	UKNF	W art. 110zc UKNF proponuje: a) w ust. 1 zdaniu wstępnemu nadać brzmienie zbieżne z przyjętą uwagą nr 277: „1. W przypadku naruszania przez dom maklerski przepisów niniejszego oddziału lub rozporządzenia 575/2013, w tym przepisów wykonawczych, a także w celu zapewnienia stosowania przepisów art. 110n i przepisów rozporządzenia 575/2013 oraz w przypadku gdy zachodzi prawdopodobieństwo naruszenia przez dom maklerski wymogów adekwatności kapitałowej w okresie kolejnych 12 miesięcy, Komisja może, w drodze decyzji	Uwagi uwzględnione.

			nałożyć następujące środki nadzorcze:”, b) w ust. 1 pkt 4 dopisać po wyrazie: „domowi” wyraz: „maklerskiemu”, c) w ust. 1 pkt 6 doprecyzować, iż chodzi o przychody netto domu maklerskiego, d) w ust. 1 pkt 8 poprawienie oczywistej pomyłki poprzez dodanie „z”: „8) ograniczyć lub zakazać wypłaty zysków akcjonariuszom, udziałowcom lub posiadaczom instrumentów dodatkowych zaliczonych zgodnie z przepisami części drugiej tytułu pierwszego (...)”, e) w ust. 1 pkt 9 usunąć wyrazy: „ w stosunku do wymogów określonych w odrębnych przepisach”, ponieważ wystarczy wskazanie, że mają to być wymogi dodatkowe, f) w ust. 3 nadać następujące brzmienie uzgodnione na konferencji (uwaga nr 277): „W przypadku naruszania przez dom maklerski przepisów w zakresie nadzoru nad domami maklerskimi, o którym mowa w niniejszym oddziale oraz w rozporządzeniu 575/2013, w tym przepisów wykonawczych, a także w celu zapewnienia (...)”, g) w ust. 3 pkt 4 poprawienie odesłania z art. 110s na odesłanie do właściwego art. 110w.	
156.	Art. 2 pkt 17 (dotyczy art. 110zd)	IDM	Komentarze jak wcześniej - KNF nie może swobodnie narzucać dodatkowych obowiązków na podmioty nadzorowane. Jeśli już to przepis prawa powinien określać konkretne przypadki kiedy jest to możliwe oraz termin, do kiedy dom maklerski może mieć narzucone dodatkowe obowiązki sprawozdawcze.	Uwaga nieuwzględniona – nie dotyczy zakresu w jakim projekt jest niezgodny z przyjętymi ustaleniami.

157.	Art. 2 pkt 17 (art. 110ze ust. 3)	UKNF	W odniesieniu do art. 110ze ust. 3 UKNF wskazuje, iż nie znajduje uzasadnienia, dla którego zostało zaproponowane dodanie tego ustępu, brak jest zgłoszenia takiej propozycji podczas konferencji uzgodnieniowej lub po niej. Jednocześnie, należy podkreślić, iż art. 400 ust. 2 CRR nie daje podstaw do wydawania aktów o charakterze generalnym, a jedynie indywidualnym ze względu na konieczność każdorazowego badania, czy podmiot spełnia warunki określone w art. 400 ust. 3 tegoż rozporządzenia, w szczególności lit. a i b. W odniesieniu do domów maklerskich brak jest podstaw, aby uznać, że wszystkie domy podlegające regulacjom CRR w zakresie ograniczenia dużych ekspozycji, spełniają warunki wskazane w art. 400 ust. 3 lit. a i b CRR, a w związku z tym zachodzi przesłanka do wyłączenia ich spod art. 395 ust. 1 CRR aktem generalnym. Domy maklerskie charakteryzują się dużą różnorodnością zarówno pod względem zakresów wykonywanej działalności, ekspozycji, jakie występują w poszczególnych domach, jak również specyfiki ich kontrahentów czy podmiotów, wobec których domy maklerskie mają ekspozycje. Przy takim zróżnicowaniu żadna z przesłanek wskazanych w katalogu art. 400 ust. 2 CRR nie jest możliwa do zastosowania w sposób powszechny dla wszystkich domów maklerskich. W związku z powyższym, w sytuacji pozostawienia upoważnienia do wydania przedmiotowego rozporządzenia dla Ministra Finansów, przy jednoczesnym odebraniu KNF uprawnienia do wydawania decyzji na jego podstawie, nie będzie faktycznie materii, w zakresie której rozporządzenie mogłoby zostać wydane, a jednocześnie zamknięta zostanie droga dla domów maklerskich do złożenia do KNF wniosku o wydanie zezwolenia na podstawie art. 400 ust. 2 CRR, którego wydanie byłoby uzasadnione ich specyficzną sytuacją i potrzebami. UKNF wskazuje także, iż obecnie wydawane są takie zezwolenia na wniosek domów	Uwaga nieuwzględniona. Z uwagi na ewoluowanie koncepcji rozwiązania systemowego problemu regulacji działania rynku kapitałowego, uwaga przestała być aktualna. W związku z powyższym celem ujednoczenia interpretacji przepisów CRR w odniesieniu do rynku bankowego oraz do rynku kapitałowego w takim zakresie w jakim jest to możliwe, proponuje się uregulowanie możliwości stosowania przepisów art. 400 CRR w wypadku obu rynków w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw instytucji finansowych. Propozycja wydawania decyzji w omawianym zakresie związana jest z poszukiwaniem rozwiązań umożliwiających stosowanie przepisu art. 400 ust. 2 CRR w odniesieniu do firm inwestycyjnych, o których mowa w art. 4 ust 1 pkt 2 CRR, już w obecnej chwili, tj. przed wejściem w życie ustawy wdrażającej pakiet CRDIV/CRR. Zauważyć należy, że w odniesieniu do rynku kapitałowego brak obecnie analogicznych przepisów do tych zawartych, np. w art. 400 ust. 2 lit. f CRR, co uniemożliwia stosowanie omawianych wyłączeń w odniesieniu do domów maklerskich, do których ma zastosowanie CRR w okresie przed wejściem w życie przedmiotowej noweli (w odniesieniu do banków zastosowanie ma uchwała nr 208/2011 w zakresie niesprzecznym z CRR). Powyższe prowadzi do wniosku, że jedynym sposobem na zapewnienie stosowania wyłączeń określonych w art. 400 ust. 2 CRR w odniesieniu do domów maklerskich, jest wydawanie stosownych decyzji co najmniej do czasu wejścia w życie noweli. Rozwiązanie to z uwagi na fakt, że tylko niektóre domy maklerskie objęte są regulacją CRR, zamierzano pierwotnie stosować również po wejściu w życie ustawy wdrażającej pakiet CRDIV/CRR, jednak z uwagi na zmianę podejścia do kwestii stosowania wobec domów

			maklerskich w uzasadnionych przypadkach, w przypadku zatem pozostawienia przedmiotowego przepisu w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi powstanie dodatkowy problem natury prawnej, czy wydane decyzje, w związku z uznaniem, iż KNF nie jest uprawniona do ich wydania, nie stały się nieważne w rozumieniu przepisów kodeksu postępowania administracyjnego, a konsekwentnie, czy strona, której stosownego zezwolenia udzielono, jest i czy była uprawniona do korzystania z przyznanego jej prawa. Odebranie przyznanego uprawnienia będzie równoznaczne z naruszeniem przepisów prawa przez podmioty, które obecnie posiadają zezwolenie wydane na podstawie przepisu art. 400 ust. 2 CRR. W opinii UKNF, zatem przepis art. 110ze ust. 3 powinien zostać usunięty.	maklerskich wyłączeń, o których mowa w art. 400 ust. 2 CRR w związku z koniecznością ujednoczenia praktyki w zakresie całego rynku finansowego, od powyższego rozwiązania należy na obecnym etapie prac nad projektem odstąpić. Szczegółowa analiza przepisu i konsultacje z właściwymi organami z innych państw członkowskich doprowadziły bowiem do wniosku, że redakcja przepisu art. 400 ust. 2 CRR umożliwi wydanie aktu o charakterze generalnym również w odniesieniu do domów maklerskich, pomimo iż stosowna regulacja będzie dotyczyła wyłącznie określonej grupy domów spełniających warunki określone w ww. art. 4 ust. 1 pkt 2 CRR. W świetle powyższego uzasadnione jest wydawanie decyzji administracyjnych w omawianym zakresie jedynie do czasu wejścia w życie aktu normatywnego o charakterze generalnym.
158.	Art. 2 pkt 17 (dotyczy art. 110 zh)	IDM	Należy uznać, że to sąd powinien ustanawiać kuratora, a nie KNF. Poniżej przedstawiamy uzasadniające to przykłady: Zgodnie z art. 42 Kodeksu cywilnego w sytuacji, gdy osoba prawna nie może prowadzić swoich spraw z braku powołanych do tego organów, sąd ustanawia dla niej kuratora. Kurator taki powinien postarać się niezwłocznie o powołanie organów osoby prawnej, a w razie potrzeby o jej likwidację. Stosownie do treści art. 603 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego, kuratora dla osoby prawnej ustanawia sąd rejestrowy w postępowaniu nieprocesowym, w którego okręgu osoba ta ma lub miała ostatnią siedzibę. Postępowanie takie może być wszczęte na wniosek każdej osoby, która ma interes prawny, a więc zarówno wierzyciela, współnika jak i byłego członka zarządu, który chciałby w końcu być wykreślony z KRS. We wniosku	Uwaga nieuwzględniona – nie dotyczy zakresu w jakim projekt jest niezgodny z przyjętymi ustaleniami.

		należy zwięźle uzasadnić konieczność powołania kuratora. Art. 34 KPA [Wyznaczenie przedstawiciela] - § 1. Organ administracji publicznej wystąpi do sądu z wnioskiem o wyznaczenie przedstawiciela dla osoby nieobecnej lub niezdolnej do czynności prawnych, o ile przedstawiciel nie został już wyznaczony. § 2. W przypadku konieczności podjęcia czynności niecierpiącej zwłoki organ administracji publicznej wyznacza dla osoby nieobecnej przedstawiciela uprawnionego do działania w postępowaniu do czasu wyznaczenia dla niej przedstawiciela przez sąd. Komentarz KPA red. Kędziora 2014 wyd. 4 4. Kurator. W świetle uchw. SN z 9.2.1989 r. (III CZP 117/88, OSN 1990, Nr 1, poz. 11): "1. Wyznaczenie przez sąd przedstawiciela dla nieobecnej strony postępowania administracyjnego na wniosek organu administracyjnego zgłoszony na podstawie art. 34 § 1 KPA następuje na podstawie art. 184 KRO. 2. Wynagrodzenie takiego przedstawiciela należy do kosztów postępowania administracyjnego". Zgodnie z przepisem art. 184 KRO, przedstawicielem ustanawianym dla ochrony praw osoby, która z powodu nieobecności nie może prowadzić swoich spraw, a nie ma pełnomocnika, jest kurator. Kurator ten ma obowiązek podjąć czynności w celu ustalenia miejsca pobytu osoby nieobecnej oraz zawiadomić ją o stanie jej spraw. Skutkiem prawnym ustanowienia kuratora dla osoby nieobecnej jest prowadzenie czynności postępowania administracyjnego z jego udziałem 6. Wyznaczenie przedstawiciela dla strony przez organ administracji publicznej prowadzący postępowanie. Artykuł 34 § 2 KPA określa wyjątkowe okoliczności, w których dochodzi do wyznaczenia przedstawiciela dla strony przez organ administracji publicznej prowadzący	

		postępowanie. Po pierwsze - organ administracji publicznej jest uprawniony do wyznaczenia przedstawiciela wyłącznie dla osoby nieobecnej, nie może natomiast skorzystać z tej kompetencji, w przypadku gdy strona jest niezdolna do czynności prawnych. Wówczas jedynym sposobem zachowania organu jest wystąpienie do sądu z wnioskiem o wyznaczenie przedstawiciela. Po drugie - organ administracji publicznej korzysta z uprawnień przewidzianych w art. 34 § 2 KPA tylko w przypadku, gdy według oceny organu zachodzi konieczność podjęcia w postępowaniu czynności niecierpiącej zwłoki. Dokonując tej oceny, organ powinien uwzględnić, zgodnie z zasadą ogólną wyrażoną w art. 7 KPA, interes społeczny oraz słuszny interes nieobecnej strony postępowania. Przedstawiciel jest powoływany przez organ dla dokonania tylko jednej czynności, tzn. tej, z uwagi na pilny charakter której został ustanowiony (zob. J. Borkowski, w: Adamiak, Borowski, Komentarz 2004, s. 273). Po trzecie - wyznaczenie przedstawiciela dla strony nieobecnej nie zwalnia organu od obowiązku wystąpienia do sądu z wnioskiem o ustanowienie przedstawiciela, jeżeli organ wcześniej tego nie uczynił. W takiej sytuacji wystąpienie do sądu powinno być dokonane równocześnie z wyznaczeniem przedstawiciela. Przedstawiciel wyznaczony przez organ administracji publicznej reprezentuje stronę w postępowaniu do czasu wyznaczenia dla niej przedstawiciela przez sąd. Art. 110zh ust. 9 - kurator powinien dodatkowo charakteryzować się doświadczeniem w zakresie oceny ryzyka. Ponadto kuratorem nie powinna być osoba zatrudniona przez UKNF, ze względu na mogące powstać konflikty interesów polegające m.in. na niezasadnym	

			wnioskowaniu powołania kuratora ze względu na możliwość przyznania mu atrakcyjnego wynagrodzenia.	
159.	Art. 2 pkt 17 (dotyczy art. 110zh ust. 8 i art. 110zi ust. 6)	IDM	Zgodnie z projektowanym przepisem „Od decyzji o ustanowieniu kuratora dom maklerski może wnieść skargę do sądu administracyjnego w terminie 7 dni od dnia doręczenia decyzji. Wniesienie skargi nie wstrzymuje wykonania decyzji. Przepisu art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 oraz z 2014 r. poz. 183 i 1195), zwanej dalej "Kodeksem postępowania administracyjnego", nie stosuje się." Z przepisu wynika, że decyzja ma rygor natychmiastowej wykonalności, bez konieczności uwzględnienia wymogów do zastosowania ww. rygoru z kpa (Art. 108 [Podstawy nadania rygoru] § 1. Decyzji, od której służy odwołanie, może być nadany rygor natychmiastowej wykonalności, gdy jest to niezbędne ze względu na ochronę zdrowia lub życia ludzkiego albo dla zabezpieczenia gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami bądź też ze względu na inny interes społeczny lub wyjątkowo ważny interes strony). Nie stosuje się art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego, który mówi o ponownym rozpatrzeniu sprawy. Jednocześnie nie wyłącza się prawa sprzeciwu kuratora wobec decyzji zarządu o wniesieniu skargi do sądu administracyjnego. Powinno to zostać uregulowane, ponieważ ewentualne spory w tym zakresie między kuratorem a firmą inwestycyjną mogą doprowadzić do upływu 7 dniowego terminu do zaskarżenia decyzji. Analogiczne rozwiązanie przewiduje art. 110zi ust 6. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, rada nadzorcza, komisja rewizyjna albo wspólnik mający prawo prowadzenia spraw spółki może wnieść skargę do sądu	Uwaga nieuwzględniona – nie dotyczy zakresu w jakim projekt jest niezgodny z przyjętymi ustaleniami.

			administracyjnego w terminie 7 dni od daty doręczenia decyzji. Wniesienie skargi nie wstrzymuje wykonania decyzji. Przepisu art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się. Reasumując, przepis powinien wprost określać, iż kurator nie może wnieść sprzeciwu na decyzję firmy inwestycyjnej dotyczącej wniesienia skargi na decyzję KNF w sprawie ustanowienia kuratora.	
160.	Art. 2 pkt 17 (dotyczy art. 110zh ust. 13)	IDM	Ustanawianie wynagrodzenia kuratora z wynagrodzeniem Prezesa domu maklerskiego może powodować chęć KNF do stosowania takiej instytucji nadmiernie. Prezes DM pracuje co najmniej 8h dziennie, odpowiada za całą spółkę, tymczasem kurator ma bardzo skromne obowiązki (wnoszenie sprzeciwu), zatem określanie jego wynagrodzenia na takim poziomie (lub 10-krotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, czyli ponad 39 tys. zł) jest nieadekwatne i nadmierne. Powinno się korzystać z obecnych stawek, np. „Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej z dnia 13 listopada 2013 r. (Dz. U. z 2013 r. poz. 1476) Na podstawie art. 9 pkt 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 594, z późn. zm.1)) zarządza się, co następuje: § 1 1. Wysokość wynagrodzenia kuratora ustanowionego dla strony w sprawie cywilnej, zwanego dalej „kuratorem”, nie może przekraczać stawek minimalnych przewidzianych przepisami określającymi opłaty za czynności adwokackie, a w przypadku gdykuratorem jest	Uwaga nieuwzględniona – nie dotyczy zakresu w jakim projekt jest niezgodny z przyjętymi ustaleniami.

		radca prawny, przepisami określającymi opłaty za czynności radców prawnych. 2. Wysokość stawek minimalnych w sprawach nieokreślonych w przepisach, o których mowa w ust. 1, ustala się, przyjmując za podstawę stawkę w sprawach o najbardziej zbliżonym rodzaju. 3. Wynagrodzenie kuratora będącego podatnikiem obowiązany do rozliczenia podatku od towarów i usług podwyższa się o kwotę podatku od towarów i usług, określoną zgodnie ze stawką tego podatku obowiązującą w dniu orzekania o wynagrodzeniu. § 2 1. Kuratorowi przysługuje zwrot wydatków poniesionych przez niego w związku z wykonywaniem czynności w danej sprawie. 2. Wysokość zwrotu wydatków, o których mowa w ust. 1, nie może przekraczać kwot wynikających z przepisów w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju. § 3 Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia." Art. 497 [Nadzorca sądowy] Prawa upadłościowego i naprawczego 1. Po wszczęciu postępowania naprawczego, na czas jego trwania, sąd ustanawia dla przedsiębiorcy nadzorcę sądowego oraz może powołać biegłego, o którym mowa w art. 31. 2. Do nadzorcy sądowego, ustanowionego na podstawie ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy o nadzorcy sądowym w postępowaniu upadłościowym,	

			z zastrzeżeniem ust. 3. 3. Przedsiębiorca niezwłocznie zawiera z nadzorcą sądowym umowę zlecenia o wykonywanie czynności nadzorca sądowego i wypłaca mu miesięcznie wynagrodzenie w wysokości podwójnego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale roku poprzedniego, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego. Miesięczne wynagrodzenie nadzorca sądowego obowiązującego do rozliczenia podatku od towarów i usług podwyższa się o kwotę podatku od towarów i usług, określoną zgodnie z obowiązującą stawką tego podatku.	
161.	Art. 2 pkt 17 (dotyczy art. 110zi)	UKNF	W art. 110zi UKNF proponuje uwzględnienie dodania nowego ustępu zgodnie z przyjętą na konferencji uzgodnieniowej uwagą nr 298. Ponadto w art. 110zi ust. 6 zd. 1 należy nadać następujące brzmienie: „Od decyzji, o której mowa w ust. 1, rada nadzorcza, komisja rewizyjna albo wspólnik mający prawo prowadzenia spraw spółki lub jej reprezentowania może wnieść skargę do sądu administracyjnego w terminie 7 dni od daty doręczenia decyzji.”.	Uwagi uwzględnione.
162.	Art. 2 pkt 17 (dotyczy art. 110zi ust. 3)	IDM	Wygaśnięcie pełnomocnictw przyczyni się do paraliżu całego domu maklerskiego, bowiem w takiej sytuacji pracownicy nie będą mogli obsługiwać klientów.	Uwaga nieuwzględniona – nie dotyczy zakresu w jakim projekt jest niezgodny z przyjętymi ustaleniami. Przepis jest tożsamy z art. 145 ust. 2 ustawy – Prawo bankowe.
163.	Art. 2 pkt 18 (dotyczy art. 115 ust. 4 pkt 2)	UKNF	W art. 115 ust. 4 pkt 2 UKNF proponuje nadanie temu przepisowi brzmienia zgodnie z przyjętą na konferencji uzgodnieniowej uwagą nr 303 – w obecnej wersji brak jest odwołania do przepisów wykonawczych oraz zakres został zawężony do zagadnienia funduszy własnych a nie do wymogów wynikających z przepisów o adekwatności	Uwaga uwzględniona.

			kapitałowej.	
164.	Art. 2 pkt 21 (dotyczy art. 150 ust. 1 pkt 15 lit. b)	NBP	Proponujemy uzupełnienie przepisu art. 150 ust. 1 pkt 15 lit. b ustawy o obrocie instrumentami finansowymi poprzez wskazanie obok Prezesa Narodowego Banku Polskiego również Rady do spraw Ryzyka Systemowego. Powyższa zmiana pozwoli na przekazywanie przez Komisję Nadzoru Finansowego informacji stanowiących tajemnicę zawodową chronioną ww. ustawą Radzie do spraw Ryzyka Systemowego. Należy wskazać, iż projektodawca przepisem art. 10a ust. 4 pkt 6 ustawy – Prawo bankowe, zmieniając art. 1 pkt 6 projektu, umożliwił udzielanie przez członków Komisji Nadzoru Finansowego oraz pracowników Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego informacji Radzie do spraw Ryzyka Systemowego, które stanowią tajemnicę zawodową w rozumieniu ustawy – Prawo bankowe. W celu zachowania symetrii we współpracy i wymianie informacji pomiędzy Komisją Nadzoru Finansowego oraz Radą do spraw Ryzyka Systemowego wydaje się, że należy dokonać zmiany w art. 150 ust. 1 pkt 15 lit. b ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.	Uwaga uwzględniona w zakresie uzupełnienia przepisu o Radę do Spraw Ryzyka Systemowego.
165.	Art. 2 pkt 24 (dotyczy art. 164a)	IDM	Proponujemy dodać pkt 4 w brzmieniu: „4) równoważne przestępstwa obowiązujące w innych państwach stanowiące naruszenie przepisów art. 103 ust. 1b .”;	Uwaga nieuwzględniona – nie dotyczy zakresu w jakim projekt jest niezgodny z przyjętymi ustaleniami.
166.	Art. 2 pkt 25 (dotyczy art. 167 ust. 1 pkt 1 i ust. 2a)	IDM	Z treści przepisu usuwa się słowo „istotnie”. W obecnym stanie prawnym sankcja grozi za „istotne naruszenie przepisów prawa”. Zmiana powoduje, że KNF będzie uprawniony do nakładania kar (np. cofnięcie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej lub kara finansowa) za każde stwierdzone naruszenie przepisów	Uwaga uwzględniona.

			prawa, do tej pory KNF musiał w uzasadnieniu decyzji wykazać, że naruszenia miało charakter istotny. Następuje więc rozszerzenie możliwości nakładania sankcji przez KNF i jednocześnie zwiększenie dolegliwości sankcji poprzez zniesienie górnego limitu sankcji. W projekcie przewidziano zniesienie górnego limitu nakładanych kar, obecnie jest to 10.000.000 zł. Powyższe powoduje, że rygorizm otoczenia prawnego w którym funkcjonują firmy inwestycyjne zostanie znacznie zwiększony, a KNF będzie miała ułatwione zadanie w nakładaniu kar. Proponujemy przywrócić wyraz „istotnie” w projektowanym przepisie.	
167.	Art. 2 pkt 25 (dotyczy art. 167 ust. 2a)	IDM	Należałoby sprecyzować, że chodzi o przychód firmy inwestycyjnej a nie podmiotu dominującego.	Uwaga uwzględniona.
168.	Art. 2 pkt 25 (dotyczy art. 167 ust. 2b)	IDM	Niniejszy przepis nie precyzuje w jaki sposób KNF będzie ustalał kwotę korzyści osiągniętej lub unikniętej straty. Bardzo istotna wątpliwość czy w postępowaniu administracyjnym organ, jakim jest KNF, będzie w stanie ustalić tą kwotę. Powyższe rozwiązanie jest trudne do zaakceptowania, gdyż nie jest zgodne z celem kary nakładanej na przedsiębiorców. Wysokość kary, określona w ust. 1, ma z jednej strony wymierzyć dolegliwość firmie inwestycyjnej oraz pozbawić ją ewentualnych, trudnych do oszacowania korzyści, jakie mogła uzyskać w związku z naruszeniem (elementy represyjny), jednocześnie kara ma zapewnić aby firma inwestycyjna mogła w dalszym ciągu funkcjonować na rynku (nie eliminować przedsiębiorcy z obrotu gospodarczego), stąd odniesienie do wysokości 10 % przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za ostatni rok obrotowy. Wymierzanie kary wyższej, niż ta określona w ust. 1 może doprowadzić do de facto wyeliminowania przedsiębiorcy z rynku. Byłaby to kara bardzo surowa, nie	Uwaga nieuwzględniona – nie dotyczy zakresu w jakim projekt został zmieniony ani w jakim jest niezgodny z przyjętymi ustaleniami.

			spotykana dotychczas w żadnych innych regulacjach. Co więcej jeżeli chodzi o relację ust. 2b do ust. 1, określającego wysokość kary, jeżeli KNF jest w stanie ustalić w postępowaniu administracyjnym kwotę korzyści osiągniętej lub unikniętej straty, a dwukrotność tej kwoty jest niższa niż kwota wskazana w art. 167 ust. 1, ustawa powinna wskazywać, iż KNF nie może nałożyć kary wyższej niż dwukrotność kwoty korzyści osiągniętej lub unikniętej straty. Surowsza kara byłaby rażąco niewspółmierna. Należy dodać, że „z zastrzeżeniem ograniczeń wskazanych w art. 167 ust. 2 pkt 1”, aby była podana górna granica takiej sankcji.	
169.	Art. 2 pkt 25 i 26 (dotyczy art. 167 ust. 2 pkt 1 i art. 167a ust. 2c)	UKNF	W art. 167a UKNF proponuje usunięcie dodawanego ust. 2c, który wobec przeliczenia kwoty 5 mln euro na PLN, nie ma już uzasadnienia. Nadto zauważyć należy na brak przepisu wskazującego, według jakiego kursu przeliczany będzie odsetek prognozowanego przychodu, o którym mowa w art. 167 ust. 2 pkt 1, w przypadku gdy przychód ten będzie wyrażony w innej walucie niż polska. Proponujemy, żeby był to kurs obowiązujący w dniu zatwierdzenia sprawozdania finansowego.	Uwagi uwzględnione. Jednocześnie należy zauważyć, że w art. 167 ust. 2 pkt 1 jest mowa również o sytuacji, w której brak jest sprawozdania finansowego, na podstawie którego można ustalić przychód firmy inwestycyjnej – wówczas przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej pod uwagę brany ma być prognozowany przychód określony w przedłożonej Komisji analizie ekonomiczno-finansowej, o której mowa w art 82 ust. 1 pkt 9, albo w sprawozdaniu finansowym, o którym mowa w art. 82 ust. 2 pkt 6. W takiej sytuacji, z uwagi na fakt, że przedmiotowa analiza jest elementem treści wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, a sprawozdanie finansowe, o którym mowa w art. 82 ust. 2 pkt 6 stanowi załącznik do tego wniosku, zaproponowano przyjęcie kursu waluty obcej z dnia złożenia wniosku przez podmiot ubiegający się o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej.

170.	Art. 2 pkt 25 lit. d, art. 26 lit. c, art. 27 lit. a i art. 28 lit. c (dotyczy art. 167 ust. 7 i 8, art. 167a ust. 3 i 4, art. 169 ust. 4 i 5 oraz art. 169a ust. 2)	IDM	Usunięcie rozprawy administracyjnej jako etapu postępowania administracyjnego prowadzonego przed KNF (uwaga analogiczna do zgłoszonej przez IDM w maju do propozycji zmian przepisów zawartych w projekcie ustawy z dnia 20.04.2014 r. o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw-jednolita licencja bankowa) Rozprawa umożliwi stronie postępowania możliwość przedstawienia argumentów osobiście wydającym decyzję w sprawie członkom KNF, bez pośrednictwa Urzędu KNF. Postępowanie administracyjne „bez rozprawy” stanie się postępowaniem, w którym Strona będzie miała możliwość przekazania swojego stanowiska jedynie w formie dokumentów, a materiał na posiedzenie KNF przygotuje w całości Urząd Komisji, który prowadził postępowanie. W praktyce Urząd Komisji będzie przekazywał projekt decyzji z uzasadnieniem do podpisu Przewodniczącego KNF, który będzie miał upoważnienie KNF do wydawania decyzji administracyjnych. Wymóg przeprowadzenia rozprawy przed wydaniem decyzji administracyjnej był wprowadzony już w poprzedniej ustawie Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi i stanowił z całą pewnością pożądaną element w funkcjonowaniu organu nadzoru. Zniesienie tego wymogu zautomatyzuje proces nakładania kar i ułatwi urzędowi KNF prowadzenie postępowań administracyjnych (choćby ze względu na wymogi kpa co do terminowości doręczania wezwań na rozprawę, oraz faktycznych kwestii przygotowania rozprawy, przygotowania stanowiska Urzędu KNF i przygotowania dokumentów dla członków KNF). Ponadto wskazujemy, że także rozporządzenie PE nr 648/2012 EMIR gwarantuje wysłuchanie stron przed	Uwaga nieuwzględniona – nie dotyczy zakresu w jakim projekt został zmieniony ani w jakim jest niezgodny z przyjętymi ustaleniami.

			podjęciem decyzji o nałożeniu kary (art.67). Postulujemy zatem przywrócić przepisy o rozprawie.	
171.	Art. 2 pkt 26 lit. b (dotyczy art. 167a ust. 2b)	IDM	Należy dodać, że „z zastrzeżeniem ograniczeń wskazanych w art. 167 ust. 2 pkt 1”, aby była podana górna granica takiej sankcji.	Uwaga nieuwzględniona – nie dotyczy zakresu w jakim projekt został zmieniony ani w jakim jest niezgodny z przyjętymi ustaleniami.
172.	Art. 2 pkt 28 (dotyczy art. 169a)	IDM	Zgodnie z uzasadnieniem do projektu ustawy o zmianie ustawy - Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw zmiana tego przepisu ma na celu implementację art. 65 ust. 2 dyrektywy. Zgodnie z art. 65 ust. 2 dyrektywy państwa członkowskie zapewniają, by w przypadku obowiązków, o których mowa w art. 65 ust. 1 dyrektywy i którym podlegają m.in. firmy inwestycyjne, istniała możliwość - w razie naruszenia przepisów krajowych mających na celu transponowanie dyrektywy lub naruszenia rozporządzenia (UE) nr 575/2013 - zastosowania sankcji w stosunku do członków organu zarządzającego oraz innych osób fizycznych, które w świetle prawa krajowego ponoszą odpowiedzialność za dane naruszenie. Czyli możliwość zastosowania sankcji odnosi się jedynie do naruszenia przepisów mających na celu implementację dyrektywy lub rozporządzenia nr 575/2013. Propozycja przepisu projektu ustawy odnosi się do wszelkich naruszeń przepisów prawa nie tylko związanych z dyrektywą. W związku tym należy uznać zaproponowane brzmienie art. 169a za nieprawidłową implementację dyrektywy. Ponadto wysokość przewidzianej kary jest zdecydowanie za wysoka i niewspółmierna do wysokości kar przewidzianych np. w odniesieniu do podmiotów nadzorowanych (art. 167 ust. 2 pkt 1). Zwiększenie limitu sankcji pieniężnej, która może być nałożona na „osoby odpowiedzialne” w kuriozalnej,	W przepisie dodano przesłanki ustalania wysokości kary. Ponadto z projektowanego przepisu wykreślono wyrazy „organizowanie rynku regulowanego”. Należy dodać, że brzmienie art. 169a ust. 1a zostało ustalone na konferencji uzgodnieniowej.

		nierealnej wręcz wysokości 21 312 000 zł nie ma żadnego merytorycznego uzasadnienia, w szczególności, że jej wysokość nie jest uzależniona od przychodu osoby, a zgodnie z zasadami odpowiedzialności administracyjnej nie bada się w postępowaniu winy. Uwaga analogiczna do projektowanego art. 167a. Krąg osób, których dotyczy hipoteza przepisu jest bardzo szeroki. Można powiedzieć, że każda osoba biorąca udział z procesie, który zakwestionowała KNF może być uznana za odpowiedzialną za zaistnienie naruszenia. Odpowiedzialność administracyjna różni się od odpowiedzialności cywilnej bądź karnej tym, że w toku postępowania administracyjnego nie bada się winy i innych okoliczności „tłumaczących” postawę osoby, a jedynie sam fakt wystąpienia naruszenia. Z tego powodu jest odpowiedzialnością z punktu widzenia osoby, której zarzuca się nieprawidłowe postępowanie - bardzo surową. W kręgu osób odpowiedzialnych, z całą pewnością mogą znaleźć się osoby zatrudnione na podstawie umowy o pracę (np. maklerzy). Wprowadzenie poprzez ustawę odpowiedzialności pracownika za działania pracodawcy budzi szereg wątpliwości. Przenosi ryzyko prowadzenia działalności gospodarczej z pracodawcy na pracownika, co jest niezgodne z konstrukcją stosunku pracy określoną w Kodeksie Pracy. Dla porównania urzędnicy państwowi odpowiadają na podstawie ustawy z dnia 20 stycznia 2011 r. o odpowiedzialności majątkowej funkcjonariuszy publicznych za zwinione rażące naruszenie prawa. Ich odpowiedzialność podlega też innym ograniczeniom wskazanym w ustawie. Ze względu na fakt, że prawo rynku kapitałowego jest materią skomplikowaną, a przeprowadzenie interpretacji przepisów jest obarczone dużym ryzykiem popełnienia błędu, (również ze względu na konieczność stosowania legislacji unijnej), o czym	

		świadczą m.in. liczne pisma KNF interpretujące przepisy na prośbę podmiotów profesjonalnie wykonujących czynności bądź IDM, obarczanie pracowników firm inwestycyjnych odpowiedzialnością za błędną interpretację przepisów nie powinno mieć miejsca Należałoby rozważyć zatem (wzorem Dyrektywy 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych) zmianę metody ustalania wysokości sankcji np. w oparciu o średnie wynagrodzenie osoby odpowiedzialnej z okresu dwunastu miesięcy. Dodatkowo, w projektowanym art. 169a ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi wykreślono „spółkę prowadzącą rynek regulowany”. Konsekwentnie, z projektowanego przepisu powinny zostać wykreślone także wyrazy „organizowanie rynku regulowanego”, bowiem naruszenie przepisów regulujących organizowanie rynku regulowanego odnosi się do spółki prowadzącej rynek regulowany, a nie do domu maklerskiego czy banku prowadzącego działalność maklerską. Podsumowując, należy uznać, że brak podstaw do tak wysokiej sankcji nakładanej na osoby fizyczne. Co więcej, planowany art. 169a ust. 1a za naruszenie przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, przepisów dotyczących organizowania tego rynku regulowanego, nakłada sankcję w wysokości zaledwie 1 mln zł. W tym przypadku jest ogromna dysproporcja między sankcjami w zależności od podmiotu, który dokonał naruszeń. Należy zwrócić uwagę, iż naruszenie przepisów przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, może niejednokrotnie mieć niekorzystny wpływ na cały rynek przez nią prowadzony, a w konsekwencji nie mniejszą szkodę dla uczestników rynku niż działalność pojedynczego domu maklerskiego. W związku z powyższym, brak jest podstaw aksjologicznych do takiej	

			dysproporcji.	
173.	Art. 2 pkt 28 lit. c (dotyczy art. 169a)	GPW	W ocenie Giełdy proponowane brzmienie art. 169a ustawy o obrocie instrumentami finansowymi (art. 2 pkt 28 lit. c Projektu) wciąż wywołuje zasadnicze wątpliwości. Wykreślenie z art. 169a ustawy ust. 2 – wymogu przeprowadzenia rozprawy przed wydaniem decyzji w przedmiocie nałożenia kary pieniężnej na podmiot nadzorowany - nie znajduje uzasadnienia zarówno w celu projektowanych zmian, jak i wobec konstytucyjnej zasady demokratycznego państwa prawnego (art. 2 Konstytucji). Podkreślić bowiem należy, że sankcje określone w art. 169a dotyczą także osób fizycznych, a w przypadku naruszeń dokonanych przez podmioty inne niż spółka prowadząca rynek regulowany (projektowany art. 169a ust. 1) są one szczególnie dotkliwe (kara pieniężna do wysokości 21.312.000 zł). Wskazana w uzasadnieniu Projektu jako podstawa wprowadzenia przedmiotowej regulacji, implementacja art. 65 ust. 2 dyrektywy 2013/36/UE (CRD IV) nie jest wystarczającą podstawą wykreślenia art. 169a ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Zważyć należy, że art. 65 ust. 2 dyrektywy CRD IV postuluje jedynie wprowadzenie odpowiednich, odstraszających oraz proporcjonalnych sankcji i środków administracyjnych. W szczególności Dyrektywa CRD IV nie przesądza, że sankcje administracyjne powinny być orzekane z pominięciem rozprawy. Przeciwnie – w art. 65 ust. 2 zastrzeżono, że sankcje wprowadzane powinny być na warunkach określonych w prawie krajowym. Pozostawienie Komisji Nadzoru Finansowego możliwości określenia tak dotkliwych sankcji w drodze arbitralnej decyzji budzi słuszne i uzasadnione obawy o możliwość ochrony praw osób fizycznych. W demokratycznym	W przepisie dodano przesłanki ustalania wysokości kary. W odniesieniu do przepisów o rozprawie uwagi nie zostały uwzględnione, ponieważ nie dotyczą zakresu w jakim projekt został zmieniony ani w jakim jest niezgodny z przyjętymi ustaleniami. Jednocześnie dokonano korekty redakcyjnej w art. 2 pkt 28 projektu – jak słusznie zauważono projektowany przepis przewidywał dodanie w art. 169a ust. 1a i 1b, nie określając jednak treści ust. 1b.

			państwie prawnym zarówno stanowienie, jak i stosowanie prawa odbywać się powinno z poszanowaniem zasad praworządności, uwzględnieniem praw obywateli oraz w sposób budzący zaufanie obywateli do władzy publicznej. Wymóg wydania decyzji po przeprowadzeniu rozprawy nie jest zatem zbędnym wydłużeniem postępowania Komisji, a gwarancją ochrony praw osoby, przeciwko której decyzja może zostać wydana. W tym kontekście przywołać należy przywołane już uwagi dotyczące braku zgodności proponowanych zmian z orzecznictwem Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w Strasburgu oraz z Rekomendacją Komitetu Ministrów Rady Europy nr 91 z 13 lutego 1991 r. Dodatkowo, Giełda pragnie zauważyć, że zmiana przepisów polegająca na rezygnacji z obowiązku przeprowadzenia rozprawy dokonywana jest w sposób wybiórczy. Dla przykładu wskazać należy nowelizację ustawy o obrocie instrumentami finansowymi będącą obecnie przedmiotem prac parlamentarnych – druk sejmowy nr 2734, nr 2822 – która wśród nowododawanych przepisów wprowadza obowiązek przeprowadzenia rozprawy przed wydaniem decyzji o nałożeniu kary (vide: nowododawany art. 173c ust. 5, w druku sejmowym nr 2734). Ponadto art. 2 pkt 28 projektu przewiduje dodanie w art. 169a ust. 1a i 1b, nie określa jednak treści ust. 1b.	
174.	Art. 2 pkt 30 (dotyczy art. 176b)	IDM	W zakresie, w jakim kara mogłaby być nałożona na osoby fizyczne, jest to kara bardzo surowa. Uwagi analogiczne jak w przypadku kar przewidzianych w projekcie zmian do ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym. Zakres informacji, które może żądać KNF jest określony w art.110m bardzo ogólnie. Z przepisu wynika, że są to wszystkie informacje jakie KNF uzna za niezbędne do sprawowania nadzoru. Nie ma przewidzianego środka	Uwaga nieuwzględniona – nie dotyczy zakresu w jakim projekt został zmieniony ani w jakim jest niezgodny z przyjętymi ustaleniami.

		obrony przed nadmiernym żądaniem, gdy KNF wykroczy poza swoje kompetencje. Należy również wskazać, że termin określony w art. 110 na dostarczenie dokumentów jest również bardzo restrykcyjny - informacje należy przekazywać „niezwłocznie”. W praktyce zastosowanie się do tego wymogu poprzez przekazanie dużej liczby żądanych dokumentów i informacji „niezwłocznie” może okazać się utrudnione bądź niemożliwe. Przepis wprowadzający sankcje powinien wzorować się na przepisach karnych, przede wszystkim powinien jasno określać naruszenie którego dopuściła się osoba na którą sankcję się nakłada. Urząd powinien wskazać również przesłanki wpływu braku informacji na sprawowanie nadzoru, jeżeli już miałby karać to za celowe utrudnianie nadzoru i brak dostarczenia dokumentów o treści istotnej dla sprawowanego nadzoru. Aktualne są uwagi co do nadmiernej wysokości sankcji i braku odniesienia do przychodów osoby na którą sankcja ma być nałożona i jej sytuacji finansowej. Dla porównania: Prezes UOKiK może nałożyć na podstawie art. 108 ust. 1 pkt 3 pkt karę indywidualną na osobę pełniącą funkcję kierowniczą lub wchodzącą w skład organu zarządzającego przedsiębiorcy za nieudzielenie informacji lub udzielenie nierzetelnych lub wprowadzających w błąd informacji żądanych przez Prezesa UOKiK - w wysokości do 50- krotności przeciętnego wynagrodzenia (od 18.01.15 r. do 5 000 zł), a także na podstawie art. 108 ust. 2 pkt 1 lit. a karę na osobę upoważnioną przez przedsiębiorcę kontrolowanego w toku wykonywanej kontroli za nieudzielenie informacji lub udzielenie nierzetelnych lub wprowadzających w błąd informacji żądanych przez Prezesa UOKiK - w wysokości do 50- krotności przeciętnego wynagrodzenia.	

175.	Art. 2 pkt 31 (art. 215a ust. 2, ust. 3 pkt 1 i ust. 9 pkt 1)	UKNF	W art. 215a, ze względu na fakt, iż ustawa nowelizująca nie wejdzie w życie w 2014 r., UKNF proponuje usunięcie przepisów obejmujących rok 2014, tj. usunięcie ust. 2, ust. 3 pkt 1 i ust. 9 pkt 1.	Uwaga uwzględniona.
Uwagi do art. 3 (zmiany w ustawie o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym)				
176.	Art. 3 pkt 1 (dotyczy art. 13 ust. 1a i art. 14)	BFG	I. Zmiana ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym - podstawa naliczania opłaty rocznej. Projekt ustawy w art. 3 przewiduje wprowadzenie zmian do ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (dalej: ustawa o BFG) w zakresie wskazania podstawy naliczania obowiązkowych opłat rocznych wnoszonych przez podmioty objęte systemem gwarantowania (art. 13 ust. 1a ustawy o BFG). Projekt przewiduje nadanie przepisowi art. 13 ust. 1a ustawy o BFG następującej treści: <i>"1a. Podstawę naliczania opłaty rocznej stanowi kwota odpowiadająca 12,5- krotności sumy wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu poszczególnych rodzajów ryzyka oraz wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu przekroczenia limitów i naruszenia innych norm określonych w ustawie - Prawo bankowe oraz rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.6.2013, str. 1), obliczona przez bank według zasad określonych na podstawie przepisów tej ustawy i rozporządzenia."</i> W uzasadnieniu do tej zmiany wskazano, że „zmiana [ta] (...) ma na celu dostosowanie przepisu art. 13 ust. 1a ustawy o BFG do zmian wynikających z wdrożenia	Uwaga dotycząca określenia podstawy naliczenia opłaty rocznej uwzględniona – podstawę ma stanowić łączna kwota ekspozycji na ryzyko. Uwaga dotycząca zagwarantowania w przepisach przejściowych możliwości zastosowania postanowień uchwały KNF nr 76/2010 w sprawie zakresu i szczegółowych zasad wyznaczania wymogów kapitałowych z tytułu poszczególnych rodzajów ryzyka, w okresie co najmniej do dnia 31 grudnia 2014 roku nieaktualna.

		dyrektywy CRD IV i dostosowuje jednocześnie siatkę pojęciową w odniesieniu do zagadnienia funduszy własnych do przepisów." Wydaje się, że zaproponowane brzmienie przepisu nie w pełni realizuje wskazany w uzasadnieniu cel, z którym co do zasady należy się zgodzić. Należy wskazać, że dotychczasowe brzmienie art. 13 ust. 1a ustawy o BFG korespondowało z brzmieniem art. 128 ust. 1 pkt 2 lit. a) ustawy - Prawo bankowe. Projekt przewiduje jednak uchylenie całego ustępu 1 w art. 128 ustawy - Prawo bankowe, wskazując w uzasadnieniu, że: „w związku z wejściem w życie przepisów rozporządzenia CRR, które określają wymogi w zakresie funduszy własnych, w tym współczynnik wypłacalności (vide część trzecia tego rozporządzenia), w art. 1 pkt 35 lit. a projektu ustawy zaproponowano uchylenie art. 128 ust. 1 powielającego unijną regulację". Należy wskazać, że zaproponowane brzmienie art. 13 ust. 1a ustawy o BFG jest niespójne z nowym brzmieniem ustawy - Prawo bankowe. Dodatkowo zaproponowana w projekcie podstawa naliczania obowiązkowej opłaty rocznej nie jest również do końca spójna z rozporządzeniem CRR. Przepis ust. 3 art. 92 rozporządzenia CRR odnosi się do kwoty ekspozycji na poszczególne rodzaje ryzyka, ale tylko część ekspozycji na ryzyko powstaje przez pomnożenie kwoty wymogów w zakresie funduszy własnych przez 12,5, w projekcie ustawy mnożnik ten odnosi się natomiast do całości „<i>sumy wymogów w zakresie funduszy własnych</i>". Definicja podstawy naliczania obowiązkowej opłaty rocznej oparta na sformułowaniu „<i>łączna kwota ekspozycji na ryzyko</i>” jest również uzasadniona ze względu na dane jakie są przekazywane w sprawozdawczości banków. W sprawozdawczości tej, w formularzu dotyczącym	

		wszystkich ryzyk, nie występują dane dotyczące wymogów w zakresie funduszy własnych, prezentowane są natomiast kwoty ekspozycji z tytułu poszczególnych rodzajów ryzyk. Ponadto, mimo tego, że zasady wyznaczania wymogów reguluje przede wszystkim rozporządzenie CRR, odwołanie jedynie do tego aktu prawnego nie jest wystarczające. W projekcie ustawy wprowadzone są bowiem przepisy, jak np. ust. 3a - 3g w art. 128 ustawy - Prawo bankowe, które regulują m.in. wydawanie zgód przez KNF w zakresie dotyczącym rozporządzenia CRR. Z tego powodu art. 13 ust. 1a powinien odwoływać się również do ustawy - Prawo bankowe (co zostało uwzględnione <i>in fine</i> proponowanego brzmienia tego przepisu). W związku z powyższym proponujemy nadanie art. 13 ust. 1a ustawy o BFG następującego brzmienia: <i>„1a. Podstawę naliczania opłaty rocznej wnoszonej i obliczanej przez podmioty objęte systemem gwarantowania stanowi łączna kwota ekspozycji na ryzyko, określona w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.6.2013, str. 1), obliczona według zasad określonych na podstawie przepisów tego rozporządzenia i ustawy - Prawo bankowe.”</i> Takie brzmienie tego przepisu realizuje deklarowany w uzasadnieniu cel zmiany (zapewnienie spójności i dostosowanie do zmian terminologicznych związanych ze zmianą ustawy - Prawo bankowe) oraz nie zmienia zasadniczo obecnie obowiązującej podstawy obliczenia obowiązkowej opłaty rocznej.	

		W związku z ustalaniem opłat na rzecz Fundusz na rok 2015 konieczne jest zagwarantowanie w przepisach przejściowych możliwości zastosowania postanowień uchwały KNF nr 76/2010 w sprawie zakresu i szczegółowych zasad wyznaczania wymogów kapitałowych z tytułu poszczególnych rodzajów ryzyka, w okresie co najmniej do dnia 31 grudnia 2014 roku. Zmiana art. 128 ustawy - Prawo bankowe oraz związane z tym uchylene w/w uchwały KNF nr 76/2010 spowodowałyby brak przepisów do których odwołuje się uchwała Rady BFG regulujących wymogi kapitałowe dla banków. Regulacje te powinny obowiązywać na dzień określony jako dzień naliczenia opłat, tj. na dzień 31 grudnia 2014 r. (zgodnie z uchwałą nr 28/2014 Rady Bankowego Funduszu Gwarancyjnego z dnia 19 listopada 2014 r. w sprawie określenia wysokości stawki obowiązkowej opłaty rocznej na 2015 rok wnoszonej na rzecz Bankowego Funduszu Gwarancyjnego przez podmioty objęte obowiązkowym systemem gwarantowania oraz uchwałą nr 29/2014 Rady Bankowego Funduszu Gwarancyjnego z dnia 19 listopada 2014 r. w sprawie określenia wysokości stawki opłaty ostrożnościowej na 2015 rok wnoszonej na rzecz Bankowego Funduszu Gwarancyjnego przez podmioty objęte obowiązkowym systemem gwarantowania) Wydaje się, że w związku ze stanem zaawansowania procesu legislacyjnego, ryzyko to jest niewielkie, tym niemniej pod rozwagę poddajemy wprowadzenie stosownej regulacji do art. 14 projektowanej ustawy, jako nowe ustępy 3 i 4: „3. Na potrzeby naliczenia, wniesienia i dokonania ewentualnych korekt obowiązkowych opłat rocznych i opłat ostrożnościowych, o których mowa odpowiednio w art. 13 oraz art. 14a ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2009 r.	

			<i>Nr 84, poz. 711 z późn. zm.) na 2015 rok stosuje się zasady obliczania podstawy naliczania tych opłat określone na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. z 2012 r.) poz. 1376 z późn. zm.) w brzmieniu obowiązującym do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.</i> <i>4. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 128 ust. 6 pkt 1, 3, 4, 5 i 7 oraz art. 141j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. z 2012 r., poz. 1376 z późn. zm.) zachowują moc do czasu naliczenia, wniesienia i dokonania ewentualnych korekt obowiązkowych opłat rocznych i opłat ostrożnościowych, o których mowa odpowiednio w art. 13 oraz art. 14a ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2009 r. Nr 84, poz. 711 z późn. zm.) na 2015 rok.”</i>	
177.	Art. 3 pkt 2-4 (dotyczy art. 14 ust. 2a, art. 14a ust. 2 i art. 25 ust. 3a)	BFG	II. Zmiana ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym - wnoszenie opłat przez BGK Art. 3 pkt 2 - 4 projektu ustawy dodają nowe jednostki redakcyjne do art. 14, 14a oraz 25 ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym. Jak już sygnalizowałem zaproponowane brzmienie przepisów nie uwzględnia przyjęcia nowej dyrektywy w sprawie systemów gwarancji depozytów (dyrektywa DGS), co może być istotne zakładając, że przedmiotowa nowelizacja ustawy - Prawo bankowe jest planowana przed implementacją dyrektywy DGS. Dyrektywa DGS wprowadza nowe rozwiązania w zakresie finansowania systemów gwarancji depozytów. Zgodnie z dyrektywą DGS podstawą wyliczenia składki jest kwota depozytów gwarantowanych, nie zaś kwota wymogów kapitałowych, jak obecnie przewiduje ustawa o BGF (w tym również po uwzględnieniu zaproponowanej zmiany). Dyrektywa DGS wprowadza	Uwagi nieuwzględnione – nie dotyczą zakresu w jakim projekt został zmieniony ani w jakim jest niezgodny z przyjętymi ustaleniami.

		również zasadę różnicowania wysokości składki ze względu na ryzyko. Zgodnie z tym podejściem niższe opłaty dla pewnych podmiotów są możliwe, o ile ryzyko generowane przez dany podmiot jest niskie. Sposób różnicowania składki zostanie doprecyzowany w wytycznych Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w zakresie składki wnoszonej na rzecz finansowania systemów gwarantowania depozytów. Jak już wspomniałem Dyrektywa DGS wprowadza zasadę kalkulacji składki w oparciu o ryzyko, jako podstawę wskazując kwotę depozytów gwarantowanych. Zmiana podstawy składki uwzględni więc spadającą wartość depozytów zgromadzonych w BGK. Dyrektywa DGS przewiduje przy tym możliwość ustalenia niższych opłat dla pewnych sektorów, o ile ryzyko generowane przez dany sektor jest niskie (na podstawie art. 13 ust. 1 dyrektywy DGS). Możliwe wydaje się więc, niezależnie od efektu zmiany podstawy naliczania opłat, wprowadzenie zaproponowanych niższych opłat ponoszonych przez Bank Gospodarstwa Krajowego, który mógłby być traktowany jako podmiot sektora banków państwowych w przypadku wykazania niższego ryzyka tego sektora. Takie obniżenie opłaty powinno znaleźć odzwierciedlenie w modelu kalkulacji składek, poprzez wprowadzenie dodatkowego wskaźnika ryzyka w kategorii „<i>Business model and Management</i>”. Uwzględniając powyższe wydaje się, że właściwszym miejscem na przesądzenie poziomu opłat wnoszonych przez BGK byłaby ustawa implementująca nową dyrektywę DGS. Odpowiednie przepisy mogą być uwzględnione, mając na uwadze wspomniane prace na poziomie europejskim, w projekcie z dnia 23 kwietnia 2013 r. <i>ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, uporządkowanej likwidacji banków oraz o zmianie niektórych innych ustaw (dalej: projekt ustawy o BFG)</i>,	

		który jest równolegle procedowany. Pozwoliłoby to na całościowe uregulowanie opłat na rzecz BFG w jednym akcie prawnym, dedykowanym BFG. Ponadto w odniesieniu do proponowanego obniżenia opłat wnoszonych przez BGK (obniżenie stawki opłaty rocznej o 50% - art. 13 ust. 2a ustawy o BFG; zwolnienie z opłaty ostrożnościowej - art. 14a ustawy o BFG, obniżenie o 50% stawki dla obliczenia wysokości funduszu środków gwarantowanych - art. 25 ust. 3a), należy wskazać, że udział BGK w opłatach wnoszonych na rzecz BFG już obecnie uwzględnia jego szczególny charakter. Zgodnie bowiem z art. 14 ust. 3 ustawy o BFG nie są naliczane opłaty od „funduszy utworzonych, powierzonych lub przekazanych Bankowi Gospodarstwa Krajowego na mocy odrębnych ustaw” oraz „dla działalności realizowanej przez Bank Gospodarstwa Krajowego w ramach programów rządowych oraz od środków zgromadzonych na rachunku rezerw poręczeniowych i gwarancyjnych Skarbu Państwa w tym banku”. Regulacja ta pozwala na zmniejszenie podstawy naliczania opłat należnych od BGK na rzecz BFG. Dla opłat na 2013 r. relacja tak skorygowanej podstawy do podstawy pierwotnej wynosiła ok. 56%, dla opłat na 2014 r. - ok. 58%. Powyższy przepis pozostaje niezmienny w opiniowanym projekcie ustawy. Oznacza to, że podstawa naliczania opłaty rocznej dla BGK byłaby zmniejszana w dwojaki sposób - zarówno poprzez zastosowanie wyłączeń z podstawy naliczania opłaty rocznej, zgodnie z art. 14 ust. 3 ustawy o BFG oraz poprzez zastosowanie 50% redukcji stawki zgodnie z proponowanym nowym przepisem w art. 14 ust. 2a ustawy o BFG. W rezultacie wnoszona przez BGK obowiązkowa opłata roczna stanowiłaby ok. 25% wartości wyjściowej, tzn. bez wyłączeń i redukcji. Pragniemy także zwrócić uwagę, że zgodnie z danymi	

		przekazywanym do BFG na podstawie <i>Zarządzenia Prezesa NBP nr 3/2014</i>, BGK nadal wykazuje wiarytelności objęte gwarancjami BFG oraz środki gwarantowane. Środki te co prawda wykazują tendencję malejącą, nadal jednak występują w istotnych kwotach (w uzasadnieniu projektu ustawy (str. 19) wskazano w odniesieniu do proponowanych zmian w ustawie o BFG, że „w ramach realizacji Strategii w 2012 r. BGK zaprzestał prowadzenia rachunków depozytowych oraz rachunków bieżących osób fizycznych (najmniej profesjonalnych uczestników rynku finansowego)”). W opinii Funduszu wprowadzenie dalszego obniżenia partycypacji BGK w opłatach i zobowiązaniach na rzecz BFG nie znajduje obecnie uzasadnienia ponieważ BGK jest jednym z podmiotów objętych systemem gwarantowania o wciąż istotnej wielkości ochrony gwarancyjnej. Pragnę zaznaczyć, że Rada Bankowego Funduszu Gwarancyjnego ustaliła już poziom opłat na rzecz BFG na rok 2015. Proponowana zmiana dotycząca opłat wnoszonych przez BGK na rzecz BFG miałaby jedynie bardzo ograniczony czasowo charakter i prawdopodobnie nie zostałyby skonsumowane praktycznie. W związku z powyższym ponownie proponujemy przeniesienie dyskusji nad tą kwestią do prac dotyczącej projektu z dnia 23 kwietnia 2013 r. <i>ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, uporządkowanej likwidacji banków oraz o zmianie niektórych innych ustaw</i>, który jest procedowany równolegle. Pozwoli to również uniknąć kolizji w procesie legislacyjnym, związanych z jednoczesnym procedowaniem tych samych kwestii. W przypadku nieuwzględnienia powyższego stanowiska i w prowadzenia zmian w zakresie opłat dokonywanych przez BGK na rzecz BFG, należy zwrócić uwagę na	

			synchronizację terminu wejścia w życie ustawy oraz terminów realizacji uchwały Rady BFG w zakresie tworzenia Funduszu Ochrony Środków Gwarantowanych na 2015 r. oraz wniesienia opłat ostrożnościowej i rocznej za 2015 r. Termin wejścia w życie ustawy został określony w projekcie ustawy w art. 16 jako: „po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia”. Ogólne sformułowanie, oraz brak przepisów przejściowych w tym zakresie może spowodować trudności interpretacyjne, ponieważ ustawa wejdzie w życie nie tylko po podjęciu uchwał przez Radę BFG ale także w określonym momencie jej realizacji.	
Uwagi do art. 6 (zmiany w ustawie o Banku Gospodarstwa Krajowego)				
178.	Dodatkowe propozycje	BGK	(...) pragnę wskazać na dwie krytyczne dla obszaru działalności Banku Gospodarstwa Krajowego regulacje prawne, które powinny znaleźć się w rozwiązaniach rangi ustawowej (a nie w aktach delegowanych): 1/ określenie odrębnych limitów koncentracji dla Banku; 2/ doprecyzowanie rozwiązań umożliwiających traktowanie zobowiązań Banku jako zobowiązań z zerową wagą ryzyka. Brak przyjęcia wymienionych rozwiązań we wskazanej powyżej formie (tj. zapisów ustawowych) skutkować może ograniczeniem możliwości zwiększania przez Bank Gospodarstwa Krajowego skali realizacji Programu Inwestycje Polskie oraz programów rządowych, pozyskania dla polskiej gospodarki (w tym dla sektora finansowego) długoterminowego finansowania od instytucji finansowych po niższym koszcie, a także niepełnym wykorzystaniem potencjału kredytowego i poręczeniowo-gwarancyjnego Banku Gospodarstwa Krajowego.	Uwagi uwzględnione.

		Poniżej pragnę przedstawić najistotniejsze uwagi do przedmiotowego projektu w zakresie obszaru działalności Banku Gospodarstwa Krajowego oraz propozycje odpowiednich zapisów ustawowych. I. Niewłaściwa wydaje się rezygnacja z przepisów rangi ustawowej dotyczących odrębnych limitów zaangażowania dla Banku Gospodarstwa Krajowego zaproponowanych przez Ministerstwo Finansów w projekcie ustawy z dnia 16 kwietnia 2014 r. Ustawowe określenie takich limitów wydaje się być najwłaściwszym rozwiązaniem, na co wskazują m.in. przykłady otoczenia regulacyjnego innych państwowych banków rozwoju przedstawionych przez Bank Gospodarstwa Krajowego w piśmie z dnia 8 lipca 2014 r., nr GP-061-18/2014/DK. Mając na względzie robocze konsultacje z Kierownictwem Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego oraz chęć osiągnięcia kompromisu pozwalam sobie zaproponować przywrócenie ustawowych zapisów dotyczących limitów koncentracji na poziomie 50% uznanego kapitału Banku Gospodarstwa Krajowego dla grup podmiotów powiązanych, poszczególnych banków krajowych oraz każdego z funduszy inwestycyjnych. II. Należy również zauważyć, że projekt ustawy nie uwzględnia propozycji Banku Gospodarstwa Krajowego dotyczącej możliwości uznawania wszelkich zobowiązań Banku Gospodarstwa Krajowego jako zobowiązań z zerową wagą ryzyka. W piśmie z dnia 10 lipca 2014 r., nr GP-061-19/2014/DK, Bank Gospodarstwa Krajowego przedstawił propozycję nowelizacji art. 3 ust. 3 ustawy o Banku Gospodarstwa Krajowego, przygotowaną zgodnie z intencją Komisji Nadzoru Finansowego wyrażoną w piśmie z dnia 7 maja 2012 r. nr	

		DRB/BRB_1/7111/9/5/12. Ponadto, Bank Gospodarstwa Krajowego przekazał do Ministerstwa Finansów roboczy projekt umowy wsparcia doprecyzowującej zagadnienia zawarte w art. 3 ust. 3 ustawy o Banku Gospodarstwa Krajowego. III. W przedłożonym projekcie z dnia 6 listopada 2014 r. zaproponowano poniższą delegację dla Ministra Finansów do wydania rozporządzenia na podstawie art. 128b ust. 1 ustawy - Prawo bankowe (art. 1 pkt 37 projektu zmiany ustawy - Prawo bankowe): <i>"Art. 128b. 1. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, może wyłączyć, w drodze rozporządzenia, część działalności lub całą działalność banku państwowego związaną z obsługą funduszy utworzonych, powierzonych lub przekazanych temu bankowi na podstawie odrębnych ustaw, lub w ramach realizacji przez ten bank programów rządowych, z obowiązku spełniania niektórych wymogów i norm, o których mowa w ustawie lub rozporządzeniu nr 575/2013, mając na względzie w szczególności potrzebę realizacji celów działalności banku oraz utrzymywania przez bank funduszy własnych i płynności adekwatnych do skali i ryzyka prowadzonej działalności."</i> Powyższa propozycja ograniczałaby się wyłącznie do działań w obszarze programów rządowych i funduszy umiejscowionych w Banku Gospodarstwa Krajowego, a nie do całej jego działalności. Ponadto w piśmie z dnia 8 lipca 2014 r, nr GP-061-18/2014/DK, Bank Gospodarstwa Krajowego zwracał uwagę na możliwość niezgodności tego przepisu z Konstytucją RP oraz rozporządzeniem nr 575/2013 - ze względu na teoretyczną możliwość prowadzenia działalności przez inne niż Bank	

		Gospodarstwa Krajowego banki państwowe. Podkreślić bowiem należy, że mając na względzie polskie instytucje finansowe, z pakietu CRDIV/CRR wyłączony jest Bank Gospodarstwa Krajowego oraz Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo-Kredytowe. Propozycja Ministerstwa Finansów delegacji na rozporządzenie na podstawie art. 128b ust. 1 ustawy - Prawo bankowe wprowadzałaby bardzo ograniczone możliwości lub nawet czyniłaby niemożliwym ustalenie odrębnych limitów koncentracji zaangażowania (np. w przypadku inwestycji finansowanych przez Bank w ramach realizacji Programu Inwestycje Polskie). W związku z powyższym, Bank Gospodarstwa Krajowego w piśmie z dnia 8 lipca 2014 r. nr GP-061-18/2014/DK, zasugerował - jako rozwiązanie uzupełniające w stosunku do odrębnych ustawowych limitów koncentracji - wprowadzenie w ustawie o Banku Gospodarstwa Krajowego zapisów dotyczących delegacji dla Ministra Finansów do wydania rozporządzenia odnoszącego się do możliwości przyznania w obszarze całej działalności Banku Gospodarstwa Krajowego. W ocenie Banku Gospodarstwa Krajowego nawet przyjęcie zaproponowanej przez Ministerstwo Finansów delegacji oraz wydanie na jej podstawie rozporządzenia przez Ministra Finansów nie może stanowić podstawy prawnej do przyznania zobowiązaniom Banku Gospodarstwa Krajowego zerowej wagi ryzyka. Zapisy dotyczące regwarancji Skarbu Państwa na zobowiązania Banku Gospodarstwa Krajowego muszą wynikać bezpośrednio z ustawy, a zerowa waga ryzyka na zobowiązania jest pochodną takiego rozwiązania (tj. posiadaniem regwarancji Skarbu Państwa) i nie stanowi wymogu, czy też normy, którą byłby zobligowany wypełniać Bank Gospodarstwa Krajowego. Niezależnie od powyższego należy również zaznaczyć, że	

		przepisy przejściowe do projektu ustawy z dnia 6 listopada 2014 r. nie zawierają odniesienia co do utrzymania w mocy wyłączeń udzielonych przez Komisję Nadzoru Finansowego na podstawie art. 128b ust. 1 ustawy - Prawo bankowe. IV. W zakresie proponowanych przez Ministerstwo Finansów zmian w art. 3 ust. 1 ustawy o Banku Gospodarstwa Krajowego pragnę przypomnieć wątpliwości zgłaszane podczas konferencji uzgodnieniowej w dniu 13 czerwca 2013 r. przez przedstawicieli Rządowego Centrum Legislacji. W ocenie Banku Gospodarstwa Krajowego propozycja przedstawiona w piśmie z dnia 8 lipca 2014 r., nr GP-061-18/2014/DK, spełniałaby oczekiwania przedstawicieli Rządowego Centrum Legislacji. V. W związku z uchwaleniem rozporządzenia delegowanego Komisji Europejskiej z dnia 10 października 2014 r. uzupełniającego rozporządzenie nr 575/2013 odniesieniu do wymogu pokrycia wpływów netto dla instytucji kredytowych (w szczególności w odniesieniu do ograniczeń określonych w treści art. 32-34 tego rozporządzenia) proponuje się doprecyzowanie brzmienia zapisów umożliwiających uwzględnienie jako wpływów płynności całości niewykorzystanych bezwarunkowych zobowiązań pozabilansowych Skarbu Państwa. VI. W zakresie funduszy własnych Banku załączony projekt ustawy zawiera propozycję braku konieczności zgody organu nadzoru na obniżanie poziomu funduszu statutowego Banku, co wydaje się być zgodne z obecnymi uregulowaniami art. 5c ustawy o Banku Gospodarstwa Krajowego.	

		VII. Pragnę również zwrócić uwagę na pewną niespójność pomiędzy proponowanym brzmieniem zapisów art. 137 oraz art. 138 ustawy Prawo bankowe. Art. 138 odnosi się do norm płynności określonych w art. 137, który natomiast takich norm nie będzie zawierał. VIII. Zaproponowany w załączeniu do niniejszego pisma projekt ustawy uwzględnienia również rozwiązania zaproponowane w projekcie ustawy z dnia 16 kwietnia 2014 r. w zakresie wyłączenia z norm ostrożnościowych w ramach działalności Banku, określonej w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy o Banku Gospodarstwa Krajowego (tj. obsługa funduszy utworzonych, powierzonych lub przekazanych Bankowi na podstawie odrębnych ustaw). IX. Najbardziej pożądanym ze strony Banku Gospodarstwa Krajowego, jak również rozwoju gospodarczego kraju rozwiązaniem byłoby ujęcie propozycji, o których mowa w pkt I i II, bezpośrednio w przepisach ustawy o Banku Gospodarstwa Krajowego jako <i>lex specialis</i>, natomiast delegacja zaproponowana przez Bank Gospodarstwa Krajowego mogłaby stanowić uzupełnienie określonych rozwiązań legislacyjnych zapewniając Ministrowi Finansów (tak jak dotychczas Komisji Nadzoru Finansowego) elastyczność w działaniach w odniesieniu do różnych obszarów aktywności Banku Gospodarstwa Krajowego. Wyrażam głębokie przekonanie, że propozycje Banku Gospodarstwa Krajowego spotkają się z aprobatą strony rządowej, nadzoru finansowego oraz środowiska bankowego. W celu jak najszybszego zakończenia prac nad projektem istotnym z punktu widzenia gospodarki	

		narodowej oraz rynku finansowego, a także woli wypracowania stanowiska kompromisowego Bank Gospodarstwa Krajowego jest skłonny odstąpić od propozycji rozwiązań zgłaszanych w trakcie uzgodnień międzyresortowych innych, niż propozycje zawarte w niniejszym piśmie. W załączeniu przesyłam projekt zmiany ustawy o Banku Gospodarstwa Krajowego uwzględniający propozycje Ministerstwa Finansów z dnia 6 listopada 2014 r, najistotniejsze postulaty zgłaszane przez Bank Gospodarstwa Krajowego oraz korekty o charakterze doprecyzowującym, redakcyjnym i stylistycznym. Wraz z nowelizacją zapisów ustawowych niezbędna wydaje się konieczność uaktualnienia uzasadnienia, zarówno w zakresie proponowanych rozwiązań, jak też zmian stanu faktycznego, które miały miejsce w obszarze działalności Banku Gospodarstwa Krajowego. <u>Załącznik:</u> Projekt zapisów nowelizujących ustawę o Banku Gospodarstwa Krajowego <i>Art 6. W ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego (Dz. U. z 2014 r. poz. 510 i 1146) wprowadza się następujące zmiany:</i> <i>1) w art. 3:</i> <i>a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:</i> <i>1a. BGK jest zobowiązany do przestrzegania wymogów ostrożnościowych określonych w:</i> <i>1) art. 1-24 oraz art. 456-521 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych,</i>	

		zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2013 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.6.2013), str. 1) zwanego dalej „rozporządzeniem nr 575/2013”; 2) art. 25-91 rozporządzenia 575/2013 - w zakresie funduszy własnych; 3) art. 92-386 rozporządzenia 575/2013 - w zakresie wymogów kapitałowych; 4) art. 387-403 rozporządzenia 575/2013 - w zakresie dużych ekspozycji; 5) art. 404-410 rozporządzenia 575/2013 - w zakresie ekspozycji z tytułu przeniesionego ryzyka kredytowego; 6) art. 411-428 rozporządzenia 575/2013 - w zakresie płynności; 7) art. 429-430 rozporządzenia 575/2013 - w zakresie dźwigni finansowej; 8) art. 431-455 rozporządzenia 575/2013 - w zakresie ujawniania informacji - chyba, że odrębne przepisy stanowią inaczej. <i>Ib. Przepisów ust. 1a oraz przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe nie stosuje się do działalności BGK, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2, z wyjątkiem działalności BGK w zakresie obsługi Funduszu Żeglugi Śródlądowej, o którym mowa w ustawie z dnia 28 października 2002 r. o Funduszu Żeglugi Śródlądowej i Funduszu Rezerwowym (Dz. U. z 2002 r. Nr 199, poz. 1672 oraz z 2013 r. poz. 1646).”,</i> b) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje BGK środki na utrzymanie: 1) funduszy własnych na poziomie gwarantującym	

		<i>realizację zadań BGK, o których mowa w art 5;</i> <i>2) płynności, o której mowa w ust. 1a pkt 6 oraz w przepisach ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe</i> <i>- mając na względzie konieczność pokrycia ryzyka działalności bankowej ponoszonego przez BGK.",</i> <i>c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a-3e w brzmieniu:</i> <i>„3a. Warunki oraz tryb przekazania środków, o których mowa w ust. 3, określa umowa zawarta pomiędzy ministrem właściwym do spraw finansów publicznych a BGK.</i> <i>3b. Zobowiązanie, o którym mowa w ust. 3, stanowi kontrgwarancję państwową w rozumieniu art. 214 rozporządzenia nr 575/2013.</i> <i>3c. Fundusz statutowy BGK stanowi instrument kapitałowy w rozumieniu art. 26 ust. 1 lit. a i art. 28 rozporządzenia nr 575/2013. Do funduszu statutowego BGK przepisów art. 172a ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe oraz wymogów ostrożnościowych w zakresie funduszy własnych określonych w przepisach art. 77 rozporządzenia nr 575/2013 nie stosuje się.</i> <i>3d. Przy obliczaniu płynności niezbędnej do przestrzegania wymogów ostrożnościowych, o których mowa w ust. 1a pkt 6, BGK jako wpływy płynności, określone w przepisach rozporządzenia nr 575/2013, uwzględnia całość niewykorzystanych bezwarunkowych zobowiązań pozabilansowych otrzymywanych od Skarbu Państwa. Przy uwzględnieniu wpływów płynności z tytułu niewykorzystanych bezwarunkowych zobowiązań pozabilansowych otrzymywanych od Skarbu Państwa ograniczeń określonych w przepisach rozporządzenia nr</i>	

		575/2013 nie stosuje się. 3e. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych może, w drodze rozporządzenia zwolnić BGK z obowiązku przestrzegania norm ostrożnościowych, o których mowa w ust. 1 a, lub ograniczyć ich stosowanie, uwzględniając konieczność zapewnienia bezpieczeństwa działalności BGK oraz zgromadzonych w nim środków, a także skuteczność realizacji zadań, o których mowa w art. 5. d) dodaje się ust. 5-8 w brzmieniu: „5. BGK nie przyjmuje na siebie ekspozycji wobec: 1) grupy powiązanych klientów, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 39 rozporządzenia nr 575/2013, w tym z udziałem podmiotów, o których mowa w pkt 2 i 3; 2) banku krajowego, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe; 3) funduszu inwestycyjnego, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 157) - których wartość po uwzględnieniu skutku ograniczenia ryzyka kredytowego, o którym mowa w art. 399-403 rozporządzenia nr 575/2013, przekracza 50% wartości uznanego kapitału BGK, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 71 rozporządzenia nr 575/2013. 6. Do ekspozycji, o których mowa w ust. 5, wymogów ostrożnościowych w zakresie dużych ekspozycji, określonych w przepisach art. 395 ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013 nie stosuje się. 7. W przypadku gdy inwestycja jest zgodna z podstawowymi celami działalności BGK, o których mowa w art. 4, BGK może dokonywać inwestycji w: 1) podmioty pozyskujące od inwestorów środki w celu	

		<i>inwestowania zgodnie z określoną przez te podmioty polityką inwestycyjną, z korzyścią dla tych inwestorów, w tym w fundusze inwestycyjne otwarte lub spółki inwestycyjne prowadzące działalność zgodnie z przepisami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (Dz. Urz. UE L 302 z 17.11.2009, str. 32, z późn. zm.), a także w alternatywne fundusze inwestycyjne zarządzane przez podmioty prowadzące działalność zgodnie z przepisami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2010 (Dz. Urz. UE L 174 z 01.07.2011, str. 1, z późn. zm.), które:</i> <i>a) mają charakter ponadnarodowy, w szczególności Europejski Bank Centralny, Europejski Bank Inwestycyjny, Europejski Fundusz Inwestycyjny, europejskie finansowe instytucje rozwoju i bilateralne banki rozwoju, Bank Światowy, Międzynarodowy Fundusz Walutowy i inne instytucje ponadnarodowe oraz podobne organizacje międzynarodowe, lub</i> <i>b) zostały utworzone przez międzynarodowe instytucje finansowe, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe, banki krajowe, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe, instytucje kredytowe, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe, banki zagraniczne, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe, instytucje finansowe, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 7 ustawy -</i>	

		<i>Prawo bankowe, krajowe lub zagraniczne podmioty sektora finansów publicznych, lub</i> <i>c) zostały utworzone przez podmioty z udziałem instytucji, banków lub podmiotów, o których mowa w lit. a lub b, lub</i> <i>d) zostały współutworzone przez BGK wraz z instytucjami, bankami lub podmiotami, o których mowa w lit. a lub b, lub podmiotami, o których mowa w lit. c, lub</i> <i>e) prowadzą działalność, o której mowa w art. 3 ust 1 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych;</i> <i>2) instrumenty zbywane lub emitowane przez podmioty, o których mowa w pkt 1.</i> <i>8. Przez inwestycje, o których mowa w ust. 7, rozumie się w szczególności nabycie lub objęcie akcji, udziałów, jednostek uczestnictwa, certyfikatów inwestycyjnych, innych instrumentów finansowych emitowanych lub oferowanych przez podmioty, o których mowa ust. 7 pkt 1, lub powierzenie środków pieniężnych w zarządzanie tym podmiotom.";</i> <i>2) art. 3a ust. 1 otrzymuje brzmienie:</i> <i>„Art. 3a. 1. W celu utrzymania przez BGK płynności, o której mowa w art. 3 ust. 1a pkt 6, minister właściwy do spraw finansów publicznych może udzielić, w imieniu Skarbu Państwa, gwarancji spłaty kredytów oraz linii kredytowych przyznanych BGK przez bank krajowy, bank zagraniczny lub instytucję kredytową, oraz spełnienia przez emitenta świadczeń pieniężnych wyemitowanych przez BGK dłużnych papierów wartościowych, w szczególności obligacji lub bankowych papierów wartościowych”;</i> <i>3) w art. 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:</i>	

			<i>"4. Do podstawowych celów działalności BGK, w zakresie określonym ustawą oraz odrębnymi przepisami, należy wspieranie polityki gospodarczej Rządu, rządowych programów społeczno-gospodarczych oraz programów samorządności lokalnej i rozwoju regionalnego, obejmujących w szczególności projekty:";</i> <i>4) w art. 5 dodaje się ust. 6-8 w brzmieniu:</i> <i>"6. W przypadku działalności BGK w zakresie realizacji zadań, o których mowa w ust. 1 pkt 2, BGK wykazuje taką działalność w swoim sprawozdaniu finansowym, o którym mowa w art. 45 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2013 r. poz. 330, z późn. zm.), wyłącznie w ramach informacji dodatkowej, w postaci odrębnego zastawienia bilansu oraz rachunku zysków i strat dla każdego funduszu utworzonego, powierzonego lub przekazanego BGK na podstawie odrębnych ustaw.</i> <i>7. Przepisu ust. 6 nie stosuje się do działalności BGK w zakresie obsługi Funduszu Żeglugi Śródlądowej, o którym mowa w ustawie z dnia 28 października 2002 r. o Funduszu Żeglugi Śródlądowej i Funduszu Rezerwowym (Dz. U. z 2002 r. Nr 199, poz. 1672 oraz z 2013 r. poz. 1646).</i> <i>8. W przypadku gdy BGK, na podstawie odrębnych przepisów lub programów rządowych, jest zobowiązany do realizacji zadań polegających na świadczeniu usług wypłat gotówkowych, przez świadczenie takich usług rozumie się również wypłaty gotówkowe realizowane przez inne banki krajowe na podstawie umowy zawartej przez BGK z tymi bankami.";</i> <i>5) w art. 5b ust. 1 otrzymuje brzmienie:</i> <i>"1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może udzielić BGK pożyczki ze środków budżetu państwa na zwiększenie funduszy własnych.";</i>	

			6) w art. 5c ust. 1 otrzymuje brzmienie: „Art. 5c. 1. W przypadku gdy BGK posiada fundusze własne na poziomie wyższym niż poziom, który BGK jest zobowiązany utrzymywać zgodnie z ustawą z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe oraz normami ostrożnościowymi określonymi w przepisach rozporządzenia nr 575/2013, Rada Nadzorcza, na wniosek ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, może, w drodze uchwały obniżyć fundusz statutowy.”; 7) po art. 5c dodaje się art. 5d w brzmieniu: „Art. 5d. Zysk netto BGK może zostać przeznaczony na: 1) zwiększenie funduszy własnych BGK; 2) wpłatę do budżetu państwa; 3) inne cele określone przez Radę Nadzorczą.”.	
179.	Art. 6 pkt. 1 lit. a (dotyczy art. 3 ust. 1)	NBP	Artykuł 6 projektowanej ustawy wprowadza zmiany polegające na nałożeniu na Bank Gospodarstwa Krajowego obowiązków wynikających z rozporządzenia CRR, w tym obowiązków sprawozdawczych. Jednocześnie w art. 128b ust. 1 ustawy – Prawo bankowe przewiduje się możliwość wyłączenia Banku Gospodarstwa Krajowego z obowiązku spełnienia niektórych wymogów przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych. Nie znając intencji organów do tego upoważnionych w kwestii ewentualnego zwolnienia z niektórych obowiązków wynikających z rozporządzenia CRR, problematyczne może okazać się zdefiniowanie wymogów sprawozdawczych dla Banku Gospodarstwa Krajowego. W chwili obecnej Bank ten nie przygotowuje żadnych sprawozdań wynikających z rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 680/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiającego wykonawcze standardy techniczne dotyczące sprawozdawczości nadzorczej	Uwaga nie dotyczy zakresu w jakim projekt jest niezgodny z przyjętymi ustaleniami.

			instytucji zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013, natomiast po wejściu w życie znowelizowanej ustawy – Prawo bankowe, Bank Gospodarstwa Krajowego powinien zostać objęty tym obowiązkiem.	
180.	Art. 6 pkt 3 (dotyczy art. 5 ust. 6–8)	UKNF	Obecnie jest: „Art. 6. W ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego (Dz. U. z 2014 r. poz. 510 i 1146) wprowadza się następujące zmiany: (...) 3) w art. 5 dodaje się ust. 6–8 w brzmieniu: „6. W przypadku działalności BGK w zakresie realizacji zadań, o których mowa w ust. 1 pkt 2, BGK wykazuje taką działalność w swoim sprawozdaniu finansowym, o którym mowa w art. 45 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2013 r. poz. 330, z późn. zm.), wyłącznie w ramach informacji dodatkowej, w postaci odrębnego zastawienia bilansu oraz rachunku zysków i strat dla każdego funduszu utworzonego, powierzonego lub przekazanego BGK na podstawie odrębnych ustaw. 7. Przepisu ust. 6 nie stosuje się do działalności BGK w zakresie obsługi Funduszu Żeglugi Śródlądowej, o którym mowa w ustawie z dnia 28 października 2002 r. o Funduszu Żeglugi Śródlądowej i Funduszu Rezerwowym (Dz. U. z 2002 r. Nr 199, poz. 1672 oraz z 2013 r. poz. 1646). 8. W przypadku gdy BGK, na podstawie odrębnych przepisów lub programów rządowych, jest zobowiązany do realizacji zadań polegających na świadczeniu usług wypłat gotówkowych, przez świadczenie takich usług rozumie się również wypłaty gotówkowe realizowane przez inne banki krajowe na podstawie umowy zawartej przez BGK z tymi bankami.”; (...).”. W art. 6 pkt 3 niezrozumiałe jest ustawowe przesądzenie, iż fundusze przepływowe (poza Funduszem Żeglugi	Uwaga uwzględniona.

			Śródlądowej), powinny być wykazywane wyłącznie w ramach informacji dodatkowej. W UKNF dokonano przeglądu aktów prawnych powołujących do życia tzw. fundusze przepływowe. W oparciu o te ustalenia nie znajdujemy uzasadnienia dla podejścia zaproponowanego w projekcie. Zdaniem UKNF, w przypadku żadnego z funduszy przepływowych, sposób jego powiązania z gospodarką finansową BGK nie pozwala na wyłączenie z bilansu Banku zobowiązań związanych z ich obsługą z bilansu BGK. Niezależnie od zróżnicowanych sformułowań stosowanych w przypadku poszczególnych aktów prawnych, BGK jest wprost wskazany, jako zobowiązany z tytułu zaciągniętych kredytów i pożyczek oraz wyemitowanych obligacji – Art. 39d Ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym oraz art. 7 Ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o Funduszu Kolejowym – (Krajowy Fundusz Drogowy „KFD”, Fundusz Kolejowy „FK”), wskazany jako podmiot ponoszący koszty, które następnie są refundowane – art. 4 Ustawy z dnia 17 lipca 1998 r. o pożyczkach i kredytach studenckich oraz art. 11 Ustawy z dnia 5 grudnia 2002 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów mieszkaniowych o stałej stopie procentowej – (Fundusz Pożyczek i Kredytów Studenckich „FPiKS”, Fundusz Dopłat „FD”), bądź też w przepisach występuje bezpośrednio odniesienie do konieczności ujmowania zobowiązań w sprawozdaniu finansowym banku – art. 26 Ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów – (Fundusz Termomodernizacji i Remontów „FTiR”). Zgodnie z art. 4 ustawy o BGK, do podstawowych celów	

		działalności BGK, należy wspieranie rządowych programów społeczno-gospodarczych oraz programów samorządności lokalnej i rozwoju regionalnego z wykorzystaniem środków publicznych i unijnych. Zadania te są wypełniane poprzez zarządzanie siedmioma funduszami utworzonymi, powierzonymi lub przekazanymi na podstawie odrębnych ustaw oraz obsługę czternastu programów rządowych. W przepisie art. 5 ustawy o BGK ustawodawca ustalił sposoby finansowania działalności związanej z realizacją programów rządowych: 1) przekazanie przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych środków na zwiększenie funduszu statutowego BGK, 2) możliwość pozyskiwania przez BGK środków z innych źródeł, w szczególności poprzez zaciąganie kredytów i pożyczek oraz emisję obligacji w kraju i za granicą. Istotnie, BGK posiada specyficzny charakter działalności, która polega na prowadzeniu m.in. działalności zleconej, o czym mowa we wstępie niniejszego pisma. BGK, jako bank państwowy obsługujący fundusze utworzone, powierzone lub przekazane na podstawie odrębnych ustaw, w ramach działalności tych funduszy realizuje programy społeczno-gospodarcze państwa. Jednak zdaniem UKNF, ze względu na sposób określenia roli BGK w aktach powołujących fundusze przepływowe nie mogą być one wyłączone z bilansu Banku. W bilansie Bank powinien ujmować zaciągane zobowiązania, w tym z tytułu kredytów i emisji papierów wartościowych (emitowane przez BGK obligacje dopuszczone są do obrotu na rynku regulowanym, a ich ewidencję prowadzi KDPW), bowiem przez zobowiązania rozumie się wynikający z przeszłych zdarzeń obowiązek wykonania świadczeń o wiarygodnie określonej wartości, które spowodują wykorzystanie już posiadanych lub przyszłych aktywów jednostki. Do obsługi wymienionych ekspozycji	

			zobowiązany jest BGK. BGK jest także jednostką uzyskującą pożytki z aktywów powstałych w związku z wyemitowanymi instrumentami dłużnymi oraz otrzymanymi kredytami. Efektem pozostawienia w bilansie omawianych zobowiązań powinna być zatem odpowiednia prezentacja aktywów (alokowane w różny sposób środki). Aktywa i zobowiązania są wynikiem działalności Banku i efektem procesów w nim zachodzących w związku z obsługą tych funduszy. Wszelkie koszty związane z obsługą kredytów czy emisją papierów wartościowych leżą po stronie jednostki zaciągającej dług, czyli BGK. Wyłączenie zobowiązań dotyczących funduszy uniemożliwiłoby dokonanie analizy prawidłowej sytuacji finansowej Banku, a w szczególności jego wskaźników płynności. Niezależnie zatem od celu sporządzanego sprawozdania – sprawozdanie dla celów nadzorczych, czy też sprawozdanie finansowe, tego rodzaju zobowiązania i aktywa powinny być prezentowane w bilansie banku.	
Uwagi do art. 7 (zmiany w ustawie o nadzorze nad rynkiem kapitałowym)				
181.	Uwaga ogólna	IDM	Podsumowanie do projektowanych przepisów w zakresie zmian ustawy o nadzorze w zakresie administracyjnych kar finansowych Nie widzimy uzasadnienia do wprowadzenia projektowanych przepisów. W przypadku, gdy niewykonanie zaleceń powoduje działanie kontrolowanego z naruszeniem przepisów prawa KNF ma możliwość nałożenia na podmiot oraz osoby odpowiedzialne sankcji administracyjnych przewidzianych	W związku z wątpliwościami podnoszonymi m. in. przez Rządowe Centrum Legislacji, a także z uwagi na toczące się równoległe prace nad projektem ustawy o zmianie ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym, ustawy – Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw (nr w Wykazie Prac Legislacyjnych Rady Ministrów: UD 173), w którym przewidziano m. in. nowelizację art. 46 ust. 1 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (vide art. 6 pkt 5 projektu z dnia 23 października 2014 r.) dotyczącego penalizacji czynu polegającego na

		w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi. W innym przypadku niewykonanie zaleceń pokontrolnych nie powinno być podstawą nakładania kar. Taki sposób rozumowania potwierdza art. 35 ust. 3 ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym, który za nieprawidłowości uznaje naruszenie przepisów prawa. W szczególności należy zwrócić uwagę, iż zwiększenie uprawnień KNF, podniesienie wysokości kar oraz możliwość stosowania ich również w odniesieniu do pracowników domu maklerskiego nie ma bezpośredniego wpływu na zapewnienie pełnej skuteczności przepisów transponujących postanowienia dyrektywy CRD IV, a także przepisów rozporządzenia CRR, jak to zostało wskazane w uzasadnieniu do projektu ustawy, a raczej może doprowadzić do karania w trybie administracyjnym osób fizycznych, często pracowników podmiotów nadzorowanych, nie koniecznie ponoszących winę za te naruszenia. Nakładanie tak wysokich kar na osoby fizyczne w trybie administracyjnym, a nie w postępowaniu karnym budzi poważne wątpliwości. Podsumowując, należy zwrócić uwagę, iż proponowane zmiany do ustawy o obrocie oraz do ustawy o nadzorze, w zakresie w jakim wychodzą poza implementację dyrektywy CRD IV oraz dostosowanie do postanowień rozporządzenia CRR, są niepokojące. Projekt przewiduje istotne rozszerzenie uprawnień Komisji Nadzoru Finansowego, jednocześnie istotnie zaostrzając kary pieniężne jakie mogą być nakładane w trybie postępowania administracyjnego. Co więcej, projekt przewiduje możliwość nakładania surowych kar pieniężnych na osoby fizyczne, nie tylko członków organów ale też pracowników. Powyższe budzi wątpliwości. Komisja Nadzoru Finansowego uzyskuje szerokie uprawnienia, w niektórych przypadkach, jak prokurator, i jednocześnie może nakładać surowe kary,	utrudnianiu lub udaremnianiu przeprowadzenia czynności w postępowaniu kontrolnym lub wyjaśniającym, za zasadne uznano odstąpienie od wprowadzenia sankcji administracyjnej przewidzianej w art. 7 pkt 8 lit. b projektu ustawy (vide dodawany art. 32 ust. 9 i 10 w projekcie ustawy z dnia 6 listopada 2014 r). Podobnie, mając na uwadze stanowisko Rządowego Centrum Legislacji, zrezygnowano z dodania ust. 9 i 10 w art. 36 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (vide art. 7 pkt 12 lit. d projektu ustawy).

			dysponując dużym zakresem uznania administracyjnego - wszystko w ramach postępowania administracyjnego, bez ustalenia winy, jakie ma miejsce w procesie karnym. Niezrozumiała jest dowolność nakładania przez KNF na domy maklerskie dodatkowych obowiązków, często bez określenia procedury, w jakiej ma się to odbywać, jak też szeroka uznaniowość przy określaniu dodatkowych obowiązków (brak enumeratywnego wyliczenia, czy chociażby wskazania rodzajowego), a także brak określenia trybu w jakim dom maklerski może kwestionować środki nadzorcze KNF. Ponadto, niepokojąca jest rezygnacja z konieczności wydania decyzji o nałożeniu kary pieniężnej po przeprowadzeniu rozprawy administracyjnej, która jest gwarancją, iż w sprawach tak istotnych jak nałożenie daleko idącej sankcji administracyjnej, strona postępowania będzie mogła aktywnie uczestniczyć w toczącym się postępowaniu. <u>Izba Domów Maklerskich ponownie zwraca się z prośbą o przeprowadzenie bardzo szczegółowych analiz wraz ze środowiskiem firm inwestycyjnych, których wynikiem byłoby wypracowanie przy pomocy praktyków rynku jakimi jesteśmy skutecznymi rozwiązań pozwalających na zwiększenie bezpieczeństwa rynku jednocześnie nie będących szkodliwymi dla funkcjonowania naszej branży. Deklarujemy pełne nasze zaangażowanie ponieważ w naszym interesie jest wyeliminowanie złych praktyk na rynku i pozytywny wizerunek branży maklerskiej.</u>	
182.	Art. 7 pkt 5 (dotyczy art. 25 ust. 2b–2d)	IDM	Możliwość podjęcia uchwały o przekazaniu do publicznej wiadomości informacji o osobie fizycznej powinna być warunkowana uprzednim stwierdzeniem, w postępowaniu administracyjnym naruszenia przez podmiot nadzorowany przepisów oddziału 2a ustawy o obrocie lub rozporządzenia CRR. Możliwość podawania danych	Uwaga nieuwzględniona – nie dotyczy zakresu w jakim projekt jest niezgodny z przyjętymi ustaleniami.

			osobowych, w szczególności w odniesieniu do osoby fizycznej będącej pracownikiem, bez uprzedniego stwierdzenia naruszenia przez podmiot nadzorowany powyższych przepisów, jest karą rażąco surową. Zwłaszcza w kontekście udostępnienia danych na stronie internetowej na okres 5 lat. Ponadto, przepis nie przewiduje możliwości wcześniejszego usunięcia danych ze strony internetowej, np. w przypadku gdy okoliczności, o których mowa w ust. 2c, ujawnią się po zamieszczeniu informacji na stronie.	
183.	Art. 7 pkt 8 lit. a (dotyczy art. 32 ust. 5)	IDM	(...) zmiana polega na poszerzeniu zakresu materiałów, których może żądać kontroler przeprowadzający kontrolę w podmiocie prowadzącym działalność na rynku kapitałowym o „korespondencję elektroniczną, rejestry połączeń telefonicznych i rejestry przesyłu danych”. Zwracamy uwagę, że dostarczenie takich danych „niezwłocznie” może okazać się mocno utrudnione, a niekiedy może być uzależnione od podmiotów trzecich (np. uzyskanie billingów połączeń). Uprawnienie w zakresie dostępu do korespondencji elektronicznej z uwagi na dostęp do danych objętych tajemnicą korespondencji, w tym na podstawie przepisów prawa karnego powinno być ograniczone jedynie do policji i innych organów ścigania a nie organu administracyjnego. Powyższe uprawnienie przyznane KNF równa KNF z organem ścigania z tym zastrzeżeniem, iż przepisy prawa dotyczące uprawnień tych organów regulują także kwestie odwołania od decyzji nakazującej udostępnienie dokumentów czy nośników. Tymczasem ustawa o nadzorze żadnych form obrony przed nadmiernym lub nieuprawnionym żądaniem ze strony kontrolujących nie przewiduje. Należy także wskazać, iż korespondencja elektroniczna może zawierać informacje zawierającą korespondencję prywatną, która powinna korzystać ze stosownej ochrony. Uwzględniając powyższe uwagi	Uwaga nieuwzględniona – MF przyjęło argumentację przedstawioną przez UKNF, zgodnie z którą dostęp do korespondencji elektronicznej możliwy jest już na podstawie obecnych przepisów. Zdaniem UKNF błędnie podnoszony jest argument o konieczności ochrony korespondencji poprzez wskazanie, że uprawnienie kontrolne nie może naruszać dóbr osobistych. Wskazać przede wszystkim należy, że dostęp do korespondencji elektronicznej limitowany jest przedmiotem kontroli. W ocenie UKNF, oczywistym jest, że żądanie korespondencji elektronicznej, rejestrów połączeń telefonicznych i rejestru przesyłu danych dotyczyć może wyłączenie materiałów związanych z wykonywaniem działalności nadzorowanej, w zakresie objętym kontrolą. Ponadto podkreślić należy, że wszystkie informacje uzyskane w toku kontroli objęte są tajemnicą zawodową, która zdaniem UKNF zapobiega ewentualnemu naruszeniu dóbr osobistych. Jak wskazał UKNF dyrektywa 2014/65/UE w art. 69 ust. 2 lit. a-b i d dopuszcza uprawnienie organu nadzoru do pozyskiwania wszelkich informacji i nośników, które są dostępne w firmie inwestycyjnej i traktuje tę kompetencję jako naturalny aspekt działania organu nadzoru.

			proponujemy następujące brzmienie: Art. 32 ust. 5 ustawy o nadzorze „Na żądanie kontrolera, osoby wchodzące w skład statutowych organów kontrolowanego lub osoby pozostające z kontrolowanym w stosunku pracy, zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze są obowiązane do niezwłocznego sporządzenia i przekazania, na koszt kontrolowanego, kopii dokumentów rejestrów połączeń telefonicznych i rejestru przesyłu danych lub innych nośników informacji dotyczących przedmiotu kontroli oraz udzielenia pisemnych lub ustnych wyjaśnień, w terminie określonym w żądaniu. Powyższe uprawnienie nie może naruszać dóbr osobistych osób.	
184.	Art. 7 pkt 8 lit. b (dotyczy art. 32 ust. 9 i 10)	IDM	(...) w art. 32 ustawy proponuje się dodanie ust. 9 umożliwiającego nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 10 mln zł w przypadku, gdy kontrolowany „uniemożliwia lub utrudnia” przeprowadzenie kontroli. Projekt przepisu jednak nie konkretyzuje, na czym mogłoby polegać „uniemożliwianie lub utrudnianie” przeprowadzenie kontroli, co w konsekwencji może spowodować liczne wątpliwości interpretacyjne a nadto nie wiadomo, czym i jak będzie się kierować KNF nakładając karę. Nadto ustawa nie przewiduje możliwości odwołania się od nałożonej kary. Tym samym wątpliwości budzi zarówno wysokość kary, jaką może nałożyć Komisja, podstawa prawna nakładania kar jak i brak możliwości odwołania. Takie same uwagi znajdują zastosowanie w całości do proponowanego brzmienia art. 32 ust. 10 uprawniającego KNF do nałożenia kary na członka organów, lub pracownika do wysokości 1 mln zł. Porównując projektowany przepis do art. 223zzz ustawy o działalności ubezpieczeniowej nie przewiduje on możliwości nakładania kar na współnika lub pracownika, a jedynie	Uwaga uwzględniona (por. komentarz do uwagi nr 181).

			przewiduje możliwość karania podmiotu kontrolowanego lub członka zarządu. I tak zgodnie z art. 223zzz w przypadku, gdy podmiot, o którym mowa w ust. 1, utrudnia lub uniemożliwia przeprowadzenie kontroli, organ nadzoru może podjąć w stosunku do takiego podmiotu środki określone w art. 212 ust. 1, przy czym górna granica wysokości kary pieniężnej nakładanej na ten podmiot nie może przekroczyć 10 000 000 zł. Art. 212 ust.1 pozwala, co prawda na karanie członków zarządu, ale ogranicza to wyłączenie do członków zarządu i na dodatek do wysokości trzykrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z ostatnich 12 miesięcy. Tym samym jeśli już przepisy w tej kwestii miałyby być wprowadzone, czego Izba jest zdecydowanym przeciwnikiem, powinny przyjmować analogiczne rozwiązania w tym zakresie. Ponadto wskazujemy, że w podobnych sytuacjach tj. nie przekazanie żądanych informacji organowi nadzoru lub utrudnianie postępowania kontrolnego rozporządzenie PE nr 648/2012 EMIR, które również umożliwia nałożenie kary na podmiot lub osoby przewiduje nie tylko możliwość odwołania się od decyzji żądającej przekazania informacji (art.61 ust.3 lit. g) ale również gwarantuje wysłuchanie stron przed podjęciem decyzji o nałożeniu kary (art.67) a wysokość okresowej kary pieniężnej, która jest odpowiednikiem proponowanej przez KNF kary za utrudnianie kontroli jest określona w przypadku osób fizycznych jako 2% średniego dziennego dochodu w poprzedzającym roku kalendarzowym i jest nakładana za każdy dzień opóźnienia.(art.66 ust. 2 i 3) Taka wysokość kary (2%) w opinii Europejskiego prawodawcy spełnia warunek skuteczności i proporcjonalności (art.66 ust. 2).	
185.	Art. 7 pkt 8 lit. b (dotyczy art.	IZFiA	Odnosząc się do poszczególnych propozycji zapisów, IZFiA pragnie zwrócić uwagę przede wszystkim na	Uwaga uwzględniona (por. komentarz do uwagi nr 181).

	32 ust. 9 i 10)		propozycje dotyczące dodania do ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym nowych przepisów art. 32 ust 9 i 10. Proponowane przepisy przewidują możliwość nałożenia na podmiot kontrolowany oraz szeroki wachlarz osób fizycznych zatrudnionych przez podmiot kontrolowany lub jego zleceniobiorcę wysokich kar pieniężnych za utrudnianie lub uniemożliwianie przeprowadzenia przez UKNF kontroli. W pierwszej kolejności należy wskazać na niejednoznaczność i nieprecyzyjność przesłanek umożliwiających nałożenie kar pieniężnych, co w konsekwencji pozwalałoby na uznaniowe stosowanie ww. regulacji przez organ nadzoru. Nie wiadomo bowiem na czym miałyby polegać „uniemożliwianie lub utrudnianie” przeprowadzenia kontroli. W dalszej kolejności należy zwrócić uwagę na wysoką niewspółmierność zaproponowanych kar pieniężnych, w szczególności dotyczących osób fizycznych, w kontekście obecnie obowiązujących przepisów np. art. 169a ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, który przewiduje karę do wysokości 100 tys zł dla osób odpowiedzialnych za naruszenie przepisów regulujących organizowanie rynku regulowanego lub prowadzenie działalności maklerskiej. Istotne wątpliwości budzi także uzasadnienie wprowadzenia ww. sankcji przedstawione przez UKNF, który powołał się na obowiązujący przepis art. 223 zzz ust. 3 ustawy o działalności ubezpieczeniowej. Przepis ten nie przewiduje możliwości nakładania kar pieniężnych na wspólników lub osoby fizyczne zatrudnione przez podmiot kontrolowany lub jego zleceniobiorcę, a jedynie przewiduje możliwość karania podmiotu kontrolowanego lub członków zarządu tego podmiotu. Zgodnie z art. 223 zzz ustawy o działalności ubezpieczeniowej, w przypadku, gdy podmiot kontrolowany (podmiot inny niż zakład asekuracji,	

		wchodzący w skład kapitałowej grupy ubezpieczeniowej), utrudnia lub uniemożliwia przeprowadzenie kontroli, organ nadzoru może podjąć w stosunku do takiego podmiotu środki określone w art. 212 ust. 1, przy czym górna granica wysokości kary pieniężnej nakładanej na ten podmiot nie może przekroczyć 10 000 000 zł. Art. 212 ust. 1 ustawy o działalności ubezpieczeniowej pozwala, co prawda na karanie członków zarządu, ale ogranicza to wylączenie do członków zarządu i na dodatek do wysokości trzykrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z ostatnich 12 miesięcy. Tym samym zarówno zakres jak i wysokość kar w ustawie o działalności ubezpieczeniowej nie może stanowić uzasadnienia dla projektowanych zmian. Innymi słowy zaproponowane w projekcie kary pieniężne dla osób fizycznych, w szczególności pracowników podmiotu kontrolowanego oraz pracowników zleceniobiorców kontrolowanego (zawarte w projektowanych art. 32 ust 10) pomimo powołania się projektodawców na obowiązujące rozwiązania prawne w innych aktach prawnych, nie znajdują w rzeczywistości potwierdzenia we wskazanych przepisach i znacząco odbiegają od przyjętych tam rozwiązań. Na marginesie IZFIA pragnie zwrócić uwagę, iż zasady odpowiedzialności pracownika za niewykonanie lub nienależyte wykonanie obowiązków pracowniczych, z czym wiąże się szkoda poniesiona przez pracodawcę, uregulowane są według zasad określonych w przepisach Kodeksu pracy (por. art. 114-123). Zgodnie z tymi przepisami odszkodowanie pracodawcy ustala się w wysokości wyrządzonej szkody, jednak nie może ono przewyższać kwoty trzymiesięcznego wynagrodzenia przysługującego pracownikowi w dniu wyrządzenia szkody. Ponad powyższe IZFIA pragnie zauważyć iż projektowane przepisy nie przewiduje żadnego trybu odwoławczego od wymierzonej kary pieniężnej, nie wspominając już o tym,	

			że nie wskazano w formie jakiego aktu prawnego Komisja Nadzoru Finansowego miałaby takie kary nakładać. W tym miejscu pragniemy zauważyć, iż w podobnych sytuacjach tj. nie przekazanie żądanych informacji organowi nadzoru lub utrudnianie postępowania kontrolnego, Rozporządzenie PE nr 648/2012 EMIR, w podobnych sytuacjach, przewiduje nie tylko możliwość odwołania się od decyzji żądającej przekazania informacji (art.61 ust.3 lit. g) ale również gwarantuje wysłuchanie stron przed podjęciem decyzji o nałożeniu kary (art.67), a wysokość okresowej kary pieniężnej, która jest odpowiednikiem proponowanej przez KNF kary za utrudnianie kontroli jest określona w przypadku osób fizycznych jako 2% średniego dziennego dochodu w poprzedzającym roku kalendarzowym i jest nakładana za każdy dzień opóźnienia.(art.66 ust. 2 i 3) Taka wysokość kary (2%) w opinii Europejskiego prawodawcy spełnia warunek skuteczności i proporcjonalności (art.66 ust.2).	
186.	Art. 7 pkt 8 lit. b i pkt 12 lit. d (dotyczy art. 32 ust. 9 i 10 oraz art. 36 ust. 9 i 10).	KDPW	Krajowy Depozyt podtrzymuje swoje negatywne stanowisko odnośnie wprowadzenia tych zmian wyrażone w piśmie z dnia 18 lipca 2014 r. (znak: BP/ZW/309/2014). Zmiany te, jak wskazywali także inni uczestnicy konsultacji, zmierzają do bezprecedensowego rozszerzenia zestawu uprawnień i narzędzi nadzorczych dostępnych dla KNF, nie proponując jednocześnie żadnych środków, które mogłyby chronić podmioty kontrolowane oraz członków ich organów i osoby w nich zatrudnione, przed nieuzasadnionym ich stosowaniem przez KNF. Warto podkreślić, że w wyroku z dnia 4 września 2007 r., sygn.. akt P 43/06 Trybunał Konstytucyjny zauważył : „Nasila się w nim (<i>tzn w polskim systemie prawnym</i>) tendencja do gwarantowania przestrzegania różnych obowiązków o charakterze publicznym, w tym głównie – daninowym, za pomocą sankcji ekonomicznych, nazywanych w różny	Uwaga uwzględniona (por. komentarz do uwagi nr 181).

			sposób (np. dodatkowa opłata, dodatkowe zobowiązanie podatkowe, opłata z tytułu niedopełnienia obowiązku zawarcia umowy obowiązkowego ubezpieczenia), ale z reguły bez użycia słowa „kara”. Sankcje te są wymierzone w trybie pozasądowym, chociaż z reguły ich stosowanie podlega sądowej kontroli co do legalności. Przesłanki ich stosowania mają z reguły charakter zobiektywizowany i nie nawiązują do winy „sprawcy”. W ten sposób, obok oficjalnego trybu pociągania do odpowiedzialności za czyny bezprawne wyczerpujące znamiona przestępstwa lub wykroczenia, zawinione przez sprawcę, opartego na kodeksach karnych, rozwija się poboczny nurt represjonowania przy pomocy sankcji ekonomicznych, często bardziej dolegliwych niż grzywny przewidziane przez prawo karne lub prawo wykroczeń, stosowanych bez zachowywania standardów ochronnych obowiązujących w postępowaniu karnym, w szczególności winy jako przesłanki odpowiedzialności, prawa do obrony i zasady <i>ne bis in idem</i>. Trybunał Konstytucyjny uznaje za zasadne skrupulatne ocenianie tych <i>sui generis</i> karnych mechanizmów prawnych ze względu na wzorce konstytucyjne dotyczące szeroko pojętej odpowiedzialności o charakterze represyjnym.”. W odniesieniu do projektowanych art. 32 ust. 9 i 10 oraz art. 36 ust. 9 i 10 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym szczególnie krytycznie należy odnieść się do: a/ możliwości nakładania przez KNF kar pieniężnych na osoby fizyczne zatrudnione przez kontrolowanego lub przez kontrahentów kontrolowanego (art. 32 ust. 10 oraz art. 36 ust. 10); Problematyka dopuszczalności nakładania na osoby fizyczne sankcji administracyjnych należy do zagadnień szczególnie kontrowersyjnych w doktrynie polskiego	

		prawa (por. w szczególności Szymon Syp „O odpowiedzialności osób fizycznych w polskim prawie konkurencji - <i>de lege lata</i> i <i>de lege ferenda</i>”, Internetowy Kwartalnik Antymonopolowy i Regulacyjny z 2012 r. nr 4 (1) oraz wystąpienia Rzecznika Praw Obywatelskich do Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 29 stycznia 2013, w którym Rzecznik zwrócił uwagę Ministra na problemy wynikające ze stosowania przez organy administracji publicznej instytucji administracyjnych kar pieniężnych wobec osób fizycznych, wskazując na konieczność nowelizacji przepisów kodeksu postępowania administracyjnego w celu ustanowienia ogólnych zasad odnoszących się do stosowania i wymiaru wszystkich administracyjnych kar pieniężnych przez organy administracji publicznej. Zdaniem Rzecznika jest to niezbędne w celu zapewnienia zgodności stosowania tych kar z konstytucyjnymi prawami i wolnościami obywateli, a także zgodnie z orzecznictwem Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w Strasburgu oraz z Rekomendacją Komitetu Ministrów Rady Europy nr R (91) 1 z dnia 13 lutego 1991 r. Z argumentów podniesionych przez Rzecznika w sposób nie budzący wątpliwości wynika, że przepisy prawa i postępowania administracyjnego w zakresie nakładania kar administracyjnych na osoby fizyczne nie spełniają standardów konstytucyjnych i międzynarodowych (w zakresie obowiązującym Rzeczpospolitą Polską na podstawie umów międzynarodowych) i regulacja w tym zakresie wymaga dokonania pilnej nowelizacji kodeksu postępowania administracyjnego, wobec licznych, uzasadnionych skarg obywateli będących adresatami przepisów, na podstawie których została wymierzona im taka kara. Postępowanie karne zawiera liczne gwarancje procesowe, które nie występują w postępowaniu administracyjnym i sądownoadministracyjnym, co w efekcie nie zapewnia wystarczającej ochrony praw strony-adresata decyzji	

		o nałożeniu kary. Tym samym możliwe jest np. nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji o nałożeniu kary na podstawie art. 108 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego. Z kolei w postępowaniu sądownoadministracyjnym sąd dokonuje kontroli legalności wydanej decyzji wyłącznie na podstawie akt postępowania administracyjnego, zasadniczo nie prowadząc własnego postępowania dowodowego. Administracyjnoprawny tryb nakładania kar nie zapewnia również, siłą rzeczy, gwarancji ochronnych charakterystycznych dla materialnego prawa karnego, a związanych z zasadami ustalenia odpowiedzialności i wymiarem represji karnej, w tym w zakresie zasad ustalania winy sprawcy naruszenia, wyłączeń i ograniczeń odpowiedzialności lub winy, wymogu uwzględniania właściwości i warunków osobistych sprawcy, środków probacyjnych, jak również związanych z formułowanymi w orzecznictwie TK wymaganiami precyzyjnego ustalenia znamion (przesłanek) odpowiedzialności. b/ art. 32 ust. 10, który umożliwia nałożenie przez KNF kary pieniężnej na osobę fizyczną za utrudnianie lub uniemożliwianie przeprowadzenia kontroli podczas, gdy przepis art. 46 tej samej ustawy określa wykroczenie polegające na udaremnianiu lub utrudnianiu przeprowadzania czynności w postępowaniu kontrolnym, administracyjnym lub wyjaśniającym. Kara pieniężna z art. 32 ust. 10, pomimo swych administracyjnoprawnych cech, ma realizować w istocie cele <i>stricte</i> penalne, należy więc oceniać ją w charakterze środka administracyjno-karnego. W konsekwencji jej wprowadzenie stworzy możliwość zbiegu dwójakiego rodzaju odpowiedzialności o charakterze represyjnym za	

		ten sam czyn polegający na zakłóceniu czynności kontrolnych KNF. Budzi to istotne wątpliwości w świetle zasady <i>ne bis in idem</i>, której znaczenie w polskim systemie prawnym było wielokrotnie podkreślane w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego (np. wyrok z dnia 29 kwietnia 1998 r., sygn.. akt K 17/97, wyrok z dnia 4 września 2007 r., sygn.. akt P 43/06, wyrok z dnia 18 listopada 2010 r., sygn. akt P 29/09). Warto podkreślić, że zasada ta jest wywodzona przez Trybunał Konstytucyjny z zasady państwa prawnego (art. 2 Konstytucji RP) i jest przezeń rozumiana jako „zakaz podwójnego (wielokrotnego) karania (stosowania środka represyjnego) tej samej osoby fizycznej za popełnienie tego samego czynu zabronionego. Podwójne (wielokrotne) karanie tej samej osoby za ten sam czyn stanowi bowiem naruszenie zasady proporcjonalności reakcji państwa na naruszenie obowiązku prawnego”. Trybunał Konstytucyjny w swoim orzecznictwie podkreślał także, że „zasada <i>ne bis in idem</i> zawiera zakaz podwójnego karania tej samej osoby za ten sam czyn nie tylko w odniesieniu do wymierzania kar za przestępstwo, lecz także przy stosowaniu innych środków represyjnych, <u>w tym sankcji karno-administracyjnych</u>”. Należy podkreślić, że zarówno orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego, jak i obowiązujące Polskę akty prawa międzynarodowego, na które we wskazanych orzeczeniach powoływał się Trybunał, przyjmują szerokie rozumienie zasady <i>ne bis in idem</i>, obejmujące również przypadki zbiegu odpowiedzialności za czyny sankcjonowane z mocy prawa karnego oraz z mocy innych przepisów prawa publicznego, w szczególności prawa administracyjnego, jeśli przewidują one środki o charakterze represyjnym takie, jak kara pieniężna określona w art. 32 ust. 10.	

		c/ możliwości nakładania kary pieniężnej za nieusunięcie w określonym terminie nieprawidłowości wskazanych w zaleceniach pokontrolnych (art. 36 ust. 9 i 10); Podnieść należy, że zalecenia pokontrolne formułowane są nierzadko w oparciu o subiektywną ocenę danego stanu prawnego, faktów i okoliczności przez osoby wykonujące czynności kontrolne, co powodować może w praktyce, że analogiczne zachowania/zaniechania po stronie podmiotów nadzorowanych będą różnie oceniane w zależności od składu osobowego zespołu przeprowadzającego kontrolę. Taki stan rzeczy uznać należy za wysoce niepożądany, jako że w praktyce doprowadzić może nie tylko nierównego traktowania podmiotów kontrolowanych, ale również do zrównania, pod względem formalnym, zaleceń pokontrolnych ze źródłami prawa powszechnie obowiązującego. Naszym zdaniem wyposażenie KNF w uprawnienie do wymierzania kary pieniężnej za niezrealizowanie zaleceń pokontrolnych nie znajduje uzasadnienia, budzi zaś istotne wątpliwości co do swojej konstytucyjności. Wprowadzenie takiej kary prowadzić bowiem będzie do możliwości stosowania środka represyjnego za zachowania nie tyle naruszające przepisy obowiązującego prawa, lecz niezgodne z zaleceniami formułowanymi przez organ nadzoru, które, same w sobie, nie stanowią przepisów prawa. Gdyby nawet zalecenie miało służyć przywróceniu zgodności działania podmiotu kontrolowanego z określonym przepisem prawa, podmiot ten, w razie niezrealizowania takiego zalecenia, powinien być karany jedynie za naruszenie tego przepisu, a nie, dodatkowo - także za niezrealizowanie w wyznaczonym terminie zalecenia. Zalecenie powinno być bowiem jedynie środkiem, który ma służyć doprowadzeniu do zgodności działalności kontrolowanego z przepisami obowiązującego prawa, nie stanowi zaś ono wartości samej w sobie, która powinna być podlegać odrębnej	

		ochronie prawnej. Proponowana zmiana może także prowadzić do sytuacji paradoksalnych, w których kara za niezrealizowanie zalecenia w terminie będzie znacznie bardziej surowa, niż kara przewidziana za naruszenie przepisu, do zgodności z którym realizacja tego zalecenia miała prowadzić. Dodać przy tym należy, że podmiot kontrolowany nie ma możliwości w drodze postępowania administracyjnego kwestionowania ustaleń pokontrolnych, ponieważ ustawa o nadzorze nad rynkiem kapitałowym nie przewiduje w tym zakresie żadnego trybu odwoławczego. d/ możliwości nałożenia przez KNF kary pieniężnej za usunięcie nieprawidłowości wskazanej w zaleceniach z naruszeniem interesu inwestorów lub innych uczestników rynku kapitałowego; Istotne wątpliwości budzi możliwość nakładania przez nadzorcę kar finansowych w sytuacji, w której sformułowane przez niego zalecenie zostało zrealizowane, lecz w cenie nadzorcy sposób jego realizacji naruszył interesy inwestorów lub innych uczestników rynku kapitałowego. Są to przesłanki i terminy niedookreślone, które z natury rzeczy mają charakter ocenny i mogą być różnie interpretowane. Podkreślić także należy, że interesy uczestników rynku mogą być (i bywają) wzajemnie sprzeczne. To zalecenia oraz termin ich realizacji powinny być wyznaczane przez organ nadzoru w taki sposób, by uwzględniały one powyższe przesłanki, w tym interesy innych uczestników rynku. Podmiot kontrolowany powinien być karany jedynie wówczas, gdy działania, które podejmuje w celu realizacji zaleceń, naruszają przepisy obowiązującego prawa.	

			e/ nieokreślenia w ustawie przesłanek, którymi powinien kierować się organ nadzoru przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, co z uwagi na zaproponowaną wysokość tych kar oraz możliwość ich nakładania na osoby fizyczne należy ocenić krytycznie oraz uznać, że w tym zakresie pozostawiono organowi nadzoru zbyt dużą sferę swobody (nawet sądy są związane ustawowymi dyrektywami wymiaru orzekanych przez nie kar), f/ braku trybu odwoławczego od wymierzonej kary pieniężnej. Reasumując, w naszej opinii, projektowane przepisy art. 32 ust.9 i 10 oraz art. 36 ust. 9 i 10 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym godzą w konstytucyjną zasadę państwa prawnego istotnie naruszając prawa obywatelskie. Proponowana w nich formuła represji nie mieści się w ramach postępowania administracyjnego i można co najwyżej rozważyć osadzenie jej w ramach prawa karnego. Także charakter projektowanych sankcji, jest zbliżony - ze względu na stopień jej dolegliwości - do sankcji karnej (karnoprawnej). Okoliczność ta sprawia, że proponowane regulacje, w szczególności w zakresie, w jakim dotyczą one osób fizycznych, nie spełniają standardów przewidzianych w w/w Rekomendacji Komitetu Ministrów Rady Europy (w szczególności brak gwarancji procesowych właściwych dla postępowania karnego).	
187.	Art. 7 pkt 8, 9 i 12 (dotyczy art. 32, art. 32a i art. 36)	GPW, TGE	Giełda podtrzymuje swoje stanowisko, wyrażone w piśmie z 17 lipca 2014 r. – ewentualne zmiany prawa dotyczącego kontroli podmiotów nadzorowanych przez Komisję Nadzoru Finansowego powinny stanowić przedmiot osobnego aktu prawnego. Implementacja postanowień	W odniesieniu do art. 7 pkt 8 lit. b i pkt 12 lit. d uwaga uwzględniona (por. komentarz do uwagi nr 181). W zakresie art. 7 pkt 9 (dodawany art. 32a) GPW nie przedstawiła uwagi.

		dyrektywy CRD IV nie jest, zdaniem Giełdy, odpowiednią okazją do wprowadzania przedmiotowych zmian z uwagi na potrzebę przeprowadzenia pełnej dyskusji środowiskowej, zapewniającej możliwość wprowadzenia rozwiązań służących całemu rynkowi kapitałowemu – zarówno podmiotom nadzorowanym, jak i sprawowaniu efektywnej kontroli. W ocenie Giełdy zasadniczej zmiany wymagają postanowienia art. 7 pkt 8-9 i 12 Projektu (tj. art. 32, 32a i 36 ustawy o nadzorze). Wątpliwości budzą zarówno wysokość kar pieniężnych, jak i ich szeroki zakres przedmiotowy oraz podmiotowy norm zawartych w ww. przepisach, <u>zwłaszcza że podmiot kontrolowany nie ma możliwości w drodze postępowania administracyjnego kwestionowania ustaleń pokontrolnych, jako że ustawa nie przewiduje w tym zakresie żadnego trybu odwoławczego.</u> Z tego względu istotne jest podjęcie rozmów w celu wypracowania stosownych mechanizmów akceptowalnych zarówno przez organ nadzoru, jak też pozostałych uczestników rynku. W tym kontekście, negatywnie ocenić należy możliwość nałożenia kary pieniężnej za usunięcie nieprawidłowości wskazanych w zaleceniu kontrolnym z naruszeniem przepisów prawa, regulaminów, czy warunków określonych w zezwoleniach, zasadami obrotu, interesu inwestorów, a nawet innych uczestników rynku kapitałowego, czy też usunięcie nieprawidłowości po określonym w zaleceniu terminie. Podkreślenia wymaga uznaniowość i niejednoznaczność pojęć, stosowanych w Projekcie - brak definicji podstawowych terminów (choćby „<i>utrudniania kontroli</i>” lub „<i>uniemożliwiania kontroli</i>”), ustalenia przesłanek decydujących o wymierzeniu kary, ani kryterium i skali decydujących o jej wysokości. Wskazać należy także, że projektowane zmiany	

		dopuszczają stosowanie sankcji jednocześnie zarówno wobec podmiotu nadzorowanego, jak i jego przedstawicieli oraz pracowników – a więc podwójnego karania za to samo naruszenie. Zaznaczając jak wysoce kontrowersyjnym w doktrynie polskiego prawa jest nakładanie sankcji administracyjnych na osoby fizyczne, Giełda nie znajduje uzasadnienia dla objęcia sankcjami pracowników podmiotu kontrolowanego, czy też osób pozostających w stosunku pracy lub zlecenia z podmiotami pozostającymi z kontrolowanym w stosunku zlecenia. Wskazać należy, że odpowiedzialność pracownika za niewykonanie lub nienależyte wykonanie obowiązków pracowniczych określają przepisy Kodeksu pracy, a zatem pracownik kontrolowanego może zostać dwukrotnie ukarany za ten sam czyn. Sankcje przewidziane wobec osób fizycznych utrudniających lub uniemożliwiających przeprowadzenie kontroli, a także odpowiedzialnych za usunięcie nieprawidłowości wskazanych w zaleceniach kontrolnych są rażąco za wysokie. W opinii Giełdy, projektowane zmiany wypaczają sens rozwiązań prawnych, do których odwołują się w uzasadnieniu Projektu jego autorzy. Zarówno Dyrektywa CRD IV, Rozporządzenie CRR, czy też Rozporządzenie EMIR nie przyznają nadzorcy <i>explicite</i> tak daleko idących uprawnień, ani nie nakładają na podmioty nadzorowane tak szerokich obowiązków. Sankcje związane z implementacją arbitralnie wydawanych zaleceń pokontrolnych <i>de facto</i> zrównują je ze źródłami prawa powszechnie obowiązującego, do stanowienia którego upoważnione są jedynie konstytucyjnie wskazane organy. W konsekwencji, projektowane zmiany budzą uzasadnione obawy o poszanowanie interesów i praw osób fizycznych oraz podmiotów nadzorowanych.	

188.	Art. 7 pkt 9 (dotyczy art. 32a)	IDM	Artykuł 32a ustawy o nadzorze - wprowadza możliwość korzystania z pomocy policji przy wykonywaniu czynności kontrolnych. Proponowana zmiana nie znajduje uzasadnienia w ramach czynności nadzorczych i kontrolnych UKNF. Odnosząc się przez analogię do art. 105b ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów należy uznać w kontekście całej ustawy i przewidzianych w niej uprawnieniach kontrolującego, że odnoszą się one do m.in. przeszukania pomieszczeń, zajęcia rzeczy itp. W obecnym stanie uprawnień UKNF nie ma potrzeby korzystania z pomocy Policji. Zwłaszcza, iż projektowana zmiana nie określa, w jakich sytuacjach i na potrzeby, jakich czynności kontrolujący może korzystać z pomocy Policji.	Uwaga nieuwzględniona – projektowany przepis jest analogiczny do przywołanego art. 105b ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Zgodnie ze stanowiskiem UKNF skorzystanie z pomocy Policji ma nastąpić w sytuacji gdy kontroler nie jest w stanie samodzielnie wykonać czynności kontrolnych, tzn. gdy kontrolowany blokuje wykonywanie czynności kontrolnych. Bez takiego uprawnienia, kontrolerzy nie będą mieli jakiegokolwiek możliwości przeprowadzenia kontroli. Jak podniesiono wyżej, oznaczone uprawnienie organu nadzoru nie jest rozwiązaniem nowym, gdyż takie uprawnienie posiada m. in. BaFIN (niemiecki organ nadzoru).
189.	Art. 7 pkt 10 lit. b (dotyczy art. 34 pkt 4a)	IDM	Artykuł 34 pkt 4a ustawy o nadzorze wprowadza możliwość dokonywania ustaleń kontroli na podstawie zebranych w toku kontroli zapisów obrazu lub dźwięku. Przedstawione przez UKNF uzasadnienie w sposób nieostry pozwala na dokonywanie zapisów obrazu lub dźwięku w sposób dowolny bez wcześniejszego np. uzyskiwania zgody na np. nagrywanie pracowników, którzy powinni mieć prawo odmowy utrwalenie ich wizerunku lub np. osób trzecich będących w punkcie obsługi klienta. Uprawnienie może być wykorzystywane w sposób dowolny.	Uwaga nieuwzględniona – MF przyjęło argumentację UKNF, zgodnie z którą rejestracja zapisów obrazu jest sposobem pozyskiwania danych mających przyczynić się do ustalenia stanu faktycznego objętego kontrolą. Ponadto jak podkreśla UKNF rejestracja zapisu obrazu ma na celu utrwalenie w toku kontroli zakresu spełnienia wymogów technicznych określonych, np. w § 8 ust. 2-4 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 września 2012 r. w sprawie określenia szczegółowych warunków technicznych i organizacyjnych dla firm inwestycyjnych, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, i banków powierniczych oraz warunków szacowania przez dom maklerski kapitału wewnętrznego (Dz. U. z 2012 r. poz. 1072). Jednocześnie mając na uwadze stanowisko UKNF wyrażone w piśmie z dnia 18 lipca 2014 r. usunięto w projektowanym art. 34 pkt 4a ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym wyrazy: „lub dźwięku”.

190.	Dodatkowa propozycja (dotyczy zmiany art. 36 ust. 3)	IDM	Izba proponuje wprowadzenie zmiany w tym przepisie terminu na zgłaszanie przez kontrolowanego zastrzeżeń do protokołu kontroli z 14 na 30 dni. Uważamy, że obie strony powinny mieć takie same terminy na ustosunkowanie się do dokumentów. Zmiana wydaje się tym bardziej zasadna w kontekście propozycji dodania ust. 5a w którym kontroler ma 30-dniowy termin na sprostowanie „oczywistych omyłek pisarskich”.	Uwaga nieuwzględniona – nie dotyczy treści projektu ustawy. Ponadto jak wskazał UKNF aktualne rozwiązanie jest prawidłowe. Należy bowiem odróżnić sporządzenie protokołu na podstawie zebranych, nierzadko w szerokim zakresie, materiałów kontrolnych, od niewymagającego takiego nakładu pracy, ustosunkowania się do tego protokołu.
191.	Dodatkowa propozycja (dotyczy zmiany art. 36 ust. 3)	IZFiA	IZFiA postuluje wprowadzenie zmiany w obecnym art. 36 ust 3 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym terminu na zgłaszanie przez kontrolowanego zastrzeżeń do protokołu kontroli z 14 na 30 dni. Zasadne jest aby obie strony miał równe uprawnienia w tym zakresie. Zmiana wydaje się tym bardziej zasadna w kontekście propozycji dodania ust. 5a w którym kontroler ma 30-dniowy termin na sprostowanie „oczywistych omyłek pisarskich”.	Uwaga nieuwzględniona – por. komentarz do uwagi nr 190.
192.	Dodatkowa propozycja (dotyczy zmiany art. 36 ust. 5)	IDM	Izba proponuje również wydłużenie do 30 dni terminu na wykonanie zaleceń. W przypadku, gdy w wyniku zaleceń konieczne będzie np. dokonanie zmian w regulacjach termin 14-dniowy może być zbyt krótki na przejście całego procesu zmian szczególnie, gdy w proces musi być zaangażowana np. Rada Nadzorcza firmy.	Uwaga nieuwzględniona – nie dotyczy treści projektu ustawy. Ponadto zgodnie ze stanowiskiem UKNF w efekcie kontroli może zaistnieć potrzeba wydania zaleceń, które ze względu na wagę naruszeń, ochronę bezpieczeństwa obrotu i interesów klientów powinny być wykonane niezwłocznie, jak najszybciej. Termin 30-dniowy nie zapewnia realizacji tego celu.
193.	Dodatkowa propozycja (dotyczy zmiany art. 36 ust. 5)	IZFiA	Proponujemy również wydłużenie do 30 dni terminu na wykonanie zaleceń (art. 36 ust. 5 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym). W przypadku, gdy w wyniku zaleceń konieczne będzie np. dokonanie zmian w regulacjach termin 14-dniowy może być zbyt krótki na przejście całego procesu legislacyjnego szczególnie, gdy w proces musi być zaangażowana np. Rada Nadzorcza	Uwaga nieuwzględniona – por. komentarz do uwagi nr 192.

			podmiotu kontrolowanego.	
194.	Art. 7 pkt 12 lit. d (dotyczy art. 36 ust. 9 i 10)	IDM	Artykuł 36 ust. 9 i 10 ustawy o nadzorze - wprowadza możliwość nałożenia przez Komisję kary pieniężnej zarówno na podmiot kontrolowany do wysokości 10 mln zł jak i na członków zarządu i pracowników do 1 mln zł. Aktualność zachowują uwagi zgłoszone do art. 32 ust. 9 i 10. Dodatkowo należy przywołać przepisy art. 19 i 35 ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym przewidują nakładania kar jedynie na podmiot prowadzący działalność brokerską lub poprzez odwołanie do art. 212 ustawy o działalności ubezpieczeniowej także członków zarządu, ale do wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia jak wskazano wyżej. Zatem zaproponowana w projektowanych przepisach wysokość kar pieniężnych jest całkowicie nie do przyjęcia.	Uwaga uwzględniona (por. komentarz do uwagi nr 181).
195.	Art. 7 pkt 12 lit. d (dotyczy art. 36 ust. 9 i 10)	IZFiA	W niniejszym przypadku zachowują aktualność uwagi zgłoszone przez IZFiA do propozycji UKNF dodania art. 32 ust. 9 i 10 do ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym. W uzupełnieniu jedynie należy wskazać, iż przepisy ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym, na które powołuje się w uzasadnieniu do proponowanej zmiany UKNF (por. art. 19 ust. 5 i art. 35 ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym) co prawda przewidują możliwość nakładania kar pieniężnych, ale jedynie na podmiot kontrolowany (zakład ubezpieczeń lub podmiot prowadzący działalność brokerską) i jedynie za naruszenie ze strony podmiotu kontrolowanego (a nie jego pracowników) lub poprzez odwołanie do art. 212 ustawy o działalności ubezpieczeniowej także na członków zarządu, ale do wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia.	Uwaga w zakresie dodawanego art. 36 ust. 9 i 10 uwzględniona (por. komentarz do uwagi nr 181).

			Ponadto istotne wątpliwości budzi sama przesłanka nałożenia kary, tj. nie usunięcie nieprawidłowości wskazanych w zaleceniach lub usunięcie ich z naruszeniem (...) zasad uczciwego obrotu, interesu inwestorów lub innych uczestników rynku kapitałowego. W powyższych przypadkach organ nadzoru nie powinien przewidywać sankcji, ponieważ przesłanki te są nieostre i mają charakter uznaniowy. Taki sposób rozumowania potwierdza art. 35 ust. 3 ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym, który za nieprawidłowości uznaje jedynie naruszenie przepisów prawa. Pragniemy zwrócić uwagę, iż w praktyce, zalecenia pokontrolne nie wynikają z przepisów prawa, a raczej z odmiennej interpretacji normy przez kontrolującego i kontrolowanego, w przypadkach gdy norma jest niejednoznaczna. Takie zalecenie de facto stają się swego rodzaju „źródłem prawa” dla konkretnego podmiotu kontrolowanego, które często powodują nierówne traktowanie podmiotów na rynku, które działając podobnie tych zaleceń nie otrzymali. Mając powyższe na uwadze IZFiA postuluje o odrzucenie całości zaproponowanych zmian ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, wskazanych w piśmie UKNF z dnia 9 czerwca br.	
196.	Art. 7 pkt 13 (dotyczy art. 37a ust. 1)	UKNF	W art. 37a ust. 1 UKNF proponuje wskazanie, iż wizyta nadzorcza odnosi się do realizacji programu nadzorczego, o którym mowa w art. 110t ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, poprzez nadanie brzmienia: „1. Upoważnieni pracownicy urzędu Komisji mogą przeprowadzić w domu maklerskim lub podmiocie, o którym mowa w art. 5 pkt 16-18, wizytę nadzorczą w zakresie niezbędnym do realizacji programu oceny nadzorczej, o którym mowa w art. 110t ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.”;	Uwaga uwzględniona.

197.	Art. 7 pkt 14 (dotyczy art. 46 ust. 1)	UKNF	W art. 46 UKNF proponuje uwzględnienie także wizyty nadzorczej, ponieważ w żadnym przepisie nie została uwzględniona sankcja za utrudnianie jej przeprowadzenia.	Uwaga nieuwzględniona – nie dotyczy zakresu w jakim projekt jest niezgodny z przyjętymi ustaleniami.
Uwagi do art. 8 (zmiany w ustawie o nadzorze nad rynkiem finansowym)				
198.	Art. 8 (dotyczy dodania art. 6b)	UKNF	UKNF wskazuje, iż została pominięta zmiana proponowana przez UKNF, polegająca na dodaniu art. 6b: „6b. Komisja może w zakresie sprawowanego przez siebie nadzoru, o którym mowa w art. 1 ust. 2, zwracać się do Biura Informacyjnego Krajowego Rejestru Karnego, o którym mowa w art. 2 ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. z 2012 r., poz. 654, zm. poz. 1514), o wystąpienie do organów centralnych państw członkowskich Unii Europejskiej z zapytaniem o udzielenie informacji o skazaniu z rejestrów karnych tych państw, zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym. Wymiana informacji prowadzona jest zgodnie z decyzją 2009/316/WSiSW i decyzją ramową 2009/315/WSiSW, w trybie określonym w przepisach powyższej ustawy.”. Przepis ten jest istotny z punktu widzenia zapewnienia skuteczności przepisów implementowanych z CRD IV w zakresie wymiany informacji karnych pomiędzy poszczególnymi państwami członkowskimi.	Uwaga nieuwzględniona. Zgodnie ze stanowiskiem RCL zgłoszonym w toku uzgodnień, konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy proponowana regulacja jest zbędna w świetle art. 4 ust. 1 pkt 5 oraz art. 6 ust. 1 pkt 7b ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. z 2012 r. poz. 654, z późn. zm.).
199.	Art. 8 pkt 2 (dotyczy art. 4 ust. 2a pkt 1)	UKNF	W art. 2a pkt 1 należy usunąć art. 400 ust. 2 i 3 CRR, ze względu na fakt, iż to Komisja jest właściwa do wydawania decyzji w tym zakresie, ponieważ są to rozstrzygnięcia o charakterze indywidualnym.	Uwaga uwzględniona.

200.	Art. 8 pkt 3 (dotyczy art. 5 ust. 3)	ZBP	Propozycja brzmienia przepisu art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym: <i>„Art. 5.</i> <i>3. W posiedzeniach Komisji, w sprawach dotyczących regulacji nadzoru bankowego oraz oceny skutków tych regulacji, w szczególności w zakresie wydawania rekomendacji, o których mowa w art. 137 ust. 3 ustawy - Prawo bankowe, mogą uczestniczyć z głosem doradczym wskazani Komisji przedstawiciele izb gospodarczych zrzeszających banki”</i> Wprowadzenie przedmiotowego rozwiązania w zakresie udziału przedstawiciela z głosem doradczym w posiedzeniach Komisji, których przedmiotem są sprawy dotyczące regulacji nadzoru bankowego (oraz odpowiednio oceny skutków tych regulacji), stanowiłoby wyraźne nawiązanie do uprawnienia przewidzianego w art. 77 ust. 3 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym. W szczególności natomiast, proponowana zmiana odnośnie posiedzeń KNF, dotyczących uchwalania dobrych praktyk, przywróciłaby aktywny udział przedstawiciela sektora finansowego w procesie tworzenia rekomendacji, które dotyczą danego segmentu tego sektora. Możliwość prezentowania stanowiska sektora finansowego do projektów regulacji nadzorczych i ostrożnościowych na posiedzeniach KNF będzie sprzyjać tworzeniu najlepszych rozwiązań regulacyjnych. Powrót do poprzednio stosowanych rozwiązań umożliwi prezentowanie członkom KNF stanowiska rynku finansowego.	Uwaga nieuwzględniona. Projektowane brzmienie art. 5 ust. 3 jest wynikiem ustaleń przyjętych w toku uzgodnień, konsultacji publicznych i opiniowania.
201.	Art. 8 pkt 3 lit. b (dotyczy art.	KSKOK	Projektowana ustawa ma stanowić transpozycję do polskiego prawa przepisów dyrektywy 2013/36/UE	Uwaga nieuwzględniona – nie dotyczy zakresu w jakim projekt został zmieniony ani w jakim jest niezgodny

5)		Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającej dyrektywę 2002/87/WE i uchylającej dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz. Urz. UE L 176 z 27.6.2013, str. 338) tzw. dyrektywa CRD IV. Ponadto projektowane przepisy zmierzają do dostosowania prawa krajowego do rozwiązań przewidzianych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.6.2013, str. 1), tzw. rozporządzenie CRR. Przyjęte w projekcie rozwiązania co do zasady obejmują: - wzmocnienie struktury organizacyjnej instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, - wprowadzenie nowych zasad mających na celu zwiększenie skuteczności zarządzania ryzykiem przez organy zarządzające instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, - określenie dodatkowych wymagań stawianych członkom rad nadzorczych i zarządów, - nałożenie na instytucje obowiązku raportowania rodzajów prowadzonej działalności, rocznego obrotu, liczby pracowników itp. osobno dla każdego kraju, w którym prowadzą działalność. - ograniczenie możliwości arbitrażu regulacyjnego poprzez harmonizację sankcji nadzorczych w UE, - dostosowanie prawa polskiego do bezpośrednio stosowanych przepisów rozporządzenia 575/2013.	z przyjętymi ustaleniami.

		Projekt ustawy, poza wskazanym powyżej zakresem regulacji, przewiduje także wprowadzenie innych rozwiązań, które co do zasady nie wynikają wprost z postanowień dyrektywy CRD IV. Wśród nich należy wskazać na zmianę proponowaną w przepisie art. 8 pkt 3 lit. b) projektu ustawy, który przewiduje zmiany w art. 5 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1149, z późn. zm.). W odniesieniu do tej regulacji w uzasadnieniu do projektu ustawy wskazano, że; „Z uwagi na charakter instrumentu regulacyjnego jakim są rekomendacje KNF, przepis art. 8 pkt 3 lit. b) projektu ustawy wprowadza możliwość udziału z głosem doradczym przedstawicieli izb gospodarczych zrzeszających banki w posiedzeniach KNF w sprawach wydawania rekomendacji dotyczących dobrych praktyk ostrożnego i stabilnego zarządzania bankami. Należy podkreślić, że wydawanie rekomendacji przewiduje m. in. art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, w tym jednak przypadku przepis wskazuje na udział w wydawaniu takich rekomendacji Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej, jako instytucji przedstawicielskiej sektora spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych.”. Pomimo powyższego wskazania proponowane w art. 8 projektu ustawy zmiany do ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym nie zawierają propozycji przepisu, który gwarantowałby przedstawicielowi Kasy Krajowej możliwość uczestnictwa z głosem doradczym w posiedzeniach Komisji Nadzoru Finansowego w sprawie wydania rekomendacji dla skok. Należy raz jeszcze wskazać, że zgodnie z przepisem art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, Komisja Nadzoru Finansowego może wydawać, po zasięgnięciu opinii Kasy Krajowej, rekomendacje dotyczące dobrych praktyk	

		ostrożnego i stabilnego zarządzania kasami. Konieczność uzupełnienia art. 5 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym wynika wprost z przywołanej powyżej regulacji. Zapowiedź Komisji Nadzoru Finansowego przyjęcia rekomendacji dla sektora spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych dotyczących dobrych praktyk w zakresie zarządzania ryzykiem ekspozycji kredytowych oraz ładu korporacyjnego, których założenia Komisja przyjęła w dniu 23 września br., jest realizacją tej kompetencji. Na podstawie wspomnianych założeń UKNF przygotowuje projekty rekomendacji. Wprowadzenie proponowanej zmiany umożliwi Kasie Krajowej uczestniczenie, na analogicznych zasadach jak to ustawodawca przewiduje w odniesieniu do izb gospodarczych zrzeszających banki, w tych posiedzeniach Komisji, które będą dotyczyć opracowania rekomendacji dla kas. W związku z powyższym, w opinii Kasy Krajowej projektowany art. 8 powinien zostać uzupełniony o poniżej przedstawioną regulację, która mogłaby być wprowadzona do projektu ustawy poprzez nadanie następującego brzmienia lit. b w pkt 3 art. 8 projektu: W art. 8 projektu w pkt 3 lit. b otrzymuje następujące brzmienie: „b) dodaje się ust. 3 - 5 w brzmieniu: „3. W posiedzeniach Komisji w sprawach rekomendacji, o których mowa w art. 137 ust. 3 ustawy - Prawo bankowe, mogą uczestniczyć z głosem doradczym wskazani Komisji przedstawiciele izb gospodarczych zrzeszających banki. 4. Każda z izb gospodarczych, o których mowa w ust. 3, jest uprawniona do wskazania Komisji jednego przedstawiciela. 5. W posiedzeniach Komisji w sprawach rekomendacji, o których mowa w art. art. 62 ust. 2 ustawy	

			o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, mogą uczestniczyć z głosem doradczym wskazani Komisji przedstawiciele Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej zrzeszającej kasy.”. Pragnę wyrazić nadzieję, że przedstawiona propozycja zmiany spotka się ze zrozumieniem i przychylnością Pana Ministra. Chciałbym jednocześnie zapewnić o gotowości Kasy Krajowej, jako instytucji ustawowo upoważnionej do wyrażania opinii o projektach aktów prawnych dotyczących działalności kas, do współpracy i udzielania wszelkiej pomocy mogącej się przyczynić do zapewnienia spójności projektowanych rozwiązań legislacyjnych z regulacjami dotyczącymi spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych.	
Uwagi do art. 11 (przepis przejściowy)				
202.	Art. 11	UKNF	W art. 11 Projektu należy wykreślić „zezwolenia udzielone przez Komisję przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie § 2 ust. 4 załącznika nr 10 do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 18 listopada 2009 r. w sprawie zakresu i szczegółowych zasad wyznaczania całkowitego wymogu kapitałowego, w tym wymogów kapitałowych, dla domów maklerskich oraz określenia maksymalnej wysokości kredytów, pożyczek i wyemitowanych dłużnych papierów wartościowych w stosunku do kapitałów (Dz. U. z 2013 r. poz. 959).”. Zezwolenia te zostały udzielone do końca 2014 roku, zatem w momencie wejścia w życie ustawy implementującej proponowany przepis przejściowy, nie znajdzie w powyższym zakresie zastosowania.	Uwaga uwzględniona.
Uwagi do art. 14 (przepis przejściowy)				
203.	Art. 14 ust. 1	UKNF	Obecnie jest: „Art. 14. 1. Dotychczasowe przepisy	Uwaga uwzględniona.

	pkt 4	wykonawcze wydane na podstawie: (...) 4) art. 137 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie wniosku ustawodawczego, o którym mowa w art. 510 ust. 3 rozporządzenia nr 575/2013, z wyłączeniem przepisów w zakresie nadzorczych miar płynności krótkoterminowej oraz nadzorczych miar płynności określających współczynnik udziału podstawowej i uzupełniającej rezerwy płynności w aktywach ogółem, które zachowują moc do dnia 31 grudnia 2017 r.; Powinno być: „Art. 14. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie: (...) 4) art. 137 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zachowują moc do dnia, w którym znajdują zastosowanie przepisy wydane na podstawie wniosku ustawodawczego, o którym mowa w art. 510 ust. 3 rozporządzenia nr 575/2013, z wyłączeniem przepisów w zakresie nadzorczych miar płynności krótkoterminowej oraz nadzorczych miar płynności określających współczynnik udziału podstawowej i uzupełniającej rezerwy płynności w aktywach ogółem, które zachowują moc do dnia, w którym znajdzie zastosowanie do banków minimalny wiążący standard wynoszący 100% w odniesieniu do wymogu pokrycia wypływów netto, o którym mowa w art. 412 rozporządzenia nr 575/2013.”. Ustęp 1 pkt 3 dotyczy utrzymania krajowych norm płynności, do czasu pełnego wejścia w życie normy LCR i NSFR. Propozycja przepisu przejściowego zawarta w art. 14 ust. 1 pkt 4 ustawy odnosi się do momentu „wejścia w życie”. Proponujemy zmienić „wejście w życie” na „zastosowanie”, co ma istotne znaczenie z punktu widzenia przepisów CRR (przykładowo, CRR weszło	

			w życie 27 czerwca 2014 r., ale ma zastosowanie dopiero od dnia 1 stycznia 2014 r.), tak aby nadać ww. brzmienie temu punktowi. Dodatkowo, ze względu na fakt, że termin pełnego wprowadzenia wymogu pokrycia wymogu netto może zostać przesunięty do 2019 roku zgodnie z art. 461 ust. 2 CRR, proponujemy przeformułowanie brzmienia punktu w ww. sposób (uwzględniając wcześniejszą uwagę).	
204.	Art. 14 ust. 2	UKNF	Obecnie jest: „Art. 14 (...) 2. Na potrzeby stosowania art. 395 ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013, do czasu wydania przepisów wykonawczych, o których mowa w art. 71 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, pozostają w mocy przepisy § 6 pkt 15 i 16 uchwały Nr 208/2011 Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie szczegółowych zasad i warunków uwzględniania zaangażowań przy ustalaniu przestrzegania limitu koncentracji zaangażowań (Dz. Urz. KNF z 2013 r. poz. 14 i 31).”. Ustęp 2, który wskazuje, że na potrzeby stosowania art. 395 ust. 1 CRR, do czasu wydania przepisów wykonawczych, o których mowa w art. 71 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, pozostają w mocy przepisy § 6 pkt 15 i 16 uchwały Nr 208/2011 Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie <i>szczególonych zasad i warunków uwzględniania zaangażowań przy ustalaniu przestrzegania limitu koncentracji zaangażowań</i>. Przepis należałoby zmodyfikować tak, aby wszystkie wyłączenia, o których mowa w uchwale Nr 208/2011 KNF, w zakresie w jakim wyłączenia te są możliwe, zgodnie z art. 400 ust. 2 CRR, pozostały w mocy do czasu wydania nowego aktu delegowanego, zgodnie z nowym art. 71 ust. 1 ustawy Prawo bankowe, tak aby nie doszło do przekroczenia limitu dużych ekspozycji ze względu na zmianę	Uwaga uwzględniona.

			ekspozycji wyłączonych z limitu.	
Uwagi do art. 15 (przepis przejściowy)				
205.	Art. 15	UKNF	W art. 15 projektu zawarte jest odesłanie do art. 111 ust. 1 ustawy Prawo bankowe, natomiast w rzeczywistości zmianie podlega art. 111a ustawy Prawo bankowe.	Uwaga nieaktualna – projektowany przepis art. 15 został usunięty z projektu ustawy.
Uwagi dodatkowe				
206.	Dodatkowe uwagi dotyczące rekomendacji w zakresie rynku kapitałowego	UKNF	Ustawowe upoważnienie Komisji Nadzoru Finansowego do wydawania rekomendacji kierowanych do banków oraz domów maklerskich Zdaniem UKNF, nie jest zrozumiałe usunięcie z Projektu przepisów umożliwiających Komisji wydawanie rekomendacji w zakresie rynku kapitałowego (art. 7a ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym w brzmieniu zaproponowanym w art. 5 pkt 3 projektu z dnia 16 kwietnia br.). W całej rozciągłości podtrzymuję prezentowane konsekwentnie stanowisko o niezbędności dysponowania przez organ nadzoru takim instrumentem, jakim są rekomendacje (szerzej w piśmie z dnia 8 lipca DPP/SSL/024/24/15/13/14/KB, s. 25-30). Możliwość stosowania tego niewładczego instrumentu regulacyjnego, ściśle związanego z modelem nadzoru ostrożnościowego, przewidują przepisy odpowiednich ustaw sektorowych w odniesieniu do banków, spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych, instytucji płatniczych i instytucji pieniądza elektronicznego. Rekomendacje dla zakładów ubezpieczeń i reasekuracji przewidziane zostały także w nowej ustawie o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej. Przywróceniu art. 7a w projekcie ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym powinny towarzyszyć rozszerzenie zakresu komplementarnego	Uwagi nieuwzględnione – wprowadzenie instrumentu rekomendacji dla domów maklerskich nie jest związane z implementacją dyrektywy CRD IV.

		przepisu zmieniającego ustawę o nadzorze nad rynkiem (art. 8 pkt 3 lit. b Projektu przewidujący dodanie w art. 5 ust. 3 i 4), zakładającego udział w posiedzeniach KNF w zakresie wydawania rekomendacji przedstawicieli izb gospodarczych skupiających podmioty, do których rekomendacja jest kierowana. Rozwiązanie to – w projekcie ograniczone tylko do izb gospodarczych sektora bankowego – pozwoli na formalne współuczestnictwo reprezentacji danego sektora w kształtowaniu treści rekomendacji. Zgodnie ze zgłaszanymi wcześniej postulatami (pismo DPP/SSL/024/24/20/13/14/SP z dnia 2 września 2014 r.) przepis ten powinien otrzymać brzmienie: „ b) w art. 5 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu: „3. W posiedzeniach Komisji w sprawach rekomendacji, o których mowa w: 1) art. 137 pkt 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe – mogą uczestniczyć z głosem doradczym wskazani Komisji przedstawiciele izb gospodarczych zrzeszających banki; 2) art. 7a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym – mogą uczestniczyć z głosem doradczym wskazani Komisji przedstawiciele izb gospodarczych, utworzonych na podstawie art. 92 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, oraz wskazany Komisji przedstawiciel izby gospodarczej, o której mowa w art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych, o ile w jej skład wchodzi domy maklerskie, o których mowa w tym przepisie; 3) art. 102 ust. 2 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych – mogą uczestniczyć z głosem doradczym wskazani Komisji przedstawiciele izb	

			gospodarczych zrzeszających krajowe instytucje płatnicze; 4) art. 132z ust. 5 ustawy, o której mowa w pkt 3 – mogą uczestniczyć z głosem doradczym wskazani Komisji przedstawiciele izb gospodarczych zrzeszających krajowe instytucje pieniądza elektronicznego. 4. Każda z izb gospodarczych, o których mowa w ust. 3, jest uprawniona do wskazania Komisji jednego przedstawiciela.”;”.	
207.	Dodatkowe uwagi dotyczące wyłączenia stosowania art. 31 kpa (udział organizacji społecznych)	UKNF	Podtrzymuję także postulat zmiany art. 11 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym polegającej na dodaniu ust. 5b w brzmieniu: „5b. Do postępowań Komisji i przez Komisją nie stosuje się przepisu art. 31 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.”. Jak argumentowano w powołanym wyżej piśmie z dnia 2 września 2014 r. celem zmiany polegającej na generalnym wyłączeniu stosowania w postępowaniach przed Komisją art. 31 K.p.a. jest usprawnienie toku postępowań prowadzonych przez Komisję. Przewidziana w ogólnym postępowaniu administracyjnym instytucja udziału organizacji społecznej w postępowaniu na prawach strony nie znajduje uzasadnienia w zakresie spraw rozpatrywanych przez Komisję, przede wszystkim ze względu na obowiązek ochrony w ich toku licznych informacji ustawowo chronionych. Rozszerzanie kręgu podmiotowego postępowań administracyjnych na podmioty trzecie, nie będące stronami, niweczy ustawową ochronę wrażliwych informacji dotyczących rynku finansowego. Ponadto rozpoznawanie uprawnień organizacji społecznej do udziału w postępowaniu na prawach strony zbędnie komplikuje i wydłuża tok postępowania w danej sprawie, a relatywnie duża część spraw rozpatrywanych przez KNF wymaga efektywnego	Uwaga nieuwzględniona – nie dotyczy zakresu w jakim projekt został zmieniony ani w jakim jest niezgodny z przyjętymi ustaleniami.

			rozstrzygnięcia w krótkim czasie. Tego rodzaju generalne wyłączenia przewidziane są w przepisach ustawy – Prawo budowlane (art. 28 ust. 3), ustawy – Prawo wodne (art. 127 ust. 8) oraz art. 185 ust. 2 ustawy – Prawo ochrony środowiska. Zmianie tej winny towarzyszyć stosowne przepisy przejściowe, których brzmienie przedstawiono w piśmie z dnia 2 września 2014 r.	
208.	Dodatkowe uwagi dotyczące wyłączenia stosowania art. 127 § 3 kpa i art. 52 § 4 uppsa.	UKNF	Ponadto zwracam się z prośbą o utrzymanie w projekcie zmiany w art. 11 w ust. 6 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym: „6. Do decyzji i postanowień Komisji nie stosuje się przepisu art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego. Od decyzji Komisji oraz postanowień Komisji, na które służy zażalenie albo kończących postępowanie, a także od postanowień Komisji rozstrzygających sprawę co do istoty, przysługuje skarga do sądu administracyjnego. Przepisu art. 52 § 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm.) nie stosuje się.” Zmiana w tym zakresie przewidziana została w ustawie z dnia 7 listopada 2014 r. o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw (procedowanej obecnie przez Senat – druk nr 762) i jak można oceniać wejdzie w życie w brzmieniu przyjętym przez Sejm. Niemniej jednak do czasu podpisania wyżej wskazanej ustawy przez Prezydenta RP przepis zmieniający art. 11 ust. 6 powinien być utrzymany w projekcie ustawy.	Uwaga nieuwzględniona – nie dotyczy zakresu w jakim projekt został zmieniony ani w jakim jest niezgodny z przyjętymi ustaleniami. Ponadto przywołana ustawa o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw (druk nr 2734) została uchwalona przez Sejm, podpisana przez Prezydenta RP oraz skierowana do publikacji.
209.	Uwagi do przepisów ustawy – Prawo bankowe dotyczących	UKNF	Uwagi do przepisów ustawy Prawo bankowe dotyczących powoływania i odwoływania członków rady nadzorczej i zarządu banku, wraz z propozycją kompleksowego uregulowania tej kwestii	Propozycje przepisów wdrażających dyrektywę CRD IV zostały uwzględnione w projekcie ustawy, jednak z zachowaniem obecnej systematyki aktu prawnego (m. in. pozostawiono dotychczasowy podział rozdziału 2 na

powoływania i odwoływania członków rady nadzorczej i zarządu banku, wraz z propozycją kompleksowego uregulowania tej kwestii		UKNF proponuje wprowadzenie zmian dotyczących art. 21a-24, art. 25h, art. 29, art. 30, art. 31, art. 33, art. 34, art. 37, art. 38 oraz art. 40a ust. 2 ustawy Prawo bankowe, według poniższego brzmienia: W Rozdziale 2 „Tworzenie i organizacja banków”, usuwa się tytuły podrozdziałów A, B i C – proponowane niżej regulacje dotyczą rady nadzorczej i zarządu wszystkich banków krajowych, a nie tylko, zgodnie z tytułem podrozdziału C – banków w formie spółek akcyjnych. Art. 21a ustawy Prawo bankowe „1. Członkowie rady nadzorczej i zarządu powinni mieć wiedzę, umiejętności i doświadczenie, które są odpowiednie do pełnionych przez nich funkcji i powierzonych im obowiązków oraz dawać rękojmię należytego wykonywania tych obowiązków. 2. Wszyscy członkowie rady nadzorczej i zarządu poświęcają na wykonywanie swych funkcji w banku niezbędną do tego ilość czasu. 3. Liczba funkcji w radach nadzorczych lub zarządach, jaką członek zarządu lub rady nadzorczej może pełnić równocześnie z funkcją w banku powinna uwzględniać indywidualne okoliczności oraz charakter, skalę i stopień złożoności działalności banku. 4. Członkowie zarządu i rady nadzorczej banku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 35, począwszy od dnia 1 lipca 2014 r. nie mogą sprawować jednocześnie więcej niż jednej z następujących kombinacji funkcji: a) jedna funkcja członka zarządu i dwie funkcje członka rady nadzorczej, b) cztery funkcje członka rady nadzorczej,	podrozdziały).

		5. Następujące funkcje traktowane są jako jedna funkcja w rozumieniu ust. 4: a) funkcje sprawowane w ramach tej samej grupy, b) funkcje sprawowane w ramach: – instytucji, które są objęte tym samym instytucjonalnym systemem ochrony, jeżeli spełnione są warunki określone w art. 113 ust. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013, lub – podmiotów (w tym niefinansowych), w których instytucja posiada znaczny pakiet akcji. 6. Ust. 4 nie stosuje się do funkcji pełnionych w podmiotach nieprowadzących działalności gospodarczej, jak również do funkcji związanych z reprezentowaniem Państwa Członkowskiego. 7. Za zgodą Komisji Nadzoru Finansowego członek zarządu lub rady nadzorczej może pełnić jedną dodatkową funkcję członka rady nadzorczej, ponad limity wynikające z ust. 4. Komisja Nadzoru Finansowego informuje EUNB o wydanych zgodach. 8. Zarówno rada nadzorcza jak i zarząd powinny posiadać wiedzę, umiejętności i doświadczenie odpowiednie do zrozumienia działalności banku, w tym głównych rodzajów ryzyka związanego z tą działalnością. 9. Poszczególni członkowie rady nadzorczej i zarządu obowiązani są pełnić swoje funkcje w sposób uczciwy i rzetelny oraz kierować się niezależnością osądu, zapewniając skuteczną ocenę i weryfikację decyzji kadry kierowniczej wyższego szczebla oraz skuteczny nadzór i monitoring procesu decyzyjnego. 10. Bank jest obowiązany zapewnić środki niezbędne do przygotowania do pełnienia funkcji i szkolenia	

			członków rady nadzorczej i zarządu. 11. Przy wyborze kandydatów na członków rady nadzorczej lub zarządu właściwy organ banku powinien uwzględniać szeroki zestaw cech i kompetencji istotnych z punktu widzenia potrzeby zapewnienia prawidłowości realizacji zadań odpowiedni przez zarząd lub radę nadzorczą. W tym celu organy te powinny przyjąć polityki propagujące różnorodność w zakresie, o którym mowa w zdaniu poprzedzającym.”. Art. 22 ustawy Prawo bankowe „1. Rada nadzorcza banku składa się co najmniej z pięciu osób fizycznych. 2. Członków rady nadzorczej powołuje i – z zastrzeżeniem art. 23 – odwołuje walne zgromadzenie, a w przypadku banków spółdzielczych, stosownie do postanowień statutu – walne zgromadzenie lub zebrania grup członkowskich, uwzględniając ocenę spełniania wymogów, o których mowa w art. 21a. 3. Bank informuje Komisję Nadzoru Finansowego o składzie rady nadzorczej oraz o zmianie jej składu niezwłocznie po jej powołaniu lub po dokonaniu zmiany jej składu. 4. Wraz z informacją, o której mowa w ust. 3, Bank przekazuje wynikające z oceny, o której mowa w ust. 2, informacje o spełnieniu przez członków rady nadzorczej, których dotyczy informacja wymogów, o których mowa w art. 21a.”. Art. 22a ustawy Prawo bankowe „1. Zarząd banku składa się co najmniej z trzech osób fizycznych powoływanych i odwoływanych przez radę nadzorczą, z zastrzeżeniem art. 22b i art. 23.	

		2. Zarząd ponosi odpowiedzialność za zarządzaniem bankiem. Rada nadzorcza ustala w formie uchwały wewnętrzny podział kompetencji w zarządzie banku, uwzględniając w szczególności zasady określone w ust. 7-9. 3. Rada nadzorcza powołując lub odwołując członków zarządu banku oraz ustalając i zmieniając wewnętrzny podział kompetencji w zarządzie banku uwzględnia ocenę spełniania wymogów, o których mowa w art. 21a. 4. W przypadku powzięcia przez radę nadzorczą: 1) zamiaru odwołania członka zarządu, 2) zamiaru zmiany wewnętrznego podziału kompetencji w zarządzie banku, 3) informacji o zamiarze rezygnacji członka zarządu, rada nadzorcza niezwłocznie informuje o tym Komisję Nadzoru Finansowego podając motywy odpowiednio odwołania, zmiany lub rezygnacji. 5. Niezwłocznie po powołaniu zarządu, zmianie jego składu oraz ustaleniu i każdej zmianie wewnętrznego podziału kompetencji w zarządzie banku rada nadzorcza informuje o tym fakcie Komisję Nadzoru Finansowego. 6. Wraz z informacją, o której mowa w ust. 5, rada nadzorcza przekazuje wynikające z oceny, o której mowa w ust. 3, informacje o spełnieniu przez członków zarządu, których dotyczy informacja wymogów, o których mowa w art. 21a. 7. Prezes zarządu kieruje pracami zarządu. Ponadto prezesowi zarządu, z zastrzeżeniem art. 9e i niezależnie od innych przydzielonych mu kompetencji, podlega	

		komórka audytu wewnętrznego. 8. W zarządzie banku wyodrębnia się stanowisko członka lub członków zarządu nadzorującego (nadzorujących) zarządzanie ryzykiem istotnym w działalności banku. 9. W ramach wewnętrznego podziału kompetencji w zarządzie banku: 1) nie mogą być łączone funkcje prezesa zarządu oraz członka zarządu, o którym mowa w ust. 8, 2) prezesowi zarządu banku nie może być powierzony nadzór nad obszarem działalności banku generującym ryzyko istotne w działalności banku, 3) członkowi zarządu banku, o którym mowa w ust. 8 nie może być powierzony nadzór nad obszarem działalności banku generującym ryzyko, zarządzanie którym nadzoruje, 4) poza kompetencjami, o których mowa w ust. 7 i 8, należy przyporządkować kompetencje w zakresie nadzoru nad ryzykiem braku zgodności oraz obszarem rachunkowości i sprawozdawczości finansowej, w tym kontroli finansowej. 10. Przepisu ust. 8 nie stosuje się do banków spółdzielczych zrzeszonych w bankach zrzeszających. W bankach tych art. 22b stosuje się tylko do powołania prezesa zarządu.”. Art. 22b ustawy Prawo bankowe „1. Powołanie prezesa zarządu banku lub członka zarządu banku, o którym mowa w art. 22a ust. 8 albo powierzenie funkcji członka zarządu banku, o którym mowa w art. 22a ust. 8 powołanemu już członkowi zarządu, następuje za zgodą Komisji Nadzoru Finansowego. Z wnioskiem o wyrażenie zgody	

		występuje rada nadzorcza. 2. Komisja Nadzoru Finansowego może zażądać informacji i dokumentów dotyczących osób wymienionych w ust. 1 w zakresie niezbędnym do wyrażenia zgody. 3. Komisja Nadzoru Finansowego odmawia wyrażenia zgody, o której mowa w ust. 1, jeżeli osoba, której dotyczy wnioski o wyrażenie zgody nie spełnia wymagań określonych w art. 21a lub jeżeli nie posiada ona udowodnionej znajomości języka polskiego. 4. Komisja Nadzoru Finansowego odstąpi, w drodze decyzji, wydanej na wniosek rady nadzorczej banku od wymogu udowodnionej znajomości języka polskiego, jeżeli nie jest to niezbędne ze względów nadzoru ostrożnościowego, biorąc w szczególności pod uwagę poziom dopuszczalnego ryzyka lub zakres działalności banku. 5. (uchylony). 6. Jeżeli nie zachodzą przesłanki określone w ust. 3, przepisu ust. 1 nie stosuje się do powołania na kolejną kadencję osób wymienionych w ust. 1 oraz do powołania w skład pierwszego zarządu banku osób zatwierdzonych w zezwoleniu na utworzenie tego banku. 7. Decyzja, o której mowa w ust. 1, może określać termin, do którego powinno nastąpić powołanie lub powierzenie funkcji, o którym mowa w ust. 1. W przypadku niedotrzymania tego terminu, decyzja wygasa. Przepisu art. 162 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.” Art. 22c ust. 1 ustawy Prawo bankowe „Protokół z walnego zgromadzenia banku w formie spółki	

		akcyjnej sporządzany jest zgodnie z art. 421 Kodeksu spółek handlowych oraz powinien zawierać: 1) treść wniosków zgłaszanych w trakcie walnego zgromadzenia; 2) imię i nazwisko osoby zgłaszającej wniosek; 3) imię i nazwisko lub firmę osoby, w imieniu której został zgłoszony wniosek; 4) rozstrzygnięcie w sprawie wniosku.”. Art. 23 ustawy Prawo bankowe „1. W przypadku gdy członek rady nadzorczej lub zarządu banku nie spełnia wymogów określonych w art. 21a, Komisja Nadzoru Finansowego może podjąć decyzję odwołaniu takiego członka rady nadzorczej lub zarządu banku. 2. Odwołanie członka rady nadzorczej lub zarządu banku następuje z mocy prawa z dniem doręczenia decyzji, o której mowa w ust. 1. 3. Mandat odwołanego członka rady nadzorczej lub zarządu wygasa z dniem doręczenia decyzji, o której mowa w ust. 1. Odwołanie nie wymaga uchwały organu, który powołał danego członka. 4. W zakresie niezbędnym do wydawania decyzji określonej w ust. 1 Komisja Nadzoru Finansowego może żądać przedłożenia przez bank stosownych informacji i dokumentów. 5. Odwołanie członka rady nadzorczej lub zarządu banku podlega zgłoszeniu do rejestru właściwego dla banku. 6. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, rada nadzorcza banku może wnieść skargę do sądu administracyjnego w terminie 7 dni od daty doręczenia decyzji. Wniesienie skargi nie wstrzymuje wykonania decyzji.	

			Przepisu art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się.”. Art. 24 ustawy Prawo bankowe „1. W toku postępowania administracyjnego w sprawie odwołania członka rady nadzorczej lub zarządu banku Komisja Nadzoru Finansowego może postanowić o zawieszeniu członka rady nadzorczej lub zarządu banku w czynnościach do momentu zakończenia postępowania. 2. Na postanowienie o zawieszeniu zażalenie nie przysługuje. 3. Zawieszenie, o którym mowa w ust. 1, jest skuteczne od dnia doręczenia postanowienia w tej sprawie. 4. Rada nadzorcza banku, w przypadku zawieszenia członka zarządu, może delegować członka rady nadzorczej, na okres nie dłuższy niż do zakończenia postępowania w sprawie odwołania członka zarządu banku, do czasowego wykonywania czynności członka zarządu, którzy został zawieszony. 5. Zawieszenie, o którym mowa w ust. 1, nie podlega zgłoszeniu do rejestru właściwego dla banku. 6. W pozostałych przypadkach określonych w niniejszej ustawie, Komisja Nadzoru Finansowego zawiesza członka zarządu banku w drodze decyzji administracyjnej. Ust. 3 i 4 stosuje się w takich przypadkach odpowiednio.”. Art. 25h ust. 1 i 2 ustawy Prawo bankowe „1. Komisja Nadzoru Finansowego może zgłosić, w drodze decyzji, sprzeciw co do nabycia albo objęcia akcji lub praw z akcji lub co do stania się podmiotem	

			dominującym banku krajowego, jeżeli: 1) podmiot składający zawiadomienie nie uzupełnił w wyznaczonym terminie braków w zawiadomieniu lub załączanych do zawiadomienia dokumentów i informacji, 2) podmiot składający zawiadomienie nie przekazał w terminie dodatkowych informacji lub dokumentów żądanych przez Komisję Nadzoru Finansowego, 3) uzasadnione jest to potrzebą ostrożnego i stabilnego zarządzania bankiem krajowym, z uwagi na możliwy wpływ podmiotu składającego zawiadomienie na bank krajowy lub z uwagi na ocenę sytuacji finansowej podmiotu składającego zawiadomienie. 2. W ramach oceny istnienia przesłanki, o której mowa w ust. 1 pkt 3, Komisja Nadzoru Finansowego bada, czy podmiot składający zawiadomienie wykazał, że: 1) daje rękojmię wykonywania praw i obowiązków w sposób należyte zabezpieczający interesy klientów banku krajowego oraz zapewniający bezpieczeństwo środków gromadzonych w banku krajowym, 2) osoby przewidziane do objęcia w banku stanowisk członków rady nadzorczej i zarządu spełniają wymogi określone w art. 21a, 3) jest w dobrej kondycji finansowej, w szczególności w odniesieniu do aktualnego zakresu prowadzonej działalności, jak również wpływu realizacji planów inwestycyjnych na przyszłą sytuację finansową podmiotu składającego zawiadomienie i przyszłą sytuację finansową banku krajowego, 4) zapewni przestrzeganie przez bank krajowy wymogów ostrożnościowych wynikających z przepisów prawa, w tym wymogów kapitałowych, norm płynności,	

			wymogów w zakresie kontroli wewnętrznej, wymogów w zakresie zarządzania ryzykiem, a w szczególności, że struktura grupy, której bank stanie się częścią, umożliwić będzie sprawowanie efektywnego nadzoru oraz skuteczną wymianę informacji pomiędzy właściwymi władzami nadzorczymi i ustalenie zakresów właściwości tych władz, 5) środki finansowe związane z nabyciem albo objęciem akcji lub praw z akcji lub podjęciem innych działań zmierzających do stania się podmiotem dominującym, powodujących, że bank krajowy stanie się podmiotem zależnym, nie pochodzą z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz nie mają związku z finansowaniem terroryzmu ani w związku z zamierzonym nabyciem albo objęciem akcji lub praw z akcji lub podjęciem innych działań zmierzających do stania się podmiotem dominującym nie zachodzi zwiększone ryzyko popełnienia przestępstwa, a także wystąpienia innych działań, związanych z wprowadzaniem do obrotu środków finansowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł lub finansowaniem terroryzmu.”. Art. 29 ustawy Prawo bankowe „1. Statut banku powinien określać w szczególności: 1) firmę, która powinna zawierać wyodrębniony wyraz „bank” i odróżniać się od nazw innych banków oraz wskazywać, czy jest to bank państwowy, bank w formie spółki akcyjnej czy bank spółdzielczy, 2) siedzibę, przedmiot działania i zakres działalności banku, 3) podstawową strukturę organizacyjną banku, 4) zasady ładu wewnętrznego, w tym tryb wydawania	

			regulacji wewnętrznych, 5) organy i ich kompetencje, zasady podejmowania decyzji, w tym tryb podejmowania decyzji o zaciągnięciu zobowiązań lub rozporządzeniu aktywami, których łączna wartość w stosunku do jednego podmiotu przekracza 5% funduszy własnych, 6) zasady funkcjonowania systemu zarządzania 7) zasady składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych, 8) fundusze własne oraz zasady gospodarki finansowej. 2. Zmiana statutu banku wymaga zezwolenia Komisji Nadzoru Finansowego. 3. Komisja Nadzoru Finansowego odmawia wydania zezwolenia na zmianę statutu Banku, jeżeli zmiana ta prowadziłaby do naruszenia przepisów prawa, interesów uczestników rynku finansowego lub bezpieczeństwa gromadzonych w banku środków. 4. Zezwolenie na zmianę statutu może określać termin, do którego powinna być podjęta uchwała w przedmiocie zmian objętych zezwoleniem. W przypadku niepodjęcia uchwały we wskazanym terminie decyzja wygasa. Przepisu art. 162 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się. 5. Do wniosku o wydanie zezwolenia na zmianę statutu banku przepis art. 33 stosuje się odpowiednio.”. Art. 30 ustawy Prawo bankowe „1. Utworzenie banku może nastąpić, jeżeli: 1) zostało zapewnione wyposażenie banku w: a) fundusze własne, których wielkość powinna być	

			dostosowana do rodzaju czynności bankowych przewidzianych do wykonywania i rozmiaru zamierzonej działalności, b) pomieszczenia posiadające odpowiednie urządzenia techniczne, należycie zabezpieczające przechowywane w banku wartości, z uwzględnieniem zakresu i rodzaju prowadzonej działalności bankowej, 2) osoby przewidziane do objęcia w banku stanowisk członków rady nadzorczej i zarządu spełniają wymagania określone w art. 21a, a członkowie zarządu, o których mowa w art. 22b ust. 1 posiadają udowodnioną znajomość języka polskiego 3) założyciele dają rękojmię, że bank będzie zarządzany w sposób stabilny i ostrożny, 4) przedstawiony przez założycieli plan działalności banku na okres co najmniej trzyletni wskazuje, że działalność ta będzie bezpieczna dla środków pieniężnych gromadzonych w banku. 1a. Komisja Nadzoru Finansowego odstąpi, w drodze decyzji wydanej na wniosek założycieli, od wymogu udowodnionej znajomości języka polskiego, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jeżeli nie jest to niezbędne ze względów nadzoru ostrożnościowego, biorąc w szczególności pod uwagę poziom dopuszczalnego ryzyka lub zakres działalności banku. 1b. Dokonując w postępowaniu w sprawie zezwolenia na utworzenie banku oceny spełniania przez założycieli wymagań, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, Komisja Nadzoru Finansowego w szczególności stosuje odpowiednio kryteria określone w art. 25h ust. 2, jak również uwzględni złożone w związku z postępowaniem zobowiązania założycieli dotyczące	

			tworzonego banku lub ostrożnego i stabilnego nim zarządzania. 2. Część kapitału założycielskiego może być wniesiona w formie wkładów niepieniężnych w postaci wyposażenia i nieruchomości, jeśli będą one bezpośrednio przydatne w prowadzeniu działalności bankowej, z tym że kapitał założycielski wnoszony w formie pieniężnej nie może być niższy od kwoty określonej w art. 32 ust. 1, a wartość wnoszonych wkładów niepieniężnych nie może przekraczać 15% kapitału założycielskiego. 3. (uchylony). 4. Komisja Nadzoru Finansowego może w szczególnie uzasadnionych przypadkach wyrazić zgodę na przekroczenie limitu, o którym mowa w ust. 2. 5. Kapitał założycielski banku nie może pochodzić z pożyczki lub kredytu, lub źródeł nieudokumentowanych.”. Art. 31 ustawy Prawo bankowe „1. Wniosek do Komisji Nadzoru Finansowego o wydanie zezwolenia na utworzenie banku powinien zawierać: 1) określenie firmy i siedziby banku, 2) określenie czynności bankowych, do których wykonywania bank ma być upoważniony, oraz dane o przedmiocie i zakresie zamierzonej działalności, 3) dane dotyczące: a) założycieli, b) kapitału założycielskiego, c) osób przewidzianych do objęcia w banku stanowisk członków zarządu,	

			d) osób przewidzianych do objęcia w banku stanowisk członków rady nadzorczej. 2. Do wniosku załącza się: 1) projekt statutu banku, 2) program działalności plan finansowy banku na okres co najmniej trzyletni. 3) (uchylony). 3a)(uchylony). 4) opinię właściwych władz nadzorczych kraju siedziby wnioskodawcy, jeżeli założycielem jest bank zagraniczny. 3. (uchylony) [regulacja przeniesiona do art. 29 ust. 1] 4. Jeżeli z wnioskiem o wydanie zezwolenia na utworzenie banku występuje więcej niż 10 założycieli, są oni obowiązani ustanowić 1-3 pełnomocników, którzy będą ich reprezentować wobec Komisji Nadzoru Finansowego w okresie poprzedzającym wydanie zezwolenia na utworzenie banku. Pełnomocnictwo powinno być sporządzone w formie aktu notarialnego.”. W tym miejscu wskazać należy, że w związku z powyższym, w razie uwzględnienia ww. zmiany, konieczna będzie zmiana treści art. 70 ust. 4 ustawy <i>o obrocie instrumentami finansowymi</i>, któremu proponuję nadać następujące brzmienie: „Art. 70. 4. W zakresie wykonywania czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1-7, do banku, o którym mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio art. 72, art. 73 ust. 1 i 2, art. 74b, art. 75, art. 76, art. 79-81g, art. 82 ust. 2 pkt 2-5, art. 83a, art. 86 ust. 2, art. 90 i art. 93a, a w zakresie nieuregulowanym w tych przepisach stosuje się	

		odpowiednio przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe.”. Art. 33 ustawy Prawo bankowe „Komisja Nadzoru Finansowego: 1) wzywa założycieli do uzupełnienia wniosku, jeżeli nie odpowiada on wymaganiom określonym w art. 31, oraz może zażądać uzupełniających danych lub dokumentów dotyczących w szczególności założycieli i osób przewidzianych do objęcia w banku stanowisk członków rady nadzorczej i zarządu, w tym informacji o ich sytuacji majątkowej i rodzinnej, jeżeli informacje te są niezbędne do podjęcia decyzji o wydaniu zezwolenia na utworzenie banku; 2) w terminie nieprzekraczającym 6 miesięcy od daty otrzymania wniosku lub jego uzupełnienia - wydaje decyzję w przedmiocie zezwolenia na utworzenie banku.”. Art. 34 ustawy Prawo bankowe „W zezwoleniu na utworzenie banku Komisja Nadzoru Finansowego określa: firmę banku, jego siedzibę, nazwy (nazwiska) założycieli i obejmowane przez nich akcje, wysokość kapitału założycielskiego, działalność, do wykonywania której bank jest upoważniony, a także zatwierdza projekt statutu banku oraz skład pierwszego zarządu banku.”. Art. 37 ustawy Prawo bankowe „Komisja Nadzoru Finansowego odmawia wydania zezwolenia na utworzenie banku, jeżeli nie zostały spełnione wymagania obowiązujące przy tworzeniu banków lub zamierzona działalność banku naruszałaby przepisy prawa, interesy uczestników rynku finansowego albo nie gwarantowałaby bezpieczeństwa gromadzonych	

			w banku środków lub gdy przepisy prawa obowiązujące w miejscu siedziby lub zamieszkania założyciela lub jego powiązania z innymi podmiotami mogłyby uniemożliwić skuteczne sprawowanie nadzoru nad bankiem.”. Art. 38 ustawy Prawo bankowe „1. Zezwolenie, o którym mowa w art. 34 traci moc, jeżeli bank nie został utworzony w terminie 6 miesięcy od dnia doręczenia tego zezwolenia. 2. Zezwolenie, o którym mowa w art. 36 ust. 1, traci moc, jeżeli bank nie rozpoczął działalności w terminie 6 miesięcy od dnia doręczenia tego zezwolenia. 3. Jeżeli bank nie rozpoczął działalności w terminie 12 miesięcy od dnia jego utworzenia, Komisja Nadzoru Finansowego może podjąć decyzję o likwidacji banku. Art. 147 i art. 153-157a stosuje się odpowiednio. 4. O zezwoleniu, o którym mowa w art. 34 oraz o utracie mocy przez to zezwolenie Komisja Nadzoru Finansowego informuje EUNB.”. Art. 40a ust. 2 ustawy Prawo bankowe „Do osób zarządzających oddziałem banku zagranicznego art. 22a i art. 22b stosuje się odpowiednio. Z wnioskiem o wyrażenie zgody, o której mowa w art. 22b występuje bank zagraniczny.”.	
210.	Propozycja modyfikacji przepisów ustawy – Prawo bankowe, które nie zostały wymienione w projekcie ustawy (dotyczy art. 6	UKNF	Obecnie jest: „Art. 6. (...) 2. Bank jest obowiązany do sprzedaży składników majątku, o których mowa w ust. 1 pkt 4, w odniesieniu do: 1) nieruchomości - w okresie nie dłuższym niż 5 lat od daty nabycia; 2) pozostałych składników majątku - w okresie nie	Uwaga nieuwzględniona – nie dotyczy zakresu w jakim projekt został zmieniony ani w jakim jest niezgodny z przyjętymi ustaleniami. Ponadto proponowana zmiana nie jest związana z implementacją dyrektywy CRD IV.

	ust. 2)		dłuższym niż 3 lata od daty nabycia.”. Powinno być: „Art. 6. (...) 2. Bank jest obowiązany do sprzedaży składników majątku, o których mowa w ust. 1 pkt 4, w odniesieniu do: 1) nieruchomości - w okresie nie dłuższym niż 5 lat od daty nabycia; 2) pozostałych składników majątku - w okresie nie dłuższym niż 3 lata od daty nabycia, z zastrzeżeniem pkt. 3; 3) pozostałych składników majątku, które zostały wykazane w sprawozdaniach finansowych banków za 2014 r. - w okresie nie dłuższym niż 5 lat od daty nabycia.”. UKNF proponuje zrównać okres, w którym banki są zobowiązane do sprzedaży przejętych za długi pozostałych składników majątku, do okresu 5 lat (tak jak w przypadku nieruchomości), co pozwoli bankom na bardziej elastyczne prowadzenie postępowań windykacyjnych związanych z ekspozycjami nieobsługiwanyymi wskutek ostatniego kryzysu.	
211.	Propozycja modyfikacji przepisów ustawy – Prawo bankowe, które nie zostały wymienione w projekcie ustawy (dotyczy art. 9b	UKNF	Art. 9b ust. 1 ustawy Prawo bankowe Obecnie jest: „Art. 9b. 1. Zadaniem systemu zarządzania ryzykiem jest identyfikacja, pomiar lub szacowanie oraz monitorowanie ryzyka występującego w działalności banku służące zapewnieniu prawidłowości procesu wyznaczania i realizacji szczegółowych celów prowadzonej przez bank działalności. (...)”. Powinno być: „Art. 9b ust. 1 Zadaniem systemu zarządzania ryzykiem jest identyfikacja, pomiar lub	Uwaga uwzględniona.

	ust. 1)		szacowanie, kontrola oraz monitorowanie ryzyka występującego w działalności banku służące zapewnieniu prawidłowości procesu wyznaczania i realizacji szczegółowych celów prowadzonej przez bank działalności.”. Projekt nie uwzględnił także dodania do obecnego art. 9b ust. 1 ustawy Prawo bankowe, elementu kontroli ryzyka, mimo iż element ten został <i>de facto</i> skonkretyzowany w art. 9b ust. 2 pkt 3 ustawy (stosowanie limitów ograniczających ryzyko) i jest elementem zarządzania ryzykiem, zgodnie z uchwałą Nr 258/2011 KNF z dnia 4 października 2011 r. (elementu kontroli ryzyka w zarządzaniu ryzykiem, nie należy mylić z funkcją kontroli ryzyka w systemie kontroli wewnętrznej). W ocenie UKNF, przepisy ustawy powinny jednoznacznie odzwierciedlać koncepcję, wedle której własne mechanizmy kontroli zawiera zarówno proces zarządzania ryzykiem (np. limity), jak i system kontroli wewnętrznej (np. podział obowiązków), który to system kontroli wewnętrznej, poprzez własne mechanizmy i ww. funkcję kontroli ryzyka zapewnia, że owe limity w zakresie zarządzania ryzykiem są przestrzegane. Wobec powyższego, należy podtrzymać propozycję i art. 9b ust. 1 ustawy Prawo bankowe powinien przybrać ww. brzmienie.	
212.	Propozycja modyfikacji przepisów ustawy – Prawo bankowe, które nie zostały wymienione w projekcie ustawy (dotyczy art.	UKNF	Obecnie jest: „Art. 9c. 1. Celem systemu kontroli wewnętrznej jest wspomaganie procesów decyzyjnych przyczyniające się do zapewnienia: 1) skuteczności i efektywności działania banku; 2) wiarygodności sprawozdawczości finansowej; 3) zgodności działania banku z przepisami prawa i regulacjami wewnętrznymi. 2. System kontroli wewnętrznej obejmuje:	Uwaga uwzględniona.

	9c)		1) mechanizmy kontroli ryzyka; 2) badanie zgodności działania banku z przepisami prawa i regulacjami wewnętrznymi; 3) audyt wewnętrzny.”. Powinno być: „Art. 9c.1. Celem systemu kontroli wewnętrznej jest zapewnienie: 1) skuteczności i efektywności działania banku; 2) wiarygodności sprawozdawczości finansowej; 3) przestrzegania zasad zarządzania ryzykiem w banku; 4) zgodności działania banku z przepisami prawa, regulacjami wewnętrznymi i standardami rynkowymi. 2. W ramach systemu kontroli wewnętrznej należy wyodrębnić, w szczególności: 1) funkcję kontroli mającą za zadanie zapewnienie przestrzegania mechanizmów kontrolnych dotyczących, w szczególności, zarządzania ryzykiem w banku; 2) komórkę do spraw zgodności mającą za zadanie identyfikację, ocenę, kontrolę, monitorowanie oraz raportowanie w zakresie ryzyka braku zgodności działalności banku z przepisami prawa, regulacjami wewnętrznymi i standardami rynkowymi; 3) niezależną komórkę audytu wewnętrznego mającą za zadanie badanie i ocenę, w sposób niezależny i obiektywny, adekwatności i skuteczności systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej (z wyłączeniem	

			komórki audytu wewnętrznego). 3. Przez funkcję w rozumieniu art. 9c ust. 2 pkt 1, należy rozumieć stanowiska, grupy ludzi lub jednostki organizacyjne odpowiedzialne za realizację zadań przypisanych tej funkcji.”. Projekt w ogóle nie uwzględnia, kluczowej z punktu widzenia UKNF, propozycji kompleksowej zmiany systemu kontroli wewnętrznej, mimo iż zmiana ta spotkała się z akceptacją w trakcie konsultacji uzgodnieniowej ze strony Ministerstwa Finansów i przedstawicieli innych instytucji. Utrzymanie obecnego kształtu art. 9c ustawy Prawo bankowe skutkuje niedostosowaniem transponacji nie tylko do Wytocznych EUNB (EUNB, Wytoczne w sprawie zarządzania wewnętrznego (GL 44) – EBA Internal Governance, GL 44, 2011)), ale w ogromnym stopniu utrudnia transponację szeregu obecnych wymogów pakietu CRD IV/CRR, które dodatkowo w przyszłości będą przez EUNB konkretyzowane. Przede wszystkim brak w obecnej treści art. 9c ustawy Prawo bankowe pojęcia „funkcji kontroli ryzyka” (<i>risk control function</i>), odpowiedzialnej za przestrzeganie zasad zarządzania ryzykiem w banku. W obecnym art. 9c ust. 2 pkt. 1 ustawy Prawo bankowe jest bowiem mowa jedynie o „mechanizmach kontroli ryzyka”, co absolutnie nie może być uważane za tożsame z funkcją kontroli ryzyka. Mechanizmom kontroli ryzyka (np. w postaci limitów, weryfikacji, zatwierdzeń, czy podziału obowiązku), nie można bowiem przypisać ani wymaganej przez EUNB niezależności, ani zorganizować ich w odpowiednie komórki z niezależną osobą odpowiedzialną za działanie owej komórki (tzw. <i>Chief Risk Officer</i>, CRO). Wymóg utworzenia funkcji kontroli ryzyka ustanowiony	

		został wprost zarówno w wytycznych CEBS (<i>Guidelines on the Application of the Supervisory Review Process under Pillar 2</i> (CP03 revised), 2006)), jak i zastępujących je Wytycznych EUNB (EBA, <i>Guidelines on Internal Governance</i> (GL44), 2011)). Zgodnie z art. 16 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 1093 /2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego) <i>właściwe organy i instytucje finansowe dokładają wszelkich starań, aby zastosować się do tych wytycznych i zaleceń.</i> Jednocześnie zgodnie z art. 74 ust. 3 CRD IV, „<i>EUNB wydaje wytyczne co do zasad, procedur i mechanizmów</i>”, odnośnie zarządzania wewnętrznego, a więc m.in. kontroli wewnętrznej. Zestawiając powyższe z faktem, iż tzw. Interactive Single Rulebook prowadzona przez EUNB wskazuje, że Wytyczne EBA, <i>Guidelines on Internal Governance</i> (GL44) mają precyzować wymogi art. 74 CRD IV odnoszącego się do całego zarządzania wewnętrznego (w tym kontroli wewnętrznej) oraz faktu, że kolejne projekty Wytyczne EUNB, np. w sprawie oceny nadzorczej (EBA, <i>Supervisory Review and Evaluation Process – SREP</i>), wydawane na podstawie art. 107 (3) CRD IV, także szeroko odnoszą się do funkcji kontroli ryzyka, propozycja UKNF tym bardziej wydaje się uzasadniona. Należy jednocześnie podkreślić, iż mechanizmy kontroli ryzyka, o których mowa w obecnym art. 9c ust. 2 pkt 1 ustawy, zostały wprowadzone do ustawy Prawo bankowe, w związku z transponacją poprzedniej dyrektywy, czyli CRD III (Sejm V kadencji, Druk nr 1240, s. 40) opierając się, jak się okazało w sposób wadliwy, na ww. wytycznych CEBS (<i>Guidelines on the Application of the Supervisory Review Process under Pillar 2</i> (CP03 revised), 2006), które przewidywały nie mechanizmy, a właśnie funkcję kontroli ryzyka. Tym bardziej więc w ramach	

			transponacji CRD IV, należy ów błąd naprawić. Propozycja UKNF miała na celu również zdefiniowanie pozostałych dwóch funkcji systemu kontroli wewnętrznej, tj. funkcji braku zgodności (<i>compliance</i>) i funkcji audytu wewnętrznego, co m.in. pozwoliłoby na pełną transponację Wytocznych EUNB oraz ułatwiło badania sprawozdania finansowego przez biegłego rewidenta, dzięki zastosowaniu rozwiązań i pojęć podobnych do używanych w międzynarodowym standardzie rewizji finansowej ISA 315 dotyczącego identyfikowania i szacowania ryzyka istotnych nieprawidłowości w sprawozdaniu finansowym. Tym samym UKNF ponownie zwraca się z uprzejmą prośbą o nowelizację art. 9c ustawy Prawo bankowe, zgodnie z ww. brzmieniem.	
213.	Propozycja modyfikacji przepisów ustawy – Prawo bankowe, które nie zostały wymienione w projekcie ustawy (dotyczy art. 9d i art. 9e)	UKNF	Obecnie jest: „Art. 9d. 1. W bankach działających w formie spółki akcyjnej, w bankach państwowych i w bankach spółdzielczych, w których kontrola wewnętrzna nie jest realizowana na podstawie art. 10, funkcjonuje komórka organizacyjna przeprowadzająca audyt wewnętrzny, zwana dalej „komórką audytu wewnętrznego”. 2. Zadaniem komórki audytu wewnętrznego jest badanie i ocena, w sposób niezależny i obiektywny, adekwatności i skuteczności systemu kontroli wewnętrznej oraz opiniowanie systemu zarządzania bankiem, w tym skuteczności zarządzania ryzykiem związanym z działalnością banku. Art. 9e. 1. Informacje na temat stwierdzonych nieprawidłowości i wniosków wynikających z przeprowadzonego audytu wewnętrznego oraz działań podejmowanych w celu ich usunięcia są przekazywane okresowo, co najmniej raz w roku, radzie nadzorczej banku.	Uwaga uwzględniona.

			2. Rada nadzorcza banku może powołać spośród jej członków komitet do spraw audytu wewnętrznego, który sprawuje nadzór nad działalnością komórki audytu wewnętrznego.”. Projekt nie uwzględnił także propozycji uchylecia art. 9d i art. 9e ust. 1 obecnej ustawy Prawa bankowe, a dotyczącym fragmentarycznego uregulowania zadań komórki audytu wewnętrznego, co UKNF wskazał jako przepis zbędny w przypadku transponowania powyższej koncepcji zmiany art. 9c ustawy Prawo bankowe. Projekt nie uwzględnił także propozycji uchylecia obecnego art. 9e ust. 2 ustawy Prawo bankowe, który prowadzi do powstania dualizmu stanu prawnego, albowiem od momentu wejścia w życie ustawowej regulacji dotyczącej komitetu audytu (którego zadaniem jest m.in. monitorowanie audytu wewnętrznego), powołanie komitetu do spraw audytu wewnętrznego, o którym mowa w art. 9e ust. 2 ustawy Prawo bankowe, wydaje się zbędne i stwarza prawną możliwość powoływania dwóch odrębnych komitetów z zachodzącymi na siebie zakresami przedmiotowymi. Jeden miałby bowiem mieć obowiązek „<i>monitorowania audytu wewnętrznego</i>”, a drugi – „<i>nadzorowania komórki do spraw audytu wewnętrznego</i>”. Obowiązek powołania przez radę nadzorczą komitetu audytu (lub powierzenia jego obowiązków radzie nadzorczej, gdy ta liczy do 5 członków), wynika z art. 86 ustawy <i>o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym</i>, i stanowi transponację art. 41 dyrektywy 2006/43/WE. Na mocy art. 2 i 86 ust. 1 ww. ustawy, obowiązek powołania komitetu audytu wewnętrznego ma zastosowanie do banków krajowych (ale już nie oddziałów banków, banków zagranicznych, banków spółdzielczych oraz spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych). Wobec powyższego	

			należy podtrzymać propozycję uchYLENIA art. 9d i 9e ustawy Prawo bankowe.	
214.	Propozycja modyfikacji przepisów ustawy – Prawo bankowe, które nie zostały wymienione w projekcie ustawy (dotyczy art. 48k ust. 2, art. 141c ust. 1 i 2 oraz art. 141d ust. 1)	UKNF	1) W okresie przejściowym otrzymuje brzmienie: 2. Do oddziałów instytucji kredytowych przepisy art. 1-11, art. 40a ust. 1, art. 49-70, art. 73-78a, art. 80-98, art. 101-112, art. 124, art. 124a, art. 133 ust. 2 pkt 1 i ust. 3, art. 137, art. 138, art. 139 ust. 1 pkt 2 i 3, art. 141 i art. 171 ust. 4-7 stosuje się odpowiednio. Zmiany związane z uwzględnieniem zmian w art. 138. Ze względu na to, że art. 44 CRD IV przewiduje, że „Przyjmujące państwa członkowskie mogą, niezależnie od art. 40 i 41, korzystać z uprawnień przyznanych im na mocy niniejszej dyrektywy (...) w interesie dobra ogólnego” proponujemy odwołanie do całego artykułu 138 jako transponującego uprawnienia wynikające z dyrektywy. 2) Po wdrożeniu przepisów art. 460 CRR przepisy dot. oddziałów powinny brzmieć: „Art. 48k ust. 2. Do oddziałów instytucji kredytowych przepisy art. 1-7, art. 9-11, art. 40a ust. 1, art. 49-70, art. 73-78a, art. 80-98, art. 101-112, art. 124, art. 124a, art. 133 ust. 3, art. 137, art. 138, art. 139 ust. 1 pkt 2 i 3, art. 141 i art. 171 ust. 4-7 stosuje się odpowiednio.” W art. 141c ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1. Nadzór nad działalnością instytucji kredytowej prowadzącej działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poprzez oddział lub w ramach działalności transgranicznej sprawują, z zastrzeżeniem art. 42c ust. 1 właściwe władze nadzorcze państwa macierzystego.	Uwagi uwzględnione.

			2. (uchylony).” W art. 141d. ust. 1 otrzymuje brzmienie: 1. Pracownicy Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego wykonują czynności kontrolne w oddziałach instytucji kredytowych, w zakresie określonym w art. 42c ust. 1, a w pozostałym zakresie – na podstawie upoważnienia, o którym mowa w ust. 2.”. Powyższe zmiany związane są z wejściem w życie normy LCR na podstawie aktu delegowanego Komisji (art. 460 CRR). Spowoduje to, że nadzór nad oddziałami instytucji kredytowych, w tym ich płynnością będzie leżał w gestii nadzoru macierzystego, stąd konieczność usunięcia odwołań do nadzoru nad płynnością oddziałów instytucji kredytowych z kompetencji KNF. Powyższe zmiany powinny wejść w życie z dniem rozpoczęcia obowiązywania wymogu dotyczącego pokrycia płynności, o którym mowa w art. 412 rozporządzenia nr 575/2013, określonym w akcie delegowanym Komisji, wydanym na podstawie art. 460 tego rozporządzenia albo z dniem określonym w akcie delegowanym Komisji, o którym mowa w art. 151 ust. 2 dyrektywy 2013/36/UE, w zależności od tego, która data jest datą późniejszą.	
215.	Propozycja modyfikacji przepisów ustawy – Prawo bankowe, które nie zostały wymienione w projekcie ustawy	UKNF	Wątpliwość UKNF dotyczy brzmienia art. 138 ust. 1 pkt 1 i art. 138 ust. 2. W projekcie ustawy Prawo bankowe te przepisy nie są zmieniane, jednak znajduje się w nich odwołanie do art. 137, w którym, mając na uwadze proponowane nowe brzmienie art. 137, odniesienie do tego przepisu powinno wskazywać nie na „wiązące banki normy” lecz „szczegółowe warunki (...)”.	Jak słusznie zauważono, wskazane przepisy art. 138 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 odsyłają do art. 137 ustawy – Prawo bankowe, który jest istotnie zmieniany. Należy zauważyć, że w projekcie ustawy przewiduje się m. in. usunięcie upoważnienia dla Komisji Nadzoru Finansowego do ustalania wiążących banki norm płynności oraz innych norm dopuszczalnego ryzyka w działalności banków (vide dotychczasowy art. 137 pkt 3). Jak należy sądzić art. 138 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, odwołując się do norm, o których mowa w art. 137, wskazuje na owe inne normy

	(dotyczy art. 138 ust. 1 pkt 1 i art. 138 ust. 2)			dopuszczalnego ryzyka w działalności banku, które w dotychczasowym stanie prawnym mogła ustalać Komisja Nadzoru Finansowego. Mając na względzie projektowane usunięcie upoważnienia dla KNF przewidzianego w art. 137 pkt 3, zasadnym wydaje się jednocześnie usunięcie odesłania do tego przepisu w art. 138 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, a także doprecyzowanie, że bank powinien podjąć środki konieczne do osiągnięcia i przestrzegania innych norm dopuszczalnego ryzyka w działalności banków zgodnie z zaleceniem KNF. Owe inne normy są określone np. w ustawie – Prawo bankowe i rozporządzeniu CRR. W ocenie MF zaproponowane rozwiązanie jest zgodne z art. 104 ust. 1 lit. c dyrektywy CRD IV.
216.	Propozycja modyfikacji przepisów ustawy – Prawo bankowe, które nie zostały wymienione w projekcie ustawy (dotyczy art. 138 ust. 4a i 5)	UKNF	Powinno być: „Art. 138 (...) 4a. Członek zarządu obowiązany jest poinformować Komisję Nadzoru Finansowego o postawieniu mu zarzutów w postępowaniu karnym, z wyłączeniem zarzutów dotyczących przestępstwa ściągane go z oskarżenia prywatnego, lub w postępowaniu w sprawie o przestępstwo skarbowe w terminie 30 dni od daty postawienia zarzutów. 5. Komisja Nadzoru Finansowego odwołuje członka zarządu banku w przypadku prawomocnego skazania go za przestępstwo wymienione w art. 22b ust. 3 pkt 1, a także w przypadku niedopełnienia przez niego obowiązku, o którym mowa w ust. 4a.”. UKNF ponownie zwraca się z prośbą o uwzględnienie zmian w art. 138, polegających na dodaniu nowego ust. 4a oraz modyfikacji ust. 5 (wprowadzenie przepisu analogicznego do ustawy o SKOK). W celu ujednolicenia zasad stosowanych przez KNF wobec nadzorowanych sektorów, w opinii Urzędu zasadne jest przyjęcie takich	Uwaga uwzględniona.

			samych obowiązków wobec członków zarządu banku, jak przewidziane w art. 71 ust. 6 i 7 ustawy <i>o spółdzielczych kasach oszczędnościowo – kredytowych</i> , poprzez dodanie w art. 138 po ust. 4 ustępu 4a w ww. brzmieniu.	
217.	Propozycja modyfikacji przepisów ustawy – Prawo bankowe, które nie zostały wymienione w projekcie ustawy (dotyczy art. 145)	UKNF	Powinno być: „Art. 145 (...) 1. Jeżeli zarząd banku nie przekaze programu postępowania naprawczego zgodnie z art. 142 ust. 1 albo gdy realizacja tego programu okaże się nieskuteczna albo gdy organy banku nie zostały powołane zgodnie z przepisami prawa, Komisja Nadzoru Finansowego może podjąć decyzję o ustanowieniu zarządu komisarycznego. Ustanowienie zarządu komisarycznego nie wpływa na organizację i sposób działania banku jako osoby prawnej, z wyjątkiem zmian przewidzianych ustawą. (...)”. W celu zapewnienia skutecznego nadzoru w zakresie realizowania wymogów postępowania naprawczego, w opinii UKNF, zasadne jest w art. 145 ust. 1 po wyrazach: „okaze się nieskuteczna”, dodanie wyrazów „albo gdy organy banku nie zostały powołane zgodnie z przepisami prawa”. Dodatkowo, w zdaniu należy skreślić wyrazy „na czas realizacji programu postępowania naprawczego”. Uwaga ta ma dla UKNF istotne znaczenie, ze względu na zdyscyplinowanie banków do odpowiedzialnego podejścia do procesu naprawczego i zapewnienia stabilności zarządzania, zgodnie z przepisami prawa.	Uwaga nieuwzględniona – nie dotyczy zakresu w jakim projekt został zmieniony ani w jakim jest niezgodny z przyjętymi ustaleniami. Ponadto proponowana nowelizacja nie jest związana z implementacją dyrektywy CRD IV.
218.	Uwaga dotycząca braku transpozycji załącznika I do dyrektywy CRD IV	UKNF	W odniesieniu do definicji instytucji finansowej, UKNF zwraca uwagę na brak transpozycji załącznika I do CRD IV, do którego to załącznika odwołuje się zawarta w art. 4 ust. 1 pkt 26 CRR definicja instytucji finansowej w następującym brzmieniu: „instytucja finansowa oznacza przedsiębiorstwo inne niż instytucja, którego podstawową działalnością jest nabywanie pakietów akcji	Uwaga nieuwzględniona (do ewentualnego rozstrzygnięcia na Komisji Prawniczej). Należy przy tym zwrócić uwagę na art. 145 lit. e dyrektywy CRD IV, zgodnie z którym Komisja Europejska może wydać akt delegowany rozszerzający wykaz zawarty w załączniku I do dyrektywy CRD IV lub dostosowujący terminologię stosowaną w tym wykazie

		lub wykonywanie co najmniej jednego spośród rodzajów działalności wymienionych w pkt 2-12 i pkt 15 załącznika I do dyrektywy 2013/36/UE, pojęcie to obejmuje finansowe spółki holdingowe, finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej, instytucje płatnicze w rozumieniu dyrektywy 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku i spółki zarządzania aktywami, nie obejmuje jednak ubezpieczeniowych spółek holdingowych i ubezpieczeniowych spółek holdingowych prowadzących działalność mieszaną. W Projekcie definicja ta została przywołana w art. 4 ust. 1 pkt 7 ustawy Prawo bankowe oraz w art. 110a ust. 1 pkt 15 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Problem był podnoszony w toku konferencji uzgodnieniowej w Ministerstwie Finansów w dniach 12, 16 i 23 czerwca br. podobnie jak problem związany z definicją jednostki dominującej zawartą w art. 4 ust. 1 pkt 15 CRR, która to definicja odwołuje się do przepisów dyrektywy 2002/87/WE (uchylona dyrektywą 2013/34/UE). W przypadku definicji jednostki dominującej problem jest nieco odmienny z uwagi na fakt, że ww. dyrektywa 83/349/EWG została transponowana do polskiego porządku prawnego w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2013 r. poz. 330). Zatem w zakresie definicji jednostki dominującej problem może ograniczać się do kwestii interpretacji takiej definicji, np. poprzez przyjęcie, że w przypadku gdy dana definicja odwołuje się do przepisów określonej dyrektywy, należy w tym wypadku odwołać się do przepisów krajowych stanowiących transpozycję przywołanych w rozporządzeniu UE przepisów unijnych. Zagadnienie wymaga szczegółowej analizy. Nadto na koniec podkreślić należy, że w odniesieniu do definicji instytucji finansowej brak przepisów krajowych stanowiących	do zmian zachodzących na rynkach finansowych. Ewentualna transpozycja załącznika do prawa krajowego oznaczałaby konieczność każdorazowego jego nowelizowania w przypadku przyjęcia aktu delegowanego przez Komisję Europejską.

			transpozycję załącznika I do CRD IV.	
219.	Uwagi do uzasadnienia	UKNF	1. I część ogólna, - w akapicie 5 w zdaniu zaczynającym się od słów „Szczegółowe wymogi...”, jest mowa tylko o instytucjach kredytowych, bez uwzględnienia firm inwestycyjnych. 2. 2. Art. 2 – zmiany w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi - w akapicie 2 jest mowa, iż „w obecnym stanie prawnym Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych rozlicza nie tylko transakcje na instrumentach finansowych dopuszczonych do obrotu zorganizowanego”. Należy podkreślić, że rozliczenie prowadzi spółka zależna KDPW – czyli KDPW_CCP. Na str. 16 uzasadnienia w akapicie zaczynającym się od słów „W art. 2 pkt 10...”, tiret trzecie: jest mowa, iż „stosowne przepisy w zakresie objętym przepisami uchylanych rozporządzeń znajdują się w rozporządzeniu CRR”. Należy wskazać, że zagadnienie dotyczące wynagrodzeń znajduje się w CRD IV, a nie w CRR.	Uwagi uwzględnione.
Dodatkowe propozycje zmian				
220.	Dodatkowe propozycje zmian (dotyczy art. 10 ustawy – Prawo bankowe)	KZBS	Kontrola w bankach spółdzielczych – art. 10 Prawa bankowego W związku z trwającymi pracami nad Projektem Ustawy o BS niezbędna jest doprecyzowanie treści art. 10 Prawo bankowe, celem uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych związanych z wykonywaniem czynności audytu wobec banków będących uczestnikami systemu ochrony instytucjonalnej. Ponadto należy nadmienić, iż kontrola wewnętrzna jest niezbędnym	Uwaga nieaktualna w związku z art. 22i ust. 4 projektu ustawy o zmianie ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających oraz niektórych innych ustaw.

			elementem systemu ochrony instytucjonalnej, zatem uzupełnienie treści obowiązującego art. 10 Prawo bankowe jest niezbędne, aby nie było konieczności powielania kontroli wewnętrznej banku zrzeczającego z kontrolą wewnętrzną w ramach systemu ochrony instytucjonalnej. W związku z powyższym proponujemy następujące brzmienie art. 10 Prawa bankowego „1. Z zastrzeżeniem ust. 2, kontrola wewnętrzna w bankach spółdzielczych zrzeszonych w bankach zrzeczających może być wykonywana przez bank zrzeczający na zasadach określonych w umowie zrzeszenia. 2. W przypadku, gdy bank zrzeczający lub banki spółdzielcze są członkami systemu ochrony w rozumieniu ustawy z dnia 7 grudnia 2007 r: o funkcjonowaniu banków spółdzielczych (...), kontrola wewnętrzna w tych bankach jest wykonywana na zasadach określonych w tej ustawie.”	
221.	Propozycja dodatkowej zmiany w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi	UOKiK	Zasadne byłoby stworzenie na gruncie ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. <i>o obrocie instrumentami finansowymi</i> (Dz. U z 2014 r., poz. 94 i 586) (dalej: u.o.f.) analogicznej regulacji jaka została zaproponowana w art. 1 pkt. 50 projektu poprzez zmianę ust. 1-3 w art. 141 a Prawa bankowego (zmiana wynika z art. 1 pkt. 50 lit. a projektu). Byłoby to istotne dla ochrony interesów konsumentów na rynku usług finansowych, m. in. w starciu z zagraniczną firmą inwestycyjną (w rozumieniu art. 3 ust. 32), która na podstawie art. 117 u.o.f. może, bez zezwolenia, o którym mowa w art. 69 ust. 1 u.o.f., wykonywać na terytorium RP czynności stanowiące zgodnie z art. 69 ust. 2 i 4 u.o.f. działalność maklerską, która to firma narusza	Uwaga nieuwzględniona – proponowana zmiana nie wynika z dyrektywy CRD IV. Należy zauważyć, że implementowane w art. 1 pkt 50 lit. a projektu przepisy art. 41 ust. 1 akapit pierwszy i ust. 2 oraz art. 43 ust. 1 dotyczą instytucji kredytowych.

			obowiązujące ją przepisy lub w przypadku istnienia uzasadnionego prawdopodobieństwa ich naruszenia. Szczególnie pożądana wydaje się wówczas potrzeba zapewnienia KNF możliwości podjęcia, w uzasadnionych przypadkach, stosownych działań nadzorczych, bez konieczności uprzedniego pisemnego upomnienia, wobec podmiotów jak powyżej, mając na względzie m. in. potrzebę ochrony inwestorów i innych podmiotów, którym świadczone są usługi.	
222.	Dodatkowe propozycje zmian	KDPW	<u>1/ Proponujemy dokonanie następujących zmian w art. 45e ustawy o obrocie instrumentami finansowymi:</u> 1) ust. 1 otrzymuje następujące brzmienie: „1. Wszczęcie postępowania upadłościowego, naprawczego, egzekucyjnego, restrukturyzacyjnego lub otwarcie likwidacji, a także podjęcie innych środków prawnych względem uczestnika lub innego podmiotu zawierającego transakcje: 1) na rynku regulowanym, 2) w alternatywnym systemie obrotu, 3) poza obrotem zorganizowanym - polegające na sprzedaży instrumentów finansowych ze zobowiązaniem do ich odkupu, a także inne transakcje, jeżeli na podstawie przepisów prawa podlegają one obowiązkowi rozliczenia przez podmiot rozliczający - powodujących zawieszenie lub zaprzestanie dokonywania przez niego spłaty zadłużeń albo ograniczających jego zdolność w zakresie swobodnego rozporządzania swoim mieniem, w tym zawieszenie działalności banku w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe, nie wywołuje skutków prawnych w stosunku do środków znajdujących się na koncie depozytowym, rachunku	Uwagi nieuwzględnione. Przedstawione propozycje zmian nie są związane z implementacją dyrektywy CRD IV i nie dotyczą treści projektu ustawy.

			zbiorczym, rachunku papierów wartościowych, rachunku pieniężnym lub rachunku bankowym tego uczestnika lub podmiotu, służącym do realizacji zobowiązań wynikających z rozliczeń transakcji w zakresie, w jakim środki te są przeznaczone do przeprowadzenia rozrachunku transakcji w podmiocie przeprowadzającym rozrachunek, chociażby postępowanie zostało wszczęte, likwidacja otwarta lub inny środek prawny został podjęty przed przeprowadzeniem jej rozrachunku. 2) po ust. 2 dodaje się ust. 2a-2d w brzmieniu: „2a. Środki prawne, o których mowa w ust. 1, nie wpływają na skuteczność czynności prawnych podjętych przez podmiot prowadzący system rozrachunku, na podstawie umowy o uczestnictwo w tym systemie, w związku z realizacją rozliczeń transakcji uczestnika tego systemu, na podstawie zleceń rozrachunku wprowadzonych do tego systemu i podlegających realizacji zgodnie z przepisami ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze lub ustawy o ostateczności rozrachunku. 2b. Środki prawne, o których mowa w ust. 1, nie wpływają na skuteczność uprawnień podmiotu rozliczającego prowadzącego system rozrachunku do: 1) wypowiedzenia umowy o uczestnictwo w tym systemie wraz z umowami, których podmiot ten stał się stroną w wyniku nowacji rozliczeniowej transakcji przyjętych do rozliczenia na podstawie umowy o uczestnictwo w tym systemie; 2) powstrzymania się od wykonania umowy o uczestnictwo w tym systemie. 2c. Środki prawne, o których mowa w ust. 1, nie wpływają na skuteczność uprawnień podmiotu	

			rozliczającego prowadzącego system rozrachunku, do potrącenia lub kompensacji wierzytelności wynikających: 1) z rozliczenia transakcji, o których mowa w ust. 2a; 2) z tytułu zabezpieczeń ustanowionych na rzecz tego podmiotu; 3) z tytułu uczestnictwa w systemie gwarantującym prawidłowe wykonanie zobowiązań wynikających z transakcji, o których mowa w ust. 2a; - na zasadach określonych w regulaminie tego podmiotu. 2d. Środki prawne, o których mowa w ust. 1, nie wpływają na skuteczność uprawnień: 1) podmiotu rozliczającego prowadzącego system rozrachunku oraz 2) uczestnika podmiotu, o którym mowa w pkt 1, - wynikających z zamieszczonej w umowie o uczestnictwo w tym systemie klauzuli określającej zasady rozliczenia stron z tytułu rozwiązania umowy o uczestnictwo wraz z umowami, których podmiot ten stał się stroną w wyniku nowacji rozliczeniowej transakcji przyjętych do rozliczenia na podstawie umowy o uczestnictwo w tym systemie, w związku z zastosowaniem środków, o których mowa w ust. 1, wobec podmiotu rozliczającego lub uczestnika tego podmiotu. 3) po ust.3 dodaje się ust.3a w brzmieniu: „3a. Środki prawne, o których mowa w ust. 1, nie wpływają na skuteczność, ani nie powodują wygaśnięcia pełnomocnictw udzielonych podmiotowi prowadzącemu system rozrachunku, albo uczestnikowi tego podmiotu, w	

		zakresie, w jakim pełnomocnictwa te umożliwiając realizacji uprawnień, o których mowa w ust. 1 - 3. ”. <i>Celem tej propozycji jest przede wszystkim zapewnienie skuteczności zapisów regulaminu podmiotu rozliczającego transakcje z wykorzystaniem nowacji rozliczeniowej (w tym KDPW_CCP S.A., który jest autoryzowanym CCP w rozumieniu przepisów Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.Urz.UE L 2012.201.1) – zwanego dalej Rozporządzeniem EMIR, oraz podmiotem prowadzącym rozliczenia transakcji zawieranych na rynku regulowanym w Polsce) - na wypadek jego upadłości albo upadłości lub restrukturyzacji jego uczestnika. Zapewnienie skuteczności uprawnień podmiotu rozliczającego będącego CCP, wynikających z zatwierdzonego przez KNF regulaminu, są kluczowe dla zapewnienia możliwości skutecznego zarządzania przez CCP przejętym ryzykiem oraz bezpieczeństwa systemu rozliczeń dla jego uczestników. Wątpliwości w zakresie skuteczności zapisów regulaminu podmiotu rozliczającego, prowadzącego system rozrachunku papierów wartościowych, dotyczących uprawnień tego podmiotu w razie powstania przypadku naruszenia (default) po stronie uczestnika lub uprawnień uczestnika w razie ogłoszenia upadłości podmiotu rozliczającego, generują bowiem ryzyko systemowe. Nieskuteczność nettingu upadłościowego w stosunku do jednego uczestnika CCP wpływa bowiem na skuteczność nettingu względem pozostałych uczestników. Z kolei ryzyko związane z nieskutecznością nettingu przekłada się bezpośrednio na wyższe wymogi kapitałowe względem</i>	

			<i>banków określone Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (zwanym dalej Rozporządzeniem CRR).</i> <i>Pogłębiona analiza ryzyk prawnych związanych z zastosowaniem do CCP oraz do jego uczestników prawa upadłościowego wykazała, że istnieją wątpliwości prawne w zakresie skuteczności niektórych uprawnień wynikających z regulacji KDPW_CCP S.A. zastrzeżonych na wypadek ogłoszenia upadłości KDPW_CCP S.A. lub jego uczestnika. W szczególności wątpliwości te dotyczą:</i> <i>- skuteczności udzielonych KDPW_CCP S.A. pełnomocnictw w przypadku upadłości KDPW_CCP S.A. albo jego uczestnika;</i> <i>- skuteczności niektórych uprawnień wynikających z zawartej w regulaminie KDPW_CCP S.A. klauzuli kompensacyjnej, która - obok zasad rozliczenia - określa dodatkowe uprawnienia lub działania, które KDPW_CCP S.A. może podjąć w stosunku do uczestnika (np. transfer pozycji, powstrzymanie się od wykonania umowy o uczestnictwo i stosunków prawnych, których KDPW_CCP S.A. stał się stroną w wyniku rozliczenia transakcji);</i> <i>- skuteczności potrącenia wierzytelności upadłego uczestnika wynikających z uczestnictwa w funduszu zabezpieczającym rozliczenie transakcji (przy czym uczestnictwo w tym funduszu warunkuje uczestnictwo w systemie rozliczeń prowadzonym przez KDPW_CCP S.A.);</i> <i>- możliwości skutecznego wykonania przez uczestnika uprawnień wynikających z zastrzeżonej na jego rzecz</i>	

		<i>klauzuli kompensacyjnej w przypadku upadłości KDPW_CCP S.A.</i> <i>Analogiczne wątpliwości mogą powstać na gruncie przygotowywanego obecnie Prawa restrukturyzacyjnego, które ma implementować dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającą ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych (...).</i> <i>Proponowane przez nas zapisy art. 45e ustawy o obrocie instrumentami finansowymi jednoznacznie rozstrzygają powyższe wątpliwości i zapewniają polskiemu systemowi rozliczeń transakcji niezbędne bezpieczeństwo prawne i przewidywalność, które są niezbędne do tego, by system ten mógł skutecznie konkurować z zagranicznymi systemami rozliczeń, prowadzonymi przez podmioty, które również uzyskały status autoryzowanego CCP na gruncie Rozporządzenia EMIR.</i> <u>2/ Proponujemy dodanie w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi art. 45i w brzmieniu:</u> „Art. 45i. Podjęcie względem uczestnika środków prawnych, o których mowa w art.45e ust.1, nie stanowi przeszkody dla wykonania, ani nie wpływa na skuteczność wykonanych przez CCP czynności zmierzających do przeniesienia praw i obowiązków tego uczestnika powstałych w związku z rozliczeniem transakcji w sposób, o którym mowa w art. 45h, lub w związku z ustanowieniem przez tego uczestnika na rzecz CCP zabezpieczeń, na innego uczestnika, w przypadku i w zakresie określonych w art.48 ust.5 zd. pierwsze rozporządzenia 648/2012. Przeniesienie tych praw i obowiązków przez CCP na innego uczestnika nie	

		wymaga zgody uczestnika, względem którego zostały podjęte środki prawne, o których mowa w art.45e ust.1, ani też zgody osoby lub organu, który zdecydował o podjęciu tych środków lub który w jakimkolwiek zakresie przejął zarząd lub kontrolę nad majątkiem tego uczestnika.”; <i>Powyższa zmiana ma zapewnić niepodważalność transferów pozycji klientów oraz przypisanych im zabezpieczeń, na żądanie tych klientów, w razie powstania przypadku naruszenia (default) po stronie uczestnika rozliczającego zgodnie z art.48 ust.5 rozporządzenia EMIR.</i> <u>3/ Proponujemy dodać w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi w art. 51 ust. 5 w brzmieniu:</u> „5. W zakresie dotyczącym rozliczania transakcji uczestnikami mogą być także inne podmioty, o ile są stronami tych transakcji i spełniają warunki określone w regulaminie, o którym mowa w art.48 ust.15 albo w art. 50 ust.4.”; <i>Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) NR 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Rozporządzenie EMIR) nakłada obowiązki kierowania transakcji do rozliczenia przez centralnego kontrpartnera, także na tzw. kontrahentów niefinansowych w przypadkach określonych w art. 4 ust.1 tego rozporządzenia. Przedstawiona powyżej zmiana ułatwi kontrahentom niefinansowym wykonywanie tego obowiązku przyznając im zdolność do bezpośredniego</i>	

			<i>uczestnictwa w rozliczeniach transakcji prowadzonych przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. lub przez spółkę od niego zależną, której powierzył on wykonywanie czynności z zakresu takich rozliczeń. Dotychczasowe przepisy art.51 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi wyposażają w taką zdolność jedynie ograniczone grono podmiotów będących kontrahentami niefinansowymi w rozumieniu Rozporządzenia EMIR. Należy przy tym podkreślić, że ustawa w żaden sposób nie ogranicza możliwości uczestnictwa takich podmiotów w izbie rozliczeniowej prowadzonej zgodnie z przepisami art. 68a-68d ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.</i> <u>4/ W ustawie z dnia 24 sierpnia 2011 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami, proponujemy nadać następujące brzmienie art. 4 ust.2:</u> „2. Przepisy ustawy, przepisy art. 45e i art. 45i ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi oraz przepisy art. 66, art. 67, art. 80 i art. 135-137 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe i naprawcze, dotyczące skutków ogłoszenia upadłości podmiotu mającego siedzibę poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, będącego uczestnikiem systemu płatności lub systemu rozrachunku papierów wartościowych, stosuje się odpowiednio w razie podjęcia wobec tego podmiotu zagranicznego postępowania upadłościowego.”; <i>Wprowadzenie powyższej zmiany pozwoli ujednoczyć skutki prawne wynikające z upadłości zagranicznego oraz krajowego uczestnika systemu płatności lub systemu</i>	

		<i>rozzrachunku papierów wartościowych, w zakresie odnoszącym się do jego praw i obowiązków wynikających z uczestnictwa w takim systemie. Z dotychczasowego brzmienia art. 4 ust. 2 ustawy o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami, wynika, że w razie podjęcia zagranicznego postępowania upadłościowego wobec zagranicznego uczestnika krajowego systemu płatności lub systemu rozrachunku papierów wartościowych, do ustalenia praw i obowiązków wynikających z jego uczestnictwa w takim systemie stosuje się jedynie przepisy tej ustawy oraz określone przepisy ustawy – Prawo upadłościowe i naprawcze. Może być z tego wyprowadzany dalszy wniosek, że w takim przypadku nie znajdują zastosowania przepisy art. 45e oraz zaproponowanego wyżej art. 45i ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, co w istotnym stopniu rzutuje na zakres uprawnień podmiotu prowadzącego system, osłabiając pozycję prawną tego podmiotu w razie upadłości uczestnika zagranicznego w zestawieniu z przypadkiem upadłości uczestnika krajowego. Naszym zdaniem podmiot prowadzący system powinien dysponować takimi samymi uprawnieniami w razie podjęcia wobec uczestnika postępowania upadłościowego lub innego postępowania wywołującego podobne skutki, niezależnie od domicylu tego uczestnika. Powyższa zmiana mieści się w dyspozycji art. 8 dyrektywy 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i rady z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych, który stanowi, że w przypadku postępowania upadłościowego otwartego wobec uczestnika systemu prawa i obowiązki wynikające z uczestnictwa lub w związku z uczestnictwem takiego uczestnika w systemie określone są w prawie regulującym</i>	

			<i>ten system.</i>	

2. Omówienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym¹.

W dniu 10 lipca 2014 r. Europejski Bank Centralny przesłał do Ministerstwa Finansów opinię z dnia 9 lipca 2014 r. w sprawie przepisów dotyczących instytucji kredytowych (CON/2014/52). W opinii tej EBC zaakceptował większość rozwiązań proponowanych w projekcie ustawy. Krytycznie odniósł się jedynie do jednego z wymogów dotyczących członków organów zarządzających instytucji kredytowych, w tym wymogów dotyczących adekwatności członków organów zarządzających. Jak wskazał EBC wymogi te są określone w art. 13 ust. 1 i art. 91 ust. 1 dyrektywy 2013/36/UE oraz dodatkowo doprecyzowane w wytycznych Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego dotyczących oceny adekwatności członków organów zarządzających i osób piastujących kluczowe stanowiska. W ocenie EBC zawarty w projekcie ustawy wymóg, aby wszyscy członkowie zarządu i rady nadzorczej instytucji kredytowej posiadali udowodnioną znajomość języka polskiego zdecydowanie wykracza poza wymogi określone prawem Unii w tym zakresie. Podkreślił, że państwa członkowskie podlegają ogólnemu zakazowi dyskryminacji ze względu na przynależność państwową, ustanowionemu w art. 18 Traktatu, a powyższy wymóg może zostać uznany za dyskryminujący.

Należy podkreślić, że w toku prac nad projektem ustawy, w wyniku dokonanych uzgodnień, konsultacji publicznych i zasięgnięcia opinii, zmiany w analizowanym zakresie zostały usunięte z tekstu projektu ustawy. W odniesieniu do wymogu posiadania udowodnionej znajomości języka polskiego dotychczasowy stan prawny pozostaje zatem niezmieniony, co czyni uwagę EBC nieaktualną.

3. Podmioty, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa.

Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa.

---

¹ W przypadku braku konieczności zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym należy wpisać „nie dotyczy”

(nazwa podmiotu, który zgłosił zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa wraz z podaniem daty zgłoszenia; wpisu należy dokonać według kolejności wpływu zgłoszeń)

Warszawa, dnia 8 czerwca 2015 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE - 920 - 1275 - 14/km/

DPUE.920.863.2014 / 23

dot.: RM-10-57-15 z dnia 5.06.2016r.

Pan Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo bankowe, ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem *ustawy o zmianie ustawy – Prawo bankowe, ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw*, pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem UE.

Z poważaniem

Do wiadomości:
Pan Mateusz Szczurek
Minister Finansów

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Departament Rady Ministrów

wpłynęło 10 -06- 2015

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

w sprawie wykazu dokumentów, o których mowa w art. 6a ust. 5 pkt 1 ustawy – Prawo bankowe

Na podstawie art. 6a ust. 9 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128, 559 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa wykaz dokumentów załączanych przez bank do wniosku o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w:

- 1) art. 6a ust. 1 pkt 1 lit. m ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, zwanej dalej „ustawą – Prawo bankowe”, dotyczących działalności gospodarczej przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego, mającego miejsce stałego zamieszkania lub siedzibę na terytorium państwa członkowskiego, mającego wykonywać powierzone czynności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub państwa członkowskiego;
- 2) art. 6d ust. 1 ustawy – Prawo bankowe, dotyczących działalności gospodarczej przedsiębiorcy zagranicznego niemającego miejsca stałego zamieszkania lub nieposiadającego siedziby na terytorium państwa członkowskiego albo przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego, mającego wykonywać powierzone czynności poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub państwa członkowskiego.

2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o państwie członkowskim, rozumie się przez to państwo członkowskie Unii Europejskiej, jak również państwo niebędące państwem członkowskim, ale należące do Europejskiego Obszaru Gospodarczego.

§ 2. Do wniosku o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w § 1 ust. 1 pkt 1 lub 2, bank załącza:

- 1) pisemne oświadczenie przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego, zawierające informacje dotyczące:

---

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 września 2014 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 1256).

- a) imienia i nazwiska, miejsca zamieszkania i adresu lub firmy, siedziby i adresu przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego,
  - b) formy organizacyjno-prawnej wykonywania działalności gospodarczej przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego,
  - c) miejsca, w którym będą wykonywane czynności na podstawie umowy,
  - d) przedmiotu działalności gospodarczej przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego;
- 2) pisemne oświadczenie przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego o znajomości odpowiedzialności karnej skarbowej za nieodprowadzanie podatków i wywiązywaniu się z obowiązków podatkowych w państwie, w którym podlegał lub podlega takim obowiązkom;
  - 3) pisemne oświadczenie przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego, czy zostało wobec niego wszczęte postępowanie w związku z zagrożeniem niewypłacalnością lub postępowanie upadłościowe, lub likwidacyjne, albo złożony został wniosek o wszczęcie takich postępowań;
  - 4) pisemne oświadczenie przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego zawierające:
    - a) imiona i nazwiska, miejsce zamieszkania osób albo
    - b) oznaczenie organu, jego skład osobowy i adres, upoważnionych do reprezentowania przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego w Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie czynności związanych z wykonywaniem umowy;
  - 5) pisemne oświadczenie przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego, czy świadczył lub świadczy usługi na rzecz innych banków, instytucji kredytowych lub finansowych;
  - 6) wypis wydany – nie wcześniej niż na 3 miesiące przed datą złożenia wniosku o wydanie zezwolenia – przez właściwy organ rejestrowy państwa siedziby przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego, jeżeli podlega on obowiązkowi wpisu do takiego rejestru, o ile odpowiednie informacje nie są dostępne za pośrednictwem Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, o której mowa w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584 i 699).

§ 3. W przypadku przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego, o którym mowa w § 1 ust. 1 pkt 1 lub 2, będącego osobą fizyczną, bank do wniosku o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w § 1 ust. 1 pkt 1 lub 2, oprócz dokumentów, w tym oświadczeń, wymienionych w § 2, załącza:

- 1) pisemne oświadczenie przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego o toczących się lub prowadzonych wobec niego w okresie pięciu lat przed złożeniem wniosku o udzielenie zezwolenia postępowaniach karnych, karnych skarbowych, dyscyplinarnych lub egzekucyjnych, mogących mieć negatywny wpływ na jego sytuację finansową;
- 2) zaświadczenie o niekaralności wydane – nie wcześniej niż na 3 miesiące przed datą złożenia wniosku o wydanie zezwolenia – przez właściwy organ państwa, którego obywatelstwo posiada przedsiębiorca lub przedsiębiorca zagraniczny oraz przez właściwy organ państwa, w którym prowadzi on działalność gospodarczą, jeżeli jest to państwo inne niż państwo, którego obywatelstwo posiada przedsiębiorca, o ile w państwach tych wydawane są takie zaświadczenia;
- 3) poświadczoną notarialnie lub w sposób równorzędny w rozumieniu prawa miejsca zamieszkania lub siedziby przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego kopię rocznego zeznania lub deklaracji podatkowej za rok podatkowy poprzedzający złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia, sporządzone według przepisów obowiązujących w państwie, w którym podlega on obowiązkowi podatkowemu.

§ 4. W przypadku gdy przedsiębiorca zagraniczny, o którym mowa w § 1 ust. 1 pkt 2, jest osobą fizyczną niemającą miejsca stałego zamieszkania lub nieposiadającą siedziby na terytorium państwa członkowskiego, bank do wniosku o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w § 1 ust. 1 pkt 2, oprócz dokumentów, w tym oświadczeń, wymienionych w § 2 oraz § 3, załącza poświadczoną notarialnie lub w sposób równorzędny w rozumieniu prawa miejsca zamieszkania lub siedziby przedsiębiorcy zagranicznego, kopię dokumentu stwierdzającego tożsamość i obywatelstwo przedsiębiorcy zagranicznego.

§ 5. W przypadku przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego, o którym mowa w § 1 ust. 1 pkt 1 lub 2, będącego osobą prawną, jednostką organizacyjną niebędącą osobą prawną, której odrębne przepisy przyznają zdolność prawną, albo jednostką organizacyjną, o której mowa w art. 5 pkt 2 lit. c ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, bank do wniosku o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w § 1 ust. 1 pkt 1 lub 2, oprócz dokumentów, w tym oświadczeń, wymienionych w § 2, załącza:

- 1) pisemne oświadczenie przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego o toczących się lub prowadzonych wobec niego w okresie pięciu lat przed złożeniem wniosku postępowaniach karnych, karnych skarbowych lub egzekucyjnych mogących mieć negatywny wpływ na jego sytuację finansową;

- 2) pisemne oświadczenie przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego o rozpoczęciu postępowania zmierzającego do podziału, połączenia lub przekształcenia;
- 3) opis stosowanego systemu kontroli wewnętrznej w zakresie czynności powierzonych na podstawie umowy;
- 4) roczne sprawozdanie finansowe za ostatni rok obrotowy wraz z opinią biegłego rewidenta (o ile opinia taka jest wydawana) sporządzone według zasad obowiązujących w państwie siedziby przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego. W przypadku gdy przedsiębiorca lub przedsiębiorca zagraniczny nie jest obowiązany do sporządzania sprawozdań finansowych, należy dostarczyć dokument jednoznacznie wskazujący czy przedsiębiorca lub przedsiębiorca zagraniczny osiąga zysk lub stratę.

§ 6. W przypadku gdy przedsiębiorca lub przedsiębiorca zagraniczny, o którym mowa w § 1 ust. 1 pkt 2, jest osobą prawną, jednostką organizacyjną niebędącą osobą prawną, której odrębne przepisy przyznają zdolność prawną, albo jednostką organizacyjną, o której mowa w art. 5 pkt 2 lit. c ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, bank do wniosku o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w § 1 ust. 1 pkt 2, oprócz dokumentów, w tym oświadczeń, wymienionych w § 2 oraz § 5, załącza:

- 1) informacje o składzie osobowym zarządu i rady nadzorczej przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego;
- 2) jeżeli przedsiębiorca lub przedsiębiorca zagraniczny jest spółką kapitałową, a wypis, o którym mowa w § 2 pkt 6, nie zawiera informacji na temat wysokości kapitału zakładowego (akcyjnego) spółki – pisemne oświadczenie przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego o wysokości tego kapitału;
- 3) jeżeli przedsiębiorca lub przedsiębiorca zagraniczny jest spółką kapitałową – pisemne oświadczenie przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego wskazujące, jaka część kapitału zakładowego (akcyjnego) została pokryta, rodzaj i liczbę udziałów lub akcji przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego oraz oznaczenie wspólników lub akcjonariuszy posiadających samodzielnie lub łącznie z innymi powiązanymi z nimi kapitałowo lub organizacyjnie wspólnikami lub akcjonariuszami co najmniej 10% kapitału zakładowego lub akcyjnego oraz liczbę posiadanych przez tych wspólników lub akcjonariuszy udziałów lub akcji.

§ 7. W przypadku gdy przedsiębiorca lub przedsiębiorca zagraniczny, o którym mowa w § 1 ust. 1 pkt 2, jest jednostką organizacyjną, której odrębne przepisy przyznają zdolność

prawną lub jednostką organizacyjną niebędącą osobą prawną, o której mowa w art. 5 pkt 2 lit. c ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, bank zamiast oświadczenia, o którym mowa w § 5 pkt 1, załącza pisemne oświadczenie współników przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego o toczących się lub prowadzonych wobec nich w okresie pięciu lat przed złożeniem wniosku postępowaniach karnych, karnych skarbowych, dyscyplinarnych lub egzekucyjnych mogących mieć negatywny wpływ na ich sytuację finansową.

§ 8. W przypadku gdy na podstawie umowy przedsiębiorca lub przedsiębiorca zagraniczny ma świadczyć usługi informatyczne, w tym usługi przetwarzania danych, bank dodatkowo załącza do wniosku wynik specjalistycznego audytu bezpieczeństwa informatycznego przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego w zakresie tych usług lub posiadany przez przedsiębiorcę lub przedsiębiorcę zagranicznego certyfikat bezpieczeństwa systemów informatycznych w zakresie tych usług.

§ 9. W przypadku gdy przedsiębiorca, o którym mowa w § 1 ust. 1 pkt 2, będący przedsiębiorcą zagranicznym, prowadził lub prowadzi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność gospodarczą, bank dodatkowo załącza do wniosku:

- 1) pisemne oświadczenie przedsiębiorcy zagranicznego o okresie i miejscu wykonywania przez niego działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz o formie organizacyjno-prawnej wykonywania tej działalności;
- 2) zaświadczenie o wpisie w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej lub odpis z Krajowego Rejestru Sądowego;
- 3) odpis zaświadczenia o dokonaniu wpisu do ewidencji przedstawicielstw przedsiębiorców zagranicznych, o którym mowa w art. 96 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, jeżeli przedsiębiorca zagraniczny podlegał lub podlega obowiązkowi wpisu do tej ewidencji;
- 4) pisemne oświadczenie przedsiębiorcy zagranicznego o braku zakazu wykonywania działalności przez oddział lub przedstawicielstwo przedsiębiorcy zagranicznego;
- 5) pisemne oświadczenie przedsiębiorcy zagranicznego będącego osobą fizyczną o pozbawieniu go, na podstawie art. 373 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. z 2015 r. poz. 233), prawa prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek oraz pełnienia funkcji członka rady nadzorczej,

reprezentanta lub pełnomocnika w spółce handlowej, przedsiębiorstwie państwowym, spółdzielni, fundacji lub stowarzyszeniu albo o braku takiego orzeczenia.

§ 10. 1. Dokumenty, o których mowa w § 2–9, w tym także oświadczenia, sporządzone w języku obcym, należy przedstawić wraz z uwierzytelnionym tłumaczeniem na język polski.

2. Dokumenty zagraniczne, o których mowa w § 2 pkt 6 oraz § 3 pkt 2, powinny być poświadczane przez polską placówkę dyplomatyczną, o ile umowy międzynarodowe nie stanowią inaczej.

§ 11. W przypadku gdy w toku postępowania o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w § 1 ust. 1 pkt 1 lub 2, nastąpiły zmiany stanu faktycznego, stanu prawnego lub stanu wiedzy, poświadczonego w złożonych dokumentach, w tym oświadczeniach, wymienionych w § 2–9, bank przedstawia nowe dokumenty, w tym oświadczenia, zgodne ze zmienionym stanem faktycznym, stanem prawnym lub stanem wiedzy.

§ 12. W przypadku gdy wymagane rozporządzeniem dokumenty inne niż oświadczenia zawierają te same informacje co wymagane jednocześnie oświadczenia, oświadczeń takich bank nie załącza do wniosku.

§ 13. W przypadku gdy przedsiębiorca lub przedsiębiorca zagraniczny, który ma wykonywać powierzone przez bank czynności określone w art. 6a ust. 1 ustawy – Prawo bankowe, jest:

- 1) instytucją kredytową albo
- 2) podmiotem działającym w tym samym co bank holdingu, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 10–11a, 11b lit. a oraz pkt 11c ustawy – Prawo bankowe, albo
- 3) podmiotem nadzorowanym przez właściwe władze nadzorcze państwa członkowskiego – nie stosuje się § 2 pkt 1 lit. d, pkt 2–3 i 5, § 5 pkt 1–2 i 4 oraz § 6, o ile bank przedstawi pozytywną opinię właściwych władz nadzorczych państwa siedziby przedsiębiorcy zagranicznego.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

**w sprawie szczegółowego sposobu funkcjonowania w bankach systemu zarządzania
ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej oraz szczegółowego zakresu polityki
wynagrodzeń i sposobu jej ustalania**

Na podstawie art. 9f ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128, 559 i ...) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Zasady ogólne

§ 1. Zarządzanie ryzykiem i system kontroli wewnętrznej w banku są realizowane na podstawie pisemnych strategii, polityk, procedur, planów i analiz.

§ 2. System zarządzania ryzykiem i system kontroli wewnętrznej w banku odnoszą się do działalności prowadzonej bezpośrednio przez bank oraz uwzględniają funkcjonowanie banku w holdingach, o których mowa w art. 141f ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, zwanej dalej „ustawą – Prawo bankowe”.

§ 3. 1. Rada nadzorcza banku zatwierdza strategię działania banku oraz zasady ostrożnego i stabilnego zarządzania bankiem.

2. Rada nadzorcza sprawuje nadzór nad zgodnością polityki banku w zakresie podejmowania ryzyka ze strategią i planem finansowym banku.

§ 4. Rada nadzorcza banku powinna zapewnić wybór członków zarządu, posiadających odpowiednie kwalifikacje do sprawowania wyznaczonych im funkcji. Rada ocenia czy działania zarządu w zakresie kontroli nad działalnością banku są skuteczne i zgodne z polityką rady.

---

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 września 2014 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 1256).

§ 5. Zarząd, podejmując decyzje w ramach zarządzania bankiem, uwzględnia rezultaty badań prowadzonych przez komórkę audytu wewnętrznego oraz biegłych rewidentów.

§ 6. 1. Zarząd banku odpowiada za skuteczność systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej, wprowadzając niezbędne korekty i udoskonalenia w razie zmiany poziomu ryzyka w działalności banku, czynników otoczenia gospodarczego oraz nieprawidłowości w funkcjonowaniu systemów.

2. Struktura organizacyjna oraz systemy, o których mowa w ust. 1, powinny być dostosowane do wielkości oraz stopnia złożoności działalności banku.

§ 7. 1. Zarząd banku odpowiada za opracowanie, wprowadzenie oraz aktualizację pisemnych polityk, strategii oraz procedur w zakresie systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej, oraz polityki wynagrodzeń.

2. Procedury wewnętrzne procedury banku, o których mowa w ust. 1, określają w szczególności:

- 1) podział obowiązków, stosownie do struktury organizacyjnej banku;
- 2) zasady współpracy jednostek i komórek organizacyjnych banku;
- 3) zasady wyboru, wynagradzania i monitorowania pracowników, sprawujących funkcje istotne dla banku oraz działania, których celem jest zapewnienie ciągłości realizacji funkcji istotnych dla banku.

§ 8. 1. Zarząd banku wprowadza zatwierdzoną przez radę nadzorczą strukturę organizacyjną banku, dostosowaną do wielkości i profilu ponoszonego ryzyka.

2. Zarząd banku wprowadza podział realizowanych w banku zadań, który zapewnia niezależność funkcji pomiaru, monitorowania i kontrolowania ryzyka od działalności operacyjnej, z której wynika podejmowanie ryzyka przez bank.

§ 9. Zarząd banku przekazuje radzie nadzorczej banku okresową informację, przedstawiającą w sposób rzetelny, przejrzysty i syntetyczny rodzaje i wielkość ryzyka w działalności banku.

§ 10. Zarząd banku odpowiada za przejrzystość działań banku, w szczególności za politykę informacyjną w zakresie działalności banku, pozwalającą na ocenę skuteczności działania rady nadzorczej i zarządu banku w zakresie zarządzania bankiem, monitorowania stanu bezpieczeństwa działalności banku i za ocenę sytuacji finansowej banku.

§ 11. 1. Zarząd banku zapewnia zgodność działania banku z obowiązującymi przepisami prawa, z uwzględnieniem działania banku na podstawie przepisów prawa innego państwa i powiązań banku z innymi podmiotami, które mogłyby utrudnić skuteczne zarządzanie bankiem.

2. Zarząd zapewnia, że bank prowadzi politykę służącą zarządzaniu wszystkimi istotnymi rodzajami ryzyka w działalności banku i posiada procedury wewnętrzne w tym zakresie.

Rozdział 2

Zarządzanie ryzykiem

§ 12. 1. Zarządzanie ryzykiem w banku jest realizowane na podstawie strategii, polityk i procedur dotyczących identyfikacji, pomiaru lub szacowania, kontroli i monitorowania ryzyka, opracowanych w formie pisemnej i zatwierdzonych przez zarząd banku lub odpowiednie komitety powołane przez zarząd banku.

2. Procedury wewnętrzne powinny być znane pracownikom banku uczestniczącym w procesie zarządzania ryzykiem. Procedury wewnętrzne podlegają regularnej weryfikacji, w celu ich dostosowania do zmian profilu ryzyka banku i otoczenia gospodarczego, w którym bank działa.

§ 13. W ramach realizowanych strategii, polityk i stosowanych procedur zarządzania ryzykiem bank wprowadza w szczególności:

- 1) w zakresie ryzyka kredytowego i kontrahenta:
  - a) kryteria oceny zdolności kredytowej klientów banku, umożliwiające ograniczanie ryzyka kredytowego związanego z produktami i usługami, które bank oferuje,
  - b) system klasyfikacji ekspozycji kredytowych do kategorii ryzyka i tworzenia rezerw na ryzyko związane z działalnością banku, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie zasad tworzenia rezerw na ryzyko związane z działalnością banków (Dz. U. Nr 235, poz. 1589, z późn. zm.²⁾) lub system identyfikacji ekspozycji kredytowych, które utraciły wartość, dokonywania odpisów aktualizujących z tytułu utraty wartości bilansowych ekspozycji kredytowych i tworzenia rezerw na pozabilansowe ekspozycje kredytowe,

---

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 78, poz. 652 i Nr 215, poz. 1668, z 2010 r. Nr 164, poz. 1111 oraz z 2014 r. poz. 1811.

- c) zasady dywersyfikacji portfela ekspozycji kredytowych, stosowne do ustalonego przez bank dopuszczalnego poziomu ryzyka kredytowego, z uwzględnieniem rynków, na których działa bank,
  - d) wewnętrzne metody pozwalające na dokonanie oceny ryzyka kredytowego ekspozycji wobec poszczególnych dłużników, papierów wartościowych lub pozycji sekurytyzacyjnych, oraz ryzyka kredytowego na poziomie portfela. Metody te nie mogą opierać się wyłącznie lub w mechaniczny sposób na zewnętrznych ocenach wiarygodności kredytowej. Jeżeli dla celów obliczania wymogów kapitałowych, bank stosuje oceny sporządzane przez zewnętrzne instytucje oceny wiarygodności kredytowej przez ekspozycję, instytucje nie są zwolnione z uwzględnienia dodatkowo innych istotnych informacji przy ocenie poziomu utrzymywanego kapitału wewnętrznego;
- 2) w zakresie ryzyka rezydualnego – zasady zarządzania ryzykiem wynikającym z mniejszej niż założona przez bank skuteczności stosowanych w banku technik ograniczania ryzyka kredytowego;
  - 3) w zakresie ryzyka koncentracji, rozumianego jako mogące istotnie wpłynąć na stabilność i bezpieczeństwo działania banku ryzyko niewykonania zobowiązania przez pojedynczy podmiot lub grupę powiązanych klientów, w przypadku których prawdopodobieństwo niewykonania zobowiązania jest zależne od wspólnych czynników – pisemne zasady zarządzania ryzykiem koncentracji, o których mowa w § 27–39;
  - 4) w zakresie ryzyka wynikającego z sekurytyzacji:
    - a) zasady zarządzania ryzykiem pozwalające na dokonanie oceny ryzyka z tytułu przeprowadzonych transakcji sekurytyzacyjnych, w tym ryzyka utraty reputacji (występującego w przypadku złożonych struktur czy produktów), w szczególności w celu pełnego odzwierciedlenia ekonomicznej istoty transakcji – dla banku będącego inwestorem, jednostką sponsorującą lub inicjującą, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 575/2013”,
    - b) plany zachowania płynności mające na celu uwzględnienie skutków planowej i przedterminowej spłaty należności – dla banku inicjującego odnawialne transakcje

sekurytyzacyjne z opcją przedterminowej spłaty, o których mowa w rozporządzeniu nr 575/2013;

- 5) w zakresie ryzyka wynikającego ze zmian warunków makroekonomicznych – zasady zarządzania i zabezpieczania się przed ryzykiem wynikającym ze zmian warunków makroekonomicznych oraz jego wpływem na wysokość minimalnych wymogów kapitałowych w przyszłości;
- 6) w zakresie ryzyka rynkowego zasady pozwalające na pomiar i zarządzanie elementami ryzyka rynkowego, które bank uznaje za istotne, przy czym bank powinien zabezpieczać się również przed ryzykiem braku płynności, które może występować na pewnych rynkach;
- 7) w zakresie ryzyka stopy procentowej w portfelu bankowym – zasady zarządzania ryzykiem wynikającym z możliwych zmian stóp procentowych, w odniesieniu do pozycji zaliczanych do portfela bankowego, obejmujące w szczególności testy warunków skrajnych mające na celu ustalenie, jakiej wielkości zmiany wartości ekonomicznej banku nastąpią przy założeniu nagłej i nieoczekiwanej zmiany poziomu stóp procentowych o 200 punktów bazowych;
- 8) w zakresie ryzyka operacyjnego:
  - a) zasady zarządzania ryzykiem operacyjnym, w tym zasady identyfikacji, rejestracji i monitorowania straty z tytułu ryzyka operacyjnego oraz przyjęte przez bank określenie ryzyka operacyjnego dla potrzeb stosowania tych zasad, uwzględniając możliwość wystąpienia straty wynikającej z niedostosowania lub zawodności procesów wewnętrznych, ludzi i systemów lub ze zdarzeń zewnętrznych, obejmując również ryzyko prawne oraz uwzględniające zdarzenia charakteryzujące się niską częstotliwością występowania, lecz wysokimi stratami,
  - b) plany utrzymania ciągłości działania zapewniające ciągłe i niezakłócone działanie banku oraz plany awaryjne służące zapewnieniu możliwości prowadzenia bieżącej działalności banku i ograniczeniu strat w przypadku wystąpienia niekorzystnych zdarzeń wewnętrznych i zewnętrznych, mogących poważnie zakłócić tę działalność,
  - c) zasady zarządzania kadrami (zasobami ludzkimi), w tym rekrutacji, monitorowania potrzeb kadrowych oraz planowania zaplecza kadrowego (kadry rezerwowej),
  - d) zasady zarządzania ryzykiem powierzenia wykonywania czynności podmiotom zewnętrznym;

- 9) w zakresie ryzyka płynności:
- a) dopasowane do linii biznesowych, walut, oddziałów i podmiotów prawnych strategię, polityki, procedury i systemy identyfikacji i pomiaru ryzyka płynności oraz zarządzania ryzykiem płynności i monitorowania ryzyka płynności w adekwatnych horyzontach czasowych, w tym w horyzoncie śróddziennym,
  - b) zasady funkcjonowania mechanizmu alokacji w odniesieniu do kosztów płynności, korzyści i ryzyka,
  - c) metody identyfikacji i pomiaru pozycji płynności, zarządzania tymi pozycjami oraz ich monitorowania, z uwzględnieniem bieżących i przewidywanych istotnych przepływów pieniężnych w ramach aktywów, pasywów, pozycji pozabilansowych, w tym zobowiązań warunkowych, oraz wynikających z nich możliwych skutków ryzyka utraty reputacji,
  - d) zasady dokonywania rozróżnienia pomiędzy aktywami stanowiącymi zabezpieczenie zobowiązań, a aktywami wolnymi od obciążeń, które są stale dostępne, szczególnie w sytuacjach nadzwyczajnych,
  - e) zasady uwzględniania podmiotu prawnego, u którego znajdują się aktywa wolne od obciążeń, państwa, w którym aktywa te są zgodnie z prawem zapisane w rejestrze lub na rachunku, a także ich kwalifikowalności, oraz monitorowania możliwości uruchomienia aktywów we właściwym czasie,
  - f) zasady uwzględniania istniejących ograniczeń ustawowych, wykonawczych i operacyjnych w stosunku do możliwego transferu płynności i aktywów wolnych od obciążeń pomiędzy podmiotami, zarówno wewnątrz Europejskiego Obszaru Gospodarczego, jak i poza nim,
  - g) narzędzia ograniczania ryzyka płynności, w tym system limitów wewnętrznych, plany dywersyfikacji struktury finansowania i podlegające regularnym przeglądom plany dostępu do źródeł finansowania, w celu zapewnienia możliwości przetrwania szeregu różnych skrajnych warunków,
  - h) zasady opracowywania scenariuszy warunków skrajnych dotyczących płynności i narzędzi ograniczających ryzyko płynności, biorąc pod uwagę konieczność dokonywania co najmniej raz w roku przeglądu założeń scenariuszy warunków skrajnych, a także mając na uwadze, że scenariusze warunków skrajnych płynności dotyczą w szczególności pozycji pozabilansowych i innych zobowiązań warunkowych, w tym jednostek specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji

- lub innych jednostek specjalnego przeznaczenia, o których mowa w rozporządzeniu nr 575/2013, w stosunku do których instytucja pełni rolę jednostki sponsorującej lub dostarcza znaczące wsparcie na utrzymanie płynności,
- i) zasady uwzględniania w scenariuszach warunków skrajnych uwarunkowań wewnętrznych, systemowych (obejmujących cały rynek) oraz stanowiących połączenie różnych wariantów, z uwzględnieniem możliwych interakcji, przy czym scenariusz łączny nie powinien stanowić prostej agregacji poszczególnych scenariuszy, ale powinien zakładać wystąpienie szoku systemowego i ponadprzeciętnych problemów banku jednocześnie; scenariusze powinny przy tym uwzględniać różne okresy i natężenie warunków skrajnych,
  - j) zasady dostosowywania strategii, polityk, procedur wewnętrznych i limitów dotyczących ryzyka płynności do rezultatów testów warunków skrajnych płynności oraz uwzględniania tych rezultatów w planach awaryjnych płynności,
  - k) sporządzone w formie pisemnej i zatwierdzone przez zarząd plany awaryjne płynności, określające właściwe strategie i odpowiednie środki wykonawcze w celu pokrycia ewentualnego braku płynności, w tym w stosunku do oddziałów mających siedzibę w innych państwach członkowskich, mając na uwadze, że plany te powinny być testowane co najmniej raz w roku oraz uaktualniane na podstawie rezultatów testów warunków skrajnych,
  - l) zasady dotyczące podejmowania z wyprzedzeniem koniecznych działań operacyjnych, w celu zapewnienia możliwości natychmiastowego wdrożenia planów awaryjnych płynności, o których mowa w lit. j, przy czym działania te obejmują posiadanie zabezpieczenia dostępnego w trybie natychmiastowym na potrzeby pozyskania finansowania z banku centralnego, w razie czego w walucie innego państwa członkowskiego lub walucie państwa trzeciego, w stosunku do którego bank posiada ekspozycje, oraz – jeżeli to konieczne z punktu widzenia operacyjnego – na terytorium przyjmującego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, którego waluty dotyczy ekspozycja;
- 10) w zakresie ryzyka nadmiernej dźwigni finansowej, zasady służące identyfikacji ryzyka nadmiernej dźwigni finansowej, o którym mowa w art. 128 ust. 2a, zarządzania takim ryzykiem i jego monitorowania; wskaźniki ryzyka obejmują wskaźnik określony zgodnie z art. 429 rozporządzenia nr 575/2013 i niedopasowania między aktywami i zobowiązaniami; w szczególności polityki i procedury mają służyć przeciwdziałaniu

przez banki temu ryzyku, poprzez odpowiednie uwzględnianie potencjalnego wzrostu ryzyka nadmiernej dźwigni finansowej spowodowanego obniżeniem funduszy własnych banku w związku ze spodziewanymi lub zrealizowanymi stratami, w zależności od mających zastosowanie zasad rachunkowości, a w konsekwencji umożliwić bankowi przetrwanie szeregu różnych zdarzeń powodujących napięcia finansowe, dotyczących ryzyka nadmiernej dźwigni finansowej.

§ 14. Bank wprowadza zasady zarządzania innymi, niż wymienione w § 13, rodzajami ryzyka, które zostały zidentyfikowane, jako istotne w prowadzonej działalności bankowej.

§ 15. 1. Bank stosuje metody identyfikowania i pomiaru lub szacowania ryzyka, związanego z jego działalnością, dostosowane do profilu, skali i złożoności ryzyka.

2. Częstotliwość pomiaru lub szacowania ryzyka jest dostosowana do wielkości oraz charakteru poszczególnych rodzajów ryzyka w działalności banku.

3. Stosowane przez bank metody pomiaru ryzyka uwzględniają aktualnie prowadzoną oraz planowaną działalność banku.

§ 16. 1. Bank wprowadza zasady zarządzania ryzykiem modelami kompleksowo regulujące sposób zarządzania wykorzystywanymi przez bank modelami z uwzględnieniem zasady proporcjonalności.

2. Stosowane modele, w szczególności ich założenia, są poddawane okresowej ocenie wewnętrznej, uwzględniającej testowanie i weryfikację historyczną.

§ 17. 1. W ramach pomiaru ryzyka bank przeprowadza testy warunków skrajnych.

2. Testy warunków skrajnych są przeprowadzane w banku na podstawie założeń, zapewniających rzetelną ocenę ryzyka.

§ 18. 1. W ramach kontroli ryzyka bank wprowadza odpowiednie do skali i złożoności działalności mechanizmy kontrolne dotyczące zarządzania ryzykiem, w szczególności w postaci limitów wewnętrznych ograniczających poziom ryzyka występującego w poszczególnych obszarach działania banku.

2. Przyjęte rodzaje limitów wewnętrznych oraz ich wysokość zatwierdza zarząd banku lub odpowiednie komitety powołane przez zarząd banku.

3. Bank określa w procedurach wewnętrznych zasady ustalania i aktualizowania wysokości limitów wewnętrznych, o których mowa w ust. 1, oraz częstotliwość monitorowania ich przestrzegania i raportowania o wynikach tego monitoringu przestrzegania limitów.

4. Wysokość limitów, o których mowa w ust. 1, jest dostosowana do akceptowanego przez radę nadzorczą ogólnego poziomu ryzyka banku.

5. Analizy będące podstawą do określenia wysokości limitów wewnętrznych są sporządzane w formie pisemnej.

§ 19. 1. W ramach kontroli ryzyka bank określa sytuacje, w których jest dopuszczalne przekroczenie limitów wewnętrznych, o których mowa w § 18 ust. 1, oraz warunki akceptacji takich przekroczeń.

2. Bank określa sposób postępowania w przypadku przekroczenia limitów, o których mowa w § 18 ust. 1, w tym działania mające na celu wyjaśnienie przyczyn przekroczenia innego niż to, o którym mowa w ust. 1, wyeliminowanie tego przekroczenia oraz środki mające na celu zapobieżenie takim sytuacjom w przyszłości.

§ 20. 1. Monitorowanie i raportowanie o ryzyku stanowi część bieżącego procesu zarządzania ryzykiem w banku.

2. Informacje zawarte w raportach wewnętrznych wspomagają proces decyzyjny w zakresie zarządzania ryzykiem w banku i powinny być rzetelne, dokładne, aktualne oraz mieć odpowiedni zakres.

3. Funkcjonujący w banku wewnętrzny system sprawozdawczości zarządczej dostarcza, wykorzystywanej w procesie zarządzania ryzykiem w banku, informacji na temat rodzajów i wielkości ryzyka w działalności banku, służy ocenie skutków decyzji w zakresie zarządzania ryzykiem w banku i monitorowaniu przestrzegania limitów, o których mowa w § 18 ust. 1.

4. Monitorowanie ryzyka odbywa się z częstotliwością, umożliwiającą dostarczenie informacji o zmianach profilu ryzyka banku.

§ 21. Przed wprowadzeniem nowego produktu bank przeprowadza proces przygotowawczy, obejmujący w szczególności:

- 1) analizę zgodności produktu ze strategią w zakresie systemu zarządzania ryzykiem;
- 2) identyfikację istotnych rodzajów ryzyka związanych z produktem w ramach systemu zarządzania ryzykiem;
- 3) uwzględnienie rodzaju produktu w stosowanych metodach identyfikacji i pomiaru ryzyka;
- 4) ustalenie limitów wewnętrznych, zasad ewidencji księgowej i raportowania;
- 5) zatwierdzenie wprowadzenia produktu przez zarząd banku lub odpowiednie komitety powołane przez zarząd banku.

§ 22. 1. W banku jest sprawowany nadzór nad ryzykiem związanym z działalnością podmiotów zależnych.

2. Zasady zarządzania ryzykiem w podmiotach zależnych od banku, w tym zasady identyfikacji, pomiaru i ograniczania ryzyka oraz polityka wynagrodzeń, powinny wynikać z przyjętej przez bank strategii i być zgodne, z uwzględnieniem rodzaju działalności prowadzonej przez te podmioty, z zasadami określonymi w § 13 i rozdziale 3.

3. W banku jest dokonywana ocena wielkości i profilu ryzyka związanego z działalnością podmiotów zależnych.

4. Zakres i jakość wykorzystywanej w banku informacji zarządczej na temat ryzyka związanego z działalnością podmiotów zależnych, powinny umożliwiać rzetelną ocenę tego ryzyka.

§ 23. 1. Rada nadzorcza banku sprawuje nadzór nad zarządzaniem ryzykiem braku zgodności, rozumianym jako skutki nieprzestrzegania przepisów prawa, regulacji wewnętrznych oraz standardów rynkowych.

2. Rada nadzorcza zatwierdza założenia polityki zgodności banku w zakresie ryzyka braku zgodności.

3. Rada nadzorcza co najmniej raz w roku ocenia stopień efektywności zarządzania ryzykiem braku zgodności przez bank.

§ 24. Zarząd banku odpowiada za efektywne zarządzanie w banku ryzykiem braku zgodności.

§ 25. 1. Zarząd banku odpowiada za opracowanie polityki zgodności, zapewnienie jej przestrzegania i składanie sprawozdań radzie nadzorczej w sprawie zarządzania w banku ryzykiem braku zgodności.

2. Polityka zgodności zawiera podstawowe zasady działania pracowników banku i wyjaśnia główne procesy identyfikujące ryzyko braku zgodności i umożliwiające zarządzanie ryzykiem braku zgodności na wszystkich szczeblach organizacji banku.

§ 26. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w stosowaniu polityki zgodności, zarząd banku podejmuje środki naprawcze lub dyscyplinujące.

§ 27. 1. Bank jest zobowiązany do zarządzania ryzykiem koncentracji zarówno na poziomie jednostkowym, jak i skonsolidowanym, z uwzględnieniem dużych ekspozycji, rozumianych na potrzeby rozporządzenia, zgodnie z art. 392 rozporządzenia nr 575/2013. Zarządzanie ryzykiem koncentracji dotyczy w szczególności:

- 1) ryzyka wynikającego z ekspozycji wobec pojedynczych podmiotów (w tym kontrahentów centralnych) lub grup powiązanych klientów;
- 2) ryzyka wynikającego z ekspozycji wobec podmiotów z tej samej branży, sektora gospodarczego, prowadzących tą samą działalność lub prowadzących obrót podobnymi towarami;
- 3) ryzyka wynikającego z ekspozycji wobec podmiotów z tego samego regionu geograficznego, jak również poszczególnych krajów;
- 4) ryzyka wynikającego z ekspozycji zabezpieczonych tym samym rodzajem zabezpieczenia lub zabezpieczonych przez tego samego dostawcę zabezpieczenia;
- 5) ryzyka wynikającego z ekspozycji w tej samej walucie lub indeksowanych do tej samej waluty;
- 6) ryzyka wynikającego z ekspozycji wobec podmiotów, o których mowa w art. 79 ust. 1 ustawy, o której mowa w zdaniu wstępnym.

2. Na potrzeby zarządzania ryzykiem koncentracji, bank uwzględnia wartości ekspozycji obliczone zgodnie z:

- 1) art. 389–390 rozporządzenia nr 575/2013;
- 2) art. 429 ust. 4 rozporządzenia nr 575/2013.

§ 28. 1. Bank jest zobowiązany do spełnienia, określonych w § 29–39, minimalnych wymogów jakościowych dotyczących identyfikacji, pomiaru, monitorowania i posiadania odpowiednich mechanizmów kontrolnych dotyczących rodzajów ryzyka koncentracji, o których mowa w § 2.

2. Bank powinien spełniać wymogi, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do polityki kredytowej, polityki w zakresie inwestycji kapitałowych oraz polityki w zakresie transakcji pozabilansowych.

§ 29. Ryzyko koncentracji, występujące w banku, powinno być przedmiotem nadzoru ze strony zarządu banku. Zarząd banku odpowiada za zorganizowanie procesu zarządzania ryzykiem koncentracji, w tym podział obowiązków dotyczących zarządzania tym ryzykiem oraz nadzór nad efektywnością tego procesu.

§ 30. 1. W banku powinien zostać wdrożony proces zarządzania ryzykiem koncentracji w oparciu o opracowane w formie pisemnej i zatwierdzone przez zarząd lub odpowiednie komitety powołane przez zarząd banku zasady, które odnoszą się do identyfikacji, pomiaru, monitorowania i kontroli ryzyka koncentracji.

2. Zasady zarządzania ryzykiem koncentracji powinny stanowić część zasad dotyczących zarządzania ryzykiem kredytowym.

3. Zasady zarządzania ryzykiem koncentracji powinny być znane pracownikom banku, uczestniczącym w procesie zarządzania ryzykiem koncentracji.

4. Zasady zarządzania ryzykiem koncentracji powinny podlegać regularnej weryfikacji, w celu ich dostosowania do zmian profilu ryzyka banku. Zmiany zasad wymagają akceptacji zarządu banku lub odpowiednich komitetów powołanych przez zarząd banku.

§ 31. 1. Bank powinien posiadać metody identyfikowania i pomiaru ryzyka koncentracji dostosowane do profilu, skali i złożoności ryzyka związanego z jego działalnością.

2. W ramach pomiaru ryzyka powinny być przeprowadzane testy warunków skrajnych, dotyczące ryzyka koncentracji. Testy powinny uwzględniać m.in. scenariusze istotnego pogorszenia się sytuacji finansowej podmiotów, wobec których bank posiada ekspozycje powodujące ryzyko koncentracji, jak również możliwą do zrealizowania wartość przyjętych zabezpieczeń.

3. Bank jest zobowiązany do wykazania, na żądanie Komisji Nadzoru Finansowego, że założenia przyjmowane w przeprowadzanych testach warunków skrajnych są adekwatne do oceny ryzyka koncentracji.

4. Bank, który stosuje kompleksową metodę ujmowania zabezpieczeń finansowych lub który otrzymał zgodę na uznawanie wpływu zabezpieczenia finansowego w obliczaniu wartości ekspozycji przy ustalaniu przestrzegania limitów koncentracji ekspozycji, w swoich strategiach przeciwdziałania skutkom ryzyka koncentracji powinien uwzględnić:

- 1) zasady przeciwdziałania ryzyku związanemu z niedopasowaniami terminów rozliczenia pomiędzy ekspozycjami, a wszelkimi rodzajami ochrony kredytowej tych ekspozycji;
- 2) zasady odnoszące się do ryzyka koncentracji związanego ze stosowaniem technik ograniczania ryzyka kredytowego, zwłaszcza w stosunku do dużych ekspozycji.

§ 32. 1. Bank, w ramach kontroli ryzyka koncentracji, powinien wprowadzić odpowiednią do skali i złożoności działalności strukturę limitów wewnętrznych, ograniczających ryzyko koncentracji.

2. Bank jest zobowiązany do określenia w procedurach wewnętrznych zasad ustalania i aktualizowania wysokości limitów, jak również częstotliwości monitorowania ich przestrzegania i raportowania.

3. Przyjęte rodzaje limitów, jak również ich wysokość, powinny być zatwierdzone przez zarząd banku lub odpowiednie komitety powołane przez zarząd banku.

4. Bank powinien określić sytuacje, w których dopuszczalne jest przekroczenie wewnętrznych limitów koncentracji, jak również sposób postępowania oraz sposób podejmowania decyzji, w przypadku wystąpienia takich przekroczeń.

5. Bank określa sposób postępowania w przypadku przekroczenia innego niż to, o którym mowa w ust. 4, w tym działania mające na celu wyjaśnienie przyczyn przekroczenia, doprowadzenie do sytuacji przestrzegania limitów oraz środki mające na celu zapobieżenie takim sytuacjom w przyszłości.

§ 33. W celu ustalenia poziomu limitów wewnętrznych, bank powinien:

- 1) wykorzystywać odpowiednie, wiarygodne informacje nt. m.in. sytuacji ekonomicznej podmiotów, branż, gałęzi, sektorów gospodarki, informacje nt. sytuacji gospodarczej i politycznej krajów oraz inne informacje, uznane przez bank za potrzebne do oceny występującego w banku ryzyka koncentracji;
- 2) brać pod uwagę informacje ekonomiczne, jak i jakościowe, dotyczące procesu zarządzania w podmiotach, wobec których posiada ekspozycje powodujące ryzyko koncentracji;
- 3) uwzględniać również inne rodzaje ryzyka związane ze zidentyfikowanymi ekspozycjami, z których wynika ryzyko koncentracji (m.in. stopy procentowej, płynności, operacyjne, polityczne), mogące wpłynąć na podwyższenie ryzyka koncentracji.

§ 34. Analizy będące podstawą do określenia wysokości limitów powinny być dokumentowane.

§ 35. 1. Bank powinien zarządzać ryzykiem koncentracji w sposób umożliwiający bieżące monitorowanie poziomu ryzyka, w celu przestrzegania ustanowionych limitów wewnętrznych. Monitorowanie i sprawozdawanie ryzyka koncentracji powinno stanowić część bieżącego procesu zarządzania ryzykiem.

2. Zakres, rzetelność oraz aktualność informacji zawartych w sprawozdaniach wewnętrznych powinny być wystarczające do tego, aby sprawozdawczość zarządcza była podstawą do podejmowania decyzji w ramach zarządzania ryzykiem koncentracji.

3. Monitorowanie ryzyka powinno odbywać się z częstotliwością, umożliwiającą niezwłoczne dostarczenie informacji wewnętrznej o zmianach profilu ryzyka banku.

§ 36. 1. W banku powinny być przeprowadzane okresowo przeglądy wszystkich ekspozycji powodujących ryzyko koncentracji, w celu oceny towarzyszącego im ryzyka oraz umożliwienia podejmowania właściwych decyzji w zakresie zarządzania ryzykiem koncentracji.

2. Przeglądowi pod kątem ryzyka koncentracji powinny podlegać również stosowane przez bank techniki redukcji ryzyka.

§ 37. Mechanizmy kontrolne, podejmowane przez bank w celu ograniczenia ryzyka koncentracji w przypadku stwierdzenia nadmiernego jego poziomu, mogą obejmować:

- 1) obniżenie wewnętrznych limitów ograniczających ryzyko koncentracji;
- 2) prowadzenie działalności w taki sposób, aby zmniejszyć występujące ryzyko koncentracji;
- 3) transfer ryzyka kredytowego do innego podmiotu;
- 4) przyjęcie zabezpieczeń;
- 5) alokowanie dodatkowego kapitału odpowiedniego do ponoszonego ryzyka.

§ 38. Podczas procesu szacowania kapitału wewnętrznego, bank w odniesieniu do ryzyka koncentracji powinien brać pod uwagę w szczególności:

- 1) jakość zarządzania ryzykiem koncentracji;
- 2) jakość systemu kontroli wewnętrznej;
- 3) możliwość podjęcia efektywnych działań obniżających poziom ryzyka koncentracji;
- 4) rezultaty wyników pomiaru ryzyka koncentracji, w tym testów skrajnych warunków.

§ 39. Wszystkie ekspozycje powodujące ryzyko koncentracji oraz zarządzanie tymi ekspozycjami powinny być okresowo badane przez komórkę audytu wewnętrznego. Duże ekspozycje oraz zarządzanie tymi ekspozycjami powinny być badane nie rzadziej niż raz w roku.

Rozdział 3

Polityka wynagrodzeń

§ 40. Przyjęta przez bank polityka wynagrodzeń powinna wspierać:

- 1) prawidłowe i skuteczne zarządzanie ryzykiem i nie zachęcać do podejmowania nadmiernego ryzyka, wykraczającego poza zaakceptowaną przez radę nadzorczą skłonność do ryzyka banku;
- 2) realizację strategii działalności oraz ogranicza konflikt interesów.

§ 41. Bank prowadzi wykaz stanowisk obejmujących kategorie osób, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka banku, określonych zgodnie z rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 604/2014 z dnia 4 marca 2014 r., uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych w odniesieniu do kryteriów jakościowych i właściwych kryteriów ilościowych ustalania kategorii pracowników, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka instytucji.

§ 42. Polityka wynagrodzeń powinna uwzględniać następujące zasady:

- 1) w przypadku wynagrodzeń zależnych od wyników, podstawą do określenia łącznej wysokości wynagrodzenia jest ocena efektów pracy danej osoby, realizującej zadania mające istotny wpływ na profil ryzyka banku i danej jednostki organizacyjnej oraz wyników banku krajowego w obszarze odpowiedzialności tej osoby, z uwzględnieniem wyników całego banku krajowego; przy ocenie indywidualnych efektów pracy bierze się pod uwagę kryteria finansowe i niefinansowe;
- 2) ocena wyników odbywa się za co najmniej trzy lata, tak aby wysokość wynagrodzenia zależnego od wyników uwzględniała cykl koniunkturalny banku i ryzyko związane z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą;
- 3) zmienne składniki wynagrodzenia nie podlegające uchwale, mają charakter wyjątkowy i występują jedynie przy rekrutacji nowych pracowników i ograniczają się do pierwszego roku zatrudnienia;
- 4) całkowite wynagrodzenie jest podzielone na składniki stałe i zmienne; stałe składniki powinny stanowić na tyle dużą część łącznego wynagrodzenia, aby możliwe było prowadzenie elastycznej polityki zmiennych składników wynagrodzenia, w tym obniżanie lub nie przyznawanie w ogóle zmiennych składników wynagrodzenia; bank

określa odpowiedni stosunek składników stałych łącznego wynagrodzenia do składników zmiennych, przy czym zastosowanie mają następujące zasady:

- a) składnik zmienny nie przekracza 100% stałej części wynagrodzenia każdej osoby,
- b) akcjonariusze, udziałowcy banku lub rada nadzorcza, w przypadku banku państwowego, mogą zatwierdzić wyższy maksymalny poziom stosunku zmiennych do stałych składników wynagrodzenia do składników zmiennych, pod warunkiem że łączny poziom zmiennych składników nie przekroczy 200% stałych składników całkowitego wynagrodzenia każdej osoby, przy czym takie ewentualne zatwierdzenie odbywa się zgodnie z następującą procedurą:
  - akcjonariusze, udziałowcy banku lub rada nadzorcza, w przypadku banku państwowego, podejmują rozstrzygnięcie na podstawie szczegółowej rekomendacji banku zawierającej powody i zakres rekomendowanego rozstrzygnięcia, w tym liczbę pracowników, których ona dotyczy, ich funkcje, a także oczekiwany wpływ na możliwość banku spełniania wymogu, o którym mowa w pkt. 5,
  - akcjonariusze lub udziałowcy banku muszą stanowić co najmniej 66%, pod warunkiem że reprezentowane jest co najmniej 50% akcji lub udziałów, lub gdy warunek ten nie jest spełniony, stanowić 75% akcji lub udziałów,
  - bank powiadamia z odpowiednim wyprzedzeniem wszystkich swoich akcjonariuszy lub udziałowców o zamiarze rekomendowania wyższego maksymalnego poziomu stosunku zmiennych do stałych składników wynagrodzenia do składników zmiennych,
  - bank informuje niezwłocznie Komisję Nadzoru Finansowego o rekomendacji dla akcjonariuszy, udziałowców banku lub rady nadzorczej, w przypadku banku państwowego, w tym o proponowanym wyższym maksymalnym stosunku oraz o powodach jego określenia, i jest w stanie wykazać Komisji, że proponowany wyższy stosunek nie stoi w sprzeczności z wymogami wynikającymi z obowiązujących bank przepisów, z uwzględnieniem w szczególności wymogów w zakresie funduszy własnych banku,
  - bank informuje niezwłocznie Komisję Nadzoru Finansowego o decyzjach podjętych przez jej akcjonariuszy, udziałowców banku lub radę nadzorczą w przypadku banku państwowego, w tym o ewentualnym zatwierdzonym

wyższym maksymalnym stosunku zmiennych do stałych składników wynagrodzenia,

- osoby, których bezpośrednio dotyczą wyższe maksymalne poziomy zmiennego wynagrodzenia, o których mowa w niniejszej literze, nie mogą mieć, w odniesieniu do tych rozstrzygnięć, możliwości wykonywania, bezpośrednio ani pośrednio, żadnych praw głosu, którymi mogą dysponować jako akcjonariusze lub właściciele lub udziałowcy instytucji,
- c) bank może, w odniesieniu do zmiennych składników wynagrodzenia, zastosować hipotetyczną stopę dyskontową, na poziomie maksymalnie 25% łącznego wynagrodzenia zmiennego, pod warunkiem że jest ono wypłacane w instrumentach, które są odraczane na okres nie krótszy niż 5 lat, z uwzględnieniem wytycznych Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w tym zakresie;
- 5) łączne wynagrodzenie zmienne przyznawane osobom, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka banku, nie ogranicza zdolności banku do zwiększania jego bazy kapitałowej;
- 6) wynagrodzenie przypadające z tytułu rozwiązania umowy, powinno odzwierciedlać nakład pracy, jej wydajność i jakość w ciągu ostatnich trzech lat zajmowania stanowiska, o którym mowa w § 41; zasady dotyczące tych płatności powinny być określone tak, aby zapobiegały wynagradzaniu złych wyników, biorąc pod uwagę kryteria, o których mowa w pkt 1;
- 7) co najmniej 50% wynagrodzenia zmiennego ma stanowić zachętę do szczególnej dbałości o długoterminowe dobro banku i składa się z następujących składników:
  - a) akcje lub odpowiadające im tytuły własności, w zależności od formy prawnej banku lub związane z nimi instrumenty finansowe albo odpowiadające im instrumenty niepieniężne, w przypadku banku, którego akcje nie są dopuszczone do publicznego obrotu,

- b) w miarę możliwości – inne instrumenty w rozumieniu art. 52 lub art. 63 rozporządzenia nr 575/2013 lub inne instrumenty, które mogą zostać w pełni przekształcone w instrumenty kapitału podstawowego Tier I lub które mogą podlegać odpisowi obniżającemu wartość, które w każdym wypadku odpowiednio odzwierciedlają wiarygodność kredytową banku kontynuującego działalność i są przeznaczone do wykorzystania jako zmienne składniki wynagrodzenia
- przy czym pracownik nie może zbyć tych instrumentów wcześniej niż wynika to z zasad określonych przez bank;
- 8) co najmniej 40% wynagrodzenia zmiennego wypłaca się po zakończeniu okresu oceny za jaki to wynagrodzenie przysługuje, przy czym wypłata następuje nie wcześniej niż w ciągu 3 do 5 lat w równych rocznych ratach płatnych z dołu i jest uzależnione od efektów pracy danej osoby zajmującej stanowisko kierownicze w banku w okresie oceny, o którym mowa w pkt 2, za jaki przysługuje wynagrodzenie oraz uwzględnia ryzyko banku; w przypadku zmiennych składników wynagrodzenia opiewających na szczególnie dużą kwotę, określoną w polityce wynagrodzeń, wypłacie w takim terminie podlega nie mniej niż 60% wynagrodzenia zmiennego; długość okresu wypłaty, nie krótszą niż 3 do 5 lat, ustala się zgodnie z cyklem koniunkturalnym, charakterem działalności, ryzykiem z nią związanym oraz obowiązkami osób zajmujących stanowiska kierownicze w banku; wypłata łącznego wynagrodzenia zmiennego osób, realizujących zadania mające istotny wpływ na profil ryzyka banku jest zmniejszana lub wstrzymywana, w sytuacji o której mowa w art. 142 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe;
- 9) wynagrodzenie zmienne, w tym również część, o której mowa w pkt 8, jest przyznawane lub wypłacane, gdy odpowiada sytuacji finansowej całego banku krajowego oraz jest uzasadnione wynikami tego banku, efektami pracy jednostki organizacyjnej, w której osoba była zatrudniona oraz efektami pracy tej osoby;
- 10) do 100% łącznego zmiennego wynagrodzenia podlega ustaleniom dotyczącym zmniejszenia wysokości lub cofnięcia wypłaty. Bank określa szczegółowe kryteria dotyczące stosowania zmniejszenia wysokości lub cofnięcia wypłaty. Takie kryteria obejmują w szczególności sytuacje, w których dana osoba:
- a) uczestniczyła w działaniach, których wynikiem były znaczne straty banku, lub była odpowiedzialna za takie działania,
  - b) nie spełniła odpowiednich standardów dotyczących rękopisami bezpiecznego i ostrożnego zarządzania bankiem;

- 11) polityka świadczeń emerytalnych ma stanowić zachętę do szczególnej dbałości o długoterminowe dobro banku:
  - a) nieokreślone z góry świadczenia emerytalne osoby, realizującej zadania mające istotny wpływ na profil ryzyka banku, która rozwiązuje z bankiem umowę przed osiągnięciem wieku emerytalnego, są wypłacane w postaci instrumentów, o których mowa w pkt 7, przy czym bank zatrzymuje te instrumenty i dokonuje wypłaty świadczeń po upływie 5 lat od daty rozwiązania umowy,
  - b) nieokreślone z góry świadczenia emerytalne osoby, realizującej zadania mające istotny wpływ na profil ryzyka banku, która osiąga wiek emerytalny, są wypłacane w postaci instrumentów, o których mowa w pkt 7, przy czym pracownik nie może zbyć tych instrumentów przez okres 5 lat od daty rozwiązania umowy;
- 12) pakiety wynagrodzenia w związku z odprawami lub wykupem umów poprzedniego zatrudnienia, muszą być zgodne z długoterminowymi interesami banku, w tym rozwiązaniami w zakresie wstrzymania, zwłoki, wykonania i cofnięcia;
- 13) osoby zajmujące stanowiska kierownicze w banku, zobowiązują się do nie korzystania z własnych strategii zabezpieczających lub ubezpieczeń dotyczących wynagrodzenia i odpowiedzialności, z wyłączeniem ubezpieczeń obowiązkowych wynikających z przepisów szczególnych, które neutralizowałyby środki podejmowane w odniesieniu do tych osób, w ramach realizacji polityki wynagrodzeń;
- 14) wynagrodzenie zmienne powinno być rozliczane i wypłacane w sposób przejrzysty, zapewniający efektywną realizację polityki wynagrodzeń;
- 15) w przypadku banków, które korzystają z wyjątkowej interwencji publicznej, w szczególności na podstawie ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 158) oraz ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji finansowych (Dz. U. Nr 40, poz. 226, z 2011 r. Nr 38, poz. 196 oraz z 2013 r. poz. 1012):
  - a) w przypadku zagrożenia utrzymania solidnej bazy kapitałowej oraz terminowego wycofania się ze wsparcia publicznego, wynagrodzenie zmienne jest ściśle ograniczone do odsetka dochodu netto,
  - b) bank dostosowuje wysokość i składniki wynagrodzenia, w celu wsparcia prawidłowego zarządzania ryzykiem i długoterminowego wzrostu wyników banku, w tym wprowadza ograniczenia wynagrodzeń zarządu banku,

- c) wynagrodzenie zmienne wypłaca się zarządowi banku jedynie w uzasadnionych przypadkach;
- 16) polityka uwzględniająca krajowe kryteria ustalania płac, powinna obejmować wyraźnie wyodrębnione kryteria określania:
- a) stałych składników wynagrodzenia, które przede wszystkim powinny odzwierciedlać odpowiednie doświadczenie zawodowe i zakres odpowiedzialności organizacyjnej, przewidziany w opisie stanowiska, jako element warunków zatrudnienia, oraz
  - b) zmiennych składników wynagrodzenia, które powinny odzwierciedlać zrównoważone i dostosowane do ryzyka wyniki, a także osiągnięte wyniki wykraczające poza zakres obowiązków, wyrażony w opisie stanowiska, jako element warunków zatrudnienia.

§ 43. Wyniki banku, przyjmowane w celu określenia zmiennych składników wynagrodzenia, powinny uwzględniać koszt ryzyka banku, koszt kapitału i ryzyka płynności w perspektywie długoterminowej.

§ 44. Kierownicy komórki audytu wewnętrznego, komórki ds. zarządzania ryzykiem braku zgodności, komórek organizacyjnych odpowiedzialnych za zarządzanie ryzykiem i sprawy kadrowe są wynagradzani w zakresie wynagrodzenia zmiennego za osiągnięcie celów wynikających z pełnionych przez nich funkcji, a ich wynagrodzenie nie może być uzależnione od wyników gospodarczych uzyskiwanych w kontrolowanych przez nich obszarach działalności banku.

§ 45. Wynagrodzenie zmienne osób, realizujących zadania mające istotny wpływ na profil ryzyka banku, związane z zarządzaniem ryzykiem oraz zachowaniem zgodności działania banku z przepisami prawa i regulacjami wewnętrznymi, jest opiniowane i monitorowane przez komitet ds. wynagrodzeń lub, jeżeli nie powołano takiego komitetu, przez radę nadzorczą banku,

§ 46. Wdrożenie polityki wynagrodzeń podlega przeglądowi dokonywanemu przez komórkę audytu wewnętrznego nie rzadziej niż raz w roku. Raport z przeglądu przedstawiany jest radzie nadzorczej.

Rozdział 4

System kontroli wewnętrznej

§ 47. 1. Bank opracowuje i wdraża adekwatny i skuteczny system kontroli wewnętrznej, dostosowany do struktury organizacyjnej banku, który obejmuje wszystkie jednostki organizacyjne banku oraz podmioty zależne.

2. System kontroli wewnętrznej zapewnia osiągnięcie celów systemu kontroli wewnętrznej, o których mowa w art. 9c ust. 1 ustawy – Prawo bankowe.

3. W ramach celów systemu kontroli wewnętrznej, o których mowa w art. 9c ust. 1 ustawy – Prawo bankowe, bank identyfikuje szczegółowe cele systemu kontroli wewnętrznej odnośnie co najmniej:

- 1) przestrzegania przepisów prawa, regulacji wewnętrznych oraz standardów rynkowych;
- 2) przestrzegania zasad zarządzania ryzykiem w banku;
- 3) funkcjonowania w banku systemu informacji zarządczej;
- 4) ujawniania nieprawidłowości w działalności banku oraz podejmowania skutecznych działań naprawczych lub dyscyplinujących;
- 5) realizacji określonych i wymaganych przez zarząd celów biznesowych i polityki banku;
- 6) kompletności, prawidłowości i kompleksowości procedur księgowych;
- 7) dokładności i niezawodności systemów: księgowego, sprawozdawczego i operacyjnego;
- 8) adekwatności, funkcjonalności i bezpieczeństwa systemów informatycznych;
- 9) efektywności wykorzystania dostępnych środków, w tym funduszy własnych i zasobów we wszystkich obszarach działalności banku;
- 10) struktury organizacyjnej banku, podziału kompetencji i koordynacji działań pomiędzy poszczególnymi jednostkami organizacyjnymi i stanowiskami pracy, a także systemu tworzenia i obiegu dokumentów i informacji;
- 11) czynności zleczanych przez bank do wykonania podmiotom zewnętrznym.

§ 48. 1. Na system kontroli wewnętrznej składa się:

- 1) środowisko kontroli wewnętrznej;
- 2) ocena ryzyka nieosiągnięcia celów systemu kontroli wewnętrznej;
- 3) procedury i mechanizmy kontrolne zapewniające osiągnięcie celów systemu kontroli wewnętrznej;
- 4) monitorowanie stopnia osiągnięcia celów systemu kontroli wewnętrznej;
- 5) raportowanie.

2. Środowisko kontroli wewnętrznej obejmuje strukturę organizacyjną i wartości etyczne.

3. Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów systemu kontroli wewnętrznej odnosi się do każdego z celów systemu kontroli wewnętrznej, o których mowa w § 47, oraz do każdego produktu i usługi, struktury organizacyjnej oraz struktury holdingu, o którym mowa w art. 141f ust. 1 ustawy – Prawo bankowe, jeżeli bank działa w ramach takiego holdingu. Bank przypisuje poszczególnym poziomom ryzyka nieosiągnięcia celów systemu kontroli wewnętrznej odpowiednie procedury i mechanizmy kontrolne.

4. Procedury systemu kontroli wewnętrznej stanowią opracowane w formie pisemnej zasady zapewniania osiągnięcia celów systemu kontroli wewnętrznej, określające w szczególności zadania realizowane na poszczególnych stanowiskach pracy, w ramach systemu kontroli wewnętrznej;

5. Mechanizmy kontrolne są dostosowane do specyfiki banku i obejmują co najmniej:

- 1) podział obowiązków;
- 2) autoryzację, w tym zwłaszcza autoryzację operacji finansowych i gospodarczych;
- 3) kontrolę dostępu;
- 4) kontrolę fizyczną;
- 5) dokumentowanie systemów: księgowego, sprawozdawczego i operacyjnego oraz operacji finansowych i gospodarczych;
- 6) weryfikację stanu faktycznego, w tym inwentaryzację;
- 7) nadzór przełożonego;
- 8) rejestr odstępstw;
- 9) sprawdzanie zgodności z limitami ekspozycji dotyczącymi prowadzonej przez bank działalności;
- 10) wskaźniki wydajności;
- 11) szkolenia.

6. Monitorowanie stopnia osiągnięcia celów systemu kontroli wewnętrznej ma za zadanie bieżące i okresowe monitorowanie skuteczności procedur i mechanizmów kontrolnych.

7. W ramach okresowego raportowania zarząd, rada nadzorcza i komitet audytu, jeśli został powołany, są informowane o stopniu osiągnięcia celów systemu kontroli wewnętrznej, o istotnych nieprawidłowościach w systemie kontroli wewnętrznej oraz o efektach działań

podjętych w celu usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości odnośnie wszystkich celów systemu kontroli wewnętrznej, o których mowa w § 47.

8. Bank zapewnia dokumentację systemu kontroli wewnętrznej, w szczególności poprzez:

- 1) rejestrowanie każdej operacji, transakcji, produktu i usługi, systemu, procesu, struktury organizacyjnej oraz struktury holdingu, o którym mowa w art. 141f ust. 1 ustawy – Prawo bankowe, jeżeli bank działa w ramach takiego holdingu;
- 2) rejestrowanie powiązania celów systemu kontroli wewnętrznej z oceną ryzyka nieosiągnięcia celów systemu kontroli wewnętrznej i odpowiednimi procedurami i mechanizmami kontrolnymi, przypisanymi poszczególnym poziomom ryzyka nieosiągnięcia celów systemu kontroli wewnętrznej, zgodnie z § 48 ust. 3 (matryca systemu kontroli wewnętrznej).

9. System kontroli wewnętrznej jest skuteczny, jeśli stopień i skala nieprawidłowości nie wpływa w istotny sposób na osiągnięcie każdego z celów systemu kontroli wewnętrznej.

§ 49. 1. Czynności realizowane w ramach funkcji kontroli, służące realizacji zadań określonych w art. 9c ust. 2 pkt 1 ustawy – Prawo bankowe, są wykonywane przez wyznaczonych pracowników banku, w związku z wykonywaniem przez nich obowiązków służbowych.

2. Mechanizmy kontrolne dotyczące zarządzania ryzykiem w banku, których przestrzeganie ma zapewnić funkcja kontroli, to mechanizmy kontrolne ustanawiane w ramach kontroli ryzyka, o których mowa w § 12, w tym zwłaszcza limity, o których mowa w § 18.

§ 50. Do obowiązków komórki do spraw zgodności należy:

- 1) opracowanie regulaminu funkcjonowania komórki do spraw zgodności określającego cel, zakres i szczegółowe zasady działania oraz strukturę organizacyjną komórki do spraw zgodności;
- 2) przeprowadzanie czynności wskazanych w pkt 4–8 na podstawie regulaminu funkcjonowania komórki do spraw zgodności oraz pisemnych procedur i metodyk;
- 3) odpowiednie dokumentowanie czynności wskazanych w pkt 4–8;
- 4) identyfikowanie ryzyka braku zgodności, w szczególności poprzez analizę przepisów prawa, regulacji wewnętrznych banku, standardów rynkowych oraz przeprowadzanie wewnętrznych postępowań wyjaśniających;

- 5) ocenianie ryzyka braku zgodności;
- 6) stosowanie, bazujących na ocenie ryzyka braku zgodności, mechanizmów kontrolnych, o których mowa w § 48 ust. 5;
- 7) monitorowanie poziom ryzyka braku zgodności po zastosowaniu mechanizmów kontrolnych, o których mowa w § 48 ust. 5, w szczególności poprzez przeprowadzanie testów zgodności;
- 8) okresowe raportowanie w zakresie ryzyka braku zgodności do zarządu, rady nadzorczej i komitetu audytu banku, jeżeli został powołany.

§ 51. Do obowiązków komórki audytu wewnętrznego należy:

- 1) opracowanie regulaminu funkcjonowania komórki audytu wewnętrznego określającego cel, zakres i szczegółowe zasady działania oraz strukturę organizacyjną komórki audytu wewnętrznego;
- 2) przeprowadzanie badań audytowych na podstawie regulaminu funkcjonowania komórki audytu wewnętrznego oraz pisemnych procedur i metodyk badania;
- 3) przeprowadzanie badań audytowych obejmujących całą działalność banku, a w szczególności badanie adekwatności i skuteczności systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej (z wyłączeniem komórki audytu wewnętrznego);
- 4) przeprowadzanie badań audytowych, zgodnie z zakresem i częstotliwością określonymi w planach audytu, i dostosowanymi do zidentyfikowanych obszarów ryzyka i poziomu jego istotności;
- 5) odpowiednie dokumentowanie badania audytowego;
- 6) sprawdzanie efektywności realizacji zaleceń wydanych w ramach badań audytowych;
- 7) okresowe raportowanie do zarządu, rady nadzorczej i komitetu audytu banku, jeżeli został powołany, w szczególności w zakresie realizacji planów audytu oraz wyników przeprowadzonych badań audytowych.

§ 52. 1. W banku funkcjonują mechanizmy zapewniające niezależność komórki audytu wewnętrznego oraz komórki do spraw zgodności.

2. Osoba kierująca komórką audytu wewnętrznego, osoba kierująca komórką do spraw zgodności mają zapewniony bezpośredni kontakt z zarządem, radą nadzorczą i komitetem audytu, jeżeli został powołany, oraz mają możliwość bezpośredniego, jednoczesnego raportowania do zarządu, rady nadzorczej i komitetu audytu.

3. Osoba kierująca komórką audytu wewnętrznego oraz osoba kierująca komórką do spraw zgodności uczestniczą w posiedzeniach zarządu, rady nadzorczej i komitetu audytu, jeżeli został powołany, w przypadku gdy przedmiotem posiedzenia są zagadnienia związane z systemem kontroli wewnętrznej, w tym audytem wewnętrznym oraz z zarządzaniem ryzykiem braku zgodności.

4. Powoływanie i odwoływanie osoby kierującej komórką audytu wewnętrznego oraz osoby kierującej komórką do spraw zgodności odbywa się za zgodą rady nadzorczej.

5. W banku funkcjonuje szczegółowy tryb kontroli wynagrodzeń pracowników zatrudnionych w komórce audytu wewnętrznego oraz komórce do spraw zgodności.

6. W banku istnieją mechanizmy chroniące pracowników komórki audytu wewnętrznego, komórki do spraw zgodności oraz osobę odpowiedzialną za funkcję kontroli przed nieuzasadnionym wypowiedzeniem stosunku pracy.

7. W przypadku zmiany na stanowisku kierującego komórką audytu wewnętrznego, kierującego komórką do spraw zgodności oraz osoby odpowiedzialnej za funkcję kontroli, bank niezwłocznie informuje o tym fakcie Komisję Nadzoru Finansowego, wraz ze wskazaniem przyczyny zmiany.

§ 53. 1. Pracownicy komórki audytu wewnętrznego oraz komórki do spraw zgodności wykazują kwalifikacje, doświadczenie i umiejętności w zakresie badania ryzyka występującego w działalności banku.

2. Zarząd jest odpowiedzialny za zapewnienie środków finansowych niezbędnych do systematycznego podnoszenia umiejętności i kwalifikacji pracowników komórki audytu wewnętrznego oraz komórki do spraw zgodności.

§ 54. 1. Do obowiązków zarządu banku należy opracowanie, wdrożenie oraz zapewnianie funkcjonowania adekwatnego i skutecznego systemu kontroli wewnętrznej, w szczególności wyodrębnienie funkcji kontroli, komórki do spraw zgodności i komórki audytu wewnętrznego oraz zapewnienie niezależności, o której mowa w § 52.

2. Zarząd banku podejmuje działania, mające na celu zapewnienie ciągłości działania systemu kontroli wewnętrznej, w tym właściwej współpracy wszystkich pracowników banku z komórką do spraw zgodności, komórką audytu wewnętrznego oraz dostępu pracownikom tych komórek do niezbędnych dokumentów źródłowych, w tym zawierających informacje poufne, w związku z wykonywaniem przez nich obowiązków służbowych. W przypadku wykrycia nieprawidłowości w systemie kontroli wewnętrznej, zarząd banku podejmuje

odpowiednie działania, w celu usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości, w tym określone środki naprawcze i dyscyplinujące.

§ 55. Prezes zarządu jest zobowiązany do podejmowania decyzji o sposobie wykorzystania informacji uzyskanych w ramach realizowanej funkcji kontroli oraz zadań realizowanych przez komórkę do spraw zgodności oraz komórkę audytu wewnętrznego.

§ 56. 1. Do obowiązków rady nadzorczej należy nadzór i coroczna ocena adekwatności i skuteczności systemu kontroli wewnętrznej.

2. W ramach nadzoru nad systemem kontroli wewnętrznej rada nadzorcza może zlecić bieżące monitorowanie systemu kontroli wewnętrznej komitetowi audytu ustanowionemu w trybie art. 86 ustawy o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym.

3. Bez względu na zlecenie bieżącego monitorowania systemu kontroli wewnętrznej przez komitet audytu, na radzie nadzorczej spoczywa odpowiedzialność za nadzór i coroczną ocenę adekwatności i skuteczności systemu kontroli wewnętrznej.

4. Rada nadzorcza przeprowadza okresowe oceny efektywności działania funkcji kontroli, komórki do spraw zgodności oraz komórki audytu wewnętrznego, wykorzystując w tym celu m.in. dokumenty przygotowywane w ramach realizowanej funkcji kontroli, dokumenty przygotowywane przez komórkę do spraw zgodności oraz komórkę audytu wewnętrznego, w tym raporty audytorów wewnętrznych i pracowników komórki do spraw zgodności. Rada nadzorcza wykorzystuje również wyniki regularnej oceny zewnętrznej, przeprowadzanej przez niezależny podmiot, oraz protokoły sporządzane przez organ nadzoru bankowego.

5. Rada nadzorcza przeprowadza oceny, o których mowa w § 56 ust. 4, na podstawie opinii komitetu audytu banku, jeżeli został powołany.

§ 57. Zasady określone w § 47–56 stosuje się odpowiednio w przypadku banków spółdzielczych, w których na podstawie art. 10 ustawy – Prawo bankowe, kontrola wewnętrzna jest realizowana przez bank zrzeszający.

Rozdział 5

Procedury zgłaszania naruszeń

§ 58. 1. Bank opracowuje i wdraża procedury anonimowego zgłaszania przez pracowników naruszeń prawa oraz obowiązujących w banku procedur i standardów etycznych.

2. Bank zapewnia pracownikom, którzy zgłaszają naruszenia, ochronę obejmującą co najmniej ochronę przed działaniami o charakterze represyjnym, dyskryminacją lub innymi rodzajami niesprawiedliwego traktowania.

3. Bank zapewnia możliwość zgłaszania przez pracowników naruszeń za pośrednictwem specjalnego, niezależnego i autonomicznego kanału.

4. Procedury anonimowego zgłaszania przez pracowników naruszeń obejmują co najmniej:

- 1) procedury odbierania zgłoszeń w sprawie naruszeń oraz działania następcze;
- 2) zasady ochrony osoby dokonującej zgłoszenia, obejmującą co najmniej ochronę przed działaniami o charakterze represyjnym, dyskryminacją lub innymi rodzajami niesprawiedliwego traktowania;
- 3) zasady ochrony danych osobowych osoby dokonującej zgłoszenia oraz osoby, której zarzuca się dokonanie naruszenia, zgodną z przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1182 i 1662);
- 4) przejrzyste zasady, zapewniające zachowanie poufności i anonimowości tożsamości osoby dokonującej zgłoszenia,
- 5) zasady raportowania do komórki do spraw zgodności, komórki audytu wewnętrznego, zarządu, rady nadzorczej i komitetu audytu banku, jeżeli został powołany.

5. W ramach procedur odbierania zgłoszeń w sprawie naruszeń oraz działań następczych bank co najmniej:

- 1) wskazuje tryb i sposób przyjmowania zgłoszeń naruszeń;
- 2) wskazuje komórkę organizacyjną odpowiedzialną za przyjmowanie zgłoszeń naruszeń;
- 3) wykazuje w sposób szczegółowy rodzaj i charakter działań następczych, podejmowanych na skutek otrzymania zgłoszenia naruszeń, oraz komórkę organizacyjną odpowiedzialną za podejmowanie lub koordynowanie działań następczych.

6. Zarząd ustala, a rada nadzorcza zatwierdza wewnętrzny podział kompetencji w zarządzie banku, wskazujący członka zarządu, do którego są przekazywane zgłoszenia

naruszeń oraz który jest odpowiedzialny za bieżące funkcjonowanie procedur anonimowego zgłaszania naruszeń.

7. W przypadku gdy zgłoszenie przez pracowników naruszeń dotyczy któregoś z członków zarządu, bank umożliwia zgłoszenie naruszeń z pominięciem zarządu, bezpośrednio do rady nadzorczej lub komitetu audytu, jeżeli został powołany.

8. Zarząd jest odpowiedzialny za adekwatność i skuteczność procedur anonimowego zgłaszania przez pracowników naruszeń.

9. Rada nadzorcza co najmniej raz w roku ocenia adekwatność i skuteczność procedur anonimowego zgłaszania przez pracowników naruszeń.

Rozdział 6

Przepisy końcowe

§ 59. Przepisy uchwały dotyczące polityki wynagrodzeń bank stosuje odpowiednio do formy prawnej w jakiej działa, rozmiaru działalności, ryzyka związanego z prowadzoną działalnością, wewnętrznej organizacji oraz charakteru, zakresu i stopnia złożoności prowadzonej działalności.

§ 60. Przepisy § 42 pkt 4 dotyczące maksymalnej relacji zmiennych do stałych składników wynagrodzenia, w tym możliwości stosowania stopy dyskontowej, dotyczą wynagrodzeń przyznawanych za rok 2015 i kolejne.

§ 61. Rozporządzenie wchodzi w życie ... .

MINISTER FINANSÓW

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

**w sprawie szczegółowego zakresu informacji, o których mowa w art. 22a ust. 2,
dokumentów, które należy załączyć do wniosku, o którym mowa w art. 22b ust. 1,
w celu przedstawienia informacji określonych w art. 22b ust. 2, oraz wykazu
dokumentów, o których mowa w art. 31 ust. 2 pkt 3 ustawy – Prawo bankowe**

Na podstawie art. 31b ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128, 559 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wykaz dokumentów załączanych do wniosków do Komisji Nadzoru Finansowego w sprawach o wydanie zezwolenia na utworzenie banku, o wyrażenie zgody na powołanie członków zarządu banku oraz do informacji o składzie zarządu przedstawianej Komisji Nadzoru Finansowego przez radę nadzorczą banku.

§ 2. Przez podmiot dominujący rozumie się w rozporządzeniu podmiot, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, zwanej dalej „ustawą – Prawo bankowe”.

§ 3. Do wniosku, o którym mowa w art. 22b ust. 1 ustawy – Prawo bankowe, rada nadzorcza dołącza:

- 1) poświadczony notarialnie kopie stron dowodu osobistego kandydata zawierające: serię i numer dowodu, imię i nazwisko, numer PESEL, oznaczenie organu wydającego dowód osobisty oraz datę wydania dowodu osobistego lub – w przypadku gdy kandydat nie jest obywatelem polskim – poświadczony notarialnie kopie stron dokumentu stwierdzającego tożsamość kandydata, zawierające cechy identyfikujące ten dokument;

---

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 września 2014 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 1256).

- 2) oświadczenie kandydata zawierające następujące dane:
  - a) imię i nazwisko kandydata, nazwisko rodowe, imiona rodziców, nazwisko rodowe matki,
  - b) obywatelstwo kandydata,
  - c) adres stałego i czasowego zameldowania oraz zamieszkania kandydata w dniu składania wniosku i w okresie ostatnich 5 lat;
- 3) życiorys zawodowy kandydata wraz ze świadectwami pracy oraz opiniami z miejsc pracy kandydata z okresu ostatnich 5 lat pracy – w przypadku posiadania takich opinii;
- 4) oświadczenie kandydata dotyczące wykształcenia informujące o:
  - a) ukończonych studiach wyższych, ze wskazaniem nazwy uczelni, wydziału i kierunku, trybu (studia dzienne, wieczorowe, zaoczne), stopnia (studia I stopnia – licencjat, studia II stopnia – magisterskie), uzyskanego tytułu i roku ukończenia,
  - b) ukończonych studiach trzeciego stopnia lub uzyskanych tytułach i stopniach naukowych, ze wskazaniem nazwy uczelni lub instytutu naukowego, wydziału i kierunku, uzyskanego tytułu lub stopnia naukowego, roku ukończenia studiów albo roku uzyskania tytułu lub stopnia naukowego,
  - c) ukończonych studiach podyplomowych, aplikacjach, szkoleniach specjalistycznych i innych formach uzupełniającego kształcenia, ze wskazaniem nazwy uczelni lub instytucji organizującej kształcenie, przedmiotu i roku ukończenia kształcenia,
  - d) ukończonych szkołach średnich, ze wskazaniem profilu wykształcenia oraz nazwy i roku ukończenia szkoły – jeżeli kandydat nie posiada wykształcenia wyższego lub ukończył studia o profilu innym niż przydatny w bankowości, a ukończył szkołę średnią o profilu ekonomicznym lub zbliżonym;
- 5) oświadczenie kandydata dotyczące stanu aktualnego oraz okresu ostatnich 5 lat, informujące o:
  - a) prowadzonej przez kandydata i osoby bliskie, pozostające we wspólnym gospodarstwie domowym, działalności gospodarczej, z podaniem formy prowadzonej działalności i jej rodzaju,
  - b) posiadanych udziałach lub akcjach w spółkach,
  - c) pełnionych funkcjach w zarządach, radach nadzorczych, innych władzach podmiotów prowadzących działalność gospodarczą, z uwzględnieniem informacji o uzyskaniu lub odmowie absolutorium (skwitowania) z pełnionych funkcji,

- d) postępowaniach:
- karnych, karnych skarbowych, dyscyplinarnych lub egzekucyjnych prowadzonych przeciwko kandydatowi,
  - administracyjnych, w których kandydat występował lub występuje jako strona,
  - administracyjnych, w których stroną był lub jest podmiot, w którym kandydat pełnił lub pełni funkcje kierownicze, związanych z zakresem odpowiedzialności kandydata,
  - sądowych w sprawach cywilnych, w których kandydat występował lub występuje jako strona, a które mogą mieć negatywny wpływ na jego sytuację finansową;
- 6) oświadczenie kandydata informujące o tym:
- a) czy spowodował udokumentowane straty majątkowe w obecnym oraz poprzednich miejscach pracy,
  - b) czy został orzeczony wobec kandydata zakaz prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek oraz pełnienia funkcji reprezentanta lub pełnomocnika przedsiębiorcy, członka rady nadzorczej i komisji rewizyjnej w spółce akcyjnej, spółce z ograniczoną odpowiedzialnością lub spółdzielni;
- 7) zaświadczenie z urzędu skarbowego stwierdzające wywiązywanie się kandydata z obowiązku podatkowego lub – w przypadku gdy kandydat podlega lub podlegał w okresie roku podatkowego poprzedzającego złożenie wniosku obowiązkowi podatkowemu w innym kraju – inny, równoważny dokument, wydany przez właściwy organ tego kraju;
- 8) zaświadczenie o niekaralności kandydata wydane przez Krajowy Rejestr Karny lub – w przypadku gdy kandydat jest obcokrajowcem – inny, równoważny dokument, wydany przez właściwy organ kraju, którego obywatelstwo posiada kandydat;
- 9) posiadane dokumenty zaświadczające o znajomości języka polskiego, w przypadku gdy kandydat jest obywatelem innego państwa;
- 10) informację na temat odmowy rejestracji, zezwolenia, członkostwa lub licencji na prowadzenie działalności lub firmy bądź wykonywanie zawodu; odwołania, cofnięcia lub odebrania rejestracji, zezwolenia, członkostwa lub licencji; lub też wydalenia przez organ regulacyjny lub rządowy;

- 11) informację na temat wypowiedzenia stosunku pracy lub odwołania ze stanowiska wymagającego zaufania lub związanego ze stosunkiem powiernictwa lub podobnej sytuacji, bądź skłonienia członka do rezygnacji ze stanowiska;
- 12) na żądanie KNF – inne informacje i dokumenty dotyczące kandydata w zakresie niezbędnym do wyrażenia zgody.

§ 4. Oświadczenia, o których mowa w § 3 pkt 2, 5 i 6, powinny być opatrzone podpisem kandydata poświadczonym notarialnie.

§ 5. Do informacji, o której mowa w art. ... [zależnie od ostatecznych ustaleń] ustawy – Prawo bankowe, rada nadzorcza załącza odpowiednie dokumenty wymienione w § 3 pkt 1–8.

§ 6. W zakresie określonym w art. 31 ust. 2 pkt 3 ustawy – Prawo bankowe wnioskodawca przedstawia następujące dokumenty dotyczące założycieli:

- 1) gdy założyciel jest osobą prawną:
  - a) pełny odpis z Krajowego Rejestru Sądowego lub inny równoważny dokument, wydany przez właściwy organ kraju siedziby założyciela, zawierający dane o formie prawnej, firmie, siedzibie, przedmiocie działalności, wysokości opłaconego kapitału, sposobie reprezentacji oraz osobach aktualnie uprawnionych do reprezentacji,
  - b) statut, umowę lub inny równoważny dokument, właściwy dla kraju siedziby założyciela, określający formę prawną, firmę, siedzibę, przedmiot działalności, wysokość opłaconego kapitału, sposób reprezentacji oraz strukturę organizacyjną założyciela,
  - c) informację o adresie siedziby, numerach telefonów, numerach telefaksów, adresie strony internetowej, adresie poczty elektronicznej założyciela,
  - d) oświadczenie założyciela stwierdzające zamiar utworzenia banku,
  - e) informację o źródłach pochodzenia środków przeznaczonych na objęcie akcji banku, wraz z udokumentowaniem,
  - f) oświadczenie założyciela zawierające wykaz posiadanych rachunków bankowych (nie dotyczy założycieli będących bankami lub podmiotami, o których mowa w pkt 3),
  - g) oświadczenie założyciela wskazujące banki kredytujące i pożyczkodawców, wraz z ich opiniami o przebiegu spłat, w przypadku korzystania przez założyciela z

kredytów i pożyczek pieniężnych (nie dotyczy założycieli będących bankami lub podmiotami, o których mowa w pkt 3),

- h) zaświadczenie z urzędu skarbowego stwierdzające wywiązywanie się założyciela z obowiązku podatkowego lub – w przypadku gdy założyciel podlega lub podlegał w okresie roku podatkowego poprzedzającego złożenie wniosku obowiązkowi podatkowemu w innym kraju – inny, równoważny dokument, wydany przez właściwy organ tego kraju,
- i) oświadczenie założyciela dotyczące stanu aktualnego oraz okresu ostatnich 5 lat, informujące o postępowaniach:
  - karnych skarbowych lub egzekucyjnych prowadzonych przeciwko założycielowi lub podmiotowi wobec niego dominującemu,
  - administracyjnych, w których założyciel lub podmiot wobec niego dominujący występował lub występuje jako strona,
  - sądowych w sprawach cywilnych, w których założyciel lub podmiot wobec niego dominujący występował lub występuje jako strona, a które mogą mieć istotny wpływ na sytuację finansową założyciela lub podmiotu wobec niego dominującego,
- j) oświadczenie założyciela o ewentualnym wszczęciu postępowania upadłościowego lub złożeniu wniosku o ogłoszenie upadłości założyciela lub podmiotu dominującego wobec niego,
- k) oświadczenie założyciela zawierające wykaz wszystkich powiązań finansowych i gospodarczych z innymi podmiotami (osobami prawnymi i fizycznymi), w szczególności informacji o posiadanych akcjach, udziałach, obsadzanych stanowiskach we władzach innych podmiotów,
- l) sprawozdania finansowe za ostatnie 3 lata obrotowe wraz z opiniami biegłych rewidentów oraz ostatnie sprawozdanie o przychodach, kosztach i wyniku finansowym,
- m) oświadczenie założyciela zawierające dane identyfikujące podmiot dominujący wobec założyciela, w szczególności: imię, nazwisko lub nazwę, miejsce zamieszkania lub siedzibę, adres, numery telefonów, numery telefaksów, adres strony internetowej, adres poczty elektronicznej, numer ewidencyjny PESEL albo formę prawną tego podmiotu dominującego, niebędącego osobą fizyczną, i numer właściwego rejestru oraz informację o charakterze dominacji, a w przypadku gdy

podmiot dominujący jest podmiotem zależnym od innego podmiotu lub podmiotów powiązanych kapitałowo lub organizacyjnie – wskazanie struktury tej zależności ze wskazaniem podmiotów dominujących wszystkich szczebli dominacji;

- 2) gdy założyciel jest osobą fizyczną:
  - a) poświadczony notarialnie kopie stron dowodu osobistego założyciela zawierające: serię i numer dowodu, imię i nazwisko, numer ewidencyjny PESEL, oznaczenie organu wydającego dowód osobisty oraz datę wydania dowodu osobistego lub – w przypadku gdy założyciel nie jest obywatelem polskim – poświadczony notarialnie kopie stron dokumentu stwierdzającego tożsamość, zawierające cechy identyfikujące ten dokument,
  - b) oświadczenie założyciela zawierające następujące dane:
    - imię i nazwisko założyciela, nazwisko rodowe, imiona rodziców, nazwisko rodowe matki,
    - obywatelstwo założyciela,
    - adres stałego i czasowego zameldowania oraz faktycznego zamieszkania założyciela w dniu składania wniosku i w okresie ostatnich 5 lat,
  - c) informację o źródłach pochodzenia środków przeznaczonych na objęcie akcji banku, wraz z udokumentowaniem,
  - d) oświadczenie założyciela wskazujące banki kredytujące i pożyczkodawców, wraz z ich opiniami o przebiegu spłat, w przypadku korzystania przez założyciela z kredytów i pożyczek pieniężnych,
  - e) dokumenty dotyczące prowadzonej działalności gospodarczej (zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej bądź pełny odpis z Krajowego Rejestru Sądowego w przypadku, gdy założyciel jest odpowiedzialnym bez ograniczeń wspólnikiem spółki handlowej) lub – w przypadku gdy założyciel prowadzi działalność gospodarczą w innym kraju – inne równoważne dokumenty, wydane przez właściwe organy tego kraju,
  - f) zaświadczenie z urzędu skarbowego stwierdzające wywiązywanie się założyciela z obowiązku podatkowego lub – w przypadku gdy założyciel podlega lub podlegał w okresie roku podatkowego poprzedzającego złożenie wniosku obowiązkowi podatkowemu w innym kraju – inny, równoważny dokument, wydany przez właściwy organ tego kraju,

- g) oświadczenie założyciela dotyczące stanu aktualnego oraz okresu ostatnich 5 lat, informujące o postępowaniach:
    - karnych, karnych skarbowych, dyscyplinarnych lub egzekucyjnych prowadzonych przeciwko założycielowi,
    - administracyjnych, w których występował lub występuje jako strona,
    - sądowych w sprawach cywilnych, w których założyciel występował lub występuje jako strona, a które mogą mieć istotny wpływ na jego sytuację finansową,
  - h) oświadczenie założyciela informujące o ewentualnym wszczęciu postępowania upadłościowego lub złożeniu wniosku o ogłoszenie upadłości spółki handlowej, w której jest współnikiem odpowiadającym bez ograniczeń,
  - i) oświadczenie założyciela zawierające wykaz wszystkich powiązań finansowych i gospodarczych z innymi podmiotami (osobami prawnymi i fizycznymi), w szczególności informacji o posiadanych akcjach, udziałach oraz zajmowanych stanowiskach we władzach innych podmiotów,
  - j) sprawozdania finansowe oraz opinie biegłych rewidentów za ostatnie 3 lata obrotowe (w przypadku obowiązku sporządzania takich sprawozdań),
  - k) oświadczenie założyciela informujące o ewentualnym orzeczeniu wobec niego na podstawie Prawa upadłościowego zakazu prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek oraz pełnienia funkcji reprezentanta lub pełnomocnika przedsiębiorcy, członka rady nadzorczej i komisji rewizyjnej w spółce akcyjnej, spółce z ograniczoną odpowiedzialnością lub spółdzielni;
- 3) gdy założyciel jest instytucją działającą na rynku finansowym podlegającą nadzorowi sprawowanemu przez właściwe władze nadzorcze państwa należącego do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, w szczególności instytucją kredytową, zakładem ubezpieczeń, firmą inwestycyjną, zamiast dokumentów, o których mowa w pkt 1 lit. a, b i h, może przedstawić oświadczenie w zakresie informacji wymienionych w tych przepisach.

§ 7. Na żądanie Komisji Nadzoru Finansowego wnioskodawca przedstawia odpowiednie dokumenty, o których mowa w § 6 pkt 1 lit. a–c, h–j i l oraz pkt 2 lit. a, b i d–k, dotyczące podmiotu dominującego wobec założyciela będącego osobą prawną, przepisy § 8–12 stosuje się odpowiednio.

§ 8. Oświadczenia, o których mowa w § 6 pkt 2 lit. b, d, g–i oraz k, powinny być opatrzone podpisem założyciela poświadczonym notarialnie.

§ 9. Zamiast świadectw i opinii, o których mowa w § 3 pkt 3, a także dokumentów, o których mowa w § 3 pkt 9, § 6 pkt 1 lit. a, b, e i l oraz w pkt 2 lit. c, e i j, mogą być przedstawione ich odpisy, jeżeli ich zgodność z oryginałem została poświadczona przez notariusza albo przez występującego w sprawie pełnomocnika strony będącego adwokatem albo radcą prawnym.

§ 10. W przypadku zmiany stanu faktycznego lub stanu wiedzy, na których są oparte oświadczenia, o których mowa w § 3 pkt 2, 5 i 6, § 6 pkt 1 lit. d, f, g, i–k i m oraz pkt 2 lit. b, d, g–i i k, powinny zostać złożone nowe oświadczenia, zgodne z aktualnym stanem faktycznym i stanem wiedzy.

§ 11. Do dokumentów w języku obcym powinny zostać dołączone ich tłumaczenia na język polski sporządzone przez tłumacza przysięgłego.

§ 12. Zagraniczne dokumenty urzędowe powinny być uwierzytelnione przez polską placówkę dyplomatyczną lub poświadczone apostille, w przypadkach dopuszczonych przez umowy i konwencje międzynarodowe.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie ... .

MINISTER FINANSÓW

07/06-kt

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW

z dnia

**w sprawie sposobu prowadzenia oraz wzoru rejestru wierzytelności wymienionych
w umowie, o której mowa w art. 92a ust. 1 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe**

Na podstawie art. 92b ust. 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128, 559 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Bank prowadzi i przechowuje rejestr, o którym mowa w art. 92b ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, do którego są wpisywane w odrębnych pozycjach wierzytelności, o których mowa w tym przepisie.

§ 2. Określa się wzór rejestru, o którym mowa w § 1, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ... .

MINISTER FINANSÓW

**Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Finansów
z dnia ... (poz. ...)**

.....
(nazwa banku)

REJESTR, O KTÓRYM MOWA W ART. 92B UST. 1 USTAWY – PRAWO BANKOWE

Lp.	Dane dotyczące zaangażowania klienta	Identyfikacja klienta			Zaangażowanie banku	Informacje dodatkowe
		Forma prawna	Identyfikator klienta	Nazwa jednostki/imię i nazwisko		
1	2	3	4	5	6	7

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

w sprawie szczegółowego sposobu szacowania kapitału wewnętrznego i dokonywania przez bank przeglądów strategii i procedur szacowania i stałego utrzymywania kapitału wewnętrznego

Na podstawie art. 128 ust. 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128, 559 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Szacowanie kapitału wewnętrznego i dokonywanie przeglądów strategii i procedur szacowania i stałego utrzymywania kapitału wewnętrznego w banku, są realizowane na podstawie pisemnych strategii, polityk, procedur, planów i analiz.

§ 2. 1. Zarząd banku odpowiada za skuteczność procesu szacowania kapitału wewnętrznego i dokonywania przeglądów strategii i procedur szacowania i stałego utrzymywania kapitału wewnętrznego oraz za nadzór nad efektywnością tego procesu i dokonywania przeglądów, wprowadzając niezbędne korekty i udoskonalenia w razie zmiany poziomu ryzyka w działalności banku, czynników otoczenia gospodarczego oraz nieprawidłowości w funkcjonowaniu systemów i procesów.

2. Proces i dokonywanie przeglądów, o których mowa w ust. 1, powinny być dostosowane do wielkości oraz stopnia złożoności działalności banku.

§ 3. Zarząd banku odpowiada za opracowanie, wprowadzenie oraz aktualizację pisemnych polityk, strategii oraz procedur w zakresie szacowania kapitału wewnętrznego i dokonywania przeglądów procesu szacowania i stałego utrzymywania kapitału wewnętrznego.

§ 4. Zarząd banku odpowiada za przygotowanie i wdrożenie procesów:

- 1) szacowania kapitału wewnętrznego;

---

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 września 2014 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 1256).

- 2) zarządzania kapitałowego;
- 3) planowania kapitałowego.

§ 5. Procedury wewnętrzne banku dotyczące procesów szacowania kapitału wewnętrznego, zarządzania kapitałowego oraz planowania kapitałowego są zatwierdzone przez radę nadzorczą banku.

§ 6. Procesy szacowania kapitału wewnętrznego, zarządzania kapitałowego oraz planowania kapitałowego są odpowiednio udokumentowane.

§ 7. 1. Zarząd banku jest odpowiedzialny za przeprowadzenie regularnych przeglądów procesu szacowania kapitału wewnętrznego, tak aby proces był odpowiedni do charakteru, skali i złożoności działalności banku. Proces szacowania kapitału wewnętrznego podlega przeglądowi i weryfikacji nie rzadziej niż raz do roku.

2. Niezależnie od okresowych przeglądów, proces szacowania kapitału wewnętrznego jest odpowiednio dostosowywany, w szczególności w sytuacji pojawienia się nowych rodzajów ryzyka, znaczących zmian w strategii i planach działania oraz środowisku zewnętrznym, w którym działa bank.

3. Proces, o którym mowa w § 4 pkt 1, i przegląd tego procesu podlega niezależnej ocenie dokonywanej przez komórkę audytu wewnętrznego banku.

§ 8. 1. Proces szacowania kapitału wewnętrznego powinien stanowić integralną część procesu zarządzania bankiem.

2. Polityka zarządzania kapitałem oraz plany kapitałowe powinny być uwzględnione w procesie zarządzania bankiem.

3. Prowadzona w banku polityka zarządzania kapitałem zawiera w szczególności następujące elementy:

- 1) długoterminowe cele kapitałowe banku;
- 2) preferowaną strukturę kapitału;
- 3) kapitałowe plany awaryjne;
- 4) delegowanie zarządzania kapitałem;
- 5) podstawowe elementy procesu przekształcania miar ryzyka w wymogi kapitałowe.

§ 9. Proces szacowania kapitału wewnętrznego powinien uwzględniać rzetelne wyniki oceny ryzyka. Ocena adekwatności kapitałowej powinna uwzględniać czynniki ilościowe, w szczególności wyniki metod szacowania kapitału, i jakościowe, w szczególności w zakresie danych wejściowych i wyników stosowanych modeli.

§ 10. Zarząd banku jest odpowiedzialny za odpowiednie ustalenie całkowitego wymaganego poziomu kapitału na pokrycie wszystkich istotnych rodzajów ryzyka i jego jakościową ocenę.

§ 11. Proces szacowania kapitału wewnętrznego przez bank obejmuje w szczególności:

- 1) pisemne kryteria uznawania poszczególnych rodzajów ryzyka za istotne;
- 2) pisemne zasady polityki oraz procedury identyfikowania, pomiaru i raportowania ryzyka w działalności banku;
- 3) proces ustalania (alokacji) kapitału w zależności od poziomu ryzyka w banku;
- 4) proces ustalania celów kapitałowych w zakresie adekwatności kapitałowej (docelowy poziom kapitału);
- 5) system kontroli wewnętrznej w obszarze szacowania i utrzymywania kapitału wewnętrznego.

§ 12. 1. Bank, który podczas obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka pozycji, zgodnie z częścią trzecią tytuł IV rozdział 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 575/2013”, dokonał kompensowania swoich pozycji w jednej lub większej liczbie akcji wchodzących w skład indeksu giełdowego z pozycją lub pozycjami z tytułu terminowego kontraktu typu futures na indeks giełdowy lub z tytułu innego produktu powiązanego z indeksem giełdowym, powinien dysponować odpowiednim kapitałem wewnętrznym w wysokości zabezpieczającej przed bazowym ryzykiem straty w wyniku zmiany wartości kontraktu terminowego typu futures lub innego produktu, która nie byłaby w pełni zgodna ze zmianą kursów akcji wchodzących w skład indeksu. Instytucje dysponują takim odpowiednim kapitałem wewnętrznym w przypadku gdy posiadają one przeciwstawne pozycje w terminowych kontraktach typu futures na indeksy giełdowe, które nie są identyczne pod względem terminu realizacji kontraktu lub składu indeksu, bądź też pod względem obu tych cech.

2. Stosując zasady określone w art. 345 rozporządzenia nr 575/2013, bank powinien zapewnić posiadanie dostatecznego kapitału wewnętrznego na wypadek ryzyka straty, istniejącego w okresie pomiędzy podjęciem początkowego zobowiązania, a następnym dniem roboczym.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie ... .

MINISTER FINANSÓW

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

w sprawie określenia kryteriów i sposobu przeprowadzania badania i oceny nadzorczej

Na podstawie art. 133e ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128, 559 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa kryteria i sposób przeprowadzania badania i oceny nadzorczej, o której mowa w art. 133a ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, zwanego dalej „BION”.

2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) rozporządzenie nr 575/2013 – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, z późn. zm.);
- 2) rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie systemu zarządzania ryzykiem – rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie szczegółowego sposobu funkcjonowania w bankach systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej oraz szczegółowego zakresu polityki wynagrodzeń i sposobu jej ustalania;
- 3) KNF – Komisję Nadzoru Finansowego;
- 4) bank – bank krajowy, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe; dla potrzeb rozporządzenia pojęcie to obejmuje również oddział banku zagranicznego, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 20 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe;
- 5) EUNB – Europejski Urząd Nadzoru Bankowego w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru

---

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 września 2014 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 1256).

Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz. U. L 331 z 15.12.2010);

- 6) ukryte wsparcie – ukryte wsparcie w rozumieniu art. 248 rozporządzenia nr 575/2013.

§ 2. 1. W ramach procesu BION w szczególności jest dokonywana ocena przestrzegania przez bank przepisów rozporządzenia nr 575/2013, ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe oraz rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie systemu zarządzania ryzykiem.

2. W ramach oceny wskazanej w ust. 1, KNF uwzględnia w szczególności:

- 1) stopień narażenia banku na ryzyko związane z działalnością bankową, w tym:
  - a) ryzyko kredytowe,
  - b) ryzyko rynkowe,
  - c) ryzyko operacyjne,
  - d) ryzyko koncentracji kredytowej, w tym wpływ lokalizacji geograficznej na poziom tego ryzyka,
  - e) ryzyko płynności,
  - f) ryzyko stopy procentowej w księdze bankowej,
  - g) ryzyko nadmiernej dźwigni finansowej,
  - h) ryzyko systemowe wpływające na działalność banku,
  - i) inne ryzyka istotne dla banku;
- 2) jakość procesu zarządzania ryzykiem wynikającym z działalności banku, w tym metody identyfikacji, pomiaru, monitorowania i kontroli ryzyka oraz narzędzia jego ograniczania, w szczególności:
  - a) ryzykiem rezydualnym wynikającym z wykorzystania technik ograniczania ryzyka kredytowego,
  - b) ryzykiem płynności, w tym pod kątem uwzględnienia analiz scenariuszowych, narzędzi wykorzystywanych do ograniczenia ryzyka płynności, stosowanych metod pomiaru, jakości buforów płynnościowych oraz posiadanych planów awaryjnych płynności,
  - c) rodzajami ryzyka wskazanymi w § 13 rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie systemu zarządzania ryzykiem,
  - d) przestrzeganie przez bank przepisów dotyczących dużych ekspozycji, o których mowa w części czwartej Rozporządzenia CRR;
- 3) wyniki testów warunków skrajnych, w szczególności testów, o których mowa w art. 133a ust. 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe;

- 4) model biznesowy instytucji;
- 5) wpływ efektu dywersyfikacji, o ile bank uwzględnia go w systemie pomiaru ryzyka;
- 6) zasady zarządzania instytucją, w tym przestrzeganie zasad ładu korporacyjnego oraz spełnianie przez członków organów banku wymogów, o których mowa w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe;
- 7) stopień, w jakim fundusze własne pokrywają ryzyko związane z procesem sekurytyzacji, z uwzględnieniem istoty ekonomicznej transakcji oraz stopnia zrealizowanego transferu ryzyka;
- 8) w odniesieniu do banku stosującego metodę wewnętrzną do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych – przegląd i ocenę zgodności banku z wymogami dla tej metody, określonymi odpowiednio w części trzeciej rozporządzenia nr 575/2013.

§ 3. KNF uwzględnia znaczenie ocenianego banku w systemie bankowym, w szczególności w ramach oceny poziomu ryzyka płynności oraz zarządzania tym ryzykiem.

§ 4. KNF dokonuje weryfikacji, czy bank podjął działania w przypadku gdy wartość ekonomiczna kapitału banku obniżyła się o ponad 20% funduszy własnych banku w wyniku nagłej i nieoczekiwanej zmiany poziomu stóp procentowych o 200 punktów bazowych lub zmiany określonej w wytycznych EUNB.

§ 5. Oceniając poziom ryzyka nadmiernej dźwigni finansowej oraz jakość zarządzania tym ryzykiem, KNF uwzględnia model biznesowy instytucji.

§ 6. KNF dokonuje oceny, czy korekty wyceny dokonane w odniesieniu do pozycji lub portfeli objętych portfelem handlowym, zgodnie z art. 105 rozporządzenia nr 575/2013, umożliwiają instytucji, w warunkach rynkowych, sprzedaż lub zabezpieczenie w krótkim czasie swoich pozycji bez ponoszenia znaczących strat.

§ 7. 1. KNF dokonuje weryfikacji, czy bank nie dostarczył ukrytego wsparcia programowi sekurytyzacji.

2. W przypadku stwierdzenia, że przypadek, o którym mowa w ust. 1, miał miejsce więcej niż jeden raz oraz uznania, że działanie to może mieć miejsce w przyszłości, KNF podejmuje środki nadzorcze wskazane w art. 138 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe.

§ 8. KNF, w badaniu i ocenie nadzorczej, wykorzystuje Wytyczne EUNB ws. wspólnych procedur i metodyk dotyczących procesu przeglądu i oceny nadzorczej z dnia 19 grudnia 2014 r.

§ 9. 1. Dokonując przeglądu i oceny zgodności banku z wymogami dla metody wewnętrznej do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych, KNF uwzględnia w szczególności:

- 1) zmiany w działalności gospodarczej banku oraz wdrażanie tych metod w odniesieniu do nowych produktów;
- 2) aktualność i adekwatność regulacji wewnętrznych banku w zakresie metod wewnętrznych oraz zgodność działalności banku z tymi regulacjami;
- 3) wyniki analiz EUNB w zakresie metody wewnętrznej stosowanej przez bank, w tym dotyczących spójności wdrażania definicji niewykonania zobowiązania oraz sposobu traktowania przez bank podobnych ryzyk lub ekspozycji, jak również wartości referencyjne określone przez EUNB w oparciu o przeprowadzane analizy, ustalane w formie wytycznych, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

2. KNF dokonuje przeglądu i oceny, o których mowa w ust. 1, co najmniej raz na 3 lata, z uwzględnieniem informacji przekazywanych przez bank lub w ramach przeprowadzanych czynności kontrolnych.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

10/06-kt

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

**w sprawie sposobu prowadzenia wykazu holdingów, trybu i terminów składania oraz
aktualizacji zgłoszeń holdingów, a także wzoru zgłoszenia holdingu**

Na podstawie art. 1411 ust. 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128, 559 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wykazy holdingów, o których mowa w art. 1411 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, zwanej dalej „ustawą – Prawo bankowe”, są prowadzone jako zbiór zgłoszeń holdingów.

2. Czynności związane z prowadzeniem wykazów holdingów, o których mowa w ust. 1, wykonuje Urząd Komisji Nadzoru Finansowego.

§ 2. 1. Podmioty, o których mowa w art. 1411 ust. 2 ustawy – Prawo bankowe, są zobowiązane do złożenia zgłoszenia holdingu do właściwego wykazu w terminie 60 dni od dnia powstania holdingu, a w przypadku holdingów istniejących przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, w terminie 60 dni od wejścia jej w życie.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, są zobowiązane do złożenia aktualizacji zgłoszenia, w terminie 30 dni od dnia, w którym nastąpiła zmiana danych.

§ 3. Złożenie zgłoszenia holdingu do wykazu oraz złożenie aktualizacji zgłoszenia do wykazu następuje w formie pisemnej, na formularzu zgłoszenia, stanowiącym załącznik do rozporządzenia, z tym że w przypadku aktualizacji należy wypełnić formularz zgłoszenia z zaznaczeniem danych podlegających zmianie.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie ... .

MINISTER FINANSÓW

---

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 września 2014 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 1256).

**Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Finansów
z dnia ... (poz. ...)**

FORMULARZ ZGŁOSZENIA HOLDINGU

stan na dzień .....

HOLDING		PODMIOT ZGŁASZAJĄCY	
Typ ¹⁾	NAZWA HOLDINGU ²⁾	Forma prawna ³⁾	NAZWA
A1	A2	A3	A4

- ¹⁾ Typ holdingu należy podawać zgodnie z następującą symboliką: K1 – holding bankowy krajowy, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 11b lit. a ustawy – Prawo bankowe; K2 – holding bankowy krajowy, o którym mowa w art. 4 pkt. 11b lit. b ustawy – Prawo bankowe; Z – holding bankowy zagraniczny, w którym działa bank krajowy; F – holding finansowy, w którym działa bank krajowy; H – holding hybrydowy.
- ²⁾ Nazwę holdingu tworzy się przez dodanie wyrazu „holding” do nazwy banku krajowego, w przypadku gdy w skład holdingu wchodzi więcej niż jeden bank krajowy, nazwę holdingu tworzy się przez dodanie wyrazu „holding” do nazwy banku krajowego o największej sumie bilansowej.
- ³⁾ Formę prawną należy podawać zgodnie z następującą symboliką: OZ – podmiot zagraniczny, OF – osoba fizyczna, SO – spółka z o.o., SA – spółka akcyjna, SR – spółka partnerska, SJ – spółka jawna, SKA – spółka komandytowo-akcyjna, SP – spółdzielnia, SK – spółka komandytowa, PP – przedsiębiorstwo państwowe, IN – inne.

PIERWOTNY PODMIOT DOMINUJĄCY					
Forma prawna	Identyfikator ⁴⁾	NAZWA	Rodzaj działalności ⁵⁾	ORGAN NADZORUJĄCY ⁶⁾	
				SEKTOR ⁷⁾	NAZWA
B1	B2	B3	B4	C1	C2

PODMIOT DOMINUJĄCY⁸⁾					
Forma prawna	Identyfikator	NAZWA	Rodzaj działalności	ORGAN NADZORUJĄCY	
				SEKTOR	NAZWA
D2	D2	D4	D5	E1	E2

BANKI KRAJOWE WCHODZĄCE W SKŁAD HOLDINGU				
Lp.	Forma prawna	NAZWA	PODMIOT DOMINUJĄCY ⁹⁾	
			Forma prawna	NAZWA
F1	F2	F3	G1	G2

INFORMACJA O ZMIANIE DANYCH¹⁰⁾	
Symbole zmienianych pozycji	

⁴⁾ Pozycję należy wypełnić analogicznie jak pozycję B3012 w formularzu NB300 umieszczonym w załączniku nr 4 do uchwały nr 6/2013 Zarządu Narodowego Banku polskiego z dnia 25 kwietnia 2013 r. zmieniającej uchwałę w sprawie trybu i szczegółowych zasad przekazywania przez banki do Narodowego Banku Polskiego danych niezbędnych do ustalania polityki pieniężnej i okresowych ocen sytuacji pieniężnej państwa oraz oceny sytuacji finansowej banków i ryzyka sektora bankowego (Dz. Urz. NBP poz. 5).

⁵⁾ Działalność zgodna z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 24 grudnia 2007 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) (Dz. U. Nr 251, poz. 1885) – należy podać oznaczenie grupy wg tabeli PKD.

⁶⁾ Pozycję należy wypełnić w przypadku gdy podmiot działający na rynku finansowym jest nadzorowany przez właściwe władze nadzorcze w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 13 ustawy – Prawo bankowe.

⁷⁾ Sektor – należy podać: F – sektor finansowy, B – sektor bankowy, U – sektor ubezpieczeniowy.

⁸⁾ Pozycję należy wypełniać w przypadku gdy podmiot dominujący bezpośrednio posiada akcje lub udziały banku krajowego, który dokonuje zgłoszenia, a nie jest jednocześnie pierwotnym podmiotem dominującym.

⁹⁾ Pozycję należy wypełnić poprzez wskazanie podmiotu dominującego, który bezpośrednio lub pośrednio posiada akcje lub udziały w danym banku krajowym.

¹⁰⁾ Pozycję należy wypełniać tylko w przypadku składania zgłoszenia aktualizacyjnego, przez wskazanie symbolu pozycji, w których zostały dokonane zmiany; w przypadku gdy zmiana dotyczy wykreślenia informacji, bez zastąpienia jej nową, należy pozostawić właściwą pozycję niewypełnioną, jednocześnie wskazując jej symbol w pozycji – symbole zmienianych pozycji.

09/06/EP

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

w sprawie określenia szczegółowych warunków technicznych i organizacyjnych dla firm inwestycyjnych, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, i banków powierniczych

Na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 94 i 586 oraz z 2015 r. poz. 73) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki techniczne i organizacyjne wymagane do prowadzenia działalności przez firmę inwestycyjną, bank, o którym mowa w art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, oraz do prowadzenia rachunków papierów wartościowych i rachunków zbiorczych przez bank powierniczy oraz szczegółowe warunki funkcjonowania systemu zarządzania ryzykiem w firmie inwestycyjnej, która nie jest domem maklerskim, o którym mowa w art. 95 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.6.2013, str. 1, lub w art. 110a ust. 1 pkt 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi).

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie – rozumie się przez to ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;

---

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 września 2014 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 1256).

- 2) biurze maklerskim – rozumie się przez to oddział lub inną jednostkę banku prowadzącego działalność maklerską, działającą na zasadach oddziału, wyodrębnioną organizacyjnie, w ramach której bank prowadzi tę działalność;
- 3) wyodrębnionej jednostce banku – rozumie się przez to niebędącą biurem maklerskim, wydzieloną organizacyjnie jednostkę banku prowadzącego działalność maklerską;
- 4) punktach przyjmowania zleceń – rozumie się przez to punkty banku prowadzącego działalność maklerską, w których są wykonywane czynności przyjmowania i przekazywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych w ramach działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1 ustawy;
- 5) punkcie obsługi klientów – rozumie się przez to inną niż punkt przyjmowania zleceń jednostkę organizacyjną firmy inwestycyjnej, w której jest dokonywana bieżąca obsługa klientów tej firmy inwestycyjnej, obejmująca także przyjmowanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych;
- 6) systemach informatycznych firmy inwestycyjnej – rozumie się przez to również wykorzystywane przez firmę inwestycyjną, w prowadzonej działalności maklerskiej, podsystemy informatyczne;
- 7) konflikcie interesów – rozumie się przez to konflikt interesów, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 1 ustawy;
- 8) rekomendacji – rozumie się przez to rekomendację, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 42 ust. 2 ustawy;
- 9) usługach wykonywania zleceń – rozumie się przez to usługi świadczone na podstawie umowy o wykonywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, o której mowa w art. 73 ust. 1 ustawy;
- 10) kliencie – rozumie się przez to:
  - a) osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która zawarła z firmą inwestycyjną lub z bankiem, o którym mowa w art. 70 ust. 2 ustawy, umowę o świadczenie usług maklerskich lub z bankiem powierniczym umowę o prowadzenie rachunku papierów wartościowych,
  - b) podmiot, o którym mowa w art. 8a ust. 2 ustawy, który zawarł z firmą inwestycyjną albo z bankiem powierniczym umowę o prowadzenie rachunku zbiorczego – w zakresie praw i obowiązków wynikających z umowy o prowadzenie tego rachunku.

Rozdział 2

Warunki techniczne i organizacyjne

§ 3. 1. Firma inwestycyjna opracowuje i wdraża regulamin zarządzania konfliktami interesów, określający sposób postępowania firmy inwestycyjnej w celu przeciwdziałania powstawaniu konfliktów interesów, dostosowany do rozmiaru i rodzaju działalności prowadzonej przez tę firmę inwestycyjną, jak również do jej wewnętrznej struktury organizacyjnej. W przypadku firmy inwestycyjnej, która wchodzi w skład grupy kapitałowej, regulamin zarządzania konfliktami interesów powinien uwzględniać także wszystkie czynniki mogące powodować powstanie konfliktu interesów, o których firma inwestycyjna wie lub powinna wiedzieć, a które wynikają ze struktury organizacyjnej oraz rodzaju działalności innych członków tej grupy kapitałowej.

2. Regulamin zarządzania konfliktami interesów powinien określać co najmniej:

- 1) okoliczności, które w odniesieniu do poszczególnych czynności z zakresu działalności maklerskiej powodują lub mogą powodować powstanie konfliktu interesów, związanego z istotnym ryzykiem naruszenia interesów klienta, oraz
- 2) środki i procedury zarządzania konfliktami interesów.

3. W zależności od rozmiaru i rodzaju działalności prowadzonej przez firmę inwestycyjną, środki i procedury zarządzania konfliktami interesów, o których mowa w ust. 2 pkt 2, powinny określać wszystkie lub wybrane z wymienionych poniżej metod:

- 1) zapewniania nadzoru nad osobami powiązanymi, wykonującymi w ramach swoich podstawowych zadań czynności na rzecz i w imieniu klientów, w ramach działalności prowadzonej przez firmę inwestycyjną, które to czynności powodują lub mogą powodować wystąpienie sprzeczności interesów pomiędzy klientami lub interesem klienta i firmy inwestycyjnej;
- 2) zapobiegania istnieniu bezpośrednich zależności pomiędzy wysokością wynagrodzenia osób powiązanych, wykonujących określone czynności w ramach działalności prowadzonej przez firmę inwestycyjną, od wynagrodzenia lub zysków osiągniętych przez osoby wykonujące czynności innego rodzaju, które powodują lub mogłyby spowodować powstanie konfliktu interesów;
- 3) zapobiegania możliwości wywierania niekorzystnego wpływu osób trzecich na sposób wykonywania przez osoby powiązane czynności związanych z prowadzeniem przez firmę inwestycyjną działalności maklerskiej;

4) zapobiegania przypadkom jednoczesnego lub następującego bezpośrednio po sobie wykonywania przez tę samą osobę powiązaną czynności związanych z różnymi usługami świadczonymi przez daną firmę inwestycyjną, jeżeli mogłoby to wywrzeć niekorzystny wpływ na prawidłowe zarządzanie konfliktami interesów, lub zapewniać nadzór nad takim sposobem wykonywania czynności, jeżeli jest on konieczny.

4. Środki i procedury zarządzania konfliktami interesów powinny zapewnić osobom powiązanym, zaangażowanym w wykonywanie przez firmę inwestycyjną czynności stanowiących działalność maklerską, niezależność wykonywania tych czynności, przy uwzględnieniu zakresu i rodzaju działalności prowadzonej przez firmę inwestycyjną, podmioty z grupy kapitałowej, do której należy firma inwestycyjna, oraz możliwego stopnia naruszenia interesów klientów.

5. Firma inwestycyjna prowadzi rejestr rodzajów działalności maklerskiej, w tym wykonywanej przez firmę inwestycyjną we własnym imieniu i na swoją rzecz oraz wykonywanej przez inny podmiot na jej rzecz, w związku z którymi powstał lub może powstać konflikt interesów związany z istotnym ryzykiem naruszenia interesów klienta.

6. Przepisów ust. 1–5 nie stosuje się do zagranicznej firmy inwestycyjnej.

§ 4. 1. Firma inwestycyjna opracowuje i wdraża regulamin inwestowania przez osoby powiązane z firmą inwestycyjną lub na ich rachunek w instrumenty finansowe, określający zasady oraz sposoby zapobiegania wykorzystywaniu lub ujawnianiu posiadanych informacji przez osoby powiązane, uczestniczące w świadczeniu usług przez firmę inwestycyjną lub mające dostęp do informacji poufnych lub stanowiących tajemnicę zawodową, przez:

- 1) zawieranie transakcji własnych, które:
  - a) stanowią manipulację lub związane są z wykorzystaniem informacji poufnej lub
  - b) są związane z ujawnieniem lub wykorzystaniem informacji stanowiącej tajemnicę zawodową, lub
  - c) stanowią naruszenie przepisów regulujących prowadzenie działalności maklerskiej;
- 2) doradzanie lub nakłanianie innej osoby do zawarcia transakcji spełniającej warunki określone w pkt 1, w § 6 ust. 1 pkt 1 lub 2 lub do zawarcia transakcji z wykorzystaniem będących w posiadaniu tej osoby powiązanej informacji dotyczących zleceń składanych przez klientów tej firmy inwestycyjnej;
- 3) ujawnianie innej osobie informacji, których wynikiem jest lub może być podjęcie przez tę osobę decyzji o zawarciu transakcji, o której mowa w pkt 2, lub doradzanie przez tę osobę, lub nakłanianie do zawarcia transakcji, o której mowa w pkt 2.

2. Firma inwestycyjna prowadzi rejestr zawieranych przez osoby powiązane transakcji własnych oraz rejestr zgód udzielonych na zawarcie takich transakcji, jeśli zgoda taka jest wymagana.

3. Regulamin, o którym mowa w ust. 1, w szczególności obejmuje:

- 1) wymóg informowania osób powiązanych o istniejących ograniczeniach w zawieraniu transakcji własnych oraz o sposobie postępowania w związku z zawieraniem takich transakcji przez osoby powiązane;
- 2) wymóg informowania firmy inwestycyjnej przez osoby powiązane o zawieranych transakcjach własnych;
- 3) zasady prowadzenia rejestru transakcji własnych zawieranych przez osoby powiązane oraz rejestru zgód udzielonych na zawarcie takich transakcji.

4. Regulamin, o którym mowa w ust. 1, nie powinien wprowadzać ograniczeń w zawieraniu przez osoby powiązane transakcji własnych lub transakcji na cudzy rachunek, jeżeli:

- 1) zawierane są one przez podmiot prowadzący działalność maklerską, któremu osoba ta zleciła zarządzanie portfelem instrumentów finansowych w sposób wyłączający ingerencję tej osoby w podejmowane na jej rachunek decyzje inwestycyjne, lub
- 2) ich przedmiotem są jednostki uczestnictwa lub tytuły uczestnictwa emitowane przez fundusz zagraniczny, jeśli ta osoba powiązana lub osoba, na rzecz której zawierana jest transakcja, nie uczestniczy w zarządzaniu danym funduszem inwestycyjnym lub funduszem zagranicznym.

5. Firma inwestycyjna powierzająca na podstawie umowy, o której mowa w art. 81a ustawy, przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznemu wykonywanie czynności związanych z działalnością prowadzoną przez tę firmę inwestycyjną, w tym z prowadzoną działalnością maklerską, zapewnia:

- 1) prowadzenie przez tego przedsiębiorcę lub przedsiębiorcę zagranicznego rejestru transakcji własnych zawieranych przez osoby powiązane, o których mowa w art. 82 ust. 3a pkt 4, pkt 5 lit. b, pkt 6 lit. b, pkt 7 lit. b ustawy, oraz
- 2) przekazywanie na żądanie firmy inwestycyjnej przez tego przedsiębiorcę lub przedsiębiorcę zagranicznego informacji zawartych w rejestrze prowadzonym zgodnie z pkt 1.

6. Przepisów ust. 1–5 nie stosuje się do zagranicznej firmy inwestycyjnej.

§ 5. Przez transakcję własną, o której mowa w § 4 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz § 6, rozumie się transakcję, której przedmiotem są instrumenty finansowe, zawieraną przez osobę powiązaną lub na jej rachunek, pod warunkiem że:

- 1) zawarcie tej transakcji wykracza poza zakres jej obowiązków służbowych albo
- 2) transakcja jest zawierana na rachunek tej osoby powiązanej lub:
  - a) małżonka osoby powiązanej,
  - b) krewnego osoby powiązanej do trzeciego stopnia,
  - c) osoby związanej z osobą powiązaną z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli,
  - d) powinowatego osoby powiązanej do drugiego stopnia,
  - e) osoby pozostającej z osobą powiązaną we wspólnym gospodarstwie domowym przez okres co najmniej roku przed datą zawarcia transakcji lub
  - f) innej osoby pozostającej z osobą powiązaną w stosunkach powodujących, że ta osoba powiązana ma istotny interes w zawarciu danej transakcji na rzecz tej innej osoby, z wyłączeniem normalnych opłat i prowizji należnych z tytułu zawarcia transakcji.

§ 6. 1. Firma inwestycyjna sporządzająca i dystrybuująca rekomendacje, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 42 ust. 2 ustawy, wdraża regulacje wewnętrzne zapobiegające:

- 1) zawieraniu, przed rozpoczęciem dystrybucji rekomendacji, przez osoby powiązane uczestniczące w jej sporządzeniu, transakcji własnych lub transakcji na cudzy rachunek w zakresie instrumentów finansowych będących przedmiotem tej rekomendacji, lub powiązanych z instrumentami finansowymi będącymi przedmiotem tej rekomendacji, z wyłączeniem transakcji zawieranych w ramach wykonywania przez firmę inwestycyjną zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, jeśli zlecenia te nie zostały złożone wskutek porady udzielonej przez taką osobę, lub w ramach wykonywania przez firmę inwestycyjną zadań związanych z organizacją rynku regulowanego, lub zapewnienia płynności instrumentów finansowych;
- 2) zawieraniu przez osoby powiązane uczestniczące w sporządzeniu rekomendacji, sprzecznych z treścią tej rekomendacji, transakcji własnych lub transakcji na cudzy rachunek w zakresie instrumentów finansowych będących przedmiotem tej rekomendacji, lub powiązanych z instrumentami finansowymi będącymi przedmiotem tej rekomendacji, z wyłączeniem uzasadnionych przypadków, pod warunkiem uzyskania

uprzedniej pisemnej albo udzielonej za pośrednictwem elektronicznych środków przekazywania informacji zgody inspektora nadzoru, o którym mowa w § 14 ust. 8;

- 3) przyjmowaniu przez firmę inwestycyjną lub osoby powiązane, uczestniczące w sporządzeniu rekomendacji, korzyści materialnych lub niematerialnych od podmiotów posiadających istotny interes w treści tej rekomendacji;
- 4) proponowaniu emitentowi lub wystawcy przez firmę inwestycyjną lub osoby powiązane, uczestniczące w sporządzeniu rekomendacji, sporządzenia rekomendacji o treści korzystnej dla tego emitenta lub wystawcy;
- 5) udostępnianiu rekomendacji zawierającej treść zalecenia lub cenę docelową przed rozpoczęciem jej dystrybucji emitentowi lub osobom innym niż uczestniczące w jej sporządzeniu, w celach innych niż weryfikacja zgodności działania firmy inwestycyjnej z jej zobowiązaniami prawnymi.

2. Wykonanie obowiązków, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, może nastąpić poprzez wprowadzenie stosownych regulacji w regulaminie, o którym mowa w § 4 ust. 1.

3. Przez instrument finansowy powiązany z innym instrumentem finansowym, o którym mowa w ust. 1, rozumie się instrument finansowy, którego cena zależy bezpośrednio od ceny tego innego instrumentu finansowego, w tym w szczególności instrument pochodny, którego instrumentem bazowym jest ten inny instrument finansowy.

4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się do innych niż rekomendacje analiz sporządzanych i dystrybuowanych wśród klientów, w związku z wykonywaniem przez firmę inwestycyjną działalności maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 4 pkt 6 ustawy, jeżeli zalecają lub sugerują, bezpośrednio lub pośrednio, określone zachowania inwestycyjne w odniesieniu do jednego lub kilku instrumentów finansowych lub emitenta bądź wystawcy instrumentów finansowych, w tym opinii odnoszących się do bieżącej lub przyszłej wartości lub ceny instrumentów finansowych.

5. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do firmy inwestycyjnej, która dystrybuuje rekomendacje sporządzane przez inny podmiot, pod warunkiem że:

- 1) firma inwestycyjna nie wchodzi w skład tej samej grupy kapitałowej, w której pozostaje podmiot sporządzający rekomendację;
- 2) firma inwestycyjna nie dokonuje istotnych zmian treści zalecenia lub ceny docelowej;
- 3) firma inwestycyjna dystrybuuje rekomendacje z informacją, że zostały one sporządzone przez inny podmiot, oraz

4) podmiot sporządzający rekomendację podlega z tytułu sporządzania rekomendacji wymogom analogicznym do określonych w ust. 1 albo posiada regulacje wewnętrzne spełniające wymogi, o których mowa w ust. 1.

6. Przepisów ust. 1–5 nie stosuje się do zagranicznej firmy inwestycyjnej.

§ 7. 1. Firma inwestycyjna opracowuje i wdraża regulamin ochrony przepływu informacji poufnych oraz stanowiących tajemnicę zawodową, określający szczegółowo rozwiązania wdrożone przez daną firmę inwestycyjną mające na celu:

- 1) uniemożliwianie osobom nieuprawnionym dostępu do informacji poufnych oraz stanowiących tajemnicę zawodową, oraz
- 2) zapobieganie wykorzystywaniu przez osoby, mające dostęp do informacji poufnych oraz stanowiących tajemnicę zawodową, tych informacji w celach innych niż wykonywanie obowiązków wynikających ze sprawowanych funkcji lub zatrudnienia.

2. Regulamin, o którym mowa w ust. 1, określa również zasady przepływu informacji w firmie inwestycyjnej, w tym zasady obiegu dokumentów.

§ 8. 1. Wewnętrzna struktura organizacyjna firmy inwestycyjnej powinna zapobiegać powstawaniu konfliktów interesów, a w przypadku powstania takiego konfliktu umożliwić ochronę interesów klienta przed szkodliwym wpływem tego konfliktu.

2. Pomieszczenia, w których jest prowadzona działalność maklerska, powinny być zabezpieczone przed niekontrolowanym dostępem osób nieuprawnionych.

3. Pomieszczenia, w których jest prowadzona obsługa klientów firmy inwestycyjnej, powinny być wydzielone w sposób uniemożliwiający klientom firmy inwestycyjnej oraz innym osobom nieuprawnionym niekontrolowany dostęp do pozostałych pomieszczeń firmy inwestycyjnej.

4. Firma inwestycyjna zapewnia warunki techniczne i organizacyjne pozwalające, na żądanie klienta, na składanie zleceń z zachowaniem poufności.

5. Sposób organizacji firmy inwestycyjnej powinien gwarantować bezpieczeństwo obsługi klientów oraz przechowywanych dokumentów i danych.

6. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do punktów przyjmowania zleceń w takim zakresie, w jakim odnosi się to do wewnętrznej organizacji banku.

7. Przepisów ust. 1–5 nie stosuje się do zagranicznej firmy inwestycyjnej.

§ 9. 1. Firma inwestycyjna opracowuje i wdraża regulamin organizacyjny określający szczegółowo wewnętrzną strukturę organizacyjną tej firmy inwestycyjnej wraz z zakresem

zadań poszczególnych jednostek organizacyjnych oraz zasadami odpowiedzialności i podległości służbowej poszczególnych jednostek organizacyjnych i stanowisk. W regulaminie organizacyjnym firma inwestycyjna określa również procedury decyzyjne oraz zasady sprawozdawczości wewnętrznej.

2. Wewnętrzna struktura organizacyjna firmy inwestycyjnej, z uwzględnieniem rodzaju i rozmiaru działalności prowadzonej przez tę firmę inwestycyjną, powinna zapewniać:

- 1) powierzanie wykonywania czynności z zakresu działalności maklerskiej prowadzonej przez firmę inwestycyjną osobom posiadającym niezbędny zakres wiedzy, umiejętności oraz kwalifikacje dla prawidłowego wykonywania tych czynności;
- 2) powierzanie osobom powołanym do wykonywania czynności z zakresu działalności maklerskiej prowadzonej przez firmę inwestycyjną w sposób, który nie uniemożliwia wykonywania tych czynności właściwie, uczciwie i rzetelnie, w szczególności w przypadku powierzania jednej osobie jednoczesnego wykonywania kilku czynności;
- 3) istnienie systemu sprawozdawczości wewnętrznej i niezbędnego przepływu informacji wewnątrz firmy inwestycyjnej;
- 4) rejestrację danych związanych z prowadzoną przez firmę inwestycyjną działalnością maklerską oraz z czynnościami wykonywanymi przez poszczególne jednostki organizacyjne firmy inwestycyjnej.

3. Punkty obsługi klientów powinny posiadać urządzenia telekomunikacyjne umożliwiające stały i bezpośredni kontakt z centralą firmy inwestycyjnej.

4. Punkty obsługi klientów powinny być oznaczone w sposób umożliwiający ich identyfikację, jako jednostki organizacyjnej danej firmy inwestycyjnej.

5. W przypadku gdy punkt obsługi klientów zostanie zlokalizowany na terenie banku lub innego podmiotu, powinien posiadać urządzenia i numery telekomunikacyjne identyfikowalne wyłącznie pod nazwą firmy inwestycyjnej lub biura maklerskiego w przypadku banku prowadzącego działalność maklerską.

6. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w ust. 5, punkt obsługi klientów nie posiada systemów informatycznych wydzielonych z systemów banku lub innego podmiotu, na którego terenie został zlokalizowany, systemy wykorzystywane przez punkt obsługi klientów powinny zostać zabezpieczone przed nieuprawnionym dostępem.

7. Bank, który prowadzi działalność maklerską w ramach wyodrębnionej jednostki banku, oraz biuro maklerskie, w zakresie, w jakim czynności przyjmowania zleceń nabycia

lub zbycia instrumentów finansowych są wykonywane przez pracowników banku niebędących pracownikami biura, odpowiednio oznaczają punkty przyjmowania zleceń.

8. Przepisów ust. 1–7 nie stosuje się do zagranicznej firmy inwestycyjnej.

§ 10. 1. Bank powierniczy wykonuje czynności związane z prowadzeniem rachunków papierów wartościowych i rachunków zbiorczych w wydzielonych pomieszczeniach, zabezpieczonych przed niekontrolowanym dostępem osób nieuprawnionych.

2. Sposób organizacji działalności powierniczej powinien zapewniać ochronę informacji poufnych i stanowiących tajemnicę zawodową przed nieuprawnionym dostępem.

§ 11. 1. Systemy informatyczne firmy inwestycyjnej powinny być zabezpieczone w taki sposób, aby uniemożliwić nieuprawniony dostęp do danych przetwarzanych przez te systemy.

2. Firma inwestycyjna stosuje zabezpieczenia urządzeń uniemożliwiające nieuprawniony dostęp do systemów informatycznych i przetwarzania danych. Firma inwestycyjna opracowuje i wdraża wewnętrzne procedury regulujące dostęp do systemów informatycznych firmy inwestycyjnej oraz kontrolę tego dostępu, zapewniające możliwość jego odtworzenia wraz z historią modyfikacji i przetwarzania danych.

3. Urządzenia i systemy informatyczne firmy inwestycyjnej powinny być zabezpieczone przed utratą danych spowodowaną awarią zasilania, innymi awariami lub zakłóceniami oraz innymi zdarzeniami losowymi. W celu zapewnienia ciągłości obsługi i pracy systemów informatycznych firma inwestycyjna, przynajmniej raz dziennie, tworzy kopię bazy danych lub stosuje inne środki techniczne umożliwiające odtworzenie danych oraz podjęcie pracy systemów informatycznych w sytuacji awarii lub utraty części lub całości danych w podstawowych bazach danych. Kopie bazy danych są przechowywane w budynku, w którym nie znajdują się systemy informatyczne przetwarzające dane.

4. W przypadku prowadzenia przez firmę inwestycyjną rachunków papierów wartościowych, rachunków zbiorczych lub rachunków pieniężnych, systemy informatyczne firmy inwestycyjnej powinny gwarantować możliwość tworzenia za okresy nie krótsze niż okresy, w których firma inwestycyjna jest zobowiązana do przechowywania danych związanych z prowadzoną działalnością maklerską, odpowiednio historii rachunków papierów wartościowych, rachunków zbiorczych, rachunków pieniężnych i rejestrów operacyjnych zawierającej chronologiczne zestawienie operacji dokonywanych na tych rachunkach lub rejestrach, w szczególności dane dotyczące:

- 1) w odniesieniu do rachunku pieniężnego:
  - a) salda początkowego i końcowego środków pieniężnych za każdy dzień,
  - b) wpłat na rachunek, z uwzględnieniem wpłat dokonanych w formie przelewu, a w szczególności kwot poszczególnych wpłat, daty i opisu operacji oraz dokumentu źródłowego,
  - c) wypłat z rachunku, a w szczególności kwot poszczególnych wypłat, daty i opisu operacji oraz dokumentu źródłowego,
  - d) przelewów środków pieniężnych z rachunku, a w szczególności kwot poszczególnych przelewów, daty i opisu operacji oraz dokumentu źródłowego,
  - e) środków z rozliczonych w danym dniu transakcji, a w szczególności kwot rozliczonych środków, daty i opisu operacji oraz dokumentu źródłowego,
  - f) blokady środków pieniężnych w związku ze złożeniem zlecenia kupna instrumentów finansowych, a w szczególności kwot środków objętych blokadą, daty i opisu operacji oraz numeru zlecenia,
  - g) blokady środków pieniężnych ustanowionej w przypadku innym niż wymieniony w lit. f, a w szczególności kwoty środków objętych blokadą,
  - h) zniesienia blokady środków pieniężnych w związku z anulowaniem zlecenia kupna instrumentów finansowych, a w szczególności daty i numeru zlecenia,
  - i) naliczonych odsetek za opóźnienie, a w szczególności daty i opisu operacji;
- 2) w odniesieniu do rachunku papierów wartościowych i rachunku zbiorczego:
  - a) salda początkowego i końcowego dla każdego rodzaju instrumentów finansowych za każdy dzień,
  - b) blokady instrumentów finansowych, a w szczególności liczby instrumentów finansowych objętych blokadą, daty i opisu operacji,
  - c) nabycia instrumentów finansowych w drodze wykonania zlecenia kupna w obrocie zorganizowanym, a w szczególności daty i numeru zlecenia oraz liczby instrumentów finansowych,
  - d) nabycia instrumentów finansowych poza obrotem zorganizowanym, a w szczególności liczby instrumentów finansowych, daty i opisu operacji oraz dokumentu źródłowego,
  - e) zbycia instrumentów finansowych w drodze wykonania zlecenia sprzedaży w obrocie zorganizowanym, a w szczególności daty i numeru zlecenia oraz liczby instrumentów finansowych,

- f) zbycia instrumentów finansowych poza obrotem zorganizowanym, a w szczególności daty i numeru zlecenia oraz liczby instrumentów finansowych,
- g) przeniesienia instrumentów finansowych na inny rachunek papierów wartościowych lub rachunek zbiorczy należący do tego samego podmiotu, a w szczególności liczby instrumentów finansowych, daty i opisu operacji oraz dokumentu źródłowego.

5. Przepisy ust. 4 pkt 2 stosuje się odpowiednio w przypadku rejestrowania przez firmę inwestycyjną instrumentów finansowych w sposób inny niż na rachunkach papierów wartościowych lub na rachunkach zbiorczych.

6. W przypadku przechowywania instrumentów finansowych, systemy informatyczne firmy inwestycyjnej powinny gwarantować możliwość rejestrowania danych umożliwiających identyfikację instrumentów finansowych, będących przedmiotem poszczególnych operacji.

7. Firma inwestycyjna przyjmująca i przekazująca zlecenia klientów lub wykonująca zlecenia klientów przekazywane za pomocą telefonu, telefaksu, innych urządzeń technicznych lub elektronicznych nośników informacji zapewnia:

- 1) poufność składanych zleceń, a w szczególności zabezpieczenie ich przed odsłuchaniem lub odczytaniem przez osoby nieupoważnione;
- 2) integralność składanych zleceń, a w szczególności zabezpieczenie ich przed modyfikacją lub usunięciem przez osoby nieupoważnione;
- 3) zabezpieczenie przed możliwością ich składania przez osoby nieuprawnione, w szczególności przez ustalenie odrębnego identyfikatora lub hasła dla każdego klienta;
- 4) rejestrację daty, godziny, minuty otrzymania zlecenia i informacji przekazywanych lub otrzymywanych przez firmę inwestycyjną w związku z otrzymaniem zlecenia.

8. Firma inwestycyjna, o której mowa w ust. 7, dokłada należytej staranności w celu zapewnienia sprawnej obsługi klientów w zakresie przyjmowania i przekazywania zleceń lub wykonywania zleceń przekazywanych za pomocą telefonu, telefaksu, innych urządzeń technicznych lub elektronicznych nośników informacji.

9. Firma inwestycyjna może przyjmować zlecenia składane za pomocą telefonu, telefaksu lub innych urządzeń technicznych po uprzedniej, zgodnej z zasadami ustalonymi między firmą inwestycyjną i klientem, identyfikacji osoby składającej zlecenie. W przypadku gdy zlecenia mają być składane przez pełnomocnika, firma inwestycyjna może ustalić z tym

pełnomocnikiem sposób identyfikacji osoby, w imieniu której pełnomocnik będzie składał zlecenia.

10. Przepisów ust. 1–9 nie stosuje się do zagranicznej firmy inwestycyjnej.

11. Do banku powierniczego w zakresie:

- 1) systemów informatycznych służących do prowadzenia rachunków papierów wartościowych lub rachunków zbiorczych – stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1–3 oraz ust. 4 pkt 2;
- 2) przyjmowanych dyspozycji – stosuje się odpowiednio przepisy ust. 7 pkt 1–4 oraz ust. 8.

§ 12. 1. Firma inwestycyjna opracowuje i wdraża procedury określające sposób prowadzenia przez firmę inwestycyjną rachunkowości, umożliwiające niezwłoczne dostarczanie, na żądanie Komisji, sprawozdań finansowych sporządzonych zgodnie z przepisami odrębnymi, przedstawiających rzetelny i prawdziwy obraz sytuacji finansowej tej firmy inwestycyjnej.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do zagranicznej firmy inwestycyjnej prowadzącej działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez otwierania oddziału.

§ 13. 1. Firma inwestycyjna opracowuje i wdraża system kontroli wewnętrznej, służący zapobieganiu przypadkom działania niezgodnego z decyzjami i procedurami wewnętrznymi przyjętymi przez firmę inwestycyjną.

2. Celem systemu kontroli wewnętrznej jest ponadto zapewnienie:

- 1) nadzoru nad przestrzeganiem reguł postępowania w celu przeciwdziałania wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł;
- 2) badania zgodności działalności firmy inwestycyjnej i czynności wykonywanych w ramach tej działalności przez osoby powiązane z regulacjami rynków, na których działa firma inwestycyjna, regulacjami Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych S.A., regulacjami innych izb rozliczeniowych oraz izb rozrachunkowych, których uczestnikiem jest firma inwestycyjna, oraz regulacjami izby gospodarczej, o której mowa w art. 92 ustawy, jeśli firma inwestycyjna należy do takiej izby;
- 3) nadzoru nad przepływem informacji poufnych i informacji stanowiących tajemnicę zawodową oraz zabezpieczenia dostępu do nich;

4) nadzoru nad rozpatrywaniem skarg i wniosków klientów oraz prowadzeniem rejestru skarg.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do zagranicznej firmy inwestycyjnej, z zastrzeżeniem ust. 4.

4. Przepisy ust. 2 pkt 1 i 2 stosuje się do zagranicznej firmy inwestycyjnej prowadzącej działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału.

§ 14. 1. Firma inwestycyjna opracowuje i wdraża system nadzoru zgodności działalności z prawem, służący ujawnianiu i zapobieganiu naruszania przez firmę inwestycyjną obowiązków wynikających z przepisów prawa regulujących prowadzenie działalności maklerskiej. Zasady przyjętego przez firmę inwestycyjną nadzoru zgodności działalności z prawem określa regulamin nadzoru zgodności działalności z prawem.

2. Przyjęty przez firmę inwestycyjną system nadzoru zgodności działalności z prawem powinien zapewniać możliwość minimalizacji skutków ewentualnych naruszeń oraz możliwość skutecznego wykonywania przez Komisję przysługujących jej uprawnień z tytułu nadzoru nad firmą inwestycyjną.

3. Przyjęty przez firmę inwestycyjną system nadzoru zgodności działalności z prawem powinien uwzględniać rodzaj i zakres działalności prowadzonej przez firmę inwestycyjną, w tym w szczególności rodzaj i zakres prowadzonej przez nią działalności maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 ustawy.

4. Firma inwestycyjna wydziela w swojej strukturze komórkę do spraw nadzoru zgodności działalności z prawem oraz zapewnia tej komórce niezależność umożliwiającą prawidłowe wykonywanie jej obowiązków. W przypadku gdy uzasadnia to rodzaj i zakres działalności prowadzonej przez firmę inwestycyjną, czynności nadzoru zgodności działalności z prawem mogą być wykonywane w ramach stanowiska jednoosobowego. W takim przypadku do stanowiska nadzoru zgodności działalności z prawem stosuje się przepisy rozporządzenia dotyczące komórki do spraw nadzoru zgodności działalności z prawem.

5. Do obowiązków komórki do spraw nadzoru zgodności działalności z prawem należy:

- 1) badanie i regularna ocena adekwatności i skuteczności przyjętego systemu nadzoru zgodności działalności z prawem, jak również działań podejmowanych w celu wypełniania przez firmę inwestycyjną obowiązków wynikających z przepisów prawa regulujących prowadzenie działalności maklerskiej;
- 2) doradztwo oraz bieżąca pomoc osobom powiązanym, wykonującym czynności w ramach prowadzonej przez firmę inwestycyjną działalności maklerskiej, w wypełnianiu

przez nich obowiązków zgodnie z przepisami prawa regulującymi prowadzenie działalności maklerskiej.

6. W celu umożliwienia wykonywania przez komórkę do spraw nadzoru zgodności działalności z prawem jej obowiązków w sposób należyty i niezależny, firma inwestycyjna zapewnia, aby:

- 1) osoby wykonujące zadania z zakresu nadzoru zgodności działalności z prawem miały stosowne uprawnienia, środki, kwalifikacje i dostęp do wszelkich niezbędnych informacji;
- 2) osoby wykonujące zadania z zakresu nadzoru zgodności działalności z prawem były odpowiedzialne za raportowanie w zakresie dotyczącym funkcjonowania systemu nadzoru zgodności działalności z prawem;
- 3) osoby wykonujące zadania z zakresu nadzoru zgodności działalności z prawem nie brały udziału w wykonywaniu czynności z zakresu działalności, która jest przedmiotem sprawowanego przez nie nadzoru zgodności działalności z prawem;
- 4) sposób wynagradzania osób wykonujących zadania z zakresu nadzoru zgodności działalności z prawem nie wpływał na ich obiektywizm.

7. Przepisów ust. 6 pkt 3 i 4 nie stosuje się do firmy inwestycyjnej prowadzącej działalność, której zakres i rodzaj uzasadnia odstępianie od tych wymogów, pod warunkiem że firma inwestycyjna jest w stanie zapewnić należyte wykonywanie nadzoru zgodności działalności z prawem.

8. Osoba wykonująca czynności nadzoru zgodności działalności z prawem – w przypadku stanowiska jednoosobowego albo osoba kierująca komórką nadzoru zgodności działalności z prawem (inspektor nadzoru) niebędąca członkiem zarządu podlega, z zastrzeżeniem ust. 9–11, bezpośrednio prezesowi zarządu firmy inwestycyjnej, a w przypadku gdy prezes nie został powołany – zarządowi firmy inwestycyjnej.

9. W przypadku banku prowadzącego działalność maklerską w formie biura maklerskiego, inspektor nadzoru podlega bezpośrednio osobie kierującej biurem maklerskim.

10. W przypadku banku prowadzącego działalność maklerską w formie wyodrębnionej jednostki, funkcje inspektora nadzoru pełni, według wyboru tego banku, osoba kierująca wyodrębnioną jednostką, osoba bezpośrednio jej podległa albo osoba kierująca komórką kontroli wewnętrznej banku.

11. W przypadku domu maklerskiego w formie spółki osobowej, inspektor nadzoru podlega bezpośrednio komplementariuszom lub wspólnikom, którym przysługuje prawo prowadzenia spraw spółki.

12. Inspektor nadzoru, w zależności od potrzeb, nie rzadziej jednak niż raz do roku, sporządza pisemny raport z funkcjonowania systemu nadzoru zgodności działalności z prawem. Raport powinien w szczególności zawierać wskazanie środków podejmowanych w przypadkach niezgodności z przepisami prawa, regulującymi prowadzenie działalności maklerskiej.

13. Inspektor nadzoru przekazuje raport, o którym mowa w ust. 12:

- 1) członkowi zarządu banku nadzorującemu prowadzenie działalności maklerskiej oraz radzie nadzorczej – w przypadku banku prowadzącego działalność maklerską;
- 2) zarządowi i radzie nadzorczej – w przypadku domu maklerskiego w formie spółki akcyjnej albo spółki z ograniczoną odpowiedzialnością;
- 3) komplementariuszom, którym przysługuje prawo prowadzenia spraw spółki, oraz radzie nadzorczej – w przypadku domu maklerskiego w formie spółki komandytowo-akcyjnej;
- 4) komplementariuszom albo wspólnikom, którym przysługuje prawo prowadzenia spraw spółki – w przypadku domu maklerskiego w formie spółki komandytowej, spółki partnerskiej albo spółki jawnej.

14. Przepisów ust. 1–13 nie stosuje się do zagranicznej firmy inwestycyjnej.

§ 15. 1. Firma inwestycyjna opracowuje i wdraża system audytu wewnętrznego, związanego z działalnością prowadzoną przez tę firmę inwestycyjną.

2. W ramach systemu audytu wewnętrznego firma inwestycyjna na bieżąco monitoruje i regularnie weryfikuje stosowane systemy oraz wdrożone regulaminy i procedury wewnętrzne pod względem ich prawidłowości i skuteczności w wypełnianiu przez firmę inwestycyjną obowiązków wynikających z przepisów prawa, oraz podejmuje działania mające na celu eliminację wszelkich nieprawidłowości.

3. W przypadku gdy uzasadnia to rozmiar i rodzaj prowadzonej działalności, w tym w szczególności rozmiar i rodzaj prowadzonej działalności maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 ustawy, firma inwestycyjna tworzy w swojej wewnętrznej strukturze organizacyjnej niezależną i odrębną komórkę audytu wewnętrznego.

4. Do zadań komórki audytu wewnętrznego należy bieżące badanie i ocenianie prawidłowości i skuteczności systemów, regulaminów i procedur wewnętrznych,

stosowanych przez firmę inwestycyjną w prowadzonej działalności maklerskiej, w tym w szczególności systemu kontroli wewnętrznej, polegające na:

- 1) opracowywaniu i wykonywaniu planu audytu wewnętrznego;
- 2) wydawaniu zaleceń wynikających z czynności podejmowanych w ramach wykonywania planu audytu wewnętrznego;
- 3) ocenianiu wykonania zaleceń, o których mowa w pkt 2, oraz
- 4) sporządzaniu, w zależności od potrzeb, nie rzadziej jednak niż raz na rok, pisemnych raportów z wykonywania przez komórkę audytu wewnętrznego powierzonych jej zadań, zawierających w szczególności wskazanie środków podejmowanych w ramach wykonywania planu audytu wewnętrznego.

5. Raport, o którym mowa w ust. 4 pkt 4, jest przekazywany:

- 1) członkowi zarządu banku nadzorującemu prowadzenie działalności maklerskiej oraz radzie nadzorczej – w przypadku banku prowadzącego działalność maklerską;
- 2) zarządowi i radzie nadzorczej – w przypadku domu maklerskiego w formie spółki akcyjnej albo spółki z ograniczoną odpowiedzialnością;
- 3) komplementariuszom, którym przysługuje prawo prowadzenia spraw spółki, oraz radzie nadzorczej – w przypadku domu maklerskiego w formie spółki komandytowo-akcyjnej;
- 4) komplementariuszom albo wspólnikom, którym przysługuje prawo prowadzenia spraw spółki – w przypadku domu maklerskiego w formie spółki komandytowej, spółki partnerskiej albo spółki jawnej.

6. Obowiązki, o których mowa w ust. 2, w zakresie regularnej weryfikacji, są wykonywane przez zarząd lub radę nadzorczą firmy inwestycyjnej zgodnie z określonymi kompetencjami. W przypadku domu maklerskiego w formie spółki komandytowo-akcyjnej obowiązki, o których mowa w ust. 2, w zakresie regularnej weryfikacji, są wykonywane przez komplementariuszy, którym przysługuje prawo prowadzenia spraw spółki, oraz radę nadzorczą, a w przypadku domu maklerskiego w formie spółki komandytowej, spółki partnerskiej albo spółki jawnej przez komplementariuszy albo wspólników, którym przysługuje prawo prowadzenia spraw spółki.

7. Przepisów ust. 1–6 nie stosuje się do zagranicznej firmy inwestycyjnej.

§ 16. 1. Firma inwestycyjna zapewnia osobom powiązanim zapoznanie się z regulaminami i procedurami wdrożonymi przez firmę inwestycyjną i obowiązującymi w stosunku do tych osób powiązanych, w związku z wykonywanymi przez nie czynnościami lub pełnionymi funkcjami.

2. Firma inwestycyjna prowadzi książkę procedur zawierającą wszystkie procedury i regulaminy związane z prowadzoną działalnością, obowiązujące w tej firmie inwestycyjnej. W przypadku banku prowadzącego działalność maklerską, książka procedur zawiera procedury i regulaminy związane z tą działalnością. Książka procedur może być prowadzona w formie zapisu elektronicznego.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do zagranicznej firmy inwestycyjnej.

§ 17. 1. Firma inwestycyjna opracowuje i wdraża procedurę określającą sposób załatwiania skarg klientów detalicznych na działalność tej firmy inwestycyjnej.

2. Firma inwestycyjna prowadzi rejestr skarg zawierający informacje o wszystkich skargach na działalność tej firmy inwestycyjnej złożonych w ciągu danego roku kalendarzowego i sposobie ich załatwienia.

3. W rejestrze skarg umieszcza się następujące dane:

- 1) imię i nazwisko lub firmę (nazwę) podmiotu składającego skargę;
- 2) datę złożenia skargi;
- 3) przedmiot skargi;
- 4) środki podjęte w celu rozpatrzenia skargi.

4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się do zagranicznej firmy inwestycyjnej wyłącznie w zakresie skarg odnoszących się do działalności maklerskiej prowadzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 18. 1. Firma inwestycyjna, z zastrzeżeniem przepisu § 19 ust. 3, prowadzi dziennik kontroli zewnętrznych, zawierający dane dotyczące kontroli przeprowadzanych w tej firmie inwestycyjnej w ciągu danego roku kalendarzowego przez Komisję, Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. oraz inne podmioty uprawnione do kontrolowania firmy inwestycyjnej, na podstawie odrębnych przepisów.

2. W dzienniku kontroli zewnętrznych umieszcza się następujące dane:

- 1) oznaczenie podmiotu kontrolującego;
- 2) zakres kontroli;
- 3) datę rozpoczęcia kontroli;
- 4) datę zakończenia kontroli.

3. Dane, o których mowa w ust. 2 pkt 1–3, podlegają wpisowi do dziennika kontroli nie później niż w dniu rozpoczęcia kontroli, a dane, o których mowa w ust. 2 pkt 4 – niezwłocznie po uzyskaniu przez firmę inwestycyjną informacji o zakończeniu kontroli.

4. W przypadku kontroli działalności banku prowadzącego działalność maklerską, obejmującej oprócz biura maklerskiego albo wyodrębnionej jednostki banku także inne jednostki organizacyjne banku, kontrolowany umieszcza w dzienniku kontroli zewnętrznych, w części dotyczącej zakresu kontroli, wzmiankę dotyczącą zakresu kontroli dokonywanej w biurze maklerskim albo w wyodrębnionej jednostce banku.

5. Przepisy ust. 1–4 stosuje się do zagranicznej firmy inwestycyjnej wyłącznie w zakresie kontroli, których przedmiotem jest badanie zgodności prowadzonej działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z warunkami prowadzenia działalności maklerskiej.

§ 19. 1. Firma inwestycyjna prowadzi dziennik kontroli wewnętrznych, zawierający dane dotyczące kontroli przeprowadzanych w tej firmie inwestycyjnej w ciągu danego roku kalendarzowego.

2. Dziennik kontroli wewnętrznych prowadzi się zgodnie z zasadami określonymi w § 18 ust. 2–4.

3. Firma inwestycyjna może prowadzić dziennik kontroli, zawierający dane dotyczące kontroli przeprowadzanych przez podmioty, o których mowa w § 18 ust. 1, oraz dotyczące kontroli wewnętrznych.

4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się do zagranicznej firmy inwestycyjnej wyłącznie w zakresie kontroli, których przedmiotem jest badanie zgodności działalności maklerskiej prowadzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z warunkami prowadzenia działalności maklerskiej.

§ 20. 1. Firma inwestycyjna przechowuje i archiwizuje dokumenty i inne nośniki informacji zawierające opracowane, prowadzone lub sporządzone w związku z organizacją firmy inwestycyjnej regulaminy, procedury, decyzje, rejestry, dzienniki lub inne informacje wymagane przepisami rozporządzenia.

2. Firma inwestycyjna przechowuje i archiwizuje dokumenty i inne nośniki informacji przez 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku następującego po roku, w którym te dokumenty i inne nośniki opracowano, prowadzono lub sporządzono.

§ 21. 1. Bank prowadzący działalność maklerską może przechowywać i archiwizować dokumenty lub inne nośniki informacji w pomieszczeniach banku poza biurem maklerskim, pod warunkiem wydzielenia archiwum biura maklerskiego z archiwum banku.

2. W przypadku wyodrębnionej jednostki banku, dokumenty lub inne nośniki informacji związane z działalnością maklerską są przechowywane i archiwizowane przez ten bank.

§ 22. 1. Przepisy § 14 ust. 1–7, § 16 ust. 2 oraz § 17–20 stosuje się odpowiednio do banku powierniczego w zakresie działalności powierniczej prowadzonej przez ten bank. Przepisy § 7, 13 i 15 stosuje się odpowiednio do banku powierniczego w zakresie działalności powierniczej prowadzonej przez ten bank, jeżeli:

- 1) systemy i procedury określone w tych przepisach, wdrożone przez bank w związku z wykonywanymi przez ten bank czynnościami bankowymi, nie obejmują swoim zakresem działalności powierniczej lub
- 2) systemy i procedury określone w tych przepisach, wdrożone przez bank w związku z wykonywanymi przez ten bank czynnościami bankowymi, nie zapewniają Komisji dostępu do dokumentów i informacji niezbędnych do sprawowania efektywnego nadzoru nad działalnością powierniczą prowadzoną przez ten bank.

2. Obowiązki komórki do spraw nadzoru zgodności działalności z prawem w banku powierniczym mogą być powierzone odpowiedniej komórce banku, wykonującej zadania z zakresu nadzoru wewnętrznego.

3. Inspektorem nadzoru w banku powierniczym jest, według wyboru tego banku, osoba kierująca działalnością powierniczą, osoba bezpośrednio jej podległa albo osoba kierująca komórką nadzoru wewnętrznego banku. Raport z pełnienia funkcji nadzoru zgodności z prawem, zawierający w szczególności zestawienie wyników przeprowadzonych kontroli, jest przekazywany, nie rzadziej niż raz na rok, członkowi zarządu banku nadzorującemu prowadzenie działalności powierniczej.

4. Bank powierniczy przechowuje i archiwizuje dokumenty lub inne nośniki informacji, związane z działalnością powierniczą, w sposób zapewniający wydzielenie ich z archiwum banku.

5. Bank powierniczy może powierzyć przechowywanie i archiwizowanie dokumentów lub innych nośników informacji, związanych z działalnością powierniczą, podmiotowi zajmującemu się wykonywaniem tego rodzaju czynności w sposób zawodowy.

6. Bank powierniczy zapewnia przechowywanie i archiwizowanie dokumentów lub innych nośników informacji przez podmiot, któremu powierza wykonywanie tych czynności, w sposób uniemożliwiający dostęp osobom nieuprawnionym do treści dokumentów lub innych nośników informacji.

§ 23. Przepisy § 3–9, § 11 ust. 6 i 7, § 16–21 stosuje się do banku, o którym mowa w art. 70 ust. 2 ustawy.

Rozdział 3

Zarządzanie ryzykiem

§ 24. 1. Firmę inwestycyjną w rozumieniu niniejszego rozdziału stanowi firma inwestycyjna, która nie jest domem maklerskim, o którym mowa w art. 95 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, lub w art. 110a ust. 1 pkt 1 ustawy.

2. Firma inwestycyjna opracowuje i wdraża system zarządzania ryzykiem związanym z działalnością prowadzoną przez firmę inwestycyjną oraz systemami i procesami stosowanymi przez nią w prowadzonej działalności, którego celem jest identyfikacja, zarządzanie oraz monitorowanie ryzyka w działalności firmy inwestycyjnej.

3. W przypadku gdy uzasadnia to rozmiar lub rodzaj działalności prowadzonej przez firmę inwestycyjną, w tym w szczególności rozmiar lub rodzaj prowadzonej przez nią działalności maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 ustawy, firma inwestycyjna wyodrębnia w swojej strukturze organizacyjnej niezależną od obciążonej ryzykiem działalności operacyjnej jednostkę, do której zadań należy:

- 1) wdrożenie systemu, o którym mowa w ust. 2;
- 2) doradzanie zarządowi firmy inwestycyjnej w zakresie zarządzania ryzykiem oraz
- 3) przekazywanie zarządowi firmy inwestycyjnej, w zależności od potrzeb, nie rzadziej jednak niż raz na rok, pisemnych sprawozdań z funkcjonowania systemu, o którym mowa w ust. 2, zawierającego w szczególności wskazanie środków podejmowanych w ramach zarządzania ryzykiem.

4. W bankach prowadzących działalność maklerską lub w domach maklerskich prowadzących działalność w formie spółki akcyjnej lub spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, rada nadzorcza otrzymuje regularne, pisemne sprawozdania z funkcjonowania systemu, o którym mowa w ust. 1. Przepis ten stosuje się także do domów maklerskich prowadzących działalność w formie spółki komandytowo-akcyjnej, jeśli została w nim ustanowiona rada nadzorcza.

5. Firma inwestycyjna monitoruje adekwatność i skuteczność wdrożonego systemu, o którym mowa w ust. 2, jak również stopień, w jakim pracownicy firmy inwestycyjnej stosują się do zasad i procedur wprowadzanych przez ten system.

6. W przypadku firmy inwestycyjnej organizującej alternatywny system obrotu system zarządzania ryzykiem, powinien uwzględniać przepis § 11 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 23 października 2009 r. w sprawie warunków, jakie musi spełniać organizowany przez firmę inwestycyjną alternatywny system obrotu (Dz. U. Nr 187, poz. 1448).

§ 25. 1. System, o którym mowa w § 24 ust. 2, podlega regularnej weryfikacji pod kątem adekwatności i skuteczności, a także w celu wyeliminowania wszelkich nieprawidłowości w tym systemie. Weryfikacji systemu dokonuje zarząd firmy inwestycyjnej.

2. W przypadku istnienia komórki, o której mowa w § 24 ust. 3, w ramach wykonywania nadzoru, rada nadzorcza bierze pod uwagę zarówno informacje przedstawiane przez zarząd, jak też sprawozdania, o których mowa w § 24 ust. 4, otrzymywane bezpośrednio od tej komórki.

§ 26. 1. Przepisy niniejszego rozdziału dotyczące zarządu domu maklerskiego stosuje się odpowiednio do:

- 1) komplementariuszy, którym przysługuje prawo prowadzenia spraw spółki – w przypadku domu maklerskiego w formie spółki komandytowo-akcyjnej;
- 2) komplementariuszy albo wspólników, którym przysługuje prawo prowadzenia spraw spółki – w przypadku domu maklerskiego w formie spółki komandytowej, spółki partnerskiej albo spółki jawnej.

2. Przepisy niniejszego rozdziału dotyczące rady nadzorczej domu maklerskiego stosuje się odpowiednio do komplementariuszy albo wspólników, którym przysługuje prawo prowadzenia spraw spółki – w przypadku domu maklerskiego w formie spółki komandytowej, spółki partnerskiej albo spółki jawnej.

3. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do zagranicznej firmy inwestycyjnej.

Rozdział 4

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 27. Rozporządzenie wchodzi w życie ... .

MINISTER FINANSÓW

11/06-kt

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

w sprawie określenia warunków szacowania przez dom maklerski kapitału wewnętrznego, funkcjonowania systemu zarządzania ryzykiem w domu maklerskim, kryteriów technicznych opracowania programu oceny nadzorczej oraz badania i oceny nadzorczej, a także zakresu i sposobu ustalania polityki wynagrodzeń

Na podstawie art. 110zb ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 94 i 586 oraz z 2015 r. poz. 73) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe warunki szacowania przez dom maklerski kapitału wewnętrznego oraz dokonywania przeglądów procesu szacowania i utrzymywania tego kapitału;
- 2) szczegółowe warunki funkcjonowania systemu zarządzania ryzykiem w domu maklerskim, w tym skład, kompetencje i tryb funkcjonowania komitetu do spraw ryzyka;
- 3) kryteria techniczne opracowania programu oceny nadzorczej oraz badania i oceny nadzorczej;
- 4) szczegółowy zakres i sposób ustalania przez dom maklerski polityki wynagrodzeń oraz skład, kompetencje i tryb funkcjonowania komitetu do spraw wynagrodzeń.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie – rozumie się przez to ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;

---

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 września 2014 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 1256).

- 2) rozporządzeniu 575/3013 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.);
- 3) Komisji – rozumie się przez to Komisję Nadzoru Finansowego;
- 4) wizycie nadzorczej – rozumie się przez to wizytę nadzorczą, o której mowa w art. 37a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1537 oraz z 2015 r. poz. 73);
- 5) kontroli – rozumie się przez to kontrolę, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 37 rozporządzenia 575/2013;
- 6) ERRS – rozumie się przez to Europejską Radę ds. Ryzyka Systemowego;
- 7) rozporządzeniu (UE) nr 1093/2010 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz. Urz. UE L 331 z 15.12.2010, str. 12);
- 8) domu maklerskim – rozumie się przez to dom maklerski, o którym mowa w art. 110a ust. 1 pkt 1 ustawy;
- 9) jednostce inicjującej – rozumie się przez to jednostkę inicjującą, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 13 rozporządzenia 575/2013;
- 10) jednostce sponsorującej – rozumie się przez to jednostkę sponsorującą, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 14 rozporządzenia 575/2013;
- 11) ryzyku nadmiernej dźwigni – rozumie się przez to ryzyko nadmiernej dźwigni, zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 94 rozporządzenia 575/2013;
- 12) zewnętrznej instytucji oceny wiarygodności kredytowej – rozumie się przez to zewnętrzną instytucję oceny wiarygodności kredytowej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 98 rozporządzenia 575/2013;
- 13) metodach wewnętrznych – rozumie się przez to metody wewnętrznych ratingów, o których mowa w art. 143 ust. 1 rozporządzenia 575/2013, metody wewnętrznych modeli, o których mowa w art. 221 rozporządzenia 575/2013, metody szacunków własnych, o których mowa w art. 225 rozporządzenia 575/2013, metody zaawansowanych pomiarów, o których mowa w art. 312 ust. 2 rozporządzenia 575/2013, metodę wewnętrznych modeli, o której mowa w art. 283 i art. 363

rozporządzenia 575/2013, i metodę wewnętrzną oceny, o której mowa w art. 259 ust. 3 rozporządzenia 575/2013;

- 14) sytuacji skonsolidowanej – rozumie się przez to sytuację skonsolidowaną, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 47 rozporządzenia 575/2013;
- 15) na zasadzie skonsolidowanej – rozumie się przez to pojęcie „na zasadzie skonsolidowanej”, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 48 rozporządzenia 575/2013;
- 16) na zasadzie subskonsolidowanej – rozumie się przez to pojęcie „na zasadzie subskonsolidowanej”, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 49 rozporządzenia 575/2013;
- 17) kontrahenta centralnego – rozumie się przez to kontrahenta centralnego, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 34 rozporządzenia 575/2013;
- 18) pozycję sekurytyzacyjną – rozumie się przez to pozycję sekurytyzacyjną, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 62 rozporządzenia 575/2013;
- 19) kadre kierowniczą wyższego szczebla – rozumie się przez to osoby fizyczne, pełniące funkcje wykonawcze w domu maklerskim, odpowiedzialne wobec zarządu domu maklerskiego za bieżące zarządzanie domem;
- 20) grupę powiązanych kontrahentów – rozumie się przez to grupę powiązanych klientów, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 39 rozporządzenia 575/2013.

Rozdział 2

System zarządzania ryzykiem w domu maklerskim

§ 3. 1. Dom maklerski opracowuje i wdraża system zarządzania ryzykiem, na które jest lub może być narażony zarówno w związku z prowadzoną przez niego działalnością oraz systemami i procesami stosowanymi w tej działalności, jak i w związku z czynnikami występującymi w otoczeniu makroekonomicznym domu maklerskiego, w szczególności wynikającymi ze stanu cyklu koniunkturalnego. Celem systemu zarządzania ryzykiem jest identyfikacja, pomiar lub szacowanie, monitorowanie oraz ograniczanie ryzyka, występującego w działalności domu maklerskiego i jego otoczeniu makroekonomicznym.

2. Dom maklerski w szczególności opracowuje i wdraża wewnętrzne polityki i strategie podejmowania, monitorowania i ograniczania ryzyka oraz zarządzania ryzykiem, włącznie z ryzykiem, jakie niesie otoczenie makroekonomiczne danego domu maklerskiego w związku ze stanem cyklu koniunkturalnego.

3. Strategie i polityki, o których mowa w ust. 2, są zatwierdzane przez zarząd domu maklerskiego. Zarząd dokonuje okresowych przeglądów strategii i polityk, w celu ich

dostosowania do zmian profilu ryzyka działalności prowadzonej przez dom maklerski i otoczenia gospodarczego, w tym makroekonomicznego.

4. Zarząd jest odpowiedzialny za zarządzanie ryzykiem, identyfikację, pomiar i jego kontrolę.

§ 4. 1. Dom maklerski, dla którego jest to uzasadnione ze względu na jego wielkość, strukturę organizacyjną, a także charakter, skalę i złożoność prowadzonej działalności, ustanawia komitet ds. ryzyka. W skład komitetu ds. ryzyka mogą wchodzić członkowie rady nadzorczej domu maklerskiego.

2. Członkowie komitetu ds. ryzyka powinni dysponować odpowiednią wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami, aby w pełni rozumieć i monitorować strategię w zakresie ryzyka oraz limit apetytu na ryzyko domu maklerskiego.

§ 5. 1. Komitet ds. ryzyka doradza zarządowi domu maklerskiego przy określaniu całościowego bieżącego i przyszłego apetytu na ryzyko domu maklerskiego oraz jego strategii w tym zakresie, a także pomaga zarządowi w nadzorowaniu wdrażania tej strategii przez kadrę kierowniczą wyższego szczebla. Określone w zdaniu poprzednim zadania komitetu ds. ryzyka nie ograniczają w żaden sposób odpowiedzialności zarządu, określonej w § 3 ust. 4.

2. Komitet ds. ryzyka weryfikuje w szczególności, czy ceny pasywów i aktywów oferowanych klientom w pełni uwzględniają model biznesowy danego domu maklerskiego i jego strategię w zakresie ryzyka. W przypadku gdy ceny nie odzwierciedlają odpowiednio ryzyka, zgodnie z modelem biznesowym i strategią w zakresie ryzyka, komitet ds. ryzyka przedstawia zarządowi plan naprawczy. Weryfikacja ma miejsce co najmniej raz w roku obrotowym.

§ 6. 1. Członkowie zarządu i rady nadzorczej przeznaczają odpowiednią ilość czasu na identyfikację, pomiar, monitorowanie oraz ograniczanie ryzyka.

2. Zarząd bierze czynny udział w zarządzaniu wszystkimi istotnymi ryzykami, o których mowa w rozporządzeniu, oddziale 2a ustawy i w rozporządzeniu 575/2013, oraz w wycenie aktywów i korzystaniu z zewnętrznych ratingów kredytowych i wewnętrznych modeli związanych z pomiarem tych ryzyk, a także zapewnia przeznaczenie odpowiednich zasobów do realizacji wymienionych zadań.

§ 7. W domu maklerskim są opracowane przejrzyste zasady przekazywania informacji zarządowi, radzie nadzorczej, a także komitetowi ds. ryzyka i podległości służbowej wobec

zarządu, w zakresie zarządzania wszystkimi istotnymi rodzajami ryzyka oraz polityk zarządzania tymi rodzajami ryzyka i ich zmiany.

§ 8. 1. Rada nadzorcza, a jeśli ustanowiony został komitet ds. ryzyka – również i ten komitet, ma zapewniony odpowiedni dostęp do informacji dotyczących ryzyka, na jakie narażony jest dom maklerski, a w razie potrzeby i w stosownych przypadkach, dostęp do jednostki realizującej funkcję zarządzania ryzykiem. Rada nadzorcza w stosownych wypadkach ma zapewniony dostęp do doradztwa ekspertów zewnętrznych.

2. Rada nadzorcza, a jeśli ustanowiony został komitet ds. ryzyka – również i ten komitet, określa charakter, ilość, format i częstotliwość informacji dotyczących ryzyka, które mają otrzymywać.

3. W celu opracowania należytych polityk wynagrodzeń i praktyk w tym względzie, komitet ds. ryzyka, bez uszczerbku dla zadań komitetu ds. wynagrodzenia, analizuje, czy zachęty przewidziane w systemie wynagradzania uwzględniają ryzyko, na jakie narażony jest dom maklerski, jego kapitał, płynność oraz prawdopodobieństwo i termin uzyskiwania dochodów.

§ 9. 1. Dom maklerski wyodrębnia w swojej strukturze organizacyjnej niezależną od obciążonej ryzykiem działalność operacyjną jednostkę, realizującą funkcję zarządzania ryzykiem, do której zadań należy:

- 1) identyfikacja i pomiar każdego istotnego ryzyka oraz wdrożenie odpowiedniej sprawozdawczości w tym zakresie;
- 2) aktywne zaangażowanie w opracowywanie strategii domu maklerskiego w zakresie ryzyka oraz w podejmowanie wszystkich decyzji dotyczących zarządzania istotnym ryzykiem;
- 3) opracowanie kompletnego katalogu ryzyk, na jakie narażony jest dom maklerski.
- 4) przekazywanie zarządowi domu maklerskiego, w zależności od potrzeb, nie rzadziej jednak niż raz na rok, pisemnych sprawozdań z funkcjonowania systemu, o którym mowa w § 3, zawierającego w szczególności wskazanie środków podejmowanych w ramach zarządzania ryzykiem.

2. Jednostka realizująca funkcję zarządzania ryzykiem jest niezależna od jednostek realizujących zadania operacyjne oraz posiada dostateczne uprawnienia, status, zasoby oraz dostęp do zarządu i rady nadzorczej.

3. W razie konieczności jednostka realizująca funkcję zarządzania ryzykiem, bez uszczerbku dla zakresu odpowiedzialności rady nadzorczej lub zarządu określonego rozporządzeniem, przepisami ustawy o obrocie i rozporządzeniem 575/2013, ma bezpośredni dostęp do rady nadzorczej, niezależnie od zarządu, oraz możliwość powiadamiania tego organu o niepokojących sygnałach i ostrzegania go, jeżeli zmiany ryzyka szczególnego wpływają lub mogą wpłynąć na dom maklerski.

4. Kierownik jednostki realizującej funkcję zarządzania ryzykiem jest niezależnym członkiem kadry kierowniczej wyższego szczebla lub członkiem zarządu, któremu wyraźnie powierzono odpowiedzialność za funkcję zarządzania ryzykiem. W przypadku gdy charakter, skala i złożoność działalności domu maklerskiego nie uzasadniają wyznaczenia odrębnego stanowiska do realizacji tylko tej funkcji, może ją sprawować osoba wchodząca w skład kadry kierowniczej wyższego szczebla w domu maklerskim, o ile nie zachodzi konflikt interesów.

5. Kierownik jednostki realizującej funkcję zarządzania ryzykiem powinien mieć, w razie konieczności, możliwość bezpośredniego dostępu do rady nadzorczej i nie może zostać zwolniony ani odwołany z pełnionej funkcji bez uprzedniej zgody rady nadzorczej.

§ 10. W ramach systemu zarządzania ryzykiem dom maklerski w szczególności:

- 1) w zakresie ryzyka operacyjnego:
  - a) określa procedury zarządzania ryzykiem operacyjnym, w tym zasady monitorowania straty z tytułu ryzyka operacyjnego oraz przyjęte przez dom maklerski określenie ryzyka operacyjnego dla potrzeb stosowania tych procedur oraz uwzględniające ryzyko modelu i zdarzenia charakteryzujące się niską częstotliwością, lecz wysokimi stratami i zarządzanie ryzykiem w przypadku wystąpienia takich zdarzeń,
  - b) opracowuje plany utrzymania ciągłości działania, zapewniające ciągłe i niezakłócone działanie domu maklerskiego oraz plany awaryjne służące zapewnieniu możliwości prowadzenia bieżącej działalności domu maklerskiego i ograniczeniu strat w przypadku wystąpienia niekorzystnych zdarzeń wewnętrznych i zewnętrznych, mogących poważnie zakłócić tę działalność,
  - c) określa politykę w zakresie wyboru, uzupełniania oraz monitorowania potrzeb kadrowych i planowania zaplecza kadrowego;
- 2) w zakresie ryzyka kredytowego i kontrahenta – opracowuje wewnętrzne metody pozwalające domowi maklerskiemu na dokonanie oceny ryzyka kredytowego

ekspozycji wobec poszczególnych dłużników, papierów wartościowych lub pozycji sekurytyzacyjnych, oraz ryzyka kredytowego na poziomie portfela. Wewnętrzne metody, w szczególności, nie opierają się wyłącznie lub w mechaniczny sposób na ratingach zewnętrznej instytucji oceny wiarygodności kredytowej (ECAI) lub na fakcie nieposiadania ratingu przez ekspozycję; dom maklerski uwzględnia dodatkowo inne istotne informacje przy ocenie alokacji kapitału wewnętrznego;

- 3) w zakresie ryzyka rezydualnego – opracowuje w formie pisemnej polityki i procedury, uwzględniające sposób i zasady zarządzania ryzykiem wynikającym z mniejszej niż założona przez dom maklerski skuteczności stosowanych w domu maklerskim technik ograniczania ryzyka kredytowego;
- 4) w zakresie ryzyka z tytułu transakcji sekurytyzacyjnych, w których dom maklerski jest inwestorem, jednostką inicjującą lub jednostką sponsorującą – ustala sposób i zasady pomiaru i zarządzania ryzykiem, w tym ryzykiem utraty reputacji występującym w odniesieniu do złożonych struktur lub produktów, mające na celu w szczególności zapewnienie pełnego odzwierciedlenia istoty ekonomicznej transakcji; dom maklerski inicjujący odnawialne transakcje sekurytyzacyjne z opcją przedterminowej spłaty, opracowuje ponadto odpowiednie plany zachowania płynności, mające na celu uwzględnienie zarówno planowej, jak i przedterminowej spłaty;
- 5) w zakresie ryzyka koncentracji – opracowuje w formie pisemnej polityki i procedury określające sposób i zasady zarządzania ryzykiem koncentracji z tytułu ekspozycji wobec każdego kontrahenta, w tym kontrahentów centralnych, grup powiązanych kontrahentów i kontrahentów działających w tym samym sektorze gospodarki, regionie geograficznym, prowadzących tą samą działalność lub obrót takimi samymi towarami, a także z tytułu technik ograniczania ryzyka kredytowego;
- 6) w zakresie ryzyka rynkowego:
  - a) opracowuje polityki i procedury identyfikacji, pomiaru i zarządzania wszystkimi istotnymi elementami ryzyka rynkowego,
  - b) określa mechanizmy zapewniające, że kapitał wewnętrzny jest adekwatny w stosunku do istotnych ryzyk rynkowych, które nie są objęte wymogiem w zakresie funduszy własnych,
  - c) zapewnia mechanizmy gwarantujące, że jeśli krótka pozycja stanie się wymagalna przed długą pozycją, dom maklerski podejmie działania również w zakresie ryzyka płynności,

- d) w przypadku gdy podczas obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka pozycji, zgodnie z częścią trzecią tytuł IV rozdział 2 rozporządzenia 575/2013, dom maklerski dokonał kompensowania swoich pozycji w jednej lub większej liczbie akcji wchodzących w skład indeksu giełdowego z pozycją lub pozycjami z tytułu terminowego kontraktu typu futures na indeks giełdowy lub z tytułu innego produktu powiązanego z indeksem giełdowym, dysponuje odpowiednim kapitałem wewnętrznym w wysokości zabezpieczającej przed podstawowym ryzykiem straty w wyniku zmiany wartości kontraktu terminowego typu futures lub innego produktu, która nie byłaby w pełni zgodna ze zmianą kursów akcji wchodzących w skład indeksu. Dom maklerski dysponuje takim odpowiednim kapitałem wewnętrznym, w przypadku gdy posiada on przeciwstawne pozycje w terminowych kontraktach typu futures na indeksy giełdowe, które nie są identyczne pod względem terminu realizacji kontraktu lub składu indeksu, bądź też pod względem obu tych cech,
- e) stosując zasady określone w art. 345 rozporządzenia 575/2013, dom maklerski zapewnia dostateczny kapitał wewnętrzny na wypadek ryzyka straty istniejącego w okresie pomiędzy podjęciem początkowego zobowiązania, a następnym dniem roboczym;
- 7) w zakresie ryzyka stopy procentowej w portfelu niehandlowym – ustala sposób i zasady zarządzania ryzykiem, wynikającym z możliwych zmian stóp procentowych, w odniesieniu do pozycji zaliczanych do portfela niehandlowego;
- 8) w zakresie ryzyka utraty płynności:
  - a) opracowuje solidne strategie, polityki, procedury i systemy identyfikacji i pomiaru ryzyka płynności oraz zarządzania takim ryzykiem i monitorowania go w różnych odpowiednich horyzontach czasowych, w tym w systemie intra-day, tak aby utrzymywał odpowiednie bufony płynnościowe. Te strategie, polityki, procedury i systemy są dopasowywane do rodzajów działalności, walut, oddziałów i podmiotów prawnych, oraz uwzględniają odpowiednie mechanizmy alokacji kosztów płynności, korzyści i ryzyka,
  - b) strategie, polityki, procedury i systemy, o których mowa w § 11 pkt 8 lit. a, są proporcjonalne do stopnia złożoności, profilu ryzyka, zakresu działalności domu maklerskiego i apetytu na ryzyko określonego przez zarząd, a także uwzględniają

znaczenie domu maklerskiego w każdym państwie członkowskim, na którego terytorium dom ten prowadzi działalność,

- c) opracowuje informacje o tolerancji dla ryzyka w odniesieniu do wszystkich istotnych linii biznesowych,
- d) określa profile ryzyka płynności, spójne z profilami wymaganymi dla prawidłowo funkcjonującego i solidnego systemu, przy uwzględnieniu charakteru, zakresu i złożoności prowadzonej przez dany dom maklerski działalności,
- e) prowadzi działalność zgodnie ze swoim profilem płynności,
- f) określa metody mające na celu identyfikację i pomiar pozycji płynności (funding positions), zarządzanie tymi pozycjami oraz ich monitorowanie; metody te powinny uwzględniać bieżące i przewidywane istotne przepływy pieniężne dotyczące aktywów, pasywów, pozycji pozabilansowych, w tym zobowiązań warunkowych, oraz wynikające z nich możliwe skutki ryzyka utraty reputacji,
- g) rozróżnia pomiędzy aktywami stanowiącymi zabezpieczenie zobowiązań, a aktywami wolnymi od obciążeń, które są stale dostępne, szczególnie w sytuacjach nadzwyczajnych; dom maklerski bierze przy tym również pod uwagę podmiot prawny, który jest w posiadaniu tych aktywów, państwo, w którym prowadzone są rejestry lub rachunki, na których zapisane są te aktywa, a także monitoruje i analizuje możliwości upłynnienia aktywów, w tym uwzględnia prawne i faktyczne ograniczenia możliwego transferu płynności i majątku wolnego od obciążeń pomiędzy podmiotami mającymi siedzibę w państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, jak i poza nim,
- h) uwzględnia różne narzędzia ograniczania ryzyka płynności, w tym system limitów i buforów płynnościowych, aby był w stanie przetrwać różne układy warunków skrajnych, w tym – obejmujące współwystępowanie różnych warunków skrajnych, a także bierze pod uwagę odpowiednią dywersyfikację struktury finansowania i dostępu do źródeł finansowania. Ustalenia te podlegają regularnym przeglądom,
- i) uwzględnia alternatywne scenariusze dotyczące poziomów płynności i narzędzi ograniczających ryzyko oraz przeprowadza co najmniej raz do roku przeglądy założeń leżących u podstaw decyzji dotyczących pozycji płynności. Alternatywne scenariusze do wyżej wymienionych celów dotyczą w szczególności pozycji pozabilansowych i innych zobowiązań warunkowych, w tym jednostek specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji lub innych jednostek specjalnego

przeznaczenia, w stosunku do których dom maklerski pełni rolę jednostki sponsorującej lub dostarczającej wsparcie na utrzymanie płynności,

- j) bierze pod uwagę potencjalne skutki alternatywnych scenariuszy, które są dostosowywane do konkretnego domu maklerskiego, obejmują cały rynek i stanowią połączenie różnych scenariuszy. Uwzględnia również różne okresy i zmienne natężenie warunków skrajnych,
  - k) dostosowuje strategie, polityki i limity dotyczące ryzyka płynności oraz uwzględnia rezultaty alternatywnych scenariuszy, o których mowa w § 11 pkt 8 lit. h,
  - l) posiada skuteczne awaryjne plany płynności określające właściwe strategie i odpowiednie środki wykonawcze, w celu pokrycia ewentualnego braku płynności, w tym w stosunku do oddziałów mających siedzibę w innych państwach członkowskich. Plany te są testowane przez dom maklerski co najmniej raz do roku, uaktualniane na podstawie rezultatów alternatywnych scenariuszy określonych w § 11 pkt 8 lit. h, zgłaszane zarządowi i zatwierdzane przez zarząd, tak aby można było odpowiednio dostosować wewnętrzne polityki i procedury. Dom maklerski podejmuje z wyprzedzeniem konieczne działania operacyjne, w celu zapewnienia możliwości natychmiastowego wdrożenia awaryjnych planów płynności;
- 9) w zakresie ryzyka nadmiernej dźwigni finansowej:
- a) opracowuje polityki i procedury służące identyfikacji ryzyka nadmiernej dźwigni finansowej, zarządzania takim ryzykiem i monitorowania go. Wskaźniki ryzyka nadmiernej dźwigni finansowej obejmują wskaźnik dźwigni określony zgodnie z art. 429 rozporządzenia 575/2013 oraz niedopasowanie aktywów i zobowiązań,
  - b) przeciwdziała ryzyku nadmiernej dźwigni finansowej poprzez odpowiednie uwzględnianie potencjalnego wzrostu ryzyka nadmiernej dźwigni finansowej spowodowanego obniżeniem funduszy własnych instytucji, w związku ze spodziewanymi lub zrealizowanymi stratami, w zależności od mających zastosowanie zasad rachunkowości. Dom maklerski powinien przetrwać szeroki zakres różnych zdarzeń, mogących spowodować problemy w zakresie ryzyka nadmiernej dźwigni finansowej.

§ 11. Dom maklerski opracowuje i wdraża strategie i polityki zarządzania rodzajami ryzyka innymi niż wymienione w § 10, które zostały zidentyfikowane jako istotne w prowadzonej działalności maklerskiej.

§ 12. 1. Dom maklerski stosuje metody identyfikowania i pomiaru ryzyka związanego z jego działalnością, dostosowane do profilu, skali i poziomu złożoności ryzyka.

2. Częstotliwość pomiaru ryzyka jest dostosowana do wielkości oraz charakteru poszczególnych rodzajów ryzyka w działalności domu maklerskiego.

3. Stosowane przez dom maklerski metody pomiaru ryzyka uwzględniają aktualnie prowadzoną oraz planowaną działalność domu maklerskiego.

4. Stosowane metody lub systemy pomiaru ryzyka, w tym w szczególności ich założenia, są poddawane okresowej ocenie obejmującej przeprowadzanie testów i weryfikację historyczną.

§ 13. 1. Dom maklerski wprowadza odpowiednie do skali i stopnia złożoności prowadzonej działalności limity wewnętrzne, ograniczające poziom ryzyka występującego w poszczególnych obszarach działania domu maklerskiego.

2. Dom maklerski określa w procedurach wewnętrznych zasady ustalania i aktualizowania wysokości limitów wewnętrznych, o których mowa w ust. 1, oraz częstotliwość monitorowania ich przestrzegania i raportowania o przekroczeniach tych limitów.

3. Poziom limitów, o których mowa w ust. 1, jest dostosowany do akceptowanego przez radę nadzorczą ogólnego poziomu ryzyka domu maklerskiego.

§ 14. 1. Dom maklerski określa sytuacje, w których dopuszczalne jest przekroczenie limitów wewnętrznych, o których mowa w § 13 ust. 1, oraz sposób postępowania w przypadku ich przekroczenia.

2. Przyjęte rodzaje limitów wewnętrznych oraz ich wysokość zatwierdza zarząd domu maklerskiego.

3. Analizy, będące podstawą do określenia wysokości limitów wewnętrznych, są sporządzane w formie pisemnej.

§ 15. Monitorowanie ryzyka stanowi część bieżącego procesu zarządzania ryzykiem i sprawozdawania o ryzyku w działalności domu maklerskiego.

§ 16. 1. Zarząd domu maklerskiego określa zasady zarządzania, które zapewniają skuteczne i ostrożne zarządzanie domem maklerskim, w szczególności określa podział obowiązków w domu maklerskim oraz zasady zapobiegania konfliktom interesów.

2. Zarząd domu maklerskiego zapewnia integralność systemów rachunkowości i sprawozdawczości finansowej, w tym kontroli finansowej i operacyjnej oraz zgodność z prawem i stosowanymi standardami.

3. Rada nadzorcza zapewnia nadzorowanie przez zarząd wdrażania zasad, o których mowa w ust. 1, i jego odpowiedzialność w tym zakresie.

§ 17. 1. Zarząd nadzoruje ujawnienia i proces przekazywania informacji przez dom maklerski.

2. Zarząd monitoruje i dokonuje okresowych ocen skuteczności zasad zarządzania obowiązujących w domu maklerskim oraz podejmuje odpowiednie kroki w celu eliminowania wszelkich niedociągnięć.

§ 18. 1. W przypadku gdy dom maklerski będący podmiotem dominującym lub podmiotem zależnym podlega obowiązkowi, o których mowa w rozporządzeniu 575/2013, na zasadzie skonsolidowanej lub subskonsolidowanej, obowiązany jest spełniać wymogi określone w niniejszym rozdziale na zasadzie skonsolidowanej lub subskonsolidowanej, aby zapewnić spójność i wdrożenie stosowanych przez niego zasad, procedur i mechanizmów wymaganych w niniejszym rozdziale oraz aby umożliwić przedstawienie wszelkich danych i informacji wymaganych do celów nadzoru ostrożnościowego przez Komisję lub właściwy organ nadzoru sprawujący nadzór skonsolidowany.

2. Dom maklerski będący podmiotem dominującym lub podmiotem zależnym wdraża zasady, procedury i mechanizmy określone w niniejszym rozdziale, odpowiednio w swoich podmiotach zależnych nieobjętych przepisami oddziału 2a ustawy. Te zasady, procedury i mechanizmy są spójne. Dom maklerski zapewnia, aby podmioty zależne, o których mowa w zdaniu pierwszym, były w stanie przedstawić wszelkie dane i informacje wymagane do celów nadzoru ostrożnościowego.

3. W przypadku gdy dom maklerski będący unijną dominującą instytucją lub będący podmiotem kontrolowanym przez unijną dominującą finansową spółkę holdingową lub unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, wykaże Komisji, że stosowanie przepisów zawartych w niniejszym rozdziale jest niezgodne z prawem na mocy przepisów państwa trzeciego, w którym podmiot zależny posiada swoją siedzibę, przepisu ust. 2 nie stosuje się.

Rozdział 3

Kapitał wewnętrzny

§ 19. 1. Dom maklerski szacuje kapitał wewnętrzny, w celu ustalenia całkowitego wymaganego poziomu kapitału na pokrycie wszystkich istotnych rodzajów ryzyka występujących w działalności tego domu maklerskiego oraz dokonania jego jakościowej oceny.

2. Proces szacowania kapitału wewnętrznego opiera się na wynikach oceny ryzyka. Ocena adekwatności kapitałowej uwzględnia czynniki ilościowe (wyniki szacowania kapitału za pomocą modeli) i jakościowe, w szczególności w zakresie danych wejściowych i wyników szacowania kapitału z zastosowaniem modeli.

3. Proces szacowania kapitału wewnętrznego przez dom maklerski obejmuje w szczególności:

- 1) pisemne ustalenie kryteriów uznawania poszczególnych rodzajów ryzyka za istotne;
- 2) pisemne ustalenie polityki oraz procedur identyfikowania, pomiaru i sprawozdawania o ryzyku występującym w działalności domu maklerskiego;
- 3) ustalanie wysokości kapitału w zależności od poziomu ryzyka w domu maklerskim, opisujące przekształcanie miar ryzyka w ujęciu ilościowym w kapitał wewnętrzny;
- 4) ustalanie celów kapitałowych w zakresie adekwatności kapitałowej (docelowy poziom kapitału);
- 5) kontrolę jakości i poprawności działalności domu maklerskiego w obszarze szacowania i utrzymywania kapitału wewnętrznego, zgodnie z zasadami, limitami i procedurami dotyczącymi tego obszaru.

4. Zarząd domu maklerskiego zapewnia przygotowanie i wdrożenie procesów:

- 1) szacowania kapitału wewnętrznego;
- 2) zarządzania kapitałowego;
- 3) planowania kapitałowego.

5. Procedury wewnętrzne domu maklerskiego dotyczące procesów szacowania kapitału wewnętrznego, zarządzania kapitałowego oraz planowania kapitałowego, są zatwierdzone przez radę nadzorczą domu maklerskiego.

§ 20. Procesy szacowania kapitału wewnętrznego, zarządzania kapitałowego oraz planowania kapitałowego są odpowiednio udokumentowane.

§ 21. 1. Zarząd domu maklerskiego jest odpowiedzialny za zapewnienie regularnych, dokonywanych nie rzadziej niż raz w roku, przeglądów procesu szacowania kapitału wewnętrznego pod względem dostosowania do charakteru, skali i poziomu złożoności działalności domu maklerskiego.

2. Niezależnie od przeglądów, o których mowa w ust. 1, proces szacowania kapitału wewnętrznego jest na bieżąco dostosowywany do zmian w działalności prowadzonej przez dom maklerski, w tym w szczególności w sytuacji pojawienia się nowych rodzajów ryzyka, znaczących zmian w strategii i planach działania oraz środowisku zewnętrznym, w którym działa dom maklerski.

3. Proces, o którym mowa w § 19, i przegląd tego procesu podlega niezależnej ocenie w ramach audytu wewnętrznego domu maklerskiego.

§ 22. 1. Proces szacowania kapitału wewnętrznego, wdrożony przez dom maklerski, powinien stanowić integralną część systemu zarządzania domem maklerskim oraz podejmowania decyzji o charakterze zarządczym w domu maklerskim.

2. Dom maklerski, wdrażając proces szacowania kapitału wewnętrznego, bierze pod uwagę strategię domu maklerskiego, politykę zarządzania kapitałem oraz plany kapitałowe tego domu maklerskiego.

3. Polityka zarządzania kapitałem określa w szczególności:

- 1) długoterminowe cele kapitałowe domu maklerskiego;
- 2) preferowaną strukturę kapitału;
- 3) kapitałowe plany awaryjne;
- 4) zasady delegowania zarządzania kapitałem – jeśli dom maklerski przewiduje taką możliwość;
- 5) podstawowe elementy procesu przekształcania miar ryzyka w ujęciu ilościowym w kapitał wewnętrzny.

§ 23. 1. Dom maklerski niebędący podmiotem zależnym i podlegający nadzorowi Komisji lub dom maklerski niebędący podmiotem dominującym, a także każdy dom maklerski nieobjęty konsolidacją, zgodnie z art. 19 rozporządzenia 575/2013, jest obowiązany do spełniania obowiązków określonych w niniejszym rozdziale na poziomie jednostkowym.

2. Przepis ust. 1 ma zastosowanie do domu maklerskiego, wobec którego właściwe organy odstępują od obowiązku spełniania wymogów w zakresie funduszy własnych na zasadzie skonsolidowanej, zgodnie z art. 15 rozporządzenia 575/2013.

3. Dom maklerski będący dominującą instytucją w państwie członkowskim, w zakresie i w sposób, który jest określony w części pierwszej tytuł II rozdział 2 sekcje 2 i 3 rozporządzenia 575/2013, spełnia obowiązki określone w niniejszym rozdziale na zasadzie skonsolidowanej.

4. Dom maklerski kontrolowany przez dominującą finansową spółkę holdingową lub dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, w zakresie i w sposób, które są określone w części pierwszej tytuł II rozdział 2 sekcje 2 i 3 rozporządzenia 575/2013, spełnia obowiązki określone w rozdziale na podstawie skonsolidowanej sytuacji tej finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej.

5. Jeżeli dominująca finansowa spółka holdingowa lub dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego kontroluje więcej niż jeden dom maklerski, ust. 4 stosuje się jedynie do domu maklerskiego objętego nadzorem skonsolidowanym, zgodnie z art. 110g ust. 3–8 ustawy.

6. Dom maklerski będący podmiotem zależnym stosuje wymogi określone w niniejszym rozdziale na zasadzie subskonsolidowanej, jeżeli dom maklerski lub podmiot dominujący będący finansową spółką holdingową lub finansową spółką holdingową o działalności mieszanej posiada w państwie trzecim podmiot zależny, będący instytucją lub instytucją finansową lub spółką zarządzania aktywami, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 19 rozporządzenia 575/2013, lub posiadają udziały kapitałowe w takiej instytucji lub spółce.

Rozdział 4

Program nadzorczy i badanie i ocena nadzorcza

§ 24. 1. Komisja raz w roku przyjmuje program nadzorczy. Programem nadzorczym objęte są domy maklerskie, o których mowa w art. 95 ustawy.

2. Program nadzorczy zawiera w szczególności:

- 1) określenie działań jakie Komisja podejmie w celu sprawowania nadzoru ostrożnościowego wraz ze wskazaniem alokacji zasobów;
- 2) domy maklerskie, które mają podlegać zwiększonemu nadzorowi oraz środki, które zostaną podjęte w celu zapewnienia takiego nadzoru;

- 3) plan kontroli lub wizyt nadzorczych w tym w oddziałach i podmiotach zależnych domów maklerskich mających siedzibę w innych państwach członkowskich.

§ 25. 1. Komisja ustala w programie nadzorczym częstotliwość i intensywność badania i oceny nadzorczej, uwzględniając wielkość, znaczenie systemowe, charakter, skalę i złożoność działalności domu maklerskiego oraz zasadę proporcjonalności.

2. Komisja, przeprowadzając ocenę nadzorczą, ocenia ryzyko, jakie dom maklerski stwarza dla systemu finansowego, biorąc pod uwagę kryteria przyjęte na mocy art. 23 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 oraz ryzyka ujawnione w ramach testów warunków skrajnych, biorąc pod uwagę charakter, skalę i złożoność działalności domu maklerskiego.

3. Komisja wykorzystuje wyniki nadzorczego testu warunków skrajnych do badania i oceny nadzorczej.

4. Przeprowadzając badanie i ocenę nadzorczą, Komisja uwzględnia ponadto w szczególności:

- 1) wyniki testu warunków skrajnych przeprowadzonego zgodnie z art. 177 rozporządzenia 575/2013 przez dom maklerski, który stosuje metodę ratingów;
- 2) ekspozycję domu maklerskiego na ryzyko koncentracji, a także zarządzanie nim przez dom maklerski, w tym spełnienie przez dom maklerski wymogów określonych w części czwartej rozporządzenia 575/2013;
- 3) rzetelność, odpowiedni charakter i sposób stosowania polityk i procedur wdrożonych przez dom maklerski, w celu zarządzania ryzykiem rezydualnym związanym z użyciem uznanych technik ograniczania ryzyka kredytowego;
- 4) stopień, w jakim fundusze własne domu maklerskiego są adekwatne do należności, które zostały poddane sekurytyzacji, ze względu na istotę ekonomiczną transakcji, w tym stopień zrealizowanego transferu ryzyka;
- 5) ekspozycję domu maklerskiego na ryzyko płynności, pomiar tego ryzyka przez dom maklerski i zarządzanie nim, w tym przeprowadzenie analiz scenariuszy alternatywnych, zarządzanie narzędziami ograniczającymi ryzyko (w szczególności poziom, skład i jakość buforów płynnościowych) i skuteczność planów awaryjnych w zakresie płynności;
- 6) wpływ efektów dywersyfikacji oraz wskazanie, w jaki sposób efekty te zostały uwzględnione w systemie pomiaru ryzyka;
- 7) wyniki testów warunków skrajnych przeprowadzanych przez dom maklerski, stosujący model wewnętrzny do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu

ryzyka rynkowego, zgodnie z częścią trzecią tytuł IV rozdział 5 rozporządzenia 575/2013;

- 8) lokalizację geograficzną ekspozycji domu maklerskiego;
- 9) model biznesowy domu maklerskiego;
- 10) ocenę ryzyka systemowego, zgodnie z kryteriami przyjętymi zgodnie z art. 23 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 lub, jeżeli zachodzi taka konieczność, wytycznymi Europejskiej Rady do spraw Ryzyka Systemowego.

5. Komisja podczas badania i oceny nadzorczej weryfikuje, czy dom maklerski nie dostarczył ukrytego wsparcia programowi sekurytyzacji i podejmuje w tym zakresie odpowiednie środki.

6. Przeprowadzając badanie i ocenę nadzorczą, Komisja analizuje:

- 1) czy dom maklerski dokonał wystarczających korekt wyceny w odniesieniu do pozycji lub portfeli objętych portfelem handlowym, o których mowa w art. 105 rozporządzenia 575/2013, w szczególności czy wyceny odzwierciedlają kwoty, jakie dom maklerski w normalnych warunkach rynkowych, w krótkim czasie uzyskałby ze sprzedaży pozycji lub przeznaczyłby na zabezpieczenie pozycji, bez ponoszenia istotnych strat;
- 2) ekspozycję domu maklerskiego na ryzyko stopy procentowej, wynikające z działalności zaliczonej do portfela niehandlowego. Komisja podejmuje odpowiednie środki w przypadku domów maklerskich, których wartość ekonomiczna obniża się o ponad 20% ich funduszy własnych, w wyniku nagłej i nieoczekiwanej zmiany poziomu stóp procentowych o 200 punktów;
- 3) ekspozycję domu maklerskiego na ryzyko nadmiernej dźwigni finansowej odzwierciedlone przez wskaźniki nadmiernej dźwigni finansowej, w tym przez wskaźnik dźwigni określony zgodnie z art. 429 rozporządzenia 575/2013, uwzględniając model biznesowy domu maklerskiego;
- 4) zasady zarządzania domem maklerskim, kulturę i wartości korporacyjne domu maklerskiego, a także zdolność członków zarządu i rady nadzorczej do wykonywania obowiązków. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela, dom maklerski przedstawia porządek obrad i dokumentację uzupełniającą na posiedzenia zarządu i rady nadzorczej i odpowiednich komitetów, a także rezultaty wewnętrznych lub zewnętrznych ocen efektywności zarządu i rady nadzorczej.

7. Komisja w oparciu o przeprowadzone badanie wydaje ocenę nadzorczą.

§ 26. 1. Instrumentem podstawowym przeprowadzania badania i oceny nadzorczej jest nadzór analityczny.

2. W ramach nadzoru analitycznego Komisja analizuje dane przekazywane przez domy maklerskie oraz dane wynikające z monitoringu ostrożnościowego, w szczególności dotyczące:

- 1) poszczególnych, istotnych rodzajów ryzyka związanego z działalnością danego domu maklerskiego;
- 2) procesu szacowania i utrzymywania kapitału wewnętrznego.

3. Badanie i ocena nadzorcza mogą być realizowane także poprzez:

- 1) wizytę nadzorczą;
- 2) kontrolę.

§ 27. 1. Instrumentem pomocniczym przy przeprowadzaniu badania i oceny nadzorczej jest monitoring ostrożnościowy.

2. Monitoring ostrożnościowy obejmuje w szczególności:

- 1) profil i poziom ryzyka, na jakie jest lub może być narażony dom maklerski;
- 2) poziom kapitału wewnętrznego pokrywającego ryzyko wynikające z działalności domu maklerskiego;
- 3) nadzorczy test warunków skrajnych w domach maklerskich, przeprowadzany co najmniej raz na rok.

§ 28. 1. W przypadku uzyskania informacji, które w ocenie Komisji mogą mieć wpływ na spełnianie przez dom maklerski wymogów z zakresu adekwatności kapitałowej, Komisja może dokonać uaktualnienia wcześniej przeprowadzonej oceny nadzorczej, w terminie nie dłuższym niż 6 miesięcy od dnia uzyskania informacji.

2. Komisja informuje dom maklerski o wynikach badania i oceny nadzorczej.

Rozdział 5

Wewnętrzne metody obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych, nadzorcza analiza porównawcza metod wewnętrznych, bieżąca weryfikacja przesłanek zgody na stosowanie metod wewnętrznych

§ 29. 1. Dom maklerski, jeżeli uzasadnia to jego wielkość, struktura organizacyjna, a także charakter, skala i złożoność prowadzonej działalności, jeżeli jego ekspozycje są istotne w wartościach bezwzględnych i jeżeli ma on jednocześnie znaczną liczbę istotnych kontrahentów, nie opiera się wyłącznie lub w sposób mechaniczny na zewnętrznych ratingach

kredytowych w celu oceny zdolności kredytowej danego podmiotu lub instrumentu finansowego.

2. Przepis ust. 1 nie uchybia kryteriom określonym w części trzeciej tytule I rozdział 3 sekcja 1 rozporządzenia 575/2013.

3. Komisja monitoruje stosowanie ust. 1 przez domy maklerskie.

§ 30. 1. Dom maklerski, który uzyskał zgodę na stosowanie metod wewnętrznych do obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem lub wymogów w zakresie funduszy własnych, z wyjątkiem ryzyka operacyjnego, przekazuje wyniki obliczeń opartych na jego metodach wewnętrznych, które dotyczą jego ekspozycji lub pozycji z portfeli referencyjnych. Wyniki obliczeń wraz z objaśnieniem metod zastosowanych do ich uzyskania, dom maklerski przekazuje Komisji na koniec miesiąca, w którym po raz pierwszy je zastosowano, na dzień bilansowy w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2013 r. poz. 330, z późn. zm.²⁾) oraz na każde żądanie Komisji.

2. Na podstawie informacji przekazanych przez domy maklerskie, zgodnie z ust. 1, Komisja monitoruje zakres wartości ekspozycji ważonych ryzykiem lub wymogów dotyczących funduszy własnych, z wyjątkiem ryzyka operacyjnego, które zostały uzyskane przez te domy maklerskie przy zastosowaniu metod wewnętrznych, w odniesieniu do ekspozycji lub transakcji z portfela referencyjnego. Co najmniej raz w roku Komisja dokonuje oceny jakości tych metod, szczególną uwagę zwracając na:

- 1) metody, które wykazują znaczące różnice w wymogach w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do tej samej ekspozycji;
- 2) metody, w przypadku których występuje rozbieżność w wynikach obliczeń, a także w przypadku których obserwuje się znaczące i systematyczne niedoszacowanie wymogów w zakresie funduszy własnych.

3. W przypadku gdy między jednym domem maklerskim, a większością innych domów maklerskich o porównywalnym charakterze, skali i zakresie działalności istnieje znacząca rozbieżność lub gdy metody wykazują niewiele cech wspólnych, co prowadzi do znacznej rozbieżności wyników, Komisja bada przyczyny takiej sytuacji, i jeśli można jednoznacznie stwierdzić, że metoda stosowana przez dom maklerski prowadzi do niedoszacowania wymogów w zakresie funduszy własnych, które nie wynika z różnic w ryzykach bazowych ekspozycji lub pozycji, podejmuje odpowiednie działania naprawcze.

---

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 613, z 2014 r. poz. 768 i 1100 oraz z 2015 r. poz. 4.

§ 31. 1. Dokonując weryfikacji, czy dom maklerski spełnia wymogi dotyczące metod, których stosowanie do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych, zgodnie z częścią trzecią rozporządzenia 575/2013, wymagało uzyskania uprzedniego zezwolenia albo zgody Komisji, Komisja uwzględnia w szczególności zmiany w działalności domu maklerskiego oraz wdrożenie i stosowanie tych metod w odniesieniu do nowych produktów, oraz ocenia, czy dom maklerski stosuje dobrze opracowane i aktualne techniki i praktyki.

2. Jeżeli dom maklerski przestał spełniać warunki wymagane do stosowania metod, o których mowa w ust. 1, jest obowiązany wykazać, że skutek powyższego nie ma istotnego znaczenia dla wypełniania wymogów rozporządzenia 575/2013 lub przedstawić wyjaśnienia, jakie działania i w jakim terminie zamierza podjąć w celu przywrócenia w odpowiednim czasie zgodności z warunkami przewidzianymi w rozporządzeniu 575/2013.

Rozdział 6

Polityka wynagrodzeń

§ 32. 1. Zarząd domu maklerskiego jest odpowiedzialny za opracowanie, wdrożenie i aktualizację polityki łącznych wynagrodzeń, obejmującą wynagrodzenia i uznaniowe świadczenia emerytalne.

2. Rada nadzorcza domu maklerskiego zatwierdza ogólne zasady polityki wynagrodzeń w domu maklerskim, oraz dokonuje okresowych przeglądów tych zasad. W przypadku gdy w domu maklerskim został powołany komitet ds. wynagrodzeń, polityka zmiennych składników wynagrodzeń podlega zaopiniowaniu, przed jej zatwierdzeniem, przez komitet wynagrodzeń.

3. Polityka łącznych wynagrodzeń powinna uwzględniać wielkość domu maklerskiego, ryzyko związane z jego działalnością, wewnętrzną organizację, a także zakres i stopień złożoności prowadzonej działalności.

4. Dom maklerski wprowadza, zatwierdzoną przez radę nadzorczą, politykę łącznych wynagrodzeń osób stanowiących kadrę kierowniczą wyższego szczebla, osób wykonujących zadania, które mogą obciążyć dom maklerski istotnym ryzykiem oraz personelu sprawującego funkcje kontrolne i wszystkich pracowników, którzy otrzymują łączne wynagrodzenie mieszczące się w tym przedziale co wynagrodzenie kadry kierowniczej wyższego szczebla w domu maklerskim.

5. Polityka, o której mowa w ust. 4, wspiera:

- 1) prawidłowe i skuteczne zarządzanie ryzykiem i nie zachęca do podejmowania nadmiernego ryzyka, wykraczającego poza zaakceptowaną przez radę nadzorczą skłonność do ryzyka domu maklerskiego;
- 2) realizację strategii prowadzenia działalności;
- 3) zapobieganie konfliktowi interesów.

§ 33. Realizacja polityki zmiennych składników wynagrodzeń podlega co najmniej raz w roku przeglądowi. Przegląd jest dokonywany przez samodzielną komórkę lub osobę realizującą zadania w zakresie kontroli wewnętrznej, a w przypadku znaczącego domu maklerskiego – również przez komitet wynagrodzeń.

§ 34. 1. Osoby sprawujące funkcje kontrolne związane z zarządzaniem ryzykiem, kontrolą wewnętrzną i badaniem zgodności działania domu maklerskiego z przepisami prawa, są wynagradzane za osiągnięcia celów wynikających z pełnionych przez nie funkcji, niezależnie od wyników obszarów działalności, które te osoby kontrolują.

2. Osoby sprawujące funkcje kontrolne związane z zarządzaniem ryzykiem, kontrolą wewnętrzną i badaniem zgodności działania domu maklerskiego z przepisami prawa, są bezpośrednio nadzorowane przez komitet wynagrodzeń lub, jeżeli takiego komitetu nie powołano, przez radę nadzorczą.

§ 35. Polityka wynagrodzeń domu maklerskiego obejmuje wyraźne wyodrębnione kryteria:

- 1) podstawowego stałego wynagrodzenia, które powinno odzwierciedlać odpowiednie doświadczenie zawodowe i zakres odpowiedzialności organizacyjnej, przewidziany w opisie stanowiska, jako element warunków zatrudnienia, oraz
- 2) wynagrodzenia zmiennego, które powinno odzwierciedlać zrównoważone i dostosowane do ryzyka wyniki, a także osiągnięte wyniki wykraczające poza zakres obowiązków, wyrażony w opisie stanowiska, jako element warunków zatrudnienia.

§ 36. Polityka zmiennych składników wynagrodzeń powinna uwzględniać następujące zasady:

- 1) w przypadku funkcjonowania systemu ustalania wysokości składników wynagrodzeń, zależnych od wyników:
  - a) podstawą określenia łącznej wysokości wynagrodzenia jest ocena efektów pracy danej osoby i danej jednostki organizacyjnej, w odniesieniu do ogólnych wyników

domu maklerskiego; przy ocenie indywidualnych efektów pracy bierze się pod uwagę kryteria finansowe i niefinansowe,

- b) ocena wyników jest oparta o dane z co najmniej trzech ostatnich lat obrotowych, a w przypadku osób zatrudnionych krócej niż trzy lata – o dane od momentu nawiązania stosunku pracy, tak aby faktyczna wypłata składników wynagrodzenia zależnych od wyników domu maklerskiego była rozłożona na okres uwzględniający cykl koniunkturalny i ryzyko związane z prowadzoną przez dom maklerski działalnością,
- c) łączne wynagrodzenie zmienne przyznawane osobom zajmującym stanowiska kierownicze w domu maklerskim nie ogranicza zdolności domu maklerskiego do zwiększania jego bazy kapitałowej,
- d) gwarantowane zmienne składniki wynagrodzenia niepodlegające przepisom rozporządzenia mają charakter wyjątkowy, mogą być przyznane jedynie w momencie nawiązania stosunku pracy i ograniczają się do pierwszego roku zatrudnienia,
- e) stosowanie gwarantowanych zmiennych składników wynagrodzenia nie jest zgodne z należytym zarządzaniem ryzykiem lub zasadą wynagradzania za wyniki. Gwarantowane zmienne składniki wynagrodzenia nie mogą wchodzić w zakres przyszłych planów wynagradzania,
- f) całkowite wynagrodzenie jest podzielone na składniki stałe i zmienne. Stałe składniki powinny stanowić na tyle dużą część łącznego wynagrodzenia, aby możliwe było prowadzenie elastycznej polityki zmiennych składników wynagrodzenia, w tym obniżyć lub nie przyznać w ogóle zmiennych składników wynagrodzenia,
- g) dom maklerski określa odpowiedni stosunek składników stałych łącznego wynagrodzenia do składników zmiennych:
  - składnik zmienny nie przekracza 100% stałego składnika łącznego wynagrodzenia każdej osoby,
  - akcjonariusze, właściciele lub udziałowcy domu maklerskiego mogą zatwierdzić wyższy maksymalny poziom stosunku stałych składników wynagrodzenia do składników zmiennych, pod warunkiem, że łączny poziom zmiennego składnika nie przekroczy 200% stałego składnika łącznego wynagrodzenia każdej osoby.

Ewentualne zatwierdzenie stosunku na poziomie wyższym niż określono w tym podpunkcie, odbywa się zgodnie z następującą procedurą:

- akcjonariusze, właściciele lub udziałowcy domu maklerskiego podejmują decyzję na podstawie szczegółowej rekomendacji domu maklerskiego, zawierającej powody i zakres wnioskowanego zatwierdzenia, w tym liczbę pracowników, których to dotyczy, ich funkcji, a także spodziewanego wpływu na wymóg w sprawie utrzymania prawidłowej bazy kapitałowej,
- akcjonariusze, właściciele lub udziałowcy domu maklerskiego podejmują decyzję większością co najmniej 66%, pod warunkiem że reprezentowane jest co najmniej 50% akcji lub udziałów, lub gdy warunek ten nie jest spełniony, stanowią większością 75% akcji lub udziałów,
- dom maklerski powiadamia wszystkich akcjonariuszy, właścicieli lub udziałowców domu maklerskiego, zapewniając rozsądny okres powiadomienia z wyprzedzeniem, że będzie starać się o zatwierdzenie zgodnie z tym podpunktem,
- dom maklerski niezwłocznie informuje Komisję o rekomendacji dla jego akcjonariuszy lub właścicieli lub udziałowców, w tym o proponowanym wyższym maksymalnym stosunku oraz o powodach jego określenia. Dom maklerski jest w stanie wykazać właściwemu organowi, że proponowany wyższy stosunek nie stoi w sprzeczności z obowiązkami domu maklerskiego na mocy niniejszego rozporządzenia i rozporządzenia 575/2013, z uwzględnieniem w szczególności obowiązków w zakresie funduszy własnych domu maklerskiego,
- dom maklerski informuje niezwłocznie Komisję o decyzjach podjętych przez jego akcjonariuszy lub udziałowców, w tym o ewentualnym zatwierdzonym wyższym maksymalnym stosunku, zgodnie z tym podpunktem, a Komisja wykorzystuje otrzymane informacje do analizy porównawczej praktyk domu maklerskiego w tym względzie. Komisja przekazuje te informacje EUNB,
- personel, którego bezpośrednio dotyczą wyższe maksymalne poziomy zmiennego wynagrodzenia, o których mowa w niniejszym podpunkcie, nie może mieć, w stosownych przypadkach, możliwości wykonywania, bezpośrednio ani pośrednio, żadnych praw głosu, którymi mogą

- dysponować, jako akcjonariusze lub właściele lub udziałowcy domu maklerskiego,
- dom maklerski może zastosować stopę dyskontową, o której mowa w tym podpunkcie, na poziomie maksymalnie 25% łącznego wynagrodzenia zmiennego, pod warunkiem że jest ono wypłacane w instrumentach, które są odraczane na okres nie krótszy niż 5 lat,
- h) wynagrodzenie z tytułu wcześniejszego rozwiązania umowy powinno odzwierciedlać nakład pracy, jej wydajność i jakość, za okres co najmniej 3 ostatnich lat zajmowania stanowiska kierowniczego w domu maklerskim, a w przypadku osób zajmujących stanowisko kierownicze krócej niż 3 lata – za okres od momentu objęcia tego stanowiska. Zasady dotyczące tych płatności powinny być określone tak, aby zapobiegały wynagradzaniu złych wyników przy uwzględnianiu kryteriów i podstaw, o których mowa w ust.1 lit. a,
- i) pakiety wynagrodzeń, w związku z odprawami lub wykupem umów poprzedniego zatrudnienia, muszą być zgodne z długoterminowymi interesami domu maklerskiego, w tym z rozwiązaniami w zakresie wstrzymania, zwłoki, wykonania i cofnięcia, gdy dom maklerski wykazuje trwałą stratę bilansową,
- j) mierzenie wyników na potrzeby obliczania zmiennych składników wynagrodzenia lub puli zmiennych składników wynagrodzenia, obejmuje korektę z tytułu wszelkich rodzajów ryzyka i uwzględnia koszt kapitału oraz wymaganą płynność,
- k) przyznając zmienne składniki wynagrodzenia w obrębie instytucji, uwzględnia się także wszelkiego rodzaju obecne i przyszłe ryzyka,
- l) w przypadku znaczącego domu maklerskiego co najmniej 50% zmiennych składników wynagrodzeń stanowią:
- w zależności od formy prawnej domu maklerskiego akcje lub udziały domu maklerskiego albo prawa pochodne dotyczące tych akcji lub udziałów, albo inne instrumenty upoważniające do nabycia lub objęcia akcji lub udziałów domu maklerskiego,
  - inne instrumenty finansowe w rozumieniu art. 52 lub art. 63 rozporządzenia 575/2013 lub inne instrumenty, które mogą zostać w pełni przekształcone w instrumenty kapitału Tier 1, lub które mogą podlegać odpisowi obniżającemu wartość, które w każdym wypadku odpowiednio odzwierciedlają jakość kredytową domu maklerskiego; instrumenty, o których mowa

w niniejszej literze, podlegają odpowiednim zasadom ograniczającym rozporządzenie nimi, służącym dostosowaniu zachęt do długoterminowych interesów domu maklerskiego. Komisja może wprowadzić ograniczenia co do rodzajów i form tych instrumentów lub – w niektórych przypadkach ich zakazać. Niniejszy punkt ma zastosowanie zarówno do części zmiennego składnika wynagrodzenia, odroczonej zgodnie z literą m, jak i do nieodroczonej części zmiennego składnika wynagrodzenia,

- m) co najmniej 40% zmiennych składników wynagrodzenia jest uzależniona od efektów pracy danej osoby i uwzględnia ryzyko znaczącego domu maklerskiego; część ta jest rozliczana i wypłacana w okresie od trzech do pięciu lat, przy czym okres ten ustala się z uwzględnieniem cyklu koniunkturalnego, charakteru i ryzyka prowadzonej działalności oraz obowiązków tej osoby; w przypadku gdy kwota całkowitego wynagrodzenia tej osoby w poprzednim roku obrotowym przekroczyła równowartość w złotych kwoty 1 000 000 euro, ustalonej według kursu średniego, ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w ostatnim dniu poprzedniego roku, powyższe ma zastosowanie do 60% zmiennych składników wynagrodzenia,
- n) zmienne składniki wynagrodzenia, w tym również część, o której mowa w lit. l, powinny być przyznawane lub wypłacane, gdy odpowiadają sytuacji finansowej domu maklerskiego oraz są uzasadnione wynikami tego domu maklerskiego, efektami pracy jednostki organizacyjnej, w której osoba była zatrudniona, oraz efektami pracy tej osoby; wysokość zmiennych składników wynagrodzenia może być zmniejszana, a ich wypłata wstrzymywana, gdy dom maklerski wykazuje trwałą stratę bilansową. Do 100% łącznego zmiennego składnika wynagrodzenia podlega ustaleniom dotyczącym zmniejszenia wysokości lub cofnięcia wypłaty. Dom maklerski określa szczególne kryteria dotyczące stosowania zmniejszenia wysokości lub cofnięcia wypłaty. Takie kryteria obejmują w szczególności sytuacje, w których członek personelu:
- uczestniczy w działaniach, których wynikiem były znaczne straty dla instytucji lub był odpowiedzialny za takie działania,
  - nie spełnił odpowiednich standardów dotyczących kompetencji i reputacji,
- o) polityka dotycząca świadczeń emerytalnych jest zgodna ze strategią działalności, celami i wartościami domu maklerskiego oraz ma na celu zapewnienie szczególnej

dbałości o interesy domu maklerskiego w perspektywie długoterminowej; w tym celu świadczenia emerytalne są wypłacane osobie uprawnionej, w postaci instrumentów, o których mowa w lit. l, przy czym:

- dom maklerski wstrzymuje wypłatę tych instrumentów na okres pięciu lat od dnia rozwiązania umowy o świadczenie pracy, jeżeli osoba będąca stroną tej umowy i podlegająca polityce zmiennych składników wynagrodzeń nie osiągnęła wieku emerytalnego w dniu jej rozwiązania,
  - osoba będąca stroną rozwiązywanej umowy o świadczenie pracy, podlegająca polityce zmiennych składników wynagrodzeń i która osiągnęła wiek emerytalny, jest zobowiązana do niezbywania otrzymanych instrumentów przez okres pięciu lat od daty rozwiązania umowy, na podstawie której wykonywała pracę,
- p) osoby podlegające polityce zmiennych składników wynagrodzeń są zobowiązane do niekorzystania z osobistych strategii hedgingowych lub ubezpieczeń dotyczących wynagrodzenia i odpowiedzialności, w celu podważania skutków uwzględniania ryzyka w mającym do nich zastosowanie systemie wynagradzania,
- r) zmienny składnik wynagrodzenia nie jest wypłacany za pomocą kanałów, bądź metod ułatwiających obchodzenie przepisów rozporządzenia lub przepisów rozporządzenia 575/2013.

§ 37. W przypadku gdy dom maklerski korzysta z finansowego wsparcia pochodzącego ze środków publicznych, w szczególności na podstawie ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 158), powinien:

- 1) obniżyć wysokość zmiennych składników wynagrodzeń do ustalonej procentowo wartości zysku netto, jeżeli jest zagrożone utrzymanie stabilnej i zrównoważonej bazy kapitałowej oraz terminowe wycofanie się z finansowego wsparcia pochodzącego ze środków publicznych;
- 2) dostosowywać wysokość wynagrodzeń, w szczególności mieć możliwość obniżenia wynagrodzeń przysługujących zarządowi domu maklerskiego, w sposób zgodny z prawidłowym zarządzaniem ryzykiem i długoterminowym wzrostem dochodów domu maklerskiego;
- 3) wypłacać zarządowi zmienne składniki wynagrodzeń jedynie w uzasadnionych przypadkach.

Rozdział 8

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 38. 1. Pierwszy program nadzorczy Komisja przyjmuje na 2016 r.

2. Przepisy rozporządzenia nie mają zastosowania do zmiennych składników wynagrodzeń należnych za rok 2015.

§ 39. Rozporządzenie wchodzi w życie ... .

MINISTER FINANSÓW